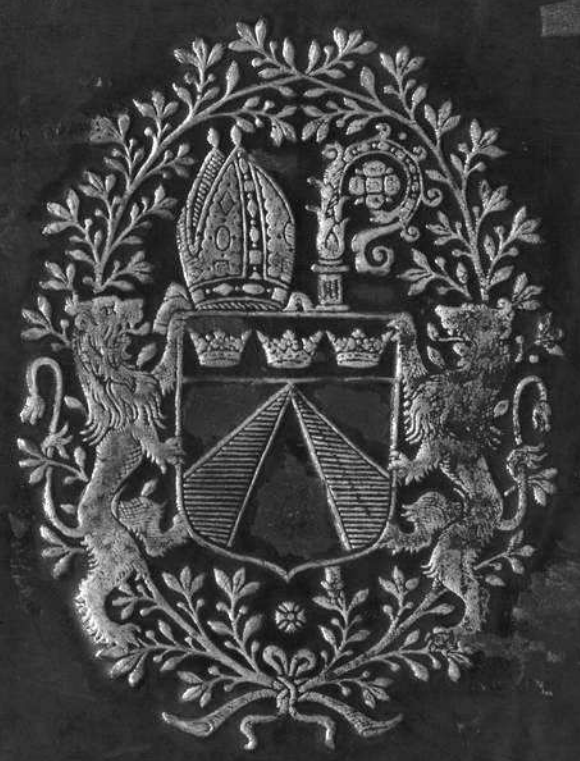

Source : BIU Cujas

REPERTORIVM COPIOSISSIMVM

In omnia Iaſonis Mayni Mediol. Iuriſconſulti clariſsimi Commentaria.

Serie alphabetica ita concinnè in ſtudioſorum gratiam diſpoſitum, vt nihil amplius deſiderari poſsit.

Nouiſsimè ſumma diligentia, & fide recognitum, ab infinitis erroribus repurgatum, & ad ſuam demum integritatem reſtitutum.

AVGVSTÆ TAVRINORVM.

M. D. XCII.

Source : BIU Cujas

REPERTORIVM COPIOSISSIMVM

In omnia Iasonis Mayni Mediol. Iurisconsulti clarissimi Commentaria.

Serie alphabetica ita concinné in studiosorum gratiam dispositum, vt nihil amplius desiderari possit.

Nouissimâ summa diligentia, & fide recognitum, ab infinitis erroribus repurgatum, & ad suum demum integritatem restitutum.

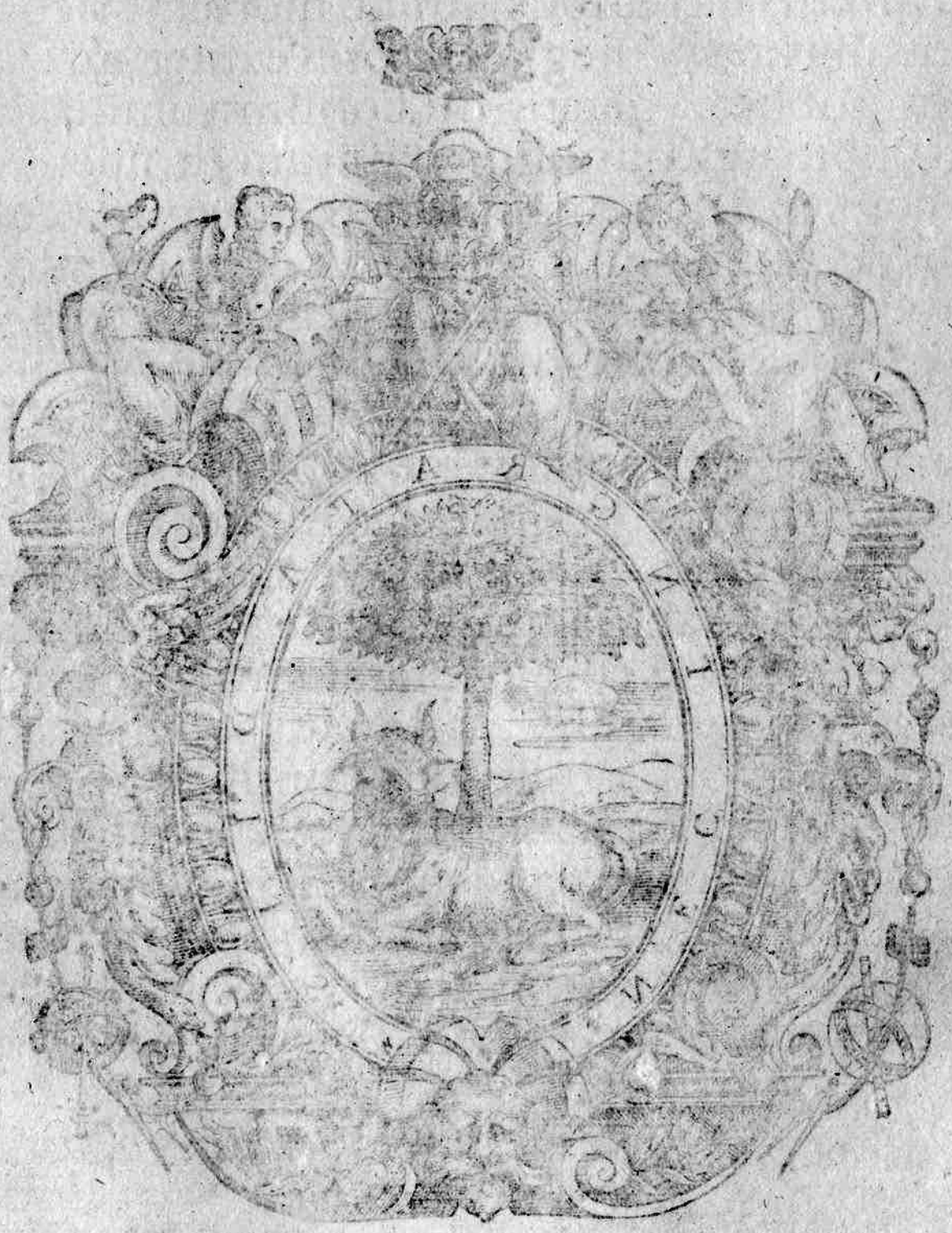

AVGVSTÆ TAVRINORVM.

M. D. XCII.

Source : BIU Cujas

AD LECTOREM.

HVmaniſſime Lector, de induſtria & ſedulitate noſtra in his Iaſonis libris præſtita, paucis te admonendum duximus. Bis Auguſtæ Taurinorum impreſſa fuerunt Iaſonis commentaria, primò à Nicolao Beuilaqua, ea ſanè, qua par erat, cum diligentia, deinde ab eius hæredibus, qui, ob mortem Nicolai rebus languentibus, paulò negligentiores extiterunt. Quapropter nos publicæ vtilitatis ſtudioſiſſimi omnia in melius reſtitui cupientes, Bartolum omnium Iuriſperitorum facilè principem, & anteſignanum, & ornatum, & ab omnibus mendis purgatum, demum Iaſonis cõmentaria in lucem prodire cupientes, charta pulcherrima, typis nouis, characterê eleganti, & diſtincta methodo, adhibitis Doctoribus eruditiſſimis, qui & diligentiſſimè perlegerent, & corrigerent, & ab omnibus erroribus vindicarent, non ſine maximis noſtris ſumptibus & impenſis, iam tertiò excudi curauimus. Vnde fit, vt audacter tibi polliceri audeamus, (Candidiſſime Lector) è nullo prælo vnquam exijſſe Iaſonis commentaria tam diſtinctè, ornatè, & accuratè impreſſa. Hoc, poſtquam perlegeris, & tuipſe lætus teſtaberis, & Corpus Iuris Pontificij nuper à nobis excuſum, & etiam Bartol. lecturæ teſtes tibi poterunt eſſe locupletiſſimi. Deniq; eandem curam, & operam in omnibus libris ponemus, qui ſub noſtro prælo typis committentur, cuius inſignia ſunt, Taurus Caſtaneæ innixus, hoc elogio circundata. NEC INGRATA DIIS. Vale.

Societas Impreſſoria Taurinenſis.

Source : BIU Cujas

IASONIS MAYNI VITA.

IASON patria Mediolanen familia Maynus, quæ quidem nobiliſſima eſt: patre Adrioto natus fuit Piſauri Anno Domini. 1435. Imperante tunc Philipho Maria Vicecomite Mediolani Duce, à quo dictus Andriotus à patria expulſus Piſaurum ad Galeatium Malateſtam Piſauri Dominũ venit. Hic Iaſon patre reuerſo in patriam, animum bonis artibus applicuit, in quibus aſſiduo ſtudio mirandum in modum profecit, gradatimque à grammatica auſpicatus, Dialecticâ, Rhetoricam, poſtremò Ciuilem ſcientiam ſic exactè Papiæ didicit ſub Hieronymo de Tortis, quem recolendæ memoriæ communem præceptorem appellat in conſ. 118. incip. Omitto duo prima dubia, in 3. col. in 1. vol. Et Bononiæ ſub Alexandro de Tartagnis de Imola, quem præceptorem ſuum nominat in l. fin. in 3. col. C. de iure emphy. & in l. quoniam nouella. C. de inof. teſtam. & in l. 1. ff. de offi. procur. Cæſa. & in Auth. ex teſtamento. C. de coll. & in inſti. de action. in princ. in 12. col. vt clariſſimus orator, & philoſophus, & Iuriſconſul. euaſerit. Nec didiciſſe ſibi contentus, ne ſibi ſoli natus videretur, ea, quæ didicerat, profiteri inſtituit, vt virtutem ſuam propagaret in ciuilis ſapientiæ profeſſione, in Papienſi Gymnaſio legere incepit inſtitutiones, & fecit additiones ad lecturas Chriſtoph. Porcij, ſub quo ipſas audiuit dom. Philip. Decius, vt in ipſius vita impreſſa conſtat. Poſteà ibidem legit ſuper ordinarijs iuris ciuilis de mane. Deinde de Anno. 1486. ab Illuſtriſſ. Dominio Venetorum vocatus Patauij legendo, diſputando, & ſcribendo, concurrente Ioanne Campegio, famam ſuam vſq; ad vltimos Europæ fines expandit, ita quod non ex Italia ſolùm ad illum audiendum paſſim confluerent, verùm & Galli omnes, Germani, & Hiſpani illius eloquentiam, & iuriſprudentiam ſtudioſè ſequebantur. Ibique ſuper ſecundo. ff. Vet. ſubtiliter, & copioſè ſcripſit. & Anno ſeq. 1487. primam partem. C. perutiliter commentatus eſt. & Anno ſeq. legit partem primam. ff. Vet. Denique à dominis Florentinis maiori ſtipendio vocatus Anno 1489. Piſis ſumma cum laude legit, concurrente Barth. Socino, & vtilia commentaria ſuper 6. lib. C. edidit. Rediens autem ipſe Iaſ. in patriam iuſſu Illuſtri. domini Ludo. Sfor. maximo in honore apud Ducem Mediolani, & Docto. Papienſes habitus fuit, & ibi legit ſuper ordinarijs de ſero. Hic in aſſumptione Alex. 6. Pontifi. orator miſſus pro Illuſtriſſ. Sfortiæ domo Principibus ſimul cum Illuſtri dom. Hermete Sforcia Marchione, & fratre Ducis Mediolani, & dom. Ioann. Franciſ. Seuerinate Caiacæ Comite, & Comite Franciſ. Sfor. Ducali conſanguineo, & do. Nic. Corrigienſi, adeo luculentam, & plenam habuit orationem Romæ Idibus Decemb. Ann. Saluatoris. 1492. vt inter tunc temporis oratores primas partes proculubio obtinuerit. Hic in agendis hymeneis pro Illuſtriſſ. Nepte, & ſorore prædictorum Principũ ad Maximilianum Cæſarem delegatus multis muneribus, & priuilegijs ab ipſo Cæſare, & Principibus curiæ decoratus, Mediolanum reuerſus eſt, vbi cùm Lud. Sfor. Dux declaratus eſſet, vnus electus eſt, qui pro Senatu, & vniuerſa ciuitate orationem haberet, teſte Bernar. Corio. in vlt. parte ſuæ hiſtoriæ Mediolan. Hic vir aſpectu præſeferebat magnam maieſtatem, quæ inſigni pulchritudine veſtium augebatur: namque ſemper ſericas veſtes geſtabat, & ſæpè aureas, ita vt medius inter alios tanquam ſydus emicaret. Fuit vir conſultiſſimus, legum moderator, Illuſtris interpres, quodam prouidentiæ dono mortalibus datus ſecundum Ioannem Mariam Cataneum in epiſto. Caij Plinij in princip. Et Ducalis Senator, & in vtroque iure doctiſſi. & tam in diuinis ſcripturis, quàm in cæteris diſciplinis ſecularibus eruditiſſimus, Philoſophus clarus, & orator celeberrimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, conſilio, & actione præcipuus, ſecundum Ioann. Abb. Spanenſem in lib. de ſcrip. eccleſiaſticis. Et dicit Pau. Orianus in l. 1. in 11. col. ff. de offic. eius cui mand. eſt iuriſd. quòd in cętu Illuſtrium virorum accommodari poteſt ille Il. Monarcha, & communis præceptor do. Iaſ. Maynus, qui olim fuit conſiliarius Ducis Medio. & legit in ſtudijs per multos annos. Et do. Ioann. Franc. de Ripa in Rubr. extra de don. in oratione appellat ipſum præceptorem ſuum, & iuris ſemideum. Et do. Rochus de Curte in tract. de iure patro. in verbo competens alicui, in 4. col. dicit ipſum famoſiſ. Doct. & in Rub. extra de conſuetudine in antepen. col. & in c. fin. eod. num. & in fol. 20. in 4. col. appellat ipſum inter Mod. Excellen. & communẽ præceptorem. Et do. Phil. Deciſ. in conſ. 234. inc. viſo puncto. in 3. col. dicit ipſum clariſſimum inter Mod. ſcriptores eſſe. alleg. Fely. in cap. porrò. in 6. col. extra, vt lite non conteſt. & in c. Rodul. in 22. col. de reſcrip. Et Claudius Seiſſellus in l. venia. in 10. colu. C. de in ius voc. dicit ipſum eſſe ſuum præceptorem, & in ſuo ſpeculo feudorum in 10. col dicit ipſum conſummatiſs. & ætatis ſuę ſubtiliſſimum interpretem, & doctrina patrem, & præceptorem ſuum colendiſſimum, & Collegium Docto. Bonon. in conſ. 50. inter conſ. do. Franc. de Curt. inc. Præſens conſultatio, in 5 col. appellat ipſum Clariſs. Iuriſconſul. & multa ſcribit de ipſo do Fran. Pirenius lib. 3. Germaniæ exegegios, in c. 74. Compoſuit ſuper tit. de act. in inſt. pulchra cõmentaria, & licèt aliqui attribuant eſſe domini Alex. de Imo. tamen in rei veritate ſunt Iaſ. & etiam ille ſtylus eſt diuerſus à ſtylo do. Alex. in lect. Compoſuit etiam pulchrum tract. de iure emphy. Compoſuit etiam ſuper 1. & 2. ff. Vet. & 1. & 2. Infor. & 1. & 2. ff. Noui. & 1. & 2. C. quatuor volum. conſiliorum, & alia plura, quæ non ſunt impreſſa. Fuit magnus apud Princip. Sfortiæ gentis, & cum legiſſet in Papienſi, Patauino, & Piſano ſtudijs per Ann. 50. & vltra, mortuus eſt Papiæ anno ætatis ſuæ. 84. 11. Calen. Aprilis, in die Iouis Sancti, Anno Domini. 1519. & ſepultus in Eccleſia S. Iacobi extra mœnia, vbi ſunt infraſcrip. verba videlicet. Iaſon Maynus Mediolanenſis I. Conſ. Comes, & Eques, quiſquis ille fuerit, hic requieſcit. Oſtenditur etiam eius ſepulchrum cum his carminibus.

DARDANI PARMENSIS.

Quis iacet hoc hoſpes tumulo? Quis? Summus Iaſon.
Ille ne Frixeæ vellere diues ouis?
Clarior hic illo longè eſt. Quis nam oro? Maynus,
Excellens iuris gloria Cæſarei.
Non fuit hoc quiſquam iuris conſultior alter,
Qui extinctum poſſet reddere ius melius.
Sed tamen hoc ſummi vetuit mens pia parentis,
Cæſaribus cupiens vſque fauere ſuis.
Te audijt, ò nimium felix, qui iura legentem,
Damnantemque acri plurima iudicio.
Ne tamen infelix tua qui monimenta reuoluit,
Et memori condit lecta, fouetque ſinu.
Et quanquam obloqueris plebs inuida, ſolus Iaſon
Hic legum nodos difficiles ſoluit.
Amborum ſic fama omnem vulgata per orbem:
Ille nitens belli laude, ſed iſte togæ.

Source : BIU Cujas

REPERTORIVM IN IASONIS MAYNI MEDIOL. IVRISCONS. PRAESTANTISSIMI

Omnia perpolita Commentaria.

Nouissimè præter exactissimam, fidelissimamque castigationem, ordine alphabetico ad insigniores decisiones inueniendas, ita in studiosorum gratiam locupletatum, & Illustratum, vt vnusquisque, etsi non satis eruditus, singulas quas velit materias facilè, ac breuiter inuenire possit.

ABBAS. Abbatis creatio non valet, si facta sit statim post ingressum religionis, vel intra breue tempus præcedente promissione de consequendo Abb. quia præsumitur facta propter præcedentem promissionem, sed ea cassata post tres menses poterit posteà eligi, in Auth. ingressi. C.de sacrosan. Eccles.num.37. fol.22

Abbas non potest se pacto astringere, quominus sibi liceat monachum à prioratu annali amouere, ibi.num.eod. eod.

Abbas potest facere conditionem Ecclesiæ deteriorem in acquirendo, in l.legatum.ff.de leg.1.nu.17. 24

Abbas, & abbatissa æquiparantur in administratione rerum temporalium, qui feud.dar.pos.nu.6. 244

Abbates, qui præsunt ouibus, quandoque sunt lupi rapaces, in Auth.iubemus.C.de iudi.nu.9.vers.3. 146

Abbas solus an possit repudiare legatum, vel hæreditatem delatam monacho, in l.legatum.ff.de leg.1.nu.13. 23

Abbas exemptus si delinquat, an perdat priuilegium exemptionis, in l. beneficium ff.de consti.prin.nu.52. 31

Abbates habentes terras, & iurisd. sunt vice presidum, in l.quęcunque. ff.de off.eius cui mand.nu.19. 53

Abbatissa potest esse procuratrix pro suo monasterio, in l.alienam.C.de procu.nu.2.7.limita. 130

Abbas solus sine consensu an possit infeudari.C.qui feud. dar.possunt. num.7. 244

Abbati non iustè electo si solutæ sunt pensiones ab inquilinis, & colonis, an liberentur dicti coloni, in l. si vrbana.ff.de condi. indeb. nu.7. 200

¶Ablatiuus. Ablatiui absoluti extãtib. resoluuntur in conditionem legis, si extant masculi, in l.seruo legato.§. si testator, de leg. 1.nnm.7. vers.sed ad hoc. 118

Ablatiui absoluti magis accedunt ad naturam dispositionis quàm conditio expressa, in rub.ff.fol.matr.in 2.lect.nu.16.& 24. 33

Ablatiui regulariter faciunt conditionem, nisi materia subiecta repugnet.ibi.nu.20.vers.ista regula. Item quando materia est dispositiua, ibi.eo.nu.vers.3.limita. Item, quando apponuntur gratia frequentioris vsus, ibi nu.23.vers.4.limita.

Ablatiui absoluti aliquando inducunt modum, in d. rubr. in 1. lect.numero 3. 2

Ablatiui absoluti arbitratu meo, nedum non faciunt conditionem, imò nihil important, in d.rub.in 2.lec.nu.12.& 22. 32

Ablatiui absoluti in statutis faciunt propriam conditionem, ibidem, num.19. eod.

Ablatiui absoluti iuncta dictione, vt, faciunt conditionem, ibidem, numero 20. eod.

Ablatiui absoluti resoluuntur in conditionem, si cautio offeratur, in l.si is, qui temporalib.§.item si iurauero.ff.de iureiur.nu.33.fol.82.& in l.si procurator.§.hæc pœna.ff. quod quisque iuris, nu.1. 99

Ablatiui absoluti an faciant conditionem propriam, vel expressam, in d. rub.ff.fol. matr. in 1.lect.nu.2.& 16. vbi videas in quo differat à conditione expressa.fol.2.in 2.lect.nu.18. 33

Ablatiui absoluti, rato manente pacto, non resoluuntur in conditionem, in l.qui fidem.ff.de transact.nu.1. 223

Ablatiui absoluti perempto primo gradu, resoluuntur in conditionem. §.si perimatur primus gradus, in l.& si pepercerit.§.si ita testatus.ff.de lib.& posth.num.5. 167

Ablatiui licèt sint præteriti temporis, tamen verificantur in præsenti, in l.si quis id, quod.ff.de iurisd.omn.iud.nu.26. 83

Ablatiui absoluti in contractibus non disponunt, sed resoluuntur in conditionem, in l.qui fidem.ff.de transact.nu.2.fol.223. & in l.ab emptione.ff.de pact.nu.1. 210

¶Abolitio criminis non potest reuocari per iudicem, qui eam concessit, quia abolitio criminis non potest fieri iure magistratus, sed tantũ per principẽ, in l.q iussit.ff.de re iud.post nu.10.vers.4.limita. 156

¶Abortiones à communiter accidentib.non fiunt, in d.l.si filius hæres. ff.de lib.& posth.nu.21.& 22. 186

¶Abrogare. Quid sit abrogare legem, in verbo, Derogare.

Absentia, Absens præsumitur ignorare banna, denuncia.publi.& ea, quę fiunt in ciuitate, seu loco à quo est absens.in l. Titius.§.Lucius.ff.de lib.& posth.nu.9.& 10.vbi latè fol. 194.& in l.is potest.ff. de acquir. hær.nu.66.& 71.fol.82.& in l.is, qui pro emptore. ff. de vsucap. numero 33. 119

Absentia an præsumatur, in l.is potest.ff.de acq.hær.nu.69. 82

Absens an possit legitimari, adoptari, & emancipari, in l.Gallus. §.forsitan.ff.de lib.& posth.nu.10. 221

Absenti, & ignoranti acquiritur ex vltima voluntate, in l. si pecunia.ff. de leg.1.nu.2. 134

Absens contumax circumscriptis statutis non potest de iure communi haberi pro confesso, & conuicto, in l.1. §.hoc iudicium.ff. si quis ius dicen.num.22. 108

Absenti, & ignoran.instituto an dicatur propriè delata hæreditas, in l. 1.C.qui admi.nu.4. 8

Absens in casibus in quibus tenetur mittere procuraturem, an teneatur si causa est ardua.vide in l.non exigimus.§.si quis in iudicio.ff. si quis cau.num.12.fol.148. & in l. placet. la. 1.C.de sacrosan.Eccles. post, numerum 12.vers.prædictis etiam. 18

Absens contumax, an & quando poterit appellare, in l. properandum.§. & si quidem.C.de iudi.nu.14. 150

Absens causa reipub. dicitur, quando mittitur à Principe, vel à repub. Roma.non quando ab vna ciuitate ad aliam. in l. cùm quidam.ff.de acq.hær.nu.4. 95

Absentia filij ita impedit patrem adire hære.sicut absentia pætris impedit.ibi.nu.3.vers.capio glo. eod.

Absentibus succurritur per rest. in integ. minoribus verò ipso iure, ibi. num.9. eod.

Absens causa reipublic. & defensus solùm admittitur ad appellandum, ibi.num.8. eod.

Absenti causa reipubl.an magis fauendum qnam minori in rest.in l.nõ quocunque.§.si ex bonis.ff.de leg.1.nu.9. 140

Contra absentem non potest procedere iudex nisi ad instantiam partis præsentis, & instantis, in l.properandum.§. & si quidem. C.de ind. num.4. 149

Absentia vtriusque partis impedit, ne iudex possit peruenire ad diffinitiuam.ibi.nu.eod. eod.

Absens debet habere ad veniendum vnum diem, in quo sistat vltra dies sibi assignatos, in l.1.ff.si quis cau.nu.15. 147

Absens retinet possessionem ciuilem animo, non autem naturalem, in l.possideri.§.Nerua filius.ff.de acq.poss.nu.4.fol.84.& retinet animo ciuilem pos. sui fundi vacantis, in l.clam possidere. §.qui ad nundinas.eod.tit.nu.17. 89

Absens licèt quis sit partim causa reipubl. partim causa propria, attenditur tamen, quòd principaliter intendebat, in l. non solùm.§.si cum iure.ff.de nou. oper.nun.num.2. fol.27. & in l.si quis nec causam.ff. de reb.cred.nu.18. 13

Absente patre non potest filius solus sine iussu illius adire hæred. secus si pater esset furiosus, in l.cùm quidam.ff.de acq.hær.nu.3. 95

Absens ex iusta causa si non fuit legitimè defensus restituitur, in l.quia absente.C.de proc.nu.1. 124

Absens à loco non præsumitur in dubio scire, quæ fiunt in loco etiam à persona coniunctissima.l. soluto matri. §.voluntatem. ff.de sol.matr. nu.17.fol.14.& in l.is potest.ff.de acq.hær.nu.66.& 71. 82

Absentes non sunt vocandi nisi in casibus enumeratis in l. placet. C. de sacrosan.Eccles.nu.13.in repet. 19

¶Absolutio generalis excommu.si à pluribus excommunic. petita simpliciter concedatur, ad petitas tantum concedi censetur, in l.iustitia. ff.de iust.& iur.nu.11.vers. & ideo. 19

Absolutio à iura. in contractu simulato facto, difficile obtinetur, in l. nemo potest.ff.de leg.1.nu 46.& seq. 101

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Abſolutionis in cauſa qui eſt iudex, idem erit etiam in cauſa principali, in l. nam & poſteà. §. ſi minor. ff. de iureiur. nu. 15. 78

Abſoluere poteſt Epiſcopus excommu. ab ipſo licèt excommu. confirmata fuerit per Papam. in l. more. ff. de iurisomn. iud. nu. 28. 79

Abſolutio ab excommunicatione facta cum adiectione, quòd ſi amplius ſimilia attentauerit, reincidat in primam excom. an teneat, & an erit alicuius effectus. l. ſi quis accepto. ff. de cond. cau. dat. num. 4. 154

Abſolutionē recipiens ab excommunicatione, an videatur fateri ſe excommunicatum, in l. decem ſtipula. ff. de verb. oblig. nu. 48. fol. 167. & in l. 1. ff. de oper. nou. nun. nu. 4. 3

Abſoluens ab excommun. fauore animarum poteſt dicere ius extra territorium. l. extra territoriū. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 11. 94

Abſolutio à iuramento, petita per minorem in contractu, an ſit concedenda per iudicem eccleſiaſticū, in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vēd. nu. 42. 137

Abſoluendus de proximo non debet haberi pro abſoluto, in l. admonendi. ff. de iureiur. nu. 53. 102

Abſoluere poterit quis aliquem, & tamen non condemnare, in l. 3. ff. de re iud. nu. 2. 142

Abſolutio, & condemnatio regulariter an à pari procedat, tam permiſſiuè quàm prohibitiuè, ibi. nu. 5. & 6. eod.

Abſolutio generalis facta à iudice ex mera iuſtitia, an porrigatur ad cauſas deductas in petitione, & proſecutione, in l. de pupillo. §. ſi in pluribus. ff. de nou. oper. nun. nu. 6. 25

Abſolutio generalis conceſſa à Principe ex mera gratia præſumitur conceſſa ex certa ſcientia, & ideo trahitur ad omnia banna. ibi. numero 7. eod.

Abſolutio facti non poteſt extendere iuriſdictionem, in l. quoties. C. de iud. nu. 5. 142

Abſolutio, vel indulgentia Principis ſuper ſecunda condemnatione nō valet, niſi fiat mentio expreſſa de prima condemnatione, in l. de pupillo. §. ſi in plurib. ff. de no. oper. nun. nu. 8. 25

Abſolutio, vel habilitatio à iuramento confirmatorio contractus, vel obli. non tenet parte aduerſa non citata, de cuius præiudicio agitur, in l. ſi opus. ff. de nou. oper. nun. nu. 7. fol. 43. & l. nec quicquam. ff. de off. procon. num. 49. fol. 47. & in l. patre furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. nu. 33. 33

Abſoluere diffinitiuè quid ſit, & quid abſoluere ab obſeruatione iudicij, & quotuplex, & cuius effectus ſit, in l. properandum. §. & ſi quidem. C. de iud. nu. 16. & 17. fol. 150. & in l. iuſiurandum. §. cùm res. nu. 2. ff. de iureiur. vbi quid ſit abſoluere ab obſeruatione iudicij. 141

¶Abſolutoria. Per abſolutoriam ſequutam poſt pactum de non petendo tollitur actio ipſo iure, in l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. nu. 17. 194

Abſolutoria lata, eo quia non probatum, debet eſſe diffinitiua, in l. admonendi. ff. de iureiur. nu. 71. 102

Abſolutoria lata ſuper executione noui operis non parit exceptionem rei iud. quo ad alias actiones legitimas, in l. ſciendum. ff. de nou. oper. nun. nu. 1. 43

Reliqua in verbo, Sententia.

¶Abſque. Propoſito hæc, quid importat, in l. ſingularia. ff. de rebus credi. nu. 11. 23

¶Abſtinere. Abſtinendi beneficium an competat de iure ciuili filijs in poteſtate. l. 1. C. quando non peten. part. nu. 29. 20

Abſtinendi beneficium conceſſum filijs in poteſtate redigit eos ad iura emancipatorum, in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 15. 24. pag. 158. & in l. ſi poſt mortem. eo. tit. nu. 7. 116

Abſtinendi beneficium habet hæres ſuus, in d. l. ſi poſt mortem, numero 6. eod.

Abſtinendi beneficium, quod originaliter fuit conceſſum de iure prætorio, indulgetur etiam de iure ciuili, in l. ſcimus. §. fin verò. C. de iudi. delib. nu. 3. 169

Abſtinendi beneficium nihil operatur in his, in quibus eſt fauor, & commodum filij, quòd ſit ſuus, & neceſſarius, in l. ſi filius, qui patr. ff. de vulg. nu. 8. fol. 120. & in l. quandiu. ff. de acq. hær. nu. 26. fol. 59. & in l. ſi poſt mortem. ff. de leg. 1. nu 7. 116

Abſtinendi ab hær. an ſit data facultas per datio. vulg. ſubſti. in l. ſi filius hæres. ff. de lib. & poſth. nu. 34. 187

Abſtinere à malo non ſufficit niſi fiat, quod bonum eſt, in l. in illa ſtipula. ff. de verb. oblig. nu. 1. 94

Abſtinere ab hæreditate patris non poteſt filius de iure ciuili, ſed bene de iure prætorio, & quando nec de iure prætorio, in l. vnica. C. quando non peten. partes, nu, 23. & 30. 19

Abſtenſionem, quam fecit filius de iure præt. an & quando infra biennium poterit reuocare, in l. ſi emancipata. C. de iur. & fac. igno. nu. 5. 40

¶Acceptatio. Acceptare partem donationis an poſſit quis, & poſteà ex interuallo pœnitere, & petere totam, in l. 1. ff. de acq. hær. nu. 28. 58

Acceptari pro parte an poſſit id, quod alicui defertur ex legis diſpoſitione, & non iure hær. ibi. nu. 31. 58

De acceptatione beneficiorum, vide infra Beneficium.

De acceptatione confeſſionis, vide infra Confeſſio.

Acceptare an quis teneatur omnia, quæ in inſtrumento continentur, in l. contra iuris. §. ſi filius. ff. de pact. nu. 13. 199

Non acceptans verba aduerſarij non poteſt poſteà ſe ex illis iuuare, in repe. l. admonendi. ff. de iureiur. nu. 100. 118

¶Acceptilatio inutiliter facta non valet etiam, vt pactum, & ideo ex ea non naſcitur obligatio etiam naturalis, in l. liber homo. ff. de verbo. oblig. nu. 2. 151

Acceptilatio facta vni ex hæredib. regulariter inducit lib. & pro parte ſua. ff. de verb. oblig. l. ſtipula. §. ſi tamen hominem, nu. 5. 24

Acceptilatio facta vni ex correis debendi per teſt. extinguit vtrunque legatum, in l. non quocunque. §. qui Caium. ff. de leg. 1. num. 13. & 16. 141

Acceptilatio quamuis non poſſit fieri ſub conditione, vel in diem, tamen poteſt fieri ſub modo, in l. ſi quis accepto. ff. de cond. cau. data. num. 1. 154.

Acceptilatio ſi fiat ſuper iudicio per ſimplicem libe. vel ex cauſa tranſactio. quid refert. in l. ſi cauſa cognita. C. de tranſact. nu. 12. 113

Acciptila. non poteſt tolliere ea, quæ ſunt de iure gentium, in l. actione adminiſtratæ. C. de tranſact. nu. 10. 96

Acceptilatio eſt iuris gentium, & fieri non poteſt ſine ſtipulatione, in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 74. 12

Acceptilatio, quæ non valet vt acceptilatio, an valeat ſaltem vt pactū nudum, in l. ſi vnus. §. ſi acceptilatio. ff. de pact. num. 2. fol. 198. & quæ vincula ſint in acceptilatione, in l. vbi pactum. C. de tranſact. numero 6. 115

¶Acceſſio. Acceſſione quis non vtitur, à quo cauſam non habet, in l. Pompo. §. ſi liber homo. ff. de acq. poſ. nu. 1. 111

Acceſſio datur poſſeſſioni non vitioſæ. in d. l. Pomp. §. cùm quis admi. num. 15. 110

Acceſſio poſſeſſionis, quæ ab alio medio tempore fuit occupata, fieri non poteſt, in d. l. Pompon. §. quæſitum, nu. 1. 111

Acceſſiones veniunt à tēpore lit. conteſt. in certi condictionæ. in l. cùm fundus. ff. ſi cert. pet. nu. 1. 51

¶Acceſſorium non poteſt eſſe ſine principali in l. ſi tibi. §. in his, qui. ff. de pact. nu. 6. fol. 190. & in rub. ff. de leg. 1. nu. 2. 2

Acceſſorium non confirmat ſuum principale, in l. ex pupilla. ff. de vulg. nu. 1. 152

Acceſſorium debet iudicari eiuſdem naturæ, cuius eſt ſuum principale, in l. ſi ex toto. ff. de lega. 1. nu. 6. fol. 24. & in l. quod in rerum. § ſi quis poſt. eod. tit. nu. 8. fol. 51. & in l. huiuſmodi. §. legatum. eod. tit. vbi latè de hac materia. nu. 21. & 22. 151

Acceſſorium tollitur ſublato principali, in l. ſi quis eum. § ſi ſuo teſta. ff. de vulg. nu. 4. fol. 132. ſed an ipſo iure, in l. non dubium. C. de leg. nu. 56. vbi latiſſimè ponit, an & quando valeat acceſſorium ſi principale non teneat, fol. 38. & in l. 1. C. de iudi. nu. 3. 141

Acceſſorium an ſequatur naturam ſui principalis in præſcriptione, in l. poſſideri. §. Neratius. ff. de acq. poſ nu. 5. 74

Acceſſorium non debet nouare ſuum principale, in l. ſi domus. §. de eui ction e. ff. de leg. 1. nu. 19. 122

Acceſſoria quoties peti poſſunt iure actionis, nunquam peti poſſunt officio iudicis, in l. 1. C. de iud. nu. 13. 141

Acceſſoria an p ti poſſint in eodem iudicio, vel an peti debeāt in alio, ibi. nu. eod. verſ. capio gl. eod.

Acceſſoria non tolluntur per ſimplicem prorogationem termini, ibid. nu. 18. verſ. tertiò, quia. 142

Acceſſoria niſi promiſſa ſint per ſtipulationem, non debentur niſi officio iudicis mercenario, quod tamen fallit in fructib. qui in actionibus bonæ fidei debentur iure actionis, ibi. nu. 9. fol. 141. & qua actione debeantur, vide in l. edita. C. de eden. nu. 33. 65

Acceſſoria, quæ emergunt poſt litem conteſtatam, nō ſpectant ad actionem, in d. l. edita. nu. 24. 64

Acceſſoria quando intelligantur remiſſa, principali remiſſo per receptionem ſortis, in l. ſi poſt moram. ff. de eo, quòd certo loco. num. 5. & 6. 222

Acceſſoria licèt veniant in actione ex empto ad rem venditam, tamen non comprehenduntur in ſtipulatione duplæ, quæ eſt pœnalis, in l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. ff. de leg. 1. nu. 20. 94

Reliqua infra in verbo, Principale.

¶Accidentale. Accidentalis cauſa an ſit magis attendenda quàm originalis, in l. ſi eadem. ff. de off. aſſeſ. numero 10. fol. 62. & in verbo, Origo.

Accidentalia contractus poſſunt conferri in voluntatem alterius ex contrahentibus, & quæ ſint accidentalia contractus, in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. nu. 3. fol. 140. & in l. centeſimis. §. ſi ita. ff. de verb. oblig. nu. 11. verſ. ego aſſigno. 89

Accedentia non faciunt rem differre ſpecie, in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 3. fol. 207. & in l. 1. ff. de acq. poſ. nu. 32. 53

¶Accipere. Verbum accipere, quid importet, in l. dedi tibi. ff. de condic. cau. da. num. 11. 151

¶Accu-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶Accumulatio. De accumulatione petitoria, & aceeſſoria vide infra Petitorium.
De accumulatione actionum, vide infra Actio.
Accumulans vtrunque remedium an ſit puniendus in expenſis, in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſſ. nu. 68. 102
¶Accuſatio, accuſator, & accuſatus.
Accuſator quando petit abſolutionem ſiue ei concedatur ſiue non, excuſatur ab expenſis. C. de iudi. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 22. in fin. fol. 153. & an & quando accuſator ſiue accuſatus excuſetur ab expenſis. ibi. nu. 21. eod.
Accuſator ſi dicatur aliquid dolo feciſſe, talis dolus debet probari. l. & ſi legibus, nu. 2 C. ſi contra ius, vel vtil. publi. 56
Accuſandi poteſtas an tollatur ipſo iure ſi ſtatutum, vel lex dicat actionem non dari, in l. 1. ff. ad Trebell. in §. ſublata in prima lectu, nu. 1. & 7. fol. 193. & in 2. lect. nu. 1. & 19. 198
Accuſatori tanquam parato, an dentur minores dilationes quàm reo, in l. ſi domus. §. in pecunia. nu. 4. in medio. ff. de leg. 1. 123
Accuſatio facta calorere iracundiæ debet per iudicem aboleri, in l. ſi filiam. C. de inoffi. teſt. nu. 4. verſ. eo. modo. 172
Accuſator calumnioſus in criminalibus debet puniri ſimilitudine ſupplicij. L. & ſi legibus. C. ſi contra ius, vel vti. nu. 5. 56
Accuſans ſi dicat, quòd Titius fecit inſultum vulnerando, non intelligitur accuſare de vulnere, ſed de inſultu, & ideo iudex non poterit eum punire de vulnere, ſed de inſultu. in rub. C. de eden. nu. 8. 58
Accuſatorius libellus eſt interpretandus pro accuſatore, in d. rub. num. fin. eod.
Accuſator probans accuſationem debet pati ſimilem pœnam, in l. tranſigere. C. de tranſact. nu. 2. 105
Accuſatio non eſt admittenda, vbi delictum non eſt punibile, in rub. C. vt nemo priuatus, nu. 2. 134
Accuſari poſſunt in eo. libello mandans, & mandatarius l. minorib. C. de his, quib. vt indi. nu. 1. 179
Accuſatus contumax in reſpondendo, qui ex forma ſtatuti habetur pro confeſſo, & conuicto, an admittatur ad probandum de innocentia, in l. ſi is, qui. C. qui teſta. face. poſſunt, nu. 6. 86
Accuſator ſi ſemiplenè probauerit delictum per vnum teſtem, nunquid iudex debeat deferre iuramentum neceſſarium in ſupplementum probationis, & ita condemnare reum accuſatum. ff. de iureiuran. l. ait prætor. nu. 19. 73
Accuſator non cogitur in accuſatione apponere diem commiſſi criminis. ff. de eo, quod certo loco. l. arbitraria §. ſi quis Epheſi. nu. 1. 214
Accuſator, vel iudex inquirens debent eſſe cauti, vt dicant mandatum, vel conſilium præceſſiſſe, quia aliàs non præſumitur prioritas temporis, & mandans, & conſulens puniri non poſſunt. C. deſer. fug. l. 1. num. 22. 3
Accuſator ſi in libello accuſatorio formet libellum in prima, vel tertia perſona, non refert. ff. ſol matr. l. diuortio. nu. 31. 21
Accuſatores eorum, quæ inſunt à natura, eſſe non debemus. C. de liber. præt. vel exhære. l. maximum vitium, nu. 1. 151
Accuſans aliquem de percuſſione cum ſanguinis effuſione, ſi poſteà ſolùm probet de percuſſione, debet reus in totum abſolui. ff. ne quis eum. l. in eum. nu. 4. fol. 123. & in l. dedi. ff. de cond. cau. da. nu. 5. 151
Accuſans aliquem de homicidio, & producẽs teſtes, qui alternatiuè deponunt, quòd occidit cum enſe, aut cum claua, iſta probatio alternatiuè an ſufficiat in cauſa homicidij. ff. de cõd. cau. da. l. dedi. nu. 9. 151
Accuſans aliquem, quòd commiſerit homicidium culpa, & probat de dolo, ſuſtinetur libellus. ff. de iureiur. l. ſi is, qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 21. fol. 82. & in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 35. 5
Accuſans aliquem de furto, & dicens eſſe furtum manifeſtum, & poſteà probat ſimpliciter furtum, debet reus abſolui. ff. de cõditio. cauſa da. l. dedi. nu. 6. 151
Accuſans aliquem de publico crimine, dicens ſe accuſare de voluntate Sempronij præſentis, & volentis, quis dicatur accuſator. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 70. 54
Accuſatio an valeat ſtante ſtatuto, quòd de iniuria ſeu maleficio non poſſit quis accuſare niſi de voluntate offenſi, & ego accuſo, & dico accuſare de voluntate offenſi. ibi d. l. poſt dotem. nu. 71. eod.
Accuſatio debet fieri proprio nomine, & non procu. in d. l. poſt. dotem. eod. nu. eod.
Accuſare de homicidio ſi quilibet poſſit ſtante ſtatuto, nunquid vigore illius ſtatuti, qui aliàs erat inhabilis ad accuſandum, poterit accuſare. ff. de reb. cred. l. rogaſti. §. ſi filiusfam. nu. 6. 30
Accuſare alium quis poteſt in eodem libello de diuerſis delictis differentibus ſpecie. l. ſi idem cum eo. nu. 2. ff. de iuriſd. omn. iud. 86
Accuſare qui tenetur malefactorem, non excuſatur accuſando principalem, ſed accuſare debet omnes participes, & mandatores. C. de his, qui. vt indi. l. minorib. nu. 2. 179
Accuſatus de vulnere, vel homicidio ſi dicit, quòd fecit ſe vlciſcendo, an eius exceptio tolleretur, & accipiatur vlciſcendo pro defendendo. ff. de iuſt. & iur. l. vt vim, nu. 12. 6
Accuſatus de crimine debet ſuam defenſionem exercere, ideo non poteſt alterius eſſe procurator. C. de procur. l. reum criminis. nu. 1. 124
Accuſatus de præcepto ſpreto, poteſt defendi allegando eius abſentiã, vel tale quale impedimentum. ff. ſi quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium. num. 29. 107
Accuſatus de homicidio ſi confiteatur ſe occidiſſe hominem, niſi conſtet de corpore mortuo, an talis confeſſio ei noceat. l. error. C. de iur. & fac. ign. nu. 14. & 15. 42
Accuſans aliquem, & petens eum condemnari ſecundum formam ſtatuti, vel conſuetudinis, dato, quòd nullum ſtatutum, vel nulla conſuetudo reperiatur, nõ per hoc viciatur accuſa. ſed debet extra ordinem puniri. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 34. 101
Accuſatus de adulterio, quòd ſcilicet cognouit Bertam vxorem Titij carnaliter, ſi confiteatur ſe cognouiſſe Bertam carnaliter, an per hoc videatur confiteri, quod Berta ſit vxor Titij. ff. de leg. 1. l. ſi cui ſerui. §. ſi à filio. nu. 7. 96
¶Acuſatiuus. accuſatiui natura eſt ſignificare tempus perfectum. in l. ſi cui legetur. ff. de leg. 1. nu. 8. & 9. fol. 98. & in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. nu. 14. 173
¶Acquiſitio. Acquiri aliquid de nouo facilius impeditur, quàm quæſitum tollatur. de leg. 1. l. planè. nu. 3. 61
acquiritur actio tertio ex numeratione pecuniæ facta nomine tertij abſentis, & ignorantis, in l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 1. ff. ſi cert. pet. fol. 24. & in l. ſi ſtipula. §. Chryſogonus. de verb. obl. nu. 19. 198
actio non quæritur domino per procuratorem ſine ceſſione, tamen in pactis liberatorijs benè quæritur exceptio pacti ſine exceptione, in l. reſcriptum. §. plerunque. ff. de pact. nu. 1. 189
acquiritur domino inuito actio per ſeruum, licèt non poſſeſſio. in l. 1. §. hæc, quæ de ſeruis. ff. de acq. poſſ. nu. 3. 68
actio, vel obligatio quando quæritur mediante contracti filij, licèt in totum quæratur patri, tamen pater poteſt ſoluere filio, & ipſo iure liberatur à patre, in l. cùm filiusfam. ff. ſi cert. pet. nu. 5. 37
actio ex ſtipu. non quæritur nobis per liberam perſonam noſtro iuri nõ ſubiectam. in l. ſi ita ſtipula. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. num. 1. 196
acquiſitum in ludo an in foro conſcientiæ poſſit retineri. in l. iuris gentium. §. prætor ait. ff. de pact. nu. 5. 184
acquiritur nobis pacto per eos, qui poſſunt per ſtipula. nobis acquirere. l. per quos. ff. de pact. in prin. 212
acquiſitio venit in aditione hær. principaliter, obligatio verò in conſequentiam. l. more. ff. de acq. hær. nu. 27. 70
acquiri patri quæ non poſſunt quo ad vſumfructum, acquiruntur ſem. per quo ad commoditatem, de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 158. 37
acquirens nobis quando poteſt nos poſſeſſione priuare. ff. de acq. poſſ. l. rem, quæ nobis, nu. 7. 113
acquiſitio ſucceſſionis, & repudiatio licèt aliquando à pari procedant, tamen aliquando non æquiparantur. C. quando non pet. part. l. quoties. nu. 17. 19
acquiſita poſt aditam hæreditatem, & poſt acceptationem legati per rẽ legatam, vel propter rem legatam, acquiruntur legatario, & ſunt verè legatarij, de leg. 1. l. ſi tibi homo. § cùm ſeruus. nu. 12. 156
acquiſitio radicatur, & fundatur in perſona illius, cuius comtemplatione ſit relictum alteri. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 158. 37
acquiſitio ficta, quæ fit per legem, poteſt repudiari per legatarium. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. nu. 6. 38
acquiſitio fructuum facilius impeditur quàm impediatur perfici præſcriptio inchoata. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. quæſitum. num. 14. 112
acquiritur ignoranti ſine mandato per ratihabitionem, quando ego mutuo pecuniam nomine Titij, vt pecuniam Titij. ff. de reb. cred. l. certi condi. §. ſi nummos. nu. 4. 25
De acquiſitione dominij vide in verbo, Dominium, per totum, & de acquiſitione dominij per vltimam voluntatem, vide in verbo, Legatum, in rub. de dominio rei legatæ, &c.
¶facta dicuntur publica, & quare ſic dicantur. l. is apud quem. nu. 4. ver. 3. no. C. de eden. 61
¶facta, & geſta qualiter differant. ibi, nu. 4. eod.
acta tam ciuilia quàm criminalia debent edi cuicunque petenti, cuius intereſt ad veritatis indaginem, ibi. nu. 1. & 5. eod.
acta facta in vno iudicio, an habeant effectum inter eaſdem perſonas in alia inſtantia. l. is apud quem. nu. 19. C. de eden. fol. 61. & latè in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſ. nu. 106. 105
acta iudicij faciunt notorium. ff. de iureiur. l. ait prætor, la. 2. §. ſi dan netur, nu. 2. fol. 76. & in l. eius, qui in prouincia. nu. 3. ff. ſi cert. per. fol. 63. & in l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 43. ff. de pact. 197
acta an veniant appellatione inſtrumentorũ. in rub. C. de eden. nu. 6. 58
acta facta in vna cauſa non faciunt fidem in alio iudicio inter alias perſonas regulariter. l. is apud quem, nu. 23. C. de eden. 61
acta ciuilia, & etiam criminalia an debeant edi fiſco. l. is apud quem. nu 17. verſ. quod inſtrumenta ciuilia. C. de eden. 61
acta publica debent edi cum die, & conſule. ff. de eden. l. 1, §. editiones. num. 6. 165

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Acta in iudicio ſunt maioris efficaciæ, quàm quæ fiuntur extra iudiciũ. l. pacta nouiſſima. nu. 5. C. de pact. 77

¶actio. Actionis diffinitionem vide in. l. ex quacunque. ff. ſi quis in ius voc. nu. 42. 119

actio, quæ competit ad mulctam ex edicto. ff. ſi quis in ius voc. quæ ſit, ibi. num. eod.

actionum quatuor ſunt genera, in rub. ſi cert. pet. nu. 1. 2

actionis verbo continetur actio in rem, & actio in perſonam. in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. in §. inſtitutus. nu. 13. 217

actiones an ſint ſolùm inuentæ de iure ciuili. in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. in repe. nu. 22. 195

actiones an veniant appella. bono. & an dicantur mobilia, &c. infra in verbo, Bona.

actio ex æquitate an detur illi, cum quo negotium non eſt geſtum. in l. cùm fundus. §. ſeruum. ff. ſi cert. pet. nu. 5. 51

actio, & paſſio non poſſunt in eodem ſubiecto concurrere. in l. debitori. C. de pact. num. 4. fol. 75. & in l. huiuſmodi. §. ædes. ff. de leg. 1. numero 2. 144

actio de euictione datur ad intereſſe. in l. Iul. §. qui fundum. ff. de verbo. oblig. nu. 12. 206

actio cui datur, & à fortiori exceptio. in l. ſi hæredis ſeruus. de leg. 1. nu. 3. fol. 90. & in l. diuus. ff de re iud. nu. 23. 178

actio ſi vni detur ad repetendum id, quod eſt ſolutum, fortius dabitur remedium, vt ea integra conſeruetur indemnis, in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. nu. 19. 186

actio prætoria nulla competit contra fideiuſſorem de iudicio ſiſti. in l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 1. 127

actio de iure ciui. an ſit exprimenda in libello. in . edita C. de eden. nu. 2. fol. 62. ſed ſi certum eſt actionem competere, tamen dubitatur quæ actio, tunc tenetur quis actionem exprimere. in l. Gallus. §. ſi eius. ff. de lib. & poſth. nu. 18. 219

actio in factum ex ſententia habet executionem in l. eleganter. ff. de condi. indeb. nu. 12. 176

actio, quæ ſperatur tolli per nouationem, eueniente conditione poteſt interim deduci in iudicium de volnntate illius, ad cuius commodum ſperatur nouari, vt l. poſt dotem. ff. ſol. matr, nu. 12. 51

actio eſt inanis, quam excludit inopia debitoris, in l. qui Romæ. §. Augerius. ff. de verb. oblig. nu. 4. 183

actio iudicati competit duplex ex ſententia lata contra procur. in l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. ff. de re iudica. nu. 8. 145

actio an detur ex æquitate illi, cum quo negotium geſtum eſt. ff. ſi cert. pet. l. qui pecuniam. §. ſeruum tuum. nu. 5. 51

actio ſemel quæſita hæredi per eius aditionem non poteſt ab eius oſſibus ſeparari niſi mediante ceſſione, in l. ſi is, qui. ff. de vſucap. nume. 139. 125

actio ex contractu, & condictio ſine cauſa licèt competat ſulloni, tamẽ non competit rei vendic. vel publiciana. in l. ſi fullo. ff. de condictione ſine cauſa, nu. 6. 210

actio bonæ fidei durat, ſi res debita ſit tradita, ſed deteriorata, in l. huiuſmodi. §. ædes. ff. de leg. 1. nu. 11. 144

actio bonæ fidei competit inſolidum contra vnum ex hæredibus, qui habeat facultatem rei reſtituendæ, in l. 4. §. Cato. ff. de verb. oblig. nu. 20. cum ſeq. 29

actio bonæ fidei informata per pactum, efficitur ſtricti iuris, in l. pacta, quæ contra. C. de pact. nu. 8. 75

actio nulla datur contra procu. niſi ſit procu. in rem ſuam, in l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. ff. de re iud. nu. 8. 145

actio competens ad fundum habet vbique vigorem. in l. 1. C. de ſumma Trin. in 1. lect. nu. 45. fol. 5. & in ſecunda. nu. 92. 12

actiones bonæ fid. ſunt largæ naturæ, & competunt etiam ad ea, quæ nõ ſunt de natura contractus. in l. ſi veſtimenta. ff. de condi. ob tur. cau. num. 1. 168

actio non poteſt impropriari per offi. iudi. quod facit pro libellante, &c. in l. ſed & ſi poſſeſſori. §. item ſi iura. ff. de iureiur. num. 13. 81

actiones non tantum tempore perituræ, ſed etiam morte poſſunt die feriata expediri. in l. 1. §. ſed excipiuntur. ff. de fer. nu. 13. 159

actionem non habens non admittitur ad agendum, ſupra in verbo Agere.

actiones plures differentes numero, & ſpecie an poſſint contra vnum in eodem libello intentari. in l. ſi idem. ff. de iuriſd. omn. iud. nume. 1. 86

¶actio præſcriptis verbis æſtimatoria, & quæ datur pro. rerum permutatione eſt bonæ fidei, aliàs ſemper eſt ſtricti iuris. in l. 1. ff. de æſtimato. in princ. 122

actio præſcriptis verb. oritur ex ſententia diuiſionis. in l. ſi is, qui temporali. ff. de iureiur. in §. ſi petitor. nu. 18. 81

actio præſcriptis verb. & actio in factum qualiter differant. in l. cùm mota. C. de tranſact. num. 13. fol. 98. & in l. prima. ff. de condictione ex l. num. 10. 212

actio præſcriptis verb. datur ad intereſſe. in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. nu. 13. 178

Actio præſcriptis verb. quare ſic appellatur, in rub. de præſcriptis verb num. 1. 224

actio præſcriptis verb. quare oritur in alijs contractibus innominatis præter in iſto, facio vt des. in l. naturalis. §. quod ſi faciam. nu. 4. ff. de præſcriptis verb. fol. 126. & in l. ſi quis cum debitore. ff. de iureiuran. num. 2. 142

actio præſcriptis verbis competit pro habitatione gratuitè conceſſa, in l. ſi gratuitam. ff. de præſcrip. verb. nu. 1. 229

actio præſcrip. verb. competit, ſi tranſactio fiat nudo pacto, in l. ſi pro fundo. C. de tranſact. nu. 8. 113

actio præſcriptis verb. quemadmodum oritur ex pacto expreſſo oppoſito iuxta contractum, ita etiam ex tacito pacto. in l. cùm quid. la. 1. ff. ſi cert. pet. nu. 2. fol. 9. & an oriatur immediatè ex dicto pacto. in rub. de præſcriptis verbis. nu. 2. 124

actio præſcriptis verbis oritur ex pactis incontinenti appoſitis in rub. ff. de præſcr. verb. num. 2. 124

actione præſcriptis verb. agitur in contractibus innominatis, vt quis adimpleat, quòd conuenit, in l. ſi pecuniam. ff. de condi. cau. dat. numero 10. 155

¶actio ad exhibendum oritur ex quaſi contractu, in rub. ff. de reb. cred. num. 7. 2

actio ad exhibendum non competit pro ſcripturis, vel inſtru. in l. quædam. ff. de eden. nu. 3. 171

¶actio noxalis oritur ex delicto, & ex hoc reſpectu dicitur perſonalis, & eſt in rẽ ſcripta ſicut actio, quod metus cauſa, in rubr. de reb. cred. num. 8. & 9. 2

actio noxali datur contra dominum pro delicto ſerui commiſſo ignorante domino, in l. 1. ff. ſi ex noxa. cauſa aga. nu. 1. 143

actio noxalis ſibijpſi contra ſemetipſum competere non poteſt, in l. ſi ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 7. 119

¶actio arbitraria licèt poſſit arbitrari ad quatuor diuerſos effectus, tamen non in omnibus actionibus arbitra. locum habet iuramentum in litem de affectione. in l. in actionib. ff. de in lit. iur. nu. 10. 117

actiones arbitrariæ quare ſic dicantur, & an ſint bonæ fidei, vel ſtricti iuris, in l. arbitraria. ff. de eo, quod certo loco, nu. 1. 214

actio bonæ fidei propter adiectionẽ loci poteſt fieri arbitraria. in l. bonæ fidei. ff. de eo, quod certo loco. nu. 1. fol. 217. & in l. arbitraria, eod. titu. nu 3. 214

actio dicitur arbitraria, in qua propter aliquod accidens iudex incipit habere arbitrium præter naturã actionis. in l. in actionibus. ff. de in litem iur. num. 3. 147

actio efficitur arbitraria varijs ex cauſis, ibi nu. 7. eod.

actiones arbitrariæ habent rationem intereſſe tam actoris quam rei. in d. l. arbitraria. ff. de eo, quod cert. loco. nu. 2. 214

actio ſtricti iuris quando efficitur arbitraria ratione loci, tunc per officium iudicis mercenarium deſeruiens tali actioni habetur ratio intereſſe tam actoris quàm rei, in l. non vtique. §. nunc de officio. ff. de eo, quod cert. loco num. 1. 216

¶actio in factum eſt quadruplex, in l. certi cõdictio. ff. ſi cert. pet. nu. 13 19

actio in factum prætoria an habeat naturam actionum bonæ fidei quo ad fructus ſicut aliæ actiones, quæ competunt pro legatis. in l. ſi hæredis ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 4. 90

actio in factum ex edicto, ſi quis omiſſa cauſa teſtamenti, tranſit ad hæredes actiuè, & paſſiuè. in l. cum, qui. C. ſi quis omiſſa cauſa teſtamenti. num. 2. 195

actio in factum perſonalis an oriatur ex ſententia arbitrij lata in actione reali. in l. ſi is, qui temporali. in §. ſi petitor. ff. de iureiur. num. 17. 80

actio in factum ex ſententia habet executionem. in l. eleganter. ff. de cõdi. iudeb. num. 12. 176

actio in factum oritur ex interlocutoria, in l. à diuo Pio. ff. de re iudica. num. 28. 161

actio in factum eſt remedium extraord. & ſic actio ſubſidiaria, in l. quoties. de præſcrip. verb. nu. 1. fol. 230. & in l. ſi hæredis ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 14. fol. 90. non competit niſi vbi æquitatis ratio ſuadet. in l. naturalis. §. quod ſi ſacram. ff. de præſcrip. verb. nu. 5. 227

actio in factum competit pro omnibus edictis l. 4 de leg. 1. nu. 8. 13

actio in factum, quæ oritur ex iuramento, an ſit natiua, vel datiua. in l. ſi is, qui tempora. §. ſi petitor. ff. de iureiur. nu. 15. 80

actio in factum oritur ex ſententia lata in reali, ratione quaſi contractus, quæ in iudicijs celebratur. ibi. nu. 16. eod.

actio in factum datur ad intereſſe contra falſos teſtes, & eos corrumpentes. in d. l. diuus Adrianus. ff. de re iudi. nu. 21. 177

actio in factum eſt magis generalis quàm actio præſcrip. verb. in rub. ff. de præſcrip. verb. nu. 3. 224

actio in factum an ſicut oritur ex iuramento præſtito à parte parti, ita oriatur ex iuramento neceſſariò. in l. ſi quando. C. vnde vi, num. 30. 221

actione in factum dicitur agi, quando agitur ex aliquo delicto nominato. ff. de cond. ex lege. l. vnica. nu. 11. 212

¶actio

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶actio vtilis, & directa in quo differant. in l. cùm fundus. §. ſeruum tuũ. ff. ſi cert. pet. nu. 15. fol. 53. & in l. ex legato. C. de leg. nu. 2. 187

actio vtilis ex teſtamento competit ex codicillis. l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 21. 35

actiones directæ ſicut poſſunt cedi, ita & vtiles. in l. 1. ad Treb. nu. 8. 193

Reliqua de ceſſio. in verbo Ceſſio.

actio vtilis quæritur ex ſtipulatione patris. in l. quodcunque. §. ſicut. ff. de verb. oblig. nu. 3. 87

actio directa, quòd metus cauſa ad hoc vt competat ex verbis, & mente prætoris requiritur, quòd ſit metus mortis, vel cruciatus corporis, in l. interpoſitas. C. de tranſ. nu. 3. 102

¶actiones perſonales, & in rem ſcriptæ quæ ſint, & in quo differant. in rub. ff. de reb. cred. nu. 6. fol. 2

actiones perſonales competunt pro iure, quod quis habet ad rem, ſeu pro obligatione quam habet contra obligatum. ibi. nu. 15. eod.

actiones reales oriuntur ex iure, quod quis habet in re. ibi nu. 2. eod.

actiones reales competunt contra quemcunque poſſidentem, vel tenentem rem, in qua quis ius habet, ibi. nu. 3. eod.

actiones propriè appellantur perſonales, reales verò appellantur petitiones ſeu vendicationes. ibi nu. 4. fol. eod. & in l. in actio. ff. de in litem. iur. nu. 19. fol. 148. & in rub. de cond. cau. da. nu. 1. fol. 150. & in l. certi cond. ff. ſi cert. pet. num. 3. 20

actionis verbo continetur actio in rem, & actio in perſonam, in l. Gallus. §. inſtituens. de lib. & poſth. nu. 13. 217

actionem perſonalem habens ad rem immobilem, non per hoc releuatur ab onere ſatisdandi, tanquam poſſeſſor rei immobilis. in l. Gallus. §. videndum. ff. de lib. & poſth. nu. 10. fol. 226. & in l. ſciendum. § ſi fundus. ff. qui ſatisd. cog. num. 4. 240

actio in rem licèt ſit ſtricti iuris, tamẽ eſt arbitria. in l. in depoſiti. ff. de re iudi. nu. 2. 154

actio perſonalis non ſequitur fundum, & ſic ſingula. poſſ. ſed bene vniuerſalem, in l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Treb. nu. 3. 203

actio perſonalis competens priuilegiato ſequitur perſonam, & non rẽ, in l. inter eos. ff. de re iudi. nu. 8. 168

actiones perſonales in rem ſcriptæ differunt ab actionib. mixtis. in rub. ff. ſi cert. pet. nu. 12. 2

actiones perſonales non egrediuntur perſonas principales nec hæredũ, & ideo non poſſunt intentari contra ſingulares ſucceſſores. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 22. 30

¶actio ex teſtamento datur ad rem, etiam ſi non ſit perfectè tradita, in l. huiuſmodi. §. ædes. ff. de leg. 1. nu. 1. 144

actio vtilis ex teſtamento competit ex codicillis, in l. cùm filioſa. de leg. 1. num. 121. 35

actio ex teſtamento eſt ſtricti iuris in l. ſi hæres. ff. de eo, quod cert. loco. nu. 1. fol. 217. & in l. ſi veſtimenta ff. de cond. ob turp. cau. num. 3. fol. 168. & in l. in actionib. ff. de in lit. iuran. nu. 1. fol. 147. & in l. ſi domus. §. de euictione. de leg. 1. num. 36. fol. 123. habet tamen naturam actionum bonæ fidei, vt fructus, & intereſſe veniant à tempore moræ. in l. 1. de leg. 1. nu. 89. fol. 7. & in l. cùm res. eod. tit. de leg. 1. nu. 6. fol. 89. & an ſit quo ad aliqua bonæ fidei, & quo ad alia ſtricti iuris. in l. Iul. §. qui fundum. nu. 4. de verb. oblig. 206

actio ex teſtamento, & actio ex empto an poſſint ſimul cumulari. in l. huiuſmodi. §. qui ſeruum. ff. de leg. 1. nu. 15. 145

Reliqua de actio. competen. pro leg. in verbo legatum. in rub. de actionibus,, quæ pro lega. &c.

¶actio nobilis, & mercenaria an reperiantur, & quæ ſint in l. 1. ff. de iur. omn. iud. poſt num. 11. 67

¶actio ex ſtipulatu competit ad incertum, & non certum, in l. debitori. C. de pact. nu. 5. fol. 75

actio vtrum extendatur ex ſtipulatione ad deductum in pacto incontinenti. in l. lecta. ff. ſi cert. pet. nu. 19. 60

¶actio generalis non reperitur in rem, ſed benè in perſonam, in l. 1. ff. de eden. nu. 27. fol. 164. in rub. ff. ſi cert. pet. nu. 13. 2

¶actiones vniuerſales ſunt, quę recipiunt augmentum, & diminutionẽ in principali, & acceſſorio. in l. 1. C. de iud. nu. 10. 141

¶actio ordinaria quando habet locum, ceſſat officium iudicis, in l. quędam. ff. de eden. nu. 1. 171

¶actio popularis dicitur, quando iniuria fit vniuerſo populo principaliter, vel incidenter, in l. eũ, qui. §. in popularib. ff. de iureiur. nu. 1. 97

¶actio ſubſidiaria in factum eſt remedium extraordinariũ, & ſic actio ſubſidiaria. in l. ſi hæredis ſeruus. de leg. 1. nu. 14. fol. 91. & in l. quoties. de præſcri. verb. nu. 1. 230

actio neg. geſt. vtilis eſt ſubſidiaria. in l. ſi hæredis ſeruus. de lega. 1. numero 13. 91

¶actio mixta. actionum quædam ſunt mixtæ. in rub. ff. ſi cer. pet. nu. 11. fol. 2. & in l. ſtipulationum. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 16. & in quibus differant à perſonalibus, & in rem ſcriptis. in d. rub. nu. 12. 2

actio ad intereſſe quando eſt ſemel formata, non recipit poſteà neque augmentum, neque diminutionem, in l. vbi exigitur. ff. de eden. numero 3. 171

actio, quę datur ad intereſſe, datur etiam ſi interſit tantum ratione ſumptuum litis. in l. venditores. ff. de verb. oblig. nu. 3. 158

Actio ſi formatur à principio ad intereſſe, an intereſſe ſit diuiduum. in l. ſtipulationum. la 1. §. ex his. ff. de verb. oblig. nu. 15. 21

ad intereſſe an agatur condictione certi, an incerti, in l. cùm quis. ff. ſi quis in ius voc. nu. 2. 120

actio ſemel extincta amplius reſuſcitari non poteſt, in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 6. fol. 184. & idem ſi extinguatur per acceptilationem, vt in l. actione. C. de tranſact. nu. 3. 96

actio ſi naſcatur ex litis conteſt. an erit opus libello. in l. Titius. ff. de verb. oblig. num. 4. 43

actio præſcrip. verb. oritur ex ſententia diuiſionis. in l. ſi is, qui temporali. §. ſi petitor. ff. de iureiur. nu. 18. 81

actio omnis, quòd per lit. conteſt. efficiatur tranſitoria ad hæredes, qualiter intelligatur. in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 14. 98

actio, & obligatio oriuntur ex confeſſione extraiudiciali geminata. in l. ſi is, qui temporali. §. ſi cùm de hæreditate. ff. de iureiur. nu. 6. & 8. 82

actio an oriatur ex iuramento, in l. iuſiurandum. ff. de iureiur. nu. 3. 71

actio ex edicto. ff. ne quis eum, qui in ius voc. &c. oritur ex maleficio, & eſt pœnalis, & facit dominum ignorantem teneri noxaliter. Si verò ſciuiſſet, inſolidum. in l. 1. ff. ne quis in ius voc. nu. 3. 121

actio præſcrip. verb. oritur in tribus contractibus innominatis, præterquam in contractu facio vt des. in rub. de præſcrip. verb. 224

actio an oriatur ex contractu emphyteu. in verb. emphyteu.

actio licèt non oriatur ex ſtipulatione merè conditionali, nec etiã obligatio, tamen quando interuenit prima promiſſio pura, & ſecunda conditionalis, licèt prima reſoluatur ſub contraria conditione, tamẽ contraria talis conditio non impedit ortum actionis, & obligationis. in l. pecuniam. ff. ſi cert. pet. nu. 7. 56

actio perpetuatur. 40. ann. quando ius deducitur per viam excep. ſicuti ſi principaliter ageretur. in l. ſi is, qui temporali. ff. de iureiur. nu. 11. 77

actio de peculio oritur ex ſola ciuili obligatione abſque naturali. in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. in repe. nu. 21. 195

actio ex teſt. durat ad rem, ſi non eſt perfectè tradita. in l. huiuſmodi. §. ædes. de leg. 1. nu. 1. 144

actio quæ oritur ex iuramento, licèt dicatur natiua pro eo, qui iurauit, contra tamen iurantem dicitur datiua, in l. ſi duo patroni. §. Marcellus. ff. de iureiur. num. 2. fol. 85. & in l. ſi is, qui. §. ſi petitor. eod. titu. numero 15. 80

actio, quæ competebat contra defunctum in duplum, an conſeruabitur hæredi in duplum, inuentario confecto, vel tantum ad ſimplum, in l. ſcimus. §. in computa. C. de iur. deliberan. nu. 8. 168

actio in factum ſublata actione de dolo perpetuò competit contra doloſum, quatenus eſt factus locupletior, in l. ſi is, qui tempo. ff. de iureiur. nu. 11. 77

actio natiua, & datiua quæ ſint, ſeu qualiter cognoſcantur, in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 22. fol. 98. & in l. iuris gentium. ff. de pact. nu. 4. 178

actio de dolo oritur ex contractu innominato facio vt des, quamuis ex alijs oriatur actio præſcrip. verb. in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 23. 99

actio ex empto oritur, dato, quòd emptor nõ ſoluat pretium, in l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. 1. ff. de iureiur. nu. 6. 85

actio an oriatur ex iuramento preſtito, reſpondendo poſitionibus, in l. ſi is, qui temporali. §. ſi petitor. ff. de iureiur. nu. 13. 80

actio oritur ex confeſſione ſicut ex ſententia, & iuramento, ſi confeſſio ſit iudicialis. in d. l. ſi is, qui temporali. §. fin. ff. de iureiur. nu. 7. 80

actio in factum perſonalis an oriatur ex ſententia arbitri lata in actione reali. in l. ſi is, qui temporali. ff. de iureiur. nu. 11. 77

actio, quæ competebat ad intereſſe, extinguitur, quando ex poſt facto ceſſat intereſſe. in l. ſi eum. §. qui iniuriarũ. ff. ſi quis cautio. nu. 7. 155

actio, & exceptio an ita oriatur hodie ex ſententia arbitri, ſicut ex ſententia iudicis. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & nu. 45. fol. 10. & in l. ſi non ſortem. §. ſi quis. 2. nu. 1. ff. de cond. indeb. fol. 180. & licèt oriatur, tamen ab ea non appellatur. in l. arbitro. ff. qui ſatisd. cog. nu. 11. 135

actio in factum oritur ex interlocutoria, in l. à diuo Pio. ff. de re iudicata. num. 28. 161

actio non oritur ex ſententia, in l. nemo poteſt. de leg. 1. nu. 60. 102

actio quanto minoris durat anno. in l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. numero 26. 21

actio an oriat̃ ex pacto à l. fomentato, in l. legitima. ff. de pactis. n. 4. 177

actio, vel condictio an oriatur ex pacto nudo de non petendo, in l. creditori. C. de pact. nu. 4. 74

actio, quæ oritur ex pacto appoſito in contractu, quomodo extendatur, in l. lecta. ff. ſi cert. pet. nu. 18. 59

actio oritur ex pacto nudo de donando, & qualiter, in l. ſi quis cum debitore. ff. de iureiur. nu. 7. 143

actio an oriatur ex pacto tam incontinenti, quàm ex interuallo appoſito. in l. iuris gentium. §. prætor ait. ff. de pact. nu. 7. fol. 184. & in l. bonæ fidei. C. eod. nu. 1. 78

actio an oriatur ex pacto nudo geminato, in l. ſi pacto quo. C. de pact. num. 5. 78

actio

Reper. super Lect. D. Ias.

Actio ea ita oriatur ex pacto ſimplici ſicut ex ſtipulatione, in l. ſi pecuniam. ff. de cond cau. da. nu. 2. 154

Actio oritur ex confeſſione extraiudiciali, ſi eſt geminata, in l. ſi pacto. C. de pact. nu. 5. fol. 79. Et ſolet oriri ex qualibet ſententia, in l. nemo poteſt. de leg. 1. nu. 81. 107

actio, quæ oritur ex ſententia, eſt actus iudiciarius, in l. miles. §. iudicati. ff. de re iud. nu. 2. 153

actio nulla nec oblig. naturalis nec ciuilis naſcitur lege prohibente ſeu reſiſtente, in l. contra iuris. ff. de pact. nu. 1. fol. 198. & in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 37. in fine. 205

actio an ſit nata ante aduentum diei appoſitæ ad ſol. faciendam, vel ad pactum perficiendum, in l. interdum. ff. de verb. oblig. nu. 6. 120

actio an oriatur ex numeratione, in l. ſi à furioſo. ff. ſi cert. petat. nu. 4. 29

actio in factum oritur ex ſententia lata in reali actione quaſi cõtractus, q in iudicijs celebrat, in l. ſi is, qui. §. ſi petitor. ff. de iureiur. nu. 16. 80

actio quãdo oritur ex diſpoſitione legis, vtrum ſit condictio ex lege, vel actio in factum, vel alia in l. 1. ff. de condictione ex lege, nu. 5. 212

actio datiua eſt, quæ datur à lege ex æquitate, in l. ſi victum. ff. de re iudi. num. 6. 212

actio oritur ex ſtatutis illis, quorum intereſt, licèt verba diſpoſitiua ad eos non dirigantur. de leg. 1. in l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. nu. 3. 118

actiones pœnales deſcendentes ex ſtatutis comitum, & ſimilium, ſunt annales, ſicut prætoriæ pœnales, in l. ſtipula. ff. de verb. obl. nu. 11. 35

actiones facilius tolluntur in criminalibus quàm in ciuilib. in l. 1. §. ſublata. ff. ad Treb. nu. 6. 193

actio non oritur in criminalib. ſed totum expeditur officio iudicis. ibi. nu. 6. eod.

actiones ex maleficijs ipſo iure tolluntur per pactum. in l. ſi tibi decem. in §. quædam. nu. 1. ff. de pact. 189

actiones reales an oriantur ex iure, quod quis habet in re. in rub. ff. ſi cert. pet. num. 2. eod.

¶ De actionum translatio. actio in factum ex edicto ſi quis omiſſa cau. tranſit ad hæredes actiuè, & paſſiuè, in l. eum, qui. C. ſi omiſſ. ſit cau. teſtam. nu. 2. 295

actio competens hæredi ſicut non tranſit in fideicom. vniuerſalem niſi facta reſtit. ita actio competens primo legat. non tranſit in ſecundũ, in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 86. & 88. 7

actio ex delicto tranſit ad hæredes, quando propter ſubterfugia, & moram rei actor non potuit litem conteſt. &c. in l. ſi quis iniquum. §. quod autem. ff. quod quiſque iur. nu. 9. 101

actio iniuriarum eſt tranſitoria ad hæredes actiuè & paſſiuè, fallit, &c. in l. miles. §. iudicati. ff. de re iud. nu. 1. 153

actio iniuriarum non tranſit ad hęredem, nec contra hæredem. in l. ſi eũ. §. qui iniuriarum. ff. ſi quis cau. nu. 3. 155

actiones, & iura vtilia non tranſeunt paſſiuè in hær. emptorem, licèt benè actiuè. in l. quamuis. C. de leg. nu. 2. 183

actio omnis per lit. conteſt. efficitur tranſitoria ad hæredes, in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 14. 98

actiones tranſeunt in fideicom. partis puræ, quæ ipſo iure tranſibant in alium fideicom. pro eius rata cõditione exiſtente, in l. 1. §. ſed & quoties. ff. ad treb. nu. 1. & 2. 200

actiones actiuę, & paſſiuę, an tranſeant in fideicom. vniuerſalem ipſo iure ſine ceſſione, vel facta reſtitutione, ibid. nu. 2. & 3. eod.

actiones ex delictis paſſiuę nunquam tranſeunt contra hæredem delinquentis, niſi lis fuerit conteſtata cum defuncto, vel niſi quatenus ad manus hæredis peruenit. ff. ne quis eum, qui in ius. l. 1. §. hoc iudiciũ, num. 1. 124

actor quando factum eſt ita implicitum, quòd neſcit remedium, ſeu ius intentare, debet factum ſimpliciter variare, deinde in concluſione petere ius, & iuſtitiam miniſtrari. l. petens ex ſtipulatione, num. 6. C. de pact. 186

actor impeditus iuſto, & neceſſario impedimento, an teneatur mittere procutatorem. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. ſi quis in iudicio, num. 10. 148

actor ſi per chartam minus authenticam obtinuit, iudex aſſeſſor, & litigator eandem, vel ſimilem chartam tenentur contra ipſum actorem admittere. l. 1. nu. 6. ff. quod quiſque iur. 97

actor, qui debet habere centum ex vna actione, poteſt petere quinquaginta, & ſic partem. l. age cum Geminiano. C. de tranſact. nu. 13. 95

actor cogitur totam ſummam petere, ne continentia cauſæ, vel iudiciũ diuidatur. ff. ſi cert. pet. l. quidam exiſtimauerunt, nu. 8. 41

actor ſi non probet debitum, & reus non probet exceptionem, tamen debet abſolui. ff. de cond. indeb. l. Iul. nu. 11. 203

actor, vel accuſator ſi ſemiplenè probauerit per vnum teſtem, & ideo delatum ſit ei iuramentum in ſupelementum probationis, vel reus poſitus ad torturam confeſſus eſt, an reus condemnetur ad duplum. ff. de iureiur. l. eum, qui. nu. 12. fol. 96. & an poterit non vti iuramento, & de nouo probare per teſtes, vt conſequatur condemnationem dupli. ibi. nu. 6. eod.

Actor quando dicatur nihil probaſſe. ff. de iureiuran. in repet. l. admonendi, nu. 75. 114

actor ſi plenè probauit intentionem ſuam, reus autem ſemiplenè probauit defenſionem ſuam, quid iuris. Et cui eorum ſit deferendum iuramentum, ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 72. & 73. 114

actor, qui agit tanquam procurator in rem ſuam, vel tanquam ceſſionarius debet liquidè probare ceſſionem. ff. de iureiur. l. admonendi. in repet. num. 284. 133

actor ſi producat duos teſtes deponentes qualiter fuit ſibi promiſſum ex cauſa donationis, reus autem ex aduerſo producat tres teſtes, qui dicunt, quòd fuerunt præſentes tali promiſſioni, & quod non recordantur ex qua cauſa fuerit talis promiſſio, ſed bene recordãtur, quòd non fuit ex cauſa don. tales teſtes probabunt. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 202. 127

actor an aliquo remedio poſſit agere, ſi actio ſua expirauerit, & ponuntur hic duo remedia. l. vbi pactum. nu. 20. C. de tranſac. 117

actor poteſt conſtitui etiam ad vnum actum. C. de proc. l. neque tutores. nu. 5. 126

actori non debet licere, q non liceat reo. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 9. fol. 107. & in l. qui condemnare. ff. de re iud. nu. 8. 142

actori ſi ſtatutus ſit terminus per iudicem ad probãdum id, quod vult, ſi actor facit poſitiones reo, quia poſſet aliquas confiteri interim donec reus differt reſpondere, non currit ille terminus ſtatutus actori. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. § qui iniuriarum, nu. 14. 155

actori ſatis cautum eſt per immobilium poſſeſſionem. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. nu. 1. 138

actori vbi plura alternatiuè, vel ſimpliciter remedia conceduntur, electio eſt ipſius actoris, ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 189. 43

actori magis fauetur in iudicio quàm reo. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. §. ſi Stichum. nu. 2. 130

actori ſicut reo pariter fauetur circa media iudicij. ff. de eo per quẽ fac. erit. l. 1. nu. 10. 144

actori magis fauetur in prin. litis, in medio vtrique, in fine magis fauetur reo. C. de procu. l. exigendi, nu. 12. fol. 127. & in l. de die ff. qui ſatiſd. cog. nu. 2. fol. 133. & in l. in pecuniarijs ff. de ſerijs, n. 33. fol. 161. de actore libellante in verbo. Libelli.

¶ Actus. actum aliquem faciens, vt hæres videatur ſe gerere pro hærede. de acq. hær. l. pro hærede, nu. 7. 83

actus extraiudiciales, vt ſunt contractus, poſſunt fieri de nocte, licèt iudiciales non. ff. de nou. ope. nun. l. non ſolùm. §. morte, nu. 43. fol. 34.

De actu geminato in verb. Geminatio, de actu nullo etiam in verbo Nullus. de actu ficto, in verbo Fictio.

actus, qui ſortitur vires in vno loco propter ſtatutum illius loci, habet vires in toto mundo. l. cunctos pop. num. 93. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. 12

actus quando poteſt fieri aliquo præſente inuito, certè poteſt fieri abſente, ignorante, & non citato. ff. de pact. l. reſcriptum, nu. 4. 188

actui ineſſe dicuntur, quæ incontinenti fiunt. ff. de pact. l. iuris gen. § quinimo, nu. 6. 182

actus, qui non poteſt fieri ab aliquo, non poteſt ab eo deſtrui, vel reuocari. Auth. ſi qua mulier, nu. 13. C. de ſacroſ. Eccleſ. 24

actus quandoque remanet inualidus propter geeeralitatem, & incertitudinem. de leg. 1. l. ſi domus, nu. 23. 120

actus ſi requirat aliquam ſolennitatem, tamen propter caſum neceſſitatis valet actus non ſeruata ſolennitate requiſita. C. de teſta. l. & ab antiquis, nu. 7. 115

actus factus ex falſa cauſa non valet, quamuis ſubſit cauſa vera, ex qua poſſet valere. ff. de acq. hær. l. ſi is ad quem, nu. 4. 88

actus poſterior inualidus non tollit præcedẽtem. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante, nu. 13. 94

actus præſumitur in dubio factus tempore licito, & non illicito. C. de de ſer. fug. l. 1. nu. 24. 3

actus omnis, qui non poteſt geri citra ius, & nomen hæredis, inducit geſtionem pro hærede, de acq. hær. l. pro hærede. §. Papinianus, nu. 7. 85

actus factus in iudicio eſt efficacior. l. ſi conuenerit. nume. 19. ff. de iur. omn. iudic. 91

actus duo qñ ſunt, an tunc in dubio interpretetur, q ambo valeant, an q valeat vnus. ff. de verb. obl. l. quoties in ſtipulationibus. nu. 4. 128

actus extraiudicialis prouocatiuus ad iudiciũ, legitimatur per cautionẽ de rato. ff. de no. ope. nun. l. de pupillo. §. qui procuratorio. nu. 1. 25

actus quilibet an poſſit exerceri per procuratorem, etiam ſi non prohibeatur, de lib. & poſth. l. Gallus §. forſitan. nu. 4. 221

actus agentium non debent operari vltra ipſorum intentionem. C. de iud. l. 1. nu. 27. fol. 141. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obl. num. 31. cum ſeq. fol. 189. & in l. legata. de leg. 1. nu. 5. fol. 49. & in l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 8. 154

actus quando geritur per procuratorem meum me præſente, videtur geri per meipſum. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi iuſſerim. nu. 1. 69

actus non dicitur verti in præiudicium alterius, quando non affert detrimentum principaliter, licèt afferat ſecundariò. ff. de verb. obl. l. decem ſtipulatus. nu. 39. fol. 167. & in l. ſi quis nec cauſam. ff. ſi cert. pet. nu. 8. fol. 13. & in l. nec quicquam. ff. de offi. proconſ. & lega. n. 35. fol. 47. & in l. filiusfa. §. diui. nu. 5. de leg. 1. in 1. lec. 165

actus

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Actus voluntarius factus à teſtatore ſponte exigente debitum extinguit debitum, de leg. 1. l. non quocunque. §. qui Caium, nu. 17. 142
actus præſumitur factus propter benemerita filij, quando aliàs non valeret. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. ſecunda. nu. 21. 204
actus viuentium poſſunt ſtare in ſuſpenſo, & non actus morientium, de leg. 1. l. quæ de legato, nu. 36. 88
actus ad hoc vt valeat, attendi non debet, ꝙ teſtator ſecundū verba ordinauit, ſed quod ius diſponit, de leg. 1. l. cùm filiofamilias, nu. 81. 34
actus duo compatibiles vbi celebrantur, ibi neuter actus reſoluitur. ff. de verb. oblig. l. Titia, nu. 30. 216
actus continuatus, & durans cenſetur vnus actus à principio vſque ad finem. ff. de iureiur. l. eum, qui. §. in popularib. nu. 11. 98
actus in dubio ſic debet interpretari, vt potius valeat quàm pereat, Fallit ſi ita interpretando fieret contra voluntatem teſtatoris. ff. de verb. oblig. l. quoties in ſtipulationibus, nu. 2. 128
actus duo ſufficiunt ad inducendam conſuetudinem. ff. de legibus. l. de quibus, nu. 51. 25
actus quando valet per ſe ſine magna ſolennitate, ſi deducitur ad maiorem ſolennitatem, illa maior ſolennitas non ſolùm confirmat actū, ſed facit, quòd non poſſit amodo tolli eo modo, quo antea poterat, de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum, nu. 31. 44
actus duo quando reperiuntur celebrati eo. die, nec apparet, quis eorum præceſſerit, præſumitur actus, qui facit vtrunque valere. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 193. 127
actus verbi importati per ablatiuos abſol. importat futurum euentum, in rub. ff. ſol. matr. in 2. lect. nu. 10. 32
actus baptizandi, quia non reſpicit adminiſtrationem patrimonij, non debet per procuratorem expediri, de lib. & poſth. l. Gallus. §. forſitan. num. 15. 221
actus non denominatur ſecundum denominationem verbalem, ſed ſecūdum formam, & effectum. C. de teſt. l. non codicillum, nu. 3. fol. 102. & in rub. de leg. 1. nu. 17. 2
actus vltimæ volun. ſi eo modo quo poteſt, non valet, non valet etiam eo modo quo valere poteſt, ibi. nu. 4. eod.
actus conditionalis nihil diſponit, de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis, el 2. num. 8. 41
actus ſuperioris conſiſtens in pati, nunquam inducit diſpenſationem, ſol. matr. l. quæ dotis. nu. 106. 50
actus quando debent expediri coram aliquo in ciuitate, ſi ille non eſt præſens, poſſunt expediri coram alio. C. de iud. l. fin. nu. 2. 160
actus vnus quandoque habet virtutem plurium, & ſic ex vno actu quādoque ſequuntur plures effectus. de acq. hær. l. nec is. §. hæres inſtitutus. num. 6. 78
actus medius impedit coniunctionem extremorum. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore, num. 349. 134
actus vt valeat, potius quàm pereat, impropriantur verba. de acq. hær. l. is, qui putat. nu. 21. 77
actus quando valet de iure gentium, eo ꝙ habeat conſenſum partium, licèt non ſit ſeruata forma tradita à iure poſitiuo, valet, & eſt tutus in conſcientia. l. ſi poſt diuiſiouem. nu. 9. C. de iur. & fac. ign. fol. 41. & in l. nemo poteſt de leg. 1. nu. 98. in 2. lect. 107
actus etiam inter viuos celebratus reuocatur propter filios de nouo natos, vel procreatos. ff. de pact. l. talè pactum. §. pater, qui. nu. 7. 206
actus ſi ſit inceptus ante mediam noctem, & finitus poſt, an debeat apponi dies præcedens, an ſequēs. ff. de ferijs. l. more romano. n. 17. 160
actus arrogationis aliquādo eſt actus charitatis, & beniuolentiæ, de lib. & poſth. l. filio quem pater, nu. 3. 192
actus non vitiatur, ſi aliquid in actu neceſſario non requiritur, ſi interueniat, & minus ſolenniter. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 178. fol. 109. & in l. 1. ff. de eden. nu 46. 165
actus poſitiuus quando interuenit vltra taciturnitatem, tunc tacens videtur conſentire. fol. matr. l. quæ dotis. nu. 84. 49
actus vbi non valet ex præſumptione defectus conſenſus, ibi iuramentum nihil operatur. l. ſi conuenerit. nu. 17. ff. de iur. omn. iud. 91
actus vbi poteſt vna die valere, altera non, debet inſeri de neceſſitate, & ſcribi dies. ff. de no. oper. nun. l. non ſolùm. §. ſciendum. nu. 5. 27
actus pacis, & concordiæ eſt in pacto. ff. de pact. l. 1. nu. 12. 174
actus celebratus à procuratore refertur ad vtilitatem domini. ff. ſi quis cau. l. ſi procurator, nu. 1. 157
actus, qui non poteſt fieri purè, nec ſub conditione, ſi tamen fiat ſub duabus conditionibus, tenet. l. de quæſtione. nu. 9. C. de pac. 91
actus qñ ſemel fuit validus, ſemper competit remedium reſciſiuum dato, ꝙ ex facto fuit nullus. ff. de cond. cau. da. l. qui. ſe debere, nu. 9. 159
actus ad hoc, vt retro trahatur, neceſſe eſt, ꝙ à principio potuit intercedere. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. conſtat. nu. 12. 76
actus, qui fit coram notario, an dicatur fieri in iudicio. ff. de in litem iutan. l. videamus. §. deferre. num. 2. 146
actus, qui ſortitur effectum in vno loco ex ſtatuto illius loci habet effectum vbique. l. cunctos populos. nu. 45. C. de ſumma Trin. 5
actus validus, qui non poteſt habere effectum, dicitur nullus. l. mandatum. nu. 3. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 61
Actus, & voluntas taciti non ſic latè ſunt interpretandi ſicut expreſſi. ff. de reb. cred. l. cùm quid. la 2. num. 18. 11
Actus legitimi, qui non poſſunt fieri in diem, vel ſub cōditione, & ſi fiat, actus eſt nullus, an ſaltem poſſint fieri ſub conditione de præſenti, vel de præterito. ff. ſi cert. pet. l. cùm ad præſens, nu. 5. 57
actus, qui geritur quando eſt priuatus, & ratione priuati intereſſe, & pro priuata vtilitate, tunc communis error nihil releuat. l. Barbarius, nu. 67. ff. de offi. præto. 44
actus factus poſt reuocationem mandati non valet, neque tenet. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſi coram. nu. 10. 94
actus duo vbi contrarij, vel incompatibiles, ſtatur vltimo, & vltimum derogat præcedentib. Hanc regulam probat per ſeptem ſimilia contenta ſub nu. 5. 6. & ſeq. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante, nu 3. 94
actus ſi dependeat à voluntate vnius, an videatur receſſum à proteſtatione etiam per actum ex interuallo factum, de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus, nu. 13. 65
actus, qui fiunt ſolo conſenſu, valent facti de noctè, ſicut de die. l. non minorem, nu. 2. C. de tranſac. 108
actus factus ad aliquid conſeruandum, inducit acquiſitionem de nouo. ff. de acq. hær. l. is, qui putat, nu. 5. 76
actu ſequenti contrario proteſtationi non videtur receſſum à proteſtatione, quando ille actus pendebat à mera voluntate proteſtantis. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus, nu. 6. 65
actu fauorabili non includuntur inſtrumenta rei. ff. de conſti. prin. l. beneficium. nu. 6. ibi, tamen Bal. 29
actu inualido non videtur receſſum ab actu valido, nec ei derogatum. ff. de reb. credi. l. certi condictio §. quoniam. nu. 8. 23
actum validum quando quis facere poteſt, in dubio præſumitur valere de iure communi. de vulg. & pup. ſubſtitutio. l. centurio, nu. 11. 123
actum qui facere poteſt ſuo, & alieno nomine, in dubio pręſumitur facere proprio nomine. ff. de acq. hær. l pro hærede. § Papinianus. n. 11. fol. 86. & vide in l. cùm procurator. ff de no. ope nun. nu 2. 36
actum ſi ſit, ꝙ quilibet teneatur inſolidum, an iſti cenſeantur duo rei debendi. ff. de verb. oblig. l ſtipulatio. §. Cato. nu. 32. 30
actu vnico conttario priuilegio perditur priuilegium ff, de conſt. prin. l. beneficium, nu. 58. 32
¶ Ademptio cùm fiat ad diminutionem, non debet operari augmentū. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. de leg. 1. nu. 8. 41
ademptio facta in eodem teſta. ſiue præcedat, ſiue ſequatur perimit ipſo iure legatum, in l. ſi ita ſcriptum. §. regula. n. 168. ff. de lib. & poſth. fol. 183. & in l. ſi ita ſit ſcriptum. de leg. 1. nu. 26. 44
ademptio, & datio legati æquiparantur, in d. l. ſi ita, nu. 20. 44
ademptio nil valet, ſi vnum ſine altero tollatur, quando vnum ſine altero eſſe non poteſt, de lib. & poſth. in d. §. regula, nu. 9. 183
adimere aliquid ſi quis poteſt, & non faciat, videtur donare, in l. ſi Titio. §. ſicuti. de leg. 1. nu. 2. 162
adimi non poteſt, quādo datum non eſt, in l. legatum, de leg. 1. nu. 4. 23
ademptum ſemel amplius adimi non poteſt, in l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. in 2. lect. de leg. 1. nu. 7. 42
ademptio facta tantum de præbenda quando eſt cum canonicatu, non valet. l. ſi ita ſcriptum. §. 1. ff. de lib. & poſth. nu. 13. 183
ademptio an valeat, quando teſtator primo loco fecit ſeruum hær. vniuerſalem & liberum, poſteà in alio teſt. adimit libertatem, & hæreditatem in d. l. ſi ita ſcriptum, in §. regula, nu. 18. eod.
adæquatio nihil addit illi, cui fit, ſed bene èconuerſo, in l. 1. de lega. 1. num. 26. 5
adhærere. Adhærentes non includuntur in capitulis pacis niſi exprimātur, in l. à diuo Pio §. 1. ff. de re iud. nu. 11. 162
adiectio facta circa rem legatam auget legatum, ſicut detractio minuit, in l. quod in rerum. § ſi quis poſt, de leg. 1. nu. 1. 51
adiectio mēſuræ falſa, an vitiet, vel minuat de eo, cui additur, in l. ſi fundum ſub conditione. § ſi libertus. de leg. 1. nu. 14. 138
adiectio inſtantis temporis non differt exactionem, in l. liber homo. §. decem hodie. ff. de verb. oblig nu. 1. 169
adiectus ſi quis fuit ad ſolutionem recipiendā, poterit ſtipulator ab eo repetere per actionem mandati id, ꝙ ei ſolutū fuit, niſi adiectus fuerit cā donandi ei, in l. Iul. §. qui fundū. ff. de verb. obl. nu. 7. & 12. 207
adiectus cenſetur eſſe procurator ſtipulatoris. ibid. eod. nu. eod.
¶ Adiectiuū plurale poteſt etiam addi vni ſubſtantiuo ſing. collectiuo plurium perſonarum, ſeu rerum, in l. cùm filiofa. de leg. 1. num. 103. 35
adiectiuum ſingulare poteſt addi duobus ſubſtantiuis pluralis numeri. ibid. nu. 104. & 170. eod.
adiectiuum ſingularis numeri quando referatur ad omnia præcedentia. ibidem num. 174. 38
adiectiuum maſculini generis non poteſt referri ad ſubſtantiuum fœmini generis. ibi. nu. 175. eod.
¶ Aditio hæreditatis non conſiſtit in mera volūtate, imò requiritur declaratio facti, aut verbi. ff. de acq. hær. l. qui in aliena, nu. 26. 61
aditio hæreditatis contratabul. facta per filium, non poteſt poſtea ratificari per patrem, quia ibi non reperitur aliquod factum, ſed ſola voluntas.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

luntas.ff.de acq.hær.l.qui in aliena.nu.41. 62
Aditio facta metu ſine proteſtatione bene valet, & tenet mero iure, licèt detur beneficium abſtinendi,ibid.nu.23. 61
aditio hæreditatis non inducitur per actū, qui non poteſt fieri citra ius, & nomen hæredis.ff.de acq.hær.l.pro hr̃de.§.ſi quid tamen,nu.8. 84
adire ad hoc,vt quis poſſit,requiritur,quòd ſit liber homo.paterfa.compos mentis,& maior.25.annis.ff.de acq.hær.l.is poteſt,nu.3.5. 79
aditio hæreditatis non inducitur ex cauſa longi temporis.ff.de acq.hęr. l.qui in aliena,nu.26. 61
aditio nomine alieno facilius admittitur,quàm repudiatio.ff.de acquir. hær.l.is,qui.§.neque filius,nu.44. 75
adire an poſſibile ſit poſthumo præterito.ff.de lib.& poſth.l.ſi filius, qui in poteſtate.nu.25. 171
adire nolle,eſt repudiare.ff.de acq.hær.l.nolle,nu.3. 60
adire inutiliter,& non adire ſunt pari a.C.de ſucceſſo.edicto.l.ſi auię frater,nu.8. 46
adire eſt ad aliud ire.ff.de acq.hær.ſuper rub.nu.2. 56
aditio hæreditatis pendet ab animo,& voluntate adeuntis.vnde non poteſt fieri per procurato.ff.de acq.hær.l.pupillus ſi fari.nu.8. 71
aditio cùm fiat nuda voluntate, non poſſet me obligare alteri niſi quatenus ad me peruenit.de acq.hær.ſuper rub.nu.21. 57
aditio hæreditatis non ordinatur ad adminiſtrationem facti principaliter,ſed ad tribuendum ius,quod tribui non poteſt conditione pendẽte,de acq.hær.l.is,qui.nu.28. 73
aditio facta ſolùm habet effectum in parte acceptata. de acq. hær. l.1. num.17. 58
aditio hęreditatis debet eſſe certa,de acq.hær.l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum.num.5. 91
aditio eſt potius acquiſito quàm obligatio.de acq.hær.l.more,nu.31.70
aditio hæreditatis eſt de iure cui.ſicut & patria poteſtas,& agnitio bon. poſſ.de iure prætorio,de acq. hær.l.qui in aliena,nu.23. 61
aditio hæreditatis an aſſimiletur voto,& an ſit bona equiparatio de hęreditate ad votum.de acq.hær.l.qui in aliena,nu.6. eod.
aditio coacta quemadmodum confirmat legata,ita & tabulas pupillares ſicut ſpontanea.de vulg.ſubſt.l.moribus.§.interdum.nu.2.fol.108.& in l.qui plures.nu.3.ff.de vulg.& pup. 143
aditio hęreditatis eſt actus legitimus,qui non recipit ſuſpenſionem,nec poteſt ſtare in pendenti.ff.de acq.hær.l.qui in aliena,nu.28. 61
aditio hæreditatis eſt actus magis ſolennis, cùm per eam acquirantur iura directa,quàm reſtitutio fideicommiſſi,ibid.nu.24. eod.
aditio eſt fauorabilis,& repudiatio odioſa.de acq.hær.l.1.nu.24. 58
aditio hæreditatis an præſumatur, vel non,per ſcripta,vel dicta,de acq. hær.l.pro hærede.nu.16. 84
aditio non valet,ſi in inſtrumento diceretur,talis ſciens patrem defunctum,& hæreditatem patris ſibi delatam, & eam acceptauit, de acq. hær.l.is,qui putat nu.15. 76
aditio,& repudiatio eiſdem regulis procedunt.de acq.hær.l.is,qui.§.neque filius.nu.13.fol.74.& ſic vbi non cadit aditio nec repudiatio, in d.l.is,qui.in prin.nu.3. 72
aditio ineſt effectui,& executioni exhæredationis, quando in exhæredatione nihil exprimitur de aditione hæreditatis.de lib.& poſth. l.& ſi pepercerit.§.filius autem,nu.27. 167
aditio nunquid requiratur in exemplari ſubſt.ſicut requiritur in pupillari.de vulg.& pup.ſubſt.l.ex facto,nu.35. 150
aditio fit per verba,gerere pro hærede,de acq.hær.l.pro hær.nu.4. 83
aditio hæreditatis an habeat vim ſolutionis, an ſimpliciter confuſſionis,quando debitor ſuccedit creditori. ff.de vſuc.l.ſi is, qui pro emptore,num.386. 136
aditio hæreditatis ſi reſcindatur per reſtitutionem in integrum,an legata valeant.ff.de cond.indeb.l.ſi quis ſic ſoluerit.§.ſi quid ex teſtamento,num.4. 171
adiens coactè ſine proteſtatione videtur ſponte adire, & non coactè.de acq.hær.l.qui in aliena.§.Celſus.nu.25. 65
adiens, vel acceptans hæreditatem videtur eam acceptare omni modo quo poteſt,de acq.hær.l.ſi quis extraneus.§.ſciendum.nu.2. 87
adiens hæreditatem obligatur æri alieno, & ſic creditoribus, & legatarijs, cum quibus adeundo videtur contrahere,de acq.hæred.l.more, nu.12 69
adire hæreditatẽ volenti quot requiruntur.de acq.hær.l.is põt.nu.3. 79
adire non eſt contrahere,ſed quaſi contrahere.ibi.nu.34. eod.
aditio hæreditatis an trahatur retro,in l.ſi is, qui pro emptore.ff.de vſucap.num.217. 129
adire an poſſit prodigus ſicut mutus,& ſurdus,in l.mutus.de acq. hære. num.1. 60
adiri non poteſt hæreditas in vita filij, ſed quid in puncto mortis,in l.filius à patre.ff.de lib.& poſth.nu.19. 197
adiri non poteſt hæreditas in vltimo vitæ ſpiritu,in l.filijs matrem.C.de inoffic.teſta.nu.5.fol.145.& in l.ſiue apud acta. C.de tranſact.nu.18. fol.110.& in l.filio pater.de leg.1.nu.31.fol. 158
¶Aditione acquiritur hæreditas,in l.ſi fundum ſub conditione.§.ſi Titius,deleg.1.nu.2. 138
Aditione partis videtur tota hæreditas adita.l.1.ff.de acq.hęr.nu.18.fol. 58.& in l.ſi ex aſſe.eod.titu.nu.1. 71
adiri poteſt hæreditas per pupillum curato.non habentem,aliàs ſecus,in l.1.§.fuit quæſitum.ff.ad Treb.nu.41. 202
aditio hæreditatis quibus verbis fiat,in l.ſerui.de leg.1.nu.22. 16
adiri poteſt hæreditas nullum habens æs alienum per filium ſine iuſſu patris,in l.qui in aliena.ff.de acq.hær.nu.3. 66
adiri poteſt hæreditas vſque ad triginta annos, in l. quandiu. ff. de acq. hær.num.7. 59
adire hæreditatem eſt ius,non autem facultas mera.ibid.num.10. eod.
adiri non poteſt hæreditas de iure ciuili per ſerum, vel filium ſine iuſſu patris præcedente,& tamen in bon. poſſ.ſufficit, quòd ratificatio ſequatur,& quæ ſit ratio,in l.1.C.qui admi.nu.29. 8
adiri quemadmodum non poteſt hæreditas per procuratorem,ita nec ratificari, in l.qui in aliena.ff. de acq.hær.nu.31.& 33. fol.49. ſed an repudiari,in verbo,Repudiatio.
adiri ſicut non poteſt hæreditas nondum delata,ita nec repudiari,in l.ei, qui ſe.ff.de acq.hær.nu.5. 72
adire non dicitur, qui furripit rem hæreditariam, in l.ſi quis extraneus. ff.de acq.hær.nu.11. 87
adiri poteſt hæreditas opulenta per mulierem non ſeruata forma ſtatuti,in l.more,nu.42.ff.de acq.hær.fol. 70. & quæ dicatur opulenta,in l.ſi quis mihi.§.1.eod.tit.nu.8. 90
adire nemo cogitur inuitus,niſi ſit ſeruus, aut filiusf.in l. ſi is ad quem. ff.de acq.hær.nu.22. 88
adiri non poteſt per exiſtentem in aliena poteſtate hæreditas ſibi delata,ſiue ex teſta.ſiue ab inteſta.in l.mutum,nu.1.ff.de acq.hær. fol.60
adiuiſſe intelligitur hæredi.hæres,qui ſoluit debita defuncti, in l.1.C.de iure delib.nu.2. 158
adire poterat iure Digeſtorum hæres extraneus vuiuerſalis hęreditatem clauſis tabulis teſt,in l.q Romę.§.duo fratres.ff.de verb.obl.n.57. 191
adire vt poſſit quis, an ſufficitt ſcire in genere ſe eſſe inſtitutum, ibid. num.67. 192
aditione quaſi contrahitur cum legatarijs, & credito.in l. hæc verba.de leg.1.nu.7.fol.11.& in l.ſi is,qui.ff.de vſuc.nu.317.fol.132. & in l.more.ſſ.de acq.hær.nu.12. 69
adiens hæreditatem poſt tempus datum ad deliberandum non põt dicere,qꝑ adijt.ſuſpectam hæreditatem,in l.ſerui electio.de leg.1.n.28.17
adire inuitus poteſt cogi hæres per fideicommiſſarium vniuerſalẽ, etiã ſi repudiauit,ſecus eſt in legatario ſingulari, etiam ſi præſtet cautionem de ſeruando eum indemnem,in l.1.de leg.1.nu.77.fol.7.& in l. qui plures,de vulg & pup.nu.2. 143
aditio principaliter ordinatur ad acquirendum, licèt ſecundario reſultet obligatio,in l.more.ff.de acq.hær.nu.30. 70
De iuſſu requiſito in aditione,&c.vide in verbo,Iuſſus.
adire non poteſt ignorans conditionem, ſub qua eſt inſtitutus, impletã,in l.ſi quis extra ff.de acq hær.n.7.vbi ponit quatuor fallentias.86
¶adminiſtratio quando per iudicem alicui interdicitur tanquam prodigo,& ſibi curator datur,tunc non requiritur alicuius citatio. l.nec quicquam.nu.39.de officio procon.& leg. 47
adminiſtrationis rationem petere ſuffieit in iudicio generali. ff.de eden do.l.1.nu.35. 164
adminiſtrator legitimus quilibet eſt in re ſua, etiam in abutendo, in l. cætera.§.hoc Senatuſconſul.ff.de leg.1.nu.8.fol.81.& in l.qui Romæ.ff.de verb oblig.nu.36. 175
adminiſtrator vniuerſitatis poteſt de re dubia tranſigere, non autẽ debitum liquidum ex gratia remittere.l.præſes prouinciæ,in prin.nu.1. C.de tranſact. 101
adminiſtrator propter ſuam negligentiam, vel contumaciam poteſt ab officio remoueri, nihilominus poteſt procedi contra dominum ad miſſionem in poſſeſſionem.C.de proc.l.eum,qui res.nu.1.& 3. 123
adminiſtrator ſi habet ſpeciale mandatum ad accipiendum pecuniam mutuo, & aliam accipiat, obligatur ciuitas licèt non probetur verſum in eius vtilitatem.ff ſi cert.pet.l.ciuitas.nu.12. 49
adminiſtratores poſſunt in actu contrahendi nobis præiudicare apponendo pacta pœnalia,vel reſolutiua contractus.ff.de pact.l. contra iuris.§.ſi filius.num.10. 199
adminiſtratores ligitimi, vt tutores, & curatores, non poſſunt ante lit. conteſt.conſtituere procuratorem ad iudicia, ſecus ad negotia, ſed benè actores eorum periculo.C.de proc.l.neque tutores.nu.1. 126
adminiſtratores reipublicæ non poſſunt per pactum,debitum liquidum remittere. ff.de pact.l. Imperatores.nu.1. fol.203. benè tamen negligendo,vt in l.præſes.C.de tranſact.nu.15. 102
adminiſtratores reipub. an poſſint facere confeſſionem de recepto. ff. de pact.l.Imperatores.nu.2. 203
adminiſtratores publici quando habeant poteſtatem tranſigendl.l.præſes prouinciæ.nu.3.C.de tranſact. 102
adminiſtrationis officium an poſſit quis inuitus compelli ad accipiendum ibid.nu.9. eod.
adminiſtrator,& procu. cum libera generalis non poteſt renunciare appellationi per ipſum impoſitę.ibid.nu.12. eod.

admini-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Administrator generalis cum libera non potest liberare debitorem per acceptilationem.ibid.nu.14. eod.

administratores publici dicuntur habere mandatum generale cum libera,dummodo sint electi à toto populo, vel consilio generali populi repræsentante totum pupulum. Item quando est electus ab vniuersitate habente territorium. Item habet locum in administratorib.publicis electis ad gerendum negotia publica ciuitatis, quia isti possunt transigere.l.præses prouinciæ.nu.7.8.9.& 10.C.de transact. 102

administrator ciuitatis si tempore,quo accepit pecuniam mutuo nomine ciuitatis,expressè protestatur,quòd non vult teneri ex tali mutuo, an ista protestatio faciat, quòd non possit conueniri. ff. si cert. pet.l. ciuitas.nu.14. 49

administrator censetur idoneus,licèt ipse non possideat immobilia,quãdo dominus principalis possidet.ff.qui satisd.cog.l.sciendum.§.si fundus.num.9. 140

administratoris auctoritas non requiritur in obligatione, quæ contrahitur per legem sine facto obligati.de acq.gær.l.more.nu.48. 70

administrationem liberam bonorum ingenuis hominib. auferre est iniustum.ff.fol.matr.l.si constante.nu.227. 45

administrator habens mandatum generale cum libera, non potest alienare.l.quæ acta.nu.3.de offi.procur.Cęsa. 49

¶Adoptio debet imitari naturã,in l.filio quem pater.ff.de lib. & posth. num.26. 192

adoptatus filius an possit cogi inuitus, vt emuncipetur, in l. quidam cũ filium.ff.de verb.oblig.nu.15. 209

adoptatum filium si quis promiserit sub pœna tractare vt filium,si eum emancipet,non incidit in pœnam.ibid.nu.13. eod.

Stipulatio de tractando adoptatum vt filium, an valeat. ibid. num. octauo. 208

Stipulatio de non exhæredando filiũ adoptatũ,an valeat,ibi.n.15. 209

adoptari potest existens apud hostes,& sic absens.de lib. & posth.l.Gallus.§.forsitan.nu.2. 220

adoptio an possit fieri per procuratorem,ibid.nu.6. eod.

adoptio dicitur actus imaginarius, & fictus.ff.de lib.& posth.l. filio quẽ pater.num.13. 192

adoptio nõ potest fieri ad tempus,ita nec emancipatio.ad Senatusconsul.Trebell.l.1.§.hoc autem,nu.10.& seq. 194

adoptio capitur tanquam genus,& species.l.si arrogator. nu.2.ff.de adoptio.fol.35.& cuius imperio fieri debeat,ibid.nu.eod.

adoptio est ficta filiatio.ff. de vsuc.l.si is,qui pro emptore.nu.213. 129

¶Aduentitium. Aduentitia, in quibus pater habet vsumfructum, quæ sint,in l.qui se patris.C.vnde lib.nu.61. 38

aduentitium an dicatur illud,quod habet nepos ab auo.in l.qui in aliena.§.interdum.ff.de acq.hær. num.26.& 27.fol. 64. & in l. Gallus §. quid si is.nu.22.ff.de lib.& posth. 216

aduentitium dicitur, quando dedit pater magis contemplatio. nepotis, quàm filij,in d.§.interdum.nu.28. 64

aduentitia hæreditas relicta filio,non est hodie penes patrem, nec quo ad vsumfructum,nec quo ad proprietatem, in l.cùm filiofa.de leg.1. nu.151.cum seq. 37

aduentitiorum vsusfructus, acquiritur patri, in l. filio. eod. titu. ff. de leg.1.num.6. 52

aduentitia an hodie acquirantur in totum filio, quando pater stipulatur ea ipsi filio, an verò acquirantur ipsi patri, in l.quod dicitur.ff.de verb.oblig.nu.17.& 18. 203

Reliqua de peculio aduentitio.& profectitio in verbo,Peculium.

aduerbium bene,vel iustè,an idem importet,quod ritè,& rectè simul.in rub.ff.de acq.poss.nu.18.fol.50.& in l.iustè possidet,eo.tit.nu.6. 95

aduerbium euidentius,an idem importet,quod notorium,in l.si verò.§. 1.ff.qui satisd.cog.nu.6. 130

Reliqua in verbo,Dictio.

¶Aduersatiua debet aduersari his, quæ sunt eiusdem generis, in l. hæc verba.de leg.1.nu. 21.fol.11.& in l.iuris gentium.§. quinimmo.ff.de pact.nu.10.fol.182.& in l.qui pro tribunali.ff.de re iud.n.1.fol.140. & in l.1.ff.ne quis eum,qui in ius voc.nu.12.fol.122.& in'l. planè.§. quod si rem.de leg.1.nu.1. 63

aduersatiua,ꝙ si, qd importet,in l.si filius.ff.de lib.& posth.nu.25. 187

aduersatiua, sed & si,cum copula aduersatur in facto, sed importat idẽ ius,in l.is,qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.162.fol. 126

aduersatiua,sed & si, aduersatur his,quæ sunt eiusdem generis. item repetit qualitatem præcedentium, in l. quominus. ff. de fluminib.nume.12. 158

aduersatiua q̃uis,q̃ naturam habeat,in l.vinum.ff.si cert.pet.nu.21. 45

aduersatiua si verò,ponit diuersitatem iuris,& facti,in l.seruum filij.§.si quis.de leg.1.nu.4.fol.83.item videtur repetita precedentia,in l.turpia.§.si pars,eo.tit.nu.3.fol.98.Itẽ etiã qualitas præcedentis vers.in l. re coniuncti de leg.3.n.48.fol.180.l.si cõstante.ff.fol.mat.n.110. 40

aduersatiua si verò,sed, & sinautem, non solùm denotant diuersitatem in facto,sed etiam important,quòd vno casu existente non habet locum dispositio facta in alio casu, in l. si ita scriptum. ff. de liber. & posth.num.4. 182

aduersatiua,ꝙ si, intelligitur repetere omnes qualitates, in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.nu.5. 187

Aduersatiua autem aduersatur in iure, & in facto plenè, & in l. filius à patre.ff.de lib.& posth. nu.23. Item repetit qualitatem casus præcedentis licèt non semper,ibid. 197

aduersatiua naturaliter repetit qualitatem conditionis appositã in præcedenti oratione,de acq.hær.l.si quis extraneus.§.sciendum,nu.6. 87

aduersatiua sed,an denotet diuersitatem in facto, seu identitatem in iure,de leg.3.l.re coniuncti,num.48.fol.181.& in auth. ꝙ locum.C.de collat.num.1. 59

aduersatiua sine copula posita denotat factum diuersum, & ius diuersum.C.de fideicom.l.quæstionem.nu.12.fol.212.& in l. si ita sit scriptum.de leg.1.nu.7.fol.43.sed quid si ponatur cum copula,in l.si is, qui temporal.§.sed &.nu. 9.ff.de iureiur. 79

aduersatiua debet aduersari & in iure,& in facto.ff.de iureiur.l.admonẽdi.nu.6.in repet.fol. 107.& in l. si fundum sub conditio.§ Stichum. ff.de leg.1.num.9. 136

aduersatiua aduersatur his,quæ sunt eiusdẽ speciei. ff.de acq.poss.l.possideri.§.ex contrario.nu.5. 78

aduersatiua licèt aduersetur præcedentibus in iure, & in facto, tamen etiam inducit repetitionem qualitatum præcedentium.ff.ne quis eũ, qui in ius voc.l 1.nu.13. 122

aduersatiua est talis naturę,quòd semper videtur per eam repetita qualitas precentium.de leg.1.l. legato generaliter. nu. 10.fol.71.& in l. planè.eod.tit.§.quod si rem.num.2. 63

aduersatiua est illius naturæ,quòd aduersatur præcedẽtib.ff. de acq. poss. l.1.§.municipes.nu.3. 70

aduersatiua continet in se copulam,de legatis tertio.l.re coniuncti.numero 37. 179

¶Aduersarius. aduersarij conditio non debet fieri deterior ex persona hæredum.in l.si pluribus.ff.de leg.1.nu 2. 59

aduersarij futuri citandi non sunt, in l.filiusfa.§. diui.in 1.lect. ff.de leg. 1 num.51. 166

aduersarij verba,qui non acceptat expressè,non poterit se postea ex illis iuare.l.admonendi.in repet.ff.de iureiur.nu.100. 118

¶adulterium.adulterij accusatio requirit de necessitate probari mulierẽ esse veram vxorem,in l.si cui serui.§.si à filio.ff.de leg.1.nu.7. 96

adulterium non potest verisimiliter probari nisi per personas domesticas,in l.non dubium.C.de leg.nu.32.& 34. 36

adultera,quę est accusanda de adulterio,propter quod est factum diuortium,an poterit intra 40.dies manumittere aliquem de seruis suis,cũ tales torquendi sint,vt veritas aperiri possit,ibid.eod.nu.

In crimine adulterij an licita sit pax,transactio, vel pactio,in l.transigere.C.de transact.nu.5.& 6. 105

adulterum præsumitur, & talis præsumptio sufficit ad condemnationẽ, quando præmissa trina monitione reperitur aliquis alloqui mulierẽ. ibid.eod.nu.

adulterij pœna de iure.C.est pœna sanguinis,ibid.nu.7. eod.

adultera perdit dotem, & etiam bona paraphernalia. vide in rubr. C.de iud.nu.3. 140

adulterans vxorem alterius,an dicatur frangere pacem, in l. qui seruũ, de verb.oblig.nu.4. 147

In crimine adulterij nulla datur dilatio ad probandum, in l. in pecuniarijs.ff.de ferijs,nu.51. 163

adulterium an committatur cum meretrice nupta, in l.plerique.ff.de in ius voc.nu.36. 114

adultus habens curatorem potest in vltima voluntate disponere de rebus suis sine auctoritate curatoris. l. nemo ex lege. C. qui test. face. poss.nu.3.fol.93.& in Auth.ingressi.C.de sacrosan.Eccles.nu.3. 20

adultus solus in quibus casibus habeat personam legitimam standi in iudicio, & an illis casibus possit constituere procuratorem. l. neque tutor.C.de procu.nu.3. 126

adultus si curatorem non habet, potest solus adire hæreditatem, si autem habet curatorem, debet adire cum eius auctoritate. ad Senatusconsul.Treb.l.1.§.fuit quæsitum,nu.41. 202

adultus an possit petere restitutionem in integrum aduersus testm̃ à se factũ,si dicat inconsultè factũ,vel ad instantiã alicuius ibi.n.42. eo.

adultus si inductus fuit dolo,vt alium institueret hæredem, succurritur venientibus ab intestato per actionem.de dolo.ibi.nu.43. eod.

adultus habens curatorem, licèt non possit alienare res immobiles sine decreto iudicis,tamen adultus habens curatorem, & faciẽs testamentum potest dare licentiam executoribus suis, vt alienent res immobiles sine decreto iudicis, quia censetur iure maioris testando. ibid. num.34.& in l. si frater.nu.3 C.qui test. facere possunt.fol. 90.& in Auth.ingressi.C.de sacrosan.Eccles.nu.3. 20

adultus habens curatorem,an sit similis pupillo, vel ei cui bonis est interdictum.ad Senatusconsul. Trebell.in l.1. §. fuit quæsitum.nu.28. fol.202.& in l.videamus.ff.de in litem iuran.nu.17. 146

adultus sine decreto iudicis potest soluere pecuniam creditori, & in eũ transferre dominium pecuniæ ad Senatusconsul. Trebell. l.1.§. fuit quæsitum.nu.29. 202

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

adultus ſine decreto non poteſt alienare res, quæ ſeruando ſeruari poſſunt, etiam ſi ſint mobiles, ibi. nu. 30. eod.
adultus ex ſola naturali obligatione non ſentit læſionem, quia ex naturali tantũ obligatione non pôt agi. ff. de verb. obl. l. puberes. n. 2. 150
adultus non poteſt nunciare nouum opus cum auctoritate curatoris in cauſa publica. ff. de noui operis nuncia. l. de pupillo. nu. 3. 16
adultus habens curatorem non poteſt cõtrahere ſine conſenſu curatoris, & ſic æquiparatur pupillo, in l. ſciendum. de leg. 1. nu. 13. fol. 10. & in l. videamus. ff. de in litem iuran. nu. 17. 146
adultus carens curatore poteſt omnia facere, quæ poteſt maior exceptis iudicialibus. l. neque tutores. C. de procu. nu. 3. 126
adultus habens curatorem ſi deferat iuramentũ alicui ſine cura. an erit opus reſtitutione, in l. iuſiur. §. pupillus. ff. de iureiur. nu. 12. 88
adultus minor. 25. annis, ſi confiteatur delictum in iudicio, de quo aliter non erat probatum, debet reſtitui in integrũ, in l. ſi is, qui temporali. §. ſi minor, nu. 7. de iureiur. 78
adultus grauatus reſtituere hæreditatem curatori ſuo, poteſt eam ſibi reſtituere, licèt curatoris auctoritas non interueniat. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum. nu. 23. 202
¶Aduocatus an potius aduocare debeat pro patria contra patrem, quã ècontra, in l. 1. §. huius ſtudij. ff. de iuſti. & iure, nu. 14. 5
aduocati vtentes legibus prout debent, meliorem vitam faciunt, quàm fratres prædicatores, vel alij religioſi. d. l. 1. nu 8. 3
aduocatus an in foro conſcientiæ peccet, ſi aliquid à pauperibus cauſa aduocationis capiat, in l. 1. ff. de off. procon. nu. 2. 45
aduocatus an poſſit per aſſeſſorem interrogari ſuper eius infamia, in l. 1. ff. de offi. aſſeſ. nu. 1. 61
aduocatus ſicut eſt ſuſpectus iudex, ita etiam eſt ſuſpectus teſtis, in l. ſolet. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 2. 90
aduocatus an poſſit officio aduocati per iudicem priuari. vide in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de off. procon. nu. 5. & ſeq. 46
aduocati principum debent de arduo dubio principem conſulere., in l. de quæſtione. C. de pact. nu. 3. 91
aduocatus oſtendens iura clientuli ſui parti aduerſæ, incidit in pœnam falſi, in l. non dubium. C. de legi. nu. 53. 38
aduocatus nimis verboſus poteſt priuari propter hoc officio aduocati, in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib & poſth. nu. 4. 203
aduocato poteſt fieri remiſſio, & pactum de non petendo, in l. creditori. C. de pact. nu. 5. 74
aduocatus colludens cum aduerſario, aut participans de dolo, an teneatur clientulo ad damna, & intereſſe, vide in l. ſi procurator. nu. 15. C. de procurato. fol. 126. & in rub. eod. tit. C. num. 2. 121
aduocatus in quo differat à procuratore, ibid. nu. 3.
aduocatus an poſſit de præuaricatione accuſari. ibid. nu. 2.
aduocati ſecundum quam formam tenentur iurare, in dictª rub. C. de procura. nu. 3. 121
aduocatus non poteſt eſſe teſtis in cauſa, in qua fuit aduocatus. ibid. nu. 4. fol. eod. & in l. dectantibus. C. de teſta. nu. 7. fol. 110. & in l. ſolet. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 2. 90
aduocatus eſt ſuſpectus iudex in cauſa, in qua fuit aduocatus, in d. l. ſolet. eod. nu. & fol. tamen ſi in conſcientia mea ei reuelaui ſecreta mea, poſſum eum eligere in iudicem, in l. militem. C. de procu. nu. 2. 124
aduocatus debet eſſe maior annis. 17. in rub. C. de proc. nu. 4. 121
aduocatorum officium eſt honor. & laudabile, & ideo non debet officiũ proc. exercere, in d. rub. nu. 6. & in l. militem. eod. titu. nu. 2. 124
aduocati ſalarium acceptum à clientulis dicitur quaſi caſtrenſe, nec acquiritur parentib. etiam quo ad vſumfructum, in d. rub. C. de procu. num. 7. 121
aduocatus nõ tenetur proſequi cauſam appellatio. à diffini. pro eodem ſalario, ſecus ſi ab interlocutoria, in l. ita demum. C. de procu. num. 2. fol. 128
aduocatus an cogatur officium aduocationis inuitus ſuſcipere, in l. inuitus. C. de proc. nu. 2. 129
aduocatus cauilloſus, poteſt cauſa cauillationis repelli, in l. cùm proponas. C. de pact. nu. 6. verſ. Item dicit. 83
aduocati negligentia ſi cauſa differatur vltra triennium, debet aduocatus puniri in duabus liberis auri, ex officio tamen iudi. poteſt compelli, vt promiſſum patrocinium præſtet, in l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iud. nu. 1. 155
aduocatus, qui omiſit opponere exceptiones dilatorias, & ſimiles ſi poſt litem conteſtatam eas opponere, an debeat puniri, in l. exigendi. C. de procu. nu. 2. 126
aduocato an debeat ſolui ſalarium finita cauſa, in l. diem functo. ff. de offic. aſſeſ. nu. 11. 63
aduocatus bonus debet ſp rñdere aduocato aduerſę partis aliqd allegan ti ſeu dicenti, doce vbi de hoc caueatur, in l. illam. C de coll. nu. 7. 66
aduocatus debet iurare ſuper libro euangeliorum, q̃ non præſtabit patrocinium niſi pro iuſtitia, & ſi cognoſcat poſteà clientulum cauſam iniuſtam habere, debet eam derelinquere, cuius loco pars non poterit alium aduocatum capere, in l. rẽ non nouã. C. de iud. n. 1. & 2. 155
aduocati quando allegant in iure, tenentur iurare de calumnia, ſed an habeat locum de conſuetudine, & an talis conſuetudo valeat, ibid. num. 2. & 3. eod.
¶Affectio. affectionis qualitas cenſetur eſſe in perſonis legatarij, in l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 34. 44
affectio ad legandum cauſatur ex beneme. pręceden. quę tamen in poſthumo non cadit, in l. qui filiabus. ff. de leg. 1. nu. 19. 47
affectio liciti amotis an operetur vim clauſulæ codicilla. in l. exigendi. C. de procu. nu. 5. 127
affectio cadit in ſpeciebus, in l. ſi duo rei ff. de verb. oblig. nu. 4. 201
affectio non cadit in quantitatibus etiam ſi quantitas debeatur vt ſpecies, in l. planè. §. ſi ita. de leg. 1. nu. 4. 67
affectionis cauſam præſtant nobis fundi anteceſſorum noſtrorum, in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. nu. 9. de leg. 1. 169
affectionem quando quis præſumatur habere, in l. ſi ſeruus plurium. ff. de leg. 1. §. ſi quis, nu. 7. 95
affectio paterna licèt ſit maxima, non facit donationem effectualem præſumi, in l. ſi donatione. C. de collat. nu. 1. 62
affectionis perſonarum ratio quando ſit habenda, in l. ſi domus. §. in pecunia, de leg. 1. nu. 13. & 14. 123
affectio non conſideratur, vt res pluris æſtimetur, cùm rei valor non ſit æſtimandus ſecundum affectionem perſonarum, ibid. nu. 15. eod.
¶affinitas. affinitate ſopita finit amor, in l. ſicut aũt ff. de re iud. n. 5. 170
De ſtatutis, & compro. inter affines vide ſupra, Compromiſſum, & infra in verbo ſtatutum, & in d. l. ſicut autem.
affines ſi ex diſpoſi. ſtatuti ad compromiſſum compellantur, an diſſoluto mat. cõpelli poſſint, in l. ſuggeſtioni. C. de verb. ſig. n. 14. & 23. 193
affinitas an contrahatur inter concubinarios, in l. q̃ Seruius. ff. de cond. cauſa data, nu. 4. 160
affinitatis effectus quo ad impediendum matrimonium inter ſuperſtites, & conſanguineos mortui, durat vſque ad quartum gradum, in l. ſicut autem. ff. de re iud. nu. 7. 170
affinitate diſſoluta per mortem vxoris priuilegia decreſcunt. ibi. n. 4. eo.
affinitas an dicatur eſſe inter ſponſos, in l. quod Seruius. nu. 2. ff. de condictio. cauſa data. 160
affinis pro affine admittitur in iudicio præſtita ſatiſdatione, in l. maritus. C. de proc. nu. 2. 131
affines non ſunt propriè vir, & vxor, ſed ſunt principiũ affinitatis, ibid. num. eod.
affirmatio ſeu cõſenſus dicitur induci etiam per nutum, ſeu inclinationem capitis verſus pectus, non autem verſus humeros, nam tunc inducitur dubitatio, in l. 1. §. ſi quis ita. ff. de verb. oblig. nu. 12. 7
¶affixum vide in verbo, Domus.
afflictio non eſt addenda afflicto, in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. oblig. nu. 4. 176
ager eſt genus comprehendens ſub ſe quemcunque locum carentem ædificio, & quid veniat eius appel. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 43. reliqua in verbo, Fundus. 14
¶Agere, & agens. agere, & ſolutionẽ recipere, in qbus caſibus à pari procedãt, in l. non ſolùm. ff. ſol. matr. nu. 14. cum ſeq. fol. 15. vnde, qui nõ poteſt agere in iudicio, non poteſt ſol. recipere extra iudicium, cum hæc duo à pari procedant.
agens querela inoffi. teſt. an dicatur agere ſimul peti. hæredi. C. de inoffi. teſt. l. 1. num. 7. 161
agens ad fundum rei vendicatione ſi tranſigit, & renunciet inſtantiæ litis, an per hoc videatur transferre dominium. l. ſi pro fundo, nu. 11. C. de tranſact. 114
agens ſimpliciter videtur intentare omne ius ſuum, vel ſibi competens, ſiue ſit ius commune, ſiue ſit ius conſuetudinarium, ſiue ſit ius municipale. ff. de legibus. l. de quibus, nu. 92. 27
agens petitorio, in quo dicit aduerſariũ poſſidere, an videatur renũtiare poſſeſſorio. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 89. 103
agens rei vendicatione per hoc non ſuſpicatur ſe poſſe repelli, & ſic non perdit poſſeſſionem. ff. de acq. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas, nu. 64. 92
agens, vt declaret ſibi ius eſſe ita ædificatũ habere, an repellat ipſo iure, an verò ope exceptionis. l. 1. §. ſed ſi is cui, nu. 2. de nou. ope. nun. 10
agens quando eſt liberum, & non impeditũ, & patiens eſt diſpoſitum, ſtatim, quod volo agere ago. de leg. 1. l. ſerui electione, nu. 26. 17
agens in iudicio nomine meo ſine vllo mandato me præſente, & non contradicente, videtur agere de voluntate, & conſenſu meo. ſol. mat. l. quæ dotis. no. 78. 49
agens propter violentiam ſibi illatam non eſt opus, q̃ in libello exprimat quas res amiſerit, ſed opus eſt, q̃ poſteà in proceſſu liquidentur, & quid narrare tenetur. in l. ſi ſic ſtipulatus. ff. de verb. oblig. n. 1. 211
agens querela contra poſſidentem titulo, ſi petit in libello ſe mitti in tenutam bonorum hæreditariorum, an ille modus agendi ſit prohibitus, vel non. C. de inoffi. teſt. l. 1. nu. 7. 161
agens, qui ſe fundat in negatiua, tenetur illam probare. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. in eum, nu. 2. 123
agens rei vendicatione, poteſt per libellum ſuum petere iure actionis ſe declarari dominum, ac etiam petere reum condemnari ad reſtituendum.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

tuendum.l.ſi prius,nu.51.ff.de nou.ope.nun. 42
Agens primò petitorio,an poſſit intentando poſſeſſorium recuperandæ ſuſpendere petitorium.ff.de acq. poſ.l.naturaliter.§. nihil commune. num.116. 105
agens ad intereſſe,an debeat in libello exprimere quantitatem.ff. ſi cert. pet.l.certi condictio.nu.38. 22
agens contra perſonam,contra quam agere nõ poteſt,non per hoc perdit actionem contra eum,contra quem poteſt agere.ff. de cõd.indeb. l.cùm indebitum.§.creditor,nu.2. 201
agens negatoria,qui propter contumaciam effectus eſt actor de reo, tenetur duo probare.ſ.quod prędium ſit ſuum,& quod ſit liberum,&c. l.ſi prius.nu.28.ff.de nou.oper.nun. 40
agens aliquid vt hæres,licèt illud quod facit, non ſit hæreditarium, tamen obligatur oneribus hæreditarijs,de acq. hæred.l.pro hærede.§.ſi quid tamen,nu.4. 83
agens tenetur declarare vtrum ex teſtamento, vel ab inteſtato veniat. ff.de tranſact.l.controuerſia,nu.6. 222
agens poſſeſſorio recuperandæ, an obtineat contra violentum inuaſorem etiã in petitorio abſque alia probatione dominij.ff.de acq.poſſ.l. naturaliter.§.nihil commune,nu.120. 106
agere quis dicitur,quando lis eſt conteſtata non prius.l.ſi prius,nu.17.ff. de nou.oper.nun. 39
agere verbum, non refertur ad rei vendicationem, ſed bene verbum petere.de leg.1.l.ſi ſeruus plurium.§.ſi hæreditas,nu.8. 95
agere nemo poteſt ſine actione.vide regulam cum fallen. in l. ſi Titius. ff de verb.oblig.nu.3. 43
agere ex legato licèt non poſſit is, cuius non intereſt, tamen iſtud eſt ſufficiens intereſſe ad validandum legatum, vt potius uon ſoluam, quàm ſolutum repetam.de leg.1.l.ſi cui legetur.§.ſi Titio,nu.12. 93
agere quis poteſt ipſo iure ante diem, quando aliquid debetur ad diem certum.ff.de reb.cred.l certi.cond.nu.8. 19
agere volens vigore conditionis negatiuę purificatæ, debet probare illam negatiuam eſſe purificatam. ff. de verb.oblig.l. in illa ſtipulatione,num.10. 42
agere ſi quis cępit in iudicio procuratorio nomine talis, licèt in ſequentib.non repetat illa verba procuratorio nomine, illa tamen qualitas procuratorio nomine cenſetur eſſe repetita. ff. de verb. oblig.l. ſi ita ſtipulatus fuero.§.Chryſogonus.nu.36. 199
agere quis poteſt præcisè ad factum videlicet ad manumittendũ fauore libertatis,aliàs ſecus ff.de verb.obl.l.qui Romæ.§.Flauius,nu.1. 177
agere quis poteſt pro eo, quod eſt præſtaturus, licèt nondum præſtiterit.de leg.1.l.planè.§.quòd ſi rem,nu.10. 64
agere poteſt ex ſtatuto ille, cuius intereſt, licèt verba ad eum non dirigantur.de leg.1.l.ſeruo legato.§.ſi teſtator,nu.3. 118
agere qs põt pro ſuo intereſſe,vt alij ſoluatur,& ſic procedit libellus, in quo cõtra te ago,vt alij ſoluas,de leg.j.l.ſi cui legeẽ.§.ſi Titio.nu.8. 93
Agere de euictione non poteſt,cuius non intereſt.ff. de verbo. obliga.l. Iul.§.qui fundum,nu.12. 207
agenti in alio loco quam conuento obſtat exceptio.ff.de eo, quod cert. loco.l.in bonæ fidei.nu.9. 217
agenti petitorio ſi poſſeſ. ſuperueniat, an & qualiter reus abſoluatur. ff. de acq.poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.85. 103
agentem ex præſcriptione oportet plura probare. ff. de inreiur. l.ſi duo patroni.§.Iul.nu.1. 83
agi de dote non poteſt conſtante matrimonio,nec eſt nata actio.Iſta regula fallit quando maritus vergit ad inopiam. ſol.matr. l.ſi conſtante.nu.1.& 2.vbi an agi poſſit hypothecaria. 35
agi an poſſit pro annuo debito pro tempore futuro, & an vſuræ futuri temporis poſſint peti in iudicio.ff.de verb.oblig.l.ſtip.quędam.§.qui ſortem.nu.3. 122
agi præcisè,vt detur in contractibus innominatis, quare non poſſit,in l. cùm mota.nu.7.C.de tranſact. 98
agi licèt non poſſet contra tertios poſſeſſores bonorũ,vel cõtra fideiuſſorẽ niſi prius excuſſo principali, tñ ſi ageret, & nihil opponeretur, valet proceſſus.de his,q ſunt ſui,vel alie.iur.l.patre furioſo.n.38. 33
agere contra te, vt agas contra alium, eſt nouus modus agendi. l.ſi ſic legatum.§.ſi quis ita.nu.9.ff.de leg.1. 133
agi poteſt ex ſtipulatione ſecunda ad illa centum, quæ ſunt vltra dotem,non autem ad alia centum.quæ debebantur ex veteri obligatione dotis, nec vltra quam centum poſſunt peti ex ſtipulatione ſecunda.ff.de verb.oblig.l.ſi diuortio,nu.3.& 4. 52
agi poteſt ex pacto nudo in ligis, & treugis. ff.de pact.l. iuris gentium.§. ſed cum nulla,nu.23. 180
agi poteſt actione proueniente ex contractu ad reſolutionem ipſius cõtractus propter cauſam ſuperuenientem,quæ reſiſtit ęquitati contractus.de leg.1.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.nu.4. 145
agi poteſt ad intereſſe ex ſtipulatione negatiua non faciendi. ff. de verb. oblig.l.ſi quis ita promiſerit.§.ea lege.nu.7. 221
agi quandoque poteſt ad rem, quamuis reus debeat cõdemnari ad æſtimationem.de leg.1.l.cùm ſeruus,nu.9. 72
agi ſicut debet ad ſupplementum, quando ab initio minus legitima eſt relictum, ita qñ illud, q eſt relictum, ex poſt facto euincitur in totum,vel pro parte,debet ad ſupplementum agi, vel ad æſtimationẽ, &c.C.de inoffi.teſt.l.ſcimus antea,nu.1.& in verbo,legitima. 179
agi non poteſt in contractibus ſtricti iuris per ſtipulationẽ ratione deceptionis,vel doli re ipſa,quando promiſſor non habuit animum decipiendi.ff.de verb. oblig.l.ſi id quod aurum.nu.3.& 4. 53
agi hodie nõ poteſt contra extraneos poſſeſſores niſi prius excuſſo principali debitore,& reperto eo non eſſe ſoluendo.ſol.matr.l.ſi conſtante.num.208. 44
Reliqua videas in verbo, Actio,& in verbo,petitio,contractus.in verbo, Libellus,& in verbo, Actor.
¶Agnatus habens poteſtatem reuocandi alienata per conſanguineum, perdit illam anno elapſo. in l. prætor. §.ſi aliquando.ff. de nou.oper. nunc.num.14. 46
agnati,& cognati vſque ad quem gradum ſuccedunt.in l.certum.C.vnde legitimi,nu.3. 41
agnatus decedens pendente dubio, an poſthumus naſcatur, licèt ſciat teſta.defunctum,tamen ius delib.non tranſmittit. in l. is poteſt.ff.de acq.hær.nu.53. 81
¶Agnitio bonorum poſſeſ.facilius conceditur,quàm repudiatio,in l.is, qui.ff.de acq hær.nu.1. 76
agnitio bon.poſſ.debet fieri coram iudi.in l. pupillus ſi fari.ff. de acqui. hær.nu.7.fol.71.& in l.fin.C.qui admit.nu.2.fol.16.ibi.nu. 5.vide an requiratur decretum iudicis.
agnitio an præſumatur facta tempore congruo, an verò teneatur agnoſcens illud probare.in rub.C.qui admit.nu.5. 7
agnitionis materiam ſuppleas in verbo.Bon.poſſ.
¶Album prætoris,quid ſit,& qualiter puniatur illud corrumpens, in l. ſi quis.ff.de iuriſd.omn.iud.in prin.l. 82
¶Alienatio.Alienare prohibitus extra familiam, vel certas perſonas,an & quando requiſitis illis de familia,& nolentib.emere,alienare poterit extra fam.in l.qui Romæ.§.cohæredes.ff.de verb.oblig. nu.15.fol. 181.& in l.voluntas.C. de fideicom.nu.9. 201
alienare prohibitus ſi alienet,an & quando teneat alienatio,in d §.cohæredes,nu.15. 181
alienatio prohibita ex conuentione aliquorũ nobiliũ ſeu alio modo,au & quando valeat,in l.ſtipulatio hoc modo.ff.de verb.obl.nu.19. 108
alienatio rerum immobilium pupilli an & quando permittat ſine decreto iudicis,in l.qui Romæ.in §.cohæredes. ff.de verb.oblig.nu.19. & 21 fol.182.& in l.1.§.fuit quæſitum.ff.ad Treb.nu.30. 202
alienare non dicitur,qui hæredem inſtituit, in l. ſi quis promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.17. 221
alienatio facta per eum,qui iurauerat non alienare, an valeat.vide ibid. num.27. 222
Alienatio pignoris facta per debitorem, non præiudicat creditori habenti ius reale.ibid.nu.30 eod.
Alienatio prohibita filijs in teſtamento,an comprehendat nepotes,in l. Gallus §.inſtitutens ff.de lib.& poſth.nu.10.fol.194.& in l.filiusfam. §.diui.ff.de leg.1.nu.109.fol.169.& in 2.lect.nu.146. 175
Alienatio conditionalis nihil ponit in eſſe.in rub.ff.ſol. matr. in 2.lect. num.24. 33
Alienare,vel alienanti conſentire paria ſunt,in l.quoties.la 1.C.de fideicom.num.3. 203
alienari quæ res non poſſunt,aliàs ſi alienentur,committitur delictum, in l.ſi duob.§.ſed quia noſtra.C.comm.de leg.nu.2.cum ſeq.fol.216. & in Auth.res,quæ.cod.titu.nu.1.cum ſeq. 217
alienatio an impediatur per ſententiam arbitri, in l.is apud quem. C.de eden.nu.20. 62
alienatio rerum immobilium prohibita per legem mulieribus, vel mino.non comprehendit alienationem,quæ fit ad pias cauſas. in Auth. ingreſſi.C.de ſacroſ.Eccleſ.nu.4. 20
alienatio vniuerſalis, quæ fit mediante legis diſpoſitione, an requirat auctoritatem curatoris.ibid.nu.5. eod.
alienationes quando reputentur factæ in fraudem. l. ſi is, qui tempo. §. ſed & ſi quis in fraudem.ff.de iureiur.nu.1. 79
alienatio quando eſt irreuocabilis, per eius prohibitionem impeditur translatio dominij.l.ſi quis ita.§.ea lege.nu.33. ff.de verb.oblig. fol. 222.& in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.nu.40. 166
alienatio,& translatio dominij an poſſit prohiberi per viam contractus. ibid.nu.89.fol. 68.& quid per viam vltimæ volun.in l.quę de legato.de leg.1.num.10.fol.88 & an & quando prohibitio de non alien. facta à lege teſt.vel cõtrahẽte impediat translationẽ dñij tit. ex teſtõ, vel ab inteſt.in d.§.ea lege.n.1.19.22.& nu.29.vſq; ad 33.& 48. 223
alienatione prohibita cenſetur prohibita alienatio dominij particularis,in l.ait prætor.la 2.ff.de iureiur.nu.9. 75
alienare qs poterit,in l.ſed & ſi quis.§.emptor.C.cõia.de leg.n.4. 216
alienatio rei emphyteuticæ,quæ fit in Eccleſiam,videtur fieri in potentiorem,in l.ſi quis ita. §.ea lege.ff.de verb. oblig.num. 12.fol. 228. & talis rei prohibita alienatio comprehendit etiam ſucceſſionem ex teſtamento.ibid.nu.11.fol.eod.nec intelligitur de aliena, quæ fit in filios,vel deſcendentes,nu.13. eod.

alienari

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Alienari prohibita per teſtatorem poſſunt alienari in neceſſitate propter famem, alimenta, vel propter redemptionem hæredis, & in alijs etiam caſibus, in l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad Treb. nu. 4. & ſeq. 212

Alienatio voluntaria inutilis reuocat legatum ſi eſt tacitum, non autē ſi eſt expreſſum, in l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 9. 85

Alienatio fundi dotalis à muliere facta, an validetur cum iuramento, in l. apud Iulianum. §. conſtat. ff. de leg. 1. nu. 46. 78

alienationi rei ſuæ conſentiens ſibi non præiudicat in prętio, in l. ſi fundum per fideicommiſſum. ff. de leg. 1. nu. 8. & 27. fol. 159. & quando ſibi præiudicet, nu. 31. & 34. fol. eo. & quid quando res eſt ſibi per fideicom. reſtituenda, in l. cùm proponas. C. de pact. nu. 10. fol. 79. & in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. nu. 60. de leg. 1. 171

Alienare hodie minores non poſſunt res, quæ ſeruando ſeruari poſſunt etiam mobiles cū auctoritate tutoris, & ſine decreto iudicis, & quid in pecunia repoſita in capſa, in l. 1. §. fuit quæſitum. ad Senatuſconſul. Trebell. num. 30. 202

Alienare res immobiles licèt adultus habens curatorem in vita ſua non poſſit ſine decreto iudicis, tamen poteſt in teſtō dare licentiā executorib. ſuis, vt alienēt res immobiles ſine decreto iudicis. ibid. n. 44. eo.

Alienatio rerum, quæ ſubiacent ſubſtitutioni pupillari, an poſſit fieri efficaciter per pupillum, adeo, quòd eueniente poſteà cōditione ſubſtitutionis non poſſit per ſubſtitutum pupillarem reuocari, in l. ſi à ſubſtituto. de leg. 1. nu. 3. 4. & 5. 86

Alienatio neceſſaria non requirit decretum. l. à diuo Pio. §. fin. ff. de re iud. nu. 3. fol. 167. & dicitur neceſſaria, quando fit per mortem. l. non ſolùm. §. morte. ff. de nou. ope. nun. nu. 11. 29

Alienatio prohibita per ſtatutum in forenſem ſi fiat, transfertur poſſ. licèt alienatio non teneat, in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 12. 59

Alienatio, quòd reſoluatur conditione eueniente, ſi eſt facta de re legata ſub conditione, an etiam omnis acquiſitio medio tempore facta reſoluetur. l. 2. §. ex pluribus. ff. de acq. poſſ. nu. 39. 76

Alienationis appel. an contineatur emphy. l. 2. §. ex contrario. ff. de acq. poſſ. nu. 74. 81

Alienatio facta in fraudem creditorum valet, & tenet, licèt reuocari poſſit. l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. ff. de re iud. nu. 11. 165

Alienari non poſſunt efficaciter res ſubiectæ reſtitutioni per viam vltimæ voluntatis, ſecus ſi per viam contractus. in l. quæ de legato, de legat. 1. nu. 10. fol. 88. an & quibus caſibus valeat, in l. Marcellus. §. res, quæ. ff. ad Trebell. nu. 11. cum ſeq. 212

Alienatio rei ſub conditione legatæ non perimit legatum, ſed eueniente conditione ipſo iure reſoluitur, in l. ſeruo legato. §. ſi ſeruum. de leg, 1. num. 1. 117

alienata res ſemel iuſtè, & à verò domino, quamuis alienatio teneat, aliter tñ qñ erat donata cauſa mortis ex legato relicta, & donator ſuper viuat, retro transfertur dominium in donatorem, & ei competit vtilis rei vendicatio, in l. filiusfa. §. diui. in lect. 1. ff. de leg. 1. nu. 59. 167

Alienatio vbicunque eſt irreuocabilis, tunc etiam per contractum impeditur translatio dominij, vt eſt in libertate, ibid. nu. 90. 168

Alienare poteſt hæres res ſubiacentes reſtitutioni vſque ad eius quartam, & tenet alienatio, in l. Marcellus. §. res, quæ. ff. ad Senatuſconſul. Trebell. num. 1. 211

Alienare ſubſtitutio pupillaris non prohibet pupillum bona propria ipſius pupilli. ibid. nu. 8. 212

alienationis prohibitio eſt exorbitans, & odioſa, & aufert ingenuis hominibus libertatem alienandi, in rub. de leg. 1. nu. 18. 3

Alienationis prohibitio expreſſa à teſtatore facta reddit alienationē ipſo iure nullam, & alienantē tanq̄ indignum repellit à reuocatione, ſecus eſt in tacita, in l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus, de leg. 1. nu. 12. 85

Alienatio ſi eſt prohibita per teſtatorem, poteſt tamen alienari ex cauſa dotis, vel donationis propter nuptias, in l. quæ de legato. de leg. 1. nu. 7. fol. 88. & in l. filiusfam. §. diui. in 1. lect. de leg. 1. num. 13. fol. 165. ſecus ſi per viam contractus. nu. 45. & 2. lect. num. 57. fol. 151. & in d. l. quæ de leg. num. 9. 88

Alienandi prohibitio, quæ fit per viam vltimæ voluntatis, fortior eſt, quàm illa, quæ fit per viam contractus. ibid. nu. 9. eod.

Alienationis prohibitio facta ſine cauſa, & non reſpectu certæ perſonæ non valet, alias valeret niſi in præiudicium creditorum, vel niſi teſtator vſus fuerit verbo ſubiunctiui, vt puta ſi alienaueris, in l. filiusfam. §. diui. in 1. lect. nu. 37. fol. 166

Alienandi prohibitio cum fit fauore hæredis, vel alterius honorati, non poteſt facere teſtator, quin ipſe poſſit huic fauori renunciare, in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. de leg. 1. nu. 4. 169

Alienandi prohibitio facta à teſtatore cum cauſa legitima, non impedit filium poſſe alienare, quatenus capit ſua legitima. ibid. num. 12. 13. & 76. & in 1. lect. nu. 8. 41. & 78. 165

Alienandi prohibitio cenſetur odioſa, & facta ſine cauſa diſpoſitiuè nō valet, ſecus ſi ſub conditione, & quare cauſa non præſumatur. ibid. in 2. lect. nu. 6. & 7. fol. 169. & quid ſi fiat per verbum ſubiunctiuum, puta, ſi alienaueris, nu. 35. & in 2. lect. nu. 24. 170

Alienatio prohibita per teſtatorem, per quam cauſam dicatur valere. Et quid ſi teſtator vſus fuerit dicto verbo ſubiunctiui, puta, ſi alienaueris. ibid. in 1. lect. nu. 4. 5. & 23. & 24. & in 2. lect. nu. 9. & 35. 169

Alienatio prohibita à teſtatore facta, quarum perſonarum contemplatione dicatur valere. ibid. eod. nu. eod

Alienandi prohibitio quando fit per teſtatorem contemplatione certæ perſonæ, illa perſona dicitur fideicom. in caſu alienationis, ibid. in 1 lect. nu. 17. fol. 165. & in 2. lect. nu. 20. 170

Alienationis prohibitio facta cum cauſa legitima, intelligitur ſolùm de alienatione voluntaria, non autem trahitur ad alienationem neceſſariam, quæ fieret propter æs alienum, vt creditorib. ſatisfiat, in d. l. filiusfa. §. diui. in 1. lect. de leg. 1. num. 18. fol. 165. & in 2. lect. nu. 21. & 72. fol. 170

Alienatio neceſſaria eſt extra pœnam. ibid. nu. 18. eod.

Alienāri prohibitis bonis per teſtatorem ex iuſta cauſa, poteſt tñ fieri miſſio in poſſ. de creditoribus hæreditarijs. ibi. in 2. lect. n. 23. 170. fol.

Alienari ſi teſtator prohibuit aliqua bona: puta, vt conſtrueret Eccleſia, & vxor teſtatoris elegerit ea bona pro dote ſua, ſi erant ei obligata, tunc ſatisfiet Eccleſiæ in alijs locis teſtatoris facta permutatione loci arbitrio Epiſcopi propter neceſſitatē. ibi. in 2. lect. n. 16. & 24. 170

Alienatio in caſibus etiam à iure expreſſis fieri non poteſt, vbicunq; cōcurrit prohibitio legis cum prohibitione teſtatoris. ibid. in 1. lect. nu. 23. fol. 165. & in 2. lect. nu. 16. 170

Alienari prohibita an vſucapi poſſint. ibid. in 2. lect. nu. 38. fol. 170

Alienandi prohibitio vſque ad certum tempus, puta. 25. ann. non continet grauamen, ſed prouiſionem filiorum, & tunc etiam prohibentur adminiſtratores tales res alienare, etiam vbi aliàs lex permitteret. ibi, in 1. lect. nu. 78. & in 2. lect. nu. 17. 170

Alienationis prohibitio facta inter plures ad hoc, vt inducat tacitā ſubſtitutionem reciprocam inter eos, duo copulatiuè requiruntur concurrere, primò, quòd fiat vltimo morienti. ſecundò, quòd fiat in tota re, vel tota hērditate. ibi. in 1. lect. n. 20. fol. 165. & in 2. lect. n. 32. 170

Alienari ſi teſtator prohibuerit ſeruum hæreditarium, an ei videatur reliquiſſe fideicommiſ. libertatem. in d. l. filiusfa. §. diui. in 2. lect. de leg. 1. num. 41. 171

Alienare vaſſallos aliquis Baro, vel Comes prohiēbs filio, vel hæredi licèt ſimpliciter, & ſine cauſa prohibeat, tamen talis prohibitio ſemper valet, & ſi hæres eos alienet, videtur teſtator velle, quòd eximantur à poteſtate domini, vt ibi, in 1. lect. nu. 26. fol. 166. & in 2. lect. n. 43. 171

Alienandi prohibitio facta legatario ſimpliciter non valet, ſi res legata tranſit directò in legatarium, ſecus ſi tranſit de manu hæredis, vt in d. l. filiusfa. §. diui. in 1. lect. nu. 32. 166. fol. & in 2. lect. nu. 48. & 65. 171

Alienandi inhibitio facta in contractibus per nudam conuentionē valet, & tenet. ibid. in 1. lect. nu. 22. fol. 165. & in 2. lect. n. 34. & 66. 171

Alienari prohibita res etiam tacitè contemplatione alicuius ſi alienetur, an ei cuius contemplatione facta fuerit prohibitio, debeatur ęſtimatio, cùm tunc ſit perfecta alienatio. ibid. in 1. lect. nu. 24. fol. 165. & 28. fol. 166. & in 2. lect. nu 40. & 66. 171

Alienans nunquam videtur contrafacere prohibitioni teſtatoris, vel ſtatuti, niſi actualiter tradiderit, vt ibid. in 2. lect. nu. 38. 170

Alienatio rei ſi eſt prohibita expreſsè contemplatione alicuius, poteſt ille ſua propria auct. rem apprehendere, vt ibid. in d. l. filiusfa. §. diui. in 1. lect. de leg. 1. nu. 28. fol. 166. & in 2. lect. nu. 58. 171

Alienandi prohibitio tacita, quæ ſit, & quæ expreſſa, & quando eſt tacita per verbum ſubiunctiui non impeditut alienatio nec translatio dominij, ſed debetur æſtimatio, cuius contemplatione facta fuit prohibitio, ſi verò expreſſa, licèt poſteà etiam ſubiungatur futurum ſubiunctiui, tunc alienatio eſt nulla, nec transfertur dominium, vt ibi. in 1. lect. nu. 25. 26. 27. fol. 166. & in 2. lect. nu. 40. 42. 51. & 52. 171

Alienandi prohibitio certas res ſine cauſa nec reſpectu certę perſonæ, dicitur eſſe nuda, & non valet, nec impedit translationem dominij, & vide ſeptem limitationes, in d. §. diui. in 2. lect. nu. quando valeat. 44. vſque ad nu. 48. 171

Alienandi prohibitio à teſtatore facta cum cauſa, vel contemplatione certæ perſonæ valet, & tenet, & impedit transla. dominij cum tribus ampliationibus, & quatuordecim limitationibus in contrarium, in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. de leg. 1. nu. 49. 171

Alienatio non dicitur, quæ momento eſt penes extraneum duratura, & incontinenti debet reſtitui. ibid. nu. 75. 172

Alienabilis ſemel res facta, poteſt poſteà ſimpliciter alienari, etiā in extraneum, vt ibi. nu. 54. 171

Alienare prohibitus extra familiam, ſi denunciet primò illis de familia, tunc illis nolentibus emere poteritit vendere poſteà etiam extraneo non obſtante prohibitione, niſi ſit dictum in prohibitione, quòd talis res prohibiia alienari relinqueretur familiæ, vt in d. l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. de leg. 1. nu. 80. 172

Alienare prohibitus contēplatione certæ perſonæ, ſi alienet pſente eo, cuius contemplatione facta eſt prohibitio, & nō contradicente, & in quem debet transferri res ſi alieuetur, an talis ſibi præiudicat. ibid. num. 85. eod.

Alienari prohibita ſi alienentur, & reuocentur tales res alienatæ contra prohibitionem teſtatoris, an quæ & qualia melioramenta ſint ſoluēda alienanti. ibid. nu. 87. 172

Aliena-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Alienationem rerum hæredis nõ potest testator prohibere, vt impediat translationem dominij, sed tñ prohibitio valet, vt per hæredem prohibitum alienare, debeatur æstimatio illi, cuius contemplatione facta est prohibitio, vt ibi nu. 88. fol. eod. & in 1. lect. nu. 45. 166

Alienatione prohibita respectu certæ personæ, si hæres conueniatur puta à creditoribus hæreditarijs, vt feratur sententia contra eum, talis sententia præiudicabit illis, quorum contemplatione facta fuit prohibitio, si non sunt citati, & determinatur, ꝙ non, vt in d. l. filiusfa. §. diui. in 1. lect. nu. 47. fol. 166. & in 2. lect. nu. 91. 172

Alienare prohibitus extra familiam, si alienet vni de familia, & deinde emat, an poterit postea alienare simpliciter, & si prohibitus sit contemplatione certæ personæ, an ei alienando, & iterũ acquirendo poterit deinde alienare, in d. l. filiusf. §. diui. in 1. lec. de leg. 1. ff. n. 56. fol. 166. & in 2. lec. n. 94. fol. 172. & in l. si sic legatũ. §. si qs ita. e. ti. n. 2. 133

Alienatio prohibita à pluribus, si vnus eorum emat partem alterius, nõ poterit tamen eam partem sic licitè acquisitam alienare alicui extraneo, vt ibid. nu. 95. 172

Alienationis prohibitio, quæ fit per viam contractus, non impedit translationem dominij, quamuis committatur obligatio ad pœnã, vel ad eius interesse. ibi. in 1. lect. nu. 85. & 86. fol. 168. & in 2. lec. n. 104. 173

Alienatio an aliquo remedio possit prohiberi per viam contractus, & translatio dominij, in d. §. diui. in 1. lect. num. 85. fol. 168. & in 2. lect. num. 114. 173

Alienare prohibitus, an possit rem sacram facere, vel religiosam. ibid. in 2. lect. nu. 120. 174

Alienationis prohibitio facta in donatione causa mortis, an impediat transl ationem dominij. ibid. in 1. lect. nu. 88. 168

Alienationis prohibitio facta in cõtractibus qñ essemus in casu, in quo ex solo contractu sine traditione transfertur dominium, vt est in Ecclesia, non impedit translationem dominij, vt ibi in 2. lect. 126. 174

Alienatio prohibita per contractum quando habet naturam resolutiuã contractus, & traditionis, tunc impeditur translatio dominij, vt in d. §. diui. in 1. lect. nu. 93. 168. & in 2. lect. nu. 127. fol. 174

Alienatione prohibita per sententiam arbitri, an impediatur translatio dominij, ibid. in 1. lect. nu. 94. fol. 168. & in 2. lect. nu. 127. 174

Alienatione prohibita per præceptum iudicis nudum, an & quando impediatur translatio dominij. in d. l. filiusf. §. diui. in 1. lect. de leg. 1. nu. 97. fol. 168. & in 2. lect. nu. 130. 174

Alienari prohibita an veniant in gñali obligatione, ibid. nu. 106. fo. 159

Alienari prohibita an intelligant ꝓhibita etiã in parte. ibi. n. 16. fol. 165

Alienare prohibitus quando incidat in pœnam contrafaciens, in l. vbi pactum. C. de transact. nu. 24. 117

Alienare prohibitus extra familiam, intelligitur prohibitus alienare nedum partem suam, sed etiam socij, & cohæredis, si illam habeat iudicio testatoris in l. voluntas. C. de fideicom. nu. 10. fol. 202. vel per ius accresc. in l. si mihi. de leg. 1. nu. 8. 38

Alienare prohibitus extra familiam an, & quib. casibus poterit alienare, vide regulam cum 4. fallen. in d. l. voluntas, nu. 9. 202

Alienare prohibitus per testamẽtum an poterit alienare per codicillos. in rub. ff. de leg. 1. nu. 18. 2

Alienationis prohibitio in certas personas comprehendit etiã transmissionem iure hæreditario, in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 31. 88

Alienationis prohibitio an comprehendat, ꝙ quis non possit eã habere pro derelicto, in l. si ita qs ꝓmiserit. §. ea lege. ff. de verb. obl. n. 51. 224

Alienare prohibitus an poterit in contractu fideiubere, ibid. nu. 52. eod.

Alienari prohibita an possint vsucapi, in l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 114. fol. 169. & in 1. lect. nu. 156. 175

Aliena. prohibitio facta hæredi an & quando censeatur facta hæredi hęredis, ibid. nu. 110. vsque ad num. 113. & in 2. lect. num. 148 & 150. fol. 175. Vide in verbo, Prohibitio.

¶ Alimenta. Alimentorum causa non est reiterabilis, in l. planè. §. si eadem, de leg. 1. num. 10. 62

Alimenta relicta in vlt. volun. non patiuntur transact. sine decreto prætoris, secus si debeantur per viam contractus, in l. quæ de leg. ff. de leg. 1. num. 24. 88

Alimentorũ cã censetur pia. l. 1. §. sed excipiuntur. ff. de ferijs, nu. 7. 159

Alimentorum causa est summaria, in l. de alimẽtis. C. de transa. n. 5. 100

Alimentorum legata quæ priuilegia specialia habeant, in l. talis scriptura. ff. de leg. 1. nu. 26. 57

Alimentorum relictum naturaliter est taxatum, in l. qui quartã. §. si quis vnam. ff. de leg. 1. nu. 3. 45

Alimentorum fauore portio deficiens accrescit cum suo onere, in l. si duob. §. hæres. ff. de leg. 1. nu. 14. 45

Alimenta an & quando possit pater assignare filio extra domum, in l. quidam cùm filium. ff. de verb. oblig. nu. 6. 208

Alimenta relicta vxori debentur ei extra domum, si cum hæredibus mariti in eius domo habitare non potest, vel propter malos mores eorum, vel quia sine infamia ibi habitare non potest, ibid. nu. 7. eo.

Alimentis debitis ratione sanguinis, debentur etiam expensæ ad disciplinam, ibid. nu. 33. 210

Alimenta, quæ debentur per Ecclesiam, vel hospitale respectu domus, vel fundi sibi donati, an pereant perempto fundo, in l. quominus. ff. de fluminib. num. 151. 191

Alimentis debitis in vltima voluntate, an iudicis senten. seruanda sit secundum motum animi eius, an secundum concordiam partium, in l. si conuenerit. ff. de re iud. nu. 3. 171

Alimenta quando debeantur carceratis, & in metallum damnatis, in l. si victum. ff. de re iud. nu. 1. 4. & 5. 179

Alimentorum vel victus appella. quid veniat, in l. cùm hi. §. qui transigit. ff. de transact. nu. 1. cum seq. 119

Alimenta denegare est necare, in Auth. res quæ. C. communia. de lega. num. 7. 218

Alimenta relicta alicui quoad morabitur cum aliquo, si ille moriatur, an durabit legatum, in l. 1. C. de leg. nu. 1. 183

Alimenta debentur filijs de iure naturali, ideo euelli nõ possunt, in Authen. quod locum. C. de colla. nu. 8. 60

Alimenta sunt consideranda considerata conditione personæ, in l. cùm hi. §. vult igitur. ff. de transact. nu. 1. 219

Alimenta quando sunt vni præstanda à pluribus, ne minutatim præstatio fiat, licitè recipiunt transact. ibid. nu. 12. eo.

Alimenta si sint relicta in singulos menses, an peti possint pro toto anno. in d. l. cùm hi. nu. 13. vbi tractat materiam alimentorum. eod.

Alimenta an sint præstanda per maritum vxori extra domum, si maritus eam verberauerit, & propter hoc au fugit à domo, in l. j. C. de leg. num. 4. 183

Alimenta si relinquantur vxori, si cum filijs morabitur, nec aliter expressum sit, ꝙ stet in habitu viduali, si capiat maritum, quem in domũ induxit, an priuetur dictis alimentis. ibid. nu. 5. eod.

Alimenta si relinquantur alicui, nec sit expressum, quòd magis debeantur in domo quàm alibi, vbi debebuntur. ibid. nu. 6. eod.

Alimenta si relinquantur vxori quandiu dotem non repetierit, & ipsa non repetat, sed hæredes vltrò præstent, an vxor acceptando perdat dicta alimenta ibi d. nu. 8. eod.

Alimentorum fauor, & etiam vlt. volun. operatur, vt ex minus solenni voluntate fideicom. debeatur non tantum pro præterito tempore, sed etiam pro futuro. l. 1. C. de fideicom. nu. 1. & 3. 199

Alimenta possunt denegari causis, ex quibus potest quis exhæredari, in l. sed si post. C. de inoffi. test. nu. 3. 172

Alimenta de futuro an recipiant transact. in l. de alimentis. C. de transact. nu. 1. & 3. & an super eis valeat compromissum. nu. 2. & quid si interueniat decretum, & auctoritas prætoris. n. 1. & 4. & quid in alimentis de præterito. nu. 6. 100

Alimentorum causa quando sunt de futuro, non suspenditur per appel. secus si de præterito. ibid. nu. 5. eod.

Alimenta præteriti temporis peti possunt, licèt is cui debentur, se alimẽtauerit. in d. l. de alimentis. C. de transact. num. 6. quod an procedat in alimentis, quæ debentur à patre filijs tradit ibid. 100

Alimenta, quæ debentur vxori quousque hæredes viri restitu. sibi dotẽ, an mulier petere possit, si se aliunde alimentauerit. ibid. nu. 6. vers. facit, quod in simili. eod.

Alimentorum causa est priuilegiata, vt etiam diebus feriatis in ea procedi possit, secus tamen est in causa legitimæ. in l. si quis in suo. C. de inoffi. test. num. 3. 177

¶ Aliqua, Aliquod, vel Aliquid.

Hæ dictiones si adiungantur alicui termino, an faciant intelligi de qua cunque minima parte. in l. 1. C. de pact. nu. 7. fol. 71. & in l. cum, qui. num. 2. ff. de iurisd. omn. iud. fol. 88. & in l. Gallus. §. in omnibus. ff. de lib. & posth. num. 5. 222

Aliqua. Hæc dictio facit, ꝙ terminus præcedens sumatur largè. in l. legitima ff. de pact. num. 7. 178

¶ Alius, alia, aliud. Hæc dictio alius, est repetitiua similium regulariter. in l. si quis posthumus. §. si filium. ff. de lib. & posth. nu. 1. fol. 175. & in l. ait prætor. §. iurari. ff. de iurciur. num. 8. fol. 74. & in l. si domus. ff. de leg. 1. num. 22. 120

Alia. Hæc dictio an & quando faciat relationem. in l. quicunque. C. qui admitti. num. 2. 16

Alius. Hæc dictio qualiter capiat in iure. in l. si vnus. ff. de pact. n. 10. 193

Aliud pro alio solui, an & quando possit inuito creditore. infra Sol.

Aliud esse talem, & aliud haberi pro tali, qualiter intelligatur, in l. si is, qui pro emptore, ff. de vsucap. nu. 304. fol. 134. & in l. si à primo. ff. de lib. & posth. nu. 20. 174

Allegatio. Allegans contraria an & quando sit audiendus. in l. si ex pecunia. C. de furtis. num. 20. & 21. 6

Allegans contraria super diuersis instantijs bene auditur. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. nu. 2. 99

Allegans repugnantia in iudicio, an ex his se iuuare possit. ibidem nume. 16. eod.

Allegationum copia an sit danda parti aduersæ. in l. is apud quem. C. de eden. num. 6. 61

Allegationes iuris sunt de actis, & debent in actis redigi. in l. 1. §. edenda. ff. de eden. nu. 8. 166

Alleganti aliquem decessisse ab intest. incũbit onus probandi. in l. is po-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

teſt.ff.de acquirend.hæred.num.88.fol.82. & in l.ſi emancipati. C.de colla.numer.1. 69

Allegare vnam legem ſufficit, licèt plures ad idem allegari poſſint. in l. illam.C.de colla.nu.11. 66

Allegans omnes Doct. ciuitatis ſuſpectos præſumitur allegaſſe in fraudem.in l.apertiſſimi.C.de iud.num.11. 158

Allegari non debet, quod ab aduerſario creditur opponi.in l. ſi is, qui pro temporali.§.ſi minor.ff.de iureiur. nu.6. 78

¶Alluuio, & illud, quod procedit artificio hominis, æquiparantur. l. quominus. ff.de flumin. num.78. 188

Alluuionis incremẽtum an accreſcat vſufructuario,vaſſallo, & emphy. in l.de quibus.ff.de legi. nu.23. 23

Alluuio eſt incrementum latens, quod non bene percipitur viſu. in l.ꝙ in rerum.§.ſi qus.ff.de leg.1.nu.3. 51

Alluuionis augmentum cedit commodo legatarij,& eius,cuius eſt fundus,cui accedit.ibid.num.1. eod.

Alluuio accreſcit portioni.in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.138. 186

¶Altare vnum non licet diſcooperire,vt cooperiatur aliud.in l.cætera. §.item quæri.ff.de leg.1.num.1. fol.79. & in §. ſed & ſi quis ad opus. eiuſdem legis.nu.5. 80

¶Alternatiua. Alternatiuæ natura eſt attribuere actum cuilibet inſolidum.in l.ſi ex toto.§.ſi ita ſcriptum.ff.de leg.1.num.1. fol.25. & in §. ſi ita legatum.nu.14. 26

Alternatiua poſita inter grauatos obligat eos tanquam correos inſolidum.in d.§.ſi ita ſcriptum.nu.1.& 10. 25

Alternatiua quando ponitur inter honoratos, & electio datur grauato, conſtituuntur duo rei,& grauatus poteſt ſoluere inſolidum cui velit. in d.§.ſi ita ſcriptum.num.15. eod.

Alternatiua in tutela reſoluitur in coniunctam. ibid.nu.15. eod.

Alternatiuæ ſi vna pars eſt indiuidua, altera cenſetur etiam indiuidua. d.l.ſi ita legatum.num.2. eod.

Alternatiuæ pars ſecunda quando non eſt alternatiua ad primam,an legatarius poterit eligere ſecundam.ibid. num.5. 26

Alternatiua eſt talis naturæ,vt ponatur inter diuerſa. in Auth. qui rem. C.de ſacroſanct.Eccleſ. nu.2. 27

Alternatiua,quæ ponitur inter ſummas, & dilationes, cuius erit importantiæ.in l.cùm quidam.C.de verb.ſignifi. nu.9. 193

Alternatiua cadens inter perſonas in contractu ſumitur pro copulatiua. vide in l.ſi quis ita promiſ. rit.§.ea lege.ff.de verb.oblig. nu.5. 221

Alternatiua ſicut ex volunta. præſumpta teſtatoris reſoluitur in coniũctam, ita ex præſumpta charitate, & affectione coniuncta reſoluitur in alternatiuam,ſeu diſtinctam.in l.Gallus. §.quidam rectè. ff.de lib. & poſthum.nume.23. 204

Alternatiua quando ponitur inter genus, & ſpeciem, reſoluitur in expoſitiuam.in l.vbi pactum.C.de tranſact.nu.2. 116

Alternatiuè prohibitum, an intelligatur, quod eſt ſimpliciter prohibitum.ibidem num.3 fol eod.

Alternatiuæ pars vna declarat alteram partem alterna. orationis dubiã. in l.qui filiabus.ff.de leg.1. nu.4. 46

Alternatiua, vel, poſita inter perſonas, reſoluitur in coniunctam. l.re coniuncti.ff.de leg.3. num.77. 182

Alternatiua poſita inter perſonas,inter quas cadit ordo charitatis, ſemper intelligitur ordine ſucceſſiuo.in l.Gallus §.quidam rectè.ff.de libe.& poſthu.num.20. 204

Alternatiua,quæ cadit inter totum,& pattẽ, quæ conſiſtit in ſpecie,ſtat ptopriè,& tribuit electionem legatario,ſecus qñ ponitur in quantitatibus inter plus & minus,nam tunc,ꝙ eſt minus, cẽſetur in oblig. & per conſequens in electione.in l.planè.§.ſi à Titio.ff.de leg.1. n.4.67

Alternatiua dubia declaratur per aliam, quæ ſequitur. in l. ſi is qui pro emptore.ff.de vſucap.numero 62.fol.117.& in l.quominus.ff.de flumin.num.100. 185

Alternatiua in rebus debitis facit vtranque eſſe in obligatio. in l. non quocunque.§.cùm mihi. ff.de leg.1. nu.3. 142

Alternatiuarum quatuor ſunt ſpecies. in l. non vtique. ff. de eo quod certo loco.nu.1. 114

Alternatiua quando dicetur poſita fauore creditoris. in l. miles. §.1.ff. de re iud.numero 8. fol. 152. & in l. ſi ſe non obtulit. §.ſi ex conuentione.eodem titul.numero 6.vbi etiam ponit regul. quòd in alternatiuis debitoris, & cæt. 145

Alternatiua ſiue ſit affirmatiuè, ſiue negatiuè poſita,an requirat ad eius veritatem alterum verificari. in l. ſi quis ita. ff.de verborum obligation.numero 7. fol. 202. & in l.cùm quidam. C. de verborum ſignific.numero 10. 193

Alternatiua ſpecierum vitiat ſtipula.in totum, ſecus tamen eſt in alternatiua ſummarum,in l.ſtipu.§.ſed & ſi mihi.ff.de verb.oblig.n.22.14

Alternatiuum debitum dat electionem debitori. in l.ſi ſic leg.§. ſi quis ita. ff.de leg.1. num.1. 133

Alternatiuus creditor non habet actionem ad alterum tantum præciſè,ſed alternatiuè. in d.l.§.ſi quis.nu.1. eodem

Alternatiuè rebus debitis,ſolutione vnius inducitur liberatio.vide in l. huiuſmodi.§.legatum.ff.de leg.1.num.3. 151

De legatis alternatiuis vide infra in verbo legatum. in verſi. de legatis alternatiuis.

¶Alterutra. Iſta dictio alterutra,qualiter exponatur. in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum.ff.de leg.1. nu.21. 26

¶Ambaſciator. Ambaſciatore vno decedente, vel officium non adimplente,ſalarium decedenris accreſcit adimplenti. in l.re coniuncti. ff. de leg.3.num.25. 191

Ambaſciatori ſemper debetur reuerentia priſtinæ legationis. in l. ſi ita ſtipulatus fuero.§.Chryſogonus.nu.27.ff.de verbo.oblig. 198

Ambaſciatores habentes ſimpliciter mandatum ad faciendum pacem, poſſunt apponere pœnas contrauenientibus.in l. certi condictio. §,ſi nummos.ff.de reb.cred.num.15. fol. 25

Ambaſciator ſi infirmetur in itinere, debet habere ſalarium tandiu, quandiu ſtabit infirmus.in l.diem functo. ff.de offic.aſſeſ.nu.48. 65

¶Ambiguum. Ambiguum verbum poſitum in vno cap. declaratur per alia poſita in alijs tã in diſpoſitione teſtamenti, quam legis ſeu ſtatuti.in l.qui filiabus.ff.de leg.1. nu.2. 46

¶Amicus, & amicitia. Diſpoſitum inter coniunctos habet locum inter amicitia magna coniunctos. in l.exigendi. C.de procura.nume.3. fol.127.& in l.quæ dotis.ff.ſol.matr.num.74.fol. 49

Amicus ſingularis venit apellatione ſuorum.in d.l.exigendi.num.6 fol. 127.& in l.Titia.ff.de verbor.oblig.nu.15. 204

Amicitia magna an repellat quem à teſtificando.ibi.eod. nu.& fol.eod.

Amicitiam contrahens cum inimicis meis, præſumitur mihi inimicus. in l.liberi. C.de inoffi.teſt. num.2. 175

Amicitia contracta per vaſſallum cum inimicis domini, an præſtet iuſtam cauſam priuandi eum feudo.vide ibid.nu.3. eodem

Amici duo producti in teſtes non faciunt integram fidem, ſecus tamen ſi tres eorum, quia defectus ſuppletur propter numerum. in Auth.ſi verò.C.de iud.num.4. 159

Amico valde dilecto inſtituto hærede, & grauato ſimpliciter de reſtituenda hær.poſt mortem ſuã Titio,ſi poſteà naſcuntur ſibi filij,antales excludent ſubſtitutũ.in l.Titia. ff. de verb.oblig.nume.15. 214

¶Amiſſio qñ eſt facta cauſa dandæ actionis, tũc agẽs debet clarè probare amiſſionem.in l.prætor ait. §.prætor ait. ff.de eden. nu.16. 170

Amiſſio qualiter eſt probanda, vide ibid.num.11. eod.

¶Amor.Amor nullus vincit paternum. in l.huiuſmodi. §.cum pater.ff. de leg.1. num.12. 146

¶Amplius. Hæc dictio amplius repetit totam orationem.in l ſi is qui hæres.ff.de vulg.& pup.nu.2.ver.& ſi dicas.fol.110. ſi tamen ponatur ſine pronomine hic,non eſt repetitiua præcedentis qualitatis, ſed ſolùm continuatiua actus.in l.legata inutiliter. ff.de leg.1.num.3. 48

¶Anguſtia.Anguſtiæ temporis an vitient ſtipulationem.in l. non vtiq;. §.ſi quis ita.ſecundo.ff.de eo quod cert.loc.nu.3. 215

Anguſtiæ temporis concernentes executionem legati non vitiant legatum, ſed reijciuntur.in l. ſi mihi, & tibi.§.ſi quis ſeruos. ff.de legat.1. numer.9.cum ſeq. 39

Anguſtiæ tpis an vitient in contractib. bonæ fidei.& in vltimis voluntatibus ſicut in contractib.ſtricti iuris.vide ibid. nu.15. 40

Anguſtiæ tpis in quo differant à conditione impoſſibili. nu.18. eod.

¶Anima. Anima filijs, & omnibus rebus eſt anteponenda. vide in Authentic.ſi qua mulier.C.de ſacroſanct.Eccleſ.nume.5.ver.ſextò nota. fol.23.in l.licet inter priuatos.C.de pact.numer.5. ver.Primam opin. tenent. 81

¶Animus.Animus defuncti an poſſit declarari per ſucceſſorẽ, vel hæredem.in l.Gallus.§ idem eſt credendum.ff.de lib.& poſth.nu.14. 206

Animi cogitatio non producta ad exteriora nihil eſt, & nullum producit effectum.in l.ſi ita legatum. §.illi.de leg.1. num.2. 114

Animus præcedens declaratur ex poſterioribus geſtis.in l.ſi ſeruus plurium.§.ſi numerus. ff.de leg.1. nu.4. 96

Animus ſolus an ſufficiat ad aditionem hære. ſine facto eius declaratiuo.in l.pro hærede.ff.de acquir.hære. num.12. 83

Animus ratificandi actum geſtum inducit mandatum de nouo. in l.is qui putat.ff.de acqu.hær.nu.6.fol.76.& in l.3.ff.de acq.poſſ.n.27. 72

Animus delinquentis,ꝙ non fecit animo occidendi,an poſſit probari p eius iurm.in rep.l.admonendi.ff.de iureiur.nu.274. 132

Animus eſt quid facti, vide in l.1. §.adipiſcimur. ff.de acquiren. poſſeſ. numero 11. 58

Animus adhibitus tempore cõgruo, an operetur effectum tempore incongruo quo ad acquir.poſ.in l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas. ff. de acq.poſſ.num.68. 93

Animus eſt dignior corpore.in l.1.ff.de acqu.poſſ.num.5. 51

Animus an poſſit operari in retentione duarum poſſ.ibi.nu.47. 54

Animus ſolius tradentis poſſ.an ſufficiat ad hoc, vt mihi acquiratur, ſicut ſufficit in domino transferendo, an verò requiratur tradentis,& recipientis.in d.l.1.§.per procura.ff.de acq.poſſ. nu.9. 69

Animus acquirendi poſſ.requiritur de nouo,non tamen ſufficit animus continuandi.in l.3.ff.de acq.poſſ.num.21. 71

¶Annullatio. Annullatio actus eſt pœna. in l.non dubium. C.de legi. numero 7. 35

¶Annua bima.Hęc verba qualiter intelliganur.in l.talis ſcriptura.ff.de lega.1.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

lega. 1. num. 1. 56
Annua ſtipulatio cenſetur pro primo anno pura,& pro ſequentib. conditionalis,ſecus tamen in vltima voluntate. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. num. 42. 89
¶Annona. Annona militaris quæ ſit,& qualiter præſtabatur. in l. placet. C. de ſacroſ. Eccleſ. in 1. lect. nu. 5. fol. 17. & in 2. lect. nu. 6. 19
¶Annus emergens poteſt incipere qñcunque, communis verò in aliquib. partibus ab incarnatione, in aliquibus à natiuitate domini, in l. de diuiſione. ff. fol. matr. nu 7. fol. 16. & in l. diuortio. eod. tit. nu. 2. 20
Annus conſideratᵉ pro quota parte anni, vt vir lucretᵉ fructus, in onere verò matrim. cõputatur à tpe contracti matrim. vide. ibi. n. 3. cũ ſeq. eo.
Annus cœptus quando habeatur pro completo. in l. ſi cui legetur. ff. de leg. 1. num. 8. 91
Annus ſol. matr. ſi eſt ſterilis,& talis ſterilitas proceſſit facto mulieris, non nocet marito. in l. diuortio. ff. ſol. matr. nu. 47. 23
Annus ſicut ſe habet de iure prætorio per capita ad agno. bon. poſſ. ita. 30. ann. de iure ciuili. in l. quandiu. ff. de acq. hær. nu. 19. 59
¶Antecedens. Antecedens nõ ſapit naturã cõſequentis, ſed benè ècõtra. in l. ſi ita ſit ſcrip. ff. de leg. 1. nu. 14. 43
Antecedente deſtructo deſtruitur & conſequens. in l. nec is. §. hæres. inſti. ff, de acq. hær. nu. 4. 78
Antecedentibus multis præcedentibus ſecuto relatiuo quis vel qui, cũ aliqua qualitate, quid iuris erit. in l. cunctos pop. C. de ſumn. Trin. & fid. cath. in 2. lect. nu. 7. 7
¶Antidora ſi deducantur in pactum, contrahitur vſura. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 65. 12
¶Antiquitas. Antiquior tempore non præfertur in honorib. de nouo acquirendis, ſed dignior meritis. in l. morib. ff. de volg. & pupil. in §. prius. num. 15. 110
¶Appellatio. Appellandum an ſit gradatim tam de iure cano. quàm ciuili. in l. qui Romæ. §. Scia. ff. de verb. oblig. nu. 10. 184
Appellari poteſt etiam poſt decendium à ſententia, quæ continuum grauamen infert. in l. error. C. de iur. & fac. ign. nu. 18. 43
Appellari poteſt ab executione ſententiæ facta parte non citata. ibid. & an ab ea poſſit procur. appellare. in l. inuitus. C. de proc. nu. 5. 129
Appella. poteſt regulariter à ſententia cuiuſcunq;. in l. ſi quis aduerſus. C. de prec. Impe. offe. nu. 1. cum ſeq. 49
Appellatio deuoluit cauſam ad ſuperiorem ibid. nu. 2. eod.
Appellatio debet interponi intra decem dies. ibid. nu. 2. eod.
Appellare licitũ eſt bis,& aliquando ter. ibi. verſ. quarta differentia. eod.
Appellatio vbi eſt prohibita, an cenſeatur etiam prohibita ſupplicatio. in Auth. quæ ſupplicatio. C. de prec. Impe. offe. nu. 6. 50
Appellationis vim an, & quando habeat arreptio itineris ad principem. in l. 1. C. vt lit. pen. nu. 2. 52
Appellationis tempus an poſſit prorogari per conſuetudinem, ſicut per ſtatutum,& pacto partium,& an etiam poſſit abbreuiari. in l. præſcriptione. C. ſi contra ius vel vtil. pub. nu. 30. 55
Appellare non poteſt, qui confeſſus eſt in iudicio. in l. actione. C. de trãſact. num. 4. 96
Appellationi an poterit renunciare procurator generalis cum libera. in l. præſes. C. de tranſact. nu. 13. 102
Appellari an poſſit à ſententia illius, cui commiſſa eſt cauſa conſcientiæ ſuæ. in l. quod quis. C. de proc. nu. 3. 125
Appella. interpoſitæ à coniuncta perſona requiritur ratificatio. in l. exigendi. C. de proc. nu. 9. 127
Appella. iudex poteſt cognoſcere ſuper acceſſorio, & condemnare. in l. 1. C. de iud. nu. 5. 141
Appella. tempora, & ſic fatalia an impediantur currere propter paupertatem proc. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 8. 146
Appellationem tenetur iudex admittere, aliàs venit puniẽdus. in Auth. ad hæc. C. de iud. nu. 3. 145
Appellatio debet in dubio iudicari non deſerta. ibid. nu. 3. eod.
Appellatio quælibet cenſet permiſſa, niſi reperiat prohibita. ibi. n. 4. eo.
Appellationis iudex debet cognoſcere, an appel. ſit deferendum vel ne, & non iudex à quo. vide ibid. eod. nu. eod.
Appellationis iudex non poteſt committere audientiam cauſæ reſeruata ſibi ſententia. in d. Auth. ad hæc. C. de iud. nu. 5.
Appellari an poſſit à iudice non ſeruante conſuetudinem patriæ ſicut qñ non ſeruatur ius commune. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 3. 146
Appellationis tempus an currat parti, quæ propter defectum iud. appel. non eſt proſecuta,& de tali proteſt. non fecit. in l. properandum. §. finautem vterque. C. de iud. nu. 4. 154
Appella. remota, quando talis clauſula ponitur in reſcripto, an intelligatur de friuola,& iniuſta. in l. apertiſſimi. C. de iud. nu. 18. 158
Appella. cum clauſula,& ſi qua eſt, dico de nullitate, an valeat in caſib. in qbus appellari non põt, ſed tm̃ dici de nullitate. in l. Titiꝰ texto. in §. nihil differt. ff. de leg. 1. nu. 4. fol. 70 & in l. 1 ff. de iuſt. & iur. nu. 7. 4
Appella. tempus incipit currere à tempore latæ ſententiæ, etiam ſi lata ſit ſub cond. in l. ſi cui legetur. ff. de leg. 1. nu. 20. 92
appellatio an poſſit interponi à ſententia lata ſuper legitimatione perſonarum. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 76. in 2. lect. 107
Appella. poteſt interponi à ſententia lata, tales teſtes eſſe admit. vel ne. ibid. num. 77. eod.
Appella. poteſt interponi à ſententia iudicis pronunciantis ſe iudicem competentem, quando de eius iuriſd. dubitatur. ibid. nu. 78. eo.
Appellari non poteſt de iure ciuili ab interlocutoria, niſi ſecum trahat executionem. ibid. nu. 80. eod.
Appellari poteſt de iure cano. ab omni grauamine. ibid. nu. 86. fol. 107. & in l. quod iuſſit. ff. de re iud. nu. 39. 158
Appellatio poteſt etiam interponi ab actu extraiudiciali. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 2. lect. nu. 82. 107
Appellatio ſi interponitur à ſententia, omnia debent eſſe in eo ſtatu, in quo fuerunt tempore pronunciationis. ff. de re iud. l. 1. nu. 9. 139
Appellatio debet interponi intra 10. dies ſupplicatio autem poteſt porrigi vlteriori tempore. l. ſi quis aduerſus. nu. 2. C. de prec. Impe. offe. & in quib. differant. ibid. 49
Appellatio hoc modo interpoſita, appello ad iudicem competentem, an valeat alio non expreſſo. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. Scia. nu. 8. 184
Appellatio à ſententia lata tendit ad reſcindendam ſententiam, & hoc quando ſit verũ. vide. C. de bon. poſſ. contra tab. l. poſthumo. n. 32. 29
Appellatio ſuſpendit iuriſdictionem iudicis in principali, non autẽ reſpectu reuocationis greuaminis. ff. de re iud. l. qꝫ iuſſit. nu. 36. 158
Appellatio ab interlocutoria cum debeat continere cauſam, nõ ſufficit expreſſio per relationem ad acta. vide. C. de teſta. l. hac conſultiſſima. §. per nuncupationem. nu. 2. 109
Appellatio, quæ debet interponi coram honeſtis perſonis, quando poteſt haberi copia iudicis, qui ſententiam tulit, ſufficit ſi interponatur coram vna honeſta perſona adhibitis tamen teſtibus. de lib. & poſth. l. Gallus. §. quid ſi is. nu. 9. 215
Appellatio à ſententia Epiſcopi interponitur ad Metropolitanum, qñ eſt ordinarius, ſed quando eſt delegatus Papæ, non poteſt appellari niſi ad ſolum Papam. ff. de iuſt. & iur. l. ius autem ciuile. nu. 3. 13
Appellatio minus legitima, ſeu non ritè interpoſita, non impedit nec retardat executionem ſententiæ ff. de te iud. l. præſes prouinciæ. n. 4. Idẽ ſi appellatio fuit ritè interpoſita, ſed poſteà deſerta. vt n. 5. ibi. 173
Appellatio interpoſita ab vno ex condemnatis non ſuſpendit quo ad alios. C. de his, quib. vt indi. l. minoribus. n. 4. 179
Appellans à ſententia diffinitiua non tenetur inferere cauſam, propter quam appellat, ſecus ſi appellat ab interlocutoria. vide ibi. nu. 5. eod.
Appella. quando fuit deſerta, an cõdemnatus illico cogatur ſoluere. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. ſi quis condemnatus. nu. 4. 145
Appellatio non extinguit pronuntiatum, conſiderato præſenti ſtatu. ff. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. nu. 4. & 5. 204
Appellatio à ſnĩa põt fieri de nocte. ff. de fer. l. more Romano. n. 13. 160
Appella. an tribuat iuriſdictionem de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 63. 102
Appella. quando eſt deſerta, cauſa reuertitur ad ipſum primum iudicẽ ordinarium. ff. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. nu 1. 204
Appellatio an admittatur in executiuis, vel non. C. de edic diui Adria. toll. l. edicto. nu. 192. 175
Appella. interpoſita in ſententia conditionali excommunic tionis impedit, qꝫ eueniente conditione non ſit excommunicatus. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore, nu. 331. 133
Appella. impedit executionem. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condẽnatum. num. 27. 147
Appella. à principio eſt fauorabilior quàm ſententia, in medio eſt par, in fine magis fauetur ſententiæ. C. de proc. l. exigendi, n. 13. 127
Appella. quando non eſt interpoſita à ſententia, præſumitur rectè per omnia iudicatum,& quid includat principale,& acceſſorum. l. prima, de leg. 1. num. 18. 4
Appellatio an extinguat pronuntiatum, an verò ſolùm ſuſpendat, vide. ff. de re iudic. l. 1. nu. 9. fol. 139. & in l. ſi cauſa cognita. C. de tran ſact. num. 7. 113
Appella. facta poſt excommunicationem an valeat, & quid ſi ante fiat. ff. de leg. 1. l. ſi poſt mortem, nu. 11. 116
Appella. facti an & qualiter contineatur non factum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. item ſi in facto. nu. 4. 25
Appella. quando interponitur, perſona iudicis debet eſſe certa de iure cano. ff. de verb. oblig. l. qui Romę. §. Scia. nu. 13. 184
Appellari debet ad proximũ iudicem etiã de iure cano. fallit ſpecialiter in Papa,& in dubio qs præſumitur vti iure cõmuni. vide. ibi. n. 14. eo.
Appellatio expeditur officio iudicis nobili. l. prætor ait. §. ſi aliqñ. nu. 16. ff. de nou. ope. nun. fol. 47. & in l. arbitro. nu. 8. ff. qui ſatiſd. cog. 134
Appella. quod ſit interpoſita, vel ſit intra tempus appellandi, paria ſunt. ff. de tranſact. l. poſt rem. nu. 5. verſ. quarto fallit. 221
Appellans, cui eſt aſſignatus terminus ad proſequendã appellationẽ ſi reſtringit ſe totaliter, qꝫ impoſſibile ſit amplius in termino poſſe proſeq, pœna tm̃ iuris non ſuccedit ante lapſum terminũ, qꝫ vult, qꝫ appellatio dicat eſſe deſerta. ff. de verb. obl. l. cùm ſtipulatus ſim. n. 12. 158
Appellans ab interlocutoria non eſt amplius citandus, hoc tamen limitatur. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. §. Scia. nu. 21. 185
Appellans ſi lite pendente ſpoliauit aduerſarium, an videat renunciare appellationi. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. n. 133. 107

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

appellans viua voce non dicitur appellare in scriptis, etiam si deinde per notarium facit redigi in scriptis. ff. de eden. l. 1. nu. 10. 164
appellans qñ succubuit, eo ꝙ appellatio est deserta, ille nõ est amplius citandus ad causam principalem, &c. ff. de verbor. oblig. l. qui Romę, §. Seia. numero 21. 185
appellans faciendo actum coram iudice à quo, an & quando censeatur appellationi renunciare, vide ibid. nu. 3. eod.
appellans viua voce reseruato beneficio appellationis in scriptis, quam appellationem debet prosequi. l. cùm procurator, §. si dominus. num. 12. ff. de nou. oper. nunc. 37
appellans debet sustinere partes actoris, ideo debet probare se iustè appellasse. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 34. 142
appellatione deserta fit statim executio, nec datur quadrimestre. l. si arrogator. nu 62. ff. de adop. 40
appellatum si fuerit à sententia, & iudex appellationis eam confirmat, quis mandabit eam executioni, an iudex appellationis, an verò iudex causæ principalis. ff. de iud. l. à diuo Pio. num. 26. 161
appellare an ꝙs possit à iuꝝ in litẽ. ff. de in l. iur. l. in actionib. n. 47. 149
appellari an possit à taxatione iudicis, vel à sententia posteà lata. C. vnde vi. l. si quando. num. 55. 223
appellari an possit à taxatione, vel omissione expensarum facta per iudicem. C. de iud. l. properandum. §. finautem alterutra. nu. 24. 154
Itẽ an ab omissione condẽnationis expẽ. possit appellari. ibi. nu. 26. eod.
appellationi futuræ ad hoc, vt possit renunciari ante sententiã, talis renunciatio debet esse expressa. ff. de re iud. l. si conuenerit. nu. 23. 172
appellationi non renunciatur per pactum consistntem in pati. sol. matr. l. quæ dotis. nu. 100. 50
appellari licèt non possit à sententia aliqua, potest tamen implorati iudicis officium querelando. ff. qui satisda. cog. l. arbitro. nu. 7. 134
appellatione inrerposita ab interdicto, an tali appellatione pendente possint celebrari diuina. ff. de verb. obli. l. stipulatio. §. & harũ. n. 37. 20
appellari potest à sententia interlocutoria circa legitimationem personarum. ff. qui satisd. cog. l. arbitro. nu. 2. 134
appellari an possit vel ne, quando dubium est inter partes, iudex debet deferre appellationi. l. 1. ff. si quis cau. nu. 17. 147
appellari potest ex his, quæ relinquuntur potestati iudicis si ledat partẽ. ff. de re iud. l. quod iussit. nu. 40. 158
appellari an hodie possit à snĩa arbitri, & an per pactum fieri possit, ꝙ à snĩa arbitri non appelletur in casib. in quib. oritur actio. de leg. 1. l. nemo potest. num. 56. fol. 102. & in l. arbitro. ff. qui satisda. cog. num. 3. & 6. fol. 234. & licèt non possit appellari, potest tñ implorari officium iud. vt videat iudex, an arbirer bene sententiauerit, in d. l. nemo. nu. 56. fol. 102. & an ab arbitris, qui eliguntr ex necessitate statuti, in l. cùm specialis. C. de iud. num. 12. 161
appellatione pendente nihil est innouandum, hæc regula fallit in multis casib. vt C. de bon. poss. secundum tab. l. 1. nu. 1. 22
appellari non potest à sententia sortis, quia fortunam non habet superiorem in mundo. l. huiusmodi. §. si is cui. de leg. 1. nu. 16. 153
appellationi quis renunciare potest. ff. de verbo. oblig. l. quidam cum filium. num. 23. 210
appellari potest ab illa sententia, ex qua oritur actio, vel exceptio iudicati, qui satisd. cog. l. arbitro. nu. 4. 134
appellandi tempus nunquam currit, quãdo grauamen est successiuum. l. prætor ait. §. si aliquando. nu. 9 ff. de no. oper. nunc. 46
appellari quod non possit à sententia lata in causa possessorij de iure ciuili, hoc habet locum in possessorio facti, secus est in possessorio iuris. C. de bon. pos. secundum tab. l. pendente. nu. 4. fol. 18. bene tñ potest dici de nullitate, vt in l. Titiæ textores. §. nihil. ff. de leg. 1. num. 4. fol. 69. & in l. 1. ff. de iust. & iur. nu. 6. 6
appellari an possit à iuramẽto præstito per partem, quid autem si agatur criminaliter propter violentiam, & res subtractas, an dispositio huius legis habeat locum de taxatione, & iuramento deferendo. C. vnde vi. l. si quando. nu, 56. 223
appellandum à sententia nulla licèt non sit, tamen qñ sententia sit iniqua, vel iniusta est appellandum. ff. de re iud. l. cùm prolatis. pu. 2. 175
appellari ab iniquitate legis licèt non possit, tñ si fieret statutũ, vel cõstitutio contra certam personam, posset appellari. ff. de leg. l. 1. n. 3. 20
appellari põt ẽt ab actu nullo. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. n. 38. 142
¶ Apertura. Aperiens literas alienas qua pœna veniat puniendus, in l. non dubium. C. de leg. nu. 53. 38
apertura testamenti quid sit, & qualiter fieri debet. in l. publicati. C. de testa. numero 2. 97
¶ Apostoli. Apostolorum requisitio debet fieri cum magna importunitate, videlicet instanter, & instantissimè. in l. properandum. §. finautẽ vtraque. C. de iud. num. 4. versi. confirmo. 154
¶ Apocha. Apocha præsumitur facta in dubio inter præsentes, in qua si appositum sit verbum promisit, an intelligatur per solennem stipulationem, in l. Titia. §. idem respon. nu. 1. & 7. ff. de verb. oblig. 217
apocha prima à nullo adminiculo suffulta non facit plenam, nec semiplenam probationem. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 76. 102
apocha si esset reperta fideliter custodita in archiuo publico, probat sine aliqua subscriptione, & sine testibus. ibid. eod.
apocha priuata nullo adminiculo, nec testium nec comparationis literarum suffulta nihil probat, fallit si apocha sit antiqua. C. de iure deliber. l. cùm aliquis. num. 6. 166
apocha in quot, & quibus casibus facit plenam probationem. vide. ff. de iureiur. l. admonendi. in rep. nu. 90. 117
apodissa, seu scriptura priuata an in statutis veniat appellatione instrumenti. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 276. 132
¶ Approbatio. Approbans contractum ab altero gestum, an teneatur ex eo insolidum, acsi cum eo gestum esset. in l. cùm fundus. §. seruum. ff. si cer. pet. nume. 7. 52
approbatum de consuetudine habetur approbatum de iure communi. C. de iud. l. certi iuris. nu. 6. 160
approbatus in vno officio ab aliquo, non poterit posteà ab illo reprobari in officio consimili. ff. de eden. l. 1. §. editiones. nu. 16. & 17. 166
approbatio, quæ fit vt eodem instanti reprobetur, non debet attendi. de leg. 1. l. nemo potest. in 2. lect. num. 64. 106
approbatio sententiæ nullæ, quæ fit ad conseruandum eam, licèt non conseruet, nec faciat eam valere tanquam sententiam, facit tamen vt valeat vt pactum. ff. de acq. hær. l. is qui putat. nu. 5. 76
¶ Apud. Apud importat ꝓpè, & in pẽsentia. in l. 1. ff. de acq. pos. n. 93. 56
¶ Aqua. Aqua exiens de molendino vnius, an alter possit eam ducere ad suum molendinum, si primum impeditur. in l. rescripta. C. de precib. Impera. offer. nu. 6. 50
aquam deductam ex flumine publico per prædium meum ad meum molendinum, possum quo volo diuertere. ibid. nu. 6. eod.
aqua per seipsam defluens non potest inducere præscriptionem. in l. seruus plur. ff. de leg. 1. nu. 3. fol. 95. & in l. 1. ff. de acq. poss. nu. 80. fol. 56. & in l. quominus. ff. de flu. nu. 170. 192
aquam ducere de flumine publ. non nauigabili cuilibet licet. in l. quominus. ff. de flum. nu. 1. 185
aquam ducere de flumine publ. est de iure gen. ibi. nu. 9. eod.
aquã ducere de flumin. nauigabili nõ põt cõcedi à populo nec ciuitate, cũ ad solũ principẽ ptineat. ibi. n. 14. q̃ si concedatur à prĩcipe, intelligitur concedi sine ꝓiudicio, & iniuria vicinorũ. ibi. n. 10. & 16. eod.
aquam ducere cùm sit de iure gentium, an possit duci de flumine publ. intrante flumen nauigabile. ibid nu. 15. eodem
aqua quando non est sufficiens vtrique molendino, sed tantum vni, cui licebit eam ducere. ibid. nu. 61. 187
aqua, quam duo conduxerunt ex eod. flumine pro suis molendinis, an possit pro alio molendino duci, cùm sit tanta, quæ omnibus sufficere potest. ibid. nu. 56. eodem
aqua ducta ex mea formula postquam exiuit de molendino meo, an vicinus me inuito possit ad suum molendinum ducere. ibid. n. 88. 189
aqua an possit recolligi per habentem molendinum superius contradicente inferiore. ibid. nu. 91. eod.
aqua postquã ingressa est in meum molẽdinũ, possũ facere de ea qcquid voluero regulariter, fallit tñ in aliquibus. ibi. num. 94. cum seq. eod.
aqua discurens per fundum meum, an & qñ possum eam per alia loca diuertere, & qd si priuatus habeat ius in ea. ibi. n. 94. 95. & 173. eod.
aquæ ius qñ dicatur quis perdere præoccupatione, vel habere pro derelicto, & an vicinus possit molendinum ædificare, & quanto tempore ius præoccupationis perdatur, ibi. nu. 97. & 104. eod.
aquæ ius ducendę ex flumine publi. quando quis habet, an possit mutare formam, vel causam aquæductus. ibid. nu. 173. 192
aquæ cursum an quis possit dilatare, vel impedire opere etiam manu facto. ibid. nu. 95. 189
aquæ materiam supple de verbo flumen.
¶ Arbiter. Arbitrator, & arbitramentum.
arbiter non potest declarare instantiam esse peremptam, vide in l. properandum. §. illo procul dubio. C. de iud. nu. 6. 155
arbitri snĩa an impediat alienationẽ. in l. is apud quẽ. C. de edẽ. n. 20. 62
arbitrator si enormiter læserit partem vltra sextam partem, potest peti reductio ad arbitrium boni viri. in l. trãsactionis. C. de transa. n. 6. 100
arbitrium liberum quid importet, & quot modis capiatur. in l. edita. C. de eden. nu. 47. fol. 56. & in l. si quis maior. C. de transa. nu. 16. 118
arbitratori si sit data potestas pronunciandi de iure tantum, intelligitur non sulum de iure cõi, sed etiam statutario, vel consuetudinario. in l. præscriptione. C. si contra ius, vel vtil. public. nu. 18. 54
arbiter si habeat ptãtem ex forma compromissi duraturi in certo tempore prorogandi terminum compromissi toties quoties, an poterit prorogare vltra duas, vel tres vices, & quid si nihil dictum sit in compromisso. in l. vt inter diuinum. C. de sacros. Eccles. nu. 17. fol. 30. & an absque præsentia partium etiam sententiam ferre. in l. 1. ff. de offi. procon. nu. 57. 48
arbitramentum dicitur quædam transactio. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. nu. 64. fol. 102. & in l. cùm te transigisse. C. de transac. nu. 4. 97
arbitramentum an requirat scripturam, & quid in laudo. ibi. num. 3.
arbitramentum, an possit retractari per instrumenta de nouo reperta. in l. admonendi. ff de iureiur. nu. 45. fol. 101. & in repe. nu. 36. fol. 110. & in l. sub prætextu. C. de transact. nu. 1. 107

Arbiter

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Arbiter, vel arbitrator ſuper inimicitijs capitalib. poteſt prohibere partibus, ne vna vadat ad contratam alterius, in l. ſi ſuper. C. de tranſact. num. 3. fol. 100. & in l. curatores. ff. de offi. procu. Cæſ. nu. 9. 51

arbitrium, vel ſententia non vitiatur ſi iudex arbitrando, vel ſniando loquatur de ſe ipſo in tertia perſona, in l. diuortio. ff. ſol. matr. n. 27. 21

arbiter, & legitimus adminiſtrator quilibet eſt in re ſua, in l. cętera. §. hoc Senatuſconſul. ff. de leg. 1. num. 8. 80

arbitrorum poteſtas pendet à poteſtate partium eis attributa, & ideo nō poſſunt vltra quam partes eis attribuerunt. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. numero. 197. 177

arbitri ſententia an impediat translationem dominij. in l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. 1. in 2. lectu. nu. 93. 172

arbitri ſententiæ an ſufficiat ſemel paruiſſe, vt quis non incurrat pœnā in arbitr. poſitam, in l. ſi fideiuſſ. §. meminiſſe. ff. de leg. 1. nu. 16. 94

arbitrium boni viri per quæ verba intelligatur eſſe conceſſum. in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. num. 4. 130

arbitrium commiſſum alicui in re aliena intelligitur cum iuſtitia, quibuſcunque verbis committatur. ibid. num. 37. 132

arbitrator poterit ſecundum conſcientiam abſque legibus, iudicare ſi in eum compromittitur. in l. iuſtitia ff. de iuſt. & iur. num. 2. 19

In arbitratorem ſi compromiſſum ſit factum, vt pronuntiet ſecundum iura, intelligitur non ſolùm ſecundum iura communia, ſed ēt ſtatutaria, vel conſuetudinaria. in l. præſcriptio. C. ſi contra ius, vel vtil. public. nu. 18. fol. 54. & quid ſi ſtatutaria, vel conſuetudinaria ſint iuri communi contraria, an poterit ſecundum ea pronunciare. in l. omnes populi. ff. d iuſt. & iur. nu. 22. 16

arbitrandi facultas an tranſeat in hæredem ſiue ſucceſſorem ſingularē, vel in tertium, in l. quominus. ff. de flum. numer. 174. fol. 193. & in l. cùm ſtipulatus ſim. ff. de verb. oblig. nu. 6. 157

arbiter an poſſit incidenter cognoſcere, & pronunciare de cauſa reſtitu. in integrum, licèt non poſſit principaliter. in l. cùm procurator. ff. de nou. oper. nunc. num. 5. 36

arbitrandi poteſtas etiam iure proprio competens morte extinguitur. ibidem num. 177. eod.

arbiter an poſſit tempus executionis abbreuiare, vel prolongare. in l. 2. ff. de re iud. num. 7. 140

arbitro vno mortuo ex pluribus expirat compromiſſum, ſecus tamen eſt in delegatis, in l. duo ex tribus. ff. de re iud. nu. 3 182

arbitri, vel arbitratoris ſententia an dicatur res iud. l. 1. ff. de re iud. nu. 3. fol. 139. in l. miles. eo. tit. §. iudicati. num. 4. fol. 153. ſed quid ſi arbitri ſint aſſumpti ex neceſſitate iuris. d. l. 1. nu. 4. 139

Ex ſententia arbitri oriuntur tria remedia, in l. à diuo Pio. §. primo. de re iudi. numero 22. 162

arbitri ſententia de iure florum an habeat executionem, & an ex ea oriatur actio, & quid de iure Codicis. in l. ait prętor. ff. de re iud. n. 11. 148

arbitri ſententia poteſt emolgari etiam tacitè per lapſum decem dierum, quando compromiſſum eſt factum cum pęna. ibid. nu. 9. eod.

arbitri ſententia an poſſit execu. mandari ex mero offic. iud. abſque requiſitione, & literis ipſius arbitri, vel alterius iudic. in l. à diuo Pio. §. j. ff. de re iud. num. 21. 152

Arbitratoris ſententia dicitur contractus tranſactionis, & non datur quadrimeſtre ad ſoluendum, in l. debitoribus. ff. de re iudic. nume. 8. folio 175

arbitri ſi diſcordant in ſenten. an tertius debeat eligi. in l. duo iudices. ff. de re iud. nu. 5. 173

arbitrator exbannitus, vel excommunicatus an poſſit arbitrari, in l. ſi quis arbitra. ff. de verb. oblig. nu. 26. 85

arbiter ſi ex forma compromiſſi poſſit cognoſcere de iure & de facto, ſententiare autem de iure, & dicat ſententiā contra ius litig. an talis ſententia erit nulla. l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verborum oblig. numero 7. 186

arbitratore arbitrante, an & quando poterit recurri ad arbitrium boni viri non expectato eius arbitr. in l. ſi quis arbitratu. ff. de verb. oblig. numero 7. 81

arbitramentum quib. caſib. valet ſine partis citatione. ibid. nu. 23. eod.

Partes an poſſint expreſsè promittere, & etiam cum iuramento, ne liceat petere reductionem ad arbitriū boni viri arbitro malè arbitrante, in l. quidam cùm filium. ff. de verbor. oblig. nu. 21. 209

Stante ſtatuto, quòd à laudo arbitr. non poſſit peti reductio ad arbitriū boni viri, intelligitur, niſi pars ſit enormiter læſa. ibid. nu. 25. eod.

arbiter, vel arbitrator non poſſet laudare, ſeu pronunciare, vel ſe intromittere ſuper non petitis, vel non comprehenſis in compromiſſo. ff. de tranſactio. l. Aquiliana. nu. 7. 216

arbiter poteſt condemnare de fructibus, & expenſis, licèt actum non ſit in compromiſſo. ff. de tranſact. l. Aquiliana. nu. 8. eod.

arbiter, in quem factum eſt compromiſſum ſuper fundo, an poſſit cognoſcere ſuper compenſatione. ff. tranſac. l. Aquiliana. nu. 9. eod.

arbiter an poſſit prorogare terminum ſtatutum parti ad aliquid faciendum, poſtquam certum eſt in termino expediri non poſſe, ad hoc, vt pęna non commitatur. ff. de verb. obl. l. cū ſtipulatus ſim. nu. 9. 158

arbiter ſi in ſententia condemnauit aliquem ad locandum domum ſub pęna, vel teſtator in teſtō illud ordinauit, iſte locauit, poſteà aufert, an incidat in pęnam. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. ſi petitor. n. 8. 80

arbiter an propter contumaciam poſſit denegare audientiam. C. de iudic. l. ſancimus. num. 3. 156

arbiter, & delegatus poſſunt incidenter cognoſcere de reſtitu. in integr. l. cùm procurator. nu. 5. ff. de nou. oper. nunc. 36

arbiter ſi ſit ſtipulatus pœnam à litigatorib. ſi non ſit paritum ſententiæ ſuæ, tenetur cedere actionem parti obſeruanti ſuam ſententiam contra partem non obſeruantem. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. nu. 25. 143

arbiter condemnauit Titium ad locandū fundum Seio in quinquēniū ſub pęna, Titius locauit, & in locatione fuit appoſita parua pęna, demū non ſtat locationi, an incidat in pęnā appoſitam in cōpromiſſo, vel appoſitā in contractu. de leg. 1. l. fideiuſſor. §. meminiſſe. n. 12. 94

arbiter ſi iuſſerit mihi fundum reſtitui per aduerſarium ſub pęna, poſteà reſtituat, adhuc tamen recipiat, an incidat in pœnam. de leg. 1. l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. nu. 17. eod.

arbiter tenetur partem citare, quamquam ſit actum in compromiſſo, ꝙ ipſe poſſit partibus abſentibus proferre laudum. l. nec quicquam. nu. 57. de offic. proconſul. & lega. 48

arbiter aſſumptus, licèt non poſſit totam rem vni parti adiudicare cum hoc, ꝙ ipſe det aliam rem, tamen poteſt facere quòd pro illa alia det pecuniam. ff. de tranſactio. l. Aquiliana. nu. 13. 216

arbiter an poſſit cogere vnam partē dare aliquid alteri pro partiū adęquatione, adeo ꝙ non cenſeatur donatio. ff. de tranſact. l. Aquiliana. numero 10. eod.

arbiter, & arbitrator debēt eligi à partib. ff. de re iud. l. ait ptor. n. 8. 148

arbiter poteſt mulctā imponere, quando iſta poteſtas eſt ei à partib. attributa. l. 1. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. nu. 17. 103

arbiter electus Papiæ exiſtens Mediolani, an poſſit prorogare terminū compromiſſi. l. extra territorium. nu. 19. ff. de iurisd. om. iud. 95

arbiter ſi in condemnatione appoſuit terminū legalem ad ſoluendum, an poſt lapſum huius termini admittatur purgatio. l. hæc verba. ff. de leg. 1. num. 51. 12

arbiter electus ſuper controuerſia hæreditatis non laudat, quod ſuccedat certo modo, alter alio modo. ff. de tranſac. l. Aquiliana. n. 14. 216

arbiter non poteſt arbitrari, niſi de his, quæ ſunt commiſſa in compromiſſo. l. curatores. num. 10. ff. de offic. procu. Cęſa. 51

arbiter poteſt facere abbreuiare, & prorogare tempus executionis. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 7. 140

arbiter an habeat aliquam iuriſdictionem. an notionem tantum. ff. qui ſatisd. cog. l. arbitro. nu. 9. 135

arbiter, vel arbitrator in quem factum fuerit compromiſſum generale, non poteſt cogere partes, vt faciant generalem quitationem. ff. de tranſact. l. Aquiliana. nu. 5. 216

arbiter ſi ante diem comparitionis decedat, ſi tamen certum erat partem non potuiſſe tunc comparere ad terminum, pœna compromiſſi eſt commiſſa. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulatus ſim. num. 3. 157

arbitrator ſi ſit malè arbitratus, an petat reductio ad arbitriū boni viri ēt in cōtractib. ſtricti iuris. ff. de verb. oblig. l. ſi qs arbitratu. n. 16. 82

arbitrio Titij, iſta verba prolata per ablatiuum in contractibus an faciant conditionem, ibid. nu. 17. eod.

arbitrator poteſt in eius laudo adijcere conditiones, modos congruos, & adiacentes. l. ſi ſuper poſſeſſione. nu. 2. C. de tranſact. 100

arbitrator ſi non arbitratur, quia non poteſt arbitrari, ab eius perſona non receditur. ff. de verb. oblig. ſi quis arbitratu. nu. 1. 81

arbiter habet poteſtatem iniquè diſponendi circa merita cauſæ quato magis circa appoſitionem termini. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 51. 12

arbitrator dī eſſe quidam proxeneta inter partes. ff. de re iud. l. ſi conuenerit. numer. 14. 172

arbitri iuris an magis accedant ad naturā delegatæ quàm ordinariæ iuriſdictionis. ff. de re iud. l. duo iudices. nu. 6. idē in his, qui eliguntur ex forma ſtatuti, ibid. n. 8. fol. 173. & in l. cū ſpecialis. C. de iud. n. 12. 161

arbitraria ſunt redacta ad ſimilitudinē iudiciorū. l. nec quicquā. n. 55. ff. de offi. ꝓc. & leg. fol. 48. & in l. ex hoc iur. ff. de iuſt. & iur. n. 45. fol. 10.

arbitratori ſi partes notificauerunt, & elapſus eſt terminus anni, an videantur receſſiſſe ab eius perſona. l. ſi quis arbitratu. ff. de verb. oblig. numero 29. 85

arbitrium iudicis in arbitrarijs actionibus verſatur circa tria, & quæ ſint illa. ff. de in litem iur. l. in actionibus. num. 8. 147

arbitrator ſi fuerit in mora arbitrandi, an poteſtas arbitrandi expiret. ff. de verb. oblig. l. quis arbitratu. nu. 14. 82

arbitro qñ eſt data ptās in compromiſſo à partib. ꝓcedendi, vel cognoſcendi in ſcriptis, vel ſine ſcriptis, per hoc partes videnē velle, ꝙ eius ſimplici relatione credatur. ff. de iureiu. l. admonen. in rep. n. 168. 107

arbitrio tuo, intelligitur arbitrio boni viri, ſicut verbum arbitratu tuo, & iudicio tuo, de leg. 1. l. ſic legatum. nu. 10. 131

arbitro non creditur, ſi dicat ſe tuliſſe falſum laudum, idem in electoribus prælati. ff. de eo per quem factum erit. l. 1. nu. 12. & 13. 144

arbitro ſi ſit data poteſtas prorogandi terminum compromiſſi ſimpliciter, intelligitur de prima prorogatione, & non vltra. ff. de iureiuran. l. duob. reis. §. ſi ei qui. nu. 3. 94

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Arbitri ſententiæ ſi partes ſtare promittant ſub certa pœna, an iſta pœna intelligatur adiecta facto, an dationi. ff. de præſcrip. verb. l. naturalis. §. quod ſi faciam, num. 3. 227

Arbitrium non valet, in quo libera facultas arbitri ſententiæ non eſt futura. ff. de re iud. l. ſi conuenerit, nu. 11. 172

Arbiter, qui facit litem ſuam, an intelligatur reſpectu principalis an reſpectu pœnæ adiectæ in compromiſſo, l. pen. num. 9. verſ. Nonò. C. de pact. 89

Arbitrium datum alicui vt hæredi, ceſſat ſi deſinat eſſe hæres, de vulg. & pupil. ſubſt. l. qui plures hæredes. nu. 5. 134

Arbitraria an ſit proprium nomen actionis. ff. de in lit. iuran. l. in actionibus. num. 1. 147

Arbitrandi poteſtas non durat vltra annum. C. com. de leg. l. ſi duobus. §. ſed & ſi quis, nu. 4. fol. 215. & in l. ſi quis. ff. de verb. oblig. nu. 24. 84

¶ Arbor.

Arbor ſi propter vetuſtatem deſiccetur, & ſuccidatur, & renaſcatur, an dicatur eadem arbor, in l. ius autem. ff. de iuſt. & iur. nu. 14. 13

Arbor excepta in venditione fundi, q̃ deinde inciſa eius truncus pullulauit, an eius pullulationes erũt dñi fundi, vel vendentis, q̃ eã in vẽd. reſeruauit, in l. ſi fundũ ſub conditione. §. qui fundũ, de leg. j. n. 17. 137

¶ Archiepiſcopus. Archiepiſcopus vnde dicatnr, in tit. qui feudum dare poſſunt. c. 1. nu. 2. 244

Archiepiſcopus ſolus an poſſit expedire negotia ardua ſine conſenſu Epiſcopi, licèt ſpectent ad ſolam ipſius iuriſdictionẽ. in l. placet, in 2. lect. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 12. 19

Si controuerſia fuerit inter duos Archiepiſcopos ſuper iure primatiæ, an eorum ſuffraganei debeant citari, cum eos etiam tangat. in l. decẽ. ff. de verb. oblig. nu. 38. verſ. item dicit Bald. 167

¶ Archiepiſcopus an ſit idẽ, q̃ patriarcha, in c. 1. qui feu. dat. poſ. n. 2. 244

¶ Area. Area legata ſi ſit propria teſtatoris, ædificium ſuper ea factum debetur legatario, in l. ſi ex toto. ff. de leg. 1. nu. 3. 24

Area trahit ad ſe ędificiũ, in l. ſi ita legatũ. §. ſi domus. ff. de leg. 1. n. 7. 115

Area quando non poteſt habere ventum ad triturandas meſſes niſi ab vna parte, ſi ædificatum fuerit ab illa, poterit dominus areę prohibere ne ædificetur, in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 14. 9

¶ Argentum, & Argentarius.

argenti appellatione an veniat pecunia formata. ff. de reb. cred. l. mutuũ damus. §. mutui datio. nu. 6. 6

argentum ſi mutuarum fuerit ad pondus, nunquid poſſit pro eo reſtitui pecunia ad numerum eiuſdem ponderis, & valoris. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. mutui datio, nu. 5. 6

argentarij & nummularij differunt. ff. de eden. l. prætor ait, nu. 3. 167

Reliqua in materia editionis, in verb. editio.

¶ Argumentum. Argũ à charactere corporali ad characterem intellectualem an ſit bonum, in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 68. fol. 102

argumentum à milite ſeculari ad militem cœleſtem valet. C. de iur. delib. l. ſcimus iam. § ſinautem hoc aliquis, nu. 6. 169

argumentum de vno ad aliud valet in naturaliter diſconuenientib. ſi ſit eadem ratio. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. idem acquirimus nu. 31. 61

arguere licitum eſt ex identitate rationis in caſibus exceptuatis à reg. l. prima. nu. 80. ff. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 58

argumentum à pacto contrahentium ad ſtatutum bonum eſt. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra, nu. 5. 152

argumentum de poſſeſſione ad contractum an ſit bonum. ff. de acq. poſ. l. poſſideri, nu. 14. 71

arg. an valeat in vulgari locutione: l. 1. nu. 37. ff. de reb. cred. 4

argumentum an ſit bonum à legitima filiorum ad legitimam patroni. C. de inoffi. teſt. l. cùm antiquis. nu. 7. 181

argumentum de tempore ad locum valet. C. de fideicom. l. & ſi inutiliter. nu. 10. fol. 200

argumentum an valeat de collatione ad imputationem ad legitimam, vide. C. de inoffi. teſta. l. quoniam nouella. nu. 9. 176

argumentum de contractib. ad vltimas volun. an ſit validum. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt, nu. 12. fol. 100. & in l. Iul. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 28. & in l. non dubium. C. de teſt. nu. 1. fol. 103. & in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 30. fol. 88. & in l. apud Iulianum. §. fructus. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 73. & in l. ſeruum filij. §. eum qui. ff. de leg. 1. nu. 9. 84

argumentum de præcepto teſtatoris ad præceptum iudicis procedit. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. nu. 28. 96

argumentum ab antecedenti deſtructo valet. ff. de verb. oblig. l. ſi homo mortuus, nu. 2. 112

argumentum de fictione poſtliminij ad fictionem. l. Corneliæ bonum eſt. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore, nu. 72. 122

argumentum à contrario ſenſu ſumitur in cõtractib. cõditionalib. & tñ non habet locum in vlt. volun. de leg. 1. l. quæ de legato. nu. 35. 88

argumentum à ſufficienti partium enumeratione eſt validum, de lib. & poſth. l. filius à patre. §. filiusfam. nu. 6. 198

argumentum à contrario ſenſu non habet locum, quando reſultat contradictio. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 67. fol. 33. & in l. 1. C. de ſer. fug. nu. 12. fol. 2. & an & qñ habeat locum in ſtatutis, in l. prima. nu. 36. de offi. eius cui mand. eſt iur. fol. 54. & an habeat locũ in contractibus, in l. pecuniam. ff. ſi cert. pet. nu. 8. fol. 55. & in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. num. 95. fol. 103. & an habeat locum in feudis. in l. de quibus. ff. de legib. num. 15. 22

Argumentum de ſtipulatione ad contractum tenet. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur, nu. 23. 58

argumentum à ſtatutis ad vltimas voluntates an ſit validum. C. de teſt. mil. l. ſicut certi, nu. 3. 80

argumentum de cenſuali ad feudum non valet, nec eſt bonum argumẽtum ibi arguendo de maiori ad minus. C. in vſib. feud. nu. 60. 238

arguere licitum eſt de emphyteuſi ad feudum, cùm non apparet diuerſitatis ratio. de lib. & poſth. l. Gallus. §. inſtituens. nu. 25. 218

argumentum à diſpoſitione legali ad interpretationem vltimæ voluntatis valet. C. de verb. ſign. l. ſancimus, nu. 5. 191

argumentum eſt validum de arrogatione ad legitimationem. ff. de lib. & poſth. in rub. nu. 7. fol. 159. & in l. cùm filiofa. nu. 159. ff. de leg. 1. 37

argumentum de libertate ad piam cauſam bonum eſt. C. de teſt. in l. ſi vnus. nu. 8. fol. 101. & in ſi fundum ſub conditione. §. Stichum, nu. 5. ff. de leg. 1. fol. 135. & in l. quidam exiſtimauerunt. ff. ſi cert. pet. n. 5. 41

arguere de pupillari ſubſtitutione ad exemplariam licitum eſt de iure ciuili, licèt in multis differant ſubſt. pupill. & exemplaria. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. nu. 6. 147

argumentum eſt bonum à mandato iuriſdictionali ad mandatum procuratorium. l. more, nu. 20. ff. de iuriſd. omn. iud. 79

argumentatio recta non fit ex diſſimilib. quemadmodũ ẽt ex ſeparatis non fit bona illatio. ff. de verb. obl. l. inter ſtipulantẽ. §. ſacrã n. 12. 132

argñ per deductionẽ ad abſurdũ valet. in l. diuortio. ff. ſol. mat. n. 12. 20

argumentum bonum eſt ab inſtantia temporis ad diſtantiam loci. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. 172

argumentum de pacto ad ſtatutum eſt validum. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium, num. 24. fol. 210. & in Auth. præterea. C. vnde vir & vxor. nu. 15. fol. 51. & in l. non impoſſibile. ff. de pact. nu. 7. 209

arguere non eſt licitum ex narratione facti in iure poſita ad deciſionem iuris nec ad deciſionem cauſarum, in l. qui Romæ. §. Callimachus. n. 6. ff. de verb. oblig fol. 176. & in l. ſerui electione. §. cùm fundus, nu. 27. ff. de leg. 1. fol. 20. & in l. Barbarius. ff. de offi. præt. nu. 20. 42

argumentum ab vltimis voluntatibus ad ſtatutą an valeat. ff. de leg. 1. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. nu. 10. 118

argumentum de ſtipulationibus extraiudicialibus ad iudiciales eſt bonum, vbi non datur ſpecifica ratio diuerſitatis, quia in iudicijs dicitur quaſi contrahi. ff. de verb. oblig. l. inſulam, nu. 3. 194

argñ de ſtipulatione, & ſic de contractu ſtricti iuris ad contractus bonę fid. valet. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio iſta hñc. §. ſi quis ita. el 2. n. 3. 80

argumentum an ſit bonum de minus fauorabili ad maius fauorabile, ibid. nu. 4. fol. eod. & quid èconira. l. qui quartam. ff. de leg. 1. nu. 8. 45

argumentum bonum eſt de perſonis ad tempns, & èconira. Itẽ de perſonis ad locum. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes, nu. 25. fol. 182. & in l. precibus. C. de impub. & alijs. nu. 13. fol. 145

argumentatio de coniectura facta in vna hñditate, vt trahatur ad aliã hęreditatẽ nõ vñ bona. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ẽt ſi parẽte, n. 33. 226

argumẽtũ de loco ad rem bonũ eſt. ff. de verb. obl. l. qui Romę, n. 3. 172

argumentum de ſtatuto ad teſtatorem non tenet, quia plus poteſt ſtatutum quàm teſtator. C. de teſta. l. teſtandi. nu. 1. fol. 101. & in l. nemo poteſt, in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 11. 100

Et an bonum ſit argumentum de teſtatoribus ad ſtatuentes. ibid.

argu. ſumere ex legibus correctis quando ſit licitum. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 31. 119

argumentum ſumi non poteſt ex lege habente diuerſum intellectum, ibidem, nu. 32. eod.

argumentũ de toto ad partem eſt bonum. ff. de pact. l. iuris gen. §. adeo autem, n. 3. fol. 184. & in l. ſi ſe non obtulit. ff. de re iud. n. 26. fol. 144. & in l. nemo. ff. de leg. 1. nu. 26. 100

argumentum de contractib. ad iudicia bonũ eſt. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacramenta pub. nu. 77. 139

argumentum de maiori ad minus non procedit affirmatiuè, de leg. 1. l. quæ de legato, nu. 4. 87

argumentum de vltimis voluntatibus ad cõtractus an valeat. ff. de verb. oblig. l. ſi diuortio, nu. 6. fol. 52. & in l. quæ de leg. ff. de leg. 1. nu. 1. fol. 87. & in l. cùm quidam. C. de verb. ſign. nu. 6. fol. 150. & in l. pactum inter hær. ff. de pact. nu. 1. 207

Argumentum ab auctoritate in iure eſt validum. ff. de reb. cred. l. 1. num. 24. 4

argumentum eſt bonum in tempore de toto ad partem temporis. ff. de cond. ſine cauſa. l. qui ſine, nu. 3. 210

argumentum an procedit de matrimonio carnali ad ſpirituale. Auth. ſi qua mulier, nu. 12. C. de ſacroſan. Eccleſ. 24

argumentum de contractibus ad delicta bonum eſt. l. cunctos populos, num. 69. C. de ſum. Trin. in 2. lect. fol. 11. & in l. 1. nu. 3. C. de ſer. fug. 2

argumentum ab vniuerſitate conſtante ex corporibus diſtantibus, vt eſt grex ad vniuerſitatem conſtantem ex rebus cohærentibus, vt eſt domus an valeat, de leg. 1. l. ſi grege. nu. 10. 50

argumentum à diminutione ad augmẽtum bonum eſt, de leg. 1. l. ſerui electione.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

electione.§.cùm fundus.nu.11. 19
Argumentum de rebus ad perſonas bonum eſt, de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita ſcriptum,nu.6.fol.25.& ècontra,vt in l.ſi ita ſit ſcriptum, nu.6.ff. de leg.1.fol.43.& in l.ſi domus.eod.tit.§.in pecunia,nu.16. 124
Argumentũ de condõne ad modũ bonũ eſt,de leg.1.l.ſi Titio.n.8. 161
Argumentum de teſtatore ad legem non eſt bonum, de leg. 1. l. nemo poteſt,num.11. 100
argumentũ ab etymologia vocabuli an & quãdo procedat, in l.mutuũ damus.§.appel.nu.1.ff.de reb.cred.fol.7.& in l.1.ff. de acq.poſſ.num. 27.fol.52.& an valeat in nominibus proprijs,in rub.ff.fol.matr.num. 17.fol.6.& in l.1.ff.de tranſact.nu.9. 214
Argumentum eſt bonum de legato rei alienæ ad legatum rei obligatæ, de leg.1.l.ſi res obligata,nu.2. 111
Argumentum de ſtatuto ad reſcriptum eſt bonum.l.ſi quis iniquum.§.ſi is pro quo,nu.6.ff.quod quiſque iuris. 99
Arguere licitum eſt ex coniunctione duarum legum, vel duorum capitulorum,& teſtium.ff.de iureiur.l.admonendi,in repe. num.262.fol. 131.& in l.Gallus.§.ille caſus.ff.de lib.& poſth.nu.5. 227
Argumentum de pro non ſcriptis ad caduca an ſit validum. de leg.1.l.ſi duob.reis.§.hæres.nu.10. 46
Argumentum à mandato particulari ad mandatum vniuerſale eſt bonum.ff.ſi cert.pet.l.eius,qui.§.quas verò,nu.5. 65
Argumentum à ſimili procedit,quamuis non ſit omnino ſimile, ſed detur diſſimilitudo inſtantię.l.creditori,n.8.ff.de nou.ope.nun.fol. 35. & an & quando procedat,in l.vt nemini.C.de collat.nu.1. 69
Arguere non eſt licitum ex his, quæ ponuntur in forma quæſtionis vel dubij,quando textus poſteà decidit contrarium, de leg.1.l. cætera.§. item quæri.num.7. 79
Argumentum enthimematicum conſtat ſolùm ex antecedenti, & concluſione,vel ex maiore,& concluſione.ff.de reb.cred.l.1.nu.17. 4
Argumentum de iudicijs ad vltimas voluntates licèt ſit validum, tamẽ iudicia magis æquiparantur contractui quàm vltimæ voluntati. C. de iud.in rub.nu.5.fol.140. & in l.is, qui pro emptore. ff. de vſucap. num.327. 133
Arguere de verbis rubricæ, & ex ordine earum an ſit licitum. ff. de reb. cred.l.1.num.13. 3
Argumentum eſt bonum à ſolitis fieri. ff. de reb. cred. l. certi cond.§.ſi nummos,nu.5. 25
Argm̃ de re ad tempus eſt bonũ.ff.ſol.matr.l. ſi fundus.n.7.fol. 28.& in l.j.n.11.C.de teſt.mil.fol.73.& in l.qui pro trib.ff.de re iud.n.10. 141
Argumentum eſt bonum à tranſact.ad compromiſſum. ff. de iureiur. in l.iuſiurandum.§.pupillus,nu.5. 88
¶Arma. Armorũ timor quomodo inducatur, & qualis eſſe dẽt ad hoc, vt ex eo poſſit qs ſe defendere.in l.cũ te propo.C.de tranſac.n.3. 95
¶Armentum. Armenti appel. quæ animalia veniant, in l. ſi grege. ff.de leg.1.nu.5. 50
¶Arrha.Arrha in ſpecie dari nõ põt,in l.Titia.ff.de verb.obl.n.33. 216
Arrha & pœna in quo differant pro matrimonio contrahendo,vel futuris ſpon.ibid.
Arrhæ magnæ pro matrimonio contrahendo an valeant, & an poſſint excedere dotem, vel do.propter nup.ibid.nu.30.& 31. eod.
Arrha an ſuccedat loco intereſſe,ibid.nu.17. 215
Arrha an ſit pars ſortis,& an detur pro proprio capitali,ibid.nu.22. eo.
Arrha conſiſtit in datione manuali,ideo non poteſt dici,q̃ pignus detur pro acceſſorio arrharum.ibid.nu.23. eod.
Arrha ſi non eſt data,ſed promiſſa, & promittens arrhã ſi nõ vult adimplere contractũ an poſſit conueniri ad ſoluendum arrhã,ibi.n.25.eo.
Arrharum ſola promiſſio licèt non valeat, ſola tamen confeſſio arrharũ receptarum ab vna parte bene valet, licèt non conſtet de vera traditione arrharum,ibidem,nu.26. eod.
Arrha requirit traditionẽ manualẽ.& ſic,q̃ quãtitas ſit actualiter numerata,& tradita parti,nec ſufficit ſola promiſſio arrharũ,ibi.n.23.eod.
Arrhas dans pro matrimonio, ſi recedit à matrimonio,perdit eas, ibidẽ, num.29. 216
Arrhæ vſque ad quam quantitatem poſſunt duplicari, ſi quis diſcedat à contractu matrimonij,ibid.nu.31. eod.
Arrharum datio non facit rem deſinere eſſe integram, quin ab ea poſſit ſolo conſenſu ipſo iure recedi.ff. de pact.l.ab emptione,nu.4. 210
Actio competens ad repetendum arrhas,quæ ſit. in l. ab emptione.ff.de pact.num.5. 211
¶¶Arrogatio.Arrogatus non poteſt grauari in quarta, quæ ſibi debetur à patre arrogatore, licèt eius ſubſtitutus bene poſſit, in l. cùm filiusfa.ff.de leg.1.num.44. 32
An iura loquentia de filio naturali,& legitimo habeant etiam locum in arrogato,ibid.nu.159.cum ſeq. 37
Arrogatio eſt actus charitatiuus,& beneuolentiæ, in l. filio quem pater. ff.de lib.& poſth.nu.3. 192
Arrogatus debet habere legitimam in bonis patris arroga.in Auth. nouiſſima.C.de inoffi.teſt.nu.55. 168
Arrogati bona omnia tranſeunt in arrogatorem.l.ſi arrogator, nu.6.ff. de adoptio. 35
Arrogatio non poteſt fieri niſi cum cauſæ cognitione,quæ verſatur circa multa.ibid.nu.3. eod.
Arrogator an poſſit relinquere quartam impuberi arrog.ibid.nu.8. eo.
Arrogatore mortuo ab inteſtato, arrogatus tanquam ſuus ab inteſtato ſuccedit,ibid.nu.12. eod.
Arrogatus rumpit teſt. in quo reperitur præteritus. in rub. ff. de lib. & poſth.num.6. 159
Arrogator pater futurus an teneatur ad debita filij.ff.de verb.oblig.l. ſti pulatio iſta habere.§.ſuæ perſonæ.nu.2. 73
¶Ars,& natura nihil fruſtra operantur,in l.clam poſ.§.qui ad nundinas. ff.de acq.poſſ.nu.12.fol.89.& in l.decem.ff.de verb.oblig.nu.30.166
Artem non exercens an gaudeat priuilegijs artis, licèt ſit matriculatus in matricula artis,in l.ſcriniarios.C.de teſt.mil.nu.4. 83
¶Arciculus.Articuli plures,& diuerſi in eodem libello contra eundem cumulari poſſunt,& eadem ſententia determinari, in l. huiuſmodi.ff. de leg.1.in §.ſi is cui,nu.3. 153
Articuli, & poſitiones debent de neceſſitate concludere. C.vnde legi.l. non hoc.nu.3. 39
Articulorum admiſſio facta per iudicem non valet niſi parte citata. l.ſi opus nouum.nu.9.ff.no.ope.nun. 43
articulus dicitur impertinens,qui nec directo nec per indirectum cauſæ adminiculatur.ff.de iureiu.l.ſi duo patroni.§.idem Iul.nu.12. 84
Articulus ſi fiat de veritate, & teſtes opponant de fama, non dicuntur deponere extra articulum,ibid.nu.27. eod.
Articuli ad probandum non debent amplius admitti, poſtquam partes renuntiauerunt omnibus alijs probationibus. ff. de iureiur.l. admonendi.in repe.nu.51. 112
Articulorum copia in verbo Editio.
¶Artifex.Artifex dicitur, qui rem emit, & mutata forma eam vendit, in l.certa.§.ſed & ſi quis.ff.de leg.1.nu.16. 80
Artifex,qui promiſit facere ædificium in area mea, ſi eam, vel eius partem alienauero,an teneatur facere ædificium,in l. non ſolùm.§.morte.ff.de nou.ope.nun.nu.6. 28
¶Aſcendens qñ ſtipulatur deſcendenti rem ſuam, vel ſibi debitam, intelligitur ſtipulari animo donandi.ff.fol.matr.l.quę dotis,nu.55. 48
Aſcendentibus, & deſcendentibus permiſſa eſt variatio in caſu huius legis,ſecus autem extraneis.C.de codicil.ſi quis agere, nu.6.fol. 182.& an hæc variatio habeat locum in pia cauſa,ibid.nu.7. eod.
Aſcendentes ſi ſuccedunt filius, vel alijs deſcendentibus,non tenentur inter ſe bona conferre.C.fam.erciſ.l.filium quem.nu.10, 186
¶Aſcribens. Aſcribens ſibi aliquid in teſtamento,quare incidat in falſum.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.377. 136
¶Aſcriptitij quid differant à cenſitis. C.de ſer.fug.l.1.nu.38. 4
¶Aſſenſus capitur pro auctoritate.de acq.hær.l.ſi quis mihi bona.§. iuſſum,num.15. 91
¶Aſſeſſor debet habere ſalarium ſtatutum à partibus, licèt partes deueniant ad concordiam,in l.ſi Titio.ff.de leg.1.nu.2. 161
Aſſeſſor ſi medio tempore ſe locauit cum alio,non poteſt petere ſalariũ primi.ff.de offi.aſſeſ.l.diem functo,nu.26. 64
Aſſeſſorem eſſe non eſt dignitas.l.liberti,nu.1.ff.de offi.aſſeſ. 62
Aſſeſſores nullam habent iuriſdictionem, & propterea non poſſunt ferre ſententias.l.prima nu.16.ff.de offi. aſſeſ. 62
Aſſeſſori non debetur ſalarium niſi propter eius laborem. l. diem functo.nu.10.& 39.ff.de offi.aſſeſ. 63.& 65
Aſſeſſori locanti operas ſuas ad tempus, an debeatur ei merces pro toto tempore,ibid.nu.22. 64
Aſſeſſoribus an competat actio ex locato,ibid.nu.24. eod.
Aſſeſſoribus ſi non eſſet taxatum rectum ſalarium, mortuo præſide quãtum ſalarium eis debetur,ibid.nu.15. 63
Aſſeſſor & aduocatus eodem tempore quis eſſe non poteſt. l. cõſiliarijs. nu.1.ff.de offi aſſeſ. 66
Aſſeſſores ſeu iudices maleficiorum faciunt damnatos ad mortem renunciare termino defenſionis adiecta cauſa.ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis.§.quæſitum.nu.9. 150
Aſſeſſor eſſe nemo poteſt in ſua patria niſi per quatuor menſes, & cum licentia principis.l.ſi eadem,nu.6.ff.de offi.aſſeſ. 62
Aſſeſſorem quis eligere poſſit, & cuius ſumptib. & quis poſſit eſſe aſſeſſor.in rub.ff.de offi.aſſeſ.nu.3. 61
Aſſeſſor vel Poteſtas poteſt interrogare aduocatũ, an ſit infamis,& aduocatus tenetur ei reſpondere.l.prima,nu.1.ff.de offi.aſſeſ. eod.
Aſſeſſores communiter videntur homicidæ,qui in camera torquent aliquem,& ad banchum faciunt ſcribere,quòd ſponte confeſſus eſt. de acq.hær.l.qui in aliena.§.Celſus nu.33. 66
Aſſeſſor quando remouetur ſua culpa,perdit ſalarium. l.diem functo.n. 28.ff.de offi.aſſeſ. 64
Aſſeſſor propriè dicitur ille,quem nos corruptè vicarium Poteſtatis dicimus,qui aſſidet ordinario,& ei conſulit in iure,quid facere debeat, in rub.ff.de offic.aſſeſ.nu.1. 61
Aſſeſſor,qui potuit locare operas ſuas, & non fecit,an ſibi debeat imputari, ita vt non poſſit petere ſalarium ab hæredibus Poteſtatis mortui.ff.de offi.aſſeſ.l.diem functo.nu.22. 64

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Aſſertio vbi facit contractum, vel negotium eſſe licitum, qui aliàs eſſet improbatus à iure, tales verborum cautiones nihil probant. C. in vſib. feud. numero 90. 140

aſſertio vulnerati in extremis conſtituti non facit etiam indicium ad torturam contra inculpatum, ſed ſolam præſumptionem, quę eſt minor indicio. ff. de eo per quem fact. erit. l. 1. nu. 8. 144

aſſertioni iudicis an ſtetur, ſi in ſententia aſſerit, quòd iſtud iuramentũ detu it cauſa cognita. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 23. 100

aſſertioni delegantis nunquid in hoc ſtabitur, qui dicat ſe delegare ob cauſam neceſſariæ abſentiæ. l. prima. numero 59. ff. de offic. eius, cui manda. eſt iuriſd. 55

¶Aſſignare importat translationem dominij. ff. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 1. 159

aſſignare, hoc verbum quid importet. ibid.

Item aſſignare eſt conferre, quando alicui aſſignatur beneficium eccleſiaſticum. ibid. num. eo. eod.

¶Aſſociantes. Aſſociantes funus non poſſunt interim in ius vocari, imò aſſociantes funus familiare habent nouem dies poſt, intra quos adhuc conueniri non poſſunt. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. n. 7. 110

¶Aſportare. Verbum aſportare, an importet furtum de neceſſitate. in l. ſub prætextu inſtrumenti. C. de tranſact. nu. 7. 107

¶Atrox iniuria quæ dicatur, infra in verbo iniuria.

atrocitas delicti facit, quòd quædam permittantur contra reg. quæ aliàs non permitterentur. in l. 1. C. de preci. Impe. offer. nu. 2. 47

¶Attenditur id, quod euenire poteſt de iure ſpeciali per beneficium reſtitu. in integr. de leg. 1. l. non quocunque. §. ſi ex bonis. nu. 10. 140

attenditur illud, quod principaliter agitur. l. 1. de leg. 1. num. 61. fol. 6. & in l. ſi ex toto. eod. tit. §. ſi ita ſcriptum. nu. 15. 25

attendi debet id, quod communiter, & frequentius fit. de leg. 1. l. turpia. §. ſi pars hæredum. nu. 2. verſi. & ſi diceres. 98

attendi non debet illud, quod euenire poteſt à caſu, vel à fortuna, vt quis poſſit grauari fideicommiſſo. de lega. 1. l. cum filiofa. nu. 33. 31

attendendum non eſt in quem verba dirigantur, ſed contra quem effectus porrigatur. ff. de legib. l. lex. num. 7. 20

attendendum eſt, quod fieri ſolet. C. de colla. l. vt liberis. nu. 7. 64

¶Atteſtatio. Atteſtationis mate. ſupple in verbo teſtes.

¶Audientia vbi denegatur à ſtatuto, intelligitur ope exceptionis non autem ipſo iure. in l. 1. §. ſublata. in 1. lectu. ff. ad Senatuſcon. Trebel. nu. 2. fol. 193. & in 2. lectu. nu. 3. 197

audientia eſt deneganda illis, quorum non intereſt, in l. talis ſcriptura, de leg. 1. nu. 13. fol. 56. & in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. nu. 33. 175

¶Auditor. Auditores principis cenſetur ordinarij, & non delegati. in l. more. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 52. 80

¶Auferre. Auferens alteri ius ſuum tenetur ei de proprio reſarcire. l. omnes cuiuſcunque. nu. 3. C. ſi contra ius, vel vtil. publi. 56

auferre ius alterius eſt contra naturalem æquitatem. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. num. 20. 131

auferre habet duos ſignificatus. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. quod prætor. num. 5. 122

auferri non poteſt à me, quod meum eſt ſine facto meo. ff. ſi cert. peta. l. ſingularia. num. 9. 32

¶Augmentum dignitatis nõ debet operari priuationem, vel aliud impedimentum. de leg. 1. l. legata. num. 9. 49

augmentum cẽſetur eſſe eiuſdem naturæ, cuius eſt portio cui accreſcit, de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 39. 32

De augmento lega. in verbo legatum, in rubrica. de leg. augmento, & diminutione.

¶Aurei. Quot aurei faciant vnam libram olim, & hodie. in l. lecta. ff. ſi cert. pet. nu. 3. fol. 58. & in l. in eum. ff. de in ius voc. nu. 2. 115

¶Aurora an cenſeatur pars dici, vel noctis. in l. Titius. §. Lucius. ff. de liber. & poſthu. nu. 12. 195

¶Aut, & autem. De iſtis dictionibus vide ſup. in verbo aduerſatiua.

¶Authentica. Auth. ex cauſa. C. de liber. præte. in quibus locum habeat in eadem Auth. num. 1. cum ſeq. fol. 153. & in l. 1. §. ſubſti. ff. de vulg. & pupil. num. 8. 102

Auth. malefi. C. de præſcr. long. temp. vtrũ corrigat, vel determinet, & an locũ habeat in pup. & an locũ habeat in reb. mobilib. & an locũ habeat in ſecundo emptore emente à primo. in l. Pomp. in §. cũ quis. ff. de acq. poſ. nu. 17. fol. 110. & in l. rem quæ. cod. tit. nu. 23. 114

Auth. hoc amplius. C. de fideic. procedit quatenus hæreditas eſſet vtilis hæredi negligenti, ſecus ſi onerosa. ff. de iuſtit. & iur. in rub. nu. 22. 2

Auth. bona damnatorum. C. de bonis dam. an corrigat. l. ſi is qui. C. qui teſta. face. poſſ. vide eandem. l. ſi is qui. nu. 11. 87

Auth. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. an habeat locum in negante ſcripturam alterius, cui ipſe ſubſcripſit. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 3. 197

Auth. res quæ. an habeat locum in matrimonio ſpirituali. C. com. de leg. Auth. res quæ. nu. 18. & an & qñ habeat locum. ibid. nu. 12. 218

Auth. ſed cum teſtator corrigens in falcidia, an etiam corriget in Trebellianica, ita vt etiam hodie teſtator poſſit prohibere Trebellianicam, ad Senatuſconſul. Trebel. l. Marcellus. nu. 42. 219

¶Auctoritas. Aucto. tut. non ſupplet ætatẽ in publicis. in l. de pupillo. ff. de nou. oper. nun. nu. 1. 16

auctoritas iudicis iniuſtè, vel non rectè procedentis non excuſat à reſti. fructuum, neq; facit, quòd miſſus inordina. in poſſ. faciat fructus ſuos. in l. iuſtè poſſidet. ff. de acq. poſſeſ. nu. 27. 96

aucto. iudicis inualidi in atrocibus excuſat à pœna. ibid. nu. 24. eod.

aucto. an ad deciſionem cauſarum allegari poſſint, & probent, & quæ ſint quæ probent, & quæ non. in l. 1. ff. ſi cert. peta. nu. 27. cum ſeq. 4

aucto. quæ requiritur ad confirmatio. alicuius actus, poteſt poſteà ſequi. in l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. ff. de acq. hæred. nu. 41. 92

auctoritas, quæ requiritur ad excuſationem, poteſt etiam ex interuallo interuenire. ibid. nu. 8. 91

auctor. tut. debet interponi in præſenti, & non per nuncium, ſeu epiſtolam. item & præcedere, ſecus tamen eſt in iuſſu. ibid. nu. 11. eod.

aucto. tuto. etiam in contractu conditionali debet præſtari purè, ſecus eſt in iuſſu ibid. nu. 10. eod.

auctoritas iudicis præbet iuſtam cauſam poſſidendi, & pro eius facto præſumitur. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. num. 1. fol. 95.

aucto. tuto. ſemper debet præcedere, nec trahitur retro. ff. de noui oper. nunc. l. de pupillo. nu. 5. 16

auctoritas quando requiritur, tunc non ſufficit conſenſus eius, qui auctoritatem pſtare debet. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. n. 13. 41

auctoritas vbicunque exigitur, ſi interueniat aſſenſus, ſumitur pro auctoritate. ibid. num. 15. eod.

auctoritas vbi requiritur ad validandũ ſubſtantiam actus, tunc debet in ipſo actu interuenire. ibid. nu. 39. 92

auctoritas ſeu conſenſus patris an requiratur in filio agente nomine alieno. ff. de in ius voc. l. quæſitum. nu. 3. 113

aucto. quando in aliquo contractu requiritur, tunc debet formaliter auctoritas præſtari, ſicut verbum ſonat, & non per æquipollens. ff. de liber. & poſthu. l. 1. nu. 20. 161

aucto. ſuperioris requiſita, an interceſſiſſe præſumatur ex diuturnitate tpis. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. nu. 17. fol. 61. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu. 36. fol. 62. & in l. 1. C. qui admit. nu. 10. cum ſeq. 9

auctoritas legis, & ſuperioris intelligitur excepta in omni iuramento. ff. qui ſatiſd. cogan. l. qui iurato. num. 6. fol. 142. in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nume. 19. 119

Item etiam & in omni pacto. in d. l. qui iurato. nu. 7. 142

auctoritas Papæ intelligitur excepta in voto. ff. qui ſatiſd. cogan. l. qui iurato. nu. 8. eod.

auctorari in re propria nemo poteſt, qualis effectus ex hoc ſequatur. ad Senatuſc. Treb. l. 1. §. fuit quæſitum. nu. 7. 201

auctoritas iudiciaria facit, quòd omnia præſumatur ritè acta. l. pacta nouiſſima. nu. 7. C. de pact. 77

auctoritate noſtra, vel vice noſtri ſi dicatur in commiſſione, an cenſeatur concedi iuriſdictio delegata. l. more. n. 47. ff. de iuriſd. om. iud. 80

aucto. gl. quòd ſit maior auct. Doct. ff. de iuſt. & iur. in l. vt vim. nu. 34. 7

auctoritas tutoris debet formaliter interponi per verba auctoritatem interpono, vel auctoro huic contractui. de acq. hæred. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 11. 91

aucto. diuinarum ſcripturarum poſſunt allegari non ſolùm ad deciſionem cauſarum eccleſiaſticarum, ſed etiam ciuilium inter laicos. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 32. 4

auctoritas ſimplicis Doctoris benè eſt probabilis, ſed nõ neceſſaria, ibi. numero 28. eod.

auctoritas prætoris, vel iudicis vbicũq; in aliquo actu requritur, ſemp intelligit cũ cauſæ cognitio. ff. de tranſac. l. cum hi. §. vult igitur. n. 2. 219

auctoriates, quæ reperiuntur approbatæ per ſtudia, probant. ff. de rebus cred. l. 1. num. 27. 4

Reliqua de auctoritate iudicis, & tutoris vide in verbo Iudex, & in verbo tutor.

¶Auus ſi paciſcatur ne dos promiſſa petatur, nec à ſe, nec à filio, pactũ iſtud non prodeſt hæredibus. ff. de pact. l. auus neptis. nu. 3. 200

auus quando filium exhæredauit, & ſi eo viuo moriatur, ſubſtituit nepotem, tunc non valet teſtementum. de liberis, & poſthum. l. Gallus. numero 39. 200

auus non poteſt pupillariter ſubſtituere nepotibus recaſuris in poteſtatem patris poſt mortem ſuam. de vulg. & pup. ſubſt. l. morib. n. 5. 103

auus tenetur ad dotandum neptem. de acq. hær. l. qui in aliena. §. interdum. nu. 29. 64

auus paternus an teneatur dotare neptem. fol. matr. l. 1. nume. 26. fol. 6. & in l. auus. nu. 1. ff. de pact. 200

auus paternus, & maternus pariter admittuntur ad bona nepotis à matre proueniẽtia, vel à patre. ff. fol. mat. l. poſt dotem. nu. 107. 56

auus non tenetur alere neptem, quando eius pater habet, vnde alat. ff. de pact. l. auus neptis. nu. 2. 200

auus, qui exhæredauit filium, & inſtituit nepotẽ, videtur voluiſſe acquirere nepoti. de acquir. hæred. in l. qui in aliena. §. interdum. nu. 24. 64

auus non poteſt aliquem adoptare in nepotem, niſi precedat filius, & ars imitetur naturam. de vulg. & pup. l. morib. num. 8. 104

aui hĩditas de iure ptorio defertur nepoti ex ſucceſſorio edicto, ex quo pater

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

pater eam non petijt, de acquir. hær. l. ſi qui filium. §. filius. nu. 8. 67
Aui appellatione an contineatur auia. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. inſtituens. num. 33. 218
auiæ hereditas reſpectu teſtatoris non ita debetur ſicut hæreditas pupilli. de vulg. & pup. l. moribus. nu. 35. 107
auiæ appellatione non debet venire proauia in materia correctoria. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. inſtituens. nu. 36. 218
¶ Auxilium extraordinarium intelligitur officium iudicis. C. de inſti. & ſubſtitu. ſub condi. fact. l. conditioni. nu. 8. 128
auxilium dans delicto ſi teneatur eadem pena qua principalis ſtante ſic ſtatuto, ſi pœna principalis fuit aucta propter eius contumaciam, vel negotiationem, ad illud augmentum pœnæ non tenetur, qui auxilium præſtitit. de in lit. iur. l. 1. nu. 9. 10. & 11. 144
auxilio nouo indigent, quæ de nouo emergunt. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. num. 47. 162
auxilium quando quis dicitur præſtare maleficio. ibidem.

De litera B.

BALDVS. Baldi auctoritas quanta ſit, in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqu. poſſ. num. 17. 99
¶ Bannitus præſumitur ille, qui ſcriptus in libro bannitorum reperit. in l. decē. ff. de verb. oblig. n. 18. ver. Nonò. 165
bannitus ſemel an poſſit iterum ex eadem cauſa banniri, in l. de pupillo. §. ſi in pluribus. ff. de nou. oper. nunc. nu. 5. 25
bannitum, qui ſoluerat condemnationem, & tamen adhuc non erat cācellatus, an liceat occidere, & quid ſi erat cancellatus, tamen occiſor ignorabat cancellationem. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. n. 36. fol. 147. & in l. ſi credito. C. de fideicom. nu. 1. cum ſeq. 209
banniti in perſona an eius executio fieri poſſit per vnum ex iud. quando ſunt duo in ciuitate ſine literis alterius, in l. à diuo Pio. §. 1. ff. de re iudi. num. 12. 162
bannitus ſi eſt nulliter bannitus, & de hoc notoriè conſtat, non poteſt impunè offendi. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 38. 147
bannitus an licitè poſſit offendi pendente lite ſuper banno. n. 39. ibid.
bannum promulgatum an poſſit à parte remitti. in l. 1. §. & poſt operis. ff. de nou. oper. nunc. num. 10. 11
bannitus an de iure communi occcidi poſſit. in l. omnes. ff. de iuſtit. & iure. in repetit. nume. 46. fol. 18. & in l. vt vim. eod. titul. num. 15. fol. 6. & an in foro conſcientiæ peccet occidens bannitum. in l. vbi pactum. C. de tranſact. num. 16. 117
bannitus ſi reſtituatur, an bona alienata recuperet, & ſi expreſsè ei concedātur, an recuperabit fructus. in l. beneficium. ff. de conſtitu. princ. num. 16. cum ſeq. fol. 29. & in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſthum. num. 70. 112
banniti, qui olim deportati dicebantur, erant incapaces, nec poterat eis relinqui. in l. 1. ff. de lega. 1. nu. 7. 4
bannito poteſt iudex interdicere bonorum alienationem. in l. filiusfam. in §. diui. in 1. lectu. ff. de leg. 1. nu. 98. fol. 168.
banniti ſi ex forma ſtatuti non admittātur ad petitionem ſui iuris, omnis iniuria, & offenſio facta in perſona, & reb. eius perpetuò erit impunibilis. in l. 1. §. ſublata. ff. ad Treb. in 1. lect. num. 11. 194
bannitus æquiparatur excommunicato, & habetur pro mortuo. vide ibid. fol. eod. & ſi fiat præteritio de eo valebit, in l. ſi filius, qui in poteſtate. ff. de lib. & poſth. nu. 12. 171
bannitus an recuperet bona in alium translata per fiſcum. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 70. 112
banna non tolluntur, niſi expreſsè remittantur à principe. in l. filio quē pater. ff. de lib. & poſth. num. 11. 192
bannito marito ſine aliqua publica. bonorum, an poſſit dos repeti ab eo conſtante matr. & etiam facta publ. partis bon. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 168. & quid ſi non ſit propter culpam ſuam. ibid. 42
banniti noſtri tpis an æquarētur deportatis. in l. 1. C. de hęr. inſt. n. 4. 116
bannitus ſeipſum vulnerans an excuſetur à pena ſtante ſtatuto, quòd poſſit impunè occidi. in l. 1. C. de ſer. fug. num. 6. 2
bannitus ſi citetur, an teneatur comparere, vel mittere procurato. in l. non exigimus. §. ſi quis. ff. ſi quis cau. nu. 8. fol. 148. & in Auth. res quę. C. communia de leg. nu. 21. 218
banniendus de proximo, an habeatur pro bannito, vt poſſit offendi. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 23. fol. 25. & in l. quamuis. C. de inoffi. teſta. nu. 6. 162
Promiſſio principis facta tertio de non receptando eius bannitos, vel rebelles intelligitur de his, qui de pñti ſunt banniti, tamen ſi ſit facta inter duos principes, vel ciuitates intelligit tam de præteritis, quàm de futuris. in l. ſi pater puellæ. C. de inoffic. teſta. nu. 5. 170
bannitus per ſtatutum ciuitatis, vel reformationem expreſsè reſtitui non poteſt. in l. vnica. C. de in ius voc. nu. 13. 70
banna cùm ſint ſententiæ interlocutoriæ, poſſunt per iudicem reuocari. ff. de re iud. in l. quod iuſſit. nu. 2. 156
banna generalia ciuitatis non ligant bannitos. ff. de pactis. l. tres fratres. numero. 20. 202
Bannitus, qui poteſt impunè offendi ex forma ſtatuti, an perdat ſucceſſiones illi prouenientes. C. de hær. inſtit. l. 1. nu. 5. fol. 116. quid ſi bona ſunt extra territorium à quo eſt bannitus. ibid. num. 6. eod.
bannitus quando poteſt offendi, poteſt nedum offendi in perſona, ſed etiam in bonis, vide ibid. nu. 7. eod.
bannitus ſi poſſit impunè occidi ſtatuto ita diſponente, & ſi aliquis erat bannitus, ſed non legitimè, an occiſor debeat puniri de homicidio. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. nu. 34. 147
bannitus illegitimè habetur pro non bannito, vide ibid. eod.
bannitus non tm̄ eſt admittendus ad probandum de ſua innocētia, imò quicunque extraneus pro ipſo. C. qui teſt. fac. poſſ. l. ſi is qui. nu. 7. 87
baanitus qualitercunq; reſtituat, nullo caſu dēt conſequi fructus perceptos ēt ex bonis non alienatis. ff. de cōſti. prin. l. beneficiū. nu. 16. 29
bannitus, qui ex forma ſtatuti pōt impunè occidi, ſi dicit ſe innocēt bānitum, vel debere eximi de banno, ſi interim occidat, an occidens debeat puniri de homicidio. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ſi ſeruus. nu. 8 83
bannitus an poſſit tollerari in ciuitate, & an illa tollerantia præſtet ei ſecuritatem, ne poſſit impunè occidi, licēt nondum ſit de banno liberatus. ff. de iuſtit. & iure. l. omnes populi. num. 48. fol. 18. & in l. vbi pactum. numer. 17. C. de tranſact. 117
bannitus an poſſit conueniri in loco quo eſt bannitus. ff. quis cautio. l. non exigimus. §. ſi quis in iudicio. nu. 9. 148
bannitus ſi aliquis ſit ex vna cauſa in quinquaginta, & ex alia cauſa in alijs quinquaginta, non fit cumulatio, vt dicatur bannitus in centū. l. ſi idem cum eo. num. 4. de iuriſd. omn. iud. 86
bannitus ſi non ſit actualiter cancellatus de banno, an poſſit offendi. C. de fideicom. l. ſi creditores. num. 4. 5. 6. & 7. 209
bannitus, qui ex forma ſtatuti poteſt impunè offendi, dicitur hoſtis ciuitatis, de lib. & poſthu. l. in ſuis. nu. 27. 179
bannitus licēt non audiatur, ſtante ſic ſtatuto, ſi tamen egit, & pars præſens non contradixit, valet iudicium. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alien. iur. l. patre furioſo. nu. 32. 33
bannitus, qui ex forma ſtatuti, poteſt impunè occidi, multo fortius povulnerari, & contumelijs affici. de libe. & poſth. in l. in ſuis. nu. 25. fol. 179. & in l. actio. ff. de in lit. iur. nu. 15. 147
bannitus pluribus bannis an poſſit ab vno banno tantum liberari. ff. de de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi pluribus. nu. 9. 25
bannitus an deſinat eſſe ciuis. ff. de iuſtit. & iur. in rub. nu. 20. fol. 2. & in l. huiuſmodi. §. legatum. num. 3. ff. de leg. 1. 151
bānitum capitaliter quilibet iudex poteſt punire propter publicam vtilitatem. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſententiam Romæ. num. 12. 162
bannitum volens occidere, vel offendere vigore ſtatuti hoc permittentis, non tenetur credere ipſi bannito proteſtanti ne offendatur. ff. de oper. nou. nunc. l. non ſolùm. §. morte eius. nu. 35. 32
banitum ab vno territorio ſi quis offendat in alio teritorio, debet decapitari. l. extra territorium. num. 22. ff. de iuriſd. omn. iud. 95
bannitum receptans non excuſatur propter ignorantiam, quando erat notorium in loco, quod erat bannitus. ff. de acq. hæred. l. is poteſt. nu. 73. fol. 82. & in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & poſth. nu. 10. 194
bannum an dicatur mulcta. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. 1. §. hoc iudicium. numero 33. 108
bannitus captus extra territorium ciuitatis per familiam ciuitatis debet relaxari. l. vbi pactum. numer. 18. C. de tranſact. fol. 117. & in l. extra territorium. de iuriſd. omn. iud. num. 4. 94
banniendus ſi ſit aliquis in pecunia, quamuis talis ſit bannitus poteſt impunè occidi, in tali tamen cauſa admittitur procurator. C. de procura. l. cùm rem. nu. 2. ver. adde. 123
banni effectus non extendit ſe extra territorium bannientium. l. extra territorium. nu. 2. de iuriſd. omn. iud. fol. 94. & in l. omnes populi. in repe. ff. de iuſtit. & iur. num. 49. 18
Reliqua de ſtatutis bannitorum in verbo, ſtatutum. in rubr. de ſtatutis diſponentibus de bannitis.
¶ Baptiſmus. Baptizari an ſufficiat in vno membro. in l. vxoris. C. de poſthu. hær. nu. 2. fol. 158. & an ſufficiat aliquā partem corporis eſſe baptizatā, licēt caput non baptizet. in l. poſſideri. ff. de acq. poſſ. n. 29. 72
baptizari an poſſint monſtruoſi. in l. vxoris. in ſi. C. de poſthu. hæredi. inſtituen. 158
baptizandi actus non reſpicit adminiſtra. patrimonij. & ideo per procu. non contrahi. in l. Gallus. §. forſitam. ff. de lib. & poſthu. nu. 15. 221
baptizans ſi intēdit baptizare maſculū, & imponit ei nomen maſculi cū ſit fęmina, talis fęmina an erit baptizata. in l. quis in fundi vocabulo. de leg. 1. num. 7. 13
baptizantis intentio debet fundari ſuper vero. ibidem.
baptizate quis non poteſt ſemetipſum, nam baptizans debet differre à baptizato. in l. cùm filiof. de leg. 1. nu. 17. fol. 31. & in l. j. §. ſi aūt. ff. ad Treb. nu. 9. fol. 203. & in l. cætera. §. q ab hoſtib. ff. de leg. j nu. 3. 82
Leuans baptizatum de ſacro fonte debet illum excedere 18. annis. in l. 2. §. ex contrario. ff. de acq. poſſ. nu. 17. 78
¶ Baro aliquis ſi legauit mihi ius colligendi pedagium, quod habebat ſupra pontem, talis conceſſio dicitur eſſe realis, & tranſit ad hæredē. ff. de verb. oblig. l. ſi ſic ſtipulatus. nu. 17. 213

Barones

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Barones magni,& illuſtres licèt nõ ſint milites, nihilominus milites facere poſſunt,quoniam habent poteſtatem condendi legem. de acqui. hære.l. qui in aliena §.interdum.nu.20. 64

¶Bartolus quantæ ſit auctoritatis, & quando incepit ſtudere, & quando obijt.in l.quidam cùm filiũ.ff.de verb.oblig. nu.35. 210

¶Baſilica eſt domus regia,vbi ſtabant venalia.ff.de verbo. oblig. l.inter ſtipulantem. §.ſacram.nu.3. 132

baſilica multis modis accipitur,vide remiſſiuè,ff.de acq. poſſ.l.1. §.municipes. nu.5. 70

¶Bellum iuſtũ an faciat verum dominũ occupatorem ꝓdæ in bello tã in foro conſcientiæ,quàm iudiciali.in l.j.ff.de acq.poſſ.n.8.cũ ſeq. 51

bella ſunt de iure gentium tam licita, quàm illicita.ff.de iuſt.& iur..l.ex hoc iure. nu.23. 9

bellum indicere quis poſſit.ibid.nu.28. eod.

bellum pro tuitione rerum ſuarum eſt licitum de iure naturali,gentiũ, & diuino.ibid.nu.39. 10

bellum,quod infertur à Chriſtianis contra infideles,ſemper eſt licitum, quia ipſi iniuſtè occupant terram ſanctam.ibid.nu.25. 9

bellũ,ꝙ fit ad propulſationẽ iniuriè,non eſt ꝓpriè bellũ.ibi. n. 38. eod.

bella,quę dicãtur licita,& qñ & quib.liceat bella indicere,ibi.n.29.eod.

¶Bene,aduerbium idem eſt, quod ritè,& rectè.ff.de acquirend. poſſeſ. in rub. num.18. 50

¶Benedicere alium an poſſit,qui non eſt benedictus.ff.de acquir. hær.l. qui in aliena.§.interdum.nu.20. 64

¶Beneficium. In beneficijs,vel gratijs conceſſis à principe,an qui prior eſt tempore,potior ſit iure.in l.quoties.C.de rei vend. num.7. 182

beneficium.l.vnicę. C.de his, qui ante aper. tab. quibus competat.in l. emancipa.C.qui admit.nu.17.cum ſeq. 12

beneficium principis eſt latiſ.interpretan.contra ipſum principem. in l. ſerui electione.§.I.abeo.ff.de lega.1.nu.6.fol.18. & in l.apud Iul.§.ſi quis. eo.tit.n.9.fol.75.& in l.quominus.ff.de flumi.nu.126. 190

beneficia principum ſunt latiſſimè interpretanda, niſi reſpiciant præiudicium,vel iniuriam tertij.ff.de conſti.princ.l.beneficium. nu.19.fol. 30.in l.Imperium. ff.de iuriſd.omn.iud.nu.14. fol. 71

beneficium indultum à lege non eſt alicui auferendum. ff. de re iud.l. qui pro tribunali. nu.23. 141

beneficium, quod quis habet ex perſona mea,non poteſt contra me retorquere.de leg.1.l.cùm filio.nu.3. 30

beneficia conceſſa ciuibus, competunt etiam illis, qui in veritate non ſunt ciues,ſed habentur pro ciuibus.ff.de in ius vocan. l.in ius vocare.§.patronum.lo 1.nũ.1. 111

beneficium in ſpecie,& priuilegium qualiter differunt.ff.de conſti.prin. l.beneficium. nu.25. 30

beneficium conſuetum concedi à principe cenſetur impetrabile, & poteſt impetrari.de leg.1.l.apud Iul.§.conſtat.num.14. 76

beneficium,reſcriptum, vel priuilegium quanto tempore perdantur. ff. de conſti.prin.l.beneficium.nu.60. 32

beneficium poteſt dupliciter capi. nu.27. 30

beneficium dr̃ à beando,quia facit recipiẽtem beatũ.C.in vſib.feud.nu. 31.fol. 235.

De beneficio reſtitutionis in integ. in verbo reſtitutio.

beneficium abſtinendi. De hoc beneficio,vide ſupra abſtinen.

Beneficium eccleſiaſticum. Beneficium ſi non conferatur alicui à Papa cum clauſula non obſtan.colla.alteri facta,intelligitur de inualida.in l.apertiſſimi.C.de iud.nu.18. 158

beneficium an,& quando per legatum alicui conferri poſſit.in l.ſi emãcipati.C.de colla. nu.12. 70

beneficij collatio facta per ordinarium an præferatur colla. Papæ. in l. 1.ff.ſolu.mat.nu.6. 5

beneficij colla. an & quando per obligationem antidoralem efficiatur ſimoniaca.in l.ex hoc iure.ff.de iuſt.& iur.num.58. 12

beneficia duo curata ſi aliquis impetrauerit ſeparatim, & poſt impetrationem ſecundi obtinuit à Papa, vt duo beneficia curata obtinere poſſit,an conualidetur ſecundum habitum ante diſpenſationem,in l. & militibus.C.de teſta.mil.nu.1. 83

beneficium conceſſum per Papam de primo vacaturo, an comprehendat illud, quod tempore conceſſionis vacabat. in l.Titius. §.Lucius. ff.de lib.& poſthu.nu.11. 194

beneficiũ alteri collatum, ꝙ erat in depoſito,an recuperet reſtitutus,in l.Gallus.§.& quid ſi tantum.ff.de lib.& poſth. nu.72. 212

beneficiorum fructus poſſunt capi pro ſatisfaciendo creditoribus, & debitis clericorum,deficientibus alijs bonis clericorum. in l.filiusfa. §.diui.in 2.lect.ff.de leg.1. nu.26. 170

beneficij quæſtio an poſſit ſorte dirimi.in l.huiuſmodi. §.ſi is. ff.de leg. 1.num.13. 153

beneficium alteri debitũ ſi prelatus alicui conferat,an teneatur illo euicto de æquiualenti prouidere,in l.ſi domus,§.de euictione. ff.de lega. 1.numero 11. 121

beneficium ſi Papa conceſſerit alicui impetrãti,vſque ad valorem. 100. aureorum,& vacauit beneficium habens reditus. 200. aureorum, tamen deductis expenſis non remanent niſi centum, an tale beneficiũ debeatur impetranti.in l.non amplius.ff.de leg.1. num.8. 55

beneficij collatio ita poteſt probari per teſtes, ſicut eius renunciatio, in rubr.ff.de acquir.poſſeſ.num.17. fol.50. & in l. cùm proponas filios. C.de pact.num.4. 80

beneficij poſſeſſio non perditur per inualidam renunciationem, in l.1. §.ſi vir.ff.de acq.poſſ.nu.27. 60

In colla.beneficij facta per Papam illi, vel illi, diſiunctiua ſumitur pro copulatiua,in l.ſi ita quis promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.oblig. nu.5. fol.221.in l.vbi pactum. C.de tranſac. nu.5. 116

Quo ad colla. benefic. pariter eſt inhabilis mortuus, vel ſuſpenſus.in l. ex ea parte.§.in inſulam.ff.de verb.obl.nu.3. 172

benefic.nõ poteſt quis renunciare niſi in manib.ſuperioris.in l.poſtquã. C.de pact.nu.1.fol.73.& in l.oĩno.§.imputari.n.3.C.de inof.teſt.176

In beneficialibus per ſolum titulum, & inueſtituram etiam ſine traditione acquiritur ius.in l.traditionib.C.de pact.num.19.fol.83.& in l. quoties.C.de rei vend. num.12. 182

benefi.an priuetur conſtitutus in ſacris contrahendo matrimoniũ,licet nulliter.in l.vbi pactum.C.de tranſac.num.22. & 25.fol.117. & in l. cauſas.eod.titul.num.9. 104

beneficij ſecundi curati acceptatione calore iracundiæ facta,an dicatur primum beneficium vacare.in l.ſi filiam tuã.C.de inof.teſt.nu.5. 172

beneficij eccleſia.colla.iuſtè facta primo prævalet, licèt ſecundo tradita ſit poſſ.in l.quoties. C.de rei vend. nu.12. 182

beneficium vt dicatnr vacare,quę requirantur.in d.l.quoties.nu.12.eod.

Si Papa auferat mihi beneficium de plenitudine poteſtatis, & alteri cõferat,an teneatur mihi prouidere de alio æquè bono.ibid.n.13. eod.

Papa in beneficialibus habet plenitudinem poteſtatis. Ibidem

¶Benemerita,quæ præcedunt, faciunt præſumi reſcriptum conceſſum fuiſſe motu proprio,l.ſi quis.ff.quod quiſque iur.nu.7. 97

benemerita an præſumãtur,&c. vide in verbo donatio,

¶Beneplacitum inrelligitur arbitrio boni viri, ſi fieret commiſſio ad beneplacitum alicuius.de leg.1.l.ſic legatum.nu.6. 131

¶Beſtia.Beſtiarum appella.quæ animalia veniant in l.poſſideri. §.Nerua.ff.de acquir.poſſeſ.nu.10. 84

¶Bidellus. Bidelli, vel notarij vniuerſitatis an gaudeant priuilegijs ſcholarium.C.de teſtam.mili.l.ſcriniarios.nu.3. 85

¶Bis aduerbium quid importet, in l. eum qui. §.in popularibus. ff.de de iureiur. nu.16. 98

¶Blaſphemia. Blaſphemans non de conſuetudine qua pœna eſt puniendus.ff.de iureiur.l.ait prætor.§.iurari. nu.11. 74

blaſphemans ex conſuedine debet puniri pœna mortis. ff.de iureiur.l.ſi duo patroni.§.ſi quis iurauerit.lo.2.nu.2. 86

blaſphemia propriè quæ dicatur. ff. de iureiuran. l.ait prætor.§.iurari. numero 12. 74

¶Bona. Bonorum appella. an veniat emphyteu.in l.ſi non ſortem. §.libertus.ff.de condi.indeb.nũ.35.fol.182.& in Auth.vnde ſi parens. C. de inoffic.teſtam.num.8. 169

De bonis ingredientium monaſterium,in verbo monaſterium.

De bonorum interdictione in verbo interdictio.

De bonis paraphernalibus. in verbo Parapherna.

bonorum appell.an veniant bona feudalia. in l.Gallus. §. quidam rectè ff.de lib.& poſth.nu.45. 205

bona intelliguntur deducto ære alieno.in Auth.nouiſſima. C.de inofſi. teſtamen.nu.3. 164

bona feudalia poſſunt capi pro ſoluendis debitis vaſalli deficiẽtib. alijs bonis ipſius vaſſalli.in l.filiusfa.§.diui.ff.de leg.1.in 2.lect.n.27. 170

bona non ſunt idẽ,ꝙ hæreditas.in l.re coniũcti.ff.de leg.3.nu.102. 189

bona qnando dicatur vacantia.in l.rẽ quæ nobis.ff.de acq.poſ.n.33. 114

bonorũ appel.an veniant iura,& actio.in l.à diuo Pio.§.in vend.ff.de re iud.n.8.fol.163. & iudicatur mobilis actio, vel immobilis ſcdm naturã rei ſup qua cõpetit.in l.ſi ſic legatũ.§.qs ita.de leg.1. n.11. 133

bona dicuntur eo quod beant,ideſt beatum faciunt.de leg.1.l.non amplius.§.cum bonorum.nu.11. ver.vnde tertiò. 54

bona obligare an teneatur is,qui ſatiſdedit cum fideiuſſore.ff.qui ſatiſd. cogan.l.j.nu.21. 125

bona patris ſunt quaſi debita filio iure ſanguinis,& naturæ.de lib. & poſthu.l.in ſuis.nu.42. 180

bona patris qñ non ſunt ſoluendo, legitima aufertur filio pp credita paterna.de acq.hære.l.pro hærede. §.ſi quid tamen.nu.12. 85

bona ſola patris ſubſtituentis non impuberis veniunt in fideicom.ſubſti.etiam expreſſam. l.ſi arrogator.nu.38.ff.de adoptio. 38

bona ſola,quæ proueniunt ex iudicio defuncti,computantur in ratione falcid.de vulg.& pup.ſub l.qui duos.uum.2. 146

bona pupilli vndecunque prouenientia pertinent ad ſubſtitutum pupil.de leg.1.l.ſi Titio.§.ſicuti.num.14. 163

bona bannitorum illi coguntur reddere, qui emerunt à communi Peruſij.l.Barbarius.num.28.ff.de offic.præto. 42

bona recuperata per milites in bello, an debeant reſtitui prioribus dominis.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.11. 52

bona dicuntnr inuenta,quę poſſunt apprehendi manibus,debita autem pupilli non poſſunt apprehendi manibus, an debeant poni in inuentario.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

uentario. ff. de acquiren. poſſeſſio. l. 1. numero 22. eod.
¶ Bonorum confiſcatio, vide infra in verbo publicatio.
bona prohibita alienari Vide ſup. alienatio, & in ver. prohibitus, &c.
¶ Bona fides poteſt cauſari ẽt ex iniuſtis, & temerarijs cauſis. ff. de iure-iur. l. q iuraſſe. n. 6. fol. 92. & in l. 1. §. per ſeruũ. ff. de acq. poſſ. nu. 9. 63
bona fides an præſumatur in dubio, & fraus ex quibus coniecturis, vel indicijs probetur. C. ſi omiſ. cau. teſta. l. 1. num. 2. fol. 194. & in l. cùm quid. ff. ſi cert. pet. num. 23. in 1. lect. 10
Reliqua in verbo fides.
¶ Bonæ fidei poſſeſſor, an & quando facit fructus ſuos. in l. Neſennius. §. 1. ff. de re iud. num. 3. cum ſeq. 183
¶ Bonæ fidei poſſ. Vide infra poſſeſſor bonæ fidei.
¶ Bonorum poſſe. ventris nomine requirit decretum iudicis, licèt alia agnitio bon. poſſeſ. quæ tribuit ius, non requirat iudicis decretum, in l. fi. C. qui admitti. nu. 6. 17
bon. poſſeſ. quando intentatur antequam hæres adeat, res deducitur ad cauſam inteſtati. C. de colla. in l. vt liberis. nu. 15. 65
bon. poſſeſ. quam vtilitatem afferat plus quàm aditio. in l. ſi bonorum. C. qui admitti. nu. 3. 10
bon. poſſeſ. contra tabulas competit liberis præteritis in teſtam. patris ad impugnandum teſt. C. de bon. poſſ. contratab. l. 1 nu. 3. 25
bon. poſſ. cõcedere, an ſit mixti imper. in l. j. ff. de iuriſd. om. iud. n. 17. 69
bon. poſſ. vnde lib. videtur intentare filius dicendo teſta. nullum, vel falſum, in l. 1. C. de inof. teſt. nu. 8. 161
bon. poſſ. contratab. competit filio præterito, non autem exhære. in l. in arenam. C. eod. tit. num. 2. 172
bon. poſſ. contratab. non competit filio præterito pp infamiã, vide ibid.
bon. poſ. quæ intentatur pendente conditione, an intentetur ſolũ de facto, & an habeat effectũ iuris, in l. filijs matrẽ. C. de inof. teſt. nu. 5 173
bon. poſ. contratab. competit, etiam ſi non ſit adita hæreditas, in l. ſcimus §. illud. C. eo. tit. nume. 2. 180
bon. poſ. contra tab. non datur parenti, niſi adita hæreditate, ſicut nec illa, quæ datur patrono. ibid.
bon. poſ. gratia litis agnoſ. quæ ſit. in l. quãuis. C. de inof. teſta. nu. 8. 162
bon. poſ. qui agnouit, an in dubio præſumatur agnoſ. tempore cõgruo, in rub. C. qui admitti. num. 5. 7
bon. poſſ. an ſit ius perſequendi. ibid. nu 9. eod.
bon. poſ. & hæreditas qualiter differant. ibid. nu. 10. eod.
bon. poſ. per ſolùm tutorem an agnoſci, & repudiari poſſit nomine pupilli. in l. bonorum. la 2. C. qui admitti. nu. 1. cum ſeq. fol. 15
bon. poſſ. ſecundum tabul. an & quando comperat, in l. bonorum. C. de bon. poſſ. ſecundum tab. num. 2. 22
bon. poſ. cõtra tab. an per ſolum tutorem nomine infantis agnoſci poſſit. in l. poſthumo. C. de bon. poſ. contra tab. nu. 7. 26
bon. poſſ ſecundum tabul. & contra tab. an ſimul concurrere poſſint, vide ibidem. nu. 6. eod.
bon. poſ. contra tab. an competat contra teſta. fœminæ, vel lineæ fœminæ. ibid. num. 16. eod.
bon. poſ. vnde liberi an competat filijs, vel deſcendentibus, ſi mulier ab inteſta. decedat. ibid. nume. 17. & 21. eod.
bon. poſ. cõtra tab. an competat hodie filijs præteritis ſine cauſa contra teſtam. matris, ſicut ius dicendi nullum. vide ibi. nu. 20. & 22. 27
bon. poſ. contra tab. an impediat ſecundum tab. ibid. nu. 34. 29
bon. poſſ. vnde liberi an hodie competat in ſucceſſione matris. in rubr. C. vnde libe. nu. 3. 31
bon. poſ. decretalis non poteſt repudiari, ſecus tamen eſt in edictali, in l. is qui. §. neque filius. ff. de acq. hæred. nu. 48. 75
bon. poſ. quot regrat in eius agnitio. in l. q in aliena. eo. tit. ff. nu. 29. 61
bon. poſ. an ſolus dominus poſcit agnoſcere ſine ſeruo, in l. is qui. §. neque filius. ff. de acq. hæred. num. 49. 75
bon. poſſ. an poſſit ſolus procurator agnoſcere, ſeu repudiare, vide ibidem. numero 54. eod.
bon. poſſ. an veniat appellatione hæreditatis. C. qui admit. ad bon. poſſeſ. l. emancipata. nu. 12. 12
bon. poſſ. quæ tribuit ius etiam conditione pendente, an poſſit repudiari propter præſentiam iudicis, ſicut poteſt ius de futuro repudiari coram iudice. de acqui. hæred. l. is qui. nu. 29. 73
bon. poſ. gratia litis agnoſcendæ, an duret quinquennio. C. de inoffic. teſtam. l. ſi quis filium. nu. 8. 178
bon. poſ. qui agnoſcit ſimpliciter, intelligitur etiam adire de iure ciuili. de acqui. hæred. l. nec is. §. hæres inſtitutus. nu. 18. 78
bon. poſſ. agnoſcens de iure prætorio quantum ad effectum conſequitur illud, quod conſequeretur ſuccedens de iure ciuili, non tamen efficitur hæres de iure ciuili, nec habet iura directa. vide ibidem. numero. 25. eod.
bon. poſſ. acquiritur aliquando ſine præſentia iudicis. C. quando non pet. part. l. quoties. num. 16. 19
bon. poſſ. contratab. competit filio præterito, non autem exhæredato. C. C. de inoffic. teſta. l. in arenam. num. 2. 170
bon. poſ. ſunt ſeptem, & an aliqua illarum competat exheredato. C. de inoffic. teſta. l. quamuis. num. 8. 162
bon. poſ. contra tab. aliquando reſcindit teſtm̃ de iure ciuili, & rem reducit ad caſum ineſt. de vulg. & pup. ſubſti. l. ex duob. §. ẽt. nu. 3. 140
bon. poſſ. vt ex legib. quare ſic appellatur, quot requirãtur, vt cõpetat, & quare appelletur extraordinaria. C. vnde legi. l. certum eſt. nu. 6. 41
bon. poſſ. debet agnoſci intra centum dies. ff. vnde vir & vxor. l. 1. nu. 1. fol. 49. & in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſucap. nu. 133. 125
bon. poſſ. ſi competat primo hæredi viuo teſtatore, illa bon. poſ. excludit ſubſtitutum. de vulg. & pup. ſubſt. l. 1. nu. 67. 102
bon. poſſeſ. an veniat appellatione hæredis, ſeu ſucceſſor. de iure prætorio, ad Senatuſc. Treb. l. 1. §. bonorum. nu. 2. 199
bon. poſ. ſubrogatur loco hæredis, ibid. num. 5. eod.
bon. poſ. transfert iura directa, quando alius nullus eſt futurus hæres ciuili. de acqu. hære. l. pupillus ſi fari. nu. 11. 71
bon. poſ. eſt de iure prætorio, in l. nec is. §. hæres inſtitutus. ff. de acquiren. hære. nu. 19. 73
bon. poſ. ſecundum tabulas eſt hodie neceſſaria ſcripto hæredi in certo caſu. C. vnde legi. l. certum eſt. nu. 8. 41
bon. poſ. contratab. datur illis, qui poſſunt ab inteſtato ſuccedere per vnde liberi. in rub. nu. 1. 30
bon. poſſeſ. vnde liberi an etiam hodie competat in ſucceſſione matris, ibidem. numero 3. eod.
bon. poſſeſſiones ordinariæ ſex an tribuant ius in poſſeſſione, & proprietate. C. vnde legi. l. certum eſt. num. 5. 41
bon. poſ. qui mandat peti, videtur etiam mãdare, vt hæreditatem adeat, de acqui. hæred. l. ſi quis mihi bona §. ſed quid ſi mandauit. nu. 4. 93
bon. poſſ. contra tab. licèt impediat ſcriptum hæredem agnoſcere bon. poſ. ſecundum tab. non tamen impedit adire hereditatem de iure ciuili, & ſic diuerſo iure. C. de bon. poſ. contra tab. l. poſthumo. n. 34. 29
bon. poſ. contra tab. impedit ſcriptum hæredem intentare ſecundum tabulas, &c. vide ibidem. nu. 31. eod.
bon. poſſ. quæ tribuitur pendente conditione, non poteſt agnoſci, nec repudiari. de acquir. hæred. l. is qui. §. neque filius. num. 48. 75
bon. poſ. non eſt proprie hæres neque verè, quia vnus eſt de iure prætorio, alius de iure ciuili, ad Senat. Treb. l. 1. §. bonorum. nu. 17. 199
bon. poſ. contra tab. an reducat rem ad cauſam inteſtati. C. de colla. l. nuliæ dotem. numero 4. 58
bon. poſ. ſecundum nuncupationem ſicut reperitur, ita reperitur bon. poſ. contra tab. C. de bon. poſſ. contra tab. l. licet ex cauſa. num. 1. 30
bon. poſ. an debeat peti olim, & hodie in iudicio. C. qui admitt. ad bon. poſſeſ. l. 1. nu. 8. 8
bon. poſ. omiſſa, vel repudiata tũc demũ habet locum de iure prætorio, qñ repudians non poteſt admitti de iure ciuili, & ſic portio eſt penitus deſerta. C. quando non peten partes. l. quoties. nu. 28. 20
bon. poſ. ſecundum tab. quę tribuitur conditione pendente, non tribuit ius, ſed nudam, & ſimplicem adminiſtrationem facti. de acq. hæred. l. is qui. numero 27. 73
bon. poſſeſſoria hæreditatis petitio vniuerſalis licèt ſit prætoria, tamen ſingulares actiones competentes bonorum poſſeſſori ſunt ciuiles, ad Senatuſcon. Treb. in l. 1. num. 12. 193
bon. poſ. ſecundum tab. & contra tab. non poſſunt ſimul concurrere. C. de bon. poſ. contra tab. l. poſthumo. nu. 6. 26
bon. poſſeſ. cõtra tab. poteſt agnoſci per ſolum tutorem nomine infantis, ibidem. num. 7. eod.
bon. poſ. contra tab. q̃ cõpetit patrono, cũ eſt inſtitutus in modico, non competit ad infringendũ teſtm̃. C. de inof. teſt. l. eum qui. nu. 4. 171
bon. poſ. nemo inuitus agnoſcere cogit̃. C. vnde legi. l. certũ eſt. nu. 1. 41
bon. poſſeſ. habet ius ante agnitam bono. poſſeſſionem, habet enim edictalem, quæ ipſo iure competit ex edicto prætoris, de legat. 1. l. cùm filiofamil. nu. 111. 35
bon. poſſeſ. contra tab. competens patrono non rumpit teſtamentum in totum, ſed tantum quo ad legitimam, ſed bonorum poſſeſſio, quæ competit liberis, rumpit teſtamentum in totum. l. licèt ex cauſa. C. de bon. poſſeſ. contra tab. liber. nu. 5. 30
bonorum poſſeſſio delata ſeruo poteſt per dominum repudiari, licèt non hæreditas, quia bonorum poſſeſſio facilius permittitur, quàm hæreditas. de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. num. 47. 75
bonorum poſſeſſor, & ſic qui ſuccedit iure prætorio, cogitur per Senatuſc. reſtituere, ad Senatuſc. Treb. l. 1. nu. 24. in 2. lect. 196
bonorum poſſeſſio non agnita non tranſmittitur ad hæredes. in l. cùm filiofamil. de leg. 1. num. 108. fol. 35. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. emancipata. nu. 11. 12
bon poſſeſ. non agnita quare non tranſmittitur, nec hæreditas de iure ciuili, nec ſubſtitutio, & quæ ſit ratio. ibidem. eodem
bon. poſſeſſionem agnoſcens in præſentia iudicis, an debeat exprimere ex quo capite agnoſcat, an verò agnoſcat ſimpliciter dicendo agnoſco bonorũ poſſeſſionem. C. qui admit. ad bon. poſ. l. quã iu. nu. 8. 13
De bon. poſ. carboniana, & edicto, vide infra. Carbon. bon. poſſ.
¶ Breuiloqua ſubſtitutio. Vide infra. Subſtitutio breuiloqua.
¶ Brocardũ. Brocarda dñtur dicta gñalia, in quib. ſunt arg. pro & cõtra, & ſol. argumentabiles. ff. de verb. oblig. l. quicqd aſtringendæ. n. 5. 149
¶ Burgi vniuerſitas, vide infra. Vniuerſitas.

De

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

De litera C.

CADAVER. Cadauera de iure an debeant deferri ad ſepulturam cum ſonis, & cantib. pſalentium. in l. apud Iulia. §. conſtat, ff. de leg. 1, num. 6. 76

Cadauer ſi quis ordinauit in teſt. ad ſepulturã deferri cũ cãtibus, & ſonis, an pp hoc debeat iudicari furioſus. ibid. eod.

Caducitas poteſt remitti à prælato eccleſ. emphyteu. qui ceſſauit triennio ſoluere debitum canonem, recipiendo ſimpliciter cano. tempo. præteriti, in l. legatum. ff. de leg. 1. nu. 21. 21

¶ Caducũ, vel pro non ſcriptũ cui accreſcit. inf. in verbo ius accreſcẽdi.

¶ Calendarium dicitur liber, ex quo exiguntur debita. ſol. mat. l. diuortio. §. ſi vir in fundo. num. 6. 26

Calumnia an, & quando vitiet ipſo iure tranſactionem. in l. ſub prætextu. C. de tranſact. nu. 10. 107

calumniosus accuſator qualiter puniatur, in l. & ſi legibus. C. ſi contra ius, vel vtili. public. num. 5. cum ſeq. 56

calumnia quando poſſit purgari, & quæ præſumptio requiratur ad hoc, vt purgari poſſit. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 23. 147

calumnijs, & malitijs hominum eſt obuiandum. in l. debitoribus. ff. de re iud. numero 2. 174

¶ Calculum. De calculi errore vide infra error.

¶ Cambium. Cambia mercatorem an ſint licita. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fid. catho. num. 39. in 2. lectu. 9

cambij literas ſi mercator mihi fecit, & eas in itinere amiſi, an poſſim petere depoſitum meum liberando mercatorem per publ. inſtrumentũ ab ipſis literis. in l. huiuſmodi. §. ſi ita. de leg. 1. nu. 12. 148

¶ Campſor. Campſori, vel nummulario ſi quis daret centum ducatos, hoc pacto, qꝑ ſibi reddat ſub eadẽ æſtimatione, quid ſibi velint illa verba ſub eadem æſtimatione. ff. de æſtima. act. l. vnica. nu. 6. 223

campſori ſi dixerim, qꝑ ſoluat pro me illud, quod debito Titio, nũquid ego ſim liberatus. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. num. 34. 34

¶ Cancellare. Cancellarij capitaneorũ guerræ nõ gaudent priuilegijs militũ, licèt ſint deſcripti ĩ mꝛicula. C. de teſt. mil. l. ſcrinarios. n. j. 83

cancellare, inducere, & circũducere, qualiter differant, & quid ſit quodlibet iſtorum. C. de teſtam. l. ſi vnus. nu 1. 101

cancellatio, vel ſupraſcriptio, quæ reperitur in teſtamento, non vitiat teſtamentum in totum, &c. vide ibid. nu. 6. eod.

¶ Canonicus. Iura loquentia de monachis, an etiam habeant locum in canonicis. in Authen. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. nume. 24. verſi. monachi autem. 21

canonicus regularis, vel monachus effectus Epiſcopus, an per hoc habilitetur ad habendum proprium. de acquir. hæred. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruus municipum. nu. 4. 90

canonicatus, & præbenda ſi fuit alicui collatus, non tenet poſteà ademptio facta de ſolo canonicatu. de liber. & poſthum. l. ſi ita ſcriptum. §. regula. num. 13. 183

canonicus an poſſit agere pro canonico ſine mandato. C. de procura. l. exigendi. num. 7. 127

canonici ſi tacuerunt, quando Epiſcopus in eorum damnum contulit canonicatum alicui, poſſunt mortuo Epiſcopo agere contra illũ, vt remoueatur, etiam ſi diu tacuerunt, qñ viuente Epiſcopo non fuiſſent auſi contradicere. ſol. mat. l. quæ dotis. nu. 73. 49

canonici, qui fecerunt conſtitutionẽ iuratam de non recipiendo aliquẽ vltra numerum taxatũ, & cõſtitutio fuit confirmata per Papam adiecta clauſula annullationis, tamen excreſcentib. Eccleſię reditib. poſſunt alium recipere. ff. de condi. cau. dat. l. qꝑ Seruius. nu. 11. 160

canonici ſi ſint excommunicati, an alij loco eorũ ſubrogati ſint excommunicati. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulatem. §. ſacram. num. 31. 134

¶ Caput inclinando verſus pectus dicitur quis affirmare. ff. de verb. obliga. l. ſtipulatio. §. ſi quis ita. nu. 12. 7

caput quid ſit, & quid ſit gradus, ſunt enim capita quatuor, ſcilicet liberorum, agnatorum, cognatorum, & vnde vir, & vxor. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. nume. 29. & 30. 32

¶ Capacitas. De incapace pp fidẽ. in l. 1. C. de precib. Impe. offe. n. 10. 47

capacitas, vel incapacitas ſerui an reguletur à capacitate, vel incapacitate domini. in l. ſi mihi, & tibi. de leg. 1. §. regula. num. 2. fol. 40. & in l. ſtipu. ff. de verb. oblig. nu. 17. 5

¶ Capitaneus guerræ an poſſit facere pacem. in l. conuentionum. ff. de pact. num. 7. 177

capitanei guerræ qui per principẽ mittuntur vltra mare, quo ad dignitatem ſunt pares procon. in l. quæcunq; ff. de offi. eius cui man. n. 17. 53

capitanei qui dicuntur. in vſib. feud. in c. j. qui feud. dar. poſ. nu. 29. 246

¶ Capitatio. Quid ſit capitatio. in l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 3. 17

¶ Capitale. Capitalis pœna qñ imponitur à lege ſimpliciter, de qua intelligat. in l. tranſigere. C. de trãſact. nu. 9. fol. 105. reliqua in verbo pœna.

capitales cauſæ, & ſanguinis an poſſint delegari, vide in l. 1. C. de precibus Imper. offer. nu. 11. fol. 47. & in verbo delegatio.

In capital. ſententijs aſſeſſores debent exprimere, quod caput amputetur, ita quod anima à corpore ſeparetur. in l. tranſigere. C. de tranſac. num. 9. verſi. hinc eſt. 105

¶ Capitulum. Capitulorum copia eſt danda parti aduerſæ. in l. is apud quem. C. de edend. nu. 5. fol. 61. & in l. 1. ff. ſi cert. pet. num. 16. 4

capitula ſi in eadem ſcriptura apparent incompatibilia, quorum vnum eſt vtile, alterum inutile, non videtur receſſum ab vtili. in l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus. de leg. 1. nu. 2. 84

capitulum qñ habet propriam, & ſpãlem determinationem, tunc gñalis clauſula ad illud non refertur. in l. talis ſcriptura. de leg. 1. n. 18. 56

capit. reintegranda. 3. q. 1. an & in quibus rebus habeat locum. in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. nu. 15. cum ſeq. 113

capit. plura ſi contineantur in compro. vel cõtractu, & pœna ſit promiſſa, & aliquis veniant contra vnũ capitulum, an & qñ pœna committatur in ſolidũ. in l. Titia. §. idem reſpon. ff. de verb. oblig. nu. 3. 218

capitula plura ſi contineantur in libello, ad ſingula erit reſpondendum. ibid. numero 4. eod.

capitulum vnum, vel diuerſa, & plura facta, ſeu capitula, quando dicantur ad inuicem connexa, & quando ſeparata. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repetitione. num. 130. 120

capitula duo quando ſunt in eodem teſtamento, continentia diuerſas quantitates, legatarius poteſt petere vtrunque legatum integrum ex vtroque. ff. de leg. 1. l. ſi cui ſerui. §. ſi à filio. nu. 3. 96

capitulum, vel alij ſubiecti Epiſcopo, aut prælato, an poſſint præſcribere totalem exemptionem, ſeu liberationem à ſubiectione Epiſcopi, vel prælati per totum tempus, cuius initij memoria non ſit, de acqu. hære. l. is qui imputat. nu. 9. 76

¶ Captatoria inſtitutio, ſeu diſpoſitio. Vide infra in verbo inſtitutio.

¶ Captura, & captius. Capi regulariter quis non poteſt in domo pro debito priuato. fallit tamen in multis caſibus, in l. vinum. ff. ſi cert. pet. nu. 4. & 5. fol. 43. & magis latè vbi ponit plures fallentias in l. pleriq;. ff. de in ius voc. nu. 16. vſque in fin. fol. 114. & an poſſit capi in porticu. in l. cætera. §. hoc Senat. de leg. 1. nu. 6. 81

captura perſonæ facta parte non citata debet reuocari, alia parte non citata. in l. ſi pacto. C. de pact. num. 10. 79

captura perſonę nõ poteſt fieri per familiam Poteſtatis non oſtenſa licentia in ſcriptis. in l. cùm proponas filios. C. de pact. nu. 7. 80

captiui quib. priuilegijs gaudeant in præſcr. & in relictis factis pro eorũ redemptione, in l. vt inter diuinũ. C. de ſacroſ. Eccl. nu. 1. cum ſeq. 29

captura perſonæ ſi ex forma ſtatuti ſit alicui permiſſa, an ceſſionarius poſſit vti tali ſtatuto. in l. ſi ſic legatũ. §. ſi quis. de leg. 1. nu. 5. & 7. 133

capti in bello an efficiãtur ſerui capientiũ. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. n. 24. & 30. fol. 9. & in l. is qui pro emptore. ff. de vſuc. n. 103. 123

captura an poſſit concedi, quando pendet dilatio ad ſoluendum in criminali. in l. 2. ff. de re iud. nu. 39. verſi. ſextò limita. 142

captura an poſſit committi contra deputatos ad collectam exigen. in l. 4. ff. de re iud. nu. 22. 144

captura perſonalis eſt quædam iniuria perſonalis, quæ aboleri non poteſt, & ideo exceptio requirens altiorem indaginem impedit executionem capturæ. in d. l. 4. §. condemnatum. num. 23. 147

captura non committitur contra minorem. 25. an. ibid. nu. 24. eod.

captura non committitur contra militem armatæ militiæ, nec contra aduoc. pro debito priuato. in l. miles. ff. de re iud. n. 10. 151

captura non cõmittitur niſi prius facta diſcuſſione bonorum, qñ fit pro execu. ſententiæ. in l. à diuo Pio. §. in ven. ff. de re iud. nu. 1. 163

captura facta non ſeruato iuris ordine, an poſſit recoualidari. ibid.

captus ab hoſtibus ſi reuertatur, an fingatur iure poſtliminij retro poſſediſſe rem, quæ ſua erat propria, in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſucap. numero 156. 126

capta in bello iuſto ſtatim fiunt capientium. vide. ff. de acquirend. poſſeſ. l. 1. nu. 8. fol. 51. quæ ſi recuperantur, finguntur non capta, in l. id qđ. de leg. 1. num. 7. 27

capi an poſſit debitor fugitiuus. vide in verbo ſuſpicio.

capta in bello licèt fiant capientium, debent tñ præſentari Duci belli, qui poſteà diuidat inter milites ſcđum eorũ merita, vide ibi. n. 9. eod.

capta in bello fiunt capientium ſi ſint mobilia, ſi autem immobilia, tũc efficiuntur fiſci, vide ibid. num. 10. eod.

captus perſonaliter, vt veniat ad ſe defendendum, an debeat relaxari, & quomodo. ff. de in ius voc. l. neque impubes. nu. 5. 215

captus ab hoſtibus præteritus non rumpit teſtamentum, de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius. nu. 19. 220

captus ab hoſtibus ſicut per l. Corneliam fingitur mortuus præambula hora qua caperetur, ita fingitur natus dum capitur. vide ibi. n. 20. eod.

captiui apud hoſtes omnia iura ſunt in ſuſpenſo, & ideo põt hæres inſtituti. ff. de vſuca. l. ſi is qui pro emptore. nu. 103. 123

captus ab hoſtibus qñ efficitur ſeruus hoſtium. ibid. nu. 94. 123

captus ab hoſtibus ſi reuertatur, fingitur iure poſtliminij retro poſſediſſe rem, quæ erat ſua propria ibid. num. 62. 121

captus ſi aliquis fuerit pro repreſalijs, & ſolvit, an poſſit repetere ab eo, cuius cauſa repreſaliæ conceſſæ ſunt. ff. de condi. cauſ. data. l. dedi. §. quamquam. num. 10. fol. 153. & in l. ſtipulatio. §. idem ſi in facto. nu. 22. & 23. ff. de verb. oblig. 26

captura perſonæ ſi non fuit ritè facta, ſi tñ conſtat de debito, dẽt captura ſuſtineri. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 12. 163

Reliqua

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Reliqua in verbo carcer.

¶Caracter ordinis eſt figura intellectualis, & indelebilis, per quem ordinatus à non ordinato in die iudicij diſcernetur, de leg. 1. l. nemo poteſt. numero 68. 102

¶Carboniana bonorum poſſeſſio quibus competat. C. de Carb. edict. in rubr. nume. 1. 47

carbon. edictum an habeat hodie locum in bonis matris. ibid. nu. 2. eod.

carbon. edicti vtilitas quæ & qualis ſit, vide ibid. nu. 3. eod.

carboniana bon. poſſeſſio. & poſſeſſio ventris nomine, an habeant locũ etiam in bonis feudalib. C. in vſib. feudo. nu. 41. 236

carboniana bon. poſſeſſio an poſſit ſimul intentari cum alia bon. poſ. ordinaria. vide. C. de carb. edict. l. ſi tibi. n. 5. & ſunt tres caſus in quib. bon. poſ. carboniana poteſt concurrere cum bon. poſ. ſecundum tabulas, quàm ſcriptus hæres põt intentare, vide ibid. num. 6. 48

carboniana bon. poſ. an hodie indiſtinctè competat filijs contra teſtamentum matris, vide. C. de bon. poſ. contra tab. l. poſthumo. nu. 22. 27

carbonianum edictum facilius conceditur impuberi, qui iam erat natus tpe mortis patris, quam concedatur impuberi nato poſt mottem patris, vide. C. de carb. edicto. l. carbonianum. num. 1. 48

carbonianum edictum vt competat, requiritur ſummaria probatio filiationis legitimæ, vide ibid. num. 2. eod.

¶Carcer. Carceratus in vinculis publ. & priuatis, an deſinat poſſidere, vide in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſuc. num. 96. 123

carceratorum priuilegia. vide ibid. nu. 337. 337

carceranti an gaudeant beneficio ſtatuti tunc facti. ibid. nu. 335. eod.

caceratus in cauſa capitali ſi conſtat de eius innocentia, debet relaxari. in l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. de acq. poſſ. num. 110. 105

carceratus debet habere alimenta, & lectum, & ſi non habet de ſuo, an debeat habere de publico, in l. ſi victum. ff. de re iud. nu. 1. & 2. 178

carceratus pro cauſa ciuili debet ali per eius credi. ibid.

carceratus non poteſt citari, & proceſſus contra ipſum eſt ipſo iure nullus. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. nu. 10. 110

carceres exiens, quia inuenit oſtium apertum, non tenetur pœna fracti carceris. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 172. 124

carceres ſi qs frangeret, vel aliter faceret aufugere carceratos incideret, in l. Iul. maieſt. ſi quis ius dic. non obtem. l. ommb. §. is vi. nu. 17 105

carcer non eſt ordinatus ad pœnam, ſed ad cuſtodiam. ff. de vſuca. l. ſi is qui pro emptore. n. 337. fol. 134. & in l. ſi victum. ff. de re iud. n. 1. 178

carceratio eſt meri imperij. in l. Imperium. ff. de iuriſd. om. iud. n. 24. 73

carceratũ pro debitis priuatorũ eximens ſiue aufugere faciens, an tenea tur ſatisfacere creditoribus. in l. 1. §. 1. ff. ſi qu s ius dicen. nu. 18. 108

carceratus indebitè licèt non appellauerit intra decem dies, tamen, quia de præſenti grauatur poterit appellare. in l. eũ qui. §. in popularibus. ff. de iureiur. num. 14. 98

carceratorum fugæ, &c. in verbo fuga.

carceratus propter blaſphemiam quomodo liberetur. l. ait prætor. §. iurari. ff. de iureiur. num. 15. 74

carceratus pro debito non vero, poteſt pro alio vero debito recommendari, dummodo captura non peccauerit in forma. in l. quod prætor. ff. ne quis eum qui in ius. num. 10. 122

Reliqua ſupra in verbo cãptura.

¶Cardinalis poteſt maiori ſubſtituere directo, ſicut miles. ff. de vulg. & pupil. ſubſti. l. Centurio. nu. 7. 123

cardinales non habent dignitatem papalẽ, tñ eam conferunt in Papam, quem eligunt. de acq hær. l. qui in aliena. §. interdum. nu. 22. 64

cardinales, qui ſunt ita remoti, ꝙ nullo modo poſſent venire intra decẽ dies ad locum, vbi debet celebrari electio Papæ, debent tamen expectari per totum terminum decem dierum. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulatus ſim. nu. 13. ver. Quartò adde. 158

cardinales, & legati de latere an poſſint infeudare res alienarum Eccleſiarum. C. qui feud. dar. poſſ. c. 1. num. 3. 244

cardinales in teſtando gaudent priuilegio militum, cùm militent in ſacro conſiſtorio Papæ. C. de teſt. mili. l. quamquam. nu. 5. 74

cardinalis ſi ſit legatus, an poſſit cãm cõmittere, ꝙ in ea procedatur ſummariè, de plano, iuris ordine non ſeruato. de leg. 1. l. nemo põt. n. 6. 99

cardinales veniunt appellatione curiæ Romanæ. C. de verb. ſigni. l. ſuggeſtioni. nu. 20. 194

cardinales legati poſſunt condere ſtatuta in ſuis prouincijs, dummodo non ſtatuant contra ius commune, quia non poſſunt. C. de iudic. l. apertiſſimi. nu. 44. fol. 158.

cardinalis vnus ſolus habet poteſtatem eligendi Papam ſi alij recedant de conclaui. de leg. 1. l. ſi grege. nu. 14. 50

cardinales in electione Papæ Vrbani non præſumuntur feciſſe electio. de eo propter metum, ex quo non fuerunt proteſtati de metu. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 25. ver. adde ad iſtam. 66

cardinalis legatus de latere an poſſit committere cauſam, vt in ea procedatur ſummariè, & de plano, ordine iuris non ſeruato, de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 7. 99

cardinalis legatus de latere non poteſt reſcribere cõtra concilium. ibid.

cardinales ſunt illuſtres. l. quæcunque. num. 8. de offic. eius cui mand. eſt iuriſdictio. 52

Cardinali legato de latere non creditur de his, quæ ipſe geſſit, niſi alijs adminiculis comprobentur. ff. de iureiur. l. admonendi. in rep. n. 189. fol. 86. & in l. nuncis. nu. 15. ff. de eq. hæred. 77

¶Caſus fortuitus an veniat appellatione periculi. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. nu. 30. 151

caſus incendij, & ſic fortuitus ſupeueniens nocet ædificanti. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus eſſem. nu. 12. 46

caſus fortuitus, & impedimentum qualiter probentur. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. quod diximus. nu. 1. 148

caſus ſuperueniens tendit ad eundem effectum cum actu geſto accumulatiuè. ſol. mat. l. ſi conſtante. nu. 171. 43

caſus ſuperueniens in contractibus innominatis non excuſat in totum. ff. de cond. cau. data. l. ſi pecuniam. num. 1. 154

caſus inuſitatus, qui venit in mille annis vna vice, an dicatur fortuitus. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. nu. 38. 151

caſus inopinatus ſuperueniens inopiæ bene facit locum repetitioni, ſecus ſi fuit præuiſus, & cognitus. ſolu. mat. l. ſi conſtante. num. 171. 43

caſus quot ſint, in quibus ex impetratione iuris iniqui facta à procuratore dominus teneatur. l. ſi quis iniquum. §. ſi procurator. nu. 3. ff. quod quiſque iuris. 98

caſus expreſſus in conditione, quando eſt omnino diſſimilis à caſu tacito, tunc nunquam trahitur ad caſum tacitum. ff. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 25. 209

caſus mixtus an contineatur ſub ſimplicib. etiam in contractib. de equitate, & non de rigore. de lib. & poſth. l. ſi ita ſcriptum. nume. 1. 182

caſus impotentiæ in ſubſtitione vulgari ſi hĩs eſſe non poterit, intelligitur quocunque, & qualitercunque non poſſit eſſe hæres, ſemper admitteretur ſubſtitutus. C. de hær. inſti. l. cùm proponas. nu. 4. 118

caſus ſpeciales, in quibus quis naſcitur ex ancilla, & ſerua, tamen non naſcitur ſeruus. ff. de præſcrip. ver. l. naturalis. nu. 1. 225

caſus, & aduerſa fortuna debent eſſe in conſideratione. ſol. mat. l. ſi conſtante. nu. 46. fol. 37. & in l. ſi cui leg. §. ſi Titio. ff. de leg. 1. nu. 13. 93

caſus ſpecialis eſt, in quo ex ſententia iudicis oritur actio præſcri. verb. in ſententia diuiſionis. ff. de re iud. l. miles. §. iudicati. nu 5. 153

caſus duo, qñ æquiparantur in omnibus in l. antiqua, etiam in correctorijs quicquid per legem nouam ſtatuitur in vno iſtorum caſuum, intelligitur etiam ſtatutum in alio, & ſic fit extenſio de vno ad alium. l. qui condemnare. ff. de re iud. n. 9. fol. 142. & in l. 1. ff. de vulg. & pupil. nu. 5. fol. 96. & idem ſi per modum regulæ æquiparantur. l. poſſideri. ff. de acqu. poſ. nu. 19. fol. 71. l. tranſigere. nu. 15. C. de tranſac. 106

caſus fortuitus, & caſus improuiſus quomodo differant. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum nu. 31. 151

caſus, in quo nepos habens patrem, & auum nulli eorum agnoſcitur, licèt ſuperueniat poſt mortem vtriuſque, quando pater, & auus ſimul moriuntur, vide de hib. & poſth. l. filius à patre. nu. 2. 195

caſus, qui important vim clauſulæ codicillaris ſunt tres. de vulg. & pup. ſubſtit. l. verbis ciuilib. nu. 14. 114

caſus fortuitus eſt, quando aliquid euenit ſine culpa, q̃ præuideri non poterat. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi poſt addictum. nu. 7. 166

caſus contingens in perſona legatarij nocet eius hæredibus. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. ſi quis alicui. nu. 13. 75

caſus duo qñ parificãtur, ſeu æquiparantur à lege antiqua. l. noua corrigens in vno intelligitur corrigere in alio, ad Sentuſc. Treb. l. Marcellus. nu. 27. fol. 208. in Auth. quas actiones. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 19 fol. 32. & in l. ſciendum. ff. de leg. 1. num. 32. fol. 10. & in Auth. nouiſſi. C. de inoffic. teſta. num. 38. fol. 166. & in l. poſthum. num. 19. C. bon. poſſeſ. contra tab. 27

caſus omiſſus hĩ pro omiſſo, & relinquitur diſpoſitioni iuris cõis, de lib. & poſthu. l. commoditiſſimè. nu. 1. fol. 177. & in l. non tñ. ff. de re iudic. nu. 6. fol. 169. & in l. ſi extraneus. ff. de cond. cauſa data. nu. 1. 157

caſus, qui valde innittitur æquitati, non debet extendi ex identitate rationis contra alias regulas iuris. ff. de verb. oblig. l. à Titio. n. 7. 153

caſus, in quibus requiritur, quod procurator habeat ſpeciale mandatu. de lib. & poſ. hu. l. Titius. nu. 14. 194

caſus omiſſus à teſtatore habetur pro omiſſo. de leg. 1. l. cùm res. nu. 19. fol. 89. & in l. tale pactum. §. pater. ff. de pact. nu. 4. 205

De caſibus fortuitis nemo tenetur, niſi ſpecialiter eis renunciauerit. de lib. & poſthu. l. Titius. nu. 13. 194

¶Cariſtia. Cariſtiæ, quæ ratiſſimè contingit, an ſit habenda conſideratio. in l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. ff. ſi quis cau. nu. 36. 151

¶Caſſum. Caſſato principali, an cenſeãtur caſſata omnia in eo contenta, etiam ſi in eis interueniat iuramentum. in l. ſi ita. §. Chryſogon. ff. de verb. oblig. num. 48. 200

caſſum. & inutile iunctim ſigni. ipſo iure. idẽ ẽt caſſa, & irrita, & an reqratur ſnia. vide in l. non dubium. C. de legi. num. 25. 36

¶Caſſigatio modica quæ ſit, & quibus eſt permiſſa. in l. magiſtratib. ff. iuriſdi. omn. iud. nu. 1. cum ſeq, 87

¶Caſtratus differt à ſpadone, & in quo, in l. ſed eſt quæſitum. ff. de lib. & poſthu. num. 2. 169

Caſtratus an poſſit adoptare, & an poſſit vxorem ducere, & an poſſit habere poſthumum naturalem, vel ciuilem. ibid.

¶Caſtrum

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

¶Castrum æquiparatur minori, vt competat sibi restitu. sicut & ciuitas. in l. vt inter diuinum. C. de sacrosan. Eccles. nu. 16. 30

castrum cõe si duo fratres illud possideant, & vnus sit expulsus ab alio, expulsus nõ debet admitti, vt iura sua cedat principi ciuitatis, vel alicui potentiori, pro aliquo, q̃ sibi debetur, vide in rub. C. ne fiscus, vel respubl. nu. 2. ver. vnde per istum. fol. 134. & in l. 1. C. qui testa. face. pos. num. 29. fol. 85. & an & qñ possit, vel non quis partem suam vendere ad æmulationẽ alterius hñtis partem suam in castro, in l. serui elect. de leg. 1. in §. Labeo. nu. 14. fol. 18. in l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iur. numero 9. 9

castrum quid sit, & in quo distinguatur à villa, vel oppido, in l. si hæres. §. vicis. de leg. 1. nu. 7. 127

castro concesso per principem alicui non facta mentione hæredum, an transibit ad hære. qui ex natura feudi succederent. in l. apud Iulia. §. si quis cui. de leg. 1. num. 9. 75

castri possessio quando censeatur apprehensa totius castri, in l. possideri. ff. de acq. poss. nu. 32. 72

castrum seu fortilium non licèt ædificare, quando fit ad æmulationem alterius. l. quominus. ff. de flumin. num. 24. 186

castrum si aliquis concessit in feudum forma, & modo quib. antecessoribus suis fuerat concessum, quamuis non appareat quibus modis, & formis sui antecessores haberent, non per hoc vitiabitur concessio. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 24. 100

castrum si concedatur alicui nobili, & eius filijs, & nepotib. intelligit̃, q̃ quãdiu ipse nobilis viuit, nõ veniunt filij, & quãdiu ipsi filij viuunt, non veniunt nepotes ex eis. de liber. & posthum. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 40. 205

¶Castro vendito cum pertinentijs, an veniant prædia sita sub territorio castri, in l. beneficium. ff. de consti. principum. nu. 7. 29

castro præscripto, an intelligatur præscripta iurisdictio. l. ius dicentis. nu. 13. ff. de iurisd. om. iud. 68

Castro donato an intelligatur donatum merum, & mixtum imperium. ibid. num. 17. eod.

castra & villæ licèt possint condere statuta, tamen illis statutis nõ possunt pœnam adijcere. ff. de iust. & iur. l. omnes populi, nu. 26. 16

castro concesso in feudo intelliguntur concessæ munitiones. ff. de cõst. principum. l. beneficium, nu. 3. 29

¶Catoniana regula. De hac reg cat. vide infra in verbo Regula.

¶Causa simpliciter commissa, intelligitur tam ad petitorium, quàm ad possessorium. ff de acq. poss. l. naturaliter. §. nihil cõmune. n. 189. 109

causa sumitur pro iure in iudicio deducto. l. postquam. n. 11. C. de pact. fol. 62. & in l. qui Romæ. §. Callimacus. ff. de verb. oblig. nu. 18. 177

causa superueniens non excusat à pœna delicti præcedentis. l. stipulatio. nu. 5. de ope. no. nun. 47

causa iusta, vel iniusta excusat à dolo, in l. si si quis id quod. de iur. omn. iud. vbi loquitur de pœna legali. num. 35. fol. 84. non tñ causa iniusta excusat à contumacia vera. l. 1. §. hoc iudiciũ. ff. si quis ius dicenti. nu. 27. fol. 108. bene tñ excusat, vt quis non possit mulctari, in l. ex quacunque, num. 10. ff. si quis in ius. fol. 117. licèt non à pœna legali, vel statutaria, in l. iustè possidet. ff. de acq poss. nu. 32. 96

causæ iustæ, quæ excusant à dolo, & à pœna doli, sunt quatuor, in l. si quis id quod. ff. de iur. omn. iud. nu. 35. 84

causa, quæ semel est delegata per Papam in curia Romana, nunquã exibit de curia, nec reuertetur ad ordinarium, quamuis delegatus ille sit mortuus. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 58. 166

causa dicitur requirere altiorem indaginem, quando non potest incontinenti probari, & quando incontinenti dicatur non posse probari. C. edic. diui Adr. toll. l. quamuis, nu. 2. 172

causam potest diffinire, & sententiare ille, cui comissa est causæ cognitio. l. qui iurisd. nu. 10. ff. de iurisd. omn. iud. 86

causa licèt fuerit commissa per principem appellatione remota, etiam si intelligatur de non friuola, tamen à sententia lata tertius comparens pro suo interesse poterit appellare. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait, num. 12. 185

causa postquam est commissa consi. sapientis, non potest consultor nouas probationes admittere. ff. de fer. l. in pecuniarijs, nu. 56. 163

causa principalis quando est summaria & executiua, oĉs articuli, q̃ in ea emergunt, debent summariè expediri. C. qui admit. in rub. n. 2. 6

causa ciuilis magna, & cã criminalis æquiparantur, in l. plerique. ff. de in ius voc. nu. 15 fol. 114. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. num. 272. fol. 132. vbi quæ dicatur magna, vel parua, sed aduerte, q̃ causæ magnæ, & criminales non æquiparantur quo ad tempus in statuto, in l. properandum, de iud. nu. 3. 148

causa, quando non potest impleri per casum fortuitũ, cessat repetitio ex capite causæ non sequutę. ff de cond. cau. dat. l. dedi. §. idẽ est. n. 5. 152

causa cùm debeat exprimi in appellatione ab interlocutoria pro forma, non sufficit expressio etiam per relationẽ ad acta, de lib. & posth. l. Gallus §. idem credendum, nu. 17. 207

causa quando est commissa ad consilium sapientis, dicitur esse conclusum in causa ff. de iureiur. l. admonendi, nu. 50. 101

causa cessante cessat effectus. ff. q̃ satisf. cog. l. sciendũ. §. si fundũ, n. 4. 141

Causa ordinaria licèt de consensu partium non possit fieri summaria, tamen si sit summaria, potest de consensu partium fieri ordinaria. ff. de pact. l. si vnus. §. pactus, ne peteret, nu. 7. 194

causa vbicunq; committitur sola facti veritate inspecta, receditur à regulis iuris. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. si nummos, nu. 32. 26

causa q̃libet etiã iniusta dũmodo sit colorata absque contẽptu iudicis, excusat quẽ à mulcta. ff. si qs ius dicẽti. l. 1. §. hoc iudiciũ, nu. 24. 108

causa si ex forma statuti debeat expediri intra certum tempus, illud tempus non currit impedito per dilationem aduersarij. ff. si quis cau. l. si eum. §. qui iniuriarum, nu. 12. & 13. 155

causa consensus præstiti limitata in venditione, debet producere effectum limitatum. ff. de leg. 1. l. si fundum per fideicom. nu. 20. 160

causa dicitur esse ciuilis, quando agitur ad pœnã applicandã parti, etiã si ageretur pro delicto, quando autẽ agitur ad pœnam applicandam fisco, causa dicitur criminalis, quia agitur ad vindictam publicam. C. de iudic. in rub. n. 2. fol. 140. & in l. in pecuniarijs. ff. de fer. n. 50. 162

causa dicitur ardua, quando quæritur de statu personæ, vel de statu libertatis, vel subiectionis, vel de magnis rebus arbitrio iudicis. ff. si quis cau. l. non exigimus. §. si quis in iudicio, nu. 13. 148

causa affectata, & procurata non prodest quantum ad beneficium restitutionis in integrum, quod est de iure singulari. ff. qui satisd. cog. l. si verò. num. 7. 130

causa qualiter agitetur, & terminetur in materia feudi. C. in vsib. feud. num. 71. 239

causa tunc est propria, quando commodum, vel incommodum ad aliquem spectat. ff. si ex noxa. cau. aga. l. si cum vno, nu. 3. 143

causa q̃ non expediatur intra tempus instantiæ, quando stat per iudicẽ, debet apparere, q̃ pars fuit protestata. ff. si quis cautio. l. non exigimus. §. q̃ d. ximus, nu. 8. 149

causam adesse quãdo requiritur certo, & determinato tempore, tũc sufficit illo tempore causam adesse, licèt postea cesset. ff. qui satisd. cog. l. sciendum. §. si fundum. nu. 13. 141

causa præsumitur in dubio in Principe rescribente. C. de test. l. si testamentum. num. 2. & 3. 100

causa postquam est decisa iuramento, potest iuramento omisso admitti probatio. ff. de iureiur. l. si duo patroni. §. idem Iul. nu. 11. 84

causa non requiritur in conuentionibus liberatorijs. l. creditori tuo. nu. 2. C. de pact. 74

causa quælibet etiam iniusta excusat à periurio. ff. de in lit. iuran. l. videamus. n. 9. 146

causa non potest esse sine effectu, de leg. 3. in l. re coniuncti. nu. 108. 184

causa causati licèt sit quicquid est causa causæ, tamẽ effectus attribuitur causæ immediatæ. ff. de cond. cau. dat. l. si pecuniam, nu. 21. 156

causa vt sit mixti imperij, non est necesse, q̃ in ea requiratur causæ cognitio. l. imperium. nu. 9. ff. de iur. omn. iud. 71

causa si committatur decidenda conscientiæ alicuius, non potest trangredi leges, & qualiter hoc intelligatur. l. si post diuisionem, nu. 7. C. de iur. & fact. igno. 41

causa si differtur vltra triennium negligentia aduocati, punitur aduocatus. C. de iud. l. properandum. §. illo proculdubio. nu. 1. 155

causa quæ nocet, & causa, quæ prodest q̃n concurrunt in aliqua materia, & materia est indiuidua, & inseparabilis, an & quando attẽdatur causa quæ nocet, vel non. C. de inoffi. testa. l. si mater, nu. 9. 163

causa quando committitur alicui consulenda per verba quid iuris, tũc consultor debet videre non solùm circa merita causæ, sed etiam circa ordinem iuris, & circa accessoria. l. si fundum sub cõd. §. Stichum. de leg. 1. num. 13. 136

causa si committatur vt Doctor consultat, qualiter iudex debeat ferre sententiam, & diffinire, quid fiendum est, ibid.

causa quando est indiuidua, restitutio competens minori an competat etiam maiori. C. de test. l. hac cõsultissima. §. ex imperfecto, n. 13. 107

causa testati in institõne hẽdis non potest diuidi. ff. de acq. hær. l. 1. n. 7. 57

causam audiat cui commissum est, an poterit illam diffinire. de re iud. l. à diuo Pio. nu. 15. 160

causa pecuniaria vxoris potest exerceri per maritũ satisdantẽ, siue sit cã principalis. siue appellationis. C. de proc. l. cùm rem. nu. 1. 123

causa annullationis cessante, non tamen cessat effectus, ex quo effectus est iã consumatus. ff de verb. obl. l. inter stipulãtem. §. sacram. n. 9. 132

causa breuior quæ dicatur. ff. de iureiur. l. admonẽdi. in repe. n. 273. 132

causa quelibet etiam fatua licèt excuset à dolo, non tamẽ excusat à culpa. ff. de acq. poss. l. iustè possidet. nu. 31. 96

causa prohibitionis perpetua licèt fortior sit, quàm temporalis, tñ quando actus fit contra legem, redditur nullus, quando habet causam tẽporalem, sicut quando habet causam perpetuam. ff. de verb. oblig. l. si stipuler. nu. 6. 65

causæ ciuiles quæ sunt à 300. aureis infra, benè transeunt in generali delegatione, sed ea quæ sunt meri imperij, non transeunt. §. qui mandatam. l. quæcunque. nu. 3. de offi. eius cui mand. est iurisd. 58

causæ executiuæ an habeant instantiã. C. de iud. l. properandũ. n. 8. 148

causæ summariæ an habeant instantiam. vide ibid. nu. 9. eod.

causa possessorij dicitur esse summaria. vide ibid. nu. 10. eod.

causæ

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Cauſæ, quæ requirunt plenam cognitionem, & expediuntur officio nobili, & ſunt meri, vel mixti imperij, non poſſunt delegari. ff. qui ſatiſda. cogan. l. arbitro. nu. 12. 135

cauſæ minimę intelligũtur à centum aureis infra. l. imperium. num. 32. de iuriſdict. omn. iud. 74

cauſæ ſummariæ, & ordinariæ qualiter differunt. ff. de ferijs. in l. in pecuniari js nume. 5. 160

cauſæ mixti imperij non requirunt cauſæ cognitionem. l. mandatam. nu. 2. ff. de offic. eius, cui mand. eſt iuriſd. 61

cauſas iuſtas oportet allegare in alienationib. minorum, & eas legitimas probare. l. nec quicquam. num. 80. ff. de offi. procon. & leg. 49

cauſæ plures qñ competunt ad idem, ſed origine non ſunt æquales in tpe, dicitur præoccupaſſe, qui prius habet ius petendi, & ſic qui prior eſt tempore, potior eſt & iure. de leg. 1. l. ſi plurib. nu 28. 61

cauſæ meri, vel mixti imperij delegari non poſſunt. l. quæcunque. num. 28. ff. de offic. eius, cui mand. eſt iuriſd. 54

cauſæ quædam ſunt, in quibus non admittitur probatio per teſtes de nouo repertos. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 321. 138

cauſæ duę ad eundem fin. ſi concurrunt, celerior conſumit effectum. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis ſtipuletur. nu. 4. 110

cauſæ duæ quando concurrunt in aliqua materia, quarum vna nocet, altera prodeſt, an attendi debeat illa, quæ nocet, ei⁊illa, quæ prodeſt. ff. de cond. ob turp. cau. l. 1. nu. 7. 165

cauſæ expreſſio ſi non requiratur. & exprimatur cauſa inepta, an vitiet. ff. de verb. oblig. in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. n. 33. 199

cauſæ dicuntur continentes ratione generalis actionis, quando res diuerſæ, vel cauſę continentur ſub vna actione. C. de iud. l. nulli. nu. 4. & quot modis dicantur. num. 1. 147

cauſæ licèt ſint quædã, quę plures quàm duos requirant teſtes, nulla eſt tamen, quæ vnius tantum teſtimonio quamuis legitimo terminetur. de acq. hæred. l. nec is. num. 13. 77

cauſæ appellationum ſunt mixti imperij med j. l. imperium. nu. 29. ff. de iuriſd. om. iud. 74

cauſæ criminales licet expediantur offi. iud. & officium iud. non præſupponat obligationem, tamen tale officium iudicis ſuccedit loco actionis. ad Senatuſc. Treb. l. 1. §. ſublata. num. 11. 194

cauſæ ciuiles habent inſtantiam triennalem, & ſi ventilentur ſuper ſtatu alicuius perſonæ, habent inſtantiam triennalem, quid in cauſa filiationis. ibidem nu. 4.

cauſæ feudales, quæ nõ reperiuntur deciſæ per iura feudorũ, debent decidi p leges ciuiles. l. quæcũq; n. 38. ff. de of. eius cui man. eſt iuriſd. 54

cauſæ duæ, ex quarum vna acquiritur detentatio, ex altera poſſeſſio, non poſſunt ſimul concurrere. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 1. 93

cauſæ, quæ non tribũnt ius, & requiritur ſummariã cognitionẽ, delegari poſſunt ẽt quo ad realẽ miſſionẽ. l. iubere. de iuriſd. om. iud. nu. 19. 77

cauſæ appellatione an veniat mediata, vel immediata. ff. de reb. cred. l. certi condictio. num. 16. 20

¶Cautio modalis quando interponatur. in l. ſiue apud acta. C. de tranſactionib. num. 13. & 21. 111

cautio iuratoria an & quando ſufficiat. in l. 1. C. de procura. numer. 11. cum ſeq. 123

cautio iuratoria non habet locum in eo, qui venit alieno nomine. ibid. cod. nu. & fol in l. actionem. cod. tit. nu. 8. 124

cautioni iuratoriæ an & quando ſtandum ſit. vide in Auth. cui relict. C. de ind. vidui. tol. nu. 9. fol. 197. & in l. 1. ff. qui ſatiſd. cog. num. 23. vbi ponit quare ſtetur ei propter impotentiam ſatiſdandi. 125

cautio iuratoria quando ceſſat. vide in l. 1. C. de carbon. edict. numer. 1. cum ſequen. 48

cautio tam ab homine, quàm à lege vel ſtatuto prolata qualiter intelligatur. in l. ſancimus. C. de verb. ſigni. nu. 1. cum ſeq. fol. 191. & quid qñ partes conuenerunt, ꝙ cautio præſterur ad conſilium ſapientis, tunc qualiter ſapiens declarare debeat, ibi. n. 4. & quid ſi alternatiuè dicatur. ſ. ꝙ caueat, vel ſatiſdat. ibid. nu. 5. fol. eo. & in Auth. cui relict. C. de ind. vid. tol. nu. 8. fol. 196. & in l. diuortio. §. interdum. ff. fol. nu. nu. 9. fol. 26. & in l. iubere. ff. de iuriſd. omn. iud. in princ. 75

cautioni præſtandæ per legatar. de reſtituendo legatum alteri, an poſſit præſcribi in l. huiuſmodi. de leg. 1. nu. 6. 142

cautio minus continet, quàm ſolutio. vide ibid.

cautio habet in ſe tempus tacitum quo fieri poſſit. vide ibi. nu. 3.

cautionem præſtare cogi poteſt, vt det vel faciat, qui dare, vel facere debet. vide ibid. nu. 4. cod.

cautio in contractu emptionis venit iure actionis. l. ſi domus. §. de euictione. de leg. 1. nu. 35. 123

cautio an ſit præſtanda pro debito in diẽ, vel ſub condi. tam ex vlt. volũ. quàm ex contractu deſcendenti. in l. quæ de legato. de leg. 1. n. 18. 88

cautio an & quando ſit præſtanda per hæredem pro re legata. ibid. & in l. cum res. eod. tit. num. 1. & 2. 89

cautio de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri non poteſt remitti vſufructuario per teſta in l. nemo poteſt. de leg. 1. in 1. lect. nu. 26. 101

cautio in quo differat à ſatiſdatione. in l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. ff. de re iud. nu. 1. 144

Cautio de conſeruando indemnem qualiter præſtetur. in l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. ff. de re iud. nu. 10. 165

cautionibus ſuperfluis vtendum non eſt. in l. decem. ff. de verborum obligationib. num. 30. 166

cautio damni infecti an interponatur offic. iudic. in l. ſtipula. la 2. ff. de verbor. oblig. num. 2. 35

cautio de rato ſi extendat à iure ciuili, an poſſit dici ciuilis. ibi. nu. 7. 36

cautio, quæ interponitur ex forma ſtatutorum, an poſſit dici ciuilis, vel prætoria. ibid. num. 9. eod.

cautiones prætoriæ, & iudiciales, an ſint neceſſariæ. in l. iubere. ff. de iuriſdict. omn. iu. in princ. 75

cautum, vel ſatiſdatum, an & quando intelligatur. in l. quoties. ff. qui ſatiſda. cogan. num. 1. 130

cautio non debet eſſe vitioſa, aliàs non dicetur cautio. ibidem.

cautio de ſoluendo iudica. an impediat ſenten. executio. in l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentio. ff. de re iud. in princ. 144

cautio geminata tollit exceptionem non nume. pecu. in l. & ſi poſt. ff. ſi quis caut. nume. 23. 153

cautio interponitur altero de tribus modis. in l. ſiue apud acta. C. de tranſact. nu. 13. 110

cautio Mutiana non hẽt locũ in contractib. ſed bene in vlt. volunt. in l. quæ de leg. ff. de leg. j. nu. 22. fol. 88. & in d. l. ſiue apud. n. 15. & 16. 110

cautio Mutiana habet locum etiam in contractibus, quando in contractu facto ſub condi. negatiua deduceretur res non tranſitoria ad hæredem. ibid. num. 17. eod.

cautio Mutiana an habeat locum in dona. cau. mor. ibid. nu. 19. eod.

Cautio Mutiana habet locum non im modo, ſed in conditionibus negatiuis. ibid. num. 10. eod.

cautio fideiuſſoria de dote conſeruanda, vel reſtituenda, licèt regulariter non habeat locum, fallit tamen in caſu inopiæ mariti. ſolu. matr. l. ſi conſtante. num. 16. 36

cautio an conſiſtere poſſit ex cauſa aduetitia inter patrem, & filium in poteſtate. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 179. 43

catio ſi ſit præſtita per hæredem legatario, an ſit ſublata actio ex teſtamento, an verò ambæ durent. ſ. actio ex ſtipulatu, & actio ex teſtamento. de leg. 1. l. ſi domus. §. de euictione. nu. 5. 121

cautio verbum, intelligitur mediante ſtipulatione. l. cùm te proponas. nu. 6. C. de tranſact. 95

cautio de rato parum proficit iuranti. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum. §. procurator. num. 17. 90

cautio Mutiana vt locum habeat, an ſufficiat contrafacere de facto. l. vbi pactum. num. 28. C. de tranſact. 117

cautio preſtanda hæredi de ſoluendo alteri, an valeat de iure. de leg. 1. l. huiuſmodi. num. 17. 143

cautio, quam mulier tenetur præſtare marito, intelligitur de cautione nuda à fideiuſſione, vel pigno. ff ſol. mat. l. diuortio. §. interdũ. n. 8. 26

cautio de euictione, quam præſtat hæres legatario pro re legata, ad quid eſt vtilis, cùm etiam ſine cautione teneatur ipſe hæres. de lega. 1. l. ſi domus. § de euictione. nu. 8. 121

cautio quo iure à marito petatur. ff. ſolu. matr. nu. 34. 11

cautiones interpoſitæ à contrahentibus debent ſemper ſic intelligi, vt aliquid operentur, & ſint efficaces. ff. ſi cert. pet. l. ſi ego. nu. 5. 68

cautionem ſi fecerim mihi præſtari de non offendendo me ſub tanta pœna, licet quis me offendat extra territorium, tamen tenetur. l. extra territorium. num. 12. ff. de iuriſd. om. iud. 94

¶Cautela. Cautela contra ſtatutum diſpo. ꝙ nullæ exceptio. admittatur in criminalibus. in l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 15. 117

cautela, ꝙ non reſpon. poſitionibus non habeatur pro confeſſo. in l. cũ ſtipulatus ſim. in §. cum venderet ff. de verb. oblig. nu. 5. 159

¶Cauus. Cauus an fieri poſſit in via publica, vt duci poſſit aqua. in l. quominus. ff. de flumi. nu. 89. 189

cauus qui eſt latus flaminis ad aquam ducendam, an ſit publicus. ibidem. num. 87.

¶Cęcus. Cęcus qualiter poſſit facere teſtamentum. C. qui teſtam. facer. poſſ. l. hac conſultiſſima. num. 1. 90

cęcus ſi propter delictum fuerit excæcatus, an habeat locum iſta. l. quo ad teſtandum. vide ibid. nu. 9. 91

cæcus ſi vult facere codicillos, & non teſtamentum, qualiter fieri debeant. ibid. nu. 10. 11. & 12. eod.

cęcus licèt non poſſit teſtari niſi ſecundum formam huius legis, tamen poteſt donare inter viuos, & omnes alios contractus facere, ſicut quilibet alius. ibid. nu. 7. eod.

¶Cedula. Schedula communiter ſolet fieri inter præſentes. in l. Titia. §. idem reſpond. ff. de verb. oblig. num. 7. 217

cedula ſi reperiatur in arca patris ipſius manu ſcripta, quæ contineat diuiſionem bonorum, vel diſpoſitionem ad pias cauſas cum teſtib. vel ſine, i ſtandum erit. in Auth. ꝙ ſine. C. de teſt. nu. 1. & 2. 108

¶Cępi. Hoc verbũ denotat actum incohatum, ſed non perfectum. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſ. nu. 6. 99

¶Cæterę. De hac dictione vide in l. poſſideri. §. ex cõtrario. ff. de acquirend. poſſeſ. num. 28. 79

¶Certi

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶ Certi condictio. Certi condictiones quot ſint. vide in l. certi condictio. ff ſi cert. pet. num. 12. 19
certi condictio ſpecialis ex ſtipulatione competit, quando ſtipulatio cõtinet certum, & quid ſit in ſtipulatione continente factum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. num. 18. 20
certi condictio non competit pro re commodata, depoſita, vel pignorata. vide ibid. nu. 32. 21
certi condictio generalis ſi competat pro contractu emptionis, vel venditionis, vel alio contractu bonæ fidei, non tamen veniunt contractus, & intereſſe à tempore morę. ibid. nu. 27. eod.
certi condictio competit ad intereſſe. ff. de verbor. oblig. l. liber homo. §. decẽ mihi. n. 10 fol. 170. & in l. cùm quis. ff. ſi quis in ius voc. n. 2. 120
certi condictio eſt actio natiua, non datiua. ff. de reb. cred. l. certi condictio. num. 17. 20
certi condictio an competat ad intereſſe, quando intereſſe debetur, vel eſt in obligatione. ibid. nu. 36. 22
certi condictio vtilis an oriatur ex pacto appoſito iuxta traditionem. l. legem quan. num. 4. C. de pact. 76
certi condictio an concurrat cum actione de dolo, quando venit certum. de reb. cred. l. certi condictio. num. 33. 22
certi condictio in effectu competit ad incertum. ibid. nu. 19. 19
¶ Certus, & certificatus. Certus contractus quis dicatur, & quis incertus. in l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. nu. 6. eod.
certus an quis dicatur ex vehementi opinione. in l. qui hæreditatem. ff. de acq. hær. n. 2. cum ſeq. fol. 83. & in l. ſi poſthumus. §. ſi quis. ff. de lib. & poſth. nu. 3. fol. 184. & in l. certum eſt. ff. de reb. cred. nu. 5. 18
certum dicitur, quod apparet in quiditate, qualitase, & quantitate per ſe, vel per relationem ad aliud. in l. certum eſt. ff. ſi cert. pet. nu. j. cum ſeq. fol. 18. & in vbi autem. §. illud. ff. de verb. oblig. num. 1. 121
certificatus ab homine fide digno dicitur pro certo ſcire. in l. certum eſt. ff. de reb. cred. nu. 8. fol. 18. & in l. 1. ff. de eo per quem factum erit. numero 19. 144
¶ Ceſſare quid ſignificet. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. obl. n. 24. 185
cauſa ceſſante ceſſat effectus. in l. ſciendum. §. ſi fundum. ff. qui ſatiſda. cog. numero. 4. 141
¶ Ceſſio. Ceſſionis, & excuſſionis beneficium an perdat fideiuſſor, qui negat ſe fideiuſſorem. vide in l. 1. C. de tranſact. nu. 11. 94
ceſſione bonorum facta, an poterit creditor de facto apprehendere poſſ. bonorum debitoris. in l. ſi pacto. C. de pact. nu. 12. 79
ceſſio iurium facta ob certam cauſam, cauſa non ſequuta poteſt reuocari. in l. debitorum. C. de pact. nu. 9. 85
ceſſio actionum an & quando valeat, & quę requirantur. in l. 1. C. ne lic. pot. in ſi. ver. & dum iſta glo. fol. 133. & in l. in depoſiti. ff. de re iudic. num. 8. verſi. nam reſponde. 155
ceſſione facta duobus diuerſis temporibus, quis eorum præferatur. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 2. 181
ceſſio actionis de dote, quæ datur mulieri conſtan. matrim. propter inopiam viri, an fieri poſſit. in l. ſi conſtante. ff. ſol. mat. nu. 231. 45
ceſſibile eſt quicquid eſt tranſmiſſibile. ibid. nu. 233. eod.
ceſſionarius dr̃ creditor. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. de leg. 1. nu. 5. 133
ceſſio actionis, quæ non eſt, fieri non põt. in l. ſi res obligata. de legat. 1. num. 46. 111
ceſſionis exceptio poteſt opponi poſt ſententiam. ibid. nu. 45.
ceſſerit verbum adaptatur etiam traditioni rei corporalis, licèt regulariter ceſſio ſit iurium corporalium. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. per procuratorem. nu. 7. fol. 69. & §. ſi vir vxori. num. 4. 59
ceſſionarius an poſſit intentare actionem ceſſam contra cedentem. l. creditori. nu. 3. de no. oper. nunc. 35
ceſſio bonorum, ex quo corpus debet torqueri, non habet locum vbi imponitur pęna pecuniaria. l. ſi quis id quod. nu. 27. de iuriſd. omn. iud. & an & quando habeat locum. vide ibid. nu. 28. 83
ceſſio actionum an poſſit fieri ex interuallo poſt ſolutionem factam, cũ per ſolutionem eius, quod debetur, tollatur omnis obligatio. de leg. 1. l. ſi res obligata nu. 44. 111
ceſſionarius, cui ceduntur vtiles actiones, poteſt etiam exercere, & intentare directas. l. 1. nu. 8. C. de tranſact. 94
ceſſionarius an ſtatim poſſit agere non expectata altera die. vide. ff. de verb. oblig. l. in illa ſtipulatione. nu. 6. 42
ceſſio iurium idem operatur in incorporalibus, quod operatur traditio in rebus corporalibus. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. de legat. 1. num. 8. fol. 133. & in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 5. 59
ceſſionario ex contractu acquiritur ius vtilium actionũ ex ceſſione in eum facta. l. ſi pecunia. de leg. 1. num. 5. 134
ceſſionem poteſt petere poſſeſſor tantum, exceptis fideiuſſore, & legatario. ibid. nu. 40. 41. & 42. eod.
ceſſio alternatiuæ obligationis mortuo ſtipulatore poteſt fieri in quẽcunque ſucceſſorem etiam ſingularem, ſed viuo ſtipulatore fieri non poteſt, nec obligatio iſta tranſire in ſucceſſorem ſingularem. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. num. 1. 133
Si ſtatutum diſponat, quòd debitor ad inſtantiam creditoris debeat perſonaliter capi, quòd ſimiliter debeat capi ad inſtantiam ceſſionarij, ibid. num. 5. fol. eod. & in l. 3. ff. de acq. poſſ. nu. 17. 71
Si ſtatutum diſponat, ꝙ frater non poſſit facere capi fratrem pro debito, & frater cederet iura ſua alteri, ꝙ iſte ceſſionarius non poſſit facere capi illum fratrẽ debitorẽ. in l. ſi ſic legatũ. ff. de leg. 1, nu. 6. 133
Si ſtatutum dicat, ꝙ frater cõtra fratrem poſſit petere compromiſſum, & frater cederet iura alteri, ꝙ ille ceſſionarius non poſſit petere cõpromiſſum, & quare. vide ibid. eo. nu. & fol.
Si ſtatutum diſponat, ꝙ creditor poſſit facere capi debitorem ſine citatione, tamen ceſſionarius non poſſet ſine citatione, vt ibid. nu. 7. eod.
Ceſſio rei immobilis facta per minorem ſine decreto iudicis non valet. d. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. nu. 10. eod.
Ceſſus debitor quòd poſſit adhuc conueniri à creditore cedente, non obſtante ceſſione, nec poteſt debitor ſibi opponere exceptionem ceſſionis, niſi in tribus caſibus, & quibus, ſed in vlti. volunt. poteſt opponere etiam extra illos tres caſus aduerſus hæredem habentem directas actiones. l. ſi pecunia. ff. de leg. 1. nu. 1. 134
Cedens actionem vni contra vnum debitorem, non poteſt eum alteri cedere contra eundem debitorem. Sicut vnum dominium in alterũ translatum nõ poteſt in aliũ transferri. ff. de leg. 1. l. nõ quocunque. §. qui Caium. num. 5. 141
cedens actionem poteſt in directa, quæ apud eum remanſit, conſtituere procuratorem ſimplicem, vel in rem ſuam, ſicut potuiſſet cedẽs agere directa non obſtante ceſſione quam fecit, niſi cedens poſuerit ceſſionarium in locum ſuum. vide ibid. nu. 9. eod.
cedens poteſt conſtituere plures procuratores non ſolùm vnum in rem rem ſuam, & tunc erit melior conditio occupantis. ibi. nu. 6. eod.
cedens ſi poneret ceſſionarium in locum ſuum, non poſſet poſteà agere contra debitorem. ff. de pact. l. ſi cum emptore. nu. 9. 11. 12. 15. & 16. vide vltra. nu. 17. 189
cedens gñaliter oĩa iura, quę habet contra quoſcunque debitores nullo ſpecificato, an valeat. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitũ. nu. 7. 150
cedens poteſt denunciare debitori ne ſoluat ceſſionario. ff. de pact. l. ſi cum emptore. nu. 10. 188
cedens actionem competen. & competituram, quid hæc verba ſignificent. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 62. 192
cedens actionem potentiori, vel faciens eum proc. in rem ſuam, an perdat. in l. 2. C. ne lic. poten. num. 1. 133
cedi an poſſit ius primogenituræ. in l. is põt. ff. de acq. hęr. n. 31. cũ ſeq. 80
cedi an poſſit ſpes actio. de dote. ibi. eod.
cedi an poſſit reſti. in integr. vide ibid.
cedi an poſſit priuilegium fiſci. ibid.
cedi an poſſit ius futu. alimentorum, vide ibid.
cedi poteſt directa, & vtilis rei vend. ibid. num. 1.
cedi poteſt ſpes actionis intellect. ſed durante officio intentari non poteſt. in l. ſi ſe non obtulit. ff. de re iud. nu. 27. 144
cedi an & quando poſſint directæ actiones. in l. quominus. ff. de flumin. nu. 178. fol. 193. & in l. quocunque. §. qui Caium. ff. de lega. 1. nu. 10. fol. 141. & in l. 1. C. de tranſact. nu. 6. 94
cedere vtiles actiones non ſolũ poteſt ille, qui habet directas, ſed etiam ille, qui habet ſolùm vtiles. l. 1. §. de illo. ad Senatuſc. Treb. n. 10. 200
cedi poſſunt actiones actiuæ: in paſſiuis autem non poſſumus nos liberare transferendo in alium. vt ibid. in 1. lect. nu. 11. eod.
ceſſione facta alicui, tunc exceptio, quę obſtat cedenti, non obſtat ceſſionario, qñ eſt diuerſa ratio. l. ſi res obligata. de leg. 1. nu. 47. 111
ceſſione facta per hæredem contra vnum ex reis debendi facto ſuo hĩs liberat alium. l. non quocunque. §. qui Caium. de leg. 1. nu. 14. 141
ceſſione facta alicui contra vnum debitorem non poterit poſteà ille, qui ceſſit alteri, agere contra eundem debitorem, & ſi talis debitor ceſſus erat vnus ex pluribus reis debendi, non poterit fieri ceſſio contra alios. ibid. num. 5. eod.
ceſſio licèt in aliquibus caſibus non fiat, quod tamen tranſeant actiones. l. 1. in j. lect. ad Senatuſcon. Treb. nu. 3. fol. 192
caſus, in quibus actiones tranſeunt ipſo iure ſine ceſſione. ibi. nu. 7. 193
De ceſſione legatornm in verbo legat. in rubr. de ceſſion. quæ pro leg.
¶ Cæteris. Hæc dictio an ſit repetitiua ſimilium. in l. quæ dotis. ff. ſolut. matr. nu. 9. fol. 46. & in l. non impoſſibile. ff. de pact. nu. 6. 209
cæteri, eſt dictio vniuerſalis. in l. Titius. numero 1. ff. de liberis, & poſthumis. 193
¶ Circuitus quare euitetur. in l. dominus. ff. de condi. indeb. num. 3. fol. 200. & in l. ſi quis mihi. ff. de acq. hær. nu. 3. 90
circuitus in fideicom. an ſit vtilis. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 56. 6
circuitus circa libertatem ſerui reſpectu hæredis, in quo caſu erit vtilis. ibidem num. 60. eodem
¶ Citatio facta à iudice propriè habet vim trinæ citationis. idem, & ſi nuncio in præſentia iudicis. l. ſi procurator pręſentis. ff. de verb. oblig. nu. 3. fol. 127. & in l. 1. §. ſi iuſſerim. ff. de acq. poſſ. nu. 3. 69
citari an debeat in cauſa principali, qui appellauit ab interlocutoria. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 21. cum ſeq. 185
Citatus comparens non debet recedere ſine licentia iudicis antequam faciat notare in actis. in l. qui ante calendas. ff. de verb. oblig. nu. 5. 45
citatus ad audiendam ſnĩam, an ſit expectandus vſque ad fin. diei. in l. liber

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

liber homo.§.decem hodie.ff.de verb.oblig.nu.6. 169
Citatio generalis quando ſufficiat.in l.decem.ff.de verb.obli.n.43. 167
citatio legatariorum non requiritur, quando pronunciatur teſta. in officioſum.ibid.nu.40. eod.
citari non debent illi, de quorum præiudicio principaliter non agitur, ibid.num.38. 166
citatio fideiuſſorum, vel poſſeſſorum bonorum an requiratur in executione bonorum principalis, & in pronunciatione, & an ſufficiat generalis.ibid.nu.37. eod.
citatio regulariter fit in omni executione. in l. à diuo Pio.§. in vēditione.ff.de re iud.nu.9. 163
citatus, & ſponte comparens ad audiendam ſententiam an iudicētur ad imparia,& ſententia valeat.in l.furioſo.ff.de re iud.nu.10. 154
citatio cū inſertione reſcripti delegatorij habet vim libelli, in l.ex quacunque.ff.ſi quis in ius vocatus non ierit.nu.3.& 4. 117
citatio inualida an interrumpat præſcriptionem.in rub.ff.de in ius voc. num.6.cum ſeq. 108
citationum ſpecies quot ſint.in l.2.ff.de iur.omn.iud.nu.1. 68
citatus licèt dicat, nolo comparere, tamen expectandus eſt in tota illa citatione, cùm propoſitum mutare poſſit.in l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.ff.de leg.1.nu.32. 27
citatio ſola inducit prēuentionē,& prēoccupationē iuriſd.in l.ſi plurib. ff.de leg.1.nu.24.fol.60.& in l.ſi domus.§.in pecunia.eo.tit.n.7. 123
citari non debet amplius etiā ad ſententiā, q malitioſè procurat,ne ad eū pueniat citatio,in l.ſi ſeruus pluriū.§.ſi qs ante.ff.de leg.1.n.8. 95
citatio an tolli poſſit per Papam in ſententia de plenitudine poteſtatis, & an poterit ſupplere defectum citationis in ſententia contra non citatum.vide in l.Gallus.in 1.lect.nu. 18.fol.199. & in l. certum eſt. C.vnde legi.n.19.fol.43.& in §.& quid ſi tantū.l.Gallus.n.143. 215
citatio nō requritur in priuilegio cōcedēdo.in d.§.& qd ſi tm̄.n.141. eo.
citatio eſt neceſſ.vbi requritur cauſæ cognitio.in l.1.C.de iud.n.16. 142
citatio peremptoria non ſufficit,vbi ſtatutum requirit, q̄ in maleficijs reus debeat ter citari.in l.ſi certis annis.C.de pact.nu.5. 87
citationis commiſſio an requirat ſcripturam. in l. cùm proponas filios. C.de pact.nu.5. 80
citatio requiritur in omni actu, quem facit iudex, quando ex eo pars poteſt lædi.in l.ſancimus.C.de iud.nu.10. 156
citari an poſſint iudices inferiores mediantibus nuncijs publicis, vel per edicta publ.poſita.in albo prętoris.ibid.nu.23. 157
citatio quos effectus producat,in rub.C.de in ius voc.nu.1. 69
citatio an ſit neceſſaria, ſi pars ſit preſens in iudicio,& an preſumatur citata,vide ibid.nu.4.cum ſeq. eod.
Filius in quibus caſibus poſſit patrem vocare in ius ſine venia. in l. qui in poteſtate.C.de in ius voc.nu.1.& 2. 70
citatio prima non debet committi per iudicem,non viſa prius petitione actoris.in rub.C.de in ius voc.nu.7. 69
citatio an & quando poſſit incipere à procuratore. in l. eum, qui res.C. de proc.num.1. 123
citatus pro quacunque cauſa tenetur comparere,aliàs vt cōtumax mulctabitur.ff.ſi quis in ius voc.non ierit.l.ex quacunque.nu.1. 117
citatio ad audiendam ſententiā tali die,ante nonā, qualiter intelligatur. ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore.nu.11. 118
citatio omnis iudicis dicitur ſententia interlocutoria. l. nec quicquam. nu.21.ff.de offi.procon.& lega. 46
citatio ſola an ſufficiat ad hoc, vt actio ex delictis efficiat trāſitoria ad hęredes.ff.de eo per quem fac.erit.l.ex hoc edicto. nu.13. fol. 146.& in l.ſi eum.§.qui in iuriarum.ff.ſi quis cau.nu.6. 155
citatio an probetur per ſententiam facientem mentionem de citatione. ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit.§.condemnatum.nu.6.fol. 146
citatio ſine termino an valeat. ff. de verb. oblig. l.liber homo.§. decem. num.7. 169
citatio ſine termino ſecundū Canoniſtas valet,& tenetur citatus compa rere quam primum poteſt cum aliquo tpis temperamento. ibid.eod.
citatio dicitur de proceſſu.ff.de in ius voc. ſuper rub.nu. 2.fol.108.& in rub.C.eod.num.3. 69
citatio an ſit neceſſaria,qñ iudex vult taxare damna illius, qui paſſus eſt violentiam,& quando vult pronunciare.C.vnde vi.l.1.nu.22. 221
citatio an ſit neceſſaria,quando iudex vult ferre ſententiam abſolutoriā ab obſeruatione iudicij,ſicut quando peruenitur ad ſententiam diffinitiuam.C.de iud.l.properandum.§.& ſi quidem.nu.11. 150
citatio obſcura perſonæ ratione equiuocationis in nomine, non arctat citatum ad comparendum.l.1.nu.3.de lib.& poſth. 161
citatio eſt de iure naturali.C.vnde legiti.l.certum eſt.nu.17. 43
citatio vel partis preſentia in omnibus caſibus in quibus requiritur, poteſt ſemper procedi abſque citatione, ſi periculum ſit de fuga. ff.qui ſatiſd.cog.l.ſi fideiuſſor.§.ſi ſatiſdatum nu.10. 132
citatio inualida nihil operatur.C.de proc.l.licèt.nu.6. 132
citatio non poteſt fieri ſine commiſſione iudicis,in rub.C.de in ius voc. nu.7.fol.69.& in rub.C.de eden.nu.5. 58
citatio eſt primum prēparatorium iudiciorum.ibid.nu.4. eod.
citatio alterius partis an ſit neceſſaria in taxatione expenſarum. C. de iud.Auth.poſt iuſiuran.num. 2.fol. 157.& in l. nec quicquam. ff.de offi.procon.& leg.nu.46. 47
Citatio nedum verbalis,ſed etiam realis,& ſic captura perſonę eſt permiſſa.ff.de in ius voc.l.plerique.nu.33. 114
citatio partis cum termini congrui aſſignatione an requiratur in executione ſententiæ.ff.de re iud.l.à diuo Pio.§. in venditione. num.9.fol. 163.& in l.1.C.de iud.nu.16. 142
citatio verbalis ſemper poteſt ad domum fieri,etiam ſi ianua ſit clauſa. ff. de in ius voc.l.plerique.nu.1.cum ſeq. 113
citatio realis dicitur, quando iudex facit partem inuitam per perſonam trahi ad iudicium.l.cui iuriſdictio.nu.1.ff.de iur.omn.iud. 68
citatio ſola nuncij quamuis interrumpat præſcriptionē, tamen ſola denunciatio extraiudicialis facta per partem parti, non interrūpit præſcriptionem.de eo,per quem fac.erit.l.ex hoc edicto.n.4.7.& 9. 145
citatio noua requiritur ad mulctam imponendam. l.prima.ff. ſi quis ius dicen.non obtemp.nu.30. 103
citatio an requiratur in legitimatione eorum, præſertim quorum intereſt.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.§.& quid ſit tantum.nu.133. 214
citatio nulla reconualidatur per comparitionem ſpontaneam. ff. de fer. l.1.nu.2.fol.158.& in l.qui Romæ.ff.de verb. obli.nu.10.verſ. ſed tu aduerte. 173
citatio primi iudicis non requiritur, qñ diſputat de validitate proceſſus agitati corā alio iudice.l.nec quicq.n.47.ff.de offi.procon.& leg. 47
citatio illius nunquam requiritur, quo etiam præſente, & inuito poſſet actus expediri.l.nec quicquam.nu.31.ff.de offi.procon. & leg.fol.47. & in l.ſi quando.C.vnde vi.nu.24.fol. 221
citari ſi facio aliquem,an propter hoc cēſeatur habilitatus,vt poſſit ſtare in iudicio.C.de edic.diui Adr.tol.l.edicto.nu. 24. fol.175.& in l. de pupillo.§.ſeruo.ff.de nou.ope.nunc.nu.4. 17
citatus elapſo tempore ſibi præiudicat,quando aduerſarius habebat ius, ſecus ſi nullum habebat.d.l.edicto.nu.25. eod.
citari non debet ille, de cuius præiudicio principaliter nō agitur in ſentētia diffinitiua,ſiue interlocutoria.l.nec quicquam.§. vbi decretum. nu.32.& 36.ff.de offi.procon.& leg.fol.47. & in l. decem.ff.de verb. oblig.nu.38.fol.166.& in l.reſcriptum.ff. de pact.nu.5. 188
citari ſi illi debeant,in quorum detrimentum fit actus, ex forma ſtatuti intelligitur directè,& principaliter, & non ſecundariò.ff.de reb.cred. l.ſi quis nec cauſam.nu.7. 13
citandus an ſit ſubſtitutus,quando agitatur iudicium contra hæredem, qui habet ſubſtitutum.ff.de verb.oblig.l.decem ſtipulatus.n.38. 167
citatus coram iudice incompetenti, ſi non comparet,poteſt mulctari.ff. ſi quis in ius voc.non ierit.l.ex quacunque cauſa.nu.13. 118
citatus facta relatione nuncij, quamuis non cōpareat, non propter hoc habetur pro contumace,niſi altera pars cōpareat,& expreſsè cōtumaciam eius accuſet.C.de iud.l.properandū §.& ſi quidem.nu.7. 149
citatus ſi quis fuerit pro cauſa criminali, ne incarceretur, debet dare indeiuſtorē de ſe præſentando.ff.de ferijs.l.more Romano.n.10. 160
citatus reus,q̄ compareat intra nouem dies, quorū tres aſſignantur pro primo termino,tres pro ſecundo,& tres pro tertio,reus comparuit in primo,& ſecundo termino,actor non, poſteà comparuit in termino, reus non,quæritur quis debeat iudicari contumax. ff.de verb.oblig.l. qui ante calendas.nu.4. 45
citatus ſi qs fuerit non ritè,vel indebitè captus, quo caſu clarum eſt, q̄ eximens non tenet quo ad partē,an ſaltē poſſit mulctari à iudice,cuius maieſtatē contēnit.ff.ne qs cū,q in ius vocatus.l.q̄ ptor.n.11.123
citatus ad iudicium ſi pro ſua excuſatione probat, q̄ erat tempeſtas, ita q̄ tali tempore non potuit nauigare, an hoc ſufficiat,& etiam ſi non probet, q̄ tali tempore receſſit de domo ſua, & ad flumen peruenit. ff.ſi quis cau.l.non exigimus.§.quod diximus.nu.4. 149
citatus comparens coram iudice ordinario,vel delegato, ſi non intendit procedere coram eo, quid facere,aut qualiter proteſtari debeat.ff. de nou.ope.nun.l.non ſolùm.§.morte eius.nu.46. 34
citatum quando plures exemerunt vno ſoluente, alij non liberantur.ff. ne quis eum,qui in ius.l.1.§.hoc iudicium.nu.2. 124
citatus pro die feriata, ſi non comparuit,excuſatur à pœna contumacię. ff.ſi quis in ius voc.l.ex quacunque cauſa.nu.14. 118
citatus licèt ſit impeditus comparere abſque culpa ſua, tamen cenſetur contumax.ff. ſi quis cautio.l. non exigimus.§. ſi quis municipalis.nu. 1.fol.148.& in l.ſancimus.C.de iud.nu.1. 156
citatus non tenetur comparere, quando certum eſt ipſum non eſſe de iuriſd.citantis.ff.ſi quis in ius voc.l.ex quacunque cauſa.nu.31. 118
citatus non tenetur comparere,ſi duo ſunt, vel tres iudices delegati, & vnus ſolus citaret, niſi inferat cauſa, pp quam appareat illū inſolidū habere exercitiū iuriſd ff.ſi qs in ius voc.l.ex quacunque cā.n.32. eo.
citatus ſi habeat duas vias,vnam per montes, quæ eſt breuior,aliam per planiciem,quæ eſt longior,quam capiet.ff.ſi quis cautio.l.1.n.7.147
citatus a delegato,an debeat comparere.ff.ſi quis in ius voc.l.ex quacunque.num.2. 117
citatus vt compareat die feriato, debet exprimi cauſa in citatorio. C.de proc.l.fin.nu.5. 133
citatus vt compareat perſonaliter, an poſſit mittere procuratorē habilē cum

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

eum speciali mandato. C. de proc. l. fin. nu. 3. eod.
Citatus vt compareat ad præstandum consensum in contractu secundũ formam statuti requirentis consensum consanguineorum, vel propinquorum, debet comparere personaliter. C. de proc. l. fin. nu. 6. eod.
citatus si propter aliquam paruam tempestatem maris timuit comparere, excusatur à vera contumacia, & mulcta. ff. si quis ius dic. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 28. 108
citatus semel, si dixit nolo venire, non est amplius citandus. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 10. 173
citatus debet comparere, quando citatus est coram iudice, & dubium est, an sit iudex vel non. ff. si quis in ius voc. non ierit. l. ex quacunque causa. nu. 37. 119
citatus ad vnum tribunal, excusatur, si compareat coram alio. ff. si quis cautio. l. non exigimus. §. si quis municipalis. nu. 3. 148
citatus an sit personaliter ille, cuius dolo factum fuit, ne personaliter citaretur. l. 1. ff. si quis ius dicen. non obtẽp. §. hoc iudicium. nu. 34. 108
¶Ciuitas an veniat appel. personæ. in l. si quis maior. C. de trãs. n. 10. 118
ciuitas pro pace habenda potest res priuatorum donare, in l. venia. C. de in ius voc. nu. fin. fol. 70. & in l. conuentionum. ff. de pact. nu. 9. 177
ciuitas non libera non potest facere ligas sine licẽtia superioris. in l. debitorum. C. de pact. nu. 6. 85
ciuitas, & Ecclesia in quib. casib. æquiparantur. in l. vt inter diuinum. C. de sacrosan. Eccles. num. 2. fol. 29. & in Auth. quas act. eod. tit. nu. 16. & 19. fol. 32. & l. si domus. §. si fundus. ff. de leg. 1. nu. 36. 126
ciuitas contra quos, & quibus casibus non gaudet præscriptione centũ anno. in l. vt inter diuinum. nu. 20. C. de sacrosan. Eccles. 30
ciuitates vicinæ quæ dicantur, in l. talis. C. de his quib. vt indig. n. 2. 180
ciuitas in communi vsu loquendi quæ sit, & quid apud Gallos. in l. si hẽ res. §. vicis. ff. de leg. 1. nu. 4. & 6. 127
ciuitas quibus priuilegijs gaudet. ibid. uu. 2. 126
ciuitas non potest facere statutum, quod liget vnum quarterium ciuitatis tantum. ff. de legibus. l. prima nu. 2. 20
ciuitas Perusij non subijcitur Ecclesiæ, nec Imperatori, & habet fiscum. ff. de acq. poss. l. rem, quæ nobis. nu. 34. 114
ciuitas quælibet an possit sibi Regem, vel Principem eligere. ff. de iust. & iur. l. ex hoc iure. nu. 4. 9
ciuitas quælibet an possit aliquem in perpetuum eligere rectorem sub nomine capitanei. ff. de iust. & iur. l. ex hoc iure. nu. 5. 9
ciuitas potest propter bonũ priuatum statuere, ꝙ si banniti ciuitatis nõ seruauerint certos confines, incidant singuli in pœnã mille ducatorum, & ꝙ dicta pœna committatur, & exequatur non solùm contra bannitos, sed etiam contra eorum coniunctos per lineam masculinam vsque ad quartum gradum. l. Barbarius. nu. 29. ff. de off. præt. 42
ciuitates quando vniuntur, an ciuitas vnita debeat regi proprijs statutis, an illius cui adiungitur. l. si eadem. nu. 3. ff. de off. assess. 62
ciuitas vnita an debeat supportare debita ciuitatis, cui adiuncta est. l. si eadem. nu. 4. ff. de off. assess. eod.
ciuitas aliqua si vult facere fossata per agrum alienum, debet ei soluere pretium. l. Barbarius. nu. 38. ff. de off. præto. 43
ciuitas aliqua si tenetur mittere exercitum principi quando facit bellum, si stetit per centum annos, ꝙ non fecit bellum, quia non fuit necessarium, per hoc non liberatur. l. falsò. nu. 2. C. de diuer. resc. 57
ciuitas, ꝙ non teneatur, vel puniri non possit ex delicto commisso per homines ciuitatis, nisi præcesserit cõsilium, debet intelligi in delicto momentaneo, sicut facere homicidium, secus si delictũ haberet causam successiuam, vel continuam, vt est rebellio, vel guerra. si cer. pet. l. ciuitas. num. 2. & 4. 48
ciuitas potest se obligare de tractando aliquem vt ciuem, licèt per hoc non efficiatur ciuis. ff. de verb. oblig. l. quidam cùm filium. nu. 8. 208
ciuitas, quæ promisit fœneratorem tractare vt ciuem, non facit contra pacta statuendo specialiter contra eum, quod non possit conuenire debitores suos vsque ad triennium. ff. de verb. oblig. l. quidam cùm filium. num. 34. 210
ciuitas sicut comparatur minori, vt si sit læsa restituatur in integrũ sicut & minor, ita quælibet villa, & quodlibet castrum. de leg. 1. l. si hẽs. §. vicis. nu. 3. fol. 126. & in l. vt inter diuinũ. C. de factos. Eccles. n. 16. 30
ciuitas honoratur dignitatibus, quibus nec vicus, nec villa. Et dignitas Episcopalis an faciat ciuitatem. in d. §. vicis. de leg. 1. nu. 4. 126
ciuitas q̃libet, & vniuersitas quælibet est capax hẽreditatis, item est capax legati, & cuiuslibet tituli particularis. C. de hær. inst. l. hẽreditatis. 123
ciuitas quæ creauit syndicum, an possit ei dare potestatẽ, vt possit vnã, vel duas personas, vel tres obligare in singulari, eis nõ consentientib. ff. si cert. pet. l. ciuitas. nu. 8. & 10. 48
ciuitas quando eligit aliquem in Potestatem, an teneatur præcisè ad factum. l. si prius. nu. 56. ff. de nou. ope. nun. 42
ciuitas vendicat ciuem suum sicut pater filium. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 26. 198
ciuitates subiectæ princ. non possunt condere statuta, nisi cum licentia Principis, & confirmatione. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. n. 26. 16
ciuitas non obligatur ex mutuo celebrato per eius administratores, nisi pecunia sit versa in eius vtilitatem. ff. si cert. pet. l. ciuitas. nu. 1. fol. 47.
& in l. 1. §. si iusserim. ff. de acq. poss. nu. 6. 69
Ciuitates, & villæ non habent iurisd. sed populus earum. l. ius dicentis. nu. 18. ff. de iurisd. omn. iud. 68
¶Ciuis ciuitati suæ stipulando non acquirit. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig. nu. 26. 198
ciuis originarius alicuius loci quis dicatur. in l. huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. nu. 10. cum seq. 151
ciuis nouiter assumptus per hæc verba, in omnib. & per omnia habebit actiuè, & passiuè, quæ habent alij veri ciues. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 20. 4
¶Ciuib. expulsis propter eorũ demerita de ciuitate, remanet ius disponendi in remanentib. in l. si quis à filio. §. si patri. ff. de leg. 1. nu. 7. 59
ciuitas duplex est, quædam originaria, quædam est ciuitas in genere. ff. de vsucap. l. si is, qui pro emptore. nu. 298. 132
ciuium appellatione non continentur nisi ciues nati, & originarij in odiosis, secus in fauorabilibus nu. 299. eod.
ciues effecti ex cõstõne habentur vt ciues ex origine. vide ibi. n. 300. eo.
ciuis effectus per statutum, vel reformationem alicuius ciuitatis, an dicatur verè ciuis ibid. nu. 294. eod.
ciues omnes sunt ciues nec est dicendum, quòd quidam sunt ciues naturaliter, & quidam ciuiliter. ibid. nu. 294. eod.
ciuis deserens ciuitatem periclitantem perdit priuilegiũ ciuitatis, & desinit esse ciuis. de iust. & iur. §. huius studij. l. iuri opera daturũ. n. 15. 5
ciuis si quis sit receptus, dummodo soluat data, & collectas, erit ciuis etiã si non soluat. C. de inst. & substit. sub cond. l. si testamentũ. n. 3. 137
Ciuis vnius loci, & ibi habens domicilium, & frequentius habitãs, præsumitur ibi esse præsens potius quàm alibi. ff. de acq. hær. l. is potest. num. 70. 82
ciuis nouus excusatur, si faciat contra statutũ ciuitatis, vide ibi. n. 71. eo.
ciuis existens in exilio non præsumitur scire ea, quæ publicè fiunt in ciuitate. ff. de acq. hær. l. is potest. nu. 66. eod.
ciuis, qui est in comitatu, vel in vila præsumitur ignorare ea, quæ publicè fiunt in ciuitate. ibid. nu. 67. eod.
ciuis, qui est absens à ciuitate, præsumitur ignorare ea, de quib. tũc erat fama publica in ciuitate. ibid. nu. 65. eod.
ciues possunt nunciare nouum opus, si ædificatur in publico. ff. de nou. ope. nun. in l. in prouinciali. §. si in loco. nu. 1. 13
¶Clàm, & clandestinè fieri dr illud, ꝙ fit taliter, ꝙ non potest peruenire ad notitiã illius, cuius interest. ff. de acq. poss. l. elã possidere. n. 6. 88
clàm fieri dicitur illud, ꝙ fit sine auctoritate superioris, ibid. nu. 7. eod.
clam fieri dicitur, quãdo actus est mihi prohibitus, & non facio per me, sed per interpositam personam. ibid. nu. 8. eod.
Clandestinitas facit, quòd præsumitur dolus. ibid. nu. 9. eod.
clam dicitur fieri matrimonium, quod consueuit contrahi publicè in conspectu populi, & fit coram duobus, vel tribus testib. ibid. n. 10. eo.
clandestinus possessor dicitur, qui suspicatur controuersiam sibi moueri de iure, vel de facto. ibid. nu. 11. eod.
clandestinus possessor non dicitur, qui timet controuersiam sibi moueri solum ratione dominij, ibid. nu. 12. eod.
clandestinitas est vitium personale, nec afficit singularem successorem. ff. de acq. poss. d. l. clàm possidere. nu. 5. eod.
clandestinitas possessionis est priuilegiata sicut alia remedia possessoria. ibid. num. 5. eod.
clausula sequens non est potens ad determinationem præcedẽtis, sicut ècontra. ff. de vsucap. l. si is, qui pro emptore. nu. 45. 120
clausula ad ius, & proprietatem reducas malè alienata in rescripto posita, significat possessorium, & petitorium. ff. de acq. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 188. 109
clausula si preces veritate nitantur, licèt intelligatur in rescripto Principis, secus tamen in contractibus, aut alijs hominum actibus. C. de transact. l. si ex falsis. nu. 7. 120
clausula posita intra vnum gradum ad alium tantum refertur, sed posita intra gradus, vel ante omnes, vel post omnes refertur ad omnes, de lib. & posth. l. & si pepercerit. §. filius inter. nu. 11. 166
clausula media quando non fuit absolutè posita, sed relatiuè ad præcedentia, tunc solum ad præcedentia refertur. ibid. nu. 24. eo.
clausulæ, quæ apponuntur in executiuis, nõ habent ampliare executionem, nec eius naturam immutare. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. num. 73. 193
clausula generalis sequens refertur, & restringitur ad rẽ, & causam prius specificatam. l. si de certa. nu. 2. C. de transact. 112
clausula in medio posita inter plura capitula refertur ad omnia. ff. de lib. & posth. l. & si pepercerit. §. filius inter. nu. 22. 166
clausula posita in principio per se stans refertur ad omnia capitula, quæ sequuntur. vide ibid. nu. 20. eod.
clausula præcedens est maioris efficaciæ ad determinationem sequentium, quàm ècontra. ibid. nu. 6. fol. 165. & in l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 45. fol. 12. & in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 43. & in l. pacta nouissi. C. de pact. nu. 4. 77
clausula vna quando habet perfectam, & specialem determinationem, tũc non suppletur ex clausula pcedenti, vel sequẽti, nec tũc clausula posita in prin. vel in fi. refert ad illã. l. transigere. n. 18. C. de trãs. 106

clausula

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Clauſula motu proprio, licèt non poſſit probari per teſtes, tamen non debet extendi ad clauſulam ex certa ſcientia. l. ſi quis iniquum. nu. 5. ff. quod quiſque iuris. 97

clauſula codicillaris habet ſemper vim fideicommiſſi vniuerſalis. C. de lib. præte. vel exhære. Auth. ex cauſa. nu. 23. 157

clauſula codicillaris an operetur, ſi poſthumus ſit ignoranter præteritus à patre. ibid. nu. 24. 25. eod.

clauſula codicillaris nunquam intelligitur adeſſe in teſtamẽto imperfecto, niſi teſtator hoc exprimat. C. de codic. l. ſi quis agere. nu. 5. 182

clauſula codicillaris quando ponitur in teſtõ, tunc ſunt duę diſpoſitiones, vna teſtamenti, alia codicillorum. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 31. 11

clauſulæ ſolitæ apponi per notarios ẽt ſi ſint penitus omiſſæ, habentur tamen pro appoſitis, & expreſſis. ff. de eden. l. argentarius. nu. 7. 172

clauſula media derogatoria trahitur tam ad præcedentia legata, quàm futura. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. nu. 6. 41

clauſula omnia, & ſingula, quid importet. ff. de verb. oblig. l. Titia. §. idẽ reſpondit. nu. 3. 218

clauſula pleno iure, refertur tam ad petitorium, quàm ad poſſeſſorium. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 183. 109

clauſula poſita in executiuis non immutat naturam principalẽ actus. ff. de iuſt. & iure. l. ius ciuile nu. 8. 13

clauſula in fin. poſita debet referri ad omnia capitula præcedentia. l. ſi idem cum eodem. § ſi vna actio. nu. 4 ff. de iur. omn. iud. fol. 87. & in l. prædia. C. de fideicom. nu. 1. 202

clauſula decreti annullatiua vbicunque apponitur à ſuperiore in aliqua diſpoſitione, vt qa dicat, ſi ſecus factũ fuerit ſit irritũ, tunc pactſi, vel conſenſus partiũ nihil operatur. l. pacta, quæ contra. n. 2. C. de pac. 74

clauſula anuulatiua videtur data pro forma, ibid. eod.

clauſula prima qñ habet propriã, & ſpecialem determinationẽ, tũc clauſula in fi. poſita ad eam nõ refertur. ff. de fer. l. in pecuniarijs. n. 1. 160

clauſula codicillaris non poteſt operari rupto teſtamento præteritione poſthumi ignoranter præteriti. ff. de leg. 1. qui filiab. nu. 33. 47

clauſula promiſſionis qualiter debet concipi, vt debitor poſſit conueniri vbicunq; repertus fuerit. ff. de iur. om. iud. l. ſi cõuenerit. n. 48. 93

clauſula ex certa ſcientia, & motu proprio æquiparantur. l. nec damnoſa. poſt nu. 4. verſ. clauſula ex certa ſcientia. C. de prec. Impe. offe. 48

clauſula, quæ ſemper apponitur in reſcriptis Papæ, ſi aliqui auſi fuerint contrauenire, nouerint ſe indignationem apoſtolorum Petri, & Pauli incurſos, importat comminationem priuationis beneficiorum eccleſiaſticorum. l. omnib. nu. 2. ff. ſi quis iusdi. non obtem. 102

clauſula annullatiua vbicunque apponitur, illud cenſetur inductum pro forma. ff. de pact. l. ius publicum. nu. 3. 203

clauſula caſſantes, & irritantes omnem alium contractum præcedentẽ, an ſit neceſſaria, vt apponatur in inſtrumentis. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante. num. 3. 94

clauſula, quę ſæpè ponitur in reſcriptis, videlicet, ꝙ tenor obſtantiũ habeatur pro expreſſo, quid operatur. l. prætor ait. n. 8. de no. ope. nu. 44

clauſula apponi ſolita in certo loco ſi tranſporteẽ, intelligitur appoſita in ſuo loco. ff. de reb. creditis. l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 9. 25

Clauſula ſupplentes oẽs defectus tã iuris q̃ facti, non extẽditur quo ad defectus iuris naturalis, vel diuini, prout eſt citatio, ſed ſolùm quo ad defectus iuris poſitiui. ff. de lib. & poſth. l. filius à patre. §. ſi quis eo tempore. nu. 3. 198

clauſula appoſita ad executionem principalis diſpoſitionis non ampliat diſpoſitionem principalem. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. num. 56. 189

clauſula generalis nõ refertur ad ſpecificata, hæc eſt regula huius legis, quæ fallit ſeu limitatur quatuor modis. ff. de verb. obl. l. doli clauſula. nu. 3. fol. 170. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. eod. tit. nu. 27. 189

clauſula de conſilio ſapientis, ſonat in ius, non in factum. ff. de verb. obl. l. ex ea parte. nu. 7. 171

clauſula quæ ponitur in literis Papæ, ꝙ fiat ius, vel quod iuſtum fuerit decernas, reſtringitur ad petita. ff. de iuſt. & iur. l. iuſtitia. nu. 6. 19

clauſula derogatoria, an reuocetur per ſimplicem voluntatem ſequentem. de leg. 1. l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus. nu. 12. 85

clauſula generalis non extenditur ad futura, quæ ſunt cõtra ius. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 28. 57

clauſula appellatione remota, ſi apponatur in reſcripto, intelligit̃ de friuola. l. ſi quis iniquum. §. ſi is pro quo. nu. 5. ff. ꝙ quiſque iur. 99

clauſula rato manente pacto, ſi ſit adiecta in ſtipulatione pœnali, an impediat purgationem moræ. ff. de verb. obl. l. ſi inſulã. nu. 28. & 29. 139

clauſula generalis, ꝙ reſtringatur ad ſpecificata, qualiter intelligatur. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 26. 189

clauſula ad vnum finem poſita non debet trahi ad alium finẽ. de verb. oblig. l. ſi duo rei. nu. 6. 202

clauſula poſita in inſtrumentis, Titius ſciens ſe ad infraſcripta non teneri, &c. ad quid eſt vtilis. ff. de verb. oblig. l. ſi dari. nu. 5. 56

clauſula generalis poſita inter aliqua capitula refertur ad omnia præcedentia, & ſequentia. ff. de leg. 1. l. talis ſcritura. nu. 36. 57

clauſula poſita in medio etiã ſi apponatur per verba præteriti tps, refertur tñ non ſolùm ad præcedentia, ſed ẽt ad ſequentia. ibid. nu. 18. 56

Clauſula generalis non extenditur ad legatum alimentorũ. ibi. n. 25. eo.

Clauſula, quæ apponitur in literis Papæ remoto quolibet contradictore, intelligitur de his, qui de facto ſe opponunt, & non de iure. ff. de verb. oblig. quidam cum filium. nu. 30. 210

clauſula derogatoria appoſita in teſtamento, ita põt reuocari in codicillis ſicut in alio teſtamẽto ſolẽni. ff. de leg. j. l. ſi ita ſit ſcriptũ. n. 24. 44

clauſula caſſans, & irritans omne aliud teſtamentum, ꝙ prius feciſſet, ineſt tacitè in vltimo teſtamento, & ſic eſt ſuperflua clauſula notariorum in hoc. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. nu. 2. 41

clauſula derogatoria præcedens tollit ſequentẽ diſpoſitionẽ. ibi. n. 3. eo.

clauſula derogatoria quando præcedit in primo teſtamento, an valeat ſecundum ſi in ea reuocetur præcedens. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. el 2. nu. 9. 42

clauſula codicillaris, quæ communiter apponitur in teſtamentis. ſ. ſi nõ valet vt teſtamentum, valeat iure codicillorum, porrigitur etiam ad ſubſtit. pupillarem. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti. nu. 20. 163

clauſula appoſita in inſtrumento, videlicet ſciens ſe ad infraſcripta non teneri, nihil nocet. ff. de cõd indeb. l. Stichus. §. itẽ quæſitũ eſt. n. 5. 209

clauſula ſaluo iure tertij, poſita in ſententia, quid importet. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 190. 109

clauſula petens, & c. in libello poſita, operatur, ꝙ ſi narratio ſit in poſſeſſorio, & petitorio, poteſt ſuper vtroque fieri probatio. ibi. nu. 191. eo.

clauſula acceſſoria non immutat naturam principalis. l. more. nu. 49. ff. de iur. omn. iud. 80

clauſula per teipſum cognoſcas, operatur, ꝙ etiam partib. conſentiẽtib. non poſſet alteri delegari. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur. num. 5. 6. & 7. 57

clauſulæ tacitæ habent actum modificare ſicut ex preſſę. ff. de rebus credi. l. cùm quid. in repe. nu. 6. 11

clauſula ſola facti veritate inſpecta, quid importet. ff. de iuſt. & iure. l. iuſtitia. nu. 8. 19

clauſula poſita in libellis, ſaluo iure addendi, minuendi, &c. quid operetur. l. edita. nu. 41. C. de eden. 65

clauſula quæcunque ſit appoſita in teſtamento, non valet niſi teſtamentum fuerit confirmatum per aditionem. l. 1. de leg. 1. nu. 110. 8

clauſula non obſtante, non tollit ordinata per concilia generalia. l. omnes cuiuſcunque. nu. 4. C. ſi contra ius, vel vti. pub. 56

clauſula non obſtante, an tollat actum iuratum, vel conſtitutionem iuratam. ibid. nu. 5. eod.

clauſula non obſtante, nihil operatur, qñ ſunt plura obſtãtia. ibi. n. 6. eo.

clauſula annullatiua quando apponitur in aliqua diſpoſitione à ſuperiore, tunc conſenſus ambarum partium ibi nihil operari poteſt. C. de teſt. l. omnium. num. 8. 104

clauſula illa, ꝙ actus valeat omni meliori modo quo valere poterit, ſemper intelligitur in teſtõ condito à patre inter liberos. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 21. 165

clauſula nón obſtantib. quibuſcunque priuilegijs, non derogat priuilegijs clauſis in corpore iuris. C. de inoffi. teſt. l. cùm antiquis. nu. 6. 181

clauſula generalis in fin. poſita non refertur ad præcedentia, quæ habẽt de per ſe clauſulam ſpecialem. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. cohæredi. §. qui diſcretas. nu. 8. 145

clauſula codicillaris appoſita in teſtamento, ꝙ non habeat vim fideicõmiſſi vniuerſalis, quando poſthumus fuit ignoranter preteritus, & quando hæc procedant. C. de inoffi. teſt. l. ſi mater. nu. 3. 163

clauſulæ conſuetæ apponi tam in reſcriptis quàm in alijs bullis, ſeu inſtrumẽtis ſubintelliguntur, & habentur pro appoſitis. de lib. & poſth. l. Gallus. §. idem credendum. nu. 22. fol. 207. & in l. certi condictio. §. ſi nummos. ff. ſi cert. pet. nu. 7. 25

clauſula, quæ quotidiè apponitur in teſtamentis, Subſtituit vulg. & pup. & per fideic. quid operetur. de vulg. & pup. ſubſt. l. centurio. n. 60. 130

clauſula amoto quocunq; detentore, q̃ ſemper apponitur in omnb. reſcriptis Papę, ſi ſit appoſita in executione gratię, prout ſemper apponi tur, vel in literis executorijs, non purgat reſcriptum, quin ſit ſubreptitium, & inualidum. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. ex pupillari. nu. 3. 152

clauſulæ iſtæ, ſi Titius mihi hæres erit, vel quiſquis mihi hæres erit, ſunt eædem quo ad effectum. de vulg. & pup. ſubſt. l. qui liberis. nu. 3. 115

¶ Clariſſimi qui dicantur, & qui ſint gradus eorum. in l. 1. ff. de offi. eius. num. 3. & 19. 52. & 53

¶ Clericus. Clerici condemnati an habeant priuilegium, vt non poſſint conueniri vltra q̃ facere poſſint, an gaudeant priuilegio militũ, & an capi poſſint perſonaliter. in l. miles. ff. de re iud. nu. 10. & 11. 151

clerici an cedant bonis ſicut laici. ibid. nu. 12. eo.

clericus an poſſit donare concubinæ meretrici. vide ibid. nu. 15. eod.

clericus non poteſt priuari fructib. beneficiorũ pro debitis ſuis, qa debet habere vnde viuere poſſit. in l. commodis. ff. de re iud. nu. 2. 182

clericus inducens aliquẽ ad faciendum furtum, ex quo ille ſuſpẽſus eſt, efficitur irregularis. in l. quid ergo. §. ſi hæres. ff. de leg. 1. nu. 5. 97

clericus factus poſt contractum quomodo fortiatur forum. in l. nemo. ff. de leg. 1. in 1. lect. nu. 87. fol. 103. & in 2. nu. 120. cum ſeq. 108

clerici quib. ſtatutis ſubijciantur. in l. filiusf. §. diui. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 76. cum plurib. ſeq. 167

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Clerici ſeculares ſunt,quos appellamus ſacerdotes.in Auth. ingreſſi.C. de ſacroſ.Eccleſ.nu.24. 21
clerici an teneantur ad cu'todiam ciuitatis.in l.placet.eod.tit.nu.14.18
clericus mittens animalia ſua paſcenda ad loca paſturæ communitatis, an teneatur ſoluere communitati.ibid.nu.19. eod.
clericorum teſtamenta non ſubiacent querelæ.in l.ſi filiam. C.de inoff. teſt..num.9. 172
clericus non dicitur declinare iuriſd.iudicis laici, ex quo eam non poſſet prorogare ſi vellet.de acq.hær.l.nolle.nu.2. 60
clericatus an liberet à patria poteſtate.l.patre furioſo.nu. 50. ff. de his, qui ſunt ſui,vel alie.iur. 34
Clericus ſi ſuccedit laico non propter hoc poterit conueniri coram iudice laico.Auth.quas actiones.nu.39.C.de ſacroſ.Eccleſ. 34
Clericus Vltramontanus portans literas Epiſcopi ſui qualiter eſt clericus,an fidem faciant.l.pacta nouiſſima.nu.16.C.de pact. 78
Clericus ſi falſum teſtimonium deponeret coram iudice ſeculari, poſſet per ſecularem puniri.l.quicunque.§.qui mandatam.ff.de offi. eius cui mandata eſt iuriſdictio.nu.7. 59
Clericus non perdit beneficium eccleſiaſticũ contrahendo ſponſalia de iure nulla.l.cauſas,vel lites.n.9.C.de trãſac.fol.104.& in l.vbi pactũ. eod.tit.nu.22.& 25.fol.125.& in l.1.§.1.ff.quod quiſque iur.n.12.96
Clericus ſimplex primæ tonſuræ poteſt facere teſtamentum, licèt ſit in poteſtate patris.C.de colla.l.filiæ licet.nu.5. 62
Clericus ſeipſum ſtudioſè vulnerans,an incidat in canonẽ ,ſi quis ſuadente diabolo.C.de fer.fugi.l.1.nu.7. 2
Clericus an poſſit vocari in ius ſine venia.ff. de in ius vocan.l. generaliter.num.5. 113
Clerica.eſt maior honor quocunque temporali vide ibid.nu.6. eod.
clericus an poſſit fideiubere pro laico ff ſi quis in ius voc.l.1.n.10.116
Clericus ſi prorogat iuriſdictionem iudicis alieni præſente ſuo Epiſcopo nec contradicente, Epiſcopus dicitur conſentire. ff.fol.matr.l.fol. matr.§. voluntatem autem. num.2.fol. 13.& in l.quæ dotis.eod.titu. num.86. 49
Clericus ſi eſt citãdus in publicatione alicuius inſtrumẽti, an talis publicatio poſſit fieri corã iudice ſeculari.C.de teſt.l.teſt.omnia.nu.5.104
clericus cum conſcientia poteſt dotare ſororem, vel conſanguineã inopem de reditibus beneficiorum.ff.fol.matr.l 1.nu.20. 7
clericus ſi non eſt electus in forẽ domini,non dicit clericus,quia clericus dicitur cleros græcè,ꝙ eſt ſors latinè.ff.de acq. poſſ.l.1.nu.23. 52
clericus depoſitus,& reſtitutus ad priſtinum ſtatum, non recuperat beneficium alteri collatum.ff.de lib. & poſth.l.Gallus.§. & quid ſi tantum.num.71. 212
Clericus repertus in delicto poteſt capi per iudicem ſecularem, vt præſentetur eccleſiaſtico.l.cui iuriſdictio.nu.16.de iur.omn.iud. 69
clericus vel prælatus,qui diu fuit in poſſeſſione beneficij, vel prælaturæ præſumitur ab Epiſcopo legitimè inſtitutus,licèt non poſſit probare de titulo.ff.de acq.hær.l.qui in aliena.nu.38. 62
clericus quando poſſedit duas Eccleſias longo tempore patiente ſuperiore,præſumitur,ꝙ ſit facta vnio illarum eccleſiarum, licèt aliter de vnione ipſa probari non poſſit.ibid.nu.39. eod.
clericus non poteſt expreſsè renunciare iuri ſuo. ff. de reb. cred. l. cùm quid.in 2.lect.nu.13. 11
clericatus poteſt probari per vnum teſtem.ff.de iureiur.l. admonendi.in repe.num.198. 127
clericus an conſtituatur in mora ex lapſu temporis conceſſi per Epiſcopum ipſi clerico ad abſentandum.ff.ſi cert.pet.l.vinum.nu.12. 43
clerici an teneantur ſoluere gabellas pro rebus, quas habent ab alijs quã ab Eccleſia titulo hæreditario tanquam laici. l. placet.num. 23.C. de ſacroſ.Eccleſ.in 2.lect. 20
clerici volentes an poſſint vti conſuetudine laicorum. ff. de legib. l. de quibus.num.12. 22
clerici quibus caſibus poſſint cogi ſoluere collectas.ff. de leg 1.l.ſi ex toto.num.15. 24
clerici,etiam de iure canonico pro defenſione rerum ſuarũ licitum eſt percutere,ſed non occidere.ff.de iuſt.& iur.l.vt vim.nu.26. 7
clericis non ſeruientes in diuinis, non debẽt habere fructus beneficiorũ ſuorum C.de teſt.mil.l.ſcriniarios.nu.6. 83
clerici an gaudeant priuilegio , vt non præſcribatur contra eos niſi 40. annis in bonis proprijs , non dico eccleſiaſticis.Auth. quas actiones. num.45.C.de ſacroſ.Eccleſi. 34
clerici licèt non poſſint citari corã laico iudice, etiã ſi conſentiant, hoc verũ eſt ſi citentur præcisè,ſecus cauſaliter,videlicet ſi ſua putauerint intereſſe,C.de teſt.l.teſtamenta omnia.nu.3. 104
clerici & aliæ perſonæ eccleſiaſticæ prohibentur à fideiuſſione , tamen ſi fideiuſſerint,valet fideiuſſio.ff.de his , qui ſunt ſui,vel alieni iuris l. patre furioſo.nu.14. 33
clericus & ſacerdos prohibentur exercere officium tabellionatus, tamẽ ſi exerceant,valent inſtrumenta per eos facta.ibid.nu.15. eod.
clerici nunquid poſſint eſſe delegati laicorum,in rub.nu.6.ff.de offi.eius cui manda.eſt iuriſd. 51
Reliqua in verbo Sacerdos.

¶Cloaca.Cloacæ appel.quid continetur. in l. cætera. §. hoc Sena. ff.de leg.1.nu.11. 81
¶Cluſa an fieri poſſit in medio fluminis publ. contra frontem agri vicini.in l.quominus. ff.de flu.nu.72.& 77. 188
cluſa molendini quando fieri poteſt,& quando in flumine publico, & cuius ſit,ibid.nu.75. eod.
cluſam & molendinum in aqua aliena , ſeu fundo nemo facere poteſt. ibid.num.50. 187
cluſam ſi facere velim , an poſſim mittere tigna in ripa vicini , & quid poſſum facere eo inuito.ibid.nu.63.64.& 65. 187
cluſam an poſſint vicini impedire, cũ qua inũdat ripas.ibi.n.79. 188
cluſa ſi facta ſit ſuper molẽdino domino patiẽte, an poterit poſtea prohibere.ibid n.104. 190
cluſam an quis mutare,vel alterare poſſit.ibid.nu.67. 188
cluſam mutans de vno loco ad alium, nouam cluſam feciſſe videtur. in l.ius ciuile.ff.de iuſt.& iur.nu.10. 13
cluſam nouã ſi ſtatutum prohibet in flumine fieri,cluſæ veteri aliqd addi,vel detrahi non põt,ſed ſolùm poterit refici in eo.ſtat.ibi.n 9. eo.
¶Coactio . Aliquid fieri coactè , vel timore coactionis paria ſunt. in l. cùm te propones.C.de tranſact.nu.4. 95
¶Codicilli . Inſtitutio facta in re certa in teſtamen. an poſſit adimi in codicillis.in l.omnimodo.C.de inoffi.teſt.nu.9. 176
codicilli an rupto teſtõ rupti intelligantur.in l.1.C.de cod.nu.1.& 3.181
codicilli an veniant appella.teſt.in l.ſi idem. C.de codi.nu. 3.fol.181.& in l.ſi qui . od.tit.nu.16.fol. 183
codicilli an rumpantur,quando teſtamentum ab initio valuit in l. 3. §. fin. ff.de lib.& poſth.nu.10. 167
Diſpoſita in codicillis habentur perinde , ac ſi eſſent diſpoſita in teſtamento.in rub.ff.de leg.1.nu.2. 2
codicilli in dubio ꝓſumuntur cõfirmati in teſtõ.in l.1.ff.de leg.1.n.5.6
codicilli an requirant teſtes rogatos.in l.ſerui electio.ff.de leg.1.n.39.17
codicilli non valebunt cum tribus teſtibus ſtante ſtatu. ꝙ teſtamentum valeat cum quinque.in l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.34. 10
codicilli an poſſint fieri per patrem filio impuberi ſine teſtamento grauando venientes ab inteſtato,& non filium.in l.ſi Ticio.§.ſicut. ff.de lega.1.nu.19.& 21. 163
codicillus dicitur paruus codex, ſeu parua ſcriptura , in l.ait prætor.§.1. ff.de re iud.nu.12. 149
codicilli quando ſunt confirmati in teſtamento , tunc ipſo iure tollunt legata facta ih teſtõ.de vulg.& pupil.ſubſt.l.ſi quis eum.nu.4. 132
codicilli ſunt acceſſorij teſtamenti.in rub.de leg.1.nu.15. 2
codicilli vltimi derogant priorib.de leg.1.l.ſi mihi & tibi.§. in legatis.el 2.nu.2.fol.41.& in l.duobus reis.§.idem Pompo.ff.de iureiu.nu.5.94
codicilli an ſimiliter petantur publicari ſicut teſtamentum. C. de teſta. l.publicati.nu.9.fol.97.& in rub.ff.de leg.1.nu.15. 2
codicilli,in quibus facta ſunt legata , non rumpuntur agnatione poſth. ff.de leg.1.l.qui filiabus.nu.36. 47
codicilli quando ſunt ſeparati à teſtamento , qui egit ex teſtamento ,& ſuccubuit , poteſt ex alia ſcriptura codicillorum agere ab inteſtato. C.de codicil.l.ſi quis agere.nu.15. 183
codicilli non impediunt collationem. C.de colla.l.ſi maritus.num.1.64
codicilli ſunt ita ſolennes,& perfecti ad tollendum legata ſicut & teſtamentum.ff.de leg.1.l.ſi ita ſit ſcriptum.nu.23. 44
De clauſulis in codicillis appoſitis in verbo Clauſula.
¶Cognatio ſpiritualis maior eſt carnali. in l. apertiſſimi. C.de iud.nume.7. 158
cognationis & agnationis differentia hodie eſt ſublata. in l.ſi arrogator. de adopt.num.64. 40
¶Cognitio videtur mandata illi, cui mandatur executio.ff.de re iud.l.à diuo Pio.num.11. 160
cognitio & pronunciatio,ꝙ quis ſit mittendus in poſſeſſionem,poſſunt delegari.l.iubere.nu.6.de iuriſd.omn iud. 75
cognitio cauſæ debet fieri plena in cauſis,in quibus ſententia parit plenum præiudicium.C.de iud.l.iudices.num.1. 145
cognitio cauſæ ſi committatur etiam ſi ſimpliciter , intelligitur ſemper commiſſa deciſio,& ſententiæ prolatio. ff.de re iud.l.à diuo Pio. nu. 16.& ſeq.fol.160.vbi latiſſimè,& in l.cũ ꝓlatis n.1.co.ti.cũ ſeq.175
cognitione & declaratione facta de mittẽdo in poſſ. ipſa realis executio poteſt fieri per quẽcunq; nũcium.l.iubere.nu.7.ff de iuriſ.om.iud. 75
cognitio generis dẽt ꝓcedere cognitionẽ ſpecierũ.ff.de reb.cre.l.j.n.14.3
cognitio cauſæ qñ eſt facta à lege , vel ab homine in quo differat. in l. à diuo Pio.ff.de re iud.nu.17.fol.160.& in l.cùm prolatis.eo.nu.2. 175
cognoſcere quis pot incidenter de cã ſtatus,qui principaliter nõ poſſet, & cauſa ſtatus eſt præiudicialis.C.de iudicijs.l.quoties.nu.1. 142
cognitio cauſæ plena requiritur in ſpiritualibus. l. nec quicquam. ff. de offic.procon.& lega.nu.84. 49
cognitionem plenam ſunt quædã cauſæ quæ requirunt , & tũc an poſſint delegari.ibi.nũ.83.fol.eod. ſi verò requirant cognitionem plenã, & decreti interpoſitionem,delegari non poſſunt,ibid.nu.82. eod.
¶Cognomen.Solo cognomine non poſſumus eſſe certi. in l.1.ff.de lib. & poſth.num.28. 163

¶Cohæres.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶Cohæres. Materiam cohæredis. ℣. in verbo Hæres, & in verbo Suitas.
cohæredum vnus ſi emat ab alijs cohæredibus rem communem hęreditariam, poterit etiam cum partibus aliorum ſuam partem emere. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 14. 159
¶Collatio habet locum tantum inter filios deſcendentes, non ècontra, in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccle. nu. 36. fol. 26. & in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. n. 41. fol. 167. & in l. quoniá nouella. C. de inoffi. teſt. nu. 9. fol. 176. & in l. filium qnem habentem. C. fam. ercis. nu. 10. fol. 186. & plenè in l. ſi emancipati. C. de colla. nu. 26. 70
collatio an locum habeat inter fratres de feudo, vel emphy. acquiſita per patrem filio, taliter, ꝙ in vita patris incipiat habere. l. quoniã nouella. C. de inoffi. teſta. nu. 8. 175
collatio actiuè, & paſſiuè an tranſeat ad hæredem. l. ſi maritus. C. de collat. num. 1. 64
collatio an impediatur per codicillos. ibid. nu. eod.
collatio vt habeat locũ inter deſcendẽtes, requiritur, ꝙ omnes tales deſcendentes ſint in primo gradu, aut ſuccedant loco primi. C. de colla. l. ſi emancipati. nu. 32. 71
collatio bonorum omiſſa debet fieri officio iudicis. C. de collat. l. ea demum. num. 3. 61
collatio, hoc verbum capitur in iure multis modis. C. de collat. in rub. num. 1. 54
collatio de iure Codicis non habet locum inter ſuccedẽtes ex teſtamẽto. C. de colla. l. 1. nu. 1. eod.
collatio nunq̃ habet locũ inter alias p̃ſonas, niſi inter deſcedẽtes ſuccedẽtes aſcendẽtibus, & nõ inter alios. C. de coll. l. 1. emãcipati. n. 26. 70
collatio inter tranſuerſales ſuccedentes tranſuerſalibus non habet locum, vt ibid. nu. 27. eod.
collatio an habeat locum inter aſcendentes ſuccedentes tranſuerſalibus. ibid. num. 28. 71
collatio inter deſcendentes vt h abeat locum tria requiruntur copulatiuè. ibid. nu. 30. eod.
collatio hodie ceſſat, ſiue ex teſtamẽto, ſiue ab inteſtato, ſi pater hoc expreſsè prohibuit. C. de collat. Auth. ex teſtamento. nu. 1. 54
collatio vt habeat locum inter deſcendentes, requiritur, quòd tales deſcendentes ſuccedant titulo vniuerſali, aliàs ſecus. C. de collat. l. ſi emancipati. nu. 35. 72
¶Collatio beneficij. De hac materia vide in verbo, Beneficiũ Eccleſiæ.
¶Collecta an poſſit imponi forenſibus pro bonis, quæ poſſident. ibid. in l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2. lect. nu. 5. 19
collecta an poſſit imponi clericis. ibid. eo. nu. & fol.
collecta an & quando poſſit imponi vaſſallis à dominio, ibid. nu. 19. 20
collecta an ſit ſoluenda pro bonis liuella. ſeu emphy. quæ quis habet ab Eccleſia. in Auth. quas actiones. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 42. 34
collecta ſi imponatur à ſuperiore quibuſdam locis, & aliqui ex illis non teneantur ſiue ex præſcrip. vel priuilegio, tunc tota debetur ab alijs non priuilegiatis. in l. ſi duobus reis. §. hæres. ff. de leg. 1. nu 4. 46
collecta ſi imponatur, inſpicitur tempus, quo eſt impoſita, non quo venit ſoluenda. in l. apud Iul. §. hæres cogitur. ff. de leg. 1. nu. 5. & 6. 75
collecta quando imponi poteſt per communitatem pro ſupportandis oneribus. in l. quo minus. ff. de fluminum. 156. 192
collecta quando poterit imponi per iudicem inuita vniuerſitate. in l. ſi ſe non obtulit. ff. de re iudi. nu. 20. 144
collecta qñ dẽt imponi per ſolidũ, & libram, vel per capita. nu. 28. & 29.
collectæ ſunt, quæ non habent certam, & determinatam formam, ſed cuilibet imponuntur ſecundum æſtimum, & ſecundum occurrentes neceſſitates. l. placet 1. lect. nu. 4. C. de ſacroſan. Eccleſ. 17
collectæ quæ dicantur. in d. l. placet. 2. lect. num. 5. 19
collectam ſi vnus de familia ſoluerit, iſtud debet toti familiæ prodeſſe. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. nu. 29. 140
collectæ & datia ſunt munera extraordinaria. l. placet. in 2. lect. nu. 16. C. de ſacroſan. Eccleſi. 19
collectarum facta impoſitione à ſuperiore, ſi aliquis mutet forum, vel domicilium, vel efficiatur religioſus, quid iuris. l. cùm quædam. num. 14. de iuriſd. omn. iud. 93
collecta cui poſſit imponi, & quibus locis. ff. de legi. l. de quib. nu. 47. 24
collectam ſoluere ſi vnus de vniuerſitate non poteſt, an alij teneantur pro eo ſoluere. ff. de pact. l. auus neptis. nu. 14. & 15. 201
Reliqua infra in verbo, Gabella.
¶Collectiuũ. Collectiua noĩa inducũt coniunctionem verbalẽ, & per conſequens ius accre. in l. qui quartã. §. ſi quis vnam. ff. de leg. j. n. 1. 45
collectiuo nomine vocati admittuntur oẽs ad vnam partem ſi ſunt nati, ſecus ſi naſcituri. in l. qui filiab. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. nu. 10. 48
collectiuum nomen an inducat coniunctionem verbalem, & realem ſimul, in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 1. 10. & 147. 184. & 186
¶Collegatarius ſi ſuccedit hæredi, quia in parte ſibi legata hẽt ius retentionis, facit partem collegat. in l. planè. §. ſi duobus. ff. de leg. 1. n. 1. 65
collegatarius ſi conſequutus eſt æſtimationem partis rei legatæ, ita facit partem colleg. ſicut ſi rem fuiſſet cõſequutus. in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. nu. 6. 153
¶Collegium. Si ex forma ſtatuti nullius poſſit eſſe de collegio legitarum, vel medicorum, niſi ſit ciuis originarius loci, & pater ſit ciuis originarius, licèt filius ſit natus alibi à caſu, debet tamen cenſeri ciuis originarius, cuius eſt pater, & poterit eſſe de collegio, in l. huiuſmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. nu. 11. & 19. 151
collegium dicitur quando plures ſimul colliguntur. in l. 1. §. ſi autem collegium. ff. ad Treb. nu. 3. 203
collegium, ſeu vniuerſitas an poſſit excommunicari, an ſolum interdici, in l. quod in rerum. §. & ſi nauem. ff. de leg. 1. nu. 7. 52
collegij res nõ dicuntur eſſe ſingulorum. in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 10. 18
collegiati in actib. collegialibus debent cõſentire collegialiter, & ſic cõgregatim, nõ aũt ſeparatim. in l. ſi qs à filio. §. ſi parti. ff. de leg. j. n. 8. 59
collegium grauatum de reſtituendo poteſt ex Senatuſconſul. Treb. reſtituere hæreditatem vni de collegio. ad Senatuſconſul. Trebel. l. 1. §. ſi autem collegium. nu. 1. 203
collegium aliud eſt, & aliud ſinguli de collegio. ibid. nu. 2. eo.
collegium, & corpus an inter ſe differant. ibid. num. 3. eod.
collegium, vel vniuerſitas an poſſit facere contractus, & expedire actus ſibi neceſſarios ſine auctoritate alterius ſuperioris. ibid. nu. 4. eod.
collegium ſi vult per ſeipſum emere, vel vendere, an ſit neceſſe, ꝙ conſtituat ſyndicum. ibid. nu. 6. eod.
collegium poteſt contrahere cum vno de collegio. ibid. nu. 8. eod.
collegium, vel vniuerſitas in qua ſunt decem, ſi fecit cõpromiſſum mortuis quinque, vel ſeptem, an compromiſſum extinguatur. ff. de leg. 1. l. quod in rerum. §. & ſi nauem. nu. 6. 52
collegia an poſſint ſtatuta condere. ff. de iuſt. & iur. l. oẽs populi. n. 37. 17
Reliqua in verbo, Vniuerſitas.
¶Colonus tam Eccleſiæ, quã priuati poteſt expelli à iure, ꝙ habet propter deteriorationem rei. in Auth. qui rẽ. C. de ſacroſan. Eccleſ. n. 4 27
colonus tam Eccleſiæ quàm priuati an perdat melioramenta per ceſſationem ſolutionis biennio factam. ibid. nu. 9. & nu. 12. eod.
colonus tam Eccleſiæ quam priuati an poſſit ſtatim expelli cùm ceſſat à ſolutione. ibid. num. 12. & 14. 27. & 28
Pactum de non expellendo colonum ſub pęna quando à ſolutione ceſſaret, an ſit validum. ibid. nu. 13. eod.
colonus aſcriptitius, & colonus cenſitus qualiter differunt. ff. de iuſti. & iur. l. manumiſſiones. nu. 15. 8
colonus, & conductor licèt per veram traditionem priuent dominum poſſeſſione, non tamen tradendo fictè, puta, conſtituendo, vel conducendo. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 109. 57
colonus partiarius tenetur ſuis vecturis conducere partem, quam debet domino, tamen non tenetur ſoluere gabellam, ſed ipſe dominus. ff. ſol. matr. l. fructus. nu. 14. 19
colono vel inquilino expulſo, an dominus ꝑdat vtranq; poſſ. naturalẽ, & ciuilem. Quid expulſo vſufru. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. nu. 3. 96
colonus nõ ſolùm tenetur de fructibus perceptis finita locatione, imò ſi durante locatione colligit fructus immaturos, tenetur reſtituere domino. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. §. res pignori. nu. 2. 14
colonus antiquior fiſci debet præferri alijs in noua conductione, dummodo offerat pretium, quod aliquis alius. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohęredes. nu. 28. 182
colonus ſi vult vendere partem ſuam fructuum, debet eam potius vendere domino, dummodo offerat iuſtum pretium. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ §. cohæredes. nu. 26. eod.
colonus ſimplex, q conduxit ad quatuor annos, non põt expelli niſi ceſſet per bienniũ in ſolutione. Auth. qui rẽ. nu. 12. C. de ſacroſ. Eccl. 27
colonus pariarius pro medio fructuũ habet actionem perſonalẽ pro ſocio, vel ex conducto contra venditorẽ, quę non poteſt cõpetere contra emptorẽ, q eſt ſucceſſor ſingularis. ff. de leg. 1. l. cũ filiof. n. 181. 38
colono quando aliquis dat terram colendã ad tertium, vel ad quartum, colonus non debet deducere ſemen, vel aliàs expenſas, niſi ſpeciale pactum fuerit. ff. ſol. matr. l. fructus. nu. 13. 19
colonus rei cenſualis ſi ceſſet in ſolutione, an poſſit expelli. Auth. qui rẽ nu. 10. C. de ſacroſan. Eccleſ. 27
colonus ſi finita locatione percipiat fructus, poteſt conueniri cõdictione furtiua. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. §. res pignori. nu. 1. 14
Reliqua in verbo, Conductor, & in verbo Emphyteu.
¶Comes palatinus habẽs ab Imperatore priuilegiũ legitimãdi ſi habet filium naturalẽ quem vult facere legitimari per aliũ comitem palatinum interponentem auctoritatem ſuper hoc, talis legitimatio eſſet ipſo iure nulla. l. eſt receptum. nu. 8. ff. de iuriſd. omn. iud. 88
comes, vel baro ſi prohiberet filio, vel hæredi alienare vaſallos, licèt ſimpliciter, & ſine cauſa, talis tamen prohibitio valet, quia cenſetur fa fauore vaſſallorum. Et hoc caſu ſi contra fiat, videtur relicta liberatio vaſſalli, de leg. 1. l. filiusfa. §. diui. nu. 26. 166
comes, qui conceſſit cuidam Eccleſię quicquid iuris habebat in tali caſtro, vel tali fundo, talis conceſſio nihil operatur, & nullum titulum tribuit ad præſcribendum, niſi conſtet de iure concedentis. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. nu. 18. 133
comes palatinus an poſſit legitimare filium ſuũ naturalẽ corã ſeipſo, & filiũ fratris ſui, vel alterius. l. qui iuriſdictioni. n. 9. de iur. omn. iud. 86

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Comes palatinus habens licentiam legitimandi ſpurios, an poterit legi tima re ſpurias, in l. ſi quis id quod. ff. de iur. omn. iud. nu. 8. 82

comes eſſe ille propriè dicitur, qui eſt inueſtitus de comitatu alicuius caſtri, vel loci. ff. de lib. & poſth. l. in ſuis. num. 22. 179

comes palatinus, qui habet poteſtatem legitimandi filios naturales, vel ſpurios ex priuilegio imperiali, non poteſt legitimare naturales ad petitionem ipſorum naturalium exiſtentibus legitimis, ſed benè poteſt legitima e ad petitionem ipſius patris. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tan um. nu. 100. 213

comes dicit, concedo Titio in feudum nobile quicquid conceſſi Seio in feudũ guardiæ, cui re vera nihil cõceſſarat, vel non apparet, an ali qd conceſſum videatur. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. nu. 19. 133

comes, vel baro ſi promiſit militi ſuo dare feudum, & non dixit quod, an valeat, ff. de leg. 1. l. ſi domus. nu. 19. 120

comites ſine comitatu non ſunt propriè comites, ſed abuſiuè. ff. de leg. 1. l. ſi id quod. nu. 23. 28

comites rerum priuatarum erant duo. l. procurator. nu. 2. C. de eden. 66

comitatenſes tenentur ſoluere ſalarium Poteſtati. ff. de pact. l. auus neptis. nu. 9. 201

comitib. æquiparantur, qui à Papa, vel Imperatore deputãtur ad cuſtodiam ciuitatũ. l. quæcunq;. nu. 17. ff. de off. eius cui man. eſt iuriſd. 53

¶**Commercium**. Quid ſit commercium. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. num. 16. 9

¶**Commiſſio** citationis an requirat ſcripturam. l. cùm proponas. nu. 8. C. de pact. 80

commiſſio certarum cauſarum quando debeat cenſeri delegatio. l. more. nu. 48. ff. de iuriſd. omn. iud. 80

commiſſio, ſeu delegatio per ſummum Pontificẽ alicui de dando licẽtiã certo monaſterio concedendi in emphyteuſim, intelligitur de prima licentia tantum. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. ſi ei, qui. nu. 16. 94

commiſſio hominis ſi contineat, quod à iure communi ineſt, non inducitur ex tali commiſſione noua forma. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ, §. duo fratres. nu. 8. 186

commiſſio vniuerſalis an extinguatur morte mandantis. l. more. nu. 55. ff. de iuriſd. omn. iud. 80

commiſſio facta iudicibus delegatis, vt procedant iuxta, vel ſecundum formam priorum literarum, nihil valet, niſi de prioribus literis appareat. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 32. 100

commiſſio facta conſultori ſub iſtis verbis, conſulatur quid iuris, per hæc verba conſultor habet commiſſionem dandi cõſilium ſuper toto eo, de quo poteſt quæri ex facto narrato. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulatus ſim. §. cùm venderet. nu. 3. 159

commiſſio quando fit per verba, quæ ſolam monitionem important, an requirat parrium præſentiam, vel citationem. l. nec quicquam. nu. 44. ff. de offi. procon. & leg. 47

commiſſum ſi quid eſt in liberam voluntatem alicuius, poteſt arbitrari quomodo vult, & ẽt iniuſtè. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatũ. n. 27. & 28. 131

commiſſum ſi ſit alicui, vt ſuper facto cognoſcat, intelligit commiſſum, vt cognoſcat de omni lite, quæ ex illo facto poſſit oriri ſiue ciuilis, ſiue criminalis. ff. de iureiur. l. ſi duo patro. § idem Iul. nu. 2. 83

commiſſum alicui ſi ſit per verba importantia arbitriũ boni viri, tenetẽ ſeruare regulas iuris communis. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. n. 26. 131

commiſſum ſi ſit aliquid voluntati alicuius, an ſit ſubiectus regulis iuris communis. ibid. nu. 29. eod.

committens ſe in voluntatem aduerſarij ſui, intelligitur ſecundum arbitrium boni viri ibid. nu. 30. eod.

commiſſum ad conſcientiam alicuius dicitur commiſſum ad veritatẽ. C. de fideicom. l. ſi inutiliter. nu. 6. 200

commiſſum conſcientiæ alicuius intelligitur commiſſum, vt viro optimo in ſuperlatiuo. Si verò committatur diſcretioni, intelligitur cõmiſſum vt viro bono ſimpliciter. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. n. 12. 131

commiſſum ſi quid ſit conſcientiæ alicuius, non poteſt tranſgredi leges, qa intelligitur de conſcientia legibus munita, non de ea, quam pars ſibi fabricat. C. de iud. l. certi iuris. nu. 9. 160

committere aliquid contra legem faciendo, cenſetur grauius, q̃ omittendo. ff. quod quiſque iur. l. ſi quis iniquum. §. ſi filius meus. n. 4. 100

committens ſe miſericordiæ alicuius, importat arbitrium boni viri. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. nu. 11. 131

committentis qualitas, non autem commiſſarij attendi debet in cauſa delegata. l. & ſi prætor. nu. 1. ff. de off. eius, cui mand. eſt iuriſd. 60

committere verbum eſt cõmune ad comprehendendum tã mandantẽ, quàm mandatarium. in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 365. 135

Reliqua de cõmiſſione cauſarũ. ſ. in verbo cauſa, & in verbo Cognitio.

¶**Commodatum**. Commodatarius de qua culpa teneatur. in l. domus. ff. de leg. 1. nu. 7. 112

commodati actio, & furti, an ſimul concurrant. in l. ſi ex pecunia. C. de furt. num. 11. 6

¶**Commune** quando dicitur meum, eſt per fictionem, & non verè, & propriè, in l. ſerui electione. § Labeo. ff. de leg. 1. nu. 22. fol. 18. & in l. cætera. §. item quæri poteſt. eod. tit. nu. 8. 79

Commune quod eſt pluribus vt ſingulis, non dicitur meum, quo ad diſpoſitionem partis ſocij, niſi in quinque caſibus. in l. ſerui electione. §. Labeo. nu. 13. & 20. cum ſeq. 18

communis vſus loquendi præfertur in omni materia propriæ ſignificationi. in l. 1. ff. de acq. poſſ. nu. 42. 53

communis opinio ſeu ſententia, an & quãdo erit tenenda. in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. n. 22. fol. 165. & quæ dicatur. in l. re cõiuncti. ff. de leg. 3. nu. 142. 186

commune dicitur meum etiam pro parte ſocij eo inuito in ſex caſib. in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 21. 18

communem domum ſi duo fratres habeant, & conſuetã locari, & vnus velit eam locare, alter verò non, quis eorum præferatur, vel ſi vnus vellet habitare, & alter locare. ibid. nu. 16. eod.

cõem domum pro indiuiſo ſi duo fratres, vel ſocij habeant, & vnus eorũ totam domũ inhabitaret, non tenetur alteri ad aliq̃ penſionẽ, & poterit inuito ſocio, vel fratre facere incidi ſyluã. ibi. nu. 17. cũ ſeq. eod.

communem fundum pro indiuiſo ſi vnus fratrũ vult, q̃ colatur, & alius non vult, q̃ pars ſua colatur, & nihilominus alter fecit totum fundũ coli, & ſeminari, non tenebitur in aliquo reſpondere de fructibus fratri, vel ſocio, etiam pro parte dominica. ibid. nu. 19. eod.

communem terram habens cum damnato de hæreſi, ſi defendat totã terram propter partem ſuam, nõ dicitur fautor illius dãnati. ibi. n. 31. 19

communia vtenſilia cum alio non intelliguntur donata illi, cui donator donauit omnia vtenſilia ſua. ibid. nu. 6. 18

communia inter teſtatorem, & hæredem videntur legata per teſtatorẽ, ſi teſtaror alicui legauit ſine pronomine meum, in l. ſerui electione. §. fin. ff. de leg. 1. nu. 20. 21. & 28. 20

De communione inter fratres, & inter ſocios, vide infra in verbo Frater, & in verbo, Socius.

¶**Communi** diuidundo. Actio cõi diuidun. poteſt intentari ex duplici capite. in l. in prouinciali. §. ſed ſi in loco. ff. de no. ope. nun. nu. 78. 14

¶**Communiter**. Iſta dictio quid importet. in l. 1. C. de tranſac. nu. 4. 94

¶**Communio**. Si teſtator in teſtõ diſpoſuit, q̃ fratres ſtarẽt in cõmunione, & lucra cõmunicaret ſub pœna priuationis hĩditatis, intelligit ſi fuerint interpellati. in l. vniuerſa. C. de prec. Impe. offe. poſt nu. 4. 48

communia ciuitatis, vel comitatus non poſſunt ſeipſa diuidere in plura ſine licentia ciuitatis, cui ſubſunt quantum ad præiudicium illius ciuitatis. in l. debitorum. C. de pact. nu. 6. 85

¶**Communio** ſolet parere diſcordias, in l. qui Romę. §. cohæredes. ff. de verb. oblig. nu. 16. fol. 181. & in l. non amplius. §. cùm bonorum. ff. de leg. 1. nu. 12. 54

¶**Comparatiuum** participiat de poſitiuo, & retinet eius ſignificatum. in l. ſtipulationum quædam. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 121. & quæ ſit eius natura. in l. iubere. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 16. 76

¶**Compater**, ſeu pater ſpiritualis non poteſt fieri per procuratorem. Itẽ tenetur puerum inſtruere de fide, & pro eo reſpondere apud Deum. in l. Gallus. §. forſitan. ff. de lib. & poſth. nu. 13. cum ſeq. 221

compater an poſſit in ius vocari ſine venia, & an poſſit eſſe teſtis. in l. generaliter. ff. de in ius voc. nu. 1. & 2. 112

¶**Compendioſa** ſubſtitutio. Vide in verbo Subſtitutio. in rub. de compen. ſubſtitut.

¶**Compenſatio** ſpeciei ad quantitatem, vel qnantitatis, &c. an poſſit fieri, in l. diuortio. §. ob donationes. ff. ſol. matr. nu. 2. 23

Paria delicta mutua cõpenſatione tollũtur. in l. trãſa. C. de trãſ. n. 4. 112

compenſatio an ſit admittenda de dolo cum dolo. ibid. nu. 3. eod.

compenſatio an poſſit opponi coram arbitro, in l. eſt receptum. ff. de iuriſd. omn. iud, nu. 12. 89

compenſatio de quantitate ad quantitatem, an & quando procedat. in l. cùm fundus. §. ſeruum tuum. nu. 11. ff. ſi cert. pet. 52

compenſatio non fit de quantitate ad ſpeciem. ff. de leg. 1. huiuſmodi. §. cùm pater. nu. 12. 146

compenſatio non fit de liquido ad non liquidũ. ff. ſi cert. pet. l. cùm fundus. §. ſeruum tuum. nu. 12. 52

compenſatio poteſt fieri de eodem genere ad idem genus. ff. de verb. oblig. l. ſi centum. nu. 1. 168

compenſatio non admittitur de quantitate pecuniæ ad quantitatẽ fructuum. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. ob donationes. nu. 5. 23

compenſatio an ſit ficta ſolutio non ſolùm q̃n eſt debitum naturale, & ciuile, ſed etiã quo ad naturale tantũ. ff. ſi cert. pet. cùm fundus. §. ſeruum tuũ. n. 13. fol. 53. & in l. cũ, qui. §. ſi iurauero. ff. de iureiur. n. 4. 96

compromiſſum ſi contineat clauſulam ſolitã apponi, q̃ pœna toties cõmittatur, quoties fuerit contra factum, an pœna poſſit cõmitti pluſquam ſemel. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 18. 30

compromiſſum peti non poteſt poſt publicatum proceſſum, & ſic poſt publicatas atteſtationes ſtante ſtatuto, q̃ affines, & vicini teneantur compromittere. in l. ſi cauſa. C. de tranſact. nu. 3. 113

compromiſſum ſecuto laudo arbitri, dicitur quędã trãſactio, in l. filius fam. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 94. in 1. lect. fol. 168. & in 2. lec. n. 127. 174

compromiſſum primum ſi non valuit, an & eius prorogatio. in l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. nu. 13. 49

compromiſſum factum à prælato Eccleſiæ inconſulto ſuperiore, nihil valet, in l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 60. 106

Com-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Compromissum si sit nullum ex defectu formæ, vel solennitatis, an valeat pactum de non allegando nullitatem compromissi. ibid.
Compromissum cum pœna factum, cum clausula rato manente pacto, an per hoc videantur duo cõpromissa. in d. l. nemo. in 2. lec. n. 89. 107
Compromissum quomodo debeat fieri in aliquem tanquam in arbitrium boni viri, & quando in meram, & liberam absolutam voluntatem. in l. si sic legatum. ff. de leg. 1. nu. 30. & seq. 131
Compromisso facto in aliquos, vel in alterum eorũ cũ clausula, ꝙ possit vnus etiam alijs non requisitis facere, & expedire negotium etiã si alij valeant, & velint interesse, vel ꝙ si non omnes poterint interesse, expediatur per alium, quod si aliqui noluerint, vel non potuerint interesse, expediatur per alium, quid importent hæ clausulæ, in l. si fundum sub conditione. §. his verbis. ff. de leg. 1. num. 4. & 6. 139
Compromittentes ante litigium interuentu amicorum in aliquos, an pendente compromisso poterint redire ad ordinarium. in l. pecuniã. ff. si cert. pet. nu. 6. 56
Compromittentes si inter se promiserunt stare laudo arbitri, & non petere reductionem arbitrij boni viri sub certa pœna, si ille coram quo petita fuit reductio, decidat laudũ æquè esse prolatum, & pars altera petat pœnam appositam in compromisso, an in tali iudicio non obstante confirmatione, de laudi iniquitate per alteram partẽ dici possit, & tale compromissum intelligitur si laudum fuerit æquum, secus si iniquè fuerit arbitratus, ne detur materia delinquendi. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 21. & 22. 209
Compromittentes an possint expressè promittere ne liceat laudum reducere ad arbitriũ boni viri, si arbiter malè arbitretur, & an hoc possint cum iuramento. ibid. num. 22. eod.
Compromitti an possit in laicum de causa vsuraria, Quid de alia causa. C. de iudi. l. quoties. nu. 9. fol. 143
Compromissum an possit expressè fieri per partes super eo, quod iam est laudatum, vel indicatum. ff. de transact. l. 1. num. 6. 214
Compromissum generale si fiat de omnibus litibus, quæ sunt, vel esse possunt inter partes, intelligitur, quæ esse possunt ex causa de præsenti. ff. de cond. cau. dat. l. quod Seruius. nu. 13. 160
Compromissum qñ fit, & defertur iuramentũ iudici, ꝙ rectè iudicabit si malè iudicat, an faciat litem suã. l. non dubiũ. nu. 21. C. de legib. 36
Compromissum æquiparatur transactioni. ff. de transact. l. 1. nu. 13. fol. 214. & in l. eleganter. ff. de cond. indeb. nu. 3. fol. 176. & in l. si causa cognita. C. de transact. nu. 2. 113
Compromissum si est factum in aliquẽ secundũ eius cõscientiã, an ista sententia possit ferri sine citatione. C. vnde legi. l. certum est. n. 10 42
Compromissum factũ sub dignitate, nunquid transeat ad successorẽ in dignitate. ff. de vulg. & pup. substi. l. qui liberis. §. hæc verba. nu. 10. 116
Compromissum super alimentis de futuro relictis, nunquid valeat. l. de alimentis. nu. 2. C. de transact. 100
Compromissum si fit in arbitros, vt pronuncient de iure tantum, an intelligatur de iure communi, an etiam de omni alio iure. l. præscriptione. num. 18. C. si contra ius, vel vtil. publ. fol. 54. & in l. omnes populi. vbi latè. ff. de iust. & iur. nu. 22. 16
Compromissum si ex forma statuti non sit petitum in causa principali, an possit peti in causa appellationis. l. si causa cognita. nu. 4. C. de trãsact. fol. 113. & in l. ita demum. C. de procu. nu. 6. 128
Compromissum factum est in aliquem de iure, & de facto in procedendo, sed in pronunciando de iure tantum, an iste arbiter debeat pronunciare de iure communi, an secundum statuta illius loci. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. nu. 18. in 1. lect. fol. 15. & in 2. nu. 22. 16
Compromissum factum in arbitrum, vel arbitratorẽ post sentẽtiã, quæ transiuit in rem iudicatam, valet, si in compromisso ponatur clausula, non obstante sententia, &c. l. si diuersa. nu. 6. C. de transact. fol. 103
Compromissum facere nemo inuitus cogitur. C. vnde libe. l. qui se patris. nu. 54. fol. 37 in l. si quis maior. C. de rransact. nu. 15. 118
Compromissum si factum sit inter partes, si tamen compromissum expirat, an cogantur partes iterum compromittere. l. prætor ait. §. deinde. nu. 12. ff. de nou. oper. nun. 46
Compromissum in arbitrum de tota causa principali non solùm potest fieri, sed etiam de aliquo articulo incidenti, vel emergenti. ff. qui satisd. cog. l. arbitro. nu. 5. fol. 134. & in l. pen. C. de pact. nu. 21. vbi vide de quibus rebus fieri possit. 90
Compromittentes in aliquem, vt iudicet de iure, videntur cogitasse de omni specie iuris. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. nu. 17. 14
Compromissum si sit factum cum plenaria potestate, arbiter non potest immediatè pronunciare post compromissum, faceret enim contra ius. C. de iud. l. 1. nu. 4. 118
Compromissum si sit factum, vt pronuncietur secundum iura, arbiter non poterit pronunciare secundum statuta iuri communi contraria. ff. de iusti. & iur. l. omnes populi. nu. 14. 14
Compromissum factum in arbitrũ, qui certo modo ferat sententiã, quare de iure fforum non valeat. ff. de re iudi. l. si conuenerit. nu. 11. 72
Compromissum si est factum, vt arbitrator arbitretur de consilio Sempronij, & Sempronius non vult consulere, an recedatur ab eius persona. s. arbitratoris. ff. de verb. oblig. l. si quis arbitratu. nu. 30. 86
Compromissum quamuis non possit fieri in iudicem ordinarium tanquam in arbitrum, bene tamen potest fieri tanquam in arbitratorem. C. de iud. Auth. si verò. nu. 8. 159
Compromissum factum in arbitratorem, an extinguatur si vna pars cõpromittentium moriatur, vel banniatur, vel excommunicetur. ff. de verb. oblig. l. si quis arbitratu. nu. 28. & 29. 85
Compromissum si sit factum in arbitrum, & ei sit data potestas prolongandi terminum compromissi quoties voluerit, quot vicibus poterit prolongare. l. vt inter diuinum. nu. 17. C. de sacrosc. eccle. 30
Compromissum non recedit à persona. de vulg. & pupil. substi. l. qui liberis. §. hæc verba. nu. 11. 116
Compromissum si factum sit, quòd arbiter possit cognoscere de iure, & de facto, si ferat sententiã contra ius litigatoris, an valeat. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 7. 186
Compromissum factum super re dubia per vnum ex socijs alijs præiudicat. ff. de pact. l. si vnus. nu. 6. 193
Compromissum si fieret ex necessitate statuti cogentis affines compromittere, isto casu coram arbitro haberet locum reconuentio. l. est receptum. nu. 13. ff. de iurisd. omn. iud. 89
Compromissum quando est factum cum pœna, sententia arbitri potest emologari expressè. ff. de re iud. l. ait prætor. nu. 12. 148
Compromissum factum super pluribus, quorum aliqua non dependẽt à potestate compromittentium, tamen pro expressione inutilium nõ vitiatur compromissum super alijs. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. sed & si mihi. num. 20. 14
Compromissum si sit factum cum arbitro procedendi de facto, sed sententiandi de iure, tali casu virtute huius arbitrij poterit arbiter, vel etiam iudex ordinarius, cui data fuerit ista potestas à partib. plenè credere testibus non iuratis. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 226. 128
Compromissum in arbitrum, vel in arbitratorem præsentem, & tacentẽ si partes faciant, non per hoc videtur consentire, & acceptare onus compromissi. ff. fol. matr. l. quæ dotis. nu 98. 50
Compromissum si ita sit factum, quòd arbiter procedat secũdum æquitatem, poterit arbitrari non obstante exceptione, quòd pactũ sit nudum. ff. de pact. l. iuris gentium. §. sed cum nulla. nu. 12. 180
Compromissum an expiret vno ex arbitris mortuo. in l. duo ex tribus. ff. de re iud. nu. 73. 182
Compromisso facto cum clausula rato manente pacto, vel compromisso, an ex sententia detur actio. in l. ait prætor. ff. de re iud. nume. 13. cum seq. 148
Reliqua in verbo Arbiter.
¶Compulsio. Compelli quis non debet ad matr. contrah. metu pœnæ. in l. Titia ff. de verb. oblig. nu. 9. 214
Compellere non potest pater filium, vt adeat hær. aduentitiam ei delatam, in l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acq. hær. nu. 26. 92
Compellere aliquem ad delinquendum ex quo delicto sequatur mors, vel occidere, sunt paria. in l. quid ergo. §. si hæres. ff. de leg. 1. nu. 5. 97
¶Conatus an & quando puniatur. in l. 1. §. hæc autem. ff. quod quisque iur. num. 15. & 16. 96. & 97
Leges punientes conatum non obseruantur de generali consuetudine. in l. 1. §. hæc autem verba. ff. quod quisque iuris. nu. 17. eod.
¶Concessio si sit facta de vno, videtur de alijs facta prohibitio. vide in l. maritus. C. de proc. nu. 10. 131
Concessum minoribus, an intelligatur concessum maioribus. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 29. 5
Concessio facultatis meri facti facta alicui per priuatum, præsumitur merè personalis. in l. apud Iul. §. si quis alicui. ff. de leg. 1. nu. 6. 75
Concessio eius, quod difficilius potest reuocari, difficilius fit. in l. seruo legato. §. si seruum. ff. de leg. 1. nu. 3. 117
Concessio cuiuscunque iuris, ꝙ concedens habeat in tali castro, vel tali fundo, nihil operatur, nec tribuit titulum ad præscriben. nisi constet de iure concedentis. in l. si sic legatum. §. si mihi. ff. de leg. 1. nu. 18. 133
Concessio Principis geminata quid operetur. in l. cùm procurator. §. si dominus. ff. de nou. oper. nun. nu. 6. 36
Concessio comitis facta Ecclesiæ de omni eo, quod habet in tali loco, an sit inutilis, si non constat de iure concedentis. in l. 2. ff. de acq. poss. in §. etenim nu. 12. 73
Concedens vicino duos pedes terræ, vt ibi proijciat aquam, an videatur concedere iure proprietatis, an seruitutis. de leg. 1. l. si fundũ sub conditione. §. qui fundum. nu. 15. 137
Concedens precarium non vtitur accessione recipientis, nisi precario reuocato. ff. de acq. poss. l. Pomponius. §. si is, qui precario. nu. 1. 112
Concedens rem aliquo titulo, vel contractu, intelligitur concedere ad illum vsum, ad quem concedens vtebatur in dubio. ff. solu. matr. l. si fundus. nu. 1. 28
Concedi faciliter debet, quod mihi prodest, & nemini nocet. l. rescripta. nu. 5. C. de precib. Impe. offe. fol. 50. & in l. soluto. ff. fol. matr. nu. 32. fol. 10. & in l. 1. §. denique. ff. ad Senatusconsul. Trebell. nu. 4. 205
Concedo verbum de per se an importet translationem dominij, vel iuris. ff. de const. prin. l. quod prin. num. 4. fol. 27. & ff. de cond. indeb. l. quamuis. §. cùm iter. nu. 5. 176

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Conceduntur multa in conſequentiam, quæ principaliter non concedun ur.ff.de vſucap.l.ſi is,qui pro emptore.num.125. 124

Concedi ſi fiat alicui de aliquo, intelliguntur conceſſa omnia, ſine quib. illu l explicari non poteſt. l.cui iuriſdictio. num.2.ff. de iuriſd. omn.iud fol.68 & in l.ſi cauſa.C.de tranſact.nu.6. 113

Conceſſo vno videtur conceſſum illud, ſine quo conceſſum non haberet effectum.de leg.1.l.quæ delegato.nu.17. 88

Conceſſio præbendę non vacantis non valet.l.de quæſtione.num.15.C. de pact. 92

Conceſſio in emphyteuſim facta pro ſe,& filijs ſimpliciter,an intelligatur pro filijs natis tantum,quos habebat tempore inueſtiturę ff. de rebus cre.l.certi condictio.§ ſi nummos.num.18. 25

Conceſſio feudi ſi fiat alicui per hæc verba, ſicut venerandæ memoriæ prædeceſſor noſter fideli noſtro feudum conceſſit, ita & nos concedimus, an ſit neceſſe oſtendere de prima conceſſione. Auth. ſi quis in aliquo. nu.9 in fin.C.de eden. 68

Conceſſio facta pro ſe & filijs, an intelligatur facta etiam pro filijs fratris.C.de colla.l.vt liberis.nu.11. 65

Conceſſio liberè teſtandi facta à Principe intelligitur legitimè, & iuris ſolennitate ſeruata.C.de inoffi.teſt.l.ſi quando talis.nu.1. 178

Conceſſio liberè teſtandi, quando permittitur habili ad teſtandum, & an & qualiter intelliguntur remiſſæ ſolennitates iuris ibi.nu.3. eod.

Conceſſo vno in vltimis voluntatibus videtur concedi aliud, ſine quo conceſſum non haberet effectum.ff. de pact.l.pactum inter hæredem. num.5. 207

In generali conceſſione non veniunt ea, quæ ſpecialiter concedi non poſſunt.l.quæcunque.ff de offic.ius cui mand.eſt iuriſd.nu.76. 53

Conceſſio,quam Papa fecit alicui de beneficio primo vacaturo, an cõprehendat beneficium, quod tempore conceſſionis iam vacabat. de lib.& poſth.l.Titius.§ Lucius.nu.11. 194

Conceſſionem tenutæ quicquid impedit à principio,illud etiam poſteà oblatum eam reuocat.ff.qui ſatiſd.cog.l de die.§.tutor.num.1. 134

¶ Concilium. Conſilia licèt ſint tanquam euangelia cuſtodienda, tamẽ recipiunt interpretationem.in l.non dubium.C.de legib.nu.36. 37

¶ Concluſio. Licèt concluſum ſit in cauſa, tamen benè admittitur probatio per confeſſionem.in l.cùm te tranſegiſſe.C.de tranſact n.6. 97

Concluſio in cauſa in quib.caſibus parit effectum diffinitiuę ſententię. in l.naturaliter.§ nihil commune.ff de acq.poſſ.nu.103. 105

Concluſio in cauſa non attenditur in criminalibus.ff. de iureiur.l admonendi.in repetitione.nu.56. 112

Concluſio non requiritur in libello accuſatorio. ff. ſi cert. pet. l.vinum. num.25. 45

Concluſum eſſe in cã & ſententiam eſſe latam,paria ſunt ff de iureiur.l. admonendi.in repe.nu.53.fol 112.& in l.licèt.C.de proc.nu.3. 132

Concluſum licèt ſit in cauſa, nunquam tamen intelligitur præcluſa via allegationib.iuris.quin poſſint ſemper allegari,ibi nu.64. 113

Concluſum licèt ſit in cauſa,& iudex manifeſtauerit partibus,quam ſententiam ferre intendit, & fecerunt citare partes ad audiendum ſentẽtiam, tamen poſt iſta omnia poſſunt adhuc produci inſtrumenta de nouo reperta.ibid.nu.50. 112

Concluſio in cauſa quando & qualiter dicatur eſſe facta. C.de proc.l.licèt.num.2.fol.132.& in l.admonendi in repe.nu.51. 112

Concluſiones libellorum qualiter poſſunt ſcribi diuerſis modis.l. petẽs ex ſtipulatione.nu.5.C.de pact. 85

Concluſio non requiritur in libello exceptionum rei.ff. de eden.l.1.nu. 25 fol.164.Reliqua in verbo Libellus.

Concluſio magis attenditur in reſcriptis quàm narratio. ibid. num. 16. eod. cum ſeq.

¶ Concordia quæ ſit,& quæ dicatur,& in quo differat à pace. in l.de fideicommiſſo.C.de tranſact.nu.5. 101

Concorditer factum quid dicatur,ibid.nu.6. eod.

Concordia non poteſt fieri de delicto,per quod Deus offenditur ſine remiſſione Papæ.in l.ait prætor.§.iurari.ff.de iureiur.nu.15.in fin. 74

¶ Concubina an & quando mutet forum, in l.cùm quædam.ff. de iuriſ. omn.iud.nu.15. 93

Epiſcopus an poſſit excommunicare vxoratos tenentes concubinas. in l.ex ea parte § mulier ff.de verb.oblig.nu.3.in fin. 171

Iudex ſecularis an poſſit compellere maritum ad dimittendum concubinam.ibid.

Princeps ſecularis an poſſit facere ſtatutum validum, per quod imponatur pœna concubinis clericorum.ibid.

Concubina non poteſt reuocari poſt confeſſionem.ibid.nu 6. 172

Concubinatus eſt illicitus de iure canonico, etiam non habenti vxorẽ. ff.de verb.oblig l.ex ea parte.§.mulier.nu.6. eod.

Concubinam tenere dicitur contra bonos mores, quando quis habet vxorem.ibid.nu.4. eod.

Cõcubina dicitur domeſtica,vnde repellitur à teſtimonio.ff.ſi quis cautio.l.ſed & ſi quis.nu.3. 149

¶ Condemnatus,& condemnare.

Condemnatus ad ſoluendum quicquid agenti debere conſtitiſſet, ſi ex actis factis apparet,quid & quantum debeat, ad illa acta fiet relatio, & non ad futuras probationes.in l.qui Romæ.§.Augerius. ff.de verb. oblig.num.8. 183

Condemnatus per interlocutoriam an habeat quadrimeſtre, in l.à diuo Pio.§.in venditione.ff.de re iud.nu.16. 163

Condemnatus an poſſit capi pendente dilatione ad ſoluendum. in l.2. ff.de re iudic.nu.39. 142

Condemnatus ad ſoluendum,an & quando dando fideiuſſorem liberabitur, in l.1.ff.qui ſatiſd.cog.nu.1.cum ſeq. 124

Condemnatus per ſententiam habet quadrimeſtre, confeſſus tantum 10.dies ad ſoluendum.in l.ſi domus.§.in pecunia.ff.de leg.1.n.3. 123

Condemnatio non debet continere incertitudinem. in l. ſi domus.ff.de lega.1.num.10. 120

Condemnatus ad locandum Seio fundum in quinquennium ſub magna pœna,ſi locauit,& in locatione fuerit appoſita parua pœna: demum non ſtat locationi, in quam pœnam incidit. in l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe.ff.de leg.1.nu.12. 94

Condemnatus iniuſtè,an poſſit in foro conſcientiæ retinere id, in quo fuit indebitè condemnatus.in l.nemo.ff de leg 1.nu.72.in 1. lect.fol. 102.& in 2.lect.nu.95. 107

Si iudex condemnauit aliquem, & publicauit eius bona per dictionem, &, quæ æquè principaliter importat, ſi reus moriatur pẽdente appellatione,an extinguatur publicatio bonorum, & quid ſi iudex non expreſſit,in l.hæc verba.ff.de leg.1.nu.49. 12

Condemnandus per ſententiam de proximo habetur pro condemnato. in l.quamuis C.de inoffi.teſt.nu.7. 162

Condemnatus quis non dicitur,quando condemnatio eſt nulla.ff.de re iudi.l.ſi ſe non obtulit.§ condemnatum.nu.2. 146

Condemnatus ſoluere per ſententiam non liberatur dando idoneũ expromiſſorem.in l.ſi ſe non obtulit.§.ait prætor.ff.de re iud.nu.1. 144

Condẽnatus per ſententiam, & condemnãdus ex proceſſu veriſimiliter, ſunt paria.ff de acq.poſſ.l.naturaliter.§ nihil commune.nu.109. 105

Condemnatus non intelligitur ſoluere, licèt pignora offerat. ff.qui ſatiſd.cog l. 1.nu.2. 124

Condemnatus relinquere quicquid habeat de bonis Sempronij, intelligitur ſtatim inter viuos,nec debet expectari tempus vltimæ voluntatis.ff.de verb.oblig.l.qui Romæ.§.cohæredes.nu.18. fol. 182.& in l.cùm filio fam.ff.de leg.1.nu.10. 31

Condemnatus in actione depoſiti, efficitur infamis. vide.ff.de re iud.l. in depoſiti.nu.7. 155

Condemnatus ad hoc, vt habeat quadrimeſtre ad ſoluendum, requiritur, quòd ſatiſdet de quantitate debita ſoluenda tempore ſtatuto. l.ſi arrogator.nu.61.ff.de adoptio. 140

Condemnatus licèt dederit pignora,aut fideiuſſores,non per hoc impedit executionem ſententiæ.ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit.§. ſi ex conuentione.num.4. 144

Condemnatus per ſententiam ſicut habet quadrimeſtre tempus ad ſoluendum, ita ille contra quem eſt iuratum.ff.de iureiur.l.iuſiurãdum. num.5. 71

Condemnatus ſi ſit aliquis per ſententiam ad rem,& in executione ſententiæ illam reſtituit,ſi talis res denuò peruenerit ad eius manus,denuò per officium iudicis poterit fieri executio eiuſdem ſententiæ. ff. de iureiur.l.ſi is,qui temporali.§ ſi petitor.nu.4. 80

Condemnato in actione perſonali datur quadrimeſtre ad ſoluendum, condemnato verò in actione reali non.l.ſi arrogator. num. 60. ff. de adoptio. 40

Condemnatus in quindecim, videtur etiam condemnatus in decem ff. de re iudi.l.inter pares.nu.9. 181

Condemnato ſub conditione,an currat tempus ad ſoluendum. ff. de re iudi.l.ſi ſe non obtulit.§.ſi quis condemnatus.num.3. 145

Condemnare qui non poteſt,nec abſoluere.ff. de re iud.l. qui condemnare.num.6. 142

Condemno, vel abſoluo, verba ſunt de ſolennitate ſententiæ.ff.de acq. hær.l.ſi quis mihi bona.§.in ſſum.nu.12. 91

Condemnari aliquem petens in libello de iure communi,& de iure cõmuni non ſit prohibitum,tamen iſte libellus accuſatorius ſuſtinetur, & intelligitur de iure communi, ideſt municipali.l. ſi arrogator.ff.de adop.num.47. 39

Condemnare prohibitus in materia correctoria à nouo iure corrigente, an intelligitur etiam prohibitus abſoluere. ff. de re iud.l. qui condemnare.num.5. 142

Condemnatio,& abſolutio à pari procedunt.ibid.nu.6. eod.

Condemnatio expenſarum,in verbo Expenſæ de condemnatis pro maleficijs.

¶ Condem. ad mortem ſi velis differre executionem.in l.debitoribus.ff. de re iudi.nu.15.fol.175.& quid ſi fuerat procurator, vel negot.geſt. in l.ſeruus vni.ff.de leg.1.nu.1. 115

Condem.ex maleficio in centum, & ſi intra decem dies non ſoluerit,q̃ amputetur lingua &c.ſi exiſtens in carceribus non ſoluit,& pendente termino factum fuit ſtatutum,quòd omnes banniti in perſona ſoluta certa ſumma rebanniantur,an ille ſoluens in carceribus euitabit primam pœnam,in l.ſi is,qui pro emptore.ff.de vſucap.nu.332. 133

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Condem. pro maleficio si aliquis sit in centum, & si infra mensem non soluerit, quòd pœna duplicetur, non sufficit, si tunc offert pignora intra mensem, in l. si se non obtulit. §. ait prætor. ff. de re iud. nu. 2. 144

condem. pœna capitali liberatus est ab omni oblig. in l. sed & si quis. ff. si quis cau. nu. 1. 149

condem. in iudicio famoso per sentẽtiam, efficitur infamis. in l. ait prætor. in 2. § si damnetur. ff. de iureiur. nu. 5. 77

condem. ad mortem efficitur seruus pœnæ, & ideo nec testari potest etiã ad pias causas. in l. 1. de sacrosan. Eccles. nu. 10 in 2. lect. fol. 15. & in l. si quis mihi bona §. 1. ff. de acq. hær. nu. 11. fol. 90. quod intellige lata sententia, vt l. si post mortem. de leg. 1. nu. 12. 116

condem. criminaliter regulariter non datur quadrimestre. in l. debitoribus. ff. de re iud. nu. 16. 175

condem. ad metallum retinet ea, quæ sunt iuris naturalis. in l. si victum. ff. de re iudi. num. 4. 178

condem. in metallum erant capaces hær. in l. 1. ff. de leg 1. nu. 7. 3

condem. furti, vel depositi efficitur infamis ipso iure, sed an seruus pœnæ, & intestabilis. in l. talis scriptu. ff. de leg. 1. nu. 44. 57

De bonis condemnati in verbo, Publicatio.

¶ Condem. executio criminalis an differat ab executione ciuili. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 21. 146

condemnatorum executio in causa criminali fit statim lata sententia, nisi in aliquibus casibus. in l. debitorib. ff. de re iud. nu. 15. 175

Reliqua in verbo, Executio.

¶ Condicio voluntaria debet specificè in forma impleri, & non per casum similem ff. de lib. & posth. l. Gallus §. & quid si tãtum. n. 13. 209

conditio tacita inest in omni iuramento si incontinenti iuretur. ff. de iureiur. in l. ait prætor. §. si neque. nu. 1. 75

conditio possidentis est potior in causa pari. in l. si ob turpem. ff. de cõd. ob turp. cau. num. 10. 168

conditio si volueris, qñ confertur in voluntatem promissoris, tunc stipulatio est ab initio inutilis, secus si conferatur in voluntatẽ eius, cui debet acquiri. ff. de verb obl. l. centesimis. §. si ita stipulatus. nu. 7. & 8. 88

conditio habetur pro impleta non solùm quando stat per eum, qui debet implere, sed etiam quando stat per tertium. ff. de cond. cau. data. l. dedi. §. quanquam. nu. 3. 153

conditio expressa quemadmodum impedit ortum actionis, & obligationis, ita conditio tacita. ff. de reb. cred. l. mutuũ damus. §. reditũ. nu. 4. fol. 8. & in l. item qui a. ff. de pact. nu. 21. fol. 176. & in l. Stichũ. de leg. 1. nu. 26. fol. 22. & in l. nemo potest. ff. eod. tit. nu. 91. 103

conditionum tres reperiuntur species. ff. de lib. & posth. l. filius à patre. num. 1. 195

conditio potestatiua quædam consistit in dando, quæ potest quandocũque impleri. ibid. nu. 2. eod.

conditio si periero committitur per litis cõtestationem. ff. de verb. obl. l. si decem cùm petiero nu. 11. 90

conditio aliquando importat non conditionem, sed admonitionem quandam. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 6. 11

conditio quando est purificata, dispositio dicitur esse pura. de vulg. & pupil. substi. l. seruum. §. Titius hæres, nu. 3. 158

conditio debet impleri iuris fictione, licèt non impleatur in forma specifica, nec veritate attenta. l. huiusmodi. §. legatum. de leg. 1. nu 5. 151

conditionis potestatiuę duplex est species. ff. de lib. & posth. l. filius à patre. num. 10. 196

conditio, quæ trahitur retro in contractibus, ad quæ trahitur. ff. de vsucap. l. si is, qui pro emptore. nu. 314. 132

conditio expressa, & ablatiui absoluti quomodo differunt. solu. matr. in rub in 2. lect. nu. 16. 32

conditio de præsenti, vel de præterito non suspendit actum, quamuis contrahentes ignorent. ff. si cert. pet. l. cùm ad præsens. nu. 1. 57

conditio casualis an, & quando trahatur retro ad tempus celebrati contractus, & quid operetur talis retrotractio. ibid. nu. 2. eod.

conditio mulieris in dote restituenda non potest fieri deterior per pactum. ff. de pact. l. si vnus. §. pactus ne peteret. num. 12. 194

conditionale aliquid quando deducitur in iudicio, debet purificatio cõditionalis liquidari. ff. de verb. obl. l. in illa stipulatione. nu. 9. 42

conditio non potest dici potestatiua, quando consensus plurium personarum requiritur. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore. nu. 340. in fi. 134

conditio quando est apposita in contractu, & illa defecit, habetur perinde, acsi contractus conditionalis nunquam fuisset factus. ff. si cer. pet. l. pecuniam. nu 4. 55

conditio in contractibus quandocunq; existens quando trahatur retro ad tempus stipulationis. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore. n. 136. 125

conditio, & tempus rarò subintelliguntur. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu 49. 200

conditio, & tempus, vel alia qualitas adiecta in præcedentib. an & quando intelligatur repetita in sequentibus in eadem oratione, vel in diuersis. ibid. nu. 50. eod.

conditio si debeat impleri in persona alicuius, & ille dixerit se nolle acceptare implementum, non admittitur, vt posteà possit dicere volo, quod impleas: secus, quando dixit principaliter se nolle implere conditionem. ibid. num. 14. eod.

conditio expressa in stipulatione, quæ tacitè inerat, non facit eam minus puram quàm esset. ff. de verb. obl. l. liber homo §. decem. nu. 5. 169

conditio in præteritum, vel de præsenti non suspendit actum, sed vel ipsum reddit nullum, si est falsa, vel purum, si est vera. ff. de verb. oblig. l conditio in præteritum. nu. 1. 150

conditio propriè est de futuro, nam conditio de præsenti, vel de præterito non est propriè conditio. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. num. 1. & 6. fol. 170. & 171. & in l. cùm ad præsens. ff. de reb. cred. num. 4. 57

conditio tacita an insit obligationi, an executioni, quomodo cognoscatur. ff. de pact. l. item quia. nu. 22. 176

conditio apposita in sententia, an trahatur retro, & an sententia æquiparetur contractui, vel lega. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore. n. 321. 135

conditio licèt defecerit, dies tñ adiecta impedit, ne possit agi cõtra promissorem ff. de verb. obl. l. in illa stipulatione. nu. 1. vers. no. 41

conditio importata per relatiuum iunctum verbo futuri temporis dicitur tacita conditio, & non expressa. de leg. 1. l. Stichum. nu. 25. 22

conditio impossibilis vitiat stipulationem. ff. de verb. oblig. l. impossibilis. nu. 1. Ista regula limitatur multipliciter. ibid. nu. 2. 41

conditio impossibilis licèt vitiet stipulationem, & omnem contractum, & sic impediat obligationẽ ex ea oriri, non tamen impedit oriri conditionem ob causam, quæ non oritur ad perficiendum contractum, sed ad soluendum. ibid. nu. 3. eod.

conditio impossibilis an vitiet donationem causa mortis, quæ habet naturam mixtam. ibid. num. 6. eod.

conditio impossibilis negatiuè concepta non vitiat, nec suspendit, imò promissio remanet pura. ibid. nu. 7. eod.

conditio necessaria licèt concepta in futurum tempus, dicitur esse pura, cùm sit omnino extitura. ibid. nu. 8. eod.

conditio, quæ apponitur per legem, nunquam dicitur continere leuem solennitatem. ff. si quis cautio. l. non exigimus. §. quod diximus. nu. 6. fol. 149. in l. Gallus. §. etiam si parente. ff. de lib. & posth. n. 6. fol. 224. imò importat illud esse de forma, & solennitate, vt in l. si is, qui. ff. de vsuc. nu. 44. fol. 120. & in l. Gallus. § quidam rectè. ff. de lib. & posth. nu. 1. fol. 203. & in l. Titia. §. idem respondit. ff. de verb. obl. nu. 4. 217

conditio quandoq; appellatur dies incertus. de leg. 1. l. talis scrip. n. 6. 56

conditio est facti, & sic indistribilis, quia facta regulariter sunt indistribilia. ff. de leg. 1. l. legatarius. nu. 11. 72

conditiones licèt debeant impleri in forma specifica, tamen dispositio facta sub conditione in vno casu extenditur ad alium, quando talis conditio est necessaria ad ipsum actum. de lib. & posth. in l. Gallus §. & quid si tantum. nu. 10. 208

conditio casualis potest existere in vltimo vitæ spiritu filij. in l. filius à patre. de lib. & posth. nu. 17. 197

conditio existens trahitur retrò ad tempus stipulationis interpositæ. ff. de verb. oblig. l. si filiusfamilias. nu. 1. 125

conditio apposita in rescriptis ad beneficia trahitur retro. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore. nu. 338. 134

conditio, & modus quot modis differunt. C. de inst. & substit. sub cond. fac. l. 1. nu. 9 vers. in 6. particula. 127

conditio mixta quando deficit per factum eius, in cuius persona debet impleri, habetur pro impleta. ibid. nu. 3. 126

conditio possidentis est melior in pari causa turpitudinis. ff. de pactis. l. iuris gentium. §. si vt maleficium. nu. 3. fol. 179. & in l. si ob turpem. ff. de cond. ob turpem causam. nu. 10. 168

conditio potestatiua quare non trahatur retro, quæ sit ratio. in l. si is, qui pro tempore. ff. de vsucap nu. 311. 132. & nu. 339. 134

conditio de præterito est magis causa finalis, quàm sit conditio de futuro. ff. de leg. 1. l. Stichum. nu 22. 22

conditio denotat causam finalem, ff. de acq. poss. l. 1. §. item aequirimus. nu. 42. fol. 62. & in l. qui filiabus. ff. de leg. 1. num 31. 47

conditio quæ inest tacitè actui, si exprimatur, non facit actum conditionalem. ff. de vulg. & pup. substit. l. qui liberis. nu. 2. 115

conditio expressa qualis est illa per dictionem si, etiam adiecta executioni, reddit tantum dispositionem principalem cõditionalem, secus est in conditione tacita. ff. de leg. 1. l. Stichum. nu. 27. 22

conditio non dicitur defecta, quæ potest æquipollenter impleri. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. si ita. nu. 3. 147

conditio de præsenti si est falsa, reddit actum nullum, si est vera, reddit actum validum. ff. de leg. 1. l. si sic legatum. §. si mihi. nu. 3. 132

conditio mixta quotuplex sit, in l. filius à patre. ff. de lib. & posth. num. 5. fol. 195. in l. 1. C. de inst. & substit. sub cond. nu. 2. & 11. 126

conditio debet impleri in specifica forma. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 54. fol. 12. & in l. si quis filium. §. in omni. ff. de acq. hær. nu. 9. 68

conditio quando confertur in aliam rem extrinsecam ab ea, de qua fit dispositio, tunc non potest diuidi nec in parte impleri. ff. de leg. 1. l. Stichum. num. 36. 22

conditio ista, si Titio fundum non lederis, purificatur per litis contestationem. ff. de verb. oblig. l. si Titios. nu. 2. 43

conditio, si decesserit sine liberis posita cum alijs conditionibus, nedum ipsa

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

ipſa ſtat propriè, ſed etiam attribuit eundē fauorem filiorū alijs conditionibus. C. de inſtit. & ſubſt. ſub cond. fac. l. generaliter. nu. 3. 133
Cōditio mixta, vel caſualis poſita in cōtractibus trahitur retro. ff. de vſu cap. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 311. 132
conditionem ſemel impleri ſufficit, licèt implementum non duraverit, hæc eſt regula huius legis, quæ fallit ſiue limitatur quatuor modis. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi quis. nu. 14. 137
conditio ſi non ſit turpis, non ſufficeret eam ſemel fuiſſe impletam, ſed eſſet neceſſarium, quòd quis in ea perſeueret. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. reprehendenda. nu. 9. 133
conditio quomodo differt à cauſa. ff. de reb. cred. l. certi cōdictio. n. 2. 19
conditio eſt terminus equiuocus. ff. de reb. cred. l. certi condictio. n. 1. fol. 19. & qualiter accipiatur, vide in l. debitori tuo. C. de pact. nu. 2. 75
conditio tacita, quæ impedit legati ceſſionem, & tranſmiſſionem, facit ceſſare regulam Catonianam. ff. de leg. 1. l. filio pater. nu. 32. 158
conditio iuris prolata ab homine intelligitur ſecundum diſpoſitionem iuris. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 8. & ſeq. 11
conditionem implet compenſando ille, qui iuſſus eſt ſoluere. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. § & quid ſi tantum. nu. 32. 210
conditio plus operatur q̄ iurm. ff. ſi cert. pet. l. cùm ad præſens. nu. 3. 57
conditiones ſunt huiuſmodi naturæ, vt in eis attendamus principiū primæ exiſtētiæ, & poſteà non curamus eius ſucceſſum. C. de inſt. & ſubſti. ſub cond. fac. l. ſi quis. nu. 2. 136
condictiones ſpeciales ſunt quatuor, & quomodo differant. ff. de condi. cauſ. data. in rub. nu. 2. 150
conditio intrinſeca tacitè ineſt in ſubſtitutionibus etiam ſi non exprimatur à teſtatore. in l. cætera. ff. de leg. 1. nu. 22. 79
conditio non vitiat inſtitutionem poſth. ſi ante eius natiuitatem reperia tur purificata. in l. poſthuma. ff. de lib. & poſth. nu. 1. 193
conditio quandocunque eueniens trahitur retro in inſtitutione conditionali. in l. & ſi pepercerit. §. purè. ff. de lib. & poſth. num. 6. 164
conditio turpis appoſita in inſtitutione, reijcitur tanquam impoſſibilis de iure. in l. reprehendenda. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. nu. 1. 133
conditio adiecta in ſubſtitutione, an intelligatur repetita in legato poſteà facto. in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 4. fol. 120. & in l. & ſi pepercerit. §. filius autem. ff. de lib. & poſth. nu. 7. 165
conditio iſta in inſtitutionibus, vel ſubſti. approbata. ſi hæres non erit, qualiter intelligatur. in l. ſeruum. ff. de vulg. & pupil. nu. 2. fol. 157. & in l. cùm proponas. C. de hær. inſt. nu. 3. 118
conditio tacita à l. ſubrogata in locum expreſſæ conditionis appoſitæ in teſt. impedit natiuitatem actionis, & oblig. in l. item, quia. ff. de pact. num. 23. 176
conditio poteſtatiua, vel mixta poſita in teſt. non vitiat teſta. imò reijcitur inquantum eſt legitima filij. in l. ſi pater. C. de inſt. & ſubſt. nu 18. fol. 131. & in verbo leg.
conditio ſi hæres non erit, an verificetur ſi non erit bon. poſſ. in l. nec is. §. hæres. ff. de acq. hær. nu. 27. 78
conditio adiecta in teſta. debet impleri formaliter, prout teſtator voluit ſi poteſt, aliàs virtualiter. in l. huiuſmodi. §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 8. fol. 148. & in l. qui quartam. eod. tit. nu. 3. 45
conditio exhæreda. eueniens poſt mortem filij, non poteſt trahi retro. in l. filius à patre. ff. de lib. & poſth. nu. 24. 197
conditio ſi hæres non erit, intelligitur cùm eſſe poſſit. l. ſi mater. §. ſi filius. ff. de vulg. & pup. nu. 4. 139
conditio caſualis, vel mixta poſita in teſta. matris. an hodie reijciatur. in l. ſi pater. C. de inſti. & ſubſti. nu. 20. 132
conditio, quæ debet impleri in ſpecifica forma, ſi in ea ponatur conditio in teſta. comprehendit & pup. in l. poteſt. ff. de vulg. & pup. nu. 7. 142
conditio poteſtatiua appoſita per matrem in inſt. filij ad prouiſionem ipſius filij, non inducit querelam. in l. filijs matrem. C. de inofficioſo teſt. num. 2. 173
condit. impoſ. quam teſtator putabat poſſibilem, vitiat diſpo. & non vitiatur, niſi poſſit per æquipollens adimpleri. in l. huiuſmodi. §. ſi ita. de leg. 1. num. 14. fol. 148. & in l. ſeruo ma. ff. de cond. indeb. num. 1. fol. 201. & in l. non exigimus. §. quod diximus. ff. ſi quis cau. nu. 14. 149
conditio in inſtitut. trahitur retro, licèt in legatis ſecus. in l. ſi tibi homo. §. cum ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 10. fol. 156. & in l. ſi poſt mortem. eo. tit. nu. 2. fol. 116. & in l. ſi duobus. §. ſed. quia. C. comm. de leg. nu. 10. fol. 216. & in l. dedi. § quanquam. ff. de cond. cau. dat. nu. 3. 153
conditio teſt. f. ſi vxor in viduitate permanſerit, eſt voluntaria. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 38. 210
conditio ſi deceſſerit ſine lib. poſita. cum alijs cond. nedum ſtat propriè, ſed etiam attribuit eundem fauorem filiorum alijs cond. in l. generaliter. C. de inſt. & ſubſt. nu. 3. 133
conditio iſta, quiſquis mihi hæres erit, adiecta in pup. ſubſt. verificatur etiam ſi tempore mortis pupil. non ſit hæres, dummodo prius fuerit hæres, & verificatur, ſi ille, qui fuit hęres, deſinat eſſe hęres. in l. in ſubſtitutione. ff. de vulg. & pupil. nu. 1. & 2. 137
conditio, vel tempus detrahitur de fideicom. vniuerſali relicto filio ſub conditione, vel die incerta vſque ad legitimam, in reſiduo remanet. in l. ſcimus. §. cùm autem. C. de inoffi. teſta. num. 1. & 2. fol. 180. & infra in verbo Legitima.
conditio iſta nega. ſi hæres non erit, habet ſenſum ſi nunquā hæres erit, tamen vbi agitur de excludendo ſubſt. pup. reſtringitur ad tēpus mortis, nec ſufficeret prius fuiſſe hæredē. in l. in ſubſtitutione. ff. de vulg. & pupil. nu. 9. 137
conditio poteſtatiua conſiſtens in mera voluntate hæredis extranei, non impedit hær. adiri, vel repud. in l. is, qui. ff. de acq. hær. nu. 38. 73
conditio voluntaria appoſita à teſtatore, ſi inteſtatus mortuus fuerit, verificatur in pupillo, qui teſtari non poteſt. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 30. 209
conditio appoſita in inſtituit. an trahatur ad ſubſt. in l. & ſi pepercerit. §. filius. nu. 10. de lib. & poſth. fol. 166. & in l. licèt Imperator. ff. de leg. 1. nu. 43. cum ſeq. 129
conditio de inſtrumentis reddendis continet liberationem præſtari, q̄ ſolùm ſufficit ſi inſtrumenta reddi non poſſunt, in l. huiuſmodi. §. ſi ita. ff. de leg. 1. num. 1. 147
conditiones, quæ debent verè impleri in forma ſpecifica, ſi concipiantur in hærede, dicuntur impleri in hærede hæredis. in l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 111. in 1. lect. fol. 169. & in 2. nu. 149. 175
Reliqua vide etiam in præcedenti rub. & de inſt. cond. in verbo inſtit.
In conditionibus adiectis legatis in rub. de leg. ſub conditione, &c.
¶ Condictio ſeu condicere. De certi condictione ſupra in verbo certi condictio.
De condictione furtiua in verbo, Furtum.
condictiones licèt ſint ſtricti iuris, tamen quia competunt ad reſtituendum illud, quod aliquando fuit ſuum, ideo veniunt fructus à tempore moræ. in l. qui ſe debere. §. fundus. ff. de cond. cau. dat. nu. 1. 159
condicere rem ſuam nemo poteſt niſi à fure. in l. indebiti. §. ſed & ſi nummi. ff. de cond. indeb. nu. 3. vbi limi. 174
condictio an infamet. in l. certi cond. ff. ſi cert. pet. nu. 22. 20
Condictio indebiti. Indebiti condictio an competat ad incertum, vel certum. in l. indebiti. §. ſed & ſi nummi. ff. de cond. indeb. num. 1. 2. & 4. fol 174. in l. quamuis. §. cùm inter. eod. titu. num. 8. fol. 176. & in l. ſi fundi. eod. titu. num. 1. 173
Indebiti condictio vt locum habeat, duo copulatiuè tequiruntur. in l. ſi non ſortem. §. ſi decem. ff. de cond. indeb. nu. 1. 182
Indebiti condictio, & condictio ob cauſam poſſunt concurrere. in l. ſi quis ſic ſoluerit. ff. de cond. indeb. nu. 3. 171
Indebiti condictio eſt perſonalis, & ideo datur ſolum contra illum, cui indebitè eſt ſolutum. in l. his ſolis. ff. de cond. indeb. nu. 1. 199
Indebiti condictio competit ad plus, quàm ſit ſolutum. in l. indebiti. §. ſed & ſi nummi. ff. de cond. indeb. nu. 5. 174
Indebiti condictione venit quicquid accidit rei indebitè ſolutæ, etiam occaſionaliter. ibid. nu. 10. eod.
Indebiti cond. competit, quando ſoluitur ex cauſa de præterito, quæ eſt falſa, ſi autem de futuro, tunc competit condictio ob cauſam. in l. ſi diuerſa. C. de tranſact. nu. 3. 103
Indebiti condi. non competit ad promiſſum ſine cauſa, vt fiat liberatio. in l. 1. ff. de cond. ſine cauſa. nu. 3. 210
Indebiti cond. natura eſt, vt ad illud ſolū competat, in quo recipiens eſt effectus locupletior. in l. ſi nō ſortē. §. libertus. ff. de cond. ind. n. 9. 181
Indebiti cond competit etiam ad reſt. poſſeſſionis, in l. indebiti. §. ſed & ſi nummi. ff. de cond. indeb. nu. 2. & 4. 174
¶ Condictio incerti. An agatur cōdictione incerti ad intereſſe. in l. cùm quis. ff. ſi quis in ius voc. nu. 2. 120
Incerti condictio an ſit proprium nomen actionis, in l. ſi pœnæ cauſa. §. cùm iter. ff. de cond. indeb. nu. 9. 176
Incerti cond. ad quæ competat, & cuius naturæ ſit. in l. domos. §. quod ſi nulla. ff. de leg 1. num. 1. cum ſeq. 112
¶ Cond. ex l. Condictio ex lege, & accuſatio ex lege, & actio ex l. & actio in factum qualiter differant. in l. 1. ff. de cond. ex l. nu. 1. 211
Condictio ex lege, vel conſuetudine an oriatur pro feudo, vel emphyteuſi. in l. iuris gentium. §. quinimmo. ff. de pact. num. 17. fol. 183. & in verbo Emphy. de actio. competen. pro emphy.
¶ Cond. ob cauſam. Cōdictio ob cauſam ſuccedit loco actionis primæ, & ad id datur. in l. ſi mulier. ff. de cond. cauſa data. nu. 2. 162
Ob cauſam condictio non habet locum in contractib. nominatis ad repetendū datum. in l. dedi tibi pecu. ff. de cond. cau. data. nu. 14. 166
Ob cauſam condictio acquiritur mulieri per perſonam donantem animo donandi. in l. ſi donaturus. ff. de cond. cau. dat. nu. 1. 260
Ob cauſam condictio nunquam competit, vt promiſſa ſeruentur. in l. ſi pecuniam. §. ſed ſi acceperit. ff. de cond. cau. dat. nu. 3. 157
Ob cauſam condictio datur ad reſoluendum, non autem, vt contractus impleatur. in l. dedi. §. idem erit. ff. de cond. cau. dat. nu. 10. 152
Ob cauſam cond. habet locum in contractu facio vt facias, & ſic in cōtractibus innominatus. in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 9. fol. 98. & in l. ſi quis accepto. ff. de cond. cau. dat. nu. 3. 154
Ob cauſam cond. ex capite cauſæ non ſequutæ habet locum in pacto libera. facto ob cauſam, in l. ſi quis accepto. ff. de cond. cau. dat. nu. 2. eo.
¶ Conductio, & conductor quis propriè dicatur. in Auth. qui rem. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 2. 27

conductor

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Conductor primus alicuius domus, vel fundi, an præferatur secundo cui res tradita fuit. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 32. 183

conductor rei immobilis in perpetuum in quo differat ab emph. in Authen. qui rem. C. de sacrosan. Eccles. nu. 3. fol. 27. & in l. 2. §. si ego. ff. de nou. oper. nun. nu. 4. 15

conductor rei Eccle. deteriorans ipsam rem, vel non soluens censum infra biennium in quibus puniatur. d. Auth. Qui rem. ibi. nu. 4. & 7. 27

conductori an sit fienda remissio pensionis propter sterilitatem, vel interitum partis rei, ibid. nu. 3. eod.

conductio simpliciter facta de aliqua domo, vel fundo, an intelligatur facta pro pensione solita præstari, in l. vt liberis. C. de colla. nu. 12. 65

conductio, & precarium an possint eod. tempore concurrere, & in eadem re, in l. si quis. ff. de acq. poss. nu. 6. 94

conductor tenetur de dolo, lata, & leui culpa, si verò habeat præcario de dolo, & lata culpa tantum. ibid. nu. 2. 93

conductio facta vno nummo, licèt non teneat vt conductio, an tenebit vt donatio. ibid. nu. 19. 95

conductor si eodem tempore, & in eodem contractu conduxit duo prędia, vel duas domos, & malè conuersatus est in vna, poterit ab vtraq; expelli. in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. ff. de verb. obl. nu. 50. 224

conductor equi probauit, & equus mortuus est naturaliter in itinere, & tamen non probauit, & fuerit equus ille, quē conduxerit, fuit concōdemnatus, &c. C. de bonorum poss. secundum tab. l. bonorum quidem. num. 20. 24

conductor potest nunciare nouum opus tanquam constitutus procurator, si in instrumento locationis contineatur, & possit facere, & vti tā quam re sua propria. vide. ff. de nou. oper. nun. l. in prouinciali. §. si ego superficiarius. n. 6. fol. 15. & si in instrumento locationis cōtineatur, & locator posuit conductorem in locum suum, an tūc censeatur cōstitutus procurator generalis ad negocia, & ad iudicia, & sic possit opus nouum nunciare. nu. 7. eod.

conductor an poterit per alium explicare pactū, & posuit in conductione, in l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. ff. de verb. oblig. nu. 4. 78

conductor si petat remissionē ex duab. causis, quarū quelibet per se sufficeret, & vnam probet, obtineret. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. nu. 7. 151

conductor non tenetur soluere pensionem nisi in fine cuiuslibet anni. l. diem functo. nu. 25. de offi. assess. 64

conductor domus si in domo conducta noctis tempore dimisit solum duas puellas. 12. annorum, & adolescentem. 20. non tenetur in aliqua culpa, saltem lata, vel leui, ita vt teneatur de incendio, &c. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. nu. 32. 171

conductores equorum, qui conducunt nuncios locantium, an excusentur à periculo, vide. ff. de verb. obl. l. q Romæ. §. Callimachus. n. 8. 176

conducens operarios simpliciter tenetur præstare victum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. si nummos. nu. 21. 25

conductor ad longum tempus dicitur naturaliter possidere. ff. de acqui. poss. l. possideri. §. ex contrario. nu. 48. 80

De inquilino vide infra in verbo, Inquilinus.

¶ Confœderatio. Confœderationis natura quæ sit. in l. à diuo Pio. §. 1. ff. de re iud. nu. 10. 162

confœderati, & adhærentes non includuntur in capitulis pacis, nisi exprimantur. ibid. nu. 11. eod.

Conferre. Vide supra Collatio.

¶ Confessio partis an & quando probet. in l. Titia. ff. de verb. oblig. num. 26. & 27. 215

confessio est fortior, & efficacior quacunque alia probatione. ibid. nu. 28. fol. eod. & in l. licèt Imperator. de leg. 1. nu. 12. 128

confessio etiam in his, quæ non sunt in potestate nostra, nobis præiudicat. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 45. 167

confessio delicti non inducitur per petitionem veniæ. ibid. nu. 50. eod.

confitens se vasallum alicuius, tenetur facere instrumētum recognitionis. in l. ex ea parte. ff. de verb. oblig. nu. 11. 171

confessionem aduersarij si quis non acceptat, non poterit se postea ex ea iuuare. in l. qui Romæ. §. cohæredes. nu. 3. 180

confessio generaliter facta videlicet, vera esse contenta in inquisitione, quid operatur, in l. sicut. §. quod autem. ff. de re iud. nu. 10. 170

confessio, & numeratio differunt, ideo confessio de recepto non probat veram numerationem. in l. à diuo Pio. §. sed si emptor. ff. de re iud. num. 13. 167

confessio guarentigia non valet, si instrumentum, in quo posita est, non valeat. in l. 1. §. si vir. ff. de acq. poss. nu. 19. 59

confessio proc. confitentis se habuisse precium solutum, an sufficiat. in l. à diuo Pio. §. sed emptor. ff. de re iud. nu. 14. 167

confessus mutuum recepisse, si per stipulationem promittat reddere, nō habet exceptio. non nu. pec. in l. qui pecuniam. ff. si cert. pet. nu. 11. 50

confessio si fiat inter viuos, habet locum exceptio non num. pec. secus si in vltima voluntate, vide in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 40. 88

confessio an intelligatur facta de omnibus qualitatibus, & quid si sit cōfessio de delicto, ibid. eod. nu. & nu. 11. eod.

confessio simplex an & quando intelligatur, & qualificetur secundū interogationem præcedentem. ibid. nu. 14. eod.

Confessio partis non sufficit, quando ad probandum requiruntur duo testes pro forma, vel quando. l. procedit vltra annullando actum, nisi talis solennitas adhibeatur. in l. nemo. ff. de leg. 1. in 1. lect. n. 15. & 16. fol. 100. & in l. cùm quis. C. de iur. & fac. igno. nu. 12. 45

confessio facta propter occultas fraudes vsurariorum, quomodo cognoscatur, in l. licèt Imperator. ff. de leg. 1. nu. 12. 128

confitens debitum non videtur litem contestari, sed iudiciū declinare libello non porrecto. in l. si domus. §. in pecunia. ff. de leg. 1. n. 9. 123

confessio posita in instrumento guarentigiato, an sequatur fundum seu fundi possessorem. in l. 1. §. si hæres. ff. ad Trebell. nu. 3. & 5. 203

confessio apposita in instrumento dotali habuisse, & recepisse mille nomine dotis, quæ promisit patri restituere, an illa verba intelligantur de præsenti recepisse, vel de præterito, & sic ex interuallo, latissimè in l. post dotem. ff. fol. matr. nu. 83. 84. cum seq. 55

confessio etiam qualificata non potest acceptari pro parte, & pro parte respui. in l. Pompo. §. cùm quis adminiculo ff. acq poss. nu. 13 fol. 110. & in l. contra iuris §. si filius. ff. de pactis. nu. 12. fol. 199. & in l. si quidem. C. de transact. num. 2. fol. 109. & quid si sit cum taxatiua tantum, ibid. in d. l. si quidem, & in l. 1. ff. si quis ius dicen. nu. 11. 102

cōfitens. minorem summam, quàm sibi debeatur, an & quando sibi præiudicet. in l. si quidem. C. de transact. nu. 4. 109

confessio facta calore iracūdiæ non valet. in l. si filiam tuam. C. de inoffi. testa. nu. 4. 172

confessio contenta in instrumento guarētigato an possit reuocari prætextu erroris. in l. error. C. de iur. & fact. igno. nu. 29. 44

confessus in iudicio, cui iudex fecit præceptum de soluendo, an poterit reuocare confessionem prætextu erroris. ibid. nu. 23. 43

confessio sæpius repetita, an possit reuocari, & quid si sit iurata. in l. vnica. C. de erro. calcu. nu. 7. & 9. 121

confessio erronea etiam in causa libertatis non præiudicat confitenti, nec eius hær. in l. cùm testa. C. de iur. & fac. igno. nu. 1. 44

confessio hæredis an & quando eum obligat, quando test. est minus solenne. in l. cùm quis. C. de iur. & fac. ign. nu. 11. 45

cōfessio facta coram notario actorum dicitur facta in iudicio. in Auth. quæ supplica. C. de precibus Impe off. nu. 3. fol. 49

confitens prout in tali instrumento continetur, & in eo nihil contineatur, nihil sibi præiudicat, in l. edita. C. de edendo. nu. 36. 65

confitens in iudicio ex causa mutui non habet exceptionem non num. pec. in l. pacta nouissima. C. de pact. nu. 10. 77

confessio facta parte præsente habet vim pacti. in l. si quis in conscribēdo. C. de pact. nu. 2. 88

confessio de credulitate æquè præiudicat sicut de veritate, in l. cùm te transegisse. nu. 11. C. de transa. fol. 97

confessio facta viua voce in absentia partis, vel in supplicatione porrecta principi, vel si geminata, vel in libello conuentionali, an præiudicet confitenti. ibid. nu. 12. eod.

confessio ad liberandum non requirit causam. ff. de pactis. l. tale pactum. num. 4. 204

cōfessio si sit in stipulatione inutili facta, an probetur cōtractus seu mutuum ex tali confessione. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. si nummos. nu. 34. 26

confessio ista, confiteor te non teneri, dicitur pactum. ff. de pactis. l. tale pactum. nu. 2. 204.

confessio debet interpretari, & nihil contineat contra rietatis. ff. de cōd indeb. l. Stichus. §. item quæsitum est. nu. 6. 209

confessio facta in iudicio inualido, in quo processus nihil valet, tamen probat, dummodo iudex fuerit competens. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 47. 200

confessio facta extraiudicium absente parte, semiplenam probationem inducit. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 156. & 157. 122

confessio an inducat litis contestationem. de leg. 1. l. si domus. §. in pecunia. nu. 9. 123

confessio quando emanat porrecto libello tria operatur, quia obtinet vicem contestationis, & probationis, & sententiæ. ibid. nu. 10. eod.

confessio sine causa cùm sit indiscreta, est inefficax. l. si conuenerit. ff. de iur. omn. iud. nu. 20. 91

confessio apposita in contractu inutili probat. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 47. 200

confessio geminata facta extra iudicium, an producat actionem. l. 1. nu. 16. C. de pac. fol. 72. & in l. si pacto. eod. tit. nu. 5. 78

confessio quamuis erronea sæpius repetita, potest tamen reuocari prætextu erroris. C. de errore calcu. l. vnica. nu. 7. 121

confessio erronea potest reuocari nedum per illum, qui errauit, sed etiā per eius hæredem eo mortuo. l. cùm testamentū. n. 5. fol. 44. C de iur. & facti ign. & in l. si quis à filio. §. si quis plures. ff. de leg. 1. nu. 6. 58

confitens se non vsurum priuilegio fori, intelligitur facere pactum de non vtendo. l. si quis in conscribendo. n u. 2. C. de pact. 88

confessio facta per actorem in libello, sicut sibi præiudicat, ita confessio facta per reum in libello exceptionum præiudicat ipsi reo. C. de his, qui poten. no. l. vnica. nu. 4. 133

confessio non est propriè probatio, sed relcuatio ab onere probandi. l. cùm

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

cùm te transegisse.nu.9.C.de transact. 97
Confessio facta parte præsente tunc demum præiudicat, quando est acceptata, alias non.l postquam.C.de pact.nu.2. 73
confessus si quis sit delictum, qui nullam habeat defensionem, si iudex det ei dilationem octo dierum ad faciendam omnem defensionem, an postea die sequenti poterit facere, vt renunciet dilationi, & condẽnare eum ad mortem, in l.pactũ inter hæredes.ff.de pact.n.13. 207
confessio indefinitè prolata, præiudicat in omnib.de acq.hær. l.nec is.§. §.hæres institutus.nu.17.fol.78.& in l.si cui serui.§. si à filio.ff.de leg. 1.nu.10.fol.97.& l.si creditori.eod.titu.nu.3. 54
confessio hoc modo facta, confiteor fundum, qui est meus, esse tuum, an mihi præiudicet.l.cùm falsa.nu.1.C.de iur.& fac.igno. 4
confessio extraiudicialis an requirat causam.ibid.nu.3. eod.
confessio simplex de possidendo nomine alterius tantum operatur, quãtum constitutum.ff.de pact.l.ab emptione.nu.11. 211
confessio patris facta in testamento, in quo confitetur se debitorem alicuius, non habet præiudicare filio.l.si arrogator.nu.25.ff.de adop.fol. 37.& in Auth.vnde & si parens.C.de inoffi.test.nu.3. 168
confessio partis idem operatur, quod instrumentum publicum quo ad probationem.l.cùm te transegisse.in prin.nu.1.C.de transact. 97
confessio bina extraiudic.de receptione.10.ex causa mutui facta sine stipulatione, intelligitur de eisdẽ decẽ.ff.de verb.obl.l.triticũ.n.10. 146
confessio facta in supplicatione porrecta Principi, etiam parte absente plenè probat, licèt regulariter confessio facta viua voce parte absente non probet.l.cùm te transegisse.nu.12.C.de transact. fol.97.& in l.in conditionib.C.de instit.& substit.n.4. 128
confessio facta post terminum datum ad respondendum, quia censetur deliberata, non potest reuocari prætextu erroris.de leg.1.l. serui electione.num.29. 17
confessio facta extra iudicium siue causa, quia est indiscreta, nihil operatur, & tñ in iudicio facta valet.l.siue apud acta.nu.2.C.de transa. 109
confessio facta super positionib.an possit reuocari, qñ confitens fuit dolo inductus ad confitendum.l.error.nu.19.C.de iuris,& fac.igno. 43
confessio iurata an possit reuocari prætextu erroris.ibid.nu.30. 44
confessio facta extra iudicium, an habeat vim iudicialis. ff.de pact. l.tale pactum.nu.3. 204
confessio facta in iudicio requirit, vel iudicis, vel partis acceptationem. ff.de verb.oblig.l.qui Romæ.§.cohæredes.nu.4. 180
confessio facta in iudicio sine causa, valet, & producit actionem. in l.pacta nouissima.C.de pact.nu.10.fol.77.& in l. iusiur.§.pupillus.ff.de iureiur.nu.11.fol.89.& in l.siue apud acta.C.de transact.nu.2. 109
confessio geminata dicitur, quando est facta diuersis temporib. in l. si certis annis.C.de pact.nu.6.fol.88.& an tollat exceptionem non numeratæ pecuniæ.in l.qui pecuniam.ff.si cert.pet.nu.4. 50
confessio, & instrumentum sunt paris potentiæ quo ad probandum. l. cùm te transegisse.nu.5.C.de transact. 97
confessio propria etiam continens turpitudinem valet. l.transactione.n. 2.C.de trãsa.fol.112.& in l.iusiur.§.procurator.ff.de iureiur.n.22. 91
confessio facta dicitur manifesta, & præsumptiones legum dicuntur liquidissimæ probationes.ff.de iureiur.l.manifestæ.nu.4. 142
confessio arrharum valet, & ei statur, quando ex alio nõ apparet, q talis confessio fuerit fraudulenter facta.ff.de verb.obl.l.Titia.nu.27. 215
confessio arrharum reciproca an valet.ibid.nu.29. 216
confessio facta in iudicio, licèt posteà sit perẽpta instantia illius iudicij, an valeat.ff.de verb.obl.l.si ita stipulatus fuero.§.Chrysogonus.n.47. fol.200.& in l.certi condictio.§.si nummos.de reb.cred.nu.36. 26
confessio seruitutis, vel manumissionis non præiudicat quo ad veram amissionem status, in quo autem præiudicet.ff.de verb.oblig.l.decem stipulatus.nu.46. 167
confessio filij an præiudicet patri, quando statutum disponeret, q pater teneatur soluere condemnationẽ pro filio.ff. si ex noxa.caus.aga. l.1.§.si absens.nu.3. 143
confessio erronea licèt non possit reuocari, tamen si confessio processit persuasionib.aduersarij, bene reuocatur.ff.de cõd.indeb.l.1.n.2. 168
confessio partis continens expressum errorem iuris, non tenet. ff. de re iud.l.si conuenerit.nu.5. 171
confessio obligatoria an debeat fieri ex aliqua causa, & qua.de pact.l.tale pactum.nu.6. 204
confessio omnis emanans inter personas prohibitas præsumitur fraudulenta.ff.de pact.l.si tibi decem.§.si pactus.nu.8. 191
confitens absolutionem, probat excommunicationem præteritam, non præsentem, ideo sibi non præiudicat.ff.de verb. oblig.l.decem stipulatus.num.48. 167
confessus per errorem in iudicio se debere decem, an possit confessionẽ suam reuocare, si iudex fecit præceptum de soluendo.l.error.nu.23. C.de iuris,& fac.igno. 43
confessus conuictus non appellat.ff.si quis cau.l. si eum.§. qui iniuriarũ. num.34. 156
confitetur aliquis referendo confessionem ad ea, quæ continentur in quodam instrumento, si illud instrumentum non est solenne, an dicta confessio valeat.de leg.1.l.legata.nu.17. 49
Confessus in iudicio habetur pro iudicato.C.de repud. vel abstinen.hæred.l.si maior viginti.nu.6. 171
¶Confessio in delictis. Confitens delictum licèt illud non fecerit, tamẽ sibi præiudicat.in l. decem.ff.de verb. oblig.nu.45.fol. 167. tamen si confiteatur se occidisse hominem, non poterit condemnari nisi constet de corpore.in l.error.C.de iur.& fac.igno.nu.14.sed si condemnetur, non propterea liberabitur malefactor.ibid.eod.num. 43
confessio delicti facta in processu inordinato, an sit sufficiens ad condẽnandum.in l.inter stipulantem.§.saeram. ff.de verb.oblig. nu.11.fol. 131.& quid si iudex erat competens.in l. si ita stipu.§. Chrysogonus. eod.titu.num.47. 200
confessio generaliter facta.s.confiteor esse vera omnia cõtenta in inquisitione, quid operetur.in l.sicut.§.quod autem.ff.de re iud.nu.10.170
Confessio delicti facta per minorem, de quo non est probatum, an sibi præiudicet.in l.error.C.de iur.& fac.igno.nu.5. 36
confitens in iudicio simpliciter se commisisse homicidium, an poterit ex interuallo interpretari suam confessionem, & dicere, q fecit ad suam defensionem, in l.vt vim.ff.de iust.& iur.nu.10. 42
confessio facta coram iudice incompetenti, an probet postea coram iudice competenti.in l.magistratibus.ff.de iurisd.omn.iud.nu.3. 87
confessio criminis facta coram iudice non formata inquisitione, operatur præoccupationem iurisd. ita q alius iudex non poterit de eo delicto cognoscere.in l.si domus.§.in pecu.ff.de leg.1.nu.6. 123
confessus conuictus non appellat.in l.si eum. §.qui iniuriarum.ff. si quis cau.num.34. 156
confessioni serui habitæ per tormenta de facto proprio statur, & præiudicat domino.in l.1.§.si absens.ff.si ex noxali causa agatur.nu.2. 143
confessio facta in tormentis non dicitur sponte ratificata, quando fit ex modico interuallo post. in l. si ob turpem. ff.de cond. ob turp. cau. num.6. 168
confessio extraiudicialis facit sufficiens indicium ad torturam. in l. magistratibus.ff.de iurisd.omn.iud.nu.4. 87
confessio facta coram solo nota. maleficiorum absente iudice, vel corã solo iudice non in figura iudicij, quamuis non plenè probet, tamen facit indicium sufficiens ad torturam.ibid nu.5. eod.
confessio facta in tormentis, vel metu tormentorum parificantur. in l. cùm te.C.de transact.nu.4. 95
confessio in tormentis licèt non sufficiat ad condemnandum, nisi extra tormenta sit ratificata ad banchum maleficiorum. tamen secus est si extra iudiciũ confessio processit.in d.l.magistratib.ff.de iur.omn.iud.n.4. 87
confessio facta in iudicio præcedentibus indicijs ratificata ad banchum iuris extra tormenta, an sit spontanea, & an notarius dicens, q sponte confessus fuit, sit falsarius, in l.qui in aliena.§.Celsus.ff. de acq.hær. num.30.vsque ad 36.fol.66. & in Auth. sacramenta pub.C.si aduer. vend.num.25. 136
confessio facta nõ præcedentib.iudicijs ẽt si detur perseueratio, erit nulla, & si de ipsa fiat instrumentũ, & dicat notarius, q sponte confessus, &c.iudex, & notarius incidũt in falsum.in d.§.Celsus.n.36.cũ seq.66
¶Confessio sacramentalis. Confessio facta sacerdoti in pœnitentia qñ probet.in l.patre furioso.ff.de his, qui sunt sui, vel alie.iur.n.7.fol.33. & in l.reprehendenda.C.de instit.& substit.nu.4. 133
confessio facta coram eo, qui communi opinione reputabatur sacerdos, sed non erat, an valeat, & an teneat eius absolutio.in l.Barba.ff.de offi.præto.num.63. 44
¶Confessoria & negatoria competunt pro seruitutib.personalib. & realibus, & etiam pro omni iure incorporali.in l. si prius. ff.de nou.ope. nun.nu.2.& 3.& quare sic dicantur.nu 9. 38
Quasi confessoria competit pro iurisdictio. & pro iurepatronatus, & sic pro iure præsentandi.ibid.nu.4. eod.
confessio.& negat. licèt sint actiones reales, tamen competunt etiam ei, qui est in quasi possessione.ibid nu 5.& 8. eod.
confessoria & negatoria dantur non solùm contra constituẽtem seruitutem, sed etiam contra tertium impedientem.ibid.nu.6.fol. eod.
confessoria & negatoria quibus verbis proponantur, & quæ vtilitas sit. ibid.in d.l.si prius.nu.32.& 35. 40
confessoria, vel negatoria agens non cogitur perseuerare super actione, vel libello proposito, & oblato reo existente contumace. vide, in d.l. si prius.nu.10. 38
confessoria actione conuentus pendente tali iudicio si se defendat, interim non prohibetur ædificare.ibid.nu.14. eod.
confessoria vt competat existenti in poss. sufficit contradictio verbalis facta in iudicio.ibid.nu.16.& 23. 39
confessoria in quo differt ab interdicto vti possidetis.ibid.nu.22. eod.
¶Confestim. Hæc dictio, quid importet.in l. de pupillo.§. si quis forte. ff.de nou.ope.nun.nu.1. 18
¶Confinia, seu qualitates rei per testatorem adiectæ magis sunt attendendæ q̃ nomina propria.in l.si quis in fundi voc.ff.de leg. 1.n.32.14
confinia an sint ponẽda in libello de maleficio commisso in palatio Potestatis.in l.2.ff.de lib.& posth.nu.14. 163
confinato potest iudex interdicere alienationem bonorum. in l. filiusfa. §.diui.ff.de leg.1.nu.98.in 1.lect.fol.168.& in secunda.nu.131. 174

¶Con-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

¶ Confirmatio superioris licèt generaliter,& simpliciter sit facta,tamen debet referri ad actus validos,& non ad inualidos. in l.legata inutiliter.ff.de leg.1.nu.12. 49

confirmans an & quando dicatur dare.in l.more. ff.de iurisd. omn. iud. nu.26.cum plu.seq. 79

confirmatis omnibus statutis generaliter,non censentur cõfirmata statuta contra liber. Eccle.in l.omnes popu.ff.de iust. & iur.nu. 39. fol. 17.in l.more.ff.de iur.omn.iud.nu.39. 80

confirmatis generaliter omnibus priui egijs,non censentur confirmata priuilegia,quæ sunt contraria iuri.in l.illud eleganter.ff. ꝙ quisq; iuris.num.10.fol.101. & in l.nummis. ff.de in litem iuran. nu. 13.fol. 145.vel quæ sunt contra liber. Eccles.vt in d.l.omnes popu. & in d. l.more. supra alleg.

confirmatio Papæ de statutis validis non operatur,ꝙ statuta sint Papalia.in l.more.ff.de iurisd.omn.iud.nu.27. 79

confirmans actum tanquam factum , qui in veritate nunquam fuit factus,an censeatur de nouo dare.l.more.nu.34.ff.de iur.omn.iud. eo.

confirmatur facilius illud,quod semel ab initio valuit remoto obstaculo præteriti,quàm illud, quod semper fuit nullum.ff.de l.b. & posth. l.si filius,qui in protestate.nu.44. 173

confir.de priuilegijs exemptionis alicuius Ecclesiæ facta per Papã valet,licèt de illis priuilegijs non appareat. in l.admonendi.ff. de iureiur.nu.30.fol.100 in Auth.si quis in aliquo.C.de eden.nu.9. 68

confirmatio excõicationis latæ ab Episcopo facta per Papã non tollit, quod Episcopus non possit eum absoluere. in l.more. ff.de iur.omn. iud.num.28. 79

confirmatio superioris supplet defectum solennitatis,defectum formę, & defectum personæ.l.more.ff.de iur.omn.iud.nu.40. 80

confirmationis natura est adhibere robur , & validitatem actui confirmato.ibid.nu.41.& 42. eod.

confirmari posse aliquid per ratihabitionẽ , & aliqd à Principio ꝑ procuratorẽ posse explicari, paria sunt. de acq.hær.l.q in altena.n.19.61

confirmatio generalis non porrigitur ad id , quod specialiter est cassatum.ff.de verb.oblig.l.doli clausula.nu.2. 170

confirmatio donationis inter virum,& vxorem, quæ confirmatur morte,trahitur ad illud tempus,quo donatio conscripta fuit.ff.de vsucap. l.si is,qui pro emptore.nu.110. 124

confirmatio si sit inualida,vel propter defectũ confirmationis,vel propter solennitatem non seruatam , tamen vbi sit separatio, licèt confirmatio sit inutilis , tamen electio præcedens non erit inutilis.ff. de verb.oblig.l.stipulatio.§.sed & si mihi.nu.7. 13

confirmari debet ex postfacto propter superuenientiam ęquitatis illud, quod non valet ab initio.ff.fol.matr.l.non solùm.nu.11. 15

¶ Confiscatio. Vide in verbo Publicatio.

¶ Congregatio.Si congregatio vniuersitatis seu collegij debeat fieri ad sonum campanæ,& vocem præconis,& talis forma seruata non sit,an & quando ordinatio per collegium facta valeat. in l. vniuersis. C. de pre.Impe.offe.nu.2. 50

¶ Coniectura.Coniecturæ,vel præsumptiones.ll.dicũtur euidentissimæ probationes.in l.si quis in fundi vo..ff.de leg.1.nu.55. 15

coniecturalis probatio dicitur manifesta.in l. si pluribus.ff.de leg.1.nu. 12.fol.60.& in l.licèt Imperator.eod.tit.nu.6. 127

coniecturis non est opus in certis, & claris.in l.planè.§. si eadem.de leg. 1.num.4.fol. 62

coniecturæ quando non sufficiant.in l.si pluribus.ff.de leg.1.nu.12. 60

coniecturæ,ex quibus declaratur voluntas ambigua testatoris , quæ & quot sint,vide in l.si seruus plurium.§.si numerus.ff.de leg.1.nu.1. 95

coniecturæ solæ an sufficiant ad inducendam fideicommissariam substitutio.de vulg.& pup.substit.l.potest.nu.9. 142

coniectura tacitæ voluntatis testatoris insurgit ex eo, ꝙ testator legauit duobus coniunctim , illi duo iudicantur vt vna persona. de leg. 1.l. huiusmodi.§.si Titio,& Mœuio.nu 8. 149

coniecturæ habentur pro vera probatione, quando sunt approbatæ à iure,alio modo per solas coniecturas non inducitur vera probatio. de leg.1.l.licèt Imperator.nu.13. 128

¶ Coniunctio sanguinis Cõiunctio reuerentialis impedit consensum resultãtem ex præsentia,& tacitumitate.in l.ꝙ dotis.ff.fol.mat.n.96.50

coniunctio personarum facit præsumi donationem. in l. si fundum per fideicom.ff.de leg.1.nu.36. 160

coniunctus parti licèt possit ab aduersario vt suspectus recusari , tamen si talis coniunctus sit persona magnæ sanctimoniæ,non poterit. in l. admonendi.in repe.ff.de iureiur.nu.180. 225

coniunctus præsens,& tacens quando constituitur procurator à coniũcto præsumitur consentire.in l quæ dotis.ff.fol.matr.nu.72. 49

coniunctus existens in ciuitate , non præsumitur scire facta breui tẽpore ab alio coniuncto existente in villa,seu comitatu. in l.Titius.§.Lucius.ff.de lib.& posth.nu.8. 194

coniunctio maris & fœminæ est de iure naturali primęuo. in l.iuri operam.§.huius studij.ff.de iusti.& iur.nu.9. 5

coniunctæ personæ quæ dicantur.in l.cùm alienam.C.de leg.n.11. 186

coniunctorum,& connexorum vniformis debet esse dispositio. in l. sed si plures.§.filio.ff.de vulg.& pup.nu.3. 118

Coniunctorum appellatione veniunt coniuncti vsque ad septimũ gradum.in l. 1.ff.de in ius voc.vt eant.nu.15. 121

coniuncta persona admittitur ad agendum pro coniuncta sine mandato,sub quo venit etiam amicus non leui amicitia coniunctus. in l.exigendi.C.de proc.nu.3.cum seq.vbi latissimè de hac materia.fol.127. & in l.filius paciscendo.C.de pactis nu.7. 84

coniuncta persona non admittitur ad iurandum in litem.ibid.nu.10.eo.

coniuncta persona non est procurator.in l.exigẽdi.C. de proc.n.9. 127

coniuncta persona si egit tanquam procu.cùm mandatum esset inualidum , non potest facere,vt iudicium valeat tanquam gestum à coniuncta persona,vide in l.non eo minus.C.de procuratorib.nu.5. 129

coniunctæ personæ non potest solui,nisi habeat mandatũ exigendi.in l. filius paciscendo.C.de pact.nu.6.cum seq.fol.84.& in l. non solùm. ff.fol.matr.nu.1.fol.15.& in l.2.in §.voluntatem.ff.eod.tit.nu.16. 14

coniunctæ personæ offerenti cautionem rati , an possit fieri solutio. in d.l.non solùm.nu.3. 15

coniunctus licèt sine mandato non possit recipere sol. poterit tamẽ agere ad deponendam pecuniam coniuncto debitam penes personam idoneam.in d.l.non solum.nu.5.ff.fol.mat. 15

coniuncta persona potest exigere,& solutionem recipere sine mandato, quã ei spectat legitima administratio.in d.l.non solùm.nu.5.& 6. eod.

¶ Coniunctio legalis,& hominis.

coniunctio re tantum dicitur,quã duob.eadem res in specie separatim,& sic in diuersis orationibus legatur , secus si in quantitatibus,quia tũc vterque habebit suam in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.10. 178

coniunctus verbis tantum dicitur , quando distributio partium in eadẽ re,& oratio.ponitur.ibid.nu 11.& 74. eod.

coniunctio verbalis fit per nomen collectiuum,& per vnitatem orationis.in d.l.re coniuncti.nu.11.78.33.74.75.& 109. 184

couiuncti re, & verbis dicuntur , quando in eadem oratione plures copulantur partibus non assignatis.ibid.nu.12. 178

coniunctus re, & verbis simul prætertur cæteris in portione deficientis collegatarij.ibid.nu 13.& 35. eod.& seq.

coniunctus per nomen collectiuum positus inter plures coniunctos verbis tantum , vel re tantum , præfertur alteri simpliciter coniuncto. ibid.num.15. eod.

coniunctus re tantum,non præfertur coniuncto verbis tantũ , nec ècõtra in portione deficientis,sed ambo concurrere debent. ibid.nu.16. & 34.& 40.fol.178.& seq.

coniuncti re,& disiuncti verbis qualiter dicantur.ibid.nu.20. 178

coniuncti dicuntur,quando à plurib.test.sit legatum plurib. legata. nisi illa duo testa.haberentur pro vno.ibid.nu.23. eod.

In verbali coniunctione non attenditur tacitus consensus.ibi.n.22. eo.

coniunctio verbalis non inducitur propter diuersitatem orationum , etiam si inter eas adesset copula.ibid.nu.33.& 42. 179.& seq.

coniuncti realiter non dicuntur instituti sine partibus, eo quia nõ sunt vocati ad eandem rem expressa voluntate.ibid.nu.44.64.149. 181

coniunctio verbalis,& non realis inducitur per copulã,& ibi.n.45. 180

coniunctio est triplex.ibid.nu.49. 181

coniunctio alia est hominis,alia legis,& hominis. alia test.alia conuentionalis,alia mixta.ibid.nu.50. eod.

coniunctio legalis is dicitur , quando plures coniunctim ad acquisitionẽ alicuius rei à lege vocantur.ibid.nu.51. eod.

coniunctio legalis duobus modis contingit.ibid.nu.52. eod.

coniunctio testamentaria est triplex , quædam realis, quædam verbalis, quædam mixta,in d.l re coniuncti.nu.53. eod.

coniunctio conuentionalis est illa,quæ causatur in dispositionibus inter viuos.ibid.nu 54. eod.

coniunctio mixta quomodo dicatur.vide ibid.nu 55. eod.

coniuncti re vt dicantur,quæ requirantur.ibid.nu.56.60.& 63. eod.

cõiunctim an dicatur quantitas legata,si legetur omnibus sub nomine collectiuo,an verò singuli singulas quantitates habere debeant. ibid. n.m.59. eod.

coniunctio realis operatur, ꝙ si deficiat in persona vnius , alius habeat totam rem per ius non decrescendi.ibid.nu.61. eod.

coniunctio realis quos effectus producat.ibid.nu.62. eod.

Re coniuncti dicuntur,si testator instituat Titium in dimidia, & Sempro.in eadem dimidia,in qua Titium instituerat,ibid.nu.67. eod.

Re,coniuncti an dicantur, si testator vni legauit totum , alij partem in illa parte.ibid.nu.67. eod.

Re coniuncti dicuntur in vsufructu , si fundus relinquatur vni , deinde vsusfructus eiusdem fundi in specie alteri.ibid.nu.69. 182

coniuncti re non dicuntur , si vni primò legaretur fundus , deinde alij tertia,vel quarta pars illius fundi,secus tamen ècontra.ibi.n.71. eod.

coniunctio realis etiã fit mediantib.quantitatib.diuersis vtrique legatario separatim assignatis,in quib.res legatæ cõmunicant ibi.n.73.eod.

coniunctio verbalis vt inducatur,non refert,an ponatur copula, an dictio cum,ibid.nu.76. eod.

coniunctio verba. inducitur etiam per alternatiuam positam inter personas,ibid.nu.77.& 87. eod.

con-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Coniuncti verbs tantum vt dicantur, quid requiratur, vt reputentur vnum corpus, ibid. nu. 79. & 90. 182. & ſeq.
coniunctio verbalis inducitur per copulam poſitam inter diuerſas orationes. ibid. nu. 80. eod.
coniunctio verbalis inducitur etiam per dictionem diſtributiuã, alternatiuam, & aduerſatiuam, ibid. nu. 87. 183
coniuncti re, & verbis ſimul qui dicantur. ibi. nu. 12. & 88. eod.
coniuncti vocati à teſta. cum alio diſiuncto reputantur vt vnus. ibid. num. 89. eod.
coniuncti re, & verbis an dicantur, ſi teſta. dicat Titio, & Seio fundũ lego. ibid. nu. 88. & 91. eod.
In coniunctis re, & verbis an habeat locum ius non decreſcendi. ibid. nu. 97. & 150. 183. & 187
coniuncti re, & verbis dicuntur, ſi teſtator dicat Titio fundum cornelianum, & Seio eundem fundum cornelianum lego. ibi. nu. 98. 184
coniuncti re, & verbis dicuntur, ſi dicatur filijs Titij, vel ſeruis, vel cognatis lego fundum. ibid. nu. 99. & 147. 184. & 186
coniunctionem verbalem tantum, vel mixtam an, & quando inducant nomina collectiua. ibid. nu. 100. & 147. 184. & 186
coniuncti habentur loco vnius perſonæ. ibid. nu. 101. 184
coniunctus veniens per ius accreſcendi, vel non decreſcendi, an præferatur ſubſtituto. ibid. nu. 154. 160. 187
coniunctionis ius, quod eſt in aliquo, vt in perſona inſtituti tranſit ad ſubſt. vulgarem. in l. ſi ſeruus plu. §. ſi hæreditatis. ff. de leg. 1. nu. 2. fol. 95. & in l. licèt Imperator. ff. eod. tit. nu. 26. 128
coniunctorum partes dicuntur fieri ab initio, & qui admittitur ad partè, etiam ex ſola æquitate ex tunc facit partem, & antequã quis concurrere poſſit, non facit partem, ſed interim eius partem coniunctus conſequitur. in l. planè. § ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 1. & 5. 64
coniunctio an requirat, ꝙ ambo extrema ſint habilia. d. l. planè. §. ſi duobus. nu. 11. 66
coniunctus qui non admittitur ad partem, nec admitti ſperatur aliquo iure actionis, vel retentionis, vel alterius æquitatis, vel per ſe, vel per alium non facit partem, ſed alius coniunctus totum legatũ iure ſuo conſequitur. in l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Meuio. ff. de leg. 1. num. 7. & 9. 149
coniuncti legatarij pars, quæ non valet, quia eſt pro non ſcripta, vel caduca, vel quaſi caduca, an remaneat penes hęred. vel an accreſcat collegatario. ibid. nu. 9. eod.
coniunctio realis operatur, vt ſi res deficiat in perſona vnius, alius habeat totam iure non decreſcendi. in l. re coniuncti. ff. de leg. 1. nu. 61. fol. 181. & in l. ſi mihi, & tibi. ff. de leg. 1. nu. 3. 38
coniunctus re tantum ſi habeat inſolidum ex eo, ꝙ alius coniunctus repudiauit, non tenetur ad aliud onus impoſitum illi repudianti. in d. l. ſi mihi, & tibi. nu. 4. eod.
coniunctim verbis quando legatur, & diſiunctim re, cuilibet eſt legata dimidia, & ſic ſunt duo legata, poterit quilibet partem ſuam accepta re, aliam repudiare, ne illi accreſcat, ſed remaneat penes hæredem. in l. ſi mihi, & tibi. nu. 24. 39
coniuncti verbis in eadem quantitate faciunt partes per concurſum, non autem duplicatur quantitas ex numero perſonarum. in l. ſi is, qui teſta. ff. de leg. 1. nu. 1. 134
coniunctio verbalis non inducit ius accreſcendi in rebus prorſus diuerſis, ſed ita demum, quando non eſt omnimoda diſiunctio, & diuerſitas rei. in l. huiuſmodi. §. quibus. ff. de leg. 1. nu. 1. fol. 152. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 88. 183
coniuncti re, & verbis an ſint, ſi teſtator dicat, lego Titio, & Seio fundũ. in l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 1. cum ſeq. 64
coniunctis licèt competat ius accreſcendi, tñ quando teſtator viuẽs donat alicui ex legatarijs rem aliquam ei legatam, & ille mortuo teſtatore repudiauit legatum, tunc non habebit locum ius accrdſcendi, cùm repudians iam factus erat dominus. vide in l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Meuio. ff. de leg. 1. nu. 6. 149
coniunctorũ materiam vide etiam infra in verbo, ius accreſcendi, & in verbo legatum. in rub. de eadẽ re bis legata cũ quatuor ſequentibus.
¶ Coniunctio. Coniunctio quælibet poteſt poni pro alia. in l. ſi ita legatum. ff. de leg. 1. nu. 8. 113
coniunctio inducit repetitionem præcedentium. in l. Marcellus. ff. ad Trebell. nu. 2. 207
coniunctionum materiam vide infra in verbo, copulatiua, ſeu copula.
¶ Conſanguineus. Vide materiam ſupra in verbo cõiunctio ſanguinis.
¶ Conſcientia. Conſcientiæ alicuius ſi aliqd cõmiſſum ſit, an de apicib. iuris diſputari conueniat. in l. & ſi inutiliter. C. de fideic. nu. 2. 200
In foro conſcientię, an valeat contractus mulierum celebratus ſine cõſenſu propinquorum ſtatuto hoc requirente. vide ibid. cum nõnullis alijs caſib. ad idem facientib. nu. 3. cum plu. ſeq. eod.
conſcientiam ſuam an lædat veniens ab inteſt. ſi poſſideat, & retineat bona hæred. hær. ſcripto in teſt. minus ſolenni relicta, & ècontra, an hæres, &c. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 1. lect. nu. 72. & 73. fol. 102. & in 2. lect. nu. 104. & duob. ſeq. fol. 108
In foro conſcientiæ an poſſit quis retinere id, in quo fuit indebitè condemnatus. in d. l. nemo. in 2. lect. nu. 95. fol. 107. in 1. lect. nu. 72. 102
conſcientiam non dicitur lædere quis, qñ in omni actu, in quo eſt prætermiſſa forma tradita à iure, interuenit voluntas, & conſenſus debẽtiũ actũ explicare, & non interuenit deceptio. ibi. in 1. lect. n. 79. 103
conſcientiam ſuam an lædat nepos, & an ſine peccato poſſit auocare hæreditatem ab hærede ſcripto in teſt. in ſcriptis ſubſcripto, & ſigillato à ſeptem teſtib. in cuius apertura non fuit in ſpecie citatus ipſe nepos prout debebat. vide ibid. in 2. lect. nu. 96. 107
conſcientiam ſuam an & quando lædat quis retinendo aliqua bona, in quibus credit habere ius, vide ibid. in 2. lect. nu. 94. & plurib. ſeq. fol. eod. & in 1. lect. nu. 72. vſque ad 76. 103
conſcientia hoc verbum quid importat. vide in l. & ſi inutiliter. C. de fideicom. nu. 8. fol. 200. & in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. nu. 12. 131
conſcientiæ alicuius quando committitur, intelligitur commiſſum vt viro optimo, & quid importet talis commiſſio. in d. l. ſi ſic legatum. nu. 12. vſque ad 15. eod.
conſcientia hæred. in præſcribendo non ſufficit, ꝙ credat, ꝙ defunctus habuit bonam fidem. in l. Pompo. §. cùm quis. ff. de acq. poſ. n. 24. 111
conſcientiæ zelo quicquid facit aliquis, non debet in eius damnum retorqueri. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 51. 167
conſcientiam tuã oneramus, hæc clauſula quando ponitur in reſcripto, importat ſubd. legationis prohibitionem. in l. à iudice. C. de iud. nu. 11. vbi vſq; ad finem reperies plu. clauſulas idem importantes. 144
conſcientiæ alicuius ſi aliqd committatur, non poterit tranſgredi. ll. qa intelligitur de conſcientia. ll. munita. in l. ſi poſt diuiſionem. C. de iuris, & fac. ign. nu. 10. fol. 41. & in l. certi iuris. C. de iud. nu. 9. 160
In foro conſcientiæ iudex illiteratus malè iudicans, ſed credens benè iudicare ductus errore iuris, an teneatur parti læſæ damnum reſarcire. in l. certi iuris. nu. 3. C. de iudic. 159
conſcientiam duplicem habere debet iudicare volens. ſ. propriam, & legis, in dubio tamen ſequi debet. l. conſcientiam. in d. l. certi. nu. 5. eod.
conſcientiã ſibi facere in foro animæ, qs nõ tenet in omni actu, in quo non eſt ſeruata forma iuris poſitiui. de acq. hær. ſuper rub. nu. 22. 57
cõſcientiã qs facere non debet de eo, ꝙ ad eũ non peruenit. n. 18. eo.
conſcientia eſt ſenſus animę cognoſcentis bonum, & malũ. ibi. n. 19. eo.
conſcientiæ alicuius quando aliquid committitur, eſt adeo perſonale, ꝙ ab eo non poteſt appellari. C. de iudi. l. à iudice. nu. 11. verſ. ſecundo facit. fol. 144. & in l. quod quis. C. de proc. nu. 4. 133
conſcientiam dubiam habens cenſetur bonæ fidei. ff. de cond. indeb. l. prima. nu. 26. 171
conſcientiæ alicuius ſi quid committitur, licèt non poſſit reclamari ab eius declaratione, tenetur tamen iurare, ꝙ ſibi ita videtur. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. qui opus nouum. n. 4. fol. 24. & in l. admonẽdi. ff. de iureiur. nu. 8. fol. 100. & l. apertiſſimi. C. de iud. nu. 26. 159
¶ Conſenſus, qui non eſt formaliter conformis interroga. niſi mediante interpretatione, an poſſit omnino valere. in l. 1. §. ſi quis ita. ff. de verb. obl. nu. 1. & 2. 7
conſenſus præſtitus ad vnum effectum, non debet operari alium effectum. in l. ſi duo rei. ff. de verb. oblig. nu. 6. fol. 202. & in l. ſi ita qs promiſerit. eod. tit. nu. 1. 218
conſenſus adhibitus generaliter in conceſſione peculij, cenſetur eſſe adhibitus in acquiſitione poſſ. faciendæ. in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acq. poſſ. nu. 8. 60
conſenſus patris generalis præſtitus à principio pro omnibus cauſis futuris, an ſufficiat filio in quocunque iudicio. ibid. nu. 9. fol. 61. & in l. ſi quis mihi bona. §. ſed verum. ff. de acq. hær. nu. 2. 93
conſentire leganti aliud eſt, & aliud legare. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 121. 8
conſenſus vbicunque deficit, ibi iuramentum nihil operatur. in l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 15. 41
conſenſus vbi deficit, ibi deficit ius naturale. in l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 63. 106
conſentire præſumitur coniunctus, qui eſt præſens, & tacens, quando conſtituitur procurator, & idem ſi eſt magnus amicus. in l. quæ dotis. ff. ſol. matr. nu. 72. & 74. 49
conſentire præſumitur capitulum, quando prælatus in præſentia eo nõ contradicente confert beneficium. ibid. nu. 73. eod.
conſentire videtur tacens, quando contradicendo potuit impedire actũ, & non fecit. nu. 76. fol. eod. ſecus tamen ſi non potuit. nu. 95. 50
conſentire dicor, quando qs agit in iudicio nomine meo, me præſente, tacente, & non contradicente, etiam ſine vllo mandato. ibi. n. 77. 49
conſentire videtur, quando quis dolo, vel fraude tacet, & ſic animo decipiendi. ibid. nu. 80. eod.
conſentire videtur quis fauore libertatis, religionis, & fiſci. ibi. n. 84. eo.
conſentire videtur, cùm quis diu tacuit cum ſcientia, & patientia. ibid. num. 85. eod.
conſentire videtur iudex in prorogatio. alterius iud. eo præſente, & non contradicente. ibid. nu. 86. eod.
conſentire videtur dominus feudo alienato per vaſallum ipſo præſente, & non contradicente. ibid. nu. 88. 50
conſenſus tacitus, inducit virtutem ſpecialis renunciationis, vbi. l. requirit ſpecialem. ibid. nu. 89. eod

con-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Consentire videtur, quando aliquis recipit literas alicuius in præsentia testium, sciens de tenore illarum. vide ibid. nu. 91. eod.
consensum impedit metus reuerentialis. vide ibid. nu. 96. eod.
consentire videtur sigillans, vel subscribens se in aliqua scriptura. ibid. nu. 93. & 94. eod.
consentire non dicitur præsens, & non contradicens, vbi agitur de præiudicio iuris personalis. vide ibid. nu. 97. 99. & 100. eod.
consentire non dicuntur præsentes, in quos sit compromissum, nisi acceptent. ibid. nu. 98. eo.
consentire non dicor, quando testis non iuratus deponit me præsente, & non contradicente, ibid. nu. 107. eod.
consentire an videatur, procurator tacens in præiudiciũ domini. in l. is, qui. §. neque filius. ff. de acq. hær. nu. 52. fol. 75. vbi per totam. l. multa in hac materia reperies, & in l. quæ dotis. ff. fol. matr. nu. 101. 50
consentire qñ quis tenetur vigore obligationis, aut contractus pcedẽtis, tacens habetur pro consentiente, vide. ff. fol. mat. l. quæ dotis. n. 83. 49
consentire videtur tacens, quando tractatur de modico præiudicio, secus tamen si de magno. ibid. nu. 83. 49. & 104. 50
consensus cuius requiritur in contractu, eiusdem requiritur in distractu. ff. de acq. poss. l. Pomponius. §. præterea requiritur. nu. 7. 111
consensus alicuius alię potestatem habentis vbi requiritur, non sufficit sola præsentia, & taciturnitas illius altero agente actum, sed oportet, ꝙ ille, qui est presens mandet. fol. matr. l. quæ dotis. nu. 105. 50
consensus præstitus in alienatione rei alienatæ in contractu oneroso, & consensus præstitus in contractu lucratiuo, diuersos producunt effectus. ff. de leg. 1. l. si fundum per fideicom. nu. 34. 160
consentiens alienationi rei, quam non possidet, tunc cõsentiendo simpliciter videtur etiam remittere pretium. Secus autem, si quis rem suam possideat, & alius vendat eo consentiente, tunc nõ videtur pretium remittere ibid. nu. 27. eod.
consentiens testatori leganti rem suam, an sibi præiudicet. ibid. nu. 37. fol. 161.
consensus spiritualis fortior est, quàm carnalis. C. de rei vend. l. quoties. num. 20. 182
consensus vtriusque partis vbicunque adest, ibi oritur naturalis obligatio. ff. de reb. cred. l. rogasti. §. si tibi decem dedero. nu. 4. 28
consentire iudicanti, vel etiam iudicato, seu sententiæ paria sunt. ff. de re iud. l. tunc autem. num. 2. 180
consensus de præsenti non potest esse in generali renunciatione omnium exceptionum competiturarum in futurum. l. si conuenerit. nu. 16. de iurisdictio. omnium iud. 91
consentiens saluo iure suo, an sibi præiudicet. de leg. 1. l. si fundum per fideicom. nu. 17 & 18. 160
consentire videtur, qui non appellat. ff. de re iud. l. quod iussit. n. 43. 158
consensus partis requiritur ad sollennizandum iudicium. de acq. hær. l. si quis mihi bona. §. iussum. nu. 20. 91
consensus partis non requiritur in præparatorijs, sed in litis contesta. ibidem. eod.
consensus simplex contrarius non inducit resolutionem cõtractus, nisi fuerit dictum, ꝙ venditor, qui possidebat nomine emptoris amodo nomine suo possideat. ff. de pact. l. ab emptione. nu. 14. 212
consensus alicuius quando requiritur in agendo, eiusdem requiritur in recipiendo solutionem, vide fol. matr. l. non solùm. nu. 9. 15
consensus qui ex forma statuti debet præstari, non potest præstari per procuratorem. ff. de acq. poss. l. 1. §. item acquirimus. nu. 13. & 14. 61
consensus patris quando ex forma statuti requiritur, vt filius obligetur, sufficit patrem fideiubere pro filio in eodem contractu ad hoc, vt dicatur, ꝙ consensus patris interuenerit. ff. de acq hær. l. is, qui. §. neque filius. nu. 16. vsque ad nu. 20. vbi multa. 74
consensus patris præstitus filio agenti operatur etiam in executione sententiæ. ff. de acq. poss. l. 1. §. item acquirimus. nu. 7. 60
consensus partium est fortior, & efficacior quam rescriptum principis. l. si diuersa. nu. 2. C. de transact. 103
consensus priuatorum non potest dare iurisdictionem non habenti. ff. de leg. 1. l. nemo potest. in 2. lect. nu. 75. 107
consensus quando requireretur per modum solennitatis, & formæ, tunc talis consensus ex interuallo superueniens non posset actum aliquo modo validare. ff. de acq. hær. l. si quis mihi bona. §. iussum. nu. 44. 92
consensus vel voluntas vbi requiritur, tunc non refert, siue præcedat, siue sequatur, siue incontinenti, siue ex interuallo, ibi. nu. 41. & 32. eo.
consensus est multorum voluntas, ad quos res pertinet simul iuncta, vide. ibid. nu. 32. eod.
consensus partium prodest aliquando contrà statutum, quando volunt redire ad ius commune. C. de iud. l. properandum. nu. 24. 149
consensus præstitus in contractu celebrato super hæreditate consentientis, fortitur naturam vltimæ voluntatis, & efficitur ambulatorius, &c. l. de quæstione. nu. 12. C. de pact. 91
consensus mãdantis trahitur ad immediatũ. ff. de acq. hęr. l. si ego. n. 1. 94
consentiens alienationi rei suę non sibi præiudicat in pretio, imò videtur mandare venditori, vt vendat, & pretium habeat loco rei. de leg. 1. l. si fundum per fideicom. nu. 8. 159
Consentiens alicui, ꝙ alienet rem eius tanquam suam propriam, an tũc videatur consentire animo donandi. ff. fol. matr. l. quæ dotis. n. 63. 49
consentiens alienationi illius, qui immediate sibi donauit illã rem, tũc ex hoc præsumitur consentire animo donandi. ibid. nu. 65. eod.
consentiens tacendo, & non contradicendo in vno actu non videtur consentire in alijs, quin eis possit contradicere. ibid. nu. 108. 50
¶ Consequens. Quædam permittuntur in consequentiam, quæ principaliter non permitterentur. in l. quoties. C. de iudi. nu. 10. 143
consequens qñ est maius, non videtur concedi ei, cui permittitur antecedens, ꝙ est minus. in l. properãdum. §. & si quidẽ. C. de iud. n. 9. 150
consequenti dato sequitur omne antecedens necessarium ad illud. in l. si mihi, & tibi. §. in legatis. ff. de leg. 1. nu. 11. in 1. lect. 41
consequens qui vult, videtur velle omne antecedens ad illud, nisi antecedens sit maius consequenti, vel quando consequens est de se validum, in l. planè. §. si coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 7. fol. 64. & in l. 1. §. denique. ff. ad Trebell. nu. 5. 205
consequentia si debet tolli, an sufficiat dare multas instantias, in l. quę de legato. ff. de leg. 1. num. 26. fol. 88. & in l. creditori. ff. de nou. ope. nun. nu. 7. fol. 35. & in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 12. 165
consequentia de iure vendicandi seruitutem ad ius nunciandi nouum opus bene procedit. in d. l. creditori, nu. 6. fol. 35
¶ Consequi. Consequitur quis ex persona alterius, quod ex sua cõsequi non potest, in l. si emancipati. C. de collat. num. 5. & multis seq. vbi multa exempla, & pulchra ponit. fol. 70. & in l. stipulatio. ff. de verb. oblig. num. 16. 5
consequentię causa quicquid fit, operatur ad nouiter inducendum. in l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. nu. 14. 49
¶ Conseruare aliquem indemnem ab extraneo, qui tenetur, multò magis à seipso. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. nu. 23. 187
conseruatur aliquid facilius postquam semel fuit in esse productum, q̃ de nouo producatur. ff. fol. matr. in rub. 2. lect. nu. 6. 32
¶ Consignare. Consignatio dotis debet fieri constante matr. propter duo. s. vt mulier sit secura de sua dote. Item vt ipsa mulier cũ sua familia ex ea alatur. fol. matr. l. si constante. nu. 47. 37
consignatio non cadit in animalibus. fol. matr. l. si mora. nu. 12. 29
¶ Consideratio, nec æstimatio non debet haberi illius spei, ꝙ quis possit alteri viuenti succedere, de acq. hær. l. is potest. nu. 12. 79
considerari illud non debet, quod est notum iudici tanquam priuato. ff. de in litem iuran. l. siue nostrum. nu. 5. 145
¶ Consilium, & consultor. Consultor non potest cognoscere de errore, si aliqua pars dicat se errasse. in l. fin. ff. de ferijs. nu. 59. 163
consilium generale populi si non fuit congregatum ad sonum campanæ, & vocem præconis, &c. stante tali statuto an valeat. in l. vniuersis. C. de preci. Impe. offe. nu. 2. 50
consilium populi si fiat non obseruatis debitis solennitatibus, an valeat, dum tamen constet de voluntate populi. ibid. cod. nu. 2. eod.
consiliũ nemo seq tenet. in l. filius f. §. diui. in 2. lect. ff. de leg. 1. n. 4. 169
consilium sapientis cum tali clausula, videtur ꝙ prima facie Titius debeat condemnari, &c. quomodo intelligatur, in l. apud Iul. §. si Titius. ff. de leg. 1. nu. 10. 74
consilium sapientis intelligitur petere, qui transmittit puncta dubiorũ, & simpliciter petit, quid iuris, &c. in l. si fundum sub conditione. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 12. cum seq. 136
consultor, qui consuluit per verbũ credo, seu verbum videtur, perindè est acsi expresè hoc firmaret. in l. planè. §. si eadẽ. ff. de leg. 1. n. 14. 62
consultori si sit commissio facta, vt consulat, qualiter iudex debeat ferre sententiam, & diffinire causam, an talis cõmissio valeat. in l. si fundum sub cond. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 13. 136
consultor debet habere salariũ statutum à partib. licèt partes deueniant ad concordiam, quia per cũ nõ stetit. in l. si Titio. ff. de leg. 1. n. 3. 161
consulens delictum committi si committens non sit soluẽdo, an teneatur, in l. ex hoc edicto. ff. de eo per quem fac. erit. nu. 2. 145
consilium dans furti faciendi, an & qualiter teneatur. Et quando quis ex consilio teneatur, & quid in mandante, persuadente, & simílib. C. de ser. fug. l. 1. nu. 17. 18. & 19. 3
consulens, solicitans, & instigans, vt clericus percutiatur, an incidat in canonem. si quis suadente. ibid. nu. 20. 19. eod.
consilium sapientis non excusat iudicem, quando non tenebatur illud sequi. ff. de re iud. l. si conuenerit. nu. 19. 172
consilium sapientis, ꝙ in omni causa potest peti ex forma statutorum, postquam est conclusum in causa peti non potest. ff. de transact. l. 1. nu. 14. fol. 214. & in l. eleganter. ff. de cond. indeb. nu. 10. 177
consilium si se habere potest in bonum, & malum, ille qui tale dedit cõsilium, potest interpretari, imò lex interpretatur in bonam partem. C. de ser. fug. l. 1. nu. 23. 3
Si statutum disponat, q̃ quælibet causa committatur consilio sapientis, & articulus iuris sit certus, an debeat committi. in l. si quis in conscribendo. C. de pact. nu. 22. 90
Si testator reliquit filiæ centum simpliciter, & postea mandauit, quod tale testamentum aptetur, & ordinetur ad consilium sapientis, an sapiens poterit post mortem test. addere. §. tit. institutionis, in Auth. nouissima.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

nouiſſima. C. de inoffi. teſt. nu. 34. 166
¶Conſultor poteſt variare, & mutare opinionem ſuam, licèt talis variatio ſit erubeſcenda. l. prætor ait. §. ſi aliquando. nu. 6. de no. ope. nun. 46
conſultor ſi exceſſit fines conſultationis, an valeat, quod fecit. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. nu. 6. 95
conſultor non poteſt conſulere vltra id, quod ſibi eſt commiſſum, ℘ ſi commiſſio fiat per illa verba, quid iuris, debet habere latam commiſſionem. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulatus ſim. §. cùm venderet. num. 3. 4. 5. 6. 159
conſulens peritos ſi habuit malum conſilium, an excuſetur, ne ſibi noceat error iuris. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. iuris. nu. 9. 14
conſilium vnius famoſi Doctoris excuſat iudicem cauſæ, qui ſequitur illud conſilium, ſi conſultor fuit electus ex conſenſu partium, vide. ff. de re iudic. l. ſi conuenerit. nu. 18. & 19. 172
conſultor, cui commiſſus eſt vnus articulus ad conſulendum de partiũ voluntate, nullum alium articulum debet admittere. ff. de ferijs. l. in pec uniarijs. nu. 59. 163
conſultor dans vnicã rñſionem duab. qõnib. videtur ambabus rñdere, ſi reſponſio adaptatur vtrique. l. 1. nu. 4. C. de diuerſis reſcrip. 57
¶Conſiliarij principum ſunt illuſtres. in l. quæcunque. ff. de offi. eius cui manda. eſt iuriſd. nu. 10. fol. 53. & in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 36. vbi de Bart. conſ. Carol. 4. Impe. 211
conſiliarij, vel aduocati principum debent de arduo dubio conſulere principem, in l. placet. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 9. 17
conſiliarij qui dicantur, & qui fautores, & qui participes delicti. in l. 1. C. de ſer. fug. nu. 19. 3
¶Conſors offerens iuſtum pretium, an & quando præferatur alijs emptorib. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. oblig. nu. 30. 182
¶Conſtantinus fuit primus Imperator Chriſtianus, in l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 2. in 2. lect. 15
¶Conſtare quando dicatur, vide in l. qui Romæ. §. Augerius. ff. de verb. oblig. num. 2. 183
conſtitutio procuratoris. Vide in verbo Procurator, & in verbo Mandatum, & in verbo Dominus.
¶Conſtitutio, & deciſio qualiter differant. in l. conſtitutiones. C. de iur. & facti ignoran. nu. 1. 45
conſtitutio quid & qualiter differat à decretali, decreto, canone, & ſanctione. in l. 1. ff. de conſt. prin. nu. 10. 28
conſtitutio Eccleſiæ priuas beneficio abſentem pro 15. diebus ſine licẽtia ſuperioris, an includat abſentem cum licentia, tamen vltra dies licentiatos, in l. clam. ff. de acq. poſſ. nu. 17. 88
conſtitutiones naturales ligãt etiam principem. in l. 1. ff. de pac. n. 4. 145
conſtitutiones & leges qualiter differant, in l. conſtitutiones. C. de iur. & fac. ign. num. 1. 45
conſtit. Principis conceſſæ ſingularibus perſonis in priuilegium faciũt ius ſingulare, in l. 1. ff. de conſt. prin. nu. 15. 173
conſt. Epiſcopalis diſponens, ℘ omnia inſtrumenta vſurariorum præſumantur vſuraria, & ſi probatur, ℘ aliquis de præſenti eſt vſurarius, propter hoc non præſumuntur omnia retro inſtrumenta vſuraria. l. ſi prius. nu. 45. ff. de nou. ope. nun. 41
conſt. Papæ ſi ab initio non recipitur ipſo Papa ſciente, & tolerante, talis tolerantia excuſat à peccato. C. de iud. l. rem non nouam. n. 7. 155
conſtitutio pœnalis edita contra eligentes indignum, vt ſint ipſo iure priuati pro prima vice poteſtate eligendi, extẽditur ad poſtulan. ſciẽter indignum. de lib. & poſth. l. cùm quidam. nu. 22. 190
conſtitutio concilij concedens certas prorogatiuas his, qui per annum laborauerint in conſilio, verificatur tam in his, qui laborauerunt ante conſtitutionem, quàm in his, qui laborauerunt poſt. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. nu. 25. 75
conſtitutio Epiſcopi dictat, ſi executor teſtamenti non fuerit executus intra annum à tempore mortis teſtatoris, quòd priuetur officio executoris, hoc debet intelligi à tempore mortis teſtatoris, & ſcientiæ, de leg. 1. l. fideicom. nu. 3. 134
conſtitutio legis omnimodo locum habet non ſolùm in teſtamentis in ſcriptis, ſed etiã in nũcupatiuo. C. de inoffi. teſt. l. quę nuper. nu. 1. 176
conſtitutio derogatoria generalis non tollit actus iuratos præcedentes. l. pacta nouiſſima. nu. 2. C. de pact. fol. 77. & in l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. ff. de leg. 1. nu. 5. in 1. lect. 41
Reliqua in verbo Lex, & in verb. Auth. & in verbo ſtatutum, & conſuetudo.
¶Conſtitutum licèt ſit actus fictus, tñ per illud transfertur dominium, & poſſeſſ. ſicut ſi res verè tradita fuiſſet. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 14. fol. 182. in l. ab emptione. ff. de pact. nu. 18. fol. 212. & in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 350. licèt nu. 390. videatur velle contrariũ fol. 135. & in l. ex ea parte. ff. de verb. oblig. nu. 9. 171
conſtitutum operatur, ℘ primus emptor præferatur ſecundo, cui res tradita fuit, in l. quoties. C. de rei vend. nu. 14. fol. 182. & an hoc procedat ſi venditor tempore conſtituti non poſſidebat, vel ſi primus emptor non ſoluit pretium, nec habita fuit fides de eo. ibid. nu. 16. eod.
conſtitutum ſi apponatur in teſtamento, qd operetur. ibi. n. eo. & fol. eo.
conſtitutum nihil valet, quando dominus poſſeſſor conſtituit ſe poſſidere poſt mortem ſuam, vide ibid. nu. 17. eod.
conſtitutum ſeu precarium appoſitum in teſtamento valet, ſi contractus principalis non tenet, in l. ex teſtamento. C. de fideicom. n. 2. fol. 211. & in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 18. 58
conſtitutum in inſtrumento venditionis appoſitum, liberat venditorem ab obligatione, & actione ex vendito. in l. apud Iul. §. ſed Titius. ff. de leg. 1. num. 13. 74
conſtitutum eſt contractus nominatus, in l. iuris gentium. §. ſed cũ nulla. ff. de pact. nu. 33. 181
cõſtitutum eſt iuris prætorij, & producit actionẽ ex nudo pacto, in rub. ff. de verb. oblig. nu. 10. fol. 3. & quare producat actionẽ, cũ non ita ſit in fideiuſſione. in l. ſtipulatio. §. ſatisacceptio. ff. de verb. obl. nu. 5. 37
¶Conſtitutus in vltimis, ſi confiteatur de numeratione, nõ poteſt opponere exceptionem non num. pec. in l. mutuum damus. §. creditum. n. 18. ff. de reb. cred. 8
¶Conſtitutio duorum reorum poteſt fieri in teſtamento. in l. & ſi pepercerit. nu. 9. ff. de lib. & poſth. 164
Reliqua in verbo, Rei.
¶Conſtructio ædificiorum eſt de iure gentium, & ideo cuilibet eſt licitum ædificare, in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 6. cum ſeq. 9
¶Conſuetudo ſi reprobatur à lege, intelligitur. l. reprobare nedũ præteritam, ſed etiam futuram. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fid. catho. nu. 35. in 1. lect. fol. 4. & in 2. lect. nu. 73. cum ſeq. 11
conſuetudo ſi ſeruetur de expreſſo conſenſu Imperatoris, valet vt priuilegium, ibid. nu. 37. in 1. lect. & in 2. nu. 79. eod.
conſuetudinarium ius an veniat iuris appellatione. in l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vti. publi. 14. & 17. 54
conſuetudo idem eſt, ℘ ſtatutum. ibi. eo. nu. & fol. & facit ad actorem facientem mentionem in libello de ſtatuto, & poſteà probauit de conſuetudine, vel èconTra, an ſuccumbet. vide ibid. nu. 16. eod.
Vbi partes referunt ſe ad conſuetudinem, & reperitur multiplex conſuetudo, intelliguntur ſe referre ad eam, quæ alijs derogat. vide ibi. num. 20. eod.
conſuetudinis tranſgreſſor ita punitur ſicut tranſgreſſor iuris. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 2. fol. 146. quia conſuetudo eſt ius, & venit appellatione iuris, vt in l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtilita. publ. nu. 15. fol. 54. & ideo iudex iudicando contra conſuetudines patriæ facit litem ſuam, in d. Auth. eo. n. & fol. & in l. de quib. ff. de leg. n. 7. 22
conſuetudine ſi non eſt receptum, ℘ l. cauetur, ſi omittatur, non vitiat, in l. rem non nouam. C. de iud. nu. 4. fol. 155. nam iura, quæ de conſuetudine non ſeruantur, habentur pro nullis. ibid. nu. 5. eod.
De conſuetudine approbatum, habetur pro approbato de iure communi, in l. certi iuris. C. de iud. nu. 6. 159
conſuetudo vltima eſt attendenda. in l. in arenã. C. de inoffi. teſt. n. 5 170
cõſuetudo redacta in ſcripturam approbatã de iure ciuili, an deſinat eſſe ius cõſuetudinarium, in l. moribus. ff. de vulg. & pup. ſubſt. n. 10. 104
Statur Doctori illuſtri atteſtanti de conſuetudine, in l. filius àpatre. ff. de lib. & poſth. n. 27. fol. 197. & l. de qbus. ff. de legib. n. 89. 27
conſuetudo appellatur ius commune in loco, in quo viget, nec ei derogat indefinita locutio, in l. poſt dotem. ff. fol. matr. nu. 100. & 101. 55
conſuetudine datur filijs dos, mortua vxore conſtante matr. licèt de iure communi ſecus, vide ibid. eod. nu. & fol. eod.
conſuetudo generalis per vniuerſum orbem dicitur ius commune non ſcriptum, & non ſpecialis alicuius loci. vide ibid. nu. 102. eod.
conſuetudo cõtra bonos mores nõ valet. in l. more. ff. de acq. hęr. n. 5. 69
conſuetudo an per vnam partem ciuitatis, ſeu populi induci poſſit. in l. ſi quis à filio. §. ſi parti. ff. de leg. 1. num. 3. fol. 59. & in l. de quibus. ff. de legib. num. 85. 27
conſuetudo quæ eſt contra ius non adaptatur ad fictionem, in l. cætera. §. ſed ſi parauerit. ff. de leg. 1. nu. 21. 82
conſuetudo, vel lex ſi non reperiantur in caſu occurrente, tunc attendẽdum eſt, ℘ ſimile eſt conſuetudini. in l. de quib. ff. de leg. nu. 4. fol. 22. & an ſimile vincat. legem ibid. nu. 14. eod.
conſuetudo ſi ſit in ciuitate, ℘ filius maſculus excludat fœminam, an erit idem & in nepote, ibid. nu. 16. eod.
conſuetudinis extenſio an erit licita ex identitate rationis ad correctionem iuris communis. ibid. nu. 21. 23
conſuetudinem localem quilibet populus poteſt inducere. ibi. n. 30. eo.
conſuetudine mutari põt omne ius merè poſitiuum, ibi. nu. 34. & 35. 24
conſuetudo licèt ſit in ſcriptis, nihilominus appellatur ius cõſuetudinarium, vide ibid. nu. 36. 24
conſuetudinis appellatione intelligitur de præſcripta. ibid. nu. 44. eod.
conſuetudo poteſt induci. 10. ann. contra ius ciuile, niſi in his, quæ ſunt reſeruata principi in ſignum ſupremæ poteſtatis, ibid. nu. 41. & 45. eo.
conſuetudinis præſcriptio non requirit titulum nec bonam fidem. in d. l. de quibus. ff. de legib. nu. 49. eod.
conſuetudo inueterata dicitur illa, quæ eſt. 10. ann. vide ibid. nu. 50. 25
conſuetudo vel ſtatutum diſponens, ℘ villa teneatur emendare furta, & damna per alios in eo territorio facta, an valeant, vide ibid. n. 56. eod.
conſuetudo an valeat, ℘ fœminæ ſuccedant in feudo. ibid. nu. 64. 26
conſuetudo in qbus caſibus non valeat contra ius cõmune ibi. n. 66. eo.

Con-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Conſuetudo de præſtandis vſuris non valet. ibid. nu. 70. eod.
conſuetudo an valeat, ℘ in cauſa dotis interim donec reſtituatur mulieri per hær. mariti mortui ſoluatur ad rationem. 10. vel 5. pro centenario loco alimentorum. vide ibid. nu 71. eod.
conſuetudo ſicut poteſt induci per ſententiam iudicis ordi. an & ℘ ſententias arbitrorum. ibid. nu. 84. eod.
conſuetudo an valeat, ℘ volentes molere, teneantur ire ad meum molendinum. in l. quominus. ff. de flu. nu. 28. 186
conſuetudo debet iudici probari. in l. cùm prolatis. ff. de re iud. n. 6. 176
conſuetudo cuius initij non eſt memoria, habet vim pacti, & priuilegij, in l. quominus. ff. de flu. nu. 93. & 96. 189
cõſuetudo in aquis, & aquæductu quid operetur. ibi. n. 40. cum ſeq. 186
conſuetudo loci eſt ſeruanda quo ad litis conteſt. in loco vbi cauſa agitur, in l. à diuo §. 1. ff. de re iud. nu. 9. 162
conſuetudo poteſt capi tripliciter. ff. de legib. l. de quibus. nu. 2. 21
conſuetudo excuſat notarios, & alios ſcribentes à pœna falſi. ff. de legi. l. de quibus. num. 9. 22
conſuetudo poteſt inducere, ℘ quis in alieno territorio poſſit iuriſd. exercere. l. extra territorium. nu. 18. ff. de iur. omn. iud. 95
cõſuetudo extat, ℘ primogenitus ſuccedat in regno. Rex habet filiũ naturalẽ tantum, habet etiã ſecundo genitũ legitimum & naturalẽ, facit legitimari primum filiũ naturalẽ, quis eorum præfertur. C. de rei vend. l. quoties. nu. 40. fol. 184. & in l. ſi is, qui. ff. de vſuc. nu. 265. 130
conſuetudo, vel ſtatutum diſponens, ℘ milites torqueri poſſint, nihil valet. ff. de te iud. l. miles. nu. 5. 151
conſuetudo poteſt inducere, vt alteri quis ſtipulari poſſit. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio iſta habere. §. alteri. nu. 2. fol. 74. & in l. de quibus. ff. de legib. num. 74. 26
conſuetudines laicorum an ligent etiam clericos, & an ſeruari debeant in curia Epiſcopi. ff. de legi. l. de quibus. nu. 11. 22
conſuetudo contra legem an valeat, ℘ teſtator poſſit in teſtamento dare curatorem adulto ſine alia iudicis confirmatione. ibid. nu. 72. 26
conſuetudo an extendatur ad caſus ſimiles. l. non dubium. nu. 30. C. de legib. 36
conſuetudo ſpecialis vnius loci derogat iuri communi in eo loco. ff. de legib. l. de quibus. nu. 54. 25
conſuetudo ſi extat, ℘ primogenitus ſuccedat in regno, ſi primogenitus moriat relicto filio, an ſuccedat filius primogeniti, an verò ſecundo genitus, & ſic patruus iſtius filij. C. de lib. præt. vel exhære. l. maximũ vitiũ. nu. 4. fol. 152. & in l. is poteſt. ff. de acq. hær. nu. 29. & ſeq. 80
conſuetudo viget in aliquo loco, ℘ ſtetur libris rationũ mercatorũ, talis conſuetudo eſt ſeruanda in illo loco. l. cunctos populos, n. 23. C. da ſum. Trin. in 1. lect. 3
conſuetudo patriæ ſi ſit, ℘ mortuo parrochiano ſacerdos parrochiæ debeat habere illius veſtes, ſi aliq ex illis veſtibus ſint pignoratę, hĩs defuncti non tenetur eas luere. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 25. 110
conſuetudo de non præſtando iuramentũ calumniæ in cauſis, licèt nõn valeat, tamen bene poteſt per reſcriptum remitti cum clauſula, non obſtante. ff. ſi quis cau. l. ſi quis quempiam. nu. 2. 157
conſuetudo, quòd Epiſcopus prouideat de prælato omnibus Eccleſijs, etiã collegiatis valet. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. n. 10. 194
conſuetudo an per ſententias arbitrorum ita poſſit induci, ſicut per ſententias iudicium ordinariorum. ff. de leg. l. de quibus. nu. 84. 26
conſuetudo qualiter in iudicio deducatur. ibid. nu. 86. 27
conſuetudo vbicunque exigit iuramentum per tactum ſcripturæ, non dicitur eſſe ſatisfactum conſuetudini, ſi præſtetur iuramrntũ verbo ſine tactu ſcripturæ. de lib. & poſth. l. 1. nu. 18. 161
conſuetudo loci an poſſit adhibere plenam fidem apochæ, vel ſcripturę priuatæ. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 95. 117
conſuetudo an in dubiõ cenſeatur dare ordinariam iuriſd. tanquam firmiorem, an verò delegatam tanquam digniorem. l. more. num. 46. ff. de iuriſd. omn. iud. 80
conſuetudo praua, iniqua, temeraria, & iniuſta, excuſat à pœna. ff. ſi quis iuſdicen. non obtemp. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 25. fol. 108. & in l. qui iuraſſe. ff. de iureiur. nu. 7. fol. 92. & in l. ſingularia. ff. ſi cert. pet. nu. 49. fol. 36. non tamen excuſat ab actione iniuriarum. in l. de quibus. ff. de legi. num. 10. 22
conſuetudo poteſt induci per actus duos cum lapſu decnnijs. ff. de legi. l. de quib. nu. pen. 27
conſuetudo eſt in terris maritimis, ℘ fiat proteſtatio, ℘ propter impedimentum maris non poteſt tranſiri, licèt ibi ſit cauſa tranſeundi. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. quod diximus. nu. 7. 149
conſuetudine an poſſit induci, ℘ credatur teſtibus non aſſignantibus rationem. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. vult igitur. num. 7. fol. 219. & in l. de quibus. ff. de leg. nu. 67. 26
conſuetudo facit eſſe licitum, quòd aliàs eſſet illicitum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 27. 25
conſuetudo ſi eſt in aliqua Eccleſia, ℘ oblationes, quę fiunt in dieb. dominicis, ſpectent ad Archidiaconum, illæ verò, quæ fiunt in feſto beatæ Mariæ virginis ſpectent ad rectorem Eccleſiæ, & ſi contingat feſtũ Beatæ Mariæ virginis venire in die dominico, an oblationes ſint Rectoris, vel Arch. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſt. nu. 4. & 5. 174
Conſuetudo, quæ diſponit contra ius, quod quis poſſit alteri ſtipulari, an vateat. ff. de legi. l. de quibus. nu. 74. 26
conſuetudine an poſſit validari pactum de ſuccedendo affirmatiuum. ibid. num. 75. eod.
conſuetudo an valeat, ℘ pro loco ſepulturæ aſſignando, & pro exequijs mortuorum aliquid detur parrochiano. ibid. nu. 76. eod.
An valeat conſuetudo, ℘ oblationes, quæ fiunt ſacerdotib. in die feriata ſint neceſſariæ. ibid. nu. 77. eo.
Si conſuetudo præſcripta aliquid contra ius commune inducens tollatur per legem ſuperuenientem, ſeu per ſtatutum, ℘ talis conſuetudo ſemel ſublata non poſſet iterato præſcribi. ibid. nu. 80. eod.
conſuetudo dicitur, quia in communi eſt omnium vſu. ibid. nu. 81. eod.
conſuetudo ſi ſit, ℘ primogenitus ſuccedat in regno, Rex nõ poſſet huic conſuetudini derogare. de leg. 1. l. nemo poteſt. in lect. 2. nu. 3. 104
conſuetudo poteſt excuſare periurum à pœna temporali, nõ diuiua, nec conſuetudo laicorum poteſt diſponere ſuper ſpiritualib. ff. ſi quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 26. 108
conſuetudo feudorum dictat, ℘ ſi vaſſallus vendat feudum domino, & decipiatur citra dimidiam iuſti pretij, ℘ non poteſt reſcindi vẽditio propter deceptionem. ff. de legi. l. de quibus. nu. 27. 23
conſuetudo poteſt dare iuriſdictionem ordinariam non ſolùm maſculis, ſed etiam fœminis. l. more. nu. 43. & 44. ff. de iur. omn. iud. 80
conſuetudo per quales, & quos teſtes probari debet. ff. de iureiur. l. admonendi. in repetitione. num. 232. fol. 128. & in l. de quibus. de leg. num. 88. & num. fin. 27
conſuetudo licèt in loco, in quo viget, poſſit appellari ius commune, tamen quia in ſtipulatione dicitur de iure, ſed non ſimpliciter, ſed additur communi, illud communi eſſet ſuperflum, & nihil operaretur, ſi de conſuetudine poſſet intelli. fol. mat. l. poſt dotem. nu-101. 55
conſuetudine, vel iure poſitiuo inducta poſſunt contraria conſuetudine, vel contrario iure tolli. ff. de acq. hær. l. more. nu. 3. 69
conſuetudo, ℘ vnus teſtis bene probet, an valeat, vel ℘ fama habeat vim plenæ probationis. ff. de leg. l. de quibus. nu. 68. 23
conſuetudo, ℘ non credatur omni ſcripturæ mercatorum. ff. de legi. l. de quibus. nu. 68. 26
cooſuetudo vincit legem ibid. nu. 22. 23
conſuetudo ciuitatis an valeat, ℘ teſtamentum poſſit fieri cũ duob. teſt. C. de teſta. l. ab antiquis. nu. 10. & qd ſi in villa non reperiantur ſeptẽ teſtes, ſed ſex tantum, an tunc ſufficiant quinq;, vide ibid. nu. 10. 115
conſuetudo nõ valet diſponens, ℘ Archidiaconus preferatur Epiſco o ff. de legi. l. de quibus. nu. 69. 26
conſuetudo eſt in ciuitate, quòd frater defuncti excludat matrem, iſtud eſt contra ius commune, quia mater per Tertulianum excludit agnatos, quid erit de auia materna, de qua conſuetudo nihil dicit, an erit licitum extendere ex identitate, vel maioritate rationis ad corrigendum ius commune. ibid num. 21. 23
conſuetudo intitulata quæ dicatur ibid. nu. 42. 24
conſuetudo vna derogat alteri. ff. de acq. hær. l. more. nu. 3. fol. 69. & in l. de quibus. ff. de legi. nu. 79. 26
conſuetudo an ſe extendat vltra id, quod agitur, Auth. qui rem. n. 21. C. de ſacroſan. Eccleſ. 29
conſuetudo an valeat, ℘ clerici poſſint teſtari de fructibus ſuarum præbendarum. ff. de legi. l. de quibus nu. 73. 26
conſuetudo vel ſtatutum plus valet quàm iuramentum, rationem ponit & exemplum in l. pactum, quod dotali. C. de pact. nu. 4. 79
conſuetudo de iure canonico non poteſt induci contra ius canonum. ff. de leg. l. de quibus. nu 48. 24
conſuetudo vel præſcriptio tanti temporis, cuius initij memoria nõ extat in contrarium, æquiparatur priuilegio expreſsè conceſſo à Principe ex certa ſcientia. ibid. nu. 43. eod.
conſuetudo capitur tanquam ius, ibid. nu. 2. 21
conſuetudo an poſſit inducere, ℘ in alienationibus rei eccleſiaſticę immobilis non requiratur conſenſus ſuperioris. ibid. nu. 61. 26
conſuetudo, quæ dat robur probatorium priuatæ ſcripturæ, facit, ℘ illud robur probandi valet non ſolùm intra territorium, ſed etiam extra territorium. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 79. fol. 103. & in l. ſi nõ ſpeciali. C. de teſt. nu. 3. 100
conſuetudo vel ſtatutum an poſſit inducere, ℘ non plena probatio habeatur pro plena. ff. de iureiur. i. admonendi. in repe. nu. 121. 119
conſuetudo ciuitatis ſi diſponat, quòd ſchedula fidem faciat, illud obtinebit alibi extra illam ciuitatem. l. ſi arrogator. nume. 41. de adoptio. 39
conſuetudo vel ſtatutum an probationem teſtium, vel inſtrumentorũ de iure communi plenam, & validam poſſint inualidare, vel inſufficientem reddere. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 122. 119
conſuetudo tantum habet de effectu, & potentia, quantum de vſu. ff. de legi. l. de quibus. nu. 24. 23
conſuetudo contra publicam vtilitatem tollitur indiſtinctè. ibi. n. 54. 25
conſuetudo diſponens contra ius commune certis caſibus non valet. ibidem. num. 66. 26

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Reſiqua in verbo lex, ſtatutum, Auth. & conſtitutio.
¶ Conſul, Conſules vnde dicti ſunt, in l. 1. ff. de offi. eius cui mand. eſt iuriſdi. nu. 5. 52
conſules mercatorum intelliguntur habere iuriſdictionem non ſolùm in iudicio, ſed etiam in connexis, & dependentib. in l. ſed & ſi plures. §. filio. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. nu. 7. 118
conſules mercatorum, & maſſarij artium non poſſunt concedere tenutam ſeu mittere in poſſeſ. l. iubere. ff. de iur, omn. iud. nu. 1. 75
conſules mercatorum, qui habẽt cognoſcere de cauſis mercatorum, intelliguntur, quando cauſæ ſunt occaſione mercantiæ, in l. age. C. de tranſactio. num. 2. 95
conſules artium ſi ex forma ſtatuti debent cognoſcere de cauſis, intelligitur de cauſis ſpectantibus ad illam artem, ibid. nu. 3. eod.
¶ Conſuetum. Conſuetum ſemper videtur ineſſe tacitè inter partes, in l. Gallus §. idem credendum. ff. de lib. & poſth. nu. 12. 206
cõſuetum an dicatur quid per vnicum actum, in l. diem functo. ff. de offic. aſſeſ. nu. 18. 64
conſuetus ſe malè gerere in vno officio, an idem præſumatur in alijs, in l. de pupillo. §. ſi quis ipſi prætori. ff. de nou. ope. nun. nu. 9. 21
¶ Conſumptio debet operari translationem dominij, quando ſoluens non erat dominus. ff. de cond. indeb. l. ſed & ſi nummi. nu. 7. 174
conſumptio pecuniæ tantum operatur, quantum à principio translatio dominij. ff. de reb. cred. l. ſi à furtoſo. nu. 2. 29
¶ Conſumptione pecuniæ an reconcilietur mutuum. ff. ſi cert. pet. l. non omnis. §. ſi pupillus. nu. 4. 40
¶ Conteſtatio. De conteſtatione vide infra in verbo Litis conteſtatio.
¶ Continuatio de l. ad legem an ſit faciẽda, in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. in repe. num. 27. 230
continuatio an ſemp debeat fieri ad proximiora, in rub. ff. de leg. j. n. 1. 2
De continuatione dominij infra in verbo, Dominium.
¶ Continentia cauſæ non debet diuidi coram diuerſis iudicib. & in cõtrarium faciens punitur iudicis arbi. in l. nulli. C. de iud. n. 4. & 5. 147
¶ Continetur. Hoc verbũ poſitum in l. vel ſtatuto importat propriam ſignificationem, in l. Gallus. §. inſtituens. ff. de lib. & poſth. nu. 11. cum plu. ſeq. fol. 217. in l. 1. §. bonorum. ff. ad Treb. nu. 6. fol. 199. & in l. ſeruj electio. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 27. 19
¶ Contractus an requirant ſcripturam pro eorum validitate, in l. cùm proponas, in fin. C de pactis. 80
De cõtractu vſurario, & ſimulato, in verbo Vſura, & in verb. Simulatio.
In contractibus innominatis quando quis perfectè non implet, an, & quando agi poſſit, in l. ſiue apud. C. de tranſact. num. 22. fol. 111. & qua actione, in l. cùm mota. eod. tit. nu. 28. cum ſeq. 99
contractus factus in fraudem hominis valet, licèt reuocari poſſit, in l. nõ dubium. C. de legib. nu. 5. 35
contractus quando fit contra. l. aut eius mentem habetur fictione iuris perinde acſi nunquam fuiſſet celebratus. ibid. nu. 9. & an tunc ſit nullus ipſo iure, nu. 16. eod.
contractus eſt nullus, quando ſtatutum, vel lex prohibet actum fieri, licèt non procedat vltra annullando. ibid. nu. 17. fol. eod. fallit tamen, vt nu. 18. cum plu. ſeq. 36
contractus quidã ſunt, de quorũ natura oritur duplex obligatio, primitiua ad rem, ſecundaria ad intereſſe, ſi res non præſtetur. ibi. n. 52. 37
De cũtractu facto contra legem, an debeat ſolui gabella, ſtante ſtatuto, & de omni contractu ſoluatur. ibid. nu. 9. 35
Ex inutili contractu non quæritur domi. ex ipſo contractu immediatè, ſed ex ipſa traditione. ibid. nu. 55. 38
contrahere vel quaſi, an dicatur, qui delinquit. in l. ſi qs extra. ff. de acq. hæred. nu. 2. 86
contractus prior actus quomodo cognoſcatur, quando plures conficiũtur, in l. 1. ff. ſol. matr. nu. 4. 5
contractus quo ad ſortiendum forum capitur largiſſimè, nã venit quaſi contractus, & quaſi delictum, in l. more. ff. de acq. hær. num. 32. cum ſequenti. 70
contrahere quaſi dicitur adeundo hæreditatem, in l. nemo poteſt. 2. lect. nu. 19. de leg. 1. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu. 3. fol. 60. & in l. more. eod. tit. nu. 31. 70
contractus qñ habetur pro abſoluto, & perfecto per notarium ſi dicat actum, &c. in l. Gallus. §. idem credendum. ff. de lib. & poſth. n. 26. 207
In contractibus pater cenſetur acquirere filijs ordine ſucceſſiuo. in d. l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 41. 205
contractus ſunt irreuocabiles, in l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 14. fol. 10. & in l. nemo põt. ff. de leg. 1. in 2. lec. n. 11. fol. 30. & in 1. lect. nu. 22. 100
In contractibus licèt non fiat ipſo iure executio quo ad dñim, tñ actio perſonalis tranſit ex cõtractu. in l. ſerui electione. ff. de leg. 1. n. 15. 46
contractus ſtricti iuris vitiantur per anguſtias temporis, & in quo differant à conditione impoſſibili. in l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſetuos. ff. de leg. 1. nu. 16. cum ſeq. 40
contrahens per interpoſitam perſonam, an dicatur in fraudem. l. cõtrahere, in d. l. ſi mihi, & tibi. §. regula. ff. de leg. 1. nu. 5. eod.
contractus ſeu oblig. in inſtrumento contenta de proprietate ſermonis, non eſt idem cum inſtrumento, in l. ſeruum filij. §. eum, qui. ff. de leg. 1. num. 7. 84
Contrahentes an poſſint facere per pactum expreſſum, & inſtrm habeat executionem paratam. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 6. 88
contrahere prohibitum eſt cum habente magiſtratum, vel officiũ pub. in illo loco, & maximè donando, ibid. nu. 27. eod.
contractus ſubſtantia non poteſt conferri in arbitrium alterius contrahentium, etiam per verba importantia arbitrium boni viri, niſi in dote. in l ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. nu. 3. 130
contractus ſubſtantialia quæ ſint, & quæ naturalia, & q̃ accidẽtalia, ibid.
contractus interpretantur ſtrictè contra ſtipulationem. in l. ſi quis teſt. ff. de leg. 1. num. 4. 134.
Actio proueniens ex contractu, an poſſit intentari ad reſolutionem cõtractus propter cauſam ſuperuenientẽ, quæ reſiſtit æquitati contractus. in l. huiuſmodi. §. qui ſeruum. ff. de leg. 1. nu. 4. 145
contractus ſi eſt bonæ fidei, & agatur contra æquitatem, ſemper ex natura ſui obſtat exceptio doli. ibid. nu. 7. eod.
contrahentes non poſſunt impedire effectus iuris gentiũ, & ſic facere, ne ex traditione transferatur dominium, in l. filiusf. §. diui. ff. de leg. 1. in 2. lect. nu. 11. fol. 174. & in 1. lect. nu. 86. 168
contractus intelliguntur, & declarantur ſecundum proprietatẽ verborum, nec per præſumptiones receditur à verbis, in l. re cõiuncti. ff. de leg. 3 num. 151. 187
contractus ſi eſt perfectus, & lex diſponit ſuper eo inualidãdo, intelligit ſolum opè exceptionis, & non impeditur translatio dominij. in l. 1. §. ſublata. in 2. lect. ff. ad Treb. nu. 5. fol. 197. & in 1. lect. nu. 4. 193
contrahenda multa impediunt, q̃ contracta non tollunt, in l. 1. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. nu. 9. 33
contractus vend. in quibus differant à contractu permutationis. in l. 1. ff. de rerum permu. nu. 1. 223
contractus inutilis transfert poſſeſſionem licèt ſit inutilis quo ad dominium, in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 11. 59
contractus factus in præſentia iudicis, cui ipſe authoratur, dicitur factus à iudice, ita vt contra ipſum non poterit opponi ſtante ſtat. quòd cõtra geſta per iudicem non poſſit opponi. in l. 1. §. ſi iuſſerim. ff. de acq. poſſ. num. 7. 69
contractus an poſſit ſeparatim approbari ſine ſuis qualitatibus. in l. Põpon. §. cùm quis. ff. de acq. poſſ. nu. 12. 110
cõtractus mixtus ex cauſis nominatis & innominatis, quomodo debeat in alterius naturam reſolui. in l. ſi quis. ff. de acq. poſſ. nu. 18. 94
contractus factus expreſsè nominatus à partibus, an poſſit vt innominatus à partibus recipi. ibid. eod. nu. & fol.
contrahens tenetur decepto ex clauſula dolum malum abeſſe actione de dolo, ſi fuerit conuentum in ſtipulatione, & in contractibus ſtricti iuris, ſecus in contractibus bonæ fidei, in quibus tenetur ex contractu, & actione abſque eo, quòd ſit conuentum in contractu. in l. ſi id quod aurum. ff. de verb. oblig. nu. 2. 53
contrahens in contractu ſtricti iuris non põt agere ratione deceptionis, vel doli re ipſa, niſi animus ꝓmiſſoris in dolo interueniat. ibi. n. 3. eo.
contractus certus quid ſit, & quid incertus. ff. de reb. cred. l. certi conditio. num. 34. 22
contractus innominati aſſumunt illã naturam contractus nominati, cui aſſimilantur. ff. de præſcrip. verb. l. naturalis. §. ſed ſi facio. nu. 4. 228
contractus celebrati cum Principe non ſolùm nõ poſſunt reuocari, ſed etiam ſi ſtatutum tranſiret in contractum, non poſſet illud ſtatutum reuocari. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. nu. 13. 155
contractum eo ipſo ꝙ quis approbat ab altero geſtum, tenetur inſolidum, perinde acſi cum eo fuiſſet geſtum. ff. ſi cert. pet. l. cùm fundus. §. ſeruum tuum. nu. 7. 52
contractus à principio ſunt voluntatis, ex poſtfacto autem fiunt neceſſitatis. C. de iure delib. l. nec emere. nu. 2. 161
contractus innominatus quid ſit. ff. de pact. l. iuris gentium. n. 1. & 5. 178
contractus innominati pariunt condictionem ob cauſam, in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 9. 98
contractus producunt ſemper actionẽ de ſe, numeratio vel traditio nũquam, quando autem hoc ſit verum. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. n. 25. 33
contractus bonæ fidei ſi ſit initus dolo aduerſarij, eſt ipſo iure nullus. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. eam tranſact. nu. 3. 218
contractus nominatus an ſit aliqs, qñ dubiũ eſt, rõne dubij recurrimus ad innominatũ. ff. de præſcrip. verb. l. naturalis. §. ſi facio. nu. 2. 228
contractus, qui poſſunt celebrari inter patrẽ, & filiũ in poteſtate, q̃ ſint. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. n. 80. fol. 187. & in repe. nu. 41. 198
contractus natura quod venit tacitè, præſumitur tacitè actum à partib. etiam ſi non probetur. ff. de reb. cred. l. cùm quid. nu. 4. & ſeq. 9
contractus quando eſt ſtricti iuris, nõ venit in eo iure actionis niſi illud, quod fuit deductum, quia quicquid fuit omiſſum à verbis, habetur pro omiſſo. ff. de verb. oblig. l. Iul. §. qui fundum. nu. 3. 206
contractus innominati ſunt talis naturæ, ꝙ qs non tenetur precisè dare, ſecus in contractib. nominatis. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. n. 32. 175
contractus innominatus quando reſcinditur non ex voluntate contrahentium partium, poteſt dari condictio ob cauſam, vel actio de dolo. ff. de verb. oblig. l. ſi id quod. nu. 8. 54

Contra-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Contractus ſtricti iuris recipit interpretationem extenſiuã quando aliàs non haberet effectũ. ff. de verb. obl. l. ſi ſtipulatus fuero p te. n. 1. 156
contractus & vltimæ voluntates differunt, quando aliquid promittitur, vel relinquitur ſub duabus conditionibus directò cõtrarijs. ff. de cõd. indeb. l. Iul. nu. 27. 206
contractus, qui ſolo conſenſu perficiuntur, ſi ad interrogationẽ reſpondeatur ſignis, vel nutu, naſcitur obligatio efficax. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipuler. §. ſi in locando. nu. 1. 66
contractus, qui ſolo conſenſu contrahuntur, poſſunt fieri verbis ex interuallo inter interrogationem, & reſponſionem, quia per hoc non vitiatur contractus, licèt ſecus ſit in ſtipulatione. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipuler. §. ſi in locando. nu. 2. eod.
contractus ſi completur à contrahente, vel alio eius nomine, ſufficit. ff. de verb. oblig. l. cùm ſeruus. nu. 1. 151
contractus mutui eſt contractus nominatus, & ſic re integra non eſt locus pœnitentiæ. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 47. 175
contractus nouus vbi conſuetudine, vel ſtatuto inducitur, tũc agit actione ſpeciali, quæ orit ex illo contractu. ff. de cond. ex lege. l. 1. n. 9. 212
contractus quando ſunt puri, non ſtant regulariter in ſuſpenſo. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. Stichum. nu. 14. 150
contractus qualis ſit, ſi dubitatur, præſumitur contractus innominatus, & oritur actio præſcrip. verb. C. in vſib. feud. nu. 14. & 66. 234. & 239
contractus quando ſit contra legem, aut contra mentem legis, habetur acſi factus non fuiſſet. l. non dubium. nu. 9. C. de legib. 35
contractus omnes ſunt bonæ fidei de iure canonico. ff. ſi quis cau. l. & ſi poſt tres. nu. 27. 154
contractus ex conuentione partium legem accipiunt. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitũ. n. 40. fol. 151. & in l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. ff. de verb. oblig. nu. 11. 219
contractus innominati cognoſcuntur ex forma, ſub qua contrahuntur non ex forma implementi. l. cùm mota. nu. 28. C. de tranſact. 99
contractus dolo initus dicitur ſimulatus. ff. de pact. l. iuris gentiũ. §. prætor ait. nu. 24. 185
contractus initus per dolum valet contra doloſum volẽte aduerſario, q̃ paſſus eſt dolum. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nu. 25. eod.
contractus dicitur fieri palam, q̃n in præſentia amicorum, & conſanguineorum fit. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre, in repe. nu. 42. 198
cõtractus innominatus eſt huius naturæ, q̃ non ſolùm in obligationib. faciendi, ſed etiam dandi non tenet quis præcisè, imò ſemper ſuccedit obligatio ad intereſſe. ff. de verb. obl. l. q̃ Romæ. §. Flauius. n. 8. fol. 178
contractus, qui habet plures particulas, & in vna particula fiat mentio officij, qualificando ipſam obligationem, quamuis poſteà in alijs particulis contrahentes ſimpliciter loquantur, tamen contractus totus videtur eode modo qualificatus. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. num. 37. 159
contractus pars ex cauſa poteſt tolli alia remanente. ff. de pact. l. ſi conuenerit. nu. 1. 210
contractus innominati non fiunt ſub conditione. ff. de iureiur. l. ſi quis cum debitore. nu. 4. 143
contractus nullus poteſt denuo annullari, de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. § ſi ita teſtatus. nu. 4. 167
contractus ad hoc vt dicatur innominatus, oportet, q̃ ſtatim agatur, vel detur, vel fiat vtrunque. ff. de pact. l. ſi cùm fundum. nu. 3. 202
contractus habens ſua ſubſtantialia valet, licèt ille, qui debet arbitrari ſuper qualitate accidentali non arbitretur. ff. de leg. 1. l. Stichum, qui meus erit. num. 20. 22
contractus conditionalis poteſt valere etiam ſine alia cauſa, cùm conditio pro cauſa habeatur, in l. à Titio. ff. de verb. oblig. nu. 5. 153
contractus forma poteſt à contrahente, vel ab alio eius nomine adimpleri, in l. cùm ſeruus. ff. de verb. oblig. nu. 1. cum ſeq. 151
contractus vitiatur diſſenſu partium, ſi diſſenſus interueniat circa rem principalem, ſecus ſi circa acceſſoriam, in l. inter ſtipulantem. §. ſi Stichum. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 5. 130
Ex contractu defuncti reperto apud hæredem minorem, non datur ipſi minori reſtitutio in integ. aduerſus aliquid non factum, vel non obſeruatum pro implemento contractus, in l. cùm filiusfam. §. in hac. ff. de verb. oblig. nu. 4. 94
contractus reſciſſio, quæ fit ex remedio. l. 2. C. de reſcin. vend. non habet locum niſi in contractibus bonæ fidei. in l. ſi quis cum aliter. ff. de verb. oblig. num. 18. 68
cõtractus emptionis, & vend. ſi habeat illa verba ſolita. ſ. & q̃ plus valet donat, &c. an p ea euitetur remediũ. l. 2. C. de reſcin. vend. ibi. n. 17. eo.
contractus ſi in vna particula ſit qualificatus, in alijs etiã cenſetur qualificatus, in l. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb obl. n. 37. 199
In contractibus nullum verbum debet eſſe ſine virtute. in l. liber homo. §. decem. ff. de verb. oblig. nu. 3. 169
contractus quando debet fieri ad ſenſum ſapientis, quid poterit tunc ſapiens, addere. in l. ex ea parte. ff. de verb. oblig. nu. 2. vſque ad fin. 171
contractus innominati non producunt actionem niſi ſecuto implemento, & tunc quæ actio competat, in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 48. 190
In iudicijs an dicatur quaſi cõtractus, in l. inſulã. ff. de verb. obl. n. 3. 194
An dicta in vno contractu intelligantur repetita in ſeq. in l. Titia. §. icẽ reſpon. 1. de verb. oblig. nu. 3. 217
contractus ſi eſt emptio, traditione facta põt agi recta via ad cautionem, q̃ venit iure actionis, in l. Iul. §. qui fundum. ff. de verb. obl. nu. 3. 206
contractus mulieris factus non ſeruata forma ſtatuti valet in foro conſcientiæ, in l. ſi non ſortem. ff. de cond. indeb. nu. 4. 178
contractus quando tollitur ipſo iure, non poteſt tolli in parte, quin in totum tollatur, in l. ſi conuenerit. ff. de pact. nu. 2. 210
contractus cenſetur talis, qui magis verbis contrahentium conuenit, q̃n geritur inter partes negotium informe, non expreſſo nomine contractus. ff. de cond. cau. dat. l. dedi tibi pecuniam. nu. 2. 165
contractus innominati reſpectiui non ſolùm poſſunt fieri per vt, & ſic ſub modo, ſed etiam ſub cõditione. ff. de præſcrip. verbis. l. naturalis. num. 5. 225
contractus omnis, & omnis obligatio tranſit ad hæredem, licèt de eo nõ ſit facta mentio. ff. de verb. oblig. l. ſi ſic ſtipulatus. nu. 14. fol. 212. & in l. 1. C. quando lib. prin. nu. 3. 51
contractus mulieris, vel minoris factus non ſeruata forma ſtat. requirentis conſenſum propinquorum, dummodo ſit factus ſine fraude, valet in foro conſcientiæ. ff. de cond. indeb. l. ſi non ſortem. nu. 4. 178
contractus nominatus ſi exprimatur à partib. ſi non valet vt nominatus, an valeat vt innominatus. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 18. 94
contractus factus cum Principe, vel eo q̃ habet poteſtatẽ legis cõdẽdæ, habet vim legis. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. nu. 24. fol. 144. & in l. quoties. C de rei vẽd. n. 6. fol. 182. & in l. 1. ff. de cõſt. prin. n. 12. fol. 28. & habet naturã cõtractus bonæ fidei. in l. ciuitas. ff. ſi cer. pet. nu. 8. 48
contractus innominati q̃ modo cognoſcuntur. ff. de præſcrip. verb. l. naturalis. §. ſed ſi facio. nu. 5. 228
contractus inutilis ſequẽs, nõ facit, vt recedat à primo. de leg. 3. l. re cõiuncta. n. 139. cũ ſeq. fol. 186. & in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. n. 11. 88
contractus incerto quomodo agatur ad certum. ff. de reb. cred. l. certi cõdictio. nu. 35. 22
contractus bonæ fidei ſi deducatur in ſtipulationem, licèt actio, quę oritur ex contractu bonæ fidei non ſit arbitraria, illa tamen quæ oritur ex ſtipulatione propter locum, erit arbitraria. ff. de eo, quod certo loco. l. in bonefi. nu. 2. 217
contractus nominati, & innominati quomodo differant. ff. de pact. l. iuris gentium. nu. 1. 178
contractus diuerſi, non poſſunt ex vna numetatione, vel ex facto oriri. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. nu. 3. 5
contractus quando concernit vtilitatem vnius contrahentium tantum, licèt notarius fuerit rogatus ab vtraque parte, non debet tradere inſtrumentum in forma publica, niſi ei cuius vtilitatem continet. ff. de edend. l. prætor ait. nu. 3. 167
contractus innominatus, facio vt des, & tranſactio, qualiter differunt. l. ſiue apud acta. nu. 23. C. de tranſact. 111
contractus nominatus inuentus à iure ciuili, vel ſtatuto, vel conſuetudine, an ſolo conſenſu producat actionem ſicut contractus iuris gentium nominati. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quinimmo. nu. 15. 183
contractus innominati correlatiui, ſeu reſpectiui ſunt qnatuor, in l. cùm mota. nu. 24. C. de tranſact. 99
contractus innominatus quando ſubrogatur contractui nominato, mutat naturam ſuam, & aſſumit naturam contractus nominati. l. cùm mota. nu. 11. C. de tranſact. 98
contractus q̃n eſt ipſo iure nullus, non valet executio, puta, traditio, vel liberatio. nam quando actus principalis eſt ipſo iure nullus, nullum eſt quicquid ex eo ſequitur. l. ſub prætextu. nu. 12. C. de tranſact. 108
contractus non reperitur, qui producat vnã actionem, quę bonæ fidei ſit ex vna parte, ex altera ſtricti iuris. ff. ſol. matr. l. de diuiſione n. 10. 16
contractus poteſt celebrari in teſtamento, vel in vltima voluntate. C. de teſt. l. cùm antiquitas. nu. 3. fol. 112. & in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 28. cũ plu. ſeq. & in 2. lect. n. 20. fol. 100. & tales contractus poſſunt reuocari per teſtatorem, vide ibid. in 2. lec. n. 30. fol. 105. & in 1. n. 22. fol. 100. qui etiam contractus teſt. irritato irritantur, ibid. in d. num. 22. in 1. lect. cod.
¶ Contrahentibus an & quando licitum ſit inter ſe decipere, in l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. nu. 5. 89
cõtractus nõ ſtãt ĩ ſuſpẽſo regulariter. ff. de leg. j. l. ſerui electiõe. n. 15. 16
contractus rei exiſtentis apud hoſtes eſt interim perfectus, ſed ſola executio ſtat in ſuſpenſo. l. id quod. nu. 20. ff. de leg. 1. 28
contractus ſimpliciter celebrati, intelliguntur ſecundum conſuetudinẽ. ff. de reb. cred. l. certi cond. §. ſi nummos. nu. 11. 25
contractus poſſunt fieri vſque ad vltimũ vitæ ſpiritum, ſi memoria non ſit læſa. ſol. mat. l. q̃ dotis. n. 28. fol. 47. & ĩ l. quoniã. C. de teſt. n. 4. 102
contractus partem edere non ſufficit. ff. de eden. l. 1. §. edenda. nu. 3. 167
contractus factus dolo, vel mutuum factum filiof. contra legẽ, non redditur ipſo iure nullum, quia lex vltra procedit dando alium modum infirmandi. l. non dubium. nu. 51. C. de leg. 37
cõtractus iuris gentiũ nominati ſolo conſenſu abſq; implemento producũt ſtatim vtranq; obligationẽ. l. cũ qs. n. 16. C. de iuris, & fac. ig. 45

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

Contractus innominati quando cognoſcantur à forma conuentionis initæ. ff. de iureiur. l. ſi quis cum debitore. nu. 5. 143
contractibus omnibus in quibus quis tenetur de leui culpa, & non de leuiſſima, tamen ſi leuiſſima culpa committatur in faciendo, de illa quis tenetur ſicut de leui. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 26. 30
contractus bonæ fidei an differat à contractu ſtricti iuris. ff. de rebus credi. l. quod te. nu. 34. 17
contractus innominati reſpectiui quot ſint. ff. de iureiuran. l. ſi quis cum debitore. num. 1. 143
contractus incertus ſicut non tenet, ita incertitudo vitiat iudicia. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 329. fol. 133. & in rub. C. de iud. nu. 6. fol. 140. & in l. 1. ff. ſol. matr. nu. 31. 7
contractus innominati cognoſcuntur ex modo ineundi. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. idem eſt. nu. 11. 152
cõtractus innominati ſunt quatuor. ff. de p̃ſcr. verb. l. naturalis. n. 3. 225
contractus quando celebratur ſub vſuris, dicitur animo, & cauſa fœnerandi celebrari. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. nu. 2. 13
contractus & vltimæ voluntates quare diuerſa ſint. ff. de cond. cau. dat. l. dedi el. 1. nu. 16. 152
contractus cenſetur celebratus gratia illius, q̃ rogauit, & eius contẽplatione cenſetur facta traditio. ff. de prẽſcr. verb. l. ſi gratuitam. n. 2. 229
contractus appellatione an veniat diſtractus. ff. ſi cert. pet. l. ſi ego. n. 5. 38
contractuum innominatorum duæ ſunt ſpecies principales. ff. de pact. l. iuris gentium. nu. 9. 179
contractus cuius gratia dicatur celebrari, vt cognoſcatur, debet attendi an vtriuſque vtilitatem percipiat. ff. de reb. cred. l. rogaſti. nu. 4. fol. 27. vel cui actio acquiratur. in l. petens. C. de pact. nu. 19. 87
contrahens non tenetur ſeruare pactum, ſi alia pars non ſeruat. l. cùm proponas. poſt. nu. 5. & 6. C. de pact. 83
contrahens cum filio, vel ſeruo poteſt ſoluere ipſi filio, vel ſeruo. ff. de cond. indeb. l. ſi non ſortem. §. adeo. nu. 2. 179
contrahentes ſi ſenſerint de certo, & non apparet de quo, vitiatur ſtipulatio. de leg. 1. l. ſi quis à filio. §. ſi quis plures. nu. 2. 58
contrahere cum homine rixoſo, & ſibi ſe obligare, eſt incommodũ cõtrahentium. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. nu. 18. 10
contractus princ. ſi non valet, non valent pacta acceſſoria in eo appoſita in l. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 48. fol. 200. item nec precarium, vt in l. ex teſta. C. de fideic. num. 1. fol. 211. & in l. ſub prætextu. C. de tranſact. nu. 13. fol. 108. Item nec conſtitutum, vt in l. 1. §. ſi vir vxori. ff. de acq. poſſ. nu. 26. 60
contractu principali reſciſſo intelligitur reſciſſus pœnalis, & quodlibet acceſſorium, imò etiam iuramentum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 36. fol. 26. & latiſſimè, in l. non dubium. C. de legib. nu. 56. cum plurib. ſeq. fol. 38. quod procedit etiam in contractu principis, in l. eius, qui. §. quas verò. ff. ſi cert. pet. nu. 3. 65
contrahentes non poſſunt facere, q̃ obligatio, vel ſeruitus ipſo iure finiatur tempore, ſed tantum paratur exceptio. ff. de verb. oblig. l. eum, qui ita. §. qui ita ſtipulatur. 1. nu. 1. 99
contrahentes licèt multa verba hincinde fecerint, tamen ſi tempore inſtrumenti verba per omnia non fuerint replicata, illud videtur actũ, quod reperitur ſcriptum in inſtrumento. ff. de verb. oblig. l. Titia. §. idem reſpondet. nu. 5. 217
contrahere ſicut inuitus nemo cogitur, ita nec quaſi cõtrahere. C. de iure delib. l. nec emere. nu. 1. 161
¶ Contrarietas circa diuerſa qualiter tolleratur. in l. qui Romæ. §. Scia. ff. de verb. oblig. nu. 4. 184
contrarietas in Doctore an ſit vituperanda. in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatũ. ff. de leg. 1. nu. 28. 27
contrarietas quæ reperitur in actis ſeu in proceſſu, debet reduci ad concordiam quantum eſt poſſibile referendo prima ad vltima, & ècontra, & hoc tam in iuramento, quam in inſtrumentis, contractibus, & teſtibus. in l. cùm falſa. C. de iur. & fac. igno. nu. 4. 41
cõtrarius non dicitur, licèt hodie credat vnum, & cras eius contrarium, in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. ff. de leg. 1. nu. 28. 27
contraria duo ſimul ſtare non poſſunt. in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſucap. num. 176. 127
contrarius non audit. in l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. de acq. poſ. nu. 2. 99
contraria remedia, vide in verbo Remedium.
¶ Contrariorum an & quando ſit eadem diſciplina. in rub. ff. de acq. poſ. num. 10. vſque ad fin. 50
contrariorum ſi quis fatetur vnum, non videtur fateri reliquum. in l. 1. C. de diuerſis reſcrip. nu. 9. 57
¶ Contrauenire. Contraueniens tranſactioni in verbo Tranſactio.
¶ Contumacia eſt delictũ, in l. ſiue noſtrũ. ff. de in litẽ iuran. n. 3. fol. 145. & in l. prima. §. ſi procurator. ff. ſi quis ius dicen. nu. 3. fol. 105. dicitur etiam maleficium, vt in l. 1. §. hoc iudicium. ff. eod. tit. nu. 41. 108
De contumace mulctando, in verbo Mulcta.
contumacia an ſit peccatum mortale. in d. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 42. ff. ſi qui ius dicen. eod.
contumaciæ quot ſint ſpecies, in l. ſancimus. C. de iud. nu. 5. 156
Contumacia habetur pro præſentia, in l. furioſo. ff. de re iud. nu. 7. 154
cõtumacia in vno an noceat in alio. in l. ſi prius. ff. de no. ope. nũ. n. 31. 40
contumax in reſpon. poſitionibns debet haberi pro confeſſo. in l. poſſideri. ff. de acq. poſſ. nu. 24. fo. 71. & in l. ſi fundum ſub conditione. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 13. 136
contra contumaces fit omnis ſiniſtra interpretatio. in l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. ff. de leg. 1. nu. 9. 94
contumax in quibus debet haberi pro confeſſo lege, vel ſtatuto diſpo. quòd contumax habeatur pro confeſſo. in l. ſi cui ſerui. §. ſi à filio. ff. de leg. 1. num. 12. 97
contumax verus non dicitur dominus per hoc, q̃ eius procurator citatus fuit contumax. in l. ſi res obligata. ff. de leg, 1. nu. 39. fol. 111. & an & qñ noceat contumacia procuratoris domino. in l. 1. §. ſi procurator. nu. 1. cum plu. ſeq. ſi quis ius dicen. fol. 105. & in l. ſi quis iniquum. §. ſi proc. ff. q̃ quiſque iur. nu. 4. fol. 98. & in quo differat contumacia procurato. & domini, in l. cùm filiusfa. §. in hac ſtipu. ff. de verb. oblig. nu. 8. fol. 94. & quæ dicatur contu. proc. & quæ ignorantia domini, & an proc. ignorantia poſſit dominus mulctari. ibid.
contumax in reſpondendo antequam pronuncietur habitus pro cõfeſſo, poteſt vti cautela de qua. in l. cùm ſtipulatus ſim. §. cùm venderet. ff. de verb. oblig. nu. 5. 159
contumax an dicatur appellans ab interlocutoria, vel ab aliquo actu iudiciali, & an debeat amplius citari in cauſa principali, & quid ſi finita ſit lis illius appel. vel ſi deſeruit appel. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 21. cum ſeq. 185
contumax verus dicitur, qui cùm fuit citatus, dixit nolo comparere, qui amplius non erit citandus. in d. l. qui Romæ. nu. 10. 173
contumacia illius, q̃ perſeuerauit in litigando vſq; ad ſentẽtiã, & ſuccubuit, eſt maior q̃ eius app. de verb. obl. in l. q̃ Romæ. §. Seia. n. 26. 185
contumacia facit vt quis cogatur cauere de non nuntiando nouũ opus. l. ſi prius. nu. 12. ff. de no. ope. nun. 38
contumacia non punitur in onere probandi de iure libertatis, ſed bene punitur in onere probandi dominium, & poſſeſ. prædij ſeruientis, ibi. nu. 37. cum ſeq. eod.
contumacia procuratoris in non reſpondendo poſitionibus præiudicat domino, niſi dominus fuerit ſciens. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. prima. §. ſi procurator. nu. 11. 106
contumacia rei non auget obligationem fideiuſſoris, licèt mora noceat fideiuſſori ſpecie perempta, vt obligatio perpetuetur etiam contra fideiuſſorem. ff. de in litem iuran. l. 1. nu. 2. 144
contumacia ficta ſufficit, vt perueniatur ad primum decretum. C. de iud. l. ſancimus. nu. 16. 157
contumaciæ cauſa quæ & quales expenſæ debent refici. ibid. nu. 8. 156
contumax abſens an poſſit condemnari per iudicem in expenſis ſine noua citatione. ibid. nu. 9. eod.
contumax quando ſolutis expenſis petit abſolui, & audiri, an citari debeat pars aduerſa. ibid. nu. 10. 157
contumax condẽnatus pp cõtumaciam, an poſſit appellare. ibi. n. 17. eo.
contumax ſi aliquis fuit in prima citatione, poſteà in tertia comparuit, an debeat in expenſis condemnari propter præcedentem contumaciam. ibid. num. 18. eod.
contumax amplius non auditur niſi ſolutis dãnis, & litis expenſis, hęc regula ampliatur multis modis. ibid. n. 7. fol. 156. & an habeat locũ qñ al qs citatus mittit procuratorẽ cũ mãdato nõ ſufficiẽti. ibi. n. 6. fol. eod. & qd ſi conſtituit procuratorem gñalẽ cũ mandato ſufficiẽti, & procurator poſteà non cõpareat, & dominus eſt cõtumax. ibi. n. 7. eo.
contumax verus repellitur ab appellando, in l. prætor ait. nu. 14. ff. de nou. ope. nun. fol. 44. & C. de iud. l. properãdum. §. ſinautem reus. n. 6. fol. 151. l. plerique. ff. de inius voc. nu. 2. 113
contumax vt de cætero audiatur, an ſufficiat verbalis oblatio expenſarum. C. de iudi. l. ſancimus. nu. 13. & quid ſi expenſæ non ſunt liquidatæ per iudicem, ibid. nu. 9. 156
contumax an ſolutis expenſis admittatur ad opponendum contra proceſſum iam factum. ibid. nu. 19. eod.
contumax in toto proceſſu debet citari tempore ferendæ ſentẽtiæ, aliàs non valeret. l. nec quicquam nu. 50. ff. de offi proc. & lega. 48
contumax in reſpondendo poſitionib. ad ſententiam audiendã, amplius citari non debet. l. nec quicquam. nu. 38. ff. de offi. procon. & leg. 47
contumax ſi reficiat expenſas, & deficiat vnus nummus, an debeat audiri. C. de iud. l. ſancimus. nu. 7. 156
Quid ſi contumacia non impediuit, nec retardauit proceſſum. ibid.
Quid in delegato ante litem conteſt. ibid. nu. 23.
Quid in cauſis criminalibus. ibid. eod. nu. & fol.
Quid ſi contumax poſt contumaciam incontinenti cõparuit. ibi. nu. 18
¶ Conuentio, quæ tendit ad obligandum ſeu liberandum, an requirat cauſam, in l. creditori. C. de pact. nu. 2. 74
connentio inter alios facta alij non nocet nec prodeſt. in l. debitorum. C. de pact. nu. 4. 85
conuentio, quæ fit ad reſoluendum, non poteſt operari productionem actionis, in l. apud Iul. §. ſi Titius. ff. de leg. 1. nu. 14. fol. 74. & in l. ab emptione. ff. de pact. nu. 3. 210
conuentio partium de faciendo compromiſſum finitur per vnũ cõpromiſſum,

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

missum,licèt causa non diffiniatur.in l.prętor.§.deinde.ff.de nou.ope. nun.num.12. 46
Conuentiones initæ per duces belli sunt seruandæ. ff.de pact. in l. conuentionum.nu.1. 177
conuentio licèt sit facta in instrō, ꝙ de dānis credatur simplici dicto creditoris absque iurō, tamen creditor tenetur iurare de calumnia si res petat,in l.iusiurandum & ad pec.§.qui iusiuran.ff.de iureiur.n.2.140
conuentum si sit inter nos,ꝙ pro vna veste ego tibi idem aliam speciē, quis contractus erit iste,in l.1.ff.de rerum permu.nu.11. 223
conuentum si fuerit inter partes antequam pecunia numeraretur, ꝙ facta numeratione statim restituetur, contractus redditur inutilis. ff. si cert.pet.l.singularia.nu.41. 35
conuentio partium,ꝙ de damnis, & interesse stetur soli dicto partis, an valeat.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.101.fol.118.& in l. iusiurandum.eod.tit.num.1. 87
cnnuentio nuda facta in iudicio non vestitur calore iudicij, vt actionem producat.l.siue apud acta.nu.9.C.de transact. 110
conuentio nuda non est efficax ad producendum actionem. ff.de pact.l. legitima.nu.1. 177
conuentio legitima est triplex.ibid.nu.2. eod.
conuentio legitima nominata semper producit actionem.ibid.n.3. eod.
conuentio vel fides data à persona publica est seruanda etiam hosti. ff. de pact.l.conuentionum.nu.3.& 5. 177
conuentio fomentata à lege ciuili producit actionem. ff. de pact. l.legitima.num.5. 177
conuentio nuda contrahentium prohibitiua alienationis sicut valet, & tenet,ita etiam valet præceptum testatoris de non alienando quamuis nudum,quando est exequendum via contractus per hæredem, de leg.1.l.filiusfam.§.diui.nu.22. 165
conuentio vbi habet diem,& conditionem, & sic duplicem dilationem, non sufficit conditionem impleri,sed requiritur, quòd dies expectetur.ff.de verb.oblig.l.in illa stipulatione.nu.4. 42
conuentio pura vestita quādo præcessit, & debitor interpellatus potuit dare,vel facere,& non fecit, mora dicitur contracta, & ideo pœnalis committitur stipulatio.ff.de verb.oblig.l.ita stipulatus.nu.7. 160
conuentio pignoris appositа super sorte,videtur ēt repetita super vsuris. ff.de verb.oblig.l.si ita stipulatus fuero.§.Chrysogonus.nu.51. 201
Conuentio facta cum vna persona non extenditur ad aliam.ff.de pact.l. si vnus.§.ante omnia.nu.1.6.& 7. 197
conuentio quando non apparet qualiter fuerit concepta, an sub conditione,an purè,an sub modo, in dubio conuentio nō præsumitur cōtionalis.l.cùm mota.nu.20.C.de transact. 98
conuentio seu pactum inter aliquos nobiles de non alienandis certis bonis in vita,nec in vltima voluntate,an valeat.ff.de verb.oblig.l. stipulatio hoc modo.nu.12. 108
conuentio facta inter nobiles fratres, ꝙ eorum bona vllo modo nō perueniant ad aliquas fœminas eorum natas, vel nascituras, &c. an valeat.ff.de verb.oblig.l.stipulatio hoc modo.nu.12. eod.
conuentio inter fratres inita, ꝙ nullus eorum, nec inter viuos, nec in vltima voluntate possit diuidere,non valet, & quid si in tali conuentione interueniret iuramentum de nunquam diuidendo. ff. de cond. indeb.l.si non sortem.§.si centum.nu.9. 179
conuentiones,quæ de iure communi habent executionem. ff. de pact. l. tale pactum.§.qui prouocauit.nu.10. 204
conuentio est nomen valde generale ad omnem contractum, siue re,siue verbis,siue literis,&c.ff.de verb.oblig.super rub.nu.1. 2
conuenit verbum,importat pactum nudum, & non stipulationem.ibid.
conuentiones negatiuè conceptæ, an transeant ad hæredes.ff. de pact.l. qui in futurum.§.si ex altera.num.2. 210
conuenit verbum si reperiatur in instrumento,vel scriptura,tamē intelligitur pacto nudo.ff.si cert.pet.l.lecta.n.5.fol.58. & in rub.ff.de verb. oblig.nu.1.fol.2.& quid de verbo placuit,in d.l.lecta.nu.6. eod.
Reliqua de hac materia.infra in verbo Pactum.
¶Conueniri.Conuentus ratione culpæ, vel doli præteriti quāuis in futurum cessēt interesse,tamen per hoc non desinit teneri. in l. diē functo.ff.de offi.assess.nu.35. 64
conuenire aliquem directò, vel vtiliter differt ex parte ipsius conuenti. in l.1.C.de inoffi.test.nu.9. 161
conuentus suo nomine hodie nullus tenetur satisdare de iudicato soluendo,vide in verbo Satisdatio.
conuentus rei vend. non habet beneficiū ne teneat vltra q̄ facere possit, non habita rōne ne egeat.ff.de re iud.l.Nesennius.§.fundū,n.1. 183
conuentus actione confessoria pendente iudicio si se defendat,nō prohibetur interim ædificare, & quid in negatoria.l.si prius. nu. 14.ff.de nou.ope.nun. 38
conuentus ad rem mobilē per hoc solū,ꝙ non possideat immobilia, an reddat suspectus.ff.q̄ satisd.cog.l.si fideiussor.§.si satisdatū.n.26. 132
conuentus possessorio recuperandæ licèt non debeat audiri ante restitutionem super prioritate, tamen si de facto fuerit admissus, & eam probauerit,debet iudex pro eo ferre sententiam.ff.de his,qui sunt sui, vel alie.inris.l.patre furioso.nu.34. 33
Reliqua in verb.actio,& agere, & in verb. Rei vendicatio, & in verbo Requi.
Item de debitore conueniendo in verbo Debitor.
¶Copia inquisitionis,& articulorum super fama, & iudicijs an sit danda parti.in l.is apud quem.C.de edendo.nu.5. 61
copia positionum an sit danda parti.ibid.nu.5. eod.
copia omniū actorum debet fieri parti.l.supplicare.n.6.C.vt lit.pen. 53
copia de allegationib.iuris seu de consilijs, quæ dantur per partē iudici, an debeat dari aduersario.ff.de eden.l.1.§.edenda.n.6. 166
copia an debeat dari de allegatiōib.iuris.l.is apud quē.n.6.C.de edē. 61
copia capitulorum bene necessariò debet mitti parti.ff. de reb.cred. l.1. nu.16.fol.4.& in d.l.is apud quem.C.de eden.nu.6. 61
Reliqua de editione in verbo Acta,& in verbo Editio.
¶Copula seu copulatiua. Copula est huius naturæ, ꝙ attribuit cuilibet vim verbi in viriles.de leg.1.l.turpia.§.si pars hæredum.nu.4. fol.98. & in l.seruus.§.si ex pluribus.eo.tit.nu.5. 116
copula debet cadere inter diuersa.l.qui Romæ.ff.de verb.obl.§.duo fratres.nu.79.fol.193.& in l.de quibus.ff.de legib.nu.3. 22
copula quando ponitur inter contraria, vel inter tendētia ad diuersum effectū,non requiritur concursus vtriusque copulati. de lib.& posth. l.si filius,qui in potestate.nu.5. 170
copula posita inter personas oneratas licèt diuidat onus in viriles, tamē copula &, quando ponitur inter plures, quorum aliqui possunt grauari, aliqui non, tunc onus non diuiditur inter eos. ff. de leg. 1. l. si duob.reis.§.hæres.nu.8. 46
copula posita inter plura loca solutioni destinata,facit,vt quantitas promissa pro rata cuiuslibet loci censeatur esse diuisa.ff. de eo,quod certo loco.l.non vtique.§.si quis ita.nu.1. 215
copulatiuè duas causas opponens, an teneatur vtranque probare. ff. de re iud.l.diuus Adrianus.nu.22. 178
copula,quæ ponitur inter personas,habet diuidere, & tribuere actū cuilibet in viriles.ff.de leg.1.l.si quis in testamento.nu.2. 134
copula cadens inter diuersas orationes, an inducat coniunctionem verbalem.de leg.3.l.re coniuncti.nu.80. 182
copula posita inter duos legatarios æque principaliter honoratos,habet virtutem inducendæ coniunctionis verbalis.ibid.nu.84. eod.
copula non copulat æque principaliter propter ordinem necessitatis, sed secundum ordinem charitatis.de lib.& posth.l. Gallus.§.quidam rectè.num.35. 205
copula requirit vtrunque impleri.ff.de verb.oblig.l.si quis.nu.1. 202
copula polita in libello, vel in positionibus, an requirat probationem vtriusque, ibid.nu.6. eod.
copula requirit vtrunque esse factū, sed ad veritatem disiunctiuę sufficit alterum tantum,siue ponatur affirmatiuè,siue negatiuè,ibid.nu.eod.
Reliqua infra in verbo, Et etiam,&c.
¶Correctio legum est vitanda,in l.filium quem.C.fam.ercis.nu. 28.fol. 188.& in l.si post mortem.§.si purè.ff.de leg.1.nu.9. 117
correcta vna lege censentur correctæ omnes aliæ tendentes ad eius rela. seu interpreta.in l.edicto.C.de edi.diui.Adr.toll.nu.2. 173
correctio in vno casu.l. videtur porrigi ad alium casum habentem eādē rationem,in l.Gallus.§.& quid si tantum.ff.de lib.& posth.nu.9. 208
correctoria lex iuris antiqui q̄ aliquid requirit fieri expressè, tunc non sufficit in genere nec per verba.in l.1.ff.de vulg.& pup.nu.18. 97
correctio legum non debet induci per subauditos, vel tacitos intellectus,in l.Marcellus.ff.ad Treb.nu.30.fol.184.& in Auth.nouissima. C.de inoffi.test.nu.67.fol.109.& in Auth.quas actiones. C.de sacrosan.Eccles.nu.21.fol.33.& in l.sicut certi.C.de test.mil.nu.9. 80
corrigere se incontinenti præsumitur quis,licèt inconueniens non sit.in l.stip.§.Cato.ff.de verb.oblig.nu.17. 28
correctio in vno ex æquiparatis,etiam corrigit in alio. in l. rem quæ nobis.ff.de acq.poss.nu.25. 114
correctio iuris communis potius debet induci, quàm ꝙ verba legis, vel statuti sint frustratoria,in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.151. 187
correctio generalis per iura noua non intelligitur corrigere leges ponētes casus speciales,in l.Marcellus.ff.ad Treb.num.56.fol.210. & in l. fratres.C.de inoffi.test.nu.4. 174
correctoria iura debent propriè,& strictè intelligi. in l. Marcellus.ff.ad Treb.nu.24. 208
In correctorijs quando duo casus reperiuntur æquiparati à lege antiqua,quicquid statuitur in vno per legem nouam corrigentem, intelligitur etiam in alio,in verbo.Lex.& in verbo Casus.
correctoria lex semper intelligitur habere clausulam derogatoriam ad leges futuras.in Auth.nouissima.C.de inoffi.test.nu.38. 167
correcta ratione legis intelligitur correcta ipsa lex.in l. si quis filium.C. de inoffi.test.nu.7.fol.178.nisi militet alia ratio,vt in l. si conuenerit. ff.de re iud.nu.10. 172
correctionis materiam circa leges,vel statuta extenden.vide infra in verbo Extensio.
¶Correlatiua. In correlatiuis lex corrigens in vno, an intelligat corrigere in alio.in Auth.nouissima.C.de inoffi. test.nu. 38.fol.167. & in l.qui condemnari.ff.de re iud.nu.9. 142

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

In correlatiuis quicquid ſtatuitur in vno, an intelligatur ſtatutũ in alio, in l transigere. C. de tranſact. nu. 2. & 11. fol. 105. niſi detur rationis diuerſitas, vt in l. quod dicitur. ff. de verb oblig. nu. 39. 205

correl tiuorum vnum dat intelligere aliud. in l. legem Iuliam. C. de ind. vidui. tol. nu. 29. 198

correlatiuorum eſt eadem iuris diſpoſitio, & fit extenſio in materia pœnali, & correctoria in l. non tantum. ff. de re iud. nu. 2. 169

correlatiua non dicuntur frater, & ſoror. in rub. de acq. poſſ. nu. 24. 51

¶ Corruptio. Corrumpens teſtes pecunia non per hoc incurrit pœnam perditionis cauſę, cùm cauſa ſit de nouo agitanda remedio reſtitutionis in integ. ff. de re iud. l. diuus Adrianus. nu. 17. 177

¶ Corpus alicuius rei quomodo dicatur conſtare, in l. ſi quis in fundi voc. ff. de leg. 1. nu. 29. 14

corpus eſt nomen magis generale quàm ſit collegium, in l. 1. §. ſinautem collegium. ff. ad Treb. nu. 3. 203

¶ Cortina media inter teſtatorẽ, & teſtes, an impediat validitatem teſt. & an ſaltem faciat valere iure codicillorum, & quid in contractibus, an vitiet eos, in l. ſi non ſpeciali. C. de teſt. nu. 7. 100

¶ Craſſator. Craſſatores qua pœna puniri debent. ff. de cond. cauſa data. l. cùm ſeruus. nu. 6. 164

¶ Creatio noui officialis an deroget veteri, in l. quod in rerum. §. ſi quis poſt. ff. de leg. 1. nu. 6. 51

¶ Credere an & quando quis non teneatur. in l. 1. ff. de eo per quem. nu. 3. cum pluribus ſeq. 144

Probatio de credulitate regulariter non admittitur, in l. cùm te tranſegiſſe. C. de tranſact. nu. 11. 97

credens affirmationi teſtatoris in teſtamento factæ excuſatur ſaltem à calumnia. de eo per quem fac. erit. l. 1. nu. 6. 144

credo verbum, importat fictionem. ff. ſi cert. pet. l. lecta. nu. 15. 60

credendum alicui non eſt in præiudicium tertij. ff. de eo per quem fac. erit. l. j. nu. 7. 11. & 17. 144

credere dicitur, qui ſequitur fidem alienam. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 42. fol. 3. & in rub. ff. de iureiur. nu. 2. 70

credens firmiter illud, quod credit ſancta mater Eccleſia de Sancta Trinitate, non eſt hæreticus, in rub. C. de ſum. Trin. num. 1. 2

credere quis in dubio præſumitur, quod nomine expreſſit. C. de teſt. l. neque profeſſio. nu. 6. 98

credulus propter publicam famam excuſatur. ff. de eo per quem factum erit. l. 1. num. 23. 144

credulitas nimia an ſit imputanda credulo. ibid. nu. 2.

credulitas nimia licèt non excuſet à culpa, niſi in aliquibus caſibus, tamen excuſat à dolo, vide ibid. nu. 24. 145

¶ Creditor recipiendo ſolutionẽ pro ſua parte ab vno ex pluribus obligatis inſolidum, ſibi præiudicat, ne poſſit amplius inſolidum petere ab vno ex eis, imò intelligitur ſummam inter eos diuiſiſſe, in l. ſi creditores. C. de pact. nu. 3. fol. 80. & an hoc procedat ſi vnus ex obligatis inſolidum ſoluat plus, vel minus pro parte ſua virili, vel ſi partem ſuam virilem ſimpliciter ſoluat. ibidem, & quid ſi ſoluta fuit pars de acceſſorio, puta de vſuris. ibid. nu. 4. ſed quid ſi creditor recipit ſaluo iure ſolidi. vide ibid. nu. 5. eod.

De creditore legatario, vel legante. in verbo Legatum, in rub. de legatis factis creditori.

creditor ſi fecit pactum de non petendo vni ex hæredibus, intelligitur pro ſua parte tantum, nec extenditur ad alios licèt de parte non fuerit facta mentio, in l. ſi actionem. C. de pact. nu. 2. 84

creditor, qui debet recipere vinum, vel bladum ad tempus, an cogi poſſit recipere ante tempus, vel aliquid aliud, quod curſu temporis deteriorari poſſit. l. 2. C. de iure empy. nu. 70. 202

creditores hæred. an agant contra hæredem grauatum de reſtituẽdo retenta certa re vel ſumma, an verò contra vniuerſalem fideicommiſſar. & quomodo, in l 1. §. ſed ſi quadringẽta. ff. ad Trebel. nu. 6. 205

creditoribus hær. licèt non noceat præceptum teſtis. de nõ alienando, tñ ſi agant contra hæredem, & feratur contra eum ſententia, an talis ſententia præiudicabit illis, quorũ contemplatione fuit facta prohibitio ſi nõ fuerũt citati. in l. filiusf. §. diui. ff. de leg. 1. in 1. lect. n. 18. fol. 165

credito. hær. ante Senatuſconſ. Treb. non poterant conuenire fideic. vni uerſalem, dato, q̃ ei fuiſſet hær. reſtituta, ſed ſolùm poterãt agere cõtra hæredem. in l. 1. ff. ad Senatuſconſul. Treb. nu. 7. 193

creditorib. hær. an ſit ſatisfaciendum de vſufructu, an verò de venditione rerum hæredi. ibid. nu. 9. eod.

credi. hær. petendo ſeu agendo contra emptorem hær. an videatur feciſſe pactum de non petendo amplius ab hær. qui hæred. vendidit. in l. ſi ex tota. §. ſi ita ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 10. fol. 25. & in l. poſt venditionem. C. de pact. nu. 4. 72

creditore volente aliud pro alio ſolui poteſt, in l. cùm incertus. ff. de leg. 1. num. 2. fol. 43. & interdum eo inuito, vt in l. ſi domus. eod. tit. in §. in pecunia. num. 11. fol. 123. licèt regulariter non, vt in l. mutuum. §. mutui. ff. ſi cert. pet. nu. 3. 6

creditoris eſt electio etiam in contractibus, ſi verba executiua referantur ad eum, in l. planè. §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 13. 68

creditori, cui debitor dedit fundum pignori, debent omnes fructus computari in ſortem, & etiam quos percipere potuit, in l. apud Iulia. §. fructus. ff. de leg. 1. nu. 6. 73

creditor ſi reddat inſtrm crediti debitori, an intelligatur remiſiſſe debitum. in l. ſetuum filij. §. eum qui chyrographum. ff. de leg. 1. nu. 3. 84

creditori ſi eſt acquiſitum perfectè ius, hypotheca non extinguit ſuum ius, licèt domus hypothecata in totum deſtruatur, & reficiatur. in l. ſi ita legatum. §. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 4. 114

creditores inſolidum poſſunt conſequi tantum vnam ſolutionem, & au niſi ſint concordes poſſit fieri ſolutio vni eorum, in l. huiuſmodi. §. cùm pater. ff. de leg. 1. num. 6. 146

creditores plures poſſunt in eo. libello ſimul agere, & eundem conuenire, quando ex eodem facto ad eandem rem agunt. in d. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. nu. 2. 153

creditor an poſſit probare amiſſionem inſtrumenti per ſolum ſacramẽtum. in d. l. huiuſmodi. §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 11. 148

creditor conſentiens alienationi vendi. pigno. an ſibi præiudicet in principali. in l. ſi fundum per fideicom. ff. de leg. 1. nu. 37. 161

creditor non habens expreſsè, nec tacitè obligata bona debitoris, non poteſt aliquid facere contra eum, ad quem bona ipſa tranſiuerunt. in l. 1. §. ſi hæres. ff. ad Treb. nu. 2. 203

creditor, qui promiſit mutuare gratis, vſque ad quantum tempus poteſt cogi ſi pœnituerit. in l. qui pecuniam. ff. ſi cert. pe. nu. 9. 50

creditor an & quando agendo cõtra fideiuſſorem poſſit redire ad principalem. in l. ſi ego. la 2. ff. ſi cert. pet. nu. 10. 69

creditor põt agere contra fideiuſſorẽ non excuſſo principali, ſi conſtat eũ non eſſe ſoluendo, vel non de facili poſſe conueniri ibi. n. 7. eod.

creditor alicuius ſi quis ſe aſſerit in fraudem aliorum creditorum, vel dicat ſe priorem cùm non ſit, tenetur pœna falſi. in l. nam & poſteà. §. ſed & ſi quis. ff. de iureiur. nu. 10. 79

creditor an teneat petere totũ à debitore, an illud ſolùm, q̃ reſtat, qñ aliqd repetit. in l. ſi ita ſtipulatus. §. Titius. ff. de verb. oblig. n. 11. 196

creditor an conſtituatur in mora per ſolam oblationem verbalem. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. nume. 8. cum plurib. ſeq. fol. 173. & an & quando teneatur recipere debitum ſibi oblatum. ibi. nu. 20. 21. 30. & 31. fol. eod. vbi multa in hac materia.

creditor, qui habet rem pignoratam ſi impetrat miſſionem in poſſeſſionem ex primo decreto, non videtur receſſiſſe à prima poſſeſſ. ff. de acquir. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 21. 95

creditor ſi non oſtendat quid & quantum debeat habere, reus debet abſolui. ff. de verb. oblig. §. Augerius. l. qui Romæ. nu. 2. 183

creditor ſi facit aliquam impenſam, aut aliquod damnum patitur, tunc debitor debet illud offerre, & ſoluere, ſi vult ſoluere in alio loco, & ante terminum. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 26. 174

creditor an & qualiter poſſideat rem pignoratam. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 41. 80

creditor ſi ſteterit per decem annos, q̃ non petierit debitum, ſi ſit excluſus nolente ſic ſtatuto, certè per lit. conteſt. actio, quæ erat decennalis, perpetuatur in 40. ann. ff. de iureiur. l. ſi is, qui temporali. nu. 3. 77

creditorem alicuius ſe aſſerens cùm non ſit, tenetur pœna falſi. ff. de iureiur. l. ſi is, qui temporali. §. ſed & ſi quis in fraudem. nu. 10. 79

creditores poſſunt remittere vſurario cautionem. ff. de pact. l. pactũ inter. num. 8. 207

creditor ſi confiteatur ſe minorẽ ſummã debere recipere à debitore, q̃ ſibi debeatur, an ſibi præiudicet. l. ſi quidem. nu. 4. C. de tranſact. 109

creditor quæ remedia habet, quando hæredes promiſſoris ſunt diſcordãtes contra eoſdem hæredes. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio. §. ex his. n. 9. 21

creditor ſi ſuccedit debitori ſuo, actio confunditur. l. debitori tuo, nu. 1. C. de pact. 75

creditor poteſt remittere, & prorogare iuramentum debitori. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. & poſt operis. num. 9. 10

creditor ſi reddat debitori inſtrumentum crediti, hoc ipſo intelligitur debitum remiſiſſe. ff. de pact. l. Labeo ait. nu. 1. vſque ad 11. 174

creditor hæres inſtitutus ſi repudiat hæreditatẽ, nihilominus agere põt ad ſuũ creditum. C. de impub. & alijs ſubſt. l. hæres inſtituta. nu. 4. 141

creditor quando vult facere capere debitorem tanquam ſuſpectum, iudex non debet concedere capturam, niſi conſtet de manifeſtis coniecturis ſuſpicionis. fol. mat. l. fol. matr. 29. 10

creditor quando vendidit pignus ex conuentione partium, vel permiſſione Poteſtatis, ſi non poſſit conſequi pretium ab emptore, quia aufugit, nihilominus debitor remanet ſibi obligatus. ff. qui ſatiſd. cog. l. 1. num. 14. 125

creditor poſſidet pignus naturaliter, & ciuiliter. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. per ſeruum corporaliter. nu. 5. 64

creditor non poſſidet pignus prætorium. ibid. nu. 6. & 7. eod.

creditor poſſidens pignus cenſetur illud poſſidere ad vtilitatem debitoris, ibid. nu. 8. eod.

creditores plures ſi vendant rem pignoratam plurib. an transferant vſucap. conditionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 59. 80

creditor quando confitetur ex cauſa tranſactionis, confeſſio non habet exceptionem non numeratæ pecuniæ intra triginta dies. ff. de pact. l. tale pactum. nu. 5. 204

creditor

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Creditor alius licèt per hypothecariam poſſit auocare omnia bona ſibi obligata pro tuitione ſui crediti, vt pignori incumbat, amen iſta hypotheca quæ mulieri datur ſpeciali iure, & reſpectu certæ cauſæ, vt ſe ſuosque alat ex dote, competit ſolum pignoribus ſufficientibus ad cauſam dotis, & non vltra. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 21. 36

creditor ſi interpellauit debitorem ſpeciei, vt ſolueret re integra ſpecie nondum perempta, mortuo creditore hæc mora extinguitur morte creditoris. ff. de nou. ope. nun. l. non ſolùm. §. morte eius. nu. 9. 29

creditor ſi habet ius ingrediendi fundum debitoris propria auctoritate, poteſt illud ius cedere alteri. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. vſufructuarius. nu. 4. fol. 12. & quid ſi habeat facultatem ex ſtatuto ſe vindicandi, vel occidendi, an tale ius poſſit cedere, ibid. nu. 5. eod.

creditor ſi fecit fideiuſſori inſtrm confeſſionis, in quo confiteatur ſe habuiſſe, & recepiſſe à fideiuſſore pecuniam debitam, fideiuſſor poteſt agere contra debitorem ex tali confeſſione ſicut ex vera numeratione. ff. de iureiur. l. duobus reis. nu. 5. 93

creditor fecit quitationem debitori, & promiſit ſub pœna, ꝙ non amplius petet, ſi procurator eius generalis petat, an creditor incidat in pœnam. ff. de verb. oblig. l. in illa ſtipulatione. nu. 4. 95

creditor ſi habebat inſtrm publicum de credito, & illud per iracundiã lacerauit aut igni mandauit, q̃uis per hoc ius crediti ſui non pdat, tñ grauat pleniori ꝓbatione. ff. de iureiur. l. admonẽdi. in rep. n. 245. 129

creditor ſi confiteatur in actis, ꝙ fecit pactum de non petendo debitori, iudex non poteſt ſupplere niſi per partem excipiatur. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus non peteret. nu. 41. 197

creditor petendo totum, conſtituit debitorem in mora reſpectu partis, quę verè debetur ſibi. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio. §. ſi ſtipulãti. n. 11. 12

creditor cui fuit obligata res Eccleſiæ cum decreto Epiſcopi, poteſt illã alienare ſine decreto. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 6. 60

creditor poteſt petere ſortem, licèt debitor velit ſoluere vſuras. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 220. 174

creditor ſi promiſit debito ſoluto reddere chyrographum, & illud fortè perdidit, licèt chyrographum non poſſit actualiter reddere, fiet tamẽ ei refutatio, & cancellabitur ei chyrographum verbaliter, poſtquam actualiter non poteſt. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ſi ita. nu. 19. 149

creditor quo ad multa licèt dicat poſſidere, tñ nõ quantũ ad hoc, vt releuet ab onere ſatiſdãdi. ff. q̃ ſatiſ. cog. l. ſciendũ. §. poſſeſſor. nu. 4. 140

creditor ſi conuenerit cum debitore, ꝙ pignus non vendat, ſi tamen trina denunciatione præcedente debitor non ſoluat, an poſſit pignus vendere. l. cum procurator. §. ſi domus nu. 4. ff. de nou. ope. nun. 36

creditor an ille propriè dicatur, cui pecunia debetur in diem, vel ſub conditione. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 48. 5

creditor licèt pro re pignorata habeat hypothecariam, habet pro ſeruitute debita rei pignoratæ vtilem confeſſoriam. l. creditori. nu. 4. ff. de nou. ope nun. 35

creditor habens pignori caſtrum, in quo eſt Eccleſia, in qua dominus habet iuſpatronatus. ſi vacat, an dictus creditor poſſit prẽſentare vnũ rectorem. ibid. ead. l. & tit. nu. 5. eod.

creditor ſi prohibeat debitori ſuo ne faciat, vt ſoluat illud, ꝙ debet, talis proteſtatio alternatiuè vel purgat moram debitoris ſi præceſſerit, vel creditorem in mora conſtituit. ff. de nou. ope. nun. l. non ſolùm. §. morte eius. num. 28. 31

creditor poteſt ratione ſeruitutis fundo debitæ nunciare nouũ opus, & vtilẽ cõfeſſoriã intentare. l. creditori. in prin. n. 1. ff. de no. ope. nun. 35

creditor, cui res pignori obligatur, videtur quodammodo factus procurator in re illa ſibi pignorata tuenda, ibid. ead. l. & tit. nu. 2. eod.

creditor quidam cùm non poſſet probare debitũ, fecit venire debitorem ſuum in cameram, vbi confeſſus eſt ſe debere teſtib. ab extra audientibus, &c. l. ſi non ſpeciali. nu. 9. C. de teſt. 100

creditor ſi prorogat debitori principaliter terminum ad ſoluendũ abſente, & ignorante fideiuſſore, an fideiuſſor dicatur liberatus. ff. ſi cer. pet. l. lecta. nu. 9. fol. 59. & in l. 1. C. de iud. nu. 18. 142

creditor habens pignus conuentionale poteſt petere à iudice, ꝙ mittatur in poſſ. per quam conſtituitur pignus prætorium. C. de iud. l. cùm debitoris. num. 2. 145

creditor ſi dicat debitori, indigeo, vel indigerẽ, illa pecunia quam mihi debes, nunquid iſta verba conſtituant in mora. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 9. 93

creditor volens facere carceri mancipare debitorem tanquam ſuſpectũ de fuga, ſuſpicio non probatur per iuramentũ, ſed debet aliter probari ſummatim, & poſteà deferri iuramentũ. C. de iud. l. apertiſſimi. n. 22. fol. 159. & ſi forte iudex conceſſerit capturam, talis captura non valebit, vt in l. ſi ab arbitro. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 3. 135

creditor ſicut poteſt facere capi debitorem perſonaliter ex forma ſtatuti, an ita poſſit facere ceſſionarius. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. n. 17. 71

creditor non cogitur vendere pignus ad inſtantiam debitoris. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſed & illud. nu. 1. 166

creditor an ſit idoneus teſtis in cã debitoris ſui, cum tñ interſit creditoris habere debitorem locupletem, qui ſit ſoluẽdo. C. de teſt. l. dictã. tib. n. 6. fol. 110. & in rub. C. de fiſcus. n. 2. fol. 134. & in l. ſi qs nec cauſam. ff. de reb. cred. nu. 14. fol. 13. & in l. quoties. C. de iud. nu. 14. 143

Creditor ſi debitorem interpellauerit primò, poſteà ſecundò eum interpellet, an per ſecundam interpellationem videatur remittere primã. ff. de verb. oblig. ſi ex legati cauſa. nu. 18. 55

creditur ſi petit executione inſtrumẽti fideiuſſionis pro Titio debitore principali, prout apparet in inſtrõ alterius notarij, an ſit neceſſe edere inſtrm debiti principalis. Auth. ſi qs in aliquo. num. 9. C. de eden. 68

creditor ſi liberat tutorem, vel alium debitorem hoc pacto, vt eum hæredem inſtituat, an talis liberatio valeat. l. cùm donationis. num. 4. C. de tranſactio. 114

creditor quando vendit rem pignoratam ex pacto, poteſt habere fidem de pretio. l. quæ acta. nu. 20. ff. de offi. proc. Cæſa. 50

creditor ſi adijt hæreditatẽ debitoris cum beneficio inuentarij, põt petere à iudice, vt ſibi aſſignet certam rem hæreditatis, de qua faciat ſecundum ſuam voluntatem. l. debitori tuo. nu. 3. C. de pact. 75

creditor petendo ſortem in iudicio non præiudicat ſibi in vſuris, intereſſe, & damnis. C. de iudi. l. 1. nu. 1. 141

creditor non tenetur inuitus facere debitori quitationem generalem. ff. de tranſact. l. aquiliana. nu. 4. 216

creditor ſi tpe quo recipit ſortẽ, expreſsè preteſtetur, ꝙ non intendit remittere pœnã, vel intereſſe, an iſto caſu iſta proteſtatio conſeruet ſibi ius in intereſſe, & pœnã. ff. de eo, ꝙ certo loco. l. ſi poſt morã. n. 4. 220

creditor vini ſi fuit in mora accipiendi vinum, nunqd debitor poterit poſteà dicere, volo defalcare æſtimationem quanti pluris valet nunc vinum. ff. ſi cert. pet. l. vinum. nu. 8. 43

creditor inuitus cogitur partẽ debiti accipere, quando eſt confeſſata per reum. ff. ſi cert. pet. l. quidã exiſtimauerunt. nu. 2. quod fallit. vt n. 5. 41

creditor quando eſt miſſus in poſſeſſionem ex primo decreto in hypothecaria, debitor intra annum ſuper poſſeſſione non auditur, ſi creditor eſt paratus incontinenti probare de hypothecaria. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. genera. nu. 24. 87

creditor non debet confeſtim venire cũ ſacco paratus. de leg. 1. l. ſi domus. §. in pecunia. nu. 4. verſ. reſponde, quòd lex. 123

creditor putatiuus ſi legat debitũ, ꝙ ipſe legatarius debet expreſſa certa quantitate, ſi nihil debet, legatũ non valet, ſecus ſi teſtator fuit locutus per verba præteriti tpis. de leg. j. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. n. 4. 132

creditor an ille dicat, cui aliquid debetur ex legato, vel ex delicto. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 46. & 47. 5

creditor inuitus non cogitur alibi ſolutionem recipere q̃ in loco ſolutioni deſtinato. ff. de eo, ꝙ certo loco. l. is, qui certo. nu. 1. 219

creditor, q̃ habet rem meã pignoratam, ſi eam mihi ſimpliciter legat, tũc in dubio cenſetur mihi ſolum legare liberationem pignoris, non autem remiſſionem debiti principalis, & ſic hæres tenetur ſolùm tradere rem liberatam à pignore. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 13. 154

creditor an poſſit propria auctoritate capere debitorem ſuſpectum de fuga. l. cui iuriſdictio. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 19. fol. 169. & in l. ſi ab arbitro. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 5. 135

creditor, q̃ tenetur dare debitori inſtrumentum debiti cancellatũ, an ẽt teneat ei facere inſtrm liberationis. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ſi ita. n. 5. fol. 147. & qd ſi illud perdidit, in l. inſtrumẽta. C. de fideic. n. 3. 210

creditorib. non præiudicatur per receptionem vſurarum iuxta diuiſionẽ hæredum. ff. de pact. l. tale pactum. §. poſt diuiſionem. nu. 1. 205

creditores non priuilegiati præiudicant priuilegiatis. ff. de pact. l. reſcriptum. num. 8. 188

creditores hrditarij in ſubſidium poſſunt capere operas, q̃ aliàs ad extraneũ hrdem non tranſeunt. de acq. hær. l. pro hrde. §. ſi qd tñ. n. 16. 85

creditores plures, quib. eadem res fuit pignorata, an poſſideant ciuiliter. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 57. 80.

creditores ſicut in ſubſidium ponunt manus ad iura perſonalia debitoris, ita in ſubſidium ſi ciuilias denegat forenſi facere inſtitiam de ſubdito ſuo. ff. de acq. hær. l. pro hær. §. ſi quid tamen. nu. 19. 85

creditorib. hæreditarijs plus datur quàm extraneis hæredibus. ff. de acq. hær. l. pro hærede. §. ſi quid tamen. nu. 16. eod.

creditor alius an poſſit retinere res debitoris, quæ ad manus eius peruenerunt. de leg. 1. l. ſi ſeruus. nu. 2. 118

cred. nõ tenetur nouare alium debitorem etiã ſi magis idoneus offerat. ad Senatuſcõſ. Treb. l. 1. n. 6. fol. 193. & in l. debitorũ. C. de pac. n. 5. 85

creditum à mutuo quomodo differat. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. creditum. nu. 1. 8

creditori ſi ſit data poteſtas, quòd poſſit vẽdere pignus cui velit, an poſſit ſibijpſi vendere, de leg. 1. l. cùm filiaſa. nu. 20. 31

creditor quando volũtariè accipit pignus in ſolutum, licèt plus ſibi debeatur quàm valeat pignus, tamen nihil ſibi plus poteſt petere. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi pignora. nu. 2. 164

¶ Crimen, vide infra in verbo, Delictum.

¶ Cronicæ an probent. in l. 1. ff. de reb. cred. nu. 25. 4

¶ Culpa, & mora æquiparantur quantum ad perpetuandam obligationem, in l. cùm ſtipu. ſumus. §. ſequitur. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 143

culpa perpetuat obligationem etiam ignorantis vinculũ, & in hoc differt à mora, quia mora non contrahitur per eum, qui ignorat niſi in iſta ignorantia caderet culpa, in l. ſi ſeruum. nu. 6. de verb. oblig. 143

culpa lata ad deferendũ iuramentũ, an ſufficiat. in l. in actionibus. ff. de

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

in litem iuran. nu. 32. 148
Culpa lata quando æquiparetur dolo, vt quis puniri poſſit criminaliter, ibid. nu. 22. 24. & 26. eod.
culpa leuiſſima capit pro negligẽtia, vt in l. cùm res. ff. de leg. 1. n. 31. 90
culpa leuis quando & in quibus contractibus veniat. in l. domos. ff. de leg. 1. num. 7. 112
culpa non intelligitur quando conſuetudo admittit. ibid. nu. 9. eod.
culpa non præſumitur etiam in dubio. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ſi ſeruus quem. n. 3. fol. 83. & in l. non amplius. §. ſi certũ. ff. de leg. 1. n. 5. 53
culpa præſumitur in incendio. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. n. 30. fol. 171. quæ tamen eſt leuiſſima, vt in d. l. domos. ff. de leg. 1. n. 6. 112
culpa quamuis qs capite non puniatur, tamen debet puniri de culpa, licèt mitius arbitrio iudicis. vide. ff. de in lit. iur. l. in actionib. n. 23. 148
culpa leuiſſima in faciendo commiſſa æquiparatur & leui, & latæ culpę in negligendo. ff. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 23. 30
culpę ſimpliciter à lege prolatæ appellatione, intelligitur de leui. ff. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 8. 29
culpa cum culpa compeſatur. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius. nu. 10. verſ. extra gl. fol. 196
culpa leuiſſima non ſemper comprehenditur. Et quomodo teneatur de leuiſſima culpa. ff. de leg. 1. l. domos. nu. 7. 112
culpa lata in pęnalibus an æquiparetur dolo. ff. de in lit. iur. l. videamus. nu. 6. fol. 146. & in l. in actionibus. eod. tit. nu. 23. 148
culpa nõ põt pſumi indeterminati hominis. de leg. 1. l. domus. n. 10. 112
culpa leuiſſima non ſemper quis tenetur aſtrictus. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. nu. 31. 171
culpa abſque dolo an ſufficiat ad hoc, vt aliquis incidat in periurium. ff. de in lit. iuran. l. videamus. nu. 6. 146
¶Cum dictio, facit vocari ſimultaneè, acſi dixiſſet ſimul. de leg. 1. l. Titiæ textores. §. nihil differt. nu. 1. 69
cum dictio, poſita inter perſonas coniungit ęquè principaliter. ff. de leg. 1. l. ſi ancilla. nu. 1. 112
cùm hæres voluerit, vel ſi hæres volnerit, inter hæc eſt differentia. ff. de verb. oblig. l. centeſimis §. ſi ita ſtipulatus. nu. 12. 89
cum dictio, venit augmentatiuè, non autem taxatiuè, vel reſtrictiuè. ff. de leg. 1. l. ſi cùm ſerui. nu. 1. 96
cum dictio, quando ponitur inter ea, quorum vnum non poteſt accedere alteri, tunc non eſt differentia inter &, & cum. ibid. eo.
cum dictio, adiecta obligationi non inducit conditionem. ff. de verbo. oblig. l. ſi decem cùm petiero. nu. 6. 98
cum dictio, inducit maiorem conditionem verbalem quàm copula &, de lib. & poſth. l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 32. 205
cum, hęc dictio importat conditionẽ, & impedit natiuitatẽ obligationis, & actionis. ff. de verb. obl. l. ſi ita qs promiſerit §. Scia cauit. n. 2. 118
cum, & ſi, non differũt in effectu. ff. de cõd. ind. l. qui promiſerit. n. 1. 199
cum dictio, eſt denotatiua ordinis. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 14. 221
¶Cumulatio an & quando poſſit fieri in vno libello, vel diuerſis, in l. edlta. C. de eden. nu. 29, vſque ad 36, fol. 65. & in l. cũ, qui. C. de inofficio. teſt. nu. 2. 171
cumulatio acceſſoria an durante primo iudicio impediatur, in l. prima. C. de iud. nu. 9. 141
cumulatio pluriũ actionũ ex diuerſis cauſis ad diuerſa contra eundẽ cõpetentium, an poſſit in eodẽ libello fieri, in l. edita. C. de edẽ. n. 34. 65
cumulatio actionum non admittitur, quando abſolutoria lata in prima eſt poſſibile, ꝙ pariat præiudicium in ſecunda ſecundum communẽ curſum cauſarum, & ſecundum communiter accidentia. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſſ. nu. 48. 101
cumulans petito. & poſſ. non condemnatur in expenſis, ſed expectatur finis litis. ibid. nu. 68. 102
cumulatio plurium remediorum ad eandem rem competen. nõ admittitur, ibid. nu. 87. 103
cumulatio ſummarum non fit, quando agitur de excluſione iuriſd. l. ſi idem cum eod. nu. 3. ff. de iuriſd. omn. iud. 86
cumulatio libelli admittitur regulariter vſque ad lit. conteſt. l. edita. nu. 29. C. de eden. 65
cumulatio rerũ, & fructuum an admittatur in libello. ibi. n. 37. & 38. eo.
cumulatio an fieri debeat in temporibus. l. ſi idem cum eod. num. 7. ff. de iuriſd. omn. iud. 86
cumulatio vbi prohibetur, an ſit neceſſe opponi à parte. l. edita. nu. 35. C. de eden. 65
cumulatio ſi fiat, an ſuper actione cumulata debeat iurari denuo de calumnia. ibid. nu. 34. eod.
cumulatio actionum an fiat principaliter, vel acceſſoriè qualiter cognoſcatur. in l. ſi eum. §. qui iniuriarum. ff. ſi quis cau. nu. 17. 156
Quando noua actio cumulatẽ, datẽ noua dilatio, in l. ſi. ff. de fer. n. 45. 162
¶Curator an capi poſſit pro tutore, vt diſpoſi. defuncti ſuſtineatur. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 12. 203
curator ſi detur impuberi loco tutoris, vitiatur datio tutelæ. in l. ſi qs in fundi voc. ff. de leg. 1. n. 32. fol. 14. & in l. qui quartam. eo. tit. nu. 9. 45
Curator. appel. largo modo an veniat tutor, & ècontra. ibid. nu. 10. eod.
curator datur ſolùm rebus. ibid. eod. nu. & fol. & in l. 1. §. fuit quæſitum ff. ad Treb. nu. 36. 202
curator adulti ſeu furioſi an ſolus poſſit facere reſti. hær. adulto ſeu furioſo inſtituto, & grauato. de reſt. hæred. in l. 1. §. ſi filio. ff. ad Trebel. num. 4. 200
curator poteſt eſſe curator in reſti. hær. ſibi facienda ab adulto. ibid. in § fuit quæſitum. nu. 1. & 21. eod.
curatoris auctoritas an ſit neceſſaria. in reſt. hær. fienda ab adulto. ibid. num. 23. eod.
curatoris auctoritas an ſit ſufficiens pupillo ad adeundum hæreditatem. ibid. num. 28. 203
curator an dari debeat hær. iacenti in caſu, in quo ſit exiſten. ſui hæredis, in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. nu. 10. 178
curator cogitur inuitus acceptare eius officium. in l. eum, qui res. C. de proc. nu. 12. 123
curatores habentes legitimum mandatum ad negotia, poſſunt etiã agere, non tamen ſubſtituere ad iudicia lite non conteſt. ſed an poſſint conſtituere actorem. in l. quod quis. C. de proc. nu. 2. fol. 125. & in l. neque tuto. C. eo. nu. 1. cum ſeq. 126
curator licèt habeat ius exigendi, & recipiendi ſol. nõ tamen habet poteſtatem faciendi pactum de non petendo. in l. pactum cura. C. de pac. num. 1. fol. 84. vbi vide cum plurib. ſeq. an hoc habeat locum in debito vſurario, vel illicito, & in debito non liquido, quod tamen afferet plus impenſæ quàm vtilitatis.
curator an poſſit facere pacem de iniuria, vel offenſa illata patri adulti, vel ipſi adulto. ibid. nu. 5. eod.
curatorib. quæ beneficia competant, & an pactio, vel tranſactio facta cũ aliquib. ex curatoribus alijs proſit, in l. 1. C. de tranſac. nu. 1. & 7. 94
curator quilibet qualiter teneatur, ſi minor factus maior reperiatur dãnificatus. ibid. nu. 7. & 8. eod.
curator, qui negauit ſe curatorem, & conuictus fuit de mendacio, an perdat beneficia competentia curatorib. ibid. nu. 11. eod.
curator ſi faciat actum cum conſenſu matris minoris, vel attinentium, an excuſet, vt non teneat ipſi minori, ſi res malè ſuccedat. ibi. n. 16. eo.
curator ſi datus eſt ad litem, tunc eius bona ſunt tacitè obligata minori, ſicut bona tuto. & cura. generalis. in l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iud. nu. 5. 155
curato. habens nõ poteſt alienare res immobiles inter viuos ſine auctoritate curatoris, & tamen poteſt in vltima volun. ff. de leg. 1. l. quæ de legato. nu. 39. 88
curatoris auctoritas non requiritur in vlt. volun. Auth. ingreſſi. nu. 3. C. de ſacroſan. Eccleſ. 20
curator poteſt dari hæreditati captiui ſicut hæreditati iacenti. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 57. 121
curator licèt non detur inuito, tamẽ Regi debet dari, &c. C. de teſt. mil. l. licèt. num. 4. 84
curator furioſi non eſt ſufficiens adire hæreditatem, quando furioſus eſt immediatè inſtitutus. de vulg. & pupil. l. ex facto. nu. 37. 150
curator ſi creatus à iudice eo tunc interpoſuit decretum alienationi minoris, ex breuitate temporis non valet. C. de iud. l. iudices. nu. 3. 145
curator. materiam vide infra in verbo Tutor.
¶Curia. ſtylus ſeu ritus curiæ eſt volubilis. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fide catho. in 1. lect. nu. 53. 5
curialis, qui non eſt, non facit curialem. in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acq. hær. nu. 19. vbi de pluribus ſimilibus. 64
¶Cuſtodia. Qui tenetur ad cuſtodiam ratione publici, vel priuati officii, non ſufficit, ꝙ probet rei interitum, niſi etiam probet caſum fortuitum, vide in l. ſi paſcenda. C. de pact. nu. 4. 76
An poteſtas, cui traditus fuit nobilis magnæ, & perfectę fidei, ſi non diligenter cuſtodiuit, & aufugit, debeat abſolui. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 12. in verſ. Sextò facit. 164
cuſtos mercedem accipiens pro cuſtodia rei tenetur de leuiſſima culpa. vide in l. domos. ff. de leg. 1, n. 7. in verſ. ſimiliter. 112
cuſtodię cauſa ſi aliquis aliquid neceſſariò impendat propter diligentiã, ad quam tenebatur, non poterit repetere. in l. ſumptus. ff. de leg. 1. n. 2. vbi videas, an maritus poſſit repetere expẽſas factas in cuſtodia caſtri ſibi in dotẽ dati, vel hæres, qui fecit expẽſas in cuſtodia caſtri legati ſub conditione, qua veniente an poſſit repetere. ibid. nu. 5. & 7. 112
Ad cuſtodiam caſtri exiſtentis in ciuitate, vel comitatu quis teneatur, & cuius expenſis. ibid. nu. 9. eod.
cuſtodia domus, & eorum, qui in domo ſunt, ſpectat principaliter ad patrem familias. in l. domus. ff. de leg. 1. nu. 11. 112
cuſtodia carceris an & quando non ſit valde neceſſaria. in l. ſi pecuniã. §. ſed ſi acceperit. ff. de cond. cau. dat. nu. 5. 157
cuſtodia non eſt tam neceſſaria in perſona ſerui execrantis manumiſſionem ſicut alterius. ibid. eod. nu. & fol.

De litera D.

Damnatus, in verbo, Condemnatus.
¶Damnũ. Damnum pati, & lucrum perdere differũt. in l. reprehendenda. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. n. 10. fol. 133
Damnum eſt perdere lucrũ iam incorporatũ. in l. cùm qs. C. de iur. & fac. ign. num. 3. fol. 44. & in l. non amplius §. ſi certum. ff. de leg.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

leg.1.num.6. 53
Damna litis an veniant in expenſis ratione tardati proceſſus, in l.1.§. hoc iudi.ff.ſi quis ius dic.nu.11. 107
Damna litis an veniant in expenſis, quæ veniunt ratione temeritatis comiſſæ ante diffinitiuam.ibid.nu.22. 221
Damnum paſſus ſi agat ad damnum, & intereſſe, an res quas amiſerat, neceſſe habeat exprimere in libello.in l.ſi qñ.C.vnde vi.nu.15. 221
Damnum paſſi ſtatur iuramento de acceſſorijs probato plenè delicto principali.ibid.nu.16.cum plu.ſeq. vbi videre poteris, an & quando ſtetur iuramento damnum paſſi,& quæ requirantur,vt damnum paſſo iura. præſta. poſſit,ibid. num.35.& an tunc præſtito iuramento de æſtimatione rerum ſuarum poſſit pars aduerſa contrarium probare. ibid.nu.27.& quid quando villa, & caſtrum tenetur ex forma ſtatuti reſarcire damnum.ibid.nu.37.cum ſeq. eo.
Damnum quod quis culpa ſua ſentit, ſibi eſſet imputantum.in l. ſi domus.§.in pecunia.ff.de leg.1.nu.5. 123
Damnum non dicitur dare fiſco, qui quærit auertere lucrum cum alterius iniuria quæſitum.in l.non amplius.§.ſi certum.ff.de leg.1.n.8.53
¶Dare,datio,& datum. Dare ſi quis tenetur,non ſolùm tenetur dominium transferre,ſed etiam tali modo, q̃ auocari non poſſit, in l. Iulianus,qui fuudum.ff.de verb.oblig.nu.5.& 8.fol.207.& in l.ſi à ſubſtituto.§.hæres. ff.de leg.1. nu.7.86.& an hoc habeat locum in contractibus bonæ fid. ibid. nu. 35.& quid quando ſimpliciter promiſit dare.ibid.num.5. eod.
dari,quando eſt dandum,ſtipula.ſtat in propria natura,ſecus tamen ſi alteri:nam tunc redigitur ad naturam fieri.in l. liber homo.§.decẽ mihi.ff.de verb.oblig.nu.3. 170
Dari qñ confertur in perſonam ſtipu. dicitur ſtipul. continere certum, ſecus ſi in alteram,nam tũc continet incertum.ſ.intereſſe.ibi.n.1. eo.
Dare eſt iuris,quia importat dominij translationem. in l. quod dicitur. ff.de verb.obl.nu.14.fol.203.& in l.cùm filiofa.ff.de leg.1.nu.8. 30
Dare intelligitur hæres vſumfructum,ſi induxit in feudum legatarium, & vti frui patiatur.in l.1.ff.de leg.1.nu.63. 6
Dat malè,qui non habet.ibid.nu.101. eod.
Datum vni cenſetur alteri ademptum.in l.quod in rerum.§.ſi quis poſt. ff.de leg.1.nu.5.fol.51.& ſupra in verbo Ademptio.
Datum non videtur illud, quod poteſt auferri. in l. non quocunque.ff. de leg.1.num.2. 140
Dare ſi quis eſt obligatus, licèt teneatur dominium transferre, tñ non requiriť,q̃ tradat̃ poſſeſſio vacua.in l.traditionib.C.de pac.n.22. 83
Datio in ſolutum ſimilis eſt emptioni.in l.cętera.§.ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.num.10. 81
Datoris iure aucto augetur ius acceptoris.in l.q̃ in rerum.§. ſi vſumfructum.ff.de leg.1.nu.7.fol.51.& idẽ ècontra reſoluto datoris iure, &c.
Damnum ob cauſam poteſt repeti ex duplici cauſa,& quæ ſint illæ cauſæ.ff.de cond.cau.dat.l.dedi.§.idem eſt.nu.1. 152
Datum pro libertate ab eo,qui poſteà reperit ingenuus, repetitur.ff.de cond.indeb.l.is,qui plus.nu.1. 184
Datum ex cauſa tranſactionis an poſſit repeti.ff.de cond.indeb.l.in ſumma.num.2. 207
Datum ex cauſa non neceſſaria ſed impulſiua,ſiue ſit vera ſiue falſa, nõ repetitur.ff.de cond.indeb.l.in ſumma.nu.6. eod.
Datum cauſa conditionis implendę ſi poſteà cum effectu ille,qui dedit, non ſit hæres,vel non ſit legatarius, non poteſt repe.ff. de cõd.indeb. l.in ſumma.num.7. 208
Datum ob cauſam non eſt donatio, ſed potius quædam permutatio.ff. de re iud.l.inter eos.nu.4. 168
Datum ob cauſam futuram honeſtam, ea ſecuta non condicitur pecunia.ff.de cond.cau.dat.l.1.nu.4. 151
Datum ob certam cauſam,cauſa ſecuta, & impleta quemadmodum repeti non poteſt,ita donec, quod eſt in pendentia impleatur,interim repeti non poteſt.ff.ſi cert.pet.l.non omnis.nu.6. 39
Datum ob amicitiam licèt cauſa ceſſet,tamen non repetitur.ff.de cond. cau.dat.l.dedi.§.ſi liber.nu.9. 153
Datum ob cauſam de præterito non obligatoriam,ſed falſam,non repetitur,ſi autem ob cauſam de futuro, quæ non ſequatur,poteſt repeti. ff.de cond.indeb.l.damus.nu.1. 199
Dans & accipiens debent eſſe perſonæ diuerſæ. Similiter inter emẽtẽ, & vendẽtem debet eſſe diſtinctio.de leg.1.l.cùm filiof.n 16.& 17. 31
Datio,vel factum quando eſt in obligatione, an ſolutio,vel implementum partis aliquid operet̃.ff.ſi quis cau.l.ſi ſeruus.§.ſi pluriũ.n.4.154
Datio in ſolutum ſiue fiat à parte, ſiue à iudice an in totum vitietur, ſi in aliquo minimo ſit indebitum. ff.de cond. indeb.l. ſi non ſortem.§. ſi centum.num.1. 178
Datio,quæ principaliter ordinatur ad factum, cenſetur factum, & non datio.ff.de præſcrip.verb.l.naturalis.§.quod ſi faciam.nu.2. 126
Dationis appellatione an contineatur factum. ff. de præſcrip. verb.l.naturalis.num.6. 125
¶Datium. Si aliquis tenetur ſoluere datium de rebus,quas ſecum portat pro vſu ſuo,ſtatur eius iuramento,q̃ ſint ad eius vſum. in l.cætera.§.ſed ſi quis.ff.de leg.1.n.10. 80
De hac materia vide infra in verbo Gabella.
¶Debet,hoc verbum importat neceſſitatem.in l. qui iuriſdictioni.ff.de iuriſd.omn.iud.nu.8. 86
¶Debitum,& debitor. De debitore legante creditori ſuo in verb. legatum. in rub.de leg.factis crebitoribus.
De debitore ſuſpecto de fuga in verbo,Suſpicio.
Debitum alienum quilibet ſoluere poteſt. de acq.hære.l. pro hærede.§. Papinianus.num.10. 86
Debitor ſpeciei re perempta poſt moram præſtat neceſſariò æſtimationem.de leg.1.l.ſi pluribus.nu.18. 60
Debitum quando eſt hæreditarium, onus luendi ſpectat ad hæredem. ff.de leg.1.l.ſi res obligata.nu.9. 110
Debitum an propriè dicatur, quod eſt in diem, vel ſub conditione.de leg.1.l.talis ſcriptura.nu.35. 57
Debitum non liquidũ eſt alicuius æſtimationis, non tamen tantæ quãtæ eſt liquidum.ff.de pact.l.contra iuris.§.ſi filius.nu.18. 199
Debitum non liquidum remittere quando probationes deficiunt, dicitur bona fide fieri.ff.de pact.l.contta iuris.§ ſi filius.nu.17. eod.
Debitum quando ab vna perſona poſſet conuerti in debitum debendum ab alia perſona ex cauſa mutui nõ data præſentia rei, vel in debitum ex cauſa dotis.ff.ſi cert.pet.l.ſingularia.nu.30.31. 34
Debitum vltra 20.libras ſi non poſſit probari per teſtes ſtante ſic ſtatuto,ſed ſolũ per inſtrumentũ, & parte non opponente producunt̃ teſtes,an tales teſtes probent.ff.de iureiur.l.admonẽdi.in repe.121. 119
Debitum contractum per filiumfa. qui habebat peculium, debet ſoluî de peculio.ff.de cond.indeb.l.frater à fratre.n.11.in repet. 193
Debitum naturale tantum quamuis ſit potens ad compenſandum, tñ quando agitur ad repetendum,non poteſt opponi compenſatio.ff.de cond.indeb.l.cùm is,qui.§.fideiuſſor.nu 2. 185
Debitor qñ eſt ex vltima volun.tenetur indiſtinctè cauere etiam ſi non ſubſit alia cauſa.ff.qui ſatiſd.cog.l.inter omnes.num.1.137.& quid ſi ſit in diem,vel ſub conditione.in l.pactum inter.ff.de pact.n.6. 207
Debitum ſupra 20.libras ſi non poſſit probari per teſtes, ſed per publicum inſtrumentum ſtante tunc ſtatuto, ſi ego per publicum inſtrumentum probo, quòd promiſiſti reſarcite damnum, & quantitatem damni per teſtes,dicto,quòd ſit vltra centum libras, admittitur tamen probatio non obſtante ſtat. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. quoniam.num.14. 24
Debitum ſi noxaliter in ſententiam deducatur, quantitas eſt in obligatione ſicut in prima actione, & noxæ deditio eſt in ſolutione. ff.de re iud.l.miles.§.decem.nu.1. 151
Debitum quando eſt liquidum,nõ poteſt adminiſtrator faciendo præiudicare reipublicæ.ff.de pact.l.Imperatores.nu.4. 203
Debitor ſi ceſſit bonis, an creditor poſſit de facto apprehendere poſſeſſionem bonorum ſuorum, vbi videtur concludere, quod non.l.ſi pacto quo.nu.12.C.de pact. 79
Debitor verus ſi ſit abſolutus per ſententiam, remanet obligatio naturalis,& tollitur ciuilis.l.cùm quis.nu.1.C de iur.& fac.ign. 44
Debitor quantitatis habet latiores habenas quàm debitor ſpeciei. ff. de reb.cred.l.quod te.nu.29. 17
Debitor ſi confiteatur ſe debere quinquaginta tantum,an creditor poſſit reſpuere dictionem taxatiuam tantum, & reſiduum probare. l. ſi quidem.num.1.C.de tranſact. 109
Debitor generis re oblata perempta liberatur ope exceptionis,& an ipſo iure.de leg.1.l.huiuſmodi.§.ſi cui homo.nu.1. 144
Debitor ſpeciei ante moram mortua ſpecie liberatur, poſt moram periculum ſpectat ad debitorem.ff.de cond.indeb.l.qui ob rem.n.2. 185
Debitor in diem certam poteſt ante diem ſoluere.ff. de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.inter certam.nu.1. 73
Debitor ignorans ſe poſſe purgare moram, ſi ſoluit moram, vel intereſſe,an poterit repetere.ff.de verb.oblig.l.ſi inſulam.n.30. 139
Debitor ſi iurauerit ſoluere in certo termino, ante lapſum termini põt creditor prorogare,& liberare à periurio.ff.de iureiu.l.Labeo.n.2. 143
Debitor quantitatis ſi feciſſet pactum expreſſum,q̃ non teneatur de caſu fortuito,vel de leui culpa,valet pactum.fol.mat.l.ſi mora.n.16.29
Debitor nunquid poterit etiam conueniri in loco, in quo contractus eſt verè celebratus,licèt alibi ſit deſtinata ſolutio. ff.de eo, quod certo loco.l.1.num.4. 213
Debitor ſpeciei perempta ſpecie non liberatur,quin pecunia data poſſit repeti etiam ſi non fuerit in mora,vel culpa.ff.de cond. cauſa data.l. dedi tibi pecuniam.nu.7. 165
Debitor ſoluens partem indiuidui in nihilo liberatur. ff.de verb.oblig. l.ſi ita ſtipulatus eſſem nu.11. 46
Debitor paratus ſoluere dicitur ille, q̃ habet pecuniã in manibus paratã ad ſoluendum.l.prætor ait.§.ſiue autem.num.7.ff.de no.ope.nun. 44
Debitor an poſſit conueniri in quocunque loco idoneo, in quo habeat domicilium.ff.de eo,quod certo loco.l.1.nu.7. 213
Debitor principalis ſi promiſit factum, fideiuſſor poteſt promittere intereſſe, & ſic pecuniam:nam in obligationibus facti obligatio ſuccedit ad intereſſe.de leg.1.l.non amplius.§.cùm bonorum.nu.15. 54
Debitor ſi in inſtrumẽto expreſsè conuenit,quod ſi non ſoluerit in termino

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

mino, poſſit incarcerari, præſuppoſito, quòd tale pactum valeat, hæres debitoris quamuis non ſoluat, non tamen poterit vigore talis pacti incarcerari. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi deceſſerit. nu. 13. 129

Debitor ſi alternatiuè promiſiſſet, vel ſoluere, vel dare pignora, adhuc volens præſtare pignora non ſufficeret. ff. qui ſatiſd. cog. l. 1. nu. 4. 125

debitor tutus aliqua exceptione quando delegatur alteri, ſi promittat expreſsè certam quantitatem, non poteſt vti exceptione ne exigatur vltra quàm facere poſſit. ff. de re iudic. l. Neſennius. nu. 3. 183

debitor, qui promiſit accipere certam pecuniam mutuo, poteſt dimittere ſi vult. ff. ſi cert. pet. l. qui pecuniam. nu. 10. 50

debitor ſi promiſerit creditori ſoluere quocunque loco fuerit inuentus, poteſt vbique conueniri vbi reperitur. in l. ſi conuenerit. nu. 43. & 44. ff. de iuriſd. omn. iud. 92

debitor ſi iurauerit nullam exceptionẽ obijcere, & poſteà ſuperior concedit ſibi exceptionem quinquennalem, poteſt iſtam exceptionem obijcere non obſtante iuro. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato. nu. 21. 142

debitores plures paciſcentes inuicẽ, ꝙ vnus ſoluat totũ creditorib. non præiudicat ipſis creditorib. l. debitorũ pactionibus. nu. 4. C. de pac. 85

debitor quantitatis quando quis eſt reſpectu certæ ſpeciei, perempta illa ſpecie ſine mora ipſius liberatur etiam à quantitate. ff. ſi cert. pet. l. ſi eum ſeruum. nu. 2. 46

debitor tuus in centum ſi det 20. & dicat, ꝙ ſoluit pro reſiduo, tu accipis pro reſiduo, dictio reſiduo, probat totum fuiſſe ſolutũ. C. de hær. inſt. l. pater tuus. nu. 7. 117

debitor ſi inſtrumento promiſit de damnis, & intereſſe ſtare iuramento debitoris, poteſt iſtam conuentionem reuocare antequam creditor iuret. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi ab arbitro. nu. 4. 135

debitor ſi promiſit ſoluere in quocunque loco, in quo placuerit creditori, iſtud pactũ non releuat. l. ſi cõuenerit. n. 38. ff. de iuriſ. om. iud. 92

debitor in diem an & quando debeat cogi ad ſoluendum ante tempus. ff. de cond. indeb. l. in diem. nu 4. 173

debitor an poſſit ſoluere ſortem niſi ad placitum creditoris. ff. de pact. l. item quia. nu. 10. 176

debitorum nomina an veniant appellatione mobilium, vel immobiliũ. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 7. 163

debitor poteſt fideicommiſſo grauari, quia debiti liberatione honoratur, & habet exceptionem contra hęredem petentem. de leg. 1. l. ſi pecuniam. num. 1. 134

debitor ceſſus poteſt conueniri à creditore non obſtante ceſſione, niſi in tribus caſibus, de quibus ibid. nu. 1.

debitor alicuius ſi aufugiat, & aliquis ſit in cã, tenetur creditori ad totale intereſſe. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. quòd prætor. nu. 8. 122

debitor quantitatis ſi obtulit creditori, & creditor fuit in mora recipiẽdi, quantitate extincta liberatur. vide ibid.

debitor hominis in genere ſoluendo partem Stichi non liberatur, etiã in parte ſoluta. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio. §. & harum. nu. 13. 18

debitor moroſus an indiſtinctè teneatur de interitu, etiam ſi res eo. modo eſſet peritura apud creditorem. de leg. 1. l. cùm res. nu. 40. 90

debitor ſi primò tenebatur actione prætoria temporali, nũc autẽ actione ciuili, quæ eſt perpetua, verſatur magnum intereſſe ratione præſcriptionis. de leg. 1. l. ſi creditori. nu. 2. 54

debitor ad hoc, vt poſſit alibi conueniri, non eſt neceſſe, quòd fuerit in mora accedendi ad locum deſtinatæ ſolutionis. ff. de eo, quod certo loco. in l. 1. num. 4. 213

debitor ſi ſoluat partẽ debiti, & creditor faciat gñale pactũ de non petendo, hoc reſtringitur quo ad partem ſolutã, niſi ſit gñale dictũ, vide hic duas quæſtiones ſequentes. l. ſi de certa. nu. 6. C. de tranſact. 112

debitor ſpeciei ſi ex pacto ſuſcipiat periculum caſus fortuiti, intelligitur ſe obligare ad caſus fortuitos, vide. ff. ſol matr. l. ſi mora. nu. 15. 29

debitor ſi primò negauit ſe debitorem, & probatur debitum, nunquid difficultas excuſet eum à mora. ff. de reb. cred. l. quod te. nu. 30. 17

debitor ſi non ſoluat in fine anni, an teneatur ſoluere vſuras. 12. menſiũ. ff. ſi cert. pet. l. lecta. nu. 13. 59

debitor meus ſi iuſſu meo non numerauit tibi pecuniam, ſed tantum promiſit, ſi iſto caſu talis debitor habebat pecuniam, quam poſſet numerare, ſtatim contrahitur mutuum poſt promiſſionem. ff. de reb. cred. l. ſingularia. num. 4. 22

debitor, qui tenetur ad ſortem, & ad intereſſe ſoluendo pecuniam ſimpliciter, in dubio intelligitur ſoluere totam in ſortem, & nihil pro intereſſe. ff. de eo, quod certo loco. l. poſt moram. nu. 1. 220

debitor interpellatus non conſtituitur in mora, quando ex aliqua iuſta cauſa non intelligit ſe debere, & non credit ſe teneri ad ſoluendum. ff. de rebus credi. l. quod te. nu. 8. 15

debitor conuentus ex mutuo, an poſſit opponere, ꝙ ſit mutuum, ꝙa ille, qui dedit, non erat dominus. ff. de reb. cred. l. ſi à furioſo. nu. 7. 30

debitor quantitatis perempta quantitate etiam caſu fortuito non liberatur. ff. de reb. cred. l. quod te. nu. 14. 15

debitor ſi fuit in mora, & tñ eſt intra tempus purgandi moram, & intra illud tps ſpecies perit, nunquid tenetur. ff. de reb. cred. l. ꝙ te. n. 7. 14

debitor perempta ſpecie tantum, an à mora liberetur. ibid. nu. 4.

Debitor liberatur ipſo iure, quando ſoluit creditori volenti ſibi aliud pro alio ſolui. ff. de pact. l. ſi cum fundum. nu. 6. 203

Debitor hominis, vel alterius rei in genere, perempta aliqua re non liberatur. ff. de reb. cred. l. quod te. nu. 16. 75

debitor alicuius rei quando fuit in mora ſoluendi, iſta mora debitoris facit, vt vltra debitum principale rei debitæ veniat æſtimatio. ff. ſi cer. pet. l. vinum. num. 7. 42

debitor incarceratus ſi non habet vnde ſe alat, eſt alendus ab eo, qui fecit eum incarcerari, & ſi noluerit eum alere, iudex debet eum relaxare. ff. de re iud. l. ſi victum. nu. 2. & 3. 178

debitor, vel creditor licèt non poſſit eſſe tutor pupilli, tamen ſi debitũ eſſet modicum, poſſet eſſe tutor. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendũ. n. 15. 139

debitorum nomina ſi efficiãtur deteriora, periculũ ſpectat ad ipſum adminiſtratorem in agendo negligentem. ff. ſi cer. pet. l. periculũ. n. 2. 55

debitor quando ſuccedit creditori, tunc extinguitur obligatio. ff. de cõd. indeb. l. frater à fratre. nu. 3. 186

debitor conſtituitur in mora per interpellationem extraiudicialem. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nu. 15. 55

debitor principalis ſi teneatur ad rem, fideiuſſor non poteſt promittere pretiũ, vel æſtimationẽ. de leg. 1. l. nõ amplius. §. cũ bonorũ. nu. 14. 54

debitor quãdo ei comprtit electio ex diſpoſitione legis, an poſſit variare, donec ſoluerit vnam rem. ff. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 19. 16

debitor ſi alienat rẽ per ſe alteri hypotheca. emptor præſcribit aduerſus talem hypothecã longo tempore, quamuis debitor. i. auctor ſciret illã rem eſſe hypothecatã. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. n. 28. 100

debitor correus vnus ſi ſoluerit vni ex legatarijs vi ceſſionis, alter ex natura correorũ liberatur, & conſequenter alter legatarius habebit rõnes inanes. ff. de leg. 1. l. non quocunque. §. qui Caium. nu. 11. 141

debitor generis, puta ſerui non liberatur, ſi ſoluat Stichum in ſpecie, cùm poſſit euinci niſi præſtet cautionem. ff. de leg. 1. l. ſi domus. §. de euictione. num. 20. 122

debitor ſi ſit obligatus etiam per inſtrumentum guarentigiatum, quod habet vim ſententiæ, interpellatio adhuc requiritur ad conſtituendũ eum in mora. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nu. 7. 54

debitor verus ſi ſit abſolutus per ſententiã iudicis, remanet debitor naturaliter. ff. de cond. indeb. l. 1. nu. 21. 170

debitor principalis ſi fuiſſet condemnatus, & omnia eius bona applicata fiſco, poſſet conueniri fideiuſſor ante principalem excuſſum. ff. ſi cert. pet. l. ſi ego. num. 7. 38

debitor ad hoc vt per interpellationẽ cõſtituatur in mora, eſt neceſſe, ꝙ citetur, vt ſoluat. ff. de nou. ope. nun. l. nõ ſolùm. §. morte eius n. 41. 33

debitor ſortis ſi adhuc ſim, & licèt ſciam me nõ teneri ad vſuras, ſi ſoluo non videor donare. ff. de cõd. ind. in l. ſi nõ ſortẽ. §. ſi qs falſo. n. 1. 178

debitor quando ſuccedit creditori, velècontra ſi ſuccedat titulo vniuerſali, extinguitur iure confuſionis debitum. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repe. nu. 3. 186

debitor ſpeciei ſi fuit in mora non liberatur perempta ſpecie debita, ꝙa mora ſua præceſſit. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nu. 4. 54

debitor, qui nunc non eſt ſoluendo, an de iure præſumatur in futurum ſoluendo. ff. de verb. oblig. l. decem ſtipulatus. nu. 20. 165

debitor ſpeciei illa ſpecie perempta ante moram, & culpam liberatur ab obligatione. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nu. 1. 54

debitor accipit mutuo decem, de quo mutuo apparet per inſtrumentũ, poſteà ad inſtantiam creditoris confeſſus eſt ſe debere decem ex cã mutui, quæ ſibi promiſit reſtituere per ſtipulationem, an intelligatur priora decẽ, an autẽ alia, & ſic viginti. ff. de verb. obl. l. triticũ. n. 7. 146

debitor non poteſt auferre creditori vtilitatem loci. ff. de verb. oblig. l. ꝙ Romæ. nu. 3. 172

debitor non poteſt cogi inuitus ſoluere alibi quàm in loco deſtinato ſolutioni. ibid. nu. 14. 173

debitor poteſt de re ſua diſponere arbitrio ſuo etiã abutendo, licèt interſit reipublicæ, ꝙ re ſua nemo malè vtatur, & ſic ẽt facere pactũ de non luendo rem ſuã in perpetuum. ff. de verb. obl. l. ꝙ Romæ. n. 5. eo.

debitor mortuus licèt relinquat hæredem, qui repreſentat perſonã defuncti, tamen mortuus non dicitur debere, ſed debuiſſe. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. Augerius. nu. 5. 183

debitor licèt offerat creditori alium æquè idoneum, qui recipiat mutuum ſub vſuris, tamen non poteſt diſcedere à contractu inuito creditore. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 29. 175

debitor ſpeciei liberatur, ſi ante moram illa res deſinat eſſe in commercio. ff. de verb. oblig. l. is, qui alienum. nu. 1. 95

debitor ſpeciei ſicut liberatur ſpecie perempta, ita ſi ſeruus debitus manumittatur, debitor liberatur. ibid. nu. 2. cod.

debitor non põt ante tempus conſtitui in mora per interpellationẽ, tñ ratione doli commiſſi, vel culpæ poteſt ante tempus in mora conſtitui. ff. de verb. oblig. l. cùm filiusfa. ſeruum. §. ſi promiſſor. nu. 3. 94

debitor poteſt ſtipulari creditori ſuo. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. ſi ſtipuler. nu. 8. 78

debitor licèt in electione plurium rerum alternatiuè debitarum, vel in obligatione generis poſſit variare, tamen declaratio, quæ fit ſuper ambiguo, & obſcuro non poteſt fieri niſi ſemel, & non põt amplius variari. ff. de verb. oblig. l. quicquid aſtringendæ. nu. 8. 149

Debitor

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Debitor potest soluere vsuras duorum mensium ante terminum anni ifinito creditore, quia vsuræ futuri temporis debentur sub conditione, si sors penes debitorem remanebit, & non aliter. ff.de verbor. oblig.l.qui Romæ.num.31.& 32. 175

debitor potest soluere vnum debitum sine altero, quando sunt plura debita.ff.de verb.oblig. l.qui Romæ.num.20. 74

debitores hereditarij soluentes bonæ fid.possess.hæredi. non tamen liberantur à vero hærede.ff.de condi.indeb. in l.si vrbana.nu.5. 200

debitores duo si se obligant insolidum cum iuramento, alter petit absolutionem à iudice,dicens debitum esse vsurarium,an executio possit fieri contra alium debitorem iuratum.l.1.nu.2. de diuer.rescrip. 57

debitorem principalem non esse soluendo sine excussione qualiter fiat iud. notorium. ff.de verb. oblig. l.decem stipulatus. num.33. 166

debitorē meū occultans ne possit capi, an mihi teneatur ad omne damnū,& interesse.ff.ne quis eum qui in ius voc. l. ꝙ prætor.nu.7. 122

debitorem alicuius occultans,& non patiens eum capi, an teneatur maximè ad creditum.ff.si quis ius dic.non obtēm. l.omnib.§.is videtur. nu.18. 105

debitorem purum si habuerim, quem facio promittere Titio sub conditione, donec pendet conditio, non possum petere cum effectu ab isto debitore.ff.si cert.pet.l.pecuniam.nu.5. 55

debitor in mutuo, licèt teneatur reddere in bonitate intrinseca, tamen si æstimatio vini, vel alterius rei fuerit mutata, non tenetur debitor soluere aliquam æstimationem, nisi fuerit in mora, & quid si valor pecuniæ esset in totum mutatus.ff.de reb.cred.l.cùm quid.nu.27. 10

debitor speciei ad diem per eius interitum ante diem liberatur. ff. de verb.oblig. l. si Stichus. num.1. 64

debitor surripiens rem pignoratam,licèt committat furtum,quia tamen reuersa est ad dominum,potest vsucap.C.de ser.fug.l.1.nu.35. 4

debitores plures habens in ciuitate non potest iurari vt suspectus,etiam si alia bona non habeat.ff.q satisd.cog.l.seiēdum.§.si fundus.n.7. 140

debitor principalis si est rixosus,non est necessaria excussio, sed potest conueniri primò fideiussor.l.sol.mat.ff. sol mat.nu.20. 19

debitor si dat rem propriam nuncio deferendam creditori,in nuncium tamen non transfertur dominium.ff.de condi. causa da. l.si procuratori falso. nu.10. 163

debitor conuētus si possit probare de oblatione tertij,repellit creditorē agentem.ff.de pactis.l.tale pactum.§.post diuisionem.nu.3. 205

debitum idem potest pro parte tolli per solutionem, & in parte tolli per pactum.l.creditori tuo.nu.8.C.de pact. 74

debitor tutus pacti exceptione de non soluendo si soluat, an posset repetere.ibidem.

debitor vt constituatur in mora, requiritur, quòd interpelletur expressè,vel tacitè per lapsum temporis.ibidem.

debitor si sit interpellatus extra iudicium, & sic sit in mora, tamen fructus, & accessoria non veniunt à tempore moræ, sed à tempore lit. contest.ff.si cert.pet.l.cùm fundus.num.2. 51

¶ De.Dictio de,qñ significet augmentum,in l.1.ff.de leg.1.n.12.fol.4. & an significet causam proximam, & immediatam. in l. non dubiū. C.de legi.num.24. 36

¶ Decedere an quis possit sine hærede. ff.de verb. oblig. l.qui Romæ.§. Flauius. nume.5. 177

decedere quis licèt non possit pro parte testatus, & pro parte intestatus, secus tamen est ex post facto.C.de inoffic.test.l.cùm duobus.num.1. fol.171.& in l.1.C.de test.mili.num.1. 72

¶ Decem,& decem an & quando faciant viginti. in l. si quis testa. ff.de leg.1.nu.7.fol.134.& an & quando verbum dena, significet decem, & viginti,vide infra in verbo dena.

¶ Decennium tenet medium intra breue tempus, & longissimum.l.ait prætor.§.si iudex.ff.de re iud.num.39. 150

decennij lapsus post testamentum solenniter conditum,non inducit reuocationem dicti testamenti.in l.sancimus.C.de test. nu.1. 111

deceptio vnius nummi vltra dimidiam iusti pretij, an sit sufficiens, vt detur remedium.l.2.C.de rescind.vend.in Auth.qui rem.C.de sacrosan.Eccles.num.15.& 16. 28

deceptus vltra dimidiam iusti pretij in transactione non habet remedium.ff.de condi.inde.l.in summa.num.5. 208

decipere contrahentem non est licitum.l.si quis in conscribendo, num. 5. C.de pact. 89

decipere inter se,licèt laicis permittatur,non tamen permittitur personis eccles asticis.in l.quoties.C.de rei vendi.num.19. 182

decipere se inuicem in contractibus licitum est. ff.de acquiren.hæred. l. more. nu. 4. 69

¶ Decima. Decimæ piarum causarum dicuntur tributa egentium. in l. filio pater.de leg.1.num.6. 157

decima si petatur per Episcopum ab vna Ecclesia, poterit Rector illius Ecclesiæ probare consuetudinem esse in contrarium, per alios Rectores aliarum ecclesiarum.in l.quoties.C.de iud. num.13. 143

decimæ impositio facta pro prædijs religiosorum, comprehendit religiosos habentes prædia de facto,licèt non de iure.l.vbi pactum.num. 30.C.de transact. 117

decimas non tenetur soluere filius de hæreditate paterna sibi obuenīte.in l.in suis.ff.de liber. & posthum. num.12. 179

¶ Decisio.Decisum an dicatur per concluſ.in causa, & an per sententiā arbitri.in l.error.C.de iur.& fact.igno.num.5. 42

decisiones Rotæ an sint necessariæ, & allegabiles. in l.1. ff.si cert.peta. nume.30. 4

decisum in causa princ. an & quando possit in dubium refricari in alio iudicio, vel in accesso.in l.qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verb.oblig. num.5.21.22.36.38.& 79. 186

decisa non possunt amplius in dubium renocari. l. non dubium. nu.14. C.de legibus. 35

decisiones iuris ciuilis propter naturam rei præcedentis etiam ligant personas ecclesiasticas.ff.de legi.l.de quibus.nu.39. 24

decisio verisimilis resultat ex concluſ.in causa cum plena probatione.ff. de acquir. pos.l.naturaliter.§.nihil commune. nu.103. 105

decisionem legis claram si habeamus, non est quærendum de ratione ipsius legis.ff.de lib.& posth.l.Gallus.§.si eius.num.16. 219

¶ Declaratio voluntatis test. potius pertinet ad hæredem quàm ad aliū. in l.qui duos.ff.de leg.1.num.3. 49

declaratio obscuritatis verborum in stipulationibus, seu alijs petitionibus, vel libellis,an & quando transeat ad hæredes.in l.inter stipulantem.§.si Stichum.ff.de verb.oblig.num.6 cum seq. 130

declarans nihil de nouo dat.in l.non dubium. C.de legi.nu.10. 35

declaratio voluntatis defuncti non permittitur hæredi, quando ex tali declaratione posset alius dānificari.ff. de leg.j.l.si quis à filio.§.si quis plures. num.4. 58

declaratio alicuius obscuri, vel ambigui non potest nisi semel fieri. ff. de re iud.l.quod iussit.num.45. 158

declaratio voluntatis defuncti in legatis, quæ sunt fauorabilia,committitur hæredi,secus in iudicijs.ff.de leg.1.l.si quis à filio.§.si quis plures. nume.4. 58

¶ Decretum iudicis an præsumatur interueniſse ,in l.qui in aliena. ff.de aquir.hered.num.31. cum seq. 61

decretum iudicis interpositum in actu, in quo non est necessarium, an præstet aliquod fomentū.in l.pupillus si fari.ff.de acq.hær. nu.7. 71

decretum in quo differat à diffinitiua,in l.nec quicquam. §.vbi decretū. ff.de offi. pcon.n.1 in fi.fol.45.& in l.diuus Adr.ff.de re iud.n.3. 176

decretum primum,& secundum quid sint,& qualiter perueniatur ad ea, & quis sit eorum effectus,remissiuè.in l.iubere. de iurisd. omn. iudic. in princip. 75

decreti secundi interpositio an possit reuocari per iudic. in l.quod iussit.ff.de re iud. num.7. 156

decretum, quod transiuit in forma contractus, vel quasi,non potest per iudicem reuocari.ibid.num.11. eod.

Primi decreti ius acquiritur, si aliquis sit in conspectu rei cum nuncio public. & non possit ingredi etiam si per potentiam aduersarij non possit venire in conspectu rei.in l.1.ff.de acq.pos.nu.97.cum seq. 57

decretum primum, & secundum sufficit, si interponantur verbotenus, quando per vim tyrannidis impeditur corporalis apprehensio. ibid. nume.100. eod.

decretum si interponitur contra ius partis,est ipso iure nullum. ff.de iustit.& iure.l.ius plurib.num.8. 20

decretum iudicis interpositum super parte trahitur ad totum. C.quando non peten.partes.l.quoties. nu.15. 18

decretum quòd sit interpositum cum causæ cognitione,quomodo probetur,si non stetur instrumento notarij, nec confessioni iudicis.l.nec quicquam.num.71.ff.de offic. procon.& leg. 49

decretum iudicis vbi reperitur interuenisse, præsumuntur omnia ritè, & rectè acta.C.qui admit.ad bono.poss. super rub.num.7.fol.6. & in l.pacta nouissima.C.de pact.num.6. 77

decretum interpositum ex falsa causa semper, & indistinctè est ipso iure nullum.de acqu.hær.l.si is ad quem.nu.15. fol.88.& in l.iustè possidet.ff.de acq.pos.nu.9.fol.95. & quid si partim ex vera, & partim ex falsa.in d.l.si is.num.17.cum seq.fol.eod.& in l.ius pluribus. ff.de iustit.& iure.num.5. 19

decretum interpositum in alienatione bonorum minoris, an valeat, si tunc interponatur,qñ petitur. l.is apud quem.n.16.C.de eden. 61

decretum iudicis non tollit beneficium restitu.in integr. si tamen iramentum interuenit, tollit restitutionis beneficium.C.si aduer.vend. Auth.sacramenta puberum.num.2.3.4.& 5. 135

decretum superioris, quando est interpositum in alienatione rei ecclesiasticæ, vel alio contractu, contractus censetur factus in vtilitatem Ecclesiæ. l.pacta nouissima. C.de pact.num.8. 77

decretum primum, & secūdum qualtier imponatur in interdicto vti possidetis.l.si prius.num.59.ff.de no. oper. nun. 42

decretum iudicis quando interuenit in contractu venditionis, contractus non potest rescindi.l.pacta nouissima.nu.6. C.de pact. 77

decretum iudicis olim requirebatur in bon. possess. de acquir. hæredi. l. qui in aliena.nume.34. 62

decretum in dubio præsumitur interpositum ex iustis causis.l. mandatā. in prin.de offic.eius cui manda. 61

Decretum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Decretum variſs modis ſumitur. l. nec quicquam. ff. de offic. proconſul. & lega. nume, 1. 45

decretum iudicis ſuper alienatione rerum immobilium minoris extenditur ad bona in quocunque territorio ſita. l. cunctos popu. num. 96. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. 12

decretum in ciuitate, quòd iudæi, qui mutuant ſub modicis vſuris, tractentur pro ciuib. an valeat. l cunctos pop. nu. 58. C. de ſum. Trin. 6

decretum iudicis interpoſitum ſuper alienatione rerum immobilium minoris non valet, quando eo momento temporis eſt interpoſitum, quo fuerat creatus tutor. ff. de in ius voc. l. in ius vocati. §. prætor ait. il 2. num, 1. 112

decretum, auctoritas, licentia, & conſenſus quid differant. l. nec quicquam. num. 3. de offi. procon. & leg. 45

decretum dicitur quaſi cum deliberatione verbum cretum. ff. de re iudic. l. quod iuſſit. nu. 50. 159

decretũ iudicis inualidum an excuſet à pœna ſtatuti ſimpliciter loquentis. ff. de acquir. poſſ. l. iuſtè poſſidet. num. 26. 96

decretum iudicis inualidum an excuſet à pœna. l. meminerint. C. vnde vi. vide ibi. nu, 12. 95

decretum ſecundum etiam quo ad cognitionem non poteſt delegari. l. iubere. num. 22. de iuriſd. omn. iud. 78

decretum, & auctoritas iudicis an requirantur in ſolutione fienda per minorem. ff. ad Senatuſcon. Treb. l. 1. §. fuit quæſitum. nu. 34. 202

decretum iudicis non requiritur in hypothecaria neceſſaria, & legali, quæ venit acceſſoriè. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 211. 44

decretum iudicis interpoſitum ſuper contractu excludit beneficium. l. 2. C. de reſcind. vend. C. qui feud. dare poſſ. nu. 9. 244

decretum iudicis debet interponi in fine actus. vt in l. moribus. §. prins. ff. de vulg. & pupil. num. 14. fol. 111. & ſi interponeretur à principio, illa præpoſteratio an vitiaret actum. ff. de acquir. hæred. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. num. 44. 92

¶ Decurio. Qui deſijt eſſe decu. ciuitatis, non poteſt de iure torqueri in memoriam prioris dignitatis, in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. num. 29. 198

decurio an poſſit creari notarius, q fecit ſe cancellari de matricula ſtãte ſtatuto, quòd notarius non poſſit creari decurio in l. 1. C. de eden. nume. 11. 60

decuriones, ſeu conſiliarij ſi commiſerint delictum qualecunque ſit, nullus ordinarius in ciuitate quicunque ſit, poſſet eum condemnare, aut punire ad mortem. l. 1. num. 14. de offic. aſſeſ. 62

¶ Defectus iuſtitiæ ex parte agentis an operetur, quòd miſſus in poſſeſſionem per iudicem non poſſideat iuſtè. ff. de acqu. poſſeſ. l. iuſtè poſſidet. num. 10. 95

defectus in indictione, in nomine, & in alijs neceſſarijs inſtrumenti ad ſolennitatem ſi reperiatur in inſtrumento, an inſtrumentum cum tali defectu fidem faciat. ff. de iureiur. l. admonendi. in rep. nu. 163. 123

defectus conditionis appoſitæ libertati validat legatum factum de ſeruo, ſi conditio libertatis eueniat. ff. de leg. 1. l. ſi fundum ſub conditio. §. cùm ſtatuliber. num. 1. 140

¶ Defenſio. defenſor legitimus patris, contra quem poteſt ferri diffinitiua, an ſit minor 25. ann. in l. exigendi. C. de procu. num. 11. fol. 127. qui ſi fuit admiſſus ad defendendum patrem abſentem, contra quem erat lis conteſta. finito proceſſu, an iudex debebit ferre ſententiam condemnatoriam contra patrem, an contra ipſum filium. vide ibid. numer. 22. 128

defenſio rei poteſt ſuſcipi inuito creditore ſuſcipiendo in ſe inſtantiam iudicij, tñ transferre in ſe obligationem non poteſt quis inuito creditore. in l. 1. C. de iud. num. 18. fol. 142. nam inuitum, & expreſsè cõtradicentem poſſum defendere. vt in l. actionem. C. de proc. n. 3. 124

defendendo terram propter partem ſuam non dicitur quis eſſe fautor alicuius damnati de hæreſi. in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de legat. 1. numer. 31. 19

defenſio poteſt fieri ex pluribus titulis in l. poſſideri. §. ex pluribus. ff. de acquir. poſſeſ. num 6. 75

defenſor nuncians nouum opus abſentis nomine, an poſſit eius conditionem deteriorem facere, & an teneatur ad intereſſe in l. de pup. §. qui remiſſionem. ff. de nou. oper. nunc. num. 6. 26

defenſor quando recuperat à domino ſuo, & qua actione. in l. ſi cùm procur. ff. de re iud. num. 7. cum ſeq. 171

defenſio permiſſa debet intelligi in caſibus, in quibus grauamina, & offenſiones iniuſtè inferũtur. in l. qui ſeruum. ff. de verb. oblig. n. 6. 147

defenſionem an quis teneatur probare neceſſariam, quando probauit ſe occidiſſe hominem ad ſuam defenſionem. in l. vt vim. ff. de iuſt. & iure. nu. 3. fol. 5. ad quam an admittantur teſtes deponentes per verbum credo, & teſtes domeſtici, & an per coniecturas. ibi. nu. 4. 5. & 7. fol. eo. probatur etiam quando probo, quòd occiſus veniebat contra me cum enſe, vel cultello. ibid. num. 9. eod.

Pro defenſione perſonæ, vel rerum an ſit licitum occidere, & quid ex interuallo, & quid in foro conſcientiæ. ibid. nu. 23. vſque ad 27. 6

defenſio extranei an ita licita ſit, vt pro eo defendendo poſſim alium occidere. ibi. num. 29. 7

Defendere alium an quis cogatur inuitus, adeo quòd ſi non defendat, ipſe teneatur. ff. de iuſt. & iur. l. vt vim. nu. 31. 7

defendere clericum inſultatum qui poteſt, & non defendit, an incidat in canonem latæ ſententiæ, ſicut ſi ipſe iniecciſſet manus in ipſum clericum. ibid. nu. 33. eod.

defendere ſe volens à cane proiecit lapidem in canem, & occidit tranſeuntem, an debeat puniri. ff. de in lit. iur. l. in actionibus. nu. 28. 147

defenſio reipub. non pertinet ad pupillum, etiam cum auctoritate tutoris. ff. de nou. oper. nun. l. de pupillo. in prin. nu. 1. 16

defenſio eſt indiuidua in cauſa noxali. ff. ſi ex nox. cauſa agatur. l. ſi cùm vno. nume. 1. 143

defendens alium ex neceſſit. lex releuat eum ab onere ſatiſdand. ibid. num. 2. eod.

defenſor rei tenetur tantum ſatiſdare de iudicato ſoluendo, non autem cauere de rato. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. qui remiſſionem. nume. 2. 26

defenſio in iudicio pro alio nulli eſt permiſſa ſine ſatiſdatione de iudicato ſoluendo. fallit quinque modis. C. de procura. l. exigendi. num. 2. fol. 126. & in l. actionem. eod. tit. nu. 3. 124

defenſor an admittatur pro abſente ad petendum remiſſionem nunciationis noui operis, ſi ſatiſdat de iudicato ſoluendo. ff. de no. ope. nun. l. de pupillo. §. qui remiſſionem. nu. 6. 26

defenſio quando dicatur fieri cum moderamine inculpatæ tutelæ. de iuſtit. & iur. l. vt vim. nu. 2. 5

defendendo ſe, quis poteſt ſe iuuare duabus exceptionibus, quamuis ſint contrariæ. ff. de re iud. l. duo iudices. nu. 4. 173

defenſio neceſſaria dicitur, quando petitio, vel citatio dirigitur contra aliquem. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſeruo. nu. 2. 17

defenſio neceſſaria non denegatur excommunicato, exbannito, & ſimilib. ead. l. & §. nu. 3. eod.

defenſio in criminalibus probatur per ſolas coniecturas, quæ iudicis arbitrio relinquuntur. de iuſt. & iur. l. vt vim. nu. 7. 5

defenſor ſi compareat pro aliquo citato ad allegandum cauſas abſentiæ, vel impedimenti, non debet audiri, niſi promittat præſentare illum in certo termino. ff. in ius voc. vt eant, in rub. nu. 2. 120

defenſor municipij habens mandatum poteſt iuramentum deferre. ff. de iureiur. l. iuſiurandum & ad pecunias. §. defenſor. in princ. 140

defenſio eſt de iure gentium. de iuſtit. & iur. l. vt vim. nu. 1. 5

defenſio ſi fiat cum exceſſu moderaminis nedum ex culpa, ſed etiam ex dolo punietur in ſolo exceſſu. ff. de iuſtit. & iur. l. vt vim. num. 11. 6

defenſori, & eius fide iuſſori exceptio quæritur per iuramentum defenſoris. ff. de iureiur. l. creditore. nu. 2. 143

¶ Defunctus. Defuncti voluntatem impugnans ſi ſuccumbat, perdit lega. de vulg. & pup. ſubſti. l. is, qui contra. nu. 3. 134

¶ Defunctum ſepeliri faciens, præſumitur in dubio facere cauſa pietatis, nec per illum actum ſepeliendi inducitur aditio, nec geſtio pro hæred. ff. de acqui. hære. l. pro hærede. nu. 6. 83

defuncti voluntatem nemo etiam hæres poteſt declarare. ff. de eden. l. argentarius. n. 4. fol. 172. & ſupra in verbo declaratio.

¶ Deiectio. Deiectus per vim cum armis poteſt incontinenti per vim cum armis recuperare. in l. ſi quis ita promiſerit. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 14. in ver. item qui eſt. 219

¶ Delatio iuramenti voluntarij, vel iudicia. an valeat in cauſis criminalibus. in l. ait prætor. ff. de iureiur. nu. 18. 73

de delatione iuramenti, vide in verbo iuramentum.

¶ Delegare an ſit ſoluere. in l. ſing. ff. ſi cert. pet. num. 35. 34

delegatio vt fieri poſſit, requiritur, quòd ille cui delegatur, ſit creditor, in l. ſi non ſortem. de condi. indeb. in §. libertus. nu. 19. 181

delegatio nunquam tranſit ad hæredem. in l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulg. & pupil. nu. 11. 116

delegatio dotis facta per ſolam filiam licèt noceat ſoli filiæ, tamen pater amittit illam primam actionem, quam habebat adiecta perſona filiæ. in l. ſoluto. §. quod ſi in patris. ff. ſolut. matr. nu. 11. 11

delegatio quid ſit. in l. ſing. ff. ſi cert. pet. nu. 36. 34

delegari non poſſunt alij operæ officiales. in l. ſi non ſortem. §. Libertus. ff. de condi. indeb. num. 16. operæ tamen fabriles ſic. num. 18. 181

¶ Delegatus an poſſit dari per principem remota recuſatione iudicis ſuſpecti, in l. apertiſſimi. C. de iud. num. 17. cum ſeq. fol. 158. & quid ſi tunc recuſetur vt ſuſpectus ex cauſa legitima. ibid.

Reliqua de accuſat. vide in verbo recuſari, & in verbo ſuſpitio.

delegatus an poſſit reuocari ante & poſt litem conteſta. in l. ſi plurib. ff. de lega. 1. nu. 26. 61

delegati præoccupatio inducitur per ſolam præſentationem literarum. ibi. nume. 28. eod.

delegatus à Poteſtate ex iuſſione principis ipſi Poteſtati facta, vt talem cauſam deleget, dicitur delegatus à Poteſtate, & non à Principe, & ideo erit appellã ad Poteſtatem. in l. 1. in 2. lect. ff. ad Treb. n. 29. 196

delegatus princ. licèt poſſint iudicare appel. remota. eius tamen ſubdeleg. non poterit. in l. à diuo Pio. ff. de re iud. nu. 22. 160

delegatus ſi alicui non capaci commiſit vices ſuas, per hoc non amittit iuriſd. non. n. erat in ſua ptãte abdicare à ſe. de leg. 1. l. planè. nu. 3. 61

Delegatus

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Delegatus si sit aliquis ad vniuersitatem causarum, quo casu censetur vnica delegatio vniuersalis, si cepit vnã causam gerere, dĩ perpetuasse iurisd. quo ad omnes causas etiam non cœptas, ita ꝙ per mortem mãdantis nõ expirat eius iurisd. l. more. n. 56. ff. de iurisd. om. iud. 80

delegatus alius quàm à principe non potest subdelegare, ꝙ amplia trib. modis, quos vide. C. de iud. l. à iudice. n. 5. vnde deleg. ab ordinario nõ potest subdelegare, hanc tñ regulam limita octo modis, vt nu. 6. 143

delegati cardinalium an possint subdelegare. ibid. nu. 7. eod.

delegatus ad vniuersitatem causarum dicitur, quando fit delegatio sub nomine territorij, sicut si delegãtur omnes causæ talis castri. ibid. n. 8.

delegatus ordinarij an possit subdelegare, si ei data est potestas subdelegandi ab ipso ordinario. ibid. nu. 6. eod.

delegatio, an & qñ per mortem impetrantis delegationem, vel eius cõtra quem fit impetratio expiret. l. more. nu. 67. ff. de iurisd. om. iud. 82

delegatus extincta iurisd. sua non posset vltra procedere de consensu partium. l. more. nnm. 7. de iurisd. omn. iud. 78

delegationis causa cessante, cessat delegatio. l. prima. num. 61. ff. de offic. eius, cui mand. est iurisd. 56

delegatus an possit suam sententiam interlocutoriam exequi. ff. de re iud. l. à diuo Pio. nu. 27. 161

delegatio quando fit alicui sub nomine dignitatis, non extinguitur per mortem illius delegati, sed transit ad eius successorem. l. more. nu. 65. de iurisd. omn. iud. 81

delegatio quoties per mortem delegati extinguitur, non tamen per hoc ordinarius potest se intromittere de illa causa ibi. nu. 66. 82

delegatus, quando allegatur vt suspectus, partes coguntur eligere arbitros. C. de ind. l. apertissimi, nu. 16. 158

Et quid si sit delegatus inferioris a principe. in l. à diuo Pio. ff. de re iudi. num. 24. 161

Delegatus, qui semel tulit sententiam nullam, non potest amplius iudicare. l. more. nu. 4. ver. hinc est. ff. de iurisd. omn. iud. fol. 78. & in l. serui electione. ff. de lega. 1. nu. 4 15

delegatus non solùm exequitur sententiam suam, sed etiam sententiam eius, qui vice sua iudicauit. C. de iud. l. cùm specialis. nu. 5. 160

delegati ad vniuersitatem causarum æquiparantur ordinarijs, & possunt delegare sicut ordi. ff. de re iud. l. si vni. nu. 7. 180

delegatio vt valeat, quot requiruntur. l. eum qui. numer. 3. ff. de iurisd. omn. iudic. 88

delegatio proconsulis non valet facta antequam proconsul ingrediatur prouinciam. ff. de vsucap. l. si is qui pro emptore. nu. 136. 125

delegatus si incipiat habere idem imperium, prout habet delegans, extinguitur delegatio. l. & si prætor. num. 7. de offic. eius cui manda. est iurisdict. 60

delegatus principis licèt habeat hoc speciale, quòd possit sententiam suam exequi, istud non debet extendi ad eius subdelegatum. ff. de re iudi. l. à diuo Pio. nu. 20. 160

delegare ad hoc, vt quis possit, quot requirantur. ibid. nu. 22.

delegatus principis an possit subdelegare causas meri, & mixti imperij, ibid. num. 10.

delegati si ferant diuersas sententias, remanent in pendenti, & expectatur confirmatio superioris. ff. de re iud. l. inter pares. nu. 10. 181

delegans non tenetur de imperitia delegati sui. in rubr. num. 3. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. 51

delegatus fungitur vice delegantis. l. quæcunque. §. qui mandatam. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. num. 8. 59

delegatus potest cognoscere, an ipse sit, vel esse possit iudex. ff. si quis in ius voc. l. ex quacunque causa. nu. 6. 117

delegari an possit causa suspecti tutoris nedum quo ad cognitionem, sed etiam quo ad priuationem. in l. cognitio. ff. de offic. eius. nu. 1. 60

delegatum in causa mea si impetrauerim contra aliquem, an possit aduersarius meus in alia causa me coram eodem reconuenire. l. si quis iniquum. ff. quod quisque iur. num. 14. 98

delegari non possunt ea, quæ sunt meri, vel mixti imperij. l. & si cognitio. num. 3. C. si contra ius, vel vtil. publ. 55

delegatio facta per delegantem non habentem iurisd. an confirmetur si superueniat iurisd. delegati, in rub. nume. 4. de offic. eius cui manda. est iurisdi. 51

delegatio potest fieri vni priuato de iure ciuili, sed de iure can. Papa non potest delegare causas, nisi existentibus in dignitate. ibi. n. 5. eod.

delegatus non subdelegat, quando facta est commissio, quòd per se iudicet, vel cognoscat. ff. de acquir. possess. l. 1. §. adipiscimur. num. 2. & 3. fol. 57. & in l. à iudice. C. de iud. vbi ponit plures clausulas, quæ si ponantur in delegatione, delegatus non poterit subdelegare. num. 1. & in l. si vni. ff. de re iud. nu. 8. cum seq. 180

delegatus quomodo diffiniatur. in rubr. nu. 11. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. 51

delegatus dicitur extraordinarius, & eius potestas est extraordinario modo inducta. ff. de re iud. l. ait prætor. nu. 3. 148

delegatus principis & ante, & post lit. contesta. põt indistinctè citare reũ faciendo capi personam inuitam. l. cui iurisdict. numer. 22. ff. de iurisdict. omnium iudicum. 69

Delegatus à lege ciuili non potest alij delegare causas meri, vel mixti imperij. l. 1. nu. 35. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. 54

delegatio, est quando fit per principem simpliciter, si autem faciendo legem scriptam, tunc enim videtur eum facere ordinarium. C. de iudic. l. à iudicem. num. 11. 144

delegatus potest imponere legem deleganti, quam deleganſmet potuisset sibi imponere. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nnm. 11. 141

delegatus potest in totũ absoluere, vel in totũ condemnare quo ad cãm principalem, sed causa executionis non est sibi delegata. ibid. num. 6.

delegatus Papæ, vel principis licèt censeatur dignior quocunque ordinario, tamen non habet maiorem, vel firmiorem iurisdict. quam ordinarius, in rub. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. nu. 1. 51

delegatus lata sententia functus est officio suo. ff. de re iudi. l. à diuo Pio. numero 6. 159

delegatio est stricti iuris. ibid. nu. 8.

delegatus non potest se impedire, nisi de reb. expressis in delegatione ibid. numero 9. eod.

delegati nullam habent iurisd. sed solum exercitium. ff. de re iudic. l. ait prætor. nume. 4. 148

delegatio potest tripliciter considerari. l. Barba. nu. 71. de offic. præt. 45

delegatus, & partes si ignorent mortem delegantis, tamen ipso iure extingueretur delegatio. l. more. nu. 8. ff. de iurisd. omn. iud. 78

delegati non possunt exequi suas sententias. ff. de re iudica. l. à diuo Pio. numero 3. 159

delegatus ad vniuersitatem causarum æquiparatur ordinario. l. more. num. 19. de iurisd. omn. iudic. fol. 79. non tamen est ordinarius, vt in l. si vni. ff. de re iud. nu. 7. 180

delegati plures non habent iurisd. insolidum, nisi essent dati cum clausula, quod si non omnes, sed habent simul, & complexiuè. ff. de re iud. l. duo ex tribus. num. 1. 182

delegatio vt valeat, non requiritur, quòd delegatus subsit deleganti, in rubr. num. 7. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. 51

delegatus, cui delegata est aliqua causa ciuilis, an possit punire de falso testem, qui coram eo falsum deposuit. l. 1. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. in §. qui mandatam. nu. 6. 59

delegatus, quòd possit interponere auctoritatem in manumissione serui, quando requirit plenam causę cognitionem, non venit in generali delegatione. l. mandata. n. 1. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. 59

delegatio facta legato de latere non expirat Papa etiam moriente re integra. l. more. num. 16. ff. de iurisd. omn. iud. 79

delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegare. l. more. ff. de iurisd. omn. iud. nu. 2. 78

delegatio facta sub hac forma, quoties mandantem abesse contigerit, vel donec ad se reuocauerit per mortem mandantis non extinguitur. l. more. nu. 15. ff. de iurisd. omn. iud. 79

delegatus quilibet ẽt inferioris à principe põt citare verbaliter per nũcium, vel per epistolam l cui iurisd. nu. 12. ff. de iurisd. omn. iudic. 68

delegatus quilibet etiam inferioris à principe post lit. contesta. potest citare. ibidem nu. 13. eod.

delegatus inferioris à principe non potest mittere in possessionem ex primo decreto. l. iubere. ff. de iurisd. omn. iud. num. 18. 76

delegatus prin. potest subdeleg. l. more. nu. 54. ff. de iurisd. om. iud. 80

delegatus nullam habet iurisd propriam, sed fungitur munere iudicis delegantis. in l. à iudice. C. de iud. num. 4. 143

delegatus nõ dicitur habere iurisdict. principaliter. §. q mandatam. in l. 1. nu. 2. ff. de offic. eius cui mand. est iurisdi. 58

delegati Episcoporum, Comitum, Baronum, Marchionum, non possunt subdelegare. C. de iud. l. à iudice. num. 11. 144

delegatus à principe vt possit subdelegare, est necessè, quòd delegatio fiat à tali principe, cuius constitutio censeatur ius ciuile, non prætorium. ibid. post nu. 11. ver. 3. limita. eod.

Quid si causæ non delegabiles, sicut meri imperij. ibid.

Quid si industria personæ delegati an possit subdeleg. vide ibid.

delegatus Papæ an possit subdelegare, si in rescripto sit talis clausula, super quo conscientiam tuam oneramus. ibid. num. 11.

deleg. ordinarij si subdeleg. sciente, & præsente ordinario, an teneat delegatio. ibib. num. 11.

delegatus ab ordinario si subdeleget, & partes non opponunt delegationi ante litem contestatam, an teneat subdelegatio. ibid. num. 6.

Quid si deleg. ab ordinario vellit subdeleg. vnum articulum causæ. ibid.

Quid si patria aliud inducat. ibid.

delegatus ordinarij non potest subdelegare, quando sibi est delegata causa, vel cognitio causæ, an autem secus si alicui sit commissa iurisd. ibidem num. 6.

¶ Deliberatio. Deliberans an possit errare. in l. vnica. C. de error. calcu. numero 8. 121

deliberatio est medium, per quod deuenitur ad extremum acquisitionis. vide in rub. ff. de acq. hær. nu. 1. 56

¶ Delictũ. Delinquens, an possit puniri duplici pęna, & qd si vna sit pœnitentialis, & altera iudicialis. in l. cunct. popul. C. de sum. Trinit. in 2. lectu. nu. 26. 8

Delictum

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Delictum, quod committitur faciendo, an ſit grauius illo, quod committitur omittendo. in l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. num. 9. fol. 54. & in l. edita. C. de edend. nu. 40. fol. 65. & in l. ſancimus. C. de iud. nu. 22. 157

delictum familiæ non nocet domino, quando deliquit extra miniſterium, quo dominus ea vtitur. in l. age. C. de tranſact. num. 7. fol. 95. idem etiam in communitate de delicto ſui officialis. ibid.

delicta paria mutua compenſatione tolluntur, in l. tranſactione. C. de tranſact. num. 4. 112

delictum ſi non ſit punibile, iudex non debet talis delicti accuſa. admittere, aliàs punitur. C. vt nemo priua. nu. 2. in rubr. 134

delinquens an & quando poſt per actam pœnitentiam habeatur perinde, acſi non deliquiſſet. in l. in arenam. C. de inoffi. teſtamen. nume. 6. cum ſequen. 178

delinquens calore iracundiæ mitius punitur. in l. ſi filiam tuam. C. de inoffic. teſtamen. nume. 6. 172

delictum vbi non eſt, ibi non eſt pœna. in Auth. ſed ſi poſt. eo. tit. n. 6. eo.

delicto opem facere an dicatur ille, qui ſtat cum alio armatus, licèt nullum actum faciat. in l. cùm te proponas. C. de tranſact. nu. 3. 95

delictum ſi ſit commiſſum tempore primi anni, & etiam condemnatio, ſed executio facta ſit tempore ſecũdi, ad quem ſpectat commodum, an ad illum, qui emit reditus fiſcales primi anni, an ad illum, qui emit ſecundo anno. in l. more. ff. de iuriſd. om. iud. num. 25. 75

Capitale crimen quot modis dicatur. in l. tranſigere. C. de tranſaction. numero 9. 105

delictum, qui mandat committi, tenetur ſi præſens non fuerit tempore quo cõmiſſum fuit. in l. prætor. ff. ne quis eum qui in ius. n. 5. 123

delictum ſi quis promittat cum iuramento non dicere, denunciare poterit, quia non valet iuramentum. in l. ſi vnus. §. illud. ff. de pact. numero 2. 197

delinquenti non eſt licitum capere prẽmium pro indicando ſeipſum, vel ſocios. in l. 1. §. ſi tibi pecu. ff. de condi. ob turp. cau. nu. 3. 167

delictum conſulens, vel perſuadens fieri, an & quando teneatur, & quid in mandante, vel in aduocato conſultore, & in conſulto. electo à iudi. vel partibus, & quid in teſte, & notario. in l. 1. C. de ſer. fug. nu. 17. cum plurib. ſeq. vbi vide an ſit deſtinguendum, an delinquens erat aliàs facturus, vel non. 3

delictum vt quis dicatur mandaſſe, quæ verba requiruntur, ibid.

delicta vt puniantur, debet fieri extenſio. in l. cùm quidam. ff. de liber. & poſth. nume. 19. cum ſeq. 190

delicta commiſſa de nocte acrius puniuntur quàm de die, & quando dicatur commiſſum de nocte, & die vel in mane, & ſero. in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & poſth. num. 16. cum ſeq. 195

Criminales cauſæ expediuntur offic. iud. quod ſuccedit loco actionis, & prẽſupponit quaſi obligationem. in l. 1. §. ſublata. in 2. lect. ff. ad Treb. num. 23. fol. 198. in 1. lect. num. 11. 194

Crimen expilatæ hæreditatis. infra furtum.

delinquens ſi confiteatur crimen alicui iudici non formato proceſſu, nec inquiſitione, dicitur præoccupata iuriſdictio, ita quòd alius iudex non poterit de hoc delicto cognoſcere. in l. ſi domus. §. in pecunia. ff. de leg. 1. num. 6. 123

delicto commiſſo oritur naturalis obligatio. in l. 1. in 2. lect. ff. ad Treb. numero. 18. 196

delinquere compellens ex quo mors ſequatur, vel occidere ſunt paria. in l. quid ego. §. ſi hæres. ff. de leg. 1. nu. 5. 97

delictorum pœnæ an tranſeat ad hæredes. in l. ſi quis. §. quod autem. ff. quod quiſque iur. num. 2. 100

delictum procura. an & quando noceat domino. in l. 1. §. ſi procura. ff. ſi quis ius dicen. num. 16. cum ſeq. 106

delicti commiſſi tempus in publ. delictis, in quibus pœna eſt certa, & determinata à iure attenditur, non ob. mut. ſtatus perſonæ. in l. ſi ſeruum. ff. ſi ex noxal. cauſa aga. num. 6. 144

delinquentis animus, & delicti executio conſideratur in delictis. in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſucap. num. 272. 136

delinquens an ſit dignus miſeratione. in l. debitoribus. ff. de re iudica. numero 4. 174

delicta non debent remanere impunita. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 367. fol. 136. quia fauor publ. verſatur, ne remaneant impunita. vt in l. cùm quidam. ff. de liber. & poſthum. num. 26. fol. 190. & in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 101. fol. 34. & in l. cætera. §. ſed & ſi quis. eod. tit. num. 20. fol. 80. & in l. ſeruus. eo. tit. nu. 2. 115

delictum commiſſum in aula ſuperiori palatij grauius punitur, quàm inferiori. ff. de lib. & poſth. l. nominatim. num. 14. 163

delicta alibi commiſſa, de quib. non poſſet hic cognoſci, cumulantur, vt quis grauius puniatur. l. ſi idem cum eo. ff. de iuriſd. omn. iud. n. 5. 86

delictum principale ſi plenè ſit probatum, ſtatur iuramento damnum paſſi de acceſſorijs. C. vnde vi. l. ſi quando. num. 16. 221

delictum, vel illicitum non præſumitur in dubio. ff. de reb. cred. l. rogaſti. §. ſi tibi decem dedero. num. 8. fol. 28. & in l. non amplius. §. ſi certum. ff. de lega. 1. num. 5. 53

delinquens ſi ſe procurauit accuſari, ne iudex poſſit procedere per inquiſitionem, hoc non tollit inquiſitionem iudicis. de leg. 1. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi quis autem. nu. 5. 95

Reliqua in verbo crimen.

¶ Demolitio operis eſt quid indiuiduum, quę ſi non poſſit fieri ſine ruina alterius ædificij propter ſpretam monitionem, an ſit fienda. in l. ſtipula. §. quæſitum. ff. de nou. oper. nunc. num. 2. 48

¶ Demonſtratio rei digito in præſentia quid operetur. in l. ſi quis in fundi vocab. ff. de leg. 1. num. 32. 14

demonſtratio cadit propriè de præſenti, & ſic de re certa, & non de futura, quæ propriè demonſtrari non poteſt. de leg. 1. l. Stichũ. n. 14. 21

demonſtratio facta per nomen valde ſingulare ſufficit. C. qui teſtamen. face. poſſ. l. hac conſultiſſima. nu. 12. 91

demonſtratio propriè fit per verba præſentis temporis. ff. de leg. 1. l. Stichum. num. 14. 21

¶ Demon. Demonum inuocatio ad intentãdum pudicitiam mulierum, vel ſimilia, licèt ſit illicita, tamen non ſapit hæreſim manifeſtam. in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. nu. 18. 153

¶ Dena, hæc dictio quid importet. in l. ſi ſtipulatus fuero. ſi Titius. ff. de verbor. oblig. num. 6. 195

dena, hæc dictio ſignificat. 20. niſi adijciatur præſtationi annuæ, & ſic multiplicatiuè. ff. de verbor. obligat. l. ſtipulatio iſta habere. §. eum qui ita. nume. 3. 77

dena, hæc dictio, quando adijcitur præſtationi annuæ, & ſic multiplicatiuè de anno in annum, intelligitur decem, &c. ff. de leg. 1. l. ſi quis teſtamento. num. 6. 134

¶ Denominatio. Denominationis prioris ordo denotat ordinem charitatis, & maioris dilectionis. in l. qui duos. ff. de leg. 1. num. 5. 49

denominatio debet fieri a potentiori, & digniori. ff. de acq. poſſeſſ. l. 1. nu. 4. fol. 51. & ff. de verbor. oblig. l. ſtipulatio. nu. 21. 5

¶ Denunciatio in quo differat à teſtatione. in l. qui Romæ. ff. de verbo. oblig. nume. 2. 172

denunciare delictum. vide ſup. delictum.

denunciatio, quę debet fieri alicui ſi velit rem talem emere, qualiter debet fieri. ff. de verbor. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes. nn. 7. 180

denunciandi facultas, quæ fieri poteſt à creditore debitori, an tranſeat ad hæredes. in l. ſi decem cum petiero. ff. de verb. oblig. num. 7. 90

denunciatio an & quando poſſit fieri per alium auctori auctoris, vt veniat ad eum defendendum. in l. Iulianus. §. qui fundum. ff. de verbor. oblig. nu. 15. cum ſeq. 207

denunciatio geminata an rumpat pactum in pignore appoſitnm, quòd vendi non poſſit. in l. cùm procura. in §. ſi dominus. ff. de oper. nunc. nume. 4. 31

denunciatio litis motæ facta per emptorem vendito. vt habeat regreſſum de euictione non ſufficit, ſed debet etiam ei dimittere in forma authen. libellum, & citationem ei tranſmiſſam, & etiam dicere, quòd veniat defendendum litem. in l. non ſolum. §. morte. ff. de nou. oper. nunc. nume. 38. 33

denunciatio litis motæ an debeat fieri emptori ſcienti litem eſſe motam. ibid. num. 40. eod.

¶ De plano, dictio importat tantum, quantum dictio ſimpliciter. ff. de vulg. & pupil. ſubſti. l. cohæredi. §. cohæres. nume. 5. tol. 146. & infr. in verbo dictio.

deporratus licèt perdat ea, quæ ſunt iuris ciuilis, non tamen ea, quæ ſunt iuris gẽtium. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccl. n. 30. 25

deportatus quo caſu habeat hæredem. in l. vnica. C. quando non petent. partes. num. 14. 18

deportatus perdit ciuitatem, & ea quæ ſunt iuris ciuilis. ff. de acquir. hæredi. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruus municipum. nu. 9. 90

deportatus licèt ſit incapax, tamen ſeruo deportati bene poteſt legari. de liber. & poſthum. l. Gallus. nu. 14. 199

deportatus eſt incapax hæreditatis, & legati, quia non habet factionem teſtamenti paſſiuam, nec etiam actiuam. C. de hæred. inſti. in l. 1. nu. 1. fol. 116. & in l. prima. C. qui admit. nu. 7. 8

¶ Depoſitio, & depoſitum. In depoſiti contractu an reus teneatur edere actori librum rationum ad fundan. intentionem actoris. l. 1. C. de edend. nume. 4. 59

depoſiti inſtrumentum habet de iure communi executionem paratam. ibi. eod. nu.

Contra depoſitum an poſſit opponi exceptio non numer. pecun. & cõpenſatio de depoſito liquido. in d. l. 1. C. de eden. num. 4. eod.

depoſitio, & conſignatio quando operatur tantum quantum ſolutio. in l. ſancimus. de iud. num. 21. 157

depoſitum cùm fit gratia deponentis, an erit locus pœnitentiæ. in l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 15. 150

depoſitum vt ſit, non mutuum, cuius erit vtilitatis. in l. 2. ff. ſi cert. peta. numero. 5. 5

depoſitarius, & commoditarius quando delinquunt circa ipſum contractum, agitur contra eos dolo. in l. in depoſiti. ff. de re iud. nu. 4. 5

depoſitarius condemnatus efficitur infamis. ibid. num. 8. & 9. eod.

Si depono rem aliquam apud te tradendam Titio poſt certum tps, non transfero à me dominium, & antequam tradatur Titio, potero re-

uocare

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

uocare mandatũ.in l.qui Romæ.§.Flauius.ff.de verb.obl. n.18. 178
Depoſitionis pœna nunquam debet imponi lege ſpecialiter non exprimente.in l.1.C.de tranſac.nu.12. 94
depoſitio,& oblatio pecuniæ,vt impediatur curſus vſurarum,debet fieri coram iudice, qui aliàs haberet de ipſa cauſa cognoſcere.ff.de trãſact.l.cùm hi.§.ſi prætor num.6. 220
depoſitum quando fit principaliter gratia depoſitarij,tunc depoſitarius, qui aliàs non teneretur niſi de dolo, & lata culpa,hoc caſu etiam tenebitur de leuiſſima.ff.de reb.cred.l.ſi quis nec cauſam. num.2. 13
depoſitario,& commodatario, & ſimilibus condemnatis, quia dolo deſierunt poſſidere,cedendæ ſunt per actorem actiones,quas habet cõtra alios.ff.de iudic.l.in depoſiti.nu.1. 154
deponere volens in cauſis criminalibus tantam pecuniam in quantam poterit condemnari,an debeat pro illo crimine relaxari. ff.qui ſatisdar.cog.l.ſi verò.§.qui pro rei. num.4. 130
¶ Derogatio. De clauſulis derogatorijs vide ſup. in verbo clauſula.
derogare,& abrogare leges qualiter differant. in l.de quibus. ff. de legibus.numero 6. 22
de derogatione legum, ſtatutorum, & conſuetudinum, & teſtamentorum, vide & ſupra & infra in vnoquoque verbo.
derogatio generalis ſi fiat, nõ intelligitur derogatum priuilegijs,& iuri ſpeciali.l.poſtquam. num.15. C.de pact. 74
derogatoria clauſula quando eſt in primo teſtamento,neceſſe eſt, quòd in ſecundo teſtamento fiat de ea ſpecialis mentio.ff.ſi quis in ius voc. non ier. l.1. nu.22. fol.117.& quid operetur in primo, & quomodo tollatur.in l.ſi mihi,& tibi.§.in l.gatis.ff.de legat.1.in 1.lect. n.13 4
¶ Deſcendens. Deſcendentes ſuccedentes aſcendentibus,vel ecõtra an teneantur conferre in l.filium quem habentem.C.famil.erciſcun.nu. 20.fol.186. & ſup.in verbo collatio.
deſcendentis appel. ex virili ſexu comprehenditur neptis fœmina ex maſculo.in l.Gallus.§.nunc de lege.ff.de liber.& poſth.num.9. ſecus tamen eſt in maſculo deſcendẽte ex fœmina. nam non venit appel. deſcenden.&c.ibid.num.9.& 13. 222
deſcendentibus maſculis eſt verbum, quod refertur ad deſcendentes ex maſculis. num.16.ibid. eod.
deſcendentes ex virili ſexu an differant à deſcendentibus ex linea maſculina.vide ibid.num.15. eod.
deſcendentium,vel poſterorum appel.ita veniunt fœminæ,ſicut maſculi.in l.qui filiabus.ff.de leg.1. nu.17. 47
deſcendentium nomen extenditur in infinitum. in l.filiusfam. §.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.num.113. 169
¶ Deſtinatio. Deſtinata ad ædificium non cenſentur pro affixis ædificio.in l.cætera.§.ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.nu.1. 81
deſtinatum an & quando habeatur pro facto ſeu adimpleto. ibid. eod. nume. eod.
deſtinata res ad aliquem vſum cenſetur eſſe in illo loco vbi ſtare debet aut conſueuit,licèt alibi reperiatur. in l.huiuſmodi. §.legatum. ff.de leg.1.nu.6. 151
deſtinatio alicuius attenditur quo ad regulan. diſpoſitionem ſuam non autem legantis.ibid.num.17. eod.
deſtructio ædificati ſuper ſolo meo,& à me poſſeſſio, an & quando auctoritate propria poſſit per me fieri.in l.1.§.nunciatio.ff.de nou.ope. nunc. nume.2. 7
¶ Detentio an poſſit eſſe apud duos inſolidum.in l.2.§.ex contrario. ff. de acquir.poſſ.num.86. 82
detentatio, quam habet colonus,quo iure eſt inducta. l.1. ff. de acquir. poſſeſ.num.36. 44
detentio coloni differt à detentatione furioſi.in l.1.ff.de acquir.poſſeſ.in §.adipiſcimur.num.16. 58
detentator non poteſt ſibi cauſam detentationis immutare.l.3.§.ſi rem. ff.de acquir.poſſ.num.8. 86
detentator non efficitur poſſeſſor, licèt naturalis, & ciuilis vacet. in l. clam.§.qui ad nundinas.ff.de acq.poſſ.nu.71. 93
detentatio poteſt haberi ex pluribus cauſis. ff.de acquir.poſſeſ. l. ſi quis ante.num.1. 93
detentatio an ſit iuris,vel facti, & an animo retineatur. ff.de acq. poſſeſ. l.1.numero 86. 56
detentatio nuda eſt meri facti. in l.quod dicitur. ff. de verbor.obligatio. numero 9. 203
¶ Determinatio reſpiciens duo determinabilia, an poſſit diſpariter determinare in magis fauorabilibus.in l.iam hoc iure. ff.de vulga.& pupilla.num.10.cum ſeq. 111
determinatio habens pariformiter determinare, procedit in diſpoſitione voluntaria, ſecus in neceſſaria.ibid.nu.13. eod.
determinatio vna reſpiciens duas perſonas debet intelligi in caſu, in quo poteſt cuilibet conuenire pariter.de vulga. & pupillar.ſubſtitu.l. Lucius.num.3. 152
determinatio vna reſpiciens plura determinabilia debet illa æqualiter determinare. in l.miles. §.decem. ff.de re iud.numer.4.fol.152. & in l.Gallus.§.quidam rectè in 2.lect. ff.de lib. & poſthum. num.16. fol. 233.q tamen limita vt l.in teſtamento.C.de teſta.mili.nu.5. 75
Determinatio vna, quæ reſpicit duo determinabilia debet æqualiter determinare, vt ſubſt. quæ habet locum in perſona vnius,habeat locum in perſona alterius. in l.iam hoc iure. ff.de vulgari & pupillari. numero 8.& 9. 111
determinatum à iure vbi aliquid non reperitur,ſtatur arbitrio,& declarationi iudicis. ff. de re iudica. l.ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. numero 31. 147
¶ Deus hominũ renes,& corda ſcrutat.de acq.hær.l.ſi is ad quẽ.n.8. 88
Deus etiam obligatur ex ſua promiſſione.ff.de pact.l.1. num.1. 173
Deus an poſſit facere, vt illud, quod eſt verum, non ſit verum.ff.de acquir.poſſeſ.l.1.§.ſi vir vxori.num.8. 59
¶ Diabolus, vide ſup.demon.
¶ Dictio. Vltra dictiones hic poſitas vide vnamquaque dictionem in loco, vbi ſecundum alphabetum cadere poteſt, & ſup.in verbo copula,& infra in verbo ſignificatiua.
dictio intra, propriè refertur ad tempus, dictio verò infra ad locum.in rubr. C.qui admitti. nu.8. 7
dictio alia, de per ſe, & abſolutè poſita quid operatur, & quid ſi habeat ſecum annexam dictionem generalem, in l.quicunque.C.qui admitti.num.2.fol.16.& in l.ſi domus.ff.de leg.1.num.22. 120
dictio non niſi, an diſponat. in l. bonorum. C. de bon. poſſeſ.ſecundum tabul. num.2. 19
dictio taxatiua ſolis, an & quando excludat, & quando non. in l. 1. de bon.poſ.contratabul.num.7.fol.25.& in l.Gallus.§.inſtituens. ff.de lib.& poſthum.nu.35. 217
dictio maximè,quid importet.in l.qui ſe patris. C.vnde lib.nu.34. 33
dictio ideſt,non ſolum eſt declaratiua, ſed etiam reſtrictiua. in l.ſi emãcipati.C.de colla.nu.31.fol.71.& in l.2.§.ſaltus.ff.de acqu. poſſeſ.nu. 2.fol.84.& in l.ſunt qui.ff.de re iud.num.6. 168
dictio ſeu verbum intelligitur, an & quando importet veritatem. in l. 1.C.vnde vir.& vxor. num.8. 49
dictio nullatenus, in l.appoſita quid importet. in l.pen. C.de teſta.mil. num.9 fol.83.& in l.1.§.ſublata. ff.ad Trebel. nume.12. fol.197. & in l.fin.ff.de ferijs.num.25. 161
dictio tanquam, quid importat.in l.1.C.de hæred.inſti.nu.2. 116
dictio ſecundum, an faciat conditio. in l.ſi teſtamentum. C.de inſtitut. & ſubſtitu. nume.2. 137
dictio vterq;, eſt collectiua,alter verò ſeu alteruter,eſt diſtributiua,in l. cùm quidam.C.de impub. & alijs ſubſt. num.3. 148
dictio quoad, vel quouſque, an faciant legatum conditionale. in l.1. C. de leg.numer.9. 183
dictio, ſeu verbum in gaudimentum, quid importet.in l.illud.C.de leg. num.4. 190
dictio ex tunc, prout ex nunc, quando ſimul iunguntur, quis ſit earum effectus.in l.1.C.de codic.num.4. 181
dictio ad,ſi iungatur tempori,ſignificat perfectionem temporis,in l.morib.ff.de vulg.& pup.num.2. 103
dictio fruſtra, ſignificat actum ipſo iure nullum. in l. verbis ciuilibus.ff. de vulgar.& pupil.num.3. 113
dictio plerunque, an denotet regulam in contrar. in l. qui plures. ff.de vulga.& pupil. nu.6. 134
dictio fortè, ſi ponatur à Legislatore in aſſignatione cauſæ, denotat cauſam impulſiuam.in l.in ſubſtitu.ff.de vulg.& pupil.nu.6. 137
dictio tunc, denotat extremitatem temporis, & non refertur ad præcedentia.ibid.num.8.fol.eod.& in l.1.§.1.ff.ſi quis ius dicen.numero 9. verſi.ad idem. 104
dictio donec,quid importet.in l.ſi fundum ſub conditio.§.ſi pater. ff.de legat.1.num.9. fol.139. & quando faciat conditio. in l. ſufficit. ff.de condi.indeb.nu.5. 201
dictio ſiue,non eſt ſimplex diſiunctiua, ſed habet aliquam naturam copulæ.in l.huiuſmodi.§.cùm pater.ff.de leg.1.num.14. 147
dictio ſeu pronomen ipſi, non ſolùm eſt relatiuum, ſed etiam ad oculum demonſtratiuum,& reſtringit id,ad quod refertur. in l.filiusfam. §.diui.ff.de legat.1.num.113. 169
dictio cuilibet, & dictio vtrique attribuũt actum vnicuique inſolidum. in l.re coniuncti.ff.de leg.3.num.184. 188
dictio, quod, quando venit per modum redditio.cauſæexpon,itur pro quia vide ibid.num.23. eod.
dictio,quod ſi, propriè ſtat aduerſatiuè,& ſi ponatur ſine copula ſignificat diuerſitatem in iure,& in facto,ibid.num.37. 179
dictio quaſi, quando importat proprietatem, ſeu veritatem,& quando non.ibid.num.93.fol.183.& in l.1.ff.de leg.1.num.43. fol.5.& in l.ſi ante nup.ff.ſol.matr.nu.1. 17
dictio vnà,an importet idem, quod ſimul.in l. re coniuncti. ff. de leg.3. num.197. 187
dictio in reliquum,ſignificat in poſterum,& non in reſiduũ.in l.1.in 2. lect.ff.ad Treb.num.7. 195
dictio nullo modo,an importet nullitatem actus ipſo iure, ſicut dictio nullatenus.in l.1.§.ſublata.in 2.lect.ff.ad Treb. num. 11. 197
dictio per omnia,quid importet.in l.1.ff.de leg.1.num.15. vſque ad 18. vbi de dictione in in omnibus,& per omnia. 4

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Dictio ex, significat augmentum, sicut dictio de. in d. l. 1. num. 12. eod.
dictio mox, de propria significatione importat statim, aliquando tamen non, in l. apud Iulia. §. si Titius, ff. de leg. 1, nu. 6. fol. 74. & in l. 1. ff. de adop. num. 10. fol. 35. & in l. 1. ff. de cond. cau. dat. nu. 3. 151
dictio si, qualiter exponitur. in l. hæc verba. ff. de lega. 1. num. 34. fol. 12. & quando faciat conditionem. ibid. nu. 35. eod.
dictio si, in quo differat à dictione cum, quando ponitur inter personas honoratas. in l. Titiæ textores. ff. de leg. 1. §. nihil. nu. 1. fol. 69. & quot modis capiatur. in l. 1. ff. de offic. eius. num. 69. 57
dictio vt, importat modum, & non conditionem. in d. l. Titiæ. in §. nihil. num. 1. fol. 69. & in l. Titio eod. tit. nu. 9. & 15. 161
dictio scilicet, & dictio videlicet, an stent limitatiuè, vel declaratiuè. in l. si pluribus. ff. de leg. 1. num. 10. & 11. 60
Dictio quoque, an implicet. in l. 1. ff. de adop. nu. 11. 35
dictio perpetuò, quot modis capiatur. in l. si quis. ff. de iurisd. omn. iud. num. 40. fol. 84. & in l. 2. ff. solut. mat. num. 1. 9
dictio quemadmodum, quot modis capiatur. in l. si familia. ff. de iurisd. omn. iud. num. 1. 85
dictio aliqua, cuius naturæ sit. in l. eum qui. ff. de iurisdict. omn. iud. numero 2. 88
dictio dum, an importet conditionem. in l. 2. ff. de in ius voc. num. 4. fol. 109. & in l. si is qui. ff. de vsucap. num. 56. 121
dictio plures, an & quando ad paucos referatur. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. num. 6. 152
dictio nisi, an & quãdo ponat, & nõ excipiat tam in contractibus, quàm in statutis, & præceptis iudicis. in l. si eum qui. §. j. ff. si quis cau. num. 32. cum plur. seq. 156
dictiones exceptiuæ quæ sint, vide ibid. nu. 35. eod.
dictio præter, præterquam, & nisi, quando stent exceptiuè, & quando inter se differant. ibi. nu. 33. & 36. eod.
dictio incontinenti, quomodo intelligatur. in l. iuris gent. §. quinimo. numer. 24. 183
dictio quondam, an veniat subintelligenda. in l. eius qui. ff. si cert. peta. num. 6. 63
dictio taxatiua tantum, an intelligatur in summa à creditore simpliciter prolata. in l. cùm furti. ff. de in lit. iur. num. 10. fol. 150. & an excludat ea, quæ veniunt de consue. in l. 1. §. per seruum corporaliter. ff. de acquiren. possess. num. 3. 64
dictio quasi, quid importet. in l. dedi. ff. de cond. cau. da. nu. 1. & 11. 151
dictio post, & ante, quando proferuntur à testibus quid importent. in l. 2. §. creditum. ff. si cert. pet. num. 6. cum seq. 8
dictio nec, est implicatiua. in l. intra dies. ff. de re iud. num. 6. 153
dictio olim, & quondam, quid importent secundum propriam significationem, & secundum communem vsum loquendi. in l. 1. §. hoc autem. ff. de oper. noui nunc. num. 4. 6
dictio olim, an semper importet tempus præteritum. ibid.
dictio autem, quando repetat præcedentia cum suis qualitatibus. in l. 1. §. vsufru. ff. de nou. oper. num. 7. 13
dictio iustè, & dictio bene, idem important quantum ritè, & rectè. in l. iustè. ff. de acq. possess. nu. 7. 95
dictio per nosmetipsos, denotat personalitatem. in l. 1. §. adipiscimur. ff. de acq. possess. nu. 3. fol. 57. & sup. in verbo clausula.
dictio omnino, quid importet. in l. prima. §. per seruum. ff. de acquiren. possess. num. 3. 64
dictio protinus, idem significat, quod statim, vel incontinenti. in l. possideri. §. in amittenda. ff. de acquir. poss. num. 10. fol. 83.
dictiones præcisè, an recipiant interpretationem extensiuam. in d. § in amittenda. num. 11. eod.
dictio nulla, an sit distributiua pertinens ad plura. in l. quemadmodum. ff. de acqu. possess. num. 4. 93
dictio autem, est aduersatiua. in l. 2. §. ex contrario. ff. de acquiren. possess. num. 4. 77
dictio autem, est aduersatiua, & continuatiua. in d. §. ex contrario. numero 6. eod.
dictio quatenus, importat idem, quod dictio quousque, & dictio vsque est ampliatiua. in l. 3. §. Nerua filius. ff. de acq. poss. num. 1. 84
dictio omnimodo, quid importet, & an excludat resti. in integr. & quid si ponatur in statutis. in l. liber homo. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 3. 168
dictio seu pronomen hoc, est demonstra. ad oculum. in l. si ita stipulat. ff. de verb. oblig. num. 2. 171
dictio & si, maximè implicat idem esse in casu diuerso. ibid. nu. 3. eod.
dictio sæpius, verificatur in pluribus, & ad minus in duob. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. oblig. num. 9. 180
dictio rursus, est repetitiua, & vnica vice tantum in l. quicquid astringendæ. ff. de verb. oblig. num. 8. 149
dictio magis, quando ponitur inter extrema contraria stat excluſiuè, secus si inter inæqualia, quia tunc stat propriè. in l. si decem cum petiero. ff. de verbor. oblig. num. 1. fol. 90.
dictio siue, an & quando disiungat sensum, & verba, & quando solum sensum, &c. in l. si ita quis. ff. de verbor. oblig. num. 2. 110
dictio quæcunque, est vniuersalis, & nihil excipit. in l. si mihi & Titio. ff. de verborum obligatio. numero 2. 154
Dictio per omnia, quid importet. in l. 1. num. 15. ff. de leg. 1. 4
dictio iuxta, quomodo capiatur. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. in 2. lectu. numero 17. 104
dictio singulis, qualiter denotet separationem. in l. si duobus. §. si Titio, & posthumo. ff. de leg. 1. num. 5. 46
dictio qua, est distributiua sicut dictio quisquis, in l. qui filiabus. §. si quis. ff. de leg. 1. num. 7. 48
dictio post, quando inducat conditionem, & quando designat rem in actu. in l. cui legetur. §. hoc autem. ff. de leg. 1. nu. 9. 92
dictio posteà, an denotet interuallum. in l. fructus. ff. sol. mat. nu. 5. 18
dictio statim, quid importet. in l. diuortio. ff. sol. matr. nu. 13. & 14. 20
dictio supererit, aliquando expouitur pro ineſt. in d. l. diuortio. §. quod in anno. nume. 7. 24
dictio super, quid importet, & quid quando exprimitur à testatore. ibid. numero 9. eod.
dictio super, quomodo intelligatur in dictis testium, & quot significa. habeat. in l. 1. ff. solut. matr. nu. 35. 7
dictio ex hac die, iungit extremum ad quod pro extremo à quo, vt existente termino ad quem possit pro termino præterito agi. ff. de verb. oblig. l. huiusmodi. num. 1. 110
dictio si, & dictio cum, an in aliquo differant. ff. de verbor. oblig. l. stipulatio ista habere. §. inter certam. num. 2. 73
dictio ad, iuncta tempori significat perfectionem temporis. de vulga. & pupil. substi. l. moribus. nu. 2. 103
dictio vna an possit poni pro alia dictione. de liber. & posthu. l. si filius, qui in potestate. num. 4. 170
dictiones nemerales quina, dena, & similes significant numerum duplicatum, quando proferuntur respectu diuersarum personarum, secus si proferantur absolutè, vel respectu eiusdem personæ. de legat. 1. l. si quis testamento. num. 7. 134
dictiones geminatæ non aliter, nec alio modo, quid operantur. ff. sol. matr. in rubr. num. 28. in 2. lectu. 33
dictio cæteri, an sit similium relatiua. l. quęcunque. de offi. eius cui manda. est iurisd. num. 27. fol. 54. & in l. eum qui. ff. de iurisd. omn. iudic. in princip. 88
dictio præter, quid significet, & qualiter accipiatur. l. actione administratæ. nu. 6. C. de transact. numero 96. & in l. si ita legatum. ff. de lega. 1. numer. 1. fol. 113. & in l. Titiæ textores. eod. titul. nume. 36. fol. 69. & an & quando stet incluſiuè, & excluſiuè. in l. 1. ff. si quis cautio. numero 14. 147
¶ Dictum per errorem facti potest reuocari vsque ad sententiam probato errore. in l. error. C. de iur. & fact. igno. nu. 1. 42
dictum, vel factum calore iracundiæ, dicenti non est imputandum. in l. si filiam tuam. C. de inoffic. test. num. 5. & 6. 172
dictum in præfatio. an intelligatur in seq. repetitum. in l. item, quia. ff. de pact. num. 12. fol. 176. & in l. Titia. §. idem respond. plerunque. ff. de verbor. oblig. num. 1. 116
dictum in libertis, an habeat locum in vassallis, seu feudata. in l. si non sortem. §. libertus. ff. de condi. indeb. num. 1. 179
dictum testis. vide infra in verbo testis.
dictum alicuius Sancti munitum aucto. Veteris, vel Noui testam. præferri debet in decisionibus cuicunque auctoritati etiam papali, vel imperatoriæ. de reb. cred. l. 1. num. 38. 4
dictum notabilis viri adeo inducit iustam credulitatem, quòd ex eo causatur iustus titulus, & sufficiens ad præscript. ff. de eo per quem fact. erit. l. 1. num. 8. 144
dictum quando est generale, & ratio specialis, dictum non restringitur per rationem. ff. de ferijs. l. 1. nu. 8. 158
dictum rationabile debet mouere iudicem sicut lex, in Authent. si qua mulier. nu. 11. C. de sacrosan. Eccles. 24
¶ Dies incerta, & conditio reijciuntur de legitima. in l. scimus. §. cùm autem. C. de inoffic. testa. nu. 1. & 2. 180
dies, & consul an & quando requirantur in rescriptis, legibus, statutis, in instrumentis publ. & priuatis, & in libris priuatorum rationum. in l. si qua. C. de diuersis rescript. nu. 1. & 2. 57
dies si opponatur dationi, impedit translationem dominij, si verò executioni, secus in l. talis scriptura. ff. de leg. 1. nu. 3. 56
dies celebratæ stipulationis expressus in stipulatione non facit censeri stipulationem esse in diem factam, ideo debitor potest eadem die conueniri. ff. de verb. oblig. l. liber homo. §. decem hodie. n. 1. 169
dies commissi delicti an debeat apponi in criminali libello. ff. de eden. l. 1. num. 49. 165
dies legalis tacita sicut impedit natiuitatem actionis, ita etiam impedit natiuitatem obligationis. ff. de verb. oblig. l. interdum. num. 5. 120
dies certa quando adijcitur stipulationi factæ ante illam diem, non potest effectualiter agi. ff. de verbor. oblig. l. stipulationes non diuidun-tur. §. si quis ita. num. 1. eod.
dies præcedentis obligationis intelligitur repetitus in stipulatione nouata. ff. de verb. oblig. in l. qui sic stipulatur. nu. 1. & 2. 90
dies pura intelligitur habere in se tacitam diem, qua commodè, quòd pro-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

promiſſum eſt, poſſit impleri. ff. de verb. oblig. l. eum qui calendis. §. quoties. numero j. 80

Dies tacita inducta à lege ita interpellat, & conſtituit in mora, ſicut dies expreſſa appoſita ab homine. ff. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 20. fol. 30. & in l. cùm quid. ff. ſi cer. pet. nu. 5. 9

dies incertus habetur pro conditione. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. qui ſeruum. num. 9. fol. 145. quod procedit, & in contractibus, vt in l. ſufficit. ff. de condi. indeb. num. 4. fol. 201. & quando non habeatur. in l. ſi mater. ff. de vulg. & pupil. ſubſtit. nu. 3. fol. 138. & quid de die mortis, cum ſit incertus. in d. l. huiuſmodi, &c. & in l. ſi cui legetur. §. hoc autem. de leg. j. nu. 6. 92

dies cedentis legati inſpicitur quo ad acquiſitionem lega. de legat. 1. l. ſi poſt mortem. nu. 1. & 2. 116

dies tacita, quæ indulgetur à lege miſerationis gratia interpellat, & conſtituit in mora. ff. ſolut. matr. l. ſi mora. nu. 20. 30

dies exiſtentiæ ſui hæredis aliter cedit in eo, q̃ vult venire ipſo iure rũpendo teſtm̃ tanquam præteritus, aliter cedit in eo, qui vult venire p apre. teſta. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſth. §. ſi filium. nu. 32. & 33. 176

dies vbi eſt certa ad faciendum, & pœna certa ſi non fecerit, quod non admittatur purgatio moræ. hæc regula limitatur duobus modis. ff. de verbor. oblig. l. ſi inſulam. num. 17. 137

dies tacita cum pœna, ita impedit purgationem moræ, ſicut dies expreſſa. ibid. num. 18. eod.

dies expreſſa vbi eſt, & pœna tacita legalis, ſcilicet intereſſe, tunc bene admittitur purgatio moræ. ibi. nu. 19.

dies licèt interpellet pro homine, & ſic conſtituat eum in mora hoc verum eſt, niſi dilatio ſit ita breuis, quod impoſſibilis ſit præſtatio. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruos. nu. 6. 39

dies interpellat pro homine. hanc regulam examinat plenè. ff. de verbo. oblig. l. ſi ex legati cauſa. num. 12. 54

dies non tantum conſtituit debitorem in mora, ſed etiam hora, quia ſi quis promiſit hominem dare intra duas horas interpellat, & conſtituit in mora. ff. de verbo. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nume. 13. fol. cod. quod limita, vt in num. 14. & 15. eod.

dies naturalis, licèt ſit. 24. horarum, tamen illud, quod fit de nocte non dicitur propriè commiſſum de die. ff. de ferijs. l. moræ Romano. num. 7. fol. 159. & in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & poſth. nu. 15. 195

dies vnde dicatur, vide ibidem. in d. l. more. nu. 8. 159

dies adiecta ſi ſit in ſtipulationib. iudicialibus, & etiam penalib. admittitur purgatio moræ intra medicum tempus ſi ius actoris nõ eſt factũ deterius. ff. ſi quis cautio. l. & ſi poſt tres. nu. 1. & 21. 152

dies quo ad obſeruationem treugę incipit ab ortu ſolis. ff. de ferijs. l. more Romano. nu. 5. 159

dies vna dicitur eſſe longum interuallum. ff. de verbor. oblig. l. ſtipulatio. §. qui præſens. nu. 9. 6

dies termini nunquid computetur in termino. ff. ſi quis cautio. l. prima. numero 20. & 22. 147

dies depoſiti reſtituendi interpellat, & conſtituit in mora. ff. de in litem iuran. l. nummis. nu. 17. 145

dies expreſſus ab homine non venit ſub prima generali clauſula, quæ non refertur ad ſpecifica. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 41. 12

dies feriata poteſt procedi in cauſa incarcerati pro cauſa ciuili, vel criminali. ff. de ferijs. l. diuus Traianus. nu. 4. 160

dies ſolutionis cenſetur eſſe pars contractus, ſeu ſtipulationis. ff. de eden. l. 1. §. editiones. nu. 2. 165

dies poſitus in inſtrumento Titij non debet cenſeri repetitus in meo inſtrumento. ff. de eden. l. prætor ait. §. ſi initium. nu. 13. 169

dies, & conſul poſiti in principio libri, vel iu vna ratione ſunt communes ad ſequentes rationes, quæ diem, & conſulem non hñt. ibi. n. j. eo.

dies. & conſul appoſiti in præcedenti inſtrumento, intelliguntur repetiti in ſeq. inſtrumentis die carentibus. ibid. nu. 5. eod.

dies eſt quintuplex. ff. de ferijs. l. more. nu. 1. 159

dies quando incipiat, & qñ finiatur quantũ ad diuina officia. ibi. n. 2. eo.

dies quo ad collationem ordinũ, qñ incipiat, & qñ finiatur. ibi. nu. 3. eo.

dies quo ad eſum carnium incipit poſt cœnam. ibi. num. 4. eod.

¶ Diffamare aliquem quis dicatur, & quid dicatur iniuria, & infamia ſi quis alicui dicat, tu es ſpurius, vel natus ex monacho. ff. de legat. 1. l. Turpia. nu. 7. 97

¶ Differentia emancipatio, & patriæ poteſtatis, licèt ſit ſublata ab inteſta. non tamen ex taſtamento. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 52. fol. 211. in 2. lect. num. 19. 237

differentia inter ſpadonem, & caſtratum. vide ſup. in verbo caſtratus.

differentia inter iuſſum de adeundo, & aditionem hæred. ſupra aditio. & infra iuſſus.

differentia inter fideicom. vniuerſale, & legatum particulare. in l. 1. ff. de leg. j. nu. j. fol. 4. & infra in verbo fideicom.

differentia debet eſſe inter ſtipula. & promiſſio. & baptizantem, & baptizatum, & dantem, & accipientem, & donantẽ, & confirmantẽ, &c. in l. cùm filiofa. ff. de leg. j. nu. 17. cum ſeq. 31

differentia inter ius legale, & ius naturale, vel gentium. ff. de iuſtit. & iur. l. omnes populi. nu. 3. 15

differentia non eſt facienda, an dicatur pro deſcendentibus ex virili ſexu, an ex deſcendentibus ex linea maſculina. ff. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. nunc. de l. Velleia. nu. 15. 223

¶ Differre non dicuntur ſpecie, quæ differunt aliqua conditione tm̃, ſicut nec ea, quæ differunt qualitate. in l. Marcel. ff. ad Treb. nu. 3. 207

differens facere, quod debet, non poteſt petere quod ſibi debetur in l. huiuſmodi. §. qui ſeruum. ff. de leg. j. nu. 6. 145

differre non eſt auferre. in l. quoties. C. de precib. impe. offe. nu. j. 47

¶ Difficultas non vitiat contractum ſtricti iuris. in l. apud Iulianum. §. conſtat. de leg. j. nu. 3. 76

difficile valde, iudicatur impoſſibile. num. 7. cod.

difficile an ſit, quod vna perſona poſſit ſuſtinere vicem plurium. in l. iuris gen. §. hodie. ff. de pact. num. 17. 188

difficultas an excuſet à periurio. ff. de verb. oblig. l. Titia poſt. nu. 13. fol. 214. & in l. qui iuraſſe. ff. de iureiur. nu. 5. 92

difficultas ſuperueniens in obligationibus facti non excuſat à pœna, quæ committitur ipſo iure, ſed bene excuſat in effectu. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. ſi quis in iudicio. nu. 2. 148

difficultas licèt excuſet à mora, & etiam a periurio, non tamen excuſat à pœnæ commiſſione. ff. de in litem iur. l. nummis. nu. 6. 145

difficultas maxima, quæ cadit in quandam impoſſibilitatem vitiat legatum. de leg. j. l. apud Iulianum. §. conſtat. nu. 7. 76

difficultas probationis, tunc cenſetur, quando non poteſt res ad oculum demonſtrari. ff. de in litem. iuran. l. in actionib. nu. 40. 149

difficultas ſoluendi excuſat à mora ſi eſt obligatio dandi ſpeciem. ff. de verbo. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius. nu. 11. 196

¶ Diffinitio. Bona diffinitio debet ponere ſubſtantiam diffiniti, quid in ſubſtantia diffin. in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſucap. nu. 2. 117

diffinitio vocabuli magis eſt attendenda, quàm etymologia, quando etymologia repugnat diffinitioni. in l. 1. ff. de acq. poſſ. nu. 18. 52

diffinitionis verba debent eſſe propria. ibid. nu. 40. 53

diffinitio non poteſt ſeparari à ſuo diffinito. l. 1. de leg. 1. nu. 51. fol. 6. & in rubr. ff. de acq. hære. nu. 6. 56

diffinitio ſignificat eſſentiã rei, de leg. j. l. nemo põt. num. 18. 100

diffinitio debet conuerti cum ſuo diffinito. ff. ſol. mat. in rub. nn. 22. fol. 6. & l. 1. ff. de leg. j. nu. 51. fol. 6. & in rub. ff. de acq. hær. nu. 6. 56

¶ Dignitas. Dignitatis augmentum non debet operari priuationem, vel aliud impedimentum. in l. legata inutiliter. ff. de leg. j. nu. 9. 49

dignitates præſtantes immunitatem ſi ſint procuratæ, non præſtabunt. in l. ſi ſeruus plurium. §. ſi quis. ff. de leg. j. nu. 6. 95

dignitatem an dicantur habere doctor, & miles. in l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. nu. 3. 89

dignitati an ſint indigni, ſerui, vel liberti. ibid. eod. nu. & folio.

dignitatẽ an dicanẽ habere ſuccedens in ſacerdotio vide ibid. nu. 11. eo.

dignitas ſuperueniens non infirmat, quæ ſunt ritè facta. l. procurator. num. 4. C. de eden. 66

dignitas inſtituti non nocet querelæ. C. de inoffic. teſtam. l. ſi hæredum. numero 2. 170

¶ Dignum, an & quando trahat ad ſe minus dignum, vel èconta. in rub. ff. ad Trebel. nu. 14. fol. 192. & in l. Imperium. ff. de iuriſdi. omn. num. 3. cum pluribus ſeq. 70

¶ Dilatio ad ſoluendum an & quando poſſit per reſcriptum principis debitoribus concedi. in l. quoties. C. de precib. impe. offer. nu. 7. 47

dilationes reis poſſunt concedi pro examinandis teſtibus. in l. j. C. de procu. num. 13. 123

dilatio. 3. menſium debet ſtatui condemnatis ad ſoluendum ſi petatur ab eo. in l. vniuerſa. C. de preci. imper. offer. nu. 5. 48

dilationes, an ſint dandæ reo ad reſpondendum, & an poterit, tunc reus reuocare errorem ſuum. in l. vnica. C. de erro. calculi. nu. 4. 121

dilationis cauſa ceſſante debet ceſſare ipſa dilatio. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſth. uum. 34. 210

dilatio ſi detur à iudice vni parti, an reus poterit ei renunciare, vt actor excludatur à beneficio probandi, in l. 1. ff. de adop. nu. 54. 40

dilatio prima ad hoc, vt concedatur, quæ cauſæ cognitio requiratur. in l. in pecuniarijs. ff. de ferijs. nu. 34. cum ſeq. 162

dilatio ſecunda, an & quando & ex quibus cauſis poſſit dari per iudicẽ, & qualiter probetur impedimentum in prima dilatione. ibi. nu. 36. & an ſi detur ſine cauſæ cognitione erit nulla. vide ibid.

dilatio prima ſi non fuerit data integra, poterit ſecunda dari ſine cauſæ cognitione. in l. 2. ff. de re iud. nu. 36. 142

dilationes ſunt arbitrariæ maximè ille, quæ dantur vltra mare, & quomodo debeant dari. in d. l. 3. nu. 30. eod.

dilatio ſecunda debet concedi ad probandum illud, ad quod admitteretur in cauſa appellationis propter eandem æquitatem. ff. de ferijs. in l. in pecuniarijs. nu. 40. 162

dilatio primæ inſtantiæ non ſe extendit ad cauſam appellationis, ſicut nec generalis renunciatio probationum, nec concluſio in cauſa. ibid. numero 41. eod.

dilatio probatoria non debet pluſquam ſemel concedi. ff. de ferijs. l. oratione. nume. 1. 159

dilatio conceſſa actori ad producendos teſtes propter impedimentum,

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

quod habuit in prima dilatione, non se extendit nisi ad illos testes, quos in prima dilatione producere volebat, nisi impedimentum obstitisse. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. l. patre furioso. nu. 26. 33

Dilatio ad soluendum, quæ datur condemnatis est quatuor mensium regulariter. ff. de re iud. l. debitoribus, vbi ponit regulam, posteà limitationes plures. nu. 4. cum plurib. seq. 174

dilatio quælibet, quæ datur ad probandum, dicitur esse peremptoria. vide limitationes. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. nu. 6. vsq; ad 12. fol. 161

dilatio statuta parti absenti, quando incipiat currere. ff. si quis cautio. l. 1. numero 11. 147

dilatio quadrimestris conceditur à lege miserationis gratia. ff. de re iud. l. debitoribus. nu. 4. 174

dilatio si data est alicui vnius mensis ad probandum, si circa finem mẽsis acta pereunt, debet habere integram dilationem alterius mensis. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus essem. nu. 18. 47

dilationem ad deliberandum potest quis petere in iuramento veritatis deferendo. ff. de iureiur. l. iusiurandum, & ad pecunias. nu. 1. 140

dilatio secunda, quando daretur vtraque parte præsente, & non contradicente, valeret ex tacito præsumpto consensu partium. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. nu. 46. 162

dilationes plures dantur in causis capitalibus, quam in non capitalibus. ibid. num. 31. 161

dilationes duæ simul compatibiles possunt simul dari, vel vna dilatio ad plura circa se inuicem compatientia, vt vna finita alia incipiat. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 39. fol. 142. & in l. quod iussit. eod. titul. num. 51. 159

dilatio, quæ pendet, non obstat in his, quæ necesse est interim expediri. ibid. num. 50. eod.

dilationes à iure concessas quot & quib. ex causis iudex mutare possit. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. num. 30. fol. 142. & an hoc facere possit parte non citata. in l. q̃ iussit. eod. tit. n. 72. fol. 147. & an possit in totum tollere. in d. l. qui pro tribu. num. 32. fol. 142. & an dilatio. quæ dantur à l. sine ministerio iudicis possint prorogari, vel abbreuiari per eum. ibid. nu. 22. & quando poterit ex iusta causa. ibid. 141

dilatio breuis debet dari, quando mora iudicis est breuis, sed non tantum, quòd sit impossibilis. nu. 36. 142

dilatio, quando arctata est sine causa per iudicem, qualiter erit succurrendum parti. vide ibid. nu. 33. eod.

dilationes, licèt dentur reo plures, quàm accusatori, tamen si reo detur tertia dilatio, poterit etiam accusator intra illam tertiam probare. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. nu. 33. fol. 161

dilationes plures an dari possint à iudice in successorio edicto. C. de succes. edict. in rub. nu. 2. 43

dilationem si quis petat ad producẽdos testes, quos dicit habere in partio. valde remotis, licèt debeat ei concedi dilatio, petens dilationem debet ponere quantitatem pro expensis si calumniosè inueniatur petijsse. l. 1. ff. si quis ius dicen. non obtemp. nu. 27. 103

dilatio vna datur in causis ciuilibus in singulis capitulis, sed in causis criminalibus dantur reo tres dilationes in singulis capitulis, accusatori duæ. C. de iud. l. properandum. nu. 16. 148

dilationes in causa dotis licèt debeant abbreuiari, tamen per hoc nõ intelligitur, quod remitti debeant substantialia iudicij. ff. solut. matrimon. l. j. nu. 22. 6

dilationes licèt sint angustandæ quãtum est possibile in causis summarijs, tamen quando sunt necessarię, & statutæ à lege tolli non possunt. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. nu. 3. 160

dila. non dãtur plures reo, q̃ actori in causis pecuniarijs. ibid. nu. 30. 161

¶ Dilectio magna personæ cui aliquid relictum est, an habeat vim clausulæ ꝯdic. in l. cunctos popu. C. de sum. Trin. nu. 21. in 2. lect. 8

diligentia capitur ꝑ leuissima culpa. in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 31. 90

¶ Dimidia. Dimidiæ appel. quid veniat. in l. serui electio. §. fi. ff. de leg. 1. numero 23. 20

¶ Dimidia iusti pretij an consideretur scdm æstimationem loci venditio, vel scdm locum fol. facien. in l. vinum. ff. si cer. pet. nu. 12. 43

¶ Dimissio, & traditio an differant. in l. debitori. C. de pact. nu. 6. 75

dimissio rei ex causa transactonis an operetur translationem dominij. ff. de iureiur. l. si is qui temporalis. §. si petitor. nu. 19. 81

dimissio ad transferendum dominium tantum operatur, quantum traditio. ff. de acq. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 62. 102

¶ Directo si quid fieri non potest, nec per indirectũ. in l. cætera. §. item quæri. ff. de leg. 1. n. 10. fol. 79. & in l. si cùm proc. ff. de re iud. n. 4. 171

directus dominus quis dicatur, & quod directum dominium. infra in verb. dominus, & dominium.

directa substitutio. vide infra in verbo substitutio.

¶ Discordia si oriatur inter partes, tunc quę erũt partes iudicis. in l. cùm specialis. C. de iud. num. 4. 100

discordiam, & inimicitiam habentes si compromittant generaliter in arbitrum, an possit arbiter laudare, quod vnus vadat per contratam alterius. ff. de transact. l. Aquiliana. nu. 12. 216

Discordia, vbi est inter partes, tũc requiritur decretũ iudicis, ꝙ facit præualere illã partem cui adhæret. ff. de pac. l. iuris. §. hodie tñ. nu. 4. 187

Discordantes plures, quando sunt in præiudicium tertij, iudex potest cogere ad cõcordandũ. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. ex his. n. 10. 22

discordantia non debet induci inter ius ciuile, & ius cano. ff. de verbor. oblig. l. ita stipulatus. nu. 5. 160

¶ Discrepantia. Discrepare non videntur, quæ in ratione conueniunt. in l. j. §. item acquirimus. ff. de acq. poss. nu. 32. 61

¶ Discretio. Hoc verbum importat arbitrium boni viri. in l. si sic legatum. ff. de leg. j. nu. 8. 151

¶ Discussio. De hac materia in verbo excussio.

¶ Disiunctiua posita inter personas resoluitur in coniunctiuam. C. de verb. sign. l. cùm quidam. nu. 2. secus tamen si inter res. nu. 5. 192

disiunctiua posita inter personas hortatas ponit pro coniuncta, qualiter hoc intelligat. de leg. j. l. si fundũ sub cõditione. §. his verbis. n. 2. 139

disiunctiua cuius sit naturæ. C. de verb. sign. l. cùm quidam. nu. 8. 192

disiunctiua sicut resoluitur in coniunctam, ita & ècontra. in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posthu. nu. 23. 204

disiunctiua siue sit affirmatiua siue negatiua, requirit tantum vnum impleri. ff. de verb. oblig. l. si quis ita. nu. 7. 202

disiunctiua quandoq; accipitur pro coniunctiua, & tunc receditur à cõi regula, ꝙ disiunctiuè sufficit alteram partem esse veram, seu impleri. C. de inst. & substi. sub condi. fact. l. generaliter. nu. 1. 113

¶ Disiuncti, qui dicantur. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. j. & 4. 177

In disiunctis, an & qñ habeat locum ius accrescendi. vide. j. in verbo ius accrescendi.

¶ Dispensatio dicitur, quando aliquid iuris ex causa relaxatur. in l. beneficium. ff. de consti. prin. nu. 30. 30

dispensatio hẽt vim priuilegij, & iõ est strictè interpretãda. ibi. n. 37. eo.

dispensationibus non sit extensio etiam ad casum habentem maiorem rationem. ibid. num. 38. eod.

dispensatio si contineatur in rescripto principis, facit, quod tale rescriptum, quia odiosum, debeat strictè interpretari. ibid.

dispensatio facta per Episcopum cum monacho ad beneficium curatum, non per hoc dicitur esse facta ad simplex. ibid. nu. 39. eod.

dispensatio super beneficio intelligitur de simplici. ibid. num, 40. 31

dispensatus ad duo beneficia incompatibilia non censetur dispensatus in eadem Ecclesia. vide ibi. nu. 41. eod.

dispensatio super ordinibus intelligitur de minoribus. ibi. num. 42. eod.

dispensatus ad dignitatẽ maiorẽ, an censeatur & ad minorem. ibi. nu. 43.

dispensatio super priuilegijs intelligit, & super accessorijs ibid. nu. 44. 31

dispensatio super pluralitate beneficiorum intelligitur, & super eorum residentia. ibid. nu. 45. eod.

dispensatio est stricti iuris. in l. si ita scriptum. ff. de lib. & posthu. num. 8. fol. 182. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 178. 188

dispensatio an & quando possit admitti contra legem. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. in 2. lect. nu. 77. 11

dispensatio quælibet intelligitur prohibita per illa verba geminata nullo modo, &c. in l. j. §. sublata. in 2. lect. ff. ad Treb. num. 13. 197

dispensatio Papæ ad duo beneficia non trahitur retro ad beneficium iam obtentum. in l. quominus. ff. de flum. nu. 131. 191

dispensatio præsupponit veritatem in contrarium. in l. decem. ff. de verbo. oblig. num. 18. 165

dispensatum si est cum patre, vt possit legare duob. filijs spurijs, an inter eos habeat locum ius accrescendi. de leg. 3. l. re coniuncti. 104. 184

dispensatio super vsuris non valet ẽt si concedantur pro redimẽdis captiuis. l. cunctos populos. C. de sum. Tri. in l. c. Papi. nu. 54. cum seq. 5

dispensatur facilius circa vnum defectum quàm circa duos, vel plures. de vul. & pup. l. hæredes autem. §. substituere. nu. 7. 102

¶ Dispositio. vide infra in verbo lex, statutum, & supra verbo constitutio. & verbo aucto.

dispositio, hoc verbum de propria significatione importat vltimam voluntatem, & quid si simpliciter prolatum sit, in rub. ff. solu. matri. in 2. lect. nu. 29. cum duob. seq. 33

dispositio in materia beneficio. eccle. ponitur pro colla. vel ordinatione. ibid. numero 30. eod.

dispositio hominis nega. simpliciter seu prohibitiua, an finiatur vno actu tantum. in l. diuor. §. quod in anno. ff. sol. matr. nu. 24. 24

dispositio legis simpliciter inducta, an debeat intelligi pro vno actu tãtum, vel toties opus fuerit. ibid. nu. 25. eod.

dispositio legis loquentis in viro, an habeat locum in socero. in d. l. dinortio. §. interdum. nu. 5. 26

dispositio, quando non sortitur effectum nisi certo modo, vel sub certa conditione si fiat simpliciter, censetur fieri eo modo quo potest. in l. Gallus. §. quidam rectè. in 2. lect. ff. de lib. & posth. nu. 4. 232

dispositio test. purè facta in vnũ casũ non extendit regulariter ad alium, fallit tñ vt in l. Gallus. §. & quid si tm̃. ff. de lib. & posth. num. 21. 211

dispositio vtilis pro parte tpis diuisibilis, non vitiatur per inutile dispositum in alia parte tpis. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pup. num. 3. 122

dispositio non videtur vitiari per plexitate alterius, quando vna est farabilior altera. in l. seruam. §. Titius. ff. de vulg. & pup. nu. 10. 158

dispositio respiciens plures personas intelligitur eas æqualiter respicere. in l. legata inutiliter. §. in legato. ff. de leg. 1. nu. 3. 49

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Dispositio facta sub simplicibus comprehendit casum mixtum, quando sumus in fauorabilibus. in l. Titiæ textores. ff. de leg. 1. nu. 20. 69

dispositum censetur illud, quod testator verisimiliter dispositurus esset si de eo fuisset interrogatus. in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 19. 89

dispositio quantumcunque generalis non est referenda ad ea. de quibus non est verisimile disponentem cogitasse. ibid. num. 12. fol. eod. & in l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posthu. num. 4. 194

dispositio puniens actum scienter factum includit ignorantiam affectatam, vel procuratam. in l. si seruus plurium. §. si quis. ff. de leg. j. n. 7. 95

dispositio non valet si quicquid ipsa includit, excludit exceptio. in l. si ita legatum. ff. de leg. 1. in prin. 113

dispositio legis, vel statuti, an æquiparetur magis vltimæ voluntati, quã contractui. in l. seruo legato. §. si testator. de leg. j. nu. 9. 118

dispositio nugatoria nõ vitiatur, ꝙ verum est, qñ respicit solùm partem dispositioni, secus qñ totam. de leg. 1. l. si duob. reis. §. hæres. nu. 7. 46

dispositio legis, vel statuti, quòd quis incurrat pœnam si non fecerit tale quid vsque ad quod tempus debeat expectari, quod incurrat pœnam. ff. de nou. oper. nun. l. non solùm. §. morte eius. nu. 45. 34

dispositio legis, vel statuti vbi de facili possit reddi frustratoria, vel elusoria, tunc in pœnalibus licita est extensio. ff. de lib. & posthum. l. cùm quidam. nu. 26. fol. 191. & in l. talis scriptura. ff. de leg. j. nu. 21. 56

dispositio aliqua an sit fauorabilis, an odiosa, quomodo cognoscatur. ff. de condi. indeb. l. qui excep. nu. 1. 198

dispositio directa fauore libertatis non valet iure fideicom. ff. de vulg. & pupil. substi. l. Centurio. nu. 32. 126

dispositio facta de principali persona habet locum in hærede. ff. soluto matri. l. diuortio. §. interdum. nu. 6. 26

dispositio, quando continet duas rationes, licèt vna cesset, tamen dispositio adhuc habet locum. ff. de leg. j. l. cùm filiusfa. num. 146. 37

dispositio generalis non refertur an ignorata. ff. de lib. & posthum. l. Titius. num. 4. 193

dispositio legis fi. §. j. C. de bo. quæ lib. an habeat locũ in monacho cũ in ser. 10. locũ non haberet. C. de hær. instit. in l. cùm ꝓponas. nu. 21. 120

dispositio hominis non ita faciliter extenditur sicut dispositio legis. ff. de acqu. pos. l. possideri. nu. 13. 71

dispositio pura, quæ venit resoluenda in conditionis euentum interim non habet executionem. ff. si cert. pet. l. pecuniam. num. 8. 56

dispositio, quæ sit de primo successore immediato in materia correctoria, non habet locum in successore immediato. ff. de acq. pos. l. Pomponius. §. quis adminiculo. nu. 19. 110

dispositio simplex non trahitur ad futura. ff. quod quisque iur. l. si quis. §. illud quoque. nu. 2. 101

dispositio. c. pastoralis. de causa pos. & proprieta. an procedat solùm de iure cano. ff. de acq. pos. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 113. 105

dispositio hominis siue legis, siue vltimarum voluntatum, seu contractuum recipit interpretationem à consuetudine, & ab eo, quod fieri solitum est. ff. de reb. cred. l. certi condict. §. si nummos. nu. 6. 24

dispositio simplex dicitur illa, quæ vno orationis contextu vnam dispositionem continet, duplex verò, quæ continet duo capitula diuersa continentia. ff. de vulg. & pup. substi. l. j. nu. 8. 97

dispositio non habet locum, qñ non possunt adaptari verba legis, vel statuti. ad Senat. Treb. l. j. §. si is qui quadringenta. nu. 9. 204

dispositio testatoris licèt dicatur lex, & pro lege seruetur, tñ ꝓhibendo alienari, vbi non apparet causa neque persona ꝓp quam fit prohibitio non est lex, nec seruanda ꝓ lege. de leg. j. l. filiusfa. §. diui. n. 9. 165

dispositio collata in aliquem respectu alicuius qualitatis vendicat sibi locum in alio, in quem transit illa qualitas. ff. de pact. l. tale pactum. §. pater qui. nu. 2. 205

dispositio legis debet deficere ratione legis deficiente. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. alteri. nu. 8. 74

dispositiones speciales, quando sunt duæ, illa dicitur specialior dispositio, & præferenda in qua militat maior fauor dispositionis. ff. de lib. & posthu. l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 54. 206

dispositio, quæ fit per verbum præsentis temporis trahitur ad futurum, quod venit ecclesiorie ad ius de præsenti. ff. de verb. obliga. l. cùm stipulatur. nu. 3. 195

dispositio principalis, & accessoria, quando tendunt ad diuersos fines, & effectus, qualitas adiecta in principali dispositione non intelligit repetita in accessoria sequenti. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 50. 200

dispositio simplex non comprehendit ea, quæ post mortem sunt futura. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. num. 12. 187

dispositio pœnalis vbi incipit à præcedenti conditione, ad hoc, vt committatur, exigitur, quod desinat conditio posse existere. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus. nu. 7. 171

dispositio facta sub conditione de præsenti, vel de præterito, licèt non suspendatur, dicitur tamen reddi incerta. ff. de verb. oblig. l. conditio in præteritum. nu. 1. 150

dispositio legis, seu statuti concepta verbis vniuersalib. & de futuro cõtinens actus nõ concessionem restringit de habilitate. l. j. §. nũciatio. n. 5. ff. de nou. oper. nun. quæ conclusio limitatur trib. modis. nu. 6. 7

dispositio legis, vel statuti concepta verbis vniuersalib. super actu cessa, non recipit restrictionem, nec limitationem. ibid. nu. 7. eod.

dispositio Auth. res quæ. C. eõia de leg. loquens in citati prohibitione de alienando habet locum etiam qñ testator expressè prohibuisset alienationem. ff. de reb. cred. l. cùm quid. num. 5. in repe. 11

dispositio testõris simpliciter facta, intelligitur facta eo casu quo de iure fieri potest. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 6. 203

dispositio quælibet, vel promissio intelligitur de primo actu, quo limitatur. ff. de verb. oblig. l. si sic stipulatus. nu. 3. 212

dispositio testatoris expressa facta ad pias causas facit cessare tacitam prouisionem legis, etiam ad pias causas. ff. ad Senatusco. Trebel. l. Marcellus. nu. 39. 209

dispositio iuris propter necessitatem suspenditur ad tempus, sed non tollitur in totum. C. de testa. l. casus. in princip. 99

dispositio non habet, quicquid habet conditio. ff. de lib. & posthum. l. Titius à patre. nu. 15. 196

dispobtio loquens, quando matrimonium est sine dote, procedit etiam si sit cum dote, sed parua. ff. qui satisd. cog. l. sciendũ. nu. 11. fol. 139. & quidècontra, in rub. ff. fol. matr. in j. lect. nu. 25. cum seq. 6

dispositio. l. edicto. in ius voc. vt eant, an procedat in oĩbus causis, & in omni materia an restringatur, vt solum procedat in fideiussore de representando aliquem potestati. ff. in ius voc. vt eant. l. j. nu. 12. 121

dispositio legis, & testatoris æquiparantur. ff. de vulg. & pup. substitut. l. ex facto. nu. 44. 150

dispositio captatoria non valet in legatis, sicut nec in institutionibus. leg. 1. l. captatoriæ. nu. 1. 113

dispositio eadem interdũ est conditionalis non in diem, interdũ est cõditionalis, sed in diem. de leg. 1. l. cui legetur. §. hoc autem. nu. 4. 92

dispositio testatoris debet referri ad id, quod salua ratione recti sermonis potest referri. ff. de leg. j. l. cùm filiofa. nu. 176. 38

dispositum quando potest conuenire casui ficto sicut, & verò, & ratio, & mens disponendi, ita locum habet in vno sicut in alio, tunc statutum habet locum in vtroque siue dispositio sit fauorabilis, siue odiosa. l. huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. j. nu. 13. 151

dispositione hominis, aut dispositione iuris prætorij non potest fieri, ꝙ qui semel est hæres, desinat ipso iure esse hæres. de vulg. & pupil. substitu. l. in substitutione. nu. 7. 137

disposita in actu verò, non habent locum in actu putatiuo. l. si actionẽ. num. 5. C. de pact. 85

dispositio cle. j. de causa pos. & propriet. an habeat locum in causis non beneficialibus. ff. de acq. pos. l. naturaliter. §. nihil cõmune. n. 137. 107

dispositio vna respiciens diuersas personas potest esse in vna parte fauorabilis, & in alia parte odiosa. l. venia. nu. 4. C. de in ius voc. 70

dispositio conditionalis si est purificata habetur pro pura, de acqu. hær. l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 12. fol. 86. & in l. seruum. §. Titius. ff. de vulg. & pup. nu. 3. 158

dispositio noua creatur, quando aliquid additur, vel detrahitur primæ dispositioni. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. si quis simpliciter. nu. 5. 10

dispositũ inter cõiunctos hẽt locũ inter amicos magna amicitia. ff. solu. mat. l. quæ dotis. n. 74. fol. 49. & in l. Titia. ff. de verb. oblig. nu. 14. 214

¶ Dissensus partium in tit. seu in specie contractus impedit contractũ. ff. si cer. peta. l. si ego. num. j. 38

dissensus, quando est inter partes in contractu, & sequitur consumptio talis consumptio reconciliat translationem dominij, sed non potest operari reconualiditatem contractus. ibid. nu. 3. eod.

dissensus in re principali vitiat. ff. de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. si Stichum. nu. 5. 130

dissensus vitiat stipulationem. vide ibid. nu. 1. eod.

¶ Distractus, an veniat appel. contractus, & an statutum loquens de cõtractu habeat locum in distractu. in l. siue apud acta. C. de transa. n. 3. cum seq. 110. in l. Pomp. §. præterea. ff. de acq. pos. n. 3. cum seq. 111

distractum an aliqui sint nominati, & aliqui innominati sicut, & contractuum. in l. cùm mota. C. de transact. nu. 23. 99

¶ Distributio, & distributiuũ. Distributiua dupli, quæ sint, & quæ simpli. in l. qui filiabus. §. si quis ita. ff. de leg. j. nu. 1. 48

distributiuum quodcunque dicitur vniuersale, & nihil excipit in l. quodcunque. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 4. 86

distributiuum quisquis iunctum verbo futuri temporis, an faciat conditionem. ff. de vulg. & pup. substi. l. qui liberis. nu. 4. fol. 115. & in l. hæc verba. ff de leg. j. nu. 2. fol. 11. & in l. Stichum. eod. tit. nu. 5. 21

distributiuum attribuens actum primi verbi. s. genituræ cuilibet insolidum similiter attribuit actum secundi. s. emolumentum legati. ff. de leg. 1. in l. qui filiabus. §. si quis ita. nu. 1. 48

distributiuum singulos, habet vim separationis. l. huiusmodi. §. quibus ita de leg. j. nu. 3. 152

distributiuum duplex pro perfectione orationis requirens duo verba, secundum, quod distribuit actum primi verbi, distribuit actum secũdi. de leg. 1. l. si quis in fundi. §. si quis hæredes. nu. 2. fol. 15. & in l. qui filiab. si quis ita. eod. tit. nu. 1. 48

distributor bonorum inter pauperes si constituitur à testatore non potest in vnum tantum distribuere. ff. si cert. pet. l. singularia. nu. 8. 31

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶ Diſputare de apicibus iuris non oportet quando aliquid ſit ex conſcientia. C. de fideicom. l. & ſi inutiliter. nu. 2. 209
diſputare an liceat de potentia principis. de conſt. prin. l. 1. nu. 2. 27
¶ Diuerſitas, quando vincit ſtipulationem, in verbo Stipulatio.
¶ Dies, vide infra in verbo, Diuitiæ.
¶ Diuiduum. Diuidua ſeu diuiſibilia per homines dicuntur regulariter omnes res corporeæ, & inanimatæ, vt domus, & fundus, & ſimilia. in l. ſtipulatio. §. harum. ff. de verb. oblig. nu. 1. 18
diuidua, vel indiuidua quomodo debentur mixtim tam naturaliter quã ciuiliter. vide ibid. nu. 6. & 7. eod.
diuiduæ, vel indiuiduæ res corporales qualiter intelligantur naturaliter, & per iuris diſpoſitionem. in l. ſtipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig. in repe. nu. 25. 118
de ſtipulationibus diuiduis, vel indiuiduis in verbo ſtipulatio. in rub. de ſtipulationibus diuiduis, &c.
¶ Diuiſa. An poſſim prohibere portantem diuiſam meam. in l. ſi vnus. C. de teſt. nu. 2. 101
¶ Diuiſio. Diuiſionis titulus præſumitur inter fratres, qui reperiuntur. 10. annis diuiſim poſſediſſe. in l. ſi certis annis. C. de pact. n. 11. fol. 88. & infra. in verbo Diuturnitas.
diuiſio ſi ſit facta per patrem inter duos filios aſſignando vnicuiq; partem ſuam cũ iuramento, & ſterent tali diuiſioni ſi pater fecerit aliud teſt. an filij teneantur ſtare tali diuiſioni. in Auth. ſacramenta pub. C. ſi aduerſus venditionem. nu. 69. 139
diuiſio bonorum inter liberos an poſſit fieri per patrẽ non ſeruata æqualitate dummodo vnicuique legitimam relinquat, in l. parentibus. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 169
diuiſio inter fratres an ſorte fieri poſſit, & qualiter. in l. ſi duobus. C. cõmunia. de leg. nu. 7. 215
diuiſio bonorum facta inter filios per patrem in quadam ſchedula eius patris manuſcripta, & in eius capſa reperta an ſtandum erit. in Auth. quod ſine. C. de teſtam. nu. 1. cum ſeq. 108
diuiſione facta inter aliquos non intelligitur actum, vt vnus habeat iter per pratum ſeu locum alterius ſicut prius habebat niſi ſpecialiter ſit conuentum, in l. ſeruum filij. §. ſi ſtatulib. ff. de leg. 1. nu. 7. fol. 85. & in l. ſi fundum ſub conditione. §. qui fundum. ff. eod. tit. nu. 12. 137
diuiſione bonorum facta per patrẽ in teſt. per viã præleg. inter filios inſtitutos, ne poſtea deueniant ad rixas ſi aliqs eorũ repudiauerit patrẽ ſuã, hĩs non habebit prælegatũ. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 27. 158
diuiſio facilius præſumitur circa grauamen, & implementem conditio. perſo. graua. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 96. 183
diuiſio in vltimis volun. per partis receptionem, quòd non inducatur, nec præiudicatur, ſecus tamen eſt in contractibus. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 25. 88
diuiſio an ſit actus neceſſarius. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 34. 186
diuiſione facta inter duos fratres de bonis paternis cum pacto de nihil contrafaciendo contra talem diuiſionem, an vno eorum decedente, ſine filijs cui obuenit in partem feudum, alter ſuperſtes admittetur ad dictum feudum. vide ibid. nu. 55. eod.
diuidere iudicium quot modis quis dicatur. C. de iud. l. nulli. nu. 3. 147
diuiſio ſit in rebus mobilib. vt ſunt pecudes, & ſerui dati in diem. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. non ſolùm. nu. 1. 25
diuiſio facta etiam per iudicem ſi teſtamentum reperiatur falſum retractatur. l. ſi poſt diuiſionem. nu. 4. C. de iur. & fac. ign. & an hoc procedat ſi interuenit auctoritas iuramenti. ibid. 41
diuiſio facta cum hærede putatiuo per ignorantiam non præiudicat veritati. ibid. num. 1. eod.
diuiſio bonorum generalis in ſuo genere tantum operatur quantũ ſpecies in ſua ſpecie. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. procurator. nu. 11. 90
diuiſio bonorum licèt petatur in libello, tamen iudex poteſt ferre ſententiam non conformem libello. ff. ſi cert. pet. l. vinum, nu. 27. 45
diuiſio animum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, & memoriam artificioſè corroborat in rub. ff. de leg. 1. nu. 22. 3
diuiſio fructuum non eſt facienda donec fructus pendent. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. interdum. nu. 3. 26
diuiſio totius, quod operatur quo ad totum, idem operatur diuiſio partis quo ad partem. in l. Gallus. §. inſti. ff. de lib. & poſth. nu 7. 217
diuiſio ſit facta per arbitrum inter partes ſi aliquæ res, q̃ debuerunt cõferri fuerint occultatę dolo, vel culpa poterũt peti, vt conferantur officio iud. non obſtante tali diuiſione. C. de coll. l. eadem. nu. 7. 61
diuiſio eſt contractus innominatus, & ſolo conſenſu nõ producit actionem. ff. de pact. l. diuiſionis. nu. 1. 207
diuiſionis inſtrumentum ſi contineat, quòd vnus remiſit alteri omne ius, quod habet, vel habere ſperat, vel habere poteſt in reb. diuiſis, an videatur remiſſum ius fideicommiſſi data ſcientia contentorum in inſtrumento. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 72. 193
diuiſio feudorum qualis ſit. C. in vſib. feud. nu. 76. 239
diuiſio æquiparatur tranſactioni. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. §. duo fratres. n. 34. fol. 189. & in l. tres fratres. ff. de pac. n. 21. fol. 202. item eſt ſimilis, venditioni, vt in l. ſeruum filij. §. ſi ſtatulib. ff. de leg. 1. nu. 8. 85
Diuiſio non tollit ius fideicom. nec ipſo iure, nec ope excep. in d. §. duo fratres. num. 19. 188
diuiſio facit vt videatur eſſe tranſactum de iure fideicom. conditionalis, & quòd fideicommiſſum videtur eſſe remiſſum. ibid. nu. 3. 186
diuiſio quæ fit inter emphyteutas licet ſit vera alienatio, non tamen in ea requiritur conſenſus domini. vide ibid. nu. 77. 193
diuiſio quælibet debet eſſe bimembris, vel reducibis ad bimembrem. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 43. 180
diuiſio eſt triplex. in l. ſi creditores. in prin. C. de pact. 80
diuiſio ſolutionis non inducitur per petitionem factam ab vno ex cohæredibus. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio. §. ſi tamen hominem. nu. 6. 24
diuiſio quando eſt incommoda, eſt in arbitrio iudicis cui velit totum adiudicare cum hoc, quod alteri æſtimationem ſoluat. l. ſi idem cum eodem. §. ſi vna actio. nu. 2. ff. de iuriſd. omn. iud. 87
diuiſio ſimplex non comprehendit caſus futuros. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 69. 192
diuiſio fundi ſi fiat non intelligitur actum, quòd habeat iter per pratum alterius ſicut ante diuiſionem habebat, niſi hoc actum ſit. de leg. 1. l. ſeruum filij. §. ſi ſtatuliberum. nu. 7. 85
¶ Diuitiæ vnius coniuncti ſupplent inopiam alterius. in l. ſi conſtante. ff. fol. matr. nu. 162. 42
dies quòd aliquis ſit qualiter probabitur. vide ibid. nu. 150. eod.
dies quis non debet fieri cum iactura aliena. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 1. lect. nu. 34. fol. 101. & in 2. nu. 48. & 99. fol. 106
¶ Diuturnitas temporis an faciat præceſſiſſe mãdatum neceſſarium ad illum actum. in l. 1. C. qui admitti. nu. 15. 9
diuturnitas an inducat præſumptionem ſolennitatis extrinſecæ, in l. ſciẽdum. ff. de verb. oblig. nu. 16. cum ſeq. 61
diuturnitas temporis an faciat præſumi auctoritatem ſuperioris interueniſſe, in actu, vide ibid. nu. 17. eod. eod.
diuturnitas temporis an faciat præſumi diuiſionẽ inter fratres poſſidentes beneficia paterna diuiſim. ibi. n. 18. fol. e. & ſupra in verbo diuiſio.
diuturnum quod dicatur, in l. de quib. ff. de leg. nu. 41. 24
diuturnitas temporis facit præſumi ſolennitatem interceſſiſſe. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 9. 61
diuturna poſſeſſio patris facit præſumi aditionem à filio fuiſſe ſolenniter factam precedente iuſſu patris. vide ibid. nu. 46. 62
Reliqua in verbo Tempus.
¶ Do, hoc verbum do, quid importet. in l. cùm filio f. ff. de leg. 1. nu. 8. 30
¶ Doctorandus cuius ætatis eſſe debet, in rub. C. de proc. nu. 4. 121
doctor. Habet poteſtatem interpretan. & gl. in l. propcrandũ. C. de iud. §. fin. nu. 14. fol. 153
doctoris appel. non venit licentiatus, nec gaudet eius priuilegijs. in l. quamuis. C. de inoffi. teſt. nu. 3. 162
doct. inſignia debent peti à Doct. in rub. C. vt nem. lic. ſine iud. n. 2. 134
doct. inſignia an ſibi poſſit conferre ſcholaris de licentia ſuperioris. ibidem num. 4.
doctorari an poſſit alibi, qui in vno loco ſubiecit ſe examini. in l. nulli. C. de iud. nu. 10. fol. 143
doctorem an poſſit facere, & inſignia doctoratus conferre, q̃ non eſt doctor, vel de licentia ſuperioris, in rub. C. vt nem. lic. ſine. iud. n. 5. 134
doctorandi priuilegium an perdatur decennio eo non vtendo. in l. rem non nouam. C. de iud. nu. 8. 155
doctor ſi fiat à Papa, vel Principe ſolo verbo, non conſequetur legatũ ei factum, cum docto fuerit, ſecus ſi doctorabitur mediante examine. in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 30. 119
doctoratus an ſit dignitas, vide ſupra in verbo Dignitas.
doctores & milites creantur à Papa, Imperatore, & Ducibus. in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acq. hær. nu. 21. cum ſeq. 64
doctores ſi ex forma ſtatuti non poſſunt eſſe de collegio Iuriſtarum, ſeu Medicorum, ſi non ſunt originarij illius loci, ſi pater ſit originarius, & filius ſit à caſu alibi natus, an debeat cenſeri originarius loci, cuius eſt pater, in l. huiuſmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. nu. 11. 151
doctoratus probatur per vnum teſtem. ibid. nu. 20. eod.
doctorum excuſatio, quæ erit bona quando diuerſa, & contraria conſilia fecerunt, in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. ff. de leg. 1. nu. 27. 27
doctor conſulens ſine reuolutione chartarum non poteſt licitè capere ſalarium, in l. 1. §. vbi. ff. de offi. procon. nu. 2. 45
doctor legens ſi moriatur in medio anni an tranſmittat ad hæredes ſalarium totius anni in l. diem functo. ff. de offi. aſſeſ. nu. 40. 65
doctor non poteſt capi nec torqueri, nam gaudet priuilegio militis armatæ militiæ. in l. miles. ff. de re iud. num. 6. cum ſeq. fol. 151. & in l. ad egregias. ff. de iureiur. nu. 10. 87
doctores optimi, & eminentes, qui dicantur. in l. ſtipulationum quædam. ff. de verb. oblig. nu. 4. 121
de doctorelis non eſt curãdũ. in l. quidã cũ filiũ. ff. de verb. obl. n. 38. 211
doctor ſimpliciter conductus ad legendum, intelligitur conductus ſecundum conſuetudinem ſtudij. l. diem functo. ff. de offi. aſſeſ. nu. 17. fol. 64. & in l. certi cond. in §. ſi nummos. nu. 12. ff. ſi cert. pet. 25
doctos creatus à Papa, vel Imperatore, licèt debeat præcedere alios Doctores, qui ſunt doctorati per collegia, intelligitur quando eſt docto-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

doctoratus à Papa, vel Imperatore, cum rigore examinis. C. de tranſact. l. ſi quis maior. num. 31. 119
Doctor ſemel reprobatus amplius doctorari non poteſt. de præſcrip. ver. act. l. naturalis. nu. 2. 225
doctor ſi mutuet pecuniam ſcholari, vt ſecum intret, eſt vſura. de rebus cred. l. rogaſti me. §. ſi tibi decem dedero. nu. 11. 28
doctor minor 25. annis non habet reſti. in integr. C. de fideicom. l. eam quam. num. 15. 206
doctor ſi conſuluit in vna cauſa vno modo, & ſimilis caſus ſibi contingat debet ita iudicare cõtra ſeipſum. l. 1. n. 10. ff. q; quiſque iur. 95
doctor conductus ad agendum licèt non poſſit legere per ſubſtitutum, tamen ſi legerit. 20. annis poterit poſteà legere per ſubſtitutum, l. prima. nu. 12. ff. de offic. eius, cui mand. eſt iuriſd. 53
doctor ſi adoptauit aliquem in filium, & adoptio non tenuit, ſi poſteà in teſtamento dixit, inſtituo talem filium meum, &c. quid dicendum. C. de teſt. l. neque profeſſio. num. 8. 98
doctor etiam cum iuramento non poteſt ſine ſuperioris licentia ſe obligare ad legendum. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato. nu. 16. 142
doctor malus bonum ſcholarium facere non poteſt. ff. de acq. hæred. l. qui in aliena. §. interdum. num. 19. 64
doctor licèt tempore ſui doctoratus non faciat conuiuium, quod debet facere ex forma ſtatuti, per hoc nihil detrahitur ſuæ dignitati doctoratus. ff. de lib. & poſthu. l. 1. nu. 27. 162
doctor, qui legit publicè 20. annis efficitur illuſtris. l. 1. num. 11. ff. de offic. eius cui mand. eſt iuriſd. 53
doctor antiquior, & prior debet præferri inter doctores eiuſdem profeſſionis. ff. de reb. cred. l. cùm quid. in 2. lect. nu. 37. 12
doctor poteſt inuitus cogi ad conſulendum. C. de procur. l. eum qui res. num. 13. fol. 123. & in l. inuitus. eod. tit. nu. 2. 129
doctor iuuenis, qui actu legit, debet præcedere doctorem etiam ſeniorem, qui non legit. ff. de reb. cred. l. cùm quid. num. 13. 10
doctor theologiæ omnes præcedit doctores aliarum artium. vide ibid. numero 14. eod.
doctores duo legentes, quando contendunt de prælatione ille præfertur, qui maiora habet ſtipendia. num. 15. eod.
doctor vtriuſque iuris debet præcedere illum, qui eſt doctor tantum in altero. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 19. 178
doctor in ſuo conſil. ſi dicat hoc modo, videtur mihi prima facie, quòd Titius debeat condemnari, an tale conſilium valeat. ff. de legat. 1. l. apud Iul. §. ſi Titius. nu. 10. 74
doctor ſemel priuatus doctoratu, non poteſt amplius intrando examen doctorari. in l. dedi. §. idem eſt. ff. de cond. cau. dat. nu. 7. 152
doctor ſi ſit conductus ad legendum Paduæ, ſi non potuit ibi legere pp guerram, quæ inferebatur Venetis debet tamen habere ſalarium integrum etiam ſi alibi legeret. l. diem functo. nu. 32. ff. de offi. aſſeſ. 64
doctori non eſt credendum, quamuis ſit magnus, niſi dictum ſuum probet per auth. ſcripturam. C. de colla. l. illam. num. 8. 66
doctor litigans in cauſa propria non poteſt petere expenſas, tanquam dederit aduocato ſuo, cum ipſemet cenſeatur peritus. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 14. 153
doctor, vel ſtipendiarius ſi ſe abſentet cum licentia principis, debet habere ſalarium pro tempore quo abſens fuit. l. diem functo. nume. 41. ff. de offic. aſſeſ. 65
doctor ſi debeat duas ſedes regere, alteram logicæ, alteram phiſicæ, & vnam tantum regat, ei non debetur ſalarium, niſi pro rata laboris, & temporis l. diem functo. nu. 37. ff. de offic. aſſeſ. eod.
doctoratus ab Imperatore præcedit doctoratum à collegio, vel ab alio inferiore, dato, quòd ille prius ſit doctoratus. de vulg. & pupil. ſubſtit. l. moribus. §. prius autem. nu. 17. 110
doctor, qui malè conſuluit, poteſt conſilium emendare, & variare. ff. de leg. 1. l. ſi ex toto. §. ſi ita legat. num. 27. fol. 27. & in l. 1. ff. quod quiſq; iur. numer. 10. 95
doctores Eccleſiæ, quando variant inter ſe cui potius erit ſtandum. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 34. 4
doctori excellenti atteſtanti in ſcriptis de conſuetudine creditur. ff. de leg. l. de quibus. nu. 39. fol. 27. & in l. extraneum. C. de hære. inſti. nu. 6. fol. 112. & in l. filius à patre. ff. de lib. & poſthu. nu. 27. fol. 197. & in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 10. 24
doctores legentes, qñ præſentant ſcholarem ad examinandum non debent iurare de veritate. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. n. 238. 129
doctores, & aduocati poſſunt ſubſtituere directò maiori poſt aditam hæreditatem. ff. de vulg. & pup. ſubſti. in rub. 10. 96
doctorum appellatione, an veniant ſcholares. ff. ſol. mat. l. 1. nu. 49. 8
doctoris dictum debet intelligi ſecundum legem quam allegat. ff. de lega. 1. l. cum filiofam. num. 129. 36
¶ Dolus dans cauſam pacto liberatorio, non annullat ipſum ipſo iure, vide in l. cùm poſteaquam. C. de pact. nu. 3. 76
dolus non fit ſcienti, & volenti. in l. cùm dona. nu. 1. C. de tranſact. 114
A dolo excuſat credulitas, & fama. Item quælibet cauſa etiam iniuſta, & omnis temeritas. in l. ſi quis maior. C. de tranſact. numero 3. fol. 118. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. eod. titu. nu. 48. 190
dolo deceptus non dicitur conſentire. in Auth. ſacramenta pub. C. ſi aduerſus vendi. num. 29. verſi. & facit. 136
dolus an & quando annullet tranſactionem. in l. ſub prætextu. C. de tranſact. num. 11. cum ſeq. fol. 108. & in l. actione. eo. tit. nu. 7. 96
dolus quilibet non ſufficit ad reſcindendum actum in l. interpoſitas. C. de tranſact. nu. 4. 103
doli actio competit illi, qui fecit contra illum, qui debet dare, & non perfectè dedit. in l. naturalis. §. at cum do. ff. de præſcrip. ver. nu. 4. 226
doli actio non poteſt competere vbi alia actio poteſt competere. in l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. num. 14. 20
Actio de dolo oritur ex contractu innominato, facio vt des, in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 23. 99
Actio de dolo durat biennio tantum. ibi. nu. 26. fol. eod. & qua actione agatur contra doloſum. in l. in depoſiti. ff. de re iud. nu. 8. 155
dolus dicitur committi re ipſa in eo, qui diſpenſat, & dilapidat bona ſua. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 196. 44
doli appel. venit lata culpa etiam ſi lex loquatur taxatiuè. in l. 1. ff. de legat. 1. num. 34. 5
dolus quando purgatur. in l. in depoſiti. de re iudic. nu. 9. 155
dolus præſumitur propter clandeſtinitatem. in l. clam poſſidere. ff. de acquir. poſſ. nn. 9. 88
dolus intelligatur exceptus in omni materia. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 48. 190
dolus poteſt committi tribus modis in tutela. l. actione adminiſtratæ. num. 1. C. de tranſact. 96
dolus dans cauſam contractui bonæ fidei, ſicut annullat contractum ipſo iure, eod. modo annullat liberationem ipſo iure. ff. de pactis. l. ab emptione. num. 2. 210
dolus in genere ſufficit in delictis, licèt errarum ſit in corpore, vel in perſona. ff. de acquir. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundi. nu. 56. 92
dolus, & fraus quomodo conueniunt. ff. de pact. l. iuris gentium. §. ſed ſi fraudandi. nu. 1. 185
dolus præſumptus futurus remitti non poteſt. ibid. n. 4. fol. eod. & in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 2. lect. nu. 66. 106
dolus præteritus licèt poſſit remitti, ſecus tamen eſt de dolo futuro. in l. ſi vnus. §. illud. ff. de pact. nnm. 1. fol. 197. & quid ſi interueniat iuramentum. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 22. 209
dolus commiſſus circa poſſeſſionem, purgatur per actionem ex contractu ſoluta æſtimatione. ff. de re iudica. l. & in depoſiti. nu. 9. 155
dolus in ſtatuendo, ſeu condendo legem, non reddit actum nullum. l. hoc edicto. nu. 2. ff. quod quiſque iur. 97
dolus de præterito non includitur in generali remiſſione, ſeu renunciatione. l. actione adminiſtratæ. nu. 11. C. de tranſact. fol. 96. & quæ requirantur ad hoc, vt renunciatio valeat. ibid. nu. 8.
dolus de futuro licèt non poſſit remitti expreſsè, & directò futuro adminiſtratori poteſt tamen remitti per indirectum. ibi. nu. 12. eo.
dolus quandoque dicitur, & reperitur bonus. ff. ſoluto matrimon. l. ſi mora. nume. 4. 28
dolus cum dolo compenſatur. ff. de eo per quem fact. erit. l. ex hoc edicto. §. ſed & ſi ſtipulator. numer. 1. fol. 146. & in l. tranſactione. C. de tranſact. nu. 4. 112
dolus in contractibus bonæ fidei annullat ipſo iure contractum, & qualiter hæc regula intelligatur. l. tranſactione finita. numero 5. C. de tranſact. eod.
dolus dans cauſam contractibus bonæ fidei illos reddit nullos ipſo iure. ff. de re iud. l. in depoſiti. uum. 8. 155
dolus de futuro, licèt remitti non poſſit, tamen quælibet culpa etiam lata poteſt remitti. ff. de pact. l. ſi vnus. §. illud nulla. nu. 1. 197
dolus, & factum vnius ex reis credendi ſocijs, nocet alteri ſocio, quamuis non fuerit in aliquo dolo. ff. ſi quis caut. l. ſi duo rei. n. 1. 152
dolus dicitur eſſe delictum. ff. ſi quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium. numero 40. fol. 108. & in l. ex ea parte. §. ex facto. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 172. & in l. ſi quis ita promiſ. §. Seia. eod. titu. nu. 18. 219
dolus ad reſcindendum contractum, an requiratur talis, qui etiam prudentiſſimos falleret, & an minor ſufficiat in fœmina, quàm in maſculo. l. interpoſitas. C. de tranſact. nu. 4. 103
dolo, vel fraude tacens ſemper cenſetur conſentire. ff. ſolut. matrimon. l. quæ dotis. nu. 69. 49
dolus qualiter probetur. ff. de verb. oblig. l. ſi quis cum aliter. nu. 9. fol. 66. & in l. cùm ea, quæ. C. de tranſa. nu. 4. fol. 108. & in l. licèt Imperator. ff. de leg. 1. nu. 9. fol. 127. & in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verbor. oblig. num. 27. 182
dolus ſi ſit commiſſus per vnum ſolùm in obligatione rem reſtitui, ille ſolus tenetur. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. nu. 29. 30
dolus in vna re pro indiuiſo non poteſt committi in parte, quin in totũ committatur. ibid. num. 31. eod.
dolus requiritur in criminalibus ad hoc, vt quis poſſit criminaliter puniri. ff. de in litem iur. l. in actionibus. nu. 23. 148
dolus ex propoſito incidens in contractu ſtricti iuris, non reddit contractum ipſo iure nullum, ſed ſi agatur obſtat, exceptio doli. ff. de verb. oblig. l. ſi quis cum aliter. num. 4. 66

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Dolus dicitur interuenire re ipſa, quando interuenit læſio enormis in contractu abſque voluntate, & propoſito ſtipulantis. ibid. nu. 5. eod.
dolus, & culpa præſumuntur ceſſare in dubio. ff. de legat. 1. l. non amplius. §. ſi certum. num. 5. 53
dolo deſinens poſſidere, an poſſit conueniri rei vendicatione. ff. de acq. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 4. 99
dolo malo eximens etiã per alium tenetur, quamuis præſens non fuerit. ff. ne quis eum qui in ius voc. l. prætor ait. num. 1. 123
dolo poſſidere quis probatur, ſi rem alienauit poſt denunciationem ſibi factam, quod denuncians volebat eum conuenire. ff. de nou. oper. nunt. l. non ſolùm. §. morte. nu. 36. verſi. tertia concluſio. 33
dolum paſſus poteſt petere ab eo, qui commiſit dolum, vt declaret contractum valere. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nu. 26. 185
dolum malum abeſſe, iſta verba licet ſint affirmatiuè prolata, quia tamen ſunt priuatiua doli, dicuntur negationem habere. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. num. 3. 129
¶ Domeſticus in quibus caſibus admittatur ad teſtificandum. in l. ſed & ſi quis. ff. ſi quis cautio. hum. 4. fol. 149. & de hac materia, vide infra in verbo familiaris. & in verbo teſtis.
¶ Domiciliũ. Domicilij app. an intelligatur de domicilio habit. an verò originis. l. cunct. populos. C. de ſum. Trin. & fid. cath. in 1. lect. n. 25. 4.
¶ Dominium. In dominio præfertur ille cui res primo eſt tradita non attento, ꝙ alteri prius fuerit vendita ſiue donata. in l. quoties. C. de rei vend. num. 1. & 3. fol. 181. & an locum habeat. in d. l. in Eccleſia, cũ in eam transferatur ipſo iure dñium. ibi. nu. 4. fol. eod. & quid in principe donante, vel vendente. ibi. nu. 5. & quid ſi in prima vend. interuenit conſtitutũ. ibid. n. 14. & quid in perſonis eccleſiaſticis. ibid. nu. 8. 19. 22. & 24. & quid in beneficijs eccleſiaſticis. ibi. n. 12. & quid ſi ſecunda vendi. facta fuerit in fraudẽ primæ. ibi. n. 26. ver. Nonò, &c. & quid in matrim. ibid. eod. nu. & quid ſi prius emptor eam ſignauit. ibi. nu. 18. & quid qñ vnus habet titulum oneroſum, alter verò lucratiuum. ibi. num. 27. & quid ſi in primo emptori facta fuerit promiſſio cum obligatione bonorũ rem alteri non vendere. ibi. nu. 28. & quid in feudalib. ibi. n. 30. & quid in locatione. ibi. nu. 29. & quid ſi eadem res fuerit diuerſis temporib. vendita, & nemini tradita. ibid. nu. 34. & quando venditio eſt facta diuerſis à duobus non dominis. ibi. nu. 35. & quid qñ primò fuerit vendita cum iuꝛo. ibid. nu. 36. & qñ vterque probat de traditione, ſed non conſtat cui prius fuerit tradita. ibi. nu. & quid quando habita eſt fides de pretio. ibi. nu. 43.
dominium caducorum bonorum ipſo iure tranſit in fiſcum ſine apprehenſione. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſanct. Eccleſ. numer. 7. ver. adde. 29
dominium acquiſitum de iure ciuili per aditionem hęre. ſine apprehenſione tranſfertur ipſo iure. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſthu. nume. 125. 214
dominium non acquiritur cauſa non præcedente, licèt poſſeſſio ſic. in l. 1. §. ſi vir. ff. de acquir. poſſ. nu. 11. 59
dominium an perdatur per lapſum triennij in prædijs tributarijs. in l. rem quæ nobis. ff. de acqu. poſſ. nu. 33. 114
dñium aduenientę lega. conditione, an incipiat ex laga. titulo haberi, hęreditario prius habito. in l. 1. §. ex plurib. ff. de acq. poſſ. num. 39. 76
dominium an quæratur ex ſolo titulo etiam vniuerſali. in l. ſi ex ſtipu. ff. de acq. poſſ. nu. 1. 87
dominium poteſt quis acquirere, & tamen non poſſ. in l. 1. §. item acquiri. ff. de acq. poſſ. num. 30. cum ſeq. 61
dominij diffinitionem. in l. ꝙ dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 14. fol. 203. & in l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. de acq. poſſ. nu. 28. 100
dominij translatio titulo ſingulari, an impediatur per prohibitionem alienationis factam in contractu, licèt contrafaciens teneatur ad intereſſe. in l. ſi quis promiſerit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. nu. 1. 4. & 19. vſque ad 34. & 36. fol. 221. & ſupra in verbo alienatio.
dominij translatio, an intelligatur prohibita titulo vniuerſali prohibitione legis, teſtamenti, vel contrahentiũ. ibi. nu. 19. cum ſeq. 222
dominium, & poſſ. an habeant commun. reſpectum iuris, & quas inter ſe habeant communiones. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poſſeſ. num. 31. 100
dominij notorietas facta per ſententiam in petitorio, an excludat poſſeſſorium prius ortum. ibi. nu. 44. 101
dominium an quæratur reo poſſeſſ. per renunciatio. petito. ab acto. factam. ibid. nu. 57. 102
dominium ſi eſt acquiſitum ex vna cauſa, & ante acquiſit. ſuperueniat noua cauſa non irritatur. in l. 3. §. ex pluribus. ff. de acq. poſ. nu. 22. 75
dominium alicuius rei transferri poteſt ab eius domino, etiam ſi illa res poſſideretur per tertium. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 113. 8
dominium, vel quaſi in ſeruos poteſt haberi in parte. l. ſerui electione. §. Labco. ff. de leg. 1. nu. 5. 18
dominium ſi non eſt translatum, agitur ad rem dari, & non reſtitui. l. non amplius. §. cum bonorum. de leg. 1. nu. 19. 54
domininm non transfertur, quando aliquid eſt in obligatione, ſed incertum, quid futurum ſit in ſolutione. l. ſi plurib. de leg. 1. nu. 32. 61
dominium non eſt inconueniens, quòd ſit pure inſolidum apud aliquẽ, ſed reuocabiliter, & poſteà in aliquem euentum conditionis trãſeat pro parte in alium. l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 22. 66
dominium poteſt transferri duraturum ad tempus adeo, quod finito tpe reuertatur ad tradentẽ. l. nemo poteſt. ff. de leg. j. nu. 92. fol. 103. & in l. 1. in 1. lect. ff. ad Senatuſ. Treb. n. 10. fol. 193. & in 2. lect. n. 20. 196
dominium fundi ſeruientis, qñ acquiritur domino fundi dominãtis, ſed reuocabiliter, non extinguitur ſeruitus neque confunditur, ſecus ſi eſſet irreuocabiliter acquiſitum. l. legatarius. ff. de leg 1. nu. 9. 72
dominij acquiſitio, quæ eſt reuocabilis non attenditur. ea. l. nu. 10. eod.
dominij coniuncti ratione, aliquid permittitur, quod aliàs non permitteretur. in l. cætera. §. item quæri. ff. de leg. 1. nu. 3. 79
dominium rei in vniuerſo an poſſit eſſe penes vnum, & poſteà in rebus particularibus penes alium in l. ſi hæredis ſeruus. de leg. 1. n. 9. fol. 90. & in l. 1. in 1. lect. ad Senat. Treb n. 11. fol. 193. & in 2. lect. n. 22. 193
dominia directa feudorum ſingulorũ, quæ ſunt in Regno Apulię ſunt Regis, licèt ipſa vniuerſitas totius regni ſit Eccl. feudũ. ibi. n. 11. eod.
dominium fundi empti à mandatario tuo ſimpliciter. ſibi acquiritur ſi fundus ei tradatur. l. ſi ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 5. 118
Res dicitur eſſe illius, qui habet dominium directum, licèt alius habeat vtile. in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg. 1. nu. 3. 124
dominij appellatione, in dubio intelligitur de directo, & qd ſi ponatur in libello. ibi. nu. 3. eod.
dominium vtile ſe habet ad directum inſtar ſeruitutis. l. ſi tibi homo. §. valet. ff. de leg. 1. nu. 2. 157
dominium vtile an poſſit concurrere cum directo in eadem perſona. eod. §. valet. nu. 6. eod.
dñium vtile eſt impropriè dñium. l. j. in j. lect. ad Sena. Treb. nu. 12. 193
dominium vtile, quod recognoſcit directum, licèt non ſit verum dominium, tamen ex quo contrariatur directo, quia eſt potentius dici- tur eſſe verum dominium. ibid. in 2. lect. nu. 27. 196
dominium directum habens, ſi agat rei vendicatione contra ſuperficiarium, repellitur exceptione. l. ſi tibi homo. §. valet. de leg. 1. nu. 1. 157
dominium ſicut per contractum inter viuos non transfertur abſque traditione ita non poteſt retro transferri ſine traditione. in l. filiusfa. §. diui. nu. 89. & nu. 93. fol. 168. & in 2. lect. nu. 124. clarius. 174
dominij translatio an impediatur per prohibitionem alienationis per ſententiam arbitri. eo. §. diui. in 1. lect. nu. 94. & in 2. lect. nu. 127. eod.
dominium non perditur per ſnïam arbitri. ibi. eo. n. & in 1. nu. 129. eo.
domiuia duo directa, an poſſint ſimul concurrere in eadem re in diuerſis pſonis. l. j. in 1. lect. ad Sen. Treb. n. 13. fol. 193. & in 2. lect. n. 29. 193
dominium directum, ꝙ dicatur translatum de iure gentium per actualem traditionem rerum præceden. tit. habili ad translationem directi dominij. l. 1. in 1. lect. ad Senatuſ. Treb. nu. 9. & in 2. lect. nn. 11. eod.
dominij translatio non impeditur per legem, vel ſtatutum diſponens ſuper contractu iam perfecto inualido, ſed ſolùm intelligitur ope exceptionis. ea. l. 1. §. ſublata. in 2. lect. n. 5. fol. 197. & in 1. lect. n. 4. 193
dominium idem in vnum translatum nõ poteſt amplius in alium trãſferri. l. non quocunque. §. qui caium. de leg. 1. nu. 5. & bene nu. 7. 141
dominium poteſt transferri ex traditione, dato, quod tradens non poſſideat, ſed alter. ff. de acq. poſſ. in rub. nu. 8. 50
dominium acquiritur ſine traditione, ſi hæres ſit grauatus in vlt. volunt. vendere. l. traditionib. n. 18. verſ. limito. C. de pact. fol. 83. & an hoc procedat trib. iudicijs vniuerſalib. ſ. fam. erciſc. commun. diuidun. finium regun. ibid. nu. 19. & quid in dote an eius dominium transferatur ipſo iure. ibi. nu. 20. & quid in beneficialibus an ex ſolo titulo, & inueſtitura ſine traditione quæratur. ibid. nu. 20. 8
dominium an probetur per teſtes dicentes talis poſſedit illam rem pro domino, & vt dominus fructus percepit. in l. ſi is ad quem. ff. de acq. hæred. num. 9. 88
dominium vtile, ꝙ acquiritur per præſcriptionem, dicitur verũ dñium ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 57. fol. 55. & in §. ex plurib. l. 2. nu. 33. eod. tit. 76
dominium directum, licèt acquiratur per vſucapionem triennij in reb. mobilib. tamen per præſcriptionem decẽ, vel 20. ann. acquiritur tm dominium vtile. ibi. nu. 58. ampl. & limit. nu. 58. & 59. eod. 55
dominium in quibus caſibus transfertur ipſo iure ex contractu, in l. ſi ita quis promi. §. ea lege. ff. de verb. oblig. nu. 21. cum ſeq. 223
dominium transfertur ex actu inſtantaneo. ff. ſi certum peta. l. ſi tibi pecuniam. num. 10. 41
dominium poteſt haberi ex pluribus cauſis in idem tempus concurrentib. ff. de acq. poſſ. poſſideri. §. ex plurib. num. 37. 76
dominium acquiritur ex traditione rei venditę, ſi venditor eſt dominus. ff. ad Senatuſ. Treb. l. 1. §. fuit quæſitum. nu. 10. melius. nu. 12. 201
dominium medio tempore ſuperueniens in perſona legatarij, non vitiat legatũ, qñ eſt cõditionale. ff. de leg. 1. l. ſi à ſubſtituto. nu. 7. fol. 86. & in l. non quocunque. eo. tit. nu. 1. & 2. 140
dominium vtile habens poteſt nunciare nouum opus. ff. de nou. oper. nunc. l. in prouinciali. nu. 1. in princ. 13
dominium licèt non poſſit multiplicari, quia ius plenum eſt, hypotheca tamen multiplicari poteſt. C. de iud. l. cùm debitoris. num. 3. fol. 145 & in l. quoties. C. de rei vend. nu. 43. in fin. 184
dñium rei donatæ Eccleſiæ ciui. vel pro redemptione captiuorum tranſit ipſo

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ſit ipſo iure in donatarium abſque traditione. l. vt inter diuinum. nu. 4. verſi. tertio not. C. de ſacroſan. Eccleſ. quid in venditione facta cæmiterio, vel eccleſ. ibid. nu. eod. in fin. 29

Dominium an transferatur per ſententiam. ff. de iuſt. & iure. l. ex hoc iur. nu. 44. fol. 10. in rubr. ff. de re iud. nu. 1. & 2. 138

Dominium rei, an poſſit eſſe apud duos inſolidum. ff. de leg. 1. l. ſi plurib. nu. 3. fol. 59. & in l. nihil arbitra. C. de procu. nu. 2. 130

Dominium non acquiritur ſolo titulo emptionis abſque traditione. ff. ad Senanſcon. Treb. l. 1. §. fuit quæſitnm. nu. 12. fol. 201

Dominium qñ transfertur in aliquem ipſo iure ſine traditione, an dicatur habere fortius ius, quam ille in quem transfertur dñium cum traditione. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. quæſitum. nu. 8. mel. 9. 111

Dñium vtile emphyteutæ pp contumaciam transfertur in actorẽ remanẽte firmo alio iure tertij. ff. de re iu. l. à diuo Pio. §. ſi ſup reb. n. 9. 165

Dominium rei dotalis, licèt non tranſeat in maritum ſine traditione, tamen ſolu. matr. dominium rei dotalis tranſit in mulierem ſine traditione. ff. ſol. matr. l. de diuiſione. nu. 5. & 6. 16

Dominium eſt de iure gentium licèt aliqui modi acquirendi ipſum dominium ſint de iure ciuili. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. nu. 43. fol. 10. & in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 41. 239

Dominium non poteſt transferri de marito in vxorem durante matrimo. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore nu. 110. & 111. 124

Dominio habito pro derelicto, vt etiam derelicta poſſeſſio ſine qua dominium non poſſet haberi pro derelicto. ff. de acq. hær. l. 1. nu. 24. 58

Dñium an transferat ex inutili cõtractu. l. nõ dubiũ. n. 55. C. de leg. 35

Dominium, quando debet retro transferri ſtatim illud dominium momentaneum non eſt in conſideratione. ff. de condi. inde. l. frater à fratre. nu. 6. 7. & 8. fol. 186

Dñiũ, & ius rei legatæ acquirit per optionẽ. ff. de leg. 1. l. Iulianus. n. 28

Dominium licèt transferatur quando dominus inducit aliquem in poſſeſſ. rei ſuæ, tamen non transfertur, quando executor inducit. in l. 1. ff. de acquir. poſſ. nu. 102. 57

Dominium, & quaſi dominium ſicut eſt reperire, ita etiam reperitur proprietas, & quaſi proprietas. ff. de acq. poſſeſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 9. 99

Dominium directum, vel vtile, an acquiratur per præſcriptionem. l. traditionibus. nu. 13. C. de pact. 83

Quid in præſcriptione tanti temporis, cuius initij non exiſtit memoria ibid. nume. 14. eod.

Quid ſi quis præſcribat ex titulo ſententiæ ſecundi decreti. ibi. n. 15. eo.

Quid ſi aliquis præſcribat contra ſcientem, & patientem. ibid. num. eod. verſi. 5. limita. eod.

Quid in prædijs cenſualibus, vel tributarijs. ibid. eod. nu. & fol.

Dominium, & poſſeſſio, an habeatur etiam in corporalib. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 30. 100

Dominium dotis eſt penes patrem, & filiam inſolidum. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 200. 129

Dominium non concurrit cum hypotheca, tñ legatarius dñs de iure ſpãli poteſt habere eandem rem ſibi hypothecatam eo reſpectu. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. qui ſeruum. nu. 13. declaratur. nu. 14. 145

Dominium de iure gentium requirit apprehenſionem poſſeſſionis bonorum. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 41. 239

Dominium plenum, & ius Plenum conſtituitur ex proprietate, & vſufru. ff. de leg. 1. l. non quocunque. § fundus. nu. 1. 140

Dominium vtile eſt dominium impropriè. ff. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. nu. 27. fol. 196

Dominium vtile eſt duplex. quoddam eſt, quod recognoſcit directum, vt emphyteuta feudatarius, & ſimiles quoddam, quod acquiritur præſcriptione, quod non recognoſcit directum, ſed ei aduerſatur. ff. de leg. 1. l. ſi domus. §. ſi fundus. nu. 4. fol. 124. & in l. 2. §. ex contrario. ff. de acquir. poſſ. nu. 69. 81

Dominium an continuetur à patre in filium. ff. de libe. & poſthum. l. ſi à primo. nu. 7. 173

Dominium ſine traditione non transfertur. ff. de acquir. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 61. fol. 102. & in l. ſi conſtante. ff. ſolu. mat. nu. 119. fol. 41. vbi clarè, & hoc procedit etiam in contractib. vt in l. filiusfa §. diui. ff. de leg. 1. nu. 93. 168

Dominum cum ſit de iure gentium non poteſt tolli per principem ſine iuſta cauſa. in l. omnes. C. ſi contra ius, vel vtil. nu. 2. & 3. 56

Dominium rerum, quæ nullius ſunt, acquiritur ſola poſſeſſione, & apprehenſione. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 7. 51

Dominium ſicut ex contractu proprio iuncta traditione transfertur. ita ex improprio. ff. ſi cert. pet. l. ſi tibi pecuniam. nu. 8. 40

Dominium an perdatur per capiuitatem. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 14. 118

Dominium idem numero transfertur in contractibus, quod erat penes dominum in acquirentem. ſecus verò in vſucap. ff. de acqu. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. nu. 32. 76

Dominium, & poſſeſſio, licèt acquiratur domino etiam ignoranti per procuratorem, ſi tamen tradens non erat dominus non acquirit vſucap. conditio. niſi tempore quo ſciuit. ff. de acquirend. poſſeſſio. l. 1. §. per procuratorem. numero 8. 69

Dominium bonorum ingreſſi monaſterium, an ipſo iure tranſeat in monaſterium abſque traditione. Auth. ingreſſi. nu. 22. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 21. Itẽ & an tranſeat poſſeſſio ſine traditione. ibi. n. 21. eo.

Dominium qualiter probari poſſit. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. nu. 28. fol. 114. in l. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 4. 124

Dominium an transferatur ſine traditione in donatione principis. C. de rei vend. l. quoties. nu. 5. & elegan. nu. 10. fol. 182. & quid in alio contractu. in l. ciuitas. ff. ſi cert. pet. nu. 6. 48

Dominium licet aliquando præſumatur ex poſſeſſione, hoc eſt verum ſi allegatur, alias non. C. vnde legi. l. non hoc, num. 17. fol. 41. & in l. ſi prius. ff. de r. ou. oper. nun. nu. 29. 40

Dominium an quis acquirere poſſit ſine poſſeſſione, & quid in quaſi dominio. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 26. cum plurib. ſeq. fol. 61. & in rub. eod. titu. nu. 7. 50

Dominium, an cauſetur ex poſſeſſione. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. § nihil commune. nu. 32. 100

Dominium an transferatur ex ſola voluntate domini, & ex ſolo contractu. ff. de reb. cred. l. certi condict. §. depoſui. nu. 2. 27

Dominiũ vtile an ſit de iure gen. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. n. 40. 10

Dominium directum ſicut non poteſt auferri per reſcriptum principis ſine cauſa, ita nec vtile, quod habet vaſſallus, vel emphyt. ff. ſolu. matr. l. ſi conſtante. num. 95. 40

Dominium non acquiritur ſola conuentione, ſeu ſolo cnntractu, ſed ex traditione, &c. l. traditionibus. nu. 1. C. de pact. 82

Quid in contractu vniuerſali. eadem. l. traditionibus. nu. 2. eod.

Quid ſi interueniat inueſtitura. ead. l. traditionib. nu. 3. eod.

Quid in feudis. nu. 4. end.

Quid in principe. ead. l. traditionib. nu. 5. & 6. fol. eod. & de omnibus. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccl. nu. 1. 4. 5. 8. & 10. 29

Dominium rei dotalis conſtante matrimo. licèt ſit mariti, tamen commoditas, & incommoditas ſpectant ad ipſam mulierem. ff. qui ſatiſd. cog. l. de die. §. qui mulierem. nu. 4. 134

Dominium acquiritur ſi factum ſit proclama, & nullus appareat, qui fateatur ſe eſſe dominium. l. traditionibus. numer. 15. verſic. 4. limita. C. de pact. 83

Dominium, & poſſeſſio an transferantur per cõſtitutum. C. de rei vendi. l. quoties nu. 1. 5. & 7. 181

Dominium eſt duplex. ſ. ſuperius, quod appellatur proprietas, & inferius, quod appellatur vtile dominiũ. l. traditionib. nu. 9. C. de pact. 82

Dominium, & proprietas qualiter differant. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil cõe. nu. 13. fol. 99. & in l. traditionib. C. de pact. nu. 9. & 10. 82

Dominium tenetur transferre, qui eſt obligatus ad dandum. in l. traditionib. C. de pact. nu. 22. 83

Dominium, vt transferatur, non eſt neceſsè, quòd vacua poſſeſſio tradatur. ibid. eod. nu. & fol.

Dominium ſicut tranſit ipſo iure in Eccleſiam ſine traditio. an etiam poſſit ſolo conſenſu ſine traditione vendi. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan Eccleſ. nu. 6. 29

Dñium in caſib. in quib. transfertur intelligitur directo. ibid. nu. 26. 31

De dominio rei legatę ſeu per fideic. vel per quamcunque aliam vltimã volun. relictæ. in verbo legatum. in rub. de dñio rei legatæ, &c.

¶ Dominus an teneatur ex delicto famuli. in l. prima. C. de ſer. fugi. nu. 15. cum ſeq. 3

Dominus an & quando teneatur de occiſo, quando recipit iniuriam ab aliquo, & dixit famulo ſuo non reuertaris in domum meam, donec ſentiam aliquid noui de tali. ibid. nu. 28. cum ſeq. eod.

Dñs licèt teneatur actione perſonali ad cõicandum, tñ poterit transferre dñium antequam cõicet. in l. ſi ſocius. ff. ſi cert. pet. nu. 1. 36

Domini duo eiuſdem rei, an poſſint eſſe duo, vnus in vniuerſo, alius in particulari. in l. 2. §. ex contrario. ff. de acq. poſſ. nu. 80. 82

Dominus partis an poſſit propriè dici dominus totius. in l. cætera. §. itẽ quæri. ff. de leg. 1. nu. 5. 79

Dominus, qui efficitur hæres per ſeruum, non venit iudicio teſtato. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 35. 31

Dominus directus offerens iuſtum pretium debet præferri cuicunque emere volenti rem emphyteuticam. in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de legat. 1. num. 40. in fin. 126

Dominus ſi non eſt capax ſtipulari, quia mutus, ſurdus, vel furioſus, an eius ſeruus poterit ſtipulari. in l. ſi mihi, & tibi. §. regula. ff. de lega. primo. num. 14. fol. 40

Dño ſciẽte ſi ſeruus cõicat factũ, tenebitur in totũ, nec liberabitur dãdo ſeruũ pro noxa. in l. ſi hæredis ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 1. & 2. 90

Dominus ſi recuſet dare ſeruum pro noxa, an & quando teneatur ad veram æſtimationem vltra peculium, ibid. nu. 6. & 7. eod.

Dominus, an & quando teneatur ex maleficio ſerui de peculio ipſius ſerui. ibid. numero eod. eod.

Dñs an & qñ teneatur ex delicto ſerui reſtituere totum illud, ꝙ ad eum peruenit, & ẽt dare ſeruum pro noxa. ibid. nu. 5. fol. eod. & etiam infra.

Dñs an poſſit alienare vaſſallos inuitos. in l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 28. fol. 160. & in 2. lect. nu. 46. fol. 171

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Dominus granatus reſtituere ſeruo ſuo hæredi inſtituto cum ſui iuris erit, non detrahit treb. in l. 1. §. ſi filiofam. ff. ad Treb. nu. 1. fol. 200. & in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 12. & 13. 31

Dominus ſi teneatur pro delicto commiſſo à famulo ſtante ſic ſtatuto, an teneatur ex delicto commiſſo tanquam eſſet ſuus famulus. ff. de vulg. & pup. ſubſti. l. ex facto. nu. 11. 147

Dominus an poſſit compellere vaſſallum, quòd oſtendat ſibi inueſtituram per cartam publicam. C. in vſib. feud. nu. 51. 237

Dominus non poteſt declarare libellum porrectum à ſuo procuratore, nec hæres libellum defuncti. l. edita. nu. 26. C. de eden. 64

Dominus poteſt dare ſeruum proprium alicui, vt torqueatur. ff. de cõdi. cau. data. l. cùm ſeruus. nu. 1. 164

Dominus ſi reperiatur eſſe in poſſeſſione feudi, tunc incumbit agnatis probare, quòd feudum eſt antiquum. C. in vſib. feu. nu. 97. 241

Dominus quare non poteſt agere actione mandati in caſu. l. ſi ex pecunia. de condi. fur. C. de fur. l. ſi ex pecunia. nu. 12. 6

Dominus an poſſit pignorare vaſſallum pro iure iure ſuo. C. in vſib. feu. nu. 55. 237

Dominus litis, qs propriè dicatur. ff. de in lit. iur. l. vulgò. num. 1. 149

Dominus teneatur ad expenſas factas ad cuſtodiam fortilitij exiſtentis in ciuitate, vel Comitatu tempore pacis, & guerræ. ff. ſolu. matr. l. diuortio. §. impendia. nu. 3. fol. 78

Dominus de poſſ. expulſus per corpus ſerui, vel coloni detinentis rem, an vtrãque poſ. retineat. ſ. naturalem, & ciuilem. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 23. 119

Dominus emphyteutæ præſumitur conſenſiſſe alienationi ex diuturnitate temporis. C. qui admit. ad bon. poſ. l. 1. nu. 10. vſque 16. 9

Dominus ſi ſcit cauſam ſuam agi per falſum procu. valet, ac ſi ſibi mãdaſſet. C. de iud. l. à iudice. nu. 10. 144

Dominus poſſeſſor ſi conſtituat ſe poſſidere poſt mortem, tale conſtitutum nihil valet. C. de rei vend. l. quoties. nu. 17. 182

Dominus ſi ſtetit per centum annos, quod vaſſallo non impoſuit onus vel ſeruitium, vel ciuitas in caſtro ſibi ſubiecto per centum annos nõ eſt vſa iuriſdi. per hoc non præſcribitur. ff. de conſtit. princip. l. beneficium. nume. 56. 31

Dominus feudi ſi deceſſerit pluribus filijs relictis, vaſſallus, an debeat iurare omnibus filijs, vel ſolùm vni. ff. de nou. oper. nun. l. de pupillo. §. ſi plurium. nu. 6. item an hoc debeat intelligi in feudo ligio. n. 7. 19

Dominus ſi promitteret habere ratum, & firmum totum, quicquid legitimè factum fuerit à procuratore, quis erit effectus mandati, & an valeat. l. quæ acta. nu. 23. ff. de offic. proc. Cæſa. 50

Dñs ſi dixit in mandato procu. concedo plenam poteſtatem, an intelligitur cõceſſa libera adminiſtratio. C. de proc. l. ſi ꝓcurator. n. 11. 126

Dominus ſi dixit in mandato procu. quod poſſit omnia, quæ dominus facere poſſet. ibid. dicto nu. 11. verſi. ade. eod.

Quid ſi dicat in mandato, quod poſſit facere omnia, quæ viderit domino expedire. ibid. nu. 11. eod.

Quid ſi dixerit, ꝙ procurator habeat totalem ptãtem. ibid. eo. nu. & fol.

Quid ſi dominus promiſit habere ratum, & firmum quicquid per procuratorem factum fuerit, ibid. nu. 11. in fin. eod.

Dñs nõ condicit rem ſuã, ſed ipſam vend. ff. de cond. ind. l. dñs. n. 1. 200

Dominus an teneatur pro ſeruo apud ſemetipſum. ff. de condi. indeb. l. frater à fratre. in rep. nu. 25. 197

Dominus, qui olim fuit licèt nunc prẽſumatur, tamen requiritur, qđ ille, qui fuit olim dominus alleget ſe de prẽſenti dominũ. ff. de acq. hæred. l. cùm quid. in 2. lect. nu. 9. 95

Dominus nunquam videtur mandare tale quid propter, quod incidat in pẽnam. ff. de condi. indeb. l. ſi procurator. nu. 4. vſque 14. 171

Dñs ſi ſum alicuius fundi, & credo me tm̃ ſuperficiarium, vel emphy. & confero tale ius ſuperficiarij, vel emphyteuſis, an dominiũ, ꝙ habeo impediat traslatio. iuris. l. quæ acta. nu. 14. ff. de offic. procu. Cæſa. 50

Dominus ſemper condemnatur, & non procurator. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. omnib. §. ſi procurator. nu. 15. 106

Dominus, vt priuetur poſſeſſione ſerui quatuor requiruntur. ff. de acq. poſ. l. 1. §. ſeruum, qui in fuga. nu. 11. 64

Dominus ſum alicuius fundi, quia fuit maiorum meorum, talis fundus tenetur ab Eccleſia, ego ignorans fuiſſe, & eſſe meum cõduco, in emphyteuſim credens eſſe Eccleſiæ, an talis error habeat mihi in aliquo præiudicare. l. quæ acta. nu. 15. ff. de offic. procu. Cæſa. 50

Dominus ſi eum pœniteat inueſtiuiſſe, an præciſè cogi poſſit ſtare inueſtituræ, an liberetur ſoluendo intereſſe. C. in vſib. feud. nu. 37. 236

Dominus, qñ agere vult cõtra vaſſallũ, qua actione agat. ibi. nu. 37. eod.

Dominus exiſtens in vinea, poteſt re, & verbo ibi citari, & perſonaliter capi. ff. de in ius voc. l. plerique. nu. 32. 114

Dñs non poteſt mulctari ex contumacia, vel inobedientia ꝓcuratoris, ſed ipſe procurator. ff. ſi qs ius dic. non obtẽm. l. oĩb. §. ſi ꝓcurator. n. j. cum plu. ſeq. fol. 105. quia non dr̃ verus contu. in l. ſi res oblig. ff. de lega. 1. num. 39. 111

Dominus an teneatur habere ratum ſi quid à procu. dolo geſtum ſit. C. de procu. l. ſi procu. nu. 11. 126

Dominus membrorum ſuorum nemo eſt. l. pen. nu. 13. C. de pact. 90

Dominus perdit beneficium dandi ſeruum pro noxa. in duobus caſib. ff. ſi ex noxal. cau. aga. l. 1. §. ſi abſens. nu. 1. 143

Dominus non præfertur alijs creditorib. anteriorib. in reb. inuectis in domo conducta ad habitandum. ff. de pact. l. item quia. nu. 19. 116

Dominus non perdit beneficium appellandi ex vera contumacia procuratoris. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. omnibus. §. ſi procurator. num. 14. 106

Dominus, qui litigauit per procuratorem ſi ſit citatus ad audiendum ſnſam, vel ad alium actum iudiciarium, & fuit contumax, an valeat ſententia, vel ille contractus iudiciarius. ff. de re iud. l. furioſo. nu. 10. & quid ſi dominus ſponte compareat. ibid. nu. eod. 154

Dominus ad hoc, vt obligetur de publico non eſt differentia, an ſeruus habeat liberam adminiſtrationem peculij, ſiue non. ff. ſi cert. peta. l. cum fundus. §. ſeruum tuum. fol. 51

Dominus ſi infert bellum ſubdito ſuo, vel vaſſallo indebitè, & multa ei damna intulit, an ſtetur iuramento ſubditi, vel vaſſalli de damnis ſibi illatis. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 45. & 47. 227

Dominus ſi conceſſerit peculium ſeruo tenetur perpetuo de ſerui contractu de peculio, quatenus eſt in peculio. ff. ſi cert. peta. l. cum fundus. §. ſer l. ſeruum tuum. nu. 2. 51

Dominus verus nunquid poſſit conueniri, vt ſoluat verum pretium ſerui empti. ibi. nu. 14. 53

Dominus donec retinet ciuilem poſſeſſionem rei, quæ in abſentia ſolo animo retinetur, an alius naturaliter poſſidens poſſit præſcribere. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 44. 4

Dominus ſi conſtituat procuratorem ad recipiendum pecuniam mutuam à Titio, ſi poſteà in inſtr̃o dicatur qualiter procurator fuit cõfeſſus habuiſſe, & recepiſſe illam pecuniam mutuam à Titio, dominus virtute talis inſtrumenti ſolùm continentis confeſſionem non poterit conueniri. ff. de iureiur. l. duob. reis. nu. 5. & 6. 93

Dominus ſi legat vaſſallũ ſibiipſi vaſſallo videtur ſibi legare liberationem à iure vaſſallagij. de leg. 1. l. cætera. §. qui ab hoſtib. nu. 2. 82

Dominus, quando non vult dare ſeruum pro noxa tenetur de publico, & qualiter hoc intelligatur. de leg. 1. l. ſi hæredi ſeruus. nu. 6. 90

Dominus ſi mouit qõnem ſeruo ſuper libertate, & poſt ſatiſdatione de iudicio ſiſti ſe abſentet per annum, iudex an poterit pronunciare ſeruum liberum eſſe. l. ſi prius. nu. 53. ff. de nou. oper. nun. 42

Dominus manumittendo ſeruum inter viuos, intelligitur ei donare peculium, ꝙ habebat, ſecus ſi cum manumittat in vltima voluntate. de legat. 1. l. quæ de legato. nu. 41. 88. in fin.

Dominus ſi habeat duos ſeruos, & vnus alium vulneret, vel occidat, non tenetur dominus ex delicto ſerui vulneratis. ff. de condi. inde. l. frater à fratre. in repe. nu. 35. vbi notabilis. 197

Dominus ſi ſtipuletur ſeruitutem realem viæ fundo proprio, poſtmodum verò partem fundi alienet, talis ſtipulatio an vitietur. ff. de verbor. oblig. l. ſtipulationes non diuiduntur. nu. 11. 114

Dominus prædij dominantis licèt efficiatur dominus prædij ſeruientis pro parte indiuiſa, propterea ſeruitus non dicitur diuidi, quia totus fundus dicitur debere ſeruitutem ibidem. nu. 16. 116

Dominus an obligetur ex delictis ſeruorum ſuorum. ff. de condi. inde. l. frater à fratre. nu. 37. bene num. 35. 197

Dominus quemadmodum obligatur ex contractu facto cum inſtitore, ita ex contractu facto cum dom no obligatur inſtitor. ff. ſi cert. peta. l. inſtitorem. num. 3. 50

Dominus, vel pater ad hoc obligetur inſolidum ex contractu ſerui, vel filij propter iuſſum domini, ſufficit ratihabitio ſequẽs. ff. de acq. hẽr. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 34. 92

Dñs ſi ſtipulatus eſt à ruſtico, vel à colono, ꝙ plantaret vineã, & daret quartam partẽ dño, ſi iſte ruſticus plantauit ẽt alias arbores, an ſimiliter teneatur dare quartam partẽ fructuum dño pro illis arboribus. ff. de verb. obl. l. ſtipulatio iſta habere. §. in ſtipulationib. nu. 6. 77

Dominus operis, cui nunciatur nouum opus, poteſt agere contra fabros ſibi notificantes pro ſuo intereſſe. ff. de nou. oper. nun. l. de pupillo. §. nunciationem. nu. 7. 18

Dominus caſtri, vel fortilitij, an teneatur ad cuſtodiam, vel pro reparatione eorum tempore pacis, an vero eius ſubditi. ff. de lega. 1. l. ſi domus. §. ſi fundus. nu. 8. & 9. 174

Dominus ſi conceſſit vaſſallo vineam, & fundum plenũ fructib. an videatur ei conceſſiſſe fructus vineæ. ff. de leg. 1. l. cùm filiofa. n. 173. 38

Dominus non inciuit in pẽnam ex facto procuratoris, niſi eſſet pœna, quæ æque cadere poſſet in procuratorem, ſicut in dominum. ff. de condi. indeb. l. ſi procurator. nu. 5. 171

Dominus, an poſſit ſuo procuratori ſtipulari. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. nu. 7. 69

Dominus licèt ſit præſens, actus tamen poteſt expediri per procuratorem noĩe procuratorio. ff. de verb. oblig. l. ſi ꝓcuratori pñti. n. 5. 127

Dominus non poteſt eſſe colonus ſui proprij fundi, licèt eum coluerit dominus. ff. de leg. 1. l. ſi quis legauerit. nu. 5. limit. nu. 8. 126

Domini plures ſi ſunt vnius fundi, & vnus ſtipuletur viam, vel aliam ſeruitutem realem fundo communi, talis ſtipulatio an valeat. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio diuiduntur. nu. 9. 114

Domini

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Dom'ni duo poſſunt eſſe inſolidum in dominio connexo per connexitatem,quæ eſt in duobus reis,&c.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore.n. 198.vbi plene. fol.128

domini naturales dicuntur illi, qui ſunt domini de iure gentium. ff. de nou.ope.nun.l.de pupillo.§.ſextus autem Pedius. nu.2. 22

domini ſi ſunt duo in eodem caſtro,& vnus committat delictum aduerſus alterum,offenſus non poteſt ipſum punire, ſed debet adire ſuperiorem,in l.de pupil.§.ſi quis riuos.ff.de nou.ope.nun.3.& bene. 23

domini de Rota debent iudicare ſecundum iura,nec habẽt poteſtatem legis condendæ.ff.de reb.cred.l.1.nu.30. 4

domini ſi ſunt plures alicuius fundi.an omnibus ſit iuran.vel ſi ſunt plures hæredes vaſſalli,an omnes debeantur iurare.ff.de nou. ope.nun.l. ſtipulatio.§.quæſitum.nu.6. 48

¶Domus.Domum communẽ ſeu hoſpitum,ꝙ locari conſueuit ſi vnus ex dominus vult locare,& alter non, vel vnus vult habitare,alter vero locare,quis eorum præferatur,in l.1.C.qui teſt.face.poſſ.nu.25.86

de domo & eius habitatione legata,in verbo legatum, in rub.de domo, & domus habita lega.

domus parua etiam in ciuitate poteſt dirui, nec per hoc dicetur ciuitas deformari,in l.cætera.§.Marcellus.ff.de leg.1.nu.1. 82

domus ſi propter delictum vnius conſortis deſtruatur: reſpub. tenetur alij conſorti non culpabili ſoluere pretium partis ſuę,in l.Barbarius. ff.de offi.præto.nu.38. 43

domum ſuam an & quando liceat eleuare in præiud.alterius,in l.ex hoc iure.ff.de iuſt.& iur.n.7.& 15.fol.5.infra.in verbo Aedificium.

domum meam ſi quis inhabitat bona,vel mala fide,an & qualiter ad pẽſionem teneatur,& quid ſi talis domus ſit pignorata, in l. in ſumma. §.in frumento.ff.de cond.indeb.nu.2. 208

domus ſecundum legiſtas conſiſtit ex ſolo, & ſuperficie, vel ſecundum dialecticos ex fundamento pariete, & tecto,& ſolum eſt principalius ſuperficie,quia ſuperficies cedit ſolo,& non ècontra.l.ſi grege.de leg. 1.nu.9.fol.50.& in l.ſi domus.de leg.1.nu.11.fol. 120.& in l. ſi fundum ſub cond.§.qui fundum,de leg.1.nu.1.& 2. 136

domus appellatione non comprehenditur porticus, ſed ex quadam extenſione,l.cætera.§.hoc Senatuſconſul.de leg.1.nu.6.& 7. 81

domus appellatione videtur etiam comprehendi oſtium.eo.§.n.81.11.c.

domus & ædes in quo differant,in eo.§.nu.7. eod.

domui venditæ cedunt ea,quæ ſunt in domo poſita, vt ibi perpetuo remaneant licèt non ſint affixa ædibus.eod.§.nu.17.in fi. eod.

domus habet fines non à natura,ſed factohominis.l.ſi domus.de leg.j. nu.25.& bene nu.28. 120

domus vna quod poſſit diuidi in duas non ſola deſtinatione, ſed facto hominis,puta interiecto pariete,ea.l.nu.25. eod.

domus ſi eſt cõis non eſt mihi licitum exportare de ea aliquid, & transferre in domum meam.l.cætera.§.item quæri.de leg.1.nu.3.& 4. 79

¶Domibus affixa poſſunt transferri in aliam domum remanente eod. domino inſolidum vtriuſque domus etiam in alia ciuitate exiſtente, ſecus ſi dominium mutetur etiam in parte ſola,in eo.§.nu.1.& 2.fol. eod.& §.ſed ſi quis ad opus eius d.l.nu.6. 80

domibus affixa prohibẽtur legari ad opus priuatum, ne vrbs ruinis deformetur.d.§.ſed ſi quis,nu.1. eod.

domibus affixa non prohibentur legari ad opus publicum eiuſdem ciuitatis vbi ſita eſt domus,ibid.eod.nu. eod.

domibus affixa non debent euelli etiam propter debitum publicum. l. cætera.§.hoc Senatuſconſul.de leg.1.nu.2. 80.in fin.

domib.affixa licèt poſſint remoueri ob vtilitatem publicam, vt fiat ædificium publicum, non tamen poſſunt per ipſum debitorem auferri pro ſolutione debiti pub.licèt non habeat vnde ſoluat. eod.§.nu.4.& 5.fol.eod.&ſupra in verbo Affixum.

domus partem tantum ſufficit tangere ad hoc vt aliquid dicatur factũ in domo.l.cætera.§.hoc Senatuſconſul.de leg.1.nu.10. 81

domus habitatio an cohæreat perſonæ,in l.ex toto.§.ſi ita legatum.ff.de leg.1.num.18. 28

domus eſt totum refugium.l.domos de leg.1.nu.9. 112

domus diligentia & cuſtodia & eorum, qui in domo ſunt principaliter ſpectat ad patremfam.ead.l.nu.11. eod.

domus & fundus, an æquiparentur quo ad legatum. ff.de lega.1.l.ſi domus.nu.27.cum ſeq. 120

domus ſi ſit præſcripta,an lapides, & ligna in particulari ſint præſcripta. ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.55. 121

domus ſi ſit obligata in inſtrumento Titio, & Seio,hypo.Seij erit poſterior propter ordinem ſcripturæ,de vulga. & pupil. ſubſt. l. morib.§. prius autem,nu.21. 110

domum alteri obligatam ſi ſub conditione ego vendo alicui, & promitto eam defendere, & manutenere in eadem forma ſi conditio perficetur ego non teneo emptori in aliquo.ff.ſi ex noxa.cauſa aga.l.ſi ſeruum,num.4. 144

domus eorum, qui non ſoluunt condemnationes publicas, vel gabellas non debent deſtrui.ff.de leg.1.l.cætera.§.hoc Senatuſconſul. nu.2.80

domus vel fundus ſi ſit conceſſa in feudum ad vtendũ, & fruendum,an hoc feudũ extinguatur morte ſicut vſusfru.C.in vſib.feud.n.19.235

Domo.legato,vel donata,vel vendita, an intelligatur venditus legatus vel donatus hortus contignus.ff.de conſt.prin.l.beneficium,nu.14.& quid de apotheca,nu.12. 29

domum meam ſi tibi vendo hoc pacto, ꝙ non poſſit ibi exercere talem artem valet talis conuentio.ff.de pact.l.nemo paciſcendo,nu.4. 213

domus talis ſit tibi vendita ſi volueris, niſi reſpondeas incontinenti, ꝙ tibi placet.poſſum reuocare.ff.de iur.l.ait prætor.§.ſi neque,nu.3. 75

domus propria ſicut liberat quem ab extractione, & captura, ita etiam Eccleſia.ff.de in ius voc.l.plerique.nu.16. 114

¶Donatio quare poſſit reuocari propter ingratitudinem,in l.ex hoc iure.ff.de iuſt.& iure,nu.54. 11

donatio nunquam præſumitur in dubio.C.in vſib. feud.nu.12. fol.134. & in l.ſi id ꝙ.ff.de verb.oblig.num.7.fol.53.& in l. ſi fundum per fideicom.ff.de leg.1.nu.15.niſi ex comunctione perſonarum, & ex modicitate contrarium videatur,ibid.nu.28.fol. 160.item quando quantitas eſt parua,& donatur indigenti.ibid. num.21.fol.eod.& in l. quæ dot.ff.ſol.matr.num.12.& 14. 47

dona.facta Eccleſiæ,vel piæ cauſæ calore iracundiæ valet,& tenet,in l.ſi filiam tuam.C.de inoffi.teſt.nu.6. 172

dona.inter viuos facta per patrem filio non imputatur ei in legitimam niſi hoc expreſsè dictum ſit,ſed an veniat in relti.fideicom.in l. ſi qñ. §.& generaliter.C.de inoffi.teſt.nu.2.fol.179.facit hoc reg.nu.3.eod. fol.179.& in l.filium quem habentem.C.fam. ercis.nu.vlt. quod tamen limitatur tribus modis,nu.3. 118

donatio facta filio in premium emancipationis non computatur in legitimationis expreſsè dictum ſit,ibid.nu.2. eo.

In donatione de vna re facta duobus,quis præferatur,in l. quoties.C.de rei vend.nu.1.cum plu.ſeq. 181

donationis inter viuos reuocatio an trãſmittatur ad hæredem, in l.cùm mota.C.de tranſact.nu.18. 98

dona.non reuocatur eo quod donatarius donantem non inſtituerit, in l. ſi maieres.C.de tranſact.nu.1. 109

donare an poſſit pater pius filio ſecundi matrimonij quam omnibus primi matrimonij,in Auth.vnde ſi parens.C.de inoffi.teſt.nu.4. 168

dona.facta Eccleſiæ cauſa picta.valet ſine inſinuatio, in l.1.C.de ſacroſ. Eccleſ.nu.29.in 1.lect. 13

donatio rerum priuatarum,an poſſit fieri per ciuitatem pro pace habẽda.in l.venia.C.de in ius voc.nu.ſi. 70

donare ſi quis promiſit pacto nudo, an oriatur actio, vel condictio, & quid de pacto nudo de non petendo facto ex cauſa don.in l. poſt venditionem.C.de pact.nu.9.fol.72.& in l.ſi creditori.eod.tit.nu.4. 74

donatio.cauſa mor.facta coram duob. teſtib. valet ſi coram iudice inſinuet,in l. pacta.not. C.de pact.nu.10. 77

Per donationem cauſa mort. non po eſt dari hæreditas, in l. licèt inter priuatos.C.de pact.nu.2. 81

don.propter non habet tacitam conditionem ſi matrimonium ſequatur,ſicut & dos,in l.quoniam nouella.C.de inoffi.teſt.nu.1.quę tamẽ non poſſunt eſſe ſine matrimonio,eod.nu. 175

don.propter nup.ſol.mat.reuertitur.ſicut & dos ad dotantẽ, ibi.n.2. eo.

don.pp nup.non poteſt alienari conſtante matr.ſicut & dos.ibid.eo.nu.

don.propter nup. ſicut & confertur ad ſimilitudinem dotis,ita in legitimam portionem imputatur ad excludendam querelam quando tractatur de ſucceſſione illius,qui dotauit,ibid.nu.2.cum plu.ſeq. eod.

don. cauſa mort.& codicilli quando fiunt in ſcriptis an requiratur ſubſcript.quinque teſtium,in l.ſi quis.C.de codicil.nu.12. 181

donare & concedere qualiter differant,in Auth.ex teſt.C.de coll.n.4.55

don.fructus bonorum aduentitiorum inter patrem,& filium in poteſtate,an ſtatim valeat,in Auth.ex teſt.C.de collat.nu.2. eod.

donatio librorũ facta filio,an dicatur ſimplex, vel ob cauſam, in Auth. ex teſt.C.de collat.nu.11. eo.

donatio facta per attinentes ſponſæ ſponſo, vel ècontra,cuius contemplatione dicatnr facta.in l.vt liberis.C.de collat.nu.17. 65

dona.inter patrem, & filium ſicut valet pro dote, ita & pro augmento dotis.in rub.ff.ſol.matr.39.verſ.ex hoc ſequitur. 4

don.facta filio in poteſtate cauſa ſtudij, an valeat ſicut & cauſa dotis facta filiæ,in l.1.ff.ſol.matr.nu.3. 5

don.facta vxori à conſanguineis tempore quo ducitur à marito vxore decedente,an debeat eſſe hæredum vxoris,an ipſius mariti,in l.ſed & ſi plures.§.adſubſt.ff.de vulg.& pupil.nu.8.cum ſeq. 119

donare non videtur,qui per decem,vel 14.annos tacet,& debitum non petit.in l.quæ dotis.ff.ſol.matr.nu.17. 47

don.titulo videtur maritus remiſiſſe alimenta dotis,qnando ceſſauit per decennium petere dicta alimenta dotis non ſolutæ per patrem, vel alium,qui eam promiſerat,& fuit in mora ſoluendi,ibid.nu.19. eod.

dotatio non poteſt eſſe ſine conſenſu,ibid.nu.22. eod.

don.non præſumitur fauore dotis ratione viciſſitudinis,ibid.nu.24. eo.

dona. videtur facta inter viuos quando conſtat de animo donantis licèt facta fuerit mentio mortis, ibid. nu. 29.& ideo ſi dictum ſit inter viuos,vel ꝙ non liceat reuocare erit inter viuos,ibid.nu.30.

donatio. inter viuos per quæ verba inducatur licèt in ea facta fuerit mẽtio mortis,ibid.nu.31.40.41.& 48.

Dona.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Dona. an poſſit reuocari quando in ea appoſitum eſt iuramentũ de non reuocando, ibid. nu. 34.
don. cauſa mort. quæ dicatur & qualiter cognoſcatur, ibi. num. 40. vſque ad 48.
donandi animo præſumitur ſtipulari aſcendens, qui ſtipulatur deſcendẽti rem ſuam, vel ſibi debitam, ibid. nu. 55.
donandi animo intelligitur maritus ſtipulari, qui rem ſuam, vel ſibi debitam ſtipulatur vxori, ibid. nu. 56.
don. an videar illi cuius nomine emo, contraho, vel ſtipulor, ibid. nu. 57.
donandi animo an videatur conſentire, qui conſentit alienationi alicuius rei. ibid. nu. 60. 63. & 64.
don. an poſſit pro parte acceptari, & dato interuallo peti tota. in l. 1. ff. de acq. hær. num. 28. 158.
donatio an præſumatur ex decennali præſtatione, in l. qui aliena, eod. tit. num. 51. 62
don. conditionalis non eſt propriè don. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 28. 209
Si dono alicui res meas, an veniant iura, & actiones, in l. Gallus. §. videndum. ff. de lib. & poſth. nu. 11. 226
don. propter nup. ita debet ſeruire onerib. matri. ſicut dos, & ita repeti quando vir vergit ad inopiam, in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 3. 35
donatio poteſt conferri in voluntatem donatarij, in l. ſi ita legatum. §. illi ſi volet. ff. de leg. 1. nu. 8. 114
don. ſunt interpretandæ ſecundum qualitates perſonarum donantium, & recipientium, in l. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 7. 119
don. fiunt vel propter benemerita, vel propter affectionem, in d. l. ſi domus. §. ſi fundus, nu. 32. 125
donationem inter viuos ſi fecerit debitor creditori an cenſeatur facere in re compenſationem debiti, in Auth. præterea. C. vnde vir, & vxor. num. 21. 22. 23. 24. & 25. fol. 53
dona. videtur, qui non opponit exceptionem quam poteſt opponere, in l. ſi fundum per fideicom. ff. de leg. 1. nu. 15. vbi per totam l. reperiens multa quando don. præſumatur. 159
donans debet diſtingui ad confirman. donationem, in l. 1. §. ſinautẽ collegium. ff. ad Treb. nu. 9. in fin. 203
don. cauſa mor. an in omnib. ſint adæquatæ leg. in l. 1. de leg. 1. nu. 14. 4
don cauſa mort. an ſortiatur omnes effectus vlt. volun. & qui ſint iſti effectus, in l. filiusfam. §. diui. in 1 lect. nu. 88. 168
In don. cauſa mort. tranſit dominium ipſo iure in don. ſine traditio. item & reuocatur ex ſola pœnitentia don. in l. ſciendum. ff. de leg. 1. num. 9. & 58. fol. 9
don. cauſa mort. ita reuocabitur per aliena. factam de re donata ſicut legatum, ibid. nu. 21. fol. eod. l. Stichum. eod. tit. nu. 28. cum ſeq. 22
de don. cauſa mort. detrahitur Falc. in l. quæ dotis. ff. ſol. matr. nu. 27. fol. 47. & in l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 25. 10
don. cauſa mort. dicitur incapax mulier, quæ intra annum luctus nupſit, licèt ſecus don. ationis inter viuos, in d. l. ſciendum, nu. 22. 10
donationis cauſa mortis actio eſt ſtricti iuris, tamen habet naturam bonæ fidei actio, ibid. nu. 24. eod.
donatio cauſa mort. ita conſeruatur rupto teſtamento ſicut legata relicta coniunctis perſonis, ibi d. nu. 16. eod.
donationis cauſa mortis eſt capax forenſis cui ſtante ſtatuto res prohibitæ ſunt donatæ, vel vendi, ibid. nu. 27. eod.
donatio cauſa mortis, ſi acceptatur patrono operatur, quod repelletur à contratab. teſt. lib. ſicut ſi acceptet legatum, ibid. nu. 28. eod.
donans an poſſit imponere. l. quam velit rei donatæ, in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. nu. 112. 174
Res donata Eccleſiæ, & prohibita alienari, non debet alienari, ſuperueniẽte neceſſitate ſi poteſt per alienationem alterius rei ſubueniri neceſſitati. 28. 170
don. cau. mor. ſuperuiuenti, vel donatario premorienti cõpetit vtilis vẽ. & ſic retro transfertur dominiũ ipſo iure, ibid. nu. 88. in 1. lect. 168
donatio cauſa mortis poteſt grauari fideicom. ſub condi. ſi rem alienabit, ibid. num. 89. eod.
In don. cauſa mortis habet locum ius accreſ. in l. re coaiuncti. ff. de leg. 3. num. 151. fol. 191. & in l. ſciendum. ff. de leg. 2. nu. 20. 10
donare cauſa mort. an poſſit filiusfam. patre auctorante, & conſentiente, in l. 1. §. fuit quæſitum. ff. ad Treb. nu. 3. & 22. vel an requiratur iudicis auctoritas, num. 7. 201
don. cauſa mort. an poſſit filiusf. de conſenſu patris de bon. quorũ vſusfruct. non acquiritur patri. in l. nemo. C. qui teſt. fac. poſſ. nu. 4. 94
donare poteſt filiusfam. cauſa mort. cum conſenſu patris licèt non poſſit teſtari, in l. ſenium. C. qui teſt. facere poſſunt, nu. 9. 88
dona. facta marito vxori ex frequenti petitione ipſius, an valeat, in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 14. 39
don. fratris factæ alteri fratri ſi pater conſentiat videtur illum filiũ quo ad illum actum emancipare, in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. clare. 180. fol. 127
donatarius cui don. omne ius ſuum ceſſit an poterit autori denunciare, vt veniat ad eum defendendum, in l. Iul. §. qui fundum. ff. de verb. oblig. num. 14. 207
Donatarij hæredum quando in donatione fieret mentio tunc intelligitur donatio inter viuos, ſol. matr. l. quæ dotis, nu. 42. 48
donatio facta vxori putatiuæ, an ſit ipſo iure nulla. C. de fideicom. l. eam quam. num. 16. 206
donatio inter viuos ex quib. cauſis reuocatur ex eiſdem poteſt dominus reuocare feudum. C. in vſib. feud. nu. 17. 235
donatio propter nuptias aduentitia non eſt communis patris, & filiæ, ſol. matr. §. quod ſi in patris, nu. 19. 12
don. facta extraneo an cõfirmet morte. C. de coll. l. ſi donatione, nu. 8. 63
donatio cauſa mortis, an ſit vltima volun. l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 5. & 14. fol. 9. & in l. cum hi. ff. de tran. num. 7. fol. 218. & in l. cùm antiquitas. C. de teſt. num. 2. 112
don. ſimplex nõ cõfertur niſi in duob. caſib. C. de coll. l. illud ſine, n. 9. 68
donatio omnium bonorum prẽſentium, & futurorum facta Eccleſiẽ tenet. Auth. ingreſſi. nu. 22. C. de ſaaroſan. Eccleſ. 21
don. inter vir. & vxo. conſtante matrimonio licèt ſit prohibita toto titu. ff. & C. de don. inter vir. & vxo. tamen ſi ſit remuneratoria ſeruitiorũ valet. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure, nu. 55. 11
donatio reciproca facta inter coniuges conſtante matrimonio hoc modo, ſi contingat alterum præmori ſuperſtes habeat bona, an valeat. C. de inoffi. teſt. l. ſi pater puellæ, num. 2. & an requirat iuramentum traditionis, num. 6. 170
donatio mutua non indiget inſinuatione, ibid. nu. 3. eod.
donatio mutua non indiget inſinuatione, etiam ſi dicatur, quod ſit donatio inter viuos, & non poſſit reuocari, nu. 6. eod.
donatio mutua inter coniuges valet, ſi eſt facta vno eodemque tempore, ſecus ſi ex interuallo, ibid. nu. 7. eod.
donatio ſimplex facta à patre filio in poteſtate an debeat conferri fratrib. mortuo patre, in Auth. ex teſt. C. de colla. nu. 9. cum ſeq. fol. 55. & in l. illud C. eod. tit. num. 9. 68
don. cauſa mort. eſt ſine onere, licèt inter priuatos, nu. 7. C. de pact. 71
don. omnium bonorum præſentium, & futurorum, an valeat, & an in totum ſit nulla, an vitietur in parte. l. de quæſtione, num. 39. C. de pact. fol. 93. & in l. ſtipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. oblig. nu. 16. fol. 108. & quo remedio poterunt filij reuocare, in l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. nu. 8. 89
donatio facta ab Imperatore an extendatur ad Regem quo ad prẽeminentiam. C. de colla. Auth. ex teſtamento, nu. 13. 56
don. ſimplex facta filio emancip. an debeat conferri fratrib. ibid. n. 14. eo.
donatio facta ſub commemoratione dotis intelligitur eſſe inter viuos, & irreuocabilis. ff. ſol. matr. l. quæ dotis, nu. 35. 48
donatio eſt doni datio. ff. de leg. 1. l. ſit ſubſtituto. §. hæres ſeruum, num. 15. in fin. fol. 87
donatio omnium bonorum, vel alicuius partis, ipſo iure reuocatur propter ſuperuenientiam liberorum, tamen donatio remuneratoria non reuocatur per natiuitatem filiorum. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure, nu. 66. fol. 14. & in l. cùm acutiſſimi. C. de fidei. nu. 2. 211
donator licèt habeat beneficium à lege ne poſſit exigi vltra quam facere poſſit, & ſic deducto ne egeat, vt in l. inter eos. ff. de re iud. n. 3. cum plu. ſeq. fol. 168. & in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccleſ. num. 6. fol. 24. & in l. Neſennius. ff. de re iud. nu. 3. tamen donator propter benemerita tenetur vltra quam facere poſſit, ibid. nu. 6. 183
donatio quando incepit à traditione, ſi euincatur res donata non tenetur donator de euictione, tamen in donatione remuneratoria licèt incœperit à traditione tenetur donator de euictione, ibi. n. 7. & ſeq. e.
don. facta à patre filio exiſtenti in poteſtate confirmatur morte ſicut donatio facta inter vir. & vxo. C. de inoffi. teſt. Auth. vnde ſi parens, nu. 13. fol. 169. & quid ſi non interuenerit traditio, ibid. nu. eod. fol. eod. & quid ſi non vera, in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 17. 59
donatio inter patrem, & filium in poteſtate ob benemerita filij tenet, quia tunc non fit, vt filio, ſed vt extraneo, quando benemerita ſunt æquiualentia rei donata, ibid. num. 15. fol. 169. & quæ requirantur ad hoc, vt valeat, vide in l. ſi donatione. C. de colla. nu. 3. fol. 63. vbi aperte, & an de benemeritis ſtabitur aſſertioni patris, in d. Auth. n. 14. eo.
donatio facta ob benemerita inofficioſa, poteſt vſque ad legitimam reuocari. in d. Auth. nu. 15. in fin. eod.
donatio immenſa facta per patrem vni ex liberis, per alios filios reuocatur tanquam inoffi. vſque ad eorum legitimam conſiderato quantũ habeat pater in bonis tempore factæ donationis. Et filius donatarius poteſt retento reſiduo donationis vltra legitimam, quæ fratribus debetur, abſtinere ab hæreditate patris. nu. 1. eod.
don. inter vir. & vxo. an firmetur iuramento. l. pacta quæ nu. 4. verſ. & p hoc iufert. C. de pact. & de donatione inter patrem, & filium, n. 5. 75
don. inter vir. & vxo. & donatio inter patrem, & filium æquiparantur, ibid. nu. 6. fol. eod. & in vſib. feud. nu. 16. 234
donatio irreuocabiliter facta per patrem filio, qui eſt emancipatus ſicut valet, ita etiam valet ſi fuerit facta paulo ante emãcipationem. ff. ſol. matr. l. diuortio, nu. 11. 20
donationem an contineat omne pactum de non petendo. ff. de pactis. l. contra iuris. §. ſi filius, nu. 8. 199
donatio inter patrem, & filium in poteſtate eſt prohibita. ff. de cond. cau. dat.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

dat.l.extraneus,nu.16.fol.158.& in l.ſi frater à fratre.ff.de cond. ind. in repe.num.30. 196
Don. cauſa mort. quot & quibus caſibus reuocatur.ff. ſi cert. pet.l.non omnis,nu.1.cum ſeq. 38
don.ſicut hodie preſumitur ſolo conſenſu,ita contrario conſenſu reſoluitur ex identitate rationis.ff.de pact.l.ab emptione,nu.15. 212
donans ſcienter ob cauſam q̃ ſcit non poſſe impleri de iure,non põt datum repetere.ff.de cond.ob cau.l.dedi.§.ſi liber.nu.2.bene nu.3. 153
donatio bonorum facta alicui per carentem liberis legitimis,& naturalibus non reuocatur per legitimationem factam de filio ſpurio. ff.de lib.& poſth.l.Gallus.§.& quid ſi tantum,nu.127.fol.214.& in l.ſi is, qui pro emptor.ff.de vſuc.nu.264.fol.130.& quid de filia naturali,in rub.C.de poſth.hær.inſti.nu.3. 157
donator ſi non promittat non tenetur de euictione, tamen ſi promittat tenetur.ff.de leg.1.l.ſi legati ſerui num.7.fol.109.& quid quando donatio incepit à præcedenti promiſſione, in l. ſi domus.§. de euictione.eod.titu.num.10. 121
donanti rem meam ſi conſentio videor donare.ff. ſol. matr. l. quæ dotis num.63. fol.49
donator ſi promiſit donationem ratam, & firmam habere, & nullo vnquam tempore contrauenire,licèt facta ſit mentio mortis, tamẽ propter illa verba cenſetur donatio inter viuos. ff.ſol. matr.l.quæ dotis, num.30.in fin. 48
donatio propter nuptias ſicut ad ſimilitudinem dotis cenſetur,ita imputatur in legitimam portionem ad excludendam querelam.C.de inoffi.teſt.l.quoniam nouella,nu.1. 175
donatio facta inter viuos quando reuocatur per natiuitatem poſth. ſin. poſth.moriatur,& pater ſuperuiuat ſi non mutat talem donationem, an videatur eam confirmaſſe.C.de inoffi.teſt.l. quamnis, num.2.fol. 162.& in l.ſi mater.eod.tit.num.4. fol.163
donationis confirmatio trahitur retro ad illud tẽpus quo donatio conſcripta eſt.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.110. 124
donatio vltra quingentos aureos debet inſinuari de iure communi, ſed ſi de tracta gabella non remanent niſi quingenti aurei, donatio non indiget inſinuatione.ff.de leg.1.l.non amplius,nu.6.fol.53.& in l.ex hoc iure.ff.de iuſt.& iur. nu. 53.fol.11.& idem ſi fiat ab Imperatore,vt in l.ex imperfecto.C. de teſt.nu.2.fol.97. & an hoc procedat in don.cauſa mort.ſ. q̃ requiratur inſinuationem, in l.licèt inter priua. C.de pact.nu.15.fol.82.& in l.fructus.ff.ſol.matr.nu.20. 19
donans alicui ſeruum manumittendum ſub pœna poteſt agere contra donatarium ad factum,vt ſibi obſeruentur promiſſa,vt ſ.ſeruus manumittatur.ff.de verb.oblig.l.qui Romæ.§.Flauius,nu.2. 177
donans alicui propter benemerita,& ſeruitia i la exprimendo, & falſum ſit per hoc non vitiatur donatio.ff.de cond.cau.dat.l.1.nu.8. 151
donatio quæ fit per traditionem an ſit propriè contractus.ff. ſi ex noxa. cau.aga.l.1.nu.6. 143
donatio olim erat contractus innominatus, hodie vero eſt nominatus. ff.de pact.l.iuris gentium.nu.8.fol.170.& in l.dedi tibi pec. ff.de cõd. cau.dat.nu.13.fol.165.& in l.cùm mota.C.de tranſact.nu.25.fol. 99. & in l.naturalis.ff.de præſcrip.verb.nu.4. 115
don.inter vir.& vxo.valet in certis caſibus, & qui ſint vide. ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.109. 124
donatio cauſa mortis debet fieri vno contextu ſine alio actu extraneo. C.de teſt.l.cùm antiquitas,nu.1. 112
donans ſi promittat non reuocare donationem ex aliqua cauſa, nihil valet.ff.ſi quis cau.l.ſed & ſi.§.quæſitum,nu.18 fol.151. idem in donatione cauſa mort.vt in l.qui Romæ.ff.de verb.oblig.nu.28. fol.175. & quid ſi interueniat iuramentum.l.de quæſtione.C.de pact.n.18.92
donatio inter vir. & vxor. ſi non eſt damnoſa non cenſetur prohibita, ſed eſt prohibita,quando ex ea donans efficitur pauperior, & donatarius locupletior.ff.de acq.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori,nu.20.21.& 22.59
donator quando inſtrumento donationis cauſa mort. promittit perpetuò firmam,& ratam habere, & nunquam reuocare, an poterit nihilominus reuocare.ff.ſi cert.pet.l.omnis,nu.2. 39
donatio illa propriè dicitur eſſe,quæ fit ex mera liberalitate purè,& ſimpliciter.ff.ſi cert.pet.l.ſi tibi pecuniam,nu.6. 40
donatio facta à patre,filio propter benemerita ad hoc, vt valeat,ſufficit, q̃ benemerita non ſint.infra dimidiam dictæ donationis. l. petens ex ſtipulatione,nu.17.verſ.confirmo per aliud.C.de pact. 87
donator cauſa mortis, ſi alienauerit voluntariè rem donatam reuocatur donatio cauſa mortis, quæ poteſt ſola pœnitentia reuocari. ff.ſi cert. pet.l.non omnis,num.4. 39
donans rem alicui videtur tantum donare ius, quod habet in illa rem. ff.de leg.1.l.ſi domos.§.ſi fundus,nu.9. 124
donatarius cauſa mort,poteſt grauari fideicommiſſo ſub conditione, ſi alienabit.ff.de leg.1.l.filiusfam.§.diui,nu.89. 168
donatio denominatur ab actu de præſenti.ff.de lib. & poſth.l. Gallus.§. & quid ſi tantum,nu.25. 238
donatio ſi facta ſit ab Imperatore duobus poſt dominium vnicuiq; acquiſitum ſi portio vnius deficiat, quia moriatur ſine filijs maſculis accreſcit conſorti,de leg.3.l.re coniuncti,nu.177. 188
Donatio an hodie dicatur contractus bonæ fidei.ff.de verb.oblig.l. ſi qs cum aliter,nu.19. 68
donatore conualeſcente nedum res,ſed etiam fructus condicuntur. ff.de condi.cau.dat.l.ſi hæres,nu.2 & 3. 162
donatio ob cauſam eſt contractus innominatus,ſcilicet de,vt facias.ff. de verb.oblig.l.qui Romæ.§.Flauius.nu.12.in limit.6. 178
donatio quando fit ob cauſam,putando tibi ſeruum meum, vt eum manumittas ex parte donatarij,non habet locum retractio,nec pœnitentia,ibid.num. eod.
donator ſi deceſſerit ſine hærede, an tunc libertas competat ſeruo, ibid. num.30.fol.180.& quo remedio aget ſeruus.eod.nu.& fol.
donatio q̃n fit Eccleſiæ in præſentia plurium perſonarum,ẽt fauore pię cauſæ nõ valet,niſi aliqui eã recipiãt nomine Eccleſię,ibi,n.22. 179
donator licèt poſſet reuocare pactum factum per ipſum in fauorẽ Eccleſiæ,ſecus tamen eſt in eius hærede,ibid.nu.19.cum ſeq. eod.
donator ſi rem tradit,non tenetur de euictione.l.ſi pro fundo, nu.12.C. de tranſact.fol.114.in l.1.§.ſi vir.ff.de acq. poſſ.nu.25. fol.60. & in l. Iul.§.qui fundum.ff.de verb.oblig.nu.13. 207
donatio omnium bonorum præſentium, & futurorum valet quando donator reſeruat ſibi aliquam quantitatem, vel rem de qua poſſit teſtari.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio hoc modo,nu.16. 108
donatio ſimulata dicitur colorata ſeu depicta,quia extrinſecus habet aliquid,ſed non habet ſubſtantiam intrinſecus.ff. de leg. 1. l. nemo poteſt,in 2.lect.nu.57. 106
donator ſi conueniatur à donatario. licet habeat contra eum exceptionem,ne exigatur vltra quam facere poſſit deducto ne egeat, tamen ſi delegatur alteri etiam ex cauſa lucratiua, non habet contra eum iltã exceptionem.ff.de re iud.l.Neſennius,nu.3. 183
donans alicui bona ſua poſt mortem ſuum, qualis donatio eſſe videatur.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.ſi quis ita,nu.18. 8
donatio cauſa mortis eſt quando volo me magis habere quam donatarium,& magis donatariũ,q̃ hæredẽ meũ.ff.ſol.matr.l.q̃ dotis,n.44.49
donator ſi ceſſit donatario iura, & actiones ſuas competentes, & competituras contra venditorem,donatarius virtute talis ceſſionis põt directò deuuntiare venditori, & agere de euictione, quòd aliàs nõ poſſet.ff.de verb.oblig.l.Iul.§.qui fundum,nu.14.& 15. 207
donationẽ in vir.& vxor.lex facile preſumit.ff.ſol.mat.l.q̃ dotis,n.49.48
donationes non cenſentur plures quo ad inſinuationem licèt plures res in ea continentur.ff.de verb.oblig.l.ſcire debemus,nu.7. 58
donatio cauſa mortis poſtquam eſt in eſſe producta æquiparatur leg. ff. de leg.1.l.Stichum,nu.29. 22
donatio remuneratoria non eſt propriè donatio. ff.de verb. oblig.l.Iul. §.qui fundum.nu.13. 207
don.remuneratoria eſt ſpecies permutationis,ibid.nu.eod. eod.
donationes an ſint plures, quando plures res denominantur in donatione.ff.de verb.oblig.l.ſcire debemus,nu.5. 57
donatio ſimplex facta à patre,vel matre ipſis mortuis in quib. caſib. debet filio conferri fratrib.C.de colla.l.ex teſtamento,nu.3. 55
donare,& concedere in peculium qualiter differunt,ibid.nn.4. eod.
donatio ſimplex facta per patrẽ filio in poteſtate habet vim relicti, ibid. nu.6.fol.eod.& quid quando interuenit traditio,ibid.nu.7. eod.
donatio an præſumatur ex coniunctione perſonarum præſertim patris, & filij.in l.qui in alie.ff.de acq.hær.nu.53. 62
donauit quidam fundum,vt poſt eius mortẽ deueniret ad talẽ Eccleſiã, an donator poſſit tale pactum remittere donatario in preiudiciũ Eccleſiæ.ff.de verb.oblig.l.qui Romæ.§.Flauius,nu.19. 179
donationem dicens fuiſſe cã mort. & non inter viuos debet illud probare.ff.ſol.matr.l.quæ dotis,n.26.etiã ſi facta fuerit ab infirmo,n.28.47
donatio cauſa mortis licèt ſit vltima voluntas, quia tamen habet naturam contractus non requirit aditionem hæreditatis.ff.de verb.oblig. l.qui Romæ.§.Flauius,nu.29. 180
don.cauſa mort.q̃n non reuocatur per pœnitentiam,nu.30. eod.
donatio cauſa mortis quando non interuenit traditio, an requirat ſtipulationem,ibid.nu.31. eod.
¶Donec,& ſimiles dictiones, quæ ſunt ſuſpenſiuæ opponuntur ad ſuſpenſionem alicuius diſpoſitionis præambulæ. ff. de cond. indeb. l. ſufficit,num.5. 201
¶Dormiens vulnerãs, vel occidens aliquem an, & quando punietur,in l.1.§.adipiſcimur. ff. de acq.poſſ.nu.9. fol.58.& in l.vt vim.ff.de iuſt. & iure.num.21. 6
¶Dos. De ſtatutis dotium vide infra in verbo Statutum,in rub.de ſtat. ſucceſſionum,& dotium.
de dote legata in verbo Legatum,in rub.de dote legata.
dos an cenſeatur proprium patrimonium filiæ, in Auth. nouiſſima. C. de inoffi.teſt.nu.46. 167
dotis fauore,an liceat exigere ab hærede, q̃ eſt negligens in reſtituendo eã ad rationẽ decem pro centenario, ſeu vſuras, in l.cunctos pop.C. de ſumma Trin.& fi.cat.in 2.lect.nu.38.fol.9.& in 1.nu.49.& 51. 5
dos q̃n debet reſtitui mediante ſtip. in caſu in quo de iure debet reſtitutario,in l.præſcriptione.C.ſi contra ius,vel vtil.pub.nu.21. 54

Dos

Reper. super Lect. D. Ias.

Dos quando traditur ſi apponitur pactum veſtitur cohærētia traditionis,& actionem producit,in l.legem.C.de pact.nu.1. 76
dotem ſi maritus confeſſus eſt ſe recepiſſe, & promiſit reſtituere patri ſtipulanti pro filia propria, & immediate fiat aliud inſtrumentum in quo continetur promiſſio dotis dandæ viro,an aduenięte caſu in primo inſtrumento poſſit filia petere,ibid.nu.fin. eod.
dotalis rei æſtimatio facit emptionem, & fundus datus in dotem intelligitur datus cum omnibus ſuis oneribus niſi pactum expreſſum ſit in contract.in l. ex conuentione.C.de pact.nu.1.cum ſeq. 76
In dotis cauſam non poteſt dari hæreditas per pactum, in l.pactum, ꝙ dotali.C.de pact.nu.fin. 79
dotis dominium re transfertur ipſo iure in vxorem, in l.traditionibus. C.de pact.nu.20.fol.83.& in l.ſi conſtante.ff.ſol.matr.nu.119. 41
dotem promiſſum ſorori filiusfa.etiam factus maior tenetur ei dare,in l. filius paciſcendo.C.de pact.nu.5.fol.84. & in l.ſol.matr. in §.quod ſi patris.ff.ſol.matr.nu.10. 11
dotare filiam, an pater teneatur iudicis officio, in l. de alimentis.C.de tranſact.nu.7.fol.100.vel an ex diſpoſitione legali, in l.huiuſmodi.§. cùm patet. ff.de leg.1.num.10.fol.146.& in l.filiusfamilias.§.diui.eo. tit.in 2.lect.nu.101. 173
dotata mulier,an poſſit petere dotem ſibi debitam ex forma ſtatuti. infra in verbo Statutum,in rub.de ſta.ſucceſ.& dotium.
dotalis fundi alienatio conſtante matr. eſt nulla, & quid ſi interueniat iuramentum,in Auth.ſacra.pub.C.ſi aduer.vend.nu.33.fol. 136.& qd de re mobili,in l.dotis cauſa,in 1.lect.ff.ſol.matr.nu.33. 7
dotis cauſa,an poſſit agitari coram eccleſiaſtico iudice, in l.quoties.C. de iud.num.4. 142
dotata filia per patrem,au poſſit inſtitui in ſola dote conſtituta, & quid in conſtituenda cum erit nubilis ætatis, & an poſſit apponi grauamę temporis in dote,quæ ſuccedit loco legitimæ, in Auth.nouiſſima.C. de inoffi.teſt.nu.46.& 47. 167
dos materna eſt in totū filiorum,& inſtitutio in ea eſt nulla,n.46.in fi.e.
dotanda eſt filia,quæ ſine conſenſu patris nupſit poſt 25. ann. & quid ſi infra & an procedat de iure can.in l.ſed & ſi poſt.C. de inoffi.teſt.nu. 1.cum plu.ſeq.fol. 122.& in l.ſol.ff. ſolu.matr. in §. quod ſi in patris, num.27.cum ſeq. 12
dotari non debet filia cui alimenta non debentur,ibid.nu.3. eod.
dotata filia à patre de bonis vxoris,an habeat regreſſum ad bona patris, acſi in effectu non ſit dotata de bonis patris, in l. quoniam nouella. C.de inoffi.teſt.nu.7. 175
dotata filia,& poſtea ſimpliciter inſtituta intelligitur tamen computata dote in legitimam,ibid.nu.4.fol.eod.& in l. huiuſmodi.§.cùm pater. ff.de leg.1.num.4. 146
dotata filia à patre ſi cum iuramento renunciauit bonis patris,an poterit poſtea petere ſupplementum legitimæ facultatibus patris multiplicatis,in l.ſi quando.§.illud.C.de inoffi.teſt.nu.3. 178.in fin.
In dote non excedente legitimam non poteſt iniungi.fideic.in l.ex trib. C.de inoffi.teſt.nu.7.fol.174.& in l.ſi Titio.§.ſicuti.ff.de leg.1.n.13. 162.in fin.
dotis fauore in obſcuris non debetur,quod minimum eſt,in l.ſi ita ſcriptum.ff.de leg.1.nu.21. 44
dotandi arbitrium,& maritandi filiam poteſt per teſtatorem in teſt. alicui committi,in l.Turpia.ff.de leg.1.nu.5. 97
dotis inſtantia poteſt conferri in liberum arbitrium contrahen.in l.ſi ſic legatum,ff.de leg.1.nu.3. 30
dote promiſſa ſi pater decedat filio,& filia hær.inſti.an onus dotādi pertineat ad filium pro parte dimidia, an verò in totum ad filiam, in l. huiuſmodi.§.cùm pater.ff.de leg.1.nu.5. 146
dotem ſemel datam filiæ non poteſt pater amplius eam minuere, ibid. num.22. 147
In dote an habeat locum ius accreſcen.in l.re coniuncti.ff. de leg.3.nu. 104.fol.184.& in l.huiuſmodi.§.quib.ff.de leg.1.nu.3. 152
dos eſt adeo priuilegiata, ꝙ ll.quantumcunque genera. loquatur nō intelliguntur loqui in caſu ſpeciali dotis,in l.filiusfa.§. diui.ff. de leg.1. nu.62.in 1.lect.fol.167.& l.ꝙ dicitur.ff.de verb.oblig.nu.4.& 5.203
dos & legitima æquiparantur,ibid.in d.§.diui,in 2.lect.nu.16. 170
dotans filiam intelligitur de proprio dotaſſe, licèt ipſe habeat hær.mater.tamen ſi feſtinanter nupſerit poterit illud imputare filiæ, in l.dotis cauſa,in 1.lect.ff.ſol.matr.nu.23.cum ſeq. 6
dos quæ debetur filiæ extātib.maſculis debet deduci de medio bonorū, vt æs alienū,in l.huiuſmodi.§.ſi Titio,& Meuio.ff.de leg.1.n.4. 149
dotis cauſa an dicatur cauſa pia, in l.cùm his.§. ſi mulier. ff.de cond.indeb.nu.1.cum ſeq. 185
dotis appella. venit illud quod exigi poteſt per actionem de dote, in l. Neſennius.ff.de re iud.nu.4. 183
dotis contractus reſolutio tribuit titulum habilē ad prę ſcribendū vxori cui dos reſtituitur,in l.Pomponius.§.in dotē ff.de acq.poſ.n.1. 112
dotis titulus,eſt titulus vniuerſalis,ibid.nu.2.& 3. eod.
dos probatur conſtituta per inſtrumentum refutationis,in l.decem.ff.de verb.oblig.nu.18. 165
dotem recipiens tenetur facere inſtrumentum dotis, in l. ex ea parte.ff. de verb.oblig.num.11. 171
Dos quam quis lucratur per pactum in caſu mortis, an tale pactum verificetur in morte ciuili,in d.l.ex ea.§.in inſulam,num.3.fol. 132. vel per ingreſſum religionis,in l.Gallus.§.& quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth.num.17.cum ſeq. 136
dos conſiſtens in reb. immobilib.ſi reſtituatur incontinenti per hīdes, an teneantur eam alere,in l.qui Romæ.ff.de verb.obl.nu.6.cū ſeq.173
dote reſtituta mulieri conſtante matr. debent etiam reſtitui omnes fructus ſtantes,ibid.nu.39. 175
dos ſi detur per mulierem cum pacto, ꝙ poſt eius mortem reſtituatur ex cauſa don.inter viuos fratri ſuo,eo ſtipulante in dictum caſum ſibi reddi,an poterit mulier voluntatem mutare in præiudicium dicti fratris,in d.l.qui Romæ.§.Flauius, nu.19. verſ. pro iſta fol. 79.& an tale pactum ſit validum.in l.ſol.mat.ff.ſol.matr.nu.27. 10
dos ſi detur ab extraneo pro muliere,& non ſtipuletur ſibi reddi,acquirit mulieri actionem de dote, ideo ſi aliquis dat dotem nomine mulieris, mulier ipſa breui manu fingitur dediſſe, in l. ſi ita ſtipula. §. Chryſogonus.de verb.oblig.nu.44. 200
dotalis res quam mulier emit, ſi euincatur à marito committitur actio de dupla contra auctorem mulieris ſi ei fuerit legitimè denunciatū, in l.Iul.§.qui fundum.ff.de verb.oblig.nu.18. 207
Dos an conſtitui poſſit in articulo mortis, in l. ſed eſt quæſitum. ff. de lib.& poſth.nu.4. 169
dotata quando dicatur filia,in l.commodiſſimè. ff.de lib. & poſth. nu.3. fol.177.& in rub.ff.ſol.matr.in 1.lect.nu.15. 3
Dos dicitur propriè conſtante matr. & ſol.ante eius reſtitutionē, & tūc proprie competunt priuilegia dotis,in rub.ſol.matr.in 1. lect.num.8. cum pluribus ſeq.vbi reperies quando dicatur dos.
dos & cauſa ſtudij æquiparantur,in l.dotis cauſa, in 1.lect. ff.ſol. matr. num.3.& 51. 5
Dotis cauſa ſemper vbique omni tempore, & omni loco eſt priuilegiata,ibid.num.8. eod.
Quæ dotis priuilegia tranſeant ad quoſcunque hæredes. ibid. num.16. num plurib.ſeq. 5
dotis inſtantia quo tempore pereat, & an in cauſa dotis ſint abbreuiandæ dilationes,ibid.nu.20.21.& 22. 6
Dotandi onus an ſpectat ad auum paternū, & quid qñ filius eſt diues, & quid quando pater eſt inops,& mater diues,ibi.nu. 26.cum ſeq.eo.
dotari pōt ſoror,vel conſanguinea clerici per ipſum clericum,n.30.eo.
Dotare an teneatur frater ſororem,ibid.nu.29. eod.
dotis priuilegia an competant mulieri ſterili,ibid.nu.42. 8
Dotari à patre an poſſit petere filia,quæ nupſit ſine dote, in l. diuortio. ff.ſol.matr.nu.20. 21
dotis fructus an ſit propriè dos,in l.diuortio.§.ob donationes,n.3. 23
Dos ſi eſt in quantitate pecuniæ oblatio non liberat maritum à culpa leui.in l.ſi mora.ff.ſol.matr.nu.14. 29
Dos & don.propter nup. perditur per mulierem cōmittentē adulteriū, in l.ſol.ff.ſol.matr.n.5.fol.9. ſed an maritus lucrabitur dotem ſi eā occiderit,in l.ſi ab hoſtib.§.ſi vir vxorem.ff.eod.tit.n.11.fol.31.ſed quid ſi adultera eſt in viduitate,in d.l.ſol.eod.nu.& fol.
Dos & don.propter nup.& bona para.poſſunt repeti per mulierem cōſtante matr. & propter inopiam mariti, non tamen neceſſitatur mulier agere,in l.conſtante.ff.ſol.matr.num.3.& 8.fol.36.& quæ ſit ratio quare lex hoc permitat, nu.45. nam ad exactionem dotis æquiparatua inopia mariti,& diſſolutio matr.nu.32.& 112.& propter quæ fiat conſignatio dotis conſtante matr. marito vergente ad inopiam, nu. 47.& mulier poterit cedere ipſam actionem,nu.231.
dotem perdit mulier,quæ ſcienter cum hæretico contraxit, & applicatur fiſco.ibid.nu.187.
dos an debeatur filijs,qñ mulier deceſſit eis ſuper exiſten.conſtāte mat. vel qñ moritur vidua,in l.poſt dotem.ff.ſol.mat.nu.102.cum ſeq. 55
Dos quando reperitur conſtante matrimonio propter inopiam mariti, talis dos adhuc debet ſeruire oneribus matrimonij ſicut antea. ff. ſol. matr.l.ſi conſtante.num.235. 45.in fin.
Dos vel donatio pp nuptias computantur in legitimam etiam quando habita eſt à matre,vel auo materno.C.de inoffi.teſt.l.quoniā nouella. nu.3.& 6.& hoc ſi tractetur de ſucceſſione illius,qui dotauit.n.7.175
Dos poteſt promitti pro in certa muliere in tantum, ꝙ promittens videtur illi mulieri donaſſe ei ſi ſol.matr.illi cōpetat repetitio .ff. de verb. vblig.l. à Titio,nu.4. 153
Dos ſi conſiſteret in quantitate pecuniæ oblatio non liberaret maritum à culpa leui.ff.ſol.matr.l.ſi mora,nu.14. 29
Dos cenſetur titulus oneroſus.ff.de cond.cau.dat.l. ſi donatarius.§.ſi qs indebitam, nu.11.fol.161.& in l. licèt ſi inter priuatos. C.de pac.n. 13.fol.81.& in l.ſi emancip.C.de iur.& fac.igno. nu.2.fol.90.& in l. Neſennius.ff.de re iud.nu.5.cum ſeq. 183
Dos aduentitia mortua filia familias in matrimonio nō acqritur patri, q in eius poteſtate erat,ſed liberis eius,ſol.matr.l.poſt dotē,n.48.54
dos data pro matrimonio illicito,quod non eſt ſecutum,an poſſit repeti.ff.de cond.ſine cauſa.in l.auunculo,nu.1. 211
Dotis conſtitutio requiritur de iure ciuili ad legitimationē prolis, quæ

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

quæ ſit per ſubſequens matrimonium, de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum, nu. 5. 169

Dos quod remaneat mulieri integra publicæ vtilitatis eſt. ff. ſol. mat. l. ſi conſtante, nu. 178. 48

Dos eſt ſpecialiter priuilegiata à iure, vnde per quæcunque verba prolata per legem, vel per teſtatorem de prohibita alienatione rei nō intelligitur renunciatū illi priuilegio. de leg. 1. l. filiusf. §. diui, n. 63. 167

dos profectitia eſt, quæ à patre, vel eius contemplatione proficiſcitur. C, de colla. l. filiæ dotem, nu. 1. 58

dos eſt quoddam ius vniuerſale. ff. ſol. matr. in rub. n. 30. & 34. & quid de eius augmento. nu. 30. cum ſeq. 4

dos quando promittitur ineſt tacita conditio, ſi ſequatur matrimoniū. ff. de cond. cau. dat. l. ſi extraneus, nu. 6. fol. 188. & in l. quoniā nouella. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 175

dos promiſſa proprie non dicitur dos. ff. ſol. matr. in rub. nu. 23. fol. 3. & ideo priuilegia indulta doti datæ non extenduntur ad dotem promiſſam, in l. Titia. ff. de verb. oblig. nu. 24. 215

dotis aduentitiæ pater non habet vſumfructum. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. quod ſi in patris, nu. 19. 12

dos eſt priuilegiata non ſolùm fauore mulierum, ſed etiam fauore publico. ff. ſol. matr. l. dotis cauſa, nu. 1. 33

dos dicitur etiam poſt ſolutum matrimonium, & eius nomen durat, in rub. ff. ſol. matr. nu. 4. & 9. 2

dos exigua, an dicatur dos, ibid. nu. 25. eod.

dotem modicam dans Eccleſiæ non propter hoc efficitur patronus, ibi. nu. 27. fol. eod. & in Auth. præterea. C. vnde vir. & vxo. nu. 5. 51

dotem ſi promittat maritus vxori cum nullam receperit, obligatur. ff. de rebus cred. l. mutuum damus. §. creditam, nu. 3. 8

dos ſi non fuit data marito, ſed patri mariti, & pater emancipet illum, & pater reſtituat dotem filio conſentiente muliere liberatur. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. nu. 12. 10

dotis repetitio non competit mulieri conſtante matr. ff. ſol. matr. l. ſi cōſtante. num. 1. 35

dos licèt detur vt perpetuo ſit apud maritum, tamen ſol. matt. debet reddi mulieri, & quot modis fallat iſta regula. ff. ſol. matr. nu. 1. cum ſeq. & 10. & 11. 7. & 8.

dos, & fiſcus equiparant. ff. de eden. l. nec quiſquam nu. 3. fol. 163. comprobat. per l. primam. C. de eden. num. 7. fol. 59

dos & fiſcus æquiparantur. ff. de eden. l. nec quiſquam. nu. 3. fol. 163. & in l. 1. C. de eden. nu. 7. fol. 59

dos ſicut reuertitur de iure ad donantem, ita donatio propter nuptias. C. de inoffi. teſt. l. quoniam nouella. nu. 1. 175

dos debebat reſtitui annua, bima, trima die, quid ſibi velint hęc verba. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. nu. 5. 9

dotem vt rem ſi accipiam non eſt emptio, ſed contractus innominatus. ff. de præſcrip. verb. act. l. naturalis. §. & ſi quidem, nu. 5. 225

dos recuperata per filiam viuo patre non venit in vniuerſali fideic. iniunćto per patrem. C. communia de leg. Auth. res quæ, nu. 30. 219

dotem ipſam ſemper percipere debet, qui priuatur ſucceſſione contemplatione dotis. ff. ſol. matr. l. poſt dotem, nu. 90. 55

dos non poteſt eſſe ſine matrimonio. ff. ſol. mat. l. dotis cauſa, nu. 1. 3. & 7. fol. 4. & in Auth. præterea. C. vnde vir & vxor, nu. 10. fol. 51. & in l. quoniam nouella. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 175

dos dicitur conſtituta ex ſola promiſſione ſiue traditione. ff. ſol. matr. l. de. iuiſione nu. 8. 16

dos aduentitia, & eius actio dicitur eſſe propria filiæ, & non communis, & nu. 17. ff. ſol. matr. §. quod in patris, nu. 2. & 15. in fin. 12

dos debet redire ad patrem. ff. de re iud. l. cùm prolatis, nu. 12. fol. 176. nā de bonis dī exceſſiſſe, vt in Auth. nouiſſi. C. de inoffi. teſt. n. 56. 168

dos terminus accipit pro reb. datis in dotē. ff. ſol. matr. l. [illegible] mor[illegible], n. 3. 28

dos filiæ ſuccedit loco legitimæ. C. de inoffi. teſt. in Auth. nouiſſi. nu 60. fol. 168. & in l. ſi arrogator. ff. de adop. nu. 21. fol. 37. l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 13. fol. 165. & in 2. de [illegible]. nu. 101. 173

dotis cauſa an poſſit tempore feriato tractari. ff. de ferijs. l. 1. §. ſed excipiuntur, num. 8. 159

dos quando eſt recuperata à muliere, ſed non iuſtè, an tūc dicatur dos. ff. ſol. matr. in rub. nu 11. 2

dos ſecundæ vxoris ſi eſt conſtituta, & poſtea recepta tenet inſtrumentum, licet ſtatuto caueatur non poſſe conſtitui niſi receperat. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus, nu. 24. 75

dotem aduentitiam an hodie filia conferre teneatur, in l. filiæ dotem. C. de colla. nu. 2. & 3. 58

dos & don. propter nup. an & quando conferri debeant, in l. vt liberis. C. de collat. nu. 6. fol. 64 & in l. illam, eod. tit. nu. 18. 67

dotis inſtrumentum faciens mentionem de matrimonio, an probet matrimonium, in l. ſi quis. C. de eden. nu. fin. 61

dotem magnam ſi promitteret viuo patre filiusfam. pro ſorore tenetur illā ſoluere ſi effectus ſit paterf. in l. iuris gē. §. ſi ante. ff. de pac n. 4. 186

dotem pro muliere ſi aliquis per errorem promiſerit, & ſoluerit quamuis aduerſus maritum nullum haberet regreſſum nec antequam ſoluat, neque poſtquam ſoluit, tamen aduerſus mulierem, quæ habet titulum lucratiuum pro qua promiſit, habet exceptionem doli. ff. de cond. cau. dat. ſi donatarius, nu. 4. 161

Dos eſt ſtatuenda pro modo facultatum, & dignitate perſonarum. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. nu. 9. 132

Dos quando eſt promiſſa maritus poteſt vxorem domo repellere, nec tenetur eam alere niſi integra ſoluatur. ff. de cond. cau. dat. l. ſi donatarius. §. ſi quis indebita. nu. 3. 161

Dos ſi eſt in quantitate, & pater diſſipat patrimonium ſuum per officiū iudicis conſulitur liberis. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante, nu. 196. 44

Doti fauendum eſt in dubijs. doti fauendum eſt in dubijs. ff. ſol. matr. l. dotis cauſa. nu. 2. fol. 5. melius in l. ſi conſtante nu. 101. fol. 40

Actio de dote acquiritur dotanti qñ maritus confitetur ſe habuiſſe, & recepiſſe à patre, vel extraneo mille noīe dotis, q promiſit reddere ipſi donāti, in l. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb. obl. n. 17. 197

Actio de dote an naſcatur conſtante matr. in l. conſtante. ff. ſol. mat. nu. 24. fol. 36. in l. iuris gen. §. quinimo. ff. de pact. nu. 25. 183

Actio dotis profectitiæ poteſt per ſtipul. paternam appropriari ſoli filię. in l. poſt dotem. ff. ſol. matr. nu. 64. 54

Actio de dote eſt communis patri, & filię, in l. ſoluto. §. q̄ ſi in patris, nu. 1. ff. ſol. mat. fol. 11. Non tamen dicitur propria patris nec filiæ ēt quo ad agendum pro parte, in l. ſerui electio. §. Labeo. ff. de leg. 1. n. 15. 18

Actio competens ad dotem datam non innouatur per ſtipulationem ſequentem in qua eſt duplicata ſumma dotis præcedentis, in l. qui vſum fruct. ff. de verb. oblig. nu. 1. 104

Actio ex ſtipula. competens extraneo pro dote an ſit bonæ fidei, in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 58. & 63. 38

Actio rei vxoriæ ſi ſit bonæ fidei erit, & actio ex ſtipulatu cuius loco ſubrogata eſt, in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 57. eod.

Actio rei vxo. non competit extraneo. ibid. nu. 68. eod.

Actio ex ſtipulatu, quæ competit marito, vt dos ſibi tradatur, an ſit bonæ fidei ſicut illa, quæ competit vxori, vt dos ſibi reſtituatur, in l. de diuiſione. ſol. matr. nu. 9. 16

Reſtitutio dotis cum ſemel eſt ſequuta effectū, non retractatur per ceſſationem cauſæ, in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 229. 45

dotis reſti. quæ ſit conſtante matr. propter inopiam viri ſit contra reg. iuris. ibid. num. 229. fol. eod. & non eſt propria reſtitutio, ſed potius quædam ſequeſtratio, quæ ſit in manib. vxo. nec talis reſtitutio poteſt præiudicare marito quin ſol. matr. ſoluum ibi remaneat benefi. ne conueniatur vltra quam, &c. nu. 99. 40

Reſtitutio dotis datæ ſocero ſi fiat ab ipſo ſocero filio emancipato cōſentiente, vel præſente muliere, an liberet ipſum ſocerum etiā in caſu diſſipationis factæ per filium, in l. 2. ff. ſol. matr. nu. 12. 10

Dotis reſti. facta conſtan. matr. an ſit ptopriè donatio. ibid. nu. 15. eod.

¶ Dubium an fiat aliquid per probationem non concludentem, in l. 1. C. de proc. nu. 12. 123

Dub. an dicatur in bona fid. in l. 3. §. genera. ff. de acq. poſſ. nu. 16. 87

Dubitans & ignorans æquiparantur. ibid. nu. 17. fol. eod. & in l. 1. ff. de cond. indeb. num. 25. 170

Dubitatio ſi poſſit eſſe poſt ſententiam, poteſt tranſigi. ff. de tranſact. l. qui cum tutoribus. §. qui per fallaciam. nu. 1. 221

Dubitationis quælibet pars ſi tendat ad eundem finem non eſt curandum de illa dubitatione. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius, n. 30. 220

Dubium eſſe non dicitur, de quo eſt regula iuris, licèt aliqui caſus ſunt excepti. de leg. 1. l. cætera, nu. 4. 78

dubitare de ſingulis non eſt inutile. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius. nu. 17. in verſ. gramatici certant de lana ſepè caprina in fin. fol. 219

Dubitans de morte teſtatoris, vel de viribus teſtamenti non poteſt hæreditatem adire, vel repudiare. ff. de acq. hær. l. is qui, nu. 15. & 16. fol. 73. & in l. nec is. eod. tit. nu. 2. 77

Dubietas, ſeu pendentia non plus debet operari q̄ operaretur ſi actus ſequutus eſſet. ff. de cond. indeb. l. Iul. nu. 2. 202

Dubium quando eſt quod pars, & iudex nihil opponunt, iudicium procedit, & valet ſententia. ff. de verb. oblig. l. ſi Titius. 43

Dubitans vel ignorans ſi iurat contra veritatem, an dicatur periurus. ff. de in litem iuran. l. videamus, nu. 6. 146

Dubitans de tituto etiam de iure canonico præſcribit. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus, nu. 8. 75

Dubium qñ eſt aliquid de iure canonico, & reperitur clara regula de iure ciuili debet ſtari iuri ciuili, etiam in foro canonico. C. de rei vend. l. quoties, nu. 23. fol. 183. & ècontra, vt in l. filium quem habentem. C. fam. ercis. nu. 8. fol. 185. & in l. 2. de acq. poſſ. in §. genera, n. 22. 87

Dubium ſi ſit qua mente aliquid factum ſit inter viuos, declaratur ex verbis prolatis in vltima volun. ff. de leg. 1. l. qui filiabus, nu. 6. 46

Dubitanti ita parcitur ſicut erranti, & ignoranti. ff. de acq. hære. l. qui in aliena §. is, qui putabat, nu. 10. 63

Dubia & incerta præſumuntur eſſe peremptoria, & perpetua. ff. de cōd. indeb. l. ſufficit, nu. 2. fol. 201. nam idem iudicamus de dubio, quod perpetuo, vt l. cum quis. C. de iur. & fac. ign. nu. 20. 45

Dubitans & errans an differant, in l. ſi per errorem. ff. de iuriſd. omn. iu. l. & nu. 16. fol. 90. & in l. qui in aliena. §. ſi is, qui putabat. ff. de acq. hær. nu. 10. fol. 63. in l. nec is. §. hæres. eod. tit. nu. 10. 78

¶ Ducatus.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

¶Ducatus. Quot ducati olim,& hodie faciant libram auri, in l. puniri. C.ſi contra ius,vel vtil.pub.nu.2. 55

Ducati expreſſi,in l.qualiter conſiderentur,an vero ſint maiores noſtris currentibus, in l.ſtip.§.ex his.ff.de verb. obl.nu.16. vbi poteris videre qualiter conſiderent in don.ad diſcerendū qñ egeāt inſinuatione. 23

¶Duellum an ſit licitum de iure.in l.ex hoc.ff.de iuſt.& iur.nu.31. 9

Duellum poteſt tripliciter contingere.ibid.nu.32. eod.

Duellum ex quib.cauſis permittatur de iure cano.ibid.nu.33.& 34.

Ad duellum an poſſit ruſticus, vel vilis perſona prouocare nobilem.ibi. eod.nu.& fol.

Duellum an ſit proſequendum quouſque alter ſuperetur.ibid.n.34. eo.

Si quis moriatur in duello non efficitur per hoc ſeruus pœnæ nec eius teſt.rumpetur.ibid.nu.35. eod.

Duellum cp generalis conſuetudo permittit eſt licitum. ibid. nu.eod.in fin.eod.

Duellum concedens peccat mortaliter.ibid.nu.36. eod.

Prouocatus ad duellū ſi debet decapitari propter crimen, an eius mors debeat differri.ibid.nu.37. eod.

¶Dum hæc dictio an & quando importet conditionem, vel ſuſpenſionem dum,hæc dictio an,& quando importet conditionem,vel ſuſpēſionem,in l.non exigimus.§.quod diximus nu.5.fol.149.& in l. clam poſſidere.§.qui ad nundinas.ff.de acq.poſſ.num.4.fol.89.comprobatur per l.in ius vocati.ff.de in ius voc.nu.4.fol. 109.in fin.

Duo rei credendi,& debendi.infra in verbo Reus.

Duo an poſſint inſolidum poſſidere.vide infra in verbo Poſſeſſio.

Duo poſſunt in eadem carta ſcribere ſuum teſtamētū inuicem ſe ſubſtituendo.l.licèt inter priuatos,nu.3.C.de pact. 81

Duo quando ſunt conuenti in eadē re non diſtributis expreſsè partib. dicuntur coniuncti re,& verbis.ff.de leg.l.ſi duob.§.ſi Titio.nu.2. 46

Duo quando concurrant in eo puncto, interpretatio debet fieri in partem fauorabiliorem,niſi concurrant ſucceſſiuè, quia tunc ordine primum,inſpicitur.de leg.1.l.ſi poſt mortem,nu.9. 116

Duo quando requirantur ad conſummatioē nalicuius actus, præfertur ille in quo prius illa duo reperiunt.in l.quoties.C.de rei vē.n.33. 183

Durare ſemper præſumitur, quod ſemper incluſum eſt ex voluntate teſtatoris.ff.de vulg.& pup.ſubſt.l.Lucius.nu.16. 153

Durare quis præſumitur in eadem voluntate etiam poſt longum tempus.C.de teſt.l.ſancimus,nu.6. 111

¶Duumuiri,hoc vocabulum antiquum eſt apud Romanos, & qualia officia ſignificet.C.de iud.l.cùm ſpeciali,nu.2. 160

Duumuiri an ſit terminus magiſtralis aptus comprehendere quemcunque magiſtratum cui præſſent duo viri.l.omnibus.ff.ſi quis ius dicē. non obtemperauerit,nu.8. 102

Duumuiri qui ſint.C.qui admit.ad bon.poſſ.l.vt verborum, num.1.fol. 17.& in l.omnibus.ff.ſi quis iusdic.nu.17. 103

Dux ſi dederit exactori fiſcali poteſtatem, quòd poſſit compellere debitores fiſcales ad ſoluendum omni correctione qua ſibi videbitur, tenebitur tñ ſeruare ſtatuta loci.de leg.1.l.ſic legatum.nu.33. 131

De litera E.

ECCLESIA nunquam moritur, in l. ſi ita quis promiſ. §.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.12. 121

Eccleſiæ acquititur per ſtip. factam à quocunque, in l. qui Romæ.§.Flauius.ff.de verb.oblig.nu.24. 179

Eccleſiæ quando eſt facta don.quando valeat, & quando poſſit reuocari,in d.§.Flauius,nu.19.& nu.24.& 25. eod.

Eccleſia eſt incapax, emphyteuta in eam alienante inter viuos, non tñ in vlt.volun.in l.ſi ita qs promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.obl.n.15.221

Eccleſia quid ſit & quot modis capiatur, in l.1. C.de ſacroſan. Eccleſ. in 2.lect.num.1. 15

Eccleſia & Imperator fraternizant.ibid.nu.24. 16

Eccleſia in dubio vtitur iure communi, niſi contrarium expreſſum reperiatur,ibid.nu.16.fol.eod.& in 1.lect.nu.30. 14

Eccleſiæ fauore tenendus eſt ille intellectus, & opinio, quæ fauet religioni ſeu Eccleſiæ,vide ibid.num.18.in prima lect.fol.13. in Auth.ſi qua mulier.eod.tit.num.13. 24

Eccleſiæ magis fauetur quam filijs,excepto in legitima, in l. 1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.20.fol.13.& in Auth. ſi qua mulier.eod. tit.num.4. fol.23.& in l.licèt inter priua.C.de pact.nu.6. 81

Eccleſia mittens animalia ſua ad paſcendum in locis paſturæ communitatis,tenetur ita ſoluere ſicut laici, vide in l.placet. C.de ſacroſan. Eccleſ.in 2.lect.num.25. 20

In Eccleſiam an transferatur dominium rei venditæ ſine traditione, in verbo Dominium.

In Eccleſiam tranſit fideicommiſ. vniuerſale ei factum ipſo iure abſq; reſtitutione reali,vel verbali,in l.vt inter diuinum.C.de ſacroſan. Eccleſ.nu.8.& 9.& poterit agere contra debitores rei vendica.reſt. nondum facta,nu.10.concludit nu.11. 30

In Eccleſiam an tranſeat quaſi dominium ſine traditione rei ſicut, & tranſit dominium.ibid.nu.14.& 15. eod.

Eccleſia diſconſecratur per ſanguinis effuſionem iniurioſam, in l.non dubium.C.de legib.nu.40. 37

Eccleſiam ſi teſtator mandet conſtrui in loco communi, tunc ſocius et inuitus tenetur partem ſuam vendere, in l. ſerui electione.§.Labeo. ff.de leg.1.num.31. 19

Eccleſia non poteſt alienare res ſibi datas hoc pacto quādo poteſt ſubueniri neceſſitatibus per alienationem alicuius rei. ſupra in verbo Donatio,& in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.in 2.lect.nu.28. 170

Eccleſiæ ſitæ in medio duarum diœce. ſi relinquatur quarta Epiſcopalis,an debeat diuidi inter vtrunque Epiſcopum,in l.Titiæ, de legatis primo,num.35. 69

Eccleſiam inſtituens,& filios exhæredans alium quærat quam Auguſtinum,in l.ſi cui legetur.§.ſinautem.ff.de leg.1.nu.12. 92

Eccleſia non poteſt alienare fundum emptum ex pecunijs, quas ſibi legauerat teſtator,vt ex eis emeret fundum, in l.filiusfam.§. diui.ff.de leg.1.num.26.in 1.lect. 166

Eccleſia an poterit emere immobilia prohibente ſtatuto, & an tale ſtatutum valeat.in d.§.diui.in 1.lect.nu.72.fol.165.& in 2. lect.nu. 107. fol.173.& in l.vt inter diuinum.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.30. 31

Eccleſia nunquam claudit gremium ſuum redeūtib. ad ſe, in l.1.§. ſublata.ff.ad Trebell.in 2.lect.nu.18. 197

Eccleſiæ res ſi ex ſtatuto Epiſcopi ſint prohibitæ alienari ſine eius cōſenſu,an ſi ipſi Epiſcopo locatæ fuerunt,valeat talis locatio, in l.1.§. fuit quæſitum.ff.ad Treb.in 2.lect.nu.9. 201

Eccleſia habet idē priuilegiū,cp ciuitas, vt non obligetur ex mutuo niſi pecunia ſit verſa in eius vtilitatē,vide in l.ciuitas.ff.ſi cer.pet.n.13.49

Eccleſiæ ſi qs cōcedat quicqd habet in tali loco niſi apparet de iure cōcedētis,talis cōceſſio nihil valet,in l.2.§.etenim.ff.de acq.poſ.n.12.64

Eccleſiæ fundum obligatū cū licentia Epiſcopi poterit creditor aliena re nō ſeruat ſolennitate,in l.1.§.itē acquirimus.ff.de acq.poſ.n.6. 65

Eccleſia habetur loco ſui hæredis, & ſic habetur loco filij in poteſtate. ff.de verb.oblig.l.ſi quis ita promiſerit.§.ea.l.nu.14. 221

Eccleſia funditus deſtructa, & reædificata an dicatur eadē, vel diuerſa, vide.l.inter ſtipulantē.§.ſacrā.n.30. fol.134. & an tunc reficiens efficiatur patronus alijs,excluſis,in l.ius autem.ff.de iuſt.& iur.n.18. 13

Eccleſia poteſt prædia ſterilia alienare ſine debita ſolennitate.l. mandata.nu.10.ff.de offi.eius cui mand.eſt iuriſd. 60

Eccleſia priuilegiata præſcriptione. 40. ann. ſi ſuccedit priuato contra quem erat inchoata præſcrip.10.vel 20.ann.an iſta præſcriptione inchoata perficiatur contra Eccleſiam, in Auth. quas actiones, num. 36.C.de ſacroſan.Eccleſ. 34

Eccleſia quamuis non poſſit alienare ſine ſolennitate, tamen ſi faciat conditionem meliorem, valebit alienatio.l.cùm hi.§.eam tranſactionem num.2. 218

Eccleſiæ ſi relictum eſt aliquid annuum in perpetuum, cp ratione infinitatis euitandæ illud in perpetuum intelligitur vſque ad centū annos.ff.de in litem iur.l.videamus.§.deferre,nu.9. 146

Eccleſia poteſt facere contractum ſibi fauorabilem, & vtilem abſq; ſolennitate legali,vel canonica.ff.de pact.l.contra iuris.nu.9. 199

Eccleſia quæ habet rem in emphyteuſim, ſi ceſſauerit biennio ſoluere canonem, an ita poſſit repelli ſicut alij emphyteutæ vide. C.in vſib. feud.nu.6.fol.233.& in l.placet.C.de ſacroſ.Eccleſ.in 2.lect.n.18. 19

Eccleſia quando petit reſtitutionem contra contractum, priuilegiū ſuū maius eſt quam priuilegium minoris.vide.C.in vſib.feud.nu.94.241

Eccleſia & clerici an poſſint opponere exceptionem non num. pec. in bonis patrimonialibus.ff.ſi cert.pet.l.ius pecuniam,nu.8. 50

Eccleſia & minor ciuitas ſeu reſp.licèt æquiparentur, vt in l.legatū.ff. de leg.1.nu.18.fol.23.& in l.vt inter diuinū.C. de ſacroſ. Eccl.nu.2. fol.29.& l.Imperatoris de re iud.nu.8.fol.179.tamen quo ad præſcriptionem differunt.in Auth quas actiones.nu.43.C.de ſacroſ.Eccl.34

Eccleſia debet eſſe cultrix, & amatrix iuſtitiæ.C.de rei vend.l.quoties. num.9. 182

Eccleſia nouantulana, quæ habet priuilegiū, vt non præſcribatur cōtra eā niſi centū annis ſi velit præſcribere contra priuatum an poſſit vti retorquutione.vide Auth.quas actiones.n.16.C.de ſacroſ.Eccleſ. 32

Eccleſia aliqua ſiue perſona, ſi ita ſe habuit per plures annos, cp non oportuerit.iuriſd.exerceri,per hoc non amittit iuriſd. quod habebat. ff.de conſtitutioni.prin.l.beneficium,nu.54. 31

Eccleſia eſt benè priuilegiata in præſcriptione paſſiua, nōn autē actiua. Auth.quas actiones,nu.12.C.de ſacroſan.Eccleſ. 32

Eccleſia præſcribit rem priuati.30.annos.ibid.nu.14. eod.

Eccleſia de proximi conſecranda, an habeatur pro conſecrata, quo ad hoc vt gaudeat priuilegijs vide.C.de inofficioſ.teſt.l.quamuis,nu.7. 162

Eccleſia ſi arquirat rem feudalem tenetur ad omnia ad quæ tenebantur vaſalli.l.placet.nu.12.C.de ſacroſ.Eccleſ.in 2.lect. 18

Eccleſia ſi vendet rem duobus,primus emptor ſemper erit potior, licet alteri ſit tradita.C.de rei ven.l.quoties,nu.19. 182

Eccleſia vna quanto tempore poterit expellere etiam ſi ceſſat in ſolutione emphyteuſis,in Auth.qui rem,nu.17.C.de ſacroſan. Eccleſ.fol. 28.& in Marcellus.ff.ad Trebell.nu.37. 209

Eccleſia an reputetur de numero potentiorum. C. de his, qui potea.l. vnica,

Source : BIU Cujas

Reper.uper Lect.D.Ias.

vnica,nu.1.fol. 133. nam alienatio emphyteu. quæ fit in eam dñ fieri in potentiorem,vt in l.ſi quis promiſſę.§.ea.l.ff.de verb.obl.n.12.221

Eccleſia vel ciuitas an ſemper gaudeat præſcriptione centum annorũ.l. vt inter diuinum,nu.20.de ſacroſan.Eccleſ. 30

Eccleſia ſi habeat iuriſd. non præſcribitur contra eam minori tempore quam.40.ann.& ècontra Eccleſ.Roma.c.anno ibid.nu.21. eod.

Eccleſia vel capella ædificata iam decennio præſumitur ædificata conſentiente diœceſano.l.ſi certis annis,nu.10.C.de pact. 83

Eccleſia ſi vendidit rem priuato , ei euincetui : Eccleſia autem tenetur defendere coram quo iudice tractabitur cauſa euictionis,in Authen. quas actiones,nu.40.C.de ſacroſan.Eccleſ. 34

Eccleſia ſi vniatur alteri,poteſt vnius res vendi pro debito alterius. l. ſi eadem,nu.5.ff.de offi.aſſeſ. 62

Eccleſia an poſſit reſtitui aduerſus præſcriptiones, Auth.quas actiones, nu.33.C.de ſacroſan.Eccleſ.fol. 34

Eccleſia poteſt reſtitui in integrum aduerſus contractus, in quib.interuenit verus conſenſus Eccleſ.ibid.nu.34. eod.

Eccleſia ſi ex toto,& funditus collapſa erigatur, opus eſt,quod de nouo conſecretur per Epiſcopum, etiam ſi ex eiſdem lapidibus conſtruere tur.ff.de iuſt.& iur.l.ius autem ciuile,nu.20. 13

Eccleſia Romana non patitur præſcriptionem,niſi centum annorum.l. vt inter diuinum,nu.21.C.de ſacroſan.Eccleſ. 30

Eccleſia cadit in naturales pœnas contractus ſicut alij. l.placet, nu. 16. C.de ſacroſan.Eccleſ. 18

Eccleſ.tenetur ad munera ordinaria,& ſic ad tributa,ibid.nu.17. eod.

Eccleſia non tenetur ad collectas ibid.nu.18. eod.

Eccleſia ſi in ſuis prædijs ferrum fodiat, & portet in ciuitatem , vt vendat,an teneatur ſoluere gabellas,ibid.nu.24. 20

Eccleſia non tenetur cedere fiſco.ff.de eden.l.ne quiſquam,nu.5. 167

Eccleſiæ ſunt immunes à ſordidis munerib. & ſuper indictis , &c. l.placet,nu.8.de ſacroſan.Eccleſ.in 2.lect.fol. 17

Eccleſiæ à quib.muner bus ſint immunes,ibid.nu.9.& 13. eod.

Eccleſiæ duæ ſi ſint vnius nominis , & legatũ fiat ſimpliciter Eccleſiæ. S.Mariæ cum duæ reperiantur, legatum non viciatur propter incertitudinem,ſed debetur pauperiori.ff.de lege.1.l.ſi ita ſcriptum, num. 36.cum ſeq.fol.44. & in l.1.C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2.lect.num.3. fol.15.& in 1.lect.num.1. 13

Alicui quando aliquis dedit vnum fundum , & poſt certum tempus eſſet cuiuſdam Eccleſiæ , ꝙ interim poteſt donator donatorio illud pactum remittere.ff.de pact.l.ſi reus,nu.5. 213

ædes pro omni ædificio , in l. ſi fundum ſub conditio. §. qui fundum.ff. de leg.1.nu.3.& 5. 136

ædes & domus an idem ſint, vel an differant. ff.de leg. 1.l.cætera. §.hoc Senatuſconſul.num. 7.fol. 81.& quæ de ædib. dici poſſunt, vide. ſupra in verbo.Domus.

¶Edictum de legatis præſtandis ſuſtinet tantum legata coniunctis perſonis præſtanda,in l.1.ff.de leg.1.nu.89.fol. 7

Edictum ſi omniſſa cauſa teſt.in quib.caſib. habeat locũ. C.ſi quis omi. cau.teſt.in rub.nu.1.& quare fuit inuentum,nu.2. 194

Edictum ſucceſſorium non habet locum in ſuis.ff.de vſucap.l.ſi is, qui pro emptore,nu.178. 127

Edictum ſucceſſorium competit in delegato , vide de lib. & poſth. l. in ſuis.num.5. 178

Edictum ſucceſſorium an habeat locum in querela inoffi. teſt. ibid. nu. 45.& 51.52.& 53. 180

Edictum & interdictum an & qualiter differant.ff.de no.ope.nun.n.7. 4

Edictum prætoris quo ad bonorum poſſeſſiones habet quatuor capita , & quæ ſunt illa.C.qui admitti ad bon.poſſ.l.1.nu.21. 10

Ex edictis quæ actio competat,in l.1.ff.de leg.1.nu.88. 7

edictum de nou. ope. nun.an competat contra ſuccidentes arbo. in l.1. §.hoc autem.ff.de nou.ope.nun.nu.1. 6

Edictum pretoris licèt loquatur de argentarijs tñ extenditur ad nummularios.ff.de eden.l.quædam.§.nummularios,nu.1. 172

Edicta publica ſeu banna proponuntur à patiſſatib.ſeu rectorib.ciuitatũ de conſilio aſſeſſoris.l.omne officiũ aſſeſſ.nu.13.ff.de offi.aſſeſ.62

¶Aedificari , & ædificium Aedificare cuilibet eſt licitum cum conſtructio ædificiorum ſit de iure gen.in l.ex hoc iure.ff.de iuſt. & iur.nu.6. fol.9.niſi ædificium fiat ad æmulationem alterius, exempla vide,nu. 7.vſque ad 15. 9

Aedificanti in ſolo alieno bona fide an permittatur abraſio , ſeu detractio,in l.cætera.§.Marcellus,de leg.1.nu.4. 82

Aedificium non reputatur illud,quod duraturum non eſt, in l.cætera.ff. de leg.1.nu.7. 78

Aedificium ſi exceptuetur per teſtatorem intelligitur excipere ſuperficiem ſi multum ſolo cui cohæret , in l. ſi fundum ſub conditio.§.qui fundum.ff.de leg.1.nu.8. 137

Aedificia in villis an ſint ita fauorabilia ſicut in ciuitate , in l. prætor. §. deinde.ff.de nou.ope.nun.nu.2.& 3. 45

Aedificij facti in flumine pub. vel in mari , & collapſi impetu aquarũ an perdatur dominium,in l.quominus.de flumi.nu.103. 190

Aedificãs in loco priuato tenet ſatisdare nunciãti,ſed in publico ædifi. ſufficit re promiſſio.l.non ſolùm.§.ſi cũ iur.n.1.ff.de no.ope.nun. 27

Aedificium factum in fundo alieno , dominus fundi poteſt illud propria auctoritate deſtruere.l.1.§.nuncia,nu.2.ff.de nou.ope.nun. 7

Aedificatum ſpreta nunciatione antequam nunciatio ſit remiſſa demoliendum eſt propter auctoritatem edicti perpetui prætoris.l. prætor ait.in prin.nu.1.ff.de nou.ope.nun. 43

Aedificans ſpreta nunciatione quo caſu tenetur inſolidum , & ad patientiam,& ad impenſam demolitionis vide. ff. de nou. ope. nun.l.ſi opus.num.1. 43

Aedificium vetus ſi ſit funditus deſtructum, & reficiatur,poteſt ei nunciari nouum opus.ff.de no.ope.nun.l.1.§.ſi quis ædificium,nu.6. 11

Aedificium vetus funditus deſtructum non inſtauratur,ſed de nouo reficitur.ff.de iuſt.& iure.l.ius ciuile.nu.15. 13

Aedificia non debent eſſe imperfecta in ciuitate , ne ciuitas dehoneſtetur.l.prætor ait.§.deinde nu.2.ff.de nou.ope.nun. 45

Aedificium eſt vocabulum,& poteſt ſumi pro tota domo , ædes verò ꝓ omni ædificio,& omni ſpecie ædificij capiuntur, de leg.1.l.ſi fundũ ſub conditione.§.qui fundum,nu.3. 135

Aedificia quando fiunt in pluribus locis requiritur pluralitas nunciationum.ff.de nou.ope.nun.l.de pupillo.§.ſi in plurib.nu.1. 24

Aedificatur in area legata debetur legatario vltra aream. de leg.1.l.ſeruum.§.Procula.nu.2.vbi vide quando ſolo cedat. 84

Aedificare in dubio vnuſquiſq; preſumitur principaliter ꝓ ſe , & non ad iniuriã,vel inuidiam alterius.ff.de iuſt.& iur.l.ex hoc iure,n.11. 9

Aedificium cedit ſolo naturaliter,& efficitur eius, cuius eſt ſolum.ff.de verb.oblig.l.quod dicitur,nu.22. 204

Editio ſeu edere. Edendus eſt libellus actoris clarus,& certus taliter, ꝙ reus ex eius inſpectione poſſit deliberare,in l.1.ff.de eden.num.1.fol. 163.& editio debet fieri ante iudicium inchoatum. vt in reb. C. de eden.num.2. 58

Editio actorum publicorum debet fieri cum die , & conſule. in d.l.1.§. editiones.num.6. 166

Editio poteſt peti à quocunque cuius intereſt.ibid.nu.7. eod.

Editio debet fieri cuicunque petenti de ſcripturis banni , vel alterius actus tendentis ad vindictam pub.ibid.nu.8. eod.

Editio inſtrumenti,quæ ſit à parte parti,licèt non debeat fieri cũ die, & conſule,tñ debet continere nomina teſtium,& notarij.ibid.nu.ſi.eo.

editio inſtrumenti,de quo facta fuit mentio in libello actoris, debet per eum fieri ante litem conteſtatam,in rub.C.de edendo , nu.3. fol. 58. & in l.1.§.edendi,nu.1.fol.166.ff.eod fallit niſi ſit inſtrumentum, ꝙ debet ita eſſe penes reum,ſicut penes actorem, vt in l. ſi leg.eod. ti. u. num.2 fol.166.& an ſi pars noluerit edere poſſet iudex pronunciare, ꝙ tali inſtſo non præſtetur in perpetuũ fides.in d.§.edenda,n.2.166

Editio partis contractus ſui inſtrumenti an ſufficiat,in d.§. edenda, nu. 3.fol.eod.& in rub.ff.de nou.ope.nun.nn.fin.in fi. 3

Editio ſtatuti an debeat fieri in totum cum ſua rub. an verò in parte,in d.rub.ff.de nou.ope.nun.nu.fin. eod.

Edere an cogitur legatarius copiam teſtamenti , de qua fecit mentionẽ in libello,in l.ſi lega.ff.de eden.nu.1. 166

Edere an cogatur emphyteuta inſtrumentum inueſtituræ liuellariæ. ibid.num.8. eod.

Edere an teneatur vaſallus domino copiam inſtrumenti feudi , ibi.n.9.

Edere vbi quis tenetur inſtrumentum non tenetur edere originalem copiam,& exemplũ,ibi.n.ſi.fol.eo.niſi qñ fides non adhibetur exẽplo.in l.procur.C.de eden.num.fin.fol.67.cum regulariter exemplum non probet niſi originale exhibeatur,vt in l.ſi quis.C.de eden.nu.2. eod.

Editio eſt fienda fiſco ad fundandam eius principalem intentionem,in l.nec quiſquam.ff.de eden.num.2.fol.167.fallit tamen in criminalibus,ibid.nu.ſi.fol.eod.& in l.1.C.de eden nu.8.& 15. 59

Editio ſit fauore dotis ad fundandam intentionem. in d. l. nec quiſquã. ibid.nu.3.. 167

Edere non tenetur Eccleſia fiſco,ibid.nu.5. eod.

Editio libri argenta.debet fieri de toto per hæredẽ habentem librũ,non autem pro ſua hær.parte.in l.prętor.§.cogentur,nu.1.ff.de eden. 168

Edere tenetur campſor librum ſuum ad probandum depoſitum pecuniarum,ꝙ penes ipſum fecit,in l.prętor ait.§.rationem.ff.de eden.nu. 4.fol.169.non tamen ad fundandum intentionem actoris , vt in l. 1. C.de eden.nu.4. 59

Edere non tenetur argentarius librum ſuum de non ſpectãtibus ad officium ſuum.in d.l.prętor.§.rationem,nu.4.& 5. 169

Edi debet ſcriptura continens conſtitutum.ibid.nu.fin. eod.

Editio quando fit officio iud.an amiſſio probetur per iuramentũ, & qd in argentario,in l.prętor.§.prętor ait.ff.de eden.nu.16.& 17. 170

Edere inſtrumenta non tenetur notarius niſi his, quorum mandato cõfecta ſunt,in l.quędam.ff.de eden.nu.2. 171

Edere tenetur argentarius cum die , & conſule , quę rationes pertinent ad petentem,in l.prætor ait.ff.de eden.nu.1. 167

Edere qui tenetur de dolo,vel lata culpa ſi non edit. vel malitioſè edit, tenetur ad totale intereſſe in id,quod intereſt petentis,ibid.nu.1.fol. eod.& in l.ſiue noſtrum.ff.de in litem iur.nu.2. 144

Editio non fit argentario , vel eius ſucceſſori. in l. prętor ait.§. prętor , num.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

num. 1. ff. de eden. 170
Edere tenetur hæres copiam inſtrumentorum quamuis protocolla ſint alij legata, in l. quædam. § nihil intereſt. ff. de eden. nu. 10. 172
Edere tenentur notarij argentarij, & ſimiles, in l. argentarius. ff. de eden. nu. 1. fol. 172. & notarius, qui non edit eſt in dolo præſumpto, in d. l. § . cùm autem. num. 1. 173
Edi debent inſtrumenta, & rõnes defuncti hæredi deliberanti an adeat, vel ne, in l. Ariſto. ff. de acq. hær. nu. 1. 94
Edere non tenetur reus actori niſi ex cã cuius indagatio ſpectet ad iudicem, in l. ipſe diſpice. C. de eden, nu. 1. & ex quib. cau. cogatur, n. 5. 59
Edere an & quando cogatur vſurarius librum rationum, & quid qñ deſijt exercere vſuras, & quid de eius hærede, in d. l. 1. C. de eden. n. 9. 59
Edere an cogatur reus inſtrumenta ſeu librum rationum in caſu in quo proceditur ſimpliciter, & de plano, ibid. nu. 14. 60
Edere an teneantur mercatores codicem rationum, ibid. nu. 15. eod.
Editio actorum tam criminalium quam ciuilium debet fieri ad indaginem veritatis, in l. is apud quem. C. de eden. nu. 1. fol. 60. & nu. 5. eod.
Editio rationum ſeu inſtrumentorum, quæ fit officio iud. in quo differat ab editione, quæ ſit per actionem in factum, ibid. nu. 2. eod.
Edere licèt reus non teneatur actori, actor tamen etiam ſi ſit fiſcus tenetur edere ipſi reo, in l. non eſt nouum. C. de eden. nu. 1. 66
Edenda ſunt inſtrumenta, vel rationes per actorem reo cõuento, ad fundandã eius exceptionem doli, in l. & quæ à diuo. C. de eden. n. 1. 2. 68
Edere an teneatur reus actori ad fundandam eius intentionem vbi tractatur de periculo animæ, ibid. nu. 3. eo.
Edere an quis cogatur ſi non præceſſerit mandatum petentis, & an per actionem in factum cogatur edere. ff. de eden. l. quædam, nu. 4. 171
Editio inſtrumenti debet fieri cum die, & conſule ei, qui vult redarguere inſtrumentum de falſo. ff. de eden. l. 1. §. editiones. nu. 9. 166
Editio vbi venit officio iudicis non attenditur tempus moræ, ſed decretum ſeu præceptum iudicis. ff. de eden. l. vbi exigitur, nu. 4. 171
Editio actionum, vel inſtrumentorum quo iure petatur, in l. 1. in princ. verſ. vltimo præmitte. C. de eden. 59
Editio rationum, & inſtrumentorum debet fieri per offic. iudic. & non actio. ff. de acq. hær. l. Ariſt. nu. 3. fol. 99. & in l. 1. C. de eden. nu. 6. eod.
Editio in argentario fit officio iudicis, tamen argentarius non probat amiſſionem per iuramentum, & an ſolum fiat officio iud. ff. de eden. l. prætor ait. § prætor ait. nu. 14. 170
¶ Effectus diſpoſitionis teſtatoris confertur poſt eius mortem. ff. de leg. 1. l. ſi quis legauerit, nu. 4. in prin. 126
Effectus ſi reſultent de proprijs nominibus non eſt curandum. ff. ſolu. matr. in rub. nu. 16. 3
Effectus obligationis conditionalis tranſit ad hæredes promiſſoris actiuè, & paſſiuè. ff. de verb. oblig. l. ſi quis Titius, nu. 1. 104
Effectus ſententiæ latæ interdum ſtat in pendenti, nec interim põt executioni mandari. ff. de re iud. l. duo iudices, nu. 1. 173
Effectus qualis ſequatur quando poſſeſſorium, & petitorium cumulantur. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune, nu. 181. 109
Effectu carens caret etiam nomine, de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 94. 183
Effectus reſultantes ex poſſeſſione, an transferant onus probandi in aduerſarium, & qui & quales ſunt, vide. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 127. 106
¶ Electio in alternatiuis an & quando ſit debitoris, in l. cùm propo. C. de tranſact. nu. 6. fol. 105. & in l. non vtique. ff. de eo, quod certo loco. nu. 1. cum plu. ſeq. fol. 214. & ſupra in verbo Alternatiua.
Electus in Imperatorem ante coronationem an valeat eius reſcriptũ, in l. quamuis. C. de inoffi. teſt. nu. 5. 162
Electio eſt actoris quando duo remedia ſimpliciter competunt, in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 189. 44
Electio ſi ſit creditoris in alternatiua ſummarum, vel quãtitatũ in quibus non cadit affectio, an vtraque ſit in obl. in l. ſi duo rei. ff. de verb. oblig. num. 3. 202
electio in contractib. datur credito. quando verba executiua ad ipſum ſtipula. referuntur, & an ſit idem quando verba ſunt dubia, & quid in vlt. dolum, in l. ſic ſtipula. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 145. & in l. planè. §. ſi ita Titio. ff. de leg. 1. nu. 1. 4. & 12. 67
eligendi facultas dicitur perſonalis nec poteſt alteri cedi viuẽte perſona cui fuerit conceſſa. vide, in l. ſi ſtip. fuerim. ff. de verb. obl. n. 1. & 5. 123
eligendi facultas, & alia, quæ ſunt perſonalia, & meri facti non tranſeũt ex perſona filij, vel ſerui in patrem, vel dominum, ibid. nu. 2. eo.
eligendi facultas in alternatiuè debitis, an & quando tranſeat ad hæredes. ibid nu. 4. & 6. eo.
eligere ſeipſum licet quis non poſſit, poteſt tamen conſentire electioni de ſe factæ. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 19. & 21. 31
electio an poſſit fieri de ipſo quando quis iurauit eligere meliorem, & ipſe ſit melior. ibid. eod. num. eod.
electioui de priore nondum confirmato, an teneantur ſtare canonici de nouo electi per mortem, aliorum, qui eum elegerunt, in l. ſi ita legatum. §. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 5. 114. in fin.
electionis variatio excluditur per lit. conteſt. vide, in l. ſerui electione. ff. de leg. 1. nu. 17. 16
Electio videtur data promiſſori quando ſtipulator eam ſibi non reſeruauit. ibid. nu. 17. eod.
Electio an inducatur per verba, eligere volo, ibid. nu. 20. eod.
electio tunc competit debitori quando vtriuſque rei habet expeditam ſolutio. aliàs non, in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 28. 89
electione facta ante tempus an licitum ſit variare ſi res electa petijt. in l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 4. fol. 150. & in l. ſerui electione. eod. tit. nu. 1. 15
electio quando fit à l. vel ab homine non admittitur variatio nec purgatio moræ, in l. ſerui electione. ff. de leg. num. 1. fol. 15. & in l. ſi pluribus, eod. tit. nnm. 4. 59
electione in vlt. volun. facta periculum ſpectat ad legatarium, in l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 1. & 3. 150
electio circa res, vel perſonas honoratas in quo differat ab electione circa perſonas alternatinè grauatas, in l. ſi ex toto. §. ſi ita ſcriptum. ff. de leg. 1. num. 14. 25
electio in quo differat ab optione, in l. Iul. ff. de leg. 1. nu. 17. 28
electio cadit in alternatiuis in quibus vtrunque eſt in oblig. ſed alterũ tantum in ſolutione, & quid de optione, ibid. nu. eod. eod.
electio erronea præiudicat eligenti, ſecus tamen eſt in optione, ibid. eo. num. eod.
electio in vlt. volun. alternatiuis in dubio eſt legatarij, in contractibus verò eſt debitoris, in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. n. 12. fol. 88. & in l. cũ res eo. tit. n. 27. fol. 89. & in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. eo. tit. nu. 7. 26
electionis error ſi non ſit in cauſa ſubſtantiali oblig. legati alterna. ſed in quodam extrinſeco non impedit electionem iterari, in l. ſerui electione. ff. de leg. 1. nu. 6. 15
electio in re legata non poteſt fieri ante aditã hæreditatẽ. vide ibi. n. 9. e.
electio eſt legatarij in leg. quando teſtator relinquit incertum de certis. in l. qui duos. ff. de leg. 1. nu. 1. & 2. fol. 49. & in l. ſi quis à filio. §. ſi quis plu. eod. tit. nu. 1. 58
Electio in legatis eſt hæredis ſi teſtator ſenſerit de certo, ſed non appareret de quo, in l. legata generaliter. ff. de leg. 1. nu. 6. & 8. fol. 70. & in l. apud Iul. §. ſi hæres. ff. eod. tit. nu. 1. & 9. 76
Electio quando ſpectat ad hæredem cum tempore determinato eo negligente intra dictum tempus, electio tranſit ad legatum, in l. legato generaliter. ff. de leg. 1. nu. 17. 71
Electio ſi alicui ſpectet ex vltima voluntate, non poteſt variare, & poſt electionem periculum ſpectat ad legatarium. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. Stichum, nu. 1. 150
Electio vbi eſt legatarij tenetur mediocrem eligere, adeo, ꝙ non poſſet eligere peſſimum in ſui damnum hæredem contradicere. ff. de leg. 1. l. legata generaliter, nu. 3. & 4. fol. 70. & quid ècontra ſi eſt debitoris, nu. 6. & 8. fol. eod. & quid in dubio quando electio in legatis eſt hæredis. an præſumatur legatum de viliori, vel de mediocri, in l. ſi quis à filio. §. ſi quis plures. eod. tit. nu. 3. 59
Electio ſi tenuit de iure gentium, electus tutus eſt in foro conſcientiæ. C. de fideicom. l. & ſi inutilem, nu. 5. vbi, clarè fol. 206
Electio Epiſcoporum pertinet ad clericos Eccleſiarũ cathedraliũ de iure communi. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil cõmune, nu. 125. 160
Electio competens ſi deuoluatur ad Epiſcopum certis monachis habẽtib. eligere de gremio vnius monaſterij Epiſcopus tenebitur eligere ex illo gremio. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. §. qui iniuriarum. nu. 23. 156
Electio in vltimis voluntatibus vt valeat ſex requiruntur. ff. de lega. 1. l. ſerui electione. nu. 5. 15
Electio non impeditur in alternatiuis, ſi aliquis error interueniat. ff. de leg. 1. l. ſerui electione, nu. 6. eod.
Electio vnius rei eſt inuariabilis. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi, nu. 13. 38
Electio eſt debitoris in obligatione generis ſubalterni, quia poteſt variare vſque ad ſolutionem. ff. de verb. oblig. l. qui ex plurib. nu. 1. 152
Electio an ſit legatarij in legato generis, vel hæredis. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ſi cui homo, nu 4. fol. 149. & in l. cùm incertus. eod. titu. nu. 3. fol. 43. & in l. ſi ita legatum. eod. tit. nu. 7. 113
Electio eſt legatarij in legato generis in his quorum indiuidua habent fines determinatos à natura, ſicut eſt homo, bos, equus, ſecus eſt in reb. quarum indiuidua non habent fines determinatos à natura, ſed per artem, &c. vt domus. ff. de leg. 1. l. ſi domus, nu. 20. in fin. 120
Electio mala non nocet in electione perſonarum conueniendarum. ff. de cond. indeb. l. cùm indebitum. §. creditor. nu. 3. 201
Electio eſt variabilis in contractibus, ſecus tamen in vltimis voluntatib. ff. de leg. 1. l. ſerui electione, nu. 1. fol. 15. & in l. ſi pluribus, eo. tit. nu. 20. fol. 60. & in l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. eod. nu. 4. & 5. fol. 150. & in l. ſi ita legatum. eod. tit. nu. 7. 113
Electio quando eſt contra perſonas grauatas, tunc. admittitur variatio. ff. de leg. 1. l. ſerui electione, nu. 2. 15
Electio inualida non aufert facultatem de nouo eligendi. ibid. nu. 3. eo.
Electio Papæ ſi fuerit meticuloſa, ſi tamen coronatio ſequitur voluntarie valet, & purgat metum præcedentem. ff. de cond. ob turp. cauſam. l. ſi ob turpem, nu. 2. 167
electio ſemper eſt debitoris in alternatiua rerum donec vtraque res ſupereſt. ff. de eo, quod cert. loc. l. non vtique, nu. 3. 214

Electio

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Electio trahit ſecum executionem in obligatione generis. ff. de verbo. oblig. l. ſi centum. nu. 2. 168

Electio in alternatiua locorum ſemper eſt creditoris, & non debitoris. ff. de eo quod certo loco. l. non vtique. nu. 4. 214

Electio in alternatiua mixta rerum, & locorum eſt creditoris. vide. ibid. num. 6. eod.

Electio prælatorum ſi fieri debet, abſentes ſunt vocandi, & ſic eis ignorantib. fieri non poteſt, tamen bene eis præſentibus, & inuitis. C. qui admitti ad bono. poſſ. poſſunt. l. 1. nu. 19. 9

Electus ſi quis fuerit ab vno, confirmatus ab alio, & velit renunciare debet renunciare in manibus confirmantis. l. more, numero 31. ff. de iuriſd. omn. iudic. 79

Electus ad epiſcopatū, ſed nondū cōſecratus, non pōt exercere epiſcopalia, nec indulgentias concedere. C. de inof. teſta. l. q̄uis. nu. 4. 162

Electus in Epiſcopum, & confirmatus à Papa, non poteſt ante conſecrationem dici Epiſcopus, cum interim non habet executionem. ff. de leg. 1. l. id quod. nu. 21. 28

Electionem habens per futurum ſubiunctiui, poſtquam ſemel elegit non poteſt variari. ff. de verb. oblig. l. ſi quis ſtipulatus. nu. 1. 156

Electio in alternatiuis, quando eſt creditoris, vnus ſolus eſt alternatiue promiſſis præcisè petendus. ibid. num. 2. fol. eod & tunc electo mortuo ſine mora, & culpa debitoris ipſe debitor liberaretur. ibi. n. 3. eo.

Eligendi poteſtas, vel declarandi durat in vltimis voluntatibus, per annum. C. communia deleg. l. ſed & ſi quis. num. 3. 215

Eligendus ſi quis ſit ab aliquibus, & ab alijs confirmandus: ſi in electione nihil ſit oppoſitum contra perſonam, non poterit poſtea opponi. l. more. nu. 32. ff. de iuriſd. omn. iud. 79

¶Eleemoſina. Eleemoſinarum conſueta præſtatio perpetuam habet firmitatem. ff. de leg. 1. l. non amplius. §. ſi certum. num. 13. 53

Eleemoſina. de hac materia vide infra in verbo oblatio.

Emancipatio. Emancipatus filius an poſſit ſtipula. patri. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 39. 205

Emancipans filium adoptiuum quem promiſit tractare, vt filium an incidat in pœnam. in l. qdam cum filium. ff. de verbor. obliga. num. 13. cum pluribus ſeq. 209

Emancipare filium pater non cogitur niſi ex illis cauſis ex quibus poteſt filius ipſum exhæredare. in l. filijs matrem. C. de inoffi. teſt. nu. 6. fol. 173. & remiſſiue. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 14. fol. 209. & in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 33. 26

Emancipatus in qb. æquipareť liberto. in l. q̄ dī. ff. de verb. obl. n. 39. 205

Emancipationis inſtrumentum probat patriam poteſtatem præceſſiſſe. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 18. 165

Emancipatus bene poteſt inſtitui ſub conditione caſuali, vel mixta, dato, quod in eius defectum non exhæredetur. in l. filius à patre. ff. de libe. & poſthum. nu. 8. 196

Emancipatus à patre, donec pater viuit, non debet habere fideicom. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſth. nu. 39. 210

Emancipatus exhæredatus, q̄ agnouit bon. poſ. gratia litis agnoſcendæ nullum ius conſequitur, ſed ſolum aditum ad querelandum teſta. & poſteà ad petitio. hær. & ideo interim non poteſt auferri à ſcriptis hęre. poſ. bonorum hære. in l. quamuis. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 162

Eman. ſuccedunt æqualiter p vnde liberi. in l. 1. C. vnde liberi. nu. 1. 31

Emancipatus vocatur de iure prætorio ad ſucceſſio. inteſt. licèt non de iure ciuili, in l. ſi filius, qui in poteſtate. ff. de lib. & poſthu. nu. 34. 172

Emancipatio præſumitur, quando filius habitauit ſeorſum à patre per 10. ann. in l. ſi certis. C. de pact. num. 12. fol. 88. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hære. nu. 50. 62

Emancipari an poſſit filius in vltimo vitæ ſpiritu. in l. filijs matrem. C. de inoffi. teſt. nu. 3. in medio. 173

Pro emancipatione an poterit pater accipere pecuniam, & an tunc priuetur à ſucceſſione, & an poterit retinere dimidiam vſusfr. etiam in bonis quærendis. in l. de queſtione. C. de pact. nu. 17. & 28. 92

Emancipandi ſi moriantur antequam à patre emanciparentur, tamen inſtituti eſſent à matre ſub conditione. & an hæreditas tranſmitteretur ad patrem, vel ſpectabit ad conſanguineas matris. in l. filijs matrem. C. de inoffic. teſta. nu. 3. ver. iſtam difficulta. 173

Emancipato filio, durant adhuc reliquiæ patriæ poteſtatis. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 34. 205

Emancipatus an ſit quo ad patrem extraneus. ibi. nu. 35. fol. eod. & in l. quidam cum filium. eod. tit. nu. 17. 209

Emancipari non pōt filius inuitus. in d. l. quidā cum filiū. nu. 13. cū ſeq. fol. 209. & in l. Gallus. § & quid ſi tm̄. ff. de lib. & poſth. nu. 37. 239

Emancipati an veniant ad feudū. in l. qui ſe patris. C. vnde lib. n. 50. 37

Emancipati an veniant appel. agnatorum, & an comprehendantur in ſtatutis, diſponentibus, quod agnati litigantes compellantur ad cō-promiſſum. ibid nu. 52. eod.

Emancipatus cui facta eſt ſubſtitu. vulga. an poterit abſtinere. in l. ſi filius hæres. ff. de lib. & poſthu. nu. 32. 187

Emancipati an retineant iura ſuorum. l. ſub conditione. ff. de libe. & poſthu. num. 1. 191

Emancipato exhæredato, an noceat exhæredatio ſi poſteà fuerit adoptatus, vt filius, vel loco nepotis in l. filio quem pater. ff. de lib. & poſthum. nu. 24. 192

Emancipatus inſtitutus ſub conditione caſuali, vel mixta, ſi non exhæredetur in defectum, an valeat teſtamentum. in l. filius à patre. ff. de lib. & poſth. nu. 8. 196

Emancipatus ſi ſit præteritus ſine inſertione cauſæ, an tunc valeat teſtamentum, vel ne. in l. Gallus. §. in omnibus. ff. de lib. & poſthu. nu. 8. fol. 222. in l. ſicut certi. C. de teſt. mil. nu. 7. 80

Emancipatus præteritus an habeat ius dicendi nullum. in l. filius à patre. ff. de lib. & poſth. nu. 8. 196

Emancipato an debeatur fideicom. relictum poſt mortem patris. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 39. 210

Emancipa. an præſumatur cū ſit facti. in l. poſt dotem. ff. ſol. mat. n. 4. 51

Emancipatus, qui tenuit res paternas, & non apparet quo iure, præſumitur tenere titulo donationis. in l. qui in alienā. ff. de acq. hær. n. 51. 62

Emancipatus eſt cognitus de iure ciuili, ſicut quilibet extraneus, & ſuccedit hodie ab inteſta. ad ſimili. ſuorum. in l. pro hærede. ff. de acq. hæred. nu. 14. fol. 84. & in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 17. cum ſeq. 158

Emancipatus an poterit ſuam repudia. reuocare ſicut ſuus in d. l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 6. 85

Emancipationis beneficio non poteſt filius vti contra patrem. in l. cum filio famil. ff. de leg. 1. nu. 143. vbi clarè. 37

Emancipatus pro parte inſtitutus ſe abſtinens ab hæred. paterna, conſequitur prælegatum in totum à cohærede. in l. filio pater. ff. de leg. 1. num. 1. cum ſeq. & num. 20. 157

Emācipati ſunt volūtarij hīd. & ita etiam filij in ptāte. ibi. n. 15. fol. 158

Emancipari an poſſit filius abſens à patre per reſcrip. principis. in l. 1. §. hoc aūt. ff. ad Treb. in 1. lect. n. 15. fol. 194. & in ſecunda. nu. 28. 198

Emancipatio cum ſit actus legitimus an poſſit recipere metas tpum rerum, & actuum. ibi. nu. 14. & in 2. lect. nu. 25. fol. eod.

Emācipatio an p̄ſumaī sēp facta cō racta fiducia ibi. n. 20. in j. lec. fo. 194

Emancipatio an poſſit fieri tacitè. ibid. num. 21. fol. eod. & in 2. lectu. numero 31. in fin. 199

Emancipatis præteritis daī bo poſ cōtratab. in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. n. 44. fol. 180 & idē patri præterito à filio emācipato. nu. 6. 181

Emācipato pupillo nec olim, nec hodie pōt pī ſubſtituere pupilla. in l. Gallus. §. & qd ſi tm̄. ff. de lib. & poſthu. in 2. lect. n. 53. clarè fol. 211

Emancipatus filius an hodie tranſmittat hæreditatem non aditam, attento quod emancipatus hodie ſuccedat ad inſtar filiorum in poteſtate. ff. de leg. 1. l. filio pater. nu. 17. 158

Emancipatus cum ſit ſui iuris, non poteſt habere peculium. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 1. circa fin. 159

Emancipatio filij facit locum eſſe ſubſtituto ſicut ſi interuenit mors naturalis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. nu. 57. 100

Emancipatio, & exhæredatio in extraneo, eſt res inepta. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium nu. 17. 169

Emancipatio quando præſumatur fieri in fraudem à patre. l. non dubium. nume. 48. C. de legi. 37

Emancipatus nihil confert emancipato. C. de colla. l. filiæ dotem. nu. 6. fol. 58. & in l. ſi emancipati eod. nu. 4. 70

Emancipata etiam hodie, an tranſmittat ius adeundi ad hæredes ſuos. C. qui admit. ad bon. poſſ. poſſunt. l. emancipata. nu. 6. & 7. 11

Emancipatio ad vnum actum poteſt fieri etiam tacitè. vide. ff de vſuca. l. ſi is, qui pro emptore. num. 179. fol. 127. & in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Treb. nu. 3. 5. & 8. fol. 194. & in 2. lect. nu. 14. 198

Emancipatio, & patria poteſtas ab inteſtato hodie eſt ſublata. ff. de libe. & poſthu. l. Gallus. §. & quid ſi tantum nu. 52. cum trib. ſeq. 211

Emancipati, an hodie conferant inuicem donationem propter nuptias C. de colla. l. vt liberis. nu. 2. 64

Emancipare filium, vel manumittere ſeruum, pendent à voluntate patris, vel domini. ff. de leg. 1. l. cum filio fam. nu. 28. 31

Emancipationis, & patriæ poteſtatis differentia, quod hodie ſit ſublata intelligitur eſſe verū quantum ad ſuccedendum patri, quia ita ſuccedit hodie emancipatus, ſicut filius in poteſtate, ſed non eſt ſublata quantum ad conferendum. C. de colla. l. ſi emancipati. nu. 36. 72

Emancipatio nepotis ſubſtituti non impedit eum ſucccedere tanquam voluntarium, licet non poſſit ſuccedere, vt ſuus. ff. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 15. 16 & 17. 227

Emancipare, adoptare, & manumittere, non poſſunt fieri per procuratorem neque ea, quæ non ſunt in adminiſtratione patrimonij. ff. de liber. & poſth. l. Gallus. §. forſitan. nu. 7. 221

Emancipati an veniant hodie ad hæreditatem legitimam. C. vnde liberi. l. qui ſe patris nn 49. 37

¶Emendatio libelli quid ſit. in l. edita. C. de eden. nu. 15. verſi. aditio, & nu. 11. verſi. dic ergo melius. 64

Emendatio libelli licita eſt in iudi. ſingularibus vſque ad lit. conteſta. & non poſt. vide ibi. nu. eo. fol. eo. & quid in vniuerſalibus. nu. 13. eo.

Emendatione libelli facta dēt remanere ſaluū ius deliberādi reo de nouo, & ſi opus fuerit debet habere nouam dilationem. vide ibi. n. 9. eo.

Emendatio in quo differt à nunciatione. vide in d. l. edita. nu. 11. verſi. in eadem glo. eod.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Emendatio libelli porrecti in prima inſtantia non poteſt fieri in cauſa appel. ibid. nu. 27. verſ. adde.

emendatio libelli non admittitur niſi ſemel, in d. l. edita, nu. 27. 69

emendatio libelli in omnib. caſib. in quib. non admittitur poſt lit. conteſt. intelligitur quando iuratum eſt de calúmnia, ſecus alias, ibid. nu. 27. verſ. & adde tantum in omnibus caſibus. eod.

emandatio libelli non poteſt fieri poſt litem conteſt. etiam de conſenſu vtriuſque partis, quando fit circa ſubſtantialia libelli, ibid. nu. 27. verſ. item adde, quod in caſibus. eod.

emendatio libelli an ſit licita, & vſque ad quantum tempus fieri poſſit, vide in d. l. edita. C. de eden. nu. 16. cum plu. ſeq. eod.

emendatio libelli an debeat admitti per iudicem expenſis actualiter non refectis parti, in l. ſancimus. C. de iud. nu. 14. fol. 157. & in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſſ. nu. 69. 102

emendatus an ſit præferẽdus illi, qui ſemper fuit bonus in rub. ff. de iuſt. & iure, num. 7. 2

¶ Emergere. Emergentia poſt litẽ conteſt. ſpectant propriè ad offi. iudicis, in l. properandum. §. ſinautem alterutra. C. de iud. nu. 31. 154

emergeus & incidens, q̃ dicantur, vide in l. q̃ iuſſit. ff. de re iud. n. 52. 159

emergentia de nouo, nouo indigent auxilio, vide in l. ſi ex toto. ff. de leg. 1. num. 7. 24

¶ Emologatio laudi quando ꝯpromiſſum eſt factum cum pœna, & cum clauſula rato manente pacto an pariat actionem, & an à ſententia arbitri emologata poſſit appellari, & quando ſentẽtia arbitri poſſit emologari de iure ciuili, in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 2. lect. nu. 88. & 90. fol. 197. & in prima nu. 58. & 60. 102

De hac materia vide .ſ. in verbo Arbiter, & in verbo Compromiſſum.

emolumentum. ſeruiens per ſubſtitutum non debet habere emolumẽtum, vide in l. diem functo. ff. de offi. aſſeſ. nu. 44. 65

¶ Emphyteuſis.

¶ Rubrica huius tractatus.

¶ Rub. 1. De conceſſione, & celebratione contractus emphy. & in quib. rebus poſſit conſtitui.

¶ Rubr. 2. De ſucceſſione in emphyteu. & pro quibus perſonis accepta dicatur.

¶ Rub. 3. In quibus differat contractus emphyteu. à contractu emptio. & locationis.

¶ Rub. 4. In quibus differat contractns emphy. à feudo.

¶ Rub. 5. In quib. differat contractus emphy. à contractu liuellario.

¶ Rub. 6. In quib. differat contractus emphy. à contractu colonario.

¶ Rub. 7. In quib. differat contractus emphy. à contractu precario.

¶ Rubrica. 8. In quibus differat contractus emphy. à contractu ſuperficiario.

¶ Rub. 9. In quib differat contractus emphy. à contractu cenſuali.

¶ Rub. 10. An contractus emphy. de eius ſubſtantia requirat ſcripturã.

¶ Rub. 11. De pactis in contractu emphy. appoſitis.

¶ Rub. 12. De pœna in contractu emphy. appoſita.

¶ Rub. 13. Quod emphy. intelligatur conceſſa in re nobiliori, & an trahat adde acceſſor.

¶ Rub. 14. De augumento iure emphy. contingenti.

¶ Rub. 15. An in contractu emphy. habeat locum l. 2. C. de reſcin. vend.

¶ Rub. 16. De impenſis oneribus emphy. vel conductori pertinentibus.

¶ Rub. 17. Quando emphy. vel conductori fiat remiſſio penſionis.

¶ Rub. 18. Quid facere poteſt emphy. in re accepta in emphyteuſim.

¶ Rub. 19. Qua actione agatur pro reo emphy.

¶ Rub. 20. Qualiter ſit ſienda ſolutio cano. & in quo loco.

¶ Rubt. 21. Quando emphyt. vel conductor præſumatur ſoluiſſe penſionem.

¶ Rubr. 22. Quando emphy. vel conductor cadat à iure ob penſionem non ſolutam.

¶ Rubr. 23. Quando emphy. cadat à iure ſuo propter determinationem rei emphy.

¶ Rub. 24. Quando emphy. poſſit moram purgare.

¶ Rub. 25. De remedijs domino competentibus ad expellendum emphyt. vel conducto.

¶ Rub. 26. De melioramentis ab emphy. vel conductore factis.

¶ Rub. 27. De ſecundo emphy.

¶ Rub. 28. De renouatione inueſtituræ emphy.

¶ Rub. 29. In quas perſonas ſit prohibitum ius emphy. transferri.

¶ Rub. 30. De alienatione emphy. facta ſine vel cum conſenſu domini.

¶ Rub. 31. De laudemio.

¶ Rub. 32. De præſcrip emphy.

¶ Rub. 33. An in emphyteuſi habeat locum ius accreſcendi.

¶ Rub. 34. De conceſſione, & celebratione contractus emphyteu. & in quib. reb. poſſit conſtitui.

emphyteuticus contractus dicitur q̃ à principio datur certa quantitas: puta centũ, & poſtea conſtituitur certa modica penſio annua in re cognitionẽ potius directi dñij quàm in fructuum percipiendorũ recõpẽſationẽ, vide in l. 1. de iure emphy. n. 1. fol. 289. & in Auth. qui rẽ. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 2. fol. 27. & an de eius ſubſtantia requiratur, ꝙ à prin. quantitas certa numeretur, in d. l. 1. n. 1. cum plu. ſeq. & quid ſi non exponatur, an er it contractus in nominatus. nu. 2. eod.

Emphy. reſirmatio, vel venditio, q̃ fit per hæc verba. videlicet vẽdo, vel reſirmo tibi emphy. ſolùm iure emphy. & ſuperficie iure proprio. qd tunc importent illa verba, vide in l. 1. C. de iure emphy. nu. 46. 191

emphyteuta an ſit ſimilis yſufructuario. in l. 2. C. de iure emphyt. numero 18. 198

emphyt. eſt obligatus ex cõtractu, & ſic actione perſonali. d. l. j. n. 86. 194

Quod in emphyteuta, & colono teneatur dominus ad factum ſucceſſiuum. ſ. ad patiendum frui. d. l. 1. nu. 3. ver. contra hoc. 189

Quod res locata, vel data in emphyteuſim remaneat in directo dominio domini principalis. ibid. nu. 13. in fin. eod.

Emphyteu. quod poſſit haberi dupliciter. ſ. titulo lucratiuo, & titulo oneroſo. in d. l. 1. nu. 3. eod.

Et quando dicatur haberi titulo oneroſo, aut lucratiuo ibid.

emphyteuta, vaſſallus, & ſimiles poſſident naturaliter. vide in l. poſſideri. §. ex contrario. ff. de acq. poſſ. num. 46. cum ſeq. fol. 80. & in l. naturaliter. eod. tit. nu. 15. fol. 97. ſed an trahant ad ſe ciuilem poſſeſſio. domini ſi vacauerit. vide in d. §. ex contrario. nu. 48. eo.

Emphy. debet conſtitui in re immobili. in l. ſi fundum ſub conditione. §. qui fundum. ff. de leg. 1. nu. 18. 137

Emphyteuticus contractus eſt contractus de per ſe ſeparatus, & validus, in d. l. 1. C. de iur. emph. nu. 9. 189

Quod ab emph. perpetuo non poſſit res euelli, licet alius offerat meliorem conditionem. ibid. num. 9. ver. & circa. eod.

Quid in perſona priuilegiata concedentem in emphyteuſim, puta in Eccleſia, ibi. in fin. eod.

Si inter dominum, & emphyteutam actum eſſet, vt ipſe arbores tantum eſſent emphyteute, & non fundus, an talis conceſſio valeat donec arbores pendent in fundo. in d. l. 1. nu. 103. 195

Quid ſi arbores virides ſiccarentur, & nouæ ex illis pullularent. ibid.

An poſſit aliquis dare fundum in emph. reſeruato ſibi fructu arborum, vide in d. l. 1. nu. 104. fol. eod. 195

Si quis ſoluit tãquam emphyteuta alicuius fundi, an videatur cõfiteri ſe eſſe emphyteutam. in l. cum teſt. C. de iur. & fact. igno. nu. 4. 44

An dominus habens directũ dñium cenſeatur dignior emphyteuta. habente vtile tm̃, vide in l. 2. C. de iure emphy. nu. 3. verſ. dicebat 197

Emphyteuta ſi habuit in emphyteuſim perpetuam omnes poſſeſſiones, quæ ſunt in tali territotio, & quibus cohæret flumen Padi, an & quare non veniat alia poſſeſſio cohærens flumini, quamuis non ſit in tali territorio in l. cunctos populos. de ſum. Trin. & fid. cath. in 1. lectu. nu. 5. fol. 3. & in 2. lect. nu. 6. 7

Cui incumbat onus probandi, quæ res ſit emphyteutica, & an emphyteuta teneatur oſtendere rem pro qua ſoluit, an vero dominus teneatur probare in l. 2. C. de iure emphy. nu. 173. 214

Quid ſi emphyteuta requiſitus nolit dicere pro qua re ſoluit. ibid.

Quid ſi nolit amplius ſoluere niſi prius dominus oſtendat ſibi quare ſoluere teneatur. ibi. ver. & quid ſi nolit, &c.

Quid ſi in feudo, ibi. eod. nu. eod.

Emphy. ſi concedatur ſecundum formam, & ſecundum conuentionem quam habebant ſui anteceſſores, ſi non appareat de forma anteceſſorum, an talis conceſſio valeat. in l. ſi teſt. C. de inſti. & ſubſt. nu. 7. 137

Emphyteu. vel feudum, an veniant in generali renunciatione, in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & poſth. nu. 43. 205

Emphyte. non poſſunt accipere per ſe, nec per interpoſitam perſonam economi, nec chartularij Eccleſiæ, licèt res Eccleſiæ debeat dari in emphy. ipſis præſentib. in l. 1. §. fuit quæſitũ. ff. ad Treb. nu. 4. in fi. 201

An aliquis concedendo rem in emphyteuſim, videatur ſolum concedere illud ius, quod habet, & quid in emphyteuta vendente, an videatur tantum ius ſuum vendere. d. l. 2. nu. 173. verſi. adire etiam. 214

Quando inſtrumenta inueſtiturarum ſunt amiſſa, qualiter probetur ius emphyteuticum. ibid. nu. 174. eod.

emphyteuta nunquid teneatur edere domino copiam inſtrumenti emphyteutici, qualiter, & quando. ibid. nu. 175. fol. eo. & in l. ſi legatum. ff. de eden. nu. 8. & an propter hoc poſſit expelli. nu. 10. 167

Quid in feudatario, ſeu vaſſallo. in d. l. 2. eod. nu. 179. 214

Quid autem ſit ſi emphyteuta confiteatur emphyteuſim, ſed negat habere inſtrumentum emphyteuticum. in d. l. 2. nu. 175. ver. quid autẽ. eo.

An aliquis recipiendo rem ſuam propriam in emphyteuſim ſibi præiudicet in dominio ſuo. in d. l. 2. nu. 177. eod.

An eo caſu quo quis aſſignat per errorem prædium pro emphyteutico, vel allodium pro feudali, an poſſit ſuum errorem reuocare. ibi. eod. nu. ver. & an eo caſu. eo.

An inſtrumentum emphyteuticum probet dominium Eccleſiæ, vel eius, qui conceſſit, & deciditur, quod non in d. l. 2. num. 178. eod.

An diſpoſitio legis edem. cum ſimilib. C. loca. quę habet, qnod dominus propter ſuam neceſſitatem poſſit rem alij locaram ad ſe aduocare, habeat locum in re data in emphyteuſim. d. l. 2. nu. 181. eod.

Qñ pater accepit emphy. pro ſe filijs, & nepotibus, vel ſe, & ſuis hr̃dib. an ceſſatio ſolutionis facta per patrem præiudicet filijs, vel ſi filius non ſoluat, an per hoc nepos priuari poſſit, & ſic ſucceſſiue. d. l. 2. numero 192. 215

Quid

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Quid si iste primus accipiens, vel secundus delinquat alienando sine licentia domini, an istud noceat sequentib. ibid. vers. Addo. &c.

Quid si alias delinqueret aliter propter quod bona publicarentur, vide ibid. vers. sed si alias. eod.

Quid in feudo an propter delictum patris filius priuetur, ibid. eod. vers. quid autem sit in feudo, &c.

Qñ aliqs accepit emphyteusim pro se filijs, & nepotib. vel pro se, & suis hr̃dibus si recipiẽs renunciauit emphyteusi an talis renunciatio p̃iudicet filijs, & vide in d.l.2.C.de iure emphy.n.192. vers. qd aũt sit in themate, &c. fo.216. & in l.apud Iul.§.si quis alicui.ff.ve leg.j.n.14.75

An in publicatione bonorum veniant bona emphyteutica. in d.l.2.nu. 192. vers. & ad idem. 216

Quid in feudo, in d.l.2.nu.154. vers. in hoc puncto, &c. eod.

Emphy. data pro se, & filijs vsque ad 40. ann. si emphy. decedat. infra decem annos sine filijs an reuertatur ad dominum, in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. nu. 35. 210

Emphy. Eccles. si acquisita sit pro se, & hæredib. suis. an pater, vel auus admittatur non existentibus descendendentibus, in d.l. Gallus. §. etiã si parente, num. 23. 225

Si testator reliquit alicui fundum quem habebat in emphyteusim, & illa emphyteusis finiebatur morte ipsius testantis, an intelligatur grauasse hæredem de redimenda, an vero intelligatur legasse solum illud ius, quod habebat in illa re, quamuis finiturũ morte. d.l.2.eo.nu. 216

An dñs directus possit rẽ emphyteuticã alij legare in præiudiciũ emphyteutæ vsufructuarij, vide. in l.3.C.de iure emphyteuti, nu.77. 226

Quid in feudo. vide ibid. in fin. eod.

An dominus directus possit obligare proprietatem sine consensu vassali, in d.l.3.nu.79. eod.

Emphy. res prohibita alienari non venit in generali obligatione bonorum. in d.l.3.nu.80. eod.

An dominus directus concedens in emphyteusim fundum alij pimo emphyteuticatum intelligatur in totum concedere, an vero solum illam partem in qua ius habet. d.l.3.nu.88. eod.

Emphy. accipiendo in feudum rem quã habet in emphyteusim an dicatur per hoc recedere à contractu emphyteutico, vide in l.3.nu.fi. 232

Emphyteuta ædificãs in solo emphyteutico an videat ædificare aĩo donãdi, an vero pro hr̃dibus suis. vide in l.2.C.de iure emphy.n.33. 199

¶ Rub.2. De successione in emphy. & pro qbus personis accepta dicat.

Emphyteusim si quis acquirat pro se, & legitimis hæredibus, qui veniãt. in l.1.C.quando non petentium partes, nu.5. 18

Emphy. si acquiratur à patre pro se, & filijs legitimis qualiter intelligatur accepisse, in d.l.1.nu.9. eod.

Emphy. vel fundus si datus sit pro se, & alijs de domo quis præferatur in eo, & an proximiores veniant successiuè ordine. in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posth. nu. 27. 204

Emphy. acquisita pro se, & filijs, an differat ab acquisita pro se, & filijs, & hæredib. in §. quidam rectè. nu. 45. eod.

Emphy. concessa alicui per Papam non facta mentione hæredũ, an transeat ad hæredes, qui alias ex natura emphy. non admitterentur. in l. apud Iul. § si quis alicui. ff. de leg. 1. nu. 9. 75

Si mater accepit emphy. pro se, & filijs suis hæredibus, an eis acquiratur. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig nu. 45. & an videatur accipere ordine successiuo. ibid. nu. 46. 206

Emphy. Eccles. nõ trãsit ad filios nisi sint hr̃des. in d.l. p̃ dicit. n. 32. 205

Emphyteuticum instrumentum si contineat concessionem esse factam vsque in tertiam generationem an illa dictio vsque, includat etiam ipsum recipientem, vt eo computato sint tres generationes, an vero excludat vide in d.l.2.C.de iure emphy. nu. 166. fol. 213. & in l. quod dicitur de verb. oblig. nu. 32. 205

Quid in feudo. ibid. eod. nu. eod.

emphyteusis si est concessa hoc modo, concedo talem rem in emphyteusim talib. nobilib. vel comitib. & in cunctam eorum generationẽ, an tunc excludantur filij filiarum, in l.2.C.de iure emphy. n. 167. 213

emphyteusis ecclesiastica an iure cõi trãseat ad fœminas. in d.l.2.n.168.e.

Si quis accipit fundum sterilem in emphyteusim vsque in tertiam generationem, & cum sua opera, & artificio reddiderit fertilem, & bonum, an tunc emphy. possit retineri vltra dictam tertiam generationem, vide ibid. nu. eod. vers. vnum tamen. eod.

Similes casus vide ibid. nu. 166. & 168. & 169.

An solus prælatus Ecclesiæ possit propter benemerita recipientis alterare naturam emphyteusis, vel feudi concedendo in fœminas, vel in generationes alias non permissas. d.l.2.nu.171. 214

Quando res Ecclesiæ dicatur consueta dari in emphyteusim, vel in feudum ibid. vers. quando autem. eod.

Qñ pr̃ accipit feudũ in emphyteusim pro se, & filijs suis, an filij concurrãt simul cũ patre, an vero veniãt ordine successiuo. in d.l.2.n.186.215

Quando pater accepit fundum in emphyteusim pro se, & filijs suis legitimis masculis, & fœminis, an primo veniant masculi quam fœminæ, vt sic demum deficientib. masculis fœminæ admirtantur. d.l.2.nu. 187. fol. eod. & in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. nu. 29. in repe. 17

Qñ pater accepit emphyteusim pro se, & filijs suis an filij repudiantes hæreditatem paternã possint tñ rem emphyteuticam tenere. d.l.2.nu. 188. fol. 215. & in Auth. vnde & si parens. C. de inoffi. test. nu. 6. 169

Quid in feudo. in d.l.2.nu. eod. eod.

An etiam isto casu filius exhæredatus admitteretur ad emphyteusim. ibid. verb. imò plus dicit, &c.

An in dubio videatur pater accepisse emphyteusim pro filijs, vt filijs, an vero, pro filijs, vt hæredibus, ibid. ver. addo paucis, & in l. si post mortem. ff. de leg. 1. nu. 6. fol. 116. & in l. filio pater. eod. tit. nu. 3. fol. 157. & in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 29. 204

Si frater fecerit fratri quitationẽ de omni eo q̃ petere posset in hæreditate paterna, an per hanc renunciationẽ impediatur petere fundũ, vel partem possessionũ emphyteuticarum, vide in d.l.2.nu.188. ver. vide omnino. fol. 215. & in Auth. vnde si parens. C. de inoffi. test. nu. 7. fol. 169. & in l. q̃ dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 30. vbi apertissime. 205

Quid si renunciasset bonis paternis, ibid. nu. 8.

Qñ pr̃ accepit emphyteusim p̃ se, & filijs suis, an intelligaẽ accepisse p̃ existentib. in potestate tñ, an etiam pro emancipatis. d.l.2.n.189.215

An isto casu veniant filij naturales tantum, ibid. vers. & an &c.

Quid in filijs adoptiuis, ibid. eod. vers. eod.

An eo casu quo requiritur filium esse hæredem ad hoc vt veniat ad emphyteusim, tunc filius institutus in re certa veniat ad talem emphyteusim. d.l.2.nu.190. eod.

Nunquid in materia emphyteutica appellatione filiorum veniant nepotes. d.l.2.nu.191. fol.eo. & in l. Gallus. §. instituens. ff. de lib. & posth. nu.11. cũ seq. & nu.25. fol.194. & in l. q̃ de legato. ff. de leg. 1. n. 13. 88

An eo casu quo quis acceperit emphyteusim pro se, & filijs suis masculis, comprehendantur nepotes masculi ex filia fœmina. in d.l.2. eod. nu.191. vers. adde tamen, &c. 215

An eo casu quo quis acciperet emphyteusim pro se, & descenddntib. ex virili sexu. veniat nepos ex filia, ibid. vers. addo etiam in l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. ff. de lib. & posth. nu. 10. & quid si dicatur ex descendentib. ex linea masculina, nu. 13. & nu. 16. 223

Emphyteusis acquisita per patrem filio ita q̃ filius in vita patris habere incipiat, confertur inter fratres, & tamen non imputatur in legitimã. in l. quoniam nouella. C. de inoffi. test. nu. 8. 175

Quando pater accepit emphyteusim pro se, & filijs suis, an veniant filiæ fœminæ, & an isto casu masculinum concipiat fœmininum. d.l.2.nu. 193. & 206. fol. 216. & in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. nu. 13. 88

emphyteusis simpliciter accepta non facta mentione aliqua nec filiorum nec hæredum an intelligitur accepta saltem pro filijs. d.l.2.num. 194. fol. eod. communiter tamen recipiuntur pro hæredib. vt in l. si domus. ff. de leg. 1. nu. 16. §. si fundus. nu. 39. 226

Si aliquis accipit rem in emphyteusim pro se, & fratre suo, & frater moriatur ante cessionem sibi factam de emphyteusi, & ante ratihabitionem, an ex persona illius fratris mortui finiatur emphyteusis sicut si ipsemet recepisset emphyteusim. d.l.2.nu.195. 216

Si aliquis accepit emphyteusim pro se filijs, & nepotib. an nondum cõcepti comprehendantur. d.l.2.nu.196. eo.

Si accepi emphyteusim pro me, & filijs fratris mei, an filij mei proprij illos excludant d.l.2.nu.197. eod.

Si aliquis stipulatus est emphytusim pro se, & hæredib. suis quibuscunque, an veniant etiam legatarij propter illam dictionem, quibuscunque. d.l.2.nu.198. & 99. eod.

Quid in feudo. ibid. vers. istam. q. &c.

emphyteusis nunquid transeat ad Ecclesiam, si illæ qui est ingressus monasterium habeat rem in emphyteusim, etiam si sit factum pactũ expressum, quod non transeat ad ecclesiam. d.l.2.nu.200. eod.

Si duo fratres acceperunt fundum in emphyteusim, vt post mortem eorum, & filiorum, & nepotum, res reuertatur ad dominum: nunquid si vnus ex istis fratrib. moriatur sine filijs, & nepotibus, alio fratre superstite habente filios, & nepotes, eius portio debeat reuerti ad dominũ, an vero apud alios remanere. in l.2.nu.201. eod.

emphyteusis ecclesiastica nunquid transeat ad extraneos hæredes, & an possit in perpetuum dari. d.l.2.nu.202. eod.

Si aliquis recipit emphyteusim pro se, & filijs suis legitimis, nunquid veniunt etiam legitimati, & sic nunquid intelligetur etiam recepisse pro legitimatis. d.l.2.num.203. fol.eo. & in l. qui se patris. C. vnde lib. nu.14. fol.32. & in l. filio quem pater. ff. de lib. & posth. nu.14. fo.192. & in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsuc. nu.275. fol.131. & in l. in ius vocari. §. liberos. ff. de in ius voc. nu.2. vbi rectè est videre. 111

Nunquid in emphyteusi ecclesiastica succedant naturales, vel bastardi legitimati vide in l. qui se patris. C. vnde lib. nu.14. 32

Quando pater accepit emphyteusim pro se filijs, & nepotibus suis, nunquid posset in testõ totam emphyteusim vni filiorum prælegare, & iste articulus latissime examinatur. in d.l.2.nu.207. cum plu. seq. 217

An pater possit stipulari emphyteusim, vel feudum vni filiorum tãtum, ita quod alijs non quæratur. in d.l.2.nu.fin. 219

¶ Rub.3. Emphy. contractus in quibus differat à contractu emptionis, & locationis. in d.l.1.de iure emphy. nu.22. & 24. & 29. & 30. fol.190. & in l. in prouinciali § si ego superficiarius. ff. de nou. ope. nun. n.2. 15

Quod vbi venit prestanda quantitas annuatim sit locatio, & nõ emptio.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

ibid. verſi. ex hac glo. &c.
Quod in conductione fiat remiſſio propter ſterilitatem, & in emptione ſecus ſit. ibid. ver. quia ſi eſſet.
Quod vbicunque ſit mentio de pretio ſemper præſumatur emptio. in d. l. 1. num. 23. 190
emphyteuta tenetur ad impenſam magnã, & nihil pro ea põt à dño petere, ſecus eſt in colono, & inquilino, q̃ non tenetur, imò ſi impenſam fecerint, vel cõputant in pẽſionẽ, vel repetũt à dño. in d. l. j. n. 25. 190
emphyteuta, quod teneatur ſoluere collecta fiſco, & quod ſecus ſit in colono, & conductore, vide in d. l. 1. nu. 30. ver. adde, quod. fol. eod. & quid in feudatario. nu. 33. eod.
Quod dominus poſſit, propter ſuam neceſſitatem rem alij locatam ad ſe aduocare, & quod ſecus ſit in re data in emphyteuſim, vide in d. l. 1. num. 33. ver. vltra. 190
An ſit dña inter emphyteuſim, & locationem ad longum tps. vide in d. l. 1, n. 34. 36. & 37. fol. eo. & in Auth. qui rem. C. de ſacroſ. Eccl. n. 2. 27
emphyteuta, & conductor quomodo differat. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iure. nu. 42. 10
¶ Rubr. 4. Emphyteuſis in quibus differat à feudo. in l. 1, C. de iure emphyt. nu. 50. & 51. 191
Et de eadem materia quomodo videlicet emphyteuſis differat à feudo, vide ad longum in eadem. l. 1. nu. 51. vſque ad nu. 60.
¶ Rubr. 5. Emphyt. in quibus differat à contractu liuelli, in d. l. 1. C. de iure emphyt. à nu. 38. vſque ad num. 49. 191
¶ Rubr. 6. Emphy. in quibus differat à contractu colonario. in l. 1. C. de iur. emphy. num. 40. eo.
¶ Rubr. 7. Emphyt. in quib. differat à precario contractu in fœminino genere. in d. l. 1. nu. 41. & 42. eo.
¶ Rubr. 8. Emphyteuſis in quibus differat à contractu ſuperficiario, vide in d. l. 1. à nu. 43. vſque ad 47. 191
¶ Rub. 9. Emphy. in quibus differat à contractu cenſuali, in l. 1. C. de iure emphy. nu. 48. & 49. fol. 191. & in l. 2. eod. tit. nu. 194. & 177. 214
¶ Rubr. 10. Emphyteuticus contractus an requirat de neceſſitate pro eius ſubſtantia ſcripturam vide. in l. 1. de iure emphyt. nu. 61. cum ſeq. vbi concludit ſecundum communem opin. quod ſic. 192
An in eo requiritur ſubſcriptio ſecundum formam legis contractus. C. de fid. inſtru. ibi. ver. idem tenet Io. &c. eod. 192
Emphyteuta ſi perdat inſtrumentum emphyteuticum quomodo ei ſuccurratur, & an poſſit probare per teſtes. in d. l. 1. nu. 64. eod.
Quot teſtes requirantur. in d. l. 1. nu. 65. eod.
An debeant eſſe rogati. ibid. eod. nu. eo.
Emphyteuta ſi perdidit inſtrumenta emphyteutica qualis apparet ſolutio, an tales præſumantur præceſſiſſe contractus. l. certis annis. C. de pactis. in ver. extra glo. 88
¶ Rubr. 11. De pactis in contractu emphyteutico appoſitis.
Quod pacta intetpoſita ſuper contractu emphyteutico valeant, & ſint ſeruãda. in l. j. de iure emphy. n. 10. & 11. fol. 189. & in l. 2. e. tit. n. j. 197
Emphyteuta ſi veniat contra pacta, q̃ cadat à iure emphy. ibidem. in d. l. num. 11. ver. item adde. eod.
Quod idẽ ſit in feudo ẽt ſi ſit Eccleſia vaſſalla. ibi. verſi. & confirmatur.
An valeat pactum, vt ſi res emphyteutica in totum pareat: nihilominus teneatur emphytheutica ad penſionem. in l. 1. nu. 13. fol. 189. & in l. 2. eod. titul. nu. 123. ver. & per iſtum text. 208
Quòd in contractu emphyteutico in quo omnia pacta ſunt ſeruanda alteri per alterum quæratur. in d. l. 1. nu. 11. 189
An valeat pactum, quod emphyteuſis non tranſeat niſi ad primogenitum, & quot modis intelligatur primogenitus. in d. l. 2. num. 121. ver. 2. quærit Bald. 207
An valeat pactũ, q̃ ſpurij ſuccedant in emphyteuſi. in d. l. 2. nu. 122. eod.
An valeat pactũ factũ per Eccleſiam, q̃ emphyteuſis ſit ppetua, & tranſeat etiam ad fœminas, quæ tñ nubant alicui ſubdito iuriſd. monaſterij, & quid erit tunc ſi fœmina nubat extraneo, qui tñ velit effici de iuriſdictione monaſterij, au retineat emphy. ibi. num. 123. 208
An valeat pactum initum inter dominum, & emphyteutam, quòd emphyteuta poſſit alienare ſine conſenſu domini. in l. 3. C. de iure emph. nu. 3. & 4 fol. 120. & in rub. infra de aliena. emphy.
An per iſtud pactum intelligatur facta remiſſio quinquageſimæ ſoluendæ domino pro inueſtitura. ibid. verſ. dicit, tamen Sal. &c. d. nu. 4.
An vigore iſtius pacti poterit emphyteuta propria auctoritate introducere emptorem in poſſeſſionem, an vero debebit requirere dominũ, vt illum ponat. ibi verſ. dicit tamen Imola, &c.
An valeat pactum factum inter dominum, & emphyteutam, q̃ dominus non poſſit eum expellere, etiam ſi nunquam ſoluerit canonem emphyteuticum. in l. 2. de iure emphy. nu. 118. 207
An valeat pactum factum inter dominum, & emphyteutam, q̃ ſi emphyteuta deteriorauerit rem emphyteuticam, q̃ tamen non cadat, nec etiam poſſit expelli. d. l. 2. nu. 119. eod.
An valeat pactum, q̃ ſolum ſit emphyteu. ſeu liuellarium, ædificium verò ſit proprium. in d. l. 2. C. de iure emphy. nu. 121. eo.
Stante pacto, quod ſi emphy. ceſſauerit ſoluere per triennium, q̃ domino liceat propria auctori. ingredi poſſeſ. an licebit domino contra reſiſtentem, & contradicentem, in d. l. 2. nu. 109. 206
De pactis circa melioramenta. vide. j. in rub. de melioramentis.
¶ Rubr. 12. De pœna in contractu emphyteutico appoſita. in l. 2. C. de iure emphy. à nu. 139. vſque ad nu. 149. fol. 100. & ſeq.
¶ Rubr. 13. Qd̃ emphyteuſis intelligat cõceſſa in re nobiliori, & an illa res trahat ad ſe aliã acceſſoriè. in l. j. C. eo. à n. 100. vſq; ad nu. 105. 195
¶ Rubr. 14. De augumento in re emphyteutica contingente. in l. 1. C. eod. nu. 79. & 80. 194
¶ Rubr. 15. An in contractu emphyteutico habeat locum. l. 2. C. de reſcinden. ven. in l. 1. C. de iure emphyt. nu. 75. eod.
An contractus emphyt. aſſimiletur locationi. in d. l. 2. nu. 75. eod.
Quòd ideo res poſſit dari in emphyteuſim etiam circa dimiam iuſti pretij, eo quia emphyteua obligat ſe perpetuo ad ſolutionem canonis, etiam ſi res periret pro maiori parte. in d. l. 1. nu. 76. eod.
Quid ſi conceſſio fieret pro valde modico, puta pro vno nummo ab eo, qui ignoret valorem rei. ibid.
¶ Rub. 16. De impenſis, & onerib. emphyteutæ, vel conductori pertinẽtib. in l. 1. C. eo. à nu. 25. & 3. vſq; ad 33. fol. 190. & in l. 2. n. 2. c. tit. 197
¶ Rub. 17. Quando emphyteutæ, vel conductori fiat remiſſio penſionis, in l. 1. C. eod. tit. à nu. 13. vſque ad 24. & in ead. l. à nu. 77. vſque ad 96. fol. 194. & in l. 2. §. in admittenda. ff. de acq. poſſ. nu. 6. 82
¶ Rub. 18. Quid fieri poſſit in re in emphyteuſim data.
Emphyteuta, q̃ accepit ſyluã in emphyteuſim, an poſſit inuito dño extirpare ſyluã, & ibi plantare vineã. in l. 1. C. de iure emphyt. nu. 99. 195
Si aliqs accepit areã in emphyteuſim, an poſſit inuito dño in ea facere ædificiũ & mutare formã rei q̃uis ſit melioratio. ib. ver. eo modo, &c.
Emphyteu. vel fructua. non poſſunt incidere arbores fructiferas inuito domino, ſed bene cęduas. in d. l. 1. nu. eod. ver. & ad primum, &c.
Emphyteuta an poſſit imponere ſeruitutem altius non tollendi irrequiſito domino, in d. l. 1. nu. 47. poſt princ. 191
Emphyteuta an teneatur domum combuſtam reficere. in l. quominus. ff. de flumin. nu. 150. 191
¶ Rub. 19. Qua actione p̃ re emph. agat̃, & q̃s ſit iudex cõpetens in cã emphyteutica. in l. 1. C. de iur. emphy. à nu. 68. vſque ad nu. 74. 193
¶ Rub. 20. De ſolutione canonis rei in emphyteuſim datæ, vel locatæ. in l. 2. C. de iur. emphy. nu. 63. 64. 67. 71. & à n. 91. vſque ad nu. 97. fol. 104. & eadem. l. nu. 132. & 134. fol. 110. & num. 180. fol. 214. & in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg. j. nu. 1. & 34. & 35. 125
¶ Rub. 21. Quando emphyteuta, vel conductor per ſolutionem penſionis trium annorum proxime præteritorum præſumatur toto tempore retroſoluiſſe. in l. 2. C. eod. nu. 135. 136. & 138. 210
¶ Rub. 22. Quando emphyteuta, vel conductor ob ceſſationem ſolutionis penſionis, cadat à iure. in l. 2. C. eod. tit. à num. 4. vſque ad nu. 183. à fol. 197. vſque ad fol. 215. Et in l. diuortio. §. quod in anno. ff. ſol. matr. nu. 8. fol. 24. & in l. legatum. ff. de leg. j. nu. 22. fol. 24. & in l. poſthumo. C. de bon. poſſ. contratab. nu. 24. & 25. fol. 27. & in Auth. qui rem. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 12. fol. 27. & in l. ſi ſeruus. §. ſi plurium. nu. 7. & 8. ff. ſi quis cautio. fol. 159. & in l. eum qui. §. ſi iurauero. num. 5. ff. de iureiur. 96
¶ Rub. 23. Quando emphyteuta propter deteriorationem rei emphyteuticæ cadat à iure ſuo. in l. 2. C. eod. nu. 98. & 99. 105
De deterioratione rei emphyteuticæ, & maximæ eccleſiaſticæ. vide aliqua. in Auth. qui rem. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 1. 4. 7. 8. & 9. 27
¶ Rub. 24. Quando emphyteuta poſſit moram purgare. in l. 2. C. eod. tit. nu. 8. & a nu. 73. vſque ad num. 85. 203
Quòd vbi eſt dies & pœna non admittitur purgatio moræ. ibid. verſi. 3. ad idem num. 77. eod.
Quòd vbicunque lex facit executionem ipſo iure abſq; alia ſententia, nunquã admittatur purgatio, vt ſi elapſo triennio lex volente domino priuet emphyteutam ipſo iure abſque alia ſententia. ibi. nu. 78.
Emphyt. priuati ſi alienauerit rem emphyteuticam irrequiſito domino, an poſſit poſtea illam redimendo moram purgare, & an dominus requiſitus expectatus per duos menſes poſſit elapſis illis duob menſibus moram purgare. in l. 3. C. de iure emphyt. nu. 25. fol. 221. & num. 135. fol. 231. & in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. obligin. 7. 180
Emphyteuta ſaltẽ Eccleſiæ, qui ceſſauit biennio ſoluere intra quantũ tempus poſſit moram ſuam purgare. in l. 2. nu. 84. 203
An propter paupertatem excuſetur emphy. priuati, vt poſſit moram purgare. vide. in d. l. 2. num. 47. fol. 200. ver. 2. poteſtis, &c. & num. 57. verſic. 3. limitat. fol. 201.
¶ Rubrca 25. De remedijs domino competentibus ad expellendum emphyteuticam, vel conductorem. in l. 2. C. eod. nu. 100. vſque ad nu. 117. fol. 127. & ſeq.
¶ Rub. 26. De melioramẽtis ab emphyteuta, vel cõductore factis. in l. 1. C. eo. tit. nu. 25. 26. 27. & 47. fol. 105. & ſeq. Et l. 2. eod. tit. à nu. 27. vſq; ad 37. fol. 199. & ſeq. Et in Auth. qui rẽ. C. de ſacroſan. Eccleſ. n. 13. 27
¶ Rubr. 27. De ſecundo emphyteuta.
Emphyteu. quando facit alium ſecundum emphyteutam, & neuter eorum ſoluit penſionem directo domino, quo remedio ſibi ſuccurratur. in l. 2. de iure emphyt. num. 150. fol. 212. & in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg. 1. nu. 30. 125

An

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

An ille, qui non habet niſi vtile dñium, vt eſt emphyteuta poſſit alteri in emphyteuſim concedere, & transferre vtile dñium, in d.l.2.n.151.fol. 212. Et in l. poſſideri. §. ex contrario. ff. de acq. poſſ. nu. 73. & 78. 82

An requiratur conſenſus domini directi. l.3.C.eod.tit.nu.160. 229

Emphyteuta ſecundus, an poſſit cõſequi poſſeſſionẽ rei emphyteuticę, ab alio, quàm à domino, in d.l.2.n.151.verſ. aduertendũ eſt, &c. 212

An ſecundus emph. habeat neceſſe promittere directo domino de penſione, & alijs. ibi. eod. verſi.

Emphyteuta primus, an concedendo, ſecũdo in emphyteſim aliquid iuris ſibi reſeruet, & ſi non ſoluat ſibi canonem an poſſit ab eo emphyteuſim vendicare. d.l.2.nun.152.

Emphyt. primus, quando conceſſit ſecundo in emphyteuſim ſecundus vult alienare an debeat requirere conſenſum primi emphyteutæ, an verò directi domini. d.l.2.nu.153. fol.212. & l.3.eod.tit. nu.88. 227

Quid ſi alienauerit ſiue alicuius conſenſu, an reuertatur ad primum emphyteutam, an vero ad directum dominum, ibi. verſ. & ad iſtam, & in l.2.§. ex contrario. ff. de acq. poſſ. nu.82.

Quid in ſecundo feudatario. in d.l.3.nu.88. verſi. vbi etiam per Bal. eod,

Emphyteuta primus quando licitè, & legitimo modo conceſſit ſecundo in emphyteuſim, quis eorum teneatur ſoluere cenſum emphyteuticum directo domino, & quando ſecundus ceſſauit ſoluere per triennium, an debeat emphyteuſis reuerti ad primum, an vero ad dominum, & an dominus, vel primus emphyteuta debeat habere quinquageſimam, ſeu laudemium. ibi. eod. num.

De ſecundo emphyteuta, vide cætera in tit. ſupra proximè præced.

¶ Rubr.28. De renouatione inueſtituræ emphyteuticæ, ſeu locationis, & in quas perſonas debeat potius reuocari. in l.3. C. de iure emph. à num.32. vſque ad 38. 222

Emphyteuſis ſi eſſet finita puta, per generationem finitam, & dominus pateretur emphyteutam ſtare in re emphyteutica, an intelligeretur tacitè renouaſſe. in l.1. de iure emphy. nu.66. 193

Emphyteuticus contractus cum requirat ſcripturam, quod ex ſola patientia nunquam intelligatur renouatus ibid.

Quid in patientia decem annorum, in l. certis annis. C. de pact. n.7. 88

Conductor primus ſi locatione finita offert tantum quantum nouus, an præferatur in locatioue. in d.l.2.nu.22. 198

Quod facultas, quam habet quis finita emphyteuſi per generationem contentam in inueſtitura, vt ſibi potius quam alij refirmetur, ꝙ labatur, ſeu præſcribatur anno à tempore ſcientiæ, & taciturnitatis. in l. petens. C. de pact. nu.10. fol.86. & in l.2. C. de iure emphy. nu.23. 198

Emphyteuſis ſi finita ſit per generationem finitã, & dñs velit de nouo in emphyteuſim concedere, an deſcendentes poſſit petere, ꝙ eis confirmetur. in d.l. 2. nu.22. fol.19, & in l.3. eo. tit. n.11. verſi. accedit. 220

Quod eo caſu, quo non non refirmetur poſſint deſcendentes appellare ad ſuperiorem. ibid. in d.l.2. cod. numero 22. 198

¶ Rub.29. De perſonis in quas prohibitum eſt ius emphyteuticũ tranſferri. in l.3. C. eod. à nu.90. vſque ad 99. fol.228. cum ſeq.

Emphy. licèt non poſſit alienare emphy. in Eccleſiam inter viuos poterit tamen in vltima voluntate. in l. ſi quis ita promiſ. §. eadem. ff. de verb. oblig. num.14 & 17. cum ſeq. 221

¶ Rub.30. De alienatione emphyteuſis facta ſine, vel cum cõſenſu dñi.

Emphyt. non poteſt vendere ius ſuum emphyteuticũ, vel ſuas meliorationes, cui velit, niſi primo denunciet domino, an ipſe velit emere pro illo pretio, quod ab alijs inueniẽ, & quæ ſit ratio. in l.3. C. de iur. emphy. nu.100. fol.228. & in l. cùm hi. §. ſi vni. ff. de tranſact. nu.3. fol. 183. & in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg.1. nu.27. 125

Quod emphyteuta aliter faciens in alienatione, quàm dictum eſt cadat à iure emph. in d.l.3.nu.1.fol.220. & in l. ſeruo legato. ff. de leg.1. in §. ſi ſeruũ. nu.7. vbi vide quid ſi alienatio non tenet an cadat. fol. 118. & in l.1. §. hæc autem verba. ff. quod quiſque iur. nu.11. 96

Quid ſi retineat ſibi vtile dominium. d.l.3.nu.9. 220

Quid in vaſſallo feudatario, ibid.

Quod iſtud nedum habeat locum in emphyteuta, ſed & in conductore perpetuò, ſeu ad longum tempus, quid ſi alienat ſine conſenſu domini, cadit à iure ſuo. in d.l.3.nu.2.fol.220. Et de hac materia vide ad plenum in eadem. l.3. à num.3. vſque ad fin. legis.

¶ Rubr.31. de laudemio.

Emphyteuta, qñ alienauit ius ſuum emphyteuticum, ſecundum formã infraſcriptæ. l. fi. tenetur dñs nouum emphyteutam in poſſeſſionem inducere, & ſic inueſtitere nõ per procuratorẽ, ſed per ſeipſũ, vel per ſuas literas, aut per aliam ſcripturam teſtes habentẽ, & pro tali iueſtitura, ſeu laudemio non poteſt dñs accipere vltra quinquageſimam partem pretij, aut æſtimationis rei, in l.3. de iur. emphy. nu.1. fol.220. & nu.39. ver. quintodecimo principaliter, &c. 222

Quid in feudo, ibid.

Quod ad nouum emphyteutã ſuſcipiendũ, ve aliter inueſtiendum non poſſit dominus vltra duos menſes differre, aliàs eius conſenſus ſit neceſſarius. ibi. in d.l.3.nu.52. 224

An tunc debeat dominus perdere laudemium. in d.l.3. ibid.

De quinquageſima æſtimationis, vel pretij, quod à principio numeratur an ſit ſoluenda domino, quãdo datur res in emphyteuſim, vide in l. prima. de emphyt. num.1. 189

An dominus, qui fuit negligens per duos menſes in inducendo nouum emphyt. in poſſeſſionem poſſit moram purgare, & laudemium petere, in l.3. de iure emphy. num.35. & 53. vbi bene. 223

Emphyteuta ſecundus, qñ emit à primo de conſenſu domini, quod non requiratur alia renouatio, nec debeat ſolui laudemium. in d.l.3. numero 40. 222

Quis teneatur ſoluere laudemium domino, quando emphyteu. alienat ius ſuum emphyt. vel ſua melioramenta in alium. ibid. nu.41.

Quis dicatur nouus emphyteuta ad hoc, vt teneatur ad ſoluendum laudemium domino, & nouam inueſtituram petere. in d.l.3.nu.41. verſ. ſecundo iuxta proximam quæſtionem. &c. fol.eo. & in vſibus feudo. C.num.86. cum ſeq. 240

Quid in feudo, & an & quando hæres vaſſalli teneatur nouam inueſtituram petere in d.l.3. verſic. puto etiam, &c. num.41. 222

Si dominus emat melioramenta ab emphyteuta, an etiam iſto caſu debeat habere laudemium perinde ac ſi emphyteuta vendidiſſet extraneo. d.l.3.num.43. eod.

Si quis dedit in emphyteuſim aream parum valentem ſuper qua ſunt ædificata ędificia magni valoris, an dominus debeat habere legitimã æſtimationis ſecundum valorem areæ tantum, an etiam ædificij ſuper ædificati. in d.l.3.nu.44. eod.

Si aliquis ſit dominus directus fundi, & alius habeat vſumfructum eiuſdem fundi, vel alius habeat ius percipiendarum penſionum, cui debebit ſolui laudemium, an proprietario, an vſufruct. d.l.3.nu.45. eod.

Emphytenta, qñ præſtat mihi duodecim denarios annuatim pro canone emphyteutico, & ibi præſtat certam partẽ fructuum, & vult ius ſuum emphyt. alteri vẽdere quis noſtrum debebit habere laudemiũ, aut cuius conſenſus erit requirendus. in d.l.3. nu.46. eod.

Quando plures hñt fundum emphyteuticũ communem, & eum inter ſe diuidunt vtrum dño debeat ſolui laudemium, & a quo ibi. nu.17.

An laudemiũ debeat ſolui dño pro quacunq; alienatione neceſſaria, ſicut pro voluntaria, & deciditur ſingulariter, ꝙ non. d.l.3. nu.48. 223

Emphyteuta ſecundus, quando vult alienare quis debeat habere laudemium, an dominus, an primus emphyteuta, & cuius eorum ſit cõſenſus requirendus. ibid. num.48. verſic. octauo quæro. fol. eod. & in l.2.§. ex contrario. ff. de acq. poſſ. num.73. 81

Emphyteutica res, qñ datur in dotem nunquid domino debeat ſolui laudemium, & an eius conſeuſus ſit requirendus. d.l.3. nu.49. 223

Emphyteutica res, quando donatur alicui, vel legatur, vel in ea aliquis extraneus hæres inſtituatur, an in omnibus iſtis caſibus dominus debeat habere laudemium. d.l.3.nu.50. eod.

Emphyteuta, quando vendit rem emphyteuticam, & poſteà reſolutus eſt contractus, an dominus debeat habere duplex laudemium, an verò teneatur redere laudemium, quod accepit. d.l.3. nu.51. eod.

Colonus partiarius, qui accepit rem in emphyteuſim, an teneatur requirere conſenſum domini in alienatione, & ſoluere laudemium, in d.l.3.nu.131. in fin. verſ. item addo, &c. 230

¶ Rubr.32. De præſcriptione emphy.

Emphyteuta, qui ceſſauit per 40. ann. ꝙ penſionem non ſoluit, & ſemper poſſedit, an dicatur præſcripſiſſe liberationẽ à penſione ſoluenda tam pro tempore præterito, quàm pro futuro. in l.2. C. de iur. emphy. num.156. in fin. verſ.1. nunquid, &c. 213

Quid in colono, vel inquilino. d.l.2.nu.157. eod.

Emphyt. non poteſt præſcribere contra dominum directi dominij etiã ſi mille annis poſſideret, niſi interueniſſet poſſeſſio non ſola deſtinationeanimi cum ſeri non poſſit, ſed facto interueniente in d.l.2.n. 571. verſ. tertio quæro, &c. 212

An poſſit præſcribi contra aliquem tanquam contra emphyt. vel colonum. ibid. num.158.

Si quis tanquam emphyt. rem ab aliquo recognouit tanquam à domino cũ ipſe eſſet emphy. nec ille quẽ recognoſcebat erat do. an præſcriptio iſtius poſſidentis profit illi cui ſoluit, in d.l.2.nu.159. eod.

Qui ſoluit 40. an. cano. emphyt. præſcribit ius emphy. & conſequenter præſumitur emphyteuta, ſed an præſumatur perpetuus, vel an vſque ad vitã ſoluentis. ibid. nu.155. & 160. fol. eod. & quid ſi ſit emphy. eccle. ibi. ver. iſtam concluſionem limito, &c. & nu.161.

Emphy. ius præſcribitur etiam per 30. ann. in d.l.2. nu.150. verſi. idem cum aliquis. 212

Emphy. ſi alienauit ius ſuum ex longa patientia decennali præſumitur conſenſiſſe. in l. certis annis. C. de pact. nu.7. fol.88. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu.49. fol.62. & in l.1. C. qui admit. nu.16. 9

Emphyt. ſeu feudalem rem ſi quis diu retinuit, & poſſedit præſumitur conceſſionem, & inueſtituram in perpetuum, & ſolenniter præceſſiſſe, in l. ſi is, qui temporali. §. item ſi iurauero. ff. de iureiur. num.5. fol. 81. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu.48. 62

¶ Rubr.33. An in emphyteuſi, & feudo habeat locum ius accreſcendi remiſſiue, in l.2. C. de iure emphyt. nu.179. 214

Si emphy. ſit conceſſa duobus fratribus, an vno decedente ſine deſcendentib. portio eius accreſcat alteri, in l. ſi mihi, & Titio. ff. de verb. oblig. nu.10. & 11. vbi facit longam diſtinctionem. 155

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Si emphyteusis sit concessa patri recipienti pro se, & filijs suis, qui decessit relictis duobus filijs succedentibus patri in dicta emphyteusi, vno eorum decedente sine filijs, eius portio accrescit alteri nisi deficiat propter canonem non solutum, vel propter deteriorationem, vide. ibid. nu. 12. vsque in finem.

Emphyteusis renouata an assumat naturam emphy. purè, vt in ea habeat locum ius accrescendi. ibid. nu. 13.

Portio vnius ex hæredibus emphyteutæ, quæ deficit pp renunciationē, vel delictū illius, non accrescit alteri. in l. legatarius. ff. de leg. 1. n. 4. 72

Si emphyteusis seu fundus concederetur à Principe duobus in eadē investitura, an inter eos habeat locum ius accrescendi, in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 224. cum plu. seq. 190

In feudo an & quando habeat locum ius accrescendi, vide in omnib. iurib. supra alleg. & magis late, in d. l. re coniuncti.

¶ Emptio. Emptionis contractus in quibus differat à contractu emphyteuti. supra in verbo Emphyteu. in 3. rub.

ementes communiter rem sibi obligatam censentur alter alteri ius hypothecę remittere, in l. q Romę. §. duo fratres. ff. de verb. ob. n. 22. 188

emptionis contractu celebrato facta traditione, & omissa cautione agit recta via ad ipsam cautionem, quæ venit iure actionis, in l. Iul. §. qui fundum. ff. de verb. oblig. nu. 3. 206

emptori vel hæredi suo nisi res euincatur, stipulatio de euictione nunquam committitur, ibid. nu. 18. 207

empta res per mulierem si euincatur à marito cui eam in dotē dedi. committitur actio de dupla contra auctorem mulieris si legitime ei fuit denunciatum, in d. §. nu. eo. vers. sed istud repeobant, &c. eod.

emens fundum mandato alicuius, & hoc confiteatur, non propterea sequitur, ꝙ quando emit, dixerit se emere nomine domini, sed potius simpliciter, vel nomine ipsius procuratoris, in l. si ita quis promiserit. §. Scia cauit. ff. de verb. obl̃ig. nu. 4. 219

emens rem ab aliquo cum pacto incontinenti appositō, ꝙ debeat illi soluere precium intra certum tempus limitandum, si nō soluit nec obtulit precium intra dictum tempus, si postea velit soluere non est audiendus nec emptor cogitur amplius vendere, ibid. num. 9. & 10. fol. eod. & in l. nemo potest. ff. de leg. 1. nu. 12. in 1. lect. 100

emptor potest propria auct̃o. possessio. rei emptæ apprehendere si res est vacans, in l. si ex stipulatu. ff. de acq. poss. nu. 6. aliàs etiam soluto precio si res non esset vacans diceretur prædo. nu. 7. cum seq. 87

emptio castri cum pertinentis suis comprehendit pos. vend. priuatè possessas in eius territorio, in l. 2. ff. de acq pos. nu. 34. 72

emptione perfecta omne periculum spectat ad emptorem, in l. à diuo Pio. §. si post aditam. ff. de re iud. num. 4. fol. 166. & in l. 1. C. de iure emphy. num. 13. 189

Ad emptorem hæreditatis an transeat ius accrescendi, in l. post venditionem. C. de pact. nu. 7. 73

emptor conuentus ad preciū non pōt opponere seu excipere de fideiu. non datis q̃uis promissis ex interuallo. in l. bonæ fid. C. de pac. n. 4. 78

Faciens emere aliquam rem ab aliquo vt sub eius titulo non subsit onerib. impositis facienti emere, punitur in amissione talis rei emptæ, & publicabitur, in l. 1. C. ne lice. poten. nu. 2. 133

emptor cui primo res est tradita præfertur alteri, non attēto, ꝙ illi prius fuerit vendita, in l. quoties. C. de rei vend. nu. 3. fol. 181. Quod fallit pluribus modis, vt habes ibi. num. 4. vsque ad num. 37. fol. 182. cum duobus sequentibus.

emptori nunquid teneatur venditor tradere sua instrumēta, & iura, quæ habet, in d. l. quoties. C. de rei vend. nu. 46. 184

emptio semper præsumitur vbicunque fit mentio de prę̃cio, in l. 1. C. de iure emphy. nu. 23. 190

Res empta ex pecunia mea an efficiatur mea si non sit empta nomine meo, sed proprio. in l. 1. C. de fur. nu. 2. 5

emere fundum vicinum etiam longè maiori pretio q̃ valeat interest nostra propter vicinitatem, & idem de fundo maiorum, ac progenitorū nostrorum, in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 90. fol. 7

emptionis tit. an & qn̄ transeat dn̄ium, vide supra in verbo Dominium.

emptori debetur totum augmentum rei emptæ, in l. serui electio. §. cùm fundus. ff. de leg. 1. nu. 13. 20

emptor in quo differat à vendente, in l. cùm filiosa. ff. de leg. 1. n. 23. 31

emptio contrahitur solo consensu, & re integra dissoluitur nudo consensu. in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. 1. nu. 31. 44

emptio deducta in stipulatione non potest solo cousensu dissolui, ibid. num. 32. eod.

emens fundum nomine meo me mandante, sed de sua propria pecunia, si steti per longum tempus, ꝙ nihil ei dixi, & ille interim percepit fructus ex illo fundo, an tales fructus debeāt computare in sortem. in l. non amplius. §. cùm bonorum. ff. de leg. 1. nu. 4. 53

emptor si emat fundum simpliciter de mandato & sibi tradatur, acquiritur sibi dominium, in l. si seruus. ff. de leg. 1. nu. 5. 118

emptor si leget rem emptam à pupillo sine tut. auct̃o. licèt credat esse suam, tamen legatum non valet etiam si sit factum coniunctæ personæ, in l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. 1. nu. 31. 122

emptor rei partim alienæ simpliciter venditæ, si emptor nesciat, an comprehendat totam rem, an solum ius, quod venditor habet in re, in l. si domus. §. si fundus. ff. de leg. 1. nu. 15. & 16. 124

Emptor ancillæ censetur etiam in eius partu habere causam onerosam, in l. non quocunque. §. fundus. ff. de leg. 1. nu. 1. & 5. 141

emptio continet ea, quæ æquitas dictat venire licèt à contrahētib. cogitatum non fuerit. l. huiusmodi. §. qui seruum. ff. de leg. 1. nu. 18. 146

emptor hæreditatis licet non teneatur legatarijs, vel creditorib. tenetur tamen venditori hæreditatis, &c. C. de leg. l. quamuis hæres, nu. 3. 183

emens scienter rem subiectam restitutioni fideicommissi etiā si sit stipulatus duplam, si tamen euincatur, non consequitur nisi pretium. C. communia, de leg. l. sed & si quis. §. emptor. nu. 2. 217

emens scienter rem subiectam fideicommisso non recuperat meliorame̅ta, sed ea perdit propter malam fidem, ibid. nu. 3.

emptor non potest cogi soluere pretium ante rei emptæ traditionem. ff. de leg. 1. l. si cui legetur, nu. 17 92

emens rem pro ea pecunia quam habet in arca, non est emptio, sed cōtractus innominatus, quia pretium non est in pecunia numerata. ff. de leg. 1. l. talis scriptura, nu. 11 fol. 56. & in l. certos nummos. ff. de verb. oblig. nu. 3. fol. 68. & in l. si quis cum aliter, eod. tit. nu. 3. fol. 66. & in l. ita stipulatus, eod. tit. nu. 12. 161

emptor & legatarius qualiter differunt quo ad euictionem. ff. de leg. 1. l. si domus. §. de euictione, nu. 34. 123

emptor qui contractum inter viuos facit, debet sibi imputare si non cauit sibi expressè de seruitute, quod dici non potest in vltima voluntate in hærede, vel legatario. ff. de leg. 1. l. si fundum sub conditione. §. qui fundum, num. 10. 137

emere vel vendere quis cogitur rem pendente dispositione obligatoria. ff. de leg. 1. l. si æquo, nu. 7. 115

emens rem legatam sibi, debet eam habere sine solutione precij, quod si soluerit repetet remedijs in hoc. §. expressis. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. qui seruum. nu. 1. fol. 148. & quid si emit scienter, an poterit petere eueniente cond. de leg. 1. l. si à substituto, eod. tit. nu. 6. 86

emptor qui emit centum tabulas terræ in prædio Titij in illa parte quā elegerit, & antequam eligat agat rei venditatione, an obtinere debeat. ff. de acq. pos. l. possideri. §. incertam partem nu. 2. 73

emptor quando consequitur à venditore rem emptam non ex cā venditionis, sed ex alia causa, non tenetur soluere pretium, imò solutum potest repetere. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. qui seruum, nu. 5. 145

emptor tenetur facere pretium venditoris, & sic transferre dominium, quia est obligatus in genere ad quantitatem, venditor autem non tenetur facere idem emptori, quia est obligatus ad vnam speciem tantum. ff. de leg. 1. l. si à substituto. §. hæres seruum, nu. 3. 86

emptor si succumbat in lite, tunc repetit sumptus à venditore, aliàs secus. ff. de verb. oblig. l. venditores, nu. 2. 150

emptor si fuit negligens in non petendo aduersariū condemnari in expensis quo casu expensæ non petuntur, iudex non potest condemnare officio suo, ibid. nu. 4.

emptor cui mota est lis, non potest denunciare venditori, quia nescitur vbi sit, debet de hoc protestari, eo autem reuerso debet ei denunciari. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori, nu. 4. 20

emptor conuentus ad rem emptam si habet exceptionē, & sciēter omittat, hoc non obstante potest habere regressum contra venditorem. ff. de cond. indeb. l. 1. nu. 27. 171

emptor non agit de euictione antequam res euincatur. ff. de leg. 1. l. si domus. §. de euictione, nu. 37. 123

emens bona fidei à clandestino possessore potest conueniri interdicto vti possidetis à dommo. ff. de acq. poss. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. num. 7. 89

emptio & venditio requirunt pro forma, quòd pretium à principio sit certum in quantitate, & ideo si pretium certū non exprimatur actus peccat in forma, & non valet tanquam emptio. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus, num. 12. 161

emptor quando possit denunciare pro euictione authori authoris sui. ff. de verb. oblig. l. Iul. §. qui fundum, nu. 16. 207

emens magnos reditus pro vita sua, vel dans magnam summam pecuniæ, vt alatur vita sua durante, an sit vsura. l. cunctos populos, nu. 63. C. de sumn. Trin. in 1. lect. 6

emptor qui tenetur ad retrouendendum ex pacto, lucratur omnes fructus quos percepit in præteritum si non fuerit in mora retrouendendi. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ, nu. 37. 175

Quid si offert pretium tempore messium, vel vindemiarum, ibi. nu. eo.

emens scienter rem suam licet nulliter emat, hoc tn̄ intelligitur qn̄ est irreuocabiliter sua, in l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de verb. obl. n. 72. fo. 199. & an & qn̄ procedit illa regula, ꝙ emptio rei proprię siue fiat scienter siue ignoranter est nulla, in l. huiusmodi. §. qui seruum. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 146. & in l. planè. §. ꝙ si rem, eo. tit. nu. 5. fol. 69. & an procedat quando quis emit rem communem à cohæredibus, in l. si fundum per fideicommissum, eod. tit. nu. 14. 159

emptor quidā emit fundum à duob. pacto appositō, ꝙ si intra decenniū affertur sibi pretium, ꝙ teneretur reuendere talem fundum, vnus ex eis vult reemere alter nō. Modo quæritur an emptor teneatur illi partē fundi

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

fundi reuendere.ff.de verb.oblig.l.stipulatio.non diuidunt.n.20.117
Quid si vnus vult re emere totum fundum,& offerre totum pretiũ, alius non vult vti pacto de retrouendendo,an tunc emptor tenetur reuendere illi totum fundum.ibid.nu.21.
emptor ad hoc vt possit agere ad rem venditã requiritur, ꝙ offerat pretium etiã si non excipiatur à parte.ff.de pact.l.iuris gentium.n.2.178
emptor qñ agit in libello actione quanto minoris, tunc iudex põt condemnare venditorem ad redimendum.ff.si cert.pet.l.vinũ,nu.26. 46
emptionis & venditionis nomine non continetur aliquis contractus innominatus.ff.de cond.cau.dat.l.dedi tibi pecuniam.nu.3. 165
emptori hæreditatis competunt vtiles actiones absque alia cessione. ff. de pact.l.si cum emptore,nu.2. 189
emens nudam proprietatem censetur illam emere carius propter spem vsusfruct. qui est reuersus ad proprietatem secundum conditionem personæ vsufructuarij,an sit senex, vel iuuenis. ff.de leg.1.l.non quocunque.§.fundus,nu.3. 141
emptor portionis hæreditatis subit omnia pericula, & commoda illius portionis hæreditatis.ff.de leg.3.l.re coniuncti.nu.134. 185
emptor & fideicommissarius differunt,& qualiter.l.si cum emptor,nu.8. ff.de pact. 189
emptor qui vult habere regressum de euictione cõtra venditorẽ pp litẽ sibi motã super re vendita,debet non solùm sibi denunciare litẽ esse motã, sed debet sibi dimittere libellum in forma Auth. & citationẽ sibi transmissam.ff.de nou.ope.nun.l.non solũ.§.morte eius,n.38. 33
Item debet etiam emptor denunciare venditori, ꝙ veniat eum defendere.ibid.nu.39.
emptor an debeat venditori scienti denunciare litem sibi motam, ibid. ead.l.& §.num.40.fol.e.& in l.2.§.voluntatem.ff.fol. matr.nu.26.fol. 14.& si denuntiauerit, quæ remedia habeat, in l. si domus.§. de euictione.ff.de leg.1.num.24. 122
emptor si fecerit pactum de retrouendendo,venditor oblato pretio potest illam rem vendicare à quocunque possessore. ff.de pact.l.ab emptione.nu.8. & quid si emptor conueniretur ad pretium, an haberet pacti exceptionem,ibid.nu.9. 211
emptor quid si est paratus retradere rem venditam, & ita offert,venditor autem non obstante pacto resolutiuo contractus agit ad pretium,an ipsi emptori competat exceptio,ibid.nu.10. eod.
emptio & venditio est de iure gen.ff.de iust.& iur.l.ex hoc iur.n.17. 19
emptio non potest fieri sine pretio in pecunia numerata,ibid.nu.18.
emens à communi fructus lacus, censetur vsufructuarius. C. de verb. sign.l.1.num.6. 191
emptor cui res fuit primo tradita si euincatur per secundũ emptorẽ, an habeat regressum cõtra venditorẽ.C.de rei vend.l.quoties,n.47.184
emptor nunquam potest agere de euictione ad pretium, ꝙ soluit, nisi res vendita fuerit post sententiam actualiter euicta,ibid.nu.48.
emit quidam reditus iurisdictionis fiscalis pro primo anno, & alius pro secundo circa finem primi anni fuit commissum maleficium, condemnatio vero fuit facta in secundo anno,ad quem talis condemnatio spectabit.C.de his,quib.vt indig.l.& ideo,nu.4. 179
emptio & venditio duo requirunt.s.consensum, & pretium.ff.de iust. & iure.l.ex hoc iure,nu.21. 9
emptor hæreditatis non cogitur inuitus rñdere creditoribus, nec iudiciũ subire.l.post venditionẽ.n.1.C.de pac.fol.72.& in l.si creditores. eo.tit.nu.5.fol.80.& an habeat locũ qñ emit à fisco, & quid quando promisit expresse,& quid quando venditor non est soluendo.ibid.
emptor vel alius singularis successor non tenetur stare locationi. C. de rei vend.l.quoties.nu.29. 183
emptores gabellarum succeduut in locum fisci.ff.de eden.l.nec quisquã. num.4. 167
emens fructus alicuius fundi ab aliquo monasterio ad vitã suã pro mille ducatis,& superuixit tanto tẽpore,ꝙ fructus excẽdunt ad duo mille ducatos,an cõtractus sit vsurarius.C.de inof.test.l.si pr puelle.n.8.171
emptores rerum de predatarum in bello non sunt tuti in cõscientia, licet transactio interceserit.l.venia.nu.11.C.de in ius voc. 70
emptio seu actio ex empto est actio bonæ fidei, in l. si domus.§. de euictione.ff.de leg.1.nu.36. 123
Actio ex empto oritur licet dato,quod emptor non soluat pretium,in l. si duo patroni.§.si quis iurauerit.ff.de iureiur.nu.7. 85
Actio ex empto datur ad rem tradendam, ex testamento autem ad rem dandam.in l.huiusmodi.§.qui seruum.nu.4. 145
Actio ex empto,quæ est bonæ fidei continet omnia, quæ dictat æquitas euenire,etiam si non sit cogitatum à contrahentib.nu.18. 146
¶Enormiter.Quando dicatur quis enormiter læsus.in Auth. sacramenta pube.C.si aduer.vend.nu.46.fol.118.& infra in verbo Læsio.
¶Entimema quid sit,in l.Titiæ textores.ff.de leg.1.nu.1. 68
¶Enumeratio aliquarũ specierũ si præcedat in contractibus an generalis renũciatio valeat.in l.sed & si qs.§.quæsitũ.ff.si quis cau.n.15. 150
¶Enunciatiua. Verba enunciatiua legis nihil disponunt nisi legislator se principaliter fundet super ista enunciatiua, & quid si sint geminata.l.1.C.de sacrosan.Eccles.nu.26.fol.14.& in 2.lect.nu.33. 17
enunciatiua verba erronea,an disponant fauore libertatis, vide infra in verbo Error.
Enunciatiua verba in vltima voluntate, an disponant, & quid quando sunt geminata.in l.serui electione.ff.de leg.1.n.30.31.36.vbi bene.17
enunciatiua verba pro dote plenam probationem inducunt. in l.admonendi.ff.de iureiur. in repe.nu.131. 119
enunciatiua verba incidenter ad aliud prolata in antiquis plenè probãt. in d.l.admonendi.nu.240. 129
enunciatiua verba propter aliud emissa non inducunt dispositionem.in l.epistola.ff.de pact.num.1.fol.209.& in l.neque professio. C.de test. nu.9.fol.98.clarius in l. si quis mihi bona.§. sed quod si mand.num. 11.& 12.ff.de acq.hær. 93
enunciatiua verba an & quando inducant iussum,in l.si quis mihi bona. §.sed quid si manda.ff.de acq.hær.nu.8. 93
enunciatiua verba prolata ad liberandum, inducunt dispositionem.in l. tale pactum.ff.de pact.nu.1. 204
enunciatiua verba inducunt ademptionem in præiudiciũ illorũ quos testator grauare non potuit.in l.neque professio.C.de test.nu.9. 98
enunciatiua verba vbi disponunt hoc procedit ex fauorabili dispositione,in materia aũt pęnali nũq.in l.ex his verbis.C.de test.mili.n.4. 79
enunciatiua verba test. prolata nec disponunt nec probant. ibid. nu. 5.
enunciatiua verba legatorum de præterito non disponunt de præsenti quamuis alia legata possint relinqui nutu.in l.si ita legatum.ff.de leg. 1.num.9. 113
¶Episcopus an teneatur obedire literis potestatis ei scribentis, & iurisd. tempo.haben.in l.à diuo Pio.§.1.ff.de re iud.nu.16.cum seq. 162
Episcopalia exercens,an præscribat ea,quæ sunt similia his,quæ exercet. in l.3.ff.de acq.poss.nu.36. 72
Episcopus an quis possit appellari ante consecrationem. in l. id quod apud hostes.ff.de leg.1.nu.21.fol.28. & an poterit exercere Episcopalia. in l.quamuis.C.de incest.test.nu.4. 162
Episcopus an possit committere causam simpliciter,& de plano.in l.omnes populi.ff.de iust.& iur.nu.31. 16
Episcopus an liberetur à patria potestate. in l. 1.ff.de his, qui sunt sui, vel alie.iuris.nu.48. 34
Episcopus an possit emere sine licentia sui superioris bona à suo ca. in l.voluntas.C.de fideicom.nu.4. 201
Episcopus an possit facere debitori pactum de non petendo. in l.pactũ cura.C.de pact.nu.2. 84
Episcopus non vocatus ad synodum, an teneatur ire, licet viderit alios Episcopos ire.l.vniuersa.C.de prec.Impe.offe.nu.6. 48
Episcopus qui primo fuit monachus an & de quibus rebus possit testari,& à quib.absoluat.in Auth.ingressi.C.de sacrosc.Eccl.n.7.& 8. 20
Episcopus potest esse iudex in causa Ecclesiæ suæ. l. qui iurisdictio.nu. 10.ff.de iurisd.omn.iud. 86
Episcopus non potest expedire negotia ardua sine suo ca. l. placet. nu. 12.C.de sacrosan.Eccles. 18
Episcopus si petat decimam contra vnam Ecclesiam, rector illius Ecclesiæ vult probare,ꝙ non sit consuetudo soluendi decimam Episcopo,ꝙ rectores aliarum Ecclesiarum illius loci poterunt probare illã consuetudinem esse in loco, vt non soluatur decima ex quo non deponunt principaliter in fauorem suum. ff. de reb. cred. l. ti quis nec causam.nu.15.fol.13.& in l.dictantibus.C.de test.nu.5. 110
Episcopus si excommunicauerit aliquẽ sub conditione, qua pendente ille desiit esse subditus Episcopo si postea extitit conditio, in ille erit excõmunicatus.ff.de vsuc.l.si is,qui pro emptore.nu.330. 133
Episcopus si concessit in feudum, vel emphyteusim ius Ecclesiæ decimandi, & percipiendi quoscunque reditus præsertim ẽni prout antecessores sui solebant percipere,licèt antecessores eius nihil percipe-rent,poterit tamen iste licite percipere,&c.de instit. & subst.sub cõd. fac.l.si testamentum.nu.6.& 7. 137
Episcopatus fuit creatus post aduentum Domini tempore apostolorũ in communi concilio publico.ff.de leg. 1.l.si hr̃s.§.vicis.nu.5. 127
Episcopi non debent in modicis ciuitatib.constitui, ne vilescat dignitas Episcopalis.ff.de leg.1.l.si hr̃s.§.vicis.n.6.fol.eo. & an de essentia ciuitatis requiratur dignitas Episcopalis.vide supra in verbo Ciuitas.
Episcopus si non est præsens, coram quo debet interponi cautio per vsurarium potest eam interponere corã honestis personis. C. de iud. l.cùm specialis.num.2. 160
Episcopus nihil potest statuere contra ius canonicum,quia inferior est Papa.in l.omnes populi.ff.de iust. & iur.nu. 3.fol.16. vbi potius videre,an & quando possit,& in l.nemo potest. ff.de leg.1. num.8.fol. 99.& in l.1.C.de prec.Impe.offer.nu.4. 47
Episcopus cum sit pater pauperum, & legitimus administrator,an possit alienare res immobiles sine decreto. l. præses prouinciæ. num.4. C.de transact. 102
Episcopus an habeat beneficium huius. l. pro pauperib. C. de edic. diui Adr.toll.l.edicto.nu.15. 174
Episcopus conferens beneficium clerico, quod alteri erat debitum,tenetur illo euicto prouideri illi de beneficio æquiualenti.ff.de leg.1.l. si domus.§.de euictione.nu.11. 121
Episcopi statutum, quòd per vnum testem deponentem de vetitate

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

possit plenè conuinci vsurarius de vsuraria prauitate, an valeat. ff. de iureiur. l. admonendi. in repeti. nu. 192. 127

Episcopus si indiget aliqua domo, quæ sit capituli, potest illam emere à cap. quia per hoc non exijt de Ecclesia. C. qui feud. dare possunt. num. 27. 246

Episcopus potest excommunicare eos, qui tenent vxoratas concubinas, pertinet enim ad officiũ eius, vt homines honestè viuant. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte. §. mulier. nu. 3. 172

Episcopus si diu passus est capellam esse ædificata præsumitur ædificata Episcopo auctorante. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 37. 62

Episcopus depositus ab Episcopatu suo per sententiam si appellat remanet integer in officio, & honore suo, nam mediante appellatione fingitur non damnatus, &c. ff. de re iud. l. 1. nu. 16. 139

Episcopo si li creditur plenè in causis, quæ agitantur in curia sæculari non in Ecclesia. ff. de iurei ur. l. admonendi. in repe. nu. 193. 127

Episcopus si dederit licentiam Abbati vendendi res immobiles Ecclesiæ pro satisfaciendis debitis non poterit Abbas permutare. ff. de cõd. cau. dat. l. dedi tibi pecuniam. nu. 6. 165

Episcopus vel alius si citauerit aliquem non expresso loco non vitiabitur citatio, sed intelligetur, vt in loco consueto compareat. ff. de reb. cred. l. certi conditio. §. si nummos. nu. 10. 25

Episcopus licet dispensset cum monacho ad beneficium curatum. tamẽ non dicitur dispensatum esse cum eo ad beneficiũ simplex. ff. de consti. prin. l. beneficium. 39. in prin. 31

Episcopus solus tantum potest quantum totum capitulum in his, quæ pertinent ad Episcopum, & capitulum. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen num. 11. 187

Episcopus cui deuoluta est electio pertinens ad monachos, tenetur seruare solennitatem quam seruabant monachi. ff. de acq. poss. l. 1. §. item acquirimus. num. 18. 61

Episcopus an debeat secundum conscientiam propriam iudicare. ff. de in lit. iuran. l. siue nostrum. nu. 10. 145

Episcopus qui de iure succedit in locum executorum quando sunt negligentes debet obseruare omnia, quæ ipsi executores obseruare tenebantur. ff. si quis cau. l. si eum. §. qui iniuriarum. nu. 22. 156

Episcopus potest contra ius commune statuere infringendo, vel derogando, dummodo faciat ex euidenti, & necessaria causa, quæ etiã verisimiliter moueret superiorẽ. ff. de iust. & iu. l. omnes populi. n. 30. 16

Episcopus licet non possit imponere Ecclesiæ nouum censum, tamen antiquum potest renouare. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile. nu. 13. 13

Episcopus licèt exerceat iurisd. in illustres personas non tamen eius vicarius. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. prętor ait. la 2. nu. 6. 112

Episcopus potest ferre sententiam excommunicationis contra suũ subditum existentem in alieno territorio. l. extra territorium. nu. 17. ff. de iur. omn. iud. 94. in fin.

Episcopi an sint illustres, vel spectabiles. C. de proc. l. quicunq;. n. 2. 133

Episcopus prohibitus alienare bona Ecclesiæ potest donare capitulo. Ecclesiæ cathedralis. C. de fideicom. l. voluntas. nu. 3. & 4. 201

Episcopus ex causa potest diminuere pœnitentiam iniunctam à Papa. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. nu. 33. 16

Episcopus cum consensu sui capituli qñ possit facere statuta concernẽtia præiudiciũ iuris aliorũ prælatorum inferiorum, vel aliarũ Ecclesiarum subiectarum. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. n. 13. in repet. 16

Episcopus existens extra suam diœcesim potest conferre beneficia, licet collatio sit actus iurisdictionalis. l. extra territorium. num. 7. ff. de iurisd. omn. iud. 79. vide l. vlt. eod.

Episcopus, aut inquisitor, an possint per se hæreticum condemnare. ff. de re iud. l. qui condemnare. nu. 9. 142

Reliqua in verbo Prælatus.

¶ Epistola transmissa per principem, vel ciuitatem habet vim legis, & pro. l. potest allegari. ff. si cert. pet. l. ciuitas. nu. 7. fol. 48. & in l. 1. ff. de const. prin. num. 7. 28

Epistola communiter mittitur ad absentes, & per eam potest aliquando contrahi inter absentes. ff. de verb. oblig. l. Titia. §. idem respondit cũ septitius. num. 7. 217

Epistolæ quot modis quis consensisse dicatur. ff. de pact. l. emptor. §. Lucius Titius. nu. 1. cum seq. 208

Epistolam simpliciter acceptans, & retinens si ei expresè non contradicit videtur fateri vera esse omnia, quæ continentur in epistola. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 142. fol. 121. & in l. emptor. §. Lucius. ff. de pact. nu. 5. eod. 208

Epistola missa absque nomine mittentis si sigillum eius habeat, an sit valida. ibid. nu. 143. fol. eod. 121

Epistola cum sigillo Auth. an plenè probet. ibid. eod.

¶ Aequalitas affectionis censetur esse in personis legatariorũ. in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. 1. nu. 34. 44

Aequalitas pretij, & bonitatis non debet præsumi in rebus qñ ex sola inspectione rerum de facili discernitur differentia. ibid. nu. eod. in fin.

¶ Aequiparatio. Quando duo casus sunt à l. antiqua per modum regulæ æquiparati, dispositum in vno in eadem materia, an censeatur in alio dispositum tam in correctorijs quam in pœnalib. vide supra in verbo Dispositio.

Aequiparatio præscriptionis, & publicianæ habet locum affirmatiuè, & non negatiuè. ff. de acq. poss. l. rem quæ nobis. nu. 18. 113

Aequipollere. Non refert, quid ex æquipollentibus fiat quando non est de forma. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. n. 141. fol. 37. & in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. nu. 44. 223

¶ Aequitas est iustitia dulcore misericordię temperata. in l. si sic legatũ. ff. de leg. 1. n. 120. fol. 131. & in l. placuit. C. de iud. nu. 1. 145

Aequitas plus vellet in iure canonico quam subtilitates iuris ciuilis. in l. cùm quis. C. de iur. fac. igno. nu. 18. 45

Aequitas præfertur rigori. in l. si tibi pecuniã. ff. si cert. pet. nu. 9. fol. 40. & in l. cùm stipulati sumus. vbi late in §. sequitur. ff. de verb. obl. nu. 4 cũ seq. fol. 125. & in l. placuit. C. de iud. n. j. & qd in cõtractib. ib. n. 2. 145

Quid si æquitas non esset scripta, rigor autem sic. ibid.

Quid si æquitas sit scripta in genere, rigor autem in specie. ibid. nu. eod.

Quid si rigor sit scriptus, in l. posteriori. ibid. nu. 7.

Quid in actionibus arbitrarijs. ibid. nu. 8.

Equus. Equo vendito, vel donato potest famulus de iure aliquid capere pro capistro prout de consuetudine seruatur. in l. de quibus. ff. de legibus. num. 87. 27

Equus dimissus in pascuis si cœperit errare, an propter hoc perdat eius possessio, & an eum occupans aliqua. l. teneatur. ff. de acq. poss. l. possideri. §. Nerua filius nu. 9. 84

Equus currens ad brauium sine sessore, quia cecidit, an debeat habere brauium. ff. de acq. poss. l. 1. §. item acquirimus. nu. 43. 62

Equos impedientes, qui currunt ab brauium, vel facientes cadere qua pœna puniantur. ibid. nu. 44.

Equa vel vacca si vendatur simpliciter, an intelligatur venditus pullus, qui sequitur. ff. de cond. cau. dat. l. si extraneus. nu. 24. 158

Equam prægnantem si tibi vendiderim cum pacto, cp si pareret pullum masculum, cp pertineret ad me venditorem, si pareret fœminam pertineret ad emptorem, si peperit vtrunque iste partus debet ex æquitate diuidi inter eos. ff. de lib. & posth. l. si ita scriptum. nu. 4. fol. 182. & in l. si extraneus. ff. de cond. cau. dat. nu. 17. 158

Equum alicuius si quis viderit in stabulo multum sudantem, & extraxerit, & ligauerit ad vnum palum, & ille equus incapistrauerit se, & mortuus sit, an ille, qui extraxit domino teneatur de equo. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. 1. §. prætor ait. nu. 3. 123

Equum vendens, an de consuetudine teneatur dare sellam. ff. de legi. l. de quibus. num. 87. 27

¶ Error. Erroris prætextu, an debeat retractari causa decisa. in l. error. C. de iur. & fac. igno. nu. 11. & quid si esset concluſum in causa. eod. nu. & quid in sententia arbitri. ibid. eod. num. 42

Erronea verba enunciatiua etiam fauore libertatis non disponunt. in l. cùm testamentum. C. de iur. & fac. igno. nu. 1. 44

Erranti in iure quasi naturali non parcitur, etiam si sit rusticus. in l. venia. C. de in ius voc. nu. 3. cum seq. 70

Error in omni dispositione semper intelligitur exceptus. in l. Stichus. §. item quæsitum est. ff. de cond. indeb. nu. 1. & 4. 209

Error an & quando vitiet, & quando non, in omni materia. in l. insulã. ff. de præscrip. verb. nu. 2. cum seq. 228

Error iuris in damnis vitandis an prosit cuicunque, in l. iuris. C. qui admit. nu. 1. fol. 14. & quid in lucro radicato perdendo. in l. nõ amplius. §. si certum. §. de leg. 1. nu. 7. fol. 53. & in l. 3. §. Labeo. ff. de acq. poss. n. 13. fol. 85. & in l. quominus ff. de flum. nu. 49. 187

Error notarij an & quando noceat, & quando non: per quot testes possit probari. in l. errore. C. de test. nu. 12 & 7. 98. & 99.

Error an & quando matrimonium impediat, & contractum annullet. & in l. cùm fundus §. seruũ. ff. si cert. pet. n. 9. & 10. fol. 52. & in l. quæ acta. ff. de offi. proc. Cæsa. nu. 16. 50

Error an vitiet sententiam. in l. si is ad quem. ff. de acq. hær. nu. 22. 88

Error an & quando impediat aditio, vel repudiatio. in l. is, qui putat. ff. de acq. hær. nu. 14. cum seq. fol. 76. & in l. si is ad quem. eod. tit. nu. 1. & 3. fol. 88. & quid de errore in quota. in l. si quis extra. §. scienddm. eod. tit. nu. 1. fol. 87. & in l. si quis mihi bona. §. fin. eod. tit. num. 1. fol. 94. & in verbo Aditio supra.

Error in nomine officij, seu artificij an debeat vitiare. in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 19. 13

Error in nomine appellatiuo, an & quando vitiet. ibid. nu. 10. 26. 44. & 57. 13. & 14

Error in nominibus appella. de facili vitiat omissum, & scriptum in legatis. in l. qui quartam. ff. de leg. 1. nu. 1. 45

Error in appel. omnino diuersi, & difformibus vitiat, secus tamen in his, quæ habent se vt excedentia, & excessa. ibid. nu. 6. & 8. fol. eod. & in l. si quis in fundi. eod. tit. in prin. 13

Error in corpore quomodo probetur, & quid de errore in testamento, & in contractu. in d. l. si quis in fundi. nu. 37. & 38. 14

Erronea stipula. quæ interponi non debet si interponatur non obligat in effectu. in l. si legati serui. ff. de leg. 1. nu. 1. 109

Errorem corrigere non debet nos pudere. in l. si ex toto. §. si ita legatum. ff. de leg. 1. nu. 29. 27

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

Error ſicut impedit conſenſum, ita & dubietas. ff. de acq. hęr. l. qui in alie na. §. ſi is, qui putabat. nu. 8. 63
Error in cauſa delatæ hæreditatis vitiat aditionem. ff. de acq. hær. l. ſi is ad quem. num. 1. 88
error præſumitur probando veritatem ſe aliter habere. l. ſi poſt diuiſionem. nu. 3. C. de iuris, & fac. igno. 41
error iuris licet noceat in lucro, an etiam hoc eat in damno vitando. l. cùm quis. nu. 2. C. de iur. & fac. igno. 44
error iuris non nocet quando tractatur de lucro iam radicato. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. Labeo. nu. 13. 85
error cauſæ impedit effectum pacti, & ratificationis. ff. de pact. l. ſi cum te. num. 1. 209
error in dominio rei, quæ traditur, impedit translationem dominij. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. ſubtilius. nu. 1. 153
error debet allegari, & coram iudice probari. de lib. & poſthum. l. Titius. num. 5. 193
error iuris ſufficit quo ad fructus, errans enim in iure facit fructus ſuos, ſed exiſtens in mala fide non facit fructus ſuos. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 111. 124
error communis facit ius. l. Barbarius. nu. 22. ff. de offi. præto. 42
errans qui ſoluit indebitum ſicut repetit, ita qui ſuſpicatur. ff. de condi. indeb. l. eleganter. nu. 1. 176
errans & dubitans differunt. vide in verbo Dubium, in fine.
error corporis, & ſubſtantiæ, an ſint idem. ff. de leg. 1. l. ſi quis in fundi vocabulo. num. 30. 14
error iuris licèt impediat vſucapionem, non tamen impedit fructuum acquiſitionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 37. fol. 79. & in l. ſi ante nup. ff. fol. matr. nu. 6. fol. 18. & in l. Pomponius. §. quæſitum. ff. de acq. poſſ. nu. 16. 112
error in materia, vel qualitate ſubſtantiali non vitiat ſtipulationem propter conſenſum in corpore. ff. de verb. obl. l. ſi id quod aurum. n. 1. 53
error in nomine appellatiuo eſt intollerabilis, & vitiat. ff. de verb. oblig. quæ extrinſecus. nu. 7. 110
error an & quando impediat translationẽ dominij. l. quæ acta. ff. de offi. proc. Cæſa. nu. 9. fol. 50. & in l. ſi is ad quem. ff. de acq. hær. nu. 2. 88
errans ſi obligauerim omnia bona mea pro certo debito, an poſſim petere liberationem ſeu hypothecam reſcindi. ff. de cond. indeb. l. ſed & ſi me putem. §. cum iter. nu. 7. 176
error tacitus non tantum vitiat quantum expreſſus. ff. de reb. cred. l. cùm quid in 2. lect. nu. 17. 11
error ſcribentis non nocet teſtõ. C. de teſt. l. errore ſcribentis. nu. 1. 98
error non excludit culpam delinquentis. C. de hær. inſtit. l. ſi pater tuus, num. 9. 121
error in coniunctione naturali vitiat inſtitutionem. C. de hæred. inſti. l. ſi pater tuus. nu. 1. 120
Quid autem ſi erratur in coniunctione ciuili. ibid. nu. 2.
error in corpore, & ſic in ſubſtantia, vel prædicamento ſubſtantiæ vitiat legatum. l. ſi quis in fundi. ff. de leg. 1. nu. 9. 13
error in nomine proprio an vitiat teſtamentum. C. de hære. inſti. l. cùm in libris. nu. 1. & 2. 125
error in nomine hæredis, vel legatarij, an & quando vitiet in errore nominis proprij ipſius teſtatoris, & in nomine proprio filij teſtatoris, & in nomine proprio aui paterni, & quid in iudicijs, & contractibus, & quid in errore confinium, & quid in errore patriæ, & in errore parrochiæ. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 2. 3. & 4. 13
error præſumitur in dubio. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. item quæritur. nu. 1. fol. 152. & in l. ſi quis in fundi voc. ff. de leg. 1. nu. 39. 14
error in eo in quo poteſt quis de facili certiorari admittitur, & eſt tolerabilis. l. ſi per errorem. nu. 14. ff. de iuriſd. omn. iud. 90
error immediatè expreſſus in ſententia, & error expreſſe apparens ex actis ad quæ ſententia facit expreſſam relationem, conueniunt. ff. de acq. hær. l. ſi is ad quem. nu. 22. 89
error in facto proprio cum non ſit tolerabilis, non excuſat niſi in caſib. l. error. nu. 21. C. de iur. & fac. ign. 43
error facti ante finitum negotium poteſt reuocari, non autem poſt. l. error. nu. 1. C. de iur. & fac. ign. 42
error in nomine proprio, vel pronomine, vel cognomine non vitiat ſi de corpore conſtat. C. de teſt. l. ſi in nomine. nu. 1. 97
error in nomine appellatiuo vitiat, hoc eſt verum in nominibus appellatiuis omnino diuerſis. ff. de leg. 1. l. qui quartam. nu. 6. 45
error ex parte rei non ſolùm impedit prorogationem iudicis incompetentis, ſed etiam error ex parte actoris. l. ſi per errorem. num. 19. ff. de iur. omn. iud. 90
erronea cauſa, vide in verbo Cauſa.
Reliqua de errore in legatis in verbo legatum. in rub. de errore facto in leg. &c.
¶Error calculi. Error calculi poteſt ſæpius tractari ſi non ſit ſequuta tranſactio, vel ſententia. in l. 1. C. de erro. calcu. nu. 1. & 2. 120
Indebitum per errorem calculi ſolutum condicitur. ibid. nu. 2. 121
error calculi poteſt allegari in cauſa vſque ad triginta ann. ibid. num. 3.
error calculi poteſt allegari in cauſa appellationis ſiue ſit deductus in cauſa principali, ſiue non. ibid. nu. 4.
Error calculi poteſt opponi quandocunque etiam per illũ, qui fuit mendax: licet alias in alia materia mendax priuetur commodo. in l. qui cũ ſe. ff. de re iud. nu. 5. 154
¶Eſſe. Hoc verbum denotat veritatem. de leg. 1. l. legatum. num. 19. fol. 24. & in l. ſeruum filij. §. ſi quis rem. eod. tit. num. 3. fol. 83. & in l. ſerui electione. eod. tit. in §. Labeo. nu. 25. 19
eſſe talis, & haberi pro tali, an differant. ff. de leg. 1. l. cætera. §. ſed ſi paranert. num. 23. 82
eſſet verbum præteriti imperfecti, comprehendit non ſolum præteritũ, ſed etiam futurum. ff. de lib. & poſth. l. placet. nu. 12. 168
eſt verbum adaptatur ad omne tempus ſibi adiectum. l. diem functo. n. 2. de offic. aſſeſſo. 63
¶Aeſtimatio ſuccedit loco rei. in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. numer. 6. 153
Aeſtimatio, & ſic quantitas in genere perire non poteſt. in l. ſi plurib. ff. de leg. 1. nu. 16. 60
æſtimatio rei legatæ cuius ius erat roſolubile in euentũ alicuius conditionis ſi per hĩdes ſoluatur, licèt poſteà illud ius reſoluat, nõ poterũt repetere æſtimationẽ. in l. ſeruũ filij. §. ſi ſtatuliber. ff. de leg. 1. n. 2. 85
Ad æſtimationem, ſicut deuenitur re non extante, an & ita re extante, ſed non apparente. in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 30. 90
æſtimatio an & quando debeatur ſpecie perempta ante moram. ibid. num. 32. eod.
æſtimatio valoris rei non debet conſiderari ſecundum affectionem ſingularis perſonæ, licèt bene quo ad alios effectus, & qui ſint iu l. ſi domus. §. in pecunia. ff de leg. 1. nu. 21. 124
æſtimatio ſolutionis rei legatę facta ab vno ex hæredi. liberat omnes alios ipſo iure. in l. ſi tibi homo. §. ſi teſtamento. ff. de legat. 1. numero 10. 155
æſtimatio meliorationis non debet fieri prout res vendi poteſt, ſed prout fuit expenſum. in l. 1. §. ſi hæres præcepto. ff. ad Treb. n. 12. 203
æſtimatio valoris rei, quando fit. quæ & quot ſint conſideranda. ibid. nu. 1. cum pluribus ſeq. eod.
æſtimatio rei immobilis ad hoc, vt ſit iuſta, quot requirat. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. oblig. nu. 24. cum ſeq. 182
æſtimatio cum debeatur, bene ſequitur, quòd ipſa eſt in obligatione, & ſic in petitione, & poterit peti in libello. ff. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. conſtat. num. 27. 77
æſtimatio rei facit emptionem, quando æſtimatio interuenit à principio in ipſa rei traditione. l. ex conuentione. num. 2. C. de pact. 76
Quid in animalibus datis in ſocidam, an æſtimatio facit emptionem. ibid. verſic. tertio limita. eod.
æſtimatio dotis facit emptionem, quando maritus eſt ſoluendo. ibid. verſi. quarto ſingulariter limita. eod.
æſtimatio debet attendi ſecundum locum, vbi debeat ſolui, & non ſecundum locum vbi factus eſt contractus, quando tractatur de æſtimatione propter moram. ff. ſi cer. pet. l. vinum. num. 11. 43
æſtimatio refectionis ædificiorum debet fieri habito reſpectu ad valorem, qui eſt de tempore præſenti, quo debet reſtitui, non prout valebat in præteritum, ſcilicet tempore quo factum eſt ædificium. ff. de leg. 1. l. domos. nu. 4. 111
æſtimatio pecuniæ debet eſſe eadem, & vniformis in omni loco. ff. de eo, quod cert. loco. l. non vtique. §. nunc. de offic. num. 5. 216
æſtimatio rei dotalis, vel alterius rei, in dubio facit emptionem. l. ex conuentione. nu. 1. C. de pact. 76
Quæ regula limitatur, vt ibi, quando æſtimatio ſit ad finem, vt ſit emptio. ibidem.
æſtimatio dubij euentus, inducit quandam emptionem. Sed in emptione dubij euentus non cadit euictio. ff. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. §. ſi hæres percepto. nu. 15. 204
æſtimatio teſtatoris facta de rebus legatis non attenditur, ſed verum pretium. ff. de leg. 1. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi libertus. num. 6. & qualiter probetur æſtimationis error commiſſus per teſtatorem. ibidem. numero 11. 138
æſtimatio creſcit vſque ad tempus ſententiæ. ff. ſi cer. peta. l. vinum. numero 19. 45
æſtimatio vini, vel alterius rei mutuo datæ, debet fieri ſecundum tempus, & locum in quibus de reddendo conuentum eſt. ibid. nu. 1. 42
æſtimatio ſi fit principaliter propter rem, quia tradens vult omnino habere, aut rem, aut decem quibus æſtimauit rem, facit recipiente teneri de omni caſu, etiam fortuito. ff de actio. æſtimatio. l. 1. nu. 2. 223
æſtimatio in contractibus bonæ fidei, & ſtricti iuris venit à tempore moræ, & ſic à tempore interpellationis extraiudicialis. ff. ſi cert. peta. l. vinum. num. 18. 44
¶Aeſtimum. De libris æſtimi quam fidem faciant vltra hic poſita. vide infra in verbo liber.
æſtimum patris dicitur æſtimum filij, in l. in ſuis. ff. de lib. & poſthum. num. 15. & 15. fol. 179. & in l. filius paciſcendo. C. de pactis. nume. 1. cum ſequen. 84
Scriptus in æſtimo commuuis ſi velit alienare prędia non debet extra-

hi de

Source : BIU Cujas

hi de æstimo, nisi prius appareat, quod ille in quem alienauit, fit soluendo, in l. placet. C. de sacrosan. Eccles. in 2. lect. nu. 26. 20
Aestimum communis, an faciat fidem iudici, quod principalis debitor non est soluendo sine executione. in l. decem, ff. de verbor. obligat. nume. 33. 166
æstimum, quando non probat. ibid. num. 34. & 35.
¶ Aetas minor est fauorabilior, quam sit absentia. ff. de acq. hære. l. cùm quidam num. 8. 95
¶ Et dictio, est implicatiua. ff. de acq. poss. l. 1. §. municipes. num. 4. 70
Et dictio, an possit exponi pro quamuis. ff. de lib. & posth. l. si filius, qui in potestate. nu. 4. 170
Et dictio, resoluitur in vel. ff. de transact. l. 1. nu. 24. 215
Et plus, dictio, nihil importat, quando agitur de probando aliquid certum, & determinatum ff. si quis cau. l. & si post tres. num. 12. 153
Et plus dictio, si profertur à teste nunquid aliquid importet. ibid. nu. 8. 9. & 18. & in l. cùm furti, ff. de in lit. iur. nu. 10. & 11. 150
Et etiam, hæc dictio debet implicare casum minus dubitabilem. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. §. si Titio. nu. 12. 93
Et copula, est huiusmodi naturæ, quòd magis cadit inter parem qualitatem, & non difformem. ff. de acq. poss. l. naturaliter. num. 8. 97
Et plus dictio, posita in libello, an aliquid operetur. ff. si quis cau. l. & si post tres. num. 16. 153
Et, copulatiua, quando ponitur inter personas inter quas cadit ordo charitatis, & affectionis vni prius, & alteri posterius, tunc copula non fungitur officio naturæ suæ. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 11. 204
Et, coniunctio, inducit repetitionem præcedentium. ff. ad Senatus. Trebel. l. Marcellus. nu. 2. 207
Et, copula est talis naturæ, quòd denotat paritatem in casibus copulatis, seu identitatem terminorum. ff. de rebus cred. l. rogasti. §. si seruus. num. 1. 30
Et, copula est huiusmodi naturæ, quòd semper repetit in sequenti legato qualitatem adiectam in primo. ff. de legat. j. l. legato generaliter. numero 11. 71
Et, copula de propria natura debet æqualiter copulare, & simul, & semel vocare. ff. de lib. & posthu. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 15. fol. 204. & in l. iuri operam. ff. de iust. & iur. nu. 5. 3
Et, cum, nihil differunt. ff. de leg. 1. l. Titiæ textores. §. nihil differt. numero 1. & 2. 69
Et, copula cadit inter duo diuersa. ff. de acquir. posses. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 12. 99
Reliqua supra in verbo copula.
¶ Et cætera. Dictio abbreuiata à quo possit extendi. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. idem credendum. nu. 13. & 18. 206. & 207
Et cætera, dictio comprehendit omnia, quæ veniunt de natura, & consuetudine contractus. ibid. nu. 12. & 19. & ff. de iureiur. l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. num. 14. fol. 85.
Et cætera, imbreuiatura non sufficit vbi aliquid expressè requiritur. ff. de edend. l. argentarius. nu. 10. 172
Etymologia, quando repugnat diffinitioni, tunc magis attenditur diffinitio quam etymologie vocabuli. ff. de acq. pos. l. 1. nu. 18. 52
Etymologia est resolutio vocis in proprium effectum rei ibid. num. 17.
¶ Euenire, seu euentus. De euentu conditionis vltra hic posita, vide supra in verb. conditio.
Euentus conditionis in legatis non trahitur retro, neque quo ad dominium, neque quo ad fructus. ff. de leg. 1. l. domos. num. 3. 111
Euentus conditionis, & diei parificantur. de verbor. obliga. l. quoties in diem. num. 2. 105
Euentus conditionis, licèt quandoque fingat retro constructiuè, non tñ destructiue. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. in §. duo fratres. n. 24. 188
Euentus diei sicut constituit debitorem in mora, an etiam euentus cõditionis eum in mora constituat. ff. de verbor. obligat. l. si ex legati causa. num. 11. 54
Euentus tristis fortunæ aduersæ non est habendus in consideratione. ff. de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. nu. 14. 132
Euentus conditionis, vbi principaliter respicit rem de qua facta est dispositio, & sic conditio venit implenda in re disposita, tunc dispositio diuiditur eatenus quatenus euenerit ipsa conditio. ff. de legat. 1. l. Stichum. num. 15. 21
¶ Euictio non debetur in prælegato, nisi prælegatum factum fuerit pro legitima. in l. scimus. C. de inoffi. testa. num. 5. cum seq. 180
De euictione, licèt quis non teneatur ratione conuentionis, tamen re euicta tenetur ad pretij restitutionem. in l. si pater puellæ. C. de inoffi. testa. num. 4. fol. 170. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbor. obligat. num. 62. 192
Emptor, quando possit facere pactum de euictione contra venditorem, vide supra in verbo emptio.
Euictio vbi non venit, consultius est rem præstare, quam eius æstimationem, in l. seruum filij. §. si statulibe. ff. de leg. 1. nu. 1. 85
Euictio habet locum in legatis generis tantum. in l. si à substituto. §. si hæres. ff. de leg. 1. num. 1. 9. & 10. 86. & 87
Euictio habet locum, quando titulus lucratiuus incipit à promissione, & non à traditione. ibid. num. 15.
Euicta re legata nõ præstita cautione agitur ex testamento, sed autequã euincatur postulatur cautio iudic. officio. in l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. 1. nu. 3. & 5. 121
Euictionis actio, an habeat locum in donatione, & quid in beneficijs ecclesiasticis. ibid. num. 10. cum seq. fol. eod. & supra in verbo donator. & in l. si pro fundo. C. de transact. n. 12. fol. 114. & in l. Iulianus. §. qui fundum. ff. de verb. oblig. num. 8. 13. 14. & 18. 207
Euicta debet esse res iudicialiter, & non sine iudicio, ẽt si euinceretur per sententiam arbitri voluntariè electi, ad hoc, vt agi possit de euictione, ante tamen potest peti cautio de euictione qualiter erit præstanda. in l. si domus. §. de euictione. num. 12. & 14. 121
Euictionis actio non competit expulso de pos. ibid. nu. 13.
Euicta re quomodo differat legatarius ab emptore. ibid. nu. 34. 123
Euictio non cadit in emptione dubij euentus. in l. 1. §. si hæres percepto. ff. ad Treb. num. 15. 204
Euictio, quando imminet in limine contractus, an venditor cogi possit ad dandum fideiussorem, & pretium exbursare. in l. à diuo Pio. §. si post addictum. ff. de re iud. nu. 2. 166
De euictione, an teneatur iudex executor, & victor, quando data sunt pignora pro executore iudicati. ibi. nu. 3.
De euictione, an teneatur executor testamenti, qui vendidit rem hær. & qd de tuto. cura. & procu. vendentib. nomine officij. ibid. nu. 4.
Si euinco rem ex facto tuo, vel authoris tui, non tibi teneor de euictione. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de ver. oblig. nu. 35. 189
Euictio semper debetur in obligationibus dandi. in l. Iul. §. qui fundum. ff. de verb. oblig. nu. 5. 206
Euictio vbi debetur re euicta alius poterit agere ante rem euictam, vt sibi de cautione caueatur. ibi. nu. 6.
Euicta re nõ potest agere de euictione ille cuius nõ interest, & non dicitur sua interesse, quando non euincitur sibi, sed eius singulari successori. ibi. nu. 11.
De euictione non tenetur venditor, qui pomisit de euictione, quando emptor donauit rem illam tertio, cui euicta fuit cum donatario donans non teneatur dona. incipiente à traditione. ibi. nu. 11. 207
Euictionis actio datur ad interesse. ibi. nu. 12.
Si res empta per mulierem euincatur à marito cui data fuit in dotem, committitur actio de dupla contra auctorem mulieris legitima facta denunciatione. in d. §. qui fundum. nu. 18. eod.
Euictio, licèt non habeat locum in re donata, tamen si donetur pro legitima habebit locum, nisi euictio procederet culpa filij. C. de inoffi. testa. l. scimus antea. nu. 5. & 6. 180
Euictio non debetur ex causa lucratiua. ff. de verbor. oblig. l. Iulianus. §. qui fundum. num. 8. 207
Euictioni, an sit locus in re vendita in ludo. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nu. 3. 184
¶ Euidens, euidenter, & euidentissime.
Euidens dictio, qualiter accipiatur, aut quid importat. ff. de vulg. & pup. l. qui plures. nu. 7. 134
Euidens dicitur illud, quod apparet ex coniecturis. de leg. 1. l. si plurib. n. 12. fol. 60. & in l. qui filiab. §. si quis ita. eod. titul. nu. 9. fol. 48. & in l. prætor ait. num. 4. cum seq. ff. de nou oper. nunc. 44
Euidentissime dictio ponitur super assertione negatiua non coarctata. loco, nec tempore. ff. solu. matr. l. si constante. nu. 14. 36
Euidens sicut dicitur illud, quod colligitur ex coniecturis, ita illud dicitur expressum, quod continetur ex mente legis, & sic ex coniecturis legis. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. num. 5. 127
Euidens manifestum, & notorium, an sint synonima. ff. qui satisda. cog. l. si verò §. qui pro rei. nu. 6. 130
Euidenter apparet, quòd apparet ex coniecturis, secus si ex coniecturata mente testatoris. de vulg. & pupil. substi. l. quidam. nu. 3. 136
Euidentissime, aduerbium, quando capiatur pro notorio ibidem. numero 133. 41
¶ Ex præposito. Non denotat causam propriam, & immediatam. ff. de reb. cred. l. certi condictio. nu. 15. fol. 20. & in l. non dubium. C. de legib. nu. 23. fol. 36. & in l. si mihi, & tibi. ff. de leg. 1. nu. 11. 38
Ex dictio, significat augmentum sicut dictio. de l. 1. de leg. 1. nu. 12. 4
Ex dictio, denotat principium temporis. ff. de iustit. & iure. l. ex hoc iure. nu j. 9
¶ Exactor fiscalis, licet habeat mandatum à principe, prout tota die fit, q̃ possit compellere oẽs debitores fiscales ad soluendum omni coactione, de qua sibi videbitur, tñ tenebitur obseruare statuta, & cõsuetudinẽ in modo exigendi. in l. si sic legatum. ff. de leg. 1. nu. 33. 131
Exactores collectarum, seu deputati ad exigendum si sunt negligentes possunt ipsi personalitet capi. in l. si se non obtuli. ff. de re iudica. numero 22. 144
Exacto publ. non passunt exactoribus publi. committere ipsam exactionem. in l. iuste possidet. ff. de acqui. posl. nu. 23. 96
¶ Examinatio testis si non sit completa non probat. in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. nu. 3. 107

¶ Exbannitus.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶Exbannitus. De hac materia vide latè ſupra in verbo Bannitus.
Exbannitum capiens in perſona, an debeat habere tantum in communi, ſtante ſic ſtatuto, ſi quis ceperit aliquem furem, qui fuerit exbannitus, an habebit præmiũ ſtatuti. ff. de reb. cred. l. ſi qs nec cãm. n. 5. 13
Exbannitus quilibet ſoluendo mille extrahatur de banno ſtante ſic ſtatuto, non habet locum illud ſtatutum in eo, qui fuerit exbannitus poſt ſtatutum conditum. ff. de pact. l. ſi vnus §. illud. nu. 3. 197
Exbannitus ſi aliquis ſit & eius bona publicata, ſi reſtituatur per commune aut per principem, an recuperet bona per fiſcum tranſlata in alium. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 70. & 71. 212
¶Exceptio quid ſit, & quo iure ſit inducta. in l. ſi quis iniquum. §. ſi is pro quo. ff. quod quiſque iur. nu. 8. cum ſeq. fol. 99. & in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 49. 11
Exceptio debet eſſe de regula. in l. Titiæ textores. ff. de leg. 1. nu. 21. fol. 69. & in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. nu. 11. fol. 113. & in l. nummis ff. de in lit. iur. nu. 11. fol. 145. & in l. cunctos populos. C. de ſumma Trin. nu. 75. in 2. lect. 11
Exceptio firmat regulam, non tamen eam ampliat, in l. illud eleganter. ff. quod quiſque iuris. nu. 8. & 9. 101
Exceptio facit vt regula extendatur ad caſus, qui aliàs non cadebant ſub regula. in l. properandum. C. de iud. nu. 11. 148
Exceptio declarat regulam in quibus terminis debeat intelligi. in l. ſi ita legatum. de leg. 1. nu. 6. 113
Exceptio excommunicationis poteſt etiam opponi coram iudice ſeculari. in l. placet. in fin. 1. lect. C. de ſacroſan. Eccleſ. 18
Exceptiones peremptorię, an & quando poſſunt opponi à milite armatæ militiæ etiam poſt diffinitiuam. in l. 1. C. de iuris, & fac. ign. n. 1. 38
Et quid in ruſtico. ibid. nu. 6. 39
Et quid in clericis ibid. nu. 8.
Et quid in exceptione dilatoria. ibid. in fin.
Et an requiratur in integrum reſtit. ibid. nu. 9.
Exceptio quæ non excluditur per ſententiam, excluditur tamen per exe cutionem, in l. 1. C. de iuris, & fac. igno. nu. 4. 39
Exceptiones peremptoriæ, quæ poſſunt opponi poſt ſententiã, quæ trãſiuit in rem iudicatam, ad impediendũ eius executionẽ, quæ ſint illæ, vide in d. l. 1. nu. 11. & 19. cum ſeq. fol. eod. & in l. qui pro tribunali. ff. de re iud. nu. 19. fol. 141. Et quid de exceptione, quę non venit ad impugnandum, ſed ad limitandum, ſeu moderandum executionem. in d. l. 1. nu. 15. & 18. fol. 39. Et quid quando reo fuit ſtatutus terminus ad opponendum omnes exceptiones peremptorias dilatorias, & anomalas. ibid. nu. 19. fol. eo. Et quid ſi tales exceptiones fuiſſent oppoſitæ, ſed per iudicem reprobatæ. eod. num. & fol. Et quid de exceptione nullitatis. ibid. nu. 12.
Exceptio peremptoria inducta odio creditoris, poteſt etiam poſt ſenten tiam opponi. in d. l. 1. C. de iur. & fac. igno. nu. 22. 40
Quid de exceptione banni. ibid. eod. nu. & fol.
Exceptioni principaliter odioſæ, an poſſit expreſſe renũciari. in d. l. 1. n. e.
Exceptio rei iudicatæ dicitur exceptio inducta ad rigorem iuris conſeruandum. in l. cùm quis. C. de iur. & fac. ign. in fin. 45
Exceptiones reſpicientes ordinem proceſſus, quæ ſint. in d. l. cùm quis. num. fin. eod.
Exceptio ſatiſdationis eſt dilatoria, & ideo ſi à principio petita non fuerit videt tacitè remiſſa. in l. vniuerſa. C. de prec. Impe. off. nu. 4. in fi. 48
Exceptio dilatoria ſicut tollitur per litis conteſtationem, ita etiã & per reſcriptum Imperatoris. in l. vniuerſis. C. de prec. Impe. off. nu. 1. 50
Exceptio iud. falſi poteſt ſemper opponi. in l. præſcriptione. C. ſi contra ius vel vtil. pub. nu. 27. 55
Excipiens de tranſactione, an videatur confiteri debitum. in l. age. C. de tranſact. nu. 16. fol. 95. & in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 47. 167
Exceptionib. peremptorijs plurib. oppoſitis ſufficit vnã ex his probare, q̃ ſit ſufficiens ad victoriam cauſæ. in l. interpoſitas. C. de trãſ. n. 6. 103
Exceptio peremptoria competens parti nõ poteſt per reſcriptum principis de poteſtate ordinaria tolli. in l. ſi diuerſa. C. de tranſact. nu. 2. fol. 183. & in l. ſi quis §. ſi is pro quo. ff. quod quiſque iuris. nu. 4. 99
Exceptionibus contrarijs, an reus excipiendo vti poſſit. in l. 1. C. de furtis nu. 22. & quid in criminalibus. nu. 23. fol. 6. & in l. duo indices. ff. de re iud. nu. 4. 173
Exceptio non numeratæ pecuniæ, vel dotis ſi amplius opponi non poteſt, officium iudicis poterit implorari loco dictæ exceptio. in l. 1. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 9. in fin. 67
Exceptio non numeratæ pecuniæ, an & quando locum habeat. in l. 2. §. creditum. ff. ſi cert. pet. nu. 18. cum ſeq. fol. 8
Exceptio non numeratæ pecuniæ, competit ciuitati etiam vltra biennium, in l. ciuitas. ff. ſi cert. pet. nu. 17. 49
exceptio non numeratæ pecuniæ, an competat ei, qui confitetur in inſtrumento ſe habuiſſe, & recepiſſe non ſpe futuræ numera. ſed quia verè habuit. in l. qui pecuniam. ff. ſi cert. pet. nu. 1. 50
Exceptio non numeratę pecunię, an habeat locum in mercatoribus, & campſoribus. in d. l. qui pecuniam. ff. ſi cert. pet. nu. 6. eod.
Exceptio non numeratę pecunię vtrum competat Eccleſiæ, vel clericis in bonis patrimonialibus. ibid. num. 8. fol. eod. Et an poſſit ei renunciari. num. 2.
Exceptio non numeratę pecunię non habet locum contra confeſſionẽ factam in vltima volun. in d. l. qui pecuniam. nu. 3. eod. & in l. quę de legato. ff. de leg. 1. nu. 40. 88
Exceptio non numeratę pecunię non habet locum in tranſac. in l. quãuis. C. de tranſact. nu. 3. 115
Exceptio non numeratæ pecunię, an debeat opponi intra biennium de iure canonico, vel an duret perpetuo. late, in l. cùm quis. C. de iuris, & fac. ign. num. 17. 45
Excipienti ſi à ſtatuto eſt impoſita pœna, non habet locum quando libellus eſt ineptus. in l. 1. C. de his, qui poſ. nu. 2. 133
Exceptiones procuratoris, quę cõmuniter in practica opponuntur poſt exceptiones ſpeciales per hęc verba, & gñaliter opponendo quaſcũq; exceptiones, &c. nihil releuant. in l. Titię textores. ff. de leg. 1. nu. 5 68
Exceptiones rei propoſitę contra teſtes his verbis, q̃ non ſint omni exceptione maiores, an ſint ineptę propter earum obſcuritatem, cum potuerunt eſſe tempore depoſitionis. ibid. nu. 10. eod.
Exceptio generalis propter incertitudinem nihil releuat. ibid. num. 6. & in l. ſi quis legauerit. eod. tit. nu. 1. fol. 126. Et an procedat parte non opponente. in d. l. Titię. n. 14. fol. 68. vbi plura an & quando exceptio generalis non releuat. ibid. nu. 11. 12. 13. & 14.
Exceptio inimicitię oppoſita contta teſtem, debet probari in ſpecie, & eius qualitas, alias non releuat. in d. l. Titię textores. nu. 13. 63
Exceptio debet probari per obijcientem. in l. cętera. ff. de leg. 1. nu. 3. 78
Exceptionem acquiſitam per partem non poteſt iudex reijcere. in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. nu. 38. 134
Exceptio Maced. & Velleia. non oppoſita valet proceſſus. in l. 1 §. ſublata. ff. ad Trebell. nu. 6. in 2. lect. 197
Exceptionis fictionis, & ſimulationis renunciatio, an valeat. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1, nu. 56. in 2. lect. fol. 106. & in 1. lect. n. 41. & 50. 101
Exceptio doli eſt ſubſidiaria, & non tollit obligationem naturalem ipſo iure ſicut exceptio pacti. in l. natura. §. nihil commune. ff. de acquiſ. num. 66. 103
Exceptio falſi, an duret perpetuo. ibid. nu. 30. eod.
Exceptio doli generalis concurrit cum qualibet alia exceptione, & etiã cum illa vt quis non teneatur vltra quam facere poteſt, in l. Neſennius. ff. de re iud. nu. 9. 183
Exceptione vſuraria oppoſita coram ſeculari iudice, an poterit per iudicem ſtatui terminus ad eam probãdam, in l. 2. ff. de re iud. n. 12 141
Exceptio calumnioſa poteſt per iudicem reijci. in d. l. 2. nu. 17. fol. eod. & in l. 4. §. condemnatum. eod. tit. nu. 10. 146
Exceptio quę incontinenti poteſt probari admittitur in ſummarijs. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 8. in fin. eod.
Exceptio nullitatis ſi opponatur contra tres ſententias conformes, & incontinenti offeratur probatio, an debeat impedire ſentẽtię executionem, in d. §. condemnatum. nu. 15. eo.
Exceptiones peremptorię regulariter poſſunt impedire litis ingreſſum, in l. inter eos. ff. de re iud. nu. 10. 169
Exceptio preſcrip. prohibita opponi à ſtatuto debet à iudice attendi in ſententiando, in l. 1. §. & poſt operis. ff. de nou. ope. nun. nu. 5. 10
Excep. q̃ quis non teneatur vltra quam facere poteſt, an trãſeat ad ſucceſſorem, & an ad heredem, & an detur agenti rei vend. in l. Neſennius. ff. de re iud. nu. 1. 2. & 6. & in §. 1. nu. 1. fol. 183
Exceptio excommunicationis eſt apertiſſimè probanda. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 51. 167
Exceptio liberationis, an poſſit per actorẽ acceptari ad probandum, q̃ debitum preceſſerit. & poſtea dicere, q̃ talis liberatio fuit nulla, qa facta à pupillo nõ ſeruata ſolẽnitate, &c. ibi. nu. 51. vſq; ad 15. & 168
Exceptio dicitur eſſe libellus rei. ff. de re iud. l. ſicut autem. §. quod autẽ. num. 2. 179
Exceptio talis, an ſit bona, tu non potes agere ex teſtamento, quia non es nominatus in eo, ſed debet addi, & tua non intereſt. de leg. 1. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. nu. 4. 93
Exceptio merè perſonalis obſtans deleganti non obſtat ei cui facta eſt delegatio etiam ex cauſa lucratiua. ff. de re iud. l. Neſennius. n. 1. 182
Exceptio iuramenti quando eſt dubia non impedit litis ingreſſum. ff. de iurciur. l. ait prętor. la 2. nu. 23. 76
Exceptio obſcura habetur pro non exceptione. ff. de leg. 1. l. Titię textores. num. 2. 68
Exceptiones quando dicantur altiorem requirere indaginem. ff. de iureiur. l. ait prętor. la 2. num. 24. 76
Exceptio pacti, & exceptio doli, vt competat, an ſit aliqua vtilitas, quę illis competat. de acquir. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. numero 66. 103
Exceptio facilius acquiritur quam dominium. de leg. 1. l. ſi pecunia, numero 4. 134
Exceptione doli mali tutus, ſi ignoranter ſoluat: poteſt ſolutum repete re. ff. de cond. cau. dat. l. qui ſe debere. nu. 1. 153
Exceptiones quę reſpiciunt perſonam teſtis ſi ſint notę partis debent exprefſe opponi. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 14. 103
Exceptio generalis ſubrogata in locum exceptionis mentionis, & facti non

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

non præſupponit ipſo iure obligationem,& ſic ipſo iure pœnam eſſe commiſſam.ff.de verb.oblig.l.cohæredes.§.qui Romæ.nu.13. 181
Exceptio intentionis,& facti dicitur abuſiuè,& impropriè excep. eod.
Exceptio nullitatis,quæ eſt euidens impedit executionem ſententiæ. ff. de ferijs.l.prælides.nu.3. 159
Exceptio generalis non admittitur,quæ ſe habet ad illud, & ad contrarium de leg.1.l.Titiæ textores.nu.11. 68
Exceptio periurij, vel homicidij oppoſita contra aliquem non prodeſt niſi perueniatur ad ſpeciem, vel exprimatur in ſpecie.ibid.nu.12. eo.
Exceptio ſi opponatur,an ſit neceſſe apponere circunſtantias hoc eſt locum,& tempus delicti.in d.l.Titiæ textores.nu. 161. eod.
Exceptio inimicitiæ ſi opponatur cõtra teſtem,talis exceptio nihil prodeſt,nec ſufficit probare inimicitiam in genere,ſed oportet eam probare in ſpecie, in d.l.Titiæ textores.nu.13.fol.eod.hoc limitatur eſſe verũ quando alia pars opponit,vel replicat,aliàs parte non opponẽte procedit libellus generalis,vel incertus.ibid.nu.14. eod.
Exceptio quando nihil certum repetit,quod excipiat: nihil prodeſt.de leg.1.Titiæ textores.nu.24. 69
Exceptio doli ſemper obſtat in bonæ fidei contractibus quando agitur contra æquitatem.de leg.1.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.nu.7. 145
Exceptiones ſi primò opponantur in ſpecie, poſtea generaliter proponantur,an aliquid releuet talis modus proponendi, de leg.1.l. Titiæ texto.num.4. 68
Exceptio quæ eſt generalis nihil releuat pp incertitudinem.ibi.n.5. eo.
Exceptio litis finitæ requirens altiorem indaginem non impedit litis conteſtationem.ff.de iureiur.l.ait prætor.la 2.nu.25. 76
Exceptione compenſationis tuus,ſi ſoluat, repetere non põt.ff.de cond. indeb.l.qui inuicem.nu.1. 184
Exceptio quod debitum eſt vſurarium,non poteſt opponi ad impedien dum executionem.l. nudi, vel ſententiæ ordinarij.l. quamuis. num.21. C.de iur.& fac.igno. 40
Exceptio peremptoria inducta principaliter odio creditoris agentis po teſt quandocunque opponi poſt ſententiam.ibid.nu.22. eod.
Exceptio pretij non ſoluti nedum poteſt ſemper opponi, imò poterit teneri res in pignus donec pretium ſoluatur.ff.de iureiur.l. ſi duo pa troni.§.ſi quis iurauerit.nu.5. 85
Exceptio excuſſionis non tantum concernit ordinem iuris, ſed etiam partis beneficium.fol.matr.l.ſi conſtante.nu.207. 44
Exceptionem non opponens quam poteſt opponere, videtur donare. de leg.1.l.ſi fundum per fideicom.nu.15. 159
Exceptio intentionis,& facti ſunt idem.ff.de cond.cauſa dat.l.qui ſe debere num.4. 159
Exceptio excommunicationis poteſt quandocunque opponi, & quandocunque opponitur,impedit vlteriorem proceſſum. ff. de cond. indeb.l.eleganter.§.ſi quis poſt tranſactionem. nu. 6. fol. 177.& in l.1. C.de iuris,& fac,igno.num.23. 40
Exceptio dolo petis, habet locum non ſolùm quando quis eſt reſtiturus immediatè illi à quo,petit,ſed etiã ſi alij,& ille alius habet ſibi reſtituere.ff.de cõd.cau.dat.l.ſi donatarius.§.ſi quis indebitam.n.8.161
Exceptio hæredis,ego non poſſum conueniri,quia ſum infra tẽpus conficiendi inuentarium,impedit litis conteſtationẽ.C.de iure delib.l.ſcimus iam.§.licentia.nu.6. 169
Exceptio intentionis dicitur quando aliquis veriſimiliter habet aliquid petere,ſed antequam petat ego præuenio, & obijcio exceptionem. ff. de condi.cau.dat.l.qui ſe debere. num.5. 159
Exceptio pacti dilatorij, qnando oppponitur per partem ad impediendum iudicium,tunc reus debet abſolui, & actor debet in expenſis cõdemnari.ff.de verb.obl.l.eum.§.qui ita ſtipulatur,el 1.n.15. 101
Exceptio quando ineſt ipſi obligationi, an tunc ſit opus,quod per partem aliquid excipiatur.ibid.nu.16. eod.
Exceptio dicitur, quando in integr.reſti. petitur incidenter contradicendo via exceptionis, vel replicationis. ff.de iureiur. l.ſi is qui temporali.§.ſi minor. nu.12. 78
Exceptione iuriſiurandi tutus per errorem ſoluens, repetit. ff.de cond. indeb.l.ſi quis iuraſſet.nu.1. 199
Exceptio dolo facis, &c. in iudicijs poſſeſſorijs, licèt ſint executiua, tamen opponi poteſt. C.de edi.diui Adria.tol.l.quamuis.nu.1. 172
Exceptio præpoſterationis vnius actionis ad aliam eſt de apicibus iuris. ſolu.matr.l.ſi conſtante. num.201. 44
Exceptio excommunicationis debet apertiſſimè probari.ff.de verb.ob-
oblig.l.decem ſtipulatus.nu.51. 167
Exceptio doli obijcitur contra ſtipulationem, in qua fuit dolus adhibitus,vel in ſe habet dolũ.ff.de verb.obl.l.ſi quis cũ aliter.n.1.& 2. 66
Exceptioni doli, an renunciari poſſit quando dolus ineſt reipſa ibid. n. 21.cum ſeq. 68
Excipiẽdo qui aliquid dicit,nõ tamen intelligitur illud fateri.ff.de verb. oblig. l.decem ſtipulatus. nu.47. 167
Exceptio contra aliquem, quod eſt excommunicatus, & ſic non debet audiri ad agendum, ipſe replicat, quod eſt abſolutus,non tamen probat, an intentio mea ſit fundata.ibi.num.48. eod.
Exceptio doli aliquando naſcitur à principio ex dolo commiſſo tempore contractus, aliquando naſcitur ex poſt facto ex dolo commiſſo tempore petitionis.ff.de verb.oblig. l.ſi quis cum aliter.nu.6. 66
Exceptionis peremptoriæ, quæ ſit natura. ff.de iureiu.l.iuſiurandum,& & ad pecunias. §.cum res. num.1. 141
Exceptio, quæ haberet vitiare ſententiam, non debet admitti poſt ſententiam.ff.de verb.oblig.§.duo fratres. l.qui Romæ.num.16. tamen poſt ſententiam poteſt opponi exceptio, quæ non impugnat ipſam ſententiam,ſed compatitur cum ea. ibi.num.16. 187
Excipiens, vel replicans non videtur fateri intentionem aduerſarij. ff. de verb.oblig.l.decem ſtipulatus.nu.49. 167
Exceptio oppoſita ad executionem ſententiæ, ſi eſt irretractabilis impedit executionẽ ſnĩę.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quẽ.n.9.83
Exceptionem peremptoriam opponens potius videtur velle repellere actorem à limine iudiciorum, & hoc modo dirimere litem, quam eam conteſtari.ff.de verb.oblig.l.decem ſtipulatus.nu.49. 167
Exceptio an debeat apertè opponi, & an ſufficiat in allegationibus per aduocatos deduci.ff.de verb.oblig. l.eum qui ita ſtipulatur. el 1. nu. 12.& quæ excep.debeant opponi per partem.ibi.nu.13. 100
Exceptio ſpoliationis, an ſit dilatoria, & opponatur poſt lit. conteſta. de acq.poſſ.l.naturaliter. §.nihil commune.nu.118. 106
Exceptio emergens poſt litem conteſtatam, an poſſit poſtea opponi. ibid. numero 136. 107
Exceptiones facilius tranſeunt in hæredem quam ius agendi. ff. quod quiſque iuris.l.ſi quis.§.quod autem ait.num.9. 101
Exceptiones an ſint perpetuæ. ff.de iureiur. l.ſi quis temporali. §.ſi minor.numero 23. 79
Exceptio, quæ ſuperuenit poſt lit. conteſt. poteſt opponi poſt.& idem operatur ac ſi fuiſſet oppoſita ante litem conteſtat. ff. de cond. indeb.l.eleganter.§.ſi quis poſt tranſact.nu.4. 177
Exceptio ineptitudinis libelli nedum poſt litis cõteſtationem, ſed etiã poſt ſententiam, quæ tranſiuit in rem iudicatam poteſt opponi in d.l.eleganter.§.ſi quis poſt tranſactionem.nu.6.fol.eod.& in l.1.C. de iuris,& facti igno.num.14. 39
Exceptio doli,quæ obſtat cedenti,vel deleganti, etiam obſtat delegato,quando fit titulo lucratiuo.ff.de cond.cau. dat.l. donatarius.§. ſi quis indebitam.num.12. 161
Exceptio tranſactionis,& omnis alia,quæ impedit litis conteſt. ſi ommittatur à parte non reddit iudicium nullum.ff.de cond.indeb.l.eleganter.§.ſi quis poſt tranſactionem.nu.3. 177
Exceptione fauorabili tutus ſi ſoluit: repetit. ff. de cond. indeb. l.qui exceptione.num.2. 199
Exceptio quæſita fideiuſſori mediante pacto de non petendo facto reo principali non poteſt fideiuſſore inuito auferri per contrarium pactũ de petendo factum ab ipſomet reo principali. ff.de pact.l.ſi reus. nu.1.fol.213.in l.ſi quis.§.ſi is pro quo.ff.ꝙ quiſque iur.nu.13. 100
Exceptio iuramenti non cohæret perſonæ. ff. de iureiur.l.ait prætor.la 2.num.11. 75
Exceptio omnis per quam concluditur actionem ipſo iure ſublatam impedit litis ingreſſum.ibid.nu.15.cum ſeq. eod.
Exceptio ex pacto ita habet locum,ſicut ſi traditio fuiſſet ſequuta, qñ nõ ſtat p eũ cuius gratia fuit appoſita.ff.de pac.l.ſi cũ fundũ.n.2.202
Exceptio ceſſionis poteſt opponi poſt ſententiam. ff. de lega.1.l. ſi res. num.45. 111
Exceptio,quæ non impugnat ſententiam:poteſt opponi poſt ſententiã. ibid.eod.num. eod.
Exceptio quæ obſtat cedenti non obſtat ceſſionario, quando eſt diuerſa ratio.ibid.nu.47. eod.
Exceptio minoris ætatis, an poſſit opponi minori poſt litem conteſt. C.de proc.l.exigendi.nu.17. 127
Exceptio qñ cauſatur pro pœna delicti, illa ſemper tranſit ad hæredes. ff.ꝙ quiſque iuris.l.ſi quis iniquum.§.quod autem ait.nu.8. 101
Exceptio peremptoria impediens litis ingreſſum ante lit. conteſt. fuit oppoſita ad impediendum proceſſum, & fuit reiecta per iudicem tacitè,vel expreſſe,an denuo poſt litem conteſt. poſſit opponi in vim peremptoriæ.ff.de iureiur.l.ait prætor.nu.20. 76
Exceptio quæcunque ſit, ſi non poſſit opponi ſtatuto ſic diſponente, exceptio falſitatis ſemper poteſt opponi,& exceptiones, quæ ex alijs ſtatutis admittuntur.ff.de iureiur.l.ait prætor.§.iurari.n.17.& 18. 74
Exceptio facta de re,quæ non reperitur nihil operatur. de leg.1.l.ſi qs legauerit.nu.1. 126
Exceptio excommunicationis ſi opponatur etiam in vim dilatoriæ, non defertur iuramentum in ſupplementum probationis. ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.284. 135
Exceptio ꝙ ſpoliatus ſit ante omnia reſtituendus eſt dilatoria.ff.de acq. poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.118. 106
Exceptio omnis per quam dicitur ſententia nulla, poteſt poſt illã opponi.ff.de inreiur.l.ſi patronus,nu.3. 87
Exceptio pacti non nouatur per commiſſionem pœnæ. ff. de pact. l.reſcriptum.§.ſi pacto.nu.1. 188
Exceptio quæ non impugnat ſententiam, ſed modificat executionem: poteſt ſemper opponi etiam poſt ſententiam, & an ſit iſta exceptio

dilato-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

dilatoria.ff.de re iudic.l. inter eos. nume.10.& 11. 169
Exceptio in vno caſu, extenditur ex identitate rationis.ſol,matr,l.ſi conſtante.num.76. 39
Except.procuratoriæ ſunt inuentę contra procuratorem actoris,& non contra procuratorem defenſoris, cui non poteſt opponi, ꝙ non habeat mãdatum.ff.de no.ope.nun.l.de pupillo.§.ſi procurator,nu.2.26
Exceptio,quando non poteſt probari per teſtes, prout ſtatutum diſponit,ita non poterit probari actio,neque replicatio. ff.de acqui.poſſeſſ. in rub. nu.14.fol.50.& in l.& ſi contra tab.ff.de vul.& pup,nu.2. fol. 141.& in l.licet.C.de bon.poſſ.contratab. nu,2. 30
Exceptio litis,vel iudicis incompetentiæ per quas perſonas poſſunt opponi poſt litem conteſtatam. ff. de iuriſd. omn. iud. l. ſi conuenerit. num.49. 93
Excipiens de ſolutione an intelligitur confiteri debitum. ff.de condi.indeb,l.Iulianus. nu.13. 203
Exceptio directa pacti non acquiritur ex pacto de non petẽdo, facto per emptorem hereditatis.l.ſi cùm emptore.nu.2.ff.de pact. 189
Exceptio falſi oppoſita in iudicio poſſeſſorio reijcitur, & reſeruatur in iudicio ordinario.C.de edict.diui Adri,tol.l.quamuis.nu.3. 172
Exceptio dominij,vel rei iudicatæ quando obſtet interdicto retinendæ. ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune, nu.49. 101
Exceptio loci non tutti quamuis ſit dilatoria,poteſt tamen quandocunque opponi etiam poſt litem conteſta. quia habet grauamen ſucceſſiuum.l.prætor ait.§.ſi aliquando.nu.10.ff.de no.ope.nun. 46
Exceptionem habenti non prouidetur de actione. ff.de eo per quem fac. erit.l.1.nu.26. 145
Exceptionem habens eſt proprie debitor, aliàs enim eſſet exceptio intentionis.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quem.nu.12. 84
Exceptio notoria dominij impedit remedium. l.ſi quis conductionis. C. loca.l.naturaliter.§ nihil commune.ff.de acq.poſſ.nu.45. 101
Exceptio pacti directa producit obligationẽ naturalem per quam creditor obligat non petere.ff.de pactis,l.iuris gentium.§.ſi ante aditam. num. 1. 186
exceptio tu es falſus procurator,ſemper poteſt opponi: ſiue aduerſarius fuerit ſciens,ſiue dubitans,C.de procur,l.ſi ita demum.nu.7.fol.128. & in l.licet.eo.tit.nu.1.& 7. 132
exceptio falſi procuratoris dicitur eſſe duplex.ibi.eo.nu.9. eo.
exceptio in dubio intelligitur facta ſecundum naturam rei exceptuatæ. de leg.1.l.ſi fundum ſub conditione.§ qui fundum. nu.9. 137
exceptio iſta. Tu elegiſti viam veniendi iure directo ex teſtamento,impedit litis ingreſſum.C.de codi.l.ſi quis agere.nu.3. 182
exceptio tranſactionis in caſu non impedit litis ingreſſum, vt l. fratris. nu.3. C.de tranſact. 101
exceptio malæfidei tollitur per lapſum triginta annorum. ff. de acquir. here.l.is qui putat.nu.10. 76
exceptio quando opponitur contra reſcriptum reſpiciens merita cauſæ principalis,an ꝓbationes erũt bis admittẽdæ,& bis inducẽdæ.l.præſcriptione.nu.28.ver.ſecũdo quęritur.C.ſi cõtra ius,vel vtil publ. 55
exceptio, quæ oritur ex renunciatione litis, eſt exceptio impediens litis ingreſſum.l.poſtquam.nu.4.C.de pact. 73
exceptio,quę eſt actionis excluſio debet in actis replicari, C.de iudi.l.licet.nu.2.in fi. 142
exceptionem dilatoriam omittens opponere ante litem conteſtatam, quia ignorabat ſibi eam competere, poteſt eam opponere poſt litem conteſtatam. idem etiam in dubitãte. C.qui admitti ad bon.poſſ.poſſunt.l.quandiu.nu.4.5.& 6. 13
exceptio tranſactionis eſt litis finitæ, ideo impedit litis ingreſſum. l.fratris tui.in prin.nu.1.C.de tranſact. 101
exceptio aliqua obſtat agenti nomine proprio, quæ non obſtat agenti nomine alieno,ff.de in ius voc.l.quęſitum.nu.2. 113
exceptio litis pendentiæ, & exceptio ne continentia cauſę diuidatur quando opponi debent, item exceptio litis pendentię non habet locum, niſi quando ſententia lata in primo iudicio pareret exceptionem rei iudi.in ſecundo.C.de iud.l.nulli.nu.5.& 6. 147
exceptio dominij notoria excludit ſpoliatum agentem interdicto recuperandę.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.44. 101
exceptio directè impugnans ſententiam quando opponitur, tunc iudex exequens debet ſuper his exceptionibus cognoſcere. ff.de re iudi. l.à diuo Pio.nu.13. 160
exceptio nullitatis quando verificatur ex ſola inſpectione actorum abſque alia probatione extrinſeca,vt ꝙ non fuerit citatus, illa impedit executionem ſententię.ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit. §.condemnatum.nu.17. 146
exceptio nullitatis proueniens ex defectu iuriſdictionis nunquam intelligitur eſſe reiecta,etiam poſt tres ſententias conformes. ff.de re iud. l.ſi ſe non obtulit.§.condemnatum. nu.20. eo.
exceptio dilatoria, quæ non fuit oppoſita in tempore in cauſa principali,non poteſt etiam opponi in cauſa appellationis. l.ſi arrogator. nu.59.ff.de adoptio. 40
exceptiones peremptoriæ,& dilatoriæ, vſque ad quod tempus poſſunt opponi.ff.de re iud.l.qui pro tribunali.nu.26. 141
Exceptio pacti de non petendo eſt exceptio impediens litis ingreſſum. l.creditori tuo,nu.4.ver.3.not.C.de pact. 74
Exceptio, quę non poteſt opponi coram ordinario, vel delegato, non poteſt etiam opponi coram arbitro.l.ſi quis in conſcribendo.num 9. C.de pact. 89
exceptio,quæ non excluditur per ſententiam, excluditur per executionem ſententiæ.l.quamuis cum nu.4.C.de iur.& fact.ign. 39
exceptio peremptoria iam nata vt tollatur,eſt opus, ꝙ apponatur clauſula non obſtantibus allegatis,ita etiam ſi agatur de peremptoria naſcitura.Auct.quas actiones.nu.31.C.de ſacroſ.eccl. 33
exceptio ad hoc,vt dicatur intentionis,vel facti,requiritur, ꝙ talis exceptio oſtendat de prẽſenti actionem nõ competere, nec vnquam competijſſe.ff.de condi.cau.da.l.qui ſe debere.nu.10. 159
exceptione quis exigatur vltra quàm facere poſſit, an ſit exceptio peremptoria,an dilato.l.quamuis.nu.15.C.de iur.& fac.ign. 39
exceptio compenſationis, an poſſit opponi poſt ſententiam ad impediendum executionem.l.quamuis.nu.16.C.de iur.& fac.igno. eo.
exceptio peremptoria, quæ competit hęredi ex confectione inuentarij poteſt opponi poſt ſententiam diffinitiuam.ibi.nu.17. eo.
exceptione odioſa tutus ſi ſoluat, non repetit hoc procedit quando eſt exceptio odioſa inducta contra naturalem ęquitatem, ſicut exceptio Macedoniani.l.ſub prætextu.nu.9.C.de tranſact. 107
exceptio tu diuidis continentiam cauſę, vſque ad quod tempus poteſt opponi.C.de iudi.l.nulli.nu.4. 147
exceptio litis pendentiæ, & exceptio non diuidendæ cauſę, an poſſint ſimul cumulari.ibi.nu.12. eo.
exceptio filij,ꝙ non poſſit conueniri, niſi ſe immiſcuerit, eſt exceptio intentionis & facti, quæ præſupponit filium non teneri ipſo iure, de acqui.hęr, l.ei qui ſe.nu.5. 72
exceptio dilatoria, quæ non fuit oppoſita in cauſa principali ante litem conteſtatam, non poteſt opponi in cauſa appellationis ſecundum Bar.& communem intellectũm, hæc opinio limitatur quinque modis,vt in l.ita demum.C.de procu.nu.1. 128
exceptiones dilatoriæ, licèt regulariter ſint opponendę ante litem conteſt.ſi tamen ſint omiſſę per errorem, poſſunt opponi quandocunque ante ſententiam.l.error.nu.16.C.de iur.& fact.ign. 43
Exceptio licèt non poſſit opponi contra ſententiam diffinitiuam, tamen non meretur executionem,niſi ſententia ſit liquida. ff.de eden.l. 1.num 32.33. 164
exceptio ſuperueniens reo,prodeſt eius fideiuſſori.ff.ſi quis cau. l.ſi quis quempiam.nu.1. 157
exceptio obſcuritatis libelli qñ debet opponi.l.edita. n.35.C.de edẽ. 65
exceptio aliqua ſi non poſſit opponi contra inſtrumentum factum manu publici notarij,tamen ſi eſt inſtrumentum dotis poteſt opponi,ꝙ matrimonium non eſt ſecutum.ff.de pac.l.item quia.nu.8. 176
exceptio dilatoria,quę non fuit oppoſita in principali cauſa,non poteſt opponi in cauſa appellationis, etiam ſi in cauſa,appellationis non ſit lis conteſtata.l.ita demum. C.de procu.nu.6. 128
exceptio præpoſterationis, ſcilicet, ꝙ primo conueniatur debitor principalis quam fideiuſſor,ſi non fuit oppoſita in cauſa principali, non poteſt opponi in cauſa appellationis.ibi nu.6. eo.
exceptio dominij obſtat agẽti poſſeſſorio, ſi de dominio quis eſt paratus docere incõtinẽti.ff.de acq poſſ.l.naturaliter §.nihil cõe.n 41.101
exceptio ſi opponatur cõtra petitionem, q̃ exceptio tantũ cõcernit partem petitionis,partem vero nõ, iſta exceptio nõ impedit iudicium in alia parte l.ſi nõ tran,nu.2. C.de iur.& fact.ign.nu.4. 42
exceptio cautionis rati, ſicut debet opponi ante lit. conteſta. ita except. pendentię litis.ff.qui ſatiſd.cog. l.de die.§.ſi ſeruus. nu.3. 134
exceptio præſcriptionis dubia non impedit proceſſum. ff.ſi quis cau.l.ſi eum.nu.1. 155
exceptiones an debeãt ꝓpponi in ſpecie.ff.ſi qs in ius voc.l.1.n.18.117
exceptiones dilatorię, quando opponuntur antequam opponantur exceptio iudicis amplius opponi nõ poteſt, cùm cenſeatur conſenſiſſe in perſonam iudicis.l.ſi conuenerit.nu.33.ff.de iuriſd.omn.iud. 92
exceptio qualiter dẽt opponi cõtra teſtes,vel iudicẽ.C.de teſt.l.j.n.6.95
exceptio,ſeu poſitio debẽt concludere non tantum de veritate,ſed etiã de communi opinione.C.de teſt.l.1,nu.1. eo.
exceptio excuſſionis nõ competit campſoribus,& nummularijs, neque ſimilibus.ſol.mat.l.ſi conſtante.nu.204. 44
exceptio quando opponitur,& iudex ea non obſtante procedit ad vlteriora,intelligitur tacitè eam reprobare: ff.ſi quis in voc. l.ex quacunque cauſa, nu.46. 120
exceptio nullitatis requirens altiorem, & prolixiorem indaginem,non impedit executionem iudicati.ff.de re iudic.l.ſi ſe non obtulit. §.condemnatum.nu.18. 146
exceptio mendaciorum nõ impedit iuriſdictio.iudicis delegati, ſed debet cognoſcere de cauſa ſecundum veritatem. l.præſcriptione. nu.2. C.ſi contra ius,vel vtil.publ. 53
exceptio procuratoria licèt regulariter tollatur per litis conteſta.hoc eſt verum,niſi interueniat poſt lit.conteſt. etiam in cauſa appellationis. C.de procu.l.cum rem.nu.5. 123

exce-

Reper. super Lect. D. Ias.

Exceptio excussionis est dilatoria. ff. de acqu. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 138. 107

exceptio quælibet fundatur in æquitate. ff. de leg. 1. l. hujusmodi. §. si cui homo. nu. j. 144

Judex secularis, coram quo opponitur exceptio remittenda ad iudicem ecclesiasticum, potest opponenti terminum statuere ad producendum coram eo ea, quæ vult producere in curia ecclesiastica, vt sic videat an releuent, & si non releuent procedere ad vlteriora.

excipiens contra testes, qui corrupti falsum dixerunt, ad quæ videatur se astringere. ff. de re iud. l. diuus Adrianus. nu. 18. 177

¶ Exclusio. Inclusio vnius non est exclusio cæterorum, quando constat de voluntate disponentis. l. 1. §. adipiscimur. ff. de acq. poss. nu. 4. 57

exclusa si sit filia à patre ab eius hæreditate, non poterit excludi ab hære. filij. in d. l. 1 §. veteres. nu. 22. 67

exclusus à gradu proximiori, à fortiori debet excludi à remotiori. ibidem num. 26. cod.

exclusa semel filia à successione paterna per masculum intelligitur semper exclusa. in l. si arrogator. ff. de adop. nu. 22. 37

exclusio temporalis non debet operari exclusionem perpetuam. ff. de liber. & posthu. l. si quis posthumos. §. si filium. nu 6. 175

exclusio generalis si fiat, non intelligitur excludi beneficium restitutionis in integrum, quod competit minori. l. postquã. C. de pactis. num. 15. 74

exclusus ab vno remedio prætorio, non intelligitur exclusus ab alio. C. quando non peten. part. l. quoties. num. 38. 21

exclusus de iure ciuili per præscriptionem, vt non possit adire hæreditatem an possit agnoscere bonorum possessionem, & qualiter. C. qui admit. ad bon. poss possunt. l. vt verborum. nu. 10. & 11. 17

exclusus à testamento paterno non excluditur à tab. pupillarib. ff. de vulga. & pupil. substi. l. ex facto. §. Iulianus. num. 6. 151

excludi quis non dicitur perfectè, quando ipso iure actio remanet. ff. de leg. 1. l. planè. §. si coniunctim. nu. 16. 65

exclusus de iure ciuili triginta annis ab hæreditate, an excludatur à beneficio iuris prætorij à bonorum possessione. ad Senatusc. Trebel. l. 1. §. bonorum. nu. 13. 199

exclusio generalis remediorum intelligitur de his, quæ competunt de iure communi, non autem iure speciali. l. postquam. numer. 15. C. de pactis. 74

exclusus à statuto à potestate prosequendi causam, potest probare causam non comprehendi à statuto. ff. de acqu. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 23. 100

¶ Excommunicatio priuat excommunicatos à consortio hominum. in l. Gallus §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. num. 3. & operatur, q; diabolus habet potestatem in eo. ibid. nu. 4. 208

excommunicato propter contumaciam, an sit danda audientia oblatione verbali expensarum per eum facta. in l. sancimus. C. de iudic. numero 13. 157

excommunicatus, an æquiparetur deportato, seu relegaro, & an testamentum facere possit. in l. vt verbo. C. qui admit. num. 7. fol. 17. & an bannito. in l. 1. §. sublata in 2 lect. ff. ad Trebel. nu. 10. 197

Excommunicatio, & absolutio, an statim à tempore concessionis effectum operetur, an vero à tempore scientiæ. in l. beneficium. ff. de constitu. prin. nu. 51. 31

excommunicatio, sententia lata per Episcopum contra illum, qui furtum commisit & de illo non constat, an liget illum. in l. 2. ff. de liber. posthum. num. 17. 163

excommunicatio, quando dicatur nominatim prolata. in l. 1. ff de liber. & posth. nu. 2. 161

excommunicare non cẽsetur Papa apponendo in rescripto maledictionem in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 21. 13

excommunicatio infertur animæ verè delinquenti, non autem repræsentati, quæ non fuit in culpa. in l. quod in rerum. §. si nauem. ff. de leg. 1. nu. 7. 52

excommunicato volenti agere, est deneganda audientia, cui si non opponatur excõmunicatio. exceptio, an valeat iudicium. in l. j §. sublata. in 2. lect. ff. ad Treb. n. 9. fol. 197. & in l. decẽ. ff. de verb. obl. n. 48. 167

excommunicatio apertissimè probari debet. ibid. nu. 51. eo.

excommunicatio, an sit interlocutoria, & an possit per iudicem parte contradicente reuocari. in l. quod iussit. ff. de re iud. nu. 8. 156

excommunicatio non debet ferri, quando non est futura vtilis, & proficua. ibi. nu. 42. 158

excõicatio est pœna grauis. in l. si is, qui. ff. de vsucap. n. 331. 133

excommunicatio morti æquiparatur. ibi. nu. 330. eod.

excommunicationem præteritam, & non præsentem probat confitens absolutionem. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 50. 167

excommunicatum an se videatur fateri, qui petit absolutionem. ibid. nu. 51. cum seq. fol. eod. vbi aliqua in materia excommunicationis.

excommunicatus an possit hodie agnoscere bonorum possessio. C. qui admit. ad bon. pos. l. vt verborum. nu. 7. & 8. 17

excommunicationis pœna an possit ferri ex præcedenti contumacia sine noua citatione. C. de iudic. l. sancimus. nu. 12. 157

excõicati iudicis sn̄a est nulla in l. quãuis. C. de iur. & fac. ign. n. 24. 40

excommunicatio potest ferri per iudicem sęcularem, qui non habeat ordines. in l. 1. C. de iuris, & fact. igno. nu 29. 40

excommunicari quis potest propter solam contumaciam. ff. de in lit. iuran. l. in actionibus. nu 22. 148

excommunicatus semel potest iterum excommunicari, & exbannitus potest iterum exbanniri non solum pro diuersis causis, sed etiam pro vna. ff. de no oper. nunc. l. de pupillo. §. si in pluribus. nu. 5. 25

excommunicati, & non excõicati si sint sepulti in cæmiterio si non possunt discerni: omnes debent remanere. l. stipulatio. nu. 4. ff. de nou. oper. nunc. fol. 41. & in l. si emancipati. C. de colla. nu. 6. 70

excommunicatus, vel exbannitus, an possint petere in iudicio, quod reuocetur tenuta bonorũ. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. si procurator. nu. 3. 26

excommunicati, & interdicti non possunt statuta condere. ff. de iusti. & iure. l. omnes populi. nu 44. 18

Excommenicato licitum est allegare turpitudinem suam. ff. de iureinr. l. iusiurandum. §. procurator. num. 28. 91

De excep. excommuni. vide. 3. in verbo exceptio.

De absolutione ab excommunicatione. in verbo absolutio.

¶ Excusatio semel concessa propter aliquam causam, an cesset cessante causa. in l. sciendum. ff. qui satisd. cog. in §. si fundum. nu. 3. 141

excusatur nolens venire ad loca periculosa personæ suæ. in l. non exigimus. §. quod diximus. ff. si quis cautio. nu. 10. 149

excusare se nemo potest imminentibus necessitatibus propter guerram obtentu alicuius priuilegij. ff. de leg. 1. l. si ex toto. nu 11. 24

excusatur quis ad comparendum in loco, vbi est pestis. ff. si quis cautio. l. non exigimus. §. quod diximus nu. 12. 149

¶ Excussio. sententia lata super excussione inter creditor. & debitor. an probet in præiudicium fideiuss. l. is apud quem. C. de eden. nu. 62. 23

excussio non hẽt locũ in tacita hypothe. legali licèt sit inuenta in hypothe. expressa, & conuentionali. in l. si constante ff. sul. mat. n. 209. 44

executione facta semel legitimè contra principalem debitorem, si pendente iudicio contra fideiussorem, vel extraneum principalis sit effectus soluendo, an isti poterunt proponere, quod cessante causa cessare debet effectus, & sic cum factus sit soluendo, quod agatur contra ipsum. ibid. num. 223 cum seq. 45

excussio an sit fienda contra principalem, quando agitur hypothe. contra extraneum possessorem, vel fideiussorem fauore reipub. vel fisci. in d. l. si constante. num. 203. 44

excussionis exceptio non competit contra mercatorem nummularium, & cam̃sorem propter publicam vtilitatem. nu. 204. eod.

excussio non habet locum in causis in quibus proceditur simpliciter, & de plano, &c. item, & vbi proceditur simpliciter, & de bona æquitate. ibid. num. 205. eod.

excussio. exceptio. potest opponi coram arbitro, vel arbitra. quæ si non fuerit admissa potest peti reductio ad, &c. ibid. num. 207. eod.

excussio est inuenta de iure nouissimo. Auth. bi. nu. eod. eod.

excussio an debeat fieri si constat notoriè prin. non esse soluendo. ibid. num. 141. fol. eod. & in l. decem. ff. de verb. obliga. numero 28. cum sequent. 166

excussio an sit fienda per mulierem in bonis mariti, quando vult agere contra extraneos possessores pro dote. in l. si constante. ff. solu. matri. numero 200. 44

excussionis exceptio est de apicibus iuris. ibid. nu. 201. eod.

excussio principalis debi. an & quando requiratur ad hoc, vt possit agi contra fideiuss. vel tertios possessores. in l. si constante ff. solut. matri. num. 106. fol. 40. & in l. à diuo Pio. ff. de re iud. in §. in vendi. num. 19. fol. 164. & in l. decem. ff. de verb. obliga. nu. 47 & 27. cum seq. & quid quando constat principalem non esse in totum, sed in parte soluendo. num. 27. 166

excussio, quæ requiritur vigore contractus, quare est fortior illa, quæ requiritur ex dispositione legis. in d. l. decem. num. 28. eod.

excussio vbi requiritur, an vltra eã requiratur pronunciatio iudi. super tali excussione, q; sit legitime facta, vt fideiussor possit conueniri. ibid. eod. nu. & fol. & in l. nec quicquam. ff. de offic. procon. nu. 33. fol. 47. & in l. stipulatio. § habet. ff. de nou. oper. nunc. nu 6. & 7. 47

excussione superflua vtendum non est. ff. de verbo. obliga. l. decem. numero 30. 166

In excussione fienda an sit citandus fideiussor, in l. decem. numero 40. fol. 167. an sufficit citatio generalis. num. 43. eod.

excussio bonorum, vt dicatur legitimè facta quot requirantur. in l. scien dum. §. 1. ff. qui satisda. cog. num. 1. 140

excussio principalis, an debeat fieri si bona eius fuerint applicata fisco, vt sine ea possit deueniri ad fideiussorem. in l. si ego la secunda. ff. si certũ petatur. nu. 10. 11. & 12. 69

¶ Executio sententiæ est mixti, vel meri imperij. in l. 2. ff. de re iudica. numero 5. 140

executio sententiæ, quando fit per iudicem an requiratur cognitio, & sic partis citatio. ibid. num. 18. fol. 41. & in l. 4. eod. titul. §. condemnatum. num. 6. 146

Contra

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

Contra executionem, quæ exceptiones poſſunt opponi. in d. l. 2. nu. 19. fol. 141. in verbo Exceptio.

Executio ſententiæ an fit contra proc. condemnatum, & quid ſi ſit dominus litis. in l. 4. ff. de re iud, nu. 1. 143

Executio ſententiæ, an poſſit fieri contra tuto. vel cura. ibid. num. 10. & quid de executione expenſarum. ibid. nu. 12. eod.

Executio an fit per pupillum contra tuto. vel curato. pendente tutela. in d. l. 4. ff. de re iud. nu. 12. eod.

Executio ſententiæ ita impeditur per tempus appella. ſicut per pendentiam appellationis, in l. 2. § ſi ſeruus quem. ff. de acq. poſſ. nu. 13. 84

Executionem irretractabilem non impedit exceptio requirens altiorem indaginem. in l. 4 §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 18. 146

Executio ſententiæ, an & quando requirat libellum, in l. intra dies. ff. de re iud. nu. 4. & 7. 153

Executio ſententiæ ſi ſit offi. iud. debet fieri cum literis, ſecus ſi fit actione iud. vel in factum, in l. à diuo Pio. §. 1. ff. de re iud. à num. 1. vſque ad 8. 162

Executio ſententiæ debet fieri ſecundum ſtatuta loci vbi fit executio, vel vbi eſt lata ſententia, vel inſtrumentum eſt factum. in d. §. 1. nu. 9. cum ſeq. & 25. cum ſeq. eod.

Executio cauſæ ciuilis in quo differat ab execu. in cauſa criminali, vel è contra. in d. §. 1. nu. 12. eod.

Pro executione ſententiæ an poſſit iudex ſecularis impetrare brachium Eccleſ. vel è contra. in d. §. 1. nu. 15. eo.

Pro executione ſententiæ, an poſſit iudex cogi ſcribere alteri iudici literas, & quid erit agendum ſi iudex ille noluerit executionem facere. ibid. num. 19. eod.

Executio inſtrumenti guarenti. poteſt per quemcunque iudicem fieri non expectata alterius iudicis iuſſione. in dicta. l. à diuo Pio. in §. 1. num. 24. eod.

Executio quando fit: debet prius deueniri ad nomina debitorum. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iud. nu. 3. 163

Executio ſententiæ quando fieri poteſt contra Eccleſ. an poſſit fieri in bonis prælati. in d. §. in venditione. nu. 21. 164

Pro executione ſententiæ poſſunt capi nomina debitoris, & pecunia pupilli deſtinata ad emptionem prædiorum. in l. à diuo Pio. §. fin. ff. de re iud. num. 2. cum ſeq. 167

Executio ſententiæ, an debeat fieri deducto ne egeat condemnatus, in l. ſunt qui. ff. de re iud. nu. 2. 168

In executione ſententiæ, an ſit habenda ratio illius, qui primo obtulit duobus concurrentibus in l. inter eos. ff. de re iud. nu. 9. 169

Executio in criminalibus ſit ſtatim lata ſententia, niſi in aliquibus caſibus. in l. debitoribus. ff de re iud. nu. 15. cum plu. ſeq. 175

Executor ſententiæ, an dicatur functus officio ſuo executione facta. in l. à diuo Pio. §. ſi poſt addictum. ff. de re iud. nu. 2. 166

Executio non fit à l. ante diem nec pendente conditio. ſicut etiam non fit ab homine. in l. huiuſmodi. § qui ſeruum. ff. de leg. 1. nu. 10. 145

Executio ſententiæ an impediatur per appel. vel ſupplicationem. in l. ſi quis C. de precib. Impe. offe. nu. 2 fol. 49. & in Auth. quæ ſupplicatio. eo. tit. nu. 4. eo. & an ſuſpendatur per nullitatem ſententiæ, ibid.

Executio facta parte non citata, an debeat reuocari parte non citata. in l. ſi pacto. C. de pact. nu. 10. 79

Executio ſententiæ, quæ re vera nunquam fuit lata ſi alicui committatur: poterit iſte cognoſcere de principali. in l. & ſi non. C. ſi contra ius, vel vtilita. pub. nu. 1. & 2. vbi videre poteris an executor poſſit cognoſcere de cauſa, & negotio principali. 54

Executio an ſit mandanda per Epiſcopum, ſententia lata laico. in l. properandum. § ſinautem reus. C. de iud. nu. 4. 151

Executio ſententiæ an impediatur per reſtit. in integ. in Auth. quæ ſupplicatio. C. de precib. Imper. offe. nu. 4. & fin. fol. 49. & in l. 4. §. condēnatum. ff. de re iud. nu. 29. 147

Executio ſententiæ non poteſt fieri niſi pro quantitate taxata, & non vltra. in d. §. ſinautem reus. nu. 7. 151

Executio quando fit ex primo, vel ſecundo decreto an poſſit fieri vltra quantitatem. in d. §. ſinautem reus. nu. 7. eod.

Executio licet non fiat ipſo iure in contractibus quo ad dominium ipſo iure, tamen tranſit actio perſonalis ex contractu, quæ eſt variabilis. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 15. 16

Executio ſententiæ, vel inſtrumenti non poteſt peti niſi contra condēnatum, vel eius hæredes, non autem contra ſingularem ſucceſſorem tenentem aliqua bona obligati. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. ſi hæres percepto. num. 4. 203

Executio quando fit à lege, vel ab homine non admittitur variatio neque purgatio moræ. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 12. 16

Executio ſententiæ regulariter fit inſolidum non deducto ære alieno. ff. de re iud. l. ſunt qui. num. 2. 168

Executio iudicati fit officio iudicis nobili. l. iubere. num. 12. ff. de iuriſd. omn. iud. 76

Executio ſi cui committitur intelligitur etiam commiſſa cognitio. l. & ſi non cognitio. num. 1. C. ſi contra ius, vel vti. publ. 55

Executio ſententiæ licet non poſſit fieri intra tempus, quod miſerationis gratia indulgetur à l. iudicatis ad ſoluendum non poſſit fieri executio ſententiæ nec agi iudicati contra eum, tamen interim condēnatus poteſt ſoluere, & per alios modos iuridicos ſe liberare. ff. de re iud. l. intra dies. num. 1. 153

Executio inſtrumenti guarentigiati, vel ſententiæ diffinitiuæ non poteſt peti contra tenentem aliqua bona obligari. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ante omnia. nu. 5. fol. 197. & in l. quædam. §. nihil intereſt. ff. de eden. nu. 7. fol. 171. & in l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Treb. nu. 4. 203

Executionem habere paratam, eſt dicere, q̄ non requiratur libellus nec litis conteſtatio. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. nu. 10. 14. 17. fol. 71

Executio quæ fit in mittendo in poſſeſſionem bonorum debitoris non debet fieri de facto, ſed ſeruato ordine iuris, quia poſſeſſio ſua etiam iniuſta nemini eſt auferenda ſine cauſæ cognione. l. ſi pacto quo. nu. 9. fol. 79. C. de pact.

Executio ſententiæ ſi ſit facta, an reus poſſit perpetuò recuperare poſſeſſionem præſtita ſatiſdatione ſecundum formam Auth. ei qui. de temp. appel. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem reus. nu. 8. 151

Executio ſi petatur contra tres ſnias conformes, non p̄ot amplius opponi de nullitate. ff. de pact. l. iuris gent. §. prætor ait. n. 10. 11. fol. 185.

Executio ſententiæ, quando fit non in re petita, ſed in alia qualibet, oſtendens ſummatim de iure ſuo in illa re non petita, impedit executionem ſententiæ. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi ſuper reb. nu. 19. 166

Executio ſententiæ facta non ſeruato ordine, an ſit ipſo iure nulla. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 19. 163

Executio ſi petatur fieri in perſonam per capturam perſonæ, tunc quia ex illa captura perſonali infertur quædam iniuria, quæ non poteſt aboleri, an tunc impediatur indiſtinctè talis executio per viam exceptionis nullitatis ſententiæ. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. nu. 21. 146

Executio per capturam non poteſt fieri contra minorem. 25. annis. in d. §. condemnatum. nu. 24. eod.

Executio ſententiæ non debet retardari quacunque via. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 3. 163

Executio facti fit per officium iudicis lata ſententia. ff. de edendo. l. 1. num. 35. 164

Executio ſententiæ an poſſit fieri contra actorē municipū, & ſic contra ſindicum vniuerſitatis. ff. de re iudic. l. ſi ſe non obtulit. num. 23. cum plurib. ſeq. 144

Executor ſeu nuntius an quis poſſit eſſe in cauſa propria iudicis auctoritate. in rubr. C. vt nemini liceat. nu. 4. 134

Executor, & victor non tenentur de euictione, ſed periculum ſpectat ad empto. de re iud. l. à diuo Pio. § ſi poſt addictum. nu 3. fol. 166.

Executor merus qualiter dignoſcatur à mixto. in l. à diuo Pio. ff. de re iudi. nu. 14. 160

¶Executor teſta. executor diſtribuens ſcola. paup. ſecundum voluntatē teſtatoris, ſi reperiatur ſcholaris, & non ſtudioſus, an poterit diſpenſatum repetere. in l. cùm quid ff. ſi cert pet. in 1. lect. nu. 31. 11

Executor teſta. ſi prohibetur à ſtatuto eligi laicus, an poterit eligi, vt eligat eccleſiaſticum. in l j §. item acquirimus. ff. de acq. poſ. nu. 51. 62

Executor legatorum ad pias cauſas debet exequi. intra ſex menſes. in l. à diuo Pio. § ſed ſi emptor. ff. de re iud. nu. 11. 167

Executores teſta. ſi ſunt plures: non poteſt vnuſquiſque ſeparatim votum ſuum deponere, nam debent ſimul conuenire. in l. ſi quis à filio. §. ſi parti. ff. de leg. 1. num. 10. fol. 59.

Executor teſta. licet habeat à teſtaore impoſitionem diſtribuendi eius bona ſecundum eius conſcientiam, tamen Epiſcopus poterit petere ab eo, quod ei oſtendat rationem talis diſtributionis. in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. num. 14. quod an procedat ſi data ſit ei plena, vel libera facultas, & poteſt. nu. 22. 131

Executores teſta. deputati à teſtatore habent ius accreſcendi, in l. re coniuncti. de leg. 3. num. 173. 188

Executor teſta. licèt non poſſit eſſe frater minor, poteſt tamen eligi, ſeu deputari, vt eligat pauperes. in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acqu. poſ. numero 51. 62

Executor ad pias cauſas ſi recepit ferè tōtum precium rei venditæ, & de vno nūmo habeat fidem: nō transfert dominium. in Auth. qui rem. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nu. 16. 11. notabili. 28

Executor teſtamenti ſi haberet mandatum generale cum libera an poſſit habere fidem de precio. ff. de re iudi. l. à diuo Pio. §. ſed ſi empto. nume. 8. fol. 167.

Executores vltimarum voluntatum habentes poteſtatem alienandi res defuncti, an poſſint transferre dominium non præſente pecunia. ff. de re iud. l. à diuo Pio. § ſed ſi emptor. nu. 6. & 8. eod.

Executor teſta. taxans alimenta ſecundum conſcientiam, an teneatur vocare hæredes. de leg. j. l. ſi ſic legatum. nu. 13. 131

Executor teſtamenti cuius conſcientiæ commiſſum eſt, non poteſt delegare. C. de iud. l. à iudice. nu. 11. 144

Executores teſtamentorum ſi faciunt expenſas, an & quando probent eas per ſolum iuramentum. C. de iure deliberandi. l. ſcimus iam. §. in computatioue. nu. 7. 168

Executor teſtamenti non poteſt alium ſubſtituere, quando dictum eſt in man-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

in mandato, quod per manus suas exequatur, sed quid si dictum sit, q̃ personaliter faciat. C. de procu. l. quod quis. nu. 3. 125

Executoris officium ad vltimas voluntates, licèt duret per annum, si tamen interim esset contumax in præcepto aliquo, posset statim per Episcopum priuari, & an talis priuatio administrationis possit fieri eodem processu. C. de procu. l. eum qui res. nu. 6. 123

Executor pię causæ si non exequatur intra annum, priuatur officio executionis, an hoc semper sit verum. ff. de leg. 1. l. si fundum sub conditione. §. Stichum. nu. 16. 136

Executor testamentarius datur in locum legitimi executoris. de vulg. & pup. l. qui liberis. § hæc verba. nu. 12. 116

¶ Exemplaria substitutio, de exemplaria substit. j. in verbo substitutio. in rubr. de exemplaria substitu.

¶ Exemplum quid sit, & quãdo faciat fidem. in l. procurator. C. de eden-do. nu. 5. fol. 67. & in Auth. si quis in aliquo. eod. tit. num. 1. 4. & 7. fol. eod. & in l. admonendi. in repe. ff. de iureiur. nu. 155. fol. 122.

Exemplatio instrumenti quid sit. in l. publicati. C. de test. nu. 1. fol. 79.

Exemplum testium, vel publicatio, quando esset de antiquo, tale exemplum factum per manum notarij plenè probaret. C. de testa. l. publicati. nu. 5. & quare dicatur de antiquo. ibid. nu. 6. 97

Exemplum instrumenti, quando est sumptum ab illomet notario, qui originale fecit, an faciat fidem. Auth. si quis in aliquo. nu. 4. & 7. C. de eden. fol. 67. & in l. prætor ait. ff. de eden. nu. 3. 170

Exemplis an sit iudicandum. in l. Marcel. ff. ad Treb. nu. 20. 208

¶ Exemptio. Exemptionis priuilegium habens, vt non teneatur soluere gabellas, datia, aut collectas, si scribatur in libro debentium soluere, & istud sciat, & non appellet intra decem dies, sibi præiudicat, & perdit priuilegium. in l. falso. C. de diuer. rescrip. nu. 3. 57

Exemptio castrorum̃ concessa alicui nobili per principem, intelligitur de castris, quæ solum ad ipsum pertinent, non autem de illis, quæ nobilis habet cõmunia cum alijs. in l. serui electio. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 6. fol. 18.

Exemptio data rebus, intelligitur data hominibus. ibid. nu. 9. eod.

Exemptus à munerib. collectis, datijs, seu gabellis. an sibi præiudicet si soluat cum protesta. quod non intendit prę iudicare suæ immunitati. in l. non solum. §. morte. ff. de nou. oper. nunc. nu. 50. 35

Exemptiones, vel immunitates concessæ per priuilegium, censentur esse stricti iuris. in l. si sic stipulatus. ff. de verbor. obliga. numero 12. fol. 212.

Exemptio, seu immunitas concessa per ciuitatem cuidam nobili expresso nomine proprio, vt pro prædijs, quæ per eum, vel suos homines tenentur in tali loco remaneat franchus, & exemptus ab omni onere tam imposito, quàm imponendo in dicta ciuitate, an talis exemptio debeat censeri realis, vel personalis. ibid. nu. 13. eod.

Exemptio, seu immunitas concessa incolis alicuius loci, an comprę-hendat iudæos ibi habitantes, vide in rubri. ff. de iustitia & iure. numero 27. 3

Exemptio, seu immunitas concessa Ecclesijs, non porrigitur ad Ecclesias futuras. in l. si stipulatus fuerim illud. §. cum stipulamur. ff. de verbor. oblig. num. 9. 125

Exemptio, seu immunitas, an & quando intelligitur esse personalis, vel realis, & quando transeat ad hæredes. in l. si sic stipulatus. ff. de verb. oblig. nu. 11. 212

Exemptio, seu immunitas vnde descendat. in l. placet. in 2. lect. C. de sacrosanct. Eccles. nu. 9. 19

Exemptus à munerib. an intelligatur exemptus à muneribus, quæ imponuntur ob necessitatem belli. ibi. nu. 17. fol. eod. & in l. si ex toto. ff. de leg. 1. nu. 7. fol. 24.

Exemptionis priuilegium quamuis amplum, non extenditur ad incognita. in l. si ex toto. ff. de leg. 1. nu. 8. eod.

Exemptionis concessio simpliciter facta extenditur ad futuras collectas. ibid. nu. 11. eod.

Exemptus seu immunis nemo est per quodcunque priuilegium, quãdo vrgente necessitate public. indicuntur munera emendi, vel vendendi frumenta, vel blada propter milites. ibid. nu. 9. eod.

Exemptio, seu immunitas, quæ præstatur propter officia public. seu dignitates non præstatur, quando fuerunt talia officia procurata. in l. si seruus plurium. §. si qui. ff. de leg. j. nu. 7. 95

Exemptio vnius grauat alios, qui non sunt exempti, quando onus est vniuersitatis. in l. vnus neptis ff. de pact. nu. 11. 201

Exemptus licet non possit se submittere extraneo superiori sine licentia Papę, tamen ordinario suo poterit benè se submittere. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. nu. 9. 194

De exemptione ecclesiarum, & clericorum vide supra in verbo Ecclesia. & in verbo clericus.

Exemptionis materiam vide etiam. infra in verbo priuilegium.

¶ Exercitor, & exercitoria. exercens vnum actum iuris animo exercendi vniuersalem iurisd. an eam totam præscribat si nullus est in posses. illius iurisd. ff. de acq poss. l. possideri. nu. 37. & 34. fol. 72.

Exercitor quis sit. ff. si cert. pet. l. institorem. nu. j. 50

Exercens aliqua iura episcopalia, an illa sola præscribat, vel an extendatur ad alia. ff. de acq. poss. l. possideri. nu. 36. fol. 72.

Exercitium personæ vbi requiritur, tunc præsens, & tacens non videtur consentire. ff. fol. matr. l. quæ dotis. n. 97. 50

exercitoria, institoria, tributoria, de peculio, de in rem verso, & quod iussu, non sunt propria nomina actionum, sed quædam qualitates, seu adiectiones. ff. de in lit. iuran. l. in actionib. nu. 1. 2. & seq. fol. 147.

¶ Exhæredatio. Quid sit exhæredatio. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. j. fol. 108. & nu. 17. fol. 109.

exhæredatus si per querelam rescindat, an erit suus hæres. in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acq. hæred. nu. 8. 63

exhæredatus an efficiatur seruus, & necessarius hæres exhæreda. mediante persona nepotis. in l. neptem. C. de inoffic. test. nu. 5. & 6. 169

exhæredatus in dubio præsumitur bona mente. in l. multi non notæ. ff. de lib. & posthum. nu. 3. fol. 189. & in l. si mater. de vulgar. & pupilla. numero 5. 138

exhæredato filio, non est locus nepoti. in l. si quis posthumos. §. si filium. ff. de liber. & posth. nu. 12. fol. 176.

exhæredato filio moriente, obstat nepoti in causa test. *licet non in causa* inteſta. in l. in suis. de lib. & posthu. nu. 49. 180

exheredari non potest filius, qui commisit causam ingratitu. si ante testa. pœniten. egerit. in Auth. non licet. C. de lib. præt. nu. 14. 153

exhæredare videtur matrem filius si eam præteriuit. in l. cùm filium. C. de inoffi. testa. nu. j. 171

exhæredari an possit filius ex alijs causis quàm à iure expressis. in Auth. quas actio. C. de sacrosan. Eccles. nu. 27. 33

exhæredari an possint posthumi de iure C. in l. posthumo. C. de bon. pos. contratab. nu. 11. 26

exhæredatio filij confirmatur per suitatem nepotis absque alia aditione, quæ aliàs requireretur. in l. cùm filiofam. ff. de leg. j. nu. 79. 34

exhæredatus ritè, & rectè, an faciat partem, licèt ad partem non admittatur. in l. planè. §. si duobus. ff. de leg j. nu. 29. 67

exhæredatus à primo gradu institutionis, & præteritus in secundo gradu. s. substitutionis, an rumpat illum secundum gradum. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 158. 187

exhæredatio an dicatur nominatim facta: si testator dicat, cæteros filios exhætedo. demonstratis filijs præsentibus. in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. ff. de verb. oblig. nu. 2. 171

exhæredatio filii emancipati an valeat. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 17. 209

exhæredari non potest filia eò quod à marito non vult diuertere. in l. cum te pietatis. C. de inoffic. test. nu. 1. 172

exhæredari potest filia turpiter, & luxuriosè viuens eod. & in l. si filiam, eod. titul. nu. 1. fol. 172. dato, quod pater sit magnus, & publicus meretricator. in l. in arenam. C. eod. titu. nu. 10. secus tamen est in matre. numero 5. 170

exhæredare an possit clericus filios, vel parentes sine causa. in l. si filiam tuam. C. de inoffic. test. nu. 9. 172

exhæredari an possit filia, quæ nupsit ante. 25. an. sine patris consensu, & quid quando nupsit indigno. in l. sed si post. C. de inoffic. testa. num. 1. 2. & 5. fol. 172.

Ex omnibus causis, propter quas pater potest filium exhæredare, vel ècontra, filius patrem, vide in l. filijs matrem. C. de inoffic. testa. num. 6. fol. 173. & in Auth. non licèt. C. de lib. præter. nu. 1. 153

Pro exhæredatione habetur præteritio matris. in l. cum filium tuum. C. de inoffic. testa. num. 1. fol. 171. sed an procedat, quando ignoranter præter. in l. si mater. eod. tit. nu. 6. fol. 163. & in verbo præteritio.

exhæredati à parentibus an præsumantur ingrati, nisi probauerint se gratos. in l. liberi. C. de inoffi. testa. num. 1. fol. 175. & in l. omnimod. eod. tit. nu. 7. fol. 176.

exhæredari, an possit infans. in l. si quis suos. §. legis. C. de inoffi. test. 177

exhæredari non potest filius odio alterius. ibi. nu. 2. & 3. eod.

exhæredare non potest quis filium sine causa, quando sibi concessa fuit libera facultas testandi. in l. si quando. C. de inoffic. testa. num. 3. 178

exheredatio filij facta de ipsius voluntate, vt in l. posthumo. C. de bon. poss. contratab. nu. 27. fol. 27. tamen tenetur pater in exhæredatione exprimere istam causam. s. quia filius voluit, aliàs non valeret testamentum, vt in l. si quando. §. & generaliter. C. de inoffic. testa. nu. 8. & 9. fol. 179. & quid si filius consensit ex post facto. ibid. nu. 8. fol. eod. & an dicta exhæreda. possit fieri de voluntate filij sine vna ex 14. causis. in l. cum donationis. C. de transact. num. 2. 114

exhæredatio an censeatur adempta propter reconciliationem factam per filium cum patre. in l. in arenam. C. de inoffi. test. num. 7. cum seq. fol. 170. & in l. de quæstione. C. de pact. num. 17. fol. 92. & in l. filio quem pater. ff. de lib. & posthu nu. 3 4. & 6. 192

exhæredatus in testam. patris propter infamiam non habet querelam. inoffic. testa. in l. in arenam. C. de inoffic. testa. nu. 4. 170

exhæredationis causa propter quam filius potest iustè in testam. exhæredari, non est sufficiens ad repellendum eum ab inteſtato à legitima successione. in d. l. in arenam. num. 1. fol. eod. sed an hoc procedat in fratre in tribus causis ingratitudinis propter quas potest exhæredari. ibid. nu. 2. eod.

exhæredatus

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Exhæredatus filius efficitur ſuus,& neceſſarius hæres mediante perſona nepotis.in l.neptem.C.de inoffi. teſt.nu.4. 169
exhæredato filio,an ſit relinquenda portio legitima.tit.inſti. vel ſufficiat quocunque alio,& ècontra in patre.in Auth.nouiſſima.C.de inoffic. teſtam.nu.13.15.1933.4950.& 51. 164
exhæredatio non expreſſa cauſa, an repellatur à ſucceſſione inteſta. fratribus probantibus exhęredationis cauſam iuſtam. in l.cùm mota. C. de tranſact.num.17. 98
exhęredatio quos effectus operetur contra filium. in l. qui in aliena.§. interdum.ff.de acqu.hæred.nu 4.cum plu.ſeq. 63
exhæredationis caſus factæ in fine poſt omnes gradus, an trahatur ad omnes caſus præcedentes.in l.& ſi pepercerit. §.filius. ff.de lib. & poſthum.num.5. 165
exhæredatio in defectum conditionis non tollit ſuitatem. in l. filius à patre.ff.de lib.& poſthu.nu.9. 196
exhæredatio in dubio cenſetur facta à gradu, & non à perſona. in d.l. & ſi pepercerit.§.filius inter.ff.de lib.& poſth.nu.24. 166
exhæredatus filius ſi approbet teſta.vel renunciet querelæ,ſtatim eſt locus ſucceſſ.edicto ſequenti in gradu in querela. in l.in ſuis. ff.de lib. & poſth.num.55 cum ſeq.vbi latè. 180
Exhæredatio tacita an valeat. ibid.nu.55. eod.
exhæredatio , quando fit de illo , qui non tenet primum locum , an requirat inſertionem cauſæ.ibid.nu.66. 181
exheredatio rectè facta priuat non ſolũ bonis paternis,ſed ẽt iure patronatus.in l.ſi ita ſcriptum. §.teſtm. ff.de lib.& poſth.nu.4. 183
exhæredatio continens cauſam legitimam , ſed non veram , non tenet, in l.ſi poſthumus.§.ſi quis ita.ff.de lib.& poſthu.nu.5. 184
exhæredatio per quæ verba fieri poteſt. in l.filij etiam. ff.de liber.& poſthum. num.1. 189
exhæredato an poſſit pup. ſubſtitui.in l.multi.ff.de lib.& poſth.n.4. eo.
exhæredatio facta de filio emancipato, an ei noceat ſi ſit adoptatus loco filij.in l.filio quem pater.ff.de lib.& poſthu.nu.24. 192
exhæredatio facta de filio ſpurio, vel naturali, eſt nulla, tñ ſi filius legitimetur,an talis exhær.reconualidetur.ibid.nu.27. & 28. 193
exhæred. vniuerſalis, vel facta ſub duplici vniuerſalitate , an valeat.in l. Titius.ff.de lib.& poſth.nu.1. 193
exhęredari an poſſit filius monachus pp cauſam legitimã cõmiſſam ante ingreſsũ monaſterij in l.filiusfa.ff.de lib.& poſthu. nu.1. 195
exhæredari,an poſſit filius armatæ militiæ.ibi. nu.4. eod.
exhæredatio filij poſt mortem,vel de homine mortuo non valet. in l.filius à patre.ff.de lib.& poſth.nu.9. & 21. 196
exhæredatio facta per nomen generis,vel familiæ non valet.in l.1. num. 28.ff.de lib.& poſthu. 162
exhæredatio facta per numerum ſingularem , quod de ſui natura non comprehendit niſi vnum,an æquipolleat vniuerſali.in l.2. ff.de lib.& poſthum.nu.19. 163
exhæredatio, an & quando fieri poſſit ſub conditione poteſtatiua , mixta,vel cauſali.in l.3.§.1.ff.de lib & poſth.nu.3.& 9.10.& 13. 165
Exhæredatio nõ eſt de ſubſtãtia querelæ , ſed inofficioſitas.de lib.& poſthum.l.in ſuis.nu.56. 181
exhæredatio filij impuberis, cui poſt pubertatem hæreditas per fideicõmiſſum relinquitur, videtur eſſe ad conſilium, & non ad iniuriam.ff. de lib.& poſth.l.multi non notæ nu.1. 189
exhæreda. poteſt fieri per verba præteriti imperfecti, vel futuri temporis. poſſet etiam fieri p verba præteriti perfecti prolata principaliter propter ſe,vel etiam propter aliud in modum in cauſæ finalis.de lib. & poſth.l.filij etiam. nu.1. eo.
exhæredans in teſtamento aliquem quem promiſit ſub pœna tractare, vt filium, ſi iuſtè eum exhæredaut,non incidit in pœnam.ff.de verb. oblig.l.quidam cum filium.nu.20. 209
exhæredatio facta bona mente, & ad prouiſionem filij, non facit competere querelam. ibid.nu.1. 208
exhæredatio expreſsè facta in teſtamento ad hoc , vt reuocetur, requiritur alia æquè ſolennis diſpoſitio reuocatoria ipſius exhæredationis, de lib.& poſthu.l.filio quem pater. nu.7. 192
exhæredatio facta ratione vnius qualitatis , non videtur extendi ad aliã qualitatem cum ſit odioſa.in d.l.filio quem pater. nu.2. 191
exhærdatio dicitur nominatim fieri, quando exprimitur nomen ſpeciei, ſcilicet filius , licèt non exprimatur indiuiduum illius ſpeciei. de lib. & poſthu.l.Titius.num.4.& nu.11. 193
exhæredatio dicitur fieri,non ſi fiat per nomen generis. ſ.liberos,ſed benè ſi fiat per nomen ſpeciei.ſ.filios. ibid. nu.12. eod.
exhæredatio,& ſic priuatio,& ademptio non ita regulatur ſicut inſtitu. de lib.& poſth.l.cùm quidam. nu.7. 190
exhęredatio facta à certa re,vel à certa parte hæreditatis nihil valet. in d.l. cum quidam.nu.1. 189
exhæredans filios in plurali,videtur nominatim exhæredare. de liberis.& poſthum. l.Titius.nu.1. 193
exhæredatus habetur pro mortuo , ſed quo ad quid.in l. qui in aliena.§. interdum.ff.de acquir.hæred.nu.4.5 & 6. 63
exhæredatis an cõpetat aliquod remedium de iure præto. ſicut inſtitutis præteritis.in l.poſthumo.C.de bon.poſ.contratab. nu.12. 26
Exhæredatus non per hoc deſinit eſſe in poteſtate.licet non ſuus. l. qui in aliena.§.interdum. nu.6. ff.de acq.hære. 63
exhæredatio eſt priuatio, ideo non eſt habilis ad incrementum recipiendũ, & ſic in exhæredatione non poteſt eſſe locus iuri accreſcendi. de lib.& poſthu.l.cùm quidam.nu.3. 189
exhęredatio facta de filio poſt aditam hæteditatem non valet. de lib. & & poſth.l.& ſi pepercerit.§.filius inter.nu.26. 167
exhæredatio filij facta per patrem calore iracundię non valet , etiam legitima ſubſiſtente cauſa. C.de inoffic. teſtamen. l.ſi filiam tuam. numero 4. 172
exhęreda. an faciat deſinere filium exhęredatum eſſe ſuum hęredem. de liber.& poſthum.l.ſi filium.num.14.fol.72.& in l.qui ſe patris.C.vnde lib. nu.6. 32
exhęredatio filij , vt valeat , neceſſe eſt, quòd hereditas adeatur.quid in nepote.C.de inoffic.teſtamen.l.neptem defuncti. nume.3. fol.169 & in l.ſi filius qui patri.ff.de vulg.& pup.nu.12. 120
exhęredatio facta inter duos gradus, puta inſtitutorũ, & ſubſtitutorum, refertur ad vtrunque gradum.de liber.& poſthum. l. & ſi pepercerit. §.filius inter.nu.1. & 21. 166
exhęredatio facta poſt mortem filij exhęredati eſt fruſtratoria. de liber. & poſth.l.ſi ita ſcriptum.§.teſtamentum.nu.6. 183
exhęredatio facta in fine poſt omnes gradus trahitur retro ad omnes gradus pręcedentes,ſicut ècontra.ff de liber. & poſthum in l.& ſi pepercerit.§.filius inter.nu.8.fol.165.& in l.1.C.de lib.pręt.nu.2. 150
exhęredatio debet fieri nominatim , vt procedat etiam in exhęredatione larga.ff.de lib.& poſth.l.1.nu.1. 160
exhęredatio poteſt eſſe certa , & tamen non erit nominatim facta, ſi teſtator dicat omnes libros meos exhęredo.in d.l.1.nu.4. eod.
exhęredatus ſub conditione non eſt interim pręteritus,ſed exhęredatus. de lib & poſthu.l.& ſi pepercerit.§.purè.nu.3.& 5. 164
exhęredatio , vel pręteritio valet ſine expreſſione cauſę , quando exhęredatur , vel pręteritur ille , qui non tenet primum locum tempore mortis teſtatoris ff.de liber.& poſthu. l.in ſuis. nu.56. 181
exhęredatio dicitur eſſe certa, & nominatim facta , ſi teſtator dicat, exhęredo natum ex Scia , quę tamen erat vxor teſtatoris , & ille natus erat vnus tantum.de lib.& poſth.l.& ſi pepercerit.nu.2. 163
exhęredatio poteſt fieri verbis iniurioſis.de lib. & poſthu. in d.l.& ſi pepercerit.nu.3. eod.
exhęredatio ad hoc,vt valeat, quot requiruntur. C.de lib. pręter. vel exhęred.ſuper rubr.nu 1. 150
exhęredatio facta de filio tanquam de extraneo probato errore redditur nulla.de libe.& poſth. ſi poſthumum.§.ſi quis ita.nu.1.& 4. 184
exhęredatio conditionalis nihil valet.de lib.& poſthu. l.& ſi pepercerit. § purè.nu.9.fol.165 & in § filius inter. eiuſdem. l.nu.13. 166
exhęredatio filij debet fieri purè. & quare liberi ſint purè exhęredandi. in d.l.& ſi pepercerit § purè.nu.8. 165
exhęredatio in extraneum nihil valet. C. de hęred. inſtituen. l. ſi pater tuus.num.8. 121
exhęreatio à primo gradu facta,an referatur etiam ad ſecundum.de lib. & poſth.l.ſi a primo.nu.22. 174
Exhęredatio facta à certa perſona , neque valet , neque tenet. ibid. numero 12. eod.
exhęredatio, quę nõ eſt cõfirmabilis in vita filij exhęredati,an & quando valeat.de liber. & poſthum. l.ſi ita ſcriptum. §. teſtamentum. numero 1.& 2. 183
exhęredatio minus ritè facta habetur pro pręteritione.ibi.nu.32. eod.
exhęredatio facta de poſthumo ſimpliciter comprehendit omnes poſthumos , qui poſtea naſcentur.de liberis, & poſthumis. l. placet. numero 20. 169
exhęredatio facta vera à perſona, vel à parte perſonarum inſtitutarum, ſicut non tenet , ita etiam non tenet ſi reſpiciat tantum tempus poſt aditam hęreditatem.de liber.& poſthum. l.& ſi pepercerit. §.filius inter.num.12. 166
exhęredatio , vel pręteritio , quę fit bona mente , & ad prouiſionem filij non debet fieri cum inſertione cauſæ.de vulga. & pupil. ſubſtitu. l.cum ex filio.nu.6. 143
exhęredatio quam facit pater de filio, non requirit proceſſum, nec ſententiam condemnatoriam. in l. furioſum. num. 8. C. qui teſtamen. facere poſſunt. 91
¶ Exhibitio. Si Papa confirmat alicui Eccleſię priuilegia iura, vel conceſſiones, an ſit neceſſe, quod originalia iura exhibeantur. in Auth.ſi quis.C.de eden.nu.8. 68
exhibitio belli , & aliorum pręparatoriorum fieri debet ante iudicium inchoatum.in rubr.C.de eden.nu.2. 58
¶ Exigere, eſt ab inuito extorquere.ff.de iureiurand.l.admonen. in rep. nu.5 fol.107.& in l.non ſolum.ff.ſolut.matr.nu.8.fol.15.& in l.eius qui.in prouincia.ff.ſi cer. pet.nu.4. 63
exigere appellatione,intelligitur etiam de delegatione, & licèt mandatum ſit ſtricti iuris,ſufficit tamen implere per ęquipollens. ff.fol.mat. l.non ſolùm.num.18. 15

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Exactio, quæ datur extraneo pro dote eſt ſtricti iuris. ſolu. matri. l. ſolu. matr. num. 16. 9

¶ Eximere, & recipere differunt inter ſe, vt genus, & ſpecies. in l. quod prætor. ff. ne quis eum qui. in ius. nu. 4. 122

eximens violenter eum, qui in ius realiter, vel perſonaliter eſt citatus quo edicto teneatur. in l. 1. nu. 1. 121

eximens vocatum in ius licèt calumniosè, tamen incidit in pœnam l. 1. §. quod prætor. ff. ne quis eum qui. in ius. nu 9. 122

eximens illum, qui habet ius declinandi, an incurrat pœnam aliquam. in l. quod prætor. nu. 1. 123

¶ Exorbitantia. In exorbitantibus, an & quando ſit licita extenſio. infra in verbo extenſio.

¶ Expectatiua. ſi ſunt plures habentes expectatiuas in eadem Eccleſia, an acceptatio facta per poſteriores, excluſis prioribus valeat. in l. fin. C. qui admitti. nu. 16. 16

¶ Expenſæ. in taxatione expenſarum, an requiratur citatio partis aduerſæ. in Auth. poſt iuſiurandum. C. de iud. nu. 2. 157

De expenſis factis per emphyt. in verbo emphyt.

De expenſis procu. in verbo procu.

expenſarum condemnatio contra victum. in verbo victus.

expenſarum condemnatio ſi non fuit facta in principali iudicio, an & quando fieri poſſit in cauſa appel. in l. 1. C. de iud. nu. 4. 141

expenſarum taxatio debet fieri primò per iudicem, & poſteà præſtatur iuramentum partis, ex cauſa tamen poteſt iudex vtrunque abſoluere ab expenſis. in Auth. poſt iuſiuran. C. de iud. nu. 1. 157

expenſarum conditione non facta per iudicem de iure communi, victus habetur pro abſoluto. in l. properandum. §. ſinautem alterutra. C. de iudic. num. 7. 152

expenſarum condemnatio non fit contra ſuccumbentem, ſi ſit vir magnæ, & approbatæ fidei. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 12. 146

expenſarum condemnatione, ſeu taxatione reſeruata per iudicem ſi ſemel taxauit, poterit dictam taxatio. reuocare. in l. j C. de iud. n 8. 141

expenſæ factæ à marito ad talem cuſtodiã rei dotalis, dñ ur fieri impẽſis ipſius, & non vxoris. in l. diuortio. §. impendia. ff. ſol. matr. nu 2. 27

expenſæ factæ à marito in arando agrũ dotalem, dñtur factæ gratia fructuum quærendorũ, non ad perpetuã vtilitatem, & non repetit eas in reſtitutione fundi dotalis, ſed compenſat cum fructib. ibi. nu. 1. eod.

expenſas neceſſarias, aut vtiles repetit maritus in reſtitutio. fundi dotalis. d. §. impendia. nu. 4. 28

Expenſæ factæ à nobili pro cuſtodia caſtri communis cum alio dicuntur factę impenſis communibus. ibid. nu. 4. eod.

expenſæ factæ à muliere circa fructus prædij antequam in dotem fuiſſet traditus ſunt deducendæ de fructibus vltimi anni. ſol. mat. & non prius. in l. fructus. ff. ſol. matr. nu. 1. 18

expenſæ factæ circa fructus aridos, debent deduci de fructibus liquidis eiuſdem anni quo factum eſt diuortium, & non alterius anni. in l. ſi fundus. ff. ſolu matr. nu 6. 28

expenſæ factæ in molendinis deſtructis inundatione aquarum, an ſpectent domino, an conductori. in l. quominus. ff. de fluminibus. numero 149. 191

expenſa cluſæ aquæ decurrentis per prędia priuatorum, quando eſt public. in l. quominus. ff. de flum. nu. 154. 192

expenſæ debentur officio iudicis mercenario, quod officium expirat lata ſoia. C. de iud. l. properandũ. §. ſinautẽ alterutra. nu. 34. 154

expenſæ factæ per hæredem in re legata, quæ & quando repetuntut, vel non. de leg. 1. l. domus. nu. 1. 119

expenſæ factæ ratione contumaciæ, debentur officio iudicis. C. de iudicijs. l. ſancimus. nu. 4. 156

expenſæ factæ, quando ſunt promiſſæ per ſtipulationem, & ſic ex cauſa voluntaria, iuſta cauſa litigandi non excuſat à talibus expenſis. ff. de verbor. oblig. l. qui Romæ. § duo fratres. nu. 31. fol. 165. & in l. properandum. C. de iudic. in §. ſinautem alterutra. nu. 4. 152

expenſæ licèt non detrahũtur in decimis Deo, & Eccleſijs ſoluendis, tamen ſecus in gabellis, vel tributis ſoluendis ex forma ſtatuti principi, vel fiſco. ff. ſol. matr. l. fructus. nu. 17. 19

expenſas factas bona fide re aliena, vt poſſim repetere nullum ius habeo, niſi via retentionis. ff. de cond. inde. l. ſi in area. nu. 1. 185

Expenſæ debent à iudice compenſari, quando negotium eſt valde intricatum propter negotij varietatem. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. num 18. 153

expenſam ſi aliquis facit pro recuperando caſtro aliquibus nobilibus ſua expenſa, nuquid teneatur reſtituere caſtrum ante reſtitutas expenſas. ſol. matr. l. diuortio. §. interdum. nu. 4. 26

expenſæ vbicuuque debentur iure actionis, iuſta cauſa litigandi non excuſa. in d. l. properandum. §. ſinautem alteru. C. de iud. nu. 4. 152

expenſæ doctoratus, an imputentur filio in ſua parte hæreditatis. C. de collat. Auth. quod locum. num. 4. 59

expenſa ſtudij facta per fratres fratri, quo mortuo patre remanẽt ſimul in bonis paternis indiuiſis, an poſſit per eos repe. ibi. num. 5. eod.

expenſæ factæ in lite, probantur per ſolum iuramentum victoris. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 25. 153

Expenſæ factæ ante litem conteſta. an & qualiter poſſint peti. C. de iud. l. ſancimus. nu 31. 154

expenſæ, & quæ, & quales veniunt in iudicio, ſeu in condemnatione. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 31. 154

expenſæ ſi non ſolum debeantur officio iudicis mercenario, an poſſint poſteà peti per ſe. C. de iud. l. 1. num. 4 cum ſeq. 141

In expenſarum condemnatione, quæ fit ratione victoriæ, licèt veniant tantum expenſæ litis, an in ea habeatur conſideratio aliorum damnorum. ff. ſi quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 9. & ſeq. 107

expenſæ, quæ veniunt ratione contumaciæ debentur actione in factum. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 5. eod.

expenſas promittens ſoluere tenetur ad expenſas ſolitas, & moderatas. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis §. quæſitum. num. 37. 151

expenſas litis non ſolum quis repetit, ſed etiam omne illud in quo reperitur damnificatus ex eo, quod abfuit à negotijs ſuis. ff. ſi quis dicen. l. 1. §. hoc iudicium. num. 13. 107

Expenſæ, qnæ debentur ratione victoriæ differunt ab expenſis, quæ debentur ratione contumaciæ. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 15. & 16. eod.

expenſæ executorum, qui ſunt deputati in teſtamento, an & quando probentur per ſolum eorum iuramentum. ff. de iureiurand. l. admonendi. in repeti. nu. 309. & ſeq. 155

expenſæ debentur ſolum officio iudicis mercenario, ſi iudex in ſentẽtia non condemnauerit. ff. ſi quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 7. 107

¶ Experientia eſt rerum magiſtra. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 2. ff. de re iudic. 163

¶ Expreſſio. Expreſſum, an poſſit dici, quod colligitur ex euiceentibus ſignis. in l. prætor ait. ff. de nou. oper. nunc. num. 6. fol. 44. & in l. licet Imperator. ff. de leg. 1. nu. 10. 127

expreſſio eius, quod tacitè ineſt ex præſumpta voluntate pefuncti, an & quando faciat ceſſare tacitum. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. num. 13. vſque ad 43. & ſeq. 12

expreſsè diſpoſitum à teſtato. eſt maioris potentiæ, quàm tacitè diſpoſitum. in l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 12. 85

expreſſo vitiato vitiatur tacitum. in l. ſi creditori ff. de lega. 1. nu. 19. fol. 55. & quid ſi tacitum ſit æquè principale. in l. ſi fideiuſſor. eod. titul. nu. 13. & 15. 94

exprimi dicitur ſpecialiter illud, quod in iudicio exprimitur. in l. quod in rerum. §. & ſi nauem. ff. de leg. 1. nu. 1. 52

expreſſum requiſitum de aliqua perſona non ſufficit verbis generalibus exprimi. in l. 1. ff. de vulg. & pup. nu 17. 97

expreſſa voluntas patris debet eſſe melioris conditio. quàm tancita. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 43. 210

expreſſus conſenſus idem operatur ſicut tacitus, & diuturna ſcientia, & patientia. in l. quæ dotis. ff. ſolut. matr. nu 85. 49

expreſſio facta per alium modũ quàm q tacitè inerat multum operatur. de leg. 1. l. ſi ita legatum. §. illi ſi volet. nu. 1. 5. & 8. 114

expreſſio falſa contractus, non vitiat contractum. ff. de præſcript. verbis. actio. l. inſulam. nu. 6. 228

expreſſum ſi fuit à partibus, vt actus valeat quocunque modo poſſit, tũc actus valebit. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipul §. ſi quis ita. nu. 13. 7

expreſſum dicitur, quod licet non exprimatur verbis ſpecificis, colligitur tamen ex mente, vel ex ratione tacitè. l. prætor ait. num. 3. ff. de nou. oper. nunc. 44

expreſſi, & taciti par eſt virtus, quo ad hoc, vt actus valeat, non quo ad hoc, vt ſit nullus. ff. de reb. cred. l. cum quid. in 2. lect. nu. 17. 18. 19. 11

expreſſio inepta minus vitiat, quam omiſſio. de lega. 1. l. ſi quis in fundi vocabulo. num. 18. 13

expreſſa nocent, non expreſſa non nocent. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. nu. 4. fol. 124. & in l. 3. §. filius inter. ff. de liber. & poſthum. nu. 25. fol. 166. & in l. re coniuncti. ff de leg. nu. 82. 182

expreſſio eorum, quæ tacitè inſunt, nihil operatur. hæc eſt regula ad quam ſæpiſſimę recurrit. l. hæc verba. de leg. 1. n. 13. fol. 11. & n. 43.

expreſſio rerum ſi ſit duplex, tamen actus eſt. vnicus, diſpoſitiuus intelligitur in dubio de eadem re, & ſumma. ff. de verb. obliga. l. ſtipulatio iſta habere. §. cum qui ita. nu. 1. & 2. 77

expreſſio vnius hæredis non impedit ſtipulationem committi contra omnes hæredes ex contrafactione hæredis nominati. ff. de verbo. obliga. l. Iulia. nu. 1. 206

expreſſum licet dicatur illud, quod generaliter dicitur, tamen illud, qđ venit in neceſſarium conſequens ad actum expreſſum, videtur tacitum. de vulg. & pup. ſubſtit. l. 1. nu. 19. 97

expreſſio in vlti. volunta. non requiritur de neceſſitate, & ſi exprimatur, & ineptè non debet vitiare. ff. de rebus credit. l. cum quid. in 2. lectura. nu. 23. 12

expreſſum, qñ aliquid fieri debet, eo quia fiat contra diſpoſitionem iuris communis, tunc benè requiritur, ꝙ expreſsè illud fiat, aliàs non ſufficit fieri per coniecturas, vel præſumptiones. de acqu. hęr. l. is qui. nu. 24. fol. 73. in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 50. 209

expreſſum facit ceſſare tacitũ. ſol. mat. l. poſt do. n. 24. fol. 52. inter pares. ff. de re iud. nu. 8. fol. 181. & in l. qui cũ filio §. filio. impub. nu. 1. ff. de vulg.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

vulg.& pup.fol.144.& in l.licet Imperator.ff.de leg.1.nu.19. 182.
Expreſſio conditionis per eum modum per quem ex neceſſitate tacitè ineſt,nihil operatur.l hæc verba.de leg.1.nu.1. & 2. 11
Exprimens aliquid, quod ex neceſſitate non requiritur, non eſt curandum etiam ſi ſit ineptũ.de acq.hær.l.qui in aliena.§.celſus.nu.22. 65
Expreſſio nominis,pronominis,& cognominis, in ſtatutis ſemper dicitur eſſe de forma:ſiue ſtatutum ſimpliciter requirat, ſiue vltra procedat annullando.de lib.& poſth.l.1.nu.9.& 10. 161
Expreſſum illud eſt,quod continetur ſub generalitate.de vulg.& pupil. ſubſt.l.1.nu.16.17 fol.97.& in l.1.ff.de leg.1.nu.85. fol.7.& in l.ſeruum filij.§.ſi ſtatulib.eod.tit. nu.11. 85
Expreſſum eſſe aliquid per ſe, vel per relationem ad aliud paria ſunt. ff. de re iud.l.ait prætor.§.ſi iudex.n.3. 149
Expreſſum facit ceſſare præſumptum.l.ſi quis id quod.num.13.ff.de iuriſd.omn.iud.fol.83.& in l.dicè Imperator.ff.de leg.1. nu.19. 128
Expreſſum in ſpecie,plus operatur quàm in genere.de lib.& poſth. l.& ſi pepercerit.nu.14. 164
Expreſſio nominis ſingularis facit rẽ tranſire in notoriũ,ſed notoriũ alia demonſtratione non indiget.de lib. & poſth.l.1. nu.7.& 9. 161
Expreſſum qualiter intelligatur,& quot modis capiatur. ff.de reb. cred. l.certum eſt.num.2. 18
Expreſſio diei,quæ tacitæ ineſt,nihil operatur quod ad eſſentiam legati,operatur tamen quoad alia.de leg.1.l.talis ſcriptura.nu.2. 56
Expreſſio eorum, quæ tacitæ inſunt, ſi exprimatur p viã diſpoſitionis, an talis diſpoſitio aliqd operetur.l.hæc verba.de leg.1. nu.43. 12
¶Expromiſſor dicitur,qui intercedit pro non obligato. ff.de re iudic.l. ſi ſe non obtulit.§.ait prætor.nu 3. 144
¶Expulſio ſeu expellere,expelli quis dicitur tribus modis. ff.de acquir. poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.nu.30. 90
Expellens aliquem de fundo ſi proteſtatus,quod faciat animo quærendi naturalem,vel ciuilem poſſeſſionem,talis proteſtatio,an aliquid operetur.ff.de nou.oper.nunc.l.non ſolum. §.morte eius nu.25. 31
Expulſus per vim de poſſeſſione, ſi ſe præparat ad eam recuperandam, nunquam deſinit poſſidere ciuiliter. ff.de acqu.poſſeſſ.l.clam poſſidere.§ qui ad nundinas.nu 35. 31
¶Extenſio procedit facilius in iure communi, quam ſpeciali. in l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.in 1.lect nu.44 in fine, 5
Extenſio admittitur etiam in pẽnalibus,vbi tractatur de fauore animæ. Auth.ſacramenta.C.ſi aduer.vend. nu.16. 135
Extenſio fit,vbi agitur de obſeruantia iuramenti. ibi.eod.nu. eod.
Extenſio non debet fieri,quando.l.copula eſt pœnalis,& correctoria.l.j. C.de tranſact.nu.14. 94
Extenſio in legibus nouis etiam in correctorijs, an & quando ſit licita. in l.emancipata.C.qui admitti nu.21. 13
Extenſio fit de caſu ad caſum, & ad perſona ad perſonam, quando eſt fauorabilis,& pia,vel propter fauorem publ.l.ſi conſtante.ff.ſol.matr. nu.32.fol.37.& in l.Gallus § idem credendum.ff.de lib.& poſth nu. 4.fol.206.in §.& quid ſi tantum.nu.9.31. & 43. 210
Extenſio ex identitate rationis fit.in l.ponente.falleh.& exceptio. in l.ſi conſtante.ff.ſolut.matr.nu.71.& 72.& 73. 39
Extenſio fit etiam in pœnis, vbi vertitur fauor fidei animarum, & Eccleſiæ.in l cùm quidam ff.de lib.& poſthu.nu.24 25.27.& 29. 191
Extenſio ex identitate rationis, an ſit licita in correctorijs, quando ratio eſt expreſſa. in l.corrigente.ff.de pact. l.iuris gen. §.ſed cum nulla. nume.30. fol.181. & in l.ſi ita ſtipulatus fuero. §.Chryſogonus. ff.de verbor.oblig.nu.45. 200
Extenſio ex identitate rationis, eſt ſemper licita in limitatorijs. d.§.ſi cũ nulla.num.31.fol.181.& l.qui in aliena.ff.de acq.hær.nu.14 61
Extenſio eſt licita in correctorijs ex identitate rationis. in rubr. ff.de re iud.n.13.fol.138.& qñ ex maioritate rõnis.in Auth.quas actiones.n. 17.C.de ſacroſan Eccleſ.fol.32.& in l.ſi mater tua.C.de ſucceſ.edict. num.11.fol.45.& in Auth.prætercà C.vnde vir, vxor.nu.28. 53
Extenſio in correctorijs licita eſt, quando res reducitur ad primæuum ſtatum,& ad primæuum ius.ff.de re iud.l.qui condemnare.nu.10.fol. 142.& in l.prope.andum.C de iud.nu.25. fol.149. & in l.ſi conſtante.ff.ſol.matr.nu.173.fol.43.& in l.Marcellus.ff.ad Treb. nu.56.fol. 210 & in l.omnium.C.de teſt.nu.11. 205
Extenſio licita eſt in correctorijs de ſtricta ſignificatione vocabuli ad latam concurrẽte identitate rationis.de lib.& poſth.l.Gallus.n.62. 202
Extenſio eſt licita vbicunque tractatur de delictis publicis puniendis.de lib.& poſthum.l.cum quidam.nu.19. 190
Extenſio non eſt licita in odioſis.ibid nu.9. eod.
Extenſio licet ſit licita in materia limitatoria,tñ aliquando non eſt licita etiam de ſtricta ſignificatione vocabuli ad latam ex identate rationis.ff.de lib.& poſth l.Gallus § idem credendum. nu.3. 206
Extenſio licita eſt in correlatiuis,hoc intelligitur,quando eſt eadem ratio.C.de inoffi.teſt.Auth nouiſſima.nu.42. 167
Extenſio, an ſit licita in pœnalib. correlatiuis. C. de indicta vidui. l.legem Iuliam.nu. 7.fo.197.& in l.non dubium. C.de legib.nu.13. 35
Extenſio an & quando ſit licita in pœnalibus.ſoiu.matri.l.conſtante.nu. 96,fol.40.in l.in cum.ff.de in ius voc.nu.3 & 6. 115
Extenſio licita eſt de ſimilibus ad ſimilia, vbicunque tractatur de fauore etiam in exorbitantibus.de leg.1.l.ſi ex toto.nu.10. 24
Extenſio eſt licita de ſtricta ſignificatione vocabuli ad latam in exorbitantibus.ff.ſolu.mat.l.ſi conſtante.nu.72. 39
Extenſio licèt non licita in correctorijs,tñ in correlatiuis ſit extẽſio,qñ redditur ad ius cõe.ff.de pact.l.ſi vnus.§.pactus ne peteret.nu.6. 194
Extenſio fit etiam in correctorijs,& pẽnalib.vbi tractatur de fauore publico.C.de inoffi.teſt.l.fratres.nu.5.fol.174.& in l.ſi certis.C.de pact. n.4.fol.87.idem quando ratio eſt expreſſa.in l.corrigente,nihil taxatiuè loquatur,vt in Auth non licèt.C de lib præt.nu.7. 152
Extendere legem,quando liceat, & an leges recipiant interpretationẽ. l. non dubiũ.nu.39 C.de legi. 37
Extenſio in ſtatutis, an ſit licita per ſimilitudinem rationis Auth. quas actiones.nu.22.C de ſacroſan.Eccl.vſqne ad num.26. 33
Extenſio fit de ſtricta ſignificatione vocabuli ad latam ex identitate rationis.ff.de acq.poſſ.l.1.§.veteres nu.25.26.& 30. 68
¶Extraneus cõtrahes cum filio hñte peculium, obligat ſibi filium ex cõtractu inſolidum.ff.de condi.inde.in l.frater à fratre nu.18. 187
Extraneus ſi promiſit ſub pœna ſe facturum,qp Titia contrahet mecum matrimonium,talis adiectio pẽnæ valet, hoc tamen limitatur tribus modis.ff.de verb.oblig.l.Titia nu.17.18.19. 215
Extraneus promiſit ſe facturum ſub pœna, qp Berta pupilla cum erit ætatis nubilis contrahet matrimonium cum puero, iſtæ extraneus fecit qnicqd potuit,an ſit excuſatus à periculo,& à pẽna.ibi.n.19. eo.
Extraneus ſi dat dotem pro muliere, & non ſtipulatur ſibi reddi,quærit mulieri actionem de dote cui donare videtur.ff.de verbor. obl g. l.ſi ita ſtipulatus fuero §. Chryſogonus.nu.44. 200
Extraneus dando dotem nunquid poſſit ſtipulari ipſam dotem reddi hæredibus mariti.ff.ſolut matrimo.l.ſol.matr. nu.17. 10
Extraneus, ſeu extranea perſona dicitur omnis, qui non habet in poteſtate.de lib.& poſth..Gallus. §.etiam ſi parente.nu.24. 225
Extraneus adiectus ſolutioni ſi mutet conditionem ſuam, an ei poſſit ſolui.ff.de verbor.oblig.l.eum qui ita §. qui ſibi aut filio.nu.14. 98
Extraneus ſi inſtituat filiumfamilias militem habentem peculium caſtrenſe, ipſe benè detrahet falcidiam. licèt ex eius hæreditate non detrahatur.de leg.1.l.à filio.nu.4. 52
Extraneus an poſſit ſoluere pro debitore inuito, & eum liberare. ff. de pact.l.tale pactum.§.poſt diuiſionem.num.2. 205
Extraneus ſi dat dotem, & non ſtipulatur eam ſibi reddi expreſsè, lex non fingit pro eo ſtipulationem,ſicut facit pro muliere.ff.ſolut.ma. l.ſi conſtante.nu 59. 38
Extraneus ſi ſit creditor peculij. in 10. & pater donet de illo peculio quinque,illi extraneo,intelligitur donare animo compenſandi, cum illo debito.ff.de condi.inde.l.frater.nu 43. 190
Extraneus qui debet dotem pro muliere & pactus eſt eam ſibi reddi nõ poterit in caſum inopiæ mariti agere conſtante matrimonio ad dotem repetendam, quod ſibi aſſignetur, ſed ipſa mulier poteſt agere ſol.matr.l.ſi conſtante.num.56. 38
Extraneus, quando mihi legat rem meam alicui tertio pignoratam,ceenſetur grauare hæredem, vt pignus illud liberet ſoluendo debitum principale.l.ſi tibi homo.de leg.1.nu.4.& 16. 134
Extraneus quilibet admittitur ad defendendum reum cum ſatisdatione de iudicato ſoluendo, ad agendum verò admittitur coniuncta perſona ſine mandato,&c.C.de procu.l exigendi.nu.1. 126
Extraneus penitus ſuccedens cum filio non tenetur conferre. C.de colla.l.ſi emancipati.nu.25. 70
¶Extraordinarium iudicium an competat filio. ff. ſi cert. pet. l.cùm filiusfam.nu.7. 37
Extraordinarium iudicium intelligitur offic.iudi.nu 2 & 4. eod.
¶Extrauagantes,& reformationes nondũ inſertæ in volumine ſtatutorum debent in iudicio produci ff.de re iud.l.cũ prolatis. nu.6. 175
Extrauagans redacta in volumine ſtatutorum non dicitur amplius extrauagans.ibid.nu.8. eod.

De litera F.

FABER Maleans penes ſcholas an poſſit p Doctores, aut ſcholares expelli. & quid ſi inuenitur penes monaſterium. in l.1.ff.ſol.matr.nu.45.& 46. 8
¶Facere. facienti aliquid contra bonos mores an poſſit imponi pẽna per quam prohibeatur non facere. in l.ex ea parte. §. mulier.ff.de verb.oblig.nu.7 & 8. 172
Faciendo de proximo,an habeatur pro facto.in l.admonendi. ff.de iureiur.num.53.& 54. 102
Faciens contra legis præcepta in cuius intellectu variæ reperiuntur opiniones,an peccet.in l.1.ff.de tranſact.nu.23. 2151
Faciens per alium, an dicatur verè, vel fictè per ſe facere. in l. ſi is qui pro emptore.ff.de vſuc.n.351 fo.126.& in l.j.§.per procuratorẽ. ff.de acqui.hær.poſſ.num.3. 69
Facere aliquid qui tenetur ſuo labore,vel opera,non tamen tenetur facere ſuo ſumptu.ff de leg.1.l.cum ſeruus. nu.3. 72
Facere ante initiũ temporis, & poſt eius lapſum ſunt paria. C.q admitti

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

ad bon. poſſ. poſſunt. l. vt verborum. nu. 17. 17
¶ Facere qui tenetur aliquid ex forma ſtatuti, vel contractus, tenetur taliter facere, quod de iure valeat, quamuis non ſit dictum. de lega. 1. l. huiuſmodi, num. 27. 143
Facere affirmatiuum, comprehendit ſub ſe non facere. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. num. 10. 17
facere, quod quis non poteſt per ſe, non poteſt facere per alium. ff. de verb. oblig. l. ſi minor. nu. 2. 111
facere aliquid coactè, vel timore coactionis paria ſunt. l. cum te proponas. nu. 4. C. de tranſact. 95
facere contra legem, committere in legem, & facere fraudem legis iſta tria qualiter ſe habent. in l. non dubium. nu. 1. 2. & 3. C. de legi. 35
faciens contra mentem legis, ita punitur ſicut faciens contra mentem, & verba. l. non dubium. nu. 4. C. de legi. eod.
facere an quis poſſit de proprio, vel improprio, quod ſibi licet ad æmulationem priuati, C. ne fiſcus, vel reſpub. num. 3. in rubr. 134
facere, & curare, qui promittit, an ipſo iure conſtituatur in mora. ff. de reb. cred. l. quod te. nu. 23. 26
¶ Facilius aliquid impeditur, quam tollatur, & in l. nemo poteſt. eod. numero 9. 99
facilius præiudicatur in quærendis, quàm in iam quæſitis. ff. de legat. 1. numer. 80. 167
facilius aliquid conſeruatur quam de nouo in eſſe deducatur. ff. de his, ſunt ſui, vel alien. iuris. l. patre furioſo. nu. 8. 33
¶ Facta multa tenent, quę fieri prohibentur. de acquiren. hæred. l. is qui. numero 17. fol. 73. & in l. patre furioſo. ff. de his, quæ ſunt ſui, vel alien. num. 11. 33
facta omnia ſunt indiuidua regulariter. ff. de verbor. oblig. l. ſtipulatio. § Cato. nu. 2. fol. 27 & in §. & harum eiuſdem. l. num. 17. fol. 19. & in l. ſtipula. non diuiduntur. ff. eod. tit. nu. 2. 113
facta quædã ſunt difficilia, quæ ſi apponantur in condõne inſtõnis reddunt conditionem mixtã. de lib. & poſth. l. filius à pẽ. nu. 4. & 5. 195
facta pro infectis haberi non poſſunt, vt in l. 1. §. ſi vir. num. 6. ff. de acq. poſſeſ. fol. 59. intellige tamen verè, ſed fictè ſic. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 254. 135
facta per procuratorem quamuis non poſſint fieri, tamen ſi pars non oppoſuerit valent. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 15. 108
facta non præſumuntur, niſi probentur. in l. admonendi. ff. de iureiu. n. 4. fol. 99. & in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. n. 56. fol. 138. & in l. lega to generaliter. ff. de leg. 1. nu. 16. 71
facta quæ dicantur facilia, & quæ difficilia, non poteſt tradi certa regula. C. de inſti & ſubſt. ſub condi. fact. l. ſi pater. nu 3. 129
¶ Factum. Facto tertij ſi quis impediatur, ſi tertius non eſt ſoluendo habetur regreſſus contra principalem debitorem. ff. de eo per quem fact. cod. tit. l. ex hoc edicto. nu. 1. 145
factum negatorium non poteſt tranſire in notorium, cum ſui natura ſit improbabile. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 139. 42
factum ab vno ex hæredibus promiſſoris, in factis indiuiduis fingitur factum ab omnibus, ad hoc, vt pœna committatur ab omnibus, pro portionib. hæreditarijs. ff. de verbo. oblig. l. ſtipu. §. Cato. nu. 5. 28
factum licèt poſſit expediri per alium eiuſdem peritiæ, illud procedit in facto affirmatiuo, ſecus in facto negatiuo. ff. de verb. oblig. l. cum filiusfam. §. ſi ſtipulatus. nu. 2. 93
Factum ſi cohæreat perſonæ, vel non cohæreat perſonæ, an & quando acquiratur patri per filium. ff. de verb. oblig l. quod dicitur. n. 16. 103
factum per errorem poteſt reuocari vſque ad ſententiam. in l. error. C. de iur. & fact. ignor. n. 1. & 2. fol. 42. & late ſupra in verbo error.
factum calore iracundiæ non imputatur facienti, vide regulam cum limita in l. ſi filiam. C. de inoffic. teſt. nu. 5. 172
factum, quando debet explicari mediante pecuuia iudicatur de illo, prout de debitore quantitatis. ff. de reb. cted. l. quod te. nu. 33. 17
factũ hr̃dis non põt præiudicare legatario. de leg. j. l. ſeruũ filij §. ſi pocula. nu. 4. fol. 84. & in l. cætera. §. ſed ſi parauerit. ff. eo. tit. nu. 6. 7. 81
factum intelligitur tpe, & loco licito, qñ eſt quęſtio de delicto, vt reus abſoluatur. de no. ope nunc. l. non ſolum §. ſciendum. nu. 10. 28
factum vnius, quando præiudicat alteri in iudicialibus interueniente litis conteſta. ff. de iureiur. l. duobus reis. nu. 4. 93
factũ aliqd eſſe, vel eſſe in potẽtia faciendi, an ſint paria. ff. de tranſac. l. & poſt rẽ. nu. 2. fol. 217. & in l. eleganter. ff. de condi. inde. nu. 8. 176
factum vnius præiudicat alteri in duob. reis debendi ſocijs, & pauperтas vnius nocet alteri. ff. ſolut. matr. l. ſi conſtante. nu. 37. 37
factum contra legem dicitur, quod eſt ſolennitate factum contra. l. non dubium. num. 6. C. de legi. 35
factum inter diem, & noctem intelligitur factum de die. ff. de ferijs. l. more Romano. nu. 18. 160
Factum ſi quis promiſit, ipſum factum dicitur eſſe in promiſſione. ff. de re iudic. l. ſi quis ab alio. §. ſi quis promiſerit. nu. 3. & 4. 155
factum vltra licitum, tamen intra licitum valet. de vulg. & pup. ſubſtit. l. in pupillari. nu. 4. 122
factum tale, quando negatur de quo iura mandent fieri ſcripturam, tunc licet iſta negatiua ſit fundm̃ negantis, tñ non ei, ſed petenti incumbit onus probãdi. ff. de verb. oblig. l. in illa ſtipulatione. n. 15. 42
Factum, quando dicatur vnum, & quando plura. l. ſi familia. nu. 2. ff. de iuriſdict. omn. iud. 85
factum contra præceptum legis omnino eſt deſtruendum, licet alias faciens haberet ius faciendi. l. prætor ait. n. 12. ff. de nou. ope. nun. 44
factum aliquid videtur de conſcientia ali cuius, quando eſt factum in eius præſentia. C. de teſta. l. omnium. nu. 2. 104
factum eſſe aliquid, & fieri debuiſſe, paria ſunt, quo ad præiudicandum. l. 1. num. 5. C. de tranſact. 94
factum fruſtratorium pœnam efficaciter non cõmittit. l. hoc edictum. §. hæc autem verba. num. 13. quod quiſque iuris. 93
factum aliquid ſi de iure non valet, ſi tamen principes faciunt ſeruari facto, quo ad ſubditos perinde eſt acſi valeret de iure. l. vbi pactum. nu. 27. C. de tranſact. 117
factum paulo ante tempus vindemiæ, cenſetur factum tempore vindemiæ. ff. ſol. matr. l. diuortio. nu 1. 20
factũ iudicis reputatur factũ partis, qñ illud clauditur ſub adminiſtratione iuriſd. alias non. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. nu. 3. 167
factum deſtructionis operis cenſetur indiuiduum. ff. de nou. oper. nunc. l. ſtipulatio. §. quæſitum. nu. 2. 48
factum cum aliqua qualitate, quando quis proponit, non ſufficit probare factum, ſed debet probari qualitas. de acqu. hæred. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 21. 65
factum in villa, vel ruri, præſumitur ignorari per coniunctum exiſtentem in ciuitate. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 62. 81
factum procuratoris, vel perſonarum nobis ſubiectarum, cenſetur eſſe factum domini. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 2. 117
¶ Facultas. Facultas meri facti, qñ alicui cõcedit p aliquẽ priuatũ, cõceſſio p̃ſumit verè pſonalis. de leg. j. l. apud Iulianũ. §. ſi qs alicui. n. 6. 75
facultas eligendi eſt perſonalis, & ideo cedi non poteſt. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipulatus fuerim. nu. 5. 124
facultas eligendi quare trãſeat ad hæredẽ, ratio eſt, quia hæres, & defunctus ſunt vna pſona. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatus fuerim. n. 67. eo.
facultas eligendi, & ea, quæ ſunt perſonalia, & meri facti non tranſeunt ex perſona filij, vel ſerui ad patrem, vel dominum, imò remanent penes filium, vel patrem. ibidem. nu. 2. eo.
facultas eligendi in alternatiuis mortuo ſtipulatore ante electionem tranſit ad hæredem ſtipulantis. ibid. nu. 2. eod.
facultas conceſſa alicui, quod poſſit lapidem cedere non tranſit ad hæredem. de verb. oblig. l. ſi ſic ſtipulatus. nu. 10. 212
Facultas implendæ conditionis an tranſeat ad hæredem. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. §. Augerius. eod. tit. nu. 1. 183
facultas eadem eſt in actu inutili, ſicut actu vtili. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 165. 187
facultas declarandi libellum, an tranſeat ad hæredem. ff. de acquir. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu 96. 104
facultas cedendi lapidem ſi cui eſt conceſſa, an poterit ſingulis annis quandiu vixerit cedere. de leg. 1. l. apud Iul. §. ſi qs alicui. nu. 10. 75
facultates non ſufficere ad dotis exactionem qualiter probetur. l. ſi conſtante. nu. 121. ff. ſol. matr. 41
facultas iurandi in litem contra violentum eximentem tranſit etiam ad eius hæredẽ. ff. ne quis eum qui, in ius voc. l. 1. §. hoc iudiciũ. n. 5. 124
facultas reuocandi confeſſionem erroneam cum conceditur per legem, ita competit hæredi ſicut defuncto cum viueret. ff. ne quis eum qui in ius voc. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 6. eod.
facultatibus manifeſte idoneus ad nullam ſatiſdationem tenetur. ff. qui ſatiſda. l. 1. nu. 16. 125
facultates, hoc verbum importat hæreditatem, vel vniuerſalem ſucceſſionem. C. vnde lib. l. qui ſe patris. nu. 39. 34
facultas quam proximus agnatus habet recuperãdi rem alienatã, durat anno tm̃. l. petens ex ſtipulatione. num. 10. C. de pact. 85
facultas, quæ competebat defuncto competit etiam hæredi. ff. de acqui. hære. l. ſi quis filium. §. ſi filius. nu. 60. 68
facultas adeundi ad hr̃des, ideo non tranſmittitur, quia eſt meri facti. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 109. 35
facultates paternæ ſi poſt mortem eius augeantur, an debeat augeri legitima filiorum. C. de inoffi. teſt. l. cùm quæritur. nu. 2. 163
facultas eligendi quando competit legatario, debet eligere mediocrem de leg. 1. l. legato. generaliter. nu. 4. 70
facultates, vel bona intelliguntur ſine aliquo onere. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. nu. 48. 37
facultas ſoluendi adiecto non tollitur per emancipationem. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. qui ſibi aut filio. nu. 8. 98
¶ Falcidia quarta, q̃ defalcat̃ p hr̃dem legãtis, an ſit debita legatarijs ſaltẽ nauraliter. in l. cũ qs. C. de iur. & fact. igno. n. 5. fol. 44. & an p̃datur ſi hæres negat rẽ hær. & conuincatur de mendacio. ibid. eod. nu.
falc. an detrahatur per hęr. q non confecit inuenta. in verbo inuentariũ.
In falcidia an attendatur augmentum ſuperueniens poſt mortem teſta. in Auth. nouiſ. C. de inoffic. teſtam. nu. 6. fol. 164. quæ an ſit aucta per dictam Auth. ibid. nu. 45. 167
falcidia reſecat ipſo iure. in l. ſcimus. C. de inoffic. teſt. nu. 2. 179

falcid.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Falci. de falcatio fit de bonis prouenientib. ex iudicio teſta. expreſsè. ſ. ex eo, q̃ prouenit ex iure accreſ. in l. qui duos. ff. de vulg. & pup. n. 2. 146

falcidia p̃ot detrahi ab hr̃de directo grauato legatis, non aũt ab alio ſentiente commodum ex teſtõ. l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 2. 30

falcid. poteſt detrahi ab hærede, qui non ſit ſcriptus in teſtõ, ſed ex diſpoſitione legis, & tacita voluntate defuncti. ibi. nu. 14. eod.

falcidia quomodo diminuatur p legata. in l. à filio. ff. de leg. 1. nu. 2. 52

falcidia eſt quarta debita hr̃di iure inſtõnis. in l. à filio. ff. de leg. 1. n. 4. eo.

falcidia licèt de iure. ff. & C. non poſſit per teſta. diminui, tamen poteſt per hæredem inter viuos remitti. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. n. 20. fol. 88. & in l. ſi fundum ſub conditio. § ſi libertus. eod. tit. num. 8. fol. 138. & in rub. ff. ad Treb. in 1. lectu. nu. 1. & ſeq. fol. 191. & in 2. num. 10. fol. 195. ſed an hoc procedat de iure nouo. in d. §. ſi libertus. nu. 8. & 10. & in l. nemo poteſt. ff. eod. titul. nu. 26. & in 2. lect. fol. 36. & in l. ſi is qui quadraginta. ff. ad Treb. num. 10. & ſequent. fol. 207. & in l. Marcellus. eod. tit. nu. 40 & 45. 209

In falcidiam ſolum imputatur hæred. illud, q̃ capit iure hæred. non q̃ iure præleg. vel condi. adimplendæ. in rub. ff. ad Treb. num. 6. in 1. lectu. fol. 192. & in 2. num. 15. 195

falcidiã an poſſit hæres in vna re retinere. in l. Marcellus. ff. ad Trebel. in §. res quæ. num. 2. 211

Falcidia an poſſit detrahi de donatione facta filio à patre, ſicut detrahitur. de leg. C. de colla. Auth. ex teſta. num. 8. 55

falcidia vbi detrahitur, an etiam detrahitur Treb. ad Senatuſc. Treb. l. Marcellus. nu. 45. fol. 209. in rubr. eiuſdem tit. nu. 1. 3. 4. & in 2. num. 10. & ſequen. 195

falcidia habet locum in legatis, & fideicommiſſis vniuerſalibus, & particularibus, & non Treb. hæc eſt cõmunis concluſio. ff. ad Senatuſcon. Treb. in rubr. nu. 13. in 2. lect. fol. 195. & in 1. num. 3. 192

falcidia licèt non detrahatur, tamen non tenetur quis ad legata vltrà vires hæreditarias. ad Senatuſconſ. Treb. l. 1. §. denique. nu. 1. 204

falcidia fuit inuenta, vt per eius detractionem in hæredes inuitarẽtur ad adeundam hæreditatem. ibi. nu. 3. 205

falcidia vbicunque habet locũ, & et Treb. & q̃ diſpoſitum eſt in vna cenſetur diſpoſitum in altera. ad Senatuſ. Treb. nu. 1. in rub. 1 lect. 192

falcidia ſicut ceſſat in legatis ad pias cauſas, ita etiam ceſſat Trebe. ibid. nu. 2. fol. eod. & in Anth. mulier. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 4. fol. 20. & in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 20. 208

falcidia non detrahitur de legitima relicta filio. C. de inoffic. teſtamen. l. ſcimus antea. nu. 8. 180

falcidia hoc verbum capitur tribus modis. C. de inoffic. teſtam. Authen. vnde ſi parens. num. 9. 169

falcidia improprijſſime accipitur pro legitima. ibid. nu. 10. eo.

falcidia licèt non comprehendat, niſi ea quæ iure inſtitutionis hæres percipit imputantur tamen prælegata omnium bonorum, vel maioris partis, quæ ſuccedunt loco portionis hæreditariæ. de leg. 1. l. filio pater. num. 28. 135

falcidiæ detractio non habet locum in teſtamento militis. C. de teſtam. mili. l. in teſtamento. nu. 1. fol. 82. & in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 7. & 14. fol. 208. ſed quid de iure. Auth. in d. l. in teſtamento. nu. 3. eod.

Reliqua circa detractionem falcidiæ de leg. vide in verbo legatum. in rubri. quomodo. de leg. detrahitur falcidia.

Item de quarta falcid. & Treb in verbo Treb. & in verbo quarta.

¶ Fallacia accidentis, quæ dicatur. in l. 2. §. incertam partem. ff. de acqu. poſſeſ. num. 8. 73

fallacia quid ſit, & quid calliditas, & quid machinatio. in l. iuris gentiũ. §. ſed ſi fraudandi. ff. de pact. nu. 3. 185

¶ Falſitas. aperiens literas alienas, vel corrumpens ſigillum, an incidat in pœnam falſi. in l. non dubium. C. de leg. nu. 53. 38

falſi pœna an teneatur aduoc. vel procurator vnius partis, qui iura cliẽtuli ſui oſtendit aduerſario. ibi. eo. nu. & fol.

falſificans literas, licèt iniuſtas, vel nullas an incidit in falſi pœnam. in l. vbi pactum. C. de tranſactio nu. 25. 117

In falſi pœnam an incidat notarius, qui confecit inſtrumẽtum falſum, quod alias erat nullum, & quid de teſte. in d. l. vbi pactum. nu. 26. eo.

falſa cauſa in ſpiritualibus non vitiat ſicut nec dolus. in l. ſi is ad quem. ff. de acq. hæred. nu. 6. 88

In falſi pœnam an faciat incidere generalis ſubſcriptio facta in teſtam. quando teſta. habet ſolum vnum capitulum. in l. 2. ff. de liber. & poſthum. num. 2. 162

falſa cauſa, an impediat actum valere, quando poteſt eſſe cauſa vera ex qua potuit valere. in l. ſi is ad quem. ff. de acq hæred. nu. 5. 88

falſa demonſtra. quando vitiat, ſi reſpiciat filiationem. in l. ſi poſthumus. §. fin. ff. de lib. & poſthu. num. 13. 185

falſitas non poteſt committi coram multitudine hominum. in l. licet Imperator. ff. de legat. 1. nu. 19. 128

falſificans teſtes, qua pœna puniatur. in l. diuus Adrian. ff. de re iudica. numero 17. 177

falſificans acta qua pœna debeat puniri. in d. l. diuus. nu. 16. eod.

falſi pœna punitur gerens ſe pro præ ore, milite, doctore, ſeu Comite Palatino. in l. Barba. Philip. ff. de offic. præto. nu. 20. cum ſeq. 42

Falſus cenſetur, qui facit, vt veritas non appareat. ff. ſi ex noxal. cauſa aga. l. 1. nu. 10. 143

falſitas cauſæ poteſt impliciter interuenire. de acquiren. hæredi. l. ſi is ad quem. num. 27. 89

falſa cauſa de præterito non vitiat ſtipulationem. ff. de verbor. obligat. l. ſi diuortio. nu. 1. 51

falſum dicis, ſi quis dicat alicui, videtur illi inferre iniuriam. de acquir. hæred. l. ſi quis extraneus. nu. 8. 87

falſitas notarij poteſt probari per coniecturas veriſimiles, agendo ciuiliter. de leg. 1. l. licèt Imperator. nu. 9. 127

falſum non poteſt committi ſine dolo. ff. de iureiur. in l. admon. num. 52. fol. 93. & in l. qui accuſare. C. de eden. nu. 3. 66

falſi pœna, vt quis puniatur, requiritur, quod probatio falſi neceſſariò concluſerit. in l. 1. ff. ſi quis ius dicen. nu. 14. 107

falſa cauſa licèt non vitiet ipſo iure ſententiam, tamen non valet in effectu. in l. ſi is ad quem. ff. de acqu. hære. nu. 19. 88

Reliqua de falſitate notariorũ vide in verbo notarius, item quando falſa cauſa vitiat legatum, in verbo legatum. in rub. de errore facto, &c.

¶ Fama. crudelis eſt, qui famam ſuam negligit. in l. ſi quis extraneus. ff. de acquir. hæred. num. 9. 87

fama, an poſſit eſſe ſuper negatiua. in l. ſi conſtante. ff. ſolut. matrimon. num. 139. cum plur. ſeq. 42

fama, quando probet dominium. in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. poſſeſ. numer. 28. 114

fama contraria poſteà ſuperueniens non derogat actui antea geſto, & conſumato. in l. is poteſt. ff. de acq. hære. nu. 75. 82

fama ſola, an ſufficiat ad probandum quem eſſe notarium. in l. admonendi. in repe. ff. de iureiur. nu. 248. 121

fama ſola probat plenè in antiquis, vbi eſt difficilis probatio. in l. prætor ait. §. prætor ait. ff. de eden. n. 25. 170

fama ſola facit plenam probationem in his, quæ ſunt difficilis probationis. l. cùm ea, quæ. nu. 5. C. de tranſact. fol. 108. vbi latè, quando faciat plenã probationem. & in l. cum aliquis. C. de iure delib. n. 5. 165

fama ſola ſi ſufficiat cõtra magnates ſtãte ſic ſtatuto, cautela eſt, q̃ ꝓbetur fama in contrariũ, & ſic prima elidetur. in d. l. is poteſt. nu. 79. 82

famæ illi eſt ſtandum, quæ procedit ab hominibus fide dignoribus. de acqui. hær. l. is poteſt. nu. 89. 83

famæ duæ contrariæ poſſunt eſſe eodem tempore de eodem. Sed non quidem eſſentialiter, ſed bene apparenter. ibi. nu. 80. 82

famę duæ, qñ probatæ ſunt cõtrarię ſi ſecũda probatio eſt clarior offuſcat effectus prioris ꝓbationis. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 78. 82

¶ familia. familiarum dignitas conſeruatur per maſculos. hinc eſt, quòd pater magis diligit maſculos, quàm fœminas, in l. qui filiabus. ff. de legat. 1. nu. 22. 47

Familia vna, ſeu parentela vna poſſunt conſuetudinem introducere circa teſta. vel modum ſuccedendi. ſtatuta autem condere non p̃nt, niſi habeant p̃ãtem. in l. ſi quis filio. §. ſi patri. ff. de leg. 1. nu. 4. 59

familia vnius dñi ſi furtũ committat, an dñs ſoluendo pro vno liberetur quo ad alios, & qñ. in l. ſi familia. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 6. 85

familiæ appellatione q̃ contineãtur. C. de verb. ſig. l. ſuggeſtioni. n. 3. 193

familiæ appellatione an veniant naſcituri. ibi. nu. 12. eod.

familia capit̃ pro ſubſtãtia, & bonis. de lib. & poſth. l. ſi in ſuis. nu. 1. 178

familia poteſtatis volens aliquem capere, & eum fugientem inſequatur, & in alieno territorio eum capiat, an talis captura valeat. ff. de in ius voc. l. plerique. nu. 13. 114

familæ appellatio quandoque refertur ad perſonas, quandoque ad res, &c. C. de verb. ſig. l. ſuggeſtioni. nu. 28. 194

familiæ appellatione veniunt omnes propinqui ſiue ſint agnati, ſiue cognati. C. de verb. ſign. l. ſuggeſtioni. nu. 21. eod.

¶ Famulus creditoris, ſi noĩe creditoris rem petat, & poſteà aufugiat, q̃d iuris. ff. de cond. cau. dat. l. ſi ꝓcuratori falſo. nu. 10. & 11. 164

famulus ſi aufugiat eo ipſo præſumitur ſubſtraxiſſe res, q̃ patrono ſubtractæ reperiunt̃. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 170. 124

famulus ſi delinquat, an dñs teneatur. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 14. 3

famulus ſi occidit iniuriantem dominum, an dñs teneatur de homicidio. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 16. 94

famulus, qui promiſit ſeruire per annum pro certo ſalario, ſi ante expellatur, vel recedat, an debeat habere ſalarium ſaltem præteriti temporis. l. diem functo. nu. 46. ff. de offic. aſſeſ. 65

famulus an debeat habere ſalarium pro tempore quo fuit infirmus. l. diem functo. nu. 47. ff. de offic. aſſeſ. eod.

¶ Fardellum ſi penes hoſpitem deponatur clauſum, & ſigillatum, & reddatur diſſigillatum, cuius iuramento ſtabitur. in l. in actionibus. ff de in litem iur. nu. 41. & 43. 149.

¶ fauiana actio, dicitur in rem ſcripta. l. in actionibus. nume. 33. de in litem iurand. 148

¶ Fatuus quis dicatur. in l. apud Iulia. §. conſtat. ff. de leg. 1. nu. 5. 76

¶ fauor. vbi tractatur de fauore pub. verba generalia non reſtringuntur ad perſonas habiles. in l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 11. 13

fauori ſuo poteſt quilibet renunciare. in l. cùm proponas. C. de pact. numero 2. 80

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

Fauore alicuius inductũ, non debet in eius odium retorqueri. in l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruos. ff. de leg. 1. nu. 9. 39

fauorabilior fit interpretatio in iſti. quam in leg. l. qui quartã. ff. de leg. 1. num. 7. 45

fauor publicus maior derogat minori. in l. cætera §. ſed & ſi quis. ff. de legat. 1. nnm. 3. 80

fauor public. conſiſtens in public. vtilitate eſt maior, quàm conſiſtens in ornatu, & aſpectu publico. ibid. num. 3. eod.

fauor publ. ſi verſatur in vna ciuitate, non receditur ab eo, propter fauorem publi. alterius etiam maiorem. ibid. nu. 5. eod.

fauor publicus maior verſatur circa public. ædificium conſtruendum quam circa debitum publ. per ſoluendum. l. cætera. §. hoc Senatuſc. ff. de leg. 1. nu. 5. & in §. ſed & ſi qus nu. 3. eod.

fauetur æque reo, & actori circa probationes. ff. de acquiren. poſſeſ. in rubr. num. 15. 50

fauorem, & commodum reſpiciens, & tacens videtur conſentire. ff. ſolu. matr. l. quæ dotis. nu. 70. 49

fauor libertatis impedit, quin in contractu innominato datum ex capite pęnitentiæ poſſit repeti. ff. de condi. cau. dat. l. dedi. §. idem eſt erit. nu. 2. 152

fauor verſatur in procreandis liberis. ff. ſol. mat. l. 1. nu. 12. 5

fauore reipublicæ tacens videtur conſentire. ff. ſolut. matr. l. quæ dotis. numero 82. 49

fauor publicus deſiderat, quod maleficium non remaneat impunitum. ff. de lib. & poſth. l. cùm quidam. num. 26 27. 190

fauore libertatis ſi non valet, quod ago, vt ago, valet eo modo quo valere poteſt. ff. de tranſact. l. & poſt rem. nu. 5. 218

¶ Fęmina, an & quando admittatur in teſtimo. in criminalib. in l. cunct. pop. C. de ſum. Trin. nu. 70. in 1. lect. fol. 6. & in 2. nu. 49. 9

fœminæ non magis ſuccurritur quàm maſculo, niſi in caſibus à iure expreſſis. l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 6. 118

fœmina etiam in odioſis comprehenditur. in l. ſeu ſtatuto loquen. per verbum ſi quis. in d. l. ſi quis maior. nu. 7. eod.

fœmina an cogatur inſtituere, vel exhæredare poſthumum. in l. placet. ff. de lib. & poſthu. numer. 3. fol. 168. & in l. ſed eſt quæſitum. eodem titul. num. 12. 170

fœmina an poſſit habere peculium caſtrenſe, vel quaſi. C. de collatio. Auth. ex teſta. nu. 12. 56

fœmina non cogitur inſtituere, nec exhæredare poſthum. ff. de liber. & poſthum. l. ſed eſt quæſitum. num. 12. 170

fęmina venit, etiam ſub hac clauſula, & quoſdam alios. l. ſi quis id, ꝙ num. 7. ff. de iuriſd. omn. iud. 82

fœmina quare non ſuccedat in feudo aſſignantur quinque rationes quas vide. ff. de iuriſd. omn. iud. l. ſi quis id quod. nu. 12. 83

fœmina vbi non ſuccedit, non ſuccedit ibi filius eius. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. nu 18. 223

fęmina licet ſit de deſcẽdẽtib. virilis ſexus quaſi deſcẽdẽs à virili ſexu, tñ non dr̃ de deſcendentib. per lineam maſculinam. ibi. nu. 15. eo.

fœminæ an de iure communi, & conſueto feudorum ſuccedant in feudis. ff. de leg. l. de quibus. nu. 64. 26

fœminæ inſtitutæ, & in certis reb. ſubſtitutæ, & demum filij maſculi ſint vniuerſaliter inſtituti, poſteà dicit teſtator omnes filios meos inuicẽ ſubſtituo vtrum filiæ prędictę videantur cum maſculis inuicem ſubſtitutæ. de vulg. & pup. ſubſt. l. Lucius. nu. 23. 155

fœmina regulariter non ſuccedit in feudo. tamen de conſuetudine ſuccedit in feudo ligio. in prœ feu. C. nu. 111. 242

¶ Feriæ. tempore vindemiarum, vel meſſium, nemo cogitur in ius venire. in l. 1. ff. de ferijs. nn. 1 fol. 157. ſed an habeat locum in extraiudicialib. in l. diuus. cod. tit. nu. 1. 160

ferijs poteſt renunciari non ſolum expreſsè, ſed etiam tacitè. ibid. num. 3. fol. eod. niſi ſint inductæ in honorem Dei, vel ſanctorum, an ſint repentinæ. in d. l. 1. num. 4. 158

feriarum renuntiatione non conualidatur ſententia, quæ eſt nulla alia ratione, quàm conſenſus. ibid. nu. 5. eod.

ferijs etiam licitum eſt propulſare vim, ſed non cum iniuria. in l. vt vim. ff. de iuſt. & iur. nu. 20. 6

ferijs inductum per ſtatutum an poſſint partes renunciare. in d. l. 1. ff. de ferijs. nume. 6. 158

feriarum renuntiatio facta per partes, non extenditur ad alias perſonas, puta ad teſtes, vel aduocatos. in l. 1. ff. de ferijs. nu. 9. eod.

feriata die poteſt dari libellus conditionalis. ibi. nu. 10. eod.

feriarum renunciatio facta extra iudicium valet. vide in d. l. 1. ff. de ferijs. num. 28 fol. eod.

feriatis diebus, quæ fieri poſſint. vide plenius. in d. l. 1. §. ſed excipiuntur. numer. 2. vſque ad fin. §. 159

feriæ reuerentiales in honorem aliquorum ſanctorum, an poſſint de conſuetudine induci, & tolli. in l. præſides. ff. de ferijs. nu. 1. eo.

feriato tempore ſi feratur ſententia erit nulla, & ſic non mandanda executioni ibid. nu. 2. eo.

feriatis dieb. licitum eſt ſcholaria ſcribere, & ſtudere doctorib. verò pro forenſib. conſulere. in l. diuus. ff. de ferijs. nu. 2. cum. ſeq. 160

Feriato die poteſt dari licentia de capiendo delinquentem propter ſuſpicionem fugæ. ibi. nu. 5. eod.

feriato die etiam ſi fuit dies paſchalis, poteſt quis torqueri pro eruenda veritate criminum. ibid. nu. 5. eod.

¶ Feudum, quia in vnaqnaq;. q. tacta in materia emphyt. tangitur et de feudali, ideo vide ſupra in verbo emphyt. in ſingulis rubri.

feuda. contractus in quibus differat ab emphyt. ſupra in verbo emphyt. in rubric. 4.

feudum conceſſum filio, an cenſeatur conceſſum contemplatione patris. in l. cùm aliquis. C. de iure delib. nu. 3. 165

feudum acquiſitum pro ſe, & hæred. quibuſcunque comprehendit etiã illum, qui impropriè eſt hæres, & ſic legatarium. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 89. 34

feudi vſusfructus licèt non quęratur patri, tamen acquiritur ei commoditas iure patriæ poteſta. ibi. nu. 157. 37

feuda ſingularia, quæ ſunt in Regno Apuliæ, ſunt de directo dominio Regis, licèt ipſa vniuerſitas totius regni ſit feudum Eccleſiæ. in d. l. ſi hæres ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 9. fol. 90. & in l. 1. ff. ad Trebel. in 1. lectur. nu. 11. fol. 193. & in 2. nume. 17. fol. 196. & in l. 2. §. ex contrario. ff. de acquir. poſſ. nu. 79. 82

Feudum ſi acquiratur per patrem pro ſe filijs, & nepotibus non, addendo, & hæredibus, videtur acquiſitum filijs, vt filijs, & non, vt hæredibus. in l. ſi poſt mortem. ff. de leg. 1. nu. 3. 116

feudi promiſſio facta per dominum alicui ſuo militi, non facta expreſſione, de quo, an teneatur. in l. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 14. 120

Feudi conceſſio facta per Comitem Titio, concedendo in feudum nobile, quicquid conceſſit Seio in feudum guardiæ, cui re vera nihil conceſſit, vel non apparet, non valet, & nihil dicitur conceſſiſſe. in l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. ff. de leg. 1. nu. 18. 133

feudum ſi concedatur Titio, & eius fratri abſenti nihil valet talis conceſſio, quo ad fratrem, niſi ſit dictum in conceſſione pro te, & nomine, & vice fratris tui abſentis. in l. huiuſmodi. ff. de leg. 1. nu. 19. fol. 143. & quod frater non poſſit acquirere alteri fratri ſtipulationem. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 41. 204

feudum dicitur eſſe ſeruitus. in l. ſi tibi homo. §. valet. ff. de leg. 1. num. 5. fol. 157. tamen præſumitur allodialis, vt in l. ſi prius. ff. de nou. oper. nunc. nu. 41. 41

feudalia bona poſſunt capi pro ſoluendis vaſſallis, alijs bonis deficientibus. in l. filius famil. §. diui. ff. de leg. 1. num. 26. fol. 166. l. commodis ff. de re iud. nu. 2. 182

feudum alienatum per vaſſallum illicitè poteſt dominus propria authoritate recuperare. in d. §. diui. in 2. lect. n. 44. fol. 171. & in 1. n. 28. 166

feudum paternum non poteſt filius retinere repudiata hæreditate, licèt pater acquiſiuerit pro ſe, & filijs. in l. filio pater. ff. de leg. j. nu. 4. 157

feudi alienatio præiudicat domino conſentienti quo ad rem, & pretiũ. in l. ſi fundum per fideicommiſ. ff. de leg. 1. num. 32. quod an procedat ſi dominus erraret. ibid. nu. 33. eod.

feudum ſi pertinet ad primogenitum, & conſentiat inueſtiri ſecundo genitum ſibi præiudicat. in l. ſi fundum per fideicommiſ. ff. de legat. 1. numero 34. eo.

In feudis an habeat locum ius accreſcendi. ſupra in verbo Emphyt. in fin. rubr. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nume. 224 & plurib. ſeq. 190

In feudis ſtamus iuri communi, quando aliquid ſpecialiter non reperitur deciſum contra illud. in d. l. re coniuncti. nu. 226. 190

feuda an magis concedantur ob gratiam, quàm propter viciſſitudinem beneficiorum. in d. l. re coniuncti. nu. 227. eo.

Feudum antiquum, quando dicatur durare, & non de nouo translatum. in l. filio quem pater. ff. de lib. & poſthu. nu. 22. 192

Feudo non dicitur vaſſallus priuatus, niſi domino volente, & declarante. ibid. nu. 23. eo.

feudum an duret antiquum, vel auitum, quando in conceſſione dictum eſt de nouo concedimus. ibi. nu. 23. eod.

A feudo an dicatur vaſſallus cecidiſſe ſi dñs ei remiſit fęlloniam. ibid.

feudum ſi acquiratur pro ſe, & filijs maſculis cum fęminis, an fœminæ amittantur ſimul, vel ordine ſucceſſiuo. in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib & poſthu. nu. 40. 205

feudum, & alia, quæ non tranſeunt, niſi ad filios, cenſetur pater acquirere pro filijs, vt filijs non, vt hæredibus, & ideo admittuntur proviriliibus portionibus. in d. § quidam rectè. nu. 42. eod.

feuda non veniunt in generali renunciatione, niſi ſpecialis fiat mentio, vel niſi fiat in manibus domini renunciatio. ibi. nu. 43. eo.

feudum an veniat appellatione bonorum in d. §. quidam rectè. nu. 44. fol. 205. & in l. quod dicitur. ff. de verbor. oblig. numer. 31. fol. 205. & in prœ. feu. nu. 45. 237

In feudis appell. filiorum veniunt nepotes. in d. l. Gallus. § inſtituens. ff. de lib. & poſth. nu. 24. 26. & 30. 218

In feudis nomen filij ponitur pro quolibet deſcendente per lineam maſculinam. in d. §. inſtituens. nu. 25. ſed an in infinitum. nu. 32. eo.

feudum conceſſum filijs differt à conceſſo hæredibus maſculis. nu. 25. eo. cum plur. ſeq.

In feudis appel. hæredis, qui cõtineantur. in l. Gallus. §. et ſi parente. ff. de lib.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

de lib.& poſth.nu.19.& 24. 225
Feudum per quod non præſtaretur ſeruitium perſonale, ſed cenſus pecuniarius non retinet naturam feudi, & ideo an tranſeat ad quemlibet hæredem extraneum.ibid.nu.18. eod.
Feudatarij an poſſint diuidere feudum commune inter ſe irrequiſito conſenſu domini.in l.qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verbor.obligat. numero 75. 193
Feudi renunciatio facta per vaſſallum in manibus vnius agnati, prodeſt alteri agnato abſenti qui venit ex perſona ſua, & vult excludere renunciantem.in d.§.duo fratres.nu.78. eod.
Ad feudum receptum ſimpliciter, nulla facta mentione de filijs, vel de hæredibus, vel quando eſt receptum pro ſe, & hæredibus, non admittuntur filij,niſi ſint hæredes.in l.quod dicitur. ff.de verbor. obligat nume. 29. 204
Feudorum iura circa quæ debeant iudicari diuidua, vel indiuidua. in l. ſtipulationes non diui.ff.de verb.obl.nu.31. 118
Feudum an probetur per cenſum ſolutũ pro priuilegio couceſſo,vt ſoluatur aliquid annuũ.l.ſi prius.ff.de nou.ope. nunc.nu.43. 41
Feudo renuncians in vita patris, ſuccedit alijs fratribus vno eorum mortuo.in l.1.§.veteres.ff.de acqu. poſ.nu.24. 67
Feuda.emphyt.& ſimiles an poſſideantur ciuiliter.in l.2. §.ex contrario. ff.de acq.poſſ.num.44.cum plur.ſeq. 80
Feuda.an poſſit infeudare irrequiſito domino. ind. §.ex contrario. numero 70.& 74. 81
Feudata.emphyteuta,& vſufructuarius, an dicantur habere proprietatẽ in l.naturaliter.§.nihil commune. ff.de acq. poſſ.nu.14. 99
Feudorum iura,an ſint alleganda ad deciſionem aliarum cauſarum.in l. de quibus.ff.de legib. nu.26. 23
Feudorum inhabiles,qui ſint. ibid. nu.40. 24
Feud.quando poteſt legari pro anima. in l.2. §.prætor ait. ff. qui ſatiſda. cogan.num.5. 127
Feudum propriè non eſt contractus,ſed gratia,ſeu beneficium.l.Gallus. ff.de lib.& poſth.in § inſtituentes.nu.27.& 29.fol.218.& in proœm. feud.num.34. 236
Feudum Eccleſiæ ſi erat ſolitum concedi ad tantum tempus, vel in maſculos tantum, an poſſit prælatus alterare, concedendo in longius tempus, aut in perpetuum, vel etiam in fœminas, propter remunerationem.in l.ex hoc iure. ff.de iuſt.& iur. nu.61. 12
Feud. ſi ſit conceſſum pro ſe, & filijs ſimpliciter, veniunt nepotes, & omnes deſcendentes per lineam maſculinam. in l.ſi extraneus. ff. de condit.cau.dat.num.21. 158
Infeudare non poteſt res Eccleſiæ prælatus, niſi incertis caſibus. in c.1. C.qui feudum dare poſſunt.nu.20.& 21. 245
De feudo antiquo poteſt prælatus conſanguineos inueſtire.C.qui feud. dare poſſ.c.1.nu.16. 245
Feudum decimale antiquum reuerſum ad Eccleſiam, an poterit prælatus alteri infeudare.in d.c.1.nu.13. 244
Feudi partem, an poterit vaſſallus alienare irrequiſito domino. in d.c.1. num.30.cum duob ſeq. 246
Feudum nihil aliud eſt quàm beneuola actio tribuens gaudium capientibus. in l.1.de iure emphy.nu.51.fol.191.
Feud qd ſit,& quid beneficium.vide latè in proœ.feu. nu.7.8.& 21. 235
Feudum debet gratis,& liberè concedi ob remunerationem,& iſtud eſt propriè feudum nobile.in l.1.de iure emphyt.num.51.fol.191.in eo. proœ feu.nu.8. 234
Si caſtrum ſit alicui conceſſum in feudum pro annua quantitate frumenti,quod iſtud non ſit propriè feudum, ſed emphyteuſis. in d. l.1. nu.51.fol.191.& in proœ feud nu.62. 238
An tunc ſit præſtandum iuramentum fidelitatis. ibid.nu.62. eod.
Quid ſi illud,qꝑ annuatim debet ſoluere ſit valde modicum.ibid. eod.
Si princeps pro feudo reciperet pretiũ, & in inſtrõ diceret.indulgemus, vel concedimus, vel ſimili verbo vteretur.non ꝓpterea cenſeretur feudũ,ſed eſſet contractus emptionis, & ven.& qꝑ talis contractus nõ eſſet reuocabilis.in d.l.1.nu.52.fol.191.& in proœ.feud.nu.10. 234
Feudorum liber,an ſit auctenticus. ita qꝑ allegari poſſit in ſcholis, & in iudicijs ad deciſionem cauſarum.in proœ.feud.nu.1.2.&3. 233
An conſuetudines feudorum ligent omnes gentes, quatenus ſunt approbatæ.ibi.nu.3.& 4. eo.
An conſtitutiones feudales ligent Eccleſias, vel eccleſiaſticas perſonas in d proœ.nu.5. eo.
Plura ſunt feuda ſine homagio,& ſine ſacramento fidelitatis. in eodem proœ.feud.nu.7. eod.
Quòd homagium in materia feudorum ſumitur pro fidelitate obediẽtiæ,& ſeruitio perſonali.ibi.ijſdem. nu.& fol.10.
In feudis pro quibus non præſtatur ſeruitium perſonale, ſed certa quãtitas pecuniæ, vel frumenti quolibet anno, ſuccedit mutus, & ſurdus etiam à natura. in eod. proœ.feud.uu.8. eo.
Feudum licèt poſſit vendi,tñ non eſt propriè feudum, & erit irreuocabile.ꝓut qñ pro feudo præſtatur annua quantitas.in eo.proœ n.9. eo.
Si Rex concedat alicui hoc modo, videlicet donamus, damus,& tradimus ex cauſa donationis proprij motus, & inueſtimus quidquid habemus in principatu Achaiæ ratione feudi aperti, vel alia ratione transferendo directam, & vtilem actionem,ita quod pro eo nullum alium recognoſcat ſuperiorem, niſi nos, an hoc ſit ſimplex feudum, an vera,& pura donatio.in eo.proœ.nu.11. eod. 234
Inueſtiens reſpectu vaſſalli dicitur ſuperior, & dominus etiam ſi eſſet vnus ruſticus, & vaſſallus princeps in eo.nu. eo.
In vaſſallum tranſit ſolum vtile dominium.ibi. eo.nu. & eod.fol.
An ex pacto poſſit omne dominium transferri in feudatarium. in eo. proœ.13.verſi.vbi inquit, &c. eo.
An tunc ſit contractus innominatus.ibid.
In dubio vaſſallus ſimpliciter inueſtitus non habet dominium, nec directum,nec vtile in eo.proœ.nu.15. eod.
Feudũ ſi ſit ſolitũ cõcedi vſq; ad certũ tẽs, & concedatur in perpetuũ, an cõceſſio valeat.in Auth.q rẽ.C.de ſacroſ. Eccl. n.19.& ſeq.fol. 28
Feudũ nõ põt renũtiari,niſi in manib.ſupioris.l.poſſq̃.C.de pact.n.3. 73
In feudis quãuis aliquis ſit inueſtitus, tamen ante traditionem non trãſfersur in ius.in l.traditionib. C.de pact.nu 4. 82
Feudalem rem ſi dominus vendat non coguntur vaſſalli inuiti promittere,vel iurare fidelitatem.l.debitorum.C.de pact. nu.7. 85
Feudale ius præſumitur per poſſeſſionem triennalem. l. ſi certis annis. C. de pact.n.4. 87
Si aliquis conceſſit feudum, & non adhibuit pares curiæ, & deinde iurauit nunquid talis contractus conualidetur. in Authen. ſacramenta puber.C.ſi aduer.vendi.nu 48. 135
Feudũ ſi fuit acquiſitũ à pẽ pro ſe, filijs, & nepotib.nõ addendo hẽdib. tunc mortuo patre pñt filij acceptare tale feudũ, & reſpuere hẽditatem.in Auth.vnde,& ſi parens.C.de inoffic.teſta.nu.6.fol. 169
Si frater renunciat hæreditati patris, non intelligitur renunciaſſe tali feudo.in Auth.vnde,& ſi parens.nu.7. eod.
Quid ſi renunciaſſet paternis.ibi.nu.8. eod.
Inueſtitura eſt optimum ſignum ad cognoſcendum, quod ſit feudum. in proœ.feu.nu.11.& 12. eod.
Dñs poteſt auferre feudũ vaſſallo, ex eiſdem cauſis, ex quib. reuocatur ſimplex donatio.quæ cauſæ ſunt quinque.in eo.proœ.nn.17. eod.
Feudum magis accedit vſufructui,quàm proprietati.ibi. nu.18. 235
Si concedo tibi domum,vel fundum in feudum,ad vtendum,& fruendum,an hoc feudum extinguatur morte,ſicut vſusfructus. in eodem proœ num.19. eo.
Feudatarij æquiparantur liberis.in eo.proœm.num.20. eod.
Libertas vaſſallorum non poteſt pœna aſtringi.ibi.eo.nu. eod.
Feudum aliquando vſusfructus appellatur. in proœm. feudo. numero 22. 235
Conceſſo mihi caſtro ſimpliciter in feudum, intelliguntur mihi conceſſæ munitiones, quæ ſunt ad defenſam caſtri ibi poſitę, perpetua deſtinatione patriſamil. vt trabuchi manganelli, baliſtæ, & ſimilia. ibi eod.num. & fol.
Inueſtitus de caſtro ſimpliciter, an intelligatur inueſtitus de rebus corporalibus.ideo exiſtentibus.ibi.ver.vltra eum,&c. eod.
Feudum eſt in bonis vaſſalli, propter quod vaſſallus tenetur ad ſoluendn datia,& gabellas,non autem tenetur dominus,qui nõ percepit fructus eo.proœ.nu.23. eo.
Feudũ conceſſum filiofamil. an dicatur peculium caſtrenſe, vel quaſi aduentitium, & ſic an debetur patri vſusfructns eodem proœmio. numero 24. eod.
Feudum vnde dicatur.in d. proœ.feu.nu.28. eod.
Non valet pactum factum inter dominum, & vaſſallum, quod vaſſallus non cadat à feudo propter feloniam.in d.proœ.feud.nn.29. eod.
Quid ſi interueniret iuramentum.ibid.eod.nu. eod.
Vaſſallus tenetur domino præſtare conſilium, & auxilium, & etiam ſine ſacramento veritatem dicere debet.in eod.proœ. nu.28. eod.
Mutus amittit feudum. ibid.
Vaſſallus idem eſt,quod obligatus, & vnde deriuetur. ibi.nu.32. 235
Appellatur etiam clientulus,& ſeruitor,valuafor,& quare ibid.
Feudum, & vaſſallus, an ſint nomina noua inuenta de iure conſuetudinario ſolum,an verò fuerint de iure Romano. in eodem proœm. feudo.nume.33. 236
Feudum an ſit contractus nominatus, vel innominatus.in eod. proœm. eod. nu.34. 236
An ſine inueſtitura dicatur feudum. ibi.
Quæ actio oriatur ex contractu feu.in eo.proœ.nu.35.36.37.& 38. eo.
Qualiter formetur libellus,quando dominus agit contra vaſſallum, vel ècontra.in eod.proœ feud. nu.39. eod.
An & quando vaſſallus poſſit agere conrra dominum de euictione ſi ab eo feudum.euincatur.in eo. proœ.nu.40. eod.
An vaſſallus poſſit agere ad actionem furri, vel ad pœnam furti contra dominum ſuum.ibid. eo.
Carboniana bonorum poſſeſſio, & poſſeſſio ventris nomine habent locum etiam in bonis feudalibus.in eo proœ.nu.41. eod.
Feudatario competit directa actio legis Aquiliæ pro damno dato. in eod.proœ.nu.44. eo.
Quid de actione arborum furtim cæſarum. ibi.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

An actio aquæ pluuiæ arcendæ. ibid.
An finium regundorum. ibid.
An actio ad pœnam, quæ imponitur per l. ſi quis in tantã. C. vnde vi. ibid.
Feudatarius an poſſit opus nouum nunciare contra edificantem ſuo proprio nomine, an etiam procuratorio nomine ibid.
In contractu feud. hẽt locũ redhibitoria, & quanto minoris vtilis. ibid.
Feuda an veniant in reſtitutione fideicom. in eo. proœ. nu. 46. 237
An Rex, vel princeps poſſit conuenire, vel facere citare Baronem ſuũ, vt ſibi oſtendat iura, quæ habet in caſtris, quæ tenet in feudum alioquin, quod eum priuabit talib. caſtris. in d. proœ. feud. nu. 50. fol. 237, & in l. 2. de iure emphyt. num. 176. 214
An dominus feudi poſſit monere vaſſallum, q̃ ſibi oſtendat inueſtiturã feud. per cartam publicam, vel breue teſtatum. in eo. proœ. n. 51. 237
Feudatarius, an poſſit conueniri, & capi pro debitis domini, vt ſoluat creditor cenſum quem domino ſoluit in eo. proœ. nu. 54. eod.
Feudum an obligetur pro debitis ipſiuſmet feudatarij ibid.
An fructus pendentes poſſint per feudatarium obligari. ibid.
An liceat dño pignorare vaſſallum pro iure ſuo. in eo. proœ. 55. eod.
An in eius bonis habeat dñs ordinariam iuriſdictionem, & poſſit ſententiam ſuam executioni mandare, & vaſſallos ſuos expellere à feudo ſi ab ipſo ceciderint, etiam ſi ſint clerici ſine metu excommunicationis, & an propria auctoritate. ibid. & nu. 55. eod.
An in priuatione feudi requirantur, quod præcedat ſententia de neceſſitate. 56. eod.
Feudatarius ceſſans per triennium ſoluere, an debeat priuari feudo, ſicut emphyteuta priuari per ceſſationem triennij. ibi. nu. 57. eod.
Argumentum ab emphyt. ad feudum an valeat in eod. proœ. nu. 58. 238
Feudatarius debet amari à domino. in d. proœ. nu. 59. eod.
Argumentum de cenſuali ad feudũ an ſit bonum. ibid. nu. 60. eod.
Feudatarius quantocunq; tpe ſteterit, q̃ non præſtiterit ſeruitium dño ſi expreſsè non ſit requiſitus, expelli non ptõ. ibidẽ. nu. 62. & 64. eod.
Feudorum cauſæ, quæ non reperiuntur expreſsè deciſæ per conſuetudines feudales in libro feudorum, debent decidi per argumenta, & ſimilia iuris ciuilis. in eo. proœ. feud. nu. 63. fol. eo. & num. 41. 236
An propter iuramentum ſit ſtandum iuri canonico. ibid. nu. 63. 238
Feudatarius vaſſallus ſecundum vſum Mediolani, non cogitur omnino dominum adire, & ſeruitium offerre, ſed cum ei nũciatum fuerit. in eo. proœ. num. 64. eod.
Nulla eſt iuſtior cauſa priuandi vaſſallum feudo, quàm ſi ſeruitiũ præſtare recuſauerit. in eo. proœ. num. 65. eo.
Feudatarius, ſeu vaſſallus, q̃ malè vtitur feudo deteriorando rem feudalem, an perdat illam, & poſſit priuari, ſicut emphy. ibid. nu. 68. 239
Si habens caſtrum in feudum malè tractat burgenſes, ſeu homines caſtri, põt dñs directus monere talẽ vaſſallum, q̃ eos tractet modo debito, & conſueto, aliàs poteſt ei auferre feud. in d. proœ. nu. 69. eo.
Feudatarius ſeu vaſſallus, an poſſit cogi alere dominum inopem, & poſſit compelli ad hoc, officio iudicis. in eod. proœ. feud. nu. 70. eod.
Qualiter in cauſa feudi iudicium agitetur, procedat, & terminetur. in eodem proœ. nu. 71. eod.
Feudum conſtituitur inter viuos mediante contractu, vel in vltima voluntate, & ſic acquiritur inueſtitura, vel ſucceſſione, vel præſcriptione. 30. ann. & an ex conſuetudine poſſit acquiri ſola Regis conceſſione, abſque inueſtitura. ibi. nu. 71. eo
Quomodo in feudo transferatur dñium. in eod. proœ. nu. 72. eod.
Feudi inueſtitura qualiter ſit fienda, vel petenda, & qualiter ſit præſtanda fidelitas. & quid ſit inueſtitura, quæ interdum appellatur inueſtitio. in eodem proœ. num. 74. eod.
Quotuplex ſit inueſtitura realis, & verbalis. ibid.
Quæ dicatur noua inueſtitura. ibid.
Quæ perſonæ poſſint feudum recipere. in proœ. feud. nu. 75. eod.
Habere vaſſallos ſub ſe eſt quædam dignitas cui, & iuriſd. ineſt. ibid.
Feudorum quot ſint ſpecies. in eod. proœ. nu. 76. eod.
Feudorum aliud eſt regale ſeu dignitatis, & aliud non regale, & quid ſint iſta feuda. ibidem. 239
An Imperator, vel Rex poſſint alienare, ſeu infeudare caſtra aliqua, vel princeps poſſit alienare ea, q̃ ſunt principatus. eo. proœ. n. 77. & 78. eo.
An Cardinalis legatus de latere poſſit concedere caſtra pertinentia ad ciuitatem Romanam. ibid. nu. 78. ver. ſubdit, &c. eo.
Quid ſi eſſet expreſſe conceſſum à Papa. ibid.
Feudorum aliud eſt purum, ſimplex, & rectum. vide etiam plura de feudo recto. in eod. proœ. feud. nu. 82. 240
Feudorum aliud eſt antiquum, aliud paternum, & aliud nouum, & qd ſint iſta feuda, & qualiter differant. in eo. proœ. à nu. 83. vſque 96. eod.
An prælatis ſit prohibitum à iure res Eccleſiæ de nouo infeudare. in eo. proœ. num. 91. eo.
Si prælatus Eccleſiæ inueſtiuit aliquem de caſtro hoc modo. inueſtio te tanquam de feudo veteri, & antiquo feudo innouãdo, quod anteceſſores tui ab antiquo tenuerũt, & poſſederũt, an per talia verba præſumãt, vel probetur feudũ eſſe antiquũ. ibid. nu. 89. 90. & 92. eod.
Quid ſi interueniat iuramentum prælati, & capituli, & iurent eſſe vera, quæ in inſtrumento continentur. eo. proœ. nu. 91. eo.
Vide aliam diuiſionem feudi, in eo. proœ. 98. 241
In feudis recurrendum eſt ad tenorem inueſtituræ, quæ derogat omni feudorum rationi. eod. proœ. nu. 98. 99. eod.
Feudorum aliquod eſt merè reale, quod actiuè, & paſſiuè tranſit ad hæredes tã concedentis, quàm recipientis. eod. proœm. nu. 100. eod.
feudum peaſonale eſt, quod tranſit ad hæredes dantis, & non recipientis, vt in feudo guardiæ, ibi.
feudum perſonaliſſimum, quod ſit eo. proœm. num. 101. eod.
feudum, quod tranſit nedum ad deſcendentes, ſed etiam ad collaterales, & agnatos, quale ſit, & quale, quod alios tantum, & quale quod ad extraneos hæredes, & quale, quòd ad neminem penitus tranſit. ibid. num. 102. eod.
Si concedo domum, vel fundum in feudum ad vtendum, & fruẽdum, an propter talia verba finiatur morte. ibi. nu. 103. eo.
feudum ligium quid ſit, & quid non ligium. ibi. nu. 106. & 107. eod.
Vaſſallus ligius dicitur quaſi ligatus domino ſuo, vel quaſi legalitatem promittens. in eo. proœm. nu. 108. 242
An in feudo non ligio poſſit quis duob. dominis ſeruire. ibi.
Si aliquis ſit vaſſallus non ligius duorum, qui moueant inter ſe guerram, quem ex eis teneatur potius adiuuare, an neminem ex eis, an vtrunque ſaltem per ſubſtitutum, vel pecuniam. in eo. proœ. 109. eo.
Licèt à principio non poſſit conſtitui vaſſallus ligius duorum, tamen ex poſt facto poteſt in eod. proœ. nu. 110. eod.
Vide quatuor effectus, qui habent locum in feudo ligio tantum. in eo. proœ. ibi. & nu. 111. & 112. eod.
Licèt fęmina regulariter non ſuccedat in feudo, tamen ſuccedit de cõſuetudine in feudo ligio. ibid. nu. 111. eod.
In feudo ligio non habet locum pœnitentia, ſeu refutatio hincinde, licèt in alijs feudis ſic. in eod. proœ. nu. 112. eod.
Licèt in cauſa feudi ſint diuerſi iudices ſecundum diuerſitatem cauſarum occurrentium, & ordinariè pares curiæ, tamen in feudis ligijs ſolus princeps poteſt cognoſcere. ibid. eod. nu & fol.
Feudum franchum, & liberum quid ſit, & quid non franchum, & quos effectus habeat in eod. proœ. nu. 113. & 114. eod.
Licèt regulariter omnes feudatarij debeant facere fidelitatem, tamen ſecus eſt in feudo francho. eo. proœ. nu. 115. eod.
Feudum ad hoc, vt ſit franchum, an requiratur, quod iſtud ſit nominatim, & expreſsè dictum. in eod. proœ. nu. 116. 243
An poſſit alienari ſine conſenſu domini. in eo. proœ nu. 117. eod.
An in tali feudo ſuccedat Eccleſia. ibid. ver. nota etiam &c. eod.
An de eo poſſit vaſſallus teſtari. in eod. proœ. nu. 118. eod.
An pœnitentia, & refutatio talis feudi admittatur. ibi. ver. adde. eo.
Feudum annale, qd ſit, & qd non annale, vide remiſſiuè. ibi. in fi. &c. eo.
Feudũ nobile quid, & qd non nobile, ſeu burgenſe, & qd feudũ minus nobile, & qd aliqualiter nobile, & qd ignobile. eo. proœ. nu. 119. eo.
Feudum eccleſiaſticum quid & quotuplex ſit. ibid. nu. 120. eo.
Feudum ſeculare quid ſit. ibid. eod. nu. fol. eod.
Feudum diuiſibile quid ſit, & qd non diuiſibile. in eod. proœ. nu. 121. eo.
Feudum iurabile quid ſit, & qd non iurabile. in eod. proœ. nu. 122. eod.
Feudum recognoſcitur à domino, & allodium à nemine, & propriè dicitur allodium res propria. eod. proœ. nu. 123. eod.
An allodium excludat ſuperiorem alicuius. ibid. eod.
Feudũ corporale qd ſit, & quid in corporale. in eo. proœ. feu. n. 124. eo.
Feudum guardiæ, vel caſtaldiæ. quid ſit. ibi. verſi. item, &c. eod.
Feudum cameræ, vel caneuæ communis, vel principis quid ſit. in eod. proœm. num. 125. eod.
Feudum ſoldatæ, quid ſit. in eo. proę. nu. 126. eod.
Feudum aduocatiæ quid ſit. ibid. ver. item habemus, &c. eo.
Feudum ſcutiferorum quid ſit. in eod. proę. nu. 27. eod.
Feuda quaterna, ſeu de tabula, q̃ ſint ibid. ver. item ſunt quædã, &c. eod.
Feudum edictale, quid ſit, & quid decretale, & quare dicatur decretale, in eod. proę. ſub nu. 129. eod.
Feudum legitimum quid ſit. ibi. num. 130. eod.
Feudum, quæ perſonæ dare poſſent. in eod. proę. feud. nu. 75. fol. 239. & cap. 1. qui feud. dare poſſ. nu. 1. & quaſi per totum. cap. vbi quid de prælatis latiſſimè. in d. c. 1. & nu. 7. 11. 12. & per alios. 244
Quid de Cardinalibus de latere. d. c. 1. nu. 3. eo.
Quid de Papa. eo. c. 1. nu. 4. & 5. eod.
Quid de Abbate, & Abbatiſſa. ibid. nu. 6. eod.
Quid de ſęcularibus in dignitate.
An prælatus poſſit fęlloniam remittere. nu. 7. eo.
Feudum, vel emphyteuſis acquiſitum per patrem filio taliter, quòd filius in vita patris habere incipiat confertur inter fratres. in l. quoniam nouella. C. de inoffi. teſt. nu. 8. 175
An in feudis ſit potior vaſſallus, qui primo fuit inueſtitus quam ſecundus. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 30. 183
Infeudans rem duob. non incidit in pœnã falſi. in d. l. quoties nu. 49 184
An in feudis intelligatur filius viuo patre inueſtitus, an etiam poſſidere, & ſic continuetur in eum poſſeſſio ſine alia inueſtitura. in l. quoties. num. 32. eod.
¶ Fictio ad hoc, vt locũ habeat, requiritur habilitas duorũ extremorum in l.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaf.

in l.si is,qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.8. 117
Arg.de fictio.posthum.ad fictionem.l.Cor.benè valet.ibid.nu.19. 118
In fictione transatiua de tempore ad tempus si non reperitur habilitas extrrmorum l.non fingit.ibid.nu.20. eod.
Fictio postlimi. & l. Cor. multum operantur in his, quæ sunt iuris. secus in his,quæ sunt facti.ibid.nu.58. 121
Fictio legis Corneliæ, an operetur idem in extra.hær.ꝙ in suo ad hoc, vt inchoetur vsucapio rei acquisitæ per seruum ex causa particulari à præambula hora captiuitatis.in d.l.si is,qui.nu.59. eod.
Fictio vt plurimum fingit circa facta.ibid.nu.67. eod.
Fictiones sunt fundatæ in æquitate in d.l.si is, qui.nu.72.fol.122. & nu. 157.fol.126.& in l.non dubium.C.de leg.nu.50.fol. 37
Fictio non procedit in peculiaribus quando videtur cum aliena iactura. in l.si is,qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.75. 122
Fictio postliminij an habeat locum vbi subest æquitas.ibid.nu.76. eod.
Fictio postliminij est translatiua de vno tempore ad aliud.ibi.nu. 77.eo.
Fictio postliminij habet duo capita.ibid nu 78. eod.
Fictio importatur per verbum videtur.ibid.nu.79. eo.
Fictio importatur per verbum creditur.ibid.nu.80. eo.
In fictione translatiua, an requirantur duo extrema habilia.ibi.n.84. eo. 105.& 242.& in l.si tibi homo.§.cum seruus.ff.de leg.1.nu.7. 156
Fictio postliminij, & fictio. l. Corn. quid fingunt. in dicta. l.si is, qui. num.85. eod.
Fictio an debeat cadere vbi potest operari veritas.ibid. num.86.165. & 169.fol. 122..fol.121.& in l.si Titio.§.sicuti.ff.de leg.1.num.28.fol. 163.& in l.filio quem pater.ff.de lib.& posth.nu.30.fol. 193
Fingi non pōt ꝙ in rerū natura non est d.l.si is,q.ff.de vsuc.n.100. 123
Fictiones duæ,an & quando possunt simul concurrere.ibid.nu. 102.fol. eod.& nu.402.cum plu.seq.fol. 137.& in l.1.§.hoc autem.ff.ad Treb. num.10.fol.194.in 1.lect.& in 2.nu.21.fol. 198
In fictione translatiua in extremo à quo non sufficit potentia, sed debet esse habilitas in essentia. in d. l. si is, qui pro emptore. ff. de vsucap. num.107. 124
Fictio aliquando cadit super impossibili de iure ciuili, sed non de iure naturali.ibid.nu. 108.fol.eod.& nu.210.fol.129.& in l.talis scriptura. ff.de leg.1.num.3. 57
Fictio an trahatur ad ea,quæ sunt impossibilia secundum naturam cum fictio immitetur naturam inquantum potest.in d.l. si is, qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.117.& 118.fol.124.& nu.209.& 212.fol. 129
Fictio translatiua est contraria veritati.in d.l.si is,qui pro emptore.ff.de vsucap.nu.138. 125
In fictione negatiua in qua fingitur aliquid retro non esse eius extremū habile, & conueniens est non esse, secus in fictione affirmatiua.ibid. num.145. 126
Fictio declaratoria non requirit extrema habilia. ibid.nu.152. secus tamen in fictione inductiua.num.155.fol.eod.& in l. si quis in fundi.ff. de leg.1.num.53.fol. 15
Fictio non habet locum in statutis.in d.l.si is,qui pro.ibid.num.171.fol. 127.& in l.cætera.§.item quæri.ff. de leg.1.nu.9.fol.79.& an statutū in casu vero habeat locum in ficto si isti duo casus æquiparentur. in l.1.§.bonorum.ff.ad Trebell.nu.2. 199
Fictio consonat cum decem prædicamentis,& quæ sint decem prædicamen.in d.l.si quis pro emptore.nu.172. 127
Fictio quid operetur,& quo iure fuit inducta,& an possit induci ab homine quo ad effectum iuris.in d.l.si is,qui pro.ibid.nu.172.cū seq. eo.
Fictio est duplex,vna substantiæ,alia accidentis.ibid.nu.184. 126
Fictio inductiua,an cadat super impossibili.ibid nu.187. eod.
Fictio idem operatur in casu ficto sicut veritas in casu vero. in d. l. si is, qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.216. 129
Fictio inductiua non cadit in his,quæ sunt meri facti,vel facti,& iuris simul.num.217. eod.
Ad fictionem tunc recurrit.l.quando alia remedia cessant.ibi.n 218.eo.
Fictionem non inducit.l.super facto, quod est ab omni iuris effectu remotum ibid.nu 219. e. d.
Fictio translatiua trahens se retro, licet comprehendat medio tempore voluntariè gesta,non tamē comprehendit ea,quæ de necessitate gesta sunt nec etiam trahitur retro ad actus perfectos, & consummatos,licet ad pendentes sic.in d.l.si is, qui pro emptore.ff. de vsuc. nu. 130. fol.125.item talis fictio non tollit ius alteri quæsitum, nam contractus medius impedit fictionem retrotrahi. vt in l. Gallus §. & quid si tantum ff de lib.& posth.num.120. 214
Fictio non potest induci ab homine.in l.si quis in fundi vocabulo.ff. de leg.1.nu.52.fol.15.& in l.1.§.hoc autem.in 1.lect.ff. ad Trebel.num. 9.fol.194.& in 2.lect.nu.13. 198
Fictio, an possit induci ab homine cum auctoritate legis. in l. si quis in fundi voc ff.de leg.1.nu.52.fol.15. & in l.si ita stipulatus fuero si Titius ff.de verb.oblig.nu.2. 195
Fictionis natura est inducere,& non declarare.ibid.nu.53. 15
Fictio declarationis non est proprie fictio, & ideo non requirit extremum à quo essentiale.ibid.nu.eod.& fol.eod.
Fictio & presumptio in quo differant.l.talis scriptura.de leg.1.n.31.fol. 57.in l.si is,qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.191. 128
Fictionis & simulationis renunciatio,an & quando valeat.in l.nemo potest.ff.de leg.1.nu.44.46.& 50.fol. 101
Fictio legis Corneliæ principaliter fingit in beneficium capti ab hostibus.in l.si quis posthumos.§.si filium.ff.de lib.& posth.nu.27. 176
Fictio translatiua non operatur suum effectum quando deficit suum subiectum.in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.nu.27. 187
Fictio postliminij, an habeat locum in muliere prægnante apud hostes. in l.Gallus.§.si eius.ff.de lib.& posth.nu.1.2.3.& 4.fol. 218
Fictus consensus non potest cadere vbi non cadit verus. in d. §. si eius. nu.23.cum seq. vbi per totum.§.tractat materiam fictionis. 218
¶Fideicommissum propriè,quid sit, & quomodo discernatur à legato, & à directa institutione.in l.1.ff.de leg.1.nu.8.cum plu.seq. 4
De transmissione fideicom. in verbo Transmissio, & in verbo Legatū. in rub de legati transmissione.
Fideicommissi grauamen iniunctum reciprocè inter filios non inducit querelam.in l.si pater puellæ.C. de inoffi.test.nu.1. fol. 170. & potest pacto inter eos remitti.vt in l.cùm proponas.C.de pact.nu.1. 80
Fideicommissi ademptio facta in testa. an inducatur per ademptionem conditionis dicti fideic.factam in codicillis.in l.1.C.de pact.nu.4. 71
De fideic. vniuersali, an & quando possit detrahi Treb. in l. filium quē habentem C.fam.erciscon.nu.2.cum plu.seq.fol.155.& in l.1.§.denique.ff.ad Trebell.nu.2.& 6.fol.185.& quid de particulari. in rub. ff. ad Trebell.nu.3.fol.192.& in verbo Falcidia,& in verbo Treb.
De fideic.vniuersali relicto filio sub conditione, vel die incerta vsque ad legitimam detrahitur conditio, & tempus, & in residuo remanet. in l.scimus.§.cum autem.C.de inoffi.test.nu.1. 180
Filij grauati fideic. possunt detrahere duas quartas. secus vero est in parentibus.in Auth.si qua mulier.C.de sacrosan.Eccles. nu.26.fol. 35. & in l.1.C.de pact.nu. 10. fol.71. sed quid quando venit restituendū statim.in l.si filius,qui in potestate.ff.de lib.& posth.nu.13. 171
Fideicommissa vnde habuerunt originem,& quomodo fuerunt approbata.in l.1.ff.de leg.1.nu.7. 4
Fideic.per omnia æquiparantur legatis quo ad fiscum.ibid.nu.25. 4
Fideic. iura, seu ll. loquentes de fideicom. vel legatis habent locum in hæreditatibus.in d.l.1.nu.27.fol. 5
Fideic.singularia non æquiparantur fideicom.vniuersalibus, nec è contra.ibid num.30. eod.
Fideic. si relinquatur filio sub conditione si eius pater moriatur si emancipetur à patre, an sibi debetur.in l.Gallus.§. & quid si tantum.ff.de lib.& posth.num.39. 210
Fideic.iniunctum filio sub conditione si efficiatur presbyter. an valeat, & quid si sit iniunctum mulieri si non nupserit.d.§. & quid si tantum. num.44. eod.
Fideic.licet non possit grauari filius in eius legitima,eius tñ hērdes bene poterunt.in l.cohæredi.§.cum filio.ff.de vulg.& pupil.nu.9. 144
Fideic. grauati distribuere bona inter pauperes, an videantur instituti, vel potius erunt nudi ministri.in l.centurio.ff.de vulg. & pupil.num. 40.& 42.fol. 127
Fideic.iniunctum filijs filiorum,an valeat.ibid.nu.56.cum seq. 129
Fideic.potest nudo pacto renunciari.in l.qui Romæ.§.duo fratres. ff.de verbo. obliga. nu.2.vbi multa de renuncia. fideicom. num. 59. cum seq. 191
De fideicom.conditio.potest interim peti cautio.in d.§.duo fratres.nu. 71.fol. 192
Fideicom.vel legatum coram quinque testib.intelligitur iure codicillorum relictum.in l.ait prætor.§.si iudex.ff. de re iud.nu.12. 149
Fideic.factum de re hæredis,& sic de re aliena valet quantum ad æstimationem.in l.filiusfam.§.diui.in 2.lect.ff.de leg 1.nu.64.fol. 171
Fideicom. si emat ab hærede aliquas res hær. an postea eueniente cond. possit habere hære. & etiam recuperare pretium illarum rerum quas emit.in l.huiusmodi.§.qui seruum.ff.de leg.1.nu.3. 145
Fideicommis. potest debitor grauari, quia debiti libera. honoratur, & habebit excep. contra hæred. parentem. in l. si pecunia. ff. de lega.1. num.1.& 9. 134
Fideic.relictum ab instituto censetur etiam repetitum à cohærede, vel à substituto.in l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.127. 36
Fideicom.iniunctum filijs filiorum positis in conditione valet,& tenet, quia intelliguntur tacitè honorati. in l. si duobus reis. §. hæres. ff. de leg.1.nu.6. 46
Fideicommissarij non sunt citandi quando iudic. agitur, vel fertur sententia contra hæredem, vel institutum.in l.filiusfam.§.diui.ff.de lega. 1.nu.92.in 2.lect.nu.172.& in 1.nu.48. 166
Fideic.deficiens facto alieno, vel casu mortis cedit lucro eius à quo relictum est in l.si Titio pec.ff.de leg.1.nu.1.& 4. 161
Fideicom. quando dicatur. ibid. num. 13.& quando præsumatur causa fin num.17. 162
Fideicom.qui possunt grauari. in d.l.si Titio. §.sicuti num.1.6.9.11.12. 17.18. eod.
Fideic. si sit restituta hær. transit in eum iud.instantia inchoata cum defuncto.in l.1.ff.ad Treb.nu.4.in j.lec.fol.193.& in 2.nu.10. 195

In

Reper. super Lect. D. Iaſ.

In fideicom. reſt. hær. an illud dominium, ꝙ tranſit ſit directum, vel vtile. in l. 1, ff. ad Trebell. in 1. lect. num. 10. & 14. fol. 193. & in 2. nu. 20. fol. 196

In fideic. reſt. hær. an actiones, quæ tranſierunt ſint ciuiles, vel prætoriæ. ibid. in 2. lect. nu. 22. & 25. eod.

Fideicom. valet ſi collegium inſtituatur, & grauetur de reſt. ſingulis. de collegio, in l. 1. §. ſi autem collegium. ff. ad Trebell. nu. 1. 203

fideicom. vniuerſale confirmatur per abſtinentiam filij. ab hær. patris, ſecus eſt in fideicom. particulari. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 79. 7

Fideicom. vniuerſalis, an prohibeatur eſſe teſtis in teſt. in l. 1. §. de illo. ff. ad Trebell. nu. 5. 200

fideicom. vniuerſali ſi ſit grauatus adultus, vel pupillus, an & quãdo poterit eius curator, ſeu tutor reſtituere ſine pupillo. in l. 1. §. ſi filio. ff. ad Trebell. nu. 4. & 5. 201

fideicom. quando tenetur de euictione, tenetur etiam hær. præſtare cautionem. in l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Trebell. nu. 1. 203

fideic. vniuerſalis, an teneatur vltra vires hær. leg. & quid ſi non fecit inuentariũ. in l. 1. §. ſi is, qui. quadringenta ff. ad Treb. nu. 5. 9. & 13. 204

fideic. vniuerſali, an & quando competat ius accreſcendi. in l. qui quadraginta. ff. ad Trebell. nu. 10. 206

fideic. vniuerſali, tenetur hæres reſtituere portiones deficientium legatas quibus alimenta debeantur. in l. Marcellus. §. idem Pomponius. ff. ad Trebell. nu. 4. 211

fideic. vniuerſalis habetur loco hæredis. in rub. de leg. 1. nu. 20. fol. 3. & in l. cùm filiofam. eod. tit. nu. 106. fol. 35. & venit appellatione hære. etiam in materia pœnali. vt in l. 1. §. ſi is, qui quadringenta. ff. ad Treb. nu. 79. fol. 204. fallit, vt in l. 1. §. denique. eod. tit. nu. 8. fol. 205

fideicommiſſum factum Eccleſiæ, ciuitati, vel pro redemptione captiuorum, an tranſeat ipſo iure ſine reſtitutione in fideicommiſſarium. l. vt inter diuinum. nu. 8. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 29. & in l. 1. §. ſed & quoties ff. ad Trebell. nu. 3. fol. 200

fideic. vniuerſale non poteſt cedi, & conſequenter non poteſt reſtitui illi ceſſionario, qui eſt procurator in rem ſuam, ſecus in legato, vel fideicommiſſo ſingulari. l. 1. de leg. 1. nu. 96. 8

fideic. particulare non valet hærede exiſtente non ſoluendo. l. 1. de lega. 1. num. 37. 5

fideic. in dubio videtur relictum ab ipſo filio impubere, licet relinquatur poſt mortem ſuam, & non ab eius ſubſtituto. de vulg. & pup. l. cohæredi. §. cum filio. nu 7. 144

fideicommiſſum relictum à legitimis hæredibus pupilli expirat adueniente pubertate, & ſic non durat pubertate adueniente. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti. num. 22. 163

fideicom. relictum per patrem à legitimis, vel à ſubſtituto per patrẽ eſt potentius quàm relictum ab ipſo pupillo. ibid. nu. 16. & 30. eod.

fideicom. relictum poſt mortem hæredis reſtituendum, poteſt ante eius mortem reſtitui. C. de fideicom. l. poſt mortem. nu. 2. 203

fideic. ſi ſit factum Eccleſiæ, vel ciuitati poſſunt agere contra debitores ante factam reſtitutionem. ibid. nu. 7. eod.

fideicom. iniunctum filijs filiorũ, nunquid valeat. de vulg. & pup. ſubſt. l. centurio. nu. 56. & 57. 130

Fideicom. reciprocum poteſt per pactum remitti. nec ex hoc ſolo dicitur minor lædi quamuis ex caſu poſſit ſibi eſſe damnoſum. l. de fideicommiſſo. in prin. nu. 7. C. de tranſact. 102

fideicom. ſunt ita efficacia ſicut legata, & ita efficaciter, quis obligatur ex fideicom ſicut ex legato. l. 1. de leg. 1. nu. 37. 5

fideic. quando eſt conditionale, vel in diem, & euenit conditio purificata conditione, dominium tranſit ipſo iure in fideicom. ideo poteſt rẽ vendicare. de leg. 1. l. ſi filiusfam. §. diui. nu. 87. 168

fideic. vniuerſale æſtimatur quantum valet tota hæreditas etiam nõ deductis legatis, qñ legata relicta ſunt nominatim ab hærede expreſſo nomine proprio hæredis ad Senatuſconſ. Treb. l. Marcellus. n. 5. 207

fideic. nec de relictis ab hær. vel ſimpliciter nec de fideicom. vniuerſali à relicto poteſt aliquam quartam detrahere ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. §. ſi is qui quadringenta. nu. 2. 204

fideic. vniuerſalis poſt reſtitutionem, habet actionem ex teſtamẽto, quã tranſmittit, ſed hæres ante adi'am hæreditatem nullum ius, nec vllã actionem habet. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 113. 35

fideicom. in quem tranſeunt vtiles actiones facta reſtitutione fideicom. habet etiam exercitium actionum directarum nomine hæredis abſq; alia ceſſione. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. nu. 16. 193

fideicom. primo reſtituendo hæreditatem ſecundo fideicom. an transferat actiones in ſecundum ipſo iure abſque reſtitutione. ad Senatuſc. Trebell. l. 1. §. de illo. nu. 11. 200

fideicommiſſa vniuerſalia, an poſſint relinqui nutu. de leg. 1. l. ſi res obligata. num. 33. 111

fideicom. vniuerſale non poteſt excedere ſubſtantiam teſtatoris, quia hæres vltra vires hæreditatis non eſt grauandus, ad Senatuſconſ. Treb. l. Marcellus. num. 66. 211

fideicom. vniuerſali facta reſtitutione, tranſeunt iura, & actiuè, & paſſiuè in fideicom. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. nu. 1. 192

fideicom. vniuerſalis ſubijt omnia iura vtilia actiuè, & paſſiuè ex diſpoſitione teſtatoris ad Senatuſconſul. Trebel. & repreſentat perſonã teſtatoris, quæ omnia ceſſant in emptore hæreditatis. de leg. 3. l. re cõiuncti. num. 130. 185

Fideic. vniuerſalis põt compellere hæredem inuitum adire, & reſtituere, ꝙ nõ põt facere legatarius ad Senatuſc. Treb. l. Marcellus. n. 44. 209

fideicom. relictum alteri, vel iniunctum in defectum conditionis, quæ de iure reijcitur, vel reprobatur non debetur. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. num. 104. 169

fideic. vnus ſi repudiat partem ſuam, non accreſcet alijs, quia in ſubſtitutione fideicommiſſaria non habet locum ius accreſcendi. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 206. 189

fideic. poſt Senatuſconſul. Trebel. dicitur quaſi contrahere cum reſtituente ſibi hereditatẽ. ad Senatuſconſul. Trebel. l. 1. in 2. lec. n. 4. 195

fideicom. retineri poteſt per quemcuuque grauatum etiam non hæredem. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 139. 36

fidec. ſicut hodie non valet in hæreditate aduentitia ratione proprietatis, quæ acquiritur filio, ita etiam non valet ratione vſusfructus. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 151. 37

fideic. vel relictum ad diem certam, poteſt ante illam diem ſtatim reſtitui. C. de fideicom. l. poſt mortem. nu. 1. 203

fideic. vniuerſalis cui erat reſtituta hæreditas agens contra tertios poſſeſſores bonorum ſi dicat in libello ſe adiuiſſe hæreditatem, an talis libellus ſit ſuſtentabilis. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. vt verborum. nu. 14 fol. 17. & in l. ſi is, qui. §. item ſi iura. nu. 13 ff. de iureiur. 81

fideic. conditionale poteſt tolli per pactum, quia in pacto adeſt conſenſus duorũ ff. de verb. obl. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 23. 188

fideic. remiſſio tollit votum captandæ mortis alterius. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 70. 192

fideic. vniuerſale non poteſt fieri fratribus minoribus, ſecus in legato particulari. l. 1. de leg. 1. nu. 99. 8

fideic. relictum filio, vel ſeruo, ꝙ à principio conditi teſtamenti non valebat, non poteſt poſtea confirmari. de leg. 1. l cùm filiofa. nu. 58. 32

fideic. vniuerſali ante factam reſtitutionem re aut verbo competit rei vend. & iſte eſt caſus ſpecialis. C. communia de leg. l. ſed & ſi quis. §. ſed quia noſtra. nu. 6. 216

fideic. tranſit in fideic. ſine reſtitutione reali aut verbali ipſo iure in certis caſibus. ibid.

fideic. purè, & ſimpliciter relictum à patre filio ſemper eſſe videtur dilatum in tempus ſui iuris. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 27. 31

fideic. & legata inuicem debita veniunt in diuiſione. ff. de verb. oblig §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 72. 193

fideic. conditionale inter inuicem ſubſtitutos, an intelligatur remiſſum per diuiſionẽ cum clauſula de nihil faciendo in contrariũ. ibi. nu. 59.

fideic. qui cogitur hæreditatem adire etiam ſi iure fideicommiſſi deberet ſolum aliquam partem habere, tamen ex voluntate teſtatoris cõſequitur totam hæreditatem. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. interdum. nu. 1. 108

fideic. ꝙ non poteſt intelligi niſi in vſufructu tm̃, & eſt perinde acſi teſtator eum ſpecialiter expreſſiſſet. de leg. 1. l. cùm filiofa. nu. 155. 37

fideic. vniuerſalis facta reſtitutione à patre filio inſtituto, an tranſeant vtiles actiones in filium ex Treb. de leg. 1. l. cùm filiofa. nu. 165. eod.

fideic. poteſt relinqui à ſuccedentibus ab inteſt. filio pupillo, ꝙ expirat adueniente pubertate dummodo pupillus non ſit exhæredatus niſi venientes ab inteſt. eſſent inſti. de leg. 1. l. ſi Titio §. ſicuti. nu. 1. 162

fideic. an debeatur à venientibus ab inteſta. ſi inſtitutio reddatur nulla. C. de fideic. l. eam quam. nu. 1. 204

fideic. cenſetur onus, & grauamen. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. cum filiæ nu. 12. fol. 145. & in l. ſi Titio §. ſicuti. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 162. benè tamen poteſt operari commodum, & fauorem, vt in l. hæc verba. ff. de leg. 1. num. 4. 11

fideic. an poſſit imponi in dote, quæ relinquitur filiæ pro ſua legitima. C. de inoffi. teſt. l. ex tribus. nu. 7. 174

fideic. vniuerſale licet contineat prælegata, non tamen comprehendit donationes inutiles ſicut donationes factas inter vir. & vxo. C. de fideicom. l. cùm virum. nu. 5. 208

fideic. vniuerſalis poteſt compellere hæredem inuitum adire, ſecus autem in legatario ſingulari de leg. 1. l. 1. nu. 77. 7

fideic. vniuerſalis, an ſit legitimus contradictor ad impediendum hæredem directum mitti in poſſeſſionem rerum hæreditariarũ. C. de edic. diui Adr. toll. l. edicto. nu. 28. 176

fideic. an in dubio cenſeatur relictum ab ipſo impubere, an cenſeatur relictum ab hæredibus impuberis. C. de inoffi. teſt. l. ex trib. nu. 5. 173

fideic. vniuerſalis ante reſtitutionem fideic. dicitur habere ſpem probabilem. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 13. 79

fideic. libertas, & legata libertas non differunt, niſi quo ad vſum loquendi, non autem quo ad iuris effectum. de leg. 1. l. 1 nu. 46. 12

fideic. vniuerſale valet quamuis hæreditas non ſit ſoluendo, quia iſtud non eſt nociuum creditorib. l. 1. de leg. 1. nu. 79. 7

fideic. libertas poteſt relinqui in voluntate hæredis quamuis aliud relinqui non poſſit. de leg. 1. l. captatoriæ. nu. 8. 113

fideic. relictum poſt mortem grauati eſt conditionale, & ſic fideic. prædecedat

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

decedat extinguitur fideic. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 4. 30
Fideicom. non poteſt grauari, qui non ſentit commodum pecuniarium. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 47. 32
fideic. vniuerſalis non poteſt detrahere ex perſona ſua, nec de relictis à ſe ipſo, ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. nu. 34. 209
fideic. vniuerſalis reſtituendo ſecundo fideic. transfert in eum actiones. ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. nu. 11. 207
fideic. vniuerſale ſi eſt purum, vel in diem certam relictum, tunc alienatio per hæredem facta eſt nulla, ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. §. idem Pomponius. nu. 9. fol. 211. niſi facta ſit in præſentia fideic. vt in l. cùm proponas. C. de pact. nu. 10. 80
fideicommiſſum vniuerſale, quando eſt relictum ſub conditione, vel in diem incertam, tunc interim medio tempore valet alienatio, & tranſit dominium, quia ante reſtitutam hæreditatem nullum ius eſt tranſlatum in fideic. ſed dominium eſt apud hęredem. in l. Marcellus §. idē Pomponius. nu. 8. ff. ad Trebell. 211
fideicom. vniuerſale licet cedat ſtatim à morte teſtatoris quo ad tranſmiſſionem, non tamen cedit quo ad petitionem. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 125. 36
fideic. conditionale poteſt remitti per pactum conditione pendente, &c. l. 1. in prin. C. de pact. 71
Reliqua circa materiam vide in verbo Hæres, & in verbo Legatum, per totum, & in verbo Relictum.
¶ Fideiuſſor, idoneus cenſetur inops, qui eſt perſona multum fidelis, & conſueta ſeruare promiſſa. in Auth. iubemus. C. de iud. n. 14. fol. 146. & in l. ſi quis ſtipul. ſit Stichum. §. ſi quis. ff. de verb. obl. nu. 2. & 3. 157
fideiuſſor de proximo condemnandus poteſt agere contra principalem debitorem, quia cenſetur condemnatus. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 23. verſ. ad idem. fol. 25. & in l. planè. §. quòd ſi rē. ff. de leg. 1. nu. 11. fol. 64. & in l. diuortio. §. interdū. ff. fol. mat. n. 16. 27
fideiuſſor vbicunque requiritur à ſtatuto, intelligitur parte petente. in l. vniuerſa. C. de prec. Impe. offer. nu. 2. & 9. & tunc poteſt peti vſque ad litem conteſt. nu. 3. 48
fideiuſſori an proſit inhibitio facta iudici ſeculari per Eccleſ. ne procedat contra aliquem debitorem occaſione alicuius inſtrumenti fœneratitij. in l. 1. C. de diuer reſcrip. nu. 2. 57
fideiuſ. obl extinguitur extincta principali in l. debitori. C. de pac. n. 4. 75
fideiuſſor cambij non tenetur pro mercantia ſcripta in libris cambij. in l. age. C. de tranſact. nu. 10. 95
fideiuſſor, qui ſoluit vſuras, poteſt eas petere à prin. & non poterit ei opponere exceptionem ſtante ſtatuto, & fideiuſſores conuenti ad vſuras non poſſint opponere exceptionem, & vſuræ non debeantur. in l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 27. 117
fideiuſſor an liberetur ſi creditor proroget terminum deſtinatū ad ſol. debitori abſente, & ignorante fideiuſſ. in l. 1. C. de iud. nu. 18. 142
fideiuſſor ſi negat ſe fideiuſſorem, & conuincatur de mendacio, an perdat beneficiū ceſſionis, & excuſſionis. in l. 1. C. de tranſact. nu. 11. 94
Si vnus ex fideiuſſoribus obligatis inſolidum, qui ſunt ſoluendo renūciauit beneficio diui Adr. ſoluat partē, an & quando intelligatur debitum inter eos diuiſum. in l. ſi creditor. C. de pact. nu. 2. cum ſeq 80
fideiuſſor quando eſt proteſtatus coram iudice, & non vult teneri, nec ſe obligare ſi fideiubeat, an valeat ex quo primo fuit proteſtatus ſe nolle teneri. in l. qui alie. §. Celſus. ff. de acq. hær. nu. 49. cū plu. ſeq. 67
fideiuſſor non poteſt dari per maritum quando vergit ad inopiam pro dote conſeruanda ſi mulier vult repetere dotem. l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. num. 5. & 16. 36
fideiuſſor licet dari non poſſit pro dote, duo tamen rei debendi benè poſſunt conſtitui. ibid. nu. 51. 38
fideiuſſ. titulus, fideiuſ. do. den. an habeat locum in extraneo, qui dedit dotem pro muliere, & ſtipulatus eſt eam ſibi reddi. ibid. nu. 59.
fideiuſſor de iudicio ſiſti, vt dicatur idoneus requiritur, vt habeat in bonis tantum quantum ipſa cauſa valet. ibid. nu. 154. 42
fideiuſſor in quo differat à mandatore. in l. 1. ff. de lib. & poſth. nu. 16. 161
fideiuſſor in quibus caſibus reputetur non idoneus, vel rixoſus. in l. 2. ff. ſol. matr. nu. 19. 10
fideiuſſor an poſſit conueniri ſine excuſſione quando princip. eſt rixoſus. ibid. nu. 20. fol. eod. & in verbo Excuſſio.
fideiuſſor non reputatur idoneus quando eſt potens. ibid. nu. 24. eod.
fideiuſſor debitoris pupil. non poteſt eſſe tutor ipſius pupilli. in l. ſi fideiuſſor. ff. de leg. 1. nu. 4. 93
fideiuſſor ſoluens non liberat ipſo iure debitorem, ſed ope excep. & tūc poſt ſol. ſibi ceduntur actiones, cùm non ſint ipſo iure ſublatæ. in l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 44. 111
fideiuſſio poteſt fieri animo donandi. in l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. ff. de leg 1. num. 3. 94
fideiuſſio accedit his, quæ debentur offi. iud. in l. 1. ff. de leg. 1. num. 133. cum ſeq. 9
fideiubere ſi quis tenetur pro alio ex contractu ſi fideiubeat, & ſoluat poterit ſolutum repetere, ſecus tamen in vltimis voluntatibus. in l. ſi tibi homo. ff. de leg. 1. nu. 3 153
fideiubens pro accuſato de vulnere ſi ex vulnere ſequatur mors, an teneatur ad pœnam homicidij in l. 1. ff. de in lit. iur. nu. 14. 144
Fideiuſſor promittēs ſoluere liberē ſine alia exceptione, an intelligat rē nuntiaſſe beneficio de fideiuſſoribus. l. 1. nu. 7. C de ſacroſ. Eccleſ. 13
fideiuſſor de iudicio ſiſti, non tenetur certam quantitatem promittere loco intereſſe. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorē. n. 10. 128
fideiuſſorem is, qui debet præſtare, debet eum perſonaliter exhibere, & niſi opponatur ei de inhabilitate fideiuſſoris nihil debet vltra facere. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi fideiuſſor. nu. 4. 131
fideiuſſor non poteſt ſe obligare ad pœnam mortis, ſi non præſentauerit reum. ff. de pact. l. non impoſſibile. num. 2. 209
fideiuſſor idoneus non dicitur ille, qui non poteſt cōueniri corā illo iudice coram quo principalis. ff. ſi quis in ius voc. non ierit. l. 1. n. 2. 116
fideiuſſor ſi impetrauerit ius iniquum propter hoc vigore rętorquutionis, perdit exceptionem pacti de non petendo ſibi competentem. l. ſi quis iniquum. §. ſi is pro quo. nu. 13. ff. quod quiſque iur. 100
fideiuſſorem promittens intelligitur de illa ciuitate, & de hominibus illius ciuitatis. ff. qui ſatiſd. cogantur. l. ſi fideiuſſor. §. ſi neceſſaria. num. 1. 2. & 8. 131
fideiuſſor non liberatur termino lapſo, qui erat deſtinatus ad ſoluendum. C. de iud. l. 1. nu. 18. 142
fideiubens pro fidelitate ſeruanda à caſtellano alicuius arcis, non tenetur de delicto, quod committit extra cuſtodiam arcis. l. age cum Geminiano. nu. 9. C. de tranſact. 95
fideiuſſor poteſt accedere non tantum obligationi dandi, ſed etiam obligationi faciendi. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus eſſem. nu. 8. 46
fideiuſſor nō poteſt obligari antequam princ. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus eſſem. nu. 9. eod.
fideiuſſor an poſſit eſſe iudex, vel teſtis in cauſa debitoris principalis. de leg. 1. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. nu. 15. 93
fideiuſſor non poteſt accedere traditioni, vel promiſſioni eius cui eſt bonis interdictum. ff. de verb. oblig. l. is cui bonis. nu. 7. 38
fideiuſſor ſi ageret ad repetendam pecuniam quam dicit ſe ſoluiſſe pro debitore præſen. & talem ſolutionem ſemiplenè probaret, non eſſet locus iuramento neceſſario in ſupplementum probationis. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 271. 124
fideiuſſor, qui promittit alium ſiſtere, vel exhibere laborat morbo alieno, ideo facilius inducitur purgatio moræ. ff. de verb. oblig. l. ſi inſulam. nu. 23. 138
fideiuſſor actualiter condemnatus ſicut poteſt agere contra principalē, ita quando euidenter apparet, quòd de proximo eſt condemnandus. ſol. matr. l. diuortio. §. interdum. nu. 16. 27
fideiuſſor dicitur propriè ille, qui fideiubet de iudicio ſiſti. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor §. ſi quis. nu. 6. 126
fideiuſſores, qui à principio erant idonei, ſi poſtea efficiantur nō idonei, denuo eſt ſatiſdandum. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi ab arbitro nu. 11. 136
fideiuſſor ad hoc vt dicatur idoneus duo requiruntur. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. num. 1. 126
fideiuſſores qui tenetur dare, an dando pignora, liberetur etiam inuito creditore. ff. qui ſatiſd cog. l. 1. nu. 12. 125
fideiuſſor non pōt opponere exceptionē excuſſionis, vel cedendarū, qñ re vera ſua nō intereſt. ff. de pac. l. ſi tibi decem. §. in his, qui. n. 10. 92
fideiuſſor nondum eſt condemnandus ſi eſt concluſum in cauſa, & apparet, quòd erit condemnatus, an habeatur pro condemnato. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 36. 101
fideiuſſor qui eſt acceſſorius non poteſt obligari in plus quàm principalis. ff. de re iud. l. ſi cum procuratore. nu. 3. 171
fideiuſſor qui negat ſe eſſe fideiuſſorem perdit beneficium diuiſionis, competens pluribus fideiuſſoribus, item perdit beneficium excuſſionis, & beneficium cedendarum competens fideiuſſorib. ff. de ra iud. l. licet autem. §. quod autem. nu. 2. 170
fideiuſſor conuentus debet denunciare principali, vt veniat ad eum defendendum. ff. de re iud. l. ſi cum procuratore. nu. 5. 171
fideiuſſor ad hoc vt poſſit agere actione mandati contra principalem re quirit, & appareat de vera ſolutione. ff. de iureiur. l. duob. reis. n. 5. 93
fideiuſſori magis fauetur circa morā quàm reo principali. ff. ſi cert. pet. l. vnum. num. 14. 44
fideiuſſor ſimpliciter acceptus intelligitur promittere non ſolùm ſortē principalem, ſed etiam vſuras per ſtipulationes promiſſas. ff. de eo, & certo loco. l. centum capuæ. nu. 3. 218
fideiuſſio de iudicio ſiſti præſtita in cauſa priuata expirat ſi lis negligatur per duos menſes. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. ſi quis. nu. 8. 126
fideiuſſor, an propriè dicat debitor. ff. de reb. cred. l. 1. n. 49. fol. 4. & in l. ſi creditores. C. de pac. n. 2. fol. 80. & in l. ſi fideiuſſor. ff. de leg. 1. nu. 3 93
fideiuſſori ſoluenti indebitum competit repetitio. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repe. §. legat nu. 1. 198
fideiuſſor quando dicatur difficilis ad donueniendum. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. nu. 6. 126
fideiuſſor in rem ſuam non eſt fideiuſſor propriè. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. in his, qui. nu. 7. 192
fideiuſſor qui fideiuſſit pro fiſco, vel pro Principe, an poſſit conueniri ante fiſcum excuſſum. ff. ſi cert. pet. l. ſi ego. nu. 6. fol. 38. in l. decem. ff.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

de verb.obl.nu.32. 166
Fideiussor de iudicio sisti, an habeat priuilegia alijs fideiussoribus competentia.ff.qui satisd.cog.l.fideiussor.§.si quis.nu.7. 126
fideiubentes pro alijs dicuntur malè vti substantia sua,& vergere ad inopiam sol.matr.l.si constante,nu.138. 41
fideiussor si legat simpliciter creditori id q̃ ei debet, hæres aũt fideiussoris soluat.nõ põt repetere à principali.de leg.1.l.si fideiussor.n.5.93
fideiussio iudicatum solui facta coram vno iudice respicit personam, & fidem illius iud ff.de verb.obl.l.qui Romæ §.Angerius.nu.7. 183
fideiussor si intercedat pro obligato naturaliter tantum non requiritur excussio,& si principalis non potest conueniri propter potentiam,an perueniatur ad fideiussorẽ.ff.de verb.oblig.l.decem stipul.nu.31. 166
fideiussor potest cõstitui in mora,licet principalis non possit ex sua persona.ff.de verb.oblig.l.si pupillus.nu.4. 201
fideiussor non potest accedere in obligatione furiosi, qui non obligatur naturaliter.ibid.nu.5. eod.
fideiussisse si quis scriptus sit,intelligitur per solennem stipulationem.ff. de verb.oblig.l sciendum.nu.2. 59
fideiussio sine stipulatione quibus casibus valeat.ff.de verb.oblig.l.sciendum.num.3. eod.
fideiussio quando præsumatur facta per stipulationem.ff. de verb.oblig. l.sciendum.nu.4 & 5. eod.
fideiussor de iudicio tenetur successiuè vsque ad sentẽtiam. ff. qui satisd. cog.l.fideiussor.§.in fideiussorem.nu.7. 128
fideiussor si legat creditori,quod debet,tale legatum non valet respectu creditoris:de leg.1.l.si fideiussor.nu.2. 93
fideiussio de iudicato soluendo non extinguitur morte naturali, vel ciuili,sicut extinguitur fideiussio de iudicio sisti.ff. qui satisd.cogan.l.si vero.num.3. 129
fideiussor,an possit testificari pro alio confideiussore.de leg.1.l.si cui legetur.§.si Titio.nu.19. 93
fideiussor qui promisit conseruare creditorem indemnem, etiam si renũtiauerit beneficio de fideiussorib. non tamen poterit conueniri ante principalem excussum.ff.de verb,obl.l. si ita stipulatus fuero.§.possid. num.3.fol. 148
fideiussor duplex est.ff.si quis in ius voc.non ie.l.1.nu.1. 116
fideiussores non dans de euictione,& non liberans rem venditã,vt promisit tenet ad interesse.de verb.obl.l.cùm stip.sim.§.cũ vẽd.nu.1.159
fideiussores approbantes si sint ad hoc deputati, & postea fideiussores, non reperiantur idonei ipsi tenentur.ff. qui satisd.cog.l. si vero.§. qui pro rei.num.3. 130
fideiussor non potest obligari nisi verbis,& sic requiritur stipulatio.ff.de verb.oblig.l,stipulationum.§.satis acceptio.nu.12. 37
fideiussores extinguuntur per nouationem dati in prima obligatione. C.de iud.l.1.nu.21. 142
fideiussor potest interpellari, & sic in mora constitui antequam principalis debitor interpellatur.ff.de verb.obl.l.cùm filiusfa.ff.sticum.n.7.91
fideiussio cum etiam sit contractus nominatus, & accessorius sicut constitutum,quare ex pacto nudo non producit actionem.ff.de pact.l.iuris gentium.§ sed cum nulla.nu.34. 181
fideiussor qualiter potest accedere, in obligationibus facti, & an teneatur ex sua mora,an vero ex mora principalis. ff. de verb. oblig.l.cùm filiusfam.seruum.§.si stipulatus.nu.3. 93
fideiussor de iudicato soluendo non tenetur ad augmentum condemnationis procedens ex negatione,vel contumacia principalis.ff qui satisd.cog.l.fideiussor.§.in fideiussorem.nu.15. 128
fideiussor de iudicio sisti,qui fideiussit non simpliciter,sed in certam quãtitatem vltra non tenetur.ff. qui satisd.cog.l.fideiussor.§. in fideiussorem.num.4. 127
fideiubeus pro aliquo de iudicio sisti, vel præsentando, nõ per hoc prorogat iurisdictionem illius iudicis, nec per hoc renunciat declinatoriæ fori nisi specialiter se submittat, vel renunciet priuilegio fori.ff.si quis in ius voc.non ie.l.1.nu.3. 116
fideiussor de iudicio sisti lata sententia liberatur.ff. qui satisd.cog. l.fideiussor.§.in fideiussorem.nu.9. 128
fideiussionis ratione, licet quis sortiatur forum in genere in isto loco, non tamen specialiter fortitur coram illo iudice vbi fideiubet. ff. si quis in ius voc.l.1.nu.8. 116
fideiussio de iudicio sisti non requiritur in casibns,in quibus potest peruenìri ad diffinitiuam absque litis contest. ff. qui satisd.cog.l. si vero. nu.5.& ibi in apostillis. 129
fideiussor si fuerit disiunctiuè obligatus, vel sistere, vel obligare iudicatum,an per mortem rei liberetur ab vtraque liberatione.ff.qui satisd. cog.l.si decesserit.nu.5. 128
fideiussor an possit esse testis cum alio fideiussore ad probandum, q̃ nõ fideiusserunt principaliter.C.de test.l.dictantibus.nu.8. 110
fideiuss. de iudicio sisti, an teneatur ad duplum, vel quadruplum. ff. qui satisd.cog.l.fideiussor.§.in fideiussorem.nu.12. 129
fideiussor simplex,& ille,qui promittit.in defectum alterius, & fideiussor indemnitatis differunt.ff.si cert.pet.l.si ego.num.1.& 2. 38
fideiussor non tenetur quando interuenit in causam duriorẽ quàm principalis.l.si conuenerit.nu.14.ff.de iurisd.omn.iud. 91
Fideiussor licet non sit idoneus facultatibus, tamẽ habetur pro idoneo si sit de coniunctis personis.ff.in ius voc.vt eant.l.1.nu.1. 110
fideiussor si indebitum per errorem nomine debitoris soluerit debitori competit repetitio, vel fideiussori si suo proprio nomine soluerit. ff.de cond.indeb.l.cùm indebitum.nu.1.in §.creditor. 201
fideiussor qui in causa criminali pro quo venit imponenda pœna pecuniaria promittit soluere condemnationem,quòd non teneatur ad augmentum condemnationis factum ex negatione rei, vel eius contumacia.ff.de in lit.iur.l.1.nu.9.cum plu.seq. 144
fideiussor indemnitatis, & ille, qui promittit in subsidium non possuut conueniri ante principalem excussum, etiam si renunciauerint. ff.si cert.pet.l.si ego.nu.3. 68
fideiussor de iudicato soluendo simpliciter datus non tenetur ad pœnã contumaciæ rei per q̃ augetur condẽnatio.ff.de in lit.iur.l.1.n.6.144
fideiussio præstita pacto nudo nunquid de iure cano. valeat. absque stipulatione.ff.si cert.pet.l.lecta.nu.31. 63
fideiubere quis potest coram delegato præsertim à Principe de præsentando aliquem,& se subijcere iurisdictioni illius delegati.ff. si quis in ius voc.l.1.nu.4. 116
fideiussor qui intercessit, animo donandi si soluat non habet regressum contra debitorem,idem in hærede grauato.ff.de pact.l.quod dictum num.9.& 10. 200
fideiubens in certa quantitate pro eo, qui tunc erat condẽnatns nõ liberat illo naturalirer,vel ciuiliter mortuo.ff q̃ satisf.cog.l.si vero.n.j.129
fideiussor occidens speciem promissam an teneatur actione de dolo. ff. de verb.oblig.l.mora rei.nu.6. 142
fideiussio de iudicio sisti, vel de exhibendo aliquem si esset præstita in causa priuata, tunc ipso iure expirat si lis negligatur per duos menses.ff.de verb.obl.l.eum qui ita.§.qui ita stipulatur el 1.nu.3. 99
fideiussor si hominem debitum occidat reus principalis liberatur, sed fideiussor perdurat in obligatione.ff.de verb.obl.l.mora rei.nu.3.141
¶Fides.Frangenti fidem fides est frangenda eidem.in l. cùm proponas. la 2.C.de pact.num.6. 85
Fidem frangere,est quid graue.in prnœ.feud.nu.29. 235
fides est seruanda hosti.vide ibid.cod.nu. eod.
fides mala.de fide mala.vide infra.Mala fides.
fides bona in contractu empt.contracto à tutore cum pupillo,tunc demum dicitur interuenire si iustum pretium soluatur pupillo.in l.1 §. fuit quæsitum.ff.ad Treb.nu.20. 202
fides plena, q̃ detur scripturis campsorum, vel mercatorum potest induci per statutum, vel consuetudinem. ff.de eden.l.quædam.§. num. mularios.num.2. 172
fides autem quid sit.C.in vsib.feud.nu.30. 235
fides alicuius quando est approbata à partibus, an requiratur iuramentum.ff.de fer.l.1.nu.12. 158
fidem accomodans de restituendo incapaci in fraudem fisci circa partem,seu partes hæreditatis non priuatur nisi solum parte partis, & nõ tota.de vulg & pupil.substl.ex facto.§.Iul.nu.4. 151
fides bona præsumpta intelligitur,q̃ allegetur.ff.de reb.cred.l. cùm qd. in 2.lect.nu.2.3 & 27. 12
¶Fieri aliquid non dicitur non posse,quod fit cum difficultate.ff.de acqui.poss.l.1.§.si iusserim.nu.5. 69
fieri aliquid tempore licito, vel illicito, & conferri in tempus licitum idem est.l.de quæstione.nu.26.C.de pact. 93
fieri q̃ non potest absq; licentia seu consensu Principis est ita difficile, q̃ reputatur impossibile.de leg.1.l.apud Iul.§.constat.nu.8. 76
fieri illicitè dicitur,q̃ fit intra tres dies.C.de iud.l.cùm specialis.n.6.160
fieri in domo,an dicatur q̃ in ostio,& quid si statutũ dicat si qs aliquẽ insultauerit in domo,&c.de leg.1.l.cętera.§.hoc Senatusco̅s.n.11.81
fieri quod potest per pauciora frustra fit per plura.de lib.& posth.l.Gallus.§.quidam rectè.num.4. 203
fieri multa possunt per circuitum, quæ non possunt fieri directo. de leg. 1.l.huiusmodi.num.18. 143
fieri aliquid contra personam alicuius,& contra propinquos de sanguine.suo paria sunt.l cum qui.nu.2.si quis omis.cau. 195
fieri qnod non potest directo per viam legati,non potest fieri per indirectum per viã reseruationis.de leg.1.l.cætera.§.item quæri.nu.10.79
fieri quod potest aliquo inuito, an possit fieri eo ignorante. in l.qui in aliena.ff.de acq.hær.nu.19. 61
¶Filius.Filia si fuit instituta in dote tantum,& iussa est esse contenta filius autem sit institutus in vniuerso, filio masculo repudiante, vel præmortuo viuo testatore, filia habebit totum per ius accrescendi. de leg.3.l.re coniuncti.nu.168. 188
filius qñ est institutus sub conditione potestatiua, tunc pendente cõditione dicitur suspensa suitas.de lib & posth l.si filius.nu.38. 188
filius quod adimpleat conditionem, vt non sit suus non est verisimile. ibid.num.45. eod.
filius ille magis præsumitur, qui tractatur, vel alimentatur, vt filius, quam ille,qui solo verbo vocatur filius.de lib.& posth.l.si posth.§.si quis ita.num.11. 185

filio-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Filiorum generationi magis eſt ſtudendum quàm ingreſſui religionis. l. ſi arrogator. nu. 4 ff. de adop. 35
Filij inſtituti ſi non ſoluerint legitimam fratribus qua pœna puniuntur. C. de inoffi. eſt. l. ſi quis in ſuo. num. 1. 177
Filius q̃ non prætereatur inductum eſt fauore ipſius filij, ſed numerus ſeptẽ teſtiũ inductus eſt ad euitandas falſitates, q̃ aliàs poſſunt in teſtamentis cõmitti. de lib. & poſth. l. ſi filius, qui in poteſtate. n. 30. 171
Filius in dubio præſumitur in poteſtate niſi probetur emancipatus. ibid. nu. 31. fol. eod. & in l. ſi emancipati. C. de colla. nu. 2. 69
Filius an ſuccedat in locum patris in feudis, & in contractibus. de acq. hær. l. is poteſt. num. 36. 80
Filia quæ peccauerit in corpus, licet non debeat ali nec dotari à patre, tamen ſi pœnitentiam egerit debet ali, & dotari, ſimpliciter ita in filio. ff. de iuſt. & iur l. ius ciuile. nu. 29. 14
Filius legitimus, & naturalis, & arrogatus ſub eadem ratione procedũt. l. ſi arrogator. num. 53. ff. de adop. 39
Filius ſi poſſideat bona patris, an teneatur in conſcientia dare bona extraneo, quæ ei fuerunt relicta in teſtamento minus ſolenni. l. ſi poſt diuiſionem. num. 11. C. de iur. & fac. igno. 41
Filius viuente patre dicitur habere ius in debito bonorum ſubſidio. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 15. 79
Filius legitimus, & naturalis debet habere quartam in bonis patris. l. ſi arrogator. num. 23. ff. de adop. 37
Filia ſi ſit inſtituta hæres in teſtamento patris, & in eius hæreditate ſint feuda, ſi filia petat ſe remitti in poſſeſſionem omnium bonorũ, agnati non poſſunt contradicere quin miſſio fiat in poſſeſſionem. C. de edic. diui. Adr. tollen. l. edicto. nu. 26. 175 in fin.
Filius & inſtitutus in puncto mortis, an efficiatur hæres ab inteſt. de lib. & poſth. l. ſi filius hæres. nu. 16. 186
Filiusfamilias ſi ſit inſtitutus, & ſibi datus ſubſtitutus, an pater acceptãs hæreditatem quam filiusfam. repudiauit excludet ſubſtitutum. C. de hær. inſt. l. cùm proponas. nu. 12. & 13. 19
Filiusfa. ſi eſt inſtitutus hæres in parte hæreditatis, & in alia parte habet cohæredẽ ſi filiusfa. repudiat an cohæres veniat per ius accreſ. excludendo patrem. C. de hær. inſt. l. cùm proponas. nu. 14. 16. & 17. eod.
Filius inſtitutus ſub conditione cauſali, vel mixta debet in defectum conditionis exhæredari, hoc debet intelligi dummodo conditio impleatur, vel deficiat viuo filio, aliàs teſtamentum efficitur nullum. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi pater. nu. 11. 130
Filiæ ſuccedunt patri de iure communi ſicut filij maſculi. C. de lib. præt. vel exhæreda. l. maximum vitium. nu. 2. 151
Filius viuo patre in feudalibus, intelligitur inueſtitus, ac etiam poſſidere, & ſic etiam continuatur poſſeſſio in eum ſine alia inueſtitura. C. de rei vend. l. quoties. num. 32. 183
Filius inſtitutus ſub conditione ſi aliquo caſu impeditus, non poteſt implere conditionem, an erit hæres. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi pater. num. 9. 129
Filius exiſtens in poteſtate inſtitutus ſub conditione cauſali, vel mixta ſuccedi ab inteſt. quia teſtamentum erat nullum ipſo iure. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi pater. num. 22. ſi autem filius non obſtante tali conditione approbet teſtamentum tunc ſuccedit ex teſtamento de iure ciuili. ibid. num. 23. 133
Filius in caſib. in quibus tenetur conferre libros, non tenetur præcisè libros conferre, ſed ſufficit, quòd conferat æſtimationem eorum. C. de colla. l. filiæ licet. num. 10. 62
Filius ſi ingreditur monaſterium non eſt amplius in poteſtate patris, tamen remanet ſuus hæres patri. C. vnde lib. l. qui ſe patris. nu. 17. 32
Filius per dignitatem Epiſcopalem exit de poteſtate patris, tamẽ remanet ſuus hæres patri. ibid. num. 18. eod.
Filij quidam ſunt, qui non ſunt ſui nec in poteſtate, vt ſunt emancipati, & quidam alij. ibid. num. 19. eod.
Filius adoptiuus dr̃ ſuus, & tñ nõ eſt in poteſtate adoptãtis, niſi adoptẽ ab vno auo materno, vel paterno. C. vnde lib. l. qui ſe patris. n. 11. eo.
Filia quæ promiſit amplius non petere de bonis patris recepta dote, ſi poſtea facultates angeantur, an poſt mortem patris poſſit petere augmentum. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 10. 164
Filia tenetur conferre dotem non ſolùm profectitiam, ſed etiam aduentitiam fratribus, qui remanſerunt in poteſtate, non autem fratribus emancipatis. C. de collat. l. filiæ dotem. num. 3. 58
Filius ſi alienat rẽ immobilem ſimul cum patre, vel ècontra non requiritur, conſenſus, vel auctoritas patris. C. de fideic. l. quoties. nu. 4. 203
Filiusfa. licet non poſſit ſtare in iudicio ſine conſenſu patris, tamen ſi pater, & filius ſimul agant non eſt neceſſaria patris auctoritas. C. de fideic. l. quoties. num. 5. eod.
Filius non liberatur à patria poteſtate per Doctoratum, aut militiam. l. patre furioſo. nu 51. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. 34
Filius non poteſt præiudicare patri in quærendis, quando dependet etiã ex aliena diſpoſitione, in l. is, qui. §. neque filius. ff. de acq. hær. nu. 3. 75
Filius quando conſenſit, quòd pater pro hærede gerat videtur mandare, & pater videtur adire tanquam procurator. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. num. 5. 91
Filia non poteſt ſpe inſtitutionis inuitari ad dirimendum matrimoniũ, licet poſſit inuitari ad contrahendum matrimonium ſpe inſtitutionis. C. de inſti. ſub cond. fact. l. reprehendenda. nu. 2. 133
Filij poſiti in conditione, an cenſeantur per hoc vocati à teſtatore. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. generaliter. nu. 2. eod.
Filius mortuo patre dicit dominium bonorum paternorum in ipſum ſi liũ cõtinuari. de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. §. filius inter. n. 14. 166
Filia ſuccedens in locum patris non venit ex perſona patris. l. ſi arrogator. nu. 20. ff. de adop. 36
Filius quicquid acquirit, patri acquirit. C. de teſt. l. quoniã. nu. 5. fol. 102. & in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu. 10. fol. 61. & in l. filius, qui in ciuitate. ff. de verb. oblig. nu. 2. 44
Filius ſolus, an poſſit efficaciter adire in profectitijs. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. num. 44. 39
filiof. recuſante hæreditatem adire, an pater admittatur. ibid. n. 48. eod.
Filio repudiante non mutatur primus gradus inſtitutionis. ibid. nu. eod.
Filiusfam. quando repudiat hæreditatem, & habet cohæredem, cohæres per ius accreſcendi excludet patrem. ibid. nu. 46.
Filius viuente patre non habet in hæreditate patris aliquod ius. de acq. hær. l. is poteſt. num. 20. 80
Filius, & ſeruus in iure quærendo poſſunt præiudicare patri, & dño. l. de quæſtione. nu. 21. C. de pac. fol. 92. & in l. Iul. ff. de leg. 1. nu. 22. 29
Filius agens actione ſepulchri violati, licet hæreditarij, tñ non cenſetur ſe hęreditati immiſcere. de acq. hær. l. pro hęrede. §. ſi ſepulchri. n. 1. 86
Filius qñ mouet aliquam actionem perſonalem ex qua nihil de hæreditate conſequitur, non dicitur ſe immiſcere hæreditati. ibi. nu. 2. eo.
Filius habitando in domo paterna præſumitur adiuiſſe hæreditatem paternam, niſi probet, quòd ex alia cauſa habitauit. C. de repud vel abſtinen. hæred. l. 1. num. 1. 170
Filius cogitur eſſe hæres patris per ſurreptionem vnius rei tm̃, & tenebit omnib. creditorib. hæreditarijs, ſecus tamen in extraneo. ibid. nu. 2.
Filius ſi primo abſtinuit ab hæreditate paterna, poſtea emit omnes res hæreditarias diuerſis temporib. & tituiis, an per hoc inducatur mala fides. ibid. num. 3.
Filius ſi primo abſtinuit, deinde ſurripuit omnes res hæreditarias, aut pretioſiores, tunc præſumitur abſtenſio facta mala fide. C. de repud. vel abſti. hær. l. 1. nu. 4. eod.
Filius ſi emit vnam rem hæreditariam hypothecatam plurib. creditoribus, emitque eam à creditore, qui præferebatur omnib. alijs, poſtea immiſcuit ſe hæreditati, an poſſit ad eandem rem conueniri. C. de repud. vel abſti. hær. l. 1. num. 5. eod.
Filiusfam. ſi agnouit bonorum poſſeſſionem coram iudice, & pater paſſus eſt filium per decennium poſſidere, tunc benè præſumitur patrem bonorum poſſeſſionem ratificaſſe intra tempus vtile. de acq hære. l. qui in aliena. num. 53. 62
Filius inſtitutus quando repudiat in fraudem ex teſtamento, & veniret ab inteſtato quo caſu legata ſuſtinentur per edictum. ff. ſi quis omiſ. cauſa teſt. tunc competeret actio in factum prætoria, non actio ex teſtamento. l. 1. de leg. 1. num. 19. 4
Filius ſi non poſſit ſe obligare ſine licentia patris ſtante ſic ſtatuto in eo inſtrumẽto vterque ſe obligat, idem operatur ſimultanea obligatio, quod expreſſa licentia de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. nu. 14. 74
Filiusfam. inſtitutus adeundo hæreditatem acquirit ſibi proprietatem in totum, & quantum ad proprietatem ſubſtitutus excluditur. de acq. hær. l. ſi quis filium. num. 1. 67
Filius emãcipatus ſi longo tpe tenuit aliquas res paternas, nec apparet quo iure pater, p̃ſumit ei donaſſ. de acq hær. l. qui in aliena. nu. 51. 62
Filiusf. miles inſtitutus contemplatione militiæ, poteſt adire hæreditatẽ ſine iuſſu patris. de acq. hęr. l. qui in aliena. §. interdum. nu. 14. 64
Filius ſi nõ ſit exhr̃datus, in dubio tñ illud q̃ habet nepos ab auo dr̃ aduentiũ quo ad patrẽ. de acq hær. l. qui in alie. §. interdum. nu. 24. eod.
Filius, & ſeruus quo ad acq. poſſ. differunt dupliciter. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 3. 17. cum ſeq. 61
Fliusfam. inſtitutus eſt hæres quo ad proprietatem, pater vero habet ſolum vſumfructum. ibid. nu. 6. eod.
Filiusfa. inſtitutus adeundo hæreditatem, licet acquirat patri vſumfru. non tamen dicitur facere patrem hæredem. de acq hær. l. ſi quis filiũ. num. 4. fol. 67. & in l. cùm filiofam. de leg. 1. num. 29. 31
filius cui competit ius vniuerſale, dicitur hæres propriè. ibid. num. 5.
filius adeundo intelligitur velle illud quod iura volunt de acq. hęr. l. qui in aliena. §. ſi is, qui putabat. nu. 18. 63
filiusfa. poteſt habere ratum abſque eo, quòd præcedat iuſſus patris. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 46. 62
filius licet ſit ſuus, & neceſſarius hæres, & incontinenti mortuo patre cenſeatur hæres, tamen quia habet bebeficium abſtinendi inductum à prætorè, ideo eſt dare medium inter mortem patris, & immixtionẽ in ſuo hærede. de acq. hær. l quandiu. num. 21. 59
filius cum ſit ſuus, & neceſſarius in ſuo non eſt dare hæreditatem iacentem. de acq. hær num. 22. eod.
filius cui aliquid in teſtõ relinquitur, licet minus legitima non poteſt teſtamentum impugnare, ſed debet agere ad ſupplementum legitimæ. 81

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Si vero nihil ei relictum eſt, iura vetera non mutantur. C. de inoffi. teſt. l. omnimodo. num. 1. 176
Filius legitimam acceptando an intelligatur totam hæreditatem acceptare. de acq hær. l. 1. nu. 12. 58
filio qñ eſſet datus ſubſtitutus vulgaris, & filius eſſet grauatus legatis rerum ſuarum propriarum, tunc poteſt legitimam ſuã acceptare, & reſiduum hæreditatis ſubſtituto dimittere, de acq. hær. l. 1. nu. 13. eod.
Filius etiam ignorans eſt ſuus neceſſarius hæres de iure ciuili, de acq. hær. l. impuberib. num. 5. 71
Filius non tenetur credere patri aſſerenti in teſtõ ſe eſſe debitorẽ alicuius in præiudicium filij legitimi. ff. de eo per quẽ fac. erit. l. 1. n. 4. 144
Filius faciendo pacem, & pro ea capiendo pecuniam an dicatur ſe gerere pro hærede, de acq hær. l. pro hærede. § ſi ſepulchri. nu. 3. 86
Filius putatiuus etiam inſtitutus contemplatione patris putatiui, non tenetur adire hæreditatem eo iubente. de acq. hær. l. qui in aliena. § ſi quis putabat, num. 4. 62
Filius qñ dubitat, an pater ſit viuus, vel mortuus, licet pater prius iuſſiſſet, tamen ſi adeat non eſt dicendum, q̃ faciat ex neceſſitate ipſius præcedentis, de acq hær. l. qui in aliena § ſi is, qui putabat, nu. 7. eod.
Filius nunquid poſſit donare patri. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre, in repe. num. 45. 198
Filius ſi mortuo patre dicat certum fundum ſibi fuiſſe à patre donatũ, eo quia per decennium viuo patre, & patiente eum poſſedit de fructib. pro libito voluntatis diſponendo, certe hoc modo probatur donatio, de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 50. in fin. 62
Filius inferens mortuum in ſepulchrum hæreditarium licet quaſi hæres hoc facit, tamen non cenſetur gerere hæredi. de acq. hær. l pro hæred. § ſi quid tamen. nu. 3. 84
Filius mutãdo pecuniã patris, vel pecu'ij prof. ctitij cuius dñium eſt patris, illud dñiũ trãsferẽ in fratrẽ. ff. de cõd. ind l. frater à fratre. n. 5 186
Filius ſi occupat bona paterna auctoritate patris, pro ſua legitima, an eorum bonorum, vel patri acquirat poſſeſſionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. num. 10. 71
Filia licet donec durat in poteſtate patris non poſſit exercere actionem de dote, interim tamen ſi pater eſſet pauper ita filia poſſet intentare actionem de dote propter inopiam patris ſicut ſi eſſet emancipata, ſol. matr. l. ſol. matr. § quod ſi in patris, num. 32. 13.
filiũ mori poſt verã mortẽ patris fictã in ciuitate aliud eſt, & aliud filiũ fingi mortuũ poſt mortẽ fictã patris. de vulg. & pup. l. lex Cor. n. 9 136
Filius debitor ſi ſoluit alteri fratri antequam ſe immiſceat hæreditati ſequuta immixtione fingitur retro fuiſſe indebitum. ff. de cond. ind. l. frater à fratre, nu. 42. 189
Filia quæ tempore quo dos datur à patre facit pactum de non ſuccedendo patri cum iuramento, an tale iuramentum noceat filiis ex ea poſtea procreatis. ff. de iureiur l. ait prætor. nu. 16. 73
Filius qui negat ſe fuiſſe in poteſtate patris perdit priuilegium. ff. de re iud. l. ſicut autem. §. quod autem nu. 4. 5. 6. 7. 10. & 13. 170
Filij poſſunt reuocare ea q̃ pater p̃didit in ludo. ff. de p̃ſcr. verb act. l. ſi rẽ tibi inſpiciẽdã. n. 4. fol. 229. & in l. iuris gen. § p̃tor. ff. de pac. n. 6. 184
Filia quæ recepit centum pro ſua legitima poteſt petere augmentũ ſup excreſcentium facultatũ patris. ff. de cond cã dat. l. q̃ ſeruus. n. 12. 160
Filij magis propter delictum patris priuantur feudo, quàm alij agnati, de lib. & poſth. l. in ſuis, nu. 13. 179
Filius quando vocatur cum aliqua qualitate quæ non eſt in nepote non iudicatur de nepote prout de filio. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 46. 81
filius ſi moriatur pendente conditione tam inſtitutionis q̃ exhẽdationis moriẽ ab inteſtato ſuus hẽs, de lib. & poſth. l. filius à patre. n. 14. 196
filius in poteſtate abſente patre poteſt agere actione pœnali. ff. de in ius voc. l. ſi libertus num. 1. 113
filius vniuerſaliter caret omni ſpe acquirendæ hæreditatis profectitiæ, de acq hær. l. is qui. §. neque filius. nu. 29. 75
filiatio ciuilis, quæ contrahitur per adoptionem non poteſt induci per procuratorem, de lib. & poſth. l. Gallus. § forſitam. nu. 13. 221
filius ſi liberauit debitores paternos nihil accipiendo, tunc hoc non obſtante hæres patris poteſt petere debitum, ſol matr. l. ſol. matr. § quod ſi in patris. num. 9. 11
filia quando eſt abſens, & pater vult agere de dote, debet cauere de rato. ſol. mat. l. ſol matr. §. voluntatem. nu. 12. 14
filius fratris non ſuccedit regulariter in locum fratris in iure patronatus. C. de ſuc. edic. l. ſi auiæ frater. nu. 6. 46
filius fratris, an dicatur propriè nepos. C. de ſucceſ. edic. l. ſi auiæ frater. num. 9. & 10. eod.
filius, vel ſeruus licet faciant patrẽ, vel dñm hæredes totaliter in effectu, non tñ faciunt eos dici hẽdes ſcriptos. de leg. 1. l. cùm filiof. nu 84. 34
filia quæ vult ſuccedere patri debet conferre dotem. C. de leg. l. filia legatorum. nu. 3. 187
filiationem à ſe abdicare quis per pactum non poteſt. ff. de pact. l. ius agnationis. num. 1. 201
filij exhæredati habent ius querelandi teſtm̃ de iure ciuili, q̃ durat tãtum quinquennio. C. de bon. poſſ. contra tab. l. poſthumo. nu. 12. 26
filius non poteſt remittere actionem iniuriarum quæſitam patri ex iniuria illata filio. ff. de pact. l. contra iuris. §. ſi filius. nu. 15. 199
Filius occidens patrem naturalem ita tenetur. l. Pompeia. de parricidis, vel alia pœna municipali ſicut ſi occidiſſet patrem legitimum. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. prætor ait. nu. 11. 110
filius ſperans hæreditatem patris ſi illo viuente facere ſe liberari à creditoribus paternis. talis liberatio valet, & prodeſt ſibi poſt mortem patris, quantum ad exceptionem doli. ff. de pact. l. iuris gentium. §. ſi ante aditam. nu. 2. & 3. 186
filia ſi fecerit pactũ de non ſuccedendo in hæreditate patris vni fratri, & poſtea pater ſuſceperit alios filios quos inſtituerit ſimul cum primo, vel cum illo primo inſtituerit alios hæredes extraneos, illud pactum non prodeſt alijs etiam fratrib. ff. de pact. l. auus neptis. n. 4. 200
filius efficitur verè legitimus per adoptionem. ff. de vſuc. l. ſi is, quis pro empto. nu. 248. 130
filiorum appellatione non continentur nepotes niſi ex quadam iuris interpretatione, vt notat. in l. Gallus. §. inſtituens num. 17. 18. 19 & 21. fol. 217. & in l. 2. § prætor ait nu. 6. fol. 110. de in ius voc. comprobatur per l. pactum inter hæredes. ff. de pact. nu. 3. fol. 207
filius ſi ſit condemnatus pro ſuo delicto, an poſſit alienare res ſubiectas reſtitutioni pro ſua redẽptione. C. com. de leg. Auth. res q̃ n. 29. 218
filius põt poſt patrẽ promoueri ad imperiũ p̃ viã electionis, q̃a in imperio nõ eſt ſucceſſio iure hẽditario, de leg. 1. l. licet Imperator. n. 2. 127
filij perſona põt certificari per expreſſionẽ nominis matris, ſicut per expreſſionem nominis paterni, de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. n. 1. 163
filius ſi hæres inſtituatur ab aliquo pater hodie non habet niſi vſumfr. & ſic pater cenſebitur hodie ſingularis ſucceſſor in tali vſufructu, nõ autem habebitur, vt hæres. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 82. 34
filius, vel ſeruus ſi inſtituantur hæredes, perinde eſt acſi pater, vel dominus ſint hæredes inſtituti, &c. ibid. nu. 84. eod.
filius natus ex nuptijs incęſtuoſis cenſẽ legitimus, & illegitimus, & ſic in poteſtate, & nõ in poteſtate, ad Senatuſc. Treb. l j § hoc aũt. n. 11. 194
filia fœmina ſi ſolum debeat dotari extantibus maſculis, tunc iſta dos deducitur de medio tanquam æs alienum, de reſiduo vero tãtum debetur legitima filio perinde acſi filia non eſſet in rerum natura. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Mæuio. nu. 4. 149
filij comitum viuente patre debent vocari comites, de lib. & poſth. l. in ſuis. num. 19. 179
filius Regis viuo patre non eſt propriè Rex. ibid nu. 21. eod.
filius qñ inſtituitur ſub conditione, & in defectu conditionis exhæredatur, & conditio inſtitutionis purificatur in vita ipſius filij, tũc cõditio bene trahit retro de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. §. purè. n. 7. 164
filia ſi renunciauit hæreditati paternæ, quia dicat ſe dote eſſe contentã, facit partem fratribus in legitima, & ſic legitima filiæ fratribus non accreſcit. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. de leg. 1. nu. 7. 153
filios habere deſperans ſi emat poſſeſſiones, & faciat, quod inſtrumenta acquiſitionis dicant in perſona fratris quem intendit hęredem inſtituere, an natis filijs, poſſit fieri reuocatio. ff. de pact. l. tale pactum. § pater qui. num. 9. & 10. 206
filius, vel ſeruus qñ inſtituuntur hæredes adita per eos hæreditate adeo acquiritur hæreditas patri, vel dño q̃ nec etiam iura directa remanẽt penes filiũ, & ſeruum nomine, ad Senatuſ. Treb. l. 1 §. ſi filio. n. 3. 200
filij ſi plures ſunt primi matrimonij, qui poſſunt reuocare relictum factum à patre vxori ſecundæ, aliqui autem repudiant, an cæteris accreſcat. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 180. 188
filius habet plures vias perueniendi ad exiſtentiam ſui iuris, & ſic ad acquirendum legatum, vel hæreditatem. de leg. 1. l. legatum. nu. 6. 23
filiorum appellatione an veniant poſt eũ ſi de eis teſtatore in aliqua parte teſtamenti mentionem nõ fecerit. de lib. & poſth. l. Titius. n. 9. 193
filius qñ eſt inſtitutus, & nepos ei ſubſtitutus, & locus eſt ſubſtitutioni, tunc nepos eſt ſuus. de acq. hær. in l. q̃ in aliena. in §. interdũ. n. 17. 64
filius vel monachus quando acquirat poſſeſſionem patri, vel monaſterio. de acq poſſ. l. 1. §. per ſeruum, qui in fuga. nu. 13. 64
filius ſuus ſi ſit inſtitutus ſub aliqua forma, & ipſemet ſit ſubſtitutus ſub alia forma, ẽt ſi eueniat caſus ſubſtitutus tñ erit ſuus, & neceſſarius, nec talis ſubſtitutio tollet ſuitatẽ. C. ſi omiſ. cau. teſt l. j. n. 4. 195
filius licet remaneat ſuus non obſtante ſubſtituto vulgari, tñ ſi filius vltra ſubſtitutionem vulgarem ſe abſtinuit ab hæreditate patris iura directa fuerunt per talem abſtenſionem eneruata, ibid. nu. 2. eod.
filius ſi fecerit inſtitutus ſub conditione, quæ vltimo viræ ſpiritu poſſit impleri, & decedat conditione impleta, ſubſtitutus nunquam admittitur donec filius perfectè mortuus fuerit, ibid. nu. eod. eod.
filius ſi eſt contentus pro relictis ſibi factis à patre pro omni iure ſuo an per hoc excludetur à petendo ſupplementum legitimæ. de leg. 1. l. quod in rerum. §. finautem. nu. 2. eo.
filius ſub cõdõne inſtitutus ſi tpe exiſtẽtis conditionis fuerit arrogatus nõ efficitur ſuus hæres pñi. ff. de lib. & poſth l. ſub cõditione. n. 3. 191
filius inſtitutus ſi moriat pendente dubio poſthumi p̃ eriti nepos efficit ſuus ex ſubſtõne, & ſic teſtõ ff de lib. & poſth. i. ſi filius hęres n. 20. 186
filius quicquid acquirit ex opere ſuo, vel ex meritis ſuis dicitur eſſe aduentitium. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur nu. 19. 141
filius adoptiuus cuius vinculum non eſt ita forte ſicut filij naturalis cogitur

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

gitur conſentire, vt emancipetur ex iuſta cauſa. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. nu. 15. 209

Filius, vel alius deſcendens in poteſtate, qui tenet primum locū dr̃ ſuus hæres, etiam viuente patre, vel auo, nec obſtat, quod viuens non habeat hæredem. de lib. & poſth. l. Gallus §. etiam ſi parente. nu. 2. 224

filius cui relictum eſt minus legitima, non poteſt expugnare teſtm̃, ſed debet agere ad ſupplementum. C. de inoffi. teſt. l. omnimodo. n. 2. 176

filius cui eſt aliquid relictum in teſtamento turpi perſona inſtituta, non cogitur agere ad ſupplementum, ſed poteſt agere querela. in d. l. omnimodo. nu. 4. eod.

filius ritè exhæredatus, vel filius ordinis fratrum minorum, vel incapax ſucceſſionis paternæ, an computetur in nu. filiorū quantum ad diminuendā legitimā alijs filijs. de leg. 1. l. planè. §. ſi duobus. n. 18. & 28. 67

filium viuo patre poſſumus dicere ſuum hæredē deſiiſſe. de lib. & poſth. l. Gallus §. videndum. nu. 4. 226

filius qui eſt ſuus hæres, non poteſt præſcribere longo tempore titulo pro hærede. ff. de lib. & poſth. l. in ſuis. nu. 6. 178

filius præteritus à ſecundo gradu ſubſtituti vulgaris moriens pendente deliberatione inſtituti in primo gradu licet poſtea repudiet, non per hoc tamen firmatur teſtamentum nec ſecundus gradus conualidatur. de lib. & poſth. l. ſi à primo. nu. 1. 173

filia ſi cum iuramento renuntiauerit in manibus fratris, an non obſtante tali iuramento filia poterit ſuccedere patri ſi inſtituatur. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio hoc modo. nu. 13. 168

filia ſi habuit dotem à patre, & renunciauit cum iuramento, poſtea facultates patris excreuerunt, filia non obſtante iuramento poteſt petere ſupplementum. C. de inoffi. teſt. l. ſi quando. nu. 3. 178

filij quibus relicta eſt legitima non habent querelam, niſi ſit perſona turpis inſtituta. C. de inoffi. teſt. l. cùm quæritur. nu. 1. 163

filius quo titulo habere debeat legitimam ſuam. de lib. & poſth. l. multi non notæ. num. 7. 189

filius vocatus per fideicommiſſum quondam habebatur tanquam præteritus bon. poſſ. contratab. tamen ſecus erat vbi filius erat vocatus per fideicommiſſum ad eius commodum. ibid. nu. 8. eod.

filius impugnans primum gradum à quo eſt præteritus, poteſt ſuccedere ex ſubſt. vulg. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. ex facto §. item quæro. n. 3. 151

filij in poteſtate inſtituti hæredes à patre, & diuidentes hæreditatem paternam inter ſe cum clauſulis generalibus nō intelliguntur remiſiſſe fideic. reciprocum inter eos iniunctum à patre. ff. de verb oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres, nu. 87. & an hoc procedat etiam ſi hæredes non ſunt ſui. nu. 72. 193

filius, & ſeruus in poteſtate ſtipulando acquirunt patri, & domino, cum tamen pater, & dominus eis promittendo obligantur naturaliter. ff. de verb. oblig. l. liber homo. nu. 2. 151

filius ſi ſit victus iniuſte in querela inoffi. teſt. & petit pœnā ſibi promiſſam, ſi exhæredetur iniuſtè in iudicio pœnæ poterit refficari in dubium quæſtio iniquitatis primæ ſententiæ per illum, qui ſuccubuit. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l qui Romæ. nu. 29. 189

filius qñ eſſet in quaſi poſſeſſione filiationis, puta, quia natus in domo vicinis ſcientibus, & tractatus, vt filius, tunc contraria aſſeueratio patris non nocet filio, vt transferat in eum onus probandi ſe eſſe filiū. de lib. & poſth. l. ſi poſthumus. §. ſi quis ita. nu. 7. 185

filia colens concordiam maritalem contra matris voluntatem non per hoc cenſetur ingrata. C. de inoffi. teſt. l. filia in orbitate. nu. 1. 172

filius ſi mortuo patre vocat ſe contentū de relictis ſibi factis à patre pro omni, & toto eo, ꝙ ſibi debetur de bonis patris, an per hoc excludat̃ à petendo ſupplementum legitimæ. ff. ſi quis in ius voc. l. 1. n. 16. 116

filius ſuus, qui hæreditatem patris repudiauit, poteſt tñ abſtenſionem ſuam reuocare, quia per illos actus per q̃os inducitur aditio per illos nō inducit̃ reuocatio repudiationis. C. de iure delib. l. 1. n. 2. 158

filio acturo de inoffi. teſt. patris ſi ſit promiſſa certa quantitas quoad viueret, vt deſiſteret à querelando, tunc ipſo iure poſt mortem extinguitur, & ipſo iure hæres excluditur. ff. de verb. oblig. l. cum, qui ita ſtipulatur. el 1. num. 4. 96

filius, & nepos ſubſtitutus nullo caſu ſimul admittuntur. de lib & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum fol. 211

filia mortua ſine liberis pater indiſtinctè agit, ſolu. matr. l. poſt dotem. num. 10. 51

filius ſoluens debitum paternum dicitur approbare teſtamētum patris. C. de inoffi. teſt. l. neptem defuncti. nu. 3. 169

filius qñ ꝓp dignitatem efficitur ſui iuris, intelligitur eſſe ſui iuris quando eſt ſibi commodum, ſi autem eſſet ſibi incommodum, ꝙ non eſſet in poteſtate, dicetur in poteſtate. de vulg. & pupil l. morib n. 22. 105

filius & ſeruus hæredes inſtituti non dicuntur hæredes etiā nomine, quo ad directas, & vtiles actiones. de leg. 1. l. cùm filiofa. nuu. 76. 33

filius ergo hæres, dicit Apoſtolus. de lib. & poſth. l. Galius. §. & quid ſi tantum. num. 81. 212

filius inſtitutus in primo gradu, in totum, vel in partem licet ſit præteritus in ſecundo teſtamento non rumpit. de lib. & poſth. l. ſi poſthumus §. quod vulgò. num. 3. 184

filius & ſeruus hæredes inſtituti dicuntur hæredes nomine. i. nominati in teſtamento, & ſic ſunt hæredes quo ad effectus facti. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 77. 33

Filius fideicommiſſarius, an poſſit compellere recuſantem adire, vt adeat, reſtituat ei hæreditatem non obſtante patria poteſtate. de leg. 1. cùm filiofam. num. 69. 33

filius ſi me viuo moriatur, iſta verba non inducunt tacitam inſtitutionem filij, quæ ſufficiat ad validitatem teſtamenti. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. in omnib. nu. 2. 222

filius ſi eſſet præteritus, & moreretur viuo teſtatore, teſtamentum eſſet nullum, ibid. nu. 3. eod.

filius hæres detrahit à patre legatario falcidiā. de leg. 1. l. à filio, n. 5. 157

filius quo iure aget contra patrem cui à patre relictum eſt fideic. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 144. 37

filius reſpectu patris habet tres qualitates, eſt enim de liberis, eſt agnatus, eſt & cognatus, &c. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. 1. nu. 22. 10

filius ſi ſtaret per 30. ann. quòd uon adiret de iure ciuili eſſet excluſus à primo capite, an ex capite habet alios. 30. ann. &c. ibid. nu. 23. eod.

filij quando ſuccedunt patri qualiter conferunt inuicem bona, an ex omnib. capitibus quibus ſuccedunt, ibid. nu. 24. eod.

filius mortuo patre nihil poteſt præſcribere pro hærede, ibid. nu. 25. eo.

filio exhæredato excluſo à querela nepos præteritus pōt venire ad querelam per ſucceſſoriū edictum. in l. in ſuis. de lib. & poſth. n 55. 180

filius, vel ſeruus an acquirat poſſeſſionem patri, vel domino ignoranti ex cauſa peculiari. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 22. 119

filius ſi diu poſſederit hæreditatem ſibi delatam ex diuturnitate temporis decem annorum præſumitur patrem ratificaſſe. C. qui admitti ad bon. poſſ. l. 1. num. 10. 9

filius vel ſeruus quando ſunt inſtituti hæredes, & iuſſu patris, vel domini adeunt hæreditatem, perinde eſt acſi pater, vel dominus eſſent inſtituti. l. cùm filiofam. nu. 35. ff. de leg. 1. 31

filia quando non habet iuſtam cauſam contradicendi, pater poteſt ſolus petere ſine conſenſu filiæ. fol. matr. l. non ſolùm. nu 4. 15

filiatio ſemper debet probari per eum, qui aſſerit ſe filium, ſiue agat, ſiue conueniatur. C. de teſt. l. neque profeſſio. nu. 3. 98

filius ſit de ſuo voluntarius per dationem vulgaris ſubſtituti. de liber. & poſth. l. in ſuis. nu. 38. 179

filius non tenetur ex promiſſione patris niſi ſit hæres patris. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. nu. 25. 204

filius non debet patri dare vitæ neceſſaria à quo nullam artem accepiſſet. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. nu. 33. 210

filius indiſtinctè pōt patri, & ex ſua ſtipulatione ei acqrere ſiue in ſtipulatione verſetur ius, ſiue factum, &c. ff. de verb. obl. l. ꝙ dicit̃ n. 13. 203

filius ſi confitetur ſe hæredem eſſe in teſtamento præſumitur ſcientia teſtamenti. ff de verb. oblig § duo fratres. l. qui Romæ. nu. 68. 192

filius tacens videtur conſentire patri non obſtante metu reuerentiali. ſol. matr. l. quæ dotis. nu. 92. 50

filius in vita poteſt promittere non implere conditionem exhęredationis ſub conditione mutiana, quæ præſtatur ſub conditiontbus negatiuis, quæ aliàs non poſſunt in vita impieri. de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit §. purè. num. 12. 165

filius de iure veteri quicquid acquirebat, patri acquirebat, ita ꝙ nec momento durabat apud filium. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. 1. nu. 1. 8

filiusfam. obligatur efficaciter ex omni contractu præterquam in mutuo, & in voto. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. 1. nu. 2. eod.

filius licet mutet ſtatum, tamē debet patrem honorare. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. prætor ait. nu. 14. 112

filius negligendo, & omittendo acquirere, poteſt præiudicare patri in quærendis. de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. nu. 5. 75

filia ſemel excluſa à ſucceſſione patris per maſculum, intelligitur ſemper excluſa. l. ſi arrogator. nu. 22. ff. de adop. 37

filiusfam. licet hodie plus iuris habeat in hæreditate aduentitia, quàm in hæreditate profectitia, tamen repudiando non nocet patri. de acquir. hær. l. is qui. §. neque filius. nu. 31. 75

filius habet legitimam ſuam non à teſtatore, ſed à lege. de leg. 1. l. ſi Titio §. ſicuti. num. 10. 162

filio inſtituto an nepos ex eo ſit vulgariter ſubſtitutus, an non ibi. n. 3. e.

filius cui pater reliquit pecuniam pro legitima poteſt eligere de rebus hæreditarijs pro ſua portione, & dicere volo legitimam in pecunia. C. de inoffi. teſt l. ſcimus. nu. 7. 180

filius quando propter delictum ab eo commiſſum eſt bannitus in ære, & in perſona, tunc valet teſtamentū patris in quo talis filius eſt præteritus, nec fiſcus poteſt eius nomine hoc teſtamentum rumpere. de lib & poſth. l ſi filius, qui in poteſtate. nu. 12. 171

filius tenetur alere matrem. C. commu. de leg. Auth. res quæ. nu. 9. 218

filius quando eſſet excluſus à ſucceſſione paterna ex pacto cum iuramēto firmato, tunc talis præteritio filij, vel filiæ non rumpit teſtamentum de lib. & poſth. l. ſi filius, qui in poteſtate. nu. 10. 170

filiorum fauore eſt inductum, quod tacita priuatio non ſufficiat, imò nec generalis. de lib. & poſth. l & ſi pepercerit. §. purè. nu. 11. 165

filius dummodo inſtituatur in legitima pater poteſt in reſiduo extraneum inſtituere. ibid. nu. 35. eod.

Filius

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Filius propter causas quibus potest exhæredari, propter easdem perdit priuilegium filiationis, & pater eum occidens non tenetur lege Pōpeia de parri. C. de inoffi. test. Auth. sed si post. nu 4. 172

filia quæ nubit ante. 25. an sine consensu patris potest exhæredari de iure ciuili, quid de iure cano. ibid. num. 2. eod.

filius in potestate si contratabulat testamentum, nemini tenetur legata præstare, secus in emancipato. C. de inoffi. test. l. quamuis. nu. 9. 162

filius agnoscens iudicium defuncti non potest amplius querelare testa. C. de inoffi. test. l. neptem defuncti. nu. 2. 169

filiorum appellatione, an veniant filiæ. C. de proc. l. maritus. nu. 4. 131

filius cui delata est hæreditas patris, vel alterius ascendentis non potest conueniri à creditoribus hæreditarijs nisi probet prius ipsum se immiscuisse hæreditati de acq hær. l. ei qui se nu. 1. 72

filij præsumuntur ipso iure sui hæredes, & sic obligantur creditoribus hæreditarijs, nisi aliud appareat. ibid. nu. 2. & 3. eod.

filius si conueniatur tanquam hæres, & non opponat aliquam exceptionem, tamen cum sit exceptio iuris, iudex potest tum ex officio absoluere, sicut quando quis ipso iure non tenetur. ibid. nu. 2. eod.

filius si non efficitur hęres, & ipse habet operas tanquam filius, & non tanquam hæres, creditores hæreditatū non debent posse petere istas operas. de acq. hær. l. pro hærede. §. si quid tamen. nu. 12. 85

filio impuberi emancipato non potest pupil. substi. sed potest eius institutio omitti, & in tempus pubertatis per fideic. relinqui. de vulg & pupil. substi. l. cùm ex filio. nu. 1. 143

filius agens ad supplementum legitimæ non dicitur impugnare testamentum. num. 4. eod.

filius licet habeat dominium bonorum paternorum à lege, non tamen habet plenum, & proprium, sed fictum, & lex permittit, quod posset impedire ne consequatur plennm, & verū dominium. de lib. & posth. l. in suis. num. 2. & 3. 178

filius non potest opponere exceptionem metus sibi illati à patre in cuius est potestate. de acq. hær. l. si is qui. §. neque filius. nu. 55. 76

filius si abstineat ab hæreditate patris sola suitas confirmat fideicommissum vniuersale. l. 1. de leg. 1. nu. 65. 6

filius non potest præiudicare patri per pactum, vel receptionem debiti. l. filius paciscendo. in prin. nu. 1. C. de pact. 84

filius institutus hæres, qui acquirit hæreditatem patri remanet hęres nomine. de acq. hær. l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 16. 86

filius accipiens à statulibero pecuniam causa conditionis implendæ, videtur gerere pro hęrede, si solus erat institutus etiam si prius se abstinuerat. de acq. hær. l. pro hær. §. Papinianus. nu. 11. eod.

filius quando est hæres solus institutus non valeret libertas si ipse non esset hęs. & se immisceret. de acq hęr. l. pro hęrede. §. Papi. nu. eo. eod.

filius an possit cogi actiones creditorum suscip. de acq. hęr. l. pro hęrede. §. Papi. nu. 8. eod.

filius si nullum actum gereret, tunc libertas benè cōfirmaretur propter nudum nomen sui hęredis. Sed gerendo hunc actum receptionis pecuniæ videtur velle, quod libertas non confirmetur per solum nomē filij. de acq. hær. l. pro hęrede. §. Papi. nu. 19. 86

filius potest succedere patri, tamen ista potentia nihil est de acq. hęr. l. is potest. num. 17. vbi ponit rationem concl. 80

filius quicquid habet beneficio, vel occasione patris, censetur profectitium. de vulg. & pupil. substi. l. sed si plures. §. ad substitutos. nu. 7. 118

filius si esset maior. 14. minor. 15. si iste filius fuerat maior, & testator ita substituit si decesserit in pupillari ętate substituo Caium, pupillaris ętas intelligitur isto casu pro ętate. 25. annorum ad hoc, vt saluetur dispositio testatoris. de vulg. & pupil. substi. l. verbis ciuilib. n. 23. 115

filij nunquam succedunt in locum patris prędefuncti nisi solum quando tractatur de successione patrui in linea transuersali agnatorum, vel cognatorum. de acq. hęr. l. is potest. nu. 35. 80

filia quę peccauit in corpus suum licet non debeat ali nec dotari, secus tamen si est emendata. C. de inoffi. test. l. in arenam. nu. 6. 170

filius in potestate non potest instituí sub conditione casuali, vel mixta nisi in defectum exhęredetur. C. de insti. & substi. sub conditione factis. l. si pater num. 4. 129

filius masculus quando virtute statuti in totum succedit excludit fœminam. l. si arrogator. nu. 19. ff. de adop. 36

filius potest acceptare legitimam sibi relictam per viam contractus, & respuere hęreditatem patris, &c. C. de inoffi. test. Auth. vnde si parens. num. 5. 169

filius accusando testamentum patris sui si succumbat, perdit legitimam suam. C. de his quib. vt indig. l. Polla. nu. 4. 178

filius ad hoc vt sit suus, & necessarius patri ex substitutione pupillari, nō est necesse, quod actualiter sit suus, & necessarius patri, sed sufficit potentia. de vulg. & pupil. substi. l. sed si plures. nu. 4. 197

filia potest esse in iudicio sine consensu patris pro dote aduentitia habita, à matre, vel ab auo materno. C. de collat. Auth. ęp locum. nu. 11. 60

filij qñ succedunt ascendentibus debet esse inter eos locus collationi bonorum. secus ècontra. C. de inoffi. test. Auth. nouissima. nu. 9. 164

filius in castrensibus non acquirit patri, nec patrem oblig. de acq. hęr. l. si quis mihi bona. §. iussum. nu. 29. 92

Filius, vel filia non possunt instituí in dote materna. C. de inoffi. testa. Auth. nouissima. nu 46. 167

filij qui non possunt instituí à patre, an computentur in numero filiorum, vt augeatur legitima ipsorum. ibid. nu. 47. eod.

filius quando est institutus secundum ordinem intellectus præsumitur, quod institutio præcesserit. de vulg. & pup. subst. l. moribus. n. 26. 105

filia si renuntiet cum iuramento hęreditati patris viuentis in manibus fratrū, & patris, pater solus pōt disponere, ęp non obstante iuramēto filia succedat ęqualiter cū fratribus. l. de q̄stione. n. 13. C. de pact. 92

filius si admissus fuerit ad defendendum patrem in iudicio finito processu contra quem debeat ferri sententia contra patrem, an contra filium. C. de proc. l. exigendi. nu. 22. 128

filius quidam ex quo semel habitus fuit, & reputatus pro legitimo filio sempronij, & ita fuit promotus ad ordines sacros fama, sequens contraria non nocet. de acq. hęr. l. is potest. nu. 77. 82

filius quando est mortuus non subest amplius persona quam pater possit representare. de acq. hęr. l. is qui. §. neque filius. nu. 38. 75

filio decedente in vita patris nepotes ex eo succedunt in illud ius patris. de acq. hęr. l. is potest. nu. 21. 80

filius succedit in loco, & gradu patris in successione ex capite agnatorum. ibid. nu. 26. eod.

filius non potest deducere ad actum sine voluntate patris ius adeundi re sidens in persona. de acq. hęr. l. is qui. §. neque filius. nu. 15. 74

filius sororis, quia iungitur per lineam fœmininam non est agnatus, sed cognatus. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. nu. 63. 18

filius fam. viuente patre nulla dicitur habere bona. de vulg. & pupil. l. lex Cornelia. nu. 5. 136

filius acceptans id ęp est sibi relictum, vel datum pro legitima, non propter hoc excluditur à iure petendi supplementū, nisi cui specialiter renunciauerit. C. de inoffi. test. l. si quando. §. & generaliter. nu. 1. 179

filius prętereritus, an possit approbare testamentum, & ita impedire institutum ne contratabulet. C. de bon. posl. contratab. l. posthumo. num. 9. sed an filius prętereritus poterit approbare testamentum nullum, & ita impedire ne instituti dicant nullum. ibid. nu. 10. 26

filius licet moriatur antequam se immisceat hęreditati paternę, tamen est suus. de lib. & posth. l. si filius hęres. nu. 12. 186

filius si fuerit suus hęres auo, & nepos est hęres filij, ergo & aui. de lib. & posth. l. si filius hęres nu. 13. eod.

filius recipiendo debitum patris dicitur hęreditatem adire. de acq. hęr. l. pro hęrede. §. Papinianus. nn. 8. 86

filius soluendo creditoribus hęreditarijs dicitur hęreditatem adire. ibid. num. 9. eod.

filius potest effici sui iuris, & sic capax hęreditatis si non sit adita pluribus modis per emancipationem, per ademptionem dignitatis. de acq. hęr. l. is qui. §. neque filius. nu. 41. 75

filius si mutuauit pecuniam aduentitiam, & numerauit nomine patris acquiritur patri. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. nu. 36. 189

filia in potestate, quę primo diuerterat à marito de voluntate patris, si secundo contrahat sine voluntate patris, matrimonium est nullum. sol. matr. l. fol. §. quod si iu patris. nu. 24. 12

filius masculus donec supereſt si statutum sic disponat, ęp filia fœmina dotata non succedat, an interim filia possit cogere filium ad satisdandum de non dispensando, vel alienando bona paterna. ff. qui satisd. cog. l. inter omnes. nu. 8. 137

filius non potest pręiudicare in repudiatione expressa, secus in tacita. de acq. hęr. l. is qui. §. neque, filius. nu. 21. 74

filius, vel seruus habens peculium si cōtrahit cum extraneo ipse ex persona sua obligatur insolidum. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repetiti. num. 27. 195

filius attento iure ciuili est suus, & necessarius hęres velit, nolit. de acq. hęr. l. quandiu. nu. 24. & 25. 59

filia licet sit iā maritata, & iā collocata in matrimoniū, tñ pater tenetur eā dotare. ff. de cōd. cau. dat. l. si donatarius. §. si quis indebitā. n. 5. 161

filij hęredes vnius comitis, qui cognoscunt non tam iure iurisd. quàm iure dominij vnius castri non possunt seorsum cognoscere nec seorsum pronunciare. ff. de re iud. l. tunc autem. nu. 4. 181

filius si committat delictum, an pater teneatur pro filio quatenus est legitima filij. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre, in repe. nu. 15. 194

filię factum licet non noceat patri in dote, tamen benè nocet ipsi filię postquam erit sui iuris facta. soluto matri. l. sol. matr. §. quod si in patris. num. 7. & 8. 11

filius habens peculium si contraxit ex eo contractu remanet obligatus, tamen cum ista obligatio sit proprij peculij, debet in diuisione hęreditatis, & peculij conseruari indemnis per fratres suos. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repe. num. 13. 194

filię potest imputari si pater non agit, quia ipsa sola poterat agere ad repetitionem dotis marito vergente ad inopiam etiam inuito patre. ff. sol. matr. l. si constante. nu. 54. 38

filia quę cōtrahit matrimonium sine patre, an priuetur iure communis dotis. sol. matr. l. sol. §. si in patris. nu. 28. 12

filius fa. si mutuat patri, pater obligatur naturaliter. ff. de cond. indeb. l. frater

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

frater à fratre, nu. 28. 187
Filiusfam. an poſſit habere hæredem in dote profectitia quando erat in totum ſolidata in perſona ſolius filiæ, ibid. nu. 34. eod.
Filius in poteſtate acquirit hæreditatem patri abſque eo, quòd præcedat iuſſus patris, vel aditio de acq. hæred. l. qui in aliena. §. interdum, numero 12. 64
Filiusfam. quando eſt inſtitutus ſub conditione poteſt implere conditionem ſine iuſſu patris, ibid. nu. 14. eod.
Filius habens peculium ſi contrahat cum alio fratre, vel etiam cum extraneo, licet ipſe filius obligetur, tamen conſiderato effectu obligatio ſua eſt inanis, vide. ff. de conditione indebit. l. frater à fratre, in repetit. num. 24. 195
Filia ad hoc vt poſſit agere de dote, non ſufficit, quòd pater ſit præſens, & non contradicat, imò requiritur, quòd pater expreſsè conſentiat. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem. nu. 8. 13
Filius per emancipationem, an liberetur ab obligationibus præcedentib. ff. de iureiur. l. ſi pater. nu. 2. 92
Filiusfam. ſi accepiſſet pecuniam mutuã, & non contra Senatuſconſul. macedonianum, non haberet locum lex rogaſti. ff. de reb. cred. l. ſi filiusfam. num. 1. 30
Flios habens præfertur non habenti in honoribus adipiſcendis, ſol. mat. l. 1. nu. 13. 5
Filiusfam. quamuis habeat liberam adminiſtrationem, tamen non poteſt donare. ff. de pact. l. contra ius. §. ſi filius, nu. 7. 199
Filia quando eſt furioſa, pater poteſt agere de dote abſque eo, quod caueat de dote, ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem, nu. 13. 14
Filius, vel ſeruus poſſunt per pactum tempore contractus factum nocere patri, vel domino cum eis acquiratur cum ſua cauſa. ff. de pact. l. contra ius. §. ſi filius, nu. 9. 199
Filij habent ſpem ſuccedendi parentibus viuis approbatam, de acq. hęr. l. is poteſt, nu. 14. 79
Filius ſi eſſet ſolum inſtitutus in parte, & in alia parte ei datus cohæres, deinde nepos exhæredatur, vtriſque mortuis, pronepos ſubſtitutus non admitteretur ex ſubſtitutione, de lib. & poſth. l. Gallus. §. etiam ſi parenti, num. 5. 224
Filius ſi lucratur cum pecunia patris: dimidium lucri cenſetur aduentitium, & attribuitur perſonæ filij. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. pactus, num. 7. 190
Filia ſi renunciauit hæreditati paternæ, an non obſtante dicta renuntiatione poſſit ſuccedere fratribus ſuis licet in hæreditate paterna non reperiantur niſi bona paterna. ff. de acquir. poſſeſ. l. 1. §. veteres, numero 23. 67
Filio licitum eſt emendare patrem, & diſcipulo pręceptorem in his, quę iuris ſunt. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. ſi liber. nu. 3. 153
Filiaſam. poteſt paciſci ne de dote poſſit agere cum erit ſui iuris, ſolu. matr. l. ſi conſtante. nu. 179. 43
Filio exiſtente in poteſtate patris non poteſt dari tutor, nec curator ſi pater vult adminiſtrare, de acq. hær. l. more, nu. 46. & 47. & 48. 70
Filiofam. aliquid permittitur propter abſentiam patris, quod aliàs non permitteretur. ff. ſi cert. pet. l. cùm filiusfam. nu. 3. 37
Filiusfa. de voluntate patris fecit teſtamentum ad pias cauſas pro parte, & pro parte ad non pias cauſas, an portio ad non pias cauſas, quæ eſt pro non ſcripta, accreſcat illis ad quos ſpectat portio relicta ad pias cauſas, de leg. 3. l. re coniuncti, nu. 190. 189
Filiusfam. & ſeruus poſſunt ſtipulari patri, & domino. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. alteri. nu. 7. 74
Filiusfam. in bonis caſtrenſib. vel quaſi, non habet hæredem ab inteſtato, ſed proprie occupat iure peculij. ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 91. 54
Filiusfam. miles poteſt pro ſuo caſtrenſi peculio eſſe in iudicio ſine cõſenſu patris, ibid. nu. 92. eod.
filiafamilias in dote aduentitia habet hæredem ab inteſtato, ibidem numero 98. eod.
Filiofamilias ſi ſit delata hæreditas, & pater geſſit ſe pro hærede voluntate filij, an ſolennitati iuris videatur ſatisfactum, de acq. hær. l. qui in aliena. num. 43. 62
Filiusfam. licet in aduentitijs ſit hodie capax acquiſitionis quo ad proprietatẽ, tñ olim patri acquirebatur vſusfr. & pater erat legitimus adminiſtrator talium bonorum. ff. de acq. hær. l. qui in aliena, nu. 16. 61
Filius licet ſit hodie acquiſitionis capax, non tamen eſt capax adminiſtrationis, vt poſſit ſocius adire, niſi patre prius requiſito, de acq. hær. l. qui in aliena, nu. eod. eod.
Filiusfam. non poteſt habere deſcendentes legitimos, qui non ſint in poteſtate patris ſui aut ab eo emancipati, ideo pater pręfertur, ſolu. matr. l. poſt dotem nu. 95. 55
Filiusfam. adeundo hæreditatem ſibi delatam, non poteſt ſibi acquirere commodum ſucceſſionis, ſed acquiritur patri ipſo iure. de acq. hær. l. qui in aliena. num. 7. 61
Filiusfam. habet dnplex priuilegium in caſtrenſi peculio, ita etiam in quaſi caſtrenſi. C. de inoffi. teſt. l. cùm antiquis. nu. 1. 180
Filiusfa. non poteſt eſſe in iudicio ſine conſenſu patris etiã ſi iudiciũ ſit ſummariũ ſiue executiuum. C. de edic. diui Adr. toll. l. quãuis, n. 5. 173
Filiusfam. ſolus ignorante patre poteſt agnoſcere bon. poſſ. & etiã hæreditatem ſibi delatam, & hoc eſt introductum per leges Iuſtiniani. C. qui admi. ad bon. poſſ. l. 1. nu. 17. 9
filiusfam. ſine conſenſu patris obligatur ex omni contractu, præterquã in mutuo, & voto, inſt. de iuſt. & iure. §. huius ſtudij. l. iuri operam daturum, num. 16. 5
Filiusfa. ſi conueniat cum cerdone vt doceat illum, illam artem, & ꝙ ſecum ſtabit per 7. vel 8. annos. & ita confectum eſt inſtrumentũ: pater poterit hanc cõuentionem infringere, & filiũ domi reuocare inſt. de iuſt. & iur. §. huius ſtudij. l. iuri operam daturum, nu. eod. eod.
Filiusfam. miles ſi prætereat patrem in teſtamento cum cauſa, an patri competat ius dicendi nullum. C. de lib. prę. vel exhære. Auth. ex cauſa. num. 19. 156
Filiusfam. ſi hodie inſtituatur hæres, hæreditas non acquiritur patri, ſed eſt propria ipſius filij. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 29. ſecus tamen in ſeruo num. 3. 31
Filiusfam. vel ſeruus quicquid acquirit incontinenti, acquirit patri, vel domino de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 3. eod.
Filiusfam. ſi facit teſtamentum de conſenſu patris, tale teſtamentum nõ valet ex defectu cauſæ efficientis. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. ſi quis ita. num. 22. 9
Filiusfam. qui poteſt ſuccedere ex tribus capitibus ſi ſtet per annum, ꝙ non peta. bon. poſſ. non excluditur niſi à primo capite, vnde liberi, & põt venire per ſecundum caput, & poſtea per tertium, ibid. nu. 28. eo.
Filiusfam. in quibus poteſt hodie adire hæreditatem ignorante patre, an in aduentitijs, an in profectitijs. ibid. nu. 29. eod.
Filiusfam. ſi non ſit doctor, ſed licentiatus, an in eo habeant locum, quę dicuntur de doctore quo ad collationem expenſarum ſeu librorum. C. de coll. l. filiæ licet, nu. 8. 62
Filiusfa. plus iuris habet q̃ ſeruus, de leg. 1. l. cùm filiofa. nu. 63. 32
Filiusfa. ſi ſtatuat, vel impetret ius iniquum non præiudicat patri etiam in actionibus quęſitis per filiũ patri. l. ſi quis iniquũ. §. ſi filius meus, nu. 1. ff. quod quiſque iur. 100
Filiusfam. ſi mutuauit fratri pecuniam ſuam caſtrenſem quaſi nomine patris ad hoc vt acquiratur patri, requiritur ratihabitio patris. ff. de cond. indeb. l. fratrer à fratre, in repe. nu. 24. 195
Filiusfam. ſi ſoluit pecuniam, & pecunia ſit conſumpta bonafide, pater non habet conditionem. ff. de reb. cred. l. ſi filiusfam. n. 1. fol. 30
Filiafam. poteſt agere ſine conſenſu patris in vno caſu vt hic, licet regulariter ſit contrarium. C. de collat. Auth. quod locum, nu. 9. 60
Filiusfam. ſi capiat pecuniam mutuo iuſſu patris non habet reſt. in integ. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia, nu. 29. 34
Filiusfam. an poſſit de conſenſu patris legare rem patris, de leg. 1. l. ſi fundum per fideicommiſſum. nu. 38. 161
Filiusfam. poteſt ad nutum diſponere de peculio caſtrenſi ſiue inter viuos ſiue in vlt. voluntate. de leg. 1. l. ſeruum ſilij, nu. 4. 83
Filiusf. miles ſi moriatur inteſtatus, omnia quę acquiſiuerit in caſtris, vſque retro à tempore acquiſitionis finguntur fuiſſe patris. ibi. n. 5. eo.
Filiusfam. non liberatur à patria poteſtate licet ſit miles, ibid, nu. 6. eod.
Filiusfa. miles ſi deportetur propter delictum ſuum, peculiũ tamen eius caſtrenſe non publicatur, ſed remanet apud patrem, ibid. nu. 7. eod.
Filiusfam. in bonis caſtrenſibus habetur pro patrefamilias. ff. de verbo. oblig. §. Augerius. l. qui Romę, nu. 3. 183
Filiifam. ſi fuerint à patribus emancipati, non tenentur niſi in quantum facere poſſunt, ibid. nu. 4. eod.
filiusfa. ſi negat ſe eſſe filiumfamilias perdit beneficium tituli. C. quod cum eo. C. de fideic. l. quęſtionem, nu. 4. vbi vide multas ſpecies negãtium qualiter puniuntur ſi de mendacio conuicti fuerint, vt nu. 6. 7. 8ĩ 9. 10. & 11. quę ſunt ſingulariter notanda. 212
Filiusfam. poteſt ſolus ſine iuſſu patris facere omnes contractus, & ex eis obligatur excepto mutuo, & voto, ſine tamen conſenſu patris nõ poteſt optare, de leg. 1. l. Iul. nu. 3. & 4. 28
Filiusfamilias ſi nihil habeat in bonis poterit fieri executio in perſonam incarcerando cum. ff. de iuſt. & iur. l. iuri operam. §. huius ſtudij. num. 16. fol. 5
filiusfam. eſt capax iuris dotis etiam iure fforum. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur num. 4. 203
filiusfam. poteſt eſſe in poteſtate patris quo ad quędam, & quoad quędam non. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. §. hoc autem, nu. 4. 194
filiusfam. adeundo debet ſine patre obligari ſicut obligatur in alijs cõtractibus, de acq. hęr. l. qui in aliena, nu. 3. 60. in fin.
filiusfamilias in aduentitijs ęquiparatur militi, ſolu. matr. l. non ſolùm, num. 15. 15
¶ Finis. l. vel ſtatuti quando determinant aliquam pœnam, & pręcedũt plura capitula, videntur omnia determinata eadem pœna, in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. nu. 33. 57
fines an probentur per inſtrumenta facientia mentionem de confinibus in l. cùm aliquis. C. de iur. delib. nu. 4. 165
finita cauſa dilationis cenſetur finita dilatio, & non impeditur iudex procedere licet adhuc duret de termino in l. cùm dubitabatur. C. de iure emphy. nu. 15. 221

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Finis condictionum est persecutio rei, finis actionum est persecutio pœnæ qualiter hoc intelligitur.ff.de reb.cred.l.certi condictio,n.22. 21
fines mandati sunt diligenter custodiendi.fol.matr.l.nõ solùm,n.16.15
¶Firmum hæc dictio qualiter accipitur. C. de inoffi. test.l.omnimodo, num.6. 176
¶Fiscus successor in bonis confiscatis per sententiam iud. non tenetur stare colono.in l.diuortio.ff.fol.matr.nu.36. 22
fiscus in hær.indigni succedens nõ dicitur propriè hęres,licet ad debita, & credita hær.teneatur,in l.ex facto.§.Iul ff.de vulg.& pup.nu.3.151
fiscum dicitur damnificare, qui quærit auertere lucrum cum vlterius iniuria quæsitum.in l.non amplius.§.si certum.ff.de leg.1.nu.8. 53
fiscus an & quando teneatur ad legata, in l. si seruus plurium.§. si quis ante.ff.de leg.1.nu.3. 95
fiscus propter delictum commissum ab aliquo non occupat bona prohibita alienari,in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.in 2.lect.nu.19. 170
fiscalis exactor supra in verbo Exactor.
fiscales causæ ita debent tractari secundum ordinem iuris sicut,& causæ aliorum priuatorum,in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.108. 184
fisco an possit pars pœnæ acquiri per priuatum. ibid.nu.131. 185
fiscus semper est soluendo.in l.decem.ff.de verb.oblig.nu.32. 166
fiscus est vbique & ideo sententia lata pro eo absente valet. in l.furioso. ff.de re iud.nu.3. 154
fiscus quotiescunque venit ex causa lucratiua in dubijs, an iudicandum sit contra fiscum.fol.matr.l.1.nu.37. 8
fiscus & dos paribus passib.ambulant.fol.matr.l.dotis causa,in secundis commentarijs,nu.10. 34
fisci & reipublicæ fauore, agitur hypothecaria contra tertium possessorem non excusso aliter principali debitore fisci. fol.matr.l.si constante,num.203. 94
fiscus nihil habet speciale plus quam priuatus nisi hoc lege expresse dicatur de leg.3.l.re coniuncti,nu.121. 185
fiscus fit sit hæres, an habeat in eo ius accrescen. C. quando non peten. par.l.quoties,nu.13. 18
fiscus an teneatur facere inuentarium si succedit in hæreditate alicuius. C.de iure delib.l.scimus iam,nu.1. 166
fiscus non debet præstare patrocinium in causis debitori suo, licet interesse fisci in hoc versetur.C.ne fiscus,vel priua.nu.1. 134
fisco debet edi etiam ad fundandam principalem eius intentionem. ff. de eden.l.nec quisquam,nu.2. 167
fiscus vel respublica qñ ex necessitate cõpellunt gabellarios ante tẽpus soluere debet haberi ratio interusurij.ff.de cõd.inde.l.in diẽ n.3. 173
fiscus si est dines in dubio debet prævalere sententia lata pro paupere contra fiscum.ff.de re iud.l.inter pares,nu.3. 181
fiscus nullum interesse prætendit.ff.si quis ius dicen.l.1.§.hoc iudicium, num.23. 108
fiscus auferens hæreditatem ab indigno habetur tanquam successor vtilis,& in eum transeunt omnia iura actiuè, & passiuè.de leg.3.l.re cõiuncti,num.132. 185
¶Flumen.De eductione aquæ de flumine. Vide supra in verbo aqua.
Flumen publicum in quo differat à priuato.in l.quominus.ff.de flumin. num.38.186. fol.30
Flumina nauigabilia in vniuerso sunt Romani imperij, in particulari ciuitatum per quarum territorium per transeunt.ibid.nu.39.
Flumen si mutet alueum,an perdat ius suum, & an dicatur nouum flumen,& sic qui habebat pedagium illius fluminis ex cõcessione Principis poterit sequi flumen,ibid.nu.106.cum seq. 190
Fluminis impetu transportata non possunt vendicari, sed nec etiã condici. ff. de reb.cred.l.si quis nec causam.§.res pig.nu.3. 14
Flumen quod fecit alueum per agrum priuati. quando priuatus illud præscribat.ff.de acq.poss.l.1.nu.84. 56
¶Fluxus aquę ad procliuẽ locũ est naturalis.ff.de acq.poss.l.1.n.81. eo.
¶Forenses,de forensibus vltra hic posita vide infra in verbo Statutum, in rub.de stat.circa forenses.
forensis obligatur tacito consensu ex delicto, qui tamen non debet puniri vltra mensuram delicti, in l.cunctos populos.C.de sum. Trin.& fide catho.in 1.lect.nu.31. 4
Forensis si diutius sit moratus in vno loco, an præsumatur scire statuta illius loci ibid.num.32. 4
forensis prohibitus ex forma statuti acquirere immobilia: non intelligit prohibitus alienare seu vendere,in l.transigere.C.de transa.11. 106
forensis an & quando poterit petere rest.in integ. aduersus statutum, ꝙ probabiliter ignorabat,in l.quandiu.C.qui admit.nu.12. 14
forensis potest effici ciuis,in l.apud Iul.§.constat.ff.de leg.1.nu.35. 78
Forensis an possit cogi ad munera personalia,puta ad custodiam portarum,in l.de quibus.ff.de legi.nu.47. 24
forensis si opponat de incompetentia iurisd. eo quia nec deliquit nec contraxit, an erit cognoscendũ summariè,vt postea in processu plenariè cognoscatur,in l.ex quacunque.ff.si quis in ius voc.nu.47. 120
foren. qui ex forma statuti non potest acquirere immobilia, an poterit acquire vnã domunculam,in l.sciendum.ff.qui satisd.cog.nu.10.139
forensis si sit inimicus meus capitalis, & timeo ab eo offendi, quod & quale dabit mihi remediũ,in l.si sup possessione.n.7.C.de trãsac. 101
Forensis si transeat cum re mea mobili puta equo per locum vbi aliter non habet forum,non possum eum ibi conuenire nec facere ibi capi equum.l.cui iurisd.nu.17.de iur.omn.iud. 69
¶Forma substantialis,& accidentalis, quæ sint, in l.vniuersa.C.de prec. Impe.offe.nu.11. 49
Formæ præfixio vbicunque traditur à principio iurisd. eius omissio vitiat ipso iure ibid.nu.12.fol.eod.nam formam iurisd. mutare non est alicui permissum,vt in l.nemo potest.ff.de leg.1.in 2.lect.nu.4. 104
De forma actus aliqua dicuntur præter aliqua, ante vel post formam. ibid.in d.l.vniuersa.nu.13. 49
A forma legis,vel statuti recedendum non est, in l.1.ff.de lib.& posthu. nu.7.cum seq.& nu.18.& 19. 161
Si pro forma in aliquo actu requiruntur plura; omissione vnius vitiatur actus.ibid.nu.29. eod.
Forma tradita à lege in dubio censetur substantialis, in l. morib.§.prius autem.ff.de vulg.nu.12. 109
In forma specifica dicitur impleri quando pinguius adimpletur,in l.qui quartam.ff.de leg.1.nu.4. 45
Forma adeò præcisè,& ad vnguem obseruanda, quòd nihil addi, & minui potest.l.hæc verba.de leg.1.nu.41. 12
Forma est quæ dat esse rei.l.cùm quis,nu.11.C.de iur.& fac.ign. fol.45. & in l.nemo.ff.de leg.1.in 1.lect nu.14.fol.100.& in 2.nu.20. 104
Forma data à iure in stipulatione non potest per partes immutari. ff. de de verb.oblig.l.stipulatio.§.si quis ita.nu.4. 7
Forma tradita in executione sententiæ diffinitiuæ, an habeat locum in executione sententiæ interlocutoriæ.l. si pacto quo.C.de pact.nu.11 vers.in eandem.ibid. 79
Forma statuti seruatur si impleatur per æquipollens,de lib. & posth.l.1 num.17. 161
Forma vel solennitas quando non est magnæ importantiæ effectu considerato,tunc eius omissio non vitiat actum. de vulg.& pupil.substl. moribus.§.prius autem,nu.11. 109
Forma debet specifice impleri quamuis etiam in aliquo casu non sit necessarium,quòd aliquid requiratur pro forma.ff.qui satisd.cog. in l. si decesserit,nu.18. 129
Forma si non sit seruata:actus nihil valet.l.vniuersis, nu.3. C.de precib. Impe.offe.fol.50.dato,quòd sit fauorabilis, vt in l.Gallus. §.quidam rectè.ff.de lib.& posth nu.1.circa med. 232
Forma delati iuramenti adeò est præcisè obseruanda, quòd non sufficit iurare per æquipollens.ff.de iureiur.l.qui per salutem,nu.1. 139
Forma iuramenti quando dubium est qualis esse debeat remittitur arbitrio iudicis.ff.de iureiur.l.iusiurandum, & ad pecunias.§.qui iusiurandum,num.5. 140
Formæ obseruatio seu solennitatis testamenti attenditur tempore cõditi testamenti,non autem consideratur tempus mortis testatoris,de lib.& posth.l.si filius,qui in potestate,nu.17. 171
Forma essentialis testamenti concluditur in vno puncto, & in vlt. lit.in rub.ff.de leg.1.nu.13. 2
Forma substantialis testamenti,quæ sit,in l.nemo potest, in 1.lect.ff.de leg.1.nu.14.fol.100.& in 2.nu.22. 104
Formę defectus quantuncunque modicus vitiat ipso iure actum. C. de test.l.si vnus.nu.4. 101
Formę vitium dicitur quando conditio apponitur contra substantiam ipsius actus.l.hęc verba,de leg.1.nu.42. 12
Forma autem libelli,quę colligitur ex hoc text.qualis sit.vide hic, & ff. de verb.oblig.l.Iul.§.qui fundum,nu.2. 206
Forma mandati est diligenter obseruãda. ff.de verb.oblig.l. qui Romę. §.Calimachus,nu.10. 176
Forma tescripti non est seruanda qñ ex eo lęderetur ius tertij, qui non est nominatus in rescripto.l quoties,nu.4.C.de prec.Impe.offe. 47
formidolosus dicitur,qui timet etiam illa,quę non sunt digna suspitione,in l.si quis ab alio.ff.de re iud.nu.2. 155
¶Fornicatio de fornicatione vide supra in verbo Adulterium.
¶Fortalitium,vide supra in verbo Castrum.
Forte.Hęc dictio quid importet,in l.si ex falsis.C. de transact.nu.5.fol. 120.& in l.in substitutione.ff.de vulg.& pupil.nu.5. 137
¶Fortuitum.De casu fortuito,vide supra in verbo Casus.
¶Fortuna recipiens aliquam rem suo periculo, & fortuna,ancenseatur in se recepisse periculum casuum fortuitorum, in l. licet inter priuatos.C.de pact,nu.12. 81
Fortuna aliquando capitur in malam partem,ibid.eod.nu.& fol.
Fortuna quid sit,in l.si duab.C,vommu.de leg.nu.1. 215
fortuna & casus aduersi debent esse in consideratione quando consideratur ad prouidendum,in l.si constante.ff.fol.matr.nu.46. 37
Fortuna non recognoscit superiorem.l.huiusmodi.§.si is cui.ff.de leg.1. num.12. 153
¶Forus,fori mutatio per viam matrimonij est potẽtior alijs,in l.si pluribus.ff.de leg.1.nu.25. 61
Forus an possit per pactũ exceptuari ne quis conueniat in certo loco,in l.nemo põt.ff.de leg.1.in 1.lec.n.75.fol.102.& in 2.lec.n.25.fol.105

Forum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Forum ad hoc vt quis ſortiatur ratione originis : oportet, quòd ſit natus in loco in quo parentes habebant domicilium, & non in loco in quo erant trãſeuntes, in l. huiuſmodi §. legatum. ff. de leg. 1. n. 10. 151

forum ſortitur quis ratione contractus, in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. nu. 33. fol. 4. & in 2. lect. nu. 56. 10

forum an quis ſortiatur in gabella ſoluenda ex diſpoſi, ſtatuti ratione contract us, ibid. eod. nu. & fol.

forum an quis ſortiatur teſtando, ibid. nu. 40. eod.

forum ſponſi, an fortiatur ſponſa ſicut & vxor, ibid. nu. 24. & quid ſi ſit vxor putatiua, nu. 30.

fori priuilegio poteſt quis renuntiare ſicut omni alij iuri, & quid operetur talis renuntiatio, & an debeat fieri in ſcriptis, & an erit locus pœnitentiæ, & qualiter erit fienda, in l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. num. 1. 3. & 14. 89

Reliqua in verbo Renuntiatio.

forum fori addit iuramentum, in l. nulli. C. de iud. nu. 6. 147

fori eiuſdem quando dicantur eſſe emphy. & dominus, in l. 2. C. de iure emphy. nu. 99. 104

fori exceptionem non admittendam ſi iudex vel arbiter admittat, facit litem ſuam, in l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. nu. 1. 88

De foro vel de ſua diœceſi quando quis prohibeatur extrahi extra duas dietas, vide ibid. nu. 16. 90

¶ Francigenæ non poſſunt facere pupillarem ſubſtitutionem, in l. morib. ff. de vulg. & pupil. nu. 19. 104

¶ Frater tenetur alere ſororem etiam vterinam. C. communia de lega. Auth. res quæ, nu. 10. 218

frater minor ſi diu gubernauit res paternas etiam viuo patre, an in diuiſione bonorum poſſit petere ſalarium pro tali gubernatione. C. de coll. l. illud, num. 8. 68

frater pupilli ſi ſit ſubſtitutus vulgariter, an excludat matrẽ ex tacita pupillari cõtẽta in illa vulgari, de vulg. & pup. ſubſt. l. morib. n. 42. 107

frater pupilli licet excludat matrem ex tacita pupillari, tamen frater teſtatoris eam non excludit, ibid. nu. 44. eod.

frater mortuo patre ſi faciat quitationem alijs fratribus de omni portione ſuæ hereditatis paternæ, an impediatur petere partem feudi, vel partem poſſeſſionum emphyteuticarum. C. de inoffi. teſt. Auth. vnde ſi parens, nu. 7. & 10. fol. 169. & in l. ſi non ſortẽ. §. libertus. ff. de cond. indeb. nu. 34. fol. 182. & in vſibus feud. nu. 45. fol. 236. & in l. ſi poſt mortem. ff. de leg. 1. nu. 4. fol. 116. & in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & poſth. num. 42. 205

frater matris tuæ licet non ſit tibi patruus, ſed auunculus, q eſt patruus matris tuæ, hoc eſt frater patris matris tuæ, eſt etiam tibi patruus magnus largè, & impropriè. C. de ſucceſſorio edicto. l. ſi mater tua. n. j. 44

frater vel conſanguineus productus in teſtem pro fratre licet ſit ſuſpectus ſi tamen ſit talis vitæ probatæ nihil diminuetur de eius fide. C. de iud. Auth. iubemus, nu. 11. 146

frater an teneatur dotare ſororem, & alere vtrinque coniunctam. ſolu. matr. l. 1. nu. 29. & 31. 7

frater ſuperueniens ſi auocet ex cã fideic. tenetur de euictione, nõ in totũ, ſed pro parte, in l. q Romæ. §. duo fratres, n. 35. de verb. obl. vbi reprehendit ea cõcl. ſed declara, vt ibi, & vide 4. cõcl. vſq; ad n. 37. 189

frater conuentus ab alio, an habeat beneficium ne conueniatur vltra quam facere poteſt, in l. ſunt qui in id. ff. de re iud. nu. 4. 168

frater ſi ſtat in communi, & emat prædium nomine proprio ex pecunia communi, an efficiatur commune, in l. 1. C. de fun. nu. 10. 45

fratres viuentes in ſocietate omniũ bonorũ, an teneant alternatim cõicare, quæ nomine proprio emerunt, in l. ſi ſocius. ff. ſi cer. pet. nu. 4. 37

fratres an poſſint paciſci, quòd nec inter viuos nec in vlt. voluntate ſe diuidere poſſint, & quid ſi firmarunt iuramento, in l. ſi non ſortem. §. ſi centum. ff. de cond. indeb. nu. fin. 179

frater ſi contrahat cum alio fratre in poteſtate, an acquiratur patri, de cond. indeb. l. frater à fratre, nu. 2. 186

frater auiæ in ſucceſſio. nepotum ex filio maſculo auiæ excludit filium alterius fratris præmortui. C. de ſucceſ. edi. l. ſi auiæ frater, nu. 4. 46

frater poteſt eſſe teſtis pro fratre ad probandam eius innocentiam, vel ad probandum, quod fecit homicidium ad ſui defenſionem. ff. ſi quis cauſa. l. ſed & ſi quis, nu. 5. 149

frater non poteſt ſuccedere fratri puberi ex ſubſtitutione pupil. ſed benè ex fideicom. C. de fideic. l. ſi frater, in prin. 202

frater ſi expugnauerit teſtamentum fratris, eo quòd inſtituta fuerit turpis perſona, an tenebitur ad omnia legata, & fideicommiſſa, &c. C. de inoffi. teſt l. fratres, nu. 3. 174

frater non habet querelam inoffi. teſt. contra teſtamentum fratris, niſi turpis perſona inſtituta, vide limitationes. C. de inoffi. teſt. l. fratres, num. 10. eod.

frater & ſoror, an ſint correlatiua ita vt quod ſtatuitur de vno videatur ſtatutum de alio. ff. de acq. poſſ. in rub. nu. 24. 50

frater maior natu facit pacem cum occiſorib. patris, & promittit ſe factu rum ſub pœna, quòd alij fratres ratificabunt quando peruenerint ad ætatem legitimam, vnus fratrum, qui peruenit ad ætatem non vult ratificare, an frater maior incidat in totam pœnam. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. nu. 54. 33

Frater ſtipulando acqrit fratri in feudis. ff. de verb. obl. q dr, n. 41. fol. 205. & in l. ſtip, iſta habere. §. alteri. ff. de verb. obl. l. q dr nu. 3 & 4. 74

frater in teſtamento iuſſit hæredem ſuum facere, vt omnia legata, & relicta in teſtamento fratris ſui mandarentur executioni, & ſoluerentur, quid important talia verba, de leg. 1. l. ſi hæres, nu. 3. 126

frater ſi non dat integram dotem ſorori ſuæ relictã à patre quamuis eã egregiè maritauerit, tenetur tñ dare ſupplementum vſq; ad integrã quantitatem legatam, de leg. 1. l. huiuſmodi. §. cum pater. nu. 23. 147

frater vnus ſi renunciauit feudo paterno, deinde feudum mortuo patre peruenit ad alios fratres, poſtea moriatur vnus fratrum, filius qui renuntiauit, an poterit venire ad feudum. ff. de acq poſſ. l. 1. §. veteres, num. 24. 67

frater exiſtens in poteſtate, an poteſt donare alteri fratri exiſtenti in eadem poteſtate. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre, nu. 11. 186

frater licet poſſit eſſe teſtis pro fratre niſi ſint in eiuſdem patris poteſtate, & conſanguineus pro conſanguineo, tamen non faciunt tantã fidem ſicut faceret extraneus. ff. de iureiur. l. admonendi, in tepe. nu. 180. fol. 125. & in l. certi condictio. §. quoniam. ff. ſi cert. pet. nu. 13. 23

frater meus, & ego habemus domum communem, ipſe recedit, & locat partem domus cuidam ſtipendiario, an tenear illum ſtipendiarium admittere, vel non. C. qui teſt. fac. poſſ. l. 1. nu. 24. 86

fratres nihil poſſunt petere in teſtamento fratris quando non eſt inſtituta perſona turpis. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſi. nu. 49. 167

fratres duo ſi faciant pactum de ſuccedendo adinuicem, an valeat. l. licet inter priuatos, nu. 10. C. de pact. 81

fratrum quinque ſunt ſpeci s. ff. de pact. l. tres fratres, nu. 17. 202

fratres duo ſi habent caſtrum commune, & vnus ad æmulationem alterius vult donare partem ſuam alicui magno principi, an poſſit. ff. de iuſt. & iure. l. ex hoc iure, nu. 9. fol 9. & in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 14. fol. 18. & in rub. C. ne fiſcus, vel priua. nu. 3. 134

fratris appellatione venit etiam ſorór. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi, nu. 31. incip. fol. 17 & in l. tres fratres. ff de pact. nu. 2. 201

fratribus defuncti ſtantibus ſi ſtatutum diſponat, q ſoror non admittatur, ſed debeat dotari, an intelligatur de fratrib. vtrinque coniunctis, an etiam de conſanguineis, vide. ff. de pact. l. tres fratres, nu. 18. 202

fratres mortuo patre ſi ſunt ſocij omnium bonorum, non debet conſiderari, q vnus facit maiorem expenſam quam alter vel q alius lucratur plus quàm alius. C. de colla. Auth. quod locum, nu. 6. 59

fratres quando profertur in plurali, an contineatur ſoror. ff. de pact. l. tres fratres, nu. 11. 202

fratres ſi memorantur in ſtatuto de quib. intelligatur, ibid. nu. 16. eod.

fratres in diuiſione hæreditatis paternæ pron iſerunt non contrauenire diuiſioni, ẽt occaſione fideic. debiti, vel debendi ex teſtamento paterno, quid iuris. ff. de verb. obl. §. duo fratres. l qni Romæ, nu. 23. 188

Quid ſi parties aſſerant ſe habere notitiam teſtamenti, ibid. nu. 80.

fratres ſi mortuo patre ſint ſocij omnium bonorum, & vnus emerit fundum altero ignorante, & recepit chartam pro ſe tantum, an teneatur communicare. ff. ſi cert. pet. l. ſi ſocius, nu. 2. fol. 36. & in l. 1. C. qui teſt. fac. poſſ. num. 11. 85

fratres duo ſi habent hoſpicium commune vnus vult locare, alius non, ille præfertur, qui vult locare propter vſum deſtinatum, de lega. 1. l. ſerui electione. §. Labeo. nu. 16. 18

fratres duo ſi habeant caſtrum commune primogenitus debet tenere claues portarum. ff de reb. cred. l. cùm quid in 2. lect. nu. 40. 12

fratres ſi duo ſint, vel plures, & vnus eorum maritat ſororem, & illa ei facit pactum de non petendo hæreditatem paternam, an illud pactũ proderit alijs fratrib. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ante omnia, nu. 3. 197

fratres quando volunt diuiſionem bonorum facere inter ſe, an frater maior teneat facere portionẽ, & minor eligere. ff. de reb. cre. l. j. n. 39. 4

fratres duo ſocij omniũ bonorum, vnus emit gabellam à communi, & promiſit certam pœnam, alter ſtetit contra contractum, an per hoc quis incidat in pœnam. ff. de nou. ope. nun. l. is cui opus, nu. 4. & 5. 49

fratres vterini tantum ſuccedunt fratri vna cum conſanguineis tantum non habita differentia agnationis, & cognationis, ſol. matr. l. poſt dotem, num. 95. 96

fratres ſimul habitant mortuo patre in domo paterna, an videantur inuicem contraxiſſe ſocietatem. C. qui teſt. fac. poſſ. nu. 5. in l. 1. 85

fratres duo ſi ſunt in patris poteſtate, & alter donat alteri profectitia patre conſentiente, &c. an valeat don. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Treb. nu. 21. fol. 194 & in l. frater à fratre, ff. de cond. indeb. nu. 11. 186

De fratrib. in communi viuentibus, vide. C. de coll. l. vt neminem, nu. 4. & 5. fol. 69. Et in l. ſerui electione. §. Labeo, nu. 17. 18. 19. 19

fratres ſi tempore remittunt vnus alteri omne ius q habet, vel q habere ſpera, ſi tunc non ſuberat alia cauſa ſperandi aliquod ius in dictis bonis niſi ſolum ius fideicommiſſi, per talia verba intelligitur eſſe remiſſum ius fideicommiſſi, de li b. & poſth. l. nominatim, nu. 2. 162

fratres ſi maritauerint ſororem data ei dote, pro qua in inſtrumento dixit ſe eſſe contentã pro omni eo, q petere poſſet ex teſtõ patris in hereditate paterna, nõ obſtante tali renũtiatione poterit filia conſequi dictum à patre. ff. de tranſac. l. de his, nu. 2. limita, vt, nu. 3. & 4. 216

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Fratres si sunt plures, & sit pactum expressum inter eos, q̃ dos filiarum soluatur de communi, intelligitur semel tantum, nisi expresè aliter fuerit actum sol.mat.l. diuortio.§.quod in anno,nu.13. 24

fratres duo habentes feudum ab vno Principe, & vnus committit felloniam contra dominum,quia reliquit dominum periclitantem,alter eum pro sua probitate defendit vterque retinebit feudum. C. de colla.l.si emancipati,nu.10. 70

fratres duo si acquisiuerunt feudum in vna inuestitura, & sic coniunctim vnius alteri non succedit, nisi hoc expressum dictum fuerit, de leg.3.l.re coniuncti,nu.183. 188

frater habens notitiam fideicom. sibi post mortem fratres relicti si emitam fratre testam. eius portionem non præiudicet sibi, & existente conditione fideicommissi aget, & quia rerum dominus factus est, & si ipsarum non potest sibi fieri restitutio, consequetur pretium,quod succedit loco illarum d.l.qui Romæ.§. duo fratres ante, num. 35.de verb.oblig.duas alias conclusi.in materia vide ibi vsq; ad n.37. 189

fratres duo diuiserunt domum communem, relicta curia in medio pacto apposito,q̃ nemini liceat lumina communia obiscurare: vnus fratrum vendit partem suam domus, an emptor teneatur stare tali pacto.ff.de nou.ope nun.l.is cui opus,nu.7. 49

¶ Fratres religiosi: fratres minores,qui dicantur, in Auth. ingressi. C.de sacrosan.Eccles.nn.24. 21

fratres minores ingredientes monasterium, non acquirunt ordini suo, sed agnatis,vel cognatis,in Auth. ingressi, nu.15.quod an procedat si habeant priuilegium à Papa,nu.16.fol.eod. & quid de fratribus carmelitis,ibid.eod.num.& fol.

fratres Sanctæ Mariæ seruorum, an sint mendicantes, & an possint habere proprium.in d.Auth.nu.16. eod.

fratres professi. S. Augustini hæremi. succedunt cum suis fratribus carnalib.qui in seculo remanserunt in hæreditate patris,in Auth.ingressi.C.de sacrosan.Eccles.nu.17. eod.

fratribus minorib.non potest relinqui fideicom.vniuersale, in l. 2. ff.de leg.1.num.4. 9

frater ordinis minorum nullo modo est capax successionis,in l.plane.§. si duobus.ff.de leg.1.nu.21. 66

fratres ordinis minorum non possunt repudiare legatum factum ordini stante statuto, quòd guardianus,vel capellanus debeat habere quartam,in l.si mihi,& tibi.ff.de leg.1.nu.19. 39

fratres ordinis humiliatorum, an poterit Archiepiscopus eos corrigere, & visitare sicut ante consueuerat, dato, q̃ dicti fratres obtinuissent à Papa vnum de ordine suo, qui debeat eos visitare, & corrigere totũ ordinem,in l.quod in rerum.§.si quis post.ff.de leg.1.nu.5. 51

fratribus mendicantibus si factum sit legatum rei immobilis cum ipsi sint incapaces, an saltem quo ad æstimationem valeat relictum, in l. apud Iul.§.constat.ff.de leg.1.nu.20.17.& 41. 77

fratres ordinis.S.Fancisci licet non posset esse executor,deputati tamen potest vt eligat pauperes.ff.de acq.poss.l.1.§.item acquirimus, num. 52.& 53. 63

fratri mendicantium non potest relinqui etiam ad alimenta, de vulg.& pupil sub.l.ex facto §.Iul.nu.10. 151

frater minor seu de ordine mendicantiũ creatus Episcopus,an succedat parentib.ab intestato,de vulg.& pup.subst.l.ex facto.§.Iul.nu.9.eod.

fratres mẽdicantes sunt incapaces rerum immobilium, de leg.1.l.apud Iul.§.constat,nu.21. 77

fratres minores licet nihil petere possint de relictis, tamen possunt implorare officium iudicis, vt hæredes cõpellat. C. qui admitti ad bon. poss.l.1.num.9. 9

fratres mendicantes videntur magis incapaces quam serui pœnæ. de vulg.& pupil.subst.l.ex facto.§.Iul.nn.10. 151.in fi.

fratribus tertij ordinis si aliquid relinquatur, an veniant sorores monia les tertij ordinis.ff de pact.l.tres fratres,nu.6. 201

fratres mendicantes,an possint esse delegati apostoli.in rub. de offi.eius cui mand.est iurisd.nu.9. 52.in prin.

fratres minores,& mendicantes possunt esse testes Auth.ingressi,nu.20. C.de sacrosan.Eccles. 21

¶ Fraus facilius præsumitur in vlt. volun. quam in contractibus, in l.si is,qui.ff.de vulg.& pupil.nu.11.tol.113.& in l.quæ de legato.ff.de leg. 1.num.37. 88

fraus & simulatio qualiter inter se differant, in l.iuris gen. §. sed si fraudandi.ff.de pact.nume.2.fol.185.& qualiter probentur vide late, in l. Titia.§.idem respondit.ff.de verb.oblig.num.4.fol.218.& in l.1.C.si quis omi.causa.nu.2. 194

fraus quot modis fiat legi.in l.non dubiũ.C.de leg.n.56.cũ plu.seq.138

¶ Fru. in actio.bonæ fidei debent iure actionis,in l.1.C.de iud.n.9.141

fru.qñ petuntur iure actionis, vel officio iudicis mercenarij, an possint peti in eo.libello cum re.in l.edita.C.de eden.nu.32.cum trib.seq.65

fructus percepti ex re emphy.an faciat suos emphy. qui cessauit triennio soluere canonem, & tamen dominus nũquam declarauit ipsum cecidisse;in l.2.C.de iure emphy.num. 17. vbi etiam videbis de vsufruct.& malæ fidei possess. 198

fructus debentur marito pro rata durante matrimonio, & onera eius supportanti,in l.de diuisione.ff.sol.matr.nu.1.& 3. 16

Fructus dotis debentur marito post matrimonium actualiter perfectũ, & post traditionem dotis,in d.l.de diuisione,nu.3. eod.

fructus lucrantur ex titulo putatiuo cum bona fide, in l. si ante. ff.solu. matr.num.6. 18

fru.& pensio,an differant inter se,in l.diuortio.ff.sol.mat.nu.9. 20

fru.pendentes in alienatione fundi censentur esse pars fundi.in d.l.diuortio.num.50. 23

fructibus consumptis, debet agi ad eorum æstimationem, in l.diuortio. §.ob donatio.ff sol.matr.6. eod.

fructuum appel. an veniant extraordinaria promissa seu etiam ordinaria,quę præstantur vltra fructus,puta par caponum,plaustrum lignorum,in d.§.num.eod. eod.

fructus pecudum seruorum, & aliorum mobilium in dote consistentiũ restituuntur sol.mat. quemadmodum rerum immobilium. in d.l.diuortio.§.non solùm.ff.sol.matr.nu.1. 25

fructus percepti per hæredem non veniunt in rest. fideicom.sed benè in directa subst.in l.centuro.ff.de vulg.& pup.nu.16. 124

fructus viridarij simpliciter locati si viridarium bis in anno producat, an intelligatur de primis,vel secundis, vel de ambobus,in l.diuortio. §.quod in anno.ff.sol.mat.nu.11.& 12. 24

fructus non maturi,an sint restituendi cum fundo,sol. matr.in l.diuortio.§.interdum.ff.sol.matr.nu.14. 17

fructus & alia accessoria in actio.bonæ fidei veniũt à tpe moræ,in l.sciẽdum.ff.de leg.1.nume. 19.fol.10.& in l.apud Iul.§.fructus,eod.titu. num.6. 73

fructus medio tempore percepti,an veniant in legato facto in diem.in l. si quis bono.ff.de leg.1.nu.3.fol.50.vel etiam sub conditione.in l.domus.eod.tit.ff.nu.fin. 112

fructus debentur in legatario à tempore quo dominium in eum transiuit.in l.non amplius.§.cum bonorum.ff.de leg.1.nu. 17. fol. 54.qui tamen ante aditam hæreditatem percepti sunt:acquiruntur hær.vt in l.si tibi homo.§.cum seruus.eod.tit.nu.12. 156

fructus an & quando debeantur ante moram, in l.apud Iul.§.fructus.ff. de leg.1.num.7. 73

fructus percepti ex re subiecta restitutioni in euentum conditionis non restituuntur cum ipsa re nec compensantur cum expensis factis in re, sed etiam tales expensæ repetuntur,in l.domus.ff.de leg.1.nu.2. 112

fructus percepti à bonæ fidei. possesso. compensantur cum expensis ab eo in re aliena factis,ibid.nn.3. eod.

fructus qui percipiuntur in re prohibita alienari, an possit quis vendere pro toto tempore vitæ suæ, in l.filiusfam.§.diui.ff. de leg.1.num.25. in 2.lect. 170

fructus beneficiorum possunt capi pro satisfaciendo debitis clericorum est in subsidium deficien.alijs bonis clerici,ibid.nu.26. eod.

fructus percepti post mortem defuncti licet nunquam fuerint dicti defuncti, tñ poterit qs mitti in possessi.dictorũ fructuũ implorando beneficium,in l.huiusmodi.§.legatum.ff.de leg;1.num.23. 151

fructus an & quando sunt diuidendi quando fuit conuentum, q̃ creditor fructus prædij pignorati haberet pro vsuris, & debitor soluit ante fructus recollectos, qui tamen adhuc pendebant, in l.qui Romæ. ff.de verb.oblig.nu. 53.& quid quando redemit fundum fructib.plenum ex pacto luendi,quod inerat venditioni,nu.1. 186

fructus percepti ante,vel post oblationem factam,an sint restituendi retro emere volenti,in d.l.qui Romæ,nu. 54.& 55.

fructus non possunt durare ad triennium quin corrumpantur. sol.mat. l.diuortio.§.interdum.nu.12. 27

fructus an veniant in condictione indebiti.ff.de cond. indeb.l. indebiti, num.1. 173

fructus dotis non sunt proprièdos. sol. matr. l. diuortio.§.ob donationes,nu.3.fol.23. ante tamen matrimonium dicuntur dotis augmentum.ibid.num.4. eod.

fructus percepti ex alieno triennio vsucapiuntur.ff.de acq.poss.l. possideri.§. Neratius,nu.6. 74

fructib.consumptis debetur eorum æstimatio, non autem fructus. solu. matr.l.diuortio.§. quod in anno.nu.6. 24

fructus qui nascuntur in prædio rustico sunt ipso iure tacitè hypothecati.ff.de pact.l.item quia,nu.15.& 16. 176

fructus & partus sunt ex re mea cum ex re proueniant, sed vsura non est ex re nostra,sed propter rem. ff. de verb.oblig.l. si ita stipulatus fuero.§.Chrysogonus.nu.22. 148

fructus ex re legata, quæ est propria testatoris debentur etiam ante moram à die aditæ hæreditatis,de leg.1.l.cùm res.nu.8. 89

fructus percipiendi dicuntur, qui percipi potuerunt per ipsum petitorem,& non à possessore,de leg.1.l.apud Iul.§.fructus,nu.4. 73

fructus perceptos fuisse probatur per sacramentum actoris, vel rei, qui melius nouit veritatem,& est persona legalior.ibid.nu.5.

fructus non solùm percepti, sed etiam percipiendi sunt restituendi pupillo,etiam si conuentus habeat titulum.ibid.nu.9.

fructus pendentes censentur esse pars fundi, adeo quòd ex illis põt fieri supplemẽtũ legitimæ filio quamuis filius debeat habere legitimâ de sub-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ſubſtantia bonorum patris,& non de fructibus.in l.1. C.de iure emphy.num.87. 194

Fructus percepti per mulierem ante cõtractum matrimonium non veniunt in contributionem cum marito.ſol.matr.l.diuortio,nu.16. 20

fructus rei pignoratæ,an & qualiter extenuant ſortem. ff. de acq. poſſ.l. poſſideri.§.ex contrario.nu. 58.fol.80.& in l.diuortio. §. ob donatio. ff.ſol.matr.nu.5. 23

fructuum quantitas quando eſt certa , & determinata,tunc non deducitur aliqua impenſa.ſol.matr.l.fructus.nu.21. 19

fructus quando indicantur per ſententiam legis non eſt ceſſio nominis neceſſaria.ſol.matr.l.diuortio,nu.42. 22

fructus an dicatur,quod perceptum eſt ex protocollis. ff.de eden.l.quædam.§.nihil intereſt.nu.12. 172

fructuum perceptorum quantitas probatur per ſolum iuramentum. ff. de iureiur.l. admonendi. in repe.nu.186. 126

Comprobatur. per l.apud Iulianum.§.fructus.ff.de leg.1.n.5.fol.73

fructus percepit ex re donata ſemel tradita donatario quando non ſunt in rerum natura,quia donator conſumpſit,an teneatur.ff.de re iud.l. Neſennius.§.fundum.nu.2. 183

fructus de proximo recolligendi habentur pro recollectis , in l. diuortio.§.interdum.ff.ſol.matr.nu.15.fol.27.& in l.cætera.§. ſed ſi paraue rit.ff.de leg.1.nu.19. 82

fructus non cadunt in reſtitutionem fideicommiſſi,& tamen computantur in quartam.C.fam.ercif.l.filium quem.nu.27. 187

fructus qñ debentur ex certo fundo aut fructibus non natis,vel natis,& ſine culpa conſumptis, an obligatio extinguatur , an vero differatur in annos ſequentes.ff.de verb.obl.l.inter ſtipulantẽ.§.ſacrã.n.27.134

fructibus pendentib.in fundo non poſſunt dici duæ res.ſ.fundus, & fructus,de leg.1.l.cùm filiofam.nu.174. 38

fructus non veniunt in legato partis bonorum niſi à tempore quo hæres fuit in mora.ff.de leg.1.l.ſi quis bonorum,nu.1. 50

fructus propriè dicuntur reſpectu illius anni quo fundus datur in dotem,ſol.matr.l.diuortio.nu.1. 20

fructus vlterioris anni ſpectant ad maritum quando mulier prius perceperiſſet,ibid.nu.46. 23

fructus vſuræ, & intereſſe in dotem veniunt , & retinentur iure actionis de dote.ff.ſol.matr.in rub.nu.37. 4

fructus terminus ſi proferatur ab homine,vel ſtatuto ſeu à lege viua,puta à Principe reſpiciendo fructus futuros intelligitur deductis expẽſis.ſol.mat.l.fructus,nu.1.15.16.& 18. 18

fructus qñ preſtantur per ſingula quinquennia,vt eſt in ſylua,ꝙ aliàs ſtatuitur in anno,habet locũ in quinquennio tali, qa tale quinquenniũ iudicatur pro vno anno.ff.ſol. mat.l.diuortio.§.quod in anno.n.6.24

fructus non veniunt in actionibus ſtricti iuris , niſi à tempore lit.cõteſt. ff.de verb.oblig.l.ſi filiusfamilias.§. cum ſundum. nu.1.fol.127.& in l.pacta,quæ contra,nu.fin.C.de pact.fol.75.& in l.apud Iul.§.fructus. ff.de leg.1.nu.12. 74

¶Frumentum ſi nullus de comitatu extrahere poſſit ſtante ſic ſtatuto niſi propter vſum ſuum,aliàs incidat in pœnã.Si quis extraxerit propter vſum ſuum,licèt poſtea vendiderit, non incidit in pœnam.ff.de reb.cred.l.ſi quis nec cauſam,nu.4. 13

frumento indebite ſoluto, & per recipientẽ in eius vtilitatẽ conſumpto agitur ad pretiũ.ff.de cond.indeb.l.in ſumma.§.in frumẽto.n.1. 208

frumentum,vinum,& ſimiles res,quantum valent, debet attendi quantum vendi poſſunt in loco publico publici fori. ff.de verb. obl.l.qui Romæ.§.cohæredes,nu.fin. 183

frumenta & horrea publica ſi non ſufficiunt militib.tempore guerræ,& ſi neceſſaria eſt pecunia pro emendo talia, à tali neceſſitate nullus poteſt ſe excuſare.l.ſi ex toto.de leg.1.nu.17. 25

De frumento legato,in verbo legatum.in rub.de frumento lega.

¶Fruſtra quis petit,ꝙ intus habet,de leg.1.l.fideicõmiſſum,nu.2. 134

fruſtra aduerbium,ſignificat actum nullum ipſo iure , de vulg. & pupil. ſubſt.l.verbis ciuilib.n.3.fol.113.& in l.ea,quæ.n.9.C.de tranſa. 108

¶Fuga. Fugitiuus ſeu ſuſpectus , an & quando capi poſſit in loco prohibito,vel tempore prohibito,in l.vinum.ff.ſi cert.pet.nu.3. 42

Reliqua de ſuſpicione fugæ,in verbo Suſpicio,vbi debitore ſuſpecto de fuga.

fug facit ſemiplenã probationem.ff.de iureiur.l.admonendi.n.88. 103

fug ſerui non priuat dominum ſua poſſeſſione ciuili.ff.de acq.poſſ.l.1. § per ſeruum,qui in fuga.nu.2. 64

fugi ius videtur eſſe in loco vnde aufugit. l.huiuſmodi. §. legatum. de leg.1.num.5. 151

fuga ſeruorum non debet dominum aliquo damno afficere ſicut nec quodlibet factum ſeruorum.C.de ſer.fug.l.1.nu.14.13. 3

fuga incarceratorum,in plenè probet, & faciat eos haberi pro confeſſis, & conuictis.ff.de iureiur.l.admonendi. in repe.nu.172.fol.124.& in lect. nu.91. fol.104. & ſi ſit condemnatus ad mortẽ peccat fugiendo. nu.90.vbi determinat,quòd ſic ſecundum theologos.

fuga ſola facit indicium ſufficiens ad torturàm. ff.de iureiur.l.admonendi,in repe.nu.169. 124

¶Fundare ſundans ſe in paupertate , vel diuitijs tenetur illud probare, in l.ſi vero.§.qui pro rei.ff.qui ſatiſd.cog.nu.14. 130

fundatam habens intentionem de iure communi per exercitium certi articuli probatur poſſeſſio vniuerſalis iuriſdictionis.ff. de acqui.poſſ. num.40.in l.poſſideri. 72

fundare an quis poſſit ſe ſuper eo, ꝙ impugnauit qñ non impugnauit ip ſum factum,ſed eius ſolennitatẽ.in l.decem.ff.de verb.obl.nu.fin.fol. 164. vel quando ad alium effectum impugnat qdam reſpectu eius ſuper quo ſe fundat,in l.qui Romæ.§.Scia.cod.tit.nu.5. 184

¶Fundus & aqua per ſe fluens,an præſcribatur. ff.de acq.poſſ. l.1.num. 77.& 74. 56

De fundo legato in verbo Legatum,in rub.de fundo lega.

fundus & domus, an noſtra ſola deſtinatione conſtituantur , de leg.2.l. ſi domus,nu.25.& 28. 120

fundum vicinum intereſt noſtra emere etiam maiori pretio. l. 1. de leg. 1.num.90. 8

fundus ſi eſt datus pro arrha non realiter , ſed ſponſus conſtituit ſe nomine eius poſſidere,an valeat.ff.de verb.obl.l.1 itia.nu.fin. 216

fundus ſi promittatur ſimpliciter,intelligitur promitti ſine fructib.& ita fructus cenſentur excepti.ff.de verb.oblig.l. ſi filiusfamilias.§.cũ fundum,num.2. 126

fundus qñ eſt in obligatione licet poſſit pro patre ſolui , tamen adhoc vt pœna non cõmittatur non ſufficit partem fundi præſtari, ſed requritur,ꝙ totus detur.ff.de verb.obl.l.in executione.§.itẽ ſi ita,n.2.140

fundus vectigalis idem eſt,quòd emphyteuticus, quia fundus vectigalis tranſit cum ſuo onere ad quemcunque vadat,de leg.1.l.ſi domus.§. ſi fundus,num.1. 124

fundum concedi in peculium , & non donari qualiter hoc intelligatur. C.de colla.l ſi donatione,nu.2. 62

fundus licet ante factum legatum ſit vnus, tamen quando partes viſibiliter ſeparantur à teſtatore quælibet pars fundi eſt vnus fundus deſtinatione,de leg.3.l.re coniuncti,nu.110. 184

fundus ſi diſtat per 10.milliaria, decedens de fundo non amittit poſſeſſionem naturalem,imò eam retinet.ff.de acq.poſſ.l. clam poſſidere.§. qui ad nundinas,nu.2. 89

fundus dotalis non ſolùm releuat maritum ab onere ſatiſdandi , ſed etiam vxorem.ff.qui ſatiſd.cog.l.ſciendum.§.ſi fundus,nu.1. 140

fundus an habeat ius retentionis,& ſic quaſi poſſeſſionis naturalis abſq; animo alicuius.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.83. 56

fundus emphyteuticus, an poſſit donari , vel legari alteri ſine conſenſu domini directi,de leg.1.l.ſi domus.§.ſi fundus.nu.7. 124

fundus vbi transfertur ad aliquem ex neceſſitate ille tenetur ſtare locationi factæ per autorem,ſol.matr.l.diuortio,nu.32. 22

fundus quando alienatur plenus fructib. tunc illi fructus cenſetur pars rei,& non vt fructus ſol.matr.l.diuortio,nu.50. 23

fundum meum ſi tibi locauerim ad quinquennium pro certa annua pẽſione ſi tu fundum ſine cauſa deſeruiſti (quamuis poſtea alij locauerim pro eadem penſione)potero abs te etiam penſionem petere.l.diẽ functo,nu.33.ff.de offi.aſſe. 64

fun. quando datur in dotem æſtimatus , intelligitur datur cum omnib. oneribus , & obligationibus niſi ſit pactum in contrarium. l.ex conuentione,nu.3.C.de pact. 77

fundi alicuius ſi tibi proprietatem donauerim reſeruato mihi vſufruct. vſque in tempus mortis meæ , nihilominus dicetur donatio inter viuos.ſol.matr.l.quæ dotis,nu.41. 48

fundum qui vult donare habet eum pro derelicto.ff.ſi ex noxa. cau.agatur.l.1.nu.5. 143

fundus ſi apprehendatur,an dicatur apprehenſus theſaurus ab eo abſcõditus,& an theſaurus dicatur propriè pars fundi.ff.de acq. poſſ.l. poſſideri.§.Neratius,nu.10. 74

fundus & pdiũ,an differãt,vel an ſint idẽ.l.ſi ꝓ fundo.C.de trãſ.116.114

fundi appellatione intelligitur de toto, de toto, de leg.1.l. ſerui electione.§.cum fundus,nu.23.fol.20.& in l.plane.§.ſi eadẽ.eo. it.n.18. 63

fundum ſi vendo tibi , excepto iure coloni , qui medietatem fructuum habere debet ſi nullus reperiatur colonus præter venditorem illa reſeruatio nihil operatur.ff.de iureiur.l.admonendi,nu.26. 100

fundum promittens licet videatur promittere proprietatẽ, & vſumfructum tamen non intelligitur promittere pleno iure niſi hoc exprimat.ff.de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Titius,nu.8. 196

fundi appellatione venit vtrunque.ſ.proprietas, & vſusfructus.ff.de verbo.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Titius,nu.9. eod.

fundi appellatione venit pars ſi apparet de mente teſtantis , de lega. 1.l. planè.§.ſi ita Titio,nu.12. 67

fundo ſoluto à primo promiſſore liberatẽ etiã ille, qui ſecundo loco ꝓmiſit ſolũ vſumfr.ff.de verb.obl.l.eũ qui ita.§.q proprietatẽ,n.4. 102

fundus,hęc dictio generalis eſt comprehendens tam pratum quam vineam.ff.de leg.1.l.ſi qui in fundi voc.nu.33. 14

fundum vendens in quo erant fructus pendentes intelligitur etiam fructus vendidiſſe.ff.de leg.1.l.cùm filiofam.nu.180. 38

fundus ex cauſa tranſactionis actori traditus ſi fuerit euictus agit de euictione ſi non eſt traditus,ſed apud tranſigentem dimiſſus ipſo euicto non agit.l.ſi pro fundo,nu.1.C.de tranſact. 113

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Fundum ſi promiſerim nõ vendere alij niſi tibi, per talem conuentionem non poſſum aſtringi ad vendendum tibi. ff. ſi quis cau. l. in eum. §. qui iniuriarum, nu. 37. 38. & 40. 156

fundus datus in dotem ſi ſit produ ctiuus duplicis fructus, tam in iudicatur pro fructibus vnius anni, ff. ſol. matr. l. diuortio. nu. 45. 22

fundi plures poſſunt conſtitui ex vno, ſola deſtinatione. de leg. 1. l. quod rerum. §. ſi quis poſt. nu. 4. 51

fundum ſi tibi conceſſerim in emphyteuſim per 10 annos hoc pacto, q̃ de fructibus dares ſingulis annis. 10. corbes frumenti Titio, vel vni hoſpitali, q̃ ſi ceſſaſti in ſolutiõe canonis, & propterea fundus ad me ſit reuerſus, q̃ ego ſimiliter tenebor ſingulis annis. 10. corbes frumenti Titio, vel hoſpitali, de in ius voc. §. patronum. el 1. nu. 5. 111

fundum ſi aliquis vendat cum fructibus iam maturis tales fructus ſpectant ad emptorem. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. interdum, nu. 15. 27

¶ Furor qualiter probari poſſit & per quæ ſigna. l. furioſum. C. qui teſt. fac. poſſ. num. 4. 92

furor ſuperueniens poſt contractum matrimonij illud non diſſoluit, in l. patre furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. nu. 2. 32

furioſus retinet ius patriæ poteſtatis in liberis, nu. eod. eod.

furioſus & mentecaptus æquiparantur, ibid. nu. 3. eod.

furioſus nullum penitus habet intellectum cum æquiparetur dormienti, & in quo differat à pupillo, in l. pu illus ſi fari. ff. de acq. her. n. 4. 71

furor ſuperueniens, an purget præcedens vitium ingratitudinis, in l. patre furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, num, 42. fol. 34. & in l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. num. 28. 149

furioſus qui commiſit mortale peccatum ante furorẽ nulla contrictione ſecuta ſi moriatur, an iudicetur damnatus, in l. ex facto. ff. de vulg. & pup nu. 29. fol. 149. & in l. ſi ſeruum. ff. ſi ex noxa. cauſa agatur, nu. 8. fol. 120. & in l. 1. ff. de his, qui ſunt ſui. nu. 41. 34

furioſus qui commiſit delictum ante furorem propter quod debeat decapitari, durante furore non poteſt decapitari. in d. l. ex facto, nu. 30. & 31. fol. 149. & in l. ſeruum. ff. ſi ex noxa. cau. aga. nu. 7. 144

furioſus qui etiam naturaliter non obligatur, an poſſit eſſe fideiuſſor, in l. ſi pupillus. ff. de verb. oblig. nu. 4. 201

furioſus non põt in cõtumacia cõſtitui. in l. furioſo. ff. de re iud. n. 2. 154

furioſus acquirit ex cauſis ex quibus quæritur ignoranti, in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acq. poſſ. nu. 3. 61

furioſus ſi eſſet ſuus hæres ex potentia ſuitatis, an confirmaret tabulas exemplares, de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto, nu. 39. 150

furioſus æquiparatur mortuo, ſed ſi mortuus puniri non debet, ergo nec furioſus. C. qui teſt. fac. poſſ. l. furioſum, nu. 8. 92

furio. ſi mutuauerit pecuniam à principio non põt eſſe mutuũ, q̃a non põt transferre dominiũ. ff. de reb. cred. l. rogaſti. §. ſi à furioſo, n. 3. 29

furioſus non poteſt facere teſtamentum. C. qui teſt. fac. poſſ. l. furioſum, nu. 1. fol. 91. & in l. apud Iul. §. conſtat. ff. de leg. 1. nu. 4. 76

furioſus ſi fecerit teſtamentum nec apparet quo tempore fecerit, an in furore vel in dilucidis interuallis, quid erit præſumendum, in d. l. furioſum. num. 3. 91

furioſus & demens ſeu mẽtecaptus quomodo differãt. ff. ſol. mat. l. ſol. matr. §. volũtatẽ aũt. n. 11. fol. 14. & in l. furioſum. C. q teſt. fa. poſ. n. 2. 91

furioſus non eſt capax alicuius cõtractus. ff. de re iud. l. furioſo, n. 1. 154

furioſus habetur pro conſentiente eo caſu quo ſi fuiſſet ſanæ mẽtis nõ habuiſſet cauſam contradicendi. ff. ſol. mat. §. voluntatẽ aũt, nu. 10. 13

furioſus licet non poſſit facere teſtamentum, ſi tamen quis fecerit teſtamentum, dum eſt ſanæ mentis furor poſtea ſuperueniens non infringit teſtamentum. C. qui teſt. fac. poſſ. l. ſi is, qui. nu. 1. 86

furioſus non poteſt contrahere matrimonium. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. l. patre furioſo, nu. 4. 32

furioſus & infans non acquirunt poſ. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur, nu. 10. ſed quid cum auctoritate curato. ibid. nu. 16. 58

furioſus an quis inducatur ex ſermonib. poſitis in teſtamento, & ſic ex quib. cognoſcatur, de leg. 1. l. apud Iul. §. conſtat. nu. 4. & 5. 76

furioſus etiam obligatur in contractibus in quibus obligatio contrahitur re ipſa ſine conſenſu. ff. de re iud. l. furioſo. nu. 9. 154

¶ Furnarius ſi conceſſit mihi, & Titio, q̃ poſſimus decoquere in furno ſuo gratis omnis hebdomada decem ſtaria frumenti, an Titio mortuo mihi accreſcat eius portio, in l. re cõiuncti. ff. de leg. 3. n. 226. 190

furnarius ſi teneat̃ coquere panẽ pro aliquo & eius familia pro certo p̃tio annuali ſi familia poſtea augeat̃, an furnarius erit obligatus ad coquendũ panẽ pro tota familia. C. de verb. ſign. l. ſuggeſtioni, n. 6. 193

¶ Furtum & fur. Furtum non probatur per acclamationes factas in domo de noctè ad vicinos, ſuccurrite quia fures ſunt in domo, qui omnia exportant. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. nu. 19. 170

furtum non committitur quando nullus eſt cuius res contractetur. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. cum quis admi. nu. 6. 110

furtum ſi plures commiſſerint, & Epiſcopus dicat excommunico vnum ex illis, qui tale furtum fecit, nullus eſt excommunicatus. ff. de lib. & poſth. l. nominatim, nu. 17. 163

furto ſi furripuerim pecuniam, & ſolui creditori meo, translatũ ad dominium immixtione, an ſim liberatus. ff. ſi cert. peta. l. ſingularia. num. 12. 32

Fur & moroſus æquiparantur. ff. de re iud. l. intra dies. §. ſi homo. num. 2. fol. 153. & in l. inter ſtipulantem. §. Stichum. ff. de verb. oblig. num. 1. fol. 135. & in l. quod te. ff. ſi cert. pet. nu. 28. 16

furtum ſine contrectatione rei non committitur. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ſi rem, nu. 1. 86

fur deprehenſus in domo animo furandi antequam incipiat aliquid cõtrectare punitur extra ordinem. ibid. nu. 2. eod.

fur licet pro vno furto non poſſit ſuſpendi, ſed benè pro trib. ſi tamen furtum ſit notabile poterit ſuſpendi. l. 1. nu. 7. C. de prec. impe. offe. fol. 47. cum furtum vnum valde magnum æquipolleat tribus, in l. cùm ſeruus. ff. de cond. cau. dat. nu. 8. 164

furtum an committatur per ſimplicem negationem depoſitarij, vel comodatarij, in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. nu. 6. & 10. 113

furtum non cadit in re immobili nec in re hær. ibid. nu. 11. fol. eod. & in l. naturaliter. §. nihil commune. eod. tit. nu. 5. 99

furtum an fiat vendendo rem alienam, & contrectando pretium inuito domino. C. de proc. l. ſi precium, nu. 2. 130

furtum an dicatur committere, qui occultat inſtrumentũ aduerſarij ſi illud non contrectet de loco ad locum. l. ſub prætextu. nume. 6. C. de tranſact. 111

fur diurnus dicitur ſuper quem cadit ſol, nocturnus vero ſuper quem non cadit. de lib. & poſth. l. Titius. §. Lucius. nu. 17. 195

furtum quotuplex ſit. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. nu. 4. 112 in fi.

furtum non committit, qui putauit dominum conceſſurum. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium, nu. 11. 209

furtum ſibi factum fuiſſe, qui iurauit non ſemper habet condictionẽ furtiuam. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. idẽ Pomponius, n. 10. 11. & 12. 95

furem vel alium malefactorem, an quis indicare teneatur. ff. de cond. ob turp. cau. l. 1. §. ſi tibi iudicium. nu. 1. 2. & 6. 167

fur cui data eſt res ob cauſam, ſed non eſt translatum dominium tenetur furti. ff. de cond. cau. dat. l. cùm ſeruus. nu. 3. 164

fur quamuis ſit manifeſtus ita quod debeat furca ſuſpendi, tamen per hoc non efficitur crimen publicum, vt quilibet de populo admittatur ad accuſandum. ff. de cond. cau. dat. l. cùm ſeruus, nu. 4. eo.

furtum quare impediat præſcriptionem, & quid in crimine expilatæ hereditatis. ff. de acquir. poſſ. l. Pomponius. §. cum quis adminiculo, num. 5. 110

furtum dicitur enorme quando eſt valde ſcandaloſum, licet ſit modicum. ff. de cond. cau. dat. l. cùm ſeruus. nu. 4. 164

furtum ſi ſit factum alicui ſi ſuſpicio eſt cõtra vicinos poſſunt torqueri ſi ſint mali nominis. ff. de in lit. iur. l. in actionibus, nu. 42. 149

furtiua res nunquam poteſt vſucapi. ff. de acq. hæred. l. ſi quis extraneos. num. 1. 86. in fin.

fures & latrones non poſſunt inuicem paciſci, vel ſtipulari, quòd inter ſe diuidatur præda, quia ſimiles ſtipulationes ſunt turpes, & nihil valent. ff. de verb. oblig. l. generaliter, nu. 2. 56

furtum committitur animo lucrandi ſibi vel alteri. C. de fur. l. ſi ex pecunia, num. 5. 5

furtum vt committatur, an ſtet in voluntate domini. C. de fur. l. ſi ex pecunia. nu. 7. eo.

furtum dicitur triplex, improbum, improbrius, & improbiſſimum. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 11. 3

furti crimen & expilatæ hæreditatis in quo differant, & an crimen expilatæ hæreditatis ſit peius furto, & an impediat vſucap. in l. ſi quis, de acq. hær. nu. 1. fol. 86. & in d. l. 1. C. de ſer. fug. nu. 11. 3

furtum quot modis fieri poteſt vt oriatur actio furti, vel non competat actio furti. &c. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 3. 2

furtum vitium reale afficit rem furtiuam ad quemcunque vadat. C. de ſer. fug. l. 1. num. 9. eod.

furtum ſi cui fuit factum de noctè eſt præſumendum, q̃ fecerint vicini, & propter hoc poſſunt torqueri. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 33. 222

furti actio, an concurrat cum actione commodati. in l. ſi ex pecunia. C. de fur. num. 11. 6

furtiua condictio competit etiam contra hæredem furis, in l. ſi duo patroni. in §. idem Iul. ff. de iureiur. nu. 4. 83

furtiua condictio ad rem & actio furti ad pœnam dupli proditę ſunt ex cauſa furtiua. in l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. nu. 11. 19

¶ Futurum coniunctiui importat etiam futurum tempus, de leg. 1. l. Stichum, num. 8. 21

futurum ſubiunctiui. quando reperitur in præterito, & in futuro, ſi apponatur, in l. vel ſtatuto intelligitur in futuro. l. hoc edictum. §. hæc autem verba, nu. 5. ff. quod quiſque iuris. 96

futura in iudicium veniunt in trib. caſib. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipulatus fuerim. §. cum ſtipulamur. nu. 10. 125

futurum ſubiunctiui voluero, formatur à præterito perfecto indicatiui, & ſic rem perfectam cum effectu ſignificat. ff. de verbo. oblig. l. ſi quis ſtipulatus. num. 7. 156

futurum ſubiunctiui, & fururum indicatiui differunt. in d. l. ſi quis ſtipulatus. num. 5. eod.

fururum eſt incertum, & poteſt ſe habere ad eſſe vel non eſſe. de leg. 1. l. Stichum qui. nu. 2. 21

De

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

De litera G.

GABELLA. De statutis disponentib. circa gabellam vide infra in verbo statutum, in rub. de statutis disponentib. de gabellis, & supra in verbo Collecta.

Gabellam nemo soluere cogitur de rebus quas portat ad vsum proprium, & probatur per solum iuramentum portantis, in l. cætera. §. sed si quis. ff. de leg. 1. nu. 9. 80

Gabellam pub. si quis non soluat, an debeat eius domus destrui, in d. l. cætera. in §. hoc Senatusconsul. nu. 3. eod.

Gabellam an teneatur filius soluere. de hær. in l. in suis. ff. de lib. & posth. num. 11. 178

Gabella non soluitur de contractu inualido. ff. de acq. poss. l. possideri. §. Nerua filius, nu. 7. 74

Gabella si debeat solui ex forma statuti de contractu venditionis non soluetur de contractu promissionis. ff. de eo, quod certo loco. l. in bonæ fidei, num. 5. 217

Gabella non debet solui pro solutione etiam stante statuto, q̃ de quolibet contractu soluatur gabella. ff. de pact. l. ab emptione. nu. 17. 212

Gabella debetur de contractu totaliter refecto. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile, num. 19. 13

Gabella an debeat solui pro hæreditate, vel pro relictis in vlt. volum. C. de edi. diui Adri. tol. l. edicto. nu. 3. 173

Gabellas à potestatibus ementes, & soluentes singulis annis, an dicantur emere, vel locare. ff. de præscrip. verb. l. insulam. nu. 5. 228

¶ Gades an sit portus patria, vel insula, & vnde dicatur, in l. si mihi, & tibi. §. si quis seruos. ff. de leg. 1. nu. 2. 39.

¶ Guardianus fratrum minorum, & priores mendicãtium dicuntur habere dignitatem, & delegati à sede apostolica esse possunt. in rub. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. nu. 10. 52

¶ Geminatio actus plus operatur quàm simplex. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. num. 37. 48

geminatio licet multum operetur, recipit tamen restrictionem congruam, in l. is, qui. ff. de acq. hær. nu. 37. 74

geminatio horum, si potest & debet, importat necessitatem. in l. Gallus. ff. de lib. & posth. nu. 27. 200

geminatus actus vbicunque requiritur ad inducendum consuetudinem requiritur, q̃ diuerso tempore sit factus. in l. si certis annis. C. de pact. nu. 5. fol. 88. & in l. si quis in conscribendo eod. tit. nu. 24. vel nu. 25. vbi reperies de confessione, & nu. 1. de hoc verbo fuse. 90

geminatio multum operatur, & declarat enixam voluntatem. l. cunctos populos. nu. 21. C. de summ. Trin. in lect. Papi. fol. 7. & in l. si quis in conscri. C. de pact. nu. 23. 90

geminatio eiusdem actus nihil operatur vltra primum. ff. de verb. oblig. l. qui bis idem, nu. 5. 49

geminatio ostendit enixam voluntatem testatoris. de leg. 1. l. cum filiofam. num. 65. 33

geminatum verbum non auget sensum de liberis, & posthum. l. nominatim. nnm. 8. 162

Reliqua de geminatione actus in verbo Actus.

De geminatione confessionis in verbo Confessio.

¶ Generalitas, circa dispositiones generales; vide quæ supra posuimus in verbo Dispositio.

generalitas qualiter restringi possit, in l. si de certa re. C. de trãs. n. 2. 112

generalis clausula, vide sua. in verbo Clausula.

generalis prouisio quo ad omnes idem operatur, quod specialis circa specificata, in l. fideiussor. ff. de leg. 1. nu. 9. 93

generalis repetitio confirmatoria continet etiam legata inutilia, non sit in generali proroga. in l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. nu. 15. 49

generalia verba in dubio debent referri ad vtilia, & non ad inutilia. ibidem num. 12. eod.

generalis renuntiatio infra in verbo Renuntiatio.

gñalis confirmatio nõ porrigitur ad id q̃ specialiter est cassatũ in l. doli clausula. ff. de verb. ob. n. 2. fol. 170. & reliqua. s. in verbo Cõfirmatio.

generalis si est sermo, iudicatur in eo insertus ordo iuris. in l. qui Romę. §. Scia. ff. de verb. oblig. nu. 9. 184

generalitas non est ita restringenda vt captio insurgat, & inutilitas. de leg. 1. l. legato generaliter. nu. 15. 71

generalitas cuiuslibet legis debet attendi in generalibus singulorũ non autem in singulis. l. non dubium nu. 36. C. de legi. 37

¶ Gener non est ita subditus socero in reuerentia, sicut est nurus patri mariti. l. sicut autem nu. 3. ff. de re iud. 170

¶ Genitiuus, non semper importat proprietatem, & dominium, de re iudi, ait prætos, nu. 2. 148

genitiuus coniunctus cum dictione ex, significat originem. ff. de nou. ope. nun. super rub. nu. 5. 2

genitiuus habet piuersas significationes, propriè tamen significat dominium. ibid. nu. 4. eod.

genitiuus quando importat tempus significat perfectionem, in l. si cui legetur. ff. de leg. 1. nu. 1. 91

¶ Genus, vel quantitas perire non potest, in l. 1. C. de iure emphy. num. 83. fol. 194. & in l. huiusmodi. §. si cui homo. ff. de leg. 1. nu. 1. 144

Genere remoto remouetur, & quælibet eius species, in l. filius à patre. ff. de lib. & posth. nu. 10. fol. 196. & in l. si causa. C. de transa. num. 16. fol. 113. & in l. sciendum. de leg. 1. nu. 3. 9

Genus prædicatur de suis specieb. q̃ sunt partes subiectiuæ. in rub. ff. de leg 1. n. 2. & quæ dicatur pars subiectiua seu prædicamentalis, n. 6. 2

Genus necessario ponitur posita specie. ibid. nu. eod. eo.

Genus cum sit in abstracto non est qualificabile, in l. si à substituto. §. hæres. ff. de leg. 1. nu. 2. 86

Genus q̃n non potest verificari nisi in vna specie habetur pro specie, in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posth. nu. 7. fol. 203. & non inducit incertitudinem, vt in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. obl. n. 11. 184

Generi per speciem derogatur. de leg. 1. l. si quis testamento. §. apud Iul. nu. 7. 8. & 9. fol. 135. & in l. q̃ in rerum. eo. tit. in §. si quis post. n. 6. fol. 52. & in l. si tibi homo. §. si testamento eo. tit. nu. 16. fol. 155. & in l. cũ filiosam. eo. tit. nu. 55. fol. 32. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 7. 180

genera non possidentur ergo ibi non cadit actio in rem. l. edita. ver. ratio quia Genera. C. de eden. nu. 11. 63

Genus vel nomen appellatiuum quotiescunque præcedit ad plures personas, & subijcitur relatiuum quos, istud relatiuum quos, ita stat distributiuè sicut dictio quisquis. de vulg. & pupil. l. si pater, nu. 9. 117

Genus apud legistas sumitur pro specie. ff. de acq. poss. l. possideri. §. Genera. num. 8. 86

Genus idem debet operari in suo genere, q̃ species in sua specie. de leg. 1. l. si fideiussor. nu. 9. fol. 93. & in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig. nu. 13. 197

De legato generis vide in verbo legatum, in rub. de reb. simpliciter, vel in genere legatis.

De debitore generis in verbo Debitor.

¶ Gerere & gestum à falso procuratore potest dominus ratificare. ff. de cond. cau. dat. l. si procuratori falso. nu. 1. 162

Geri communiter dicitur, quod à pluribus promiscue geritur. l. 1. num. 16. C de transact. 94

Gesta per prælatos intrusos quorum electio fuit nulla nihil valent. ff. de iureiur. l. iusiurandum. §. pupillus. nu. 13. 89

Gestum à falso procuratore, an dominus possit habere ratũ siue ad suũ commodum siue ad damnum. C. de proc. l. licet. nu. 10. 132

Gesta per falsum procuratorem in audictia principis per ratihabitionẽ domini non reconualescunt. ff. de cond. cau. dat. l. si procuratori falso, n. 7. 163. & in l. si quis iniquũ. §. si proc. ff. quod quisq; iur. n. 10. 98

Gesta per procuratorem Cæsaris dummodo eius commodum respiciãt valent. l. quæ acta. nu. 1. ff. de offi. proc. Cæsa. 49

Gesta à prælato non confirmato per superiorẽm non valent. l. Barbarius. nu. 50. ff. de offi. præto. 43

Gabella ab aliquo qui primo non habuit titulum non valent. l. Barbarius, nu. 52. ff. de offic. præto. 44

Gesta à quibusdam auditoribus domini legati si non apparet de legatione, an valeant. l. Barbarius. nu. 53. ff. de offi. præto. eo.

Gesta per Barbarium, an valuerint. l. Barbarius. nu. 1. ff. de offi. præto. 41

Gerere se pro hærede q̃n dicatur filius in ver. & filius, in ver. hæres.

¶ Gerundium importat necessitatem licet non semper. in rub. ff. de lib. & posth. num. 23. cum seq. fol. 160. & quid in significatione actiua. in rub. C. de eden. nu. 7. 59

¶ Gladius aliquando pro gladio ciuili punitiuo delictorum. l. Imperiũ. nu. 1. ff. de iur. omn. iud. 70

Glossa. Glossæ auctoritas quanta sit, in l. vt vim. ff. de iust. & iur. n. 34. 7

Glo. dictum debet intelligi secundum legem quam alleg. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 129. fol. 36. & in l. 1. eod. tit. nu. 98. 8

Glo. duæ vel plures vincunt auctoritatem vnius. de lega. 3. l. re coniuncti. num. 16. 178

¶ Gradus substitutionis põt cãri duplex ex vna oratione, & vnico contextu verborũ, de vulg. & pup. substi. l. cohr̃di. §. qui discretas. n. 5. 145

Gradus omnis à quo filius in potestate est præteritus à principio est iure nullus. de lib. & posth. l. à primo. nu. 5. 173

Gradus capitur pro persona, de vulg. & pup. substi. l. sed si plures. §. nemo institutus. num. 2. 119

Gradũ primũ valere non est necesse quo ad essentiã, seu valorẽ substitutionis vulgaris, de lib. & posth. l. & si pepcerit. § si ita testatus, n. 2. 167

Gradus secundus substitutionis non põt dici pendere à primo, & esse illi accessorius nec ratione causalitatis, nec ratione essentię, aut validitatis. de lib. & posth. l. & si pepercerit. §. si ita testatus, nu. 11. eo.

¶ Grãmatica mala an admittatur, in l. cùm filiof. ff. de leg. 1. nu. 102. 35

¶ Gratia, gratitudo gratum, & gratis.

gratia secundi homicidij in qua non fuit facta mentio de primo nihil valet. in l. nec damnosa. C. de prec. Impe. offe. nu. 3. quod an procedat si literæ gratiæ sint geminatæ. nu. 4. 48

Gratus quilibet hodie præsumitur nisi contrarium probetur, in l. liberi. C. de inoffi. test. nu. 1. fol. 175. & in l. omnimodo. eo. tit. nu. 7. 176

Gratitudo sequens quando tollat ingratitudinem præcedentem, in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. nu. 69. 12

Reliqua in verbo Ingratitudo.

Gratũ seruitium sequens facit præsumi iniuriæ præcedentis remissionẽ, ibid.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

ibid.num.eod, eod.
Gratis quando aliquis tenetur aliquid facere ſi accipiat pecuniam, turpiter,& iniuſtè accipit,in l.1.ff.de cond.ob turp.cau.nu.1. 166
gratiam tibi facimus,hæc verba,quid importent, in l.huiuſmodi.§.edes, ff.de leg.1.nu.9.cum ſeq. 144
Gratia conceditur per viam ſupplicationis,& talis ſupplicatio non impedit reſtitutionẽ.ff.de re iud.l.ſi ſenẽ obtulit.§.condẽnatũ.n.18.146
Gratiæ ex quo ſunt æquales, qui primo præſentauit reſcriptum erit potior in præbenda,de leg.1.l.ſi pluribus,nu.29. 61
Grauare & grauamen,ſi ſit ſucceſſiuum,& perpetuum non currit tempus appellandi.in l.prætor.§.ſi aliquando.ff.de nou.ope.nun.n.9. 46
Grauare intelligitur teſtator pro ea parte pro qua honorauit, in l.ſi quis in fundi vocabulo.§.ſi quis hæres.ff.de leg.1.nu.1. 15
Grauari propriè non dicitur,qui grauatur ſub conditione, & tunc poterit grauari in plus quàm ei relictum fuerit, in l.cùm filiofam.de lega.1.num.51. 33
Grauamen iniunctum hæredi hæredis, vel legatum ſub nomine appel, & non proprio valet ſi aliquid perueniat ad grauatum, ex l. diſpoſi, vel caſu fortuito non incontinenti, ſed ex interuallo,ibid.nu.52. eo.
Grauare hæredem minus quàm ſit poſſibile in dubio teſtator præſumitur,in l.ſerui elect.§.cum fundus.ff.de leg.1.nu.1.& 18. cum ſeq. fol. 19.& in l.ſi ita ſit ſcriptum. eo.tit.nu.18.34.& 36.fol.43. & in l.apud Iul.§.conſtat,eod. tit.num.19.fol.77.& in l.ſi duob.reis.§.hæres,eod. titu.num.6. 46
Grauare ſi non poſſum hæredem meum,nec tunc hæredem. hæredis, in l.ſi Titio.§.ſicuti.ff.de leg.1.nu.11. 162
Grauare quilibet poteſt fideicommiſſo ſibi ſuccedentes ab inteſtato de iure ciuili,vel prætorio,de leg.1.l.ſi Titio.§.ſicuti,nu.8.& 14. eod.
Grauamen debet eſſe commenſurabile oneri iniuncto, de lega.1.l.cùm filiofam.num.48. 32
Grauamen caſu deficiens cedit lucro eius, qui eſt grauatus, de leg.1.l.ſi Titio.num.16. 162
Grauari debet in alio,qui in vno alleuiatur.ff.de iureiur.l.eum, qui.nu, 4.fol.95.& in l.1.§.denique.ff.ad Trebell.nu.7.fol.205.& in l.ſeruũ filij.§.ſi idem ſeruus.ff.de leg.1.nu.15.fol.85.& in l.cùm res.ff.de leg, 1.nu.27.fol.89.& in l.re coniuncti.ff.de leg.3,nu.96. 183
Grauamen non poteſt imponi in legitima patroni.l. ſi arrogator, num, 32.de adoptio.fol.37.nec in alia,in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1,num. 12,fol,364.& in verbo Legitima.
Grauamen vbicunque eſt cauſa alicuius commodi: ceſſante grauamine ceſſat ipſum commodum.ff.de iureiur.l.eum,qui.nu,1. 95
Grauatus per fideicom. detrahit quartam de omnibus bonis, quæ appellatur quarta Trebell.de vulg.& pup.ſubſt.l.Centurio.nu.2. 123
Grauare non poſſum quem non honoro,hęc regula limitatur quinque modis.C.de fideicom.l.ab eo.nu.1.fol.203.& in l.ſciendum.ff.de leg, 1.nu.22.fol.10.& in l.ex tribus.C.de inoffi.teſt.nu.3.fol, 173.& in l. cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.31. 31
Grauari poteſt filius exhæredatus, qui nullum cõmodum capit ex teſt, præter legatum,& à fortiori eius ſubſtitutus, in l. cùm filiofam. ff.de leg,1.num.43. 32
Grauari licet non poſſit filius in legitima, vt ſupra in verbo Legitima. tamen eius ſubſtitutus bene poteſt,ibid.nu.44.& 45. eod.
Reliqua vide ſupra in verbo Legatum, in rubr. qui & à qui. poſſit leg, &c.& in rub.de grauamine adiectio.leg.& infra in verb. Hæres,& ſupra in verbo Filius,& in verbo Fideicommiſſum.
¶Grex recipit incrementum, & diminutionem, & tamen ſemper eſt vnum,in l.grege.ff.de leg.1.nu.1. 50
grege legato non veniunt capita aliena, nec etiam in executione fienda mediante ſententia iudicis,ibid.nn.3. eo.
gregis appellatione,quæ animalia deueniant,in l. ſi grege.ff.de leg.1.nu. 4.cum ſeq. eod.
Grege legato ſi omnia capita ſunt mortua excepto vno,illud non debetur cum non poſſit aliorum vicem ſupplere,ibid.nu.6. eo.
¶Guarentigia quid ſit, & inſtrumentum guarentigiatum qualiter fiat, & quamuim ſeu auctoritatẽ habeat, in l. error.C. de iur. & fac.igno. num.25.fol.43.& in l.1.§.ſi quis ita.ff.de verb.oblig.nu.28. 9
guarentigiæ præceptum an habeat vim ſententiæ diffini. an interlocutoriæ,in d.l.error.C.de iur.& fac.igno.nu.26. 44
Reliqua vide infra in verbo Inſtrumentum.
¶Guerra, quod vigeat, vel quod liga ſperetur paria ſunt ad hoc vt fiat remiſſio propter guerram, in l. clam poſſidere. ff.de acq.poſſ.nu.34. fol.90. §.qui ad nundinas, & an ſit verum,quòd propter guerram ſit fienda remiſſio,in l.1.C.de iure emphy.nu.84. 194
Guerra dicitur ſterilitas,quia vis hoſtium, & ſterilitas æquiparantur, in l.1.C.de iure emphy.nu.85. eod.
Guerra numeratur inter caſus fortuitos,in d.l.1.nu.87. eod.
Guerra non dicitur propriè in latronibus,ibid.nu.88. 194
Guerra ſi duo habeant adinuicem poteſt iudex vetare,& præcipere ſub certa pœna, quòd vnus non tranſeat ante portã alterius.ff. de re iud. l.quod iuſſit,num.18. 157
Guerra probatur præceſſiſſe per inſtrumentum treugæ,in l.decem.ff.de verb.oblig.num.18. 165
¶Gulfus maris Venetorum eſt in eorum dominio, & poſſunt alijs interdicere ibi nauigationem,in l.ex hoc iure.ff.de iuſt.& iur.nu.27. 9

De litera H.

HABERE. Habens filios in hominib. adipiſcendis præfertur non habenti.l.1.ff.ſol.matr.nu.13.fol. 5
Habuit & recepit,hęc verba an verificentur ex ſola preſent. pecuniæ,in l.ſingula.ff.ſi cert.pet.nu.40. 35
Habens ius emphyteuticum finiturum morte, vel ius vſusfruct. in aliquibus rebus legando res illas potius intelligitur legare ius finiturũ, & ſic facere legatum inefficax quàm grauare hęredem onere redimẽdi illas res.limita tamen vt ibid.C.de leg.l.vxor patrui.nu.1. 188
Habeat,verbũ eſt commune,de vulg.& pup.ſubſt.l.Centurio,n.69.131
Habet aliquis propter ſocium illud quod non haberet propter ſe.C.de inoffi.teſt.l.ſi mater,nu.final. 163
Habere eatenus quis dicitur ex cauſa lucratiua legati, quatenus remanet deducto onere.de leg.1.l.non amplius,nu.1. 52
Habere fundum magis intereſt quam pecuniam, de leg.1.l.fideiuſſor.§. meminiſſe,nu.2. 94
Habeto verbum relatum ad legatarium,importat,ꝙ intelligatur legatario conceſſa electio legati alterna.de leg.1.l.planè.§.ſi Titio, n.7.67
Habeatur, hoc verbũ poſitum ſuper vero ſignificat veritatem,ſinautem ſuper ficto ſignificat fictionem.C.de teſt.mil.l.ſi Ruffinus,nu.7. 74
Habere plura remedia noſtra intereſt, in l.2.§.ex plurib. ff.de acq.poſſ. num.11. 75
¶Habilitas extremorũ ſufficit in fictione translatiua circa principalem perſonã domini,& ſic circa ea, quæ principaliter finguntur, non per quandam conſequentiã.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,n.119. 124
Habilitas extremorũ,an requiratur in his,quę finguntur in conſequentiam.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.152. 123
Habilitas extremi à quo an requiratur in fictione, de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore,nu.153. 126
Habilitas ad aliqua iura non habet eorum effectum donec ad actũ perueniat,quæ tñ regula limitatur.C.de inoffi.teſt.l.quamuis,nu.2. 162
Habilitas extremi à quo,an requiratur in fictione translatiua.ff. de vſucap.l.ſi is,qui pro emptore,nu.155. 126
Habilitas an requiratur tribus temporibus in inſtitutione conditionali,in l.ſi is,qui hæres.ff.de vulg.& pupil.nu.1. 119
¶Habitatio patris cenſetur habitatio filij.ff.qui ſatiſd.cog.l.ſciendum, num.28. 140
Habitationem habens poteſt eam alteri locare,de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum,num.18.& 19. 26
De habitatione legata,vide infra in verbo, Legatum, in rubr.de domo, & habita.lega.
¶Habitus,& potentia,an & quando ſufficiant, vel nõ,in l.2.C. de inoffic.teſt.num.4. 162
Habitum pluralitas requirit pluralitatem priuationum. ff. de nou. ope. nun.l.de pupillo,nu.2. 16
Hebræus,vide infra in verbo Iudeus.
¶Hæreditas quid ſit.in rub.ff.de acq.hær.nu.9.fol.56.& in l. licèt inter priuatos.C.de pact.nu.12.fol.82.& in l.1.ff.de leg.1.nu.83. 7
Hæreditatis appellatione bonorum poſſeſſio continetur, in l.emancipata.C.qui admit.nu.11. 11
Hæreditatem paternam, qui acceptat cogitur pupillarem ſubſtitutionẽ acceptare,in l.quidam.C.de iure delib.nu 2.cum ſeq. 164
Hæredita,appella.an contineatur emphyteuſis, & feudum,in l.quod dicitur.ff.de verb.oblig.nu.30. cum ſeq. & ſupra in verbo Fundum, & in verbo Emphy. 205
Hęredita.an acquirat bonæ fid.poſſeſ.quando ille adiuit iuſſu ipſius,qui credebatur eſſe in eius poteſtate,in l.qui in aliena.§.1.ff.de acq. hære. num.15.cum ſeq. 61
Hæreditatem an acquirat filius patri non præcedente iuſſu,in d.l.qui in aliena.§.interdum,nu.12. 64
Hæreditatem profectitiam an poſſit pater cogere filium,vt repudiet,in l.is,qui.§.neque.ff.de acq.hær.nu.25.& 28. 75
Hæreditatem aduentitiam ſi filius repudiet, an ſolus pater poterit illam adire,& quid ſi filius per lapſum temporis repudiauit in totum, vide latè in d.§.neque,nu.33 cum ſeq. eod.
Ad hæreditatem aui an admittatur nepos patre repudiato, vel penitus excluſo,in l.ſi quis filium.§.ſi filius.ff.acq.de hær.nu.10. 67
Hæreditas ſeruo ſine libertate dari non poteſt,in l.ſi ita ſcriptum.§.1.ff. de lib.& poſthum.2.cum ſeq. 182
Hæreditas adita an acquirat dominium,in l.Gallus.§.& quid ſi tantum. ff.de lib.& poſth.nu.125. 214
Hæreditas nondum apprehenſa an poſſit auferri per legitimationem licet adita ſit.ibid.nu.126. eod.
Hæreditas an dicatur delata poſthumo,qui naſcitur pendente dubio ex agna.mortuo,in l.is poteſt.ff.de acq.hær.n.56. 82.in prin.
Hæreditas non adita non dicitur in bonis noſtris nec hæres dicitur habere

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

bere aliquod ius quæsitum, sed quærendum, in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 112. & 114. fol. 35. & in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. num. 123. 214

Hæreditas licet auferatur alicui tanquã ab indigno, per hoc tñ non desinit esse hæres ipso iure, de vulg. & pup. substl. ex facto. §. Iul. n. 2. 151

Hæreditas an & quando fungatur vice personæ. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore, nu. 35. & 14. melius. 28. 19

Hæreditas iacens non comprehenditur à statuto cridarum disponente aliquem debere comparere cum iuribus suis intra certum tempus. ff. de vsucap. l. si is, qui pro emptore, nu. 29. eod.

Hæreditas capti ab hostibus non est verè hæreditas, sed fictè. ff. de vsuc. l. si is, qui pro emptore. nu. 57. 121

Hæreditas patris viuo patre, vel aliorum ascendentium, etiã post mortem patris non dicitur debita filio, sed quasi debita. l. si emancipata, nu. 4. C. de iuris, & fac. ign. 40

An in hæreditate viuentis dicatur, quis habere spem, in l. de quæstione. C. de pact. nu. 4. 91

Consensus præstitus in contractu celebrato per aliquos super hæreditate consentientis sortitur naturam vltimæ voluntatis, & efficitur ambulatorius, & reuocabilis vsque ad mortem. l. de quæstione. C. de pact. num. 12. eod.

Si filia renunciauit cum iuramento hæreditati patris viuentis in manibus fratrum, & patris, potest pater solus disponere non obstante iuramento, quòd filia simul cum fratribus succedat æqualiter. d. l. de quæstione, nu. 13. & 23. 91

Hæreditas si non potest dari extraneis per pactum, an poterit dari filijs. d. l. de quæstione. C. de pact. num. 22. fol. 92. & an possit dari in causa dotis, in l. pactum, quod de pact. nu. 2. & 4. 80

An valeat conuentio facta inter aliquos de hæreditate viuentis q̃ sperãt inter eos certo modo diuidenda. m. l. de quæstione. C. de pact. in fin. 93

Hæreditatem patris potest filius respuere, & acceptare legitimam sibi relictam per viam contractus, & quid si filius tit. hereditario veniat, in Auth. vnde & si parens. C. de inoffi. test. nu. 1. & 5. 168

In generali renunciatione hæreditatis intelligitur renunciatum legitimæ, vel iuri petenti supplementum nisi de ea fiat specialis mentio, in l. si quando. §. & generaliter. C. de inoffi. test. nu. 5. 179

Quid si in generali renunciatione interueniret iuramentum, in d. §. generaliter, nu. 6. eod.

Quando mater instituit filios hæredes si emancipentur à patre, ne bona acquirantur patri, & filij moriantur antequã emancipentur à patre, qd erit de ista hæreditate matris, an spectabit ad consanguineos matris, vel transmittetur ad patrẽ, in l. filijs matrẽ. C. de inof. test. n. 4. 173

Hæreditas iacens, & pupillus æquiparantur. l. cùm debitoris. C. de iud. num. 1. 145

Contra hæreditatem iacentem potest perueniri ad primum decretum, in l. cum debitoris, de iud. nu. 1. eod.

Hereditas transit in fideic. vniuersalem cum onere legatorum, & creditorum, ad Senatusconsul. Treb. l. qui quadringenta, nu. 6. 206

Hæreditas si non est soluendo pro debitis, & pro legatis fideic. est inutile, de leg. 1. l. si fundum per fideic. nu. 2. 159

Hæreditas quædam est, quæ nunquam dicitur iacens, de acq. hær. super rub. num. 7. 56

Hæreditas quando est adita desinit esse hæreditas, ibid. num. 8. fol. eod. & in l. quas vero. §. quod si stipula. ff. si cert. pet. nu. 8. cum seq. fol. 66. & in l. 1. §. veteres. ff. de acq. poss. nu. 14. fol. 67. & in l. si filium. §. in omni. ff. de acq. hær. nu. 20. 68

Hæreditas transit ad fiscum cum onere legatorum nisi fiscus repudiet, vel hæres istud procurauit, de leg. 1. l. si seruus plurium. §. si quis autem, num. 1. 95

Hæreditas remanet penes hæredem indignum si fiscus nolit auferre. ibidem, num. 2. eod.

Hæreditas quando est adita per hæredem, sed nondum restituta fideicõmissario vniuersali, an tunc teneatur non solùm creditoribus, sed etiam legatarijs. ad Senatusc. Treb. l. 1. §. si quadringenta, n. 6. 206

Hæreditas non transit plene iure in emptorem hæreditatis, sed omnia iura actiua, & passiua, remanent penes venditorem, de leg. 3. l. re coniuncti, num. 117. 185

Hereditas, si non sit adita testamentum est nullum, legataque corruunt, de leg. 1. l. serui electione, nu. 6. 14

Hæreditas aliud est & aliud sunt bona. l. re cõiuncti, de leg. 3. n. 100. 200

Hæreditas impropriè dicitur quando defertur successio patri ex testamento filij in castrensi peculio, vel quasi. l. 1. §. hoc autem, in 2. lect. ff. ad Senatusconsul. Treb. nu. 9. 16

Hæreditas si non est soluendo, vel qñ deducto ære alieno nil supereſt de hæreditate, tunc elegata, & fideic. nihil valent, d. l. 1. ff. de leg. 1. n. 77. 7

Hæreditas legitima debetur tota ex præsumpta voluntate defuncti. l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 53. 12

Hæreditatem videtur testator tacitè reliquisse filijs filiorum ex quo eos onere fideicommissi grauauit, secus si nullum fideicom. eis iniungeretur, in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 36. 32

Hæreditas opulenta, quæ sit, in l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. 1. num. 8. 54

Hæreditatis viuentis spes, non solùm in patre, sed etiam in alijs reprobatur, in l. seruum filij. ff. de leg. 1. nu. 14. & 15. 83

Hæreditas an in foro conscientiæ possit retineri per scriptum in testamento minus solenni, & an naturaliter tunc ei debeatur, in l. nemo potest, in 2. lect. de leg. 1. num. 77. & 95. fol. 108. & in 1. lect. num. 72. 73. & 75. 102

Quid si veniens ab intestato occupet hæreditatem contra scriptum hæredem, ibid. nu. eod. eod.

Hereditas, an possit in foro conscientiæ auocari per nepotem testatoris ab herede scripto in testamento in scriptis subscripto, & sigillato à septem testib. in cuius apertura non fuit in specie citatus ipse nepos prout debebat, & non fuerunt seruata requisita à iure, quæ habentur in tit. ff. quemadmo. test. aper. per totum, in d. l. nemo potest, nu. 16. & 84. in 1. lect. fol. 103. melius in 2. n. 96. fol. 103

Hæreditas an facilius reuocetur per tacitam, & præsumptam ademptionem quam legatum. l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 25. 178

Hereditatem si tutor, vel curator pupilli seu adulti rogatus sit à testatore restituere, licet in effectu ipse pupillus, vel adultus videatur rogatus, tamen solus tutor potest restitutionem facere, secus si sit grauatus solus pupillus, vel adultus, tunc solus tutor sine pupillo non potest, in l. 1. §. si filio. ff. ad Senatusconsul. Treb. nu. 4. 201

Hæreditatem quando filius, vel seruus instituti grauati sunt restituere, tunc solus pater, vel dñs possunt eam restituere. d. §. si filio. nu. 5. eod.

Hereditas non potest restitui per pupillum tutori eo auctore, & quare, sed adultus curatori suo potest restitutionem facere. l. 1. §. fuit quesitum, nu. 1. 8. 20. & 21. ff. ad Treb. 201

Hereditas licet non possit tutore auctore restitui ipsi tutori per pupillum grauati ei restituere, an cum eius auctoritate possit adiri, licet pupillus sit grauatus tutori restituere. §. fuit quesitum, nu. 22. eod.

Hæreditas in dubio præsumitur directo relicta, in l. Marcellus. ff. ad Senatusconsul. Treb. nu. 25. 208

Hereditate non adita legata, & fideicommissa non debentur. d. l. hęc verba. nu. 4. de leg. 1. 11

Hereditate nondum adita per hęredem si seruus legatus aliquid acquirat, q̃ acquiratur hęredi, nisi hęres moram fecerit in adeunda hęreditate. l. si tibi homo. ff. de leg. 1. nu. 12. 154

Hereditatis adeundę, vel repodiandę sufficit pro ratione voluntas. l. titio pater. ff. de leg. 1. nn. 11. 157

Hereditas si non sit adita, sed repudiata dicitur impugnari iudiciũ defuncti, & corruit tota voluntas testatoris, & omnia disposita in testamento annullantur, & reducunt rem ad causam intestati. d. l. filio pater. num. 10. eod.

Hereditari paternę se immiscuisse filius in dubio non præsumitur nisi probetur per creditores. d. l. filio pater. nu. 22. eod.

Si filius in potestate abstinuerit se ab hereditate patris, quod propter exi stentiam suitatis confirmentur tabuiæ pupillares, & tutelę libertates. d. l. filio pater. nu. 15. eod.

Hereditas si est diuisa per patrem in testamento, per viam prælegatorũ inter filios institutos ne postea deueniant ad rixas, tunc si aliquis eorum repudiat partem suam hereditatis non debet habere prælegatorum. d. l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 26. eod.

Hæreditas an elapsis triginta annis possit amplius adiri de iure ciuili sicut de iure prętorio. d. §. bonorum. nu. 10. 199

Hereditatem restituens debent distingui ab eo cui fit restitutio. l. 1. §. si autem collegium. ff. ad Treb. nu. 9. 203

Hæreditatis venditor remanet adhuc hęres, & conuenitur actionibus hereditarijs sicut prius, in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 126. 184

Hereditatis venditor cum semel fuerit hęres, an possit amplius desinere esse hæres. d. l. re coniuncti. vidã nu. 139. vbi hęc 3. nat. 186

Hereditatem vendens vtique possidere videtur, nisi dolo feciſſet quominus possideat. d. l. re coniuncti. nu. eod. eod.

Hereditatis emptori non competunt nisi illę actiones, quę tunc temporis competebant quando fuit hęreditas vẽdita, quę nõ in futurũ cõpetunt, & q̃ commoda, & incommoda spectent ad ipsum emptorem respectu portionis venditę. in d. l. re coniuncti. nu. 136. eod.

Hereditatis emptor acquirit omnia iura vtilia particularia actiua, & passiua, quę in eum transferuntur ex venditione hereditatis sibi facta, & quid de iuribus vniuersalibus. in d. l. re coniuncti. nu. 135. eod.

Hæreditatis emptor, qui emit an eo, qui erat etiam pupillariter substitutus an acquirat etiam ea, quæ consequutus fuit venditor ex substitutione pupillari. d. l. re coniuncti. nu. 137. eod.

Hæreditatis emptor, an acquirat ea, quæ obueniunt iure accrescendi. l. re coniuncti. nu. 127. eod.

Hæreditas iacens incidit in pœnem conuentionalem (licet non possit in mora constitui) quando pœna committitur absq; hominis interpellatione ex lapsu diei appositi. ff. de verb. obl. l. ad diẽ. n. 4. & 5. 125

Hæreditas quando dicatur esse soluendo. C. de iure delib. l. scimus iam. §. in computatione. nu. 10. 168

Hæreditas si deferatur pupillo non infanti, ita quod patri non quæratur vsusfru. tunc auctoritas patris non sufficit pupillo ad adeundam hæredita-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

hæreditatem rationem ponit. C. de iure delib. l. infanti, nu. 13. 162
Hæreditas ſi ſit delata infanti tranſmitti ur ad patrem mortuo infante, etiam ſi adita per patrem non fuit. C. de iure delib. l. ſi infanti. n. 3. 161
Hæreditas defertur libere ab inteſtato patronis, & manumiſſoribus. C. de fideicom. l. cùm ſecundum. uu 4. 201
Hæreditas acquiritur abſque aliqua apprehenſione poſſeſſionis rerum hæreditarium, & ita dominium, poſſeſſio tamen non acquiritur niſi mediante apprehenſione facti. C. de iure delib. l. ſi ſorori. nu. 1. 160
Hæreditas ſi non adeatur per hæredē ſcriptum legata, vel fideicommiſſa relicta illo teſtamento irritantur. C. de fideic. l. eā quam. n. 12. 206
Hæreditas dicitur titulus lucratiuus quando extraneus hæres inſtituitur. C. de codi. l. ſi quis agere, nu. 8. 182
Hæreditas ſi iure ſuitatis eſſe delata exiſtenti in primo gradu adeo ſibi eſſet infixa, quod etiam repudiet, non tamen deſinit eſſe hæres ſaltem nomine. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſth. § ſi filium, nu. 34. 176
Hæreditatem petens ex teſtamento in ſcriptis etiam ſi petat iure fideicommiſſi, habet tamen remedium. l. fin. C. de edi. diui Adr. toll. ſecus, qui petit hæreditatem ex codicillis factis in reſcriptis. C. de codi. l. ſi quis agere, num. 16. 183
Hæreditas primi fratris reperitur in hæreditate ſecundi. de vulg. & pup. ſubſt. l. ex duobus. nu. 3. 140
Hæreditate vēdita ſi euincantur res ſingulares non agitur de euictione, quia res ſingulares non venditæ ſunt principaliter, ſed per conſequētiam. l. 1. ff. de leg. 1. nu. 82. 8
Hæreditas dicitur vniuerſitas iuris, quæ non poteſt conſiſtere ſine corporib. l. 1. ff. de leg. 1. nu. 83. eod.
Hæreditas quando non poteſt adiri ex teſtamento errore teſtatoris errātis in conditione perſonæ inſtitutæ, tamē legata, & fideicommiſſa debentur à venientibus ab inteſtato. C. de fideicom. l. eam quam. nu. 3. & 10. cum plu. ſeq. 205
Hæreditas non deuoluitur ad cauſam inteſtati niſi prius excluſa, & perempta cauſa teſtati, de acq. hær. l. nec is. § hæres inſtitutus. nu. 11. 78
Hæreditate delata filio ſi pater conſenſu filij adijt eſt ſatisfactum iuris ſolennitati. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. § iuſſum. nu. 27. 92
Hæreditas quando expreſsè, & principaliter aditur mens incipit tractare de geſtione pro hærede declarando quando & per quos actus facti inducatur. de acq. hær. l. pro hærede. nu. 6. 83
Hæreditas opulenta differt à locuplete. vide qualiter. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. § ſeruus municipium. nu. 8. 90
Hæreditas poteſt pactis inter viuos dari ad pias cauſas. ff. de pact. l. tale pactum. § pater qui. nu. 14. 206
Hæreditas eſt corpus imaginatum ac repreſentans perſonam defuncti inductum à iure ciuili. de acq. hær. l. 1. nu. 5. 57
Hæreditas ſicut ſola voluntate aditur, ita etiam ſola voluntate perditur. in l. is, qui. de acq. hær. nu. 2. 76
Hæreditas quo iure fuerit inuenta. de acq. hær. ſuper rub. nu. 14. fol. 57
Hæreditas aliud eſt, & aliud aditio hæreditatis. de acq. hæred. l. quandiu. num. 8. 59
Hæreditas quando non poteſt adiri ex teſtamento propter errorem teſtatoris circa perſonam inſtituti, an legata debeantur à cohæredib. l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 17. 11
Hæreditas vt acquiratur per ſeruum requiritur duplex voluntas ſerui. ſ. & domini, & rationem ponit, ꝙ voluntas domini eſt de forma, ſubſtantiali. de acq. poſſ. l. 1. § hæc quæ de ſeruis. nu. 1. 68
Hæreditas non repræſentat perſonam defuncti ſecundum iuris gentiū, ꝙ attenditur in foro conſcientiæ. de acq. hær. ſuper rub. nu. 17. 57
Hæreditas delata infanti plenè ei defertur à iure. de acq. hær. l. is poteſt. num. 54. 81
Hæreditas eſt de iure ciui. de acq. hēr. l. nec is. § hēres inſtitutus. n. 19. 78
Hæreditas patris vt non pertineat ad filium multa poſſunt accidere. de acq. hær. lis. poteſt. nu. 21. 80
Hæreditas ſi eſſet opulenta non poſſet adhuc ſolus pupillus eam adire cum non intelligat cauſam ſuæ aditionis. de acquir. hære. l. pupillus ſi fari. num. 3. 71
Hæreditas dicitur alicui delata licet ſubſit aliquod impedimentum circa perſonam hæredis inſtituti. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 54. 81
Hæreditas dicitur delata etiam ignoranti. ibid. nu. 51. eod.
Hæreditas quando purè ſe offert ex teſtamento, vel ab inteſtato dicitur delata largè. ibid. nu. 52. eod.
An & quando propriè dicatur delata. in l. 1. C. qui admit. nu. 4. fol. 8. & in l. 1. ſi quis extra. ff. de acq. hær. in § ſciendum. nu. 5. 87
Hæreditatis eſſe incapacem, & conſequenter prohiberi à tali lucro eſt pœna. de vulg. & pup. l. ſi is, qui hæres. nu. 4. 119
Hæreditatem credens ſibi delatam ex vna cauſa cum ſit delata ex alia ſi adeat non efficitur hæres. de acq. hær. l. ſi is ad quem. nu. 3. 88
Hæreditas iacens æquiparatur beneficio poſſeſſori, & vbicunque lex fingit rem inanimatam poſſidere, ſemper fingitur bonę fid. poſſeſſor, quia lex nunquam fingit malam fidem. ff. ſi cer. pet. l. cuius qui in pro unicia. § quod ſi ſtipulatus. num. 7. 66
Hæreditates relinquuntur honeſtiore, & pleniore tit. quàm legata. l. 1. de leg. 1. num. 26. 5
Hæreditas licet de iure cluili, & de ſubtilitate verborum potius inferatur ſuo hęredi quàm deferatur. de acq. hęr. l. is, qui putat. nu. 22. 77
Hęreditatis priuatio non dicitur propria illa in qua filius eſt inſtitutus pure pro parte, de lib. & poſth. l. filius à patre. nu. 20. 197
Hęreditas poſtquam eſt adita non dicitur propriè hæreditas. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. veteres. nu. 14. 67
Hęreditas iacens non propriè datur in ſuis, ibid. nu. 4. & in l. 2. ff. de acq. hęr. nu. 22. fol. 59. & in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. nu. 10 fol. 178. & in rub. ff. de acq. hęre. num. 6. & 8. fol. 56. & in l. ſi filius hęres. ff. de lib. & poſth. nu. 10. fol. 178. & in l. ſi poſt mortem. ff. de leg. 1. nu. 7. 116
Hęreditas patris, & aliorum aſcendentium nō dicitur debita filio, nedū viuo patre, ſed nec poſt mortem patris, & ideo ſi ea priuatnr non dī propriè pati damnum. l. ſi emancipata, num. 4. C. de iur. & fac. ign. 40
Hęreditas prout eſt iacens eſt quoddam intellectuale repręſentans perſonam defuncti in omnibus iuribus actiuè, & paſſiuè, & illud eſt ius, quod appellatur hęreditas. de acq. hęr. ſuper rub. nu. 4. 57
Hęreditas non poteſt dari per donationem cauſa mortis ſicut nec per codicillos. l. licet inter priuatos. nu. 1. & 2. C. de pac. fol. 81. & in l. quę dotis. ff. ſol. matr. nu. 45. 48
Hęreditas vera iacens complet vſucapionem licet inchoare non poſſit. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 56. ſed inchoare non poteſt. nu. 121. & an & quando in quęſitis procedat vſucapio in hęr. iacente. nu. 13. 73. 166. 167. fol. 126
Hęreditas iacens dicitur dominium ſeruorum hęreditariorum aliarum rerum hęreditatis. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 160. 126
Hęreditatem teſtamentariam, vel legitimam delatam filiofam. non poteſt filius repudiare ſine patre, nec ècontra, de acq. hęr. l. is, qui. §. neque filius. nu. 1. 75
Hęreditatem paternam ſi aliquis diuiſerit cum fratribus tanquam eorum frater, poſtea vt poſſet matrimoniū contrahere cum aliqua puella, iurauit ſe non eſſe filium illius cuius putabatur, an per hoc fratres poſſint aliquid repetere per condictionem indebiti, vel condictione ſine cauſa. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ante omnia, nu. 3. 197
Hęreditatis vires ſemper ſufficiunt in fideicommiſſo vniuerſali, nam hęres non vltra illas grauatus eſt reſtituere. ad Senatuſconſul. Treb. l. Marcellus. num. 66. 210
De aditione hæreditatis, & eius repudia. vide ſupra in verbo Aditio, & infra in verbo. Repudiatio, & in verbo Filius.
De petitione hæred. vide infra in verbo Petitio hæreditatis.
¶ Hæres. De tranſmiſſione legatorum ad hæredes, vide infra in verbo Tranſmiſſio. & in verbo Leg. in rub. de leg. tranſ. ad hæredes. de tranſmiſſio. hær. ad hæredes, in verbo Tranſmiſſio.
hæredes quomodo teneantur ad legata, vide infra in verbo Legatum, in rub. quomodo hæredes teſtantis, &c.
Hæredū qualitas quotuplex reperiat. in l. qui ſe patris. vnde lib. n. 20. 32
Hæres ignorans an conſtituatur in mora. in l. vinū ſi cert. pet. n. 10. 43
Hæredes neceſſa. vt ſunt ſerui non præſumuntur ſcire ea, quæ continentur in teſtamento, ſecus eſt in extraneis. in l. quas vero. §. quod ſtipula. ff. ſi cert. pet. num. 4. 66
Hæres extraneus datus cohæres ſeruo neceſſario hæredi inſtituto non facit ſeruum deſinere eſſe hæredem. ibid. nu. 12. 67
hæres an & quando teneatur redimere rem legatam à teſtato. quæ prius obligata erat. in l. prædia. C. de fideicom. nu. 2. fol. 202. & ſupra in remiſſio. in prin. huius materię dotis.
hæres an probetur quis eſſe probando poſſediſſe res hær. & qualiter probetur. in l. 4. C. vnde legiti. nu. 1. 39
hæres eſſe non poteſt, qui teſtatorem occidit, ſeu cauſam mortis præbuit. in l. ſororem. C. de his quib. vt indig. nu. 4. 180
hæredum appella. an & quando intelligatur de primo tantū. in l. in annalibus. C. de leg. nu. 1. 189
hæres nunciati, qui ſpernit nunciationem tenetur ad patientiam demolitionis licet non ad impenſam, in l. is cui opus. ff. de nou. ope. nun. n. 1. & quid de hærede prælati. nu. 3. fol. 49. & in l. non ſolùm. §. morte. eod tit. nu. 11. 29
hæres poſſidet rem hæredi. non ſolùm tit. hæredi. ſed etiam titulo quo defunctus poſſidebat. in l. 2. §. 3. ff. de acq. poſſ. nu. 12. 61
hæres vtens acceſſione, & adminiculo ſui auctо. debet vti cum ſuis vitijs. in l. Pompo. §. cum quis. ff. de acq. poſſ. nu. 1. & 8. 110
hæres vtitur acceſſione poſſeſſ. defuncti, & temporis vacantis hær. in d. l. Pompo. in §. quæſitum. nu. 13. 112
hæres non debet eſſe melioris conditio. nec dicitur habere plus iuris q̃ defunctus cum eadem perſona cenſeatur. ibid. nu. 8. 23. & 28. eod.
hęredis titulus plenior eſt quàm tttulus pro emptore. in l. Pomp. §. quęſitum. ff. de acq poſſ. nu. 8. 111
hæres grauatus præſtare alimenta an poterit præſtare in domo propria, vel an teneatur præſtare in domo aliena. in l. cùm hi. §. vult igitur. ff. de tranſ. nu. 9. cum ſeq. fol. 219. & in l. diuortio. ff. ſol. matr. nu. 24. 21
hæres pro ea parte pro qua non eſt hæres non tenetur ſtare diſpo. teſt. in l. ſi quis ita. §. ea lege. de verb. oblig. nu. 6. 121
hæres an in rebus hær. prætendat titulum lucratiuum. in l. inter ſtipulā. §. ſi rem quam. ff. de verb. oblig. nu. 2. 134

hæres

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Hæres promiſſoris, quod ex neceſſitate ſoluit, vel conſtituit ſeruitutem promiſſam poteſt repetere à cohæredibus. in l. ex ſtipula. §. ex his. ff. de verb. obliig. nu. 5. 21

hæres vnius promiſſoris ex pluribus in genere abſolutus per ſententiam liberatur à patre ſuo, licèt re vera nil ſoluerit in l. ſtipula. §. ſi tamen hominem. ff. de verb. oblig. nu. 4. 24

hæres per ignorantiam veniens contra contractum celebratum à defuncto incidit in pœnam appoſitam in contractu. ff. de verb. oblig. l. cùm filiofam. ſeruum. §. in hac ſtipulatione. nu. 2. 93

hæres ſi agit, & petit contra illum, qui fuit ſtipulatus à defuncto amplius non peti ſub pœna, incurrit pœnam etiam ſi fuit ignorãs. ff. de verb. oblig. l. cùm filiofa. ſeruum. §. in §ac ſtipulatione. nu. 3. eod.

hæres, vel legatarius non poſſunt grauari de adoptando aliquem in filium, & ſi non adoptauerint perdant legatum, vel hæreditatem, quia tale fideicommiſſum, vel grauamen non valet. eſt enim contra bonos mores. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. nu. 8. 208

hæres idem eſt, quod dominus. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. etiam ſi parente. nu. 4. fol. 224. & in l. Centurio. ff. de vulg. nu. 31. 123

hæres inſtitutus, quando eſt grauatus teſtituere hæreditatem filio cum morietur talis diſpoſitio habet in ſe conditionem cauſalem ſi filius ſuperuixerit poſt hæredem grauatum. C. de inoffic. teſtam. l. ſcimus antea. §. cum autem. nu. 3. 180

hæres cogitus ſoluere hominem integrum, quando in hæreditatem non eſt aliquis communis ſeruus, & ſic iſte hæres habet neceſſe redimere ſeruum alienum, aut ſoluere totum. ff. de verbo. oblig. l. ſtipulatio. §. ex his. num. 13. 23

hæres, qui ſemel eſt, licet ei vt ab indigno auferatur hæreditas, vel ipſo iure deſinat eſſe hæres, tamen admittitur ex ſubſtitu. pupillari facta per illa verba quiſquis. de vulga. & pupilla. ſubſti. l. ex facto. §. Iulianus. nu. 1. 151

hæres ſi ſim ab inteſtato, qui fui hæres Seij ex teſtamento, ego etiam dicor hæres Seij ex teſtamento per mediam perſonam Titij, cui ſucceſſi. de acq. hære. l. qui aliena. §. interdum. nu. 9. & 25. 64

hæres obligatur ad legata ſub conditione tacita. ſ. ſi hæreditatem adiuerit. ff. de verb. oblig. l. quoties in diem. nu. 3. 106

hæres in quem tranſit inſtantia cauſæ tenetur denuo ſatiſdare cum per mortem rei extincta ſit prima ſatiſdatio. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſi deceſſerit. nu. 3. 128

hæres ſoluens ſcienter fideicommiſſum relictum in minus ſolenni voluntate facit, vt nec ipſe nec eius hęres poſſit repetere. C. de fideicom. l. & ſi inutiliter. nu. 1. 200

hæres ſi non apparet quis ſit, & fiat proclama publicum, vt quicunque ſit hæres intra tale tempus compareat. ſi comparet aliquis, qui dicat ſe hæredem, an teneatur creditoribus. C. de iure deliberan. l. ſi curatoris. nu. 2. 160

hæres, qui petit tempus ad deliberandum debet interim habere res hæreditarias penes ſe. C. de iure deliberan. l. ſcimus. §. ſinautem hoc aliquis. numer. 4. 170

hæres, qui adiuit hæreditatem teſtatoris occiſi, & non eſt vltus necem defuncti priuatur ſucceſſione, quæ fiſco applicatur. C. de his quibus vt indig. l. 1. nu. 4. fol. 177. niſi excuſetur iuſta cauſa, vt in l. ſi ea. eod. tit. num. 1. fol. 179. & in l. ſororem. eod. tit. nu. 1. 179

hæres, quod non poſſit grauari vltra vires hæreditarias, quando teſtator reliquid, vel fecit legatum ad pias cauſas. l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nu. 2. fol. 13. & in 2. lect. nu. 5. 15

Diuiſio facta per ignorantiam cum hærede putatiuo non præiudicat veritati. in l. ſi poſt diuiſionem. C. de iuris, & fact. igno. nu. 1. 41

An tunc ſolutum repetatur. ibid. nu. 4. eod.

An inter hæredem legitimum, & hæredem putatiuum cadat aliqua obgatio. ibid. num. eo. eod.

hæres legitimus an teneatur in foro conſcientiæ dare extraneo hæredi partem hæreditatis ei relictam in teſtamento minus ſolenni. ead. l. num. 5. & 11. eod.

An licite retineat hæreditatem relictam incapa. ead. l. §. ſi poſt. nu. 5. eo.

hæres an ex eius promiſſione obligari poſſit ad relicta in teſtamento minus ſolenn. l. eum quis. C. de iure, & fact. igno. nu. 12. & 13. 45

Si pater inſtituat filios maſculos, & fœminas, an in eo, quod eos tangit, intelligatur derogatum ſtatuto diſponenti, quod extantibus maſculis filiæ fœminę non ſuccedant. l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtili. public. num. 19. 54

hæres ſemel nunquam poteſt deſinere eſſe hęres. l. poſt venditionem. C. de pact. num. 1. 72

hæres ſi lata ſententia dimiſit hæreditatem aduerſario ſine vllo pacto, an pro ſuo credito aget 1. actione. l. debitori. C. de pact. nu. 6. 75

An alij creditores agent contra verum hæredem. ibid. nu. eo. in fi. eod.

hæredis nominatio qualitercunque, & quibuſcunque verbis facta, an & inter quos habeat vim teſtamenti. in l. licèt inter priuatos. C. de pactis. num. 5. 81

Obligationes actiuæ, & paſſiuæ, an diuidantur ipſo iure ex l. 12. tabula. pro rata inter hęredes ſuccedẽtes de iure ciuili, & an idem ſit ſi ſuccedant de iure prætorio. in d. l. debitorum. C. de pact. nu. 3. & 8. 85

Hæres pro parte repreſentat defunctum, pro illa parte pro qua eſt hæres. ead. l. debitorum. nu. 2. eod.

Si conuentus, vt hæres non oppoſuit, quod non erat hæres, imò tranſegit, & ſoluit, vt hęres, non poteſt ſolutum repetere quamuis verè non ſit hæres. l. nec intentio. C. de tranſact. nu. 1. 109

Quid ſi non ſoluit, ſed per ſtipulationem promiſit, an poſſit cogi ad ſoluendum, & quid ſi creditores fuerunt in euidenti calumnia, an poſſit illud petere à vero hęrede. ibi. num. 2. eo.

hæredes filij inſtituti in maxima parte hæredi. qui in danda legitima alijs filijs relicta fuerunt vſque ad ſententiam contumaces debent condemnari in pœna tertij pluris. in l. ſi quis ſuo. C. de inoffi. teſt. numero 1. 177

hæres inſtitutus, licèt non habeat voluntatem defuncti, an debet admitti fiſcus, vel venientes ab inteſtato. C. de his quibus, vt indig. l. hæreditas. num. 5. 178

hæres ſi non poteſt capere propter delictum ſuum, an tunc admittatur fiſcus. C. de his quib. vt indig. l. hæreditas. num. 10. eod.

hęres ſi accuſat teſtamentum tanquam falſum, vel ſi dicat teſtamentum, non iure factum, an ſit differentia. C. de his quibus vt indig. l. polla. numero 4. 178

hæres quamprimum potuit vindicare necem defuncti, & non vindicauit, incidit in pęnam. C. de his quibus vt indig. l. 1. nu. 7. 177

hæres quando petit ſe mitti in poſſeſſionem, & oſtendit teſtamentum iudici, non cogitur probare mortem teſtatoris. C. de edict. diui Adri. tol. l. edicto. num. 13. 174

hæres tenetur luere rem legatam quam teſtator pignorauit. C. de legat. l. quamuis hæres. nu. 3. 183

hæredes non poſſunt eſſe duo inſolidum, nec duo domini inſolidum, niſi vnus ſit propriè, alius verò impropriè. de lib. & poſthum. l. in ſuis. num. 39. 180

hæres ſi ſemel adeptus eſt poſſeſſionem rerum hæreditariarum ſi à poſſeſſione cadit non competit ei amplius petitio hæreditatis, nec bonorum poſſeſſio hæreditatis petitionis. C. de edict. diui Adria. tol. l. edicto. num. 9. 174

hæres redditur indignus ex tacita inimicitia, quæ commiſſa eſt poſt mortem teſtatoris, puta ſi concubuit cum vxore defuncti. C. de his quibus vt indig. l. ſororem. nu. 5. 180

hæres inſtitutus, & grauatus per fideicommiſſum reſtituere hæreditatem, ſi decedat antequam adiuerit hæreditatem fideicommiſſum vitiatur, & hæres talis hæredis non poteſt cogi adire, & reſtituere. C. de fideicom. l. eam quam. num. 11. 207

Hæres duobus modis intelligitur approbare, vel agnoſcere relicta in teſtamento inutili. C. de teſta. l. non dubium. nu. 4. 103

hæres, qui negauit fuiſſe relictum, ſi delato ſibi iuramento per legatarium recuſet ſubire, non poteſt teſtamentum dicere minus ſolenne. C. de fideicommiſ. l. quæſtionem. nu. 3. 212

hæres grauatus reſtituere hæreditatem poteſt eam reſtituere abſque detractione alicuius quartæ. C. de fideicommiſ. l. ſi poſt mortem. numero 4. 203

hæres licèt vendat hæreditatem cum oneribus legatarij, & creditores hæreditarij poſſunt ipſum hæredem conuenire. C. de leg. l. quamuis hæres num. 1. 183

hæres negligens ſoluere legata, non ſolum priuatur hæreditate, ſed etiã prælegatis. C. de fideicommiſ. Auth. hoc amplius. num. 5. quod limit. 6. modis. num. 113.

hæres ſcienter ſoluens vnum legatum ex inutili teſtamento, licèt ſibi præiudicet quo ad legatum, quod non ſoluit, non tamen ſibi præiudicat quo ad alia legata. C. de fideicommiſ. l. ſi inutiliter. nu. 9. 201

hæres eſt ille in quem tranſeunt obligationes, & actiones actiuè, & paſſiuè cum ſit ſucceſſor vniuerſalis. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 37. 5

hæredis inſtitutio non vitiatur per verbum iniurioſum. l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 20. 13

hæredem aliquem habere in genere ex teſtamento, vel ab inteſtato eſt neceſſarium, ſed habere illum nomine proprio puta Stichum eſt à fortuna. l. cum filioſamil. ff. de leg. 1. nu. 53. 32

hæredis nomen non poteſt remanere penes ſeruum cum iſtud ſit de iure ciuili. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 74. 33

hæres nominatus cenſetur eſſe hæres quo ad ea, quæ ſunt facti, licèt ipſe nullas habeat actiones directas, vel vtiles. d. l. cum filiofamil. numero 92. 34

hæres idem eſt, quod dominus. in d. l. cum filiofa. nu. 99. eod.

hæres ſi primo inſtituatur purè, & poſteà ſub conditione nihil valet ſecunda inſtitutio, quia prima plena fuit. in l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. in 1. lectu. ff. de leg. 1. num. 7. fol. 4. & in 2. lectu. nu. 7. 42

hæres cenſetur vna, & eadem perſona cum defuncto. in l. ſi quis à filio §. ſi quis plures. eod. tit. nu. 8. fol. 58. & in l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. eod. tit. nu. 1. fol. 133.

hæres ſemel an poſſit deſinere eſſe hæres. in l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. num. 18. 65

hæres inſtitutus ſub conditione ſi interim pendente conditione agnoſcat bonorum poſſeſſionem vigore talis bon. poſſ. poterit adminiſtrare ſicut

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

re fient curator datus hæreditati.d.§.ſi coniunctim.nu.19. eod.
Hæres non poteſt vti retentione nec iure hæreditario ratione legati eidem relicti.in l.planè, §.ſi duobus.ff.de leg.1.nu.1.& 6.fol. 68.& in l. huiuſmodi.§.ſi ita.eod.tit.nu.14. 148
Hæres indefinitè inſtitutus intelligitur inſtitutus inſolidum. d.§.ſi duobus.num.12. 66
Hæres viuentis nemo dicitur.in d.§.ſi duobus.nu.18. eod.
Hæredis appellatio præſupponit mortem teſtatoris.ibid.nu.eod. eod.
Hæredis appellatio an comprehendat bonorum poſſeſſorem, & ſic ſucceſſorem de iure prætorio.l. 1.§.bonorum.ff. ad Senatuſconſul. Trebell.nu.1.12.13.& 17. 199
Hæres propriè, & directè habetur, & dicitur habere omnia hæreditaria directa, qui ſuccedit de iure prætorio quando alius non poteſt ſuccedere de iure ciuili, nec re, nec ſpe.d.§.bonorum.nu.13. eod.
Quòd verbum hæres, propriè ſignificet hæredem directo, & de iure ciuili non bonorum poſſeſſorem, vel fideicommiſſarium. d.§.bonorũ. num.14.fol.eod.& in §.de illo.eiuſdem.l.nu.4. 199
Quid in ſtatutis.vide in d.§.de illo.num. 1.& 3.fol.eod.& in §.ſi is,qui. 400.eiuſdem.50.nu.5.& 6. eod.
Hæres non poteſt venire contra factum defuncti. l. apud Iul. §. ſi quis alicui.ff.de leg.1.nu.14. 75
Hæres nemo poteſt inſtitui in hæreditate aliena etiam à teſtatore ſciente.l.apud Iul.§.conſtat.ff.de leg.1.nu.2. 76
Hæredis inſtitutio reſpicit principaliter perſonam, quæ redimi non poteſt, nec obligari.d.§.conſtat.ibid.nu.eod. eod.
Hæres qui obtinuit ſententiam in petitione hæreditatis, licet iniuſtam, tenetur creditoribus,& legatarijs.l.ſi ſeruus plurium.§. ſi hæreditatis. ff.de leg.1.nu.3. 95
Hæres nunq̃ poteſt agere contra debitores hæreditarios quandiu ſperatur ſequi iudiciũ vniuerſale.in l.re coniuncti.ff.de leg.3.n.169.188
Hæres veniens ab inteſtato, an & quando ex præſumpta voluntate defuncti præferatur inſtituto in teſtamento.l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num.193. 189
Hæres oſtenſo inſtrumento teſtamenti beneficio. l. fin. C. de edic. diui Adr.tol.debet ſtatim mitti in poſſeſſionem.l.1. §.bonorum. ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.7. 199
Hæres prohibetur eſſe teſtis in teſtamento. in d.l.1.§. de illo.ff.ad Senatuſconſul.Treb.nu.2. 200
Hæres qui poſſidet, & retinet hæreditatem ſiue ſit ſcriptus in teſtamento non ſolenni, ſiue veniat ab inteſtato, & alius ſit ſcriptus, vt ſupra non peccat.cum retineat.l. permittente.l. nemo poteſt. in 1.lect.ff.de leg.1.nu.73.fol.102.& in 2.lect.nu.164. 108
Hæres præſumitur ſcire volũtatẽ defuncti.in l.ſi ſic legatum.§. ſi qs ita. ff.de leg.1.n.1.fol.133.in l.q Rom.§.Flauius.ff.de verb.obl.n.13.178
Hæres hæredi ſuo,q̃ non teneatur facere inuentarium, ſed ſolum credi torib.& legatarijs.l.Marcellus.ff.ad Senatuſconſul.Treb.nu.60. 210
Hæres hæredis poteſt ſub nomine appellatiuo grauari.l.cùm filiofam.ff. de leg.1.nu.34. 31
An & quando poſſit hæres hæredis grauari fideicõmiſſo non ſolùm ſub nomine appellatiuo,ſed etiam nominatim.in d.l.cùm filiof.n.53. 32
Hæredi potius quàm alij pertinet declaratio voluntatis teſtantis. l. qui duos.ff.de leg.1.nu.3. 49
Hæres non poteſt declarare libellum obſcurum datũ à defuncto prout defunctus potuiſſet.l.ſi quis à filio.§.ſi quis plures.ff.de leg.1.n.4. 58
Hæres poſtquam fuit hæres, q̃ non poſſit maiori directo ſubſtitui. in l. licet Imperator.ff.de leg.1.nu.28. 129
Hæres primo loco inſtitutus cenſetur magis fuiſſe dilectus à teſtatore quam ſubſtitutus.l.licet Imperator.de leg.1.nu.24. eod.
Hæres inſtitutus idem ſubſtitutus ſi omittat inſtitutionem,an veniat ex ſubſtitutione,& an tunc teneatur ad legata.d.l.licet Impe.nu.51.130
Hæres primus quandiu poteſt adire nunquam poſſibile eſt, q̃ ſit locus ſubſtituto.in l.hæc verba.ff.de leg.1.nu.22. 11
Hęres ſecundus fit vt concurrat cum prima propter delicta ei ſub commemoratione primi in eadem parte inſtituti.l.ſi plurib. de leg.1.nume.4.& 5. 59
Hæres eius videtur nominatus virtualiter nominato aliquo.l.ſi cui legetur.§.ſi Titio.ff.de leg.1.nu.5. 93
Hæres indignus remanet hæres ſi fiſcus hæreditatem ſibi non auferat, cum alius præter fiſcum non poſſit hæredi opponere indignitatem. l. ſi ſeruus plurium.§.ſi quis ante.ff.de leg.1.nu.2.& 3. 95
Hæres qui præbuit cauſam, vt bona ab eo tanquam ab indigno auferantur,non per hoc excuſatur ab hæredibus hæreditarijs.ibid.nu.4. eod.
Hæres cui aufertur hæreditas tanquam ab indigno, q̃ ſolum remaneat hæres nomine.in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.169. 188
Hæres poteſt etiam in mora conſtitui ante aditam hæreditatem. l. cùm filiofam,ff.de leg.1.nu.132. 36
Hæres adeundo hæreditatem dicitur quaſi contrahere cum legatarijs, & creditorib. ex quo quaſi contractu cauſatur obligatio legatorum contra hæredem.l.nemo poteſt.in 2.lect.ff.de leg.1.num.19.fol.104. & in 1.lect.nu.12.fol.10.& l.quod ſi nulla.eod.tit.num.2.fol. 112.& in l.cùm res.ff.de leg.1.nu.28. 89
Hæres ſi adeat tenetur creditorib.hæreditarijs inſolidum etiam vltra vires hæreditarias de ſuo proprio ſoluere.l.1.§. denique.ff. ad Senatuſconſul.Trebell.num.7. 205
Hæres militis non tenetur vltra vires hæreditatis nedum legatarijs, ſed nec etiam creditoribus,& quare in d.§.denique.ibid.nu.eod. eod.
Hæres ante aditam hæreditatem habet ius cui præſcribitur triginta annis.l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.110. 35
Hæredi ſi eſt præfixum tempus per teſtatorem ad adeundum hęreditatem, an per illud tempus dicatur. mero iure excluſus. in l. nemo poteſt.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.17.fol.104.& in 1.lect.nu.11. 109
Hæres inſtitutus à debitore fiſci propter tributa, quæ tenetur ſoluere, ſeu à debitore Eccleſiæ aut piæ cauſæ reſpectu decimarum, quæ dicuntur tributa egentium ſi repudiat hæreditatem, q̃ debet priuari omnib.bonis ab illo teſtatore prouentis niſi habeat cohæredem, qui adeat.l.filio pater.ff.de leg.1.num.4.& 5. 157
Hæres non dr̃ iudicium defuncti impugnare,ſi ſe ab eius hęreditate abſtinet iuſtis,vel iniuſtis rationib.motus.d.l.filio pater.nu.11. eod.
Hæres poſtquam adijt hæreditatem,non poteſt amplius deſinere eſſe hęres.l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.117. 185
Hæres legitimus cui à lege defertur hæreditas ſi inſtituatur hæres in teſtamento poteſt repudiare ex teſtamento, & ſuccedere ab inteſtato. d.l.re coniuncti.num.169. 188
Hæres ſi eſt etiam executor repudiando hæreditatem, an per officium executoris,in l.qui filiabus.§.ſi vni.ff.de leg.1.nu.6. 48
Hæres quod nihil teneatur præſtare vltra vires hæreditatis.in l.1.de leg. 1.num.63. 6
Hæredi ſi iniungatur onus,& etiam alteri, qui non ſit hæres,tunc debetur à ſolo hęrede.l.ſi duobus.ff.de leg.1.nu.1. 45
Hæres & quando & quare teneatur præcisè ad factum puta emere, vel vendere rem iuſto pretio, ita, q̃ non liberetur ſoluendo intereſſe. in l.& ſi ęquo.de leg.1.nu.7.fol.115. & in l. ſi fundum ſub conditione. §.ſi libertus.eod.tit.nu.3. 137
Hæres iuſſus facere, vt quis habeat centum tenetur ei dare.l. ſi hæres.ff. de leg.1.nu.1. 126
Hæres non præſumitur grauatus duplici onere præſtationis, & etiam concurrente fauore ſanguinis filiationis, & etiam dotis.l.huiuſmodi. §.cum pater.ff.de leg.1.nu.7. 146
Hæres in dubio præſumitur grauari à teſtatore minus quàm ſit poſſibile.l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.de leg.3.nu.18.& 33. 44
Hæres grauatus à teſtatore ad fideiubendum ſi ſoluat,nunquid & quando ſolutum repetat à principali debitore.in l.ſi fideiuſſor. ff.de leg. 1. nu.5.& 6.fol.93.& l.ſi res obligata.eod.tit.nu.15. 110
hęres iuſſus à teſtatore fideiubere non paret, niſi etiam ſoluat.l. ſi fideiuſſor.ff.de leg.1.num.6. 94
hęredum omnes gradus poteſt teſtator grauare. in l. licet Imperator. ff. de leg.1.num.36. 129
hęres qn̄ grauatur in vna re hęreditaria in qua habet partẽ intelligitur in illa parte grauatus.l.ſi tibi homo.§.ſi teſtameto.ff.de leg.1.n.7.155
hęredem meum ſi non poſſum grauare, tunc nec hęredem hęredis. l. ſi Titio.§.ſicuti.ff.de leg.1.nu.3. 162
hęres non poteſt prohiberi per teſtatorem vendere res ſuas ipſius hr̃dis, quo ad hoc vt impediatur translatio dominij, ſed vt teneatur ad ęſtimationẽ illi cuius contemplatione facta eſt prohibitio.l. filiusf.§.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.69.fol.171.& in 1.lect.nu.44. 166
hęres interitu rei ſine mora,& culpa liberatur.l.ſi alienũ.ff.de leg.1.n.1. fol.68.& in l.cùm res.eo.tit.nu.22.& 24.fol.89.& in l. quid ergo.§.ſi hęres.nu.1.eo.tit.fol.97.& in l.non amplius.§.ſi certum,nu.eod. 52
hęres occidens ſeruum legatum, qui meretur occidi, non dicitur eſſe in dolo,nec in culpa,& à pręſtatione ſerui legati liberatur. in l.quid ergo.§.ſi hęres.ff.de leg.1.nu.1. 97
hęres quando legatur vinum,vel quid ſimile in genere, an liberetur prę ſtando minimum,& quid ſi pręſtaret putridum, vel corruptum.in l. legato generaliter.ff.de leg.1.nu.13. 71
hęres liberatur qn̄ res legata eximitur de commercio noſtro ſine culpa hęredis, vt eſt quando ſeruus legatus efficitur liber cum liber homo ſit in commercio noſtro.in l.ſi alienum.ff.de leg.1.nu.3. 68
hęres qui debet ex legato vſumfructum poteſt diminuere ius vſusfr.cõſtituendo ſeruitutes ante traditionem, licet teneatur ad intereſſe,ſecus ſi vſusfr. ſit conſtitutus ipſo iure.l.1.de leg.1.nu.63. 6
hęres inſtitutus ſi in fraudem repudiet ex teſtamento, & ſuccedat ab inteſtato competeret legatarijs actio in factum.d.l.1.nu.108. 8
hęres ſi perficiat vſucapionem non poteſt ttansferri à teſtatore in legatarium ex quo nunquam fuit dominium penes teſtatorem, ſicut etiã quando legatur res hęredis d.l.1.nu.121. eod.
hęredis res communis cum teſtatore ſi à teſtatore alicui legetur tota, tunc tota debebitur legatario niſi adijceret pronomen meum.l. ſerui electione.ff.de leg.1.nu.20.cum ſeq. 16
hęredi res ita poſſunt legari alicui per teſtatorem ſicut res proprię teſtatoris,vt ibid.nu.eod. eod.
hęres ex ſui culpa tenetur ad legatum etiam ſpecie perempta. in l. non amplius.§.ſi certum.ff.de leg.1.nu.4. 53

hęres

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Hæres an teneatur præſtare legatario rem legatam niſi in loco vbi eſt res d.§.ſi certum.nu.2.fol.eod.& l.cùm ſeruus.eod.tit.nu.3. 53

Hæres poteſt ſoluere legatario partis bonorum æſtimationem, vel partem rerum ſi commodè diuidenda poſſunt, vel vnam rem,aut plures ſecundum illorum concordiam ſi autem fuerint in diſcordia ſoluet hæres prout iudici videtur.l. non amplius.§.cum bonorum,num.6.8. & 9.ff.de leg.1. 54

Hæres tenetur ex opera ſua, & ſuis ſumptibus perquirere ſeruum legatum exiſtentem in fuga, vel in remotis partibus tempore facti teſtamenti,ſeu legati & quomodo intelligatur. in l. cùm ſeruus. ff.de leg. 1.num.1.6.& 7. 72

Hæres tenetur ad æſtimationem ſerui legati, quando ſeruus poſt mortem teſtatoris, & poſt aditam hæreditatem aufugit culpa ſua. d.l.cùm ſeruus.num.8. eod.

Hæres poſt mortem tenetur de fructibus rei legatæ cum acceſſionib.ciuilib.& naturalibus.in l.apud Iul.§.fructib.ff.de leg.1.nu.1.& 6. 73

Hæres ſi aufert rem legatam, & legatarius recuſat accipere niſi etiam hæres caueat de euictione,an legatarius dicatur in mora,an vero hæres.in l.ſi domus.ff.de leg.1.nu.13. 120

Hæres tenetur legatario de fructib. perceptis ab adita hæreditate, etiam ante moram,& de percipiendis tenetur ſolum à tempore moræ. in l. cùm res.ff.de leg.1.num.9. 89

Hæres vtrum habeat titulũ in re legata cum poſt moram nõ excuſetur à fructibus non accipiendis,ff.de leg.1.l.apud Iul.§.fructus.nu.10.73

Hæres tenetur ſoluere pro fructuario expenſas pro tributis,& oneribus rei publicæ, quando aliàs tale legatum eſſet inane, & nullam vtilitatem afferret.l.cùm ſeruus.ff.de leg.1.nu 6. 72

Hæres pro legato rei debitæ teſtatori cedendo actionem liberatur, licet hæres non teneatur præſtare expenſas litis pro re recuperanda, tenetur tamen præſtare expenſas, quæ requiruntur in faciendo ceſſionẽ puta in ſoluendo gabellam proceſſione. l.apud Iul. §. ſi Titius. ff. de leg.1.num.25. 74

Hæres tenetur ſoluere tributum,ſeu vectigal rei legatæ pro tẽpore præterito,& quid de collecta.l.apud Iul.§.hæres cogitur.nu.1. 75

Non debet eſſe in poteſtate hæredis ſe per factum ſuum liberare à legato.in l.cætera.§.ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.nu.6.melius nu.7. 81

Hæres non excuſatur à pœna legis ſi res affixas ædibus ſeparauit, vt ſatisfaciat legato,& ſic voluntati teſtatoris.ibid.nu.9.

Hæredis factum non poteſt præiudicare legatario, puta in alienatione rei legatum.l.ſeruum filij.§.ſi procula.de leg. 1. nume. 4 fol.84.& l. ſeruo legato.§.ſi ſeruum.eod.tit.nu.1. 117

Hæres indiſtinctè tenetur luere rem pignoratam pro debito hæreditario,& aletri legatam.l.ſi res obligata.ff.de leg.1.nu.21. 110

Hæres tenetur luere rem legatam alteri obligatam. l. ſeruum filij.§. ſi idem ſeruus.ff.de leg.1.num.4. 85

Hæres ſi ſoluat æſtimationẽ rei legatæ cuius ius erat reſolubile in euentum alicuius conditionis licet illud ius poſtea reſoluatur, non tamẽ repetit æſtima.l.ſeruum filij.§.ſi ſtatuliberum.ff.de leg.1.n.2. 85.in fi.

Hæres tenetur facere,quòd legatarius poſſit vti frui.ibid.nu.4.

Hæres in legato generis tenetur cauere de euictione, non autem de ſanitate, in legato vero ſpeciei nec de euictione,nec de ſanitate caue e tenetur.l.ſi à ſubſtituto.§.hęres.ff.de leg.1.nu.1.9.& 10. 87

Hæres an & quando præſtet cautionem pro re legata. in l. cùm res. de leg.1.nu.22.fol.89 & in l.quæ delegato.eod.tit.nu.21. eo.

Hæres tenetur de euictione rei legatæ duplici remedio.i.actione ex teſtamento, ſi non fuit præſtita cautio quaſi res legata non fuerit ſoluta,& poteſt euinci,vel euincitur, & ex quo hæres tenebatur facere rẽ accipientis.l.ſi domus.§.de euictione.ff.de leg.1.nu.5.& 34. 123

Hæres debet præſtare rem in ſpecie legatam talem qualis eſt tempore legati, non obſtante, quòd propter delictum, vel alteram cauſam ſit alteri obligata.in l.ſi à ſubſtituto.§.hæres.ff.de leg.1.nu.6. 86

Hæres obligatur ad ſoluendam ſpeciem legatam vbi petitur per translationem ab eo factam doloſè quamuis ceſſante dolo fuiſſet ſoluenda vbi erat.non vbi petitur.l.cùm res.de leg.1.nu.22. 89

Hæres an teneatur erga legatarium,non ſolùm de lata, & leui culpa,ſed etiam leuiſſima.d.l.cùm res.nu.23. eod.

Hæres tenetur cauere de reſtituendo, & etiam tenetur de proſequendo ſumptibus legatarij,& eius periculo.d.l.cùm res.num.26. eod.

Hæres tenetur ad æſtimationem rei legatæ, quando res ex ſui culpa nõ apparet ſiue res fuerit propria teſtatoris, ſiue fuerit aliena.d. l. cùm res.nu.25.fol.eod.& in l.quid ergo.§.ſi hæres.eod.tit.num.1. 97

Hæres tenetur ex delicto ſerui circa rem legatam.l. ſi hæredis ſeruus.ff. de leg.1.num.1. 90

Tunc ſi conueniatur liberatur hæres dando ſeruũ pro noxa. & an prius debeat reſtituere aliud ꝙ ad eũ peruenit.d.l.ſi hæredis ſeruus.n.5. eo.

Hæres quibus caſibus conueniatur per legatarium actione in factum. in d.l.ſi hæredis ſeruus.nu.3. eod.

Hæres an & quando teneatur ad legata vltra vires hæreditarias. in l. ſeruum filij.§.ſi idem ſeruus.ff.de leg.1.nu.6. 85

Hæres qui fecit impenſas pro cuſtodia caſtri alteri ſub conditione legati, eueniente poſtea conditione tales impenſas non repetit. in l. ſumptus.ff.de leg.1.num.1. 113

Hæres nunquam præſumeretur velle obligari ſi legatum eſſet collatũ in eius voluntatem.l.ſi ita legatum.§.illi.ff.de leg.1.nu.8. 114

Hæres in legato nullum habet ius, ſed legatarius, qui in re legata dicitur quaſi hæres.l.ſeruo legato.ff.de leg.1.nu.fin. 117

Hæres poteſt retinere ſeruum legatum pro noxa. & qd ſi teſtator ignorabat eſſe obligatum pro noxa.in l.ſi ſeruus.ff.de leg.1.nu.1. 118

Hæres poteſt reſtituere fundum legatum, vt ſeruitus per ſucceſſionem extincta reintegretur.ibid.nu.1.& 6. eod.

Quid ſi hæres poterit eam ſemel habere iuſto pretio.vide ibid.

Hæres an & quando legatario inuito poſſit ſoluere æſtimationem rei legatæ.d.§.in pecunia nu.12.& 13.

Hæres grauatus in teſtamento facere, vt omnia legata, & relicta in teſtamento ipſius fratris teſtatoris mandentur executioni,& ſoluantur, an videatur iuſſus ſoluere.in l.ſi hæres.ff.de leg.1.nu.3. 126

Hæres non poteſt conſiteri in præiudicium illius cui legata ſunt iura. in l.ſi fundum ſub conditione.in §.ſi Titius.ff.de leg.1.nu.fin. 138

Hæres ſi ſibi cauerit ſtipulando ſub pœna,& Titius legatarius grauatus, ac promiſſor non ſeruauerit, tenetur hæres talem pœnam cedere fideicom.& quid ſi hæres nõ recipit nomine fideicommiſſarij. in l. huiuſmodi.ff.de leg.1.nu.24. 143

Hæres ſi tradidit ſeruum legatum, ſed debilitatum culpa,aut dolo ipſius hæredis durat actio ex teſtamento ad eundem ſeruum, licet eum penes ſedegatarius habeat ad effectum,vt cõſequatur pretiũ deteriorationis.d.l.huiuſmodi.§. edes.nu.fin. 144

Hæres in legato eius, ꝙ debetur in alternatiua obligatione cogitur ad cedendum.l.ſi ſic legatum.§.ſi quis ita.ff.de leg.1.nu.1. 133

Hæres legata vna de rebus alternatiuè debitis cogitur ad agendum. ibid.num.eod. eo.

Hæres legatis rebus alternatiuè debitis, & relictis diuerſis legatarijs cogitur omnibus inſolidum ſatisfacere.ibid.nu.eod. eod.

Hæredis facto quando contingit, quòd res legata extinguitur,vel præſtari non poteſt, tunc hæres tenetur ad æſtimationem etiam ſi ignorans facit.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.ff.de leg.1.nu.2. 145

Hæres veniens ad hæreditatem contra voluntatem teſtatoris minus tenetur ad legata quàm ille, qui venit ſecundum eius voluntatem.l. re coniuncti.ff.de leg.3.nu.168.187.melius nu.187. 188.in fin.

Hæres an poſſit conueniri pro legatis ante reſtitutionem hæreditatis. in l.Marcellus.ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.11. 208.in prin.

Hæres militis quare non detrahat Falcidiam, & an poſſit cogi adire. in l.1.§.denique.ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.4.5.& 6. 205

Heres poteſt remittere detractionem Falcidiæ legatarijs. in l.nemo poteſt.nu.23.fol.100.& in 2.lect.nu.35.in fin.fol. 105

Hæredem legatarij ita poteſt teſtator grauare ſicut poteſt legatarium. in l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu 42. 32

Hæres legatarij non poteſt repudiare legatum factum defuncto ad dãnum creditorum, vel legatariorum quando hæres non eſt ex hoc reportaturus commodum,in l.ſi mihi,& tibi.ff.de leg.1.nu.17. 38.in fi.

Hæredes legatarij an debeant concordare in vna actione intentanda, & an alias repellerentur.in l. ſi plurib. de leg.1.nu. 2.fol. 59. & in l.huiuſmodi §.ſi is cui.ff.de leg.1.nu.10. 153

Hæredibus legatarij plus concedirur in legato quàm ipſi legatario defuncto cum cohæredes poſſint legatũ pro parte acceptare,& pro parte repudiare,ꝙ non poteſt legatarius.l.legatarius.ff.de leg.1.nu.2. 72

Hærede non exiſtente ſoluendo nunquid valeat fideicom. particulare ſicut non valet legatum.in l.1.ff.de leg.1.nu.37. 5

Hæres inſtitutus pro parte,an poſſit compelli inuitus per fideicom. adire,in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.185.& ſeq. 188

Hæres expendens in re ſubiecta reſtitutioni licet interim ſua, non tamen videtur expendere animo donandi, ſed repetendi in caſum reſtitutionis faciẽdæ, & ideo tũc tales expenſas deducit, vel repetit,& ſic fructus interim percepti non compenſantur cum iſtis expẽſis & quæ expenſæ non repetantur.in l.domus. ff.de leg.1.nu.2.fol.112. & in l. ſumptus.eod.tit.num.4. 112

Hæredi grauato reſtituere hæreditatem retento fundo, qui erat alienus, & teſtator ignorabat quare ſibi debeatur euictio. in l. ſi domus. §. de euictione.ff.de leg.1.nu.30.cum plurib.ſeq. 123

Hæres ſi rogatus eſt poſt mortem eius, vel ſub alia conditione reſtituere Titio hæreditatem, & interim pendente conditione Titius emerit ab hærede al quas res hæreditarias, an poſtea eueniente conditione poſſit habere hęreditatem,& etiam recipere pretium illarum rerũ quas emit.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.ff.de leg.1.nu.3. 145

Hæres inſtitutus, & grauatus per fideicom. alteri reſtituere hæreditatẽ videtur prohibitus alienare.in l.filiusfam.§.diui.in 2.lect. ff. de leg.1. numero.139. 175

Hæredes venientes ab inteſtato poſſunt etiam grauari fideicom. de reſtituenda hæreditate, & ſi proximior ex venientibus ab inteſtato repudiet,vel moriatur,an alius videatur grauatus.l.1.§. hoc autem, in 1.lec. ff.ad Senatuſ.Treb.nu.1.& 2.fol.194.& in 2. ect.nu.3.& 4. 198

Hæres rogatus reſtituere partem hæreditatis vni pure, & partem alij ſub conditione ſi recuſat adire, quia hæreditas non poteſt adiri pro parte,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

parte ſed inſolidum,& poſſet contingere, quod conditio alterius fideicom. deficeret, & apud eum remaneret cum oneribus hæreditarijs,tũc poteſt compelli adire totam hæreditatem, & totam ſibi reſtituere, cui rogatus fuit purè reſtituere, in l. 1. §. ſed & quoties. ff. ad Senatuſc. Treb. nu. 1. 200

Hæres reſtituens hæreditatem retenta certa quantitate tenetur legatarijs in eo, quòd habet vltra quartam ſi legata exigi non poſſunt à fideicom. qui falcidiam non detrahit. in l. 1. §. ſi is, qui quadringenta. ff. ad Senatuſc. Treb. num. 1. 204

hæres grauatus fideicom. vniuerſali cogitur per Senatuſcon. Trebel. ad inſtantiam fideicommiſſarij adire, & reſtituere. in l. 1. §. denique. ff. ad Senatuſcon. Treb. nu. 6. & 9. 205

hæres grauatus fideicommiſſo vniuerſali, an & quando conueniri poſſit à creditoribus hæreditarijs. d. l. j. §. ſed ſi quadraginta. nu. 3. & 4. fol. eod.

hæres per coactam aditionem perdit beneficium quartæ, quod prodeſt tantum fideicommiſſario vniuerſali cuius lucro cedit, non autem legatarijs particularibus. l. qui quadringenta. ff. ad Senatuſconſ. Trebellia. num. 7. & fin. fol. 206. & l. Marcellus. eod. titul. ibidem. nume. 14. & 16. 208

hæres quare non detrahat quartam aduerſus fideicommiſ. cogentem eum adire. l. 1. §. ſed & quoties. ff. ad Senatuſconſul. Trebellian. numero 5. & 6. 200

hæres ſi conſtituitur in mora adeundo hæreditatem, cenſetur etiam contraria mora in ſuo conſequenti. ſ. fideicom. reſtituendo. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 132. 36

hæres reſtituendo hæreditatem videtur ponere fideicommiſſarium in locum ſuum. l. qui quadringenta. ff. ad Treb. nu. 9. 206

hæres tenetur reddere rationem fideicommiſſario vniuerſali. in l. Marcellus. ff. ad Senatuſcon. Treb. nu. 61. & 64. 210

hæres tenetur reſtituere fideicommiſſario vniuerſali portiones deficiẽtium legatariorum quibus alimenta debebantur. d. l. Marcellus. §. idem Pomponius. num. 4. in fin. 211

hæres ſi grauatus eſt fideicommiſſo vniuerſali ſub conditione, vel in diem incertam, quæ habetur pro conditione, & interim alienat, valet alienatio, & tranſit dñiũ. d. l. Marcellus. §. res quæ. n. 13. 212

hæres directus grauatus fideicommiſſo eſt ille, qui poteſt detrahere Trebellianicam, vel Falcidiam, non autem aliud ſentiens commodum ex teſtamento. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 4. & 5. 30

hæres licet retineat quartam Trebellianicam in fundo ſibi prælegato, & ſic in re particulari ex voluntate defuncti, tameu omnes actiones actiuè, & paſſiuè tranſeunt in fideicommiſ. vniuerſalem etiam, quæ competunt reſpectu illius rei. l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Senatuſc. Trebel. num. 2. 203

hæredi ſi relinquatur res pignorata debet æſtimari quanti vendi poſſet cum illa obligatione pignoris ſine cautione, & æſtimatio ſic facta cum illo dubio eueutu computatur hæredi in quartam Trebellianicam, & quid ſi poſteà euincatur. in d. §. ſi hæres percepto. nu. 14. eod.

hæres ſi grauatus ſit retinere fundum alienum in quartam Trebellianicam an tunc præſtanda ſit æſtimatio per fideicommiſſarium, & hæres vtatur retentione. d. §. ſi hæres percepto. nu. 16. eod.

hæres in quarta Trehellianica præfernur legatarijs, ſed in eo, quod eſt vltra quartam ipſi præferuntur. l. 1. §. ſi is, qui quadringenta. ff. ad Senatuſconſul. Trebel. num. 5. 204

hæres ſcienter reſtituens totam hær editatẽ vſq; ad detractionẽ. quartæ in dubio præſumitur voluiſſe exercere liberalitatem in fideicommiſſarium, & ſic ei donare. d. l. 1. §. denique. num. 12. 205

hæres, qui non detrahit quartam videtur facere non quòd donet fideicommiſſario, ſed vt plenius voluntatem defuncti ex toto exequatur nihil detrahendo delegato. d. §. denique. num. 13. eod.

hæres grauatus reſtituere dimidiam hæreditatis retenta alia dimidia, & ſic retenta quota hæreditaria quatenus habet vltra quartam. §. ſed ſi quadringenta. ff. ad Senatnſcon. Treb. num. 1. 205

hæres grauatus reſtituere hæreditatem deductis centum, quæ ad quartam ſufficiunt non tenetur legatarijs, ſed legatarij habebunt integra. ccc. à fideic. penes quẽ nihil remanet. d. §. ſed ſi quadraginta. n fi. eod.

hæres grauatus de reſtituendo ſi retinet aliquid ſub nomine quantitatis, vel ſummæ, dato quod accipiat dimidiam hæreditatis non tenetur legatarijs, niſi de æquitate in ſubſidium, quando portio fideicommiſſarij nõ ſufficit quatenus habet vltra quartam. d. §. ſed ſi quadringenta. num. 3. eod.

hæres rogatus reſtituere hæreditatem deductis legatis detrahit quartam tam de fideicommiſſo vniuerſali, quàm de legatis facta eorum contributione. d. l. Marcellus. §. idem Pomponius. num. 1. 211

Quid ſi hæres grauatus ſit eam reſtituere ſub condiuione ſi deceſſerit ſine liberis. in d. §. idem Pomponius. nu. 2. & 3. eod.

hæres ſi alienat res ſubiacentes reſtitutioni computantur ei in quartam Trebellianicam. d. l. Marcellus. §. res quæ. num. 1. 210

hæres poteſt alienare res ſubiacẽtes reſtitutioni vſque ad eius quartam, & tenet alienatio ibid.

hæres grauatus fideicommiſ. vniuerſali, purè, vel in diem certam ſi alienat, tunc alienatio eſt nulla, & talia alienata cõputãtur in quartam hęredi, etiam inuito, etiam ſi hæres vellet bona alienata redimere, & fideicommiſ. reſtituere, & talis computatio in quartam ſit etiã inuito fideicommiſſario ſi non ſit facta malitioſè, nec de re præiudiciali arbitrio iudicis, & quare. d. §. res quæ. nu. 13. 212

Hæres an poſſit retinere Trebellianicam in vna re ſine voluntate fideicommiſſarij, ſeu iudicis aſſignatione ex aliqua æquitate cuius arbitrio relinquitur. d. §. res quæ. eod. eod.

hæres pro parte, & pro parte legatarius, poteſt repudiare hæreditatem ſeu inſtitutionem, & acceptare legatum. l. qui filiabus. §. ſi vni. ff. de leg. 1. num. 4. 48

hæredes quibus etiam relictum eſt legatum, an & quando diuidant illud proportionibus hęreditarijs, & quare. in l. planè. §. ſi duobus. ff. de leg. 1. nu. 2. 13. 66

hæredes intelliguntur inſtituti per partes æquales. in l. Stichum, qui meus erit. ff. de leg. 1. nu. 20. 22

hæres ex facto ſuo culpabili non nocet alijs cohæredibus. l. ſi hæredis ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 5. 90

hæredis vnius factum, quando obligatio pœnalis habuit originem ex perſona defuncti facit pœnam committi contra omnes. d. l. ſi hæredis. nume. 8. eod.

hæredes ſi ſunt grauati inſolidum, vel vnus in ſpecie ſimpliciter, & alij vniuerſaliter, & vnus ſoluit totam æſtimationem, an alius, ſeu alij liberentur à præſtatione rei pro rata eorum. in l. quid ergo. §. ſi quis duos. ff ide legat. 1. fol. 97. & in l. ſi tibi homo. §. ſi teſtamento. eod. tit. nume. 6. & 7. 154. in fin.

hæredes nominati per nomina propria tenentur viriliter, nominati vero per nomina appellatiua pro portionibus hæreditarijs. l. Turpia. §. ſi pars hæredum. ff. de leg. 1. nu. 1. & 3. 98

Quid ſi nominantur per nomina propria. in l. ſeruus vni. §. ſi ex plurib. ff. de leg. 1. num. 1. 115

hæredes diuidunt inter eos obligationes pro portionibus hæreditarijs etiam in ſolutione canonis rei emphyteuticæ. in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg. 1. num. 40. 126

hęredum aliqui in ſpecie hæreditaria grauati intelliguntur tantum grauati pro ſua portione, quam habent, & non vltra. l. ſi fuudum ſub conditione. §. libertus. ff. de leg. 1. nu. 1. melius num. 3. 137

hæres in dubio intelligitur grauatus pro ſua portione hæreditaria tantum, & non vltra. d. §. ſi libertus. nu. 3. eo.

hæres, quando grauatur in vna re hæreditaria in qua habet partem intelligitur in illa parte grauatus. d. §. nu. eod. eod.

hæredum ſi vnus grauatus in certa ſpecie ſimpliciter ſoluerit æſtimationem totius, an habeat poſteà regreſſum contra alios cohæredes vniuerſaliter in eadem ſpecie grauatos cum eo in codicillis. numero 12. & 34. eod.

hæredum vnus ſi poſſideat rem legatam inſolidum, non tamen tenetur actione perſonali inſolidum, ſed tantum pro hæreeitaria portione, vide in l. ſi tibi homo. §. ſi fundus. ff. de leg. 1. nu. 3. 156

hæredes inſtituti in teſtamento in quo fuit appoſita clauſula codicillaris, ſi non valet iure teſtamenti valeat, &c. ſi in eo teſtamento teſtator reliquit eis prælegata, & omnes repudiauerint hæreditatem, nunquid poſſim virtute clauſulæ codicillaris petere, & conſequi prælegata à venientibus ab inteſtato. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nume. 13. & elegans quæſtio pro amico. 158

hæres emens ab alijs cohæredibus rem hæreditariam communem, porit etiam cum partibus aliorum partem ſuam emere. l. ſi fundum per fideicommiſ. ff. de lega. 1. nu. 14. 159

hæredibus pluribus inſtitutis ſine partibus ſi aliquis eorum decedat eius portio ad reliquos coniunctos pertinet, ſi autem ſeparatim, ad omnes, qui in eo teſtamento ſcripti ſunt hæredes eius pertinet. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 44. 180

Si vno hærede inſtituto in dimidia teſtator inſtituat alium in eadem dimidia, quod ſint coniuncti re. in d. l. re coniuncti. num. 67. fol. 101.

Si teſtator inſtituat Titium in dimidia, & filios fratris ipſius teſtatoris in alia dimidia in eadem oratione, an faciat eos eſſe coniunctos verbis, an verò filios frrtris. ſolum. d. l. re coniuncti. num. 97. 183

hæres puta Titius ſi inſtitutus ſit in quatuor vncijs, ſecundus in alijs quatnor vncijs, & Seius in alijs quatuor, & Titius adeat hæreditatem ex primis quatuor, & repudiet ex alijs quatuor, quòd illa quatuor non accreſcant eis ſimul, ſed ipſi Titio tantum, & quare in d. l. re coniuncti. numer. 131. eod.

hæredibus duobus inſtitutis vno purè altero ſub conditione, an inſtitutus purè interim habebit totam hęreditatem, & an cenſeantur à principio vocati in viriles, & quid ſi conditio deficiat. in l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. num. 2. & 22. 64

hæredes admittunt ad legatum ſimpliciter in eis factum pro hæreditarijs portionibus. d. l. planè. §. ſi duobus. nu. 2. 65

hæredum quilibet capit à ſeiſpo, & non à perſona cohæredis, ſi teſtamentum eſt ſolenne. l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. de leg. 1. num. 71. 12

hęredes grauati alternatiuè tenetur quilibet eorum inſolidum, tanquã corporei, & ſic per alternatiuam conſtituuntur duo rei debeudi. l. ſi

ex toto.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

ex toto.§.si ita scriptum.ff.de leg.1.nu.1. 25
Hæres pro parte partem prælegati consequitur iudicio famil. erciscon. & si repudiat hæreditatem consequitur totum legatum à cohærede per actionem ex testamento.l.qui filiabus.§.si vni.ff.de leg.1.n.1. 48
hęres emphyteutę vtrum acquirat partem emphyteusis cohęredis renunciantis,vel per delictum cadentis à iure fisco per ius accrescendi, in l.legatarius.ff.de leg.1.nu.4. 72
hęres post moram tenetur ad vsuras, & aliàs accessiones. in l. cùm res. ff.de leg.1.nu.1. 89
hęres post moram tenetur etiam de leuissima culpa, & interitu.d.l.cùm res.num.2.22. & 25. eod.
hæres, qui repudiat partem hæreditatis, nihilominus consequitur prælegatum, & res propriè non possunt legari domino rei. C. de leg. l. cùm responso. num.1. 187
hæres negligens implere dispositionem testatoris infra annum priuatur hęreditate ipso iure,quia lex loquitur per verbum præsentis temporis.C.de fideicom.Auth.hoc amplius.nu.7. 213
Hæres infra annum monitus à iudice si non implet voluntatem defuncti, licèt perdat hæreditatem, non tamen perdit suam legitimam, ibid.num.9. eod.
hęredum appellatio.in materia, quæ non est transitoria, an intelligatur de primo hærede tantum.C.de leg.l.in animalibus.nu.1. 188
hæres cui delata erat hæreditas, & cuidam alij vsusfructus eiusdem hęreditatis, iste hæres petijt à iudice, vt vsusfructuarius caueat, quòd vsufructuarius vtatur vsufructu arbitrio boni viri, an per hoc videatur agnouisse bon. possess. C.qui admitt. ad bon.possess.l.vt verborum.num.9. 17
hæres si quis effectus si posteà deueniat in seruitutem, quo casu desinit ipso iure esse hæres, si posteà deueniat ad libertatem an iterũ admittitur ad substitutionem pupillarem factam per verba quisquis mihi. de vulga.& pup.substi.l.ex facto. §.Iulianus.nu.8. 151
hæres tantum nomine remanet, cui tanquam ab indigno aufertur hęreditas. de vulg.& pup.substi.l.ex facto. §.Iulianus.num.3. fol.eod.
hæres, qui potest venire etiam de iure ciuili si veniat propter bon. poss. secundum tabul. excluditur sub. de vulgar. & pupill. substitu.l.1.nu mero 65. 101
hæredes plures si fuissent institututi in vno gradu, vno repudiante substitutus vulga.qui venit ex vulgari non admitteretur simul cum eis ad substitutionem vulgarem per illa verba quisquis mihi hæres erit de vulg.& pup.substi. l.ex duobus.§. filium. nume.4.vbi benæ. 140
hæres si vendit hæreditatem, & creditores agant contra emptorem hæreditatis sibi præiudicant, & censetur fecisse tacitum pactum de non petendo ab hærede.l.si creditores.C.de pact.nu.5. 80
Hæres si viueret mille annos, posset in millesimo anno adire hæreditatem.de acqu.hæred.l.quandiu.nu.18. 59
hæres grauatus à testatore dare centum Titio, & si Titius non superuixerit tempore mortis testatoris, quod det hæredibus eius, pone, quòd iste Titius fecerit testamentum, & instituerit hæredes vniuersales, & filiam fœminam in re certa, nunquid comprehenditur fœmina in illa institutione, vna cum filijs masculis. de vulg. & pupill. substitu. l.Lucius. nu.24. 155
hæres institutus sub conditione si interim propria auctoriaae occupat bona hæreditaria, non tamen perdit ius suum. ff.qui satisda.cogant. l.inter omnes. nu. 10. 138
hæres vendendo hæreditatem non est liber ab oneribus hæreditarijs. l. post venditionem.nu.3. C.de pact. 72
hæres,quando soluit necessitate compulsus id quod spectabat etiam ad cohęredes,repetit iudicio famil. erciscon. ff. de condi. in d. l.frater à fratre.num.16. 187
hæres, qui ex hæreditate vendita non recepit illud, quod sibi à defuncto debebatur,potest condicere.ff.de condi.indeb.in l.si is, qui nu.1.n celius in l.si quis filiusfa.§.si filius.nu.3.fol.67. 177
hæres,& defunctus finguntur vna,eademque persona. ff.de condi.indeb. l.frater à fratre.in repe.nu.4.circa med. 192
hæres, qui venit titulo hęreditario non solum est hęres hęredis, sed etiam ille, qui venit alio titulo vniuersali, sed non hæreditario. de acquir.hęr.l.si quis filium. §.in omni.num.16. 68
hęres scriptus, & legitimus, qui transegerunt, an possint conuenire creditores hęreditarios.ff.de transact.l.controuersia.nu.11. 223
hęres, qui negat se sciuisse testatorem defunctum, vt euitet onera hęreditaria ex treb.probatur sciuisse. de acq.hęr. l.is potest. nu.22. 82
hęres institutus sub conditione, implendo conditionem, non per hoc censetur adire hęreditatem.ff.de condi.cau.dat.l.1.nu.2. 151
hęres si prohibeat seruum implere conditionem ex peculiaribus nummis efficitur liber.ff.de condi.cau.dat.l.dedi.§.quamquam.nu.4. 153
hęredibus mariti indulgetur infra annum dilationis ad restituendam dotem,& mulier debet interea ali ab hæredibus si non habet aliunde vnde se alat.fol.matr.l.diuortio.nu.17.18.& 19. 21
hęres institutus sub conditione, an teneatur cauere substituto. ff. qui satisda.cog.l.inter omnes.nu.3. 137
hęres delinquentis potest de iure canonico indistinctè conueniri de delicto defuncti, siue lis fuerit contestata cum defuncto, siue non.ff.si quis cautio.l.si eum.§.qui iniuriarum. nu.5. 155
Hæres, quando post aditam hæreditatem fuit negligens adimplere voluntatem defuncti per annum priuatur hæreditate, & admittitur substitutus.de vulg.& pup.l.hæredes autem.nu.66. 101.in fin.
hæres de iure canonico tenetur exonerare animam defuncti. ff. de acq. poss.l.Pompo.§.cùm quis adminiculo. nu.23. 111
hęres an excusetur si credat defunctum habuisse bonam fidem.ibidem. numero 25. cod.
hæres successurus ab intestato in foro conscientiæ licitè potest retinere hæreditatem illius cuius testamentum est effectum irritum, quia non fuit repositum in memorialibus publicis, vt statutum dictat.l.si post diuisionem.nu.8. C.de iur.& fact.ign. 41
hæres negando rem esse hæreditariam si conuincitur de mendacio priuatur falcidiæ detractione.ff.de acquiren. possess.l.possideri. §.si rem. numero 5. 86
hæredem se esse si aliquis narret in libello sustinetur libellus solus licet probet se esse bono.pos.de iure prætorio. ff.de iurciur. l.si is, qui temporali.§.item si iurauero.nu.18. 81
hæredes vnius debitoris si sunt plures, quilibet hæredum volens soluere pro parte sua est audiendus, dato quòd ipse debitor si viueret non posset.ff.de condi.inde.l.frater à fratre.num.17. 187
hæres hæredis est necessarius hæres primi testatoris propter bona simul vnita.ff. de acq. hær.l.si quis filium.§.si filius.nu.2.3.5.& 12.8. 67
hæredem Titij si aliquis in libello se esse dixerit, & non fuit immediatè eius hęres, sed mediãte persona alterius sustinetur libellus. de acq. hęr.l.si quis filium.§.in omni.nu.4. 63
hęres domini, an possit expellere vassallum propter feloniam commissam à vassallo in vita domini.C.de inoffi test.l.omnimodo.l.n.9.176
hęredes in vita,an propriè quis habere possit. de lib. & posth.l. Gallus. §.etiam si parente.nu.3. 224
hæres institutus, qui repudiauit hæreditatem habens substitutum vulgarem per fideicommissum,quis admittatur, an substitutus,an fideicom.de vulg.& pup.substi.l.1.nu.48. 99
hęres hæredis non dicitur propriè hęres testatoris, sed per extensionem. de acq.hær.l.si quis filium.§.in omni.nu.6.7.& 9. 68
hęres institutus tanquam seruus de cuius statu litigabatur præsumitur institutus contemplatione domini,ideo cogitur adire iudicis officio. C.de iure delib.l.cùm aliquis.nu.1. 165
hęres qui potest esse de iure prętorio, & de iure ciuili, si agnoscat, vno iure videtur,alio iure etiam agnoscere.de acq.hæred.l.nec is.§.hæres institutus.nu.13. 78
hęres si nullus esset scriptus,venirent venientes ab intestato. de acquir. hær.l.si quis mihi bona.§.seruus municipum.nu.11. 90
hæres patris ad quem transmittitur hæreditas aui a ex potentia suitatis, vel ex iure deliberandi quare non excludit nepotem repudiantem hæreditatem patris,&c.C.vnde liberi.l.qui se patris.nu.4. 31
hęres semel non desinit esse hæres,tamen.l. vel statuto potest facere filium esse hęredem ad tempus quo ad viueret, & postea desinere esse hæres.l.si quis post.§.si filium.nu.7.& 8.ff.de lib. & posth. fol. 175.l.si filius hær.nu.17.fol.186.& in l.filius à patre.nu.12.eod.tit. 156
hæres suus non inspicitur tempore mortis testatoris, sed tempore quo causa testa.in totum deficit,& ille est suus hæres, qui obtinet primũ locum inter liberos & erat in potestate. l. si quis posth. §.si filium.ff. de lib.& posth.num.54. 176
hæredi suo hæreditas dicitur inferri,& non defertur.Item post mortem patris non acquiritur feudum, sed in vita iam acquisitum capitur.l. in suis ff.de lib.& posth.nu.12.circa med. 179
hęres suus viuente patre dicitur feudatarius,ideo post mortem non dicitur succedere,sed illud retinere.d.l.in suis.nu.13.& 14. eod.
hæres suus vt efficiatur ex testamento requiritur,quòd fuerit in potestate tẽpore mortis testatoris, & ꝙ tempore delatæ hęreditatis obtineat primum locum.l.si filius hæres.nu.6.& 7.ff.de lib.& posth. 186
hæredes dicuntur illi,qui sunt in primo gradu instituti,l.1,ff.de vulg.& pup.num.1. 96
heredes mariti, an teneantur alere vxorem olim ductam ab eo sine dote,quemadmodum tenebatur maritus.l.diuortio.ff.fol.mat.n,26.21
heredis portio computatur attento iure accrescendi. l. iam hoc iure ff. de vulg.& pup.nu.3. 110
hęres purè institutus si habeat cohęredem sub condilione, non debet pendente conditione habere partem cohæredis.l. verbis ciuilibus.ff. de vulg.& pupil.nu.8. 114
hęres potest simpliciter dici etiam, qui succedit per mediam personam alterius.l.qui liberis.§.hęc verba.nu.5.ff.de vulg.& pupil. 115
hęres si proferatur à testatore,intelligitur de primo hęrede, & non mediato.cod.§.num.6. eod.
hęres necessarius quicunque potest fieri testatori,potest etiam fieri filio hæredi.l.si seruus.ff.de vulg.nu.3. 133
hæres semel factus hæres, licet ex dispositione hominis aut prætoris non possit desinere esse hæres,vt in l.quę acta. ff.de offi.procu. Cęsa. nu.7.fol.80.tamen benè potest ex dispositione iuris ciuilis, & statuti.l.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ũ.l.in ſubſtitutione.nu.7.ff.de vulg.& pupil. 137
Hæres non poteſt eſſe ex teſtamento,quod poſſibile eſt rumpi.l. filius à patre.nu.14.ff.de lib & poſth. 196
Hæres veniens ab inteſtato,an dicatur hæres inſtitutus ex tacita voluntate defuncti.l.Gallus.nu.37.ff.de lib.& poſth. 200
Hæres nomine,& exiſtimatione hæredis nomine,quid operatur.l. Gallus.§. quidam rectè.ff.de lib.& poſth.nu.20. 204
Hæres tenetur ad intereſſe quando ex imbreuiatura inſtrumenti protocolli defuncti nihil poteſt elici propter magnam obſcuritatem.ead.l. Gallus.§.idem credendum.nu.25. 207
Hæres præſumitur in dubio grauari minus per teſtatorem quàm ſit poſſibile.l.Gallus.§.& quid ſi tantum.nu.40. 210
Hæres ſuus ille dicitur aliquando qui non fuit in poteſtate nec aui nec patris.l.Gallus.§.ſi eius,nu.5.& 8. 219
Hæredum appellatione in materia feudi,qui continentur.eo.§.n.16. e. Adde q̃ in materia. feud.verbum ſine hærede interpretatur ſine maſculo.ad hanc materiam vide.l.pro hærede. §.ſi quid tñ.n.9. cum plurib. ſeq.fol.84.ff.de acq.hær.l.Gallus.§.ẽt ſi parente.nu.ff.de lib.& poſth. n.16.& 17.limita niſi dicat quibuſcunque hæredib. quia intelligitur etiam de extraneis.& nu.18.videtur contra.& nu.19.declarat. eod.
Item quando verbum hæredibus intelligitur de omnibus deſcendẽtib. & teſultaret iniquitas, & contra mentem concedentis quomodo intelligitur.eod.§.nu.23. eod.
Hæres extraneus,an pater dicatur filij, & videtur,quòd non,quia ita patri debetur legitima in bonis filij.ſicut ẽcontra.eod.§.nu.25.& 26.ponit quis dicatur extraneus. eod.
Item facit ſi teſtator relinquat prædium vxori, & poſt mortem eius reliquit filiab.eius teſtatoris, & earum hæredib. mortua vxore deceſſit vir, & filiabus inſtituto extraneo ſuperſtitib. alijs ſororib. an ſorores ſuperſtites excludant extraneum hæredem ſororis mortuæ, eod. §.num.34. eod.
Hæredis appellatione in his,quæ ſunt tranſitoria ad hæredes, an omnes extranei in infinitum comprehendantur,vel primi tantum.eod.§.nu. 36.& ibi ponit quando dicit in ſingulari tibi,hæredique tuo. eod.
Hæres verbum adiectum circa vſumfructum, & circa rem tranſitoriam ad hæredem,an intelligatur de primo hærede.eod.§.& eod.nu. eod.
Hæres ſi repudiat hæreditatem,an priuetur lucris,quæ deferuntur per.l. item ſi repudiat hæreditatem fiſci, vel piæ cauſæ, an priuetur omnib. bonis,quæſitis quocunque iure,& titulo etiam inter viuos ex l.diſpoſi.l.1.ff.de acq.hær.nu.33.& 34. 58
Hæres neceſſarius non poteſt alium hæredem neceſſarium facere. ſicut, qui non eſt doctor non poteſt alium doctorem facere. vide plura in ſimili.l.qui alien.§.interdum,nu.18.& 19.ff.de acq.hær. 64
Hæres hæredis eſt neceſſarius hæres primi teſtatoris,& idco ſi in libello dixit ſe hæredem Titij,& non ſit immediatè eius hæres,ſed ex perſona alterius, ſuſtinetur libellus ex illa regula.l. ſi quis filium.§. in omni,nu.1.2.& 3.ff.de acq.hær. 68
Item quid ſi dicit hæredi hæredis, implet conditionem quando eſt iuſſus dare hæredi.d.§.in omni,nu.9.& 10. eod.
Hæres hæredis dicitur etiam ille,qui venit titulo vniuerſali, & non hæreditario.l.ſi quis filium.§.in omni.ff.de acq.hær.nu.14. eod.
Item venit hæres hæredis non ſcriptus.d.§.in omni,nu.15. eod.
Hæres hæredis non venit qñ teſtator dixit meos hæredes,eo.§.nu.16.eo.
Hæres hęredis non venit quando dixit hæredes ſubſtituo,quia dictio ipſe,eſt imperſonaliſſima.d.§.in omni,nu.17. eod.
Hæres hæredis non tenetur eadem pœna qua tenetur primus hæres ſi in termino non fuit primus hæres.d.§.in omni,nu.18.& 19. eod.
Hæredis appella.ſumitur pro filio.l.pro hærede.§. ſi quid tamen,nu.10. ff.de acq.hær. 84
Item pro hærede an videtur ſe gerere, qui capit pecuniam de voluntate defuncti,ſecus ſi ſine voluntate.l.fuit quæſtionis,n.3.ff.de acq.hęr.85
Hæres & gerere ſe pro hærede,dicitur ille,qui facit actum, vt hæres, & obligatur oneribus hæreditarijs etiam ſi nihil hæreditatis attingat. l. pro hærede nu.7.ff.de acq.hær.& nu.6. 83
Pro hærede non dicitur facere,qui facit ſepelire defunctum, quia dicitur cauſa pietatis.l.pro hærede.nu.8.fol.eo.& ead.l.§.1.nu.5. 84
Item ſi filius in libello petat operas à liberto, & petat tanquam hæres, non videtur ſe immiſcuiſſe hæreditati paternæ,ita quod operæ tranſeunt ex perſona defuncti ad filium, vt filium, etiam ſi non ſit hæres. d.l.pro hærede.§.ſi quid tamen,nu.1. 84
Hæres tenetur oneribus hæreditarijs quando aliquid facit, vt hæres, licet non ſit hæreditarius.d.l.pro hærede.§.1.nu.2. eod.
Item ſi aliqua petit tanquã hæres,& ratio ſubiectæ materiæ aliud ſuadet an videtur ſe immiſcere,vt hæres.d.l.pro hærede.§. ſi quid tamen,nu.4.quid ſi petat tanquam filius,an videtur hæres.eod.nu.4.& n.8. eo.
Hæres qui reſtituit hæreditatem patri remanet hæres nomine, ſecus ſi ſit priuatus hæreditate tanquam indignus. l.pro hærede.§. Papi. ff.de acq.hær.num.16. 86
Quaſi impoſſibile videtur,q̃ quis decedat ſine hærede, cum ſaltẽ ſit fiſcus,q̃ ſemper erit hæres.l.q̃ Romæ.§.Flauius,in fi.ff.de verb.obl. 180
Hæredi regulariter permiſſa eſt pœnitentia, qua erat permiſſa defuncto,eod.§.Flauius,nu.26. eod.
Hæredum pluralitas non præſumitur ead. l. qui Romæ. §. Augerius, num.7. 183
Hæredes ſui ſtatim ipſo iure ſunt hæredes etiam ignorantes, in d. l. qui Romæ.§.duo fratres,nu.67. 192
Hæres vniuerſalis etiam extraneus olim de iure fiorũ poterat adire hæreditatem clauſis tabulis teſtamenti.d.§.duo fratres,nu.8 9.& 90. eo.
Seruus an ſit neceſſarius hæres domini,in d.§.duo fratres,nu.90. eod.
Hæredes promiſſoris in facto indiuiduo, q̃ vno contrafaciente omnes teneantur pro hæreditaria portione.l. ſtipulationum. §. item ſi in facto.ff.de verb.oblig.num.1.& nu.8.quod intelligas procedere in obligationibus deſcendentibus ex contractibus ſtricti iuris,non autem bonæ fidei,nu.9. 25
Hęredum expreſſio nunquid neceſſario fienda ſit à ſtipulatore ſiue actiuè ſiue paſſiuè ſuppletur ad hoc vt tranſmittatur obligatio ad hæredes,eod.§.num.2. eod.
Hæredis vnius expreſſio non impedit ſtipulationem committi contra omnes hæredes ex contrafactione hæredis nominati, in l. Iulia.ff.de verb.oblig.num.1. 206
Quid ſi in ſtipulatione dicatur neque per te, neque per Titium hæredẽ tuum fieri,& alij hæredes contrafaciant,vide ibid.& nu.2. eod.
Hæres vnus nominatus non poteſt obligari vltra portionem ſuam in obligationibus dandi,quia vltra illam partem non repreſentat perſonam defuncti.vide in d.l.Iul.nu.2.fol. eod.& in l. ſi ita quis promiſerit.§.ea lege,eod.tit.nu.6. 221
Hæres inſtitutus ſub conditione ſi interim propria auct. bona hr̃di. occupat, an perdat ius ſuũ, in l.inter omnes.ff.qui ſatiſd.cog.n.10. 138
Hæres ſpoliatoris violenti non poteſt exceptionem dominij opponere contra ſpoliatum petentem reſtitutionem.l.ſtipulationum.§.Cato.ff. de verb.oblig.nu.25. 29
Hæredis appellatione in feudis non continentur extranei, etiam ſi de hæredibus mentio fit in modum liberationis, vel renunciationis feudi niſi adijceretur dictio geminata quibuſcunque. ff.de lib.& poſth.l. Gallus.§.etiam ſi parente,nu.14. 225
Hæredis appellatione licet non veniat legatarius, nec alius ſingularis ſucceſſor,& licet aliàs feudum legari non poſſit etiam pro anima,tamen ſi aliquis acquirat feudum pro ſe, & hæredibus quibuſcunque propter dictionem quibuſcunque, poterit legare.ff. qui ſatiſd.cog.l. fideiuſſor.§.prætor ait,nu.5. 127
Hæredis proprium nomen ſi in conditione adijciatur,puta,quia in cõditione ſi hęredi Titio decem dederit adhuc dando hęredi hęredis implet conditionẽ.ff.de acq.hęr.l.ſi quis filium.§.in omni,num.9.68
Hr̃dis appellatione ſimpliciter intelligitur de vniuerſali.de lib.& poſth. l.ſi ita ſcripũt,nu.5.fol.182.& in l.ſi quis filium.ff.de acq.hęr.n.4. 67
Hæredis ſui exiſtentia eſt in filio propter filiationem,licet non ſit hęres re,& effectu,quia ſe non immiſcuit.ff.de acquir.hær.l.pro hęrede.§. ſi quid tamen,num.4. 84
Hæredum vnus ſi ſoluat totum debitum ignoranter, cohęres non liberatur, quia poteſt repetere à creditore illud quod per errortm ſoluit plus parte ſua.ff.de iuſt.& iure,l.ex boc iure,nu.74. 12
Hęredes vſurarij pręſumuntur habere codices rationum.ff. de eden. l,ſi legatum,num.7. 166
Hęredis nomine vocatus ad ſubſtitutionẽ poteſt ſuccedere. ff. de vulg. & pupil.ſubſt.l.qui plures liberos,nu.4. 134
Hęredis appellatione venit bonorũ poſſeſſor,etiam in ſtatutis in quib. verba ſtrictè,& propriè capiuntur,de acq.hęr.l. nec is.§.hęres inſtitutus,nu.27.fol.78.& in l.edicto.C.de edicto diui Adr.toll.nu.22. 175
hęredis nomen capitur pro hęrede ſanguinis in his, quę non tranſeunt ad extraneos, & ſic etiam capitur pro filio quamuis non ſit hęres effectualiter,de vulg.& pupil.ſubſt.l.ſi filius,qui patri,nu.21. 122
Hęredes venientes ab inteſtato non intelliguntur grauati per iſta verba quiſquis mihi hæres erit det centum Titio.de vulg.& pupil.ſubſt. l.ex duobus.§.filium,nu.4. 146
Hęredis appellatione in teſtamentis ſuperueniunt deſcendentes tantũ. vide de lib.& poſth.l.Gallus.§.etiam ſi parente,nu.28. 125
Hęredes diuidentes,an pręſumantur habere ſcientiam fideicommiſſi, & aliorum contentorum in teſtamento,& codicillis.ff.de verb,oblig. §.duo fratres.l.qui Romę.nu.56. 191
Hęredes non implentes voluntates defunctorum qua pœna puniantur,vide.ff.de verb. oblig.l. cùm ſeruus,num.5.fol.151.& an perdant ſuam legitimam. Auth.hoc amplius.C.de fideic.nu.3.& 9. 213
Hęredes extranei pręſumuntur ignorare contenta in codicillis factis ſe paratim à teſtamento, vide.ff. de verb.oblig.l. qui Romę. §. duo fratres.nu.58.cum plu.ſeq. 191
Hęredis appellatione in diſpoſitione teſtatoris venit hęres hęredis, de vulg.& pupil.ſubſt.l.paterfam.nu.2. fol.156
Hęredes quando inter ſe diſcordant qualiter ipſis prouideatur. ff. de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.ex his,nu.11. 22
Hærede ſtipulatoris vno prohibito, ille ſolus agit ad intereſſe, & ad pœnam cum effectu ſi fuit promiſſor.ff.de verb.oblig,l.ſtipulatio.§.item ſi in facto,num.10. 25

Hęre-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Hæredem alium, quando quis facit intelligitur facere illum hæredem talẽ, qualis ipſe eſt. de acq. hær. l. qui in aliena. §. interdũ. n. 24. & 9. 64
hæredes ſi ſint plures vnius, qui promiſit factum ſub pœna ſi vnus contraueniat facit omnes incidere in pœnam. ff. ſolut. matr. l. ſi conſtante. num. 42. 37
hæredes neceſſarij, vt ſunt ſerui non præſumuntur ſcire ea, quæ continentur in teſtamento. ff. ſi cert. pet. l. eius. §. quod ſi ſtipulatus. nu. 4. 66
hæredes quidam ſunt ſui, & neceſſarij, aliqui neceſſarij tantum, aliqui merè voluntarij, & ſic ſunt hæredes in triplici differentia. C. vnde liber. l. qui ſe patris. nu. 20. 32
hæredum promiſſoris vnus ſi ſoluit partem ipſi contingentem de ſorte promiſſa, & ſic ſoluit, quod debet, incidit in pœnam propter moram aliorum non ſoluentium, rationẽ ponit. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. §. ſi ſortem. nu. 2. & 1. 38
hæredi adicẽti ſolui non poteſt. ff. de verb. oblig. l. cum quis. nu. 1. 94
hæredibus executorum vltimarum voluntatum non ſunt faciendæ ſolutiones. ff. de verb. oblig. l. cùm quis. nu. 3. eod.
hæreticus nõ dicitur credens id, quod credit ſancta mater Eccleſia, &c. l. rubr. C. de ſum. Trin. nu. 1. 2
hæreſim manifeſtã non capit inuocatio demonũ ad tentandam pudicitiã mulierum, vel ſimilia. in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. nume. 18. fol. 153.
Contra hæreticum an admittatur infamis in teſtem. in l. cunctos populos. de ſum. Trin. nu. 67. 6
De inquiſitore hære. ſupra inquiſitio.
Mulier contrahens ſcienter cum hæretico perdit dotem, & applicatur fiſco. in l. ſi conſtante. ff. ſol. mat. nu. 187. 143
mutuans hæretico ad refectionem domus non habet priuilegium hypotecæ. in l. creditor. ff. ſi cert. pet. nu. 4. 50
Legatum factum hæretico de ſeruo Chriſtiano, an valeat. in l. apud Iulian. §. conſtat. ff. de leg. 1. nu. 33. & 39. 78
¶ Hærmaphroditus indiſtinctè poteſt poſthumum inſtituere hæredem etiam ſi in eo muliebria præualeant. de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum. numer. 9. 170
hærmaphrodito, an debeat imponi nomen viri, an fœminæ in baptiſmo. de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum. nu. 9. eod.
hærmaphroditus non poteſt eſſe Rector ſcholarium. vide ibi. nu. 10. eod.
¶ Hærmoditium quid ſit. in l. properandum. §. & ſi quidem. C. de iudic. numer. 15. 150
¶ Hieruſalem. Regnũ Hieruſalem fuit Romanorũ Imperatorũ, & fuit conceſſum per Papam Carolo Regi, & ſucceſſorib. eius, ſed an ſi quis recuperarer illud conſequeretur plenum ius in dicto Regno abſque donatione Papæ. in l. is, qui apud hoſtes. ff. de leg. 1. nu. 12. & 14. 27
¶ Hippocẽtaurus eſt animal imaginarium ex multis ſpeciebus compoſitum non tamen in rerum natura. in l. ſi ita ſtipulatus fuero. ff. de verbo. oblig. num. 2. 147
hypotheca. Mulier habens expreſſam hypothecam in bon. mariti, an præferatur creditoribus habentibus anteriorem tempore. in l. dotis. ff. ſol. matr. in ſecundis commenta. nu. 5. cum plu. ſeq. 33
hypotheca tacita mulieris præfertur tacitæ alterius etiam anteriotis. ibidem. nume. 6 eod.
hypotheca tacita prouenit ex diſpoſitione legis. ibi. nu. eod. eod.
hypothecæ actio datur contra quoſcunque extraneos ad quos peruenerunt bona mariti. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 21. & 31. 36
hypotheca expreſſa eſt inducta de iure. C. non ſolũ pro dote, ſed & pro don. propter nup. & pro alijs bon. parapher. nu. 22. eod.
Hypotheca, quæ datur mulieri iure ſpeciali, vt ſe ſuoſque alat ex dote competit ſimiliter pro pignoribus ſufficientibus ad cauſam dotis, & non vltra, ſecus tamen eſt in hypotheca creditoris. ibi. nu. 23. eod.
hypotheca tacita hæredis differt à tacita legis. ibi. nu. 214. 44
De hypothe. bon. tuto. ad hypothecam bon. mariti. an valeat argu. vide ibi. nu. 222. eod.
hypotheca agens quid tenetur probare. vide ibid. nu. 208. eod.
hypothecata tacitè an dicantur bona minoris contrahentis matrim. pro dote. ibid. nu. 210. cum ſeq. eod.
In hypotheca neceſſaria legati minoris, quæ venit acceſſoriè non requiritur decretum iudicis, ſecus in volunta. & prin. ibi. nu. 111. eod.
hypoteca generalis non eſt tantæ potentiæ, ſicut ſpecialis in l. ſi ita quis promiſerit. ead. l. ff. de verb. oblig. nu. 32. 222
hypothecatam rem ſi duo habeant, & eam communiter emant a domino cenſentur alter alteri ius hypotecæ remittere. in l. qui Rumæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 12. circa medium. 186
hypotheca nullum commodum affert ſtipulanti eam, cui ſors non debebatur in l. ſi ita ſtipu. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 39. 199
hypothe. an poſſit eſſe impeditiua translationis dominij in l. ſi ita quis. §. eod. l. ff. de verb. oblig. nu. 30. 222
hypoth. in ſtipu. nomine tertij facta, an tranſeat ad illum ſine ceſſione. in l. ſi ita ſtipula. fuero. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 44. 200
hypotheca an poſſit ſtare de per ſe ſine principali. in l. edita. C. de edend. numero 30. 65
hypoth. poteſt multiplicari. in l. cùm debitoris. C. de iud. nu. 3. 145
In hypoth. præfertur is cui res prius fuit hypothecata, nõ cui tradita. in l. quoties. C. de rei vendi. num. 11. fol. 182. & in l. traditionibus. C. de pact. num. 7. 82
In tacita hypoth. militis, quã habet in bo. mariti, an veniunt bona feudalia. in l. 3. C. de iure emphy. nu. 83. & quid de reb. emph. nu. 84. 227
hypothecæ acquiſitio, an faciat incidere in pœnã, quando duo barones promiſerunt ad inuicẽ, ꝙ non acquirerẽt ſuper territorio alterius ſub certa pœna, & altera propter mutuum ꝙ dedit alteri acquiſiuit hypothecam in territorio alterius. ibi. nu. 85. eod.
hypotheca nõ poteſt ſtare ſine principali. ff. ſol. mat. l. dotis cauſa. n. 4. 35
hypotheca tendit ſolum ad firmandum principaliter obligationem, & per eam non augmentatur obligatio principalis, ſed magis fit ſecura. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipu. fuero. §. Chryſognus. nu. 39. 199
hypothecæ finis non eſt roborare contractũ, ſed exactionẽ facilioré facere. ff. de verb. obl. §. ea lege. l. ſi quis ita promiſerit. nu. 30. 222
hypotheca debet eſſe ſpecialis, & ſic pignus debet ſpecialiter apponi in re prohibita alienari, quia ſpecialis hypotheca magis impedit quam generalis. ibid. nu. 31. eod.
hypotheca tacita rerum inuectarum, & illatarum in domũ conductam non impedit alienationem. ff. de pact. l. item quia. nu. 2. 175
hypotheca expreſſa, quã habet mulier prefertur in dubio expreſſæ hypothecæ alterius. ff. ſol. mat. l. dotis cauſa. in ſecundis cõmentarijs. n. 4. 33
hypothecaria, quæ datur pro dote contra extraneos poſſeſſores in caſu inopiæ mariti debet competere contra ſocerum. ff. ſol. matrimon. l. ſi conſtante. numero 30. 37
hypotheca datur contra extraneos poſſeſſores in conſequentiam perſonalis obligationis cauſatæ contra maritum pẽnes quem erant bona tempore dotis datæ. vide ibid. nu. 31. eod.
hypotheca eſt acceſſoria actionis ex teſtamento. in l. ſi creditori. ff. de leg. 1. numero 18. 55
hypothecaria adinuenta fuit de nouo per Imperatorem. in l. 1. ff. de leg. 1. numero 109. 8
hypotecatam rem legatam põt legatarius habere, ꝙ non poſſet ſi eſſet verus dominus de iure communi. l. ꝙ ſi nulla. ff. de leg. 1. nu. 3. 112
hypothecæ ius, quod eſt perfectè acquiſitum creditori non extinguitur, licet domus hypothecata in totum deſtruatur, & reficiatur. l. ſi ita legatum. § ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 4. 114
hypotheeæ ius licèt non ſit ius dominij, eſt tamen tale ius, per quod auocatur res legata in totum. l. ſi domus. § de cuctione. ff. de legat. 1. num. 27. fol. 122. & in §. ſi fundus. ea. l. nu. 12. 125
hypotheca poteſt de per ſe legari ſine principali debito. in l. ſi domus. §. ſi fundus. ff. de leg. 1. nu. 27. eod.
hypothecaria actio ſequitur ſingularem ſucceſſorem. in l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Senatuſc. Treb. nu. 3. 203
hypotheca, an detur pro legato, in verbo legatum. in rubr. de actio. quæ pro legat. competunt.
Hiſpania. Hyſpaniæ Reges recognoſcunt de iure Imperatorem in l. id, quod apud hoſtes. ff. de leg. 1. nu. 14 27
¶ Hoc amplius, hæc dictio repetit totã diſpo. de leg. 1. l. cætera. n. 23. 79
¶ Hoc amplius inducit repetitionem præcedentium. de leg. 1. l. filio pater. num. 20. 158
Hoc amplius, inducit repetitionem, & confirmationem legatorum ante inutiliter factorum. de leg. 1. l. legata inutiliter. nu. 3. 48
hoc amplius, hæc dictio non eſt ſemper extenſiua. C. de fideicom. Auth. hoc amplius. nu. 1. 213
homicidij pœna lata ſententia, an tollatur per ſuperuenientem furorem. in l. patre furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. nu. 40. 34
homicidium eſt prohibitum de iure diuino. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 35. 147
homicida tenet in impetratione gratiæ ſecundi facere mentionẽ de primo homicidio, & eius gratia, aliàs gratia non valet, ſed an peccat, qñ literæ gratiæ ſunt geminatę. in l. nec damnoſa. C. de prec. imp. off. n. 3. cum ſeq. fol. 48. in l. de pupillo. §. ſi in plurib. ff. de no. ope. nun. n. 8. 25
homicidium non debet remanere impunitum. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. numero 101. 34
homicidium in quib. caſib. permittitur de iure ciuili, vel de iure can. quãuis tale homicidium non poſſit puniri in aliquo foro, tñ quo ad Deũ peccat mortaliter occidens, & in foro conſcientiæ tpe confeſſionis. debet ſibi iniungi pœnitentia. ff. de iuſt. & iur. l. vt vim. nu. 22. 6
homicidium ſi committat homo exiſtens ſanæ mentis, & poſteà vere efficiatur furioſus non poterit puniri de homicidio. ff. ſi ex nox. cauſ. aga. l. ſi ſeruum. nu. 7. 144
homicidium commiſſum ſine dolo nou eſt poſſibile. l. 1. de leg. 1. uum. 36. fol. 5, nam requiritur dolus. vt in l. ex quacunque. ff. ſi quis in ius voca. nu. 41. 119
homicidium factum nomine meo ſi ratum habeo, teneor ac ſi homicidium feciſſem. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro empto. nu. 17. 118
homicidę bona ſi pro dimidia applicentur hæredib. occiſi ſtante ſi ſtatuto: ſi homicida ſit reſtitutus recuperabit bona pro dimidia applicata hæredibus occiſi de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantũ. n. 63. 211
homicidium, quod fit lege permittente licet non puniatur, tamen qui facit

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

facit homicidium peccat. ff. de verb. oblig. l. ſi plagij. num. 4. 194
Reliqua vide infra in verbo occidere, & in verbo mandatum, vbi de mandante homicidiũ qua pena puniatur, & an & quando teneatur, & in verbo delictum, & in verbo confeſſio.
¶Homo. Hominis virtus ſufficit pro ſatiſdatione. in Authen. iubemus. C. de iud. nu. 15. 146
hominis excellentia receditur ab omni iure, & ſtatuto. ibid.
homo in hoc mundo dicitur quotidie mori. in l. 1. in repe. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 1. 15
hominis propoſitum eſt mutabile. in l. is qui. ff. de acquir. hæred. num. 11. fol. 72. & in l ſi ex toto. §. ſi ita legatum. ff. de leg. 1. num. 32. 27
hominem homini inſidiari nefas eſt. in l. vt vim ff. de iuſt. & iur. nu. 18. 6
homo liber, nec vendi nec in ſtipula. deduci poteſt. in l. liber homo. ff. de verbo. oblig. nu. 1. 151
homines, quod honeſtè viuant pertinet ad officium iud. in l. ex ea parte. §. mulier. ff. de verbo. obli. nu. 3. 171
homines imperiti, & militares poſſunt eſſe iudices in l. certi iuris. C. de iudic. nu. 1. 159
hominis diſpo. facit ceſſare diſpoſi. iuris ſpecialis, vel extraordi. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 8. 11
homo non poteſt inducere fictionem, nec facere, quod dicendo bouem, intelligat de aſino. in l. ſi quis in fundi vocab. ff. de lega. 1. nume. 47. & 48. & clarè 52. fol. 15.
homo poteſt viuere. 100. & 20. ann. l. vt inter diuinum. nu. 21. C. de ſacroſan. Eccleſ. 31
homo liber ab alio bona fide poſſeſſus promittendo per ſtipulationem bonæ fidei poſſeſſori obligatur ei efficaciter, & ſic naturaliter, & ciuiliter. ff. de verb. oblig. l. ſi liber homo. nu. 4. 168
homo liber, an poſſideri poſſit. ibi. nu. 5. eod.
homo ſicut non habet fines deſtinatione patrisfamlias, ſed à natura, ita nec domus habet certos fines ſola deſtinatione patrisfam. ſed requiritur factum hominis. ff. de verb. oblig. l. ita ſtipulatus. nu. 15. 161
¶Honeſtas debet preferri omni lucro. C. de inſti. & ſubſtit. ſub condi. fact. l. reprehendenda. nu. 6. 133
¶Honor. Honori vnius ciuitatis non eſt detrahendum propter honorem alterius. in l. cætera. §. ſed ſi quis. ff. de leg. 1. nu. 5. 80
honor eſt adminiſtratio reipub. cum dignitatis gradu, in l. placet. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nu. 2. fol. 17 & in 2. lect. nu. 3. 19
honor debetur in memoriam præcedentis dignitatis. in l. ſi ita ſtipula. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 30. 198
honor, qui debetur domino non debetur eius officiali, vel miniſtro. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. prætor ait. nu. 4. 110
¶Hora debet apponi in inſtrumentis, quando ad aliquid expediret. ff. de edend. l. 1. §. editiones. num. 4. 165
¶Hoſpes. De valiſia depoſita apud hoſpitem, vide. J. in verbo valiſia.
hoſpes tenetur ex quaſi maleficio, ideo ſi quid perdatur in ſua domo cuius cuſtodiam ipſe recepit, poteſt poni ad torturam cum ſuis famulis. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 49. 223
hoſpes an teneatur de vulnere illato per famulum ſuum viatori ibi hoſpitanti. ff de in litem iuran. l. in actionibus. nu. 44. 149
¶Hoſpitium commune, an poſſit inuito ſocio locari. in l. quominus. ff. de fluminib. nu. 159. 192
hoſpitium an poſſit fieri iuxta tuum hoſpitium, ſi damnum patiaris cum concurſus hominum non ita confluit. ibi. nu. 85. 188
hoſtis ciuitatis quis dicatur, ſi ex forma ſtatuti poteſt offendi hoſtis ciuitatis. in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. num. 27. 179
hoſti an ſit ſeruanda fides. vide ſupra in verbo fides.
hoſtium res, quæ ſemper eorum fuerunt poſſunt donari, vel relinqui ſub conditione ſi capiantur ab eis, cum expectatio talis conditionis eſt honeſta. in l. id quod apud hoſtes. ff. de leg. 1. num. 15. 27
hoſtium ſeruo poteſt relinqui libertas ſub conditione, ſi noſter eſſe ceperit. ibid. nu. 16. eod.
hoſtium res, quæ ſemel noſtræ fuerunt poſſunt à nobis legari propter ſpẽ poſtliminij, & poſſunt dici in commercio noſtro. ibid. nu. 1. & 2. eod.
hoſtes noſtros, an ſit licitum vincere per inſidias, & dolos. ff. de præſcrip. verb. act. l. ſi rem tibi inſtituendam. nu. 3. 129
¶Hoſtium an contineatur appella. cloacæ. & an factum in hoſtio, dicatur factum in domo, ad hoc, vt ſtatutum diſponens, quòd inſultans aliquem in domo habeat locum in eo, qui inſultauit in hoſtio. vide in l. cætera. §. hoc Senatuſcon. ff. de leg 1. nu 9. & 10. & 11. 81
hoſtium an comprehendatur appellatione domus. de lega. 1. l. cætera. §. hoc Senatuſc. nu. eod. eod.

De litera I.

IACOB Quomodo varij caloris oues, vt naſcerentur fecit, vide de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 70. 202
¶Iactare ſuum nemo præſumitur. de leg. 1. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. nu. 2. fol. 92. & in proœ. feu. nu. 12. 234
¶Ideſt. Hæc dictio, an & quando ſtet declaratiuè, & quando reſtrictiuè. in l. emancipa. C. de colla. nu 2. fol. 54. & in l. planè. §. ſi eadem. ff. de leg. 1. num. 15. fol. 63. & in l. 2. §. ſaltus. ff. de acqu. poſ. nu. 2. fol. 84. & in §. item acquirimus. eod. tit. nu. 41. 62
¶Idoneitas eſt duplex, vna diuitiarum altera fideic. vide. ff. de verb. obli. §. ſi quis ita ſtipulatus. l. ſi quis ſtipulatus. nu. 5. 157
idoneus dicitur, quis non tam ex facultatibus quam ex conueniendi facilitate. in l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 32. 166
¶Ignorantia. Ignorantiæ prætextu non ſuccurritur maiori repudianti hæredit. mater. in l. cùm ignorantia. C. de iuris, & fact. ingo. nu. 1. 40
ignorantiam facti ſcriptura non excuſat. in l. ſi poſt. C. de iuris, & fact. ignor. nu. fi. 41
Ignorantia iuris non prodeſt mulieribus niſi in caſibus à iure expreſſis, idem etiam de ruſticis dicendum eſt in l. fin. C. de iuris, & fact. ignor. num. 1. cum ſequent. 46
ignorantia, quod non allegetur, an poſſit per ſtatutum diſponi. in l. cõſtitutiones. C. de iur. & fact. igno. nu. 2. eod.
ignorantia circa officium alicuius, quando aliqua ratione officij ſui tenetur indagare factum alienum, non præſumitur, nec eſt tollerabilis, in l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nn. 40. 111
ignorantiæ allegatio non admittitur in his, quæ præſumuntur eſſe nota alijs, ibid. nu. 37. eod.
ignoratia affectata, ſeu procurata non prodeſt, in l. ſi ſeruus plurium. §. ſi quis. ff. de leg. 1. nu. 7. 95
ignorantia præſumpta ex longitudine locorum non dicitur vera, & certa ignor. in l. 1. §. per ſeruum. ff. de acq. poſſ. nu. 7. 63
ignorãti, an & quando currat tempus ſtatutum à lege, vel ſtat. in l. quãdiu. C. qui admi. nu. 9. cum ſeq. fol. 14. & in l. quicunque. eo. tit. n. 1. 16
ignorantem, an afficit decretum Papæ reſpectu pœnæ. in l. cùm quidam. ff. de lib. & poſth. nu. 11. 190
ignorantem generalis diſpoſitio non afficit, in l. Titius. ff. de liber. & poſthum. nu. 4. 193
ignorante ſi aliquid fieri poteſt multofortius eo inuito. in l. qui in aliena. ff. de acq. hæred. nu. 12. cum ſeq. 61
ignorantia in dubio, an p̃ſumatur. in l. ſi conſtante. ff. ſol. mat. nu. 185. 43
ignorantia teſtatoris defuncti, an præſumatur in hærede. in l. is poteſt. ff. de acq. hære. nu. 61. cum ſeq. 82
ignorare an præſumatur ciuis abſens ea de quibus eſt publica vox, & fama in ciuitate. ibid. num. 63. cum ſeq. eod.
ignorans an differat ab errante. in l. ſi quis extraneus. §. ſciendum. ff. de acq. hæred. nu. 4. 87
ignorantia an impediat inſtitutum adire. ibid. nu. 7. eod.
ignorantia non excuſat mulieres ſi potuerunt conſulere peritos. C. qui admit. ad bon. poſ. l. iuris. num. 4. 14
ignorans non videtur renunci aſſe iuri, quod ignorat. ff. de acquir. hær. l. nec is. §. hæres inſtitutus. nu. 8. 78
ignorantia iuris non excuſat in lucro. l. ſi emancipata. num. 1. C. de iur. & fact. ignoran. 40
ignorantia probabilis eſt indebito contracto facto hominis: de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 43. 111
ignorantia præſumitur in facto alieno. de leg. 1. l. ſi res obligata. n. 38. eo.
ignorantia licet probetur per ſolum iuramentum, tamen poteſt aliter probari. ff. de iureiur. l. admonendi. in rep. nu. 158. & 261. 123
ignorans non perdit ragulariter poſſeſſionem. ff. de acq. poſſeſ. l. poſſideri. §. in admittenda. nu. 3. 82
ignorantia non præſumitur in factis nobilium perſonarum, quæ præſumũtur alijs no. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 38. 111
item vbi factum de ſe eſt illicitũ, tunc præſumitur ſcientia, veluti quando quis iniecit manus violentas in clericum, nam præſumitur eum ſciuiſſe clericum. ibid.
ignorantia in proprio facto non præſumitur nec eſt tollerabilis. de leg. 1. l. ſi res obligata. num. 35. fol. eod. & in l. à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. ff. de re iud. nu. 1. 168
ignorantia iuris obſcuri excuſat à lata culpa. ff. de tranſact. l. 1. nu. 22. fol. 215. & in l. cùm prolatis. ff. de re iud. nu. 15. 176
ignorantia præſumitur in facto alieno, fallit niſi factum alienum fuiſſet ſæpius tractatũ, tunc præſumit ſcientia, vel niſi ſit tale factũ alienũ de quo quis debebat inquirere. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 40. 111
ignorantia præſumitur ex abſentia. ff. de pact. l. tres fratres. num. 19. fol. 202. & in l. is qui pro empto. ff. de vſucap. nu. 40. cum ſeq. 120
ignorantia, licèt probetur per iuramentum, tamen pars aduerſa poterit probare contrarium. ff. de acq. hæred. l. pro hærede poſt. nu. 15. 84
ignorantia iuris mulieribus non prodeſt in lucris. C. qui admitti ad bon. poſſ. l. iuris num. 1. & 3. cum plu. ſed. 14
ignorans quis ſit hæres, poteſt conuenire bonorum hereditariorum poſſeſſorem. ff. de tranſact. l. controuerſiam. nu. 7. 223
ignorantia contentorum in codicillis ſeparatis à teſtamento eſt probabilis. ff. de tranſact. l. non eſt ferendus. nu. 1. 222
ignorare licet quis in dubio præſumatur, tamen oportet, q̃ expreſsè in iudicio allegetur. ff. de reb. cred. l. cum quid. num. 25. & 26. 10
Reliqua de igno. mulieris, & ruſticorum. infra in verbo mulier, & in verbo ruſticus, & in verbo error.
¶Illatio non poteſt fieri particulariter ad ſingula ex collectiuis. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 146. 186

Illatio

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Illatio non ſit ex ſeparatis. ff. de acq. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 22. fol. 87. & in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 9. 157

¶ Illiteratus, an poſſit eſſe Aduocatus. C. de iud. l. certi iuris. nu. 3. 159

¶ Illico. Hæc dictio quid importet, in l. cùm ſpecialis. C. de iud. nu. 8. 101

¶ Illuſtres, qui dicantur, & an Patriarcha Conſiliarius principis, & legatus per 20. ann. dicantur Illuſtres. in l. 1. ff. de offic. eius. num. 6. cum plur. ſeq. & qui ſint gradus, & effectus Illuſtrium. nu. 7. & 13. fol. 53. & in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 3. 210

Illuſtriſſimus, & ſuperilluſtris, an idem importent, & qui dicantur in l. j. ff de offic. eius. num. 2. cum ſeq. 52

¶ Imago. Imagines, & inuocationes demonum ad tentandum pudicitiam mulierum, an ſapiant hæreſim, vide ſupra in verbo Hæreſim.

imago quædam falſitatis dicitur illud, quod à veriſimili eſt remotum. in l. ſi extraneus. ff. de condi. cau. data. nu. 6. 158

¶ Imbreuiatura notariorum, qui ſunt mortui, an faciat fidem. in l. 1. ff. ſi cert. pet. nu. 11. 4

immixtio tacita, vel præſumpta, quæ reſultat ratione ſuitatis non debet nepotem excludere de iure prætorio. de acq. hæred. l. ſi quis filium. §. ſi filius. numero 16. 68

immiſcuiſſe ſe hæreditati paternæ, an præſumatur filius, niſi probetur per creditores. in l. filio pater. ff. de leg. 1. num. 22. 158

immiſcuiſſe ſe hæred. paternæ, an dicatur filius, qui mortuo patre petit operas a liberto, & in libello dicat, quod petit tanquam hæres. in l. pro hære. §. ſi quid. ff. de acqu. hæred. nu. 3. & 13. vbi quando petit alimenta tanquam filius. 85

immiſcens ſe ſemel hæreditati paternæ, an poſſit eam amplius repudiare. in l. ſuus hæres. C. de repud. hæred. num. 3. 170

inter immixtionem, & mortem patris eſt dare medium. in l. quandiu. ff. de acquir. hæred. num. 21. 59

immixtione ſequuta filius debitor ſi ſoluit alteri fratri antequam ſe immiſceat fingitur retro fuiſſe indebitum, in l. frater à fratre. ff. de condi indeb. num. 42. 190

immiſcendi ius quanto tempore præſcribatur. in l. licèt. C. de iure delib. num. 2. cum ſeq. 159

Reliqua in verbo filius, & in verbo hæres.

¶ Immobile. Immobilia poſſidens in territorio alterius ciuitatis, & non in loco iudicij, an ſufficiat, vt releuetur ab onere ſatiſdandi. ff. qui ſaqui ſatiſd. cog. l. ſciendum. §. poſſeſſor. num. 1. 140

immobilia non poſſidens, an cenſeatur fideiuſſor idoneus. ff. qui ſatiſdia. cogant. l. ſciendum. nu. eod. eod.

¶ Immunitas. de hac materia diximus ſupra in verbo exemptio.

¶ Impedimentum circa rem, vel perſonam quid importet. in l. is, qui pro emptor. ff. de vſucap. nu. 116. cum ſeq. 124

impedimentum non præſtat, quod de iure non ſortitur effectum. l. ſi fundum ſub conditione. §. cum ſtatulib. ff. de leg. 1. num. 2. 140

impedientia, ſeu quæ ſienda impediunt tollunt iam facta in l. cætera. §. ſed ſi parauerit. ff. de leg. 1. nu. 5. 81

impedimentum diſſoluens obligationem iam contractam fortius impediet illam contrahi. in l. inter ſtipulantem. § ſacram. ff. de verb. oblig. num. 7. fol. 132. & in §. Stichum eiuſdem. nu. 2. 130

impedito agere, an currat præſcrip. vide infra in ver. præſcrip.

impediens me ne aliquam commoditatem conſequar; etiam ſi ad illam non competebat mihi ius agendi, tenetur mihi ad omne intereſſe. ff. de condi. cau. dat. l. dedi. § quamquam. nu. 5. cum plur. ſeq. vbi etiam de prælato, qui potius ſibi, quàm Eccleſiæ facit relinqui. nu. 9. 153

impeditus adire propter abſentiam ſui, vel filij reſtituitur ad commodū hĩditatis, acſi eius iuſſu fuiſſet adita. de acq. hær. l. cùm qdã. n. 3. 95

impeditus iuſſo impedimento, qui non facit in obligationibus facti, mero iure incidit in pœnam, licet iuuetur ope exceptionis. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. ſi quis municipalis. nu. 2. 148

impeditus facere aliquem actū, qui poſſet ſibi præiudicare, debet de hoc proteſtari. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi quis. nu. 2. 18

impeditum ſi aliquis alleget ſe fuiſſe poteſt opponi, ſi contra impedimentum potuit reclamare, & proteſtari, & ſi nõ facit ſibi præiudicat, de acq. hæred. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 27. 66

impediens ne citatio perueniat ad eum, vel notificatio excõicationis, qũo puniatur. ff. ſi quis cautio. l. ſi cum. §. qui iniuriarum. nu. 15. 155

impeditus an & quando teneatur procuratorem mittere ad iudicia. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. ſi quis in iudicio. nu. 7. 148

impedimentum vbi probatur per iuramentum intelligitur ſi tale iuramentum ſit delatum, vel à iudice, vel à parte limita, vt nu. 6. & 8. ff. de iureiuran. l. ait prætor. num. 5. 72

impedimentum qualiter probetur in prima dilatione ad hoc, vt ſecunda concedi debeat. ff. de ferijs. l in pecuniarijs. nu. 48. 162

impedimentum præſtitum à magiſtratu, niſi ſit dolo procuratum, dat exceptionem. ff. ſi quis cau. l. non exigimus § ſimili modo. nu. 1. 149

impedimentum affectatum non releuat. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. ſimili modo. num. 2. eodem

impedimentum, & caſus fortuiti debent edoceri euidentiſſimis probationib. vide. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. ꝙ diximus. nu. 2. 149

impedimentum imputatur ei, qui ſe nimium arctauit. ff. ſi quis cautio. l. non exigimus. §. quod diximus. nu. 9. eod.

¶ Impenſæ neceſſariæ, & vtiles repetuntur à muliere in l. diuortio. §. impendia. ff. ſolu. mat. nu. 5. 28

impenſam præſtare nunquid ille teneatur qui tenetur aliquid facere ſua opera, vel ſuo labore. l. cùm ſeruus. ff. de leg. 1. nu. 2. 72

impenſa perpetua in munitionibus, vel machinis facta pro cuſtodia ciſtri, ſeu fortilitij, an repetatur in l. ſumptus. ff. de leg. 1. nu. 8. 112

Reliqua, vide ſupra in verbo expenſæ.

¶ Imperare ſibimet nemo poteſt. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 15. 31

imperatiuum relatum ad eum de cuius commodo agitur, non importat neceſſitatem, ſed conſilium. in l. age. C. de tranſact. num. 1. 95

imperatiuum verbum, quare non habet primam perſonam. l. cum filiofa. ff. de leg. 1. num. 20. 31

¶ Imperator, & imperium. De mero imperio poſuimus infra in verbo merum, vbi vide.

imperium an eſſe poſſit apud Paganos, vel alios infideles. ff. de iuſtit. & iure, in rub. num. 11. 2

imperator electus, an poſſit concedere reſcripta ante coronationem. C. de inoffic. teſta. l. quamuis. nu. 5. 162

imperator ſi concedat priuilegium immunitatis patri, & filijs, nunquid filij habebunt immunitatem viuo patre, vel poſt eius mortem. de lib. & poſth. l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 46. 205

imperator promouendo ex certa ſcientia illegitimè natum ad epiſcopatum, videtur eum reſtituere primis natalibus, & ſic legitimaſſe. l. Barbarius. num. 13. de offi. prætor. 42

imperator non poteſt, niſi ex cauſa publica auferre res, vel iura alterius. l. Barbarius. nu. 35. de offic. prætoi 43 in princ.

imperator Federicus, qui fecit communẽ Papiæ Comitem non poteſt reuocare ſine culpa expreſſa commiſſa per Comitem. C. de teſtam. l. ſi teſtamentum. nu. 6. 101

imperator poteſt ſtatuere, quòd teſtamentum valeat cum duobus teſtib. l. cunctos populos nu. 38. C. de ſum. Trin. in 1 lect. 4

imperator cum præcipiat ſeruari quatuor concilia in quib. vſuræ fuerũt prohibitæ, videtur etiam prohibuiſſe vſuras. l. cunctos populos. num. 47. C. de ſum. Trin. in 1. lect. 5

imperator dicitur ab imperando, prout imperium eſt in ſuo ſitu, & circulo, quod eſt ſumma poteſtas nullius circundata limitib. ibi. n. 7. 3

imperator de iure eſt dominus vniuerſalis totius mundi. l. cunctos populos. nu. 7. C. de ſum. Trin. in 1. lect. & in ſecunda. nu. 2. fol. 7

imperator non poteſt ſtatuere contra legem Dei. l. cunctos populos. nu. 48. C. de ſum. Tri. in j. lect. 5

imper. inſtitutus hæres à priuato in teſtamento non ſolenni non poteſt hæreditatem adire. C de teſta. l. ex imperfecto. num. 1. 97

imperator ſolus poteſt indicere munera extraordinaria, alij inferiores poſſunt tantum indicere munera ordinaria. l. placet. nume. 22. C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2. lect. 29

imperator præcipit ſeruari fidem traditam per Apoſtolos ſecundum quam ſunt prohibitæ vſuræ. l. cunctos populos. n. 27. & 28. C. de ſum. Trin. in 2. lect. 8

imperator licèt poſſit legitimare filium ſpuriũ in præiudiciũ agnatorũ poſt mortẽ patris, & poſt ius ei quæſitum, tñ illud nõ poſſunt Comites Palatini. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſth. §. ſi filium. nu. 45. 177

imperator poteſt habere bona duplicia, & quæ ſint illa. in l. procurator. nu. 1. C. de eden. 66

imperator Henricus non potuit Romæ coronari, propter impedimentum Regis Roberti. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptor. nu. 38. 120

imperator non meretur reprehendi in legibus condendis. C. de tranſact. l. ſi quis maior. num. 37. 119

imper. licet ſit dominus totius orbis, dominia tamen particularia ſunt ſinguiorum. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 81. 82

imper. ſi conceſſerit Comiti Palatino, quod poſſit legitimare ſpurios in vita patris, & etiam in morte, quæritur quid importet illud in morte. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſthumos §. ſi filium. num. 39. 176

imperator non poteſt deponi à ſummo Pontifice pro leui cauſa, ſed requiruntur cauſæ grauiſſimæ. C. in vſib. feud. nu. 61. 238

impe. arguit à contractibus ad vltimas voluntates, alibi verò ècontra. C. de leg. l. illud. nu. 1. 190

imperator, vel Rex, an poſſint alienare caſtra ſuorum regnorum. C. in vſib. feud. nu 78. & 79. 239

impe. vel alius ſupremus princeps, licèt poſſit reſcribere contra leges, & ſtatuta, tamen non poteſt tollere contractus, qui iuris gentium ſunt ſine iuſta cauſa. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. nu. 13. 155

imperator tantum vnus debet eſſe de iure. de legat. 1. l. licèt imperator. numero 3. 127

imperator magnificus, & glorioſus, ſicut aquila diſtribuit prædam ſuam neque curat in omnibus epulis os apponere tanquam ſit inſatiabilis, hinc eſt, quod ad imperatorem debet appellari gradatim. ff. de verbor. oblig. l. qui Romę. § Seia. nu. 16. 184

imperator in priuilegio Comiti Palatino conceſſo, ſi voluiſſet poſſe legitimari fęminas illud expreſſiſſet. l. ſi qs id ꝙ n. 9. de iuriſd. om. iud. 82

imperator ſi concederet Comiti Palatino ptãtem legitimãdi, & citatis,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

& non citatis his de quorum præiudicio tractatur, tunc valeret talis legitimatio ſine alicuius citatione, de liber.& poſthum. l,Gallus. §.& quid ſi tantum.nu,118. 214

Imperator non poteſt tollere citationem, quæ eſt de iure naturali, nec poteſt auferre dñium iam alteri quæſitum mediante aditione hæreditatis.de lib.& poſth.l,Gallus.§.& quid ſi tantum, nu.119. eod.

imperator non poteſt reuocare priuilegia, quæ conceſſit clericis, ſed benè priuilegia ſubditorum, quæ conceſſit per modum gratiæ, ſecus de illis,quæ conceſſit per modum contractus,de leg.1.l.non amplius. §. ſi certum.numero.14. 53

Reliqua vide in verbo Princeps,& in verbo Papa, & in verbo Rex.

¶Imperfectum. Imperfecta duo ſi ſimul iungantur non inducunt diſpoſitionem quando ſunt ita imperfecta, quòd vnumquodque de per ſe nihil operatur.ff.de vulg.& pup.ſubſtit. l.Centurio nu.58. 130

imperfecta duo,an & quando ſimul iungantur.ff.de iureiur,l.admonendi.in repe.nu.225. 228

¶Imperitia iuris non præſumitur in iuriſconſulto, in l. qui quadringenta. ff,ad Treb.num.1, 206

imperitia excuſat à dolo.in l.ſi quis id quod.ff.de iuriſ.om.iud.nu.31. 84

De imperitia medicorum. vide ĩ.in verbo medicis.

imperitia aſſeſſoris excuſat magiſtratum, ſed non ipſum aſſeſſorem.l. hoc edicto, num.1. ff.quod quiſque iuris. 97

¶In perpetuum. Hæc dictio importat hominis vitam. in l. ſi is qui pro emptore.ff.de vſucap nu.220. 129

¶Imperſonalitas ex parte ſtipulatoris non vitiat ſtipulationem. ff. de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſicut autem.nu.2. 71

imperſonalitas in verbo executiuo non vitiat ſtipulationem, quia talia verba referuntur ad perſonas contrahentium, & ſic ad perſonas venditoris.ff.de verb.obl.§.cum venderet.l.cùm ſtipulatus ſum. n.2. 158

imperſonalitas circa verbũ inductiuũ obligationes vitiat, ſed circa verbũ executiuum non vitiat.ff.ſi cert.pet.l.ſi ego.§.Labeo.n.2. 69.in fi.

imperſonalitas non vitiat contractum innominatum. ff. de in litem iuran.l,nummis.nu.8. 145

imperſonalitas nunquam vitiat in vltimis voluntatibus.exemplum ponit,ff.ſi cert.pet.l.ſi ego.§.Labeo.nu.2. 69

imperſonalitas, an & quando vitiet ſtipulationem, ponit concluſionem vide.ff.de verbor.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis ita. nu.4. 73

imperſonalitas circa verbum executiuũ obligationis ſtipulationem non vitiat.ff de verb.oblig.l.illa ſtipulatio.§.eum qui decem. nu.1. 111

¶De impetratione reſcripti dicemus. infra in verbo reſcriptum.

impetrans à Papa beneficiũ vſque ad valorem centũ florenorum annuorũ ſi ſit aliquod beneficiũ ex quo percipiuntur trecentę corbes trumẽti valẽres trecentos aureos,tũ expenſæ aſcendunt vſq; ad ducentos aureos,an dicatur habere in reditib. vltra centum. C.de colla.l.illud. numero.1 fol 67.

impetrari, quod poteſt de iure ſpeciali non debet haberi in conſideratione antequam ſit actualiter impetratum. ff.de condi. indebit. l.Stichus.§ Lucius Titius.nu.7. 209

impetrans diuerſos iudices in cauſa poſſeſſorij, & petitorij punitur. C. de iud.l.nulli. nu.12. 147

impetrans iudicem in cauſa poſſeſſorij, finita cauſa, an poſſit impetrare alium iudicem in cauſa petitorij.C.de iud l.nulli.nu.13. eod.

impetrans gratiam ſuper homicidio debet facere mentionem de primo homicidio ſi duo fecerit, aliàs reſcriptum non valet. l. nec damnoſa. nu.3.C.de precib.impe. offer. 48

impetrans reſcriptum ſuper certa Eccleſia contra talem præsbyterum ſi erat in nomine præsbyteri,licet conſtet de Eccleſia reſcriptnm,tamen non valet.l.ſi qus in fundi vocab.de leg.1.nu.5, 13

impetratio iuris iniqui facta per procuratorem poteſt in dominum retorqueri.l.ſi quis iniquum.§.ſi procura.nu.1. quod quiſque iur. 98

impetratio iuris iniqui facta à principali debitore nocet etiam fideiuſſori.l.ſi quis iniquum.§.ſi is pro quo. nu.1, quod quiſque iur. 99

impetrans beneficium ſpectans ad præſentationem patroni non facta mentione de iure patronatus nihil agit, ff.de in ius vocan. l.in ius vocari.§.patronum il 2.nu.1, 111

impetratio iuris iniqui, vel exceptio retorquutionis non tollũt naturalẽ obligationẽ,l.ſi quis iniquũ.§. ex hac cauſa. n.1. & quiſque iur. 101

impetrans ius iniquũ ad ſuam poſtulationẽ tenetur edict.l.ſi quis iniquũ quamuis eo vſus ſit l.ſi quis iniquum.nu.1. quod quiſq.iur. 97

¶Implementum. De implemẽto cõditionis diximus.ſ.in verb.cõditio.

impleri in forma ſpecifica dr, quando pignus adimpletur.l.qui quartam ff.de leg.1. nu.4. 45

implementum non ſufficit ciuiliter fieri,ſed naturaliter.in l.ex ea parte. §.in inſulam.ff.de verb.oblig.num.1. 172

implementum conditionis quando debet fieri circa rem deductam in diſpoſitione, tunc diuiditur, & exponitur, qui meus, ideſt quatenus meus erit.de leg.1.l.Stichum.nu.33. 22

implere pro parte illud, quod eſt in conditione, an & quando ſufficiat ad hoc, vt quis conſequatur legatum vel promiſſum. ff.ſi quis caut.l.ſi ſeruus.§.ſi plurium. nu.3. 154

implementum cauſæ iniuſtæ non veſtit contractum innominatum.ff.de pact.l.iuris gentium. §.ſi ob maleficium.nu.1. 179

¶Imploratio, Implorans officiũ iudicis nobile ſeu mercenariũ,an teneatur iurare in litẽ ad intereſſe.l.ſi prius.ff.de ope.nou.nunc. nu.48. 42

¶Impoſſibilitas,Impoſſibilium nulla eſt obligatio,vt in l.huiuſmodi.§. ſi ita.ff.de leg.1. nu.2. 147

impoſſibilitas præſtationis non vitiat legatum. in l.ſi mihi. §.ſi quis ſeruos.ff.de leg.1, num.1. 39

De impoſſibili conditione diximus. ſupra in verbo conditio.

impoſſibilitas ſuperueniens ex accidenti, an ſit conſideranda.in l.is qui pro emptore.ff.de vſucap 189.cum ſeq. 128

impoſſibile de natura, vel de iure, vel contra bonos mores æquiparantur.ff.de verb.oblig. l.ſi ſtipuler. nu. 2. 65

impoſſibilitas ſuperueniens intra terminum excuſat ne ex lapſu termini quis conſtituatur in mora, ſicut ſi poſſibilitas fuiſſet à principio. ff. qui ſatiſd.cogan.l.ſi deceſſerit.nu.8. 128

impoſſibile cenſetur illud, quod pendet à voluntate principis tantum in l.omnimodo.§.imputari.C.de inoffi.teſta.nu.3. 176

impoſſibilitas quæ cauſatur ratione perplexitatis vitiat diſpoſitionem. de vulg.& pupil.ſubſtitu.l.ſeruum.§.Titius hæres.nu.10. 158

impoſſibile, quod eſt in ſpecie, & in genere non poteſt fingi per legem. ff.de acquir.poſſeſ.l.poſſideri.§.ex contrario. nu.19. 78

impoſſibilitas poſteà ſuperueniens excuſat à pœna.ff.de verb. obliga. l.ſi homo mortuus. num.6. 113

impoſſibilitas ex parte ſtipulatoris non vitiat ſtipulationem, quia ſtipulator ſemper vult ſibi acquiri. ff. de verbor.oblig. l. ſtipulatio iſta habere.§.ſi qius ita.nu.2. 73

impoſſibilitas dicitur non ſolum, quando eſt de natura, ſed etiam quãdo eſt de iure in l.quidam cum filium. ff.de verb.oblig.nu.18. 219

Reliqua vide ſ.in verbo Difficultas.

¶Impotentia. Impotens ad ſoluendum, licet ſit periurus quo ad actũ, non eſt quo ad reatum.in l.videamus. ff. de in lit. iuran. nu.12. 146

Impotentia præſtandi fideiuſſores probatur per ſolum iuramentum. in l.1.ff.qui ſatiſda.cogan.nu.22. 125

De impotentia ſatiſd.dicemus. ĩ.in verbo ſatiſdatio.

¶Impreſtita montis Genuæ, & Venetiarũ, an ſint licita,an vſuraria.in l. item quia.ff.de pact.num.11.fol.176. & infra in verbo vſura.

¶Impropriatio.De impropriatione libelli dicemus. ĩ.in verbo libellus.

De impropriatione verborum.infra in verbo Verbum.

¶Impubes nõ poteſt grauari à patre per fideicom.in legitima, & in bonis ſuis proprijs, ſed ſolum poteſt ei pupil.ſubſtitui, ſed quid in eius ſubſtituto, in l.ſi Titio.§ ſicuti.ff.de leg.1.num.11. cum ſeq. fol.162. & in l.ex trib.C.de inoffic.teſt. num.2. 773

impuberi filio exhæred. poteſt pater ſubſtituere, ſed an procedat, quando ex mala mente eum exheredauit.in d.l.ſi Titio.num.23. eod.

impuberi poteſt pater ſubſtituere pup.extraneum, & excludere venientes ab inteſta.et ſi ſit mater impub.& eos grauare fideicõmiſſo.ibi.nu. 6.& an tunc dicatur hæreditas haberi à patre,an ab impubere.n.7. eo.

Ab impubere an poſſit legari, an verò à ſubſtituto, & an fideicom. cenſeatur relictum ab ipſo impubere, à vero à legitimis hæredibus. in d. l.ex tribus, num.4.cum ſeq. eod.

impubes arrogatus per arrogationem tranſit in poteſtatem arrogatoris. l.ſi arrogator.nu.6. de adoptionib. 35

impubes nõ poteſt arrogari niſi prius præſtita cautione, ſeu ſatiſdatione de reſtituendis bonis pup.l.ſi arrogator.nu.7.de adop. eod.

impubes doli capax, propter contumaciam poteſt mulctari, & excommunicari, ſed habet beneficium reſtitutionis in integrum.ff. de in ius voca. l.neque impuberes. nu.4. 115

impubes ſi aliquem dolo induxit, & ſibi perſuaſit, quod eſſet pubes, & ſic contraheret cum eo, & iuraret. tunc Authen. ſacramenta puberum haberet locum. C.ſi aduerſus venditor. Authen. ſacramenta puberum.num.21. 136

Et qualiter hoc debeat intelligi in proximis pubertati.ibid.

impubes, & puella in poteſtate alterius conſtituta non poſſunt perſonaliter capi.ff.de in ius voc. l.neque impuberes. nu.1. 114. in fi.

impubes ſi haberet fratres legitimos,& naturales, nunquid in ſucceſſione ſeruaretur forma Authenticæ defuncto. C.ad Tertul. in l.ſi arrogator.nu.65.ff.de adoption. 46

impubes ſi non vult, vel non poteſt ſatiſdare, an ſtetur eius iuratoriæ cautioni.C.de Carboniano edicto l.ſi tibi. num.1, 48

impubere non ſatiſdante aduerſarij ſimul cum eo mittuntur in poſſeſſionem portionis impuberis,vide ibid.nu.2. eod.

Impubes arrogatus ſi mortuus eſt viuo arrogatore,tũc ſubſtitutio pupillaris extincta non reconualeſcit.l.ſi arrogator.n.38. ff.de adoptio. 38

impubes poteſt adoptari,& arrogari. C. de fideic.l.eam quã. nu. 7. 205

impubes, quando poſſit eſſe procurator ad negotia. ff.de acq.poſſ. l.1.§. item acquirimus.nu 36. 61

impuberes licèt non ſint idonei teſtes ad probandum in criminalibus, faciunt tamen indicium ad torturam,C.de his quibus,vt indig. l.talis de antiquo.num.6. 180

impubes maſculus dicitur vſque ad 24.annum,& non plus.ff. de acquir. hæred.l.impuberis. nu.2. 71

¶Impu-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaf.

¶Impugnatio. Impugnans aliquid nõ poteſt ex eo aliquid conſequi, in l. filio pater. ff. de leg. 1. num. 9. 157
impugnans teſta. perdit ea, quæ ex eo ei, quærebantur. ibid.
impugnans teſta. patris repellitur à ſubſti. tanquam indignus. in l. is qui. ff. de vulg. & pup. num. 1. 134
impugnans actum ratione ſolennitatis, an poſſit poſteà ex eo ſe fundare. in l. decem. ff. de verb. oblig. num. 39. 169
impugnans trãſactionẽ, vel aliã conuẽtionem, vel ſcripturam, quam iuſſus eſt impugnare vſque ad ſententiam incluſiuè, poſteà victus poterit ad eam redire, & ſe iuuare, & commodum reportare. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. oblig. num. 1. cum plurib. ſeq. vbi latè, an & quãdo poterit ſe iuuare ex actu quem impugnauit. 184
¶Impulſiuum. Impulſiua cauſa, quæ ſit in l. 1. §. ſi is qui. quadringenta. ff. ad Treb. num. 10. 204
¶Impunitas delicti ſi inuitat ad delinquendum, fortius hoc faciet remuneratio. ff. de verb. oblig. l. ſi plagij. nu. 6. 194
¶In. Dictio in, iuncta accuſatiuo quam vim habet. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 33. 175
in, dictio, quid ſignificet, quando eſt compoſita, & quando per ſe ſtat. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ille caſus. num. 21. 228
in præpoſitio, compoſita cum alia dictione aliquando ponitur pro valde. ff. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 19. eod.
in dictio, quando adijcitur loco, & quando tempori. ff. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. ille caſus. num. 23. eod.
¶Inanimatum. Res inanimata nihil nobis acquirit niſi per viam legati, in l. ſi ſeruus plurium. ff. de leg. 1. num. 4. 95
¶Incapacitas domini reddit etiam ſeruum incapacem. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. num. 13. 199
Reliqua ſupra in verbo Capacitas, & in verbo inhabilis.
¶Incendium. Incendio probato fundata dicitur intentio contra inhabitantes, niſi contrarium probetur ex eorum parte, in l. domos. ff. de leg. 1. num. 5. & 7. 112
incendium in dubio licet præſumatur factum culpa inhabitantium, tamen illa culpa incendij non præſumitur, niſi leuis in l. domos. de leg. 1. num. 6. 112
incendium poteſt fieri ſine culpa patris fa. neque. n pater fa ſemper tenetur ſi culpa ſeruorum factum ſit incendium ſi diligentiam debitam adhibuerit. de legat. 1. l. domos. nume. 8. & 11. & quid in dubio. ibid. num. eod. fol. eod.
incendiũ non põt facile fieri ſine culpa alicuius. de leg. j. l. domos. n. 5. eo.
incendij caſus ſuperueniens nocet ædificanti. in l. ſi ita ſtipulatus eſſem. ff. de verb. oblig. nu. 12. 46
¶Incertitudo, ſeu incertum. Incertitudo rei loci, & temporis, an & quando vitiat obligationem, & ſtipulationem tam circa princ. quàm circa acceſſo. in l. ita ſtipulatus. ff. de verb. oblig. nu. 3. 160
incertitudo, & obſcuritas qualiter reddatur ex pluralitate nominum, tam in hominibus, quàm in ciuitatibus caſtris, & alijs in l. quoties. ff. de verb. oblig. nu. 7. 106
incerta pars, nec tradi, nec vſucapi poteſt, l. ſi ſic legatum. § ſi mihi. ff. de leg. 1. nu. 17. 133
incertitudo vitiat ſtipulationem, fallit in tribus caſib. ff. de verbor. oblig. l. ita ſtipulatus. nu. 11. 160
inceritudo conditionis adiectæ fideicommiſſo ſi remittatur non eſt iniquitas imò æquum ratione triplici. l. 1. nu. 5. C. de pact. 71
incertitudo, quando verſatur circa res, tunc facile cognoſcitur, quod legatum ſit maius, & quod minus, exemplum ponit, de legat. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. num. 33. 44
incertitudo quando vertitur circa diem in ſtipulationem per errorem partium, vel obliuionem omiſſum: redditur nulla tam principalis ſtipulatio, quàm pœnalis, ſecus ſi ex certa ſcientia. ff. de verb. oblig. l. ita ſtipulatus. num. 1. 159
incertitudo licet vitiet ſtipulationem de iure ciuili, ſecus tamen de æquitate canonica. ibi. nu. 3. fol. eod. 159
incertitudo cauſat acquiſitionem poſſeſſionis, & qualis incertitudo. ff. de acquir. poſ. l. poſſideri. §. incertam partem. num. 1. 68
incertitudo, vel obſcuritas non vitiant legatum, quando apparet, quod teſtator ſenſit de certo per expreſſionem nominis proprij, licet incertũ de quo. de leg. 1. l. ſi quis à filio. §. ſi quis plures. nu. 3. 73
incerti. vitiat ſtipulationem niſi ex probabilibus coniecturis declaretur. ff. de verb. oblig. l. triticum. num. 1. 145
incertitudo non vitiat in diſpoſitione facta ad vtilitatem Eccleſiæ. ff. de verb. oblig. l. it ſtipulatus. nu. 13. 161
incertitudo quando eſt in verbis prætoris, tũc electio eſt iudicis, aut eius qui eſt miniſter iudicis, ſecus quando eſt incertitudo in verbis teſtatoris. de leg. 1. l. ſi quis à filio § plures. num. 3. 58
incertitudo quando cadit inter perſonas vitiat. de leg. 1. l. legato generaliter. nu. 29. 72
incertitudo quando non eſt in facto, ſed in iure tunc admittitur libellus incertus etiam in re magni præiud cij, de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius num. 31. 220
incertitudo non eſt curanda quando quelibet pars dubitat, & tendit ad eundem effectum. ibid. nu. 30. eod.
Incertitudo quantitatis, ſicut nòn vitiat dotem promiſſam, ita etiam nec incertitudo conditionis importatæ illa verba filiæ voluntate. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 31. & 42. 53
¶Incertum propter dubium reputatur eſſe perpetuum donec reuocatur. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. num. 15. 71. in fin.
¶Incerti conditio. Vide ſupra in verbo conditio.
¶Incidens propriè dicitur illud, quod reſpicit merita cauſæ. ff. de re iud. l. quod iuſſit. nu. 52. 159
¶Incipere tractare merita cauſæ habetur pro litis conteſtatione in cauſis quib. lis non conteſt. C. de proc. l. nulla dubitatio. nu. 2. 132
¶Incluſio vnius eſt excluſio alterius, quando conſtat de contraria voluntate diſponentis. l. 1. §. adipiſcimur. ff. de acq. poſſ. nu. 4. fol. 57. ſecus tamen regulariter, vt in l. 1. in 2. lect. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 19. 16
¶Inconſuetum. De clauſulis inconſuetis apponi in inſtrumentis, qũ reddant ipſum ſuſpectum de vſura vide ſupra in verbo clauſula.
inconſueta appoſita in literis Papalibus inualidant reſcriptum etiam ſi dicatur in eo, quod motu proprio Papæ ſunt appoſita. l. omnibus §. is videtur. ff. ſi quis iuſdicen. non obtem. nu. 4. 104
¶Incontinenti. Quæ incontinenti fiunt cenſentur ineſſe. l. edita C. de edendo. num. 16. ſecus tamen ſi quæſtio ſit momenti, quia ea, quæ fiunt poſt, licèt incontinenti non tamen cenſentur ineſſe. nu. 14. 64
incontinenti, quando aliquid fieri dicatur. in l. 2. C. de iure emphyt. nu. 12. fol. 197. & in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 39. fol. 147. & in l. ſi ita ſtipulatus fuero. § Chryſogonus. ff. de verb. oblig. num. 53. 201
incontinenti intelligitur iudicis arbitrio, quando deiectus per vim cũ armis, incontinenti per vim cum armis recuperauit. in l. ſi quis ita. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 14. 219
incontinenti, quod in actu ſe ſimul teneat. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quinimo, num. 24. 183
incontinenti fieri dicitur, quod fit perfecto negotio antequã ad extraneos actus diuertat. ff. de acq. hær. l. ſi qs mihi bona. §. iuſſum. n. 19. 91
¶Incorporalia, vt ſunt ſeruitutes, an præſcribantur. ff. de acquir. poſſ. l. 1. numero. 39. 53
incorporalia non poſſidentur propriè, ſed quaſi poſſidentur. ff. de acquir. poſſ. l. poſſideri. nu. 5. 71
¶Incredulitas nimia, an ſit imputanda incredulo vide. ff. de eo per quẽ factum erit. num. 2. 144
¶Incrementum. Alluuionis accreſcit vſufructuario. ff. de legibus. l. de quibus. numero 25. 22
incrementum alluuionis, an acquiratur emphyteutæ. ff. de legibus. l. de quibus. num. 27. eod.
¶Indebitum ſoluens, an & quando poterit repetere in verbo repetitio. de condictione indeb. ſup. in verbo conditio. in rub. de cond. indeb.
¶Indemnitas. Hoc verbũ qd importat. in l. decẽ. ff. de verb. obl. n. 8. 165
¶Indicare malefactorem, an quis teneatur de iure naturali. ff. de condi, ob turpem cauſam. l. 1. §. ſi tibi indicium. nu. 1. 2. & 7. 167
¶Indictio ſemper ponitur à notarijs in inſtrumentis, ſed qualiter computetur. in l. placet. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nu. 7. 17
indictio omiſſa i ninſtrumento, licet vitiet inſtrumentum, tamen ſi indictio ſit appoſita licet corruptè non vitiat inſtrumentum. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. nu. 166. 123
¶Indicium. De confeſſione facta non præcedentibus iudicijs. vide ſupra in verbo confeſſio. ver. 25. & latè in l. aliena. §. Celſus. ff. de acq. hær. n. 37. cum plur. ſequen. 66
indicium eſt minus quàm ſemiplena probatio. ff. de iureiuran. l. admonendi. nu. 74. 102
Reliqua vide j. in verbo. Tortura, & in verbo confeſſio in criminalib.
¶Indictum, & ſuperindictum quid l. placet. nu. 9. C. de ſacroſanct. Eccle. in 2. lect. fol. 19. & in 1. lect. nu. 7. 17
¶Indiffinita regulariter æquipollet vniuerſali. in l. ſub prætextu. C. de tranſ. nu. 5. fol. 107. & in l. ſed & ſi. §. quæſitum. ff. ſi quis cau. nu. 33. fol. 181. & in l. qui filiabus. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. nu. 5. & 11. 48
indiffinita conſtitutio non æquipollet vniuerſali. in l. 2. ff. de lib. & poſth. numero 20. 165
indiffinita non refert, quod proferatur, aut in ſingulari numero, aut in plurali. ibi. num. 19. eod.
indiffinita appella. poſthumi non comprehendit niſi natum ex legitimo matrimo. in l. placet. ff. de lib. & poſthu. nu. 2. & 16 in prin. fol. 168
indiffinita appoſita inter perſonas æquipollet vniuerſali in fauorabilibus in l. placet. ff. de lib. & poſth. nu. 6. eod.
indiffinita inſtitu. poſthumi refertur ad omnes poſthumos ex quacunque vxore, videlicet præſente, vel futura. ibid nu. 5. eod.
indiffinita locutio de hærede, licèt aliàs æquipolleat vniuerſali hoc eſt verum, quando onus impoſitum eſt diuiduum, ſecus ſi onus eſſet indiuiduum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. item in facto. nu. 5. 25
indiffinita ,plata à reſte non æquipollet vniuerſali, licèt regulariter cõtra C. vnde legiti. l. certũ eſt. n. 8. fol. 42 & in l. 2. ff. de lib. & poſt. n. 20. 163
indiffinita non æquipollet vniuerſali in materia odioſa, imò ſtrictiſſimè debet intelligi. ff de reb. cred. l. 1. nu. 7. 3
¶Indignitas. Ablatũ ab indigno regulariter applicat fiſco, niſi in certis

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

taſibus,in l.1.C.de his quib. vt indig.num.6,vbi videas an & quando hæreditas, auferatur ab indigno. fol. 177.& in l.1.C.ſi quis aliquem teſt.num.1.cum ſeq. 176

Indignitas non poteſt opponi hæredi niſi per fiſcum, in l. ſeruus plurium.§.ſi quis ante.ff.de leg.1.nu.2. 95

Ab indigno licet auferatur hæreditas per fiſcum, non tamen excuſatur ab oneribus hæredita.quãdo dedit cauſam,vt hereditas ab eo auferatur tanquam ab indigno.ibid.nu.4. eod.

Indignus poteſt retinere hæreditatem fiſco volente.ibid.nu.2. eod.

Indignus hæreditatis non definit ſimpliciter ipſo iure eſſe hæres ne poſſit hæreditatem adire, & retinere donec auferatur per fiſcum. in l.ex facto.§.Iul.ff.de vulg.& pupil.nu.2. 151

Reliqua de indignitate hær.vide ſupra in verbo Hæres,& hæreditas.

¶Indiuiduum. Indiuidui partem faciens nihil feciſſe videtur in rub.ff. de leg.1.nu.10.fol.2. nã nihil dicitur actum cum quid ſupereſt agendum,vt in l.ſi mihi,& tibi.§.in legatis.in 2.lect.eod.tit.n.11.& 12.42

De indiuiduis ſtipula.dicemus infra in verbo ſtipu.in rub.de ſtipulationibus indiuiduis.

Indiuiduum & inſeparabile quomodo differant.in l.ſtipu. non diuiduntur.ff.de verb.oblig.in repe.nu.25. 118

Indiuiduum quot modis capiatur.in l.1.§. ſed & ſi.ff.de verb. oblig.nu. 5.cum ſeq. 13

Indiuiduum legaliter, & ſecundum iuris ordinem accipitur triplici modo, ſcilicet contractu,obligatione ſeu petitione, & ſolutione, & quæ dicantur in l.ſtipu.§.harum.ff.de verb.oblig.nu,3.cum plu.ſeq. 18

Indiuiduæ naturaliter dicuntur omnes res incorporeæ. ibid.nu.2. eod.

Indiuiduum actum ſeu promiſſum ſi impediatur ab vno ex cohæredib. promiſſoris committitur contra omnes cohæredes. in l. ſtipu.§. item ſi in facto.ff.de verb.oblig.nu.1.& 8. 25

Indiuidua quæ ſunt ex parte ſtipulationis, & eius hæredum ſunt indiuidua ex parte promiſſoris,& eius hæredum, niſi ratio diuerſitatis ſubſit vide.l.ſtipulationum.§.ſi is qui duplam.ff.de verb.oblig.nu.2. 35

Indiuiduum dicitur quando aliquid traditur pro forma. in l. ſtipu. §.ſed & ſi.ff.de verb.oblig.nu.6. 13

Indiuiduis vtile per inutile,an vitietur.ibid.nu.7.fol.eod.& infra in verbo Vtile.

Indiuidua tranſeunt inſolidũ ad hẽdes.ff.de re iud.l. nunc aũt.nu.3. 181

¶Inducere & inductum. Inducta ad conſeruationem iuris non debent operari contrarium effectum. in l. clam.§. qui ad nundinas. ff.de acq. poſſ.num.24. 90

Inductum fauore in quo differat ab inducto odio.in Auth. ſacramenta pub.C.ſi aduerſus vendi.nu.51. 138

Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem. in l.legata inutiliter.ff.de leg.1.nu.8. 49

Inducta ad fauorem non debent in eius damnum retorqueri, vide in l. cùm filiofa.ff.de leg.1.nu.3.fol.30.& in l.legata inutiliter.e.ti.n.8.49

Inducta ad fideicommiſſum, & ſic ad grauandum inducunt tacitum relictum,in l.ſi pecunia.ff.de leg.1.nu.7. 134

Inducta ad diminutionem,an operentur validitatem, & non augmentum,& quid ſi non poſſunt operari diminutionem niſi prius operentur augmentum.in l.legata inutiliter.ff. de leg.1.nu.8. fol.49. in prin.

inducta ad vnum effectum non debent operari alium effectum contrarium.in l.qui Romæ.ff.de verb.oblig.nu.14. 173

Inducens dolo aliquem ad tranſigendum,non poteſt petere, vt tranſactio reſcindatur ſui doli occaſione,allegat enim turpitudinem ſuam. l.tranſactione.nu.1.C.de tranſactio. 190

Inductum ad cauſandum exceptionem prodeſt etiam ad actio. ff.de iureiur.l.ſi is,qui temporali.§.iuſiurandum.nu.2. 79

inductum ad fauorem operatur onus quando eſt de natura rei,vel quando eſt ei annexum.ff ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.69. 39

inducta aliqua ratione ſpeciali, non debẽt induci ad conſequentias. de leg.1.l.ſi domus.§.in pecunia.nu.19. 124

inducta ad pœnam non debent trahi ad premiũ.ff.de re iud.l. intra dies. num.3. 153

inductus ex præſumptione dicitur eſſe palam. ponit exemplum. ff.ſolu. matr.l.ſi fundus.num.2. 28

inducta ad reſtrictionem non debent operari permiſſionem. ff. de verb. oblig.§.cohæres.l.qui Romæ.nu.29. 182

¶Indulgentia ſeu gratia ſecundi homicidij. an valeat nõ facta mentione de primo. vide ſupra in verbo Gratia, & in verbo Homicidium.

indulgentiæ conceſſæ à falſo prælato,qui putabatur verus, non valent. ff.de cond.indeb.l.ſi vrbana.nu.8. 200

indulgentiæ conceſſæ à prælato penitus falſo,qui putabatur verus:operantur ad ſalutem animarum,acſi eſſent conceſſæ à prælato vero. C.ſi contra ius.l.præſcriptione.nu.26.verſ.quòd indulgentiæ. 55

¶Induſtria perſonæ per quæ verba intelligatur electa. in l.1.ff. de offic. eius.num.29. 54

¶Ineſſe & ineſt.Ineſſe actui dicuntur ea, quæ incontinẽti fiũt.ff.de acq. hær.l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum.nu.22. 92

¶Ineſt verbum,ſignificat proprietatem.ff.de leg.1.l.qui quartã.nu.5.45

¶Ineſtimabile, Ineſtimabilis ad æſtimabile non cadit commenſuratio in l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.56. 32

¶Infamia an dicatur inferri alicui ei dicendo tu æs ſpurius, vel natus ex concubina.in l.turpia.ff.de leg.1.nu.7.cum ſeq. 97

Infamia iuris non irrogatur ex ſola probatione delicti,niſi ſecuta ſentẽtia,vel confeſſione,in l.ſi is qui temporali.§.ſi cũ.ff.de iureiur.n.5.82

infamis vel vilis ſi deponat de eo, quod ipſe fecit eſt idoneus teſtis ad faciendum ſemiplenam probationem. ff. ſi ex noxa. cauſa.aga.l.1.§.ſi abſens,num.8. 143

infamis an poſſit eſſe tutor. ff.de iuſt.& iur.in rub.nu.18. 2

infamia facti,quæ ſit,& quæ infamia iuris, & qui ſint infames de iure,& qui infames infamia facti.in l.cũctos populos.C.de ſum. Trin.& fid. cath.in 2.lect.nu.44.& 45. 9

An conuentus pro aliquo delicto actione non famoſa deſcendente tamen ex delicto dicatur infamis infamia iuris.ead.l.nu.45. eod.

infamiæ pœna imponitur ipſo iure abſq; alia ſnĩa.ea.l.in 2.lec.n.54. eo.

infamis propter infamiam præteritus, vel exhæredatus in teſtamẽto patris, an habeat querelam inoffi. teſt. & an habeat bonorum poſſeſſionem contra tabulas,& an ius dicendi nullum.l.in arenam.C.de inoffic.teſt.nu.1.3.& 4. 170

An tunc poſſit iudex ex officio talem teſtem repellere vide ibid.

infamis vel turpis perſona ſi inſtituitur hæres in teſtamento, an & quãdo fratres teſtatoris habeant querelam contra ipſum teſtamentum. in l.fratres.C.de inoffi.teſt.per totam.l. 174

¶Filius natus ex ſacerdote eſt infamis de facto, vide in d. l. fratres. num.19. eod.

infamibus portæ principatuum, & dignitatum patere non debent, in proœ.feu.num.129. 243

infamiam incurrit,qui ſupplicat, quod retractetur ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam.l.2.C.vt lit.pen.in fin. 53

infamis infamia iuris quando poſſit eſſe teſtis, & quando non.l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.& fid.cath.in 2.lect.nu.43.46.47.48.& 50. 51.52.53.fol.8.& in 1.lect.nu.67.68.69.& 70. 6

¶Infantia. Infans non poteſt exhæredari ex quo non poteſt committere cauſam ingratitudinis, ſed quid ſi ſit doli capax, in l.ſi quis.§.legis autem.C.de inoffi.teſt.nu.3. 177

infans an poſſit legitimari etiam inuitus. in l.eam quam.C. de fideic.nu. 8.fol.205.& in l.poſthumo.C.de bon.poſſ.nu.2. 25

infans ſi careat tutore,an iudex poſſit ſupplere.C. qui admit. l.bonorũ, num.12. 9

infans poteſt emancipari per reſcriptum Principis.C. de bon. poſſ.contratab.l.poſthumo,nu.1.fol.25.& in l.eam quã.C.de fideic.n.9. 205

infans extractus etiam ex ſexto ventre matris ſi ſit præteritus, & in poteſtate patris rumpit teſtamentum, dummodo ſit natus cum ſpiritu. de lib.& poſth.l.qui dicitur.nu.1. 181

infans trium annorum cum auctoritate tutoris non acquirit poſſeſſionem,ſed ſolus tutor.ff.de acq.poſſ.l.1.§.adipiſcimur.nu.17. 58

infans quando dicatur perfecti intellectus.ibid.nu.18.& 19. eod.

infans æquiparatur furioſo, quia non habet intellectum.C.qui admitti ad bon.poſſ.l.infantis.nu.2. 11

infans qui non habet intellectum poteſt ſtipulari rem pupilli ſaluam fore.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.nu.19. 4

infans non poteſt exhæredari à matre odio mariti ne ad eum bona perueniant, cum poſſit inſtituere filium ſub conditione ſi emancipetur à patre.C.de inoffi.teſt.l.ſi quis in ſuo.§.legis autem.nu.1. 177

infans filius,qui poſt mortem patris non vixit niſi momẽto, an tranſmittat hæreditatem non aditam.C.de legi.l.non tantum.nu.2. 188

Quod autem dicatur momentum ibid.nu.3. eod.

infans ſtipulari non poteſt.ff.de verb.oblig.l.mulier quæ nu.1. 113

infans quocunque modo balbutire poteſt, an poſſit ſtipulari rem ſuam ſaluam.ibid.nu.2.fol.eod.& in l.1.eod.tit.nu.19. 5

infantes & furioſi non poſſunt in ius vocari. ff.de in ius voc.l. in ius vocari.num.11. 110

infanti & furioſo acquiritur ex omnibus cauſis in quibus acquiritur ignorantibus.ff.de acq.poſſ.l.1.§.item acquirimus.nu.24. 61

infantia non eſt vitiũ ſicut eſt furor.ff.de acq.hær.l.is poteſt,nu.55. 81

¶Inferior non poteſt impediri facto ſuperioris. in Auth. quæ ſupplicatio.C.de prec.Impe.offe.nu.3. 49

inferior ſuperiorem volens conuenire debet illi prius denunciare. ff. de reb.cred.l.certi condictio.nu.4. 19

inferior non põt derogare diſpoſitioni ſuperioris, nec cõuẽtionibus priuatorum poteſt derogari iure publico.de leg.1.l.nemo poteſt.n.4.99

inferior ſupremo principi cum cauſa poteſt ius alterius auferre. l. Barbarius.nu.31.ff.de offi.præto. 42

inferior non poteſt legẽ tollere ſuperioris.in l. omnes populi.ff.de iuſt. & iur.num.30. 16

inferior à Principe etiam ſi ſit legatus de Latere non poteſt reſcribere, quòd procedatur ſummariè ſimpliciter,& de plano.C.de prec.Impe. offe.l.reſcripta.nu.3. 50

inferiores à Principe non poſſunt ſtatuta condere ſuper reſeruatis Principi in ſignũ ſupremæ poteſtatis ſupra de legi.l.de quibus.nu.46. 25

¶Infeudare.Infeudatus de caſtro,vel ciuitate cũ iuriſdictione nõ poterit

Source : BIU Cujas

rit condere ſtatuta. ff. de iuriſd. omn. iud. l. imperium. nu. 11. fol. 71. & in l. omnes populi. ff. de iuſt. & iur. nu. 23. 16
infeudans rem duobus, an incidant in pœnam falſi. C. de rei vẽd. l. quoties. num. 49. 184
Reliqua vide ſupra in verbo Feudum, & infra in verbo Vaſſallus.
¶ Infidelis. Infideles ſi ſe ſubmimiſerint alicui regi, intelliguntur in cõſequentiam perſonarum ſubieciſſe omnes eorum ciuitates, & caſtra cum ſuis iuriſdictionib. in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſ. Eccl. nu. 25. 21
Reliqua vide ſupra in verbo Iudæus.
Infinitas eſt euitanda, in l. vt in l. inter diuinũ. C. de ſacroſ. Eccleſ. n. 12. 17. & ſeq. fol. 30. clarius, in l. videamus. §. deferre. ff. de in lit. iuran. num. 7. fol. 146
¶ Infinitum de per ſe, licet ſit adaptabile ad tria tẽpora præſens, præteritum, & futurum, qñ tamen iungitur verbo præſentis temporis. ſ. volo eligere, tũc importat tps p̃ſens. de leg. 1. l. ſerui electione. n. 28. 47
¶ Infirmare & infirmatur, hoc verbũ infirmatur, quid importet. in auth. hoc inter. C. de teſt. nu. 2. 109
infirmare & annullare non eſt facere infectum, imò illud quod eſt, infirmari non poteſt. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi vir vxori. nu. 1. 59
¶ Infirmitas. Infirmus poteſt legata nutu relinquere, ſecus in illo quem nulla infirmitas impediret ad articulatè loquendũ. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 38. 14
infirmitas corporis præſtat vacationem ab his munerib. q̃ implẽda ſunt corpore. non q̃ pecunia. C. de tranſac. l. age cum geminato. nu. 2. 95
infirmitas propria ſicut excuſat à contumacia, ita etiam infirmitas ſuorum. ff. in ius voc. vt eant. l. 1. nu. 4. 120
infirmitas excuſat à comparendo. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. ſi quis iudicio num. 1. fol. 148. ſed quid de infirmitate ſuorum, in l. 1. ff. in ius voc. vt eant. num. 4. 120
infirmus laborans in extremis licet habeat linguam balbutientem propter infirmitatem, poteſt tamẽ facere teſtamentum, & notarius illud licitè ſcribit. C. de teſt. l. quoniam. nu. 3. 102
infirmitas corporis nõ vitiat trãſactionẽ. C. de trãſ. l. ſanũ mẽte. n. j. 109
infirmitas vel impedimentum in perſona iudicis, vel alterius partis non prorogat iudicium ipſo iure, ſed opus eſt, q̃ iudex proroget. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. ſi quis iudicio. nu. 4. 148
¶ Informatio. Informare, reformare, & transformare, iſti termini qualiter differunt. C. de pact. l. petens. nu 1. cum plu. ſeq. 85
informatio iudicis ſufficit per vehementem opinionem in his quæ ſunt difficilis probationis, ſeu quæ non poſſunt liquidè probari. ff. de verb. oblig. l. in illa ſtipulatione. nu. 19. 43
informare contractum eſt propriè extendere dando nouã formã, ſed nõ tollendo aliquid de præcedenti contractu. ff. ſi cert. pet. l. lecta. n. 1. 87
informare eſt nouam formam dare. ff. de pact. l. iurisgentium. §. quinimo. num. 2. 181
informationẽ ſi iudex habuerit ex vehementi quæſtione, ſufficit in omnib. in quib. non poſſunt haberi claræ, & liquidæ probationes. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. nu. 22. 170
¶ Infortunium contingens vni ex coniugibus ſine ſua culpa, debet eſſe commune alterius, niſi agatur de præiudicio dotis. ff. ſol. matr. l. ſi cõſtante. num. 162. 42
¶ Ingratitudo. Ingratitudinis cauſa filiorum eſt probanda cum hodie præſumantur grati, in l. liberi. C. de inoff. teſt. num. 1. fol. 175. & in l. omnimodo. eod. tit. nu. 1. & 6. fol. 176. & qui teſtes admittãtur, an vero admittantur infames, vide in verbo infamis.
ingrata non dicitur filia, quæ colit concordiam maritalem contra matris voluntatem, vel ſi non ſit obediens patri, vel matri in his, quæ illicita ſunt, in l. filia. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 172. in fin.
ingratitudo quando præſtet cauſam exhæredationis, vide ſupra in verbo, Exhæreditario, & infra in verbo Ingratitudo.
ingratitudinis cauſa tollitur per ingreſſum religionis. in l. filius à patre. in §. filiusfam. ff. de lib. & poſth. nu. 3. fol. 198. & in Auth. non licet. C. de lib. præt. num. 4. 152
ingratitudinis cauſa an tollitur per furorem ſuperuenientem. C. de lib. præt. exhære. in Auth. non licet. nu. 5. eod.
ingratitudinis cauſæ quæ ſint propter quas poſſint filij exhæredari, & an repellant à ſucceſſione ab inteſtato, in l. fratres. C. de inoffi. teſta. nu. 17. fol. 175. & latius, in l. in arenam. eod. tit. nu. 1. 170
ingratitudo præcedens tollitur per gratitudinem ſuperuenientem, in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 70. 12
¶ Inhabilitas. De inhabilitate ſuperueniente ex aliquo accidenti nõ eſt curandum, in l. is, qui pro empt. ff. de vſuc. nu. 215. 129
inhabilis an poſſit conſtituere procuratorem nomine ſuo, in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acq. poſſ. nu. 36. 61
inhabilis an & quando reputetur habilis quando agitur de fauore publico, in l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 10. 13
inhabilis ſi eligeretur ad papatum prout fuit illa fœmina, geſta propter ſolennem electionem, communem errorem, & vtilitatem publicam valeret. ff. de offi. præt. l. Barbarius. nu. 64. 44
inhabilis ſtare in iudicio cenſetur etiã inhabilis ad faciendũ actum per quem prouocat ad iudicium. ff. de ope. nou. nun. l. de pupillo. §. ſeruo. num. 1. 17
Reliqua ſupra in verbo, Incapax.
¶ Inhærere an debeamus verbis ſtatutorum nec aliter interpretari, q̃ ſtatuta loquantur. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 11. 15
¶ Inhibitio principaliter tendit ad tuendum appellantem ne grauetur. ff. de re iud. l. quod iuſſit. nu. 52. 159
inhibitoria quæ ſit iudici ſeculari per iudicem eccleſiaſticum, an teneat parte non citata. l. ſi opus nouum. nu. 6. ff. de ope. nou. nun. fol. 43. & in l. nec quicquam. de off. procon. nu. 30. 47
¶ Inimicitia. Inimicitiæ exceptio oppoſita contra teſtem debet in ſpecie probari cum eius qualitate, aliàs non valet. in l. Titiæ textores. ff. de leg. 1. num. 13. 68
inimicus præſumitur, qui contrahit amicitiam cum inimicis, in l. liberi. C. de inoffi. teſt. nu. 2. 175
inimici duo ſi fecerunt pacẽ adinuicem, & promiſerunt ſe non offendere ſub pœna certa applicanda Eccleſiæ, & deinde rupta pace reconſiliati ſunt, & remiſerunt omnem iniuriam, & omnẽ pœnã, an per hoc tollatur pœna quæſita Eccleſiæ, in l. 2. C. de iure emphy. n. 155. 213
inimicitia contrahitur etiam ex verbalibus iniurijs, in l. procuratoribus. C. de proc. nu. 5. 131
inimicitia grauis ſeu capitalis non dicitur quando liberta recuſauit eſſe concubina patroni, in l. ſi filiam. C. de inoffi. teſt. nu. 2. 172
inimicitia non mihi põt imputari qñ culpa mea non prouenit, ibi. nu. 1.
inimicitiæ ſuperuenientes inter teſtatorẽ, & legatariũ niſi teſtatoris culpa proceſſerint reuocant legatum. ibid. nu. 2. fol. eo. & in l. hæreditas. C. de his quib. vt indig. nu. 3. fol. 178. & quid in inſtitutione. ibid. 178
inimicitia qualiter probetur. C. de inoffi. teſt. l. liberi. nu. 2. 175
inimicitia ſuperueniens, an & quando repellat teſtem. C. de inoffi. teſt. l. ſi filiam tuam. nu. 3. & in verbo teſtis. fol. 172
inimici duo ſi pacem fecerint adinuicẽ, & promiſerint ſe non offendere ſub pœna certa, nã offendendo conſanguineũ incidunt in pœnã ſicut offenderunt illũ, qui pacem fecit. ff. in ius voc. vt eant. l. 1. num. 6. fol. 120. & in l. de pupillo. §. ſi qs ipſi prætori. ff. de nou. ope. nun. n. 13. 21
inimicus fratris mei, an ſit mihi inimicus. in l. ſi ita ſtip. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 52. 201
inimici duo ſi fecerunt pacem adinuicem, & promiſerunt ſe non offendere ſub pœna ſi vnus primo offendat incidit in pœnam, alius poſtea poteſt impune offendere. l. cùm proponas. nu. 3. C. de pact. 80
An autem liceat pœnam petere. ibid. nu. 8.
inimicitiæ etiam non capitales ſufficiunt ad reuocandum procuratorẽ. C. de proc. l. procuratorib. nu. 3. 131
inimicitiæ capitales, quæ dicantur, ibid. nu. 4. fol. eod. & in l. Titia. ff. de verb. oblig. num. 13. 214
inimici ſi duo ſint adinuicem, q̃ arbiter poteſt prohibere ne vnus vadat ad contratam alterius, nec alius ad aliam alterius. l. curatores. nu. 9 ff. de offi. proc. Cæſa. 51
¶ Iniquum æquo preferre non debet ille in cuius volũtate aliquid cõmittitur. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem. nu. 9. 13
¶ Initium. Initio ſi lex reſiſtat non attenditur futurum tempus, in l. j. §. fuit quæſitum. ff. ad Trebell. nu. 36. 202
initium & origo nanſciſcendæ poſſe. & non retinendæ eſt acquirenda. in l. is, qui pro empto. ff. de vſuc. nu. 52. 120
initium conſideratur in rebus dotalibus licet exitus ſequatur, in l. ſi cõſtante. ff. ſol. matr. nu. 142. 42
initium ſpectandum eſt in delictis. in l. more. ff. de iur. omn. iud. n. 22. 79
¶ Iniuria. Paſſus plures iniurias ſimul poteſt agere pro vna tãtum, in l. age. C. de tranſact. nu. 14. 95
iniurioſum verbum non vitiat conſtitutio. proc. nec hæredis inſtitutionem, in l. ſi quis in fundi. ff. de leg. 1. nu. 20. 13
iniurioſa verba, quæ dicantur, in l. turpia. ff. de leg. 1. nu. 7. 97
iniuriarum actione agi poteſt contra illum, qui dixit, plus valet minimus pilus equi mei quàm capilli tui. ibid. nu. 8.
iniuriarum tenetur, qui alicui dicit, quod vxor eius commiſit adulterium, vel quod ipſe ſit rauaglioſus. ibid. nu. 9.
iniurioſa verba ſi quis dicat alicui, quæ tamen in eo non ſunt vera, ſed benè in ſocio, qui ſecum erat, an ille ſocius poterit agere iniuriarum licet verba directa ſint ad alium. ibid.
iniuriarum remiſſio facta in foro conſcientiæ apud confeſſorẽ non operatur in foro contentioſo quin agi poſſit in foro actione iniuriarum ad vindictam niſi fecerit plenam remiſſionẽ, in l. huiuſmodi. §. ẽdes. ff. de leg. 1. num. 8. 144
iniuria ſeu cõtumelia, & delictum poſſunt fieri in teſt. & tamen per hoc non vitiatur teſt. in l 3. ff. de lib. & poſth. nu. 8. 164
iniuria quando dicatur ſublata per reconciliationem, in l. filio quem pater. ff. de lib. & poſth. nu. 4. 192
iniuria dicitur fieri filio quando non vocatur titulo honorabili, in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 36. 200
iniuria eſt maior, quæ fit cum plu. quàm cum vno. in l. Gallus. §. quid ſi is. ff. de lib. & poſth. nu. 13. 215
iniuria præſumitur remiſſa per ſeruitia facta. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iure. num. 69. 12

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Iniuriam an possim quasi repellendo iniuriam dicere, in l. vt vim. ff. de iust. & iur. num. 36. 7

Iniuriarum actio extinguitur tribus modis, in l. si eum. §. qui iniuriarū. ff. si quis cau. nu. 8. 155

Iniuriarum actio non est in bonis nostris. ibid. nu. 4. eod.

Iniuriarum actio non transit ad hæredem nec contra hęredē. ibi. n. 3. eo.

Iniuriarum actio an sit perempta ex eo, ꝙ quis sacerdoti in confessione remittat omnes iniurias, in l. si tibi. §. quædam. ff. de pact. nu. 2. 190

Iniuria facta vni de domo, an intelligatur facta toti consanguinitati, vel casatæ, & idem si vni fratri, vel vni consorti, vel vni de agnatione, in l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus. ff. de verb. oblig. nu. 33. cum seq. 201

Iniuria quæ fit in omnia bona, vel in maiorem partem bonorum dicitur fieri in personam. in l. Titia. ff. de verb. oblig. nu. 13. 214

De iniuria facta domino feudi. supra in verbo Feudum, & infra in verbo Vassallus.

Iniuria non debet transire sine vindicta, aliàs esset verecundia. l. pactum curatoris. nu. 5. C. de pact. 84

Iniuriosa verba dicuntur si quis dicat alicui latro, gladiator, & fur, licet proferantur in genere, nec veram speciem maleficij contineant, in l. & si pepercerit. ff. de lib. & posth. nu. 6. 164

Iniuriarum actio dicitur competere ad vindictam illatam, in l. pro hærede. §. si sepulchri. ff. de acq. hær. nu. 3. 86

Iniuriam qui remittit tacitè, vel expresse nō per hoc intelligitur remissiuè damna. ff. de pact. l. 1. nu. 16. 174

Iniuriosa ista verba sunt tu es natus ex adulterio, vel tu es natus ex monacho, vel tu es spurius, & similia. ff. de lib. & posth. l. & si pepercerit. nu. 7. fol. 164

Iniuria facta consanguineo meo censetur facta mihi ipsi. ff. in ius voc. vt eant. l. 1. nu. 7. 120

Iniuria sit defuncto per stuprum commissum per vxorem suā. C. de fideicom. l. fideicommissum. nu. 2. 211

Iniuriarum actione non teneor si contra testes cōtra me productos opponam, ꝙ sint infames criminosi, & ribaldi, dato, ꝙ non probem. in l. illud eleganter. nu. 2. ff. quod quisque iur. 101

Iniuriarum actione agitur contra dicentem mentiris, licet dixerit saluo honore tuo. l. illud eleganter. n. 3. ff. ꝙ quisque iur. fol. eod. & in l. turpia. ff. de leg. 1. nu. 11. fol. 98. secus tñ si dicat tu non dicis verū. ibi. & in l. si qs extra. ff. de acq. hęr. n. 10. fol. 87. & in l. vt vim. ff. de iust. & iur. n. 37. fol. 7. & in l. non solùm. §. morte. ff. de nou. ope. nun. nu. 47. 34

Iniurianti rancorem remittere quilibet in confessione tenetur, sed non satisfactionem. ff. de pact. l. si tibi decem. §. quædam. nu. 3. 190

Iniuriosa verba si quis mihi dicat, an possim ei dicere mentiris. l. illud eleganter. nu. 5. ff. quod quisque iur. 101

Iniuria an sit si quis alicui dicat, Tædet me quod fuerit, condemnatus de falso, vel aliquo alio delicto. ff. de leg. 1. l. turpia. nu. 11. fol. 98. & in l. illud eleganter. ff. quod quisque iur. nu. 4. fol. 101. & in l. si quis extra. ff. de acq. hær. nu. 9. 87

Iniuria dicitur grauissima. cedere aliquem flagellis. ff. de in ius voc. l. in ius vocati. §. prætor ait. nu. 3. 110

Iniuria dicitur atrocissima qñ sequitur mutilatio membri. ibi. n. 3. eod.

Iniuria non fit volenti. ff. de in ius voc. l. quamuis. nu. 10. fol. 112. & in l. cùm donatio. C. de transs. nu. 2. fol. 114. & in l. cùm filium. C. de inoffi. test. nu. 1. fol. 171

Iniuria est diffamare aliquem de paupertate cum sit diues, & pōt agere actione iniuriarum. ff. qui satisd. cog. l. si vero. §. qui pro rei. nu. 5. 130

¶ Iniustum de iniusta causa supra in verbo Causa.

¶ Innocentia condemnati facit differre executionē, in l. debitoribus. ff. de re iud. n. 11. fol. 175. & s. in verb. Executio, & in verbo Cōdēnatus.

¶ In obedientia, vide supra in verbo Contumacia.

¶ Inopia, inops dicitur, qui nihil habet, in l. si constante. ff. fol. matr. nu 163. cum seq. 42

Inopia debitoris mittitur creditor in possessionē iuriū superioritatis iurisd. emphy. & feudi. in l. pro hr̄de. §. si quid tñ. ff. de acq. hær. n. 17. 85

Inopia mariti, & soceri æquiparantur quo ad repetendam dotem, in l. si constante. ff. fol. matr. nu. 44. 37

Inopia vnius, an noceat alteri ibid nu. 43.

Inopia mariti nocet vxori quando à principio d edit ei dotem non ignorando eius inopiam. ibid. nu. 172. 43

Inopia simplex mariti non sufficit ad hoc vt dos possit repeti constante matrimonio, sed requiritur, quod sit euidentissima, & notoria. ff. fol. matr. l. si constante. nu. 12. 36

Inopiam mariti nō sufficit probare per testes, sed requiritur, ꝙ testes expresse dicant, quod manifestum est maritum esse inopem. ibid. n. 13.

Reliqua infra in verbo Paupertas.

¶ Inquietatio. Hoc verbum, quid importet, in l. si domus. §. in pec. ff. de leg. 1. num. 4. 123

¶ Inquilinus, an possit statim expelli à locatione cum cessat soluere, in Auth. qui rem. C. de sacrosan. Eccles. nu. 12. cum seq. 28

Inquilinus vel conductor non potest nuntiare nouum opus etiam procuratorio nomine domini. ff. de nou. ope. nun. l. in prouincali. §. si ego superficiarius. nu. 8. 15

Reliqua supra in verbo, Conductor.

¶ Inquisitio. Inquisitionis copia articulorum, & iudiciorum debet dari reo. C. de edendo. in l. is apud quem. nu. 5. 61

Inquisitorum mandatum non extinguitur re integra per mortem mandantis, in l. more. ff. de iurisd. omn. iud. nu. 10. 79

Inquirere non potest potestas non precedente fama, dato, ꝙ à statuto sit sibi data potestas libere inquirendi, in criminalibus. in l. 1. nu. 6. C. de sacrosan. Eccles. fol. 13. l. 1. nu. 6. C. de sacrosan. Eccles. fol. 13

Inquirere qñ quis tenetur ratione officij sui tunc prę sumitur illud scire, nec tolleratur ignorantia. ff. de leg. 1. l. si res obligata, nu. 35. 111

Inquisitores hæreticæ prauitatis non possunt se intromittere de diuinationibus & sortiligijs, quæ non sapiunt hæresim manifestam. l. huiusmodi. §. si is cui. ff. de leg. 1. nu. 18. 153

Inquisitus capitulauit, & probauit, ꝙ occidit, vel vulnerauit ad suā defensionem, an sufficiat, an vero requiratur, ꝙ capitulet, & probet, ꝙ fecit ad defensionem necessariam. ff. de iust. & iur. l. vt vim. nu. 3. 5

Inquisitio contra aliquem de delicto si sit formata per iudicem propter famam, & pendente inquisitione superueniat fama cōtraria, non per hoc tollitur inquisitio iam formata, sed benè impeditur poni ad torturam. ff. de acq. hær. l. is potest. nu. 76. 82

Inquisitor hæreticæ prauitatis, qui aliquem condemnauit de hęresi, & postea tradidit eum iudici sæculari puniendum, an iudex secularis antequam puniat debeat denuo cognoscere. l. magistratibus. num. 10. ff. de iurisd. omn. iud. 88

Inquisitor an possit per se condemnare hæreticum, in verbo Hęreticus. insignia principis ponens supra parietē domus suæ, vel possessionis suæ, vt nemo audeat sibi litem mouere qualiter punitur. C. vt nemo priuat super rub. nu. 1. 134

¶ Insinuatio si statutum requirat, ꝙ intra sex mēses donatio insinuetur, an in tali insinuatione requiratur citatio partis, in l. 1. num. 1. C. quādo. lib. principi dat. 52

Insinuatio an requiratur quando creditor fecerit debitori suo pactum de non petendo, & debitum esset aureorum quingentorum, in l. creditori. C. de pact. num. 3. 74

Insinuatio testamenti vbi requiritur à statuto si non fiat, irritatur testamentum, in l. nemo potest. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 76. 103

Insinuatio quæ debet fieri de testamento, an noceat substituto, & fideic. in l. is potest. ff. de acq hær. nu. 52. cum seq. 81

Insinuatio testamenti, quæ debet fieri coram magistro cēsus, debet fieri gratis, nisi hęreditas sit vltra centum aureos, & insinuatio facta coram incompetenti iudice ecclesiastico, vel sæculari, est ipso iure nulla nisi postea fiat coram iudice competenti. C. de test. l. hac consultissima. in prin. 106

Insinuatio donationis debet fieri corā iudice, nec sufficit eā fieri coram notario, & testibus. C. qui admit. ad bon. pos. l. vt verborū. n. 3. & 5. 16

Insinuatio donationis non præsumitur ex possessione longi tēporis facta coram iudice. ff. de acq. hær. l. qui aliena. nu. 46. 62

Insinuatio alicuius testamenti, vel donationis, quando fit coram iudice non est necesse, quod iudex aliquid dicat, vel faciat, sed sufficit, quod eo præsente fiat scriptura in actis. C. de test. l. omnium. nu. 4. 104

¶ Insolidum quando quis dicatur obligatus, in l. si se non obtulit. ff. de re iud. num. 27. 144

Insolidum quando quis dicitur obligatus non prouenit ex natura actionis obligationis, sed quia ita expresse actum fuit, in l. miles. §. 1. de re iud. num. 3. 151

Insolidum possidere, &c. infra in verbo Possessio.

¶ Insolitum. Insolita non intelliguntur concessa in generali concessione facta Episcopo. ff si quis cau. l. sed & si quis. §. quæsitum. n. 35. 151

¶ Insolutum datio, similis est venditioni. in l. cætera. §. sed si parauerit. ff. de leg. 1. nu. 10. 81

Insolutum datio facta creditori simpliciter, an valeat si dictum non fuit pro tali pretio, in l. à diuo Pio. §. si pignora. ff. de re iud. nu. 8. 164

Inspectio seu inspicere verbum refertur ad occulos corporis, in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 65. 192

Inspici an debeat, quod euenire potest. ff. de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. num. 28. 134

Inspicitur illud quod reperitur tempore mortis testatoris in omni vniuersali legato. ff. fol. matr. l. fructus. nu. 11. 19

Inspici non debet, quod euenire potest, quando præsens ad hoc non tēdit. ff. de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. nu. 5. 132

¶ Instantia. Instantię trāslatio de vna persona ad aliam quot modis fiat. in l. 1. in 2. lect. ff. ad Trebell. nu. 10. & in l. 1. nu. 8. 193

Instantia perempta durat adhuc vitium litigiosi, in l. is apud quem. C. de eden. num. 19. 62. in prin.

Instantia causarum ciuilium durat triennio. in l. properādum. C. de iud. nu. 2. sed quid si alter ex litigantibus per subterfugia causam protelauerit. nu. 2. & 32. & quid in causa nun. nou. ope. in interdicto de glan de legenda. nu. 17. & quid si officium in ciuitate non duraret nisi per vnum mensem, & litigaretur de illo officio. eo. nu. 148

Instantia triennalis, an possit durare breuiori tempore. ibid nu. 19.

Instantia triennij si labatur ex negligentia iud. qualiter puniatur iudex

an

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

an instantia pereat,& an requiratur protestatio, in l.properandum.§. sinautem.C.de iud.nu.1.cum plu.seq. 151
Instantia perempta,an duret ius agendi de nouo, in l.properandum.§. illud.C.de iud.num.4. 155
Instantia causarum criminalium quanto tempore duret, in l.properandum.C.de iud.nu.1.fol.148.& in l.1.ff.fol.matr.nu. 20.fol.4. & quid si talis causa sit cum clerico.in d.l.properandum.nu.1. eod.
Instantiam an habeant causæ executiuæ, puta quando instrumenta haberẽt executionem paratam,vel forma statutorum, vel de iure communi,in l.properandum.C.de iud.nu.8. 148
Instantiam triennalem,an habeant causæ summariæ.ibid.nu.9.
Instantia statuti est subrogata loco instantię iuris communis.ibid.num. 25.& ideo si statutum disponat, quod causæ ciuiles terminentur intra 40.dies,intelligitur instantia incipere à tempore litis contestatæ, in d.l.properandum.§.& si quidem.nu.1. 149
Instantia peremptoria omnia acta iudicij corruunt, in l.properandum. C.de iud.nu. 25.& sententia lata de consensu partium qua pronuntiatum fuit superesse de instantia cum non supersit non valet, & potest etiam sine appellatione retractari.ibid. num.19.& 21.sed quid si partes promitterent sub pœna,vel cum iuramento.nu.21. 149
Instantia litis debet fieri intra triennium, fallit multis modis.C. de iud. l.properandum.nu.19. eo.
Instantia vbi est tota breuis,ibi oportet,& singula eius membra esse breuiora.ibid.nu.17. eod.
Instantia triennalis est inducta fauore publico, ideo non pŏt prorogari consensu partiũ.ibi.nu.19.& 24.sed an per viam cõpromissi. nu. 22.
Instantia est exercitatio iudicij incipiens à lite contestata vsque ad sententiam,vel vsque ad finẽ triennij.l.postquam.nu.10.C.de pact. 74
Instantia triennalis,an sit inducta ob vtilitatem publicam principalem, an vero secundario.ff.fol.matr.l.1.nu.41. 8
Instantia dotis licet non pereat biennio,tamen quia causa est fauorabilis abbreuiantur dilationes.ff.fol.matr.l.1.nu.21. 6
Instantia iudicij inchoati cum defuncto transit in fideicom. cui restituta est hæreditas, secus si cum hærede. nam non transiret in fideicom. ff.ad Senatusconsul.Trebell.l.1.nu.8. 193
Instantia triennij habet locũ corã quocunq; iudice, siue ordinario, siue delegato,& quid in arbitro.C.de iud.l.properandum.nu.13. 148
Instantia triennij incipit currere à tempore litis contestatæ. C. de iud.l. properandum.nu.5.fol.eod.& §.& si quidem.eiusdem.l.nu.1. 150
Instantia non est danda in his, quæ eueniunt ante litem contestatam, & sic non est danda peremptio instantiæ.ibid.nu.7.
Instantia litis quando incipit currere in his,in quibus lis non contestatur,ibid.nu.7.
Instantia non potest prorogari, etiam si partes promitterent nõ allegare,q̃ instantia sit perempta, sed quid de cõsuetudine.C.de iud.l.properandum.num.19 & 24. 149
Instantia breuior quàm triennalis per statutum inducta,an potest prorogari partium consensu,licet non instantia iuris communis.ibid.n.25.
Instantia an sit limitata de iure canonico. C.de iud.l. properandum.nu. 31.& 32.fol.eod.& in l.si fideiussor.§. si satisdatum.ff. qui satisd. cog. nu.22.fol.116.sed quid in causa appel.l.properandum.nu.27. eod.
Instantia licet sit perempta, iudex tñ potest adhuc declarare instantiam peremptã, & condemnare in expensis illam partẽ cuius causa instantia perijt.C.de iud.l.properandum.§.illo proculdubio.nu.6. 155
Instan.finita an testes producti in nouo iudicio probent.ibi. co.n.fol.e.
¶Institor,obligat ex cõtractu domini.in l.institorẽ.ff.si cer.pet.n.2. 50
Institor nedum verus, sed etiã ille,qui se gerit pro institore obligat dominum.ibid.nu.eod.
Institor si in literis confiteatur se pecuniam, vel res recipisse,an sit obligatus.ibid.nu.eod.
Institor est ille, qui negotiationẽ vniuersalem, & quæstuariam in terris exercet,siue sit seruus,siue sit liber.ff.si cert.pet.l.institorem,nu.2. 50
¶Institutio an possit fieri in re aliena, in Auth. nouissima. C. de inoffi. test.nu.56.fol. 168. & qd si institutus sit filius an censeatur præteritus,& quid si sit res propria filij in qua fuit institutus, in l. scimus.eo. titu.num.3. 180
Institutio directa facta in testamento de filio suo nõ potest adimi in codicillis,in l.omnimodo.C.de inoffi.test.nu.9. 176
Institutionis solennitas non potest omitti ex priuilegio testandi cõcesso habili, in l.si quando.C.de inoffi.test.nu.3. 178
Institutionis titulus est honorabilior cęteris.in Auth.nouissi.C.de inoff ic.test.num. 13.& an valeat testamentum, & relinquatur filio aliqua res titulo institutionis. ibid. nu.25. & quid in testamento condito à patre inter liberos.nu.16.& quid si pater relinquat filio decem, iure substitutionis cum deberet dicere institutionis.nu.34. & quid si relinquat tit.fideicom.vniuersalis.nu.27. 166
Institutionem an & quando importet verbum relinquo.ibid. num.36.& quid de verbo distribuit.nu.26. eo.
Institutionis titulo clausulam,an possit sapiens addere post mortem testatoris, vt testamentum valeat quando testator in suo testamento reliquisset filiæ centum simpliciter,& postea mandauit, quòd tale testamentum debeat aptari,&.ordinari ad consilium sapientis in d. Auth. nouissima.C.de inoffi.test.nu.34. 166
Instit. filius à patre,an tanquam præteritus rumpat testamentum patris. in l.si quando.§.& generaliter.C.de inoffi.test.nu.8. 179
Instituo verbum,& verbum hæres esto,sunt verba directa, substituo verbum,& verbum relinquo,est verbum commune.ff.de vulg.& pupil. substit.l.Centurio.num.62. 130.in fin.
Instituo verbum,conuenit substitutioni.ff.de lib.& posth. l.Gallus.nu. 28.fol.200.& in §.quidam rectè.nu.9. 203
Institutio verbum, est genus, quia comprehendit sub se non solùm institutiones primas,sed etiam secundas,& tertias.ibid.nu.29. eo.
Instituo verbum,est directum,& ciuile,nec potest obliquari, nec comprehendere fideicommissarias substitutiones.ibid.nu.30.fol. eod. & in l.si primo.eod.tit.nu.16. 174
Instituo verbum,trahitur ad directam substitutionem.ff.de vulg. & pupil.substit.l.si pater.nu.8. 117
Institutio facta de extraneo nõ vitiatur per arrogationem superueniẽtem.ff.de lib.& posth.l.filio quem pater §.si Titius.nu.1. 193
Institutio facta ad pias causas nedum sustinetur cũ duobus testibus, sed etiam relicta facta in testamento personis merè laicis.l.1.nu. 19.C.de sacrosan.Eccles. 13
institutio & legatum qualiter differunt quo ad suos effectus. C. de hęredi.inst.l.extraneum.nu.2. 122
institutio facta de parte animo compensandi cum toto debito, an extinguat totum debitum,in l.si compensandi.nu.1.C.de hær.inst. 121
institutio hær. an possit fieri per relationem ad certum, & quid in legato.l.ait prætor.§.1.de re iud.nu.3. 149
institutio filij ignominiosa an valeat.C.de hær.inst.l. si pater tuus.nu.6. fol.121.& in l. si quis in fundi.voc.ff. de leg. 1.nu.13.& 16. fol.13.& magis latè,in l.3.ff.de lib.& posth.nu.3.4.& 13.cum plu.seq. 168
institutus filius in certa re, habetur loco legatarij nisi quantum ad hoc, vt non dicatur præteritus,in l.quoties.C.de hær.inst.nu.5. 123
institutio an valeat si sit institutus filius pro parte, & cohĩs domus post mortem filij.in l.filius.ff.de lib.& posth.nu.8. 136
institutio si sit facta quando quis morietur,an adiectio temporis reijciatur,& institutio remaneat pura.C.de hær.inst.l.extraneum.nu.4. 123
institutio facta vsque ad certum tempus quare valeat.ibid.nu.5.
institutio collata in vnum casum, refertur ad alium sibi similem. C. de inst.& substit.sub cond.fac.l.si mater.nu.1. 128
institutiones factæ in testamento in quot species diuiduntur, hanc diuisionem benè nota.C.de lib.præte.vel exhære.Auth.ex causa.n.9. 155
institutio facta de deportato est ipso iure nulla.ff.de acq. hæred.l.si quis mihi bona.§.seruus municipium.nu.6. 90
institutio si non sit in testamento, an testamentum valeat. ff.de vulg. & pupil.l.hæredes autem.§.substituere.nu.4. 102
institutio facta de vẽtre vxoris prout tota die fit, deinde ex vxore plures filios habuit diuersis temporibus an omnes censentur instituti. l.placet.nu.6.& 21.vbi plura in ista materia ponit.ff.de lib.& posth. 168
institutio an trahatur ad quemcunque nasciturum etiam diuerso tempore,& etiam ex diuerso ventre.l.placet.nu.7. eod.
institutio facta ab illo,qui est in sacris constitutus, quomodo intelligatur.l.si quis posthumos.nu.8.ff.de lib.& posth. 174
Item filia instituta in mille si nasceretur, & matrimonium contraheret, & si nasceretur,& religionem ingrederetur in 500.pone neutrum facit, sed vult in domo stare seruans tertium ordinem Sancti Francisci,an tanquam præter ita rumpit testamentum. l. commodissimè. ff. de lib.& posth.nu.13. 178
instituendo alium quàm filium videtur pater priuare in consequentiã.l. in suis.nu.35.ff.de lib.& posth. 179
instit.facta de filio in legitima potest pater in residuo extraneũ instituere,ita q̃ non est necesse filium exhæredari à residuo.ibid.nu.37.
institutio facta in certa re non trahit se ad aliam per ius accrescendi. in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.num.48.fol. 188. & in l. cùm quidã. num.9.eod.titu. 190
institutio tacita fit in tota hæreditate non in parte.l.Gallus.nu. 39.in fi. ff.de lib.& posth. 200
institutio facta per ista verba, si filius meus me viuo morietur, an sint conditionalia, & an faciant, vt filius sit ex testamento institutus, vel tacitè vocatus ab intestato.l. Gallus.num.42.& 44.fol. 260.& ead.l. §.in omnib.num.1. 222
institutio facta de filio, & nepote intelligitut facta ordine successiuo.l. Gallus.§.quidam rectè.num. 16. & ibi ponit quando plures personæ simul copulentur,inter quas non cadit ordo charitatis, sed solum necessitatis. 204
institutio filij, & nepotis simul facta valet iure fforum.l. Gallus. §. quidam rectè.ff.de lib.& posth.nu.20. eod.
institutio facta de extraneo, & eius filijs an sint vocati ordine successiuo.ibid.num.26.
institutio facta sub termino vniuersali, puta, familiæ,admittitur ordine successiuo.ibid.nu.25.
institutio facta sub nomine collectiuo, puta substituo fratrem, & eius liberos

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

liberos ſunt vocati ordine ſucceſſiuo.eod.§.nu.26.& 17. quid ſi dicat eius filios hæredes,quia videtur, quòd intellexit poſt eius mortẽ propter verbum hæredes,& ſic ordine ſucceſſ. eod.§.num. 35. & 38. vbi de euictione hæred. eod.

Inſtitutio facta de filio in aliqua parte de iure fforũ valebat. ead.l. Gallus ff.de lib.& poſth §.in omnib.nu.5.ſecus in iure auctenticorũ.222

In inſtitutione hæredis, an debet inſpici tempus teſtamenti. ead. l. §. nunc de l. Velleia.nu.4. 223.in prin.

Inſtitutio eſt facta de filio in parte, in alia dato ſibi cohærede, deinde nepos exhæredatus mortuo filio, & nepote ſubſtituto, pronepos an admittatur ex ſubſtitutione,ead.l.§ etiam ſi parente.nu.7. 224

Inſtitutio inutiliter facta de filio, vel nepote pro præterito habetur. itẽ in exhæredatione inutiliter facta.ead.l.§.ille caſus.nu.3. 227

Inſtitutio non vitiatur per mutationem hæredis de ſuo in ſuum, ſecus de capace in non capacem.ead.l.§.ille caſus.nu.14. eod.

Inſtitutio non vitiatur licet qualitas inſtitutionis mutetur circa perſonam.l.filio quem pater.§.ſi Titius.nu.1.ff.de lib.& poſth. 193

Inſtitutio generalis facta de omnibus filijs non comprehendit illũ quẽ teſtator credebat deceſſiſſe.l.Titius.nu.17.ff.de lib.& poſth. 194

Inſtitutio facta de extraneo tanquã de filio,vel tanquam de cõſuet.probato errore eſt nulla.in l.ſi poſt.§.ſi quis ita.ff.de lib.& poſth.n.4. 184

Inſtitutio facta de filio,intelligitur de illo quẽ teſtator veriſimiliter inſtituiſſet ſi ſciuiſſet eũ habere.l.Titius.ff.de lib.& poſth.n.19. 194

Inſtitutio filiorum non tendit in grauamen alicuius, ſed in ea verſatur publica vtilitas.in d.l.Titius.nu.10.in fin. eod.

Inſtitutio facta ſecundũ legẽ ſi quis hæres ita inſtituatur ſi filius meus nolit eſſe hæres, vel nolit hæreditatem meam vindicare talem inſtituo.an valeat teſtamentum.in l.Gallus.ff.de lib.& poſth.nu.35. 200

Inſtitutio tacita dicitur ſi pater prefert filium nepoti ſubſtituto,quia videtur velle eum ab inteſtato ſuccedere.ibid.nu.37.& 38.

Inſtitutio facta de ſeruo pœnæ,& deportato, an habeatur pro non ſcripta,& an filius admittatur.l.ſi qs mihi bona.§.1.nu.1.ff.de acq.hęr.90

Inſtitutio eſt titulus non ſolùm honorabilis, ſed vtilis propter ius accreſcendi.in rub.ff.ſol.matr.nu.32. 4

Inſtitutio facta copulatiuè inter perſonas copulatas diuerſis gradib. ab inteſtato conſideratis intelligitur facta cum ordine charitatis, in l. Gallus.§.quidam.ff.de lib.& poſth.nu.13. 204

Inſtitutio facta copulatiuè inter perſonas copulatas diuerſis gradibus ſi fiat per dictionem cum, an debeat intelligi ſeruato ordine charitatis.ibid.num.14.

Inſtitutio copulatiuè facta,& inter perſonas inter quas cadere ſolet ordo charitatis, & affectionis concurrente neceſſitate ſaltem cauſatiua. velut quando inſtituuntur filius,& nepos, nunquid ſucceſſiuè neceſſario intelligi debeat.ibid.nu.15.

Inſtitutio facta copulatiuè inter perſonas inter quas tantum cadit ordo charitatis,& affectionis ſine neceſſitate inſtituendi ex parte teſtatoris, an intelligitur facta ordine ſucceſſio.ibid.nu.10.

Inſtitutio facta copulatiuè patre, & filio perſonis extraneis ab ipſo teſtatore,intelligitur facta æqualiter eodem tempore vocando ambos hæredes,& non ordine ſucceſſiuo.ibid.nu.11.

Inſtitutio extraneorum facta his verbis.inſtituo Titium extraneum, & eius filios an intelligi debeat ordine ſucceſſiuo.ibid.nu.20.

Inſtitutio facta ordine conuerſo,quomodo debeat intelligi. ibid.nu.21.

Inſtitutio & etiam aditio coacta confirmat tabulas pupillares, acſi eſſet ſponte facta,in l.moribus.§.interdum.ff.de vulg.& pup.nu.2. 108

Inſtitutio cẽſetur in totum repetita à ſubſtituto ſi fuerit ſimpliciter facta expreſſis omnib. proprijs hæredum.l. ſi teſtamento. ff. de vulg. & pupil.num.7. 112

Inſtitutio conditionalis, an requirat habilitatem inſtituti trib. tẽporib. ſcilicet tempore conditi teſtamenti.tempore mortis teſtatoris,& medio tempore.in l.ſi is,qui hæres.ff.de vulg.& pupil.nu.2. 119

Inſtitutio tacita,an ſatisfaciat legi requirenti filium debere inſtitui.in l. ſi pater.la 2.ff.de vulg.& pupil.nu.2. 135

Inſtitutio & ſubſtitutio non differunt actualiter, ſed quo ad gradum ſolum modo.ff.de acq.hær.l.ſi quis mihi bona.§.coram.nu.8. 94

Inſtitutio facta de naſcituro ex certa vxore non comprehenditur natũ ex altera.ff.de lib.& poſth.l.filius à patre.§.ſi quis ex certa.nu.1. 198

Inſtitutio prima quando eſt plenior quàm ſecunda de eodem attenditur prima,& non poſterior.ff.de lib.& poſth.l.ſi filium.nu.2. 191

Inſtitutio vel ſubſtitutio, quæ non potuit valere à principio, nec valuit nec valere potuit,vt directa,nunquid valet vt fideicom. ff.de vulg.& pupil.ſubſt.l.verbis ciuilibus.nu.19. 114

Inſtitutio vna quando non poteſt ſuſtineri niſi alia præcedat, non per hoc videtur alia præcedere.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.nu.46. 201

Inſtitutio hæredis eſt caput teſtamenti, ita etiam ſubſtitutio dicitur ſecunda inſtitutio.ff.de leg.1.in rub.nu.14. 2

Inſtitutio incertæ perſonæ declarandæ poſt mortem teſtatoris valet, & tenet.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.§.inſtituens.nu.4. 241

Inſtitutio non reuocatur propter inimicitias, quæ ſuperuenerunt poſt teſtamentum inter hæredem, & teſtatorem nec ipſo iure nec in effectu,& quid in legatis.C.de his quib.vt indig.l.hæreditas.nu.3. 178

Inſtituens hæredem hoc modo, videlicet inſtituo iſtũ hæredẽ data eius præſentia coram notario,vel teſtibus nunqd dicatur teſtibus nomina hæredum exprimere.l.ſi quis in fundi vocabulo.ff.de leg.1.nu.40. 14

Inſtitutio hæredum facta ex partib.quas teſtator aſcripſit in preteritum ſi nullæ partes ſint aſcriptæ inſtitutio eſt nulla, ſi teſtator vtatur verbo futuri temporis quas aſcripſero. l. Stichum, qui meus erit. ff. de leg.1.num.21. 21

Inſtitutio hæredis poteſt fieri per omne verbum per q̃ appareat mens teſtatoris.l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.8. 31

Inſtituens filiumfam. vel ſeruum alienum vult tacitè, quòd hæreditas perueniat ad patrem,vel dominum.ibid.nu.38. eod.

Inſtitutiones facilius interpretantur quàm legata, in l. qui quartam.ff. de leg.1.num.7. 45

Inſtitutiones ſunt fauorabiliores legatis.l.ſi plurib.ff.de leg.1. nu.6.fol. 59.& in l.captatoriæ.eod.tit.ff.nu.6. 113

Inſtitutio hæredis reſpicit principaliter perſonam, quæ redimi non poteſt nec obliquari.l.apud Iul.§.conſtat.ff.de leg.1.nu.1. 76

Inſtitutio generalis filiarum non trahitur ad filium,quem teſtator ignorabat ſe habere.l.cùm res.ff.de leg.1.nu.20. 89

Inſtitutio facta per hæc verba,do hæreditatem meam Titio. eſt directa. l.ſi ita legatum.ff.de leg.1.nu.2. 113

Si teſtator inſtituat filium ſuũ pupillũ hæredẽ,& ei ſubſtituat pupillariter extraneũ,deinde relinquat vxorẽ dominam maſſariam,& vſusfructuariã bonorũ ſuorum,tunc vxor exiſtente filio, an debeat tantũ habere alimenta, & ſi non extant filij,an debeat habere totũ vſumfr. in l.ſi fundum ſub conditione.§.ſi paterfam.ff.de leg.1.nu.2.& 6. 138

An tale legatum annuum primo anno ſit purum,& pro ſequentib.conditionale.ibid.nu.6.& 7.

Inſtitutio hæredis an videatur prohibita quando prohibita eſt alienatio bonorum.in l.filiusfam.§.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.94. 95.100. & 101.& in 1.lect.nu.77.& 88. 173

Inſtituens ſecundum hæredem,an videatur adimere hęreditatem à primo.l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.24. 178

Inſtituens Titium in vna dimidia,& filios fratris ipſius teſtatoris in alia dimidia in eadem oratione,an faciat eos eſſe cõiunctos verbis,an vero filios fratris ſolum.ibid.nu.121. 185

Inſtitutione facta hoc modo,Titius, & fratris mei filij hæredes ſunto,ſi contingat vnum ex filijs mori portio deficiens accreſcit alijs filijs antequam fratri.ibid.nu.124. eod.

¶Inſtitutio ſub conditione facta.

Inſtitui põt filius in poteſtate ſub qnacunque conditione.dummodo in defectũ exhæredet.in l.filiú quẽ.C.fam.ercif.nu.6.ſed an ſub cõditione poteſtatiua.n.5.fol.15.& in l.cũ poſth.ff.de lib.& poſth.n.3.fo.195. & quid ſi mixta.in l. ſi quis.C.de inſt. nu.9.fol.136.& in l.3.§.1.ff.de lib.& poſth.nu.13.vbi etiam de conditione cauſali. 165

Inſtitui poteſt emancipatus ſub quacunque conditione cauſali,vel mixta,quamuis in defectum non exhæredetur, in l.ſi pater.C. de inſt.nu. 7.fol.129.& in verbo Emancipatus.

Inſtitui poteſt filius ſub conditione ſi fecerit teſtamentum dato, quod in defectum non exhærederetur.ibid.nu.2. 129

Inſtituta ſubſtantia licet non poſſit conferri in expreſſam conditionem voluntatis alterius tertij, tamen benè poteſt in tacitam, & velatam, in l.captatorias.C.de teſt.mil.nu.10. 81

Inſtitutio filij facta ſub conditione poteſtatiua, quæ non poteſt vltimo ſpiritu impleri reddit teſtatorem inteſtatum,in l.filius hæres.ff.de lib. & poſth.nu.4.13.& 29.fol.154.& in l.filius à patre.eo.tit.nu.3.& 20. fol.186.& in l.Gallus.§.inſtituens.eod.tit.nu.2. 241

Inſtitutio facta de filio ſub conditione poteſtatiua,quę pendet ab arbitrio,& voluntate ſua.valet,licet ſecus in exhære.in l.3.§.1.ff. de lib.& poſth.nu.10.& 11.fol.165.& in l.filius à patre.eod.tit.nu.8. 196

Inſtitutio conditionalis,an trahatur retro ſi filius pendente conditione moriatur.ibid.nu.7.

Inſtitutio facta ſub plurib. conditio. an requirat concurſum vtriuſque. in l.quod dicitur.ff.de lib.& poſth.nu.10. 182

Inſtitutio facta de perſona incerta,ſ.quæ naſceretur.cõditio. cẽſet habere vim non ſolùm conditionis, ſed etiã demonſtrationis. ibi. nu.10.

Inſtitutio de ſuo ſub conditione de præſenti,vel futuro, cauſali,vel mixta an valeat.in l.Gallus.§.inſtituens.ff.de lib.& poſth.nu.1.& 2. 141

Inſtitutio an vitietur ſi conditio appoſita vitietur,in d.l.Gallus. §.forſitan.num.1. 121

Inſtitutio facta de filio ſub conditione ea impleta, an efficiatur ſuus,& neceſſarius,in l.ſi ita legatum.§.illi.ff.de leg.1.nu.6. 114

Conditio appoſita in inſtitutione an intelligatur repetita in ſubſtitutione in l.licèt Imperator.ff.de leg.1.nu.6. 127

In inſtitutione conditionali an ſint attendenda tria.ſ. tempus teſtamẽti,mortis teſtatoris,& aditionis hęr.in l.cætera.ff.de leg.1.nu.20. 79

¶Inſtitutus. Inſtituto repudiante admittitur ſubſtitutus licet inſtitutus ſperetur,quod poſſit venire per in integrum reſtitutionem, in l.non quocunque.§.ſi ex bonis.ff.de leg.1.nu.12. 140

Inſtitutis plurib.ſine partibus,intelliguntur inſtituti in viriles,in l.legata inutiliter.§.in legatis.ff.de leg.1.nu.1. 49

Inſtitutis

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Inſtitutis duob. hæredibus vno purè, altero ſub conditione, an purè inſtitutus habebit interim totam hæreditatem, vel an cẽſeantur à principio vocati in viriles, & quid ſi conditio deficiat. in l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 17. 18. & 22. 65

inſtituti tacitè an videantur filij filiorum poſiti in cõditione, & an poſſint expreſsè grauari on re fideicom. quando expreſsè non ſint honorati, in l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. 1. nu. 3. 163

inſtitutus in re certa non detrahit duas quartas. in l. Lucius. ff. de vulg. & pupil. num. 15. 153

Inſtitutus non debet ſibijpſi ſubſtitui niſi mutata cauſa, & niſi commodũ ex ea habeat, vel niſi ſibi, & cohæredi ſubſtituetur, in l. ſed ſi plures. §. fin. ff. de vulga. & pupil. num. 4. fol. 119. & in l. fin. §. 1. eod. titu. num. 2. cum ſeq. 157

Inſtitutus ſub conditione non põt adire, ſed procedat ſi cõditio ſit poteſtatiua, in l. is, qui. ff. de acq. hær. nu. 9. fol. 65. & in l. ei, qui. eo. tit. n. 4. e.

inſtitutus habens ſubſtitutum ſi repudiat vno iure, & vult venire alio, an ſubſtitutus ei præferatur, in l. nec his. §. 1. ff. de acq. hær. nu. 14. 78

inſtituto ingrediẽte religionem fratrũ minorum, an hereditas vadat adueniẽtes ab inteſtato. in l. ſi quis mihi bona. §. 1. ff. de acq. hær. n. 7. 90

inſtitutus eſt aliquis hæres, & ſi hæres non erit, datus eſt ei ſubſtitutus, ſi hæres inſtitutus moriatur intra annum datũ ad deliberandum ille in quem fit tranſmiſſio, an excludet ſubſtitutum vulgarem. C. de hære. inſt. l. cùm proponas. nu. 18. 19

Inſtitutus ad hoc vt poſſit adire non eſt neceſſe, quod interuenerit in teſtamento, vel quod viderit, aut audiuerit teſtamentum legi. ff. de acq. hær. l. ſi quis extraneus. §. ſciendum. nu. 2. 87

inſtitutus ſub conditione, an cogatur cauere ſubſtituto, in l. inter omnes. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 3. 137

inſtitutus ſub conditione ſi moriatur. conditione pendente nihil tranſmittit. C. de inſti. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi pater. nu. 10. fol. 130. & in l. filius à patre. ff. de lib. & poſth. num. 12. fol. 196. in l. Gallus. §. inſtituens. eod. tit. num. 2. 141

inſtituto in re certa. an competat ius accreſcẽdi. C. de hær. inſt. l. quoties. num. 7. 124

inſtitutus in certa re, an contineatur in contractibus, puta ſi aliquis acquireret emphyteuſim pro ſe, & hæredibus ſuis. ibid. nu. 9.

inſtitutus ſi dixerit ſe nolle implere conditionem poteſtatiuam: videtur delata hæreditas ſequenti in gradu. ff. de acq. hær. l. is, qui. nu. 10. 72

inſtitutus in re certa, vel certis reb. dato cohærede vniuerſali non cenſetur proprie hæres, & quia ille dicitur proprie hæres, qui repreſentat perſonam defuncti. C. de hær. inſti. l. quoties. nu. 3. 123

inſtitutus primò ſi ſit aliquis, poſtea damnatus fuit viuo adhuc teſtatore, tunc inſtitutio eſt pro non ſcripta, ex quo nullum ius fuit acquiſitum inſtituto, ſic nullum acquiritur fiſco, & tunc an hæreditas vadat ad ſubſtitutum, vel ad venientes ab inteſtato. ff. de acq hæred. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruum municipium. nu. 6. 7. cum ſeq. 90

inſtitutus an & quando poſſit habere bonorum poſſeſſionem contra tab. C. de bon. poſſ. contra tab. l. poſthumo. nu. 8. 26

inſtitutus in re certa vbi eſt alius cohæres vniuerſalis, ſemper eſt loco legatarij. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 36. 126

inſtitutus in paterno ſi non fecerit inſinuari teſtamentum paternũ intra tempus ſtatutum, iſtud non debet nocere ſubſtituto pupillari, ſic nec nocet fideic. ff. de acq. hær. l. nec is poteſt. nu. 53. & 55. 81

inſtitutus ſi moriatur viuo teſtatore, quo caſu inſtitutio eſt in caſu quaſi caduci locus eſt ſubſtituto. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. nu. 54. 100

inſtitutus quandiu poteſt adire de iure ſpeciali per reſtitutionem concedendam à prætore: veniente illa non impedit ſubſtitutũ. ff. de acq. hær. l. quandiu. nu. 4. 59

inſtitutus à debitore tributario, vel à debitore fiſci ſi repudiet hæreditatem priuatur non ſolùm hæreditate repudiata, ſed etiam omnibus bonis ei quæſitis à patre quocunque iure, & titulo, etiam inter viuos, vel ex legis diſpoſitione. ff. de acq. hær. l. 1. nu. 33. 58

inſtitutus ſi ſit aliquis in pluribus partibus hæreditatis, & in vna parte habet ſubſtitutum, acceptando alias partes non poteſt repudiare illã in qua habet ſubſtitutum. ff. de acq. hær. l. 1. nu. 11. 57. in fin.

inſtitutus hæres in aliqua parte ſi de illa parte diſponit in teſtamento ſuo poſt ea per eum facto, talis diſpoſitio habetur pro aditione hæreditatis. C. de iure delib. l. ſi auia. nu. 1. 159

inſtitutus verbum poſitum in conditione, intelligitur etiam de ſubſtituto. ff. de lib. & poſth. l. ſi à primo. nu. 14. 174

inſtituti & ſubſtituti non differunt eſſentialiter, ſed quo ad gradum ſolummodo. ibid. nu. 15.

inſtitutum ſi quis credat ſe eſſe ex minore parte cum ſit inſtitutus ex maiori adeundo ex minori parte non valet in aliquo aditio. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. ſi is, qui putabat. nu. 14. 63

inſtitutus ſub conditione poteſtatiua licet dicat ſe nolle eam implere, non per hoc dicitur defecta conditio, quominus mutando voluntatem poſſit adhuc eam implere. ff. de acq. hær. l. is, qui. nu. 10. 72

inſtitutus an poſſit habere pupillarem ſine paterna, & ècontra. ff. de vulg. & pupil. l. ſi is, qui. nu. 3. 112

inſtitutus & ſubſtitutus in aliquo caſu ſimul admittuntur. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. nu. 55. 100

Inſtitutus cogitur adire propter fideicommiſſum iniunctum ſubſtituto pupillari, & hoc mortuo pupillo, & aditio facta vi reſtitutionis in integrum confirmat tabulas pupillares. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. interdum. num. 1. 108

inſtitutus in re certa, vel in certis rebus dato cohærede vniuerſali, vel hærede inſtituto in quota hæreditatis, habetur loco legatarij. C. de hær. inſti. l. quoties. nu. 1. 123

inſtitutus primo loco ſi veniat ab inteſtato cum deberet venire ex teſta mẽto, facit vt ſubſtitutus vulgaris admittatur. C. de imp. & alijs ſubſti. l. hæres inſtitutus. nu. 1. 141

inſtitutus ſub conditione, & ipſemet purè ſibijpſi ſubſtituatur quamuis ſubſtitutio quo ad formam videatur pura, tamen intelligitur ſubſtitutus ſub contraria conditione. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſeruum §. Titius hæres. num. 7. & 8. 158

inſtituti in primo gradu dicunt hæredes. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l j. n. 96

inſtitutus in teſtamento patris in certa re, vel parte nullo dato cohærede ſicut admittitur ad vniuerſum, ita ſubſt. pupil. in certa re, vel parte quando alius non eſt in eo. gradu admittitur ad vniuerſum. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. non videri. nu. 2. & 3. 146

inſtituti ſine partibus non dicuntur coniuncti realiter, quia nõ ſunt vocati ad eandem rem ex voluntate defuncti expreſſa. ff. de lega. 3. l. re coniuncti. nu. 36. 40. 180

inſtituti ſi ſunt coniuncti verbis ſine adiectione partis expreſſa, tunc dicuntur coniuncti etiam re. ibid. nu. 51. 181

inſtitutus non videtur grauatus propter relictum ab aliquo. ff. de leg. 1. l. ſi duobus reis. §. hæres. nu. 6. 46

inſtitutus in teſtamento minus ſolenni habente conſenſum teſtatoris licitè poteſt retinere talem hæreditatem. ff. de lega. 1. l. nemo poteſt. num. 70. 102

¶ Inſtituere alios, qui debet: non debet ab alijs inſtrui. ff. de eden. l. prętor ait. §. prętor ait. num. 2. 70

¶ Inſtrumentum. Inſtrumenta publica requirunt diem, & conſulem, in l. ſi qua. C. de diuer. reſcript. nu. 2. 57

inſtrumentum ꝙ quis propria pecunia redemit à notario, dicitur proprium, licet alterius vtilitatem contineat, & an tale inſtrumentum quis teneatur edere, in l. qui accuſare. C. d eden. nu. 2. 66

inſtrumentum proprium occultans per quod probaret intentionem ſuam, non committit dolum, nec incidit in falſum, ſed quid ſi ſit inſtrumentum commune, vel alienum, & quid ſi occultaret notarius. ibid. nu. 2. fol. eod. & in l. ſub prætextu. C. de tranſact. nu. 6. 111

inſtrumentum faciens mentionem de alio, an faciat fidem abſque eo ꝙ originale producatur, in Auth. ſi quis. C. de eden. nu. 7. 67

inſtrumenta facta de noctè ſunt ſuſpecta, niſi ex cauſa neceſſitatis, in l. non minorem. C. de tranſact. num. 2. & quid ſi notarius diceret actum tali die, & fuit de noctè, an reddatur falſum. eod. num. 109

inſtrumentum an vitietur in totum ſi notarius commiſit falſum in vna clauſula, in l. ſi ex falſis. C. de tranſac. nu. 9. 120

inſtrumenta vnius notarij, an reddantur ſuſpecta ſi notarius commiſit falſitatem circa vnum inſtrumentum. ibid. nu. 12.

inſtrumentum non eſt de ſubſtantia ſeu eſſentia contractus, ſed fit ad faciliorem probationem, in l. quoties. C. de rei vend. nu. 43. fol. 154. & ſupra in verbo Contractus.

inſtrumento an noceat imperitia ſeu groſſitias notarij. in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. nu. 30. 166

inſtrumenta duo ſi appareant eodem die confecta, & non cõſtet de prioritate, quod præſumatur prius factum. l. edicto. C. de edict. D. Adr. toll. num. 33. fol. 176

inſtrumentum ſi ſit amiſſum per notarium non poteſt refici niſi accedente conſenſu vtriuſque partis, in l. ius autem ciuile. ff. de iuſt. & iur. num. 17. 13

inſtrumenti manumiſſionis, quæ ſit eius forma. in l. manumiſſiones. ff. de iuſt. & iur. nu. 14. 8

inſtrumenta confecta per notarium putatiuum, an & quando valeant, in l. Barbarius ff. de offi. præto. nu. 45. cum ſeq. 43

inſtrumenta conditionaliter facta purificata dicuntur pura, in l. ſeruum. §. Titius. ff. de vulg. & pupil. nu. 6. 158

inſtrumentum notarij ſaluari poteſt qui dixit, talis condidit teſtamentum in quo legauit, &c. & aliter hæredem non inſtituit. in rubr. ff. de leg. 1. num. 16. 3

inſtrumentum guarentigiæ non poteſt dici illud ꝙ eſt nullum. in l. ſerui electione. ff. de leg. 1. nu. 3. 15

inſtrumentum licet non ſit ſolenne nec ſufficiens ad probandum, tamẽ confeſſio rata manet etiam ſi non fiat abſolute, in l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. num. 17. 49

inſtrumenta vendens ſeu donans videtur donare res in eis contentas. in l. ſeruum filij. §. eum, qui. ff. de leg. 1. nu. 2. cum ſeq. 84

inſtrumento deperdito ſi debitum probetur per teſtes, an remaneat obligatio. ibid. num. 5.

inſtrumento renuncians, an videatur renunciare debito in eo contento, an vero probationis tantum per inſtrumentum fiendæ. ibid. nu. 6.

Inſtru-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Instrumentum aliud est,& aliud contractus seu obligatio in eo contenta.ibid.num.7.
Instrumentum testa. habet de iure communi executionem paratam, in l.quæ de legato.ff.de leg.1.nu.5. 88
Instrumenti verba an concipi possint in quacunque persona. in l. si sic legatum.§.si mihi.ff.de leg.1.nu.8. 132
Instrumentum producens in iudicio an videatur tam principaliter q̃ incidenter enunciatiuè dicta fateri, & an pars aduersa poterit se fundare super di.verbis enũciatiuis,in l.si cui.§.si à filij.ff.de leg.1.n.16. 97
Instrumentum debet confisci à notario cum omnibus clausulis cõsuetis apponi taliter quod valeat de iure communi. l. huiusmodi. ff.de leg.1.num.27. 143
Instrumentorum reddendorum conditio continet etiam liberationem præstari, quod solum sufficit si instrumenta reddi non possunt, in l. huiusmodi.§.si ita.ff.de leg.1.nu.1.& 4. 148
Instrumentum si reddi non potest, tunc debet liberari debitor per acceptilationem.ibid.nu.2.
Instrumentum debiti si reperiatur penes debitorem, an & quando probet liberationem.ibid.nu.5.cum seq.
Instrumenti amissionem,an possit creditor probare per solum iuramentum.ibid.num.10.
Instrumenti executio non potest fieri nisi contra condemnatũ, vel eius hæredem, non autem contra singularem successorem tenentem aliqua bona obligati,in l.1.§.si hæres percepto.ff.ad Trebell.n.4. 203
Instrumentorum forma debet diligenter attendi, q̃n in his emergit aliqua dubitatio,in l.si qs stipulatus sit Stichum.ff.de verb.obl.n.4.156
Instrumentum si quis promiserit facere ad dictamen sapientis, & non vult,tenetur ad interesse,& quid poterit addere sapiens in instrumento.in l.ex ea parte.ff.de verb.oblig.nu.2.cum plu.seq. 171
Instrumentum venditionis, an teneatur facere vendens mihi aliquam rem.ibid.nu.10.
Instrumentum dotis tenetur facere ille,qui dotem recipit.ibid.n.11.eo.
Instrumentũ promissionis tenetur facere promittens aliquid.ibid.n.eo.
Instrumentum recognitionis an teneatur facere ille, qui se vassallũ alicuius confessus est.ibid.
Instrumenta debent confisci secũdum consuetudinem ciuitatis quando promissor ad hoc tenetur, ita quòd omnia,quæ de consuetudine apponi solent apponantur.ibid.
Instrumenti an & quando de eius notitia,& scientia stetur assertioni partium,licet illud non inspexerint,& quid in muliere, vel rustico.l.qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verb.oblig.nu.72.cum seq. 193
Instrumentum guarentigiatum, an & quando dicatur fieri inter partes. in l.1.§.si quis ita.ff.de verb.oblig.nu.25. 9
Instrumenta guarentigiata si stipu. inutili fuerint contracta, an retineãt suam validitatem.ibid.nu.28.cum seq.
Instrumentum fideiusso. faciens mentionem de debito principali probat debitum principale cum præsumptione plenę solennitatis,& per illud poterit peti executio instrumenti principalis ex forma statuti, in l.sciendum.ff.de verb.oblig.nu.9. 60
Instrumentum si contineat transactionem factam inter tales, sed non facit aliter mentionem de eo, quod debet dari, vel remitti ad hoc vt transactio valeat, nunquid, tale instrumẽtum probet transactionem. ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.136. 122
Instrumenta guarentigiæ, si habeant executionem paratam stante sic statuto, si de instrumento hic celebrato peto alibi executionem virtute huius statuti ff.de re iud.l.à diuo Pio.§.sententia vero.nu.5. 162
Instrumentum non rite factum non dicitur instrumentum.ff. de re iud. l.si se non obtulit.§.condemnatum.nu.4. 146
Instrumẽta debent produci parte præsente,sicut testes.C.de iud.l.propere rãdũ.§.sinautẽ res.nu.5.Limitatur trib.modis,vt ibi per ordinem. 151
Instrumentum transactionis si reperiatur, & in eo non contineatur aliquod receptum,vel retentum nihil valet, quia est solennitas extrinseca,quæ non præsumitur.l.transactio.nu.2.C de transact. 115
Instrumentum si dicat rem esse concessam in feudum pro annua quantitate frumenti hoc non est propriè feudum, sed magis emphyteusis, vel contractus innominatus C.de vsib. feud.nu.62. 238
Instrumentum liberationis factum debitori per creditorem est in totũ ipsius debitoris, ideo notarius non posset illud restituere creditori nisi debitore requirente.C.de fideicom.l.instrumenta.nu.4. 210
Instrumentum potest cancellari, & cassari solo verbo. ff. de pact. l. emptor.§.Lucius Titius.nu 6. 208
Instrumentum non per hoc redarguitur de falso, licet probet contra id quod resultat ex præsumptione instrumenti.ff. de pact.l.iuris gentiũ. §.quod ferè.nu.7.& 8. 186
Instrumenta confessionata si mandentur executioni stante sic statuto, debet intelligi ad instantiam creditoris principalis. ff.de reb.cred.l. si quis nec causam.num.10.fol.13.& in l.iuris gentium. §.prætor.ait.ff. de pact.num.13. 185
Instrumenta quæ sunt communia ratione dominij, & ratione vtilitatis debent esse penes digniorem,&c.l.procurator nu.3.C.de eden. 66
Instrumentorum appellatione, an contineantur testes.ff. de iureiur.in l. Gallus.§. instituens.ff.de lib.& posth.num.14. 217
Instrumentum antiquissimum non expedit probare factum fuisse à notario.l.Barbarius.nu.55.ff.de offi.præt. 44
Instrumentum si continet,quòd talis Ecclesia concessit Titio in emphyteusim oliuetum situm in tali loco, an intelligatur de terra oliuata, an solum de arboribus oliuarum pendentibus, ff. de leg. 1. l.si fundum.sub conditione.§.qui fundum.nu.18. 137
Instrumentum producens in iudicio, non vī confiteri vera ea, quæ ibi enunciatiuè dicta sunt.ff.de pact.l.contra iuris.§.si filius.nu.14. 199
Instrumentum emphyteusis si reperiatur simplex de emphyteusi,& in eo non declaretur,an sit perpetua, vel temporalis,si sit emphyteusis Ecclesiæ censetur concessa in tertiam generationem, si vero sit priuati, & tunc circunscripta consuetudine censetur perpetua.ff.de iureiur.l. is qui temporali.§.item si iurauero.nu.4. 81
Instrumentum vt habeat locum in executiuis, vel executionem paratã, quæ requirantur.C.de edi.diui.Adr.toll.l.edicto.nu.5. 173
Instrumentum procuratoris si sic dicat,ego substituo talem procuratorem meum tamen deberet dicere constituo,non per hoc vitiatur legatum.ff.de præscrip.verb.l.insulam.nu.4. 228
Instrumenta inter alios confecta an probent confinia locorũ,de quibus in instrumẽto fit mentio.ff.de iureiur.l.admonẽdi.in repe.n.207.118
Instrumenti redditio videtur tendere ad effectum liberationis.ff. de leg. 1.l.huiusmodi.§.si ita.nu.2. 147
Instrumenti redditio sola non liberat ipso iure, sed ope exceptionis taciti pacti.ibid.nu.3.& 7.
Instrumenta guarentigionata,& instrumenta confessionata qualiter differunt,in l.error.C.de iur.& fac.igno.nu.25.fol. 43
Instrumenta quando sunt multum antiqua possunt peti denuo reuocari.ff.fol.matr.l.si constante.nu.74. 39
Instrumenta contractuum non habent executionem paratam regulariter.ff.de leg.1.l.quæ de legato.nu.6. 88
Instrumentum quando editur à parte parti, licet non debeat edi dies, & consul.tamen debent edi nomina testium,& notarij.ff.de edendo.l.j. §.editiones.num.21. 166
Instrumentũ depositi de iure communi habet executionem paratam, & sic illico debet mandari executioni.ff.de iureiur.l.iusiurandũ.n.17.72
Instrumenta guarentigionata, si ex forma statuti habeant executionem paratam, an procedat si tale instrumentum sit sine causa. C. de repu. vel abst.hær.l.sicut maior viginti.nu.7. 171
Instrumenta facientia mentionẽ de confinibus, an probent cõfines esse talis loci,vel talis Episcopatus.C.de iure delib.l.cùm aliqs.n.4. 165
Instrumentum venditionis licet nondum sit factum, an impediatur trãslatio dominij.C.de rei vend.l.quoties.nu.45. 184
Instrumentum non productum in iudicio non probat. ff. de re iud.l.ait prætor.§.si iudex.nu.21. 149
Instrumentum factum manu tabellionis, qui erat tũc monachus si quis produxerit,& quia nihil fuit oppositum obtinuit,iste nõ poterit opponere contra talia instrumenta eiusdem monachi notarij si producantur.l.hoc edictum.nu.6.ff.quod quisque iur. 97
Instrumentum si quis scienter repetit in quo constituitur procurator: videtur tacitè se obligare ad illud officium nec potest amplius illud recusare.ff.fol.matr.l.quæ dotis.nu.85. 49
Instrumenta an possint produci vsque ad sententiam exclusiuè, vel post sententiã incontinenti.C.de proc.l.ita demũ.nu.4.fol.128.& in l. admonendi.ff.de iureiu.nu.29.& qd si sint de nouo reperta.nu.51. 101
Instrumentum tabellionis an valeat si non apposuit signum suum. ff. de verb.oblig.l.si ita stipulatus.§.Chrysogonus.nu.46. 200
Instrumentum publicum si non est factum inter easdem personas, an probet.ff.de iureiur.l.admonendi,in repe.nu.156. 122
Instrumenta si sint de nouo reperta qualiter probabitur. ff. de iureiur.l. admonendi.in repe.nu.60. 113
Instrumentum producens licet videatur confiteri cõtenta in illo, aduersarius tamen non põt se in tali instrumẽto fundare si instrumentum redarguatur nullum.ff.de verb.obl.l.decem stipulatus.nu.fin. 164
Instrumenta duo facta ad liberandum probant duas solutiones si sint facta diuersis temporibus.ff.de leg.1.l.planè.§.si ea.nu.17. 63
Instrumenta plura si appareant de mutuo,quę sint facta diuerso tempore:præsumuntur diuersa mutua,& diuersæ quantitates.ibid.num.16.
Instrumentum,& obligatio in eo contenta an differant.ff.de leg.1.l.seruum filij.§.eum qui.nu.7. 84
Instrumentum vnum si dicat, quòd Titius ex causa mutui numerauit Seio centum, aliud instrumentum dicit, qualiter Seius confessus est se debere Titio centum ex causa mutui, an præsumatur de alijs centum.ff.de leg.1.l.planè.§.si eadem.nu.14. 63
Instrumentum habet locum in hærede siue in eo sit nominatus,vel nõ, & sic exceptio aduocatorum, & procuratorum .tu non es in instrumento,ergo instrumentum nihil facit quo ad te non habet locum in hærede.ff.de verb.oblig.l.Iul.nu.3. 206
Instrumenta duo simul iuncta aliquid liquidum faciunt, q̃ ex vno solo non esset liquidum.ff.de lib.& posth.l.Gallus.§.ille casus.nu.11. 227
Instrumentum procuratoris debet perfectè edi cum die,consule,& subscriptio-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

ſcriptione.ff.de eden.l.exempla.nu.1. 173
Inſtrumentum ſi reperiatur cancellatum penes creditorem, an præſumatur debitor liberatus:& ſi penes debitorem,an tunc aliquam præſumptionem faciat,& an talis præſumptio ſufficiat pro plena probatione abſque iuramento debitoris, & quid ſi reperiatur cancellatum penes tertium.ff.de pact.l.Labeo ait.nu.14.15.& 16. 175
inſtrumenta guarentigionata ſi habeant conditionem re vera purificatam, dicuntur inſtrumenta pura, & non conditionalia.ff.de vulg. & pup.ſubſt.l.ſeruum.§.Titius hæres.nu.4. 158
Inſtrumentum emancipationis probat patriam poteſtatem præceſſiſſe. ff.de verb.oblig.l.decem ſtipulatus.nu.18. 165
Inſtrumento refutationis probatur dos conſtituta.ibid.
Inſtrumentum treugæ probat guerram præceſſiſſe.ibid.
Inſtrumentum legitimationis probat quem fuiſſe legitimè natum.ibid.
Inſtrumenta auctentica, & publica quare non publicantur. C. de teſt.l. publicari.num 4. 97
Inſtrumenti appellatione comprehenduntur teſtamentum, & codicilli. C.de codicil.l.ſi idem.nu.1. 181
Inſtrumentum, ſi dicat, quod Titius vendidit talem domum Sempronio,& non dicit quanto pretio: nihil valet.ff.de iureiur.l.ſi duo patroni.§.Marcellus.nu.4. 83
Inſtrumentum notarij facit fidem de his,quę inter contrahentes geruntur,non de his, quæ notarius dicit ſe feciſſe.ff.de iureiur. l. ſi duo patroni.§.idem Iul.nu.20. 84
Inſtrumenta alibi ſita debent edi in loco iudicij. ff.de eden. l.prætor ait. §.etiam.nu. 8. 168
Inſtrumentum ſi contineat plures teſtes habiles, & inhabiles, tamen valet ſi ſufficiens numerus.eſt ff.de eden.l.prtor ait.§.cogentur.n.10. 168
Inſtrm guarentigiæ habet vim iudicij ff de pact.l.legitima.nu.6. 177
Inſtrumenta facta de noctè niſi ex cauſa neceſſitatis ſunt ſuſpecta. ff. de ferijs.l.more Romano.nu.20. 160
Inſtrumentorum copia danda eſt aduerſario ſine die, & conſule confecti inſtrumenti.ff.de eden.l.1.§.editiones.nu.1. 165
Inſtrumentum licet non contineat vtilitatem niſi vnius partis, tamen requiritur,quòd notarius ſit rogatus de conſenſu vtriuſque partis. ff. de eden.l prætor ait.nu.7. 167
Inſtrumentum ſi ſic habeat.præſentibus talibus caſibus, &c. tunc ex interpretatione huius breuiloquæ locutionis, patet teſtes eſſe rogatos. ff de lib.& poſth.l.Gallus.§.idem credendum.nu.9. 206
Inſtrumentum ſi aliquis produxerit in iudicio pro ſe, ſi in eo aliquid contineatur, quod ſit ad fauorem alterius partis, poteſt aduerſarius eo inſtrumento vti.ff.de eden.l.1.§.editiones.nu.11. 166
Inſtrumentum quod notarius tradit parti non cenſetur originale. ff. de eden.l.prætor ait §.prætor ait.uu.4. 170
Inſtrumentum ſi aliquis tanquã notarius fecit, ſi nunquam fuit creatus notarius: punit de falſo.ff.qui ſatiſd.cog.l.ſciẽdũ.§.ſi fundũ.n.10. 141
Inſtrumenta notariorum non habent executionem paratam de iure communi.l.cunctos populos.nu.18.C.de ſum.Trin.in lect.Papien.3
Inſtrumentum producens intelligitur illud probare, tam pro ſe, quàm contra ſe.ff.de eden.l.1.§ editiones.nu.12.13.& 14. 166
Inſtrumentum producens in parte, & paſſibus pro ipſo tantum facientib. nihil operatur, quin ſtetur inſtrumento contra ipſum.ff.de eden. l.1.§.editiones.num.18. eod.
Inſtrumenta guarentigiæ,q̃ dicãtur.l.error.n.12.C.de iur.& fac.ign. 42
Inſtrumentum notarij,q ſcripſit, talis voluntariè confeſſus, cũ eſſet coram tormentis,an ſit falſum.C.ſi aduer.vẽd.Auth.ſacra.pub.n.25.136
Inſtrumenta aduerſarij occultans dolo, licet cauſam perdere debeat,tñ ſi procurator talem occultationem faceret, non mulctaretur dñs in amiſſione cauſæ.ff.ſi quis ius dicen.non obtẽ.l.1 §.hoc iud.n.20. 108
Inſtrumenta guarentigionata ex forma ſtatuti habent executionem paratam,& an verificentur in habente vtilem, ſicut in habente directũ. ff de acq.poſſ.l.poſſideri.nu.16. 71
Inſtrumentum in forma publica ille cui notarius ſemel dedit, non poteſt petere,quòd iterum à notario edatur. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait.nu.6. 176
Inſtrumentum ſi ſit in medio libri, vel quinterni habens diem, & conſulem,deinde ſequuntur alia, quæ non habent,quid iuris.ff.de eden.l. prætor ait.§.ſi initium.nu 4. 169
Inſtrumenta guarentigionata poſſunt alibi per quemcunque iudicem executioni mandari, non expectata requiſitione alterius iudicis, vel illius notarij, qui tale inſtrumentum fecit. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §.ſententia vero.num.14. 162
¶Intemperies Aeris excuſat à reſidentia.ff.ſi quis cau.l.non exigimus.§. quod diximus.nu.13. 149
¶Intentare.Intentans bon. poſſ.contratab. an debeat à principio declarare propoſitum ſuæ intentionis.C.de codi.l.ſi quis agere.nu.4. 182
Reliqua vide ſupra in verbo agere.
¶Intentio voluntatis inſpicitur in quem dirigatur,non cum quis loquatur.in l.turpia.ff.de leg.1.nu.8. 97
Intentio alicuius licet ſit ipſo iure fundata ex legis pręſumptione,ſi tamen vult probare per teſtes,vel inſtrumenta,debet admitti,in l.cùm virum.C.de fideicom.nu.4. 208
Intentionem ſuam fundans ſuper exceptione contra regulam, debet illam exceptionem probare.ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.61.& 62. 54
Intentionem ſuam, qui fundat ſiue agendo.ſiue excipiendo, tenetur eã probare.ff.de pact l.veteribus.nu.1. 203
Reliqua in verbo Voluntas.
¶Interdictio,ſeu interdicere.
Interdicere aqua & igni quid ſit,in l.Gallus.§. & quid ſi tantũ. ff.de lib. & poſth.nu.2.& an talis interdict.extinguat iura ciuilia,nu.1. 208
Interdictio bonorum non reddit aliquem inhabilem ad acquirendum. in l is cui bonis.ff.de verb.oblig.nu.2. 38
interdictio bonorum ſi fiat alicui propter furorem, vel per dignitatem: ceſſante cauſa recuperat adminiſtrationem, in l. ſi conſtante. ff.ſolu. matr.num.225. 45
De interdictione fienda prodigo, vide etiam in verbo Prodigus.
interdictio facta à iudice alicui tanquã prodigo,an valeat ſi ipſe verè nõ ſit prodigus,in l.is cui bonis.ff.de verb. oblig.nu.14. cũ ſeq.fol.40.& infra in verbo Prodigus, vbi de materia interdict.quæ fit prodigo.
interdictio aquæ & ignis perdit teſtamenti factionem, & teſtamentum ante factum annullatur,in l.Gallus.§.& quid ſi tantum.ff. de liber.& poſthum.num.12. 209
interdictionis aquæ & ignis loco, fit hodie excommunicatio.ibid nu.2.
interdictum ſi ſit alicui maius officium,non per hoc ei videtur interdictum minus,in l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.2. 10
interdictio bonorum an & quando fieri poſſit per iudicem,in l.filiusfa. §.diui.ff.de leg.1.nu.94.in 2.lect. 172
interdicere liberum arbitrium alicui rei ſuæ,eſt odioſum. ibid. nu.104.
interdictus bonis æquiparatur pupillo,in l.1.§ fuit quæſitũ. ff. ad Treb. num.24. 202
interdicti ſentẽtia,an liget ſubrogatos in locum mortuorum, in l.quod in rerum.§.ſinautem.ff de leg.nu.8. 52
interdicti ſententia poteſt vnus pro alio puniri.ibid.
interdicti ſententia contra quos feratur.ibid.nu.5.
¶Interdicta. Interdicto vnde vi agens,non habet cauſam ab authore,& ideo expulſus non agit de euictione. in l.ſi domus.§. de euictio. ff.de leg.1.I.num.26. 122
interdictum adipiſcendæ non datur adempta poſſ.l.1.§. veteres.ff.de acqui.poſſ.num.18. 67
interdictum vti poſſid.competit contra quemcunq; extraneum, & etiã competit illi, qui dolo deſijt poſſidere, in l. clam poſſidere.§.qui ad nundinas.ff de acq.poſſ.nu 44. 91
interdicto vti poſſid.agens,an perdat ciuilem poſſeſſionem,& cui competat & contra quem.ibid.nu.54. 92
interdictum retinendi datur pro rebus mobilibns, pro ſeruitutibus autem non propriè,ſed impropriè in l.1.ff.de acq.poſſ.nu.38. 53
interdictum eſt medicinale ſicut ſententia excommunicationis, in rub. ff.de nou ope.nun. fin. 3
interdictum demolito. habet locum contra quoſcunque ſucceſſores ad quos non pertinet ſuper ædificatum, & ad omnes,qui dolo fecerint quominus peruenerit.in l.prætor.§.hoc interdictum. ff. de nou. ope. nun.num.5. 45
interdictum demolitorium concurrit cum interdicto vnde vi, licet nunciatio ſecunda.ibid.nu.eod.
interdictum quod vi aut clam,an dicatur in rem ſcriptum.ibid nu.6.
interdictum vti poſſidetis, an competat tertio ſuſpecto de controuerſia ſine aliqua poſſeſſione, in l. clam poſſidere.ff. qui ad nundinas. ff de acq.poſſ.num.55. 92
interdictum vti poſſidetis competit habenti ciuilem pro naturali clandeſtina ibid.nu.61.
interdictum vti poſſidetis habet effectum recuperandæ poſſ. ibid.n. 62.
interdictum vti poſſidetis,an addatur illi,qui non poſſideret ad intereſſe amiſſionis poſſeſſionis,ibid.nu.32.cum ſeq.& nu.65.
interdictum vnde vi,an competat ciuiliter poſſidenti contra clandeſtinum poſſeſſorem.ibid.nu.36.
interdicta exhibitoria an debeant præcedere iudicia petitoria,in l.naturaliter.§.nihil commune.ff.de acq poſſ.nu. 52.& 172.89. 103
interdicta an dicantur omnia remedia extraordinaria, in l.2.§. ſed & ſi. ff.de nou.ope.nun.nu.3. 10
interdictum ne quis in loco publico,eſt duplex.ſ.directum, & vtile.in l. quominus.ff.de flum.nu.51. 187
interdictum quod vi aut clam, competit etiam non poſſidenti.ff.de acq. poſſ.l clam poſſidere.§.qui ad nundinas. nu.24. 90
interdictum quorum bonorum, & remedium huius legis qualiter differunt.C.de edic.diui Adr.toll.l.edicto.nu.35. 176
interdictum quod vi aut clam, licet non concurrat cum nun. nou. ope. tamen interdictum, quod vi aut clam concurrit cum interdicto demolitorio.l.prætor ait §.hoc interdictum.nu.5.ff.de nou.ope.nun.45
interdictum vtrobique,datur pro recuperanda poſſeſſione rei mobilis. ff.de acq.poſſ.l.rem quæ nobis.nu.14. 113
interdictum vti poſſidetis non datur clam,vel præcario poſſidenti. ff.de acq poſſ.l.clam poſſidere.nu.4. 88

inter

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Interdicto vti poſſidetis agens, vt obtineat, requiritur, quòd tempore litis conteſtatæ poſſideat. ff. de acq. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. num. 67. 93

Interdictũ nou. ope. nun. an liget abſentes, & ignorantes inquantum eſt pœnale. l. 1. §. nunciatio. ff. de nou. ope. nun. num. 10. fol. 9

Interdictum vti poſſidetis, & confeſſoria qualiter differant. l. prius. num. 22. ff. de nou. ope. nun. 40

Interdictum vti poſſidetis non datur contra diffamantem verbaliter, quando tu dicis me poſſeſſorem malefidei &c. ibid. nu. 21. eod.

Interdictum vnde vi non datur niſi poſſidenti. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. num 9. 97

Interdictum demolitorium eſt perpetuum, & datur ſucceſſoribus, & hæredibus. l. prætor ait. §. hoc interdictum. nu. 1. ff. de nou. ope. nun. 45

Interdictum quod vi aut clam non datur contra poſſeſſorem ædificantem in ſuo, vt per hoc prohibeatur ædificare. l. 1. §. hoc autem. nu. 13. ff. de nou. ope. nun. 7

Interdictum ne vis fiat ædificanti competit ei, qui ſatiſdedit, vel obtulit ſatiſdare, etiam ſi non ædificet, &c. l. prætor ait. §. deinde. num. 1. ff. de nou. ope. nun. 45

interdictum vti poſſidetis datur pro ciuili, ei qui turbatur per retentionem naturalis clandeſtinè occupatæ. de acq. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nnndinas. nu. 61. 93

Interdictum ne vis fiat ei, an competat ædificanti in publico. l. prætor ait. §. deinde. nu. 8. ff. de nou. ope. nun. 46

Interdictum retinendæ poſſeſſionis an poſſit ſimul intentari cum petitorio. C de iud. l. nulli. nu. 11. 147

Interdictum vti poſſidetis, & rei vendicatio cumulantur eod. libello. ff. de acq. poſſ l. clam poſſidere. § qui ad nundinas. nu. 63. 92

Interdictum vnde vi, an & quando competat vxori habenti poſſeſſionẽ rei traditæ per virum ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi vxori. nu. 24. 59

Interdictum vti poſſidetis datur etiam ad intereſſe. ff. de acq poſſ. l. clam. poſſidere. §. qui ad nundinas. nu. 65. 92

Qui de interdicto vnde vi. ibid. num. 66.

Interdictũ recuperandæ, & adipiſcendæ quando cumulentur. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil cõmune. nu. 154. 108

Quid in interdicto retinendæ, & adipiſcendæ. ibid. nu. 155.

Interdicta ſunt regulariter ſcripta in rem, præter interdictum vnde vi. l. prætor ait. §. hoc interdictum. nu. 6. ff. de nou. ope. nun. fol. 45. & in l. clam. §. qui ad nundinas. ff. de acq. poſſ. nu. 59. 92

Interdicta prohibitoria reſpiciunt futura opera. interdicta autem reſtitutoria reſpiciunt opera præterita. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. hoc autem. num. 1. 6

Interdictum demolitorium, licet perpetuò detur, tamen interdictum ne vis fiat ædificanti eſt annale. l. prætor ait. §. ſi aliquando. num. 7. ff. de nou. ope. nun. 46

Interdictũ vti poſſidetis requirit duo extrema habilia, quę ſunt ab acto re probanda: videlicet, poſſeſſionẽ ex parte agentis, perturbationẽ ex parte conuenti. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil cõmune. n. 72. 102

Interdicti cauſam ſi quis præbuerit in aliqua ciuitate, religioſi poſſunt ab eo petere elemoſinas, & oblationes, quas veriſimiliter habuiſſent. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. quanquam. nu. fin. 153. in fin.

Interdicta non dicuntur perſonalia, ſed in rem ſcripta. ff. de rebus credit. ſuper rub. nu. 10. 2

Interdictum de tabulis exhibendis, an debeat præcedere petitorium. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 182. 109

Interdictum quod vi aut clam, datur contra ſpernentem nunciationem nou. ope. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. meminiſſe. nu. 1. 22

Interdictum quod vi aut clam quod eſt generale, competit etiam pro caſibus ſpecialibus in quibus ſpecialib. interdictis eſt promiſſum. ff. de verb. oblig. l. doli clauſula. nu 9. 170

¶ Interdum dictio quid denotet. in l. iuris gentium. §. prætor. ff. de pact. num. 22. 184

Intereſſe quotuplex ſit, in l. 1. §. hoc iudiciũ. ff. ſi quis iusdicen. n. 18. 107

De actionibus competentibus ad intereſſe, vide in verbo Actio in rub. de actio. ad intereſſe.

intereſſe in promiſſionib. facti, an ſit in oblig. & petit. in l. fin. ff. ſi quis in ius voc. nu. 1. & 2. 120

Intereſſe, an veniat in obligationibus dandi, in l. cùm mota. C. de tranſac. num. 5. 98

Intereſſe affectionis quid operetur. in l. 1. ff. de in lit. iur. nu. 7. & 8. 144.

Intereſſe & æſtimatio fit per iudicem vſque ad ſententiam. in l. calendis ff. de re iud. num 3. 154

Intereſſe quando ſuccedat in obligatione facti, & ſi eſt ſoluendo principalis, licet poſſit labi facultatibus, an ſuccedat obligatio ad intereſſe. in l. ſi quis ab alio. ff. de re iud. nu. 1. 155

Intereſſe an poſſit deduci in cõdemnatione. in l. ſi quis ab alio. §. ſi quis promiſſe. ff. de re iud. nu. 1. eod.

Intereſſe an ſit in obligatione fiendi poſt moram, & an in libello peti poſſit. ibid. num. 2. eod.

Intereſſe an dicatur eſſe in ipſa oblig. vel an ipſum factum. ibid. nu. 3. eo.

Intereſſe longioris vitæ in præſcrip. an ſit attendendum. in l. qui bis. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 8. cum ſeq. 49

Intereſſe prolixioris vitæ actionis, an ſit in conſideratione. in l. ſi creditori. ff. de leg. 1 nu. 13. 55

Intereſſe vbi definit eſſe in conſideratione, definit & actio cõpetere. ibi.

Intereſſe extrinſecum, & ſic pœna, ſicut non venit in emphy. & vend. & ſic in contractibus bonæ fidei, ita non venit in contractibus ſtricti iuris. in l. liber homo. §. decem mihi. ff. de verb. oblig. nu. 5. 169

Intereſſe extrinſecum nõ venit in pecunia, ſed an intrinſecũ. ibi. n. 6. eo.

Intereſſe debet liquidari per ſententiam iudicis. ibid. nu. 10. fol. eod. & in l. qui Romæ. eod. tit. nu. 31. 175

Intereſſe lucri ceſſantis venit ratione loci quando non ſoluitur in loco deſtinato. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. nu. 24. eo.

Intereſſe probatio an & quando pertineat ad debitorem. ibid. nu. 26. eo.

Intereſſe affectionis non conſideratur ad hoc vt actio detur cum non afferat vtilitatem pecuniarũ. vide in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. uum. 13. 178

Intereſſe ſuccedit ex diſpoſitione legis, & an tardius committatur quam pœna conuentionalis, quæ procedit ex diſpoſitione hominis. l. inſulam. ff. de verb. oblig. nu. 7. 135

Intereſſe commiſſum à parte non obſeruante, & quæ alia pœna legalis non debet prius iudicari quàm totum conceſſum parti ad obſeruandum pertranſeat, & etiam quòd conſtet liquidè, quòd non poſſet amplius obſeruari, licet ſecus ſit in pœna conuentionali. in l. cùm ſtipulatus ſim mihi à Proculo. ff. de verb. oblig. nu. 7. & 11. 158

Intereſſe poſt moram promiſſoris in obligatione facti poteſt peti vna cum obligatio. & ſic cumulatiuè. in l. ſtipulatio. §. item ſi in facto. ff. de verb. oblig. nu. 19. & 21. 26

Intereſſe probatur per ſolum iuramentum partis quando difficultas probationis proceſſit dolo aduerſarij vide. ff. de in lit. iuran. l. in actionibus. num. 17. 140

Intereſſe affectionis tamquã ratione cõiunctionis ſanguinis facit, vt detur actio quæ aliàs non daretur. ff. de in lit. iur. l. 1. nu. 7. 14

Intereſſe contra doloſum non probatur per ſolum iuramentum, ſed debet probari per teſtes, vel legitimas probationes. ff. de eden. l. argẽtarius. §. cum autem, nu. 6. 173

Intereſſe ꝙ reſultat propter amicitiam fortius operatur, quam ꝙ reſultat propter coniunctionem ſanguinis. ff. de in lit. iur. l. 1. nu. 6. 144

Intereſſe remunerationis, & ſic obligationis ad antidora non eſt ſufficiens vt pactũ rei proſit fideiuſſori. ff. de pact. l. ꝙ dictum, nu. 8. 200

Intereſſe anterioris præſcrip. vel longioris vitæ non eſt habendũ in conſideratione. de verb. oblig. qui bis idem nu. 12. fol. 50

Intereſſe vel æſtimatio pp lucrum, non eſt in obligatione, nec debetur iure obligationis in actionib. ſtricti iuris arbitrarijs, ſed offi. iud. mercenarij. vide. ff. de eo quod certo loco. l. centum capuæ, nu. 4. 218

Intereſſe lucri ceſſantis probatur per locum à ſolitis. ff. de eo, quod certo loco. l. non vtique. §. nunc de officio, nu. 2. & 6. 216

Intereſſe extrinſecum venit in nummis, quod conſiſtit extra rem. ff. de in litem iuran. l. nummis, nu. 3. 145

Intereſſe affectionis, vel conſanguinitatis nõ eſt ſufficiens cauſa vt quis poſſit alteri paciſci, vel ſtipulari. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. in his qui, num. 4. & 5. fol. 192.

intereſſe contra doloſum exiſtimatur eſſe affectionis. ff. de in lit. iur. l. ſiue noſtrum, nu. 1. 144

intereſſe mero iure non debet conſiderari in ſtipulationibus, quando eſt appoſita pœna, niſi ſolum quo ad effectum illius cuius intereſt. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. item ſi in facto, nu. 13. 26

intereſſe an ſit pœna. ff. de verb. oblig. l. Titia, nu. 17. 215.

intereſſe ſeu æſtimatio, quæ eſt quantitatis, quando iudicetur diuiduũ, vel indiuiduum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. ex his, nu. 15. 23

intereſſe lucri ceſſantis venit quando non ſoluitur in loco deſtinato, ꝙ lucrum in futurum fieri potuiſſet. vide. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ, num. 15. 173

intereſſe poteſt probari per iuramentum creditoris, ꝙ debitor eſt contumax, & non ſoluit in loco deſtinato, ibid. nu. 15. eod.

intereſſe probare eſt multum difficile. ibid. nu. 17. 174

intereſſe vel damnum generaliter quando probetur per iuramentum. vide remiſſiuè. C. vnde vi. l. ſi quando, nu. 50. fol. 223. & in l. in actionib. ff. de in lit. iur. nu. 17. 148

intereſſe ſimpliciter non venit neque de eo tractatum eſt vbi ſumus in pœna contemptus iudicis l. prætor ait. nu. 13. de nou. ope. nun. 44

intereſſe partis inſpicitur in mulctis ſi applicantur fiſco, & ſi ceſſet intereſſe, remittitur mulcta, quæ generaliter applicatur fiſco. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunque cauſa, nu. 12. 117

intereſſe totale ſuccedit in iudicialibus ex mora particulari. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem, nu. 3. 127

intereſſe, vel damnum reſurgens ex aliquo maleficio probatur per ſolũ iuramentum damnum paſſi. C. vnde vi. l. ſi quando, nu. 18. 221

Quid ſi petitur damnum non ex delicto, ſed ex contractu, ibi. nu. 19. eo.

intereſſe ab initio an ſufficiat licet ex poſtfacto deſinat. ff. ſi quis cau. l. ſi qui autem nouo. §. illud, nu. 1. 157

¶ Interitus. De interitu ſpeciei vide infra in verbo Species.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Interitu ſpeciei an quis excuſetur ex iuſta cauſa litigandi, in l. qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verb.oblig.nu.17. 187

¶Interlocutoria. Ab interlocutoria,quæ trahit ſecum executionem, licet non pariat actionem,tamen poteſt etiam de iure ciuili appellari. vide in l.nemo poteſt.2.lect.ff.de leg.1.nu.86. 107

Regulariter tamen de iure cano. poteſt appellari ab omni interlocutoria,vt in l.properandum.C.de iud.nu.27. 150

Interlocutoriæ ſententiæ, quæ ſint. in d.l. properandum, in §.& ſi quidem,num.16. 150

Interlocutoria ſi traxit ſecum executionem,iudex non poteſt eam reuocare niſi de conſenſu partium. l.cum procurator. §. ſi dominus.ff. de nou.ope.nun.nu.16.36.ff.de leg.1.nu.13.16.

Interloeutoria iudicis per quam declarat deferendum eſſe iuramentum in ſupplementum probationis,non valet parte ad hoc non citata. l. ſi opus nouum,nu.8.de nou.ope.nun. 43

Interlocutoria quæ procedit ex mera voluntate iudicis, illa poteſt reuocari per eum,ſed tamen ſi cogitur ex diſpoſitione legis, tunc reuocare non poteſt.C.vnde vi.l.ſi quando,nu.31. 222

Interlocutoria ſecunda continens idem ꝙ prima, tendens ad eundem effectum,an valet,& an ex vtraque. agi poſſit.ff.de verb. oblig. l. qui bis idem.nu.6.49.& in l.cùm proc.§.ſi dominus.ff. de nou. ope. nun. nu.37.fol. 14

interlocutoria poſtquam eſt mandata executioni ab homine, vel à l.nō poteſt amplius reuocari per ipſum iudicem niſi partes conſentiant.l. ſi opus.nu.3.de nou.ope.nun. 43

interlocutoria lata per iudicem, quæ infert præiudicium parti, ſi pars non fuit præſens,vel citata non valet,ibid.nu.5. eo.

interlocutoria ſententia ſi eſt incerta,poteſt iudex condemnare,itē certificare,& declarare.l.quod iuſſit.ff.de re iud.nu.3. 156

item per interlocutoriam poteſt iudex condemnare quem in expenſis,& poſtea in proceſſu taxare.d.l.quod iuſſit.de re iud.nu.4. eod.

interlocutoria etiam pendente appellatione poteſt reuocari per iudicem.l.quod iuſſit.de re iud.nu.5. 156

interlocutoria poteſt quolibet tempore reuocari etiam vſque ad ſententiam.l.quod iuſſit,nu.5 & vbi vſque ad quatuor menſes. eod.

interlocutoria per iudicem poteſt reuocari etiam non refectis expenſis. d.l.quod iuſſit.nu.9. eod.

interlocutoria geminata non poteſt reuocari.d.l.quod iuſſit.nu.10. eo.

interlocutoria in qua pronunciatur competentia, & incompetentia iudicis non poteſt reuocari.l.quod iuſſit.ff.de re iud.nu.13.& 25. 158

interlocutoria lata de conſenſu partium, non poteſt reuocari parte inuita.l.quod iuſſit.ff.de re iud.nu.10.in 5.limitatur. 158

interlocutoria lata ſimul cum principali, quia cenſetur pars diffinitiuè non poteſt reuocari.d.l.quod iuſſit,nu.10. eod.

interlocutoria confirmata per principem,non poteſt reuocari.d.l. quod iuſſit,num.eo.in 1.limitatione. eod.

interlocutoria lata in ſcriptis non poteſt per iudicem corrigi. d. l. quod iuſſit,num.eod. eod.

interlocutoria quæ habet vim diffinitiuæ, an poſſit reuocari. d. l. quod iuſſit,num.eod. eod.

item non poteſt cogi iudex reuocare ſuam interlocutoriam. d. l. quod iuſſit.de re iud.nu.37. 158

interlocutoria lata ſuper aliquo incidenti, & emergenti, puta ſit ſeruus, vel ne quid dicatur propriè incidens. Item teſtis eſt admittendus, vel ne, an reuocari poſſit. l.quod iuſſit.ff.de re iud.22. 157

Quid dicatur propriè incidens,& quid emergens d.l. ꝙ iuſſit,n.35. eod.

item quælibet interlocutoria regulariter poteſt reuocari, & contrario imperio mutari etiam ſi contingat aliquid dari, vel fieri,vel iuſtè fieri.d.l.quod iuſſit,num.33.cum fal. ibi poſitis. 157

interlocutoria reuocatur eo modo quo reuocatur appellatio. d.l. quod iuſſit.num.28. eod.

item quo ad iudicem ſemper eſt in poteſtate reuocandi. d.l.quod iuſſit. de re iud.nu.13. 156

interlocutoria lata ſine cauſæ cognitione non tranſit in rem iudicatam, etiam quo ad partem.d.l.quod iuſſit,nu.31. 158

interlocutoria mandata executioni facto hominis, an poſſit reuocari.d. l.ꝙ iuſſit.nu.32. ponit quando fit executiō à l. an poſſit reuocari.eo.

interlocutoria nulla poteſt reuocari,etiam facta executione.l.ꝙ iuſſit.ff. de re.iud.nu.32. eod.

item quoties poſſit reuocari interlocutoria.d.l.quod iuſſit. ff. de re iud. num.43. eod.

interlocutoria quæ eſt modici præiudicij reuocari poteſt parte abſente. d.l.quod iuſſit,nu.47. 159

interlocutoria iudicis continens notoriam iniuſtitiam poteſt reuocari parte non citata.d.l.quod iuſſit,nu.eod.in fin. eod.

interlocutoria principis an habeat vim.l. & an debeat ſeruari in alijs cauſis l.cùm prolatis.ff.de re iud.nu.4.ſecus in diffinitiua principis, quia habet vim legis. 175

interlocutoria an reuocatur per inſtrumenta de nouo reperta. l. Imperatores.ff.de re iud.nu.6. 179

interlocutoria an debeat ferri iudice ſedente pro tribunali. l. nec quicquam.nu.64.de offi.procon.& leg. 48

Interlocutoria condemnationis expenſarum non requiritur ꝙ feratur in ſcriptis de neceſſitate.l.nec quicquā,nu.60.de offi.proc. & leg.eo.

interlocutoria etiam ſi ſit incerta valet.ff.de re iud.l.ꝙ iuſſit.nu.3. 156

interlocutoria qd ſit.ff.de re iud.l. à diuo Pio.§.in venditione.n.6, 163

interlocutoria quæ continet aliquid dari non poteſt per iudicem reuocari vide.ff.de re iud.l.quod iuſſit,nu.21.& 23. 157

interlocutoria ex qua pars poteſt lædi debet fieri partibus præſentibus, & legitimè citatis ff.de re iud.l.quod iuſſit.nu.47. 159

interlocutoria, an poſſit per alium reuocari quam per iudicem aut ferri.vide ibid.nu.48. eod.

interlocutoria intra quatuor menſes an poſſit reuocari. ff. de re iud.l. ꝙ iuſſit.nu.5. 156

interlocutoria in qua non ſperatur diffinitiua,an poſſit per iudicem,qui eam tulit reuocari,ibid.nu.49. 159

Reliqua vide in verbo Sententia.

¶Interpellatio vt conſtituat debirorem in mora qualis eſſe debet, in l. non ſolùm.§.morte.ff.de nou.ope.nun.nu.41. 33

interpellatio extraiudicialis in caſibus in quibus non competit actio,ſed ſolum offic. iud. an ſola ſufficiat ad conſtituendum quem in mora.l. 1.§.vbi.ff.de offic.procon.& leg.nu.75.& 76.fol.49.& in l.1.ff. de iuriſd.omn.iud.num.8. 67

interpellatio an conſtituatur per proceſſum nullum,in l.licet.C.de procu.num.6. 132

interpellatio extraiud. facta tempore quo debitor non poterat ſoluere;an conſtituat in mora,in l.vinum.ff.ſi cert.pet.nu.15.16.& 17.44

interpellatio quid ſit,in l.cùm filiofa.ff.de leg.nu.128. 36

interpellat dies pro homine, & conſtituit in mora niſi dilatio ſit adeo breuis,quòd impoſſibilis ſit præſtatio,in l.ſi mihi,& tibi.§.ſi quis ſeruos.ff.de leg.1.num.6. 39

interpellatio, an & quando dies interpellet pro homine. vide etiam ſupra in verbo Dies.

interpellat dies conuentionalis expreſſe pro homine, & cōſtituit in mora,& facit pœnā committi abſque alia interpellatione, & etiā dies legalis tacitè inter partes intellectus,in l.2.C.de iure emphy.n.35.199

interpellatio quæ non conſtituit principalem debitorem in mora non nocet fideiuſſori,ſed benè ipſius mora ei nocet.vide in l.ſi pupillus.ff. de verb.oblig.num.1. 201

interpellatio & proteſtatio in vltimis voluntatibus poteſt fieri hæredi pendente conditione legati, vel fideicommiſſi, per quam hæres incurrit damnum,vel pœnam,ſi conditioni nō paruerit. de leg.1.l.quæ de legato.nu.19.& quid in contractibus,eo.nu. 88

interpellatio debet fieri congruo tempore, alias non conſtituit debitorem in mora. ff. de verb. oblig.l. cùm filiusſa. ſeruum.§.ſi promiſſor, nu.1.fol.94.& in l.quod te.ff.ſi cert.pet.nu.35. 18

interpellatio ſola extraiudicialis,an ſufficiat, vt debitor conſtituatur in mora.l.ſi ex legati cauſa,nu.15.ff.de verb.oblig.nu.ea.l.nu.14.fol. 55

interpellatio & proteſtatio, cum ſint actus extraiudiciales, poſſunt fieri die feriata.ff.de verb.oblig.l.cùm filiusſa.ſeruū.§.ſi promiſſor,n.2 94

interpellatio ſi fiat minori ex obligatione patris, tutor debet reddi certus per oſtenſionem inſtrumenti, alias non conſtitueretur in mora. ff.de verb.oblig.l.ſi ex legati cauſa,nu.20. 55

interpellatio debet eſſe incitatoria ad ſoluendum, vt conſtituat debitorem in mora.ff.de acq.hær. l. ſi quis mihi bona.§. ſed quid ſi mandauit,nu.11.93.l.ſi ex legati cauſa.ff.de verb.oblig.nu.16.fol. 55

interpellatio ſi facta ſit extra iudicium debitor conſtituitur in mora. ff. ſi cert.pet.l.vinum,nu.15.fallit in aliquibus caſibus eod.nu. 44

interpellans debitorem ſæpè,an videatur recedere à prima interpellatione.l.cùm procurator.§.ſi dominus,nu.3.ff.de nou.ope.nun. 36

interpellatio extraiudicialis conſtituit debitorem in mora. hoc procedit quando debitor tempore interpellationis extraiudicialis poterat ſoluere,ſi autem non poterat ſoluere, tunc ſecus.ff.de verb.oblig. l.ſi ex legati cauſa,nu.16.cum plu.ſeq. 55

interpellatio vna,vel oblatio vna, an ſufficiat ad conſtituendum aliquē in mora, an vero requirantur plures. ff. de verb. oblig.l.qui Romæ. §.Seia.num.26. 185

Quid autem in proteſtationib.& alijs interpellationib.tendētib.ad alios effectus an vna ſufficiat, vel an plures requirantur.ibid.nu.26. eod.

interpellatio quæ non conſtituit principalem debitorem in mora non nocet fideiuſſori, ſed bene mora ipſius fideiuſſoris ſibi nocet. ff. de verb.oblig.l.ſi pupillus,nu.1. 201

interpellatio non ſufficit vnica ad conſtituendum aliquem in mora, ſed opus eſt quod ſæpius reiteretur. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §.cohæredes,num.8. 180

Et iura quæ volunt, quòd ſufficiat vnica interpellatio qualiter debent intelligi,& in quibus caſibus ſufficiat,nu.9. eod.

Et an ſufficiat interpellatio extraiudicialis ad conſtituendum aliquem in mora.ibid.nu.10. 181

interpellario conſtituit debitorem in mora non præciſè, ſed cum moderamine temporis.ff.de verb.oblig.l.ſi ex legati cauſa,nu.5.& 6.54

¶Interpretatio debet fieri in contractibus: taliter, quod non ſequatur abſu-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

absurdum, in l. si sic stipula. ff. de verb, oblig. nu. 5. 212
Interpretatio verborum ad eorum validitatē, non debet ita fieri vt fiat contra voluntatē test. in verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pupil. n. 6. 114
Interpretatio dicitur fauorabilis, & benigna, quæ excludit odium etiā cum annullatione actus, in l. 2. ff. de lib. & posth. nu. 21. 163
Interpretatio testamenti non recipit illam opinio. quæ nec verbis nec menti test. congruit, in l. si ancilla. ff. de leg. 1. nu. 3. 113
Interpretatio quando duo concurrunt in eodem puncto debet fieri in fauorabilem partem, nisi concurrant successiuè, quia tunc primum in ordine inspiciendum est. in l. si post mortem. ff. de leg. 1. nu. 8. 116
Interpretatio in contractibus fit tantum plena, in vltimis voluntatibus plenior, in beneficijs principium plenissima. ff. de consti. princ. l. beneficium, num. 12. 29
Interpretatio in libellis debet fieri pro actore secundum eius intentionem, in rub. nu. 8. C. de eden. fol. 163. reliqua infra in verbo Libellus.
interpretatio debet fieri vt actus valeat, hoc tamen fallit. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. hoc autē, nu. 5. fol. 5. & in l. si creditori. ff. de leg. 1. n. 8. 155
interpretatio benigna, & larga debet fieri in vltimis volūtatib. ff. de vsucap. l. si is, qui pro emptore, nu. 324. fol. 133. & in l. manumissiones. ff. de iust. & iur. nu. 15. 8
interpretatio fauorabilior est in institutione quam in legatis. ff. de leg. 1. l. qui quartam, nu. 7. 45
interpretatio lata est faciē la in beneficijs principium. ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. si quis alicui, nu. 9. 75
interpres qui adhibetur in stipulatione contrahenda inter homines diuersarum linguarum non adhibetur, vt testis, sed vt interpres. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. eadem autem, nu. 5. 6. & 7. 15
interpretatio siniſtra semper fit contra contumaces. ff. de leg. 1. l. si fideiussor. § meminisse. nu. 10. 94
Interpretatio stricta fit in stipulationib. lata autem, & benigna in testamentis, de leg. 1. l. si quis testamento, nu. 4. 134
interpretatione non indiget illud: quod à lege prætoria, vel ciuili conceditur. ff. de acq. hær. l. ei qui se. nu. 3. 72
interpretatio propriè dicitur congrua vocabuli significatio. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. etiam si parente. nu. 1. 224
¶ Interroga. copia an sit fienda parti, in l. 1. ff. si cer. pet. nu. 16. 4
Interrogatus si simpliciter respondet, an & quando eius responsio debeat intelligi secundum interrogationem precedentem, & an referatur ad omnes qualitates in interrogatione insertas, vide in l. si cui. §. si à filio. ff. de leg. 1. nu. 9. & 15. 97
interrogationes duæ vbicunque fiant, & vna dependeat ab alia, an respon. affirma. principali, videatur similiter accessoriæ affirmando respondere, in l. 1. C. de diuer. rescrip. nu. 4. & 5. 57
interrogans an dicatur affirmare, in l. iudices. C. de iud. nu. 6. 146
interrogatio vt præcedat, & responsio sequatur, an sit de essentia stipulationis. ff. de verb. oblig. l. stipulatio, nu. 2. 4
interrogatio ꝙ præcedat in stipulatione, est de eius essentia. ff. de verb. oblig. l. stipulatio, nu. 19. eod.
interrogatio si præcedat, & sequatur responsio, præsumitur stipulatio, nisi contrarium actum probetur vide. ff. de pact. l. iuris gentium. § ꝙ fere, num. 1. 185
interrogatoria quando fiunt circa merita causę non tenetur aduersarius respondere, secus si fiant circa præparatoria causæ. Exempla ponit vt ibi. C. de iud. l. iudices, nu. 6. 146
interrogatio quando præcedit de vna specie, & respondetur de duabus copulatiuè, valet stipulatio in illa specie. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. sed & si mihi, nu. 1. & 2. 13
interrogatio si præcedat de maiori summa, & sequatur responsio de minori, stipulatio non contrahitur nisi in minori, eo quod ambo in illa concordant. vide. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. stipulanti, nu. 3. 11
interrogatio si fiat, scilicet, promittis mihi decem, & tu respondes, promitto quinque, an valeat stipulatio. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. si stipulanti, num. 6. & 7. eo.
interrogationi purę, si respondeatur sub conditione, vel ècontra, stipulatio vitiatur in totum. ff. de verb. oblig. l. stipulato. §. si quis simpliciter, num. 2. fol. 10
¶ Interruptio præscriptionis, & perpetuatio differunt. ff. de eo per quē fac. erit. l. ex hoc edicto, nu. 3. 145
Reliqua vide infra in verbo Vsucapio, & in verbo Præscrip.
¶ Interual um longum solum vitiat stipulationem sine alio actu intermedio. ff. de verb oblig. l. stipulatio. §. qui præsens, nu. 8. 6
interual um longum vitiat contractum innominatum, sicut stipulationem. ff. de verb. oblig. l. stipulatio §. qui præsens, nu. 5. eod.
¶ Fieri aliquid dicitur continuo, licet interueniat modicum interuallum, ibid num. 6.
¶ Interuentus. Interuentio amicorum facit cessare præsumptionē metus, in l. transactionem. C. de transact. nu. 1. 114
interuentio nouæ personæ inducit nouationem primæ, in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 30. 179
¶ Intestatus. Intestati hæreditas necesse est ꝙ ab intest. adeatur per illos, qui ab intest. successuri sunt, ad hoc vt debeantur legata fideicom. re licta venientibus ab intest. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 4. 11
Intestati causa est incompatibilis cum causa testati, in l. cùm quidam. ff. de lib. & posth. num. 2. 189
intestatus an quis possit pro parte decedere, & pro parte non, vide supra in verbo decedere, & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 114. 185
De successio. Ab intest. vide infra in verbo Successio.
intestatus qs dicatur. ff. de lib. & posth. l. si qs posth. §. si filium, n. 51. 177
intitulatio seu. rub. alicuius contractus si in margine libri notarij defuncti reperiatur: deinde sit dimissum spatium vacuum ad scribendum, an illa intitulatio seu rubrica aliquam fidem faciat. ff. de iure iur. l. admonēdi, in repe. n. 160. fol. 123. & infra in verbo Rub.
¶ Intra dictio regulariter stat inclusiuè, licet aliquando excluſiè, in l. extribus. C. de inoffi. test. nu. 1. 173
¶ Inuecta & illata sunt tacite hypothecata locatori. ff. de pact. l. item quia. ibid. num. 1. 175
inuecta & illata in domum locatam, vt sint obligata locatori tria requiruntur. ff. de pact. l. item quia, nu. 16. 176
¶ Inuentarium an teneatur conficere minor, mulier, fiscus, & rusticus, & si non confecerint, an excusentur, in l. scimus. C. de iure delib. nu. 1. cum seq. 166.
inuentarium quo tempore est inchoādū, in d. l. scimus. §. si vero. n. 2. 169
in inuentario quas res debet ponere hērs. in d. l. scimus. §. licentia, n. 4. eo.
inuentarium dum conficitur, non potest hæres, nec à legatarijs nec à creditoribus conueniri, ibid. nu. 5. eod.
inuentarium factum per hæredē de bonis defuncti si creditores, vel legatarij volunt probare plura bona defuncti: admittentur, in l. si constante. ff. fol. mat. n. 122. fol. 41. vel an stetur assertioni heredis, n. 130. cum seq. fol. eod. & in l. 1. ff. ad Treb. in §. si is, qui 400. nu. 11. 205
inuentarij beneficium operatur, vt actiones per hær. aditionem confundantur, in l. quæ dotis. ff. fol. matr. nu. 53. 48
inuentarij beneficium facit hær. non teneri vltra vires hær. in l. more. ff. de acq. hær. nu. 14. fol. 69. & in l. quæ dotis. ff. fol. matr. nu. 50. 48
inuentarium si tutor non fecerit, an & quando possit contra eum iurari in litem in l. nemo potest. ff. de leg. 1. in 1. lect. nu. 54. fol. 102
Hæres non confecto inuentario, an perdat tam falcidiam quam Treb. in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 57. 210. & nu. 68. in fin. fol. 211. & in l. scimus. §. si vero. C. de iure delib. nu. 1. fol. 169. & in rub. ff. ad Treb. num. 2. & 7. fol. 9. 195
inuentarij confectio an possit remitti per test. tutori. vide in l. cùm necessitate. C. de fideic. nu. 2. fol. 209. & in l. nemo potest, in 1. lect. ff. de leg. 1. num. 51. fol. 99. & an sufficiat, ꝙ testator remittat, vel an sit necesse, ꝙ notarius dicat, ꝙ testator prohibuit confectionem inuentarij, nu. 55. & 56. in 2. lect. & an iudex non obst. dicta remissione poterit cogere tutorem ad conficiendum inuentarium si est de eo suspicio ne supprimat res pupilli, nu. 52. & 53. 101
inuentarij confectio sicut non potest remitti per test. hær. in præiudiciū creditorum, ita nec in præiudicium legatariorum, ibid. nu. 55. 102
inuentarium censetur caput, & fundamentum reddendæ rationis, in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 63. 110
inuentarium non tenetur facere hæres hæredi suo, sed solum creditoribus, & legatarijs, ibid. nu. 60. 110
inuentarij confectio an possit fieri non citatis creditoribus & legata. ibid. num. 62. fol. eod. & in l. scimus. C. de iure delib. num. 3. & an sufficiat vnica citatio, num. 4. 166
inuentarij beneficium operatur, vt actiones per hæreditatis aditionem non confundantur. ff. fol. mat. l. quæ dotis, nu. 53. 48
inuentarium factum ab hærede producit quinque vtilitates ipsi hæredi. de quib. vide. C. de iure delib. l. scimus iam, nu. 3. 167
¶ Inuentus in flagranti crimine in leuibus delictis; potest puniri sine alio quo processu. l. omnibus. ff. si quis iusdicen non obtem. nu. 29. 103
inuestitura feudi coram quo debet fieri, & qualiter possit probari, in l. Stichum qui meus erit. ff. de leg. 1. nu. 38. 23
inuestitura facta in absentia rei operatur saltem concessionem licentiæ ingredientium propria aucto. quasi inuestitus videatur habere voluntatem domini, in l. quoties. C. de rei vend. nu. 32. 183
inuestitus autem possidere intelligitur filius in feudis viuo patre, ibid. num. 32. eod.
inuestitura an transferat dominium sine traditione, in l. traditionibus. C. de pact. nu. 20. 83
Sola inuestitura an transferat dominium, vel possessorium rei feudalis in vasſalum, in l. quoties. C. de rei vend. nu. 31. & quid in inuestitura in re præsenti, & quid in iuestitura reali, ibid. nu. 31. cum seq. 183
inuestitura facta per hastam, vel ensem, an tribuat ius domino. ibi. eod.
inuestitura facta procuratori acquirit ius domino in beneficio, qa habetur loco traditiouis, in l. is, qui pro emptore. ff. de vsuc. nu. 397. 137
inuestitura qualiter sit fienda, vel petenda, & qualiter sit prestanda fidelitas. C. in vsib. feud. nu. 74. 239
inuestitus de castro, an intelligatur inuestitus de reb. corporalibus, in eo existentib. ff. de const. prin. l. beneficium, nu. 4. 29
Reliqua in verbo Emphy. in rub. 28.
¶ Inuite. Inuitus de domo an quis extrahi possit, in l. plerique. ff. de in

ius

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

ius voc.nu.3.cum plur.ſeq. 113
¶Inuito quod poteſt fieri, poteſt fieri eo ignorante.ff.de re iud.l.ſi vni.nu. 3.180.& in l.à filio. ff.de leg.1. nu.6. 52
¶Inundatio vtilis non interrumpit præſcriptionem.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.Labeo. nu.7. 85
Inundatio quæ non fuit tanta, vt fundus relictus fuerit non interrumpit præſcriptionem, nec per eam perditur poſſeſſio. ibid.nu.8. eod.
Inundatio, quæ modico tempore durat, non interrumpit præſcriptionem.ibid.num.9.
Inunda. eſſe fundum, vel vi hoſtium occupatum, ſunt paria. vide ibid. num.10. eod.
¶Inuocatio diuini nominis, an ſit neceſſaria in principio inſtrumenti, & an eius omiſſio vitiet, & quid ſi inſtrumentum conficiatur inter iudæos, vel infideles. vide in rubr. ff.de iuſt.& iure.num.1.fol.2.& in rubr.ff.de nou.ope.nun.num.1. cum ſeq. 2
¶Inutile. Quando vtile per inutile vitietur.infra in verbo vtile.
Inutile à principio per ſuperuenientiam iuris ex poſt facto validatur. in l.quod ſi rerum.§.ſi vſumfructum.ff.de leg.1.nu.7. 51
Inutile, & caſſum, iſtæ dictiones ſimul iunctæ ſignificant ipſo iure.l.nõ dubium. num.25. C.de legibus. 36
¶Ipſe, hæc dictio, ſeu hoc pronomen non ſolum eſt relati.ſed etiam ad oculum demonſtrat,& reſtringit id ad quod refertur.in l. filiusfamil. §.diui.in 2.lect.ff.de leg.3.num.151. 175
¶Ipſo iure ſi. l. vtatur verbo futuri temporis nunquam intelligitur ipſo iure, ſed requiritur ſententia, ſed an procedat, quando l. vteretur verbis geminatis.in l.non dubium. C.de legi. nu.25.fol.36.& quid ſi adeſſent verba præciſa.in l.quoties. C.de rei vend.nu.25. 183
¶Ira, ſeu iracundia. an & quando valeat dictum ſeu factum calore iracundiæ.in l ſi filiam.C.de inoffic.teſta.nu.4.cum plu.ſeq. 172
¶Irregularitas inducitur etiam per ſolam culpam. vide in l.quid ergo.§. ſi hęres.ff.de leg.1.nu.5. 97
¶Irritum hæc dictio, quid importet, & quid ſi dicatur ipſo iure, in l. cum poſteà quam. C.de pact. nu.5. 76
¶Iter,an debeatur vendita ſeu diuiſa aliqua re immobili ſi expreſsè non caueatur,in l.ſeruum filij.§.ſi ſtatulibe.ff.de leg.1.num.6.& 8. fol.8.& quid in vltimis voluntatibus.ibid. nu.5. fol.75. & in l. ſi fundum ſub conditione. §.qui fundum. eod.tit. num.14. fol.120. & quid de via, vide infra in verbo via. 137
¶Item & ſæpius non reſtringuntur ad bis tantum, ſed toties quoties opus fuerit.ff.de edend.l.prætor ait.§.prætor ait.nu.10. 170
Iterum dictio,eſt repetitiua eiuſdem actus.ff.de liber.& poſthum.l.filio quem pater.nu.11. 192
¶Iubere cauere in cauſa damni infecti,an ſit mixti imperij. l.iubere. de iuriſd.omn.iud.nu.14. 76
¶Iudæus.Iudæi debent cogi per principes Chriſtianos ad reſtituendum vſuras.in l.1.C.de ſum.Trin. num.55. 5
Iudæi erant ſubiecti Romanis Imperatoribus.in l.id quod apud hoſtes. ff.de leg.1.num.12. 27
Iudæum eſſe, cadit in delictum,licèt non punibile.in l.apud Iulianum. §.conſtat.ff.de leg.1.num.28. 77
Iudei non poſſunt expelli de ciuitatibus per principes,niſi ex iuſta cauſa, ibid. nu. 29.
Iudæo, vel hæretico ſi legetur ſeruus Chriſtianus, an valeat tale legatũ, ibid.eod.nu. eod.
Iudæi gaudent immunitate conceſſa per principem incolis alicuius loci in rubr.ff.de iuſt. & iur. nu.27. 3
Iudæus nunquam poteſt moram purgare, quia iudæo eſt ſeruandus rigor.ff.de verb.obli.l.ſi inſulam.nu.5. 135
Iudæis non debet ſeruari aliqua æquitas, ſed rigor.ff.de acq.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori. nu.10. 59
Iudæus an teneatr iuramenro ſuo, & qualiter debeat iurare. C.ſi aduerſ. vend.Authen.ſacramenta pube. nu.66. 138
Iudæus an poſſit eſſe tutor, vel curator Chriſtiani. ff. de iuſtitia, & iure. in rubr.nu.12.& 26. 7
Iudæo infami vſurario, aut aliàs vili perſonæ non defertur iuramentũ. ff.de iureiur.l.admonendi. nu.113. 105
Iudęus non iurabit ad ſacra Dei noſtri Euangelia,ſed lectura per Deum quem colunt iudæi.ff.de iuſt.& iur.in rubr. nu.25. 3
Iudæus an poſſit eſſe decurio ciuitatis. ff.de iuſt.& iur.in rubr.nu.16. 3
Iudæus poteſt eſſe procurator.ibi. nu.17. eod.
Iudæus ſi in compromiſſo appoſuit iuramentum ſecundum legem Moſaicam, an teneatur ad obſeruantiam iuramenti ſicut Chriſtianus. ff. de iureiur.l.ait prætor.§.iurari.nu.10. 74
Iudæi non poſſunt habere officia publica, vel adminiſtrationes publicas inter nos, inter eos,ſecus.ff.de iuſt.& iur. in rubr.nu.8. 2
Iudæus quam libertatem poteſt exercere.ibid.nu.9. eod.
Iudæus poteſt rem Chriſtiani præſcribere. ibi.nu.10. eodem
Iudæus an poſſit eſſe teſtis.ibid. num.14. eod.
Iudæi non ſeruant leges ciuiles in ſucceſſionibus,ſed legem Moſaicam, ibid.nu.29. eod.
Iudæus,quòd non poteſt habere dignitates, & adminiſtrationes intelligitur de publicis honoribus,dignitatibus, & adminiſtrationibus.ff.de iuſt.& iur.in rubr.nu.8. 2
Iudæus non poteſt in aliqua ſcientia fieri doctor.ibid.num.4. eod
Iudęus non poteſt eſſe tabellio, nec iudex, etiam ſi iudæus ſit effectus Chriſtianus.ibid.nu.5.& 6. eod.
¶Iudex in deciſionibus cauſarũ debet attẽdere, & ſeruare ſtatuta loci in quo eſt celebratus contractus.l.conct.popu.n.22. C.de ſum.Trin. 3
Iudex quando venit pro executione ſententiæ, tunc venditori nõ competit actio contra emptorem ad pretium.ff.de re iudic.l.à diuo Pio.§. ſed ſi emptor. nu.2. 167
Iudex non poteſt niſi ſemel ſuam ſententiam interpretari. ff. de re iud. l.quod iuſſit nu.46. 158
Iudex ſecularis non tenetur exbannire excommunicatos ab Epiſcopo, ff.de re iud.l.à diuo Pio.§.ſententiam Romæ. nu.17. 162
Iudex requiſitus ſi nollet,vel negligeret exequi literas primi iudicis, iſto caſu demittitur iudici citare condemnatum exiſtentem extra ſuum tertitorium per nuncium, vide. ff. de re iud. l.à diuo Pio.§.ſententiã Romæ.nu.19. eod.
Iudex ſi habeat in ciuitate iuriſdictionem limitatam ad certam ſummam,attendi debet tempus petitionis. l. ſi idem cum eodem.num.6. de iuriſd.omn.iud. 87
Iudex ſi efficiatur hæres perſonæ contra quam ſniam tulit, non poterit dicere ſniam ſuam iniquam.ff.de iureiu. l.iuſiur.§.procurator. nu.29. fol.91. & in l. tranſactione finita. C.de tranſact.nu.2. 72
Iudex, q noluit admittere ꝓbationes rõnabiles facit litem ſuam, & tenetur parti ad intereſſe.l.argentarius.§.cum aũt.nu.4.ff.de eden. 173
Iudex non debet admittere articulos impertinentes, vel teſtes deponentes ſuper impertinentibus. vide. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. idem Iulianus. nu. 12. 84.
Iudex, qui cognouit de cauſa principali poſt ſententiam latam, non poteſt amplius de illa cauſa cognoſcere. ff. de re iud. l.à diuo Pio.§.ſi poſt addictum.nu.2. 166
Iudex an poſſit dare licentiam creditori, vt ſibimet capiat pignus in ſolutum.ff.de acq.poſſ.l.iuſte poſſidet. nu.16. 96
Iudex non poteſt admittere capitula, nec probationes ſuper deciſis iuramento.ff.de iureiur.l.ſi duo patroni.§.idem Iulianus.nu.6. 84
Iudex poteſt pronunciare non ſolum ſuper eo, quod petitum eſt per actionem, ſed etiam ſuper cauſa ex qua petitur pronunciando eam non veram.ibid.nu.16. eod.
Iudex ſi ſe retulit ad quantitatem de qua apparet in certo inſtrumento, non valet ſententia, ſi tale inſtrumentum non fuit productum in iudicio in inſtantia illius cauſę.ff.de iureiu.l.ait ꝓtor.§.iudex.n.19.149
Iudex an poſſit dare licentiam parti, vt ingrediatur poſſeſſionem per vim,& ſi inueniat reſiſtentem. ff.de acq. poſſ.l.iuſte poſſidet. nu.19.& 22.fol.96.& in l.nemo põt.ff.de leg. 1. n.34.fol.101.in 2.lect. fol.93. & in l.iubere.ff.de iuriſd. omn.iud.nu 4. 76
Iudex facilius repellitur à iudicando propter ſuſpicionem quam teſtis à teſtificando,& in l. ſi cui legetur.§.ſi Titio.ff.de leg.1. nu.16. 93
Iudex quando mittit notarium ad domum egregiæ perſonæ pro recipiendo iuramentum, debet altera pars eſſe præſens, niſi ſit mulier. ff. de iureiur.d.l.ad perſonas egregias. nu.2. 86
Iudex, qui negligit in triennium cauſam terminare, ſi ſit de maioribus, punitur in decem libris auri. ſi de maiorib. trib.fiſco applicandis, & ab officio remouet.l. ꝓperãdũ.§.ſinaũt vterq;.C.de iud.n.1.& 2. 154
An tunc inſtantia pereat.ibid.nu.2. eod.
An tunc requiratur expreſſa proteſtatio partis. eod.§.nu.3. eod.
Iudice mortuo, vel aliter intra triennium mutato, ſi ad litem terminandam ſupererat minus anno, ſuppletur annus integer primo iudici.ibid.num.1.& 3.
Non ſufficit petere à iudice, & proteſtari, ſed etiam debet quis petere inſtanter, & inſtantiſſime, ſicut quando pars petit Apoſtolos. ibid.
Iudices inferiores, an poſſint citare mediantibus nuntijs publicis, an verò per ſeipſos.in l.ſancimus. C.de iud.nu.fi. 157
Iudex,q omiſit cõdemnationẽ expenſarũ in ſnĩa,de ſuo reſarcire tenet.l. ꝓperandũ.§.ſiue autẽ alterutra.C.de iud.nu.27.154.ibid.nu.2. eod.
Iudex malè, vel calumniosè inquirens tenetur ad expenſas, intereſſe parti,etiam punitur criminaliter.ibid. nu.22. eod.
Iudex ſi tempore interlocutoriæ omiſit condemnare victum in expenſis, prout debebat; an poſſit hoc ſupplere in quacunque parte litis antequam ſententiam diffinitiuam ferat.eod.§.num.29. eod.
Iudex an poſſit condemnare partem victam in expenſis, ſi non ſunt petitæ,& dato q poſſit,nunqd tenetur.eo.§.ſiue aũt alteru.nu.30. eod.
Quæ petitio tunc ſufficiat in eod §. eod.
Iudex in omni materia in qua poteſt, vel etiam tenetur aliquid facere, vel de iure communi, vel ex forma ſtatutorum intelligitur ſi petitur à parte.§.ſinautem vtraque.nu.5. 154
Iudex poteſt ſupplere ſententiam per totam illam diem, qua eam tuilt, eo.§.ſiue autem alterutra.nu.eod.
Index, qui tulit ſententiam iniuſtam, punitur ſolum quantum videbitur æquum religioni iudicantis.l.ſancimus. C.de iud.nu.21. 157
Iudex põt expedi re cauſam,& proceſsũ per ſuos aſſeſſores reſeruata ſibi

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

ſui ſententia,& alijs de quibus in Auth.ad hæc.C.de iud.nu.1. 145
Iudex in dubio admittere debet articulos circa probationem.ead.Auth. ad hæc. C. de iud. nume. 3. fol. eodem & in l.1.ff. ſi quis cautio.numero 181. 127
iudex poſt plenam cauſæ inquiſitionem debet partes ſæpius interrogare, an velint aliquid noui addere, ſiue iudex debeat ipſe ferre ſententiam,ſiue ad ſuperiorem referre.l.iudices.C.de iud.nu.1. 146
Quando requiratur plena cauſæ cognitio,& quando pleniſſima,& quãdo ſufficiat ſemiplena,ibid.eod.nu.5. eod.
iudex ſicut ſupplet circa ea, quæ ſunt in legibus, ita ſupplet circa conſuetudinem.in Auth.iubemus.C.de iud.nu.4. eod.
Quid ſi conſuetudo non ſit notoria,ibid.
Licet quis non poſſit eſſe iudex in cauſa propria,vel ſuorum,fallit quãdo eſſet talis qualitatis,quod veriſimiliter non caderet in eo ſuſpicio, puta, ſi eſſet monachus ciſtercienſis,ſeu cartuſienſis, ead. Authen. num.11. eod.
iudex poteſt ſtatuere omnes terminos vno contextu ad articulandum, ponendum, capitulandum, producendum, & probandum, ne iudici currat terminus inſtantiæ.l.properandum.C.de iud.nu.14. 148
iudex vbicunque videt aliquid fieri ad procraſtinandum litem,poteſt ex officio occurrere,ibid.eod.nu. eod.
iudex ſi videat perire inſtantiam cauſæ poteſt ferre ſententiam etiã partib.non petentibus.ibid.eod.nu. eod.
Statutum ſi imponat certam pœnam iudici, niſi cauſam finiat intra tantum tempus,intelligitur,ſi petatur.ead.l.properandum.nu.15. 148
In iudicem ordinarium non poteſt fieri compromiſſum tanquam in arbitrum, tamen poteſt fieri tanquam in arbitratorem. vide in Auth.ſi vero contigerit.C.de iud.num.8. 159
Homines militares,& iuris imperiti poſſunt eſſe iudices, & in cauſis iudicare.l.certi iuris.C.de iud.nu.1. eod.
Quando tales iuris imperiti eliguntur in poteſtates, debẽt habere aſſeſſores literaros in re quorum conſilio regantur,ibid.eod.nu. eo.
An in iudice ſufficiat peritia cauſarum,ibid.eod.num. eod.
iudex illiteratus ſi malè iudicat,credit tamen benę iudicare,ductus erro re iuris, an in foro conſcientiæ teneatur parti læſæ reſarcire omne damnum.ead.l.num.3. eod.
Qualiter illiteratus ferat ſententiam,ibid.nu.4. eod.
iudicare debens debet habere duplicem conſcientiam.ſ.propriam,& legis,ſed in dubio debet ſequi illam legis,ead.l.certi iuris,nu.7. 160
iudex maleficiorum, qui de cauſis ciuilibus alias ſe non impedit, tamen ſi vacaret officium cauſarum ciuilium,puta,tempore mortalitatis cognoſceret de cauſis ciuilibus,in l.cùm ſpecialis.C.de iud.nu.2. 160
Finita cauſa dilationis non impeditur iudex vltra procedere, licet adhuc duret de termino dilationis,in l.3.C.de iure emphy.nu.15. 221
iudex in cauſis forenſium debet ſeruare ferias, quæ vigent in loco vbi coram eo iudicium agitur,& non ferias loci partium,ſeu teſtium.l.cũctos populos.C.de ſum.Trin.& fid.cath.in 1.lect.nu.21. 20
iudex malè iudicando facit litem ſuam,in l.non dubium.C.de legib. n. 21.fol.31.& in l.properandum.§ ſiue autem alterutra. C. de iud.nu. 54.& in l.hoc edicto quod quiſque iur.num.7.fol. 97
Quid ſi iurauit iuſtè iudicare, an ſatis ſit,quod habeat deum vltorem,in d.l.non dubium,nu.21. C.de legib. 36
iudex ſi eſt ſuſpectus,an & quando lite pen. ſupplicari poſſit vt ei detur adiunctus.l.2.C.vt lit.pen.nu.3. 52
An ab iſta negligentia poſſit appellari,eod.fol.& nu.4.
iudex in arbitrijs quam pœnam poſſit imponere.l.& ſi legibus.C.ſi contra ius vel vti.pub.nu.3.& 4.fol. 56
An poſſit arbitrari vſque ad mortem incluſiuè,ibid.nu.2. eod.
iudex debet laborare in veritate inquirenda.l. is apud quem.C. de eden. num.8. 61
iudex per ſuam interlocutoriam,an poſſit mihi auferre ius quæſitum,caſu quo intra terminum aliquid nõ fecero niſi ſaltem bis moneat durante termino.l.is apud quem.C.de eden.nu.11. 61
iudicis præſentia inducit magnam præſumptionem pro his, quæ coram eo fiunt,& præſumitur dolus,& metus abeſſe.l.pacta nouiſſima. C.de pact.num.5. 75
iudex qui fuit facilis in concedendo,debet etiam eſſe facilis in reuocando.l.ſi pacto.C.de pact.nu.10. 79
iudex admittens exceptionem declinatoriam fori non admittendam, ex eo quod pars renuntiauit priuilegio ſui fori,facit litem ſuam.l.ſi quis in conſcribendo.C.de pact.nu.1. 88
iudex quotieſcunque aliquid facit ex officio ſuo, ſed ad inſtantiam partis,ibi ſemper de neceſſitate requiritur alterius partis citatio. ff. de iureiur.l.admonendi.nu.22. 100
iudex ſi videat malè actum ex vna cauſa, tamen ex actis apparet, q̃ potuiſſet ex alia cauſa bene agi, licet iudex ex illa non poſſit condemnare, tamen debet in ſententia iudex reſeruare illud ius agendi ex illa alia cauſa.ff.de eden.l.1.nu.39. 165
iudex fatuus eſt,qui in ſententia exprimit cauſam,ibid.nu.47. eod.
iudex ſi mittat cauſam ad conſilium ſapientis,debet mittere expenſis petentis tantum.ff.de eden.l.prætor ait.§.is etiam,nu.10. 168
Iudex poteſt à teſtibus exigere iuramẽtum nõ obſtante partium remiſſione.ff.de fer.l.1.num.15. 158
iudex ſi dicat in ſententia, excommunico te, vel pono te in banno niſi ſolueris. 10. intra menſem, an iſta excommunicatio interim ſit purè reſoluenda poſtea ſi ille ſoluat,an ſit conditionalis, & ſic interim nõ ſit excommunicatus. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. §. qui iniuriarum, num.27. 156
iudex in dubijs debet eligere illam viam per quam vtrique parti cõſuli tur.ff.ſi quis cau.l.1.nu.16. 147
iudex debet adhibere cauſæ cognitionem in executione ſententiæ. ff.de re iud.l.pro tribunali,nu.18. 141
iudex ſecularis coram quo opponitur exceptio remitenda ad iudicẽ eccleſiaſt.poteſt opponenti ſtatuere terminum ad producẽdum coram eo ea,quę vult producere in curia Eccleſ.l. qui pro tribunali.ff. de re iud.num.16. 141
iudex vt ſit competens admittendum hæredem in poſſeſſionem beneficio huius legis,quot requiruntur,vide.C.de edic.diui.Adr.toll.l. edicto,num.16.17.& 18. 17
iudex taxando damnum, & intereſſe damnum paſſi: debet conſiderare qualitatem perſonæ, & negotij, & ita relinquit multum arbitrio iudicis.C.vnde vi.l.ſi quando,nu.21. 222
iudex exercendo officium ſuum ſi violentiam committat,an licitum ſit ei de facto reſiſtere,an ſecus ſi extra officium vide. ff. de iuſt. & iur.l. vt vim,num.19. 7
iudex ſi in ſententia dicat, videtur mihi Titium debere,vel non debere Caio,an ſit ſententia.ff.de re iud.l.1.nu.14. 133
iudex ſi videt aliquem eſſe in voluntate periurandi, licet ſit in caſu in quo debeat ei iuramentum deferri,tamen non debet ei deferre. C.de iud.vide,in l.ambiguitates,nu.6. 196
iudex vnius iuriſdictionis poteſt requirere iudicem alterius territorij, quod ſententiam ſuam exequatur.ff.de re iud.l.à diuo Pio. §. ſententiam Romæ,nu.1. 6
iudex appellationis dicitur ſuccedere in locum iudicis principalis.ff. de re iud.l.quod iuſſit,nu.43. 158
iudex exequens ſententiam habet cognitionem de quæſtionibus emergentib. ſuper rebus captis in cauſam iudicati, non ſolùm inter eaſdem perſonas inter quas ſit executio,& quæ fuerunt coram eo in iudicio principali, ſed etiam inter tertium ſe opponentem.ff.de re iud. l.à diuo Pio.§.ſi ſuper reb.num.2. 165
iudex exequens debet cauſas coram eo emergentes ſummatim cognoſcere,& expedire.ff.de re iud.l.à diuo Pio.§.ſi ſuper rebus,nu.4. eod.
iudex non poteſt ferre ſententiam pro abſente niſi ille, qui eſt præſens petat.ff.de re iud.l.furioſo,nu.4. 154
iudex an poſſit ferre ſententiam parte non inſtante.ff.de re iud.l. furioſo.num.5. eod.
iudex ex officio etiam partibus inuitis poteſt concludere in cauſa, ſeu pronunciare,quod ſit concluſum in cauſa. ff.de iureiuran.l.admonendi.in repe.nu 52. 11
iudex ex cauſa cõſtituit miſſum in poſſeſſionem ex primo decreto poſſeſſorem.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.genera. nu.13. 86
iudex, vel eius nuntius quando transferat lenutam per ſolum aſpectũ. ff.de acq.poſſ.l.1.nu.96. 57
iudex non debet ad aliud condemnare,quam in id,quod eſt petitũ,alias fatuus eſt.hæc regula fallit multipliciter,vt ibi per ordinem habetur. ff.ſi cert.pet.l.vinum,nu.23.Et per multos numeros ſequentes. 45
iudex qualiter debeat arbitrari,an teſtis ſit pauper, vel diues.fol.matr.l. ſi conſtante,nu.133. 45
iudex non debet ſequi conſcientiam propriam in iudicando, ſed debet ſecundum allegata,& probata iudicare vide. ff. de in litem iuran.l.ſiue noſtrum,num.9. 145
iudex poteſt aliquem mittere in poſſeſſionem pro ſola ciuili conſequenda vide. ff. de acquir. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas, nnm.38. 91
iudex poteſt facere extenſionem de ſimilibus cauſis in priuatione feudi. fol.matr.l.ſi conſtante,nu.94. 40
iudex poteſt certiorari ſine teſtibus,& ſine ordine iudiciario. ff. de iureiur.l.admonendi,in repe.nu.154. 128
iudex licet debeat ſequi formam libelli, & petitionem actoris, tamen ſi poſtea in proceſſu reperiat veritatem aliter ſe habere, debet abſoluere reum conuentum, & condemnare actorem in expenſis. ff. de iuriſd. omn.iud.l.cùm quædam.§.quoties,nu.4. 94
iudex cauſæ taxat ſalarium in actis palatij. ff. de eden. l. argentarius, num.2. 172
iudex habet multa remedia contra contumaces,& inobedientes.l.omnibus.ff.ſi quis ius dicen.non obtem.nu.25. 103
iudex ſi pronunciat tales teſtes eſſe,vel non eſſe admittendos ab iſta interlocutoria poteſt appellari.ff.qui ſatiſd.cogan.l.arbitro, nume. 1. fol. 134
iudicis auctoritas ſeu iuſſus an & quando excuſet ſupra in verbo Auctoritas, & infra in verbo Iuſſus.
iudex poteſt bannito,& confinato inter dicere alienationem, de leg.1. l. filius-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

filiusfa. §. diui. nu. 47. 98. fol. 168. & in 2. lect. nu. 131. fol. 174
Iudex debet indicare super toto, aliàs sententia nihil valet. ff. de re iud. l. si conuenerit. nu. 15. 168
iudex an intra tpa primi hæredis possit dare dilationem secũdò vel tertio ad deliberãdum, an velit esse hæres. C. de suc. edict. in rub. n. 1. 43
iudex debet taxare quantitatem. ff. de in litem iuran. l. videamus. §. deferre. nu. 10. 146
iudex secundum qualitatem personæ debet arbitrari quanta fides sit adhibenda pauperi producto in testa. fol. mat. l. si cõstante. n. 156. 42
iudex si statuerit terminũ ad opponendum excep. alicui, hẽt in termino opponere excep. solutionis. ff. de cond. cau. da. l. q se debere. n. 11. 159
iudex postquam taxauit certam summam, & iuratum fuit, non potest iudex amplius reuocare. de in lit. iur. l. in actionibus. nu. 46. 149
iudex si commisit nuncio, quòd mittat aliquem in possessionem, si reuocat decretum missio non tenet, etiam si nuntius ignoret. l. si opus. nu. 2. de nou. oper. nunc. 43
iudex debet per seipsum examinare testes in magnis causis. ff. de iureiur. l. admonedi. in repe. nu. 213. 128
iudex in actionibus arbitrarijs, potest non solum in plus, vel in minus condemnare quam sit sors principalis ratione loci, propter interesse, vel actoris, vel rei, sed etiam potest reum in totum à se absoluere. ff. de eo, quod certo loco. l. quod si Ephesi. §. interdum. nu. 1. 217
iudex si dicat condemno te in petitis ex probationib. factis, & fiendis non valet sententia. ff. de re iud. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 34. 150
iudices, vel arbitri, vel arbitratores, qui debent ex forma statutorum terminare causas intra tres menses sub certa pęna, certè si absoluerunt partes ab instantia iudicij, ita vt quilibet remaneat in suo statu, non satisfaciunt statuto, nec euadunt pęnam statuti. ff. de re iudica. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 33. eod.
iudex non potest prohibere alicui ne exeat domum. ff. de re iud. l. quod iussit. numero 19. 157
iudex debet cõdemnate scdum taxationẽ à se factã de interesse. dãnum passi per violentiam, hoc limitatur vide. C. vnde vi. l. si qñ. n. 26. 221
iudex an possit reuocare taxationem de qua in hac lege, C. vnde vi. lege si quando. nu. 32. 222
iudex secularis, licèt non possit cognoscere de causa spirituali, potest tamen se intromittere interrogando. C. de iud. l. quoties. num. 8. 143
iudex licet quis non possit esse in causa sua, vel suorum, nec arbitrator, vt in l. qui iuris. ff. de iurisd. omn. iud. nu. 2. fol. 85. tamen si iudicaret, & pars non opponeret, an valeret processus, & sententia. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. l. patre furioso. nu. 39. 34
iudex post conclusionem in causa, põt facere interrogationes non solum ad declarandam dubiã probationem, sed etiam ad fundandum intentionem aduersarij. ff. de iureiu. l. admon. in repe. nu. 62. 113
iudex si in snia dicat, quia per talem testem est mihi probatum plenè, q Titius debet centum Sẽpronio, ideo condemno eũ ad illa centũ, &c. si in actis reperitur istos duos testes nihil scire de hoc, nunquid per hoc vitiabitur sententia. ff. si cert. pet. l. vinum. nu. 34. 46
iudex nunquid necessitetur iuramentum in litem deferre. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 23. 109
iudex si in sententia dicat. condemno te ad soluendum omni anno decem saccos frumenti secundum, q tui anteceſſores soliti sunt semper soluere. an si tui anteceſſores nihil vnquam soluerunt: vitietur snia, & tu liberaris. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 37. 101
iudex quandoque absoluere potest, qui condemnare non potest, ponit exemplum in iudice laico absoluente clericum, &c. ff. de re iud. qui condemnare. nu. 2. 142
iudex aliquando potest confirmare sententiam, qui eam infirmare non potest. ponit exemplum. ibid. nu. 3 & 4.
iudex in sententia si diceret. deporto, vel bannio Titium ad tempus, & non dixit ad quantum tempus, non vitiaretur sententia. ff. de re iud. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 38. 150
iudex non põt immutare ordinem iuris. ff. de iureiu. l. ait præt. nu. 20. 76
iudex ex officio suo nihil potest supplere in restitutione in integr. ff. de condi. ind. l. Stichus. §. Lucius Titius. nu. 4. 109
iudex nullam conuentionem partium coram se factam potest exequi. ff. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. nu. 2. 204
iudex potest ferre sententiam de consensu partium in alio quam sit petitum. ff. si cert. pet. l. vinum. nu. 26. 45
iudex solus potest iuramentum in litem deferre. ff. de in lit. iuran. l. videamus. §. deferre. nu. 1. 146
Iudex si in snia condemnet aliquem, vt restituat illud, q habet ex testõ, valet sententia. ff. de re iud. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 78. 149
iudex debet sententiare in fauorẽ eius, qui iurauit. ff. de iureiur. l. admonendi. num. 27. 100
iudex debet pronunciare secundum partis conuentionem. ff. de re iud. l. si conuenerit. nu. 1. 2. 7. & 8. adde limitationes huius regulæ. numer. 2. 3. & 4. 172
iudex vtrum habeat necesse deferre iurm necessarium, ita q si non deferat, possit appellari. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 315. 137
iudex in iudicio dotis, debet procedere ex bono, & æquo. ff. solu. matr. l. si constante. nu. 202. 44
Iudex stans ad fenestram, si viderit, q Titius occiderit Seium, non per hoc potest reum condemnare de homicidio, nisi confiteatur, aut probetur per testes. ff. de in lit. iuran. l. fine nostram. nu. 6. 145
iudex potest actorem repellere, quando ex actis constat eum non habere actionem etiam nemine excipiente. ff. de pact. l. si vnus. §. pactus ne peteret. nu. 45. 197
iudex non debet propalare partibus votum animi sui antequam sententiam ferat. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 54. 112
iudex cui committitur causa, potest iudicare, & sibi videtur commissum, quod iudicet. l. 1. nu. 3. C. si contra ius, vel vtilit. publ. 53
iudex si dubitaret, quod petens dilationem peteret animo calumniandi, posset sibi facere præceptum pœnale, q nisi reperiatur verum, q per tales testes potest probare, q potest imponere mulctam. l. omnibus. ff. si quis ius dicen. non obtem. nu. 27. 103
iudex non potest deferre iuramentum in supplementum probationis, ei qui semiplenè probat, nisi parte ad hoc citata. l. nec quicquam. nu. 5 t. de offic. proconſ. & leg. 48
iudex ordinarius, quando est negligens, potest impetrari alius iudex per rescriptum. l. supplicare. num. 4. C. vt lit. pen. 52
iudex elapsis sex mensib. non potest amplius cognoscere principaliter, sed bene incidenter. ff. de iureriu. l. eum qui. §. in popularib. n. 16. 99
iudex an possit excedere iurisdictionem suam respectu territorij, quantitatis, & temporis. l. extra territorium. nu. 1. limita hoc, vt num. 13. & 15. de inris. om. iud. 49
iudex si aliquem cogat, protestatio præcedens nihil operatur. ff. de acq. hæred. l. qui in aliena. §. Celsus. nu. 27. 66
iudex si viderit, quod Seius occiderit Caium, & probatur per duos testes, q fuit Sempronius, & Semproniusmet metu fortè tormentorum confiteatur, an iudex debeat Sempronium condemnare. ff. de in lit. iur. l. fine nostrum. nu. 8. 145
iudex an possit cogere litigantes ad faciendum transactionem, vt compromissum in amicum communem. ff. si cert. pet. l. quidam existimauerunt. nu. 4 fol. 41. & in l. si quis maior. C. dd transact. nu. 15. 118
iudex potest denegare audientiam actori, propter contumaciam, non solum in illa causa in qua fuit contumax, sed ẽt in omni alia causa. ff. de iureiur. l. iusiurandum, & ad pecunias. §. ait prætor. nu. 2. 140
iudex si in sententia dicat, pronuntio in omnibus, & per omnia prout talis iudex in tali causa pronuntiauit, ista sententia nihil valeat. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 20. 149
iudex licet possit multum in arbitrarijs, tamen latiores habenas habet in actionibus bonæ fidei, in quibus magis exuberat bona fides. ff. de re iud. l. indepositi. nu. 2. 155
Iudex non potest alicui statuere terminum agendi, vel docendi de iure suo, nisi saltem interueniat bina monitio, hoc est nisi iudex eum bis monuerit. ff. de acq. poss. l. rem quæ nobis. num. 40. 114
iudex si sit deputatus in ciuitate super causis damnorum datorum, non possit coram eo fieri prorogatio ad aliam causam meri, vel mixti imperij. l. si per errorem. nu. 5. de iurisd. omn. iud. 89
iudex, qui semel sic fecit, an ex hoc causetur iustus metus. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. nu. 8. 21
iudex si in alio suo officio solebat exercere violentias, in isto verò non, an sufficiat ad iustum metum. ibi. nu. 9. eod.
iudex appellationis potest mandare iudici à quo, vel parti appellatæ, vt exhibeat copiam sententiæ, & actorum. Et quid si exhibere noluit. l. is apud quem. nu. 9. C. de eden. 61
iudex an & qñ possit scribere ad iudicẽ alterius loci, vt testes ibi existẽtes recipiat, & corũ. dicta secretè mittat sigillata. l. cõ. de off. asse. n. 15. 62
iudex si vnum remedium elegerit, & non sufficiat, poterit aliud eligere. l. omnib. ff. si quis ius dicen. non obtemp. nu. 22. & 23. 103
iudex non tenet cãm exprimere in snia. l. edita actio. C. de eden. n. 5. 63
iudex si est penitus falsus, frustra iudicaret. l. præscriptione. nu. 27. C. si contra ius, vel vtili. pub. 55
iudex debet habere æquitatem ante oculos. ff. de eo quod certo loco. l. quod si Ephesi. §. interdum. n. 3. 216
iudex ignarus canonum, si iudicat in causa matrimoniali, sententia bene tenet, sed peccat. C. de iudi. l. certi iuris. nu. 2. 159
iudex potest taxare quantitatem, vsque ad quam iuretur in iuramento in litem de affectione. ff. de in lit. iur. l. in actionib. nu. 13. 147
iudex potest se interponere, vt partes ad concordiam veniant. C. de iud. Auth. si verò. nu. 8. fol. 159. sed non cogere.
iudex citans, semper sit competens quo ad imponendam mulctam. ff. si quis in ius voc. non ier. l. ex quacunque causa. nu. 15. 118
iudex quando non potest adiri in casu quo requiritur auctoritas eius, in defectum debet recurri ad decuriones, vel ad alios, qui præsunt regimini. C. qui admit ad bon. pos. l. bonorum. num. 6. 56
iudex supplet defectum tutoris in agnoscenda bon. possess. ibi. nu. 7. eo.
iudea an poterit supplere defectum tutoris, si pupillus habebat tutorem in ciuitate, qui sine causa recusat. ibid. nu. 8. eod.
iudex an ad instantiã creditorum hæreditatis, possit abbreuiare tempus hæredi præfixum succedentibus edicto prætoris. C. de edi. diu Adria. tollen.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

tol. l. edicto, in princip. 173
Iudex non debet facere præceptum alicui, niſi altera parte petente cuius intereſt. ff. de nou. oper. nunc, l. de pupil. §. meminiſſe. nu. 6. 23
iudex quando incipit præcepto, & ſic à via executiua, quia præcepit parti, quod aliquid faciat, antequam de cauſa cognouerit debet ſaltem præceptum ſuum iuſtificare, &c. ibi nu. 8. eod.
iudex ſi condemnauerit ruſticum ad ſoluendum omni anno decem ſaccos frumenti ſecũdum q̃ prædeceſſores ſui ſoluerunt, dato quòd anteceſſores ſui nihil ſoluerunt: ruſticus tñ tenebitur ſoluere, quia &c. C. de inſtitu. & ſubſti. ſub cond. fact. l. ſi teſtamentum. nu. 4. 137
iudex non habet neceſſe mulctare inobedientes, licèt poſſit. l. omnib. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. nu. 5. 102
iudex ſi appareat excommunicatus coram quo multa iam fuerunt agitata, an acta coram eo valeant, l. Barbarius. nu. 61. de offic. præto. 44
iudex in criminali ſi procedat contra reum accuſatum ex accuſatione, & inquiſitione, an proceſſus valeat. C. de fur. l. ſi ex pecun. nu. 29. 6
iudex in arbitrarijs non poteſt arbitrari pœnam publicationis bonorũ. l. & ſi legibus. nu. 4. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. 56
iudex quando facit expreſſam relationem ad acta nihil probantia, talis ſententia dicitur continere expreſſum errorem. ff. de acq. hæred. l. ſi is ad quem. nu. 22. 89
iudex ſi faciat aliquẽ actum pr̃iudicialẽ parti præſenti: pars tacendo ſibi præiudicat. ff. de iureiur. l. admonen. in rep. nu. 20. 109
iudex poteſt mouere animum ad iudicandum extra ea, quæ apparent in actis. ff. de acq. hæred. l. ſi is ad quem. num. 24. 89
iudex quando dicit abſoluimus reum, quia reperimus eum ſoluiſſe, & de ſolutione in actis non apparet, tunc non valet ſententia, & licèt appellare. ibid. nu. eod.
iudex ſi mortuus ſit, vel remotus, acta debent reproduci coram eius ſucceſſore, alias ſentẽtia lata per ſucceſſorem non valeret. l. is apud quẽ, nu. 14. C. de eden. 61
iudex propter contumaciam poteſt denegare audientiam ad tempus, ſecus autem in perpetuum. ibid. nu. 12. fol. eo. & in l. omnibus. § hoc iudicium, ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. nu. 21. 108
iudex debet iudicare non ſolum ſecundum leges, ſed etiam ſecundum conſuetudinem. C. de iudic. Auth. iubemus. nu. 2. & 3. fol. 146. & in l. de quibus ff de leg. 1. nu. 7. 22
iudex ſicut ſupplet circa ea, quæ ſunt in legibus, ita etiam circa ea, quæ ſunt de conſuetudine. ibid nu. 4. eodem
iudex propter delictum poteſt alicui prohibere ne acquirat. ff. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. conſtat. nu. 32. 77
iudex qualiter poteſt pronuntiare procuratorem eſſe legitimum ſi iudicium eſt nullum. C. de procur. l licet. nu 9. 132
Iudex, qui proceſſit parte præſente, vel citata dicitur proceſſiſſe cum cauſæ cognitione, & probatio non eſt de ſubſtantia ſententiæ. ff. de re iud. l. ait prætor. § ſi iudex. n. 15 & 17. 149
iudex poteſt repellere actorem, qui ſine actione experitur licet pars nihil dicat. ff. de verb. oblig. l. generaliter. nu. 3. fol. 56. & l. vbi pactum. C. de tranſact. numero 11. 124
iudex ex officio debet denegare actiones ex rebus turpibus, vel promiſſis. in d. l. generaliter. nu 4. 56
index non poteſt præcisè interpretari verba ſignificationis. ff. de verbor. oblig. l. ſtipulatus ſum damam. nu. 4. 152
iudex ſi concedat ſecundam dilationem ſine cauſæ cognitione, conceſſio eſt ipſo iure nulla. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 17. 199
iudex quando tulit ſententiam ſub conditione, ſtatim incipit grauare partem, ideo ſtatim incipit currere tempus ad interponendam appellationem. de leg. 1 l. ſi cui legetur. nu. 19. 92
iodex an poſſit ferre ſententiam exiſtens ſupra equum, vel ſuper turrim ſi ſibi imminerit periculum ſi veniret ad banchum iuris. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 218. 128
iudex ſi pronuntiet, vel declaret gregem eſſe meum, tamen in executione fiet mihi reſtitutio detractis capitib. alienis. de leg. 1. l. grege legato. nu. 4. fol. 50 quid autem in legato gregis. ibid. nu. eod.
iudex ſi dicat in ſententia, pono te ad confinia, donec reuocauero. an confinia extinguantur per mortem iudicis. ff. de verb. oblig l. centeſimis. §. ſi ita ſtipulatus. nu 14. 89
Quid ſi iudex non eſt mortuus, ſed eius officium eſt finitum. ibi. nu. 15.
iudex, qui confinauit aliquem, an poſſit illud reuocare ſi in ſententia hoc ſibi non reſeruauerit. ibid. nu. 17. eod.
iudex ſi citauit aliquem, vt hodie compareat ad audiendam an ſententiam an teneatur expectare vſque ad finem diei. ff. de verb. oblig. §. decẽ hodie l liber homo. nu. 6. 169
iudex ſi condemnauit aliquem ad ſoluendum quicquid agenti debere conſtitiſſet, ad quid fiet relatio. ff. de verb. oblig §. Augerius. l. qui Romæ. nu. 8. 183
iudex, qñ vult pronunciare debitorem principalẽ nõ eſſe ſoluendo, & ſic poſſe conueniri fideiuſſorẽ, an requiratur citatio fideiuſſoris, vel eorum, qui bona poſſident. ff. de verb. oblig. l. decem. ſtipulatus. n. 40. 167
iudex ſi aliquem præſentem citat ore proprio, talis citatio habet vim trinæ citationis.
Qnid autem in nuncio, ſi aliquem citat præſente iudice eius mandato. ff. de verb. obli. l. ſi procuratori præſentis. nu. 3. 127
iudex ſi fert ſententiam ſupra iuriſdictionem ſuam, ſententia eſt in totum nulla. l. extra territorium. nu. 27. de iuriſd. omn. iud. 95
iudex ſi abbreuiat dilationes in cauſa appellationis ſubſiſtẽte cauſa, quis debeat probare in iſta cauſa appellationis, an appellans, quod non ſuberat cauſa abbreuiandi, an appellatus, quod imò ſuberat cauſa abbreuiationis. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 33. 142
Iudex quando procedit in delictis ſuper præſumptione, debet multum moderari ſententiam. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 29. 3
Iudex ſecularis coram quo eſt propoſita exceptio agitãda coram iudice eccleſiaſtico, puta vſurarum, non poteſt ſtatuere tempus intra quod illam exceptionem excipiens habeat probare coram iudice eccleſiaſtico. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 12. 141
Iudex prohibetur iudicare propter ſolam affectionem ad cauſam ex cõſanguinitate, vel affinitate. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunque cauſa. numero 17. 118
Iudex, qui tulit ſuiam iniquã per imperitiã, an teneatur in ſindicatu, & qd ſi tulit de conſ. peritorũ. C. de his quib. vt indig. l. polla. nu. 8. 178
Iudex an poſſit ferre ſententiam motu proprio. l. ſi quis iniquum. nu. 11. ff. quod quiſque iuris. 95
Iudex quando condemnauit aliquem capitaliter, & publicauit eius bona perdictionem, &c. quid iuris. de leg. 1. l. hæc verba. nu. 49. 12
Iudex poteſt committere victori venditionem bonorum victi. ff. de acq. poſſe. l. iuſtè poſſidet. nu. 16. 96
Iudicis factum quando dicatur factum partis. ibid. nu. 17. eod.
Iudex qui tulit ſniam iniuſtã tenetur pœna huius edicti quamuis grauatus poſſit appellare. l. hoc edictum. nu. 15. ff. q̃ quiſque iuris. 96
Iudex quando ad ſui informationem procedit, vt bonus vir, non requiritur alicuius citatio. C. vnde legi. l. certum eſt, nu. 12. 42
Iudex poteſt cogi per ſuperiorem ad iudicandum. ff. de acqu. hære. l. ſi is ad quem, nu. 12. 88
iudex ſæcularis poteſt indiſtinctè implorare auxilium iudicis eccleſiaſtici. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſententiam verò, nu. 15. 162
iudex proprietatis, an poſſit de poſſeſſione cognoſcere. l. cui iuriſdictio. nu. 5. ff. de iuriſd. omn. iud. 68
iudex poteſt ius dicere extra territorium de conſenſu expreſſo partium, interueniente tamen conſenſu illius iudicis in cuius territorio ius dicit, l. extra territorium. nu. 14. ff. de iur. om. iud fol. 94.
iudex iſtius territorij ſi dederit tutorem pupillo, tali tutori poteſt dare licentiã de adminiſtrandis bonis, quæ ſunt extra territorium. l. extra, nu. 16. ff. de iuriſd. omn. iud. 94
iudex ſemper debet ſententiare pro regulis iuris, niſi probetur contrarium Auth. ſi qua mulier. nu. 55. C. de ſacroſ. Eccle. 26
iudex poteſt prꝛcipere ne alter tranſeat ante domum alterius: ſi duo ſint qui habeant guerram, l. curatores, nu. 11. ff. de offi. procu. Cęſ. 51
iudex ſi ad inſtantiam creditoris dederit bannum debitori per contumaciam: an creditor poſſit tale bannum remitere ſine autho. iu. ſi. partes ſint concordes. l. curatores, nu. 12. de offi procu. Cæſ. eod.
iudex ſi nollet, vel negligeret exequi literas primi iudicis: iſto caſu ei permittitur citare condemnatum exiſtentem extra territorium per nuncium, vel per edicta ac ſi eſſet in territorio. l. cum quædam. num. 19. & nu. 20. de iuriſdi. omn. iud. 193
iudex in iudicando non debet ſequi voluntatem ſuam, ſed iuſtitiam. de acq. hæred. l. ſi is ad quem. nu. 11. 88
iudex officialis, vel notarius non poſſunt ad vnum banchum ſe impedire de ſpectantibus ad alios. l. ſi per errorẽ. n. 6. ff. de iuriſd. omn. iud. 89
iudex poteſt extra territorium cognoſcere in notarijs. l. extra territoriũ. nu. 23. ff. de iuriſd. omn. iud. 95
iudex vnius territorij vtrum poſſit citare ſubditum exiſtentem in alieno territorio. l. extra territorium. nu. 24. ff. de iuriſ. omn. iud. eod.
iudex qui tulit ſententiam nullam, tenetur parti ad intereſſe, quando eam de facto executioni mondauit. l. hoc edictum. §. hęc autem verba. num. 14 ff. quod quiſque iuris. 96
iudex non habita cauſæ cognitione ſi fecerit facere executionem, & debitor ita coactus ſoluit, ſi debitum erat verum, non poteſt debitor ſolutionem reuocare. l. iubere. nu. 5. ff. de iuriſd. omn. iud. 75
iudex propter contumaciam non poteſt aliquem condemnare in tota cauſa. in l. omnibus. §. hoc iudicium. ff. ſi quis ius dicen. non obtempe. numero 19. 107
iudex an poſſit punire penitus extraneos turbantes ſuam iuriſdi. tam in cauſis criminalibus, quàm in ciuilibus. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. omnibus. §. is videtur. nu. 16. 105
index ſi abſolueret ſimpliciter ab expenſis, intelligeretur abſoluere ab expenſis, quæ ſolum officio ipſius iudicis mercenario veniunt. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 8. 107
iudex licèt poſſit ſtatuere terminum actori intra quem agat, & ſi non egerit excludatur per lapſum talis termini, actor excluditur ab agendo, & reus ab excipiendo, ſi iudex intra talẽ terminum bis monuerit actorem, vt ageret, vel rem vt exciperet. ff. de fer. l. in pecuniarijs. numero 19. 161

Iudex

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Iudex poteſt imponere ſilentium aduocatis. l. omne officium. num. 3. ff. de offic. aſſeſ. 61
iudex ex officio debet reijcere libellum male conceptum, vel de re illicita. ibid. numero 4. eod.
iudex non debet facere actum nullum, vel eluſorium. ibid. nu. 5. eod.
iudex ſicut debet reijcere libellum, qui continet errorem iuris, ita debet ſpernere libellum, qui eſt conceptus contra conſuetudinem, vide. ff. de legib. l. de quibus. nu. 52. 25
iudex poteſt ita pronunciare abſoluo, vel condemno, prout de iure facere debeo, & ex actis apparet. vide. C. de iud. l. properãdum. n. 26. 149
iudex non debet recipere probationes, quæ non deſcendunt, ex libello. l. omne officium aſſeſ. nu. 9. de offic. aſſeſ. 62
iudex ſi dicat in ſententia, lite coram nobis conteſtata iuramento calumnię, &c. an talis ſententia probet litis cõteſtationem. Auth. ſi quis in aliquo. nu. 11. C. de edend. 68
iudex an poſſit ſupplere in aditione hæreditatis de iure ciuili. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. bonorum. nu. 10. 9
iudex, qui abſoluit ab obſeruatione iudicij, licet per hoc non ſit peremptа actio, vel ius partis, tamen facit litem ſuam. l. penult. nu. 10. C. de pact. vbi tunc iudex tenetur ad totale intereſſe. 89
iudex alterius territorij non poteſt ſententiam exequi ab alio iudice latam, niſi ad requiſitionem illius iudicis, qui ſententiam tulit. hæc regula limitatur dupliciter. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem reus. numero 2. & 3. 151
iudex cauſæ principalis eſt iudex cuiuſcunq; cauſæ incidẽtis, licèt de illis cauſis non poſſit incidenter iudicare vide. C. de iud. l. quoties. n. 2. 142
iudex cauſæ præparantis eſt iudex cauſæ præparatę. ibid. nu. 3. eod.
iudex non debet admittere accuſationem vbi delictum non eſt punibile. C. vt nemo priua. ſuper rubr. nu. 2. 134
iudex non debet admittere libellum ſi eſt ineptus, vel aliàs de iure non admiſſibilis. nu. 3. eod.
iudex ſi fecit aliquam executionem parte non citata, debet etiam de facto alia parte non citata reuocare. l. ſi pacto quo, nu. 10. C. de pact. 79
Similiter, & in excommunicatione, & captura. ibid. nu. 11. eod.
iudex non poteſt procedere contra partem abſentem niſi ad inſtantiam alterius partis præſentis, & inſtantis. C. de iudic. l. properandum. §. & ſi quidem. num. 4. 149
iudex ſi ferat ſententiam, & non apparet, quod ſit lata parte inſtante, eſt ipſo iure nulla. limita quatuor modis. ibid. nu. 5. eod.
iudex an grauius puniatur, qui omittit, quàm qui facit. C. de iud. l. ſancimus. num. 22. 157
iudex propter ſuam negligentiam poteſt ab adminiſtratone remoueri, ſicut adminiſtrator. C. de procu. l. eum qui res. nu. 3. & Rex propter negligentiã regno priuari. nu. 4. eod. 123
Iudex ſi dat licentiam parti victrici, quòd exequatur manu militari quid erit. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. nu. 22. 96
iudex alterius territorij, an teneatur exequi ſententiam iudicis territorij alterius ſi executio fiat ex forma alicuius ſtatuti, ſicut ſi fieret de iure cõi, in l. à diuo Pio. §. ſententiam Romæ. nu. 1. & 6. ff. de re iud. 162
iudex quando veriſimiliter ſuſpicatur exceptionem calumniosè opponi, poteſt eam reijcere, dato quod eſſet peremptoria. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. num. 10. 146
iudex ſi præſumat malitiam contra tertium volentem impedire executionem ſententiæ ratione ſui intereſſe, non debet audire, nec curare de appellatione. vide. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. numero 11. eod.
iudex, qui tulit ſententiã nullam, non tenetur parti in ſindicatu, nec facit litẽ ſuam. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. n. 3. eod.
iudex an ex officio ſuo poſſit condemnare ad vſuras, quæ decurſæ ſunt pendente lite, quando creditor egit ad principale, & non ad vſuras futuras. C. de iud. l. 1. nu. 12. 122
iudex ſi interloqueretur tempora appellationis poſſet prorogari, non valeret ſententia, quia expreſſum iuris errorem contineret. ff. de iuſti. & iur. l. ius pluribus. nu. 4. 19
iudex ſi aſſignat terminum reo ad opponendum omnes exceptiones, an poſſit poſt ſententiam aliquas opponere. l. quamuis. numer. 19. C. de iur. & fact. igno. 40
iudex ſi fecit litem ſuam male iudicãdo, & ſoluit parti leſæ totum intereſſe, an illud poſſit petere ab eo, qui ſententiam iniuſtam obtinuit. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 35. 154
iudex debet acceptare pro abſente in his, quę non pertinent ad officium iud. ſi fiant præſente iudice. ff. de acquir. hær. l. is qui. nu. 23. 73
iudex per hæc verba, volo te ire in poſſeſ. talis fundi. inducit effectum primi, & ſecundi decreti. l. ſerui elect. nu. 31. ff. de leg. 1. 17
iudex ſi in ſententia condemnauit ad dandum centum Titio ſi eſt probatum eum debere, pone, quod eſt probatũ in proceſſu ſolum de parte dimidia, ſententia eſt nulla in totum. l. Stichum qui meus erit. ff. de leg. 1. num. 15. 21
iudex an poſſit ſeipſum eligere in depoſitarium, vel facere, quod ſequeſtrum pęnes ſe reponatur. l. cùm filiofamilias. ff. de leg. 1. num. 22. 31
iudex non obſtante remiſſione teſtatoris poteſt cogere tutorem ad confectionem inuentarij, ſi eſt de eo ſuſpicio ne ſupprimat res pupilli, & habet inueſtigare, an remiſſio inuentarij facta à teſtatore expediat pupillo, vide in l. nemo poteſt, in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 69. & 71. fol. 106. & in 1. lectur. nu. 51. 101
Iudex de cuius iuriſ. dubitatur ſi pnunciauit ſe eſſe iudicem cõpetentẽ, põt ab ea ſnĩa appellari. d. l. nemo poteſt. in 2. lect. num. 78. 107
iudex in his, quæ ipſe habet facere pro arbitrio non tenetur ſequi regulas iuris ciuilis. l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. nu. 38. 132
iudex in his, quæ iam facta ſunt, ex quibus ius eſt iam quæſitum alteri, non poteſt aliquid immutare, ſed tantum illud ſequi. ibid. eo. nu. eod.
iudex nunquam poteſt except. acquiſitam patri reijcere, quæcunque clauſula ponatur in commiſſione, & ſub quacunque verborum forma: quantuncunque talis exceptio ſit de rigore iuris inducta. d. l. ſi ſic legatum. num. 38. 132
iudex partes diſcordantes reducit ad concordiam. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. num. 4. 153
iudex ſupplet in alienatione hæreditatis in caſu in quo eius præſentia eſt neceſſaria. ff. de acq. hæred. l. pupillus ſi fari. nu. 7. 71
iudex ex officio ẽt parte nõ petente põt cogere reum, vt declaret exceptionem ſuã obſcuram. l. age cum Geminiano. n. 15. C. de tranſact. 95
iudex tenetur in certo caſu exprimere cauſam in ſententia ſua. C. de iudic. l. properandum. §. illo procul. num. 2. 155
iudex male inquirens tenetur in expenſis inquiſito, & ad intereſſe. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. nu. 22. 153
iudex ſi ſtatuit terminum decem dierum actori ad probandum, & poſtea decem dierum reo, ſi actor ſtatim renunciet ſuo termino, reo ſtatim incipit currere dictus terminus. C. qui admitti ad bon. poſſeſ. l. vt verborum. num. 1. 17
iudex poteſt repetere teſtem, vt declaret dictum obſcurum. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. ſi ei qui. nu. 1. 94
iudex ſi ex his, quæ poſita ſunt in eius arbitrio parte petente non faciat, põt ab eo appellari. l. omnib. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. n. 6. 102
Iudex præcepit alicui, quod exiret poſſeſſionem domus, & eam vacuaret ſub pœna, ille exiuit, & vacuauit, poſteà iterum redijt, an incidat in pœnam. de leg. 1. l. ſi fideiuſſor. § meminiſſe. num. 16. 94
iudex ordinarius, qui habet iuriſdictionem iure ipſo, ſi ſemel nulliter iudicauit põt iterum iudicare, vide. ff. de leg. 1. l. ſerui electione. n. 4. 15
iudex non debet admittere exceptionem non veriſimilem. ff. de condi. cau. da. l. ſi extraneus. nu. 12. 158
iudex appellationis in cauſa appellationis non poteſt ſententiam confirmare ex cauſa vera, quæ ſuberat, & ex qua primus iudex potuiſſet eam ferre. de acq. hære. l. ſi is ad quem. nu. 29. 89
iudex ſi dicat pono te ad confinia ad voluntatem meam, talis non eſt confinatus, niſi iudex declaret ſe velle eum eſſe confinatum. ff. de verbor. oblig. l. centeſimis. §. ſi ita ſtipulatus. num. 13. 89
iudices non poſſunt delegare ea, quæ conceduntur ipſis ſpecialiter à lege, vel in priuilegium. C. de iud. l. à iudice. nu. 9. 144
iudicis auctoritas non rectè procedentis, non excuſat à reſtitutione fructuum. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. nu. 27. 96
iudicatum in ſimplicibus habet locum in mixtis. ff. ſolu. matr. l. diuortio. §. quod in anno. num. 4. 24
iudicis officio prouidetur ex mutuo celebrato per filiumfam. patre abſente. ff. ſi cert. pet. l. ſi filiusfa. num. 1. 30
iudicis ſucceſſor, an poſſit declarare verbum dubiũ prolatũ a iudice ſuo prædeceſſore. ff. de verbor. obligatio. l. inter ſtipulantem. §. Stichum. num. 10. 1
iudex ſi faceret reum captum confiteri ſe illud maleficium commiſiſſe, res eſt plana, & quod ex confeſſione capti poſſet iudex eum condemnare, etiam ex inordinato proceſſu. ff. de verbor. oblig. l. inter ſtipulantem. § ſi Stichum. nu. 11. eod.
iudices maiores iurant iudicare ſecundum quod eis iuſtius videbitur minores vero ſecundum leges. Et qui intelligantur maiores magiſtratus in propoſito. C. de iudic. Auth. hodie iurant, nu. 1. & an in iſtis liceat leges tranſgredi. nu. 2. fol. 156.
iudici non creditur de actis etiam ſi ſit magnæ auct. niſi aliter per ſcripturam conſtet. l. properandum. § & ſi quidem. C. de iud. n. 8. fol. 150. & in l. 1. §. editiones. ff. de eden. nu. 19. fol. 166. & in l. nec is. ff. de acqu. hæred. nu. 12. 77
iudici nunquã cõcluditur in cauſa, ſed ſemp vniformiter viget eius officiũ vſq; ad ſententiam incluſiuè. ff. de iureiurand. l. admonen. in repe. num. 62. fol. 113
iudici ordinario ſi committatur, quod in certa cauſa ad ſuam iuriſdictionẽ ſpectantẽ cognoſcat ſummariè, ex hoc efficitur delegatus cum alteretur iuriſdictio, ex quo talis cauſa ſui natura erat ordinaria. ff. de iuſt. & iur. l. ius ciuile. nu. 5. 13
iudices ſi plures ſint in vna ciuitate, eſt in electione creditoris coram quo ex illis iudicibus velit reum conuenire. ff. de eo quod certo loco. l. non vtique. nu. 5. 214
iudices duo, quando tulerunt ſententias diuerſas, aut diſſonas, non eſt verum, quòd ambæ ſtent in pendenti, & expectari debeat confirmatio alterius earum. ff. de re iud. l. duo iudices. nu. 2. 173

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Iudices pares numero vbi sunt, & duo condemnant, & alij duo absoluunt, prævalet sententia absolutoria pro reo tam in ciuili, quam in criminali.ff.de re iudic.l.inter pares.nu.5. 181

Iudices ordinarij si sunt pares numero, & ferant diuersas sententias, in causa libertatis, standum est illi sententiæ, quæ est pro libertate. ff.de re iud.l.inter pares.num.1. eod.

Iudices,& aduocati debent solenniter iurare secundum formam per hãc legem traditam.C.de iudic. l.rem non nouam.nu.1. 155

Iudices ad vniuersitatem causarum alicuius territorij, vel loci dicuntur hãbere iurisdictionem, & exercitium insolidum, sicut & ordinarij. ff. de re iud.l.si vni.nu.6, 180

Iudices,& aduocati vtentes legib.prout debent, (quod rarissimè contingit) meliorem vitam faciunt quam fratres predicatores minores, & cæteri religiosi.ff.de iust.& iur l.iuri operam daturum.nu.8. 4

Iudices non possunt imponere extranea iura pœnarum de quibus nulla lex meminit.de acquiren. hæred. l.si quis mihi bona.§.seruus municipium. nume. 10. fol.90.

Iudices, qui non possunt principaliter de causa cognoscere,de qua incidenter cognoscere possent, limitatur vndecim modis. C. de iudic. l. quoties.nu.6. 143

Iudices inferiores,ac delegati, an possint citare per nuncios publicos, an vero per seipsos.C.de iud. l.sancimus.nu.23. 157

¶Iudex ecclesiasticus ratione matrimonij, quod est spirituale cognoscit de dote.in l.quoties.C.de iudic.num.4. 142

Iudex eccles. an debeat cognoscere vtrum contractus sit vsurarius, vel an iudex secula.ibid.num.7.& 8. eod.

Iudex spiritualis potest etiam temporalem iurisd.exercere,quando in illa terra non reperitur alius iudex in l.cùm specialis. C.de iudic.n.2. 160

Iudex eccles. si cognoscit de causa laici,de qua potuisset cognoscere iudex secula.an debeat seruare ius cano.in l.1.de sum.Trin.num.21.in 1.lectu. 3

Iudex eccl.supplens negligen.iudicis secula. debet procedere sicut tenebatur secularis,vel summariè, vel de plano.l.si eum. §.qui iniuriarum. ff.si quis cau. num.21. 156

Iudex eccl.si excommunicat partem si appellet,& appellat, an valeat excommunicatio,&c.in l.si post mortem. ff.de leg.1.nu.11. 116

¶Iudicium, iste terminus quot modis capiatur in rubr.C.de iudic.num. 148. & in l.2.ff.de eden. nu.26. 164

Iudicia simplicia,& duplicia,quæ sint in d.rub nu.1. eod.

Iudicium plenarium,& summarium quid sit.ibid. nu.2. eod.

Iudicium incidens, & emergens quid sit.ibid.eod.nu. eod.

Iudicium aliud merè tpale,aliud merè spirituale,&c.ibi.in d.rub.n.2.eo.

Iudicium aliud ciuile,aliud criminale,aliud mixtum. ibid.nu.2. eod.

In iudicio tractatum etiam per viam excep.an possit in alio iudicio refricari.in l.qui Romæ.§.duo fratres. ff.de verb.oblig. nu.5. 186

Iudicium extraordinarium. intelligitur officium iudicis. in l. cum filiusfamil.ff.si cer.pet.nu.2. 37

Iudicium defuncti, an & quando dicatur lege representari. in Authent. hoc amplius.C.de fideicom. nu.2. 213

Iudicia duo qñ nõ possunt cumulari purè, & simpliciter,tamen cõditionaliter, semper admittitur cumulatio.l.edita.n.32.C.de eden.fol. 65

Iudicia duo possessoria, an possunt simul eodemque tempore cumulari. de acq.poss.l.naturaliter.§.nihil commune. nu.153. 108

Iudicia magis æquiparantur contractui,quam vltimæ volũtati. in rub.C. de iud.n.8. fol.140.& in l.si is qui pro empt.ff.de vsucap.nu.325. 134

Iudicia incerta, an valeant.vide ead.rubr.nu.8. eod.

Iudicium an & in quibus casibus consistere possit inter patrem,& filiũ.l. qui in potestate.C.de in ius voc.nu.1.& 2. 70

Iudicij præparatoria,an præmitti debeant.in rubr.C.de eden.nu.1. 58

Et quæ sint præparatoria iudicij ibi.nu.2.3.& 4. eod.

Iudicij substantialia nõ stant in dispositione partium. l.edita. C.de eden. numero.27. 65

Iudicium accessorium, an possit diuidi cum prin.in l.edita. nu.30. eod.

Ea quæ fiunt in iudicio sunt maioris roboris, & firmitatis, quam quæ fiunt extraiudicium in l.pacta nouiss.C.de pact.nu.5. 77

In iudicio fingitur stipulatio ead.l.pact.nouiss.nu.10. eod.

Iudicium mutare,quid sit,in l.nulli.C.de iud.nu.1. 147

Iudiciũ diuidere qd sit,& quot modis possit cõtingere.ea.l.nulli.n.3. eo.

Contra diuisionem iudicij obstat exceptio, ne continentia causæ diuidatur ead.l.nulli.nu.4.& 5. eod.

In iudicio ciuilis causæ,in singulis capitulis non datur nisi vna dilatio,& in causis criminalibus pro singulis capitulis dantur tres dilationes,& accusatori duæ.in l.properandum.C.de iud. nu.16. 148

Iudicium si est cęptum coram vno iudice, & pars sit contumax, & citetur coram alio, si postea compareat, & solutis expensis velit, quod reuertatur iudicium ad primum iudicem,nõ est audiendus. l. sancimus. C.de iud.nu.19. 157

Iudicium, & sententia potest ferri contra inuitum, tamen non possunt ferri contra ignorantẽ, vel absentẽ.de acq.hær.l qui in aliena.n.13.61

Iudicium vnius tantum donãtis de rebus suis, qñ interuenit,& tũc si fiat mentio mortis, præsumitur donatio causa mortis. solut. matr. l. quæ dotis. numero 45. 48

Iudiciũ potest aliquando claudicare.C.de proc.l.non eo minus.n.2. 129

Iudicium duplex potest intentari contra producentes falsos testes corruptos pecunia.ff.de re iud.l.diuus Adrianus. nu.17. 177

Iudicium parare dicitur, qui protestatur, quod est paratus agere de iure suo.ff.de acq.poss.l.possideri.§.seruus quem.nu.4. 85

Iudiciarius ordo, an sit de substantia, & an pactis priuatorum tolli, aut peruerti possit.in l.quæ delegato.ff.de leg.1. nu.7. 88

Iudicium subire cogitur, qui negat debitum vsque quo feratur sententia ẽt si paratus sit cõfiteri.l.si domus.§.in pecunia.ff.de leg.j.n.4. 123

Iudicium nunquid videatur ille declinare, qui debitum confitetur. d. §. in pecunia.nu.9. eod.

Iudicium,& discretio idem sunt.l.si sic legatum.ff.de leg.1. nu.8. 131

Iudicium sortis intentatur, quando factum est certum, & dubium est in iure.l.huiusmodi.§.si is cui.ff.de leg.1.nu.17. 153

Iudicium si agatur contra aliquem, & valeat, & inde sententia feratur, tamen non debet præiudicare illis quorum secundario interest, qui non sunt citati.l.filiusfa.§.diui.in 2.lect.ff.de leg.1. nu.92.& 93. 172

Iudicium incipit à citatione quãtum ad tres effectus. ff.de in ius voc.super rubr.nu.1.fol.108.& in rub.C.de eden.nu.4.fol.58.& in rubr.de in ius voca.num.1. fol.69. propriè tamen à lit.contesta. nume.2. fol. eod.& in l.cùm fundus.ff.si cert.pet.nu.4.fol.51.& aliquando à libello.vt in l.postquam liti.C.de pact. nu.10. 74

Iudicium idem est de tempore,& loco.ff.si cer.pet. l.vinum.6. 43

Iudicium publicum,quod dicatur, & quot modis sumitur. l. transigere. C.de transact.nu.1. 105

Iudicium nunquam dicitur non liquere nisi postquam est renunciatum, & in causa conclusum.ff.de re iudic.l.si vni.nu.2. 180

Iudicium agitatum cum falso procuratore non funditus est nullum, nec sententia omnino nulla. ff.de re iud.l.si se nõ obtulit. nu.5.limta. vt numer.6. 142

Iudicium edicti.si quis ius dicen.non obtem.non datur ad hoc, quod interest. ff.si quis ius dicen.l.1.§.hoc iudicium. nu.4. 107

Iudiciũ reperitur triplex,vniuersale, generale, & particulare. ff.de eden. l.1.nu.26. 164

Iudicium vniuersale, & iudicium generale quid sit,& qualiter differunt. C.de eden.l.edita actio.nu.10.fol.63.& in rub.C.de iud. nu.1. 140

Iudicium liberum dicitur,quod non est subiectum rescissio.C.de inoffi. testa.l.si filiam. nu.8. 172

Iudicium an valeat, quod quis gessit tanquam procurator cum mandatum erat inualidum,& velit valere tanquam gestum à coniuncta persona.C.de procur.l.non eo minus. nu.5. 129

Iudicium contra seruum pignori obligatum, non potest fundari ex persona domini defuncti, sed si non defenditur actor,mittitur in possessionem bonorum.C.de iud.l.cùm debitoris.nu.2. 43

Iudicium an valeat sine alia citatione si partes sint præsentes. ff. de in ius voc.l.1.nu.1.fol.109 & in rub.C de in ius voc.nu.4.& 5. 69

Iudicium quando agitur cum hærede substitutus non est citandus. C.de test.l.dictantib.nu.2.fol.110.in l decem.ff.de verb.obl. n.42.fol.167. & in l.filiusfa.§.diui.ff.de leg.1.nu.48.166.& in 2.lect.nu.92. 172

Iudicium habet tres partes quas vide.C.de iud.in rubr. num. 8. fol.117. & in Auth.ad hoc. eo. tit.nu.2. 145

Iudicium redditur in inuitum qualiter hoc exponitur. ff.de verb. oblig. l.inter stipulantem.§.si Stichum. nu.3. 130

Iudicium non vitiatur licèt reus in litigando senserit de alia re quàm actor.ff.de verb.oblig.l.inter stipulantem.§.si Stichum. nu.4. eo.

¶Iuramentum quotuplex sit in materia violenta.in l.si quando. C.vnde vi.nu.8.cum seq.fol.121.& an iurãdi facultas de qua in d.l. si quando. transeat ad hære.actiuè,& passiuè. ibid.nu.54. 223

Iuramentum appositum in transactione,valet vt pactum, licet dicta trãsact.non fiat de re dubia in l. is qui.ff.de acq. hæred.nu.34. 74

Iuramentum appositum in lib.debitoris absentis valet ibid.nu.34. eod.

Iuramentum fidelitatis in feudo,an præstari possit per procuratorem. in l.Gallus.§.forsitan.ff de liberis,& posthumis. numer.11.& quare ibidem num.29. fol.136. 221

Iuramento an & quando standum sit in dependentibus ab animo. in l. pro hære. ff. de acq.hæ re.nu.1. 83

Iurm positum in renun.mulieris, an faciat eam certioratam de beneficio Velleia.& an excludat.in l.in repudianda.ff.de acq hær.nu.1.& 2. 89

Iuramentum vendito.appositum in instrumento, quod defendet empto. in quacunque lite de rei vendi. constituit in mora sine denunciatione.in l.2.§.volu nta.ff.solu.matr. nu.27. 14

Iuramentum adhibitum in modo repetendi vsuras volente creditore, vt vsuræ repetantur, eget relaxatione, seu absolutione. in l. stipul. hoc modo concepta.ff de verb.oblig.nu.14. 108

Iuramentum præstitum à potestate de seruando statuta, an porrigatur ad statuta postea condita.in l.si stipulat. fuerim. §. cum stipulamur. ff. de verb.oblig nu.12. 125

Iurans non prebere auxilium, consilium, vel fauorem contra aliquem intelligitur de iniusto, secus tamen de iusto in l.qui seruum. ff.de verbor.oblig nu.6. 147

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Iurans vxorem ſuam tenere in domo, nec eijcere eam ſi contrahat cum alio de facto, an erit periurus. in l. quidam cum filium. ff. de verbor. oblig. nu. 5. 208

Iuramentum prælati de non alienando bona Eccleſiæ inconſulto Roma. Pon. an impediat alienationem poſteà factam. in l. ſi quis ita promiſerit. §. ead. lege. ff. de verb. oblig. nu. 27. 222

Iuramentum appoſitum in l. venditio. an impediat translationem dominij in ſecunda in qua interuenit traditio, & quid in donatio. ibid. num. 25. fol. eod. & ſupra in verbo dominium.

Iuratum ſtatutum, an poſſit tolli per ſtatutum ſequens contrarium, licet reuocantes ſint periuri. ibid. nu. 26. eod.

Iurans nunquam iurare in quibus caſibus iurare cogatur. in l. fin. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 10. cum plur. ſeq. 142

Iuramenti effectus, qui ſint in l. ſi conuenerit. ff. de iuriſd. om. iud. num. 2. cum plur. ſequen. 91

Iuramentũ ſemper excepţuat. in l. fi. ff. qui ſatiſd cog. n. 6. cũ plu. ſeq. 142

Iuramentum an poſſit per l. ciuilem, ſeu ſtatutũ tolli, & ſuper eo diſpẽſari. ibi. nu. 23. cum ſeq. eo.

Iurans non reuocare procuratorem, ſi reuocat poſteà valet, & tenet reuocatio, licet ſit periurus. in l. ſi quis ita promiſerit. §. ea. l. ff. de verbo. oblig. nu. 24. 222

Iuramentum interpoſitum ſuper aliquo actu, vel contractu, intelligitur ſecũdum naturam illius actus ſuper quo interponitur. nu. 18. eod.

Iuramentum perſonale non extenditur, niſi ad expreſſa, & cogitata. nu. 55. in Auth. ſacramenta puber. C. ſi aduerſus vend fol. 138.

Iuramentum appoſitum in primo teſta. de eo non reuocan. non impedit quin poſſit fieri ſcđm, licèt teſtator incurrat periuriũ. ibi. nu. 24. eod.

Iurans non alienare rem certam ſi poſteà alienet non ob. iura. valet alienatio, & transfertur dominium, licèt alienans ſit periurus. ibi. nu. 23

Iuramentum intelligitur ſecundum delationem deferentis. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſ. num. 95. 104

Iuramentum eſt præſtandum à proſequenda nunciatione. in l. de pupillo. §. qui opus. ff. de no. ope. nunc. nu. 1. 23

Iuramentum, an & quando prorogari, vel remitti poſſit à parte. l. 1. §. & poſt operis ff. de nou ope. nunc. nu. 9. 10

Iuramentum tollit tantum naturalem oblig. in l. re coniuncti. ff. de lega. 3. nu. 9. 205. 189

Iuramentum appoſitum in contractu ſimulato non nocet tertiæ perſonæ. in l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. deleg. 1. nu. 44. 102

Iuramentum, an validet renuntia. mulieris in dote, vbi aliàs non valeret. ibid. nu. 83. 103

Iuramentum an impediat opponi ſimulationem, quando partes iurant in inſtrumento omnia, & ſingula prædicta eſſe vera, & in nullo contrauenire. ibid. nu. 46. 101

Iuramentum in teſte, an ſit de forma, & ſubſtantia teſtimonij, & an poſſit remitti de conſenſu partium. ibi. nu. 24. cum ſeq. 29

Iuramentum appoſitum in generali renunciatione caſuum fortuitorũ nihil operatur. in l. ſi mihi, & tibi. § in legatis. in 1. lectur. ff. de legat. 1. numero 17. 41

Iurans eligere meliorem, an poſſit ſeipſum eligere ſi ipſe ſit melior. in l. cum filio. ff. de leg. 1. nu. 21. 31

Iuriſiurandi conditio non reijcitur de legato, ſicut de fideicom. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 45. 5

Iurans non mouere litẽ alicui ſi poſteà ceſſit iura alteri, qui litẽ mouit, dicitur periurus. in l. ſi ſic legatũ. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. nu. 7. 133

Iurans ſoluere Titio non dicitur periurus, ſi Titius ceſſit poſteà alteri iura, & iurans non ſoluerit ceſſionario. ibid.

Iuṝm requirit formalitatem verborum, q̃ formalib. verbis iuretur, & non poteſt aliter ſuppleri. ff. de verbo. oblig. l. ex ea parte. nu. 9. 171

Iuramẽtum an veſtiat pactum nudum. ff. de pact. l. iuriſg. §. ſed cum nulla. num. 2. fol. 179. & in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 23. 119

Iuramentum interpoſitum ſuper actũ libero, non facit actum eſſe neceſſarium. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. nu. 11. 42

Iuramentum interpoſitum ſuper aliquo actu, vel contractu, intelligitur, ſecundum naturam illius actus ſuper quo interponitur. ff. de verb. oblig. §. ea lege. l. ſi quis ita promiſerit. nu. 28. fol. 222. & in l. decem. eod. tit. num. 23. fol. 165. & in l. is qui. ff. de acq. hæred. num. 35. fol. 74. & in l. is qui tempo. §. item ſi iurauero. ff. de iureiur. nu. 32. 82

Iuramentum obligat præcisè ad factum in obligationibus facti, vel non facti. ibid. eod. nu. eod.

Iuramentum habet vim clauſulæ derogatoriæ ad ſequentem diſpoſitionem. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. num. 4. & 5. fol. 41. & in l. ſi conuenerit. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 12. 91

Iurans ſe in veritate recepiſſe pecuniam, quamuis non poteſt dicere, vel probare contrarium, tamen ſi probauerit iſtam negatiuam, & nihil ſit oppoſitum, valebit probatio, & debebit abſolui. ff. de his qui innt ſui, vel alie. iur. l. patre furioſo. nu. 19. 33

Iuramentum interpoſitum ſuper contractu non valido, an ſit inuiolabiliter obſeruandum. in Auth. ſacram. puberum. C. ſi aduerſ. vendit. nu. 4. & 5. 135. & num. 37. fol. 137.

Iuramentum extortum per vim eſt nullius momenti, ſic etiam iuramẽtum extortum per dolum. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacr. pub. n. 44. 137

Iuramentum indiſtinctè repreſentat minorem maiorem, an autem iurameutum tollat minori beneficium reſtitutionis in integrum. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacra. pube. nu. 57. 138

Iuramentum ſemper addit aliquid actui ſuper quo interponitur vltra eius naturam. de acq. hæred. l. is qni nu. 36. 73

Iuramentum interpoſitum ſuper contractu tria operatur, & quæ vide. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacramenta puberum. nu. 17. 135

Iuramtntum de veritate non remittitur parenti, vel patrono. ff. de iure iur. l. ſi duo patroni. § ſi quis iurauerit. la 2. nu. 1. 86

Iuramentum interpoſitum per minorem ſuper contractu rei immobilis, obligat minorem ad obſeruandum iuramentum, validatque contractum q aliàs erat inualidus, & facit eum retractabilem. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacra. num. 6. 135

Iuramentum ſi ſit interpoſitum ſuper venditione iniqua, & interueniat deceptio citra dimidiam iuſti pretij, an talis venditio poſſit reſcindi. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacramenta puberum. nu. 45. 137

Iuramentum promiſſorium licet de iure ciuili non pariat actionẽ, ſecus eſt in iuramento litis deciſorio, & confirmatorio, & quæ ſit ratio diuerſitatis. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacram. puberum. nu 9. 11. & 12. 135

Iuramentum de futuro, quare non obligat de iure ciuili, ſed bene iuramentum litis deciſorium. ibid. nu. 10. eod.

Iuramentum de iure communi non producit actionem efficacem, niſi in libello. ibid. nu. 10. eod.

Iuramentum promiſſorium de futuro de iure ciuili, quòd non producat actionem, procedit quando vnus iurat, quando autem partes mutuo iurant, tunc oritur actio præſcriptis verbis. C. ſi aduerſ. vend. Authen. ſacra. puberum. nu. 12. eod.

Iuramentum, quando duo frangunt adinuicem neuter eſt periutus. ff. de iureiur. l. duobus reis. § idem Pomponius. nu. 16. & 17. 95

Iuramentum interpoſitum ſuper contractu nullo, an ſit nullum. l. non dubium. nu. 26. C. de legib. fol. 36. & in Authen. ſacramenta puberum. C. ſi aduer. vend. nn 36. & 39. fol. 137. & in l. 1. §. ſi quis ita. ff. de verb. oblig. vbi loquitur de iure interpoſito ſuper inut. ſtip. nu. 24. 9

Iuramentum interpoſitum per vim, & iuramentum interpoſitũ per metum, an differant de iure canonico. C. ſi aduerſ. vend. Authen. ſacram. puberum. num. 30. 136

Iuramentum de non quærendo ſuper maleficijs non valet, quia inuitaret ad delinquendũ. in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduerſus vendi. nu. 32. eo.

Iuramentum habet vim præciſam. ff. de inius voc. l. quamuis. nu. 4. 112

Iuramentum propriè eſt vbi ſacræ ſcripturæ manibus tanguntur. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacra. nu. 14. 135

Iuramentum eſt quid ſpirituale. C. ſi aduerſus vendit. Authen. ſacramenta puberum. nu. 33. 136

Iuramentum qualiter, & quando interponi debeat, quando iuratur ſuper contractu. ſecundum Authen. ſacramenta puberum. C. ſi aduerſ. vend. nu. 26. eod.

Iuramentum teſtis, quod de neceſſitate præſtatur poteſt remitti de conſenſu partium. ff. de feriis. l. 1. nu. 11. 158

Iurare, licèt quis præſumatur cum deliberatione, confeſſio tamen iurata poteſt reuocari prætextu erroris, non enim dicitur quis periurus, qui errauit. C. de errore calcu. l. vnica. nu. 9. 121

Iuramentum ad hoc, vt præſtetur damnum paſſo, oportet, quod præcedat taxatio iudicis, nec ſufficeret taxationẽ poſteà ſequutã. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 30. & 35. 222

Iuuare an aliquis alium teneatur, quando inuaditur. C. de his quibus, vt indign. l. talis de antiquo. nu. 5. 180

Iuramentum interpoſitum ſuper actu reuocabili non impedit reuocationem. l. ſi conuenerit. nu. 5. cum plu. ſeq. de iuriſdict. omnium iudicum. 90

Iuramentum in dubio nunquid dicatur ſuper facto, vel ſuper actione. ff. de iureiuran. l. ſi duo patroni. § idem Iulianus. nu. 17. 84

Iuramentum deferens cogitur primo iurare, quod non defert animo calumniandi. ff. de iureiur. l. ſi patronus. nu. 1. 87

Iuramentum procuratoris, vel defenſoris prodeſt reo quo ad exceptionem. ff. de iureiurand. l. nam poſtea quam. §. iuſiurandum. numero 1. 79

Iuramentum, licèt non extendatur vltra cauſam ſuper qua iuratum eſt, tamen in iuramento poſito vno de correlatiuis, ponitur & aliud. ff. de iureiuran. l. ſi duo patroni. § ſi quis iurauerit. nu. 13. 85

Iuramentum dicitur continere non ſolum illud, quod venit directò ex verbis, ſed etiam illud, quod venit indirecto. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni § Marcellus. nu. 1. eod.

Iurare non cogitur habens exceptionem impedientem litis ingreſſum. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe. § ſi pater. nu. 10. 93

Iuramentum, vt poſſit præſtari contra aliquem, requiritur, quod ſit verè delinquens. C. vnde vi. l. ſi quando nu. 41. 222

Iuramentum habet effectum ſententiæ latæ præcedentibus probationibus. ff. de iureiuran. l. ſed ſi poſſeſſori. §. ſi cum de hæreditate. numero 1. 82

Iuramentum, & probatio æquiparantur. ibid. nu. 2.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Iuramentum præſtitum à parte ſuper re principali extenditur ad fructus & ad partus. ff. de iureiur. l. nam poſtea quam. §. ſi petitor. n. 9. 80

Iurans non petere reductionem ad arbitrium boni viri à laudo arbitri, vel arbitratoris intelligitur niſi enormiter ſit læſus. ff. qui ſatiſd. cog. l qui iurato. num. 3. 141

Iurans negatiuè ſuper facto non poteſt conueniri aliqua actione competente. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. idem Iul. nu. 1. 83

Iuramentum non obſeruans ex cauſa conceſſa à iure dicitur periurus licet debeat abſolui, tamē interim repellitur à teſtimonio. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato nu. 27. 141

Iurare nullo modo vel nunquam teſtificari ſi aliquis iurauerit, ſi producatur in teſtem poterit per iudicem compelli ad iurandum, vel teſtificandum, vide extenſiones, num. 11. 12. 13. 14. & 15. ff. qui ſatiſd. cog. l qui iurato. num. 10. 142

Iuramentum appoſitum in generali renunciatione, an ipſam validat. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. nu. 42. 151

Iurans ſoluere in termino, an ſit periurus ſi iudex prohibuit ne ſolueret, & qui iurauit ſoluere in termino ſi non ſoluit, an periurus ſit infamis. ibid. num. 13. 142

Iuramentum poſitum in teſtamento habet vim clauſulæ codici. adeo ℘ venientes ab inteſt. intelliguntur rogati, nam iuramentum facit vt actus valeat omni modo quo valere poteſt. C. de fideic. l. eam quā. nu. 17. fol. 206. in l. verbis ciuilibus. ff. de vulg & pupil. nu. 14. 114

Iuramentum nunquid ſit de forma, vel ſubſtantia teſtimonij. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 186. 126

Iuramentum ſuper principali non extenditur ad acceſſoria. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. procurator. nu. 19. 91

Iurans delato ſibi iuramento per iudicem non expreſſis aliquibus verbis, an ſit periurus. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe. nu. 9. 92

Iuramento ℘ præſtatur teſtibus fauore partium poſſunt partes renuntiare, & tunc plene probabunt teſtes ponentes ſine iuramento confirmationem. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 118. 105

Iuramentum formiter, vel informiter preſtitum, an locū habeat in conſuetudine, vel ſtatuto. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. num. 3. 85

Iuramentum habet effectum illum vt actus valeat eo meliori modo quo valere poteſt, iſtud idem eſt in diſpoſitione patris inter filios, nā ſemper intelligitur clauſula vt valeat actus omni meliori modo quo valere poteſt. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. ſi quis ita. num. 24. fol. 9. in l. ſi cauſa cognita. C. de tranſact. nu. 11. 113

Iuramentum habet vim pacti obligatorij. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. nu. 16. 85

Iuramentum ℘ præſtatur à teſtibus de veritate dicenda, an poſſit remitti per partes, & ſic remiſſo iuramento, an teſtes plene probent. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 102. 118

Iuramentum, ſtatutum & pactum procedunt à pari potentia. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. nu. 24. 210

Iuramentum non eſt deferendum illi quem veriſimile eſt peierare. in l. videamus. ff. de in lit. iur. nu. 13. 146

Iuramentum recipit omnes conditiones à iure ſubintellectas. in l. decē. ff. de verb oblig. nu. 24. 166

Iuramentum interpoſitum ſuper contractu vſurario licet ſit ſeruandū donec ſit relaxatum per ſuperiorē. fallit tñ ſi tertius pro ſuo intereſſe alleget contractum vſurariū. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 49. 101

Iuramentum regulatur ſecundum mentem contrahentium. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 44. eod.

Iuramentum qñ interponitur ſuper contractu ſimulato non eſt opus reſciſione. ibi. n. 45. fo. 101. & ī Auth. ſac pub. C. ſi aduer. vēd. n. 45. 38

Iuramentum non ſupplet vbi deficit conſenſus, & voluntas. de leg. 1. l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. nu. 18. 41

Iuramentum neceſſarium defertur inuita parte. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 4. 107

Iurandum an ſit in dubio. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iurari. nu. 5. 74

Iuramento præſtito nihil vltra quæritur. ff. de iureiuran. l. ait prætor §. iurari. num. 6. eod.

Iuramentum generale nihil operatur in his, quæ debent ſpecificari. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. § in legatis. nu 17. 41

Iuramentum poteſt recuſari ex qualitate ſeu ex modo delati, vel relati iuramen. ff. de iureiur. l. manifeſtæ. nu. 7. 142

Iuramentum delatum per vnum de populo bona fide alijs præiudicat. ff. de iureiur. l. eum qui. §. in popularibus nu. 3. 97

Iuramenta an tot eſſe cenſeantur quot ſunt actus, vel res vel articuli. ff de verb. oblig l. ſcire debemus. nu. 6. 57

Iuramentum in ſupplementum probationis non defertur in cauſa ſtatus perſonæ. ff. de iureiur. l. admonendi in repe. nu. 280

Iuramenti res ſunt ſpecies, quæ & quales illæ ſint, vide. ff. de iureiur. l. manifeſtæ. nu 2. 141

Iuramentum debitoris vbi adeſt: nunquid debitor conſtituatur in mora. ff de reb. cred. l. quod te. nu. 13. & quæ requirantur ad hoc vt quis conſtituatur in mora, nu. 9. 143

Iuramentū pōt remitti abſenti & ignoranti. ff. de iureiur. l. Labeo. n. 1.

Iuramentum in ſupplementum probationis non defertur vbicunque lex vel ſtatutum requirit apertiſſimas probationes. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. num. 282. 133

Iuramentum neceſſarium non defertur ad probandum ingratitudinem. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 186. eod.

Iuramentum affectionis, an poſſit cadere in nummis. ff. de in litem iuran. l. nummis. nu. 14. & 16. 145

Iuramentum quamuis habeat executionem paratam, tamen poteſt ſemper opponi de inhabilitate perſonæ. ff. de iureiur. l. tutor. nu. 2. 141

Iuramentum ſi præſtatur expreſſa cauſa, oritur actio vtilis ex eo contractu, & etiam actio in factum, & quid ſi iuramentum præſtatur informiter. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni §. ſi quis iurauerit. nu. 1. 85

Iuramentum habet vim ſolutionis fictæ ff. de iureiur. l. ſi actor. n. 2. 141

Iuramentum deferens differt dupliciter ab eo, qui refert. ff. de iureiur. l. iuſiurandum, & ad pecunias. §. ait prætor. nu. 3. 140

Iuramentum in dubio non præſumitur præſtitum niſi probetur. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 239. 129

Iuramentum iudiciale poteſt deferri in principio litis. ff. de iureiu. l. admonendi. in repe nu. 74. 115

Iuramentum Iudæi differt à iuramento ſaraceni. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iurari. num. 9. 74

Iuramentum quando defertur alicui, an debet incontinenti ille iurare. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. ſi neque. nu. 10. 75

Iuramentum in ſupplemētum probationis nunquam defertur propter leuem præſumptionem. ff. de iureiur. l. admonendi in repe. n. 86. 116

Iuramenti deciſiui virtute poteſt ferri ſententia diffinitiua. ff. de iureiur. l. nam poſtea quam §. ſi is, qui temporali. nu. 6. 77

Iuramentum qñ eſt remiſſum ita oritur actio, ſicut quando eſt actualiter præſtitum. ff. de iureiur. l. ait prætor. la 2. §. iureiurando. nu. 1. 76

Iuramento remiſſo, an inſtrumentum habeat executionē paratā ſicut ſi eſſet actualiter iuratum. ff. de iureiur. l. ait prætor d. § iureiur. nu. 2. eo.

Iuramento delato, & ſuſcepto ſi ſuſcipiens moriatur antequam iuret, an facultas iurandi tranſeat ad hæredes. ff. de iureiur. l. ait prætor. d. §. iureiur. num. 7, eod.

Iuramentum filij non ligat nepotem etiam hæredem. ff. de cond. indeb. l. ſi non ſortem. §. ſi cautum. nu. 8. 179

Iuramentum neceſſarium, an debeat peti à parte, & an poſſit ſuppleri per iudicem. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 316. 137

Iuramentum patris ſemper debet prodeſſe filio. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe §. ſi pater num 5. & 7. 93

Iuramentum fideiuſſoris in dubio præſumitur de re: nō autem de perſona. ff. de iureiur l. duobus reis. nu. 10. 93

iuramentum vbi apponitur non poteſt mora purgari. ibid. nu. 22. eod.

iuramentū iudiciale, & voluntarium eſt ſpecies tranſactionis. ff. de iureiur. l admonendi. in repe. nu. 26. 109

iuramentum in ſupplementum probationis nunquā defertur, vbi quis venit ad impugnationem, vel retractationem ſententiæ. ff. de iureiur. l. admonendi in repe. nu. 289. 133

Iuramenti quatuor ſunt effectus, qui ſint illi vide. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe. §. iuriſiurandi, nu. 4. 93

iuramentū quomodo habet vim nouationis. ff. de iureiu. l. iuriſiur. n. 2. e.

iuramentum aliquando defertur propter ſolam inopiam probationū, & quando id fieri poſſit vide. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. num. 303. 135

iuramento partis licet ſtetur de expenſis præcedente iudicis taxatione. nihilominus ex probationibus contrarijs poteſt reprobari. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 306. eod.

iuramentum in ſupplementum probationis in cauſa vſurarum exiſtente ſolum fama, an ſit deferendum. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. num. 250. 129

iuramentum præſtitum, vel remiſſum à deferente, an paria ſint. vide ff. de iureiur. l. ait prætor. §. ſi neque. nu. 4. 75

iuramentum vt præſtetur damnum paſſo per violentiam duo requiruntur. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 35. 222

iuramentum in dubio præſumitur in rem, & non in perſonam. ff. de iureiur. l creditore. num. 1. 143

iuramentū habet vim præciſam. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. n. 59. 18

iuramentum debet præcisè impleri in forma in qua conuentum. eſt. ff. de iureiur. l. eum, qui §. ſi iurauerit. nu. 6. 96

iuramentum ſi ſit interpoſitum ſuper pacto legis commiſſoriæ: contractus ipſe non validatur, tamen iuramentum debet ſeruari. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacra pub. nu. 39. 135

iuramentum voluntarium, vel iudiciale, an poſſit per accuſatorem deferri reo in cauſa criminali criminaliter intentata. ff. de iureiur. l. ait prætor. num. 23. & 24. 73

iuramentum neceſſarium nullo modo poteſt deferri in cauſa matrimoniali, nec affirmatiuè, nec negatiuè. ff. de iureiu. l. ait prtor. n. 25. 26. eo.

iuramentum rei indiſtinctè prodeſt fideiuſſori. ff. de iureiur. l. duobus reis num. 1. 93

iuramento damnum paſſi ſi ſtetur ſtatuto ſic ſtante, & non poſſit probari contrarium licet damnum paſſus iurauerit damnum datum in

cen-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

centum, tamen poterit probari contrarium per euidentiam rei. ff. de in lit. iur. l. de periurio. nu. 4. 150

Iuramentum præſtitum ſuper cauſa ſtatus perſonæ, an quis ſit in poteſtate, vel non: valet. ff. de iureiur. l. ait prætor. nu. 13. 73

Iuramentum & ſententia an æquiparantur vide. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. nu. 13 & 20. fol. 62. & in l. Imperatores. ff. de re iud. nu. 4. 179

Iuramentum quando executionem paratã habet, debet intelligi vt alia probatio non requiratur. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. nu. 14. 71

Iuramento vltimo, an ſit ſtandum. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. idẽ Põponius. nu. 2. fol. 94. & in Auth: ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. nu. 6. 138

Iuramentum præſtitum ad hoc vt valeat tria requiruntur, quæ ſint illa, vide. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. ſi neque. nu. 2. 75

Iuramentum ꝙ non poteſt ſeruari in forma propria: ſufficit, ꝙ obſeruetur in æquipollenti. ff. de iureiur. l. eum, qui. §. ſi iurauero. nu. 1. 96

Iuramentum in ſupplementum probationis non defertur in probanda præſcriptione. ff. de iureiur. l. admonendi in repe. nu. 292. 133

Iuramentum quod defertur per creaturam, an ſit licitum. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iurari. nu. 1. 73

Iuramenti ſpecies eſt, ſi iuro per crede mihi. vide. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iurari. nu. 2. eod.

Iuramentum non eſt contractus, ſed quaſi. ff. de iureiur. l. eum qui. §. ſi iurauero. num. 10. 96

Iuramentum deferre poteſt qui alienare poteſt non ſimpliciter, ſed ſecundum quid. ff. de iureiur. l. iuſiurandum 141. §. pupillus. nu. 9. 88

iuramentum ad hoc vt proficiat requiritur, ꝙ ſit præſtitum aduerſario deferente, & non propria auctoritate ff. de iureiur. l. ait prætor. n. 4 72

iuramentum promiſſorium non ſubſiſtente alia cauſa non parit efficacẽ obligationẽ, vel actionẽ. l. ſi pater puellę. C. de inoffi. teſt. nu. 4. 170

iuramentum calore iracundiæ interpoſitum non obligat. in l. ſi filiam. C. de inoffi. teſt. nu. 5. 172

Qui non poteſt rem alienare, vel de ea libere diſponere, non poteſt etiã iuramentum deferre. in l. 3. de iure emphy. nu. 123. 230

iuramentum in ſupplementum probationis ſi debet à iudice deferri illi parti, quæ ſemiplene probauit; verum eſt ſi à iudice petatur, aliàs ſecus. l. vniuerſa. C. de prec. Impe. offe. num. 4. 48

Verbũ in veritate, importat iuramentum. in l. 1. C. de pact. nu. 5. 72

iuramento prohibitiuo renuntiari non poteſt. l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. num. 16. 90

iuramentum an extendatur niſi ad ea de quibus eſt cogitatũ. l. ſub prætextu. C. de tranſact. nu. 3. 111

Si Papa mandet capitulo facta mentione numeri iurati hoc eſt, qui iurarunt non recipere aliquem in canonicum vltra numerum, de 12. vt recipiant Titium in canonicum, vel ſoluat centum, dato, ꝙ poſſent ſeruare iuramentum ſoluendo centum, tamen poſſunt recipere Titium nec erunt periuri. l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 4. 116

Veniens contra iuramentum in contractu appoſitum quid perdat. in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 1 & 11. 118

In omni iuramento intelligitur ſemper exceptuata auctoritas ſuperioris. ead. l. ſi quis maior. num. 19. 119

iurare per deũ, & iurare ſub fide, an ſit differentia. d. l. ſi qs maior. n. 28. e.

Ex iuramento an oriatur actio, & exceptio. ibid. eod. nu. eod.

Iuramentũ non nocet iuranti vbi falſitas interuenit, vel ſimulatio. l. ſi ex falſis. C. de tranſact. nu. 2. 120

Iuramentum extractum per vim & metum quare ſit ipſo iure nullum. in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. nu. 29. 136

Quid ſi ſit interpoſitum dolo. ibid. nu. 29. & 44. eod.

Quid ſi ille, qui eſt paſſus vim in iuramento iuret non facere querimoniã, ꝙ iſtud iuramentũ non ſit extortum vi, vel metu. ibi. n. 6. & 31. eo.

Quid ſi tempore iſtius ſecundi iuramenti non durabat idem metus, & eadem vis. ead. Auth. nu. 31. eod.

iuramenti triplicem ſpeciem vide remiſ. in ea. Auth. nu. 8. eod.

iuramentum debet præſtari ſuper ſacro libro euangeliorum vide. ead. Auth. num. 14. quod propriè ſit iuramentum quando ſacræ ſcripturæ manib. tanguntur. ead. Auth. nu. 14. 135

An requirat præſentiam partis. ead. Auth. nu. 20. eod.

Vbi apparet de obſeruantia iuramenti cenſetur materia fauorabilis, & extendenda. vide ead. Auth. nu. 16. eod.

In materia iuramenti, an ſit ſtandum iuri cano. vide ea. Auth. nu. 24. eo.

Iuramentum ſuper contractibus non retractandis, quæ verba requirat. vide ead. Auth. ſac. pub. nu. 28. 136

Quæ differentia ſit an lex dicat iuramentum appoſitum in contractu firmare contractum, an ſolum dicat iuramentum debere ſeruari, & nihil diſponat ſuper confirmatione contractus. ead. Auth. nu. 38. eod.

Quæ vtilitas ſit an iura dicant iuramentum debere obſeruari, an vero contractus. ibid. eod. num. eod.

Iuramentum ſi non firmat contractum, tamen ſeruari debeat, an liget hæredem ead. Auth. nu. 38. 41. eod.

Poſtquam quis impleuit iuramentum, ꝙ non firmat contractũ, an poſſit repetere. nu. 41. eod.

Iuramentum in caſu quo non firmat contractum ſi tamen ſeruari debet, an tunc poſſit ab eo peti abſolutio. d. Auth. nu. 42. eod.

Quid ſi enormi læſioni ſit renuntiatum. ead. Auth. nu. 43. eod.

Quæ dicatur enormis læſio. vide ibid. eod. nu. eo.

Iurans non petere abſolutionem à iuramento, an poterit illam petere propter enormiſſimam læſionem. ead. Auth. nu. 44. eod.

Iuramentum interpoſitum à prælato Eccleſiæ, an tollat beneficium reſtitutionis in integ. ead. Auth. ſac. pub. nu. 62. 138

Quid in ciuitate. ead. Auth. nu. 64. eod.

Iuramentum an ſit obſeruandum à Iudæo, & quomodo debeat iurare. vide ead. Auth. ſac. pub. nu. 66. eod.

Vbicunque tractatur de obſeruantia iuramenti dato, ꝙ illa. l. vel ſtatutum induceret magnas pœnas, tamen cenſetur fauorabilis, & extendenda. ead. Auth. num. 71. 139

An ſtatuta laicorum poſſint derogare diſpoſitioni. Auth. ſacra. pub. diſponentis de iuramento minorum. ead. Auth. nu. 80. eod.

An lex ciuilis habeat poteſtatem ſuper iuramento iam præſtito, an ei, ꝙ veniat præſtandum ead. Auth. nu. 82. eo.

Iuramentũ ꝙ addat forum foro. in l. nulli prorſus. C. de iud. num. 6. 47. C. ſi aduer. iud. Auth. ſacramenta pub. nu. 17. 135. 147

An lite mota coram iudice ſæculari poſſit creditor ratione iuramenti eundem conuenire coram iudice eccleſiaſtico. ead. l. nu. 7. eod.

Epiſcopus poteſt cogere partem, & etiam iudicem ad obſeruationem iuramenti. ibid. eod. num. eod.

Si ex forma ſtatuti debet ſtari ſimplici verbo accuſatoris, vel nuntij aut denuntiatoris licet ſtatutum ſit in ſimplici dicto, tamen debet ille iurare. l. apertiſſimi. C. de iud. nu. 24. 159

Quando lex aliquid relinquit conſcientiæ alicuius, tamen requiritur, ꝙ iuret ibid. nu. 25. eod.

iuramentum dicitur interponi ſuper contractu, ſiue in ipſo contractu ſiue prius, ſiue poſt, ſiue quandocunque interponatur in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. nu. 26. 136

iuramentum intelligitur rebus ſic ſe habentib. in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. nu. 11. 165

An virtute iuramenti poſſit ingratitudo de futuro remitti donatario. C. in proœ. feud. nu. 29. 235

Si Rex Francorum faciat aliquam ciuitatem confiteri eſſe ſuam, & ſibi fidelitatem iurare cum ſua non ſit, talis confeſſio, & iuramentum nihil valent in eo. proœ. nu. 53. 237

Si ciuitas perufina facit aliquem contractum, & ſindicus habet mandatũ cum iuro, & contrahit, ac etiam iurat, quid tunc operabitur iuramentum cum ciuitas animã non habeat. in d. proœ. feud. nu. 93. 240

An & quando contra iuramentum poſſit concedi reſti. in integ. ibid. eod. num. eod.

Paupertas excuſat iurantem à periurio. in l. 2. C. de iure emphy. n. 47. 200

Iuramentum affectionis nunquam præſtatur niſi ſpreto præcepto iudicis. ff. ſi cert. pet. l. vinum. nu. 20. 45

iuramentum recuſandi iuſta cauſa eſt, quando alio agente poteſt deteri per iurium. de iureiur. l. iuſiurandum, nu. 6. 88

iuramentum habet vim confeſſionis. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. idem Pomponius, nu. 13. fol. 95. & in l. iuſiurandum, eod. tit. nu. 6. 71

iuramentum voluntarium, vel iudiciale an tollat naturam obligationis, & quid in neceſſario. ff. de iureiur. nu. 3. eod.

Iuramentum an excuſat à calumnia. ff de iureiur. l. ait prætor. nu. 14 73

iuramentum matris non nocet neque prodeſt filio. ff. de iureiur. l. ait prætor. num. 15. eod.

iuramentum habet vim expreſſi. ff. de reb. cred. l. certum eſt. nu. 4. fol. 18. & in l. ſi conuenerit. ff de iurisd. omn. iud. nu. 15. fol. 77. & magis latè. in l. 1. ff. ſi quis in ius voc. nu. 20. cum plu. ſeq. fol. 117. & in l. ſed & ſi quis. §. quæſitum ff. ſi quis cau. nu. 43. fol. 152. & in l. u mihi & tibi. §. in legatis. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 17. 41

iuramentum neceſſarium in ſupplementũ probationis non habet locũ in cauſis magnis, & grauib. ff. de iureiur. l. ait prætor, nu. 20. & 22. 73

iuramentum quando remittitur à parte requiritur auctoritas iudicis. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. nu. 136. 118

iuramentum delatum alicui poteſt regulariter ferri. C. de fideic. l. quæſitionem, num. 2. 212

iuramentum neceſſarium in ſupplementum probationis debet deferri qñ cauſa eſt dubia ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 24. 109

iuramenta quæ ex diſpoſitione legis, vel ex forma ſtatutorum deferuntur, an tranſeat facultas iurandi ad hæredes. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 313. 135

iuramentum delatum vni ex reis debendi prodeſt alteri. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. ſi ei qui, nu. 21. 94

iuramentum ſi ſit remiſſum, an iſta remiſſio habeat executionem paratam. ff. de iureiur. l. ait prætor. § ſi neque. nu. 5. 75

iuramenti defectus non ſupplentur ex multitudine teſtium. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 134. 128

iuramentum vnius ex correis nocet alteri in iudicialibus. ff. de iureiur. l. duobus reis, nu. 3. 93

iuramentum vbi adeſt non obſtar exceptio, dolo facis, quia petis, ꝙ reſtituturus es. ff. de iureiur. l. eum qui. §. ſi iurauero, nu. 7. 96

iuramentum ſi apponeretur in tranſact. & non valeret, vt tranſactio, puta,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

puta, quia nõn eſſet de re dubia valet vt pactum propter iuramentũ, q̃ operat̃, vt valeat omni modo quo poteſt, de acq. hær. l. is q̃, n. 34. 74
Iuramentum dat maiorem auctoritatem quàm res iudicata. ff. de re iud. l. Imperatores. n. 4. 179
iuramentum extraiudiciale dicitur litis finitæ. ff. de iureiur. l. 1. nu. 2. 71
iuramentũ de futuro promiſſoriũ, an ſit modus introducẽdę obligationis, & q̃d de iure canonico. ff. de iureiur. l. iuſiurandũ, n. 7. cum ſeq. 88
Iuramentum in cauſis feudalibus non defertur. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. nu. 281. 283
Iuramentum quando interuenit in tranſactione, an valeat ſine prætoris auctoritate. ff. de tranſact. l. cùm hi. nu. 11. 21
iuramentum deferens tenetur de calumnia iurare ſi petatur. ff. de iureiur. in l. iuſiurandum, & ad pecunias. §. qui iuriſiurandum, nu. 1. 140
Iuramentum in ſupplementum probationis in delictis, & quaſi delictis, an poteſt deferri. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. num. 226. 305. & 276. fol. 132
Iuramento noſtro ſtatur de his, quæ conſiſtunt in animo noſtro, vel in conſcientia noſtra. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. nu. 309. 135
Iuramentum præſtitũ à prælato intruſo, vel putatiuo non tranſit ad veros prælatos intrantes canonicè. ff. de cond. indeb. l. vrbana. n. 12. 201
iuramentum ſi ſit delatum à parte per Deum, & ſic per creatorem iuratur per corpus proprium, iuramentum nihil valet. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iuiari, num. 4. 74
iuramentum in ſupplementum probationis venit deferendum non ſolùm vbi ſemiplenè probatum eſt, ſed etiam vbicunque actor habet ſolum pro ſe præſumptiones, vel coniecturas, quæ ſunt minores ſemiplena probatione. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 85. 116
iuramentum ſi apponatur in contractu innominato facit, vt cenſeatur res deſinere eſſe integra. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam, nu. 24. 156
Iuramentum non intelligitur nec reſtringitur ſecundum naturã actus, ſuper quo imponitur, ſed ſemper aliquid addit actui. l. ſi conuenerit. num. 8. ff. de iuriſd. omn. iud. 91
Iuramentum in ſupplementum probationis in cauſis famoſis. ff. de iureiur. l. admonendi, in repe. nu. 278 132
Iuramentum non eſt liquida probatio, an & quando ſit probatio legitima vide. C. vnde vi. l. ſi quando, nu. 9. fol. 221. & in l. ſcimus. §. licentia. C. de iure delib. nu. 2 fol. 169 & in l. eum qui. ff. de iurciur. nu. 3. fol. 95. & in repet. l. admonendi. ff. de iureiuran. nu. 260. & 271. fol. 114. & in l. ait prætor. § iurari. ff. de iureiur. nu. 7. fol. 74. quando tamen periculum eſt in mora iuramentum eſt legitima probatio ſuſpicionis fugæ, vt in l. 2. ff. ſol. matr. nu. 31. fol. 10. item & in his, quæ ſunt modici præiudicij, in l. huiuſmodi §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 11. 148
Iuramentum quando defertur ex formà ſtatuti, & id in ſpecie reprobat tranſit ad hæredem dummodo hæres ſit talis, qui poſſit iurare. ff. ne quis eum, qui in ius. l. 1. §. hoc iudicium, nu. 7. 124
Iuramenta extorta contra antiquam conſuetudinem pręſumuntur impreſſiua. C. de teſt. l. teſtamentum, nu. 5. 103
Iuramentum neceſſarium in ſuplementum probationis non defertur, quando agitur de probando intereſſe ſingulari. de iureiur. l. admonẽdi, num. 111. 105
Iuramentum neceſſarium aliquando defertur in ſuplementum probationis. ff. de iureiur. l. admonendi. nu. 1. 99
Iuramentum, an habeat vim litis conteſtatæ. ff. de iureiur. l. ſi is qui tem porali. nu. 4. & 5. fol. 77 & in l. quod te. ff. ſi cert. pet. nu. 24. 16
Iuramentum in ſupplementum probationis non defertur, quando agitur de impedimento primi anni, & ponitur ſecundus annus ad proſequendã appellationem, probato impedimento ſemiplenè. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 285. 133
Iuramentum teſtis cum ſit de veritate non creditur teſti deponenti de credulitate. ff. de iureiur. ſuper rub. nu. 2. 70
Iuramentum præſtitum contra bonos mores non eſt obligatorium, & intelligitur contra bonos mores de iure canonico, ſcilicet quando inducit peccatum. l. pacta quæ, nu. 4. C. de pact. fol. 75. & in l. ex ea parte §. mulier. ff. de verb. oblig. nu. 5. 171
Iuramentum interpoſitum à minore in contractu, licet repreſentet eũ maiorem, ſi tamen ſit interpoſitum vi, vel metu, nullius eſt effectus. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacra. pub. nu. 29. 136
Iuramentum interpoſitum ſuper contractu ſimulato eſt ipſo iure nullum. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacra. pub. nu. 63 & 85. 139
Iurari vt ſuſpectus pro paruo debito non poteſt. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciẽdum. num. 12. 139
Iuramentum operatur, quod abſenti proſit acſi eſſet præſens. ff. de acq. hær. l. is qui, nu. 32. 73
Iuramentum ſemper debet ſeruari ſi non tendat in detrimentum ſalutis æternæ. ibid. nu. 33. eod.
Iuramentum põt remitti teſtibus per partes, & ſic ita probant, ſicut ſi iurãſſent. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. reprehendenda. nu. 3. 133
¶ De iuramento calumniæ. iuramentum calumniæ non poteſt remitti de conſenſu partium, in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 30. fol. 101. tacitè tamen bene poteſt. in 2. lect. nu. 126. 109
Iuramentum calumniæ remittitur parenti, & patrono, in l. iuſiurandũ, & ad pec. §. qui iuſiuran. nu. 4. ff. de iureiur. 140
Iuramentum calumniæ ſi ſit petitum, & non præſtitum, reddit proceſſum vſque retro nullum. vide ibid. nu. 3. eod.
Iuramentum de calumnia non præſtitum in conteſt. litis debet præſtari poſtea in quacunque parte iudicij exigatur, & nolens iurare habetur pro confeſſo, in l. admonendi. in repe. ff. de iureiur. nu. 84. 116
Iuramentum calumniæ, an excuſet ab expenſis, in l. properandum. §. ſinautem alterutra. C. de iud. nu. 11. fol. 153. & in l. ait prætor. nu. 14. ff. de iureiuran. fol. 73
Iuramentum calumniæ debet præſtari à iudice parte petente, & non aliter. in l. de pupillo. §. qui opus. ff. de nou. ope. nun. nu. 3. 23
Iuramentum calumniæ debet præſtari iudice decernente. ibid. nu. 2. eo.
Iuramentum calumniæ an requiratur vbi aliquid cõmittitur conſcientiæ, vel iudicio ſimplici alicuius ibid. nu. 4. eod.
¶ De iuramento in litem. Iuramentum in litem in quib. differat à voluntario, & neceſſario ſeu iudiciali. in rub. ff. de in litem iur. nu. 1. fol. 143. & in l. videamus. §. deferre. eod. tit. nu. 1. fol. 148. & in l. de periurio. eo. tit. nu. 2. fol. 150. & quotuplex. ſit ſacramentum in rub. n. 2. eo.
Iuramentum in litem vbi officium iudicis imploratur non defertur. in l. 1. ff. de iur. omn. iud. nu. 8. 67
Iuramentum in litem non præſtatur per coniunctam perſonam, quia non admittitur, in l. exigendi. C. de proc. nu. 10. 127
Iurari in litem non poteſt ratione affectionis pro pecunia relicta in ſacculo. in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. nu. 14. 56
Iurari in litem poteſt in rei vend. in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. num. 12. 153. 3
iuramentum in litem datur in his, quæ conſiſtunt in quantitate, & quæ recipiunt functionem in genere ſuo, & in quib. veriſimiliter non cadit affectio. in l. Neſennius. ff. de re iud. nu. 2. §. fundum. 183
Iuramentum in litem in his, quæ veniunt iure actionis præſtatur, & ſi dolus cõmittatur in omittẽdo, in l. ſi prius. ff. de no. ope. nun. n. 49. 42
Iura. in litem de veritate locum habet, quando agitur pro conſequenda vera æſtimatione. in l. cùm furti. ff. de in lit. iuran. nu. 1. 150
Iura. in litem de affectione vt locum habeat tria requiruntur. de quib. in rub. ff. de in litem. iuran. nu 3. 144
Iura. in litem non præſtatur niſi in actio. bonæ fidei, & in acti. ſtricti iuris, quæ ſunt arbitrariæ, in l. ſi quando. C. vnde vi. nu. 34. 222
Iura in litem non eſt deferendum niſi ei, qui ſuo nomine litem conteſtatus eſt in l. vulgò. ff. de in lit. iur. nu. 2. 149
iura. in lit. de affectio. habet locum contra iudicem, qui malè iud. fecit litem ſuam, & etiam contra arbitrum, in l. in actionib. ff. de in lit. iuran. num. 35. cum ſeq. eod.
iura. in litem, an habeat locum in actio. ſtricti iuris. nu. 12. 148
iura. in litem poteſt recuſari ſi actor vult probare intereſſe per teſtes, vel inſtrumenta, in l. 1. ff. de in lit. iur. nu. 2. 144
iura. in litem non retractatur niſi ex cauſa. ibid. nu. 1. eod.
iura. in litem defertur ſuper actione furti, in l. cùm furti. ff. de in litem, iur. num. 8. 150
iura. in litem, an deferatur propter volun. defuncti contra eius hæredes, in l. admonendi. ff. de iureiur. nu. 119. 108
iuramentum in litem quando deferri debeat, in l. 1. §. hoc iudicium. ff. ne quis eum, nu. 7. 124
iura. in litem nõ habet locum niſi dolus interueniat, in l. cùm. ff. ne quis eum, qui in ius, nu. 1. eod.
iuramen. in litem in quibus caſibus non deferatur, in l. nummis. ff. de in litem iur. num. 2. 145
iura. in litem an pupillo deferatur, in l. videamus. ff. de in lit. iur. nu. 1. & qualiter deferatur tutori, nu. 2. 146
iura. in litem in quibus actio. bonæ fidei deferatur. l. in actionibus. ff. de in litem iur. num. 20. 148
iura. in litem, an deferatur in actione ex empto. ibid. nu. 21. eod.
iuramen. in litem de affectione quare inuentum fuit, in l. vulgò. ff. de in litem iur. nu. 3. 150
iura. in litem non eſt deferendum illi quem veriſimile eſt peierare, in l. videamus. ff. de in lit. iur. nu. 13. 146
iura. in litem affectio. an cadat in nummis, in l. nummis de in litem iurã. nu. 15. cum ſeq. 145
¶ Iuriſdictionis preocupatio an inducatur per ſolam citationẽ, & an habeat locũ qñ ille, qui habet eãdem poteſtatem eſt impeditus. l. ſi plurib. n. 24. de leg. j. 60. & n. 25. fol. 61. ea. l. ſi domus. §. i pecunia, n. 7. eo. tit. 123. & quid in cauſa in certa. l. Titiæ textores, n. 19. eod. tit. fol. 69
iuriſdictio, iudicium quæ & quando ſit præferenda in cauſis. vide latiſſimà. eod. nu. cum plu. ſeq. eod.
iuriſdictione conceſſa alicui nobili per Imperatorem in aliquo caſtro in dubio cenſetur ſimplex, quæ eſt perſonalis, in l. apud Iul. §. ſi quis alicui. ff. de leg. 1. nu. 7. 75
iuriſdictio. volun. dicuntur quas partes faciunt de volun. coram iudice, ad quem non poſſunt neceſſitari, in l. 1. C. de ſum. Trin. nu. 83. 12
iuriſdictio contentioſæ, quæ ſint. ibid. eod. nu. 6. eod.
iuriſdictio. delegati non impedit exceptio. mendaciorum, ſed debet delegatus de cauſa cognoſcere ſecundum veritatem, in l. præſcriptione. C.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ne. C. ſi contra ius, vel vtil. pub. nu. 2. & 7. 54
Iuriſd. per negationem ſi fiat per confeſſionem, non habet locum pœnitentia l. pœnul. C. de pact. num. 2. 89
iuriſdictio non poteſt conſenſu priuatorum tribui non habenti, in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 67. in 2. lect. 102
iuriſdictio. præoccupatio inducitur per confeſſionem delicti, non formato proceſſu, nec formata inquiſitione, ita quod alius iudex nō poterit de hoc delicto cognoſcere, nec inquiſitionem formare. l. ſi domus. §. in pecunia. ff. de leg. 1. nu. 6. 123
Iuriſdictio. prorogare videtur, quis etiam per ſolam confeſſionem, etiā non informa iudicij, & coram non ſuo iudice factam libello nondum porrecto. ibid. eod. nu. 8. eod.
iuriſdictio. ordi. an tribuat ius accreſcendi inter collegas, & quid in iuriſdictio. pluriū delegatorum, in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. n. 253. 191
iuriſdictio ordinaria eſt fauorabilis, & ideo extendenda, delegata vero odioſa, & ideo ſtrictè intelligenda, ibid. eod. nu. eod.
iuriſd. iudicis quemadmodum litigantes per errorem, vel per ignorantiam nunquā prorogare videntur, ita & quando ſunt dubij, in l. quan diu. C. qui admit. nu. 5. cum ſeq. fol. 13. & in l. pen. eod. tit. nu. 1. 16
Iuriſdictio iudicis vbi offenditur, ſemper quilibet de populo poterit agere. in l. ſi quis. ff. de iuriſd. omn. iud. in prin. 82
Iuriſd. volun. facilius eſt prorogabilis, quam contentioſa, in l. eſt receptum. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 7. cum ſeq. 88
iuriſdictionis prorogatio quot & quibus modis fiat, in l. ſi per errorem. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 2. cum ſeq. 89
Iuriſdictio in genere, an ſub ſe merum vel mixtum imperium, & ſimplicem iuriſd. comprehēdat, in l. omnes populi. ff. de iuſt. & iur. n. 25. 16
iuriſd. conceſſa à Principe cū clauſula, vt per ſeipſum cognoſcat, an poſſit per alium explicari, in l. 1. §. adipiſcimur. ff. de acq. poſſ. n. 7. & quid ſi ſit conceſſa per nomen proprium appel. vel dignitatis, nu. 8. 57
iuriſd. an habeat legatus proconſulis antequam prouinciam ingrediatur, & quid ſi ante fuit damnata, in l. is qui. ff. de vſuc. nu. 120. fol. 124. & in l. ait prætor. ff. de re iud. nu. 2. 148
iuriſd. & eius exercitium, an dicatur eſſe apud quemlibet iud. inſolidū. l. nunc autem. ff. de re iud. nu. 3. cum ſeq. 181
iuriſd. ordina. an intelligatur alterata à Papa ſi committatur ordinario cauſa de plano ſine ſtrepitu, &c. in l. 1 §. & poſt operis. ff. de nou. ope. nun. num. 3. 10
Iuriſdictionis vniuerſalis poſſeſſio probatur per exercitium vnius articuli tantum, quando habet iuriſdictionem fundatam de iure communi, in l. 2. ff. de acq. poſſ. nu. 40. 72
iuriſdictio eſt indiuiſibilis, & trālit apud hīdes, ſed fungitur vice vnius & eſt apud quemlibet inſolidum, in l. nunc autē. ff. de re iud. n. 3. 181
iuriſdictio quando non eſt præoccupata, licitum eſt mutare forum. l. cùm quædam, nu. 5. ff. de iuriſd. omn. iud. 93
iuriſdictio alicuius iudicis quotieſcunque per ſententiam, vel litis conteſt. aut per alium actum firmatur, talis iuriſdictio intelligitur firmata non ſolùm ad cognoſcendum de principali cauſa, ſed etiam quo ad executionem. l. cùm quædam, nu. 6. ff. de iuriſd. omn. iud. eod.
iuriſdictio dicitur præoccupata per litis conteſtationem, aut per ſententiam, imò per ſolam citationem, ibid. nu. 7. eod.
iuriſdictio prorogata principaliter fundatur in conſenſu partium. l. ſi per errorem, nu. 18. de iuriſd. omn. iud. 90
iuriſdictio & officium iudicis, an ſint idē. l. 1. n. 7. de iuriſd. omn. iud. 67
Iuriſdictio de iure gentiū ſimpliciter fuit inuenta, ſed diſtinctiones particulares iuris gentium, & magiſtratuum fuerunt poſtea introductæ per ius ciuile. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure, nu. 3. 9
iuriſdictioni aliquorum iudiciorum ſi per ſtatutum derogatur ſimpliciter, non videtur auferri iuriſditio acquiſita conſuetudine. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. nu. 11. 104
iuriſdictio poteſt prorogari per forenſes quam iudex habet in ſuos ſubditos. l. ſi per errorem, nu. 3. de iuriſd. omn. iud. fol. 89. & in l. teſtamēta. C. de teſt. nu. 1. 103
iuriſdictio extēditur de vna perſona, ad aliam. licet non de ſpecie ad ſpeciem ff. de acq. poſſ. l. poſſideri, nu. 39. 72
iuriſdictio eſt poteſtas de publico introducta. ff. de re iud. l. qui cōdemnare, num. 10. 143
iuriſdictio omnis, & quælibet eius ſpecies erant penes populum Romanum, ſed à populo Romano translatæ ſunt in Imperatorem. l. quæcunque, nu. 24. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 53
iuriſdictio quæ eſt voluntaria reſpectu partium, reſpectu iudicis ſemper eſt neceſſaria. l. Imperium, nu. 33. de iuriſd. omn. iud. 75
iuriſdictio caſtri ex vno actu ſolo cenſetur tota acquiſita, quando excitatur volente domino. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri, nu. 34. & 36. 72
iuriſdictio quando attribuitur alicui iudici certo, & determinato caſu, non procedit libellus generalis corā eo productus. ff. de eden. n. 4. 163
iuriſd. non venit appellatione bonorum rerum, vel ſubſtentiæ, cum ipſa ſit qualitas. l. ius dicentis, nu. 14. de iuriſd. omn. iud. 68
Iuriſdictio ordinaria non expirat re integra morte concedentis. l. more, num. 18. ff. de iuriſd. omn. iud. 79
iuriſdictionem in vno caſtro ſi duo habeant, & alter impediat vti iuriſditione, tamen impeditus non poterit impedientem mulctare. ff ſi qs ius dicen. non obtem. l. omnib. §. is videtur, nu. 19. 105
iuriſdictiones in ciuitate ſi ſint diuiſæ per quarteria, vel per portas, illi q ſunt ſub vno quarterio non poſſunt ſponte litigare coram iudice alterius quarterij. l. ſi per errorem, nu. 7. de iuriſd. omn. iud. 89
iuriſd. ſpecialiter conceſſa vni ſuper damno dato, non derogat iuriſditioni vniuerſali poteſtatis, de leg. 1. l. Titiæ textores, nu. 29. 69
iuriſdictio ſpecialis cenſetur attribui cumulatiuè, non autem priuatiuè, de leg. 1. num. eod.
iuriſdictio, an tribuatur per ſolam citationem verbalem ſeu realem, & ita vt ſit præuentio, de leg. 1. l. ſi domus. §. in pecunia, nu. 7. 123
iuriſdictio an tribuatur per appellationem, de leg. 1. l. nemo poteſt, nu. 62. & in 2. lect. num. 84. 107
iuriſdictio an ſpectet ad iudicem eccleſiaſticum, vel ſæcularem quando eſt dubium, maior præfertur. ff. ſi quis in ius voca. l. ex quacunque cauſa, num. 19. vſque ad 30. 118
iuriſd. an cohæreat territorio. l. ius dicen. nu. 12. ff. de iuriſd. omn. iud. 68
iuriſdictio delegati, an dicatur perpetua per ſolam commiſſionem de citando. l. more, nu. 58. ff. de iuriſd. omn. iud. 81
iuriſdictio iudicis delegati dicitur perpetua per ſolam præſentationem libelli. l. more, nu. 58 ff. de iuriſd. omn. iud. eod.
iuriſdictionem non habentes, ſed tantum adminiſtrationem, ſeu reipublicæ gubernationem, non poſſunt mulctas imponere, quam mulctare ſit iuriſditionis. l. omnibus. ff. ſi quis iuſſioni nō obtē. n. 15. 103
iuriſdictionem & exercitium inſolidum, licet plures ordinarij habeant, tamen ſi omnes ſimul ceperunt de cauſa cognoſcere non poteſt pronunciare vnus ſine alio, ſed debent omnes ſimul iudicare. ff. de re iud. l. ſi vni, num. 5. 180
iuriſdictio in genere ſumpta continet quatuor ſpecies. l. Imperium, n. 7. ff. de iuriſd. omn. iud. 71
iuriſdictio delegati ipſo iure, an morte mandantis extinguatur ope exceptionis. l. more, nu. 68. ff. de iuriſd. omn. iud. 82
iuriſdictio, an & qualiter poſſit diuidi. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri §. ex contrario, nu. 85. 82
iuriſdictionis appellatione in dubio venit etiam iuriſdictio delegata, in rub. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 1. 66
iuriſditio ordinaria nunquam intelligitur data niſi inde fiat ſcriptura publica. l. more, nu. 53. ff. de iuriſd. omn. iud. 80
iuriſdictio delegata nō extenditur ad perſonas tertias non contentes in delegatione. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. 1. nu. 15. 122
iuriſdictio, an alicui competat pro cognoſcēdo illud quod petitur in libello. l. cùm quædam §. quoties, nu. 2. ff. de iuriſd. omn. iud. 93
iuriſdictio iudicis non ſui, ſi ſit prorogata de communi conſenſu vtriuſque partis, tamen habet locum pœnitentia vſque ad litis conteſtationem. l. ſi conuenerit. ff. de iur. omn. iud. num. 1. cum quatuor ſeq. & num. 22. vſque ad 31. 90
iuriſdictionē prorogare, aliud eſt, & aliud ſe ſubmittere. l. eſt receptum. ff. de iuriſd. omn. iud. nu 6. 88
iuriſdictio delegata, & mandata differunt. l. mandatam, nu. 2. ff. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 61
iuriſdictionis proprietas an ſit penes delegatum. ff. de re iud. l. ait prætor. num. 2. 148
iuriſdictionis voluntariæ dicuntur ea, quæ partes faciunt de voluntate coram iudice ad quem non poſſunt cogi. l. cunctos populos, nu. 83. C. de ſum. Trin. in 2. lect. 12
iuriſdictionis fiſcalis ſi aliquis emerit reditus pro primo anno, & alius pro ſecundo, in primo anno eſt commiſſum delictum, ſed in ſecundo facta eſt condemnatio, ad emptorem primi anni cōdemnatio ſpectabit, cui ius erat acquiſitum. l. more, nu. 25. ff. de iuriſd. omn. iud. 79
iuriſdictiones fuerunt inuentæ de iure gentium, quia terminis Rex imponat iuriſd. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure, nu. 2. 9
iuriſdictionis appellatione intelligitur propriè de ordinaria. ff. de re iud. l. ait prætor, nu. 6. 148
iuriſdictiones diuerſas, an ſit licitum intentare, & in modo procedendi, puta iudex dicit, quòd procedit iure ordinario, & iure delagationis. C. de fur. l. ſi pecunia, nu. 28. 6
iuriſdictionis duo ſunt extrema. ff. ſi quis ius dicen. nō obtemp. l. omnib. §. is videtur, nu. 14. 105
iuriſdictionis mutare formam, vel iuri publico derogare nulli eſt permiſſum, de leg. 1. l. nemo poteſt, in 2. lect. nu. 2. 104
iuriſdictio delegata expirat delegātis morte re integra delegata. l. more. nu. 5. ff. de iuriſd. omn. iud. fol. 78. & ſupra in verbo Delegatus. 73
¶ Ius gentium, & naturale. Ius gentium quotuplex ſit, in l. ſi id quod. ff. de cond. indeb. nu. 2. 207
Ius gentium merum attenditur in teſta. militum, in rub. de acq. hær. nu. 15. fol. 51. & in l. Marcellus. ff. ad Trebell. nu. 17. 208
ius gentium attenditur etiam in conſtituto, in l. furioſo. ff. de re iud. num. 11. 154
¶ Ius publicum dicitur duplex. in rub. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 1. 113
iuri publico non poteſt pacto priuatorum derogari, in l. ius publicum. ff. de pact. num. 1. 103

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Iuri publico non potest renunciari, etiam cum iuramento. l. nemo potest, de leg. 1. in 1. lect. num. 28. fol. 100. & in 2. num. 42. fol. 105. & num. 61. fol. 106

¶ Ius ciuile & commune. Ius ciuile quotuplex sit, in repe. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. nu. 4. 15

Ius capitur multis modis, in l. ius plurib. ff. de iust. & iur. nu. 1. 19

Iuris appellatione venit, non solùm ius cõmune, sed etiã municipale, in l. omnes populi. ff. de iust & iur. n. 5. & 19. sed quid in dubio, n. 20. 16

Iuris appellatio intelligitur potius statutum, cum illud deroget iuri cõmuni, ibid. num. 15. eod.

Iuris appel. venit etiam consuetudinarium, in l. de quibus. ff. de leg 1. nu. 82. fol. 26. & in l. præscrip. C. si cõtra ius vel vtil. pub. nu. 14. & 17. 54

Iuris communis appel. licet propriè veniat ius ciuile, tamen etiam continetur ius gentium, in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. nu. 16. 16

Ius ciuile constat, aut ex scripto aut ex non scripto, in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. nu. 3. 15

Ius ciuile, an seruetur in iure cano. in verbo ius cano.

Ius commune potentius est quam siugulare, in l. huiusmodi. §. si Titio. ff. de leg. 1. nu. 19. 150

Ius commune est potentius quàm priuilegium militis. l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. nu. 12. 124

¶ Ius canonicũ. Ius canonicũ seruãdũ est ĩ foro ciuili, qñ tractat de peccato. in l. 2. §. ex plurib. ff. de acq. pos. n. 5. & ĩ l. 2. § genera e. ti. n. 18. 74

Ius cano. præualet iuri ciuili in materia iuramenti, in l. sacramenta pub. C. si aduer. vend. nu. 24. 136

Ius cano. seruandum est etiam in foro ciuili quando clare per illud reperiatur decisum. l. 2. eod. tit. in §. genera. nu. 22. fol. 47. & idem è contra. C. qui feud. dar. pos. nu. 37. 147

¶ Ius prætorium. Iuri prætorio qui renuntiauit, non intelligitur renunciasse iuri ciuili, in l. nec is. §. hæres. ff. de acq. hæred. num. 2. 78

Ius commune si contradicat iuri statutario, erit seruandum statutum, in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. nu. 10. 16

Ius strictum & priuilegium loquens in contractibus habet locũ in quasi contractibus, in l. more. ff. de acq. hær. nu. 41. fol. 70. & supra in verbo contractus, & distractus.

Ius singulare, & priuilegiatum, an facilius tollatur seu reuocetur quàm ius commune, in l. postquam. C. de pact. nu. 19. fol. 74. & in l. admonendi. ff. de iureiur. num. 7. 100

Iura duo vel statuta si reperiantur contraria præfertur magis speciale, in l. si Ruffinus. C. de test. mil. nu. 3. fol. 74. & in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de test. nu. 5. 107

Iura noua limita. disponentia inter liberos non procedunt inter parentes, in Auth. si qua mulier. C. de sacrosan. Eccles. nu. 34. 26

Iura communia quæ de consuetudine non seruantur pro nullis habentur, in l. si filius qui in potestate. ff. de lib. & posth. nu. 23. 171

Iura correctoria, debent strictè, & propriè intelligi, in l. Marcellus. ff. ad Trebell. num. 24. 208

Iuris apices non curantur in foro cõscientiæ. in rub. de acq. hær. n. 20. 57

Iura noua quantumcunque generaliter loquentia non intelliguntur loqui in casibus specialibus, in l. 1. ff. sol. matr. nu. 9. fol. 5. vnde non intelliguntur loqui in causa dotis, vt l. si constante, eod. tit. nu. 183. 43

Reliqua de extensione iurium in verbo Extensio. item de correctione. in verbo Correctio. item de interpretatione. in verbo interptetatio, & in verbo Lex, & in verbo Statutum, in rub. de statutis excludẽ. vel interpretandis item de renunciatione, in verbo Renunciatio.

¶ De iuribus. De cessione iurium in verbo Cessio.

Iura diuersarum personarum, quando consolidãtur in personam vnius, ille vnus potest quod poterant illi duo, attenta origine, in l. si mihi. ff. de leg. 1. num. 1. & 14. 38

Iura vendicari non possunt, in l. si grege. ff. de leg. 1. nu. 4. 50

Iura hæreditaria non possunt in alium transferri ex contractu, in l. 1. ff. de leg. 1. num. 97. 28

Iura pendentia ex test. tolluntur per diuisionem quando fideic. est purum. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 21. 188

Iura vtilia transferuntur excluforiè in emptorem hær. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 134. 185

Iura vtilia vel inutilia particularia qualiter differant, ibid. nu. 135. eod.

Iuri defuncti potest præiudicari per pactum, & sic per consensum, in l. is qui. ff. de acq. hær. nu. 25. fol. 75

Reliqua in verbo Renunciatio.

Ius superueniens test. post conditum test. non prodest legatario propter impedimentum regulæ cato. in l. seruum filij, de leg. 1. nu. 8. 83

Ius facilius de nouo quæritur per lit. contest. quam iam quæsitum retineatur. in l. si plurib. ff. de leg. 1. nu. 23. 60

Ius superueniens auctori meo, an mihi prodesse debeat, in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig nu. 37. 189

Ius aliquod quando deficit, an debeat agi ad illud quod deficit, an vero ad totum, vt illud quod deficit consequatur. ff. de verb. oblig l. Iul. §. qui fundum. nu 9. 207

Ius implendi conditionem non transit de persona defuncti debitoris, in eius hæredem. ff. de verb. oblig. §. Augerius. l. qui Romæ, nu. 1. 183

Ius nouum quo dicatur. l. hoc edictum. nu. 17. ff. quod quisque iur. 96

Ius non acquiritur alteri parti ex sola impetratione rescripti. l. si quis iniquum. nu. 12 ff. quod quisque iur. 97

Ius nouum vel antiquum si quis impetrauerit à iudice, vel officiali, vel Principe, fit retorquutio eiusdem contra eum. l. hoc edictum. nu. 7. ℘ quisque iur. fol 95 & in l. si quis iniquum. §. hæc pœna. eo. tit. n. 1. 98

Ius nunciãdi habere, & ius prohibendi qualiter differunt, vide. ff. de nouope. nun. l. de pupillo. §. si plurium. nu. 5. 18

Ius in specie debet esse potentius q̃ ius in genere, de leg. 1. l. cùm filiosa, nu. 55. fol. 32. & in l. q Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obl. nu. 4. 190

Ius offerendi, & implendi conditionem tacitam, quæ denotatur per ablatiuos in contractibus, mortuo promissore transit ad eius hæredes, ff. de pact. l. epistola. §. si inter debitorem. nu. 1. 209

Ius offerendi qñ sit necessarium, vel non, vide. C. 5. in vsib. feud. n. 65. 90

Ius optimum quando quis dicatur habere, & quando melius, & quando bonum tantum. ff. de reb. cred. super rub. nu. 16. 2

Ius pignoris non respicit propriè rem, sed personam, de leg. 1. l. si res obligata, nu. 6. 110

Ius primi decreti acquiritur quando quis est in conspectu rei cum nuntio. ff. de acq. poss. l. 1. nu. 97. 57

Ius pignoris quod est perfectè acquisitum creditori, non extinguitur licet domus hypothecata in totum destruatur, & reficiatur. ff. de leg. 1. l. si ita legatum. §. si domus, nu. 4. 114

Ius quod non impugnat sententiam, sed limitat, vel minuit executionẽ, potest opponi post sententiam, non solùm per viam exceptionis, sed etiam per viam petitionis. C. de colla. l. ea demum, nu. 8. 61

Ius quod quis acquirit ex sua opera, vel probitate, stabilius est quam illud ℘ acquirit ex persona alterius. de leg. 1. l. Iul. nu. 14. 28

Ius quæsitum facilius est cõseruare, quàm de nouo acquirere. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus, nu. 43. 200

Ius quando legatur, ℘ est in spe hominis, vel legis, tacita quædam inest conditio, si illa spes ad actum reducatur, de leg. 1. l. seruũ filij, n. 3. 83

Ius acquisitum tertio ex meo contractu, vel stipulatione non possum sibi auferre. ff. de verb. oblig. §. Flauius. l. qui Romæ, nu. 16. fol. 169. l. si reus. nu. 2. ff. de pact. 213

Ius aureorum non eximitur à iure reuerentiali. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. patronum, la 2. nu. 5. 111

¶ De iure accrescendi, & non decrescendi.

Ius accrescendi quando habeat locum, & quando non, in l. venia. C. qñ non peten. partes, nu. 113. 18. & 19. & quid requiratur, nu. 16. 19

De iure accrescendi in legatis, vide in verbo Legi. in rub. de iure accrescendi. in legatis.

Ius accrescendi an habeat locũ in emphy. vide in l si mihi, & Titio. ff. de verb. oblig. nu. 10. cum plu. seq. fol. 155. & in l. 1. C. quando non pet. par. nu. 43. fol. 22. & in l. re coniuncti. ff. de leg 3. nu. 224. 190

Ius accrescendi, an transeat ad emptorem hæredita an vero pertineat heredi, qui partem suam vendidit. l. post vend. C. de pact. nu. 7. fol. 73. & in l. 1. C. quando non peten. par. nu. 20. fol. 19. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 125. 185

Ius accrescendi quare introductũ fuit. in l. 1. C. qñ non pet. par. n. 12. 18

Ius accrescendi, an impediat successorium edictum de primo gradu ad secundum, ibid. nu. 24. 20

Ius accrescendi, an sit potentius transmissione, ibid. nu. 25. eod.

Ius accrescendi, an impediatur per tacitam subst ibid. nu. 27. fol. 20

Ius accrescendi habet locum nõ solùm in diuersis portionibus heredit. delatis diuersis hæredibus, sed etiã delatis vni tantum, in l. 1. C. quando non pet. par. nu. 11. 18

Ius accres. an habeat locũ vbi non est caducitas, ibi. nu. 36. cũ plu. seq. 21

Ius accrescendi vt locum habeat requiritur, ℘ illud quod accrescit sit omnino amissum, ibid. nu. 34. 21

Ius accrescendi, an procedat de voluntate defuncti. in l. 1. C. de test. militar. num. 5. 73

Ius accrescendi, an habeat locum in caducis, & pro non scriptis, in l. si duo patroni. ff. de iureiur. nu. 7. 83

Ius accres. quo casu dicat posse trãsmitti, ĩ l. 1. ff. de vulg. & pup. n. 63. 101

Ius accrescendi an locum habeat in substitutione, in l. cùm quidam. ff. de lib. & posth. nu. 5. 190

Ius accrescendi, ita competit in re certa sicut in quota, ibid. nu. 8. eod.

Ius non decrescendi habet locum inter coniunctos re, & verbis. l. planè. §. si coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 3. fol. 64. & in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 166. fol. 184. & nu. 196. 189

Quid in contractibus, in l. re coniuncti, de leg 3. nu. 97. fol. 183. & num. 150. fol. 187. & nu. 115. & in l. si mihi, & Titio. ff. de verb. oblig. num. 1. cum plurib. seq. 154

Ius non accrescendi habet propriè locum inter coniunctos re in proprietate. d. l. re coniuncti, num. 192. 183

Ius non diminuendi transfert partem repudiatam sine onere, ℘ propriè habet locum in disiunctis. l. re conioncti ff. de leg. 3. nu. 6. & 7. 177

Ius non diminuendi competens disiunctis competit eis inuitis. d. l. re coniuncti, num. 8. eod.

Ius non decrescendi in reali coniunctione, an impediatur per ius retentionis.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

tionis.d.l.re coniuncti,nu.149. 187
Ius non decrescendi quod causatur ex coniunctione reali,an habeat locum in contracti.d.l.re coniuncti.nu.150.& 151. eod.
ius non decrescendi an habeat locum quando legatum debetur de iure speciali.d.l.re coniuncti,nu.152. eod.
Ius accrescendi euanesit hæreditate adita d.l.re cõiuncti,n.221.fol.190
ius accrescendi seu non decrescendi, ꝙ causetur ex coniunctione non remanet penes hr̃dẽ scriptũ,sed coniunctos.d.l.re cõiuncti,n.13.178
Ius accrescendi habet locum in donationibus causa mortis prout in vltimis voluntatibus.l.sciiendum.ff.de leg.1.nu.20.fol.10.& l.re coiuncti.ff.de leg.3.num.251.fol.191.& in l.si mihi, & Titio. ff. de verb. oblig.nu.8.cum plu.seq. 154
ius accrescendi procedit immediate per legem, & non ex dispositione testatoris directa,in l.hæc verba.ff.de leg.1.nu.23. 11
ius accrescendi habet locum in coniunctis verbis tantum.l.si mihi & tibi.ff.de leg.1.nu.3. 38
ius accrescendi si quis aliquis consequitur quomodo dicatur illud consequi iure suo,& ex suo legato,d.l.si mihi & tibi,nu.7. eod.
ius accres. non habet locum quando pars legati conseruatur non de iure communi, sed de iure singulari, & sic ex priuilegio. d.l. si mihi & ibid.num.10. eod.
ius accrescendi an habeat locum in disiunctis,vide in d.l.si mihi,& tibi, num.11. eod.
iuri accrescendi non est locus qñ in collectiuis nominibus sit relictum legatũ alimentorũ.l.qui quartam.§.si quis vnã.ff.de leg.1.n.1.& 2.45
ius accrescendi non impeditur per taxationem, ibid.nu.3. eod. & in l.re coniuncti de leg.3.num.197.fol. 189
ius accrescendi impeditur qñ quis non admittitur ad partem,sed admitti speratur, & cessat quando coniunctus non est in rerum natura, & per solam spem impeditur.l.si duobus res.ff.de leg.1.nu.1. 45
ius accrescendi ad hoc vt habeat locum, requiritur ꝙ portio cohæredis funditus,& ipso iure deficiat, & an etiam impediatur solum ope exceptionis.l.si duobus reis, num. 2.fol. eod.& l.planè.§. si cõiunctim eod.titu.num.14.fol. 64
ius accrescendi accidit etiam inuito, & cessat quando substitutus venit expressa ex dispositione testatoris,& quid in legato.l.si duob.res.§. hæres.ff.de leg.1.nu.11.& 12. 46
ius accrescendi, in quib.casibus non habeat locũ hærede inuito, & tũc si pars cohæredis ad eum peruenerit tenebitur ad legatum, ibid.nu. 13.& in l,1.C.quando non pet.par.nu.41.fol.21.& in l.1.ff.de acquir. hær.num.19.cum seq. 58
ius accrescendi non habet locum inter venientes diuerso iure etiam in hæreditate.d.§.si coniunctim,num.11.fol.eod. & l.re coniuncti.ff.de leg.3.num.131.fol.185.& 211.fol. 190.& l. qui quadringenta.ff.ad Senatusconsul.Trebell.num.8. 206
ius accrescendi non habet locum si portio coniuncti de rigore iuris deficiat,licet de æquitate possit admitti.d.§.coniunctim,nu.14. 64
ius accrescendi causatur ex extremo inutili inter coniunctos.l.planè.§.si duobus.ff.de leg.1.nu.11. 66
ius accrescendi non habet locum in legitima filiorum, videlicet quando testator vnum ex filijs in re certa instituit, & alium exhæredauit rite.& rectè extraneo instituto hærede vniuersali.d.§.si duob. nu.24. fol.66.in l.re coniuncti.ff.de leg.3.num.241.& 244.fol.191.& an sit idem in patronis.in d.l.re coniuncti,ibid.eod.nu.242.& in l. re coniuncti 240. eod.
ius accrescendi non habet locum inter coniunctos coniunctione legali, in l.legatarius. ff.de leg. 1.nu. 3. fol.72.& in l. si fundum sub conditione.§.si seruo communi eod.tit.nu.1. 135
ius accrescendi non habet locum in pluribus hæredibus legatarijs, quorum vnus repudiat d.l.legatarius.nu.3. 72
ius accrescendi non habet locum postquam portio semel fuit acquisita, licèt posteà deficiat, præterquam in vsufructu.d.l.legatarius.num.5. fol.eod.& l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.220. 190
ius accrescendi nunquam habet locum in dominio directo, vel vtili ex acquisitorum resolutione. d.l.legatarius. ff. de leg.1. num. 6.fol.72. & d.l.re coniuncti. num.221. 190
iure accrescẽdi veniens,puta cohæres veniens ad partem cohæredis repudiatam,dicitur venire ex quasi substitutione, & tenetur ad legata relicta à cohærede.ff. de leg.1.l.licèt Imperator.nu.47. 30
ius accrescendi dicitur esse quædam tacita substi. l.re coniuncti. de leg.3. nu.127.fol.185.& num.155.fol.187.& in l.nec is.§.hæres institutus. num.30.fol.78.& l.huiusmodi.de leg.1 §.si Titio.& Meuio.nu.8.fol. 49.ff.de acq.hær.& in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.nu.54. 188
ius accrescendi habet etiam locum quando testator legat res alienas, in d.l.huiusmodi.§.si Titio,& Męuio.ff.de leg.1.nu.6. 149
ius accrescendi licet competat coniunctis, tamen quando testator viuens donauit alicui ex legatarijs rem aliquam ei legatam,& ille mortuo testatore repudiauerit legatum, tunc cum ille repudians iam esset factus dominus,non competet alijs ius accrescendi.d.§.si Titio,& Meuio,num.7. eod.
ius accrescendi non impeditur per naturalem obligationem. d. §. si Titio,& Mæuio,num.13. eod.
ius accrescendi non inducitur per verbalem coniunctionẽ in reb. prorsus diuersis.d.l.huiusmodi.§ quibus ita.ff.de leg.1.nu.1. 152
ius accrescendi si alicui obuenerit aliqua res prohibita alienari,ille etiã erit prohibitus alienare.l.filiusfa.§.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.n.70. 174
ius accrescendi habet locum in donatione imperiali facta duobus post iam quæsitum emolumentum vnicuique si vnus eorum decedat sine filijs masculis.d.l.re couiuncti,nu.223.& 221. 190
ius accrescendi quo ad integram commoditatem, an habeat locum inter duos fratres simul factos Marchiones, Duces, & Comites vnius prouinciæ.d.l.re coniuncti,nu.224.226. eod.
ius accrescendi quando habeat,vel non habeat locum in feudis. d. l. re coniuncti,à nu.224.vsque ad 234.& in l.si mihi, & Titio.ff de verb. oblig.num. 7.fol.154.& in l.filio quem pater.ff. de lib.& posth. num. 22.fol.192. & supra quæ diximus de emphy.
ius accrescendi, ꝙ etiam habeat locum post portionem acquisitam per integram restitutionem postea deficientem, & accrescit volenti. d.l. re coniuncti,nu.234. 190
ius accrescendi habet locum ex dispositione legis post acquisitionem perfectè factam, & similiter ex dispositione testatoris.d.l.re coniuncti,num.236. eod.
ius accrescendi habet etiam locum post acquisitionem quando hæres compellitur adire partem suam ad instantiam fideic. cui ob aliquam causam hæreditatem restituere non possit,ibid.nu.237. eod.
ius accrescendi sicut habet locum in querela, an eodem modo habeat locum in iure petendi supplementum legitimæ.l. planè. §.si duobus. ff.de leg.1.num.23.& d.l.re coniuncti,num.246.66. 191
ius accrescendi post acquisitionem habet locum in querela inofficiosi testamenti si in ea post agnitionem renuncietur.l. re coniuncti. ff. de leg.3.nu.238. 190
ius accrescendi post acquisitionem habet etiam locum in casu. l. si qua mulier.C.ad Tertul.vide ibid.nu.225.& nu.238. 10
ius accrescendi,an accrescat inuitis, an vero volentibus, & an accrescat cum onere,vel sine,& an trahatur etiam ad bona impuberis, cui erat coniunctus.d.l.re coniuncti,num.238. eod.
ius accrescendi transfert partem repudiatam cum onere suo, quod propriè habet locum in disiunctis.d.l.re coniuncti,nu.6. 176
ius accrescendi competens coniunctis in legatis, competit volentibus, sed in hærenibus competit inuitis.d.l.re coniuncti,nu.8. eod.
ius accrescendi an habeat locum inter plures dominos vnius serui cui factum fuit legatum dominis acquisitum.d.l.re coniuncti.n.51. 181
ius accrescendi non habet locum in legatarijs omnino disiunctis verbis,& portionibus,& sic omnino separatis, secus est in hæredibus nisi sit miles.d.l.re coniuncti,nu.112.& 117. 185
ius accrescendi habet locum in contractibus,in d.l. re coniuncti,n.115. fol.185.& in l.si mihi,& Titio.ff.de verb.obtig. nu. 1. cum plu. seq. fol.154.& in l.1.C,quando non pet par.nu.42. 20
ius accrescendi, an habeat locum in fisco hærede, in l. re coniuncti,nu. 119.vsque ad 122 fol.185. & nu.216.fol.185. 191
ius accrescendi habet etiam locum in hæreditatibus, & legatis ad pias causas.d.l.re coniuncti.nu.122. 185
ius accrescendi,an transeat ad successorem, & in emptorem. d.l.re coniuncti,nu.125. eod.
ius accrescendi transit ad vniuersalem successorem,ibi.n.123.& 143.eo
ius accrescendi competens coniunctis re tantum neminem eorum præfert alteri,vide in d.l.re coniuncti,nu.44. 186
ius accrescendi in verbali coniunctione videtur impediri per ius retentionis.d.l.re coniuncti,nu.149. 187
ius accrescendi ꝙ habet locum inter coniunctos verbis tantum, nõ habet locum in contractibus.d.l.re coniuncti,nu.150. eod.
ius accrescendi non habet locum in singularibus relictis, neque vbi legatum debetur de iure speciali contra voluntatem testatoris. d. l. re coniuncti.nu.177.178.fol. 188
ius accrescendi est potentius quam successorium edictum. d. l. re coniuncti.num.163. eod.
ius accrescendi non habet locum in casu alimentorum, & an idem sit in legato vestimentorum.d.l.re coniuncti,ibi.nu.174.& 175.fol. 188
ius accrescendi an habeat locum inter duos filios legitimatos. ibid. num.178. eod.
ius accrescendi,an competat pauperibus, vel similibus ad pias causas d. l.re coniuncti,nu.190. 189
ius accrescendi facit,quod portio accrescat portioni, & non personæ.d. l.re coniuncti,nu.193. eod.
ius accrescendi,an impediatur per verba taxatiua d.l.re coniuncti,n. eo.
ius accrescendi non habet locum in dispositionibus limitatis. d.l.re cõiuncti,nu.90.& in l.qui quartã.§.si quis vnam deleg.1.nu.3.fol. 45
ius accrescendi non habet locum quando quis perfectè non excluditur à parte sua,quia saltem sibi ex aliqua æquitate debetur.d.l. re coniuncti,ibid.num.200. 189
ius accrescendi non habet locum quando portio non deficit ipso iure, sed ope exceptionis,ibid.nu.201. eod.

Ius

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Ius accreſcendi non habet locum in ſubſtitutione fideicommiſſaria. d. l.re coniuncti,nu. 206. eod.

Ius accreſcendi an & quando poſſit prohiberi per teſtatorem, in d. l re coniuncti.nu.207. eod.

ius accreſcendi impeditur per dationem vulgaris ſubſtituti tacitè, ibid. 200 nu.& fol. & quid per expreſſim dationem ſubſtituti. vide in l. ſi poſthumus.ff.de lib.& poſth.num 3. & quid ſi ſubſtitutio ſit inualida. 34 nu.4 an & quando poſſit prohiberi per teſtatorem.nu 5. 184

ius accreſcendi non habet locum in diuerſis hæreditatibus,in d.l. re coniuncti,nu 212. 190

ius accreſcendi, an habeat etiam locum in hæreditate delata ab inteſtato,d.l.re coniuncti,nu. 217. eod.

ius accreſcendi in pœnis ceſſat.d l.re coniuncti,nu.219. eod.

ius accreſcendi,an habeat locũ inter plures filios natos ex diuerſis vxoribus,ſcilicet quod vno eorum repudiante,alij pariter admittantur.d. l.re coniuncti,nu. 248. 191

ius accreſcendi non habet locum in mortis cauſa capione,in d.l.re coniuncti.nu.252. eod.

ius accreſcendi habet locum in iuriſd ordinaria inter collegas, & an ſecus ſit in iuriſd.plurium delegatorum.d.l.re coniuncti, num.253.fol. eod.& in l.1.C.quando non pet.partes.nu.44. 22

ius accreſcendi habet locum in executoribus vltimæ voluntatis deputatis à teſtatore.l.re coniuncti.de leg.3.nu.254.& in l.1.C.quando non peten.part.nu.45. eod.

ius accreſcendi habet locum in vocibus morte,priuatione,vel ſuſpenſione.d.l.re coniuncti,ibid.nu.256. 191

ius accreſcendi non habet locum in plur ib.tutorib.teſtamentarijs,in d. l.re cõiuncti,nu.257.fol.eo.& in d.l.1.C.quando nõ pet.par.n.46. 20

ius accreſcendi non habet locum contractibus lucratiuis.d.l re coniuncti.num.259. eod.

ius accreſ.non habet locum inter fideicommiſſarium vniuerſalem,& legatarios,in l.qui quadringenta.ff.ad Senatuſconſul.Treb.nu.10.206

¶De iure patronatus.Ius patronatus etiam Eccleſ an tranſeat ad hæredes extraneos, & an poſſit cedi ſeu delegari, in l.1.ff.de leg 1.nu.69. 70.cum plu.ſeq.fol.6.& in l.ſi ita ſcriptum.§. teſt.ff. de lib.& poſthu. nu.5.fol.183.& in l.venia.C.de in ius voc.nu.2. 69

ius patronatus remanens teſtatori poſt manumiſſionem ſubrogatur loco dominij.in l.Stichum qui meus erit.ff.de leg.1.nu.24. 22

ius patronatus Eccleſię tranſit in filium,ſed filius viuo patre non poteſt præſentare,ſed eo mortuo tranſit ad extra. in l. Gallus.§.quidam rectè.ff.de lib.& poſth.nu.49. 206

ius patronatus Eccleſiæ, an legari, vel donari poſſit, in l.cùm reſponſo. C de leg.nu. 5. 187

ius patronatus,quod habetur in liberto non tranſit in fideicommiſſariũ reſtituta hæreditate,ſed remanet penes directum hæredem,de acquir. hær.l.pro hærede §.Papinianus, nu.15. 86

ius patronatus non tranſit ad hæredes extraneos, qui non ſunt hæredes ſanguinis,de lib.& poſth.l.ſi ita ſcriptum.§ teſtamentum,nu.4. 183

ius patronatus Eccleſiæ,an ſit indiuiduum.ff.de in ius voc.l.communis, num.1.& 2. 115

ius patronatus Eccleſiæ eſt tranſmiſſibile ad hæredes extraneos. l. 1. de leg.1.num.71. 6

ius patronatus, quod habet originem à facto patris debet poſſe auferri à filio in ſubſidium per creditores paternos,de acq. hær. l.pro hærede. §.ſi quid tamen,nu.12. 85

ius patronatus Eccleſiæ cui eſt relictum,non eſt honoratus cõmodo pecuniario,nec poteſt onerari fideic.de leg.1.l.cùm filioſam.nu.49.32

ius patronatus, quod hæres habet ex ſua perſona differt ab eo, quod habet ex perſona patris.l.1.de leg.1.nu.67. 6

ius patronatus poteſt eſſe apud plures inſolidum.ff.de acq.poſſ.l. poſſider.§.ex contrario,nu.84. 82

ius patronatus, qui habet in aliquo liberto non dicitur habere ius æſtimabile ff.de præſcrip.verb.l.naturalis.§.ſi ergo nu.1. 226

ius patronatus libertorum tranſit etiam ad hæredes extraneos,de leg.1. l.ſi fundum per fideicom.nu.24. 160

ius patronatus Eccleſiæ non confiſcatur in verbo Publicatio.

¶Iuſſus & delegatio qualiter differãt,vide in l.1.ff.de iur.om.iud.n.5.67

iuſſus iudicis,& teſt.æquiparantur,in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.n.158. in 2.lect. 176

iuſſus patris debet præcedere ad hoc vt filius poſſit optare, ſed an ſi ſequatur optionem poſſit poſtea ratificari,in l.Iul.ff.de leg.1.nu.9. 28

iuſſus facere vt habeat centum ſi ſit hæres ad quid teneatur, in l.ſi hæres. ff.de leg.1.nu.1. 126

iuſſus iudicis debet excuſare ab omni pœna,& à periurio,in l.ſi quis maior.C.de tranſac.nu.20.fol.119.& ſupra in verbo Auctoritas.

iuſſus proueniens ex cauſa de præterito trahitur retro, in l. ſi ſeruum.ff. ſi ex noxa.cau.aga.nu.3. 144

iuſſus magiſtratus ex cauſat à dolo.in l.ſi quis id quod.ff.de iuriſd.omn. iud.uum.33. 84

iuſſus non requiritur in aditione, quando pater eſt furioſus.l.qui in aliena.§.interdum,nu.13.ff.de acq.hær. 64

Item quando eſt inſtitutus ſub conditione,poteſt implere conditionem ſine iuſſu patris.d.§.interdum,nu.12. eod.

iuſſus non requiritur in filio milite, ſi eſt inſtitutus ratione militiæ.d.§. interdum,nu.14. eod.

iuſſus patris debet præcedere quando filius adit, vel repudiat hæreditatem,tamen ſi ſimul vno, & eodem contextu,pater, & filius adeunt,& repudiant dicitur iuſſus patris præcedere.l. ſi is qui. §. neque filius.ff. de acq.hær.num.12. 74

ius adeundi an reſidat in patre, vel filio. d. l. ſi quis mihi bona.§.iuſſum,nu.4.ff.de acq.hær. 91

inter iuſſum patris, & auctoritatem tutoris eſt differentia. l. ſi quis mihi bona.§.iuſſum, nu.6. & ibi multa ponit quando iuſſus debet præcedere,& quid de auctoritate tutoris nu.7. & 8. aſſignat rationem hinc inde,nu.33.& 34. 92

iuſſus patris ſi incontinenti interuenerit poſt aditionem filij,valet. d.§. iuſſum,num.22. eod.

iuſſus patris debet præcedere in aditione hæreditatis, quæ ſit ratio.l.qui in aliena.ff.de acq.hær.nu 8.& 23. 61

iuſſus finitur regulariter morte,ſicut mandatum morte mandantis. Itẽ non requiritur iuſſus patris putatiui in aditione hæreditatis filij. d.l. qui in aliena.§.1.nu.4.& 5. 62

iuſſus ſi præcedit aditionem,videtur acquirere iubenti,& ſi ſine iuſſu adiuit,videtur ſibijpſi acquirere.l. qui in aliena.§.1.nu. 7.& 11.ff.de acq. hæred. eod.

iuſſus de adeundo debet eſſe ſpecialis,ſpecificando hereditatem,quę debet adiri.l.ſi quis mihi bona.§.ſed vtrum,nu.2.ff.de acq hær. 93

In iuſſu non requiritur certa formalitas verborum, ſed ſufficiunt quæcunque verbà voluntatis,iubentis declarantia, quia de equipollentibus verbis idem eſt iudicium. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit.ff.de acq.hær.num.12. eod.

iuſſus de adeundo de inſtituto,an trahatur ad ſubſt.l. ſi quis mihi bona. §.ſi coram.ff.de acq.hær.nu 8. 94

iuſſus patris non requiritur in hæreditate caſtrenſi, cũ ipſe filius ſit pro patrefam.in d.l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum,nu.29. 92

iuſſus an inducatur per verba nunciatiua.d. §. ſed quid ſi mandanit,in l. ſi quis mihi bona.ff.de acq.hær.nu.13. 93

¶Iuſtitia & iuſta cauſa litigandi, an & qñ excuſet ab expenſis, & quæ ſint cauſæ iuſtæ,quæ excuſant,in l.properandum. §. ſinautem alterutra.C.de iud.nu.13.cum plu.ſeq.fol.153.& in verbo Expenſæ.

iuſta cauſa in Principe in dubio præſumitur, & iuſta cauſa dicitur ſola voluntas.l.quominus.ff.de flum.num.5.cum plu.ſeq.fol.163.& infra. in verbo.Princeps.

iuſta cauſa quando excuſet iudicem, in l.ſi conuenerit. ff. de re iudic. num.19. 172

iuſta vel iniuſta qualiter capiatur,in l.2.§.ex contraria.ff. de acquir.poſſ. num.21. 78

De iuſto metu ſeu timore,vide infra in verbo Metus,& in verb. Timor.

iuſtum pretium an debeat æſtimari per iudicem,in l.& ſi æquo.ff.de leg. 1.nu.2.fol.115.l.ſi domus.§.in pecunia.eod.tit.nu.12. 123

iuſta cauſa litigandi excuſat à culpa & mora, in l. ſi homo. ff. de re iud. num.1. 153

¶Iuſtitia,quid ſit, & vnde dicatur, in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum.ff.de leg.1.nu.31.fol.27.& in l.iuſtitia.ff.de iuſt.& iur.nu.1. 19

¶Iuxta.Hæc dictio quomodo capiatur,in l.nemo poteſt.ff. de leg.1.nu. 25.in 2.lect. 104

De litera k.

KALENDARIVM. Quid propriè dicatur, vide in l. diuortio.ff.ſol.matr.nu.6.§.ſi vir in fundo. fol.26

De litera L.

LABORARE. Laborare in extremis, quis dicatur, de lib.& poſth.l.omnibus.§.is vẽ.ff.ſi quis ius,dicen.n.10. 104

Laborantes in extremis, an poſſint facere aliquem contractum ſine præſentia ſuorum propinquorum. ff. ſi quis ius dicen.non obtem.l.omnib.§.is videtur.nu.11. eod.

¶Lacus licet ſit noſter, & à nobis poſſideatur,piſces tamen non dicuntur à nobis poſſideri,in l.2.§.Nerua.ff.de acq.poſſ.nu.12.& 13. 85

¶Laicus an clericum inſultatum defendere teneatur, in l. vt vim. ff.de iuſt.& iur.nu. 33.fol. 7. & ſupra in verbo Defenſio.

Laicus habet etiam priuilegium Eccleſiæ ratione communionis,in l.1. C.de tranſact num.1. 94

Laicus in quibus caſibus coram Epiſcopo conueniri poſſit, in l.ſi emancipati C.de colla.nu.13.cum ſeq. 70

Laici non habent poteſtatem ſtatuendi ſuper rebus Eccleſiæ, & latè infra in verbo Statutum,in rub. de ſtatutis perſonarum, & rerum Eccleſiaſticarum.

Laicus ſi fiat clericus perdit forum, non tamen ius, quod eſt ſibi quæſitum,in l.nemo poteſt,in 2.lect.ff.de leg.1.num.123. 108

Laicus

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Laicus si commiserit delictum,& formata in eum inquisitione, vel subsecuta condemnatione,efficiatur clericus,vel religiosus, per talē mutationem fori non impeditur iudex sæcularis eum punire, vide huius limitationem.l.cùm quædam,de iur.omn.iud.nu.11.& 12. 93

Laicus si commiserit delictum,& antequam citetur,vel aliter præoccupetur iurisdictio iudicis ingrediatur religionem,quid iuris.l.cùm quę dam,de iurisd.omn.iud.num.13. eod.

Laicus habens decimas in feudum ante Concilium Lateranense, non potest eas alteri in feudare.C.qui feud.dar.pos.nu.13. 244

Laicus tutus per statutum contra creditorem præscriptione triennij, si factus est clericus,an virtute istius statuti poterit se tueri in curia Episcopali,de leg.1.l.nemo pōt,nu.90.fol.103.& in 2.lect.nu.123. 108

Laici non admittuntur ad testimonium contra clericos in criminalib. quid si maleficium sit commissum in loco vbi non sunt nisi laici per quos probari potest,an admittantur contra clericum. C.de his quib. vt indig.l.talis de antiquo.num.9. 180

Laici statutum, quod coloni clericorum soluant pro his collectas, vel datia talia statuta ita non valent,quia tendunt ad damnum clericorū. C.de indi.vidui.l.1.nu.10.11.& 12. 195

Laici an possint esse delegati in causis cleriorum, in rub. nu. 8. de offi. eius cui mand.est iurisd. 51

Laicus vassallus Episcopi, an possit alienare feudum Episcopi in capitulum sine consensu ipsius Episcopi.C.de fideic.l.voluntas,nu.5.201

¶Lapilli & gemmæ non acquiruntur sola inuentione,vel solo visu nisi accedat naturalis apprehensio.ff.de acq.poss.l.1.nu.13. 52

¶Laudemium.Vide supra in verbo emphy.in rub.31.de Laudemio.

¶Laudum.Vide in verbo Arbiter,& in verbo Emologatio.

¶Legatum est donatio quædam testamento relicta,& de alia diffinitione vide,in l.1. de leg.1.nu.4.fol.4.& nu.51.& 52.fol.6.& in l.seruum filij.§.eum qui,eod.titu.num.2. 84

Legata propriè dicuntur,quæ fiunt in verbis dispositiuis, & communiter diriguntur ad honoratum,& sic ad legatum.l.1.de leg.1.nu.8. 4

Legatum an sit commercium quoddam & negotiatio. l. cætera.§.sed si quis,de leg.1.nu.11. 80

Legati appellatione, & fideicommissum, & donatio causa mortis continentur.l.1.de leg.1.nu.10.& 26. 5

Legatum dicitur ambiguum seu obscurum, in quo non cadit electio, sed declaratio.l.qui duos,de leg.1.nu.3. 49

Legatorū materia quare in tres libros diuisa, & in quo differant,in rub. de leg.1.nu.19. 3

Verbum lego de iure antiquissimo habet latissimā interpretationem, vt etiā cōprehendat,& institutiones directas,in d.l.1.de leg.1.n.14. 44

Quid hodie. Vide ibid.& nu.5.

Legata propriè dicuntur esse illa, quæ in testamento ab hærede relinquuntur.d.l.1.nu.52. 6

Legatum sicut non valet hærede non existente soluendo, ita nec fideicommissum particulare d.l.1.num.45. 5

Legatum in quibus casibus valeat,licet hæreditas non sit soluendo. d.l. 1.num.89. 6

Legata non debentur hæreditate non adita.l. serui electione, de leg.1 nu.9.fol.16.& l.quod si nulla,eod.tit.nu.2. 112.

Legata si debeantur ab inteſtato, an requiratur, ꝙ per venientes ab inteſtato adeatur hæreditas,ibid.in d.l.uemò,in 2.lect.nu.35. 105

Legata non debentur nisi adsit caput testamenti, & sic hæres.l.hæc verba.de leg.1.nu.3. 11

Quid si legata sint relicta per venientes ab inteſtato,vide in d.l.hæc verba,num.4. eod.

In legatis fit benignior interpretatio quàm in contractibus præsertim stricti iuris.l.serui electione.§.fin.de leg.1.nu.17. 20

Legata non sunt ita fauorabilia sicut institutiones.l.qui quartam, de leg. 1.num.7. 45

Legatum in dubio non interpretatur,vt omnimodo quo potest valeat. l.planè.§.si duobus,de leg.1.nu.8. 66

Legati vnitas non potest pro parte tantum acceptari.l. si ex toto.§.si ita legatum,de leg.1.nu.3.& 7. 26

Legatum ꝙ à principio non valet,non potest postea reconualescere,licet testator superuiuat, & cessat impedimentum.l. id quod apud hostes.de leg.1.nu.9. 27

Quid si cesset ex causa,quæ trahitur retro.l. seruum filij,eo.tit.nu.2. 82

Difficilius est legatum à principio nullum reconualescere, quàm irritare validum,in l.planè.§.quod si rem,de leg.1.nu.6. 64

Legati causam fuisse nullam, vel fuisse validam,& postea reduci ad nullitatem paria sunt,in l.si sic legatum.§.si mihi.de leg.1.nu.17. 133

Legatū non pōt incipere in eo casu,in quo finiretur si ante cępisset. ibi.

Legata inutilia non videtur confirmare prorogando testator hæredi diem solutionis legatorum.l.legata inutiliter,de leg.1.nu.5. 49

Legatorum inutilium si testator proroget diem solutionis hæredi, & dispositiuisset,ꝙ interim vsuræ præstentur,& sic esset diminutio simul cū augmento,tunc induceretur repetitio,& confirmatio inutilium.d.l.legata inutiliter,nu.18. eod.

Legatum non impeditur valere per regulam catonianam quando impedimentum verè suberat, sed iuris fictione fingitur non subesse.l.non quocunque.§.si ex bonis,de leg.1.num.1. 140

Legatum inualidum confirmatur per ius superueniens testatori in eius vita.l.quod in rerum.§.si vsumfructum,de leg.1.nu.7. 51

Legatum solum affert lucrum, & commodum alias nihil valet. l. cùm filiofamilias.de leg.1.nu.124.fol.36.& in l.apud Iul.§.si Titius,eod. tit.num.23.fol.74.& in l.si fundum sub conditione.§.si Titius, eod. titu.num.1. 138

Legatum factum extraneo,fit propter benemerita.d.l.qui filiabus,num. 32.fol.47.& in l.cætera.§.sed si quis,eod.tit.nu.13.& 14. 80

Legatum eatenus baberi dicitur ex causa lucratiua quatenus remanet deducto ære alieno,& expensis.l.non amplius,de leg.1.nu.2.& 3. 52

Legata vt plurimum fiunt propter benemerita, & propter affectionem. l.cætera.§.sed si qnis,de leg.1.num.13.fol.80.& in l.si domus.§.si fundus,eod.tit.uum.32. 125

Legatum vitiatur per maximam difficultatem, quæ cadit in quandam impossibilitatem.l.apud Iul.§.constat,de leg.1.nu.7. 76

Legatum, & res legata aliquando est idem. l.cætera. §. qui ab hostib.de leg.1.num.3. 82

Legatum obscurum declaratur ex septem coniecturis, & quæ sint illæ coniecturæ,vide in l.si seruus plurium.§.si numerus,nu.1.fol. 96

Legata facta per verba diffamatoria legatarij,qę descendunt ad aliquā speciem turpitudinis,non valent.l.turpia,de leg.1.nu.1. 97

Legatum non vitiatur per defectum conditionis inualidæ,ibid.

Lagata turpia quæ sint,vide,ibid.& l.3.ff.de lib.& posth.nu.13. 164

Legati annullatio dicitut pœna,vide in d.l.turpia,nu.2. 97

Legata facilius reuocantur quàm institutio hæredis. l. nemo potest. in 1.lect.de leg.1.nu.74. 102

Legati obligatio celebratur, & oritur ex quodam quasi contractu, qui celebratur mediante aditione hæredis.l.si ita legatum.§.illi, de lega. 1.num.12. 114

Legatum simpliciter factum in dubio intelligitur animo compensandi. l.huiusmodi.§.cum pater,de leg.1.nu.11. 146

Legata facta in testamento in quo est institutio inutilis facta de filio nō confirmātur si filius dicat nullum tanquam præteritus.l.Gallus.§. ille casus.limitatur,vt nu.Auth.ex causa.C.de lib.præter.nu.16. 115

Legatum factum filiæ à patre,an censeatur factum in causa necessitatis. l.Gallus.§.quidam rectè,nu.17.ff.de lib.& posth. 204

Legata an valeant vitiata institutione,secus in substitutione.l.3.§.fin. de lib.& posth.nu.9. 167

Legata magis dependent ab institutione quàm substitutio ab institutione.eod.§.fin.nu.12. eod.

Legatum factum simpliciter posthumo, an videatur solum primo esse legatum,an plurib.si nascerentur.l.placet,nu.19.de lib.& posth. 169

Legata,an tollantur per secundū testamentū inualidum facta in primo testamento valido.l.si filius,qui in potestate,nu.20.& 21.eo.tit. 171

Legatum quando censetur reuocatum per mutationem voluntatis testatotis,vel propter inimicitias superuenientes. l.filio quem pater. de lib.& posth.nu.7.& 9. 192

Legata quæ fiunt extraneis fiunt propter beuemerita, illa quæ fiunt filijs propter filiationem.l.Titius,nu.8.de lib.& posth. 193

Legatum rei propriæ non valet, tamen cuius seruo sic.l. Gallus de lib. & posth.num.12. 199

Legatum factum vxori,quicquid ad eam nomine dotis peruenit,expensæ in rebus dotalib.videntur remissæ.l.post dotem,nu.36.fol.mat. 53

Legatum vel fideic.quando censetur confectum post mortem,si dicatur det cum volet,vel voluerit.l.post dotem,fol.matr.nu.43. eod.

Legatum si relinquitur vxori donec vitam vidualem seruauerit pro tēpore currente in eius viduitate, an post mortem filij censeatur repetitum tale legatum à substituto.l.moribus,de vulg.& pupil.n.39.107

Legatum factum mulieri sub conditione si intrauerit religionem,nunquid sibi debeatur si intrauerit, & exiuerit ante annum professionis. l.in substitutione,eod.tit.nu.11.& 12. 138

Legatum dimidiæ partis hæreditatis,à nepote in potestate retento, alteri nepoti emancipato collatum in tempus pubertatis habet vim restitutionis.l.cùm ex filio,eod.tit.nu.1. 143

Legata relicta in secundis tabulis contribuuntur cum relictis ab eo instituto in primis tabulis, non autem cum relictis ab alijs.l. cohæredi. §.cohæres,eod.tit.nu.1. 146

Legatum vniuersale semper attenditur in eo, quod continet tempore mortis testatoris, non autem tempore facti testamenti.l.fructus, fol. matr.num.11. 19

Si eadem res legatur duob.vni in testamento patris, alij in tabulis pupillaribus,per secundum non censetur reuocatum primum.d. §. cohæres,num.6. 146

Legatum si fiat alicui de seruo cui eo.tpe fiat legatum libertatis,prælebit pro libertate legatū.l.seruum.§.Titius,de vulg.& pup.nu.9.158

Legatum si ex forma statuti per duos testes probari possit, ꝙ ita probari poterit eius reuocatio,in rub.de acq.poss.num.16.fol. 50

Legatum positum in voluntate hæredis non valet, & quid si fuit positū in voluntate legatarij,in l.si duo rei,de verb.oblig.nu.5. 202

Lega-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Legatum acquiritur abſenti, & ignoranti quamuis nemo pro eo acceptet, aut ſtipuletur. l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. nu. 23. fol. 179. & in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſuc. num. 316. fol. 132. & in l. cætera. §. ſed ſi quis. ff. de leg. 1. nu. 11. 80

Leg. tacitè relictum, an acquiratur ign. l. ſi pecunia. ff. de leg. 1. nu. 3. 134

Legatum vnius fundi generaliter factum, nec aliter declaratum, nunquid valeat. quid ſi relinquatur generaliter domus. in l. ſi ita ſtipulatus. ff. de verb. oblig. nu. 15. & 16. 161

Legatum factum tutori licet præſumatur factum propter onus tutelæ, tñ ſi ſit factū à patre filio dato tutori, pr̃ſumit factum pp filiationē, & coniunctionem ſanguinis. in l. q̃ dicitur, de verb. oblig. nu. 21. 204

Legatum factum ſi nupſerit, q̃ intelligatur de primis nuptijs, in l. ſi ſic ſtipulatus, eod. tit. nu. 4. 212

Legatum factum hoc modo. ſi talis conditio extiterit ex nunc lego Titio talem fundum. an legatario mortuo ante conditionis euentum tranſmittatur poſtea ad hæredes. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius, de verb. oblig. num. 3. 195

Legatum factum mulieri pro ea maritanda, an debeatur ſi eſt iam maritata. l. quo minus. de fluminibus, nu. 133. 191

Legatum fieri poteſt per relationem ad aliud, puta grauo hæredem dare ea, quæ manu mea ſcripta ſunt in ſchedula penes talem. l. ait prætor. §. ſi iudex de re iud. nu. 3. & 4. 149

Legatum annuum quando ſolui debeat, in l. 1. de iuſt. & iur. nu. 4. 3

Quando teſtamentum per querelam, inofficioſum pronunciatur, an corruant legata, in l. 1. de cond. cau. dat. nu. 6. 151

Legare vltra facultates ſui patrimonij, an poſſit quis. l. cùm reſponſo. C. de leg. nu. 6. 187

Legare rem ſeu vendere integro ſtatu, & legare fundum inſtructum, an idem importat. l. 1. C. de verb. ſign. nu. 4. 191

Legata facta multis perſonis laicis in teſtamento in quo eſt inſtituta hęres pia cauſa, & coram duobus teſtibus, an valeant, in l. hac conſultiſſima. § ex imperfecto. de teſt. nu. 10. 107

Legatum an computetur in quartā quæ debetur ex diſpoſitione. Auth. præterea. C. vnde vir & vxor, nu. 18. 52

Legatum quid importet ſi teſtator in teſtamento mandet vxorem honorificè debere tractari eodem modo, & forma quo ipſe faciebat dū viueret, quales veſtes ſibi debeantur. in l. 1. C. de leg. nu. 7. 183

Legatum ſi per teſtatorem pignoretur, vel hypothecetur, an per hoc reuocatum intelligatur, in l. qui poſt. C. de leg. num. 1. & an hæres luere teneatur. ibid. nu. 4. 184

Si mulier teſtatoris legauit domum, vel fundum alicui, & poſt teſtamē tum nubat, & det omnia ſua bona in dotem viro, an per hoc reuocatum intelligatur. d. l. nu. 2. eod.

In legato, an veniant fructus à tempore moræ. l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. num. 19. fol. 21

An in legato generali rerum veniat pecunia ſicut frumentum, in l. ſingularia. ff. ſi cert. pet. nu. 28. 34

An legata debeantur teſtamento minus ſolenni ſaltem in foro conſcientiæ. in l. 1. de cond. indeb. nu. 16. & 18. 169

Quarta quæ poteſt retractari de legatis naturaliter, an debeatur legatarijs, in quarta Trebellianica, ibid. nu. 19. & 20. eod.

Quando legata debeantur reſciſſo teſtamento. in l. ſi quid ex teſtamento, de cond. indeb. nu. 1. & 4. 171

Filia quæ recepit centum pro ſua legitima, poteſt petere augmentum ſuper excreſcentium facultatum patris, in l. quod ſeruius, de condi. cau. dat. num. 12. 160

In generali renunciatione facta de legatis omnibus, non includitur legatum dotis niſi nominatim exprimatur, ſicut nec legitima, in l. ſi quando. § & generaliter. C. de inoffi. teſt. nu. 5. 179

Legatum cenſetur fuiſſe legatarij à die hæreditatis aditæ, ſi fuit agnitū, ſi vero fuit repudiatum nunquam eius fuiſſe cenſetur, & idem in acceſſorijs rei legatæ ſeruat. l. ſi tibi homo. §. cū ſeruus, de leg. 1. n. 1. 155

Legatorum iura ſeu leges loquentes de leg. ſeu fideicommiſſis habent etiam locum in hæreditatibus. l. 1. de leg. 1. nu. 28. 5

Legati tranſlatio fit quatuor modis, in l. re coniuncti, de leg. 3. n. 25. 179

Legata in quo differant à fideicommiſſis.

Legatum quomodo diſcernatur à fideicommiſſo, in l. 1. de leg. 1. n. 1. e. 4

Legata ſunt adæquarta per omnia fideicom. quo ad ſex. d. l. 1. nu. 26. 5

Legata ſingularia non æquiparantur fideicommiſſis vniuerſalibus nec econtra. d. l. 1. nu. 30. eod.

Legatorum & fideicommiſſ. adæquatio, an procedat in correctorijs. d. l. 1. num. 43. & 44. 5

Legati ſingularis, & fideicommiſſi vniuerſalis differentias, in d. l. 1. à nu. 77. vſque ad nu. 99. fol. 7. & 8. 7

Legata & fideicommiſſa æquiparantur in perſonis relinquentium, in l. ſciendum, de leg. 1. nu. 1. 9

Legata olim non poterant relinqui niſi in teſtamento, non autem ab inteſtato, neque poſt mortem hæredis, neque à legatario poterant legari, ſecus in fideicommiſis, in l. 1. de leg. 1. nu. 11. fol. 4. & à num. 25. vſque ad nu. 40. fol. 4. & ſeq.

Quid de iure nouiſſimo vide. in d. l. 1. nn. 4. 13. 4

Legata fuerunt prius inuenta quàm fideicom. d. l. 1. nu. 11. 4

Legata & fideicommiſſa in quib. non æquiparentur, vide in rub. ad Senatuſconſul. Treb. in 1. lect. nu. 8. fol. 192. & in 2. lect. nu. 17. 196

Legata & fideicom. ſunt inter ſe diuerſa, & ſeparata. d. l. 1. de leg. 1. n. 1. 4

De verbis legati.

Legandi modus olim erat quadruplex. ſ. per vendicationem, per damnationem, per perceptionem, & ſinendi modū, & vide exempla, in l. 1. de leg. 1. num. 3. 4

Legata hodie quibuſcunque verbis fiant, valent. d. l. 1. nu. 4. eod.

Leg. poſſunt relinqui ſolo mutu. l. nemo pōt, in 1. lec. de leg. 1. n. 74. 102

Quid ſi nulla infirmitas impediret teſtatorem ad articulatè loquendū, in l. ſi quis in fundi vocabulo, de leg. 1. nu. 38. 14

Legans alicui hoc modo. do talem rem Titio. facit legatum propter illud verbum, do, in prima perſona prolatum, quaſi per teſtatorem ipſum directò detur legatario. l. ſi ita legatum, de leg. 1. nu. 2. 113

Legatorum verba enunciatiua de præterito non inducunt diſpoſitionem, de præſenti. d. l. ſi ita legatum, nu. 9. eod.

Lego verbum, coniungit verbaliter eos omnes, qui comprehenduntur ſub illo verbo lego. in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 78. 182

Legatum etiam fit per verbum fideicommitto, in rub. ad Senatuſconſul. Trebell. in 1. lect. nu. 5. fol. 192. & in 2. lect. nu. 6. 195

Legata nunquid poſſunt ſtare ſine teſtamento.

Legata ita relinquuntur in codicillis ſicut in teſtamento, vide in rub. de leg. 1. num. 2. 2

Legata an ſint acceſſoria teſtamenti, ibid.

Legata poſſunt ſtare ſine teſtamento, & poſſunt relinqui ab inteſtato, & in codicillis, & donatione cauſa mortis, vel aliter, ibid. nu. 7. & 9. 2

Legata non dicuntur propriè pars teſtamenti, ſed pars ſubiectiua, in d. rub. à nu. 5. vſque ad nu. 8. & 11. 2

Quid ſit pars ſubiectiua, ibid. nu. 7. 2

Legata nunquid corruant ſi teſtamentum non valet, vel ex eo non adeatur hæreditas, in d. rub. nu. 14. 2

Legata quæ fiunt in teſtamento ſunt acceſſoria teſtamenti, quia ſi non eſſet teſtamentum, non poſſent eſſe acceſſoria teſtamenti, & de alia ratione, in l. 1. de leg. 1. nu 52. in fin. 6

Legatum relictum in teſtamento, eſt relictum in magis ſolenni voluntate quam ſit codicillus. l. ſi ita ſit ſcriptum de leg. 1. nu. 29. fol. 44

Legata relicta in teſtamēto minus ſolēni, an debeantur legatarijs naturaliter. l. 1. ff. de cond. indeb. nu. 16. fol. 168

Legata hodie poſſunt directò relinqui in codicillis, in l. 1. §. hoc autem, in 1. lect. ad Senatuſconſul. Treb. nu. 22. 194

Qui & à quibus poſſit legari, & de legatis ad pias cauſas.

Legare poteſt pater cui vult, dummodo filio remaneat ſua legitima. l. Marcellus §. res quæ. ad Senatuſconſul. Trebell. nu. 17. 212

Legatum relictum à teſtatore, qui non eſt ſoluendo non valet. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio, de leg. 1. nu. 14. 93

Legatum vitiatur quando incertitudo cadit circa perſonas, & quid ſi cadat circa res, in l. legato generaliter, de leg. 1. nu. 29. fol. 72. & in l. ſi ita ſcriptum, eod. tit. nu. 35. 36. 44

Legatum factum duab. Eccleſijs ſimpliciter: puta Eccleſiæ. S. Mariæ cū ſint duæ, vel plures non vitiatur propter incertitudinem, ſed debetur pauperiori, & quando eſſet paritas Eccleſiarum, tunc Epiſcopus eliget. d. l. ſi ita ſit ſcriptum, nu. 37. eo.

Legatum ſi fiat Eccleſiæ ſitæ in confinio duarum diœceſum, quarta pars Epiſcopalis, quæ debetur de relictis factis Eccleſiæ debet eſſe communis, & diuidi inter vtrunque Epiſcopum. l. Titiæ textores, de leg. 1. num. 35. 69

Legatū ſi factum ſit alicui templo, & ſic conſuetudo ſit, q̃ dona fierent tēplo aut aurea, aut argentea tm̃, tunc teſtator præſumitur feciſſe illud ſecundum conſuetudinem. l. ſi ita ſit ſcriptum, de leg. 1. nu. 38. 45

Legato fundo fratrib. mendicantib. cum onere, q̃ ibi debeant cōſtruere locum ſui monaſterij, vbi morentur certi fratres, illud onus non valet, & an tale legatum valeat. l. apud Iul. §. conſtat, de leg. 1. nu. 18. 77

Legato ſi adijciatur tale onus q̃ non poteſt impleri, eo modo quo teſtator iuſſit, puta de conſtruendo monaſterium, in aliquo fundo, an valeat, & an tale onus debeat conuenire in aliam piam cauſam vt memoria, & ſalus animæ defuncti ſeruetur. in d. §. conſtat, nu. 19. eod.

Legatum factū Eccleſiæ, vel ad pias cauſas ſimpliciter de veſtib. vel re, quæ habet fines facto hominis, valet, etiam ſi in patrimonio teſtatoris non reperiatur, ſecus ſi fiat alijs perſonis. l. ſi domus. de lega. 1. num. 17. 120

Legato relicto Eccleſiæ ſub modo aliquid purè faciendi, ita quod erat neceſſaria cautio de modo implendo, ſi Eccleſia ſtetit per annos. 40. quod non obtulit cautionem, præſcriptum eſt iuri offerendi cautionem, & per conſequens iuri petendi legatum, tamen Eccleſia cogitur implere iuſſum teſtatoris, nec tamen ei aufertur legatum. l. huiuſmodi. de leg. 1. nu. 6. 142

Legatum relictum in vnam piam cauſam, poteſt conuerti in aliam piā cauſam cum auctoritate ſuperioris. l. ſi fundum ſub conditione. §. Stichum. de leg. 1. nu. 18. 136

Legata facta ad pias cauſas valent cum duobus teſtibus. in l. Marcellus.

ad

Reper. super Lect. D. Ias.

ad Senatusconsul. Trebell. nu. 36. 209
Quid si testator legauit vni coram duobus testibus, & grauauit eum de restituendo piæ causæ, vel pauperibus, an legatū sit pro non scripto, & an remaneat apud hæredem cum onere suo. ibid. eod.
legata ad pias causas non diminuunt legitimam filijs. l. si fundum sub conditione. §. Stichum. de leg. 1. nu. 6. 135
Quid in legato libertatis. in d. §. Stichum. nu. 6. eod.
legatum libertatis est fauorabilius quam piæ causæ. l. si cui legetur. §. hoc autem. de leg. 1. nu. 13. 92
legatum libertatis, quod dicatur ad piam causam. in d. l. si fundum sub conditione. §. Stichum. de leg. 1. nu. 5. 135
legatum libertatis non solùm diminuit legitimam filiorum, sed in totum priuat. in d. l. si cui legetur. §. hoc autem. de leg. 1. nu. 13. 92
legata ad pias causas patiuuntur primam diminutionem propter defectum facultatum, secundam autem defalcationem non patiuntur. l. si quis testamento. §. apud Iul. de leg. 1. nu. 1. 135
legatum ad pias causas quamuis nominatim relictum ab instituto, tamē censetur repetitum à subst. in l. licet Imperator. de leg. 1. nu. 38. 129
legatum relictum, vt restituatur hæredi suo nihil valet. l. si cui legetur. §. si Titio. de leg. 1. nu. 7. 93
legatum factum hæredi à semetipso, nihil valet. l. planè. §. si duob. de leg. 1. nu. 5. fol. 66. & l. filio pater. eod. tit. nu. 31. 158
legatum relictum hæredi valet, si alter hæres institutus est cum eo. tit. d. §. si duobus. nu. 7. 66
legatum minus valet, quando legatur à seipso sibi, quo casu semper est inutile, quàm quando alicui res sua legatur, quo casu potest valere, si viuo testatore eam alienauerit. d. §. si duobus. nu. 5. 66
legatum quando relinquitur vni ex pluribus hæredib. videtur legatū ab alijs cohērdib. non à semetipso, vt legatum valeat. d. §. si duob. n. 12. eo.
Si legatur omnib. hæredib. simpliciter, an debeat intelligi legatum ab vno alteri. d. §. si duobus. num. 15. eod.
legatarius pro parte, & pro parte hæres, potest repudiare hæreditatem, & acceptare legatum. l. qui filiabus § si vni. de leg. 1. nu. 1. 48
legatum factum hæredibus simpliciter, diuiditur inter eos pro hæreditarijs portionibus. l. planè. §. si duobus. de leg. 1. nu. 11. fol. 65. & l. seruus vni. §. si ex pluribus nu. 3. 115. eod.
legatum factum hęredi, & alij tertio, an & quando in totum accrescat illi tertio, nec hæres faciat partem, quia in eius persona non consistit legatum à seipso sibimet factum. in d. l planè. §. si duobus n. 2. & 5. 65
legata facta in testamento patris, & filij simul contribuuntur in computatione falcidiæ. l. planè §. si coniunctim. de leg. 1. nu. 10. 64
legata si relicta sint hæredibus institutis in testamento, in quo fuit apposita clausula codicillaris, si non valet iure testamenti, valeat, &c. & omnes repudiauerint hæreditatem, nunquid poterunt hæredes instituti virtute clausulæ codicillaris petere, & consequi ipsa prælegata à venientibus ab intestato? in l. filio pater. de leg. 1. nu. 13. 157
legato relicto ab vno ex pluribus hæredibus, si hīs erit illo non adeunte, an legatum debetur à cohærede. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 16. 10
Quid si ab vno sit nominatim relictum. in l. licet Imperator. de lega. 1. num. 34. & 47. 130
legatum dicitur esse nominatim ab vno cohærede quando relinquitur eius nomine proprio alias non d. l. hæc verba. nu. 18. 11
legatum relictum ab vxo ex hæredibus nominatim, licet non debeatur ab alio cui accreuerit portio, secus tamen est quando vnum legatum relinquitur à duobus nominatim, quia tunc vno repudiante debetur ab altero. l. si duobus res. §. hæres de leg. 1. nu. 9. 45
legatum in dubio potius præsumitur nullum, quàm hæres intelligatur grauatus ad aliquid redimendum, etiam si fiat coniunctæ personæ. l. quod In rerum. de leg. 1. in §. si vsumfructum. nu. 1. 50
legatum factum parti hæredum dispariter institutorum, intelligitur viriliter, & sic æqualiter, & non pro portionibus hæreditarijs. l. seruus vni. §. si ex pluribus. de leg. 1. nu. 4. 115
legatum factum duobus ex plurib. hæredib. dispariter institutis sine interpositione copulę, intelligitur pro portionibus hæreditarijs, & non viriliter. d §. si ex pluribus. nu. 6. eod.
legatum factū duobus ex plurib. hæredibus dispariter institutis p nomina propria sine interpositione copulæ, puta si ex eis hæredib. duo vocabuntur Titius, de diuersis familijs, & testator simpliciter dixit lego Titijs talem fundum, & sic nomine collectiuo, tunc admittuntur ad legatum portionibns hæreditarijs. d. §. si ex pluribus. nu. 7. eod.
legatum relictū à diuersis hæredib. perinde acsi relinqueretur in testamētis diuersorum, si hæredes grauati sunt insolidum. Idē si relinquatur alicui, vt filio, vel seruo. l. quid ergo. § si quis duos. de leg. 1. nu. 1. 97
legans diuersis hęredib. eandem quantitatem de decē, intelligitur multiplicare, vt viginti habere debeat. l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 47. 180
legatum relictum à substituto pupillari non euanescit quamuis legatarius interim poterit à pupillo instituto, & postea alienauerit. l. si à substituto. de leg. 1. nu. 1. 86
legata simpliciter relicta ab instituto intelleguntur repetita à substituto l. si seruus plurium. §. si hæreditatis. de leg. 1. nu. 2. 95
legata relicta ab inst. censentur tacitè repetita à subst. vulgari, nisi aliud ex coniecturis. appareat. l. licet Imperator. de leg. 1. nu. 1. & 15. 127
Legata repetita à substituto pupillari intelliguntur ab eo repetita etiā si succedat ex tacita vulgari comprehensa in expressa pupillari. l. si cui serui. §. si à filio. de leg. 1. nu. 4. 96
legata relicta, & repetita à substituto, qui succedit ex expressa pupillari, quando pupillus adiuit hæreditatem, & postea decessit, an substitutus habeat ipsa legata ex persona pupilli, an ex persona sua. d. §. si à filio. de leg. 1. num. 6. eod.
legatum relictum ab instituto, & intelligatur repetitum à subst. quando legatario relictum est quid diuersum à substituto. l. licet Imperator. de leg. 1. num. 21. 127
legans filiæ centum filio hærede instituto, & casu quo filius decedat legat eidē quinquaginta, instituto substituto hospitali si filius decesserit adita prius hæreditate, & filia habuit illa centum, an debeat iterū habere illa quinquaginta ab hospitali. d. l. licet Imperator nu. 20. eo.
legata relicta ab instituto nominatim, & censeantur repetita à substituto, vide in d. l. licet Imperator. nu. 30. & 31. 127
legatum alimentorum quamuis nominatim relictum ab instituto censetur tamen repetitum à substituto. d. l. licet Imperator. nu. 38. eod.
legatorum conditio apposita in institutione, non intelligitur repetita in substitutione nisi exprimatur. d. l. licet Imperator. nu. 43. eod.
legata non debentur, si hæres institutus, & substitutus omittat institutionem, & veniat ex substitutione, quod potest facere. d. l. licet Imperator. de leg. 1. nu. 56. 127
legatum ad substitutum pertinet eueniente conditione substitutionis in legato appositæ. l. si fundum sub conditione. §. Stichum. de lega. 1. num. 1. 135
legatorum repetitio facta à substituto pupillari habet locum, si legata non ceperunt deberi à pupillo instituto. d. l. si fundum sub conditione. §. si paterfamilias num. 1. 133
legatum relictum à substituto pupillari, si ab eo plus est relictum, tunc valet quatenus est in eo plus. d. §. si paterfam. nu. 1. eod.
legatum relictum ab eo, qui non fuit à testatore honoratus non valet. in l. si duobus. de leg 1. §. si hæres. nu. 2. 46
Quid si tale legatum sit coniunctim relictum etiam ab alio, qui sit honoratus, qui tenetur insolidum. ibid. eo.
legando quis prædium vni ex liberis quem hæres elegerit, tunc nec liberi electi, nec alij, si hæres non eligit, videntur habere causam ab hærede, sed à defuncto. l. si Titio. §. sicuti de leg. 1. nu. 7. 162
legata relicta ab hærede, qui mortuus est ante testatorem habentur pro non scriptis. d. l. licet Imperator nu. 48. 129
legata minus debentur ab hærede, qui venit contra voluntatem testatoris quam qui venit secundum ipsius voluntatem. l. re coniuncti. de leg. 3. num. 186. 188
legata corruunt, si hæres repudiat hæreditatem, si non esset alius substitutus. l. 1. de leg. 1. nu. 79. 3
legatum relictum à debitore creditori valet, licet nullum afferat commodum pecuniarum, sed solum commodum remissionis exceptionum, nec creditor propter istud commodum potest aliquo onere grauari in l. si creditori. de leg. 1. nu. 4. fol. 54. & in l. si sic legatum. §. si mihi eod titu. num. 10. 132
De legato facto creditori per debitorem habes latè in d. l. si creditor. de leg. 1. fol. 54
Debitor necessarius relinquens aliquid creditori in suo testamento censetur relinquere in compensa debiti. in Auth. præterea. C. vnde vir & vxor. nu. 20. & 22. vsque ad 25. 53
An voluntarius debitor videatur legare animo compensandi, an exercendi liberalitatem, in l. huiusmodi. §. cum pater. de leg. 1. n. 2. fol. 126. & num. 10. 146
legatum factum parti ciuitatis respicientis honorem, vel vtilitatem publicam valet, & à quo exigi possit. in l. si quis à filio. §. si parti. de leg. 1. num. 1. 58
legatum relictum parti ciuitatis, vt sectæ, an valeat. in d. §. si parti. num 6. eod.
legatum factum castro plurium dominorum, æqualiter pro dominica portione acquiritur. l. si seruus plurium. de leg. 1. 18
legata facta vicis ita valent sicut facta ciuitatibus. in l. si hæres. de lega. 1. num. 27. 126
legatum si fiat alicui collegio de re quam ipsi tenere non possint, non vitiatur, sed possunt illam capere, vt commutent cum alia re, vel vendant. in l. apud Iul. §. constat. de leg. 1. num. 37. 76
legato facto filiabus, an & quando veniat etiam posthuma. l. qui filiab de leg. 1. num. 8. & 23. & 24. & 29. 46
legatum relictum patri à filio hærede valet, sed si filius iussu patris adeat hæreditatem, efficitur inutile, & imputatur in falcidiam. l. à filio. de leg. 1. num. 1. 62
An tunc filius hæres detrahat à patre legatario falcidiam. in d. l. à filio num. 5. eod.
legatum factum filiofamilias post mortem patris acquiritur filio, etiam si filius non sit hæres patris, non autem acquiritur hæredi patris. l. si post mortem. de leg. 1. nu. 1. 116

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Legatum factum poſt mortẽ patris cenſetur conditionale. l. ſi poſt mortem de leg. 1. num. 2. eod.

legatum factum ſeruo non eſt factum domino, licet ex perſona ſerui acquiratur domino, l. legatum. de leg. 1. 33

legatum factum ſeruo cum patroni ſit niſi repudietur, attamen cum repudiatur patroni rẽ non fuiſſe apparet. l. legatum. de leg. 1. nu. 1. eod.

Ordo legatorum ſoluendorum relictorũ à ſeruo inſtituto, à dño & prius habetur ratio relictorum à ſeruo l. cùm filiofam. de leg. 1. nu. 70. 29

legatum factũ ſeruo proprio teſtatoris ſine libertate, nihil valet. l. planè. §. ſi coniunctim. de leg. 1. nu. 6. fol. 54 & l. ſeruo legato. eo. tit. n. 1. 117

legatum relictum vt reſtituatur ſeruo ſuo, nihil valet. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio dẽ leg. 1. nu. 8. 92

lega. factum ſeruo pignori ſpecialiter obligato nunquid valeat. in l. ſeruum filij. § ſi idem ſeruus. de leg. 1. nu. 4. 84

legatum ſeruo, acquiritur dominis pro dominica portione, l. ſi ſeruus plurium, de leg. 1. nu. 1. 95

leg. ab extraneo factum ſeruo alterius, an poſt mortem domini ſui pertineat ad hæredem domini. l. ſi poſt mortem. de leg. 1. nu. 5. 116

legato ſeruo proprio alteri poteſt teſtator ei legare, & dies ſecundi legati cedit ab adita hæreditate. l. ſeruo legato. de leg. 1. nu. 1. 117

Leg. factum ſeruo communi poteſt vnus ex dominis repudiare, & alter agnoſcere, pars tñ repudiata alteri dño agnoſcenti nõ accreſcit, ſed remanet penes hæredem. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi ſeruo communi. de leg. 1 num. 1. 135

legatum factum ſeruo proprio ſine libertate valet inſpecto iure naturali, ſeu iure gẽtium primęuo vnde oritur obligatio naturalis inter ſeruum, & hæredẽ. l. huiuſmodi. §. ſi Titio & Męuio. de leg. 1. n. 12. 148

legatum ſi fiat ſeruo plurium dominorum inducit coniunctionem legalem, & illi plures domini vocantur ad acquiſitionem legati facti ſeruo. l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 51. 181

legatũ in quibus perſonis nõ poſſit cõſiſtere. in l. cętera. de leg. 1. n. 2. 78

De rebus legatis.

Legans rem non ſolùm intelligitur legare ius quod habet in re, ſed etiã ius: ℘ habet ad rem: vnde videtur legatum nomen debitoris, & actio perſonalis. l. ſerui electione. §. cum fundus. de leg. 1. nu. 4. 19

Quid ſi tale ius conſiſtat ſolum in potentia, vel in habitu, vel in ſpe de futuro. in l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 10. 82

legare ius ſolum, quod habeat in re, vel ad rem, vel pro re quomodo intelligatur teſtator. in l. ſi res obligata. de leg. 1. nu. 4. & 5. fol. 109. vide ſeptẽ ampliationes, & limitationes. in l. ſi domus. §. ſi fundus. de leg. 1. nu. 9. 10. & 11. fol. 57. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita eod. tit. nu. 12. 133

legatum magis deficit ratione rei legatæ quàm ex parte perſonæ. in l. plane. §. ſi duobus. de leg. 1. nu. 14. 66

legatum rei non ampliatur per latiorem demonſtrationem confinium. in d. l. ſerui electione. in §. cum fundus. de leg. 1. nu. 7. 18

legatum propter quam incertitudinem vitietur. in l. ſi ita ſit ſcriptum. de leg. 1. nu 35. 36. & 37. 44

legare cenſetur teſtator in dubio res proprias, & non alienas, & ius ſuũ, quod habet in re quamuis ſiniturum morte, etiam ſi legatum reddatur inutile. l. gregè legato. de leg. 1. nu. 5. fol. 50. & l. quod in rerum. §. ſi vſumfructum. eod. tit. nu. 1. & 3 4. & vide. 8. 51

legata ſi ſunt particularia vnum non ſuccedit loco alterius, nec pretium ſuccedit loco rei. l. ſi gregè. de leg. 1. nu. 1. 50

legatum rei non extinguitur per translationem, & mutationem dominij ipſius rei legatæ factam à teſtatore, imò potius fortificatur. l. apud Iul. §. ſi Titius. de leg. 1. nu. 3. 73

legata re alicui, hæres tenetur ſoluere tributum pro tempore præteritõ: quid de collecta. in d. l. apud Iul. §. hæres cogit. n. 1. 2. 3. 4. & 6. 76

legata res, ℘ debeat dari per hæredem talis qualis eſt, quomodo intelligatur. d. §. hæres. nu. 6. eod.

legata res in ſpecie talis eſt præſtanda per hæredem qualis eſt tempore legati, non obſtante ℘ propter delictum, vel alteram cauſam ſit alteri obligata. l. ſi à ſubſtituto. § hæres. de leg. nu. 6. 86

legari poſſunt omnia regulariter, ſiue corporalia, ſiue incorporalia, niſi illa quæ ſunt ædibus affixa, & res propriè legatarij in quibus legatarij vſi fuerint legatum conditionale, & pendente conditione, ſeparentur, vel deſinant eſſe proprię legatarij. l. cætera. de leg. 1. nu. 1. 78

legari poſſunt ius agnationis, & libertas. d. l. cætera. nu. 2. eod.

legatum in quib. rebus non poſſit conſiſtere. vide ibid.

legata dicuntur poſſe fieri de omnibus, quæ non reperiuntur ſpecialiter prohibita, per quod cuilibet aſſerenti rem prohibitam legari incumbit onus probandi. d. l. cætera. nu. 3. eod.

Res prohibita legari directo modo, an poſſit legari per viã reſeruationis, & ſic indirecto modo relinqui. in d. l. cætera. § itẽ quæri. n. 10. 79

legatum principaliter, & ſecundario, reſpicit rem ipſam, quæ legatur, & quæ poteſt redimi, & præſtari quando eſt aliena, in l. apud Iulianum. §. conſtat. de leg. 1. nu. 1. 76

legatum non extinguitur per ſuperuenientiam alterius iuris. l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 17. fol 82. & in l. à ſubſtituto. de leg. 1. nu. 7. 86

Legatum factum de re per pronomen meum reſtringitur ad res teſtatoris. vide. ibid.

legatum rei non extinguitur ſi ſit mutatio de materia in formam, etiam multiplicem, vel ècontra: niſi teſtator voluntatem ſuam mutauerit. l. ſeruum filij. §. ſi pocula. de leg. 1. nu. 1. 84

legatum rei ſi deueniat ad caſum à quo incipere poteſt, non vitiatur. l. ſi à ſubſtituto. de leg. 1. num. 1. 86

legata res adita hæreditate fingitur vſque retro fuiſſe legatarij à morte teſtatoris. l. ſi hæredis ſeruus. de leg. 1. nu. 12. 90

Legatum nullam afferens vtilitatem, an valeat. in l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. de leg. 1. nu. 1. & 2. 92. & 93

legata fiunt irrita, ſi fiſcus occupat hæreditatem propter delictũ defuncti, nõ aũt hæredis. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi quis ante. de leg. 1. nu. 1. 92

Valet legatum, licet legatarius tantum ſoluat quantum valet legatum. in l. ſi res obligata. de leg. 1. nu. 12. & 13. 109

legatæ res ſi non reperiantur eſſe in patrimonio teſtatoris, vitiatur legatum, & quando procedat. in l. ſi ita legatum. de leg. 1. nu. 4. 113

legans decem Seio ex centum, quæ legauit Titio, non per hoc intelligitur legare centum Titio. d. l. ſi ita legatum. nu. 10. eod.

legatum ſimpliciter factum de re, quæ habet ſines non à natura, ſed facto hominis, valet, ſi in patrimonio teſtatoris reperiatur, aliàs ſecus. de leg. 1. l. ſerui electione. §. cum fundus de leg. 1. nu. 7. 19

legans rem in qua habet ſolum ius pignoris, intelligitur legare ſolum illud ius hypothecæ, ℘ habet, quam rem poterit legatarius retinere penes ſe in pignore, donec ſibi ſoluatur, & ſi hæres agat actione perſonali tenebitur poſtea legatarius quaſi ipſius dolo factum ſit vt legatum intereat. l. ſi domus. §. ſi fundus. de leg. 1. num. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20. 124

legata facta ſine expreſſione certæ quantitatis, non valent, excepto legato dotis. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg. 1. nu. 8. 132

legatæ res videntur extractæ de corpore hæreditatis. l. huluſmodi. §. ſi Titio & Męuio. de leg. 1. nu. 14. fol. 149

legans alicui res ſuas, intelligitur etiam legaſſe res obligatas pro tanto, ℘ non eſt veriſimile debitorem reluere. l. ſi res obligata. de lega. 1. num. 15. 109

legatum de rebus Eccleſiæ, an valeat quo ad eſtimationem. in l. apud Iulianum. §. conſtat. de leg. 1. nu. 44. 76

legatum rerum publicarum, ſeu earum, quæ ſunt ad vſum publicum principis deſtinatæ, an poſſit aliquo modo valere quo ad æſtimationem. d. §. conſtat. nu. 21. eod.

legatum hoc modo factũ, lego tibi decem, quæ Titius mihi debet, ſi Titius mihi nõ debeat, vitiatur. l. Stichũ qui meus erit. de leg. 1. n. 12. 21

legatum poteſt relinqui de eo, quod non eſt in rerum natura, ſed eſſe ſperatur. l. quod in rerum. de leg. 1. nu. 1. 50

legatum de eo, quod eſſe ſperatur dicitur conditionale de ſui natura, ſed quo ad tranſmiſſionem impediendam, reputatur purum. d. l. quod in rerum. num. 2. & 3. eod.

De legato rei communis cum alio.

Legatum rei, vel ſerui ſub conditione, ſi meus erit, valet ſolum quo ad partem teſtatoris quam habet communem cum alio. l. ſerui electione. §. Labeo. de leg. 1. nu. 3. 77

An ea q̃ ſunt cõia ŏprehẽdant in legato indefinito. in d. §. Labeo. n. 4. e.

legans rem quam habet communem cum alio intelligitur ſolum legare partem quam habet in ea, nec videtur grauaſſe hæredem in redimendo partem ſocij. d. l. ſerui electione. §. cum fundus. nu. 1. 19

legans rem communem cum alio, & poſt teſtamentum redimet alterã

legans rem communem cum alio, & poſt teſtamentum redimet alterã partem ſocij, an, & quando, & quomodo tota res veniat in legato. d. §. cum fundus. nu. 10. eod.

legare an intelligatur totum fundum, ſi habens communem fundum cum alio leget illum confinia eius nominando iuſtum. in l. 1. C. qui teſt. facere poſſ. num. 4. 85

lego communem, vel totum fundum, hæc verba faciunt, ℘ ſi teſtator habet ſolum partem fundi, altera pars veniat ab hærede redimenda. in l. ſerui electione. §. fin. nu. 24 de leg. 1. eod.

De re aliena legata.

legato facto de re aliena ſcienter, teſtator intelligitur velle ℘ hæres teneatur de cuictione, & ſic, ℘ eam redimat, & legatario tradat. l. ſerui electione. §. Labeo. de leg. 1. nu. 2. fol. 17. & l. ſi res oblig. eod. tit. nu. 2. fol. 109. & in l. ſi domus. § de euictione. eod. titu. nu. 28. 122

Legans fundum alicui, ſi ſciat eſſe alienum, hæres cogitur in totum redimere, alias in nihilo valeret legatũ. d. l. ſerui electione. §. cum fundus. nu. 25. fol. 20. & in l. ℘ in rerum. §. ſi vſumfructum. eod. tit. nu. 13. 51

Quid ſi teſtator habeat ius in re aliena per eum legata, ſed poſt mortem tranſitura ad alium. in d. §. ſi vſumfruct. nu. 11. eod.

legata ſcienter re aliena debetur legatario æſtimatio. in l. filiusfam. § dixi. in 2. lect. 169

legatum factum de re aliena omnino extinguitur, etiam quo ad eſtimationem ſi deſinat poſſe præſtari, ſecus ſi non deſinat poſſe præſtari, licet dominus illius rei nunc nolit alienare, quia tunc debebitur æſtimatio. l. ſi alienum. de leg. 1. nu. 1. 68

legatum an & quando conſiſtere poſſit in rebus alienis, licet cum difficultate haberi poſſint. in l. apud Iulianum. §. conſtat. numero 1. & ſeq.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

& ſeq. fol. 76
Leg. rei alienæ factum à ſciente licet de iure ciuili valeat, tamẽ ſecus eſt de iure canonico, ſiue ſit Eccleſiæ ſiue alterius. d. §. conſtat. nu. 44. 78
Legans rem alienam ſi in ea habeat aliquod ius videtur ſolũ legare ius,
Lquod habet in re, vel ad rem. l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 9. 83
egatum rei alienę factum à teſtatore ſciente ſemper valet vſq; à principio. l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 13. 83
Legans ignoranter rem alienam coniunctæ perſonæ intelligitur graua re hæredem, ꝙ eam redimat, & tenetur eam redimere. l. ſi res obligata. de leg. 1. nu. 7. & 2. 109
Legatum rei alienæ, & legatum rei obligatæ æquiparãtur, & quando hæres teneatur eas luere, & liberare. in d. l. ſi res obligata. nu. 2. & 7. eod.
Legata re aliena ab hærede redempta, & legatario tradita, & demum à legatario euicta, non tenebitur vlterius hæres legatario, ex quo ſemel exburſauit pretiũ, & duplici onere grauetur, ſed tenebitur cedere legatario actionem de euictione, quam habet contra venditorem, & quando nõ procedat. in l. ſi domus §. de euictione. de leg. 1. n. 29. 121
Legata re aliena ignoranter cõiunctę perſonę hĩs tenetur de euictione, & quando tale legatũ non valeat. in d. §. de euictione. nu. 30. eod.
Legata re aliena ſcienter non cogitur hęres eam redimere pro immenſo pretio, ſed iuſto. ſ. pro eo, quod iudex arbitrabitur, niſi ſemel potuit eam habere iuſto pretio, & tunc non poteſt, imò debet condemnari vltra veram æſtimationẽ ad intereſſe poſt moram. d. l. ſi domus. §. in pec. num. 12. 123
Si quis legauerit rem ſuam, vt alienam valet legatum, ſecus ècontra. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi Titius. de leg. 1. nu. 3. 138
Legata mihi re aſiena puta Titij, quæ eſt pignorata Seio, an hæres tenea tur redimere talem rem à domino, & etiam liberari à Seio habente pignus. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 4. 153
Quid ſi teſtator ignorabat eam eſſe alienam. ibid. nu. 7. & 8. eod.
Legatam rem etiam ſi fuerit aliena, an hæres teneatur facere accipientis, & ſic legatarlj taliter, ꝙ non poſſit ab eo euelli, & teneatur de euictione. d. l. ſi tibi homo. nu. 5. eod.
Legans rem meam alteri me expreſsè conſentiente cum ex hoc eſſet ſibi ius legandi quæſitum, ꝙ non poſſim per pœnitentiam illud impedire nec cõſenſum præſtitum reuocare etiam ſi teſtator ignoret rem eſſe alienam, dummodo conſentiens ſciat. l. ſi fundũ per fideicommiſſum. de leg. 1. num. 46. 159
Legatario an & quando competat actio ex teſtamento contra conſentientem teſtatori leganti rem ipſius conſentientis licet eo caſu tenea tur hæres teſtatoris ad legatum. d. l. ſi fundum per fideicommiſſum. num. 37. & 4. 5. eod.
Legando quis in teſtamento vni ex filijs fundum ſibi pignoratũ quẽ aſſerat ſe emiſſe à debitore, & debitor ſe ſubſcripſit in eo teſtõ tanqnã teſtis, an ſibi præiudicet. in l. ſi fundum per fideicom. nu. 43. eod.

¶ De legato debiti, & rei legatarij alteri obligatæ, vel pignoratæ, & de re bus legatarij eidem legatario legatis, & rebus legatis à legatario emptis, vel ex alia cauſa acquiſitis.

Legatum de eo, quod debeo ab aliquo teſtatore factum creditori meo valet, ſecus in debito proprio ipſius teſtatoris. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. de leg. 1. nu. 13. 118
Legando quis Sempronio decem, quæ Titio debet, valet legatum. l. huiuſmodi. 142
Legari mihi non poteſt res mea propria. l. ſi res obligata. de leg. 1. num. 23. fol. 110. & l non quocunque. §. ſi ex bonis. eod. tit. nu. 5. fol. 140. & in l. cætera. eod. tit. num. 13. 78
Legari mihi poteſt res mea ſub conditione ſi deſierit eſſe mea, & tamen ſi legatur ſimpliciter, non valet nec poſtea reconualeſcit propter regulã çatonianam. l. id quod apud hoſtes. de leg. 1. nu. 17. fol. 27. & l. cętera. eod. tit. num. 13. 78
Legatum mihi factum de re mea non valet ſi mea fuerat tempore legati tamen ècontra ſi tempore teſtamenti res non erat mea legatũ non fit inutile ſi poſtea efficiatur mea ex alia cauſa. l. planè. §. quod ſi rem. de leg. 1. nu. 5. 63
Libelli forma, quæ ſit quando quis conſecutus eſt rem legatam ex cauſa oneroſa, vel lucratiua, & habet onus annexum, & vult agere ad ęſtimationem rei legatæ. in d. §. quod ſi rem. nu. 9. 64
legatarius quando rem ſibi legatam valentem viginti emit pro decem poteſt petere, & conſequi ab hærede ſolum illa decem, quæ ſibi abſunt, & non viginti. d. § quod ſi rem. nu. 8. eod.
legatum factum alicui de eadem re debita ipſi legatario ex ſtipulatione ex cauſa lucratiua ſemel tantum debetur. l. huiuſmodi. §. ſi Sempronius. de leg. 1. num. 2. 143
legatum mihi factum de re mea poteſt valere quando res non erat mere irreuocabiliter mea. l. apud Iul. §. ſi Titius. de leg. 1. nu. 1. 2. 73
legans vaſſallum ſibimet vaſſallo videtur ſibi legare liberationem à iure vaſſallagij. l. cætera. §. ab hoſtibus. de leg. 1. nu. 2. 82
legari mihi poteſt res mea quando non eſt plenè mea, ſed deficit mihi ali quod ius, quod habet legans, & quid ſi erat alteri pignorata, vel poterat auocari, vel fiat legatum ſub conditione. in l. ſi domus. §. ſi fundus. de leg. 1. nu. 2. fol. 124. in l. ſi tibi homo. eod. titu. nu. 1. 153
Legari mihi poteſt res mea tanquam non mea, quæ poteſt à me auocari. l. nõ quocunque. §. ſi ex bonis. de leg. 1. n. 6. l. ſi tibi homo n. 12. 140
Legatum factum mihi de re mea, quæ debet ius ſeruitutis alteri nõ valet quamuis illud ius mihi abſit. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 21. 153
legans mihi rem meam alteri obligatam intelligitur legaſſe, ꝙ hæres teneatur eã indiſtinctè luere. l. ſi res obligata. de leg. 1. n. 7. 9. 17. 20. 109
Legatum mihi factum de re mea, quam alteri debeo actione perſonali, an valeat. in d. l. non quocunque. in d. §. ſi ex bonis. nu. 3. 140
Legatum factum debitori de re obligata videtur ſolum legati liberatio ab hypotheca. l. ſi tibi. homo de leg. 1. nu. 9. 153
Quid ſi teſtator ignorabat rem eſſe debitoris. 10. 154
legans mihi ſimpliciter rem meam mihi pignoratam quam habet in pignore, an in dubio cenſeatur ſolum mihi legare liberationem pignoris, & nõ remiſſionẽ debiti principalis. l. ſi tibi homo. de leg. 1. n. 16. e

De legato rei teſtatoris alteri pignoratæ, vel obligatæ.

Legato facto alicui de re pignorata, an hæres teneatur eam luere ſeu redimere, non autem legatarius. & l. apud Iul. §. hæres cogitur. eod. titu. nu. 2. fol. 75. & l. ſeruum filij. §. ſi idem ſeruus. eod. titu. nu. 5. 84
Legatam rem, quæ eſt pignori obligata hæres tenetur in trib. caſib. eam liberare, & qui ſint iſti caſus. in l. ſi res obligata. de leg. 1. nu. j. 2. 6. & 9. & nu. 20. 22. & 26. fol. 109
Si legatarius luat rem ſibi legatam, an & quando ei competat actio ex teſtamento, & quando ei à creditoribus cedendæ ſint actiones contra hæredẽ, vel exceptionis, vel officio iudicis. l. ſi res obligata. de leg. 1. & num. 22. eod.
Legans rem ſuam alteri obligatam non videtur legare tale. ſ. ius luendi, quod habet, ſed hæres in tribus caſibus tenetur eam liberare, vt ibid. nu. 2. 4. 6. 26. 15. 17. eod.
Legatam rem in teſtamento, ſi teſtator poſtea pignorauit non intelligitur legatum reuocaſſe, imò hæres tenetur eam luere, & liberare, niſi ſit pignorata pro tanto qnantum valet, quia tunc cenſetur alienata. d. l. ſi res obligata. nu. 14. & 20. eod.
Legans rem ſuam propriam alteri pignoratam quare intelligatur grauare hæredẽ de liberando pignus, non autem intelligatur legare ſolum ius, quod habet. in l. ſi domus. §. de euictione. de leg. 1. nu. 26. 121

De legato rei teſtatori debitæ.

Legatum poteſt relinqui ab omni debitore teſtatoris, & vide limitationes. in l. ſi pecunia. de leg. 1. nu. 8. 134
Legatum de re aliena teſtatori debita ex contractu ſi fiat alicui videtur teſtator legare actionem quam habet ad ipſam rem quam hæres cedendo liberatur, & quando cogatur hæres agere contra debitorem. in l. apud Iul. §. ſi Titius. de leg. 1. nu. 20. 21. 74
Quid ſi debitum ſit alternatiuum. in l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. de leg. 1. num. 1. & 10. 132
Legatum ſi fiat ſimpliciter alicui de re teſtatori debita ex contractu nõ obſtante tali legato, illa res poteſt ſolui hæredi nec legatum extinguitur. in d. l. apud Iul. §. ſi Titius. nu. 25. 74
legans rem ſibi debitam non cenſetur legare expreſsè nomen debitoris. ibid.
Licet ex cauſa legati rei debitæ teſtatori nõ teneatur hæres præſtare expenſas litis pro recuperanda re, tamen tenetur pręſtare expenſas, quę requiruntur faciendo ceſſionem, puta ſoluendo gabellam pro ceſſione. d. §. ſi Titius. nu. 28. & 29. eod.
legatum nominis debitoris, an extinguatur, ſi debitum fuit à teſtatore exactum. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. de leg. 1. nu. 13. 81
Quid ſi legatur illud quod debetur teſtatori, & teſtator viuens exigat. in l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg. 1. nu. 17. 133
Legatum chirographi, & nominum debitorum ſeu contractus continet ſubſtantiam debiti, & debent cedi iura legatario. l. ſeruum filij §. eum, qui chirographum. de leg. 1. nu. 1. 2. & 3. 84
Legans librum ſeu codicem rationum, intelligitur legare debita, & credita in eo deſcripta. d. §. eum, qui. nu. 3. eod.
legatario nominis debitoris ſufficit, ꝙ hæres cedat actionẽ, & cuius ſumptibus detur inſtrumentum debiti legatario. in d. §. eum, qui. n. 10. eo.
Legato facti alicui de eo, ꝙ Titius debet teſtatori expreſſa certa quantitate videtur legatum nomen debitoris, & ſic actio contra illum tertium vnde hæres liberatur cedendo eam contra ipſum, qui ſi nihil debeat legatum non valet, & quis teneatur tunc ad expenſas litis. in l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg. 1. nu. 4. & §. ſeq. nu. 8. 132
Legans vnum debitum duobus videtur vni legaſſe liberationem, & alteri quantitatem. d. §. ſi mihi. nu. 12. eod.
Legata quantitate relicta debitori, quæ ſola erit in hæreditate, quæ erat puta. 400. ex illis ſi legarentur alij centũ, an tunc debitor liberetur in totum, an alius legatarius habebit partem. l. ſi quis teſtamẽto. §. apud Iul. de leg. 1. num. 7. 135
Creditori ſi quis legauerit, quod ei debet valet legatum, ſecus in legato proprij teſta. in l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. ff. de leg. 1. nu. 16. 133
Creditor ſi legat fundum ſibi pignoratum vni ex filijs quem dixiſſet ſe emiſſe à debitore non præiudicat debitori. in l. ſi fundum per fideic. ff. de leg. 1. num. 37. & quid ſi debitor ſe ſubſcripſit in tali teſta. tanquam teſtis. eod. num. 161

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

eagns alicui illud quod talis legatarius aliquando debuit ipſi teſtatori, ſi teſtator ſciuit debitum non ſubeſſe, valet legatum ſi ille legatarius antea fuerat debitor,& ante teſtamentum ſatisfecit.in d.l.ſi ſic.legatũ. in §.ſi mihi nu.13.& 14. 132

legatum eius quod erat debitũ à duob.reis debendi,ſi relinquatur duob. ſeparatim, teneretur hæres vni cedere actionem, & alteri æſtimationem ſoluere, acceptilatione tamẽ facta per teſtatorem vni ex reis debendi vtriuſque legatum extinguitur.l.non quocunque. §.qui Caiũ. de leg.1.nu.1.4.8.3.7.8. 141

An extinguatur per ſolutionem eius rei.ibid.nu.11. eod.

legari poteſt hypotheca ſine principali debito.in l.ſi domus.§.ſi fundus. de leg.1.nu.15. 124

De legatis factis creditori.

legatum ſi relinquatur creditori per fideiuſſorem de eo, quod ei debet, vel legatarium grauat eidem ſoluere ex tali legato agit debitor, & hæres fideiuſſoris.l.ſi fideiuſſor.de leg.1.nu.2.3.5.& 4. 93

legatum creditori de re debita eidem facto non animo compenſandi, ſed animo duplicandi,non valet. l.huiuſmodi.§. ſi Sempronius.ff. de leg.1.num.3. 143

An & quando legatum factum creditori valeat, vel non, vide ſupra in rub qui & à quibus legari poſſit in medio 3.col.& ſupra.in rub.de legato debiti,&c.

De legatis quantitatis.

Quantitas eadem ſi legetur eidẽ perſonæ ſub diuerſis orationibus,auferetur quantitas multiplicata.in l.ſi quis teſt.ff.de leg.1.nu.1.4.& 5. 154

Quantitas ſi legetur duob.ſub ea.oratione,non cenſetur legata cuilibet inſolidum,ſed vna inter ipſos diuidenda. in l. ſi quis teſt.ff.de lega.1. num.3. eod.

legata quantitas debet præſtari per hæredem vbi petitur.in l.cùm res.ff. de leg.1.nu.15.& 16.17.& 18. 89

Quantitas expreſſa in legato minuitur propter cauſam adiectam. in l. huiuſmodi.§.cum pater.ff.de leg.1.nu.18. 147

legato certæ quantitatis facto ad pondus, non dicuntur eſſe tot legata quot pondera, ſed dicitur vnum legatum propter vnum nomen numerale.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.de leg.1.nu.13. 26

legatum de eo,ꝙ conſtat pondere,numero, vel menſura factum, ſi non legatur ſimpliciter,ſed prout eſt in certo loco, tunc iudicatur,vt ſpecies,non vt quantitas.l.talis ſcriptura.de leg.1.nu.1.& 7. 56

legatum quantitatis,vt ſpeciei iudicatur, vt ſpecies.l. ſi ſeruus plurium. §.ſi numerus.de leg.1.nu.1.& 6. 95

legatum quantitatis ſicut cenſetur teſtator multiplicare voluiſſe propter pluralitatem perſonarum à quib.relinquitur, idẽ debet eſſe propter pluralitatem perſonarum quibus relinquitur quantitas. l. ſi plurib.de leg.1 num.9. 59

legata ſpecie vni,& alteri quantitate & in hæreditate non ſit niſi illa ſpecies,an legatarius ſpeciei illam habere debeat, & legatarius quantitatis nihil in l.ſi quis teſtamento §.apud Iul.de leg.1.nu.7. 135

legatũm quantitatis dicitur legatum generis,vide ibid.nu.9. eod.

legatum ſi eſt quantitatis,& in hæreditate ſit tantum vna ſpecies, quod non tranſeat aliquod ius in re in legatarium.in d.§.apud Iul.n.7. eo.

legatum quantitatis debitæ,& legatum quantitatis ſimpliciter, ꝙ differant.in d.§.apud Iul.num 9. eod.

legatum trecentorum aureorũ ſoluendorum in trib.terminis aliter non diuiſa quantitate, intelligitur æqualiter. i. ꝙ centum debeat ſolui in quolibet termino l.legata inutiliter.§.in legato.de leg 1.nu.5. 49

De rebus ſimpliciter, vel in genere legatis.

legato generis ſubalterni,& ſic quando legatur incertum de certis, electio eſt legatarij, & quare non videatur legatum minimum. in l. qui duos.de leg.1.num.1.& 2. fol.49.& in l. ſi ita ſit ſcriptum.de lega. 1. num.19. 44

legato generis relicto in dubio electio eſt legatarij, vt eligat mediocre, & qualiter procedat.in l.legato generaliter.de leg.1.nu.1.& 2.3. 70

legatum lancis generaliter factum,an debeat per hæredem declarari,vel potius ſtet in electione legatarij. in d.l. legato generaliter. de lega.1. num.9. eod.

legatum animalis generaliter factum nunquid iudicetur inutile, vt per datione muſcæ poſſit hæres à legato liberari d.l.legato generaliter. num.115. 71

legatario quare in legatum generis de reb. alienis factũ,non cõpetat electio,& in reb.teſtatoris ſic,vide in d.l.legato gñaliter.nu.19.& 24. eo.

legatum in genere factum reſtringitur ad ſpecies, vel corpora illius generis,quæ teſtator habet in patrimonio. d. l. legato generaliter. num. 24.& 25. eod.

legatum generis requirit indiſtinctè hæredem teneri de euictione, & ita ꝙ res fiat accipientis.l.ſi domus.§.de euictione.de leg.1.nu.7. 121

Leg.generis non continet,vt de ſanitate caueatur, ſed de euictione tantum,leg.vero ſpeciei neutrum continet.l. ſi à ſubſtituto.de leg.1.nu. 9.& 10 § hæres. 87

Legatum generis, vel quantitatis debet præſtari in loco vbi petitur. l. cùm res.de leg.1.nu.24. 89

Lega. generis ſi fiat Titio de. 10. ſeruis in genere, deinde teſtator leget alios 10.ſeruos Seio, tunc primô Titius eliget,& reliqui ſerui. 10.vel pauciores,ꝙ ſupererunt debentur Seio.l.ſi ita legatũ.de leg.1.n.7.113

Legatum generis dat electionem legatario, qui eligit mediocre in his quorum indiuidua habent fines à natura,ſecus in his, quæ habent fines per artem,& ſic mediante facto hominis, & quare. in l.ſi domus. de leg.1.num.19.20.21. 120

Legatum illorum centum,quæ apud me depoſita ſunt,in dubio,videtur eſſe de pecunia in genere, non autem in certa ſpecie.l.talis ſcriptura. de leg.1.num.16. 55

legatum eiuſdem generis ſi ſæpius eidem relinquatur in eodem teſtamento,ſæpius debetur ſi voluntas teſtatoris accedat. l. planè. §. ſi eadem,de leg.1.num.7.& 8. 62

legatum non vitiatur propter incertitudinem,ſeu obſcuritatem rei legatæ,qñ apparet, ꝙ teſtator ſenſit de certo per expreſſionem proprij nominis.l.ſi quis à filio.§.ſi quis plures.de leg.1.nu.1.2.& 3. 58

legatæ rei electio ſeu declaratio eſt hẽdis,ſi teſtator ſenſit de certo,& nõ apparet de quo,vide in l.apud Iul.§.hæres cogitur.de leg.1.nu.9. 75

legatum nauis ſi fiat alicui,ſimpliciter, & teſtator reliquit plures naues, electio erit hæredis,& quid ſi reliquit vnam tantum,& quid ſi nullas. in l.ſi domus.de leg.1.nu.5.9.& 8. 119

De ſpecie legata.

legatum ſpeciei ſæpius repetitum,& relictum eidem in eodem teſtamento ſemel tantum debetur.l.planè.in §.ſi eod.nu.1.2.& 6. 62

Quid ſi à duobus teſtatoribus relinquatur,vide l.planè.nu.2. 61

legata ſpecies debet præſtari in loco vbi eſt relicta. in l. cùm res.de lega. 1.num.10. 89

legata ſpecies ſi culpa hęredis non apparet,eſtimatio debetur,alias cauet de reſtituendo cum ad eum peruenerit,& ſi hæres eſt in culpa, an debeat peti æſtimatio,& non res.in d.l.cùm res.nu.25. 99

Translatio ſpeciei legatæ facta ab hærede ſine eius dolo, vel culpa nocet legatario,vt in loco in quo nunc eſt debeat peti,non autem in loco in quo erat tempore mortis teſtatoris.d.l.cùm res.nu.23. eo.

Quid ſi translatio ſit facta ad locum longinquum,vide ibid.

Si in hæred.ſit vna ſpecies tantum,quæ fuit vni legata, & ſic lega.quantitas alteri, an legatarius ſpeciei illam habere debeat, & legatarius quantitatis nihil.vide in l.ſi quis teſtamento.§.apud Iulianum.de leg num.7. 135.

legatum ſpeciei duplicationem non recipit.vide in l.huiuſmodi.§.ſi Sẽpronius.de leg.1.nu.5. 144

legatum ſpeciei non continet, vt de ſanitate nec de euictione caueatur. l.ſi à ſubſtituto.§.hæres.de leg.1.nu.1. 86

legata ſpecies debet dari talis qualis eſt,niſi aliud ſit expreſſum, & ſi dubitatur,an res legata ſit in rerum natura hæres debet cauere de perſequendo,& reſtituendo cum inuenerit.l.ſeruo legato. §.ſi fundus.ff.de leg.1.num.1. 118

legatum pecunię ſi relictum ſit vt ſpecies,non poteſt aliud pro ea ſolui. l.talis ſcriptura.de leg.1.nu.12. 56

De legatis alternatiuis.

legato alternatiuo facto, quælibet ſpecies eſt in obligatione, & quælibet poteſt peti.l.ſerui electione electi.de leg.1.nu.6. 15

legati alternatiui electio,an competat alicui ante aditam hæreditatem. in l.ſerui elect.de leg.1.nu.9. 16

legatum ſi in vna parte alternatiuè eſt vnum, licet in alia plura, iſtud ꝙ eſt vnum non recipit diuiſionem propter plura.l. ſi ex toto.§.ſi ita legatum.de leg.1.num.1. 25

legatarij in alternatiuis in dubio eſt electio.d. §. ſi ita legatum.nu.9.fol. 26.& l.huiuſmodi.§.ſi Titio Stichus.eod.titu.num.7. 132

legatarius habens electionem legati alternatiui, non poteſt eligere partem in vno, & partem in altero,quando in vna parte alternatiuè legatum eſt vnum, & in altera plures quantitates ſubrogatæ loco vnius, ita ꝙ ſecunda pars quamuis diſtributiua reſpicit primam coniunctã, & hoc reſpectu ſequitur effectum primæ indiuiduæ.d.l. ſi ex toto.§.ſi ita legatum.de leg.1.num.5. eod.

legatario etiam competit vendicatio in legato alternatiuo ante electionem factam.d.§.ſi ita legatum nu.10. eod.

legati alternatiui petitio ſi de iure non valeat,non conſumit electionem vide ibidem.

legato alternatiuo facto vtrunque debetur, & vtrunque eſt in obligatione licet non in ſolutione.d.§.ſi ita legatum.nu.21. eod.

legatarij eſt electio in legato alternatiuo ſi verba executiua referantur ad legatarium.l.planè.§.ſi ita à Titio.de leg.1.nu.1.& 13. 67

legatum alternatiuum non dicitur vnum, ſed duo.§.ſi ita Titio nu.6.67

legatarius cui relictum eſt legatum alternatiuum, puta, aut talis fundi aut vſusfru.ipſius fundi, quam vtilitatem conſequatur acceptare ſolum vſumfru.& non proprietatem cum vſufr.d.§.ſi ita.nu.3. eod.

legatum ſi eſt alternatiuum debet res præſens præſtari, vel alterius æſtimatio,& ſi ambæ res non apparent debet caueri de præſtando illam, quæ in poteſtatem hæredis peruenerit aut abſentis, vel mortuæ æſtimationem.l.cùm res.de leg.1.nu.2. 89

legato relicto eius,quod debetur in alternatiua obligatione cogitur hęres ad cedendum.l.ſi ſic legatum.§.ſi quis ita.de leg.1.nu.1. 133

legata

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Legata vna de reb. alternatiuè debitis cogitur hæres ad agendum. ibid.
legati rebus alternatiuè debitis, & diuerſis legatarijs relictis, cogitur hæres vtrique inſolidum ſatisfacere. ibid.
In alternatiua obligatione mortuo ſtipulatore tranſit electio in legatarium ceſſa ſibi actione, & ad quemcunque ſucceſſorem etiam extraneum, & in ceſſionarium, ſecus ſi viuat ſtipulator. d. §. ſi quis ita. num. 1. eod.
legatum ſi fiat alicui de vna re ex reb. alternatiuè debitis, tunc erit arbitrio debitoris alternatiui facere, an legatum factum per creditorem de vna ex alternatiuis valeat. in d. §. ſi quis ita. nu. 10. eod.
legatum ſi eſt alternatiuum, & vna ex reb. alternatiuè legatis perijt poſt electionem de ea factam, perit periculo legatarij. l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 3. 150
legatario ſi teſtator donat vnam ex reb alternatiuè legatis, remanet legatum in alia. l. huiuſmodi. §. ſi Titio. ff. de leg. 1. nu. 1. & 2. 152
legatum ſi eſt alternatiuum tunc hæres dando vnum ſolum non liberaretur ab vtroque, imò nec ab alio quem dedit niſi legatarius eſſet cõtentus, quia videretur ipſe eligere. ibid. num 4.

De legaao rei emptæ à teſtatore.

Legatum de re empta ſi alicui relinquatur, pretium debet ſolui ab hærede, & ſi legatarius ſolueret tale pretium venditori, poterit illud repetere ab hærede. l. apud Iul. §. ſi Titius. ff. de leg. 1. nu. 26. 74
legato venditori relicto de re quam teſtator emit ab eo ſi legatarius idẽque venditor tradiderit rem teſtatori pretio recepto, non tamen per talem traditionem videtur legatarius renunciare legato, ſed res manet in legato. d. §. ſi Titius. nu. 7. eod.

De legato rei meæ.

Legatum factum rei meæ. ita mihi acquiritur, ſicut ſi eſſet factum ſeruo meo. l. ſi ſeruus plurium. de leg. 1. num. 2. 95

De re immobili forenſi legata.

Leg. de re immobili factũ forenſi prohibito acquirere immobilia nõ valet, & an valeat ad æſtimationẽ in l. apud Iul. §. cõſtat. de leg. 1. n. 35, 78
Reliqua in verbo Statutum. in rub. de ſtatu. diſponen. de foren.

De iure agnationis legato.

legari non poſſunt ius agna. & libertas. in l. cætera. de leg. 1. nu. 1. eod.

De re exiſtente apud hoſtes legata.

legari poteſt id quod eſt apud hoſtes, & quod ſemel fuit noſtrum propter ſpem poſtliminij, & dicitur eſſe in commercio noſtro. l. id quod apud hoſtes. de leg 1. nu. 1. & 2. & 11. 24
legato facto de re exiſtente apud hoſtes, quæ aliquando fuit teſtatoris, an hæres teneatur eam redimere, an vero legatarius, & an hæres tenea tur ad æſtimationem. in d. l. id quod apud hoſtes. nu. 4. eod.
legatarius ſi redimit ab hoſtibus rem ſibi legatam, an repetat pretium ab hærede. in d. l. id quod apud hoſtes. nu. 4. eod.

De legato iuris colligendi pedagium.

legato iuris colligendi pedagium per aliquem Baronem alicui relicto, q̃ pedagium habebat ſupra pontem talis conceſſio dr̃ realis, & tranſmittitur ad hæredes. l. apud Iul. §. ſi quis alicui. ff. de leg. 1. nu. 8. 75

De legato rei emendę ſeu vendendæ.

legatum de re emenda ſeu vendenda per hæredem iuſto pretio valet ſi intereſt legatarij. l. & ſi æquo. ff. de leg. 1. num. 1. 115
Quid ſi iuſtum pretium. in d. l. & ſi æquo. nu. 2. & 4. eod.

De rebus ædificiorum legatis.

legari nunquid poſſint affixa edibus ſicut nec in alium contractum deduci. l. cætera. de leg. 1. nu. 6. 7. 9. & 16. 78
Quid ſi tempore mortis teſtatoris non erant affixa. vide in d. l. cætera. n. 14. 17. & 18. eod.
legans marmora, & columnas, quæ non ſunt affixa edibus ſi poſtea viuens illa affigat, legatum in totum corruit, ſed ſi hæres eius affigat valet legatum quo ad æſtimationem. d. l. cætera. nu. 16. fol. cod. & in §. ſed ſi parauerit. nu. 1. 5. & 6. 78
legatum in rebus iniunctis domui licet non teneat, vt ipſa iniuncta debeant remoueri, tamen valet vt debeatur æſtimatio, & quando debeatur. in d. l. cætera. §. item quæri ff. de leg 1. nu. 12. 79
legari poſſunt affixa edibus ad opus publicum eiuſdem ciuitatis, nõ autem alterius domus eiuſdem domini ſitæ in alia ciuitate. d. l. cætera. §. ſed ſi quis. nu. 1. 4 & 6. fol. 79. & in §. ſed ſi parauerit. nu. 5. 81
legatum poteſt relinqui & valet de deſtinatis ædificio ſi nondum fuerint ædificio iniuncta. d. §. ſed ſi parauerit. nu. 1. eod.

De re minoris legata.

legatum factum de re minoris, an valeat quo ad æſtimationem. in l. apud Iul. §. conſtat. de leg. 1. nu. 45. 78
De legato, de omni eo quod erit in tali loco tempore mortis teſtatoris.
legatum ſi fiat mihi de omni eo, quod erit in horreo meo tempore mortis, & plus reperiatur quàm conſuetum fuerit, an totum mihi debeatur. in l. huiuſmodi. §. legatum. de leg. 1. nu. 7. 151
legando quis vxori cameram cum omnibus quæ ibi erunt tẽpore mortis mariti, & tunc plus, vel minus reperiatur quàm ſit conſuetum, an totum debeatur. ibid. eod. num. eod.

De legato nucis.

legatum nucis continet tria. primo, q̃ teſtator videatur legare arborem. ſecundo videtur legare ſolum, & ſic terram in qua ſunt radices ipſius nucis, tertio videtur legare viam eundi ad ipſam nucem, ſi nux eſt fructifera, & niſi ſit legata ratione materiæ, & quid in dubio. in l. ſi fundum ſub conditione. §. qui fundum. de leg. 1. nu. 16. 137

De domo, domus habitatione, area, & inſula legata.

legatum domus extinguitur, quando domus legata cecidit, & redacta eſt ad aream, & alia noua ædificata fuit. l. ſeruum filij. §. ſi pocula. de leg. 1. num. 6. fol. 84. & l. ſi ita legatum. §. ſi domus. eod. titu. num. 1. 2. 6. 7. 11. & 13. 115
legatum factum de inſula ſeu domo, quæ poſtea comburatur, remanebit in area remanente. l. ſi gregè. de leg. 1. nu. 8. 50
legatum domus, quæ ſit tota particulatim à teſtatore refecta non extinguitur, ſecus ſi in totum deſtructa à teſtatore ædificetur niſi ab hærede ædificetur poſt mortem teſtatoris, quia tunc debetur. l. ſi ita legatum. §. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 1. 2. 3. 6. & 7. 118
Vide de hac materia ad plenum per totam legem ſi domus. à prin. vſq; ad finem. ff. de leg. 1. 119
legans aream ſimpliciter ſi poſtea ibi ædificat domum, illa domus debetur legatario cum area, & quare non ſic eſt in legato domus, quæ in totum deſtruitur, & poſtea reficitur. in l. ſi ita legatum. §. ſi domus. de leg. num. 6. 7. & 11. 115

De vtili dominio, ſuperficie, & fundo vectigali legato.

legari non poteſt dominium vtile habenti directum, vel alteri ſine conſenſu domini, & tunc in dubio videtur quis legare ius quod habet. l. ſi domus §. ſi fundus. de leg. 1. nu. 1. 6. & 16. 124
legari poteſt ſuperficies, & vtile dominium domino directo ſoli per ſuperficiarium ſeu habentem vtile dominium. l. ſi tibi homo. §. valet. de leg. 1. num. 1. 157
An ſuperficies ſit ſeruitus, vel vtile dominium, & ſic quaſi ſeruitus. in d. §. valet. num. eod.
legari poteſt vectigalis fundus ſine conſenſu municipum, qui habent directum dominium, & ſic emphy. poteſt illam rem legare ſine conſenſu domini. in l. ſi domus. §. ſi fundus. de leg 1. nu. 7. 124
legans rem q̃ habebat in emphyteuſim ab Eccleſia, & quæ finiebatur in eius perſona vr̃ ſolum legare ius emphyteuticum, q̃ habebat quamuis finiturũ, morte, nec hęres tenetur redimere. d. § ſi fundus. n. 12. c.

De quadriga, & apotheca legata.

legatum perit ſi perit vnus equus, & tamen equus ſuperueniens reconciliat legatum. l. ſi ita legatum. §. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 12. 115
legans apothecam puta pãnorum ſimpliciter, intelligitur eam legare cũ omnib. creditis, & debitis talis apoth. in l. ſi res obligata. de leg. 1. num. 24. 110

De legatis vniuerſalibus corporum, & iurium.

legatum vniuerſale gregis, vel peculij, vel ſimilium comprehendit omne futurum incrementum, etiam contingens poſt teſtamentum. l. grege. de leg. 1. num. 1. 50
Quid ſi contingat ante moram hæredis. ibid.
legatum puta gregis mei, an comprehendat etiam aliena capita, quæ ſunt de numero gregis d. l. grege. nu. 3. eod.
legato vniuerſitatis competit augmentum, & diminutio. in d. l. ſi grege legato. num. 1. & 5. eod.
Dominium rerum legati vniuerſitatis facti, quæ continetur in illa vniuerſitate recta via, & ipſo iure transfertur, ſecus ſi legaretur, pars hæreditatis, quia iſtud legatum æquipollet fideicommiſſo vniuerſali. l. ſi grege. de leg. 1. num. 2. eod.
legatum ſi eſt vniuerſale non tranſit dominium rerum particularium recta via, eo quia illæ res non ſunt principaliter, ſed in conſequentiam. d. l. ſi grege. nu. 2. eod.
Vniuerſitas corporum tantum, ſicut grex, armentum, & ſimilia poteſt vendicari, ſecus in vniuerſitate corporum, & iurium velut peculium hæreditas & dos. in d. l. ſi grege. nu. 3. eod.
legatum indefinitum, an comprehendat ea, quæ ſunt communia. in l. ſerui electione. §. Labeo ff. de leg. 1. nu. 4. 18

De legatis vniuerſalibus & partis bonorum.

legatum vniuerſale ſemper tranſit ad legatarium cum onere ſuo. l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 23. 110
legans alicui omnia quæcunque habebat à patrimonio, cenſetur etiam legare rem quam habet in pignore pro tanta quantitate quantum valet. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 13. 154
legatario partis bonorum poteſt hæres ſoluere æſtimationem, vel partem rerum ſi commodè diuidi poſſunt, vel vnam rem aut plures ſecundum illorum concordiam, ſi autem fuerint in diſcordia ſoluet hæres prout iudici videbitur. l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. 1. num. 1. 6. & 9. 54
legatario quotæ bonorum ſi non immineat æs alienum in hæreditate, vel etiam immineat, an competat rei vendicatio non ſimpliciter, ſed cum adiectione incertæ partis. d. §. cum bonorum. nu. 17. eod.
legatum partis, & legatum totius cum modificatione habendi ſolã partem non differunt. l. planè. §. ſi ita Titio. de leg. 1. nu. 10. 67

De legatis factis ſub modo.

legatum factũ ſub modo differt à legato facto ſub onere fideicõmiſſi.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

l.huiuſmodi.de leg.1.nu.16. 143
Legatum modale licet non impediat natiuitatem actionis, nec legatū, tamen impedit executionem,& effectum.d.l.huiuſmodi.nu.14. eod.
legatarius debet cauere de modo implendo ſi modus ſit adiectus legato.in l.ſi Titio.ff.de leg.1 nu.14. 162
Modus mixtus pendens ex facto honorati, & alterius tertij, non infirmat legatum ſi deficiat per factum illius tertij, vel per caſum fortuitum mortis.l.ſi Titio pecuniam.de leg.1.nu.4.6.11.& 13. eod.
legatum an reſtringatur per modum ei adiectum. in l. planè. §. ſi ita. de leg.1. num.9. 67
De legatis ſub cõditione factis,ſeu de cõditionibus in eis inſertis, & an legata poſſint conferri in voluntatem tertij, vel ad tempus.
Legatum rei factum ſub conditione ſi mea erit,valet ſolum quo ad partem teſtatoris quam habet communem cum alio.l. ſerui electione.§. Labeo.de leg.1.num.3. 18
legatum ſi eſt conditionale,& conditio ſit impoſſibilis,tunc cõditio impoſſibilis reijcitur,& legatum purè valet.l.ſi mihi, & tibi.§.ſi quis ſeruos ff.de leg.1.num.18. 40
legata ſi ſint conditionalia conditio appoſita debet ſtatim impleri quã primum poteſt, alias habetur pro defecta.l.qui quartam.de leg.1.nu. 7.fol.45.& l.captatoriæ.eod.tit.num.5. 113
Quid in inſtitutione,in d.l.qui quartam.nu.7. 45
legato conditionali relicto etiam ſi conditio ſit tacita,impedit ortũ obligationis,& actionis.l.quod in rerum.ff.de leg.1.nu.2. 50
An & quando dies, vel conditio intelligantur repetita in legato. in l. ſi creditori.ff.de leg.1.num.8. 55
Si teſtator dicat lego Titio cum Seio, tunc conditio appoſita in perſona Titij videtur repetita in perſonam Seij propter dictionem, cum, ſecus ſi vtrique ſit legatum relictum per copulam.l. Titię textores. ff.de leg.1.num.3. 68
legatum ſi fiat de iure,quod eſt in ſpe hominis, vel legis,tacita quædam eſt conditio ſi illa ſpes ad actũ reducat.l.ſeruũ filij.ff.de leg.1.n.3. 83
legato rei relicto,cuius eſt reſolubile in euentum alicuius conditionis, & hæres ſoluit æſtimationẽ,licet poſtea illud ius reſoluatur,tñ æſtimatio ſemel ſoluta non repetitur.d.l.ſeruum filij.§ ſi ſtatuliberũ.n.2. 85
legatum factum à teſtatore ignorante alicui cum peruenerit ad quartũdecimum annum, & iam tempore teſtamẽti erat maior annorum.14. valet.l.ſi cui legetur.ff.de leg.1.nu.7. 91
legatum collatum in tempus certæ ætatis legatarij, vel tertij dicitur cõditionale.d.l.ſi cui legetur.§.hoc autem.nu.1. 92
legatorum conditionalium repetitio ſimpliciter facta à ſubſtituto pupillari, intelligitur purè facta, nec inducit repetitionem conditionis primo appoſitæ.l.ſi cui ſerui.§.ſi à filio.de leg.1.nu.1.2.& 6. 96
legatorum conditionalium expreſſa repetitio facta à ſubſtituto repetit ſolum ſubſtantiam legati, ſed non eius qualitates.d.§. ſi cui ſerui.nu. 1.& 6. eod.
legato non nocet defectus conditionis poteſtatiuæ.l. turpia. ff.de leg.1. num.1.& 6. 97
legatum factum mulieri ſi nupſerit conſilio Seij, deficit ſi Seius decedat antequam eius conſilio nupſerit.d.l.turpia.nu.4. eo.
legatorum conditio non trahitur retro.l.ſi poſt mortem de l.1.nu.2.fol. 119.& l.ſi tibi homo §.cum ſeruus eod.tit.nu.10. 156
legatum ſi eſt conditionale euentus conditionis non trahitur retro, nec quo ad dominium,nec quo ad fructus.l.domos.de leg.1.nu.3. 112
legatum ſi eſt conditionale hæres interim impendit in re legata tanquã in re ſua,& non aliena.d.l.domos.nu.13. eod.
legatarius ſi pendente conditione faciat ſumptus neceſſarios in re legata,an debeant eſſe hæredis.in l.ſumptus.ff.de leg.1.nu.1.
legatum & fideic.poſſunt relinqui ad tempus.in l.illud.C.de leg.n.2.fol. 158.ita q̃ finito tempore reuertatur ad hæredem.in l. nemo.ff.de leg. 1.nu.82.fol.99.& in l.huiuſmodi.§.ſi Sempronius.eod.tit.nu.6. 144
legatum puta factum illi, ſi Titius voluerit, & ſic collarũ in voluntatẽ tertij,an valeat.l.captatoriæ.ff.de leg 1.nu.2.& 7.fol.113. & in l.ſi ita legatum.§.illi eo.tit.nu.4 fol.114.& l.cætera.§.legatum.eo.tit.n.1. 82
An poſſit conferri in arbitrium boni,& determinati viri. in d.l.captatoriæ.num.9. 113
legatum poteſt conferri in voluntatem ipſius legatarij non autem hæredis.d.l.captatoriæ.nu.3.fol.eod. & in d.§.illi.eod.tit.nu.4. 114
Quid ſi ſit legata res alternatiua, vel ſpecies, an in iſto caſu acquiratur dominium ignoranti.in d.§.illi.nu.8.9.& 10. eod.
legatum non poteſt conferri in voluntatem hæredis,quia nunquam præſumeretur velle obligari.d.§.illi.nu.8. eo.
legatum poteſt conferri in arbitrium hæredis tanquam boni viri, ſed non in meram eius voluntatem,& ſi hæres male arbitratus fuerit aut noluerit arbitrari,tunc recurritur ad arbitrium boni viri, & ſic iudicis l.ſi ſic legatum.de leg.1.nu.7. 131
An legatum libertatis poſſit conferri ad voluntatem tertij.in d.l.captatoriæ.ff de leg.1.nu.7. 113
Quid ſi conferatur in voluntatem hæredis.vide.ibid.
Legatum q̃is non poſſit conferri in voluntatem tertij, tñ põt relinqui illis de familia eligẽdis p̃ fideicommiſſariũ.d.l.captatoriæ.nu.9. eod.
Legatum collatum in voluntatem legatarij eſt conditionale, & ſi decedat antequam declaret ſe velle, non tranſmittitur ad hæredes.l. ſi ita legatum.§ illi.de leg.1.nu.15. 114
legatum licet ſit conditionale,& in diem,tamen ante diem nata eſt obligatio,& actio quæ poteſt tranſmitti, licet obſtet exceptio petenti legatum.d.§.illi.num.12. eod.
Conditio adiecta legato.ſ.ſi mulier non nupſerit, qualiter debeat intelligi.in l.1.C.de indi.viduita.tol.nu.1.fol.195.& talis conditio dicitur voluntaria,& in l.Gallus.§.& quid ſi tantũ de lib.& poſth.n.31. 209
Conditio adiecta legato,an impediat tranſmiſſionem. infra in rub.de legati tranſmiſſione.
Conditio deficientis facit ceſſare legatum, ſecus eſt in demonſtratione. in l.Stichum.ff.de leg.1.nu.3. 21
Conditio adiecta legato facit extinguere legatum ſi teſtator alienet ſine cauſa.ibid.num.4. eod.
legatum deficit propter conditionem mixtam deficientem.in l.ſi Titio. ff.de leg.1.num.9. 161
Cond.in legatis non trahitur retro licet benè in inſti.hæredis. in l. ſi tibi homo.§.cum ſeruus.ff.de leg.1.nu.10.fol.156.& in l. ſi poſt mortem. eod. titu. nu.2. fol.116. & in l. ſed & ſi quis.§.ſed quia.C.communia. de leg.num.10.fol.180.& in l.dedi.§.quanquam. ff.de cond. cau.dat. num.3 & 4. 153.
Conditione poſtea deficiente non deficit legatum. in l.turpia.ff. de leg. 1.num.6. 97
Conditio de nubendo arbitrio tertij ſi deficiat, non deficit legatum. ibid.num.3. eod.
Cond.eueniente in ſubſt.legato, legatum ad ſubſt. pertinet. in l. ſi fundum ſub conditione.§ Stichum.ff.de leg.1.nu.1. 135
Inſpicitur dies cedentis legati quo ad acquiſitionẽ legati, & ſi in puncto concurrat fauemus legatario.l.ſi poſt mortem.ff.de leg.1.nu.1. 166
legatum conditionale deficit conditione deficiente, ſecus eſt in demonſtratione.l.Stichum,qui meus erit.de leg.1.nu.3. 21
legatum conditionale ſemper extinguitur ſi teſtator alienet ſiue ex cauſa neceſſaria,ſiue voluntaria,quia deficit conditio ſub qua eſt factum legatum, ſecus in demonſtratione, quia ſaltem debetur legatum reſpectu æſtimationis d.l.Stichum.nu.4.& 16. ead.
legati conditionalis reuocatio procedit etiam non ratione mutatæ voluntatis, ſed quia ſi teſtator alienet ante euentum conditionis,deficit conditio.d.l.Stichum,qui meus erit.num.16. eod.
legatum rei ſub conditione factum non extinguitur per alienationem, ſed eueniente conditione alienati ipſo iure reſoluitur.l.ſeruo legato. § ſi ſeruum.de leg.1.nu.1. 117
Dominium rei legatæ ſub conditione per quaſcunque manus ambulauerit pendente conditione,eueniente poſtea conditione recta via trã ſit in legatarium abſque alia traditione.d.§.ſi ſeruum.nu.2. eod.
legatæ res ſub conditione non poſſunt hodie per hæredẽ pendente conditione alienari.d.§.ſi ſeruum.nu.4. eod.
Dominium rei legatæ ſub conditione pendente conditione, interim, eſt penes hæredem,& interim hęres eſt dominus.ibid.nu.4,fol.eod.& l.ſi ſeruus.eod.tit.num.7. 119
legati tranſmiſſio ad hæredem non impeditur ante euentum conditionis,vel quando legatum eſt in diem certam, licet interim dominium non transferatur in legatariũ vide in d.l.ſi ſeruus.ff.de leg.1.n.6. eo.
legatum valet quod non eſt poſitum in mera grauati poteſtate, ſed in ſui arbitri æquitate,& ſi grauatus malè arbitratus fuerit aut noluerit arbitrari, tunc recurritur ad arbitrium boni viri, & ſic iudicis.l. ſi ſic legatum de leg.1.num.1. 130
legatum quando eſt factum alicui ſub conditione ſi inſtrumentum debiti reddiderit hæredi,iſta conditio, quid importet.i.huiuſmodi.§.ſi ita.de leg.1.num.1.4.6.& 13. 147
legatum factum poſt mortem patris,vel domini cenſetur conditionale. in l.ſi poſt mortem. ff.de leg.1.nu.11.& tale legatum factum filiofa. poſt mortem patris,acquiritur filio etiam ſi non ſit hæres patris. non autem acquiritur hæredi patris.nu.2.eod.l. 116

De ſeruis legatis.

Legatus ſeruus non debet tradi antequam rationes reddat. l.ſeruo legato.§.ſi fundus de leg.1.nu.1. 118
legatus ſeruus põt ab hĩde retineri pro noxa.l.ſi ſeruus.ff.de leg.1.n.j.eo.
Quid ſi teſtator ignorabat eum eſſe obligatum pro noxa. in d. l. ſi ſeruus.num.10. eod.
legatus eſt Stichus ſeruus Sempronio, & ſi eum non manumiſerit intra annum legatus eſt Titio,tunc elapſo anno eſt in totum Titij. in l. ſi fundum ſub conditione.§.Stichum.de leg.1.num.1. 135
legatum factum de ſeruo cui erat relicta libertas ſub conditione validatur per defectum conditionis appoſitæ libertati, & quid ſi conditio libertatis eueniat,vide in l.ſi fundum ſub conditione.§.cum ſtatuliber. ff.de leg.1.num.1. 140
Seruus legatus ſi poſt aditam hær.fugiat hæres tenetur ad æſtimationẽ. in l.cùm ſeruus.nu.9 de leg.1. 72
Seruo alieno legato,tenetur hæres eum redimere, & dare lega.in l.ſerui electio.§.Labeo.ff.de leg.1.num.2. 18

Legato

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Legato ſerui in genere relicto, quando ſerui non ſunt in patrimonio teſtatoris, electio eſt hæredis, & quare, vel quando verba diriguntur ad hæredem, ſed dato etiam ꝙ electio ſit legatarij, tamen ſi hæres offerat ſpeciem, an legatarius licitè recuſare poſſit. l. huiuſmodi. §. ſi cui homo. num. 4. & 5. 144

legatum ſeruum ſi hæres tradidit, ſed debilitatum culpa aut dolo ipſius hæredis, durat actio ex teſtamento ad eundem ſeruum, licet eum penes ſe legatarius habeat ad effectum, vt conſequatur pretium deteriorationis. l. huiuſmodi §. edes. de leg. 1. num. 11. 144

legatum ſerui alieni per manumiſſionem domini expirat. l. ſi alienum. de leg. 1. nu. 2. 68

legatum de ſeruo Chriſtiano relictum Iudæo, vel hæretico, an valeat. in l. apud Iul. § conſtat. de leg. 1. num. 29. 77

legatũ ſerui aſcriptitij prædio fieri prohibetur expreſsè à lege, ſine prædio, & an debeatur æſtimatio, in l. cætera. de leg. 1. num. 16. 78

legatum patris factum de ſeruo caſtrenſis peculij filij valet ſi filius moriatur inteſtatus ante patrem. l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 1. & 2. 82

Quid ſi illum ſeruum filius poſtea patri ſuo legauerit, & filius præmoriatur, an & quomodo fingatur 2ſque retro fuiſſe patris. d. l. ſeruum filij num. 7. 8. 83

Si legatur ſeruus proprius alteri, & ante aditam hereditatem aliquid acquirat, illud acquirit hæredi iati, & hæredi futuro, ſed ipſe hæres tenebitur reſtituere legatario. l. ſeruo legato. ff. de leg. 1. num. 4. 117

De ſtatulibero legato.

legato ſtatulibero expedit hæredi potius ipſum ſoluere quam æſtimationem. l. ſeruum filij. § ſi ſtatuliberum. de leg. 1. num. 1. 85

De libertate legata.

Legatum libertatis factum ſeruo directo differt à fideicommiſſo. l. 1. de leg. 1. num. 10. 4

Si libertas relinquatur per fideicommiſſum hæres habet manumittere ipſum ſeruum. ex qua manumiſſione conſequitur ius patronatus, ſeu quando libertas legatur, quia tunc ipſo iure efficitur liber. d. l. 1. num. 25. fol. 4. eod.

libertas eſt res inæſtimabilis. ibid. nu. 25. 4

legatum libertatis inualidum non permittit legatum ipſius ſerui alteri factum. l. ſeruum filij. § ſi idem ſeruus de leg. 1. num. 1. & 8. 85

legatum libertatis eſt fauorabilius quàm piæ cauſæ. l. ſi cui legetur. §. hoc autem. de leg. 1. num. 13. 92

legata libertatum non ſolùm diminuunt legitimam filiorum, ſed in totum priuant. d §. hoc autem. num. 12. eod.

legatum libertatis poteſt conferri in voluntatem tertij, ſecus in alio legato. l. captatoriæ. de leg. 1. num. 9. 113

legatum libertatis ſi conferatur in voluntatem hæredis, an & quando valeat vel non d. l. captatoriæ ibid. nu. 3.

Quid in libertate fideicommiſſaria, ꝙ poſſit relinqui in voluntatem ipſius ſerui ſi voluerit vel hæredis, quamuis aliud non poſſit in voluntatem hæredis d. l. captatoriæ. num 8. eo.

legatum libertatis ſub conditione factum facit legatum de eodem ſeruo videri ſub contraria conditione datum, ſed ſi libertas in diem omnino extituram relinquatur legatum ſerui videtur ſimpliciter reuocatum. l. ſi poſt mortem. §. ſi purè. ff. de leg. 1. num. 1. 116

legato ſeruo purè alteri ſi relinquatur libertas ſub conditione, ſiquidem conditio libertatis eueniat, extinguitur legatum, & deficiente conditione legatum remanet firmum. ibid. eod.

legato ſeruo alteri purè quando relinquitur libertas ad diem certam legatum primum totaliter extinguitur. d. §. ſi purè. nu. 6. & 8. 117

legatum libertatis reictum ab inſtituto, an cenſeatur repetitũ à ſubſtituto. in l. ſi fundum ſub conditione. §. Stichum de leg. 1. nu. 1. 135

libertatis fauore multa contra regulas iuris ſunt ſtatuta. ibid. nu. 2.

De annuis legatis.

Legatum habitationis domus quoad legatarius viueret, videtur eſſe vnũ legatum, nec cenſentur eſſe tot quot ſunt anni. l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. de leg. 1. num. 19. 26

legati ſolutio debet fieri in fine cuiuslibet anni, quando diſtributio temporum, annua, bima, trima die, non apponitur à principio ſolutioni legati, ſed ſolum apponitur præſtationi, & executioni. l. ſi cui legetur. de leg. 1. num. 2. 91

legatum de centum annis ſi Titio relinquatur vſque ad tempus viginti annorum, non intelligitur de vigeſimoquinto anno ætatis legatarij, ſed de viginti quinque annis ſimpliciter poſt mortem teſtatoris. d. l. ſi cui legetur. § hoc autem. nu. 3. 92

legata re vt ex ea recipiatur reditus annuus, videtur legata ipſa res, & nõ reditus. l. ſi fundum per fideicommiſſum. de leg. 1. nu. 22. 159

legata annua, ꝙ debeant ſolui à patre vſufructuario vniuerſali. de vſufruct. in l. 1. in 2. lect. ad Senatuſconſul. Trebell. num. 13. 196

De vſufructu legato.

Legatum ſi fiat alicui de vſufructu formali, tunc loco vſusfructus formalis debetur cauſalis, qui ſubrogatur loco primi extincti, & eſt eiuſdem effectus & quare. in l. quod in rerum. §. ſi vſumfructum. de leg. 1. num. 6. 51

legatum de vſufructu factum ab vſufructuario ſuper alterius proprietate licet ab initio fuerit inutile, poteſt ſuperueniente proprietate conualidari. d. §. ſi vſumfructum. num. 5. eod.

Legatum vſusfru. omnium bon. factum vxori, vel ea relicta domina poſt mortem viri pro toto tempore vitæ ſuæ, an valeat. in l. filius à patre. ff. de lib & poſth. nu. 25. 197

legatum vſusfru. non cedit nec debetur niſi adita hæreditate. ibid. num. 26. fol. eod. & in l. ſerui elect. de leg. 1. nu. 9. 16

legatum vſusfru. vxori facto ea manente in viduitate, & poſt eius mortem Titio, ſi mulier viro mortuo ſtatim tranſeat ad ſecunda vota, an debeatur ſtatim Titio, an expectetur mors vxoris. in l. Gallus. §. & qd ſi tantum. ff. de lib. & poſth. num. 33. fol. 187. & in l. ſi extraneus. ff. de cond. cau. dat. num. 3. 158

legatum vſusfru. factum vxori in quinquennium, & poſtea Titio, an vxore decedente intra quinquennium habebit ſtatim Titius vſumfructum. in d §. & quid ſi tantum. nu. 34. 187

legatum vſusfru. factum per vſufructuarium, an valeat, & an debeatur æſtimatio. in l. quod in rerum. §. ſi vſumfru. ff. de leg 1. num. 7. 51

legatum vſusfruct. factum Eccleſiæ, vel ciuitati quot annis duret. in l. in annalibus. C. de leg. num. 2. & 3. 188

Vſusfructus rei legatæ quando erat hęredis, tunc vſusfructus, & proprietas debentur in totum legatario. in l. ſerui electione. §. cum fundus. ff. de leg. 1. num. 22. & 28. 19

legato vſufru. rerum, quæ conſumuntur non transfertur dominium recta via, ſed præſtita cautione de reſtituendo tantundem in genere. in l. 1. de leg 1. num 125. 9

lega. vſusfru. vel ſeruitutis realis ipſo iure transfertur in leg. etiam ignorantem adita hær. in d. l. 1. de leg 1. nu. 65. 6

leg. vſufruct. Titio & Meuio dicuntur, iſti duo coniuncti ſi non verbis, re tamen. in l re coniuncti. de leg 3 num. 75. fol. 182. & in verbo Leg. in rub. de re & verbis coniunctis in lega. cum ſeq.

legato vſufru. poteſt hæres diminuere ius vſusfruct conſtituendo ſeruitutes ante traditionem, licet teneatur ad intereſſe, ſecus ſi vſusfructus ſit conſtitutus ipſo iure in l. 1. de leg. 1. nu. 63. 6

Vſumfru. nunquid videatur legare ille, qui legat rem cuius ipſe habet proprietatem, & hæres vſumfr. vel ècontra l. ſerui electione. § cũ fundus. ff. de leg 1. nu. 22. 20

legato vſufru. alicuius fundi vſusfructus cedit cum proprietate qñ legatum fit ſimpliciter per teſtatorem etiam alteri quàm vſufructuario. in l. ſerui elect. de leg. 1. in fin. nu. 22 & 28 §. cum fundus. 20

legatum vſusfructus in quo differat à legato proprietatis. in l. planè §. ſi coniunctim. de leg. 1. nu. 21. 65

legatarius vſusfructus cond. an impediat legatarium purum quin interim admittatur ad totum legatum vſusfructus. l. quod in rerum. in §. ſi vſumfructum. num. 13. 51

legato vſusfructus alicui relicto tenetur hæres ſoluere pro vſufructuario expenſas pro tributis, & oneribus reip. quando aliàs tale legatum eſſet inane, & nullam vtilitatem afferret. l. cùm ſeruus. de leg. 1. num. 6. fol. 72. & in l. ſi res oblig. eod tit. num. 10. 110

legata vſufructu fundi videtur legata via neceſſaria per alium fundum teſtatoris. in l. ſeruum filij. § ſi ſtatuliberum. de leg. 1. nu. 1. & 4. 185

legans vni fundũ ſi alij legat vſumfructũ illius fundi, an illi erunt re cõiũcti, & ambo cõcurrũt in vſufructu. in l. re cõiũcti. de leg. 3 n. 69. 182

legatum vſusfructus ſi relinquatur vxori, donec & quandiu viuat caſtè, & in viduitate permanſerit, & iſta vxor ſtetit vidua per trienniũ, & fructus triennales percepit, & poſtea nupſit, an teneatur reſtituere fructus iſtius triennij, & an pro futuro tempore teneatur ſi perceperit. l. ſi fundum ſub conditione § ſi paterfamilias de leg. 1. nu. 11. 139

legando quis mihi, & hæredibus ſuis vſumfructum ego habebo tantum dimidiam, & hęredes partem faciunt. l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Meuio. ff. de leg. 1. num. 15. 149

legatum vſusfructus rei hęreditarię tranſit ipſo iure in legatarium. d. §. ſi Titio, & Męuio. num. 16. eod.

legato vſufructu omnium bonorum, tũc ęs alienum ex omnib reb. deducendum eſt ab hęrede. l. 1. in 2. lec. ad Senatuſconſ. Treb n. 14. 196

legato alicui puta vxori vſufructu omnium bonorum, & poſtea legetur alteri fundus, an vſusfructuarius ſeu vxor concurrat cum legatario fundi. in l. re coniuncti. de leg 3. nu. 70. 182

De legato proprietatis.

Legans rem cuius ipſe habeat proprietatem, & hęres vſumfructum, an videatur legare etiam vſumfructum. l. ſi ſeruus. de leg 1. nu. 13. & 12. fol. 119. quid ècontra. vide ibid.

legãs rem in qua alius habet vſumfructum tota res cum vſufructu debetur l. ſi domus. §. ſi fundus. de leg. 1. nu. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 124

legatum proprietatis ſi alicui relinquatur, nõ intelligit ſibi relicta via p aliũ fundũ teſtatoris. l. ſeruum filij. § ſi ſtatuliberum. de leg 1. n 3. fol. 85. & in l. ſi fundum ſub conditione. § qui fundum. eo. tit. nu. 14. 137

De legato rei dotalis.

Legatum factum de fundo dotali nunquid valeat quo ad ęſtimationẽ in l. apud Iul. §. conſtat. de leg. 1. nu. 45 46. 47. 76

legare põt alteri maritus domunculã quam fecit in hortis dotalibus mulieris, quę dicta appellatur. l. cærera. §. Marcellus. de leg. 1. n. 1. & 3. 78

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Legans filiæ res iam traditas in dotem, & sic iam effectas marita, in videatur legare æstimationem, & an valeat legatum. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. 1. nu. 16. & 17. 147

De dote legata.

Legatum dotis non habet dilationem anni ad soluen. in l. post dotem. ff. sol. mat. nu. 82. 54

Legatum dotis, in quo dies non apponitur, an prorogetur per clausulam generalem, per quam prorogantur legata alia pecuniaria, quibus dies non apponitur, an verò intelligatur de præsenti, in l. talis scriptura. de leg. 1. nu. 27. 57

Legato relicto filiabus de centum pro dotibus, licet videantur coniunctæ verbis propter vnitatem sermonis in eadem oratione, tamen cessat inter eas ius accrescendi. l. huiusmodi. §. quibus ita. de leg. 1. nu. 3. fol. 152. & l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 105. 184

Legato dotis facto genero vel sponso, an agat solum filia, & non gener, vel sponsus, in l. seruo legato. §. si testator. de leg. 1. nu. 11. fol. 118. & in l. huiusmodi. §. cum pater. eo. tit. nu. 2. 146

Legatum dotis an vitiatur per falsam demonstrationem adiectam ipsi legato etiam si quantitas sit incerta. l. si sic legatum. §. si mihi. de leg. 1. nu. 3. & 9. 132

Legatum dotis factum sine expressione certæ quantitatis valet. d. §. si mihi. nu. 9. eod.

Legatum dotis genero promissæ si fiat filiæ non tenetur hæres ad duplicem præstationem, sed ambo alterutra præstatione debent, & coguntur conuenire esse contenti. l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. 1. nu. 1. 3. & 22. & 25. 147

Legatum dotis habet in se tacitam conditionem si nuptiæ sequantur. l. si Titio. ff. de leg. 1. nu. 11. 161

Si pater in testamento legauit filiæ suæ alternatiuè duas res pro dote sua, puta fundum, aut mille, & postea viuens dat tantum vnam ex dictis rebus pro dote filiæ, ꝙ non intelligatur liberasse heredem ab alia re post eius mortem. l. huiusmodi. §. si Titio Stichus. de legat. 1. num. 6. 152

Legans filiæ videtur in dubio legare animo compensandi cum dote promissa, nisi pater præsumatur legasse in compensationem iniuriæ quam fecit filiæ eam exhæredando, vel præterundo, vel quando fecit in premium emancipationis. d. l. huiusmodi. §. cum pater. nume. 14. & 15. 147

Legans filiæ si postea eam dotat, an filia habebit etiam legatum. in d. §. cum pater. nu. 16. 147

De optione legata.

Legatum optionis quid operetur quando relicta est res in genere. in l. legato generaliter. de leg. 1. nu. 1. & 4. 70

Legatum optionis, ꝙ facta electione dicatur legatum speciei. in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 72. 182

Legata optione, an liceat circunuenire, in l. serui electione. de lega. 1. num. 9. 16

De frumento legato.

Legans frumentum, quod habet in domo vxoris suæ si superueniens illud consumpsit, vel aliud reposuit, non extinguitur legatum, sed debetur illud frumentum, quod reperietur tempore mortis testatoris. l. cætera. §. sed si parauerit. de leg. 1. nu. 14. 82

Legans simpliciter centum corbes frumenti, videtur in dubio legare de eo, quod erat in patrimonio, nec hæres inuito legatario poterit dare de alio. l. si domus. de leg. 1. nu. 2. 120

De vino legato.

Legans simpliciter centum brentas, videtur in dubio legare de eo, quod erat in patrimonio, nec hæres inuito legatario poterit dare de alio, in d. l. si domus. de leg. 1. nu. 2. eod.

De fundo legato.

Legato fundo, in quo aliquis habet vsumfructum cedit, & proprietas, & vsusfructus. l. serui electione. §. fi, de leg. 1. nu. 22. & 28. 20

Fundo vnius hæredis legato, an teneatur insolidum, vel pro hæreditaria portione. in l. si tibi homo. de leg. 1. in §. si test. nu. 8. 155

An tunc hæres teneatur redimere vsumfructum, an æstimationem soluere. in l. quod in rerum. §. si vsumfructum. de leg. 1. nu. 11. 51

Legatum factum de duobus fundis simpliciter non valet ratione incertitudinis, quia dando cespitem terræ pro fundo hæres liberaretur, secus de duobus fundis specialiter nominatis, in l. si ita sit scriptum. de leg. 1. nu. 5. fol. 43. & in l. legato generaliter. eo. tit. nu. 27. 71

Quid si testator non haberet, nisi duos fundos, quos simpliciter legauit, vide ibid.

Legatus fundus potest ab hærede retineri, vt seruitus per successionem extincta reintegretur. l. si seruus. de leg. 1. nu. 1. 118

Legatus fundus dẽt semper tradi talis qualis est. d. l. si seruus. nu. 11. eod.

Legato fundo excepta vinea si tempore mortis testatoris non reperiatur vinea, totus fundus debetur legatario. l. si quis legauerit. de leg. 1. num. 1. & 3. 126

Legato fundo excepto ædificio, in dubio excipitur etiam solum, in quo ædificiũ cõsistit, & ius necessariũ ipsi hæredi eũdi ad ipsũ ędificiũ. l. si fundum sub conditione. §. qui fundum. de leg. 1. nu. 1. & 4. 156

Leg. non cedit illa pars quam testator debet alteri actione personali, etiam si fundus esset in totum testatoris. l. serui electione. §. cum fundus. de leg. 1. nu. 6. & 26. 19

Legatum fundi simpliciter an & quando valeat, iu l. si domus. de lega. 1. 14. 23. 26. & 27. 120

Legatum fundi cum omnibus rebus, quæ ibi sunt comprehendit etiam seruos, ancillas, & alias personas deseruientes illi fundo. l. serui electione. §. Labeo. de leg. 1. nu. 8. 18

De alimentis legatis.

Legato fundo ad alimenta nedum proprietas illius fundi pro vita est, sed etiam transit illa ad hęredes. in l. cum hi. §. si vni. ff. de transactio. num. 1. 219

Legatum alimentorum, in quo dies non apponitur, an prorogetur per clausulam generalem, per quam prorogantur alia legata pecuniaria in quibus dies non apponitur, an verò intelligatur de præsenti. l. talis scriptura. de leg. 1. nu. 25. 56

Legati alimentorum priuilegia quæ sint, vide remissiuè. ibid. 26.

Legatum alimentorum non est reiterable. l. planè. §. si eadem. de lega. 1. num. 6. 62

Legatum alimentorum nominatim relictum ab instituto expresso nomine proprio censetur repetitum à substituto. l. si fundum sub conditione. §. Stichum. de leg. 1. nu. 4. 135

Legatum alimentorum naturaliter est taxatum, & limitatum, in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 3. 177

Legatum alimentorum censetur esse annuum, & primo anno purum, & prosequentibus conditionale, in l. Marcellus. §. idem Pomponius, ad Senatusconsul. Treb. nu. 4. & 6. 211

De vestibus legatis.

Legato facto hoc modo, lego omnes vestas, quæ meæ sunt, non tenet legatum, nisi in vestibus, quæ nunc sunt meę, & in alijs non, l. Stichum qui meus erit. de leg. 1. nu. 13. 21

Legatum vestium, quæ sunt prohibitę portari per statutum valet ad hoc vt æstimatio debeatur. l. apud Iulianum. §. constat. de lega. 1. nume. 36. 77

Legans vxori vestes, quas habet in domo, intelligitur etiam legare vestes, quæ erant extra domum, & fiebant de nouo & quare, l. huiusmodi. §. legatum. nu. 8. 151

Vestis appellatione quando venit etiam pannus destinatus ad faciendum vestem. in d. §. legatum. ibid. eod.

Legans vxori vestem, ꝙ censeatur legare pannum destinatum ad faciendum vestem. d. §. legatum. nu. 8.

De pecunia legata.

Legatum pecunię si relictum sit vt species, non potest aliud pro ea solui. l. talis scriptura. de leg. 1 nu. 11. 56

legatũ illorũ centũ quę apud me deposita sunt in dubio videtur esse de pecunia in genere, non autem de certa specie. d. l. talis scriptura. nume. 16. 56

De liberatione legata.

Liberatio si sit relicta in minus solenni test. an competat exceptio in l. si creditoris. C. de fideicom. nu. 9. 209

Liberatio legata debitori valet antequam debitum sit exactum. in l. si is pro emptore. ff. de vsucap. nu. 338. 134

Legatum liberationis rei debitę testatori non potest statim iudicari mera liberatio, quia si testator ante mortem rem illam abeo inuito exigeret legatum, in totum extinguitur. l. apud Iulianum. §. si Titius. ff. du leg. 1. nu. 4. 74

Legatum liberationis potest relinqui libero homini pignorato, & sic ipse potest sibiipsi legare. l. cætera. §. qui ab hostib. ff. de leg. 1. nu. 2. 82

De eadem re bis legata, & de coniunctis in legato.

Legatum factum vni, si postea fiat eidem sub commemoratione primi, an operetur adẽptionẽ primi, vide in l. re coniuncti. ff. de lega. 3. num. 27. 28. 179

Legatorum multiplicatio facilius inducitur in personis diuersorum legatariorum, quam in eadem persona etiam concurrente voluntate testatoris. l. si pluribus. de leg. 1. num. 17. fol. 69. & in l. planè. §. 1. eo. tit. num. 8. 62

De legato eiusdem rei pluribus facto, vide totam. l. si pluribus. de leg. 1. fol. 59. & seq. & l. planè. §. 1. eo. tit. nu. 6. 62

Legato facto à testatore habente duos equos, si reliquit vnum equum vni, & alterum alteri, legatarius primo nominatus eliget. l. qui duos. de leg. 1. nu. 4. 49

Legatum vbi alicui relinquitur de re sub nomine vnius qualitatis, & alij sub nomine alterius qualitatis, res participantes de vtraque qualitate vtriusque legato cedunt. l. Titię textores. de leg. 1. nu. 19. 69

Legans duos fundos diuersis si illi fundi ita se habent, ꝙ ab vno pręstantur iter vel via ad alterum, videtur legasse cum illa qualitate, quę erat apud eum. l. seruum filij. §. si statuliberum. de leg. 1. nu. 3. 85

Legans vnam quantitatem, puta decem duobus in eadem oratione, nõ censetur legare cuilibet insolidum, sed vnam inter ambos communiter diuidendam, & sic intelligitur legasse collectiuè, & non distributiuè. l. si quis testamento. de leg. 1. nu. 1. & 2. 134

Legans

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Legans in eadē oratione decem Titio,& decem Seio ſub vno verbo lego,an videatur legare,niſi 10.ambobus. d.l. ſi quis teſtamento. num. 3.& 5. eod.

Lega. de eadem quantitate ſi fieret eidem perſonæ ſub diuerſis orationibus,cenſeretur quantitas multiplicata. vide. d. l. ſi quis teſtamento.numero 3. eod.

Legata bis eadem ſpecies eidem à diuerſis hæredibus, ab vno debetur,& ab alio æſtimatio. l. ſi fundum ſub conditione. d. §. ſi paterfam.numero 13. eod.

Legata bis alicui eadem re ab eadem perſona, in eadem vltima voluntate primò purè, & poſtea ſub conditione, poterit legatarius eligere vtrū velit illud legatum,vt purū,an vt conditionale.in d.§. ſi paterfa.

Legans fundum duobus, vel alteri eorum, ꝙ intelligatur legare alteri,ſi ambo non ſuperſunt, & ſic in defectū alterius.d.l. ſi fundum ſub cōditione.§.his verbis.nu.1. 139

Legatum eiuſdem rei relictum eidem ex teſtamento teſtatoris, & hæredis ſemel tantum debetur.l.huiuſmodi. §. ſi Sempronius. ff. de legat. 1.num.2. 143

Legata mihi, & tibi re tua propria in perſona tua non valet legatum rei tuæ propriæ,& tamen tu facis mihi partem,& quare ſecus ſit, ſi legatur mihi,& hæredi res teſtatoris,vel hæredis.l.huiuſmodi. §.ſi Titio,& Mæuio.de leg.1.nu.14. 149

Legans rem pluribus ſi prohibet eam alienari, videtur eis tacitè per fideicommiſſum viciſſim relinquere,ſi contingat alterum ſine alterius conſenſu alienare. in l.filiusfamil. §. diui. in 1. lectur. de legat. 1. numero 19. 165

Legans eidem rem ſecundo legatario, quod non videatur adimere à primò,ſed quod admittatur per concurſum. vide in d. l.re coniuncti. numero 24. 178

Legans fundum Titio,& poſteà eundem Seio, an inducat coniunctionem re. in l.re coniuncti. nu.67. 181

Legatum ſi fiat duobus coniunctim,tunc illi duo cenſentur,vt vna perſona.l.huiuſmodi.§.ſi Titio,& Mæuio.de leg.1,nu.8. 149

Legatarij coniuncti pars, quæ non valet, quia eſt pro non ſcripta, vel quia caduca, vel quaſi caduca, quare non remaneat penes hæreditatem à quo relicta eſt quam accreſcat legatario. d. §. ſi Titio, & Mæuio.num.7. eod.

Legatum ſi fiat ſeparatim,& in diuerſa oratione, an ſit melior conditio prius petentis.l.qui duos.de leg.1. nu.7. 49

De re coniunctis in legato.

Legatum factum de vna re duobus inſolidum vni videtur teſtator legaſſe rem,alteri æſtimationem.d.l.qui duos.de leg.1.nu.8. eod.

Legans Titio talem fundum ſi Caio, & Mæuio legat eundem fundum primo coniunctim re, deinde coniunctim verbis tantum pro æquis portionibus,quòd pariter veniant,& quare,vide in l.re coniuncti. de leg.3.num.41. 179

Quid ſi præmittat coniunctos verbis tantum.vide ibid.

Legatum ſi fiat pluribus à diuerſis teſtatoribus, quod dicantur ſeparati, niſi duo teſtamenta haberent pro vno, quo caſu dicuntur coniuncti re,& faciunt partes per concurſum.d.l.re coniuncti.nu.23. 178

De eodem vide amplius.in d.l.re coniuncti. nu.47. 52. 54. 55. 56. 57.& 68.& 84. 180

De verbis coniunctis in legato.

Legatum ſi factum ſit duodus coniunctim verbis, vnus non poteſt petere totum licet alter interim differat petere,ſecus ſi ſint diſiuncti verbis coniuncti, tamen tunc vnus ſolus altero differente poſſet totum petere.l.ſi duob.res.de leg.1. nu.3. 45

Legata res mihi, & poſthumo coniunctis verbis tantum, & re diſiunctis eo non nato tanta mihi debetur.l.huiuſmodi. §.ſi Titio, & Mæuio.de leg.1.nu.2. 148

Legato relicto filiabus de centum pro dotibus,licèt videantur coniunctæ verbis propter vnitatem ſermonis in eadem ratione, tamen ceſſat inter eas ius accreſcendi.l.huiuſmodi.§.quibus ita. ff.de leg.1.nu. 3.fol.152.& l.re coniuncti.de leg.3.nu.105. 184

Legans Titio.& Mæuio ſingulis ſingulos ſeruos,vel talem fundum Titio à parte ſuperiori vſque ad talem arborem, licèt faciebat impropriè eos eſſe coniunctos verbis, an tamen ceſſat inter eos effectus iuris accreſcendi.in l.re coniuncti.de leg.3.nu.107. 184

Legatum factum pluribus ſine partibus intelligitur in viriles. l. legata inutiliter.§.in legato.de leg.1.nu.1. 49

Legatum ſi fiat duob.tunc primo nominatus eligit. vide ibid.

De re,& verbis coniunctis.

Legatum ſi ſit factum de duobus coniunctim re, & verbis ſimul, tunc ſermo teſtatoris videtur attribuere rem cuilibet inſolidum.l.ſi duob. res.de leg.1.num.4. 43

Legatum ſi fiat duobus coniunctim ſine expreſſa diſtributione partiū, an erant coniuncti re,& verbis,quòd videatur legatum vnicuique inſolidum. d l.ſi duobus.nu 4. eod.

Legatum factum coniunctim tantum ſine diuiſione partium, puta lego Titio,& Seio fundum,an inducat realem, & verbalem coniunctionem.in l.legata inutiliter.§.in legato.ff.de leg.1.nu.6. 49

Legans filiabus ſuis mille florenos,an intelligatur coniunctim, & complexiuè de ſolis mille tantum.in l.re coniuncti.de leg.3.nu.109. 184

Legans Titio, & Mæuio vſumfructum, an faciat eos coniunctos re, & verbis ſimul.d.l.re coniuncti.nu.91. 183

Legans Titio,& ſeruo proprio ſine libertate eandem rem,cum vnus ſit capax,& alius non, an dicantur verbis tantum, an re, & verbis ſimul coniuncti.d.l.re coniuncti.de leg.3. nu.94. eod.

Legans Seio, & eius vxori. 15. libras argenti excluſo marito per defectum conditionis, quomodo & quare vxori dimidia portio tantum debeatur,& an alia dimidia debeatur vxori per ius accreſcendi. d. l.re coniuncti.nu.97. 183

Legans aliquibus per nomen collectiuum de per ſe, puta ſi dicat filijs Titij lego fundum inducit coniunctionem re, & verbis, niſi adijciatur æquis portionibus.d.l.re coniuncti.nu.99.100.& 147. 184

De iure accreſcendi in legatis.

Legati pars, quādo conſeruatur non de iure communi, ſed de iure ſingulari, & ſic ex priuilegio, an habeat locum ius accreſcendi. l.ſi mihi,& tibi.de leg.1. numero 10. fol. 38. & in l.re coniuncti.de legat.3. numero 131. 185

Legatum quando petitur de iure ſpeciali à ſuccedente contra voluntatem teſtatoris puta per contratabulas, tunc ceſſat ius accreſcendi. d.l. re coniuncti.nu.184. 188

Legatum ſi eſt relictum pro alimentis, tunc in omnibus collectiuis non eſt locus iuri accreſcendi.l.qui quartam. §. ſi quis vnam. de leg. 1.num.2. 45

legata eadem re pluribus ſeparatim, & inſolidum vno eorum repudiante non accreſcit pars repudiata alteri. l. ſi pluribus. de legat. primo. numero 15. 60

Legati iure ſi quis non admittitur ad patrem, ſed iure proprij dominij, facit partem. l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Meuio. de legatis.1. numero 1.2.& 7. 149

Legatarius coniunctus, qui non admittitur ad partem, nec admitti ſperatur aliquo iure actionis, vel retentionis, vel alterius æquitatis, vel per ſe, vel per alium iſte non facit partem, ſed alius coniunctus totum legatum ſuo iure conſequitur.d.§.ſi Titio,& Meuio.n.7. eo.

Legatum,quando eſt pro non ſcripto,tunc eſt locus iuri accreſcendi, & ille qui non admittitur ad partem non facit alteri partem. d.§. ſi Titio,& Meuio.ibid.eod.nu. eod.

Quid ſit legatum pro non ſcripto.vide ibid. eod.

Legatum efficitur caducum, quando legatarius poſt mortem teſtatoris repudiauit legatum,& pars caduca accreſcit collegatario.d.§.ſi Titio, & Meuio.num.7. eod.

Legatarij coniuncti pars, quæ non valet, quia eſt pro non ſcripta, vel quia caduca, vel quaſi caduca, quare non remaneat penes hæredem, quo relicta eſt, quam accreſcat colllegatario.vide ibid. eod.

Legando, quis mihi, & ſeruo proprio ipſius teſtatoris, ſine libertate,an ſeruus faciat mihi partem.in d.§.ſi Titio,& Meuio.nu.10. eod.

Legando Męuio fundi partem dimidiam, Seio partem dimidiam, & deinde eundem fundum Titio leget ſub eodem verbo lego, & Seio decedente, quòd eius portio vtrique pro portione legati accreſcat.l. re coniuncti.de leg.3.nu.46. 140

Legatis ad pias cauſas competit ius accreſcendi. d. l. re coniuncti. numero 122. 185

Legatum non accreſcit coniuncto, quando per contrariam conditionem, perinde habetur acſi nunquam fuiſſet legatum. d. l.re coniuncti.numero 103. 184

Legatarius minor ſi repudiat partem ſuam legatarij, & poſteà reſtituatur ad eandem licèt veniat de iure ſpeciali, tamen accreſcit ſibi portio alterius coniuncti deficientis. d l.re coniuncti. nu.184. 188

Quid in hæreditate.in d.l.re coniuncti.nu.165. 187

Legatum ſi fiat coniunctim vni ex liberis, & extraneo, & per edictum. de legatis præſtandis conſeruetur portio filij,an etiam acquirat aliam portionem per ius accreſcendi.d.l.re coniuncti.nu.191. 189

Legatarijs non competit ius accreſcendi inter eos,& fideicom. vniuerſale, & quare l.qui quadraginta,ad Senatuſ. Trebel. nu.10. 206

Vno ex pluribus hæredibus legatarijs repudiante,. eius portio non accreſcit alijs cohæredibus.in l.legatarius.de leg.1. nu.4. 72

Legatum,quod conſiſtit à principio quo ad ius plenę exactionis, licèt illud ex poſt facto extinguatur per confuſionem non tamen extinguitur facultas retinendi, quæ impedit ne illa portio accreſcat. l. planè.§.ſi duobus.de leg.1.nu.16. 65

Reliqua ſupra in verbo ius accreſcendi.

De legati augmento,& diminutione.

Legatario an debeatur illud totum,quod adiectum fuit per teſtatorem rei legatæ.l.ſerui electione.§.cum fundus.de leg.1. nu.10. 19

Legatum diminuitur per diminutionem voluntariam factam à teſtatore de parte fundi. §.cum fundus. nu.11. 19

Legatum non diminuitur ſi res legata diminuetur ex cauſa adiudicationis,ſed debebitur æſtimatio, & ſi augeatur ex cauſa adiudicationis legatarius cogitur ſoluere æſtimationem pro illa parte adiudicata, quæ debetur ſocio.d.§.cum fundus.nu.12.& 13. eod.

legatum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Legatum diminuitur ſi rei legatæ aliquid detrahitur, & ècontra, ſi aliquid adijciatur legatum augetur. l. ſi ex toto. de leg. 1. nu. 1. fol. 24. & l. quod in rerum. §. ſi quis poſt. eod. tit. nu. 1. 51

Quid in legatis vniuerſitatis, vide in l. grege legato. de legat. primo. numero 1. 50

Legans vxori domum, cum hoc, quod ſi valet minus ducentum, hæres ſupplere teneatur, ita quod habeat valorem ducentarum librarum, ſi reperiatur valere pluſquam ducentum libras, tamen vxor debet etiã habere illud vltra l. legata inutiliter. de leg. 1. nu. 10. 49

Legatum factum de inſula, ſeu domo, quæ poſteà comburatur remanebit in area remanente. l. ſi grege. de leg. 1. nu. 8. 50

Alluuionis augmentum, vel incrementum cedit commodo legatarij. in l. quod in rerum. §. ſi quis poſt. de leg. 1. nu. 3. 51

Legatum non extinguitur per particularem mutationem totius rei remanente fundamento. d. l. quod in rerum. § ſi nauem. nu 5. 52

Legatæ rei partus poſt moram hæredis pertinet ad legatarium, & quando etiam debeatur ante moram. vide in l. apud Iulianum § fructus. de leg. 1. numer. 13. 73

Legatum rei emphyteuticæ ſi alicui relinquatur poſteà teſtator acquirat dominium directum, an illud cedat commodo legatarij. in l. ſeruum filij. de leg. 1. nu. 16. 81

Legata area, an & quando debetur legatario in ea poſtea ædificatum. l. ſeruum filij. §. ſi pocula. de leg. 1. nu. 2. & 6. 84

Legati augmentum circa ſubſtantiam rei, quando cedit commodo legatarij. d. § ſi pocula. nu. 3. & 7 fol. 84. & in l. ſi ex toto. ff. eod. tit. num. 3. & 6. 24

Legata lana ſi ex ea fiat veſtimentum, an debeatur veſtimentum legatario. in d. § ſi pocula. nu. 5. 84

Legata ancilla, & partu debetur partus ancilla mortua. l. ſi ancilla. de legat. 1. nu. 1. 112

Legatum partis non trahit ad ſe incrementum. l. ſi ita legatum. §. ſi domus. de leg. 1. nu. 11. 115

Legatum ſicut augetur per augmentum, quod accedit legato quare nõ eodem modo augeatur pars legati per augmentum, quod ei accedit. d. § ſi domus. nu. 10 & 12. 115

Legatum non minuitur per cauſam adiectam, quod quantitas eſt in eo expreſſa. l. huiuſmodi. §. cum pater. de leg. 3. nu. 18. 147

Legatario acquiruntur, & verè ſunt legatarij ea, quæ acquiruntur poſt aditam hæreditatem, & poſt acceptionem legati per rem, ſeu propter rem legatam. l. ſi tibi homo. § cum ſeruus. de leg 3. nu 12. 156

Legatario nunquid pertineat illud, quod acquirit ſeruus legatus ante mortem teſtatoris. vide ibid.

Quid ſi teſtator dixiſſet lego rem cum commodis ſuis. vide ibid.

Legans pecunias quas habet ſuper monte Florentiæ, aut ſuper impræſtitis Venetijs, quod etiam videatur legare reditum dictarum pecuniarum, ſeu pagas, quæ cucurrerunt viuo teſtatore, licèt in legato non fecerit mentionem, niſi de ſorte. l. ſi tibi homo. §. cum ſeruus. numero 11. 156

Legatarius an conſequatur fructus perceptos ex re legata ante aditam hæreditatem per hæredem. d. § cum ſeruus. nu. 12. eo.

Legatis vxori veſtimentis, & iocalibus, quæ æſtimauit teſtator valere. ducentũ. & valeãt minus non poterit vxor petere, q; ſibi ſuppleatur, eodem modo ſi plus valeant non poterit hæres diminuere. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi libertus. de leg. 1. nu. 7. 137

Legans alicui ad tale prædium intra tales confines, quod eſt. 50. iugerũ, & reperiatur eſſe 55. an intelligatur etiam legaſſe illa 5. plus. §. ſi libertus nu. 14. eod.

De diminutione per falcidiam vide infra in rubr. quomodo. de leg. detrahatur falcidia.

De repudiatione legati.

Legatum non poteſt adita hæreditate per hæredem repudiari. in l. legatum. de leg. 1. num. 1. 23

Legatum an & quando poſſit per hæredem vniuerſalem repudiari, qui ſuccedit legatariæ puta matri, quæ habebat multos creditore, & illud retinere tanquam hæres patris. l. ſi mihi, & tibi. de leg. 1. nu. 17. 38

Legatum nõ poteſt pro parte acceptari, & pro parte repudiari. l. legatarius. de leg. 1. nu. 1. & 2. 72

Vnus hæredum legatarij poteſt partem ſuam legati acceptare, & alter repudiare vide ibi.

Legato repudiato fingitur vſque retro nunquam fuiſſe factum. d. l. legatarius. nu. 7 & 8. 72

Legatum alteri factum, quod non poſſit ab hærede repuidiari, & ſi repudiat non tenet repudiatio, & quando poſſit repudiari, ſed tunc teneatur ad æſtimationem. in l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi Titius. de leg 1. nu. 4. 183

Legatarius poſtquam agnouit legatum, an poſſit poſtea repudiare. in l. planè. §. ſi coniuncti. de leg. 1. nu. 19. 64

De legati tranſmiſſione ad hæredes.

Legatum tranſmiſſibile, quia purum, poteſt per teſtatorem fieri, quòd non tranſmittatur. in l. hæc verba. de leg. 1 num. 35. fol. 11. & ibi reperies, an & quando legatum conditio. tranſmittatur ſi legatarius decedat ante conditio. fol. 20. & in l. ſi ita legatum. eod. titul. §. illi. numero 13. 114

Legatum, quando continet merum factum explicandum per legatarium, cenſetur perſonale, ideo non tranſit ad hæredes, niſi de eis ſit facta mentio à teſtatore. l. apud Iulianum. §. ſi quis aliqui. ff. de legat. 1. numer. 1. 75

An illud factum cenſeatur annuum in legatario quoſque vixerit. d. §. ſi quis alicui. nu. 10. eod.

Legatum meri facti nondum agnitum, an & quando tranſmittatur. in d. §. ſi quis alicui. nu. 2. & 3. eod.

Legatum iuris colligendi pedagium per aliquem baronem ſi alicui relinquatur, & quod pedagium habebat ſupra pontem, talis conceſſio dicitur realis, & tranſmittitur ad hæredes. d. §. ſi quis alicui. nu. 8. fol. eod. & in l. ſi ſic ſtipu. ff. de verb. oblig. nu. 17. 213

Legatum expreſsè non agnitum tranſmittitur ad hæredes legatarij. d. §. ſi quis alicui. nu. 3. 75

Legatum ſi fiat Titio de centum purè, & teſtator dicit, quod voluit præſtari poſt mortem vxoris, legatarius, interim decedens non tranſmittit. l. ſi cui legetur §. hoc autem. de leg. 1. nu. 7. 92

Legatum in diem certam, vel quantitatis, vel generis, aut rei alienę non transfert dominium ipſo iure in legatarium, nec ante aditam hæreditatem eſt obligatio, vel actio nata, & tamen ante aditam hæreditatem per hæredem tranſmittitur ad hæredes legatarij, ſeu illud ius in ſpe probabili de præſenti. l. ſi ita legatum. §. illi. de legatis primo. numero 11. 14. & 15. 114

Legati tranſmiſſio impeditur per tacitam conditionem prouenientem ex teſtamento, ſecus quando tacita conditio prouenit à lege propter factum extrinſecum extra teſtamentum, vel naturam rei. l. poſt mortem. §. ſi purè. de leg. 1. num. 5. fol. 117. & in l. ſtipula. § & harum. ff. de verb. oblig. nu. 28. 19

Legatum factum purè Titio ſi ei adimatur ſub conditione, & ſub contraria conditione cenſeatur datum non tranſmittitur ad hæredem Titij. d. § ſi purè. nu. 2. 116

Legatum factum poſt mortem tertij, vel hæredis, an dicatur in diem certam, an in conditionem, & legatarius interim decedens nihil tranſmittit ad hæres. d §. ſi purè. nu. 7. 117

Legatarius decedens ante modum impletum tranſmittit legatum. in l. huiuſmodi. ff. de leg. 1. nu. 13. & 14. 143

Legati tranſmiſſio ad hæredem, quod non impediatur ante euentum conditionis, vel quando legatum eſt in diem certam, licèt interim dominium non transferatur in legatarium. l. ſi ſeruus. ff. de legat. 1. numero 7. 119

De errore facto in legato, & de falſa cauſa adiecta legato.

Legatum non vitiatur per falſam cauſam, quando ſit inter perſonas coniunctas coniunctione naturali. in l. ſi diuortio. ff. de verbor. obligatio. num. 7. 52

Legatum vitiatur per errorem teſtatoris in corpore, & ſic in ſubſtantia, ſeu prædicamento ſubſtantiæ. l. ſi quis in fundi vocabulo. de legat. 1. nu. 9. & 31. & 42. 14

Quid in adiectiuis. in d. l. ſi quis in fundi vocabulo. nu. 23. eo. 14

Legans fundum Cornelianum in quo eſt oliuetum, licèt erret in nomine proprio, & tamen qualitas ſit vera dicitur conſtare de corpore. d. l. ſi quis in fundi vocabulo. nu. 33. eo.

Legato facto de fundo Corneliano ſic cõfinato tot iugerum, ſeu pertricarum, tunc iugera non ampliant legatum, ſed intelliguntur appoſita ſolum ad demonſtrandum. l. ſerui electione §. fin. de leg. 1. nu. 25. 26 & 28. vbi quando falſa cauſa vitiet legatum. 20

Legatum non vitiatur per falſam demonſtrationem, ſecus ſi ſit falſa demonſtratio in parte tantum, quia vitiatur quo ad illam partem. l. ſerui electione §. cum fundus de leg. 1. nu. 15 & 17. eod.

Legatum cui falſa cauſa, & finalis adiecta fuit vitiatur. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg 1. nu. 11. 132

Legando alicui, quod ſibi debetur, & nihil debeatur legatum non valet, & ſi verum ſit debitum hæres non tenetur niſi ad deliberationem. d. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg. 1. nu. 1. 3. 11. & 13. eod.

Legando quis, quod ipſe debet, licèt nihil debeat, valet legatum ſi exprimat certam quantitatem aliàs non. d. §. ſi mihi. nu. 1. & 2. eod.

Reliqua in verbo error.

Legata, quod debeant capi de manu hæredis.

Legatã rem, licèt capere de manu hæredis quamuis dominium rei legatæ ſit ipſo iure translatum in legatarium. l. talis ſcriptura. de legat. 1. num. 43. 57

Legatarius ſi adita, & apprehenſa poſſeſſione rerum hæreditariarum per hæredem capiat propria auctoritate rem legatam priuari poteſt legato. d. l. talis ſcriptura. nu. 43. eo.

Legatario, an & quando intelligitur data licentia per teſtatorem capiendi rem legatam propria auctoritate. in l. nemo poteſt. in 2. lctu. de leg. 1. nu. 52. fol. 106. & in 1. lect. nu. 34. 101

De dominio rei legatæ, ſeu per fideicommiſſum, vel quamcunque aliam vltimam voluntatem relictę.

Legatæ rei dominium olim recta via tranſibat in legatarium abſque vllo fa-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

vllo facto hæredis.l.1.de leg.j.nu.13.& 58. 6
Legatarius,an consequatur dominium rei legatæ recta via, & ipso iure. l.1.de leg.1.nu.65. 6
Quando in legatis aliquid venit in cõsequentiam, & tacitè etiam si sint propria testatoris, tamen non transit dominium ipso iure. d.l.1. numero 50. 5
Legatum partis omnium bonorum,an transeat ipso iure in legatarium, vide in d.l.1.nu.83. 7
Legati dominium facti per testatorem à primo legatario secundo legatario non transit in secundum incontinenti absque restitutione, ne duo reperiantur esse domini insolidum.d.l.1.nu.87. 7
Tunc primus legatarius teneatur cedere secundo actiones.ibid.
Legatum singulare statim cedit à morte testatoris, sed fideicommissum vniuersale,solum ab adita hæreditate. d.l.1. nu.95. fol.8. & l.cùm filiofam.eod.tit. nu.118. 35
Legati transmissionem ad hæredem, licèt dies certa non impediat, impedit,tamen translationem dominij.d.l.1. num.116. 8
In legatarium non possit transferri ipso iure dominium rei legatæ, nisi fuerit penes testatorem.d.l.1. num.115. eod.
Legati dominium fingitur ab adita hæreditate vsque retro à morte testatoris acquisitum legatario,& non prius.l.legatum. ff.de legat. primo.num.2. 23
Legati generis dominium non transfertur in legatarium ante electionem,& tamen admittitur ibi repudiatio.d.l.legatum, ibi & facta electione transfertur incontinenti in legatarium.vide. l.huiusmodi. §. si cui homo.ff.de leg.1.nu.4. & 5. 144
Legatum quando est tacitè relictum non acquiritur ipso iure ignoranti.l.si pecunia.de leg.1.nu.3. 134
Legato partis bonorum, seu quotæ facto non transit dominium, nisi à tempore assignationis, & traditionis bonorum, & non veniunt fructus,nisi à tempore moræ.l.grege legato.de legat.j.num.6. fol. 50. & in l.si quis bonorum.nu.j.& 2.fol.50.& an transeat. vide in l. nõ amplius.§.cum bonorum.eod.tit.nu.10.17.& 19.& seq. 54
Legatario, quando dominium rei legatæ ei acquiratur, & in eum transeat.in l.seruum filij.§.si quis rem.de leg.j.nu.5.& 6. 84
Legati dominium quæritur à morte testatoris fictè, & verè ab adita hæreditate,& incommutabiliter à die acceptationis legati.l.seruo legato.de leg.j.nu.2.fol.117.& in l.si tibi homo.§.cum seruus.eod.tit.nu. 3.& 6.fol.155.& in l.non amplius.§.si certum.eo.tit.nu.6. 53
Legati taciti dominium, an ipso iure transferatur, vide in l. si fundum sub conditione.§.qui fundum. de leg.j.nu.8. 136
legatæ speciei, licet transeat dominium recta via in legatarium, tamen non transit possessio. l. filiusfamil. §. diui. in prima lectura. de legat. primo. num.33. 166
Legatæ rei dominium, nec est apud legatarium, licèt testator possit in alium transferre, tamen quando translatum est dominium à legatario in alium per viam contractus, non potest testator hoc facere. d.§. diui.in j.lect.nu.38. 166
Legati dominium facti vniuersitati ipso iure transit in lega.in l.si grege. de lega.1.nu.2. 50
legati dominium irreuocabile verum, & proprium transfertur in lega. per executionem facti.in l.talis scriptu.de leg.1. nu.43. 57
legati dominium, an sit apud aliquem quando legatur res duobus separatim,hoc acto, quòd quilibet habeat insolidum. in l. si pluribus. de leg.1.num.31. 61
legati dominium, quando vel non transeat in legatarium. in l.planè.§. quod si rem.ff.de leg.1.num.7.fol.64.& in l.seruum filij.§.si quis rem. eod.tit.nu.5.& 7.fol.84.& §.si statuliberum.num.10. 85
legati dominium acquiritur ignoranti.in l.si fundum sub conditio. §.si Titius.de leg.1.num.1.fol.138.& quid in lega. condi. per istud verbũ. in l.si ita legatum.§.illi si volet. eod. titu.nu.6. 114
legati taciti dominium seruitus,vel aliud ius, an transeat ipso iure in lega.in l.seruum.§.statulib.de leg.1.nu.10.fol.82.& l.si fideiussor.§.meminisse.eod.tit.nu. 8.cum seq. fol. 94.& in l.si fundum sub condit.§. qui fundum eod.tit.nu.8. 137
legati alternatiui dominium, sicut non transit ipso iure in leg.ante electionem, ita & quando testator legando sensit de certa re, sed non appàret de qua.in l.legato genera.de leg.1.nu.17. cum seq. 71
legatæ rei hæredis dominium non transit recta via in legat.etiam si testator de expresso consensu hæredis alteri legasset. in l. si hæredis seruus.ff.de legat.1.numer.11.fol.90.& in l.si tibi homo.§.si fundus.eo. titu. num.5. 156
legati puri dominium, licèt sit translatum ipso iure in legatarium, tamen tale dominium dicitur improprium. in l.quod si nulla. de legat. primo.num.3. 112
legati dominium,licèt in aliquibus casibus non transeat ipso iure in lega.tamen stat,quod transmittitur adhuc lega. in l. si ita lega. §. illi si. de leg.1.nu.11. 114
legati dominium quæritur à morte testa.fictè verò ab adi.hered.incommutabiliter à die acceptionis.in l.seruo legato.ff.de lega.1.nu.2. fol. 117.& in l.si tibi homo.§.cum seruus.eod.tit. nu.3.& 6. 155
Legati conditionalis dominium per quascunque manus ambulauerit per condi.transit recta via in lega. absque traditione veniente condi. in l.seruo.§.si seruum.de leg.1.nu.2 & pendente conditione est penes hæredem,sed an prohibeatur interim alienatio.ibid.nu.3. & 4. 117
legati dominium transit ipso iure in legatarium, etiam casu quo hæres non potest tradere legatum.in d.§.si seruum.num.2. eod.
Dominium vtile potest legari habenti directum,vel alteri.in l.si domus. §.si fundus.ff.de leg.1.num.1.& 16. fol.124. & in l.si tibi homo.§.valet.eod.tit. nu.1. 157
legatæ rei dominium, quod erat penes defunctum transit in leg. etiam si defunctus ignorabat rem esse suam si posse. apud eum erat. in l.si fundum sub condi.§.si Titius.de leg.1.nu.1.& 2. 138
legati generis dominium facta electione transfertur incontinenti in legatarium.in l.huiusmodi.§.si cui homo.ff.de leg.1. num.3. & 4. 144
Fideicommis. conditionalis dominium purificata conditio. transfertur ipso iure in fideicommis.& ideo poterit, tunc vendicare rem. in l.filiusfam.§.diui.de lega.1.num.87. in 1.lectu. fol. 168. aliàs non. in l.si seruus.eod.tit.nu.6. 119
In vltimis voluntatibus, dominium transfertur sine traditione, & impeditur per prohib.factam in vltima voluntate. in d.§.diui. in 2.lect. nu.88.& 60. 172
Dominium fideicommis. vniuersalis quare non transeat recta via in fideicommis.sicut in fideicom.particulari.in rubr. ad Trebellian. in 1. lectur.nu.10. 192
Dominium,quod transit in fideicom.facta restit.hæred. an sit directum, vel vtil.in l.1.ad Treb.in j.lect. nu.10. 192
legatæ rei dominium,sicut ipso iure in legatarium, ita finito tempore legati dominium reuertitur ad hæredem ipso iure.
Legatæ rei dominium ex tempore certo non transit in legat. nisi eueniente die.in l.huiusmodi.§.si Sempronius.ff.de leg 1.nu.6. 144
Dominium non aufertur legatario defuncti per legatum hæredis. in l.si fundum sub conditione.ff.de leg.1.nu.1. 135

De interitu,& periculo rei legatæ.

legatum speciei perit periculo legatarij,nisi mora,vel culpa hæredis interceserit.l.non amplius.§.si certum.de leg.j. nu.4. 53
legatarius non liberatur si species, quæ debet dari hæredi causa conditionis implendæ appositæ libertati pereat casu fortuito, sed tenetur ad æstimationem.d.§.si certum.nu.2. eod.
leg.extinguitur quo ad vtrunque,quando vnus debet habere æstimationem, si talis res pereat sine dolo, & culpa hæredis. l. si pluribus. de leg j.nu.16. 60
legata species si culpa hæredis pereat, an possit peti.in l. si à substituto.§. hæres.de leg.j.nu.14. 87
legatæ rei interitu ante moram hæres liberatur.d.l.cùm res.num.32.fol. 90.& l.quid ergo.§.si hæres.eod.tit. nu.j. 97
legat.seruum si vnus ex hæredibus occidat alij liberantur per interitum rei legatæ sine eorum dolo, vel mora. l. si hæredis seruus. de legatis primo.num.8. 90
legatum quadrigæ, quòd pareat si perit vnus equus, & tamen equus superueniens reconciliat legatum.l.si ita legatum. §.si domus. de legat. j.num.12. 115

De re legata, quæ efficitur legatarij ex alia causa.

Legata res si efficiatur legatarij ex alia causa, siue onerosa, siue lucratiua eatenus ex legato consequi potest, quatenus per illam causam abest.l.planè.§.quod si rem.de leg.j.& 3. 63
legatarius, an possit emere rem legatam sibi in casibus in quibus dominium rei legatæ non transit in legatarium. d.§.quod si rem.nu.4. eo.
legatarius emendo rem legatam,quando videatur renunciare legato, & quando procedat.vide in d.§.quod in rem.nu.8. eo.
legatarius, quando rem sibi legatam valentem viginti emit pro decem potest petere, & consequi ab hærede illa decem solum, quæ sibi absunt,& non viginti.d.§.quod si rem num.4. eod.
legatarius si luat rem sibi legatam, an & quando ei competat actio ex testamento, & quando ei à creditoribus cedendæ sint actiones contra hæredem,vel via exceptionis,vel officio iudicis. vide in l.si res obligata.de leg.j.nu.j.20.& 29. 111
legata res si efficiatur legatarij ex alia causa lucratiua, sed reuocabiliter legatum non extinguitur.l.non quocunque. de leg.1.nu.1. 140
legatum eatenus extinguitur, quatenus res legata efficitur legatarij ex causa lucratiua.d.l.non quocunque.§.fundus nu.2. eo.
legatam rem si testator in vita donauerit legatario,non potest postea legatarius post mortem testatoris aliud petere nisi legatum fuisset alternatiuum.l.huiusmodi.§.si Titio.Stichus.de leg.j.nu.5. 152

De grauamine adiecto in legato.

legatum relictum à testatore,puta de fundo cum hoc,quod si legatarius decedat sine liberis masculis reuertatur legatum ad primum hæredem,quem instituit, & hæres prius moriatur deinde legatarius sine liberis masculis, tunc non reuertetur lega. ad hæredes primi hæredis prædefuncti.l.1. de leg.1. nu.94. 7
legatum non causat obligationem legatario, nisi fuerit expressum à testatore.l.Iulianus.de leg.1.nu.5. 28

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Legatarius grauatus de reſtituendo, nihil detrahit. l. eum filiofamilias. de leg. 1 nu. 72. 33

legatarij grauati aliquid dare, intelliguntur ſemper grauati æqualiter, & viriliter, licèt eorum legata ſint inæqualia. l. legata inutiliter. §. in legato. de leg 1. nu. 3. 49

legatarij duo ſi ſimpliciter vocentur à teſtatore ad centum, deinde alter plus altero noua diſpoſitione grauetur, an centum primo relicta æqualiter diuidantur in legato. nu. 2. eod.

leg. grauatus intra certum tempus, puta annum à morte teſtatoris aliquid facere cum hoc, quòd ſi illud non fecerit, puta aliquod opus conſtruxerit, priuetur relicto, & perueniat ad alium cum eodem onere elapſo ipſo anno non priuabitur ſi illa centum ab hærede conſequi non potuit, & per eum non ſtetit. l. fideicommiſſum. de legatis 1. numero 2. 134

legatarius ſi eſt grauatus ad aliquid dandum alteri, & habet rem legatam apud eum, quòd hæres teneatur cedere actionem, ſi verò hæres eam habebat, quod teneatur eam dare. vide in d. l. fideicommiſſum. eod. numero 1.

legatarius non poteſt grauari, quando legatum non continet commodum pecuniarum, & quando eſt legatum de vendendo iuſto pretio. l. & ſi æquo. de leg. 1. num. 3. 115

legatum alicui relictum cum onere ſi priuato legatario tranſit ad hæredem teſtatoris, an tunc hæres teneatur ad onus eidem legato iniunctum l. licet Imperator. de leg. 1. num. 51. 130

legatum factum ſub conditione ſi legatarius cauerit de aliquo dando, vel faciendo, aſſimilatur legato, cui in vim modi, vel fideicommiſſi onus imponitur. l. huiuſmodi. de leg. 1. nu. 1. 142

legato ſi adijciatur onus fideicommiſſi, & æquiualeat legato, tamen legatum poteſt eſſe validum, & vtile. d. l. huiuſmodi. ibi. nu. 2. & 3. eod.

legatum certæ quantitatis factum ſub conditione ſi legata. cauerit hæredi illam alteri dare, vel in aliquod opus expendere eſt vtile, ſicut ſi lega dictam quantitatem eſſet grauatus alteri reſtituere. l. huiuſmodi. de leg. 1. nu. 1. eod.

An huic cautioni poſſit præſcribi in d. l. huiuſmodi. nu. 6. eo.

legatum licèt contineat tantum in onere, quantum in honore cum legatarius ſit grauatus fideicom. tantundem alteri dare, tamen valet, quia fideicom. poſſet viuo teſtatore decedere, vel fieri inhabilis, vel poſſet repudiare, & tunc legatum remanebit penes legatarium ſine onere. d. l. huiuſmodi. nu. 2. & 4. eod.

legatum ſi cui adijcitur onus fideicommiſſi ſimpliciter, & legatum ſi cauerit hæredi ſe daturum, & facturum, quòd æquiparantur, & qualiter procedat iſta æquiparatio. ibid. nu. 16. 143

legatarius non poteſt grauari onere antequam ad eum peruenerit emolumentum. ibid. nu. 8. eod.

legatarius grauatus onere fideicommiſſi in ſecunda diſpoſitione cauere non debet de fideicommiſſo implendo. l. ſi Titio pecuniam. ff. de leg. 1. num. 14. 162

legatarius, cui relictum eſt legatum ſub modo non admittitur ad agendum, niſi caueat de modo implendo. ibid.

legatarij hæres poteſt grauari, licet ex teſtamento nihil ei relinquatur. l. cum filiof. m. ff. de leg. 1. num. 12. 31

De actionibus, quæ pro legatis competunt.

Legatis, quæ non concernunt vtilitatem alterius, ſed honorem defuncti non competit actio ex teſtamento, ſed ſolum offi. iudic. l. j. ff. de legat. 1 numer. 105. 8

legatarijs, quæ actiones competãt. in d. l. 1. num. 86. & ſeq. 7

legatarijs competunt tres actiones. ſ. perſonalis, in rem, & hypothecaria. d. l. 1. num 4. 4

legatario non competebat actio teſtamento, ſed rei vendicatio, quando teſtator dicebat legatario. vendica tibi talem rem. d. l. 1. nu. 3. eo.

legatario, an & quando competebat rei vendicatio. in l. 1. nu. 114. 8

legatario, an & quando competat hypothecaria. in d. l. 1. à num. 192. ad fin. legis. 9

legatarij quibus ſolum competit officium iudicis, an competat ſaltem hypothecaria vtilis. d. l. 1. nu. 132. eod.

Actio ex teſtamento, quæ datur pro legatis, licèt ſit ſtricti iuris, tamen habet naturam actionis bonæ fidei. in l. certi condictio. ff. de rebus cred. num. 28 & 29. 21

Legat. etiam de iure fiorum. competebat tacita hypotheca. l. ſi creditori. ff. de leg. 1. nu. 19. 55

Vnus ex pluribus legatarijs eiuſdem rei poteſt intentare actionem perſonalem ex teſtamento, & alij poſſunt agere rei vendicatione. in l. ſi pluribus. ff. de legat. 1. num. 2. 59

legatarij, & hæredes debent concordare in vna actione intentanda aliàs repellerentur. ibid.

legatarius non poteſt petere partem legati actione ex teſtamento, & ad aliam partem agere rei vendicatione. ibid.

legatarius, quomodo habeat vtilem actionem ſine ceſſione, & quando cum ceſſione contra extraneum debentem rem ſibi legatam. l. apud Iul. §. Titius. ff. de leg. 1. nu. 21. 74

legatum ſi eſt factum contra diſpoſitionem legis, an producat naturadem obligationem, & an ex eo debeatur æſtimatio. in d. l. apud Iul. §. conſtat. nu. 32. & 33. 77

Legatum quantitatis, vel generis, aut alternatiuum, vel rei alienæ, licèt non transferat ipſo iure dominium, tamen acquiritur actio perſonalis ex teſtamento, legatario. l. ſi ita legatum. §. illi. ff. de legatis primo. num. 13. 114

legata re euicta, non præſtita cautione, agitur ex teſtamento, ſed antequam euincatur offic. iud. cautio poſtulatur. l. ſi domus. ff. de euict. ff. de leg. 1. nu. 1. 3. & 5. 121

legata res poteſt auocari in totũ, per ius hypothecæ. in d. §. de euictione. numero 27. 122

legata res ſi non eſt perfectè tradita legatario durat, & ei competit actio ex teſtamento. l. huiuſmodi. § ædes. ff. de leg. 1. nu. 1. 144

legatario vniuerſali, quare non competebat rei vendicatio. in rubric. ad Senatuſconſul. Trebel. in l. lect. nu. 10.

legatum aliquando relinquitur vni, & tamen actio datur alteri cuius intereſt, vel cuius contemplatione relinquatur. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. ff. de legat. primo. num. 3. fol. 93. & l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. eod. titu. num. 1. 118

legatum, quando videatur factum non ſolum contemplatione illius, cuius intereſt, ſed etiam illius, cuius minimè intereſt. in d. §. ſi Titio. numero 11. 119

Reliqua, vide in verbo teſtamentum.

Quomodo hæredes teſtatoris teneantur ad legata.

Vltra hic poſita in verbo hæres, & infra in rubr. ſeq.

legatum rei hæreditariæ relictum ab vno ex hæredibus intelligitur, pro parte illius, & non inſolidum, & quando procedat. in l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi libertus. ff. de leg. 1. nu. 3. 137

Quid ſi fuit relicta quantitas, an cenſeatur grauatus inſolidum. ibid.

legatarius, qui ab vno hærede ſpecialiter grauato æſtimationem rei legatæ habuit, non poteſt eandem rem ab omnibus hæredibus, poſteà in codicil grauatis petere, in l. ſi tibi homo. §. ſi teſtamento. ff. de lega. 1. nu. 1. 4. 6. & 12. 154

legans rem ab vno hærede, & poſteà ab omnibus, non intelligitur duplicaſſe legatum, ſed voluiſſe, quòd vnica præſtatio ſufficiat, & tunc an omnes hæredes teneãtur inſolidum legatario, & inter eos pro hæreditarijs portionibus. d. §. ſi teſtamento. nu. 14. 155

legatum eiuſdem rei ſi relinquatur vni à pluribus hæredibus ſeparatim non tenẽtur ſinguli inſolidum, ſed ſemel tãtum debetur lega. ab omnibus hæredibus. ibid. nu. 3. 154

Legato fundo vnius ex hæredib. relicto ab omnibus hæredibus, quod ille hæres cuius eſt fundus non teneatur, niſi pro parte ſua. in d. §. ſi teſtamento. nu. 8. fol. 155. & l. ſi tibi homo. § ſi fundus. nu. 1. 156

Quid ſi teſtator putabat eum fundum eſſe hæreditarium, & ſic erraſſet, an tunc ille ſolus teneatur in d. §. ſi fundus. ibid.

legatum ſi continet nominationem partis hæredum, tunc hæredes viriles partes dicunt, ſi vero nominantur omnes hæredes, tunc tenẽtur pro portionibus hæreditarijs, & quare. in l. Turpia. §. ſi pars. de leg. 1. num. 1. & 3. 98

legato generali iniuncto omnibus hæredibus in codicillis, an videatur receſſum à ſpeciali iniuncto vni ex ipſis hæredibus in teſtamento. in d. l. ſi tibi homo. in d. §. ſi teſtamento. nu. 13 & 17. 155

legatorum onus, quæ fuerunt ſimpliciter relicta, quòd ſit onus hæreditarium tranſiens ad quemcunque, ad quem tranſit hæreditas. in l. qui quadraginta. ff. ad Senatuſcon. Treb. nu. 6. 106

lega. ſimpliciter relict. in dubio cenſentur eſſe relict. ab hærede ſub nomine appellatiuo, & non à fideicommiſ. l. Marcellus. ff. ad Senatuſc. Treb. num. 9. 107

legare nominatim ab hærede, & legare ſimpliciter non ſunt paria. ibid.

Quomodo, & quando, & de quibus rebus legata ſolui debeant, & an hæres poſſit inuito leg. ſoluere eſtimationem rei legatæ.

Legata an debeant ſolui de fructibus, ſeu de vſufruct. in l. 1. ff. ad Senatuſcon. Treb. nu. 8. 9. 11. & 14. 193

legatarius primò nominatus, quando debeat, vel non debeat præferri alijs. in l. ſi quis teſtamento. §. apud Iulia. ff. de leg 1. nu. 4. & 5. 135

legatum triginta aureor. ſi alicui hat ſoluendorũ in tribus terminis, aliter non diuiſa quantitate, intelligitur æqualiter. i. quod centum debeant ſolui in quolibet termino. l. legata. inutiliter. §. in legato. ff. de leg. j. nu. 5. 49

Tempus præfixum à teſtatore ſolutioni legati incipit currere tempore deſignato per teſtatorem, etiam ſi expreſſerit tempus teſtamenti, & prius completum fuerit. in l. ſi cui legetur. ff. de leg. 1. num. 4. 91

legati ſoluendi tempus, quando incipiat currere antequam ipſum legatum ſit factum. ibid, nu. 4. 5. & 6. 91

legata ſpecies debet præſtari in loco, vbi eſt relicta, niſi teſtator aliud ſenſerit, vel ſi dolo hæredis in alium locum ſit translatio, tenetur dare, vbi petitur, & quomodo ponatur illud verbum, vbi relicta, & cuius ſumptibus. in l. cum res. ff. de leg. 1. nu. 10. 89

Si ſpecies legata non apparet culpa hæredis, an æſtimatio, tunc debeatur. d. l. cum res. nu. 25. eod.

Quid in legato generis. ibi. nu. 1.

Legati

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Legati executio ex iuſta cauſa differtur. l. ſeruus vni. ff. de legatis primo. numero 1. 115

Hæredi confitenti legatum ſtatuitur terminus moderatus ad ſoluendum arbitrio iudicis, ſecundum ſtilum curiæ, nec cogitur ſuſcipere iudicium. l. ſi domus. §. in pecunia. ff. de leg. nu. 1. 123

Legata annua, quando ſoluantur. vide ſupra tit. de annuis leg.

Reliqua de ſolut. in verbo ſolutio per totum, & in verbo hæres.

De euictione rei legatæ.

Legata res ſi euincatur, an & quando hæres teneatur de euictione. ſupra in legatis generis, & in tit. de ſpecie legata, & in verbo hæres.

An & quando fructus veniat re legata.

Legatum, quando differtur in diem nunquid fructus medio tempore percepti debeantur legatario. l. ſi quis bonorum. ff. de legat. 1. numero 1. 2. 3. 50

Legatario tenetur hæres moroſus ad vſuras, & ad fructus, & ad omne aliud damnum, quod paſſus eſt lega. & etiam tenetur de leuiſſima culpa, & interitu. l. cùm res ff de leg. 1. nu. 1. 8. 89

Legatario tenetur hæres de fructibus perceptis ab adita hæreditate etiã ante moram; de percipiendis ſolum tenetur à tempore. ibidem numero 8. eod.

Reliqua in verbo fructus.

Quomodo de legatis detrahatur falcidia.

Legatario ſi relicta ſint 300. & fideicom. relicta ſint 400. & in hæreditate erant ſolum 300. quòd tunc fiat reductio ad vires patrimonij diuidendo illa 300. legata, & de eis fiant ſeptem partes, quarum quatuor habeat fideicommiſ. vniuerſalis, & tres legat. l. Marcellus. ff. ad Senatuſcon. Treb. nu. 4. 207

Legatario ſi data ſit licentia per hæredem capiendi rem legatam propria auctoritate, quòd per hoc non remittat detractionem falcid. in l. nemo poteſt. in 2. lectu. ff de leg. 1. num. 36. fol. 101. & in 1. lectu. numero 36. 105

Legata non debent ſolida & integra præſtari legatarijs, quando hæres grauatur reſtituere hæreditatem deductis legatis, ſed tunc fit contributio fideicommiſſi vniuerſalis, & legatorum, vtriuſque deducitur quarta. l. Marcellus. §. idem Pomponius. ff. ad Senatuſconſul. Trebellian. num. 1. 211

Legatorum diminutio pro rata fit propter defectum facultatum, & propter falcidiam. l. ſi quis teſtamento. §. apud Iulian. ff. de lega. 1. numero 1. & 3. 135

Legatum quomodo imputetur in falcidiam. in l. à filio. ff. de legat. 1. numero 1. & 4. 52

legata inutilia cum remaneant penes hæredem iure hæreditario, & ſic augeant hæreditatem, per conſequens ſubmouent, aut diminuunt falc. quam vellet detrahere de alijs legatis l. à filio. ff. de leg 1. n. 2. eo.

Legata ad pias cauſas patiuntur primam diminutionem propter defectum facultatum, ſecundam autẽ defalcationem nõ patiuntur, quia de eis non detrahitur falcid. in d. l. ſi quis teſtamento. in §. apud Iulianum. numero 2. 135

Legata, quando excedunt vires patrimonij teſtatoris, ita quod no poteſt integraliter ſatisfieri legatarijs iuxta quantitates a teſtatore taxatas, tunc fit reductio legatorum ad quotam minorem, habita, tamen ratione ad quotã ſcripturam in teſtamento. d. §. apud Iulianum. numero 3. eod.

Legata, quando diminuuntur propterea quod excludunt vires patrimonij, tria ſuccedunt. Primò, quòd legatum vnius quantitatis diminuit aliud. Secundò, quod primò nominatus præfertur alijs. Tertiò, quod ille, qui minus habet minus contribuit. d. §. apud Iulianum. num. 4. eod.

Reliqua in verbo falcidia.

De legatis caducis, & pro non ſcriptis.

Legatum pro non ſcripto, quod fit quando legatur ei, qui tempore teſtamenti non erat in rerum natura, vel qui mortuus eſt ante teſtatorem, vel quando legatur poſthumo, qui naſcitur abortiuus. l. huiuſmodi. §. ſi Titio, & Meuio ff. de leg. j. nu. 7. 149

Legatum, quando non eſt pro non ſcriptum, tunc eſt locus iuri accreſcendi, & ille, qui non admittitur ad partem non facit alteri partem. ibidem.

Leg. efficitur caducum, quando legat. poſt mortem teſtatoris repudiat legatum, & pars caduca accreſcit collegatario. d. §. ſi Titio. nu. 7. eo.

Legatarij coniuncti pars, quæ non valet, quia eſt pro non ſcripta, vel quia caduca, vel quaſi caduca, quare non remaneat penes hæredem à quo relicta eſt potius quam accreſcat collegatario. ibi.

Legatum pro non ſcriptum, an accreſcat ſine onere. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 203. 189

De ceſſionibus, quæ pro legatis fiunt.

Legatum particulare, an poſſit cedi. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 95. 8

Legatarius ſi eſt grauatus ad aliquid dandum alteri, & habet rem legatam apud eum, quod hæres teneatur cedere actionem, ſi vero hæres eam habeat, quòd tenetur eam dare. in l. fideicommiſſum. ff. de leg. 1. nume. 1. & 2. 134

Legatum non poteſt cedi quo ad obligationem, & actionem ante adita hæreditatem per hæredem, quia non eſt perſona, quæ obligetur. l. ſi ita legatum. §. illi. ff. de leg. 1. num. 12. 114

Legati ceſſio impeditur per tacitam conditionem. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 32. 158

Legatarius quomodo habeat vtilem actionem ſine ceſſione, & quando cum ceſſione contra extraneum debentem rem ſibi legatam. in l. apud Iulianum §. ſi Titius. ff. de leg. 1. nu. 21. & 22. 75

Legatario poteſt fieri ceſſio actionum per creditores contra hæredem quatuor temporibus. in l. ſi pecunia. ff. de leg. 1. nu. 8. 134

De emptione, & reuocatione legati.

Legatum reuocatur per alienationem voluntariam factam à teſtatore de re legata, ita etiam donatio cauſa mortis. l. ſciendum. ff. de lega. 1. num. 14. & 18. 10

Quid in alienatione neceſſaria. in l. Stichum, qui meus erit. ff. de lega. 1. num. 27. fol. 22. num. 17. 142

Legati conditionalis reuocatio procedit etiam non ratione mutatæ voluntatis, ſed quia ſi teſtator alienet ante euentum conditionis, deficit conditio. l. Stichum, qui meus erit. ff. de leg. 1. nu. 6. 21

Legatum non reuocatur per hoc, quòd teſtator in infirmitate conſtitutus, ex ea conualuerit. ibid. nu. 32.

Lega. non poteſt alij adimi, quam cui eſt datum. l. legatum. ff. de lega. 1. numero 4. 23

Legatum non vitiatur per difficultatem præſtationis, ſed difficultas ſubducitur, nec etiam vitiatur propter breuitatem temporis, ſed bene propter longitudinem. l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruos. ff. de leg. 1. numero 1. & 8. & 6. 39

Quid ſi teſtator adiecit pœnam, ſi hæres non dediſſet intra triduum, qd eſt impoſſibile, an committatur pœna. ibid. nu. 13.

Legatum ſub conditione ademptum cenſetur ſub contraria conditione datum, & ſi teſtator adimit ſub vna conditione, & poſteà adimit ſub alia, valet vltima. d. l. ſi mihi, & tibi. § in legatis. numero 10. in 1. lect. fol 41. & in 2. lect. num. 6. fol. 42. & l. ſi poſt mor. §. ſi purè. eo. tit. numero 2. & 3. 116

Legatum ſi teſtator purè ademi, poſteà ſub conditione, an poſterior ademptio conditionalis aliquid operetur, & ſic videatur denuo legare. in d. l. ſi mihi. §. in legatis. in ſecunda lectura. numero 6. & in 1. lectura. num. 8. 41

Legati ademptio facta in eodem teſtamento ſiue præcedat, ſiue ſequatur, legatum ipſo iure perimit, & quod minimum eſt debetur. l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 1. 43

Legati ademptio, & datio æquiparantur ſi eſt ambiguitas perſonarum. l. ſi ita fit ſcriptum. de leg. 1. num. 20. & 23. 44

Quid ſi ſit ambiguitas rerum. ibid.

Legati ademptio, quando fit. in eo teſtamento non expedit circa ademptionem aliquid allegare, nec probare, eo quia ex ipſo teſtamento iudici apparet, & idem eſt in teſtamento nuncupatiuo, & quando tollatur per codicillos. in d. l. ſi ita ſit ſcriptum. nu. 16. & 20 & 27. eo.

Legatum ſi eſt factum in teſtamento, ac etiam in codicillis confirmatũ, & alij ſit ſpecialiter legatum, tunc ope exceptionis tantum primum tollitur. d. l. ſi ita ſit ſcriptum. nu. 30. 44

Legatum ſi ſit factum duobus ſimul, & teſtator adimat vni, an videatur legatum vtrique ademptum. ibid. num. 35.

Legatum quod conceditur vni ex legato alterius, videtur alteri legatario ademptum. l. quod in rerum. § ſi quis poſt. ff. de leg 1. nu. 5. 51

Legatum ſi fiat ſecundò ſimpliciter, inducitur tacita ademptio reſpectu partis, an verò reſpectu totius. in l. ſi pluribus. ff. de lega. 1. numero 3 & 4. 59

Legatum facilius reuocatur quam inſtitutio. ibid. nu. 5.

Legati translatio facta inutiliter de primo in ſecundum, adimit legatum à primo, & videbis fallentias. in l. planè. ff. de leg. 1. nu. 4. & 5. fol. 61. & l. ſi poſt mortem. §. purè. eod. titu. nu. 4. 117

Legatum, quando relinquitur vni in primis tabulis de vna re, & poſteà eadem res legatur alteri in ſecundis tabulis, per legatum ſecundum non videtur ademptum primum, imò legatarij ſunt re coniuncti, & faciunt ſibi partes per concurſum. d. l. planè § ſi coniuncti. m. n 8 64

Legata res ſi facto teſtatoris deſijt extare, ita quòd nõ eſt amplius in ſua ſubſtantia libera, ſemper extinguitur legatum. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. ff. de leg 1. num. 4. 81

Legatum, an & quando extinguatur per alienationem rei legatæ inutilem. in l. ſeruum filij. § ſi idem ſeruus. ff. de leg. j. nu. 9. 85

Legatum non reuocatur per actum tacitum inutilem ſequentem. d §. ſi idem ſeruus. nu 11. eo.

Legatum captatorium ſicut non valet, eod. modo adẽptio legati captatoria non valet. l. captatorie. ff. de leg. 1. nu 3. 113

Legatum ſecundo factum purè de eadem re ſub commemoratione primi, facit vt primum legatum intelligatur in totum reuocatum. l. ſi poſt mortem. §. ſi purè. ff. de leg. 1. nu. 4. 117

Legatum ademptum ſub conditione, quod non videatur datum in euẽtum contrariæ conditionis, ſed quod imò remaneat purè ademptum, & quare. in l. ſi fundum ſub conditione. §. Stichum. ff. de legatis primo. nume. 11. 136

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Legato translato per testatorem, an magis præsumatur ademptio in diuersis personis, quàm in eadem. l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 24. 178
legati translatio fit quatuor modis. ibid.
Reliqua de ademptione. Vide in verbo Ademptio.

De legatarijs.

Legatarius ille propriè dicitur cuius principaliter interest legata præstare, & ille agit ex legato licet ad eum verba legati non dirigantur. in l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. num. 1. 118
legatarius est successor singularis. in l. 1. ff. de leg. 1.
Legatarius si pendente conditione faciat sumptus necessarios in re legata, an debeant esse hæredis. l. sumptus. de leg. 1. nu. 1. 113
Legatarius castri non refundet hæredi sumptus factos in eius custodia pendente conditione legati. l. sumptus. ff. de leg. 1. nu. 4. 112
Legatarius in re legata dicitur quasi hæres. l. seruo legato. ff. de leg. 1. nu. 4. fol. 117. & l. si domus. §. si fundus. eod. tit. nu. 26. fol. 126. & l. 1. eod. titu. nu. 52. fol. 6. & l. apud Iul. §. fructus. eod. tit. nu. 10. fol. 73. & l. si hæredis seruus. eod. tit. nu. 10. 90
Legatarij conditio non potest deteriorari per hæredem. l. si domus. ff. de leg. 1. num. 29. 121
Legatarius inuitus non cogitur legatum acceptare in fauorem fideicõmissarij. l. huiusmodi. ff. de leg. 1. num. 10. 143
Legata qñ res legata fuit præstita sine iudicio, & sine lite, & consequenter extra iudicium, poterit legatarius denuo petere ipsam rem legatam ad fin. & effectum, vt consequatur ab hærede cautionem de euictione omissam. l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. 1. nu. 5. & 7. 121
Legatarius si recusat accipere rem legatam quam offert hæres, an dicatur in mora, an hæres nisi etiam hæres caueat de euictione. l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. 1. nu. 13. 122
Legatario præstita cautione per hæredem, an competat etiam actio ex testamento, an vero ex stipulatu, an ambæ, an vero fit sublata actio ex testamento, si postea contingat rem legatam euinci. ibi. nu. 17. & 24.
Legatarius agens euictione contra hæredes, petit rem legatã, ac si nunquam soluta fuisset, venditor autem agit actione ex empto ad interesse. vide cum alijs differentijs. ibid. num. 34. 35. & 36.
Legatarius tenetur ad fideic. ab eo relictum si legatum fuerit consecutus. l. fideic. ff. de leg. 1. nu. 1. fol. 134 l. huiusmodi. eod. tit. nu. 16.
Legatarius primò nominatus, qñ debeat, vel non debeat præferri alijs legatarijs. in l. si quis testamento §. apud Iul. ff. de leg. 1. nu. 5. & 4. 134
Legatario defuncti non aufertur dominium per legatum hæredis alteri relictum. l. si fundum sub conditione. ff. de leg. 1. num. 1. 135
Legatarius si est seruus communis non dicitur esse vnus legatarius. d. l. si fundum sub conditione. §. si seruo communi. nu. 3. eod.
Legatarius primus censetur magis dilectus à testatore quàm eius substitutus. in l. si fundum sub conditione. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 3. 135
Legatarius cui legata est aliqua species sub conditione, & illa species peruenerit ad legatarium ante conditionẽ ex alia causa lucratiua, an poterit agere contra hæredẽ ad aliquod interesse ratione dubij euentus. l. non quocunque. ff. de leg. 1. nu. 5. fol. 140. & in §. fundus. n. 2. eo.
Leg. qui tenetur aliquid dare, vel facere ex dispositione testatoris, licet testator non expresserit, tacitè tamen ex legis dispositione poterit cõpelli ad cauendum de dando, vel faciendo. in l. huiusmodi. ff. de lega. 1. num. 43. 143
Legatarius grauatus præstare cautionem de dando aliquid alteri, si cautione præstet hæredi, an de iure valeat. ibid. nu. 17.
Legatarius à quo res est relicta si eam leget eidem cui est grauatus dare, semel tantum debetur. d. l. huiusmodi. §. si Sempronius. nu. 2. 144
Legatarius si rem legatam ignorans emit ab hærede, & eam postea ex testamento fuit consecutus, aduersus petitionem pretij habet exceptionem doli, & si iam pretium soluit illud repetere potest per actionem ex empto. d. l. huiusmodi. §. qui seruum. num. 1. 145
Legatarius acceptando scienter causam onerosam ex empto, videtur renunciare causæ lucratiuæ legati. d. §. qui seruum. nu. 2. eod.
Legatarius conditionalis, qui emit rem legatam, ꝙ possit consequi pretium per actionem ex empto. in d. §. qui seruum. num. 16. 146
Legatarius qui emit rem quam ignorabat sibi esse legatam, habet electionem, an agat actione ex testamento, an ex empto. ibid. nu. 17.
Legatarius habens electionem ex vltima voluntate non potest variare, & post electionem, & periculum, pertinet ad legatarium. d. l. huiusmodi. §. Stichum. num. 1. 150
Legatarius in alternatiuis habet electionem à iure. l. huiusmodi. §. si Titio Stichus. ff. de leg. 1. num. 7. 153
Legatarij plures petentes simul eandem rem legatã coguntur in actione concordare, secus si veniant separatim. in d. l. huiusmodi. §. si is cui. num. 1. & 3. 5. & vide nu. 10. 153
An tunc possit peti iudicium sortis. ibid. num. 10.
Legatarius per perceptionem partis suæ impedit ne alteri tota res legata debeatur, & sic impedit ius accrescendi. ibid. nu. 6. eod.
Legatarij hæredes, si discordant in modo agendi, an repellantur à legato. ibid. num. 10. eod.
Legatarius qui ab vno hærede specialiter grauato æstimationem rei legatæ habuit, non potest eandem rem ab omnib. hæredib. postea in codicil. grauatis petere. l. si tibi homo. §. si testamento. ff. de leg. 1. num. 1. 4. 10. & 12. 155
Legatario prohibitio alienandi simpliciter facta non valet, si res legata transit directo in legatarium, secus si transit de manu hæredis, quia tunc hæres tradendo sub illa conditione videtur contrahere pactum de non alienando. in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 32. fol 166. & in 2. lect. nu. 48. & 65. 172
Legatarijs sunt tacite hypothecata bona testatoris. d. §. diui. in 2. lect. num. 64. 172
Legatario non sunt citandi quando iudicium agitur contra hæredem. d. §. diui. nu. 47. 166
Legatarius si alienauerit rem sibi legatam ex donatione causa mortis, & donator superuiuat, tamen adhuc donatori competet vtilis vendicatio, & retro transfertur dominium ipso iure, quod alias non reperitur. d. §. diui. in 1. lect. nu. 88. 168
Legatarius consentiens alienationi rei à testatore sibi purè relictæ præiudicat sibi in re non in pretio, quod adhuc petere potest, & hæres, qui est debitor quantitatis respectu rei alienatæ soluendo rem legatam liberatur à debito pretij, & si legatarij sint liberti, an perdat rem, & pretium, in l. si fundum per fideic. ff. de leg. 1. nu. 1. & 16. 159
legatarij lucro cedit à quo relictum est fideicom. deficiens facto alieno, vel casu mortis. l. si Titio pecuniam. ff. de leg. 1. nu. 1. & 4. 162
Legatarius an possit grauari vsque ad vires sui legati. in d. l. si Titio pecuniam. num. 7. eod.
Legatarius cui relictum est legatum sub modo, non admittitur ad agendum nisi caueat de modo implendo. ibid. nu. 14. eod.
Legatarius grauatus onere fideicommissi in secunda dispositione cauere non debet de fideicommisso implendo. ibid. eod.
Legatarius cui relicta est pecunia cum onere emendi seruum alienum, & eum manumittendi, si dominus serui nolit seruum vendere, an legatarius retineat legatum ibid nu. 7. eod.
Legatarij duo, vel plures complexi per eandem orationem habentur loco vnius. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 78. & 82. 182
Legatarij disiuncti re dicuntur illi quibus ab initio portiones diuisæ collatæ sunt. ibid. num. 88.
Quis legatariorum præferatur in coniunctionum specieb. s. in iure accrescendi. d. l. re coniuncti. num. 21. fol. 177. & vide supra in verbo Coniuncti.
Legatarij licet non præferantur hæsedi in quarta Trebel. tamen præferuntur in eo, quod est vltra quartam. l. 1. §. si is, qui. quadraginta. ff. ad Senatusconsul. Trebell. num. 4. & 5. 204
Legatarij an agant contra hæredem grauatum de restituendo retenta certa re, vel summa, an vero contra fideicom. vniuersalem, & quomodo. ibid. num. 3. & 4.
Legatarius particularis, an habeat ius compellendi hæredem adire hæreditatem fideicommissarij vniuersalis. l. qui quadraginta. ff. ad Senatusconsul. Trebell. num. 9. 206
Legatarijs non competit ius accrescendi inter eos, & fideicommissarios vniuersales, & quare. ibid. nu. 10.
Legatarij antequã agant, an habeant necesse expectare, ꝙ hereditas restituatur fideicõmissa. in l. Marcellus. ff. ad Senatusconsul. Treb. n. 11. 207
Legatarij an acquirunt aliquid de quarta quam hæres perdidit propter coactam aditionem. ibid. nu. 13. 208
Legatarius non potest compellere hæredem inuitum adire. d. l. Marcellus. ff. ad Senatusconsul. Trebell. nu. 2. & 44. 209
Legatarius singularis non patitur aliquod damnum ex successione eius legati singularis. l. 1. ff. de leg. 1. num. 76. 7
Legatarius etiam si præstet cautionem de conseruando hæredem indẽnem non posset hæres cogi inuitus adire. ibid. nu. 77. & 78. 7
Legatarius si decedat ante consecutam rem legatam transmittit legatũ purũ ad hæredes, & si legatũ sit sub conditione, & legatarius moriatur ante conditionẽ transmittit ad suos, sed non ad alios. d. l. j. n. 92. 7
Leg. si agat ante diem cum non sit dominus malè agit. d. l. 1. nu. 106. 7
Leg. potest petere ab vno ex hæredibus alternatiuè grauatis, & postea redire ad alium. l. si ex toto. §. si ita scrip. ff. de leg. 1. nu. 6. 25
Legatarius si redemit ab hostibus rem sibi legatam, an debeat ab hærede solui legatario pretium quo illam redemit. l. id quod apud hostes. ff. de leg. 1. num. 4. 27
Legatarij persona, & res legata, an & quando sint vnum, & idem. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 23. 31
Legatarius non indiget deliberatione cum legatum solum afferat lucrum. d. l. cùm filiofam. nu. 123.
Leg. si succedat collegatario post diem legati cedentẽ potest legatũ ex persona sua repudiare, & accen. ex persona defuncti, & contra, & vna via electa, non põt ad aliam redire. l. si mihi, & tibi. de leg. 1. nu. 1. 38
Legatario licet notarius non debeat dare copiam nisi de particula testamenti, quæ tangit suum legatum, tamen etiam debet dare copiam alterius partis in qua ponatur aliquid per quod declaretur verbum ambiguum ipsius legati. l. qui filiab. ff. de leg. 1. nu. 7. 46
Legatario non potest præiudicare testator ei legando. l. quod in rerum. §. si vsumfruct. de leg. 1. nu. 8. 5

Lega-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Legatarius ſi adita,& apprehenſa poſſeſſione rerum hæreditariarum per hæredem,caperet propria auctoritate rem legatam,priuaretur legato.l.talis ſcriptura.ff.de lega. 1.num.43. 58

legatarius poſtquam agnouit legatum, an poſſit deſinere acceptare legatum.in l.planè.§.ſi coniunctim. ff.de leg.1. nu.19. 65

legatariorum ſi vnus venit ex teſtamento patris, alius venit ad eandem rem ex teſtamento pupillari, non dicuntur venire diuerſo iure. numero 11. 64

legatarius quando ſuccedit hæredi, iſta ſucceſſio habet vim cuiuſdam ſolutionis legati, & tanto minorem hæreditatem videtur legatarius ſuſcepiſſe, quæ ratio ceſſat, quando legatum fuit nullum à principio. d.l.planè.§.ſi duob.nu. 1. 65

legatarius qui ſperat aliquo modo in futurum poſſe admitti ad legatum,facit partem d.§.ſi duobus.nu.10. 66

legatarius qui non admittitur ad partem legati, quia quo ad ſe legatum non valet, non facit partem collegatario, nec impedit ipſum habere totum legatum coniunctim factum.d.§.ſi duob. nu.13. eod.

legatarius non poteſt pro parte acceptare legatum, & pro parte repudiare.l.legatarius.ff.de leg.1.nu.1.& 2. 72

Quid in hæredibus legatarij. ibidem.

legat. quando teneatur ad collectas, & tributa pro tempore futuro pro re legata,& quando non.l.apud Iulian.§.hæres cogitur. ff.de legat.1. numero 8. 76

legatarius qui habet eligere mediocrem,an poſſit eligere peſſimum inuito hærede.§.hæres cogitur. num.10. eod.

legatario præiudicari non poteſt per factum hæredis, licèt factum illud contrarietur naturæ legati.l.cætera.§.ſed ſi parauerit. ff.de legatis primo.num.7. 81

legatario non prodeſt ius ſuperueniens teſtatori poſt conditum teſtamentum,propter impedimentum regulæ Catonianæ, niſi contingeret in legatis. in quibus cedit dies ab adita hæreditate. l. ſeruum filij. ff.de leg.1.num.8. 83

legatarius ſi ſoluat aliquid hæredi gratia conditionis implendæ,non debet illud remanere penes hæredem, ſed ex eo debet ſolui creditorib. l.ſeruum filij.§.ſi idem ſeruus.ff.de leg.1.nu.6. 85

legatarijs non prodeſt quo ad diminuendam falcidiam,illud quod capit hæres cauſa conditionis implendæ.d.§.ſi idem ſeruus.nu.6. eod.

legatarius cui legatus eſt fundus ad quem præſtetur iter, ſeu via ab altero fundo alteri, per eundem teſtatorem legato non, poteſt agere contra alium legatarium, ſed contra hæredem.l.ſeruum filij. §.ſi ſtatuliberum.ff.de leg.1.num.3. 86

legatarius emendo rem legatam,an & quando dicatur renunciare legato.in l.ſi à ſubſtituto.ff.de leg.1. num.2. eod.

legatarius, an & quando non poſſit expreſsè renunciare iuri de futuro. in d.l.ſi à ſubſtituto.ibid.

legatarij,quod agant contra hæredem vigore quaſi contractus celebrati ex aditione.l.cum res.ff.de leg.1.num.12. 89

legatarius agit contra hæredem ex delicto, vel facto ſerui circa rem legatam,& liberatur hæres dando ſeruum pro noxa.l.ſi hæredis ſeruus. ff.de legat.j.nu.1. 90

legatario quando datur tempus certæ ætatis, debet totum eſſe completum, & non ſufficit,quod ſit inchoatum.l.ſi cui legetur.ff.de legat.1. num.1.& 2. 91

legatarij an & quando poſſint agere ad ſuum legatum contra hæredem non appellantem, vel non defendentem cauſam.hæreditariam, vel contra poſſeſſorem vincentem.in l.ſi ſeruus plurium§.ſi hæreditatis. ff.de leg.1.nu.7.& 8. 95

legatarius quando in eo. teſtamento ſunt duo capitula continentia diuerſas quantitates, an poſſit petere vtrunque legatum integrum ex vtroque caſu in l. ſi cui ſerui.§.ſi à filio.ff.de leg.1. nu.3. 96

legatario an & quando intelligatur data licentia per teſtatorem capiendi rem legatam propria auctoritate.in l.nemo poteſt.in 2.lectu. de legat.1.nu.40.fol.105.& in 1.lectu.nu.34. 101

Quid ſi ſit data per hæredem, quod per hoc non remittat ei detractionem falcidiæ.ibid.in 2.lect. nu.37.fol.109.& in 1.lect.nu.40. eod.

legatarius poteſt retinere rem ſibi relictam in teſtamento non ſolenni, & agentem exceptione repellere, cum ſibi naturaliter debeatur. d. l. nemo poteſt. in 2. lectura.numero 94. fol. 107. & in prima lectu.numero 70. 102.

Legat. non poteſt conueniri, niſi per hypothecariam actionem, prius tamen principali debitore exiſtente in mora. l.ſi res obliga.ff.de lega. 1.numero 45. 111

legatarius poteſt petere ſibi cedi actiones per creditores contra hæredem quatuor temporibus,& quibus.ibid.num.45.eod. 111

legatarius ſi emit rem ſibi legatam, an & quando poſſit agere ad pretij recuperationem. in l.qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verbor.oblig. num.40.41.42.& 43. 190

legatarius non poteſt grauari de adoptando aliquem in filium,& ſi non adoptauerit perdat legatum, & quare in l. quidam cum filium. eod. 208

titu..numero 8.

legatarius ſcribens ſibi legatum in teſtamento, vel codicil.alterius, an incidit in pœnam falſi. in l.ſi is qui pro emptor.ff.de vſucapion.num. 377.& ibi ponit de illis, qui aſcribunt aliquid in teſtamento maximè notarij. 136

Legatarij, & fideicommiſ.debent capere de manu hæredis, & ſi propria auctoritate, priuantur legato. l. ait prætor. §. ſi iudex. de re iudica. nume.9.fol.149.& in l.ſi ex ſtipula.de acquiren.poſſeſ.num.2.fol.87. & in l.1.num.95. eod.tit. 75

legatarius datus in teſtamento executor, poteſt propria auctoritate rem ſibi legatam accipere.l.1.de acq.poſſ.nu.95. eod.

legatarius ſi in domo morari non poſſit cum hærede propter eius malos mores, aut ſeuitiam, ſeu propter ſuſpicionem honoris, an extra domum legatum relictum habere debeat. in l.1.C.de leg.nu.3. 183

legatarius cui factum eſt legatum ad tempus, an cautionem præſtare teneatur, quod finito tempore hæreditatis legatum non deterioratum reſtituet.in l.illud. C.de leg.num.7. 191

legatarius particularis à quo ſunt relicta legata, an falcidiam detrahere poſſit.in l.1.C.communia de leg.nu.9. 114

¶Legatus cum teneat locum Papæ, concurrit cum quolibet ordinario exiſtente in prouincia ſua,qualiſcunque ſit, ſiue Abbas, ſiue Epiſcopus, ſiue Archiepiſcopus,vel Patriarcha.l.qui Romę.§.Seia.ff.de verbor.oblig.nu.17. 184

legatus in prouincia ſibi decreta concurrit cum Epiſcopo etiam in his, quæ pertinent ad dignitatem epiſcopalem, & ideo in ea poterit audire cauſas matrimoniales, & ſeparare matrimonium in cauſis à iure permiſſis ibidem.

legato ſemper debetur reuerentia in memoria priſtinæ legationis.l.ſi ita pulatus fuero.ſi Titius. §.Chyſogonus.de verb.oblig. nu.27. 198

legatus habens auctoritatem legitimandi ſpurios, vel inceſtuoſos, an poſſit ſpurium, & inceſtuoſum ſimul, & mixtim legitimare. in l.ſtipulationum.eod.tit. nu.5. 16

legatus an habeat ius abſoluendi reos incarceratos. l.qui condemnare. ff.de re iud.nu.3. 142

legatus de latere, an contra ius ſtatuere poſſit, & nunquid cauſam committere poſſit ſummariè.l.omnes populi.ff.de iuſt.& iur.num.32.folio 16.in eiuſdem legis repe.num.12. 16

legatus de latere, an & quando de cauſis alijs ſpecialiter commiſſis ſe impedire poſſit,licet aliàs ſecus in repeti.l.omnes populi. ff.de iuſtit. & iure.numero 14. eod.

legatus Papæ ſi aſſerat ſibi aliquid à Papa viuæ vocis oraculo, debet ſibi credi ſi Papa eſt in illo loco.in l.1.C.de procurato.nu.2. 122

legatus de latere non poteſt committere cauſam appel. remota. l.nemo poteſt.in 1.lect. ff.de leg.1.nu.7. 99

¶Legere. Hoc verbum intelligitur oculis corporeis. in l. qui Romæ. §. duo fratres.ff.de verbo.oblig. num.65. 192

¶legitima in iure quot modis capiatur in l.1.C.quando non peten.par. nume.1. 18

legitima quæ diſponitur deberi iure inſtitutionis, poteſt etiam relinqui per fideicommiſ.conditionale nepoti emancipato.l.cum ex filio. ff.de vulg.& pupil. num.4. 143

legitima an poſſit odio relinqui per fideicommiſſum ſeruata æqualitate, & animo prouidendi filio. in Auth.nouiſſima. C.de inofficioſ.teſtamen.numr27. 166

legitima an debeatur filio viuente patre, certè non, niſi alimenta. l.in ſuis.numero 18.& 15. ff.de liber.& poſthum. fol.179.& in l.is poteſt. ff.de acquiren.hæred. num.15.& 17.& an pater cogatur dare filio legitimam.ea.l.nu.9. 79

In legitima filius grauatus poteſt expugnare ſecundum gradum, & ſic ſubſtitutum,ſicut ſi in primo non eſſet facta mentio. l.ſi poſthumus. §.quod vulgò.nu.2. ff.de lib.poſthu. 184

legitima debetur ſine onere adeò, quod non tollitur ſuitas quo ad illam legitimam.l.ſi filius hæres.ff.de liber.& poſthum. num.69 & 64. & ibi dicit, quod conditio reijcitur quo ad legitimam, ideo ſi apponatur ſubſtitu. vulga. non dicitur onus filio in legitima. ead. l. numero 51. 188

In legitima dicitur filius eſſe creditor,ideo poteſt ſuam legitimam purè, & ſtatim ſimpliciter conſequi.l.multi.ff.de liber.& poſthum.num.6. & eam habere titulo inſtitutionis honorabili.ead.l.nu.7. 189

legitima eſt debita filio, vel nepoti, non quota hæreditatis.l.Gallus.§.1. nume.14 ff.de lib.& poſthu. 204

legitima an debetur patri, & matri in bonis filij, ſicut èconтra d.l. Gallus § etiam ſi parente.num.23. 226

legitima non datur filio niſi prius ſatisfactis creditoribus, item extrahitur de ſubſtantia bonorum defuncti.l.pro hærede. §.ſi quid tamen.ff. de acquir.hæred.nu.11.& 12. 85

legitima debetur de bonis tempore mortis defuncti. Item dicitur eſſe quota borum hæreditatis. l.pro hærede. §.ſi quid tamen.numero 12. fol.85.ibi ponit differentiam inter ius patronatus, & legitimam. & in Authen.noniſſima. C.de inoffic.teſtam. num.3.4.5.fol.163.& in l.re coniuncti.ff.de legat.3. nu.242. 191

legitimam debet filius acceptare, nec poteſt in parte repudiare, ex quo etiam non poteſt priuari à patre ſine cauſa, & debetur titulo inſtitu-

tionis,

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

tionis, & iure hæreditatis. l. 1. ff. de acq hæred. nu. 11 & 12. & 14. 58
Legitima continetur appel. fal. in l. Marcellus. ff. ad Treb. nu. 22. 208
legitimã, quæ debetur iure naturæ filio, an poſſit filius accipere in qua re velit. l. Marcellus. § res quæ. ff. ad Treb. nu 16. 212
legitimam non poteſt filius eligere in rebus per teſtatorem ſpecialiter prohibitis alienare, quando ſuperſint alia bona non prohibita alienari niſi pater omnes meliores res legaſſet, & dereriores remanſiſſent d. § res quæ nu. 18 fol. eod. & in l. filium quem habentem. C. fam. erciſc. nu. 16. & 17. 184
legitimam an poſſit filius eligere in rebus melioribus, an verò arbitrio iudicis. in l. Marcellus. § res quæ. ff. ad Treb. nu. 16. 208
In legitimam non imputatur filio, quod ei obuenit ex ſubſtitutione, vel iure accreſcendi in ſcimus antea. C. de inoffi. teſta. nu. 10. 180
legitima debetur filio vero. Item arrogato. Item patrono ex legis prouidentia & non teſtatoris, ideo quem teſtator non honorauit, grauare non poteſt, l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 45. 32
legitima debita filio poteſt ſatisfieri ex fructibus pendentibus, quamuis filius debeat habere legitimam de ſubſtantia patris, & non de fructibus. d, l. cùm filiofa ff. de leg. 1. nu. 179. 38
legitima filiorum, pater de iure communi non prohibetur inter viuos contrahere es alienum de ipſa legitima. in l. ſi ita quis promiſerit. §. ea lege, ff. de verb. oblig. num. 46. 123
An donatio facta in fraudem legitimæ valeat. ibid.
legitima ſi pater filios priuare velit, qua cautela vti poſſit. in l. 1. de adoptio. num. 23. in fin. cum. ſeq. 37
legitima, an debeat relinqui parentibus iure inſtitutionis. C. de inoffic. teſta Auth. nouiſſima. nu. 37. 166
legitima filiorum, quæ olim erat quadrans hodie eſt triens, vel ſemis ſecundum numerum liberorum, & quæ ſit ratio. in l. planè. §. ſi duo. ff. de leg. 1. num. 29. fol. 67. & iſto iure ſufficit quocunque titulo relinquatur, nec pater poteſt diminuere vſumfruct. legitimæ. C. de inoffic. teſta. Auth. nouiſſima. num. 44. 167
legitima commenſuratur ſecundum ſucceſſionem inteſtati, cum ſit tertia quã habiturus eſſet filius ab inteſta. ff. de lega. 1. l. planè. §. ſi duob. n. 24. fol 66. & in l. Gallus. §. & quid ſi tantũ. ff. de liberis, & poſthumis. nume. 57. 211
legitima poteſt peti perpetuò, ergo & quælibet per eius. C. de inoffic. teſt. l. ſi quis ſuo. num. 3. 177
legitima quare augetur, quando ſunt plures quàm quatuor liberi. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 241 & 247. 191
legitima nunc reijcit omne onus per quod olim dabatur querela. ff. de lib. & poſthu. l. ſi filius hæres. num. 42. 188
legitima filij habet conformitates cum hæreditate, & ſic cum titulo vniuerſali, quia filio pro legitima datur petitio hæreditatis. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 245. 191
legitima ſi petatur in iudicio, debet agi via ordinaria. C. de inoffic. teſtamen. l. ſi quis ſuo. nu. 3. 177
legitima debet relinqui titulo inſtitutionis filio, vel nepoti emancipato de iure florum. ff. de vulg. & pupil. ſubſti. l. qui cum plures. nu. 138.
legitima debetur omni iure, Trebellianica ſolum ex Senatuſconſulto. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. cum filio. num. 11. 144
legitima aſcendentium, an hodie ſit aucta, ſicut legitima filiorum, vel deſcendentium. C. de inoffic. teſtam. Auth. nouiſſi. nume. 35. quid in tranſuerſalib. ibid. eod. nu. 166
legitima nepotum quanta ſit hodie. C de inoffic. teſtamen. Authen. nouiſſima. nu. 51. 168
Legitima debet hodie relinqui filio titulo honorabili. ſ. titulo inſtitutionis. C. de inoffic. teſtam. Auth. nouiſſima. nume. 13. fol. 165. & in l. 1. ff. de acquiren. hæred. num. 14. & quid de iure canonico. nume. 31. Auth. nouiſſima. 166
Quid ſi filius ſit fictus ſicut monaſterium, quod habetur loci filij, vel filius legitimatus, an debeatur ei legitima iure inſtitutionis. C. de inoffic. teſta. Auth. nouiſſima. nu. 14. 165
legitima non debet de neceſſitate tota relinqui filio, ſed ſatis eſt aliquam rem relinquere. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 15. eod.
legitima filiorum qualiter debeat computari. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 2. 164
In legitimam, quæ & qualia computet filius. in l. omnimodo. C. de inof. teſta. num. 4. fol. 176. & an dos filiæ computetur, vt excludatur à querela. in l. quoniam nouella. eod. tit. num. 5. 175
In legitima filij non dicuntur hæredes, nec bonorum poſſeſſo.
legitima an augeri debeat ſi poſt mortem patris eius facultates augeãtur. C. de inoffic. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 5. 164
legitima patris ingreſſi monaſterium, an ſtatim poſt ingreſſum debeatur filijs, an poſt mortem patris. Auth. ſi qua mulier. nu. 50. C. de ſacroſ. Eccl. fol. 26. ſed ſi filius ingrediatur, an legitima debeatur in vita patris, monaſterio. ibid. nu. 56. & an patre ingreſſo debeantur filijs alimenta à monaſterio præſtanda. nu. 57. 26
legitima portio debet relinq filio pro forma teſtamenti. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 25. 166
¶ De ſupplemento legitimæ, & de iure agendi ad ſupplementum.
Supplementum legimæ tranſmittitur infra in verbo tranſmiſſio.
Ius agendi ad ſupplementum quanto tempore duret. in l. certi condictio. ff. ſi cert. pet. num. 24. fol. 21. & an tolliatur quinqennio. in l. ſi quis ſuo. C. de inoffic. teſt. nu. 1. 177
Ius agendi ad ſupplementum, an ſit hodie correctum. in l. omnimodo. C. de inoffic. teſt. nu. 8. 176
Supplementum legitimæ fit ipſo iure. in l. ex facto. ff. de vulg. num. 34. fol. 149. in l. ſcimus. C. de inoffic. teſt. nu. 2. 179
Ius petendi ſupplementum eſt ſubrogatum loco querelæ. in l. planè. §. ſi duobus. ff. de leg. 1. nu. 23. 66
¶ Legitimatio. Legitimatus, & legitimus.
Legitimandi poteſtatem habens à Papa, vel Imperatore quoſcunque exceptis filijs Comitum, & Baronum: poterit legitimare filium naturalem Comitis Palatini, qui non habet comitatum. l. id quod apud hoſtes. ff. de leg. 1. nu. 24. 28
legitimatio eſt ſimilis arrogationi, & quæ iura loquentia de filio legitimo, & naturali habeant etiam locum in legitimato. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. num. 159. & 160. 37
legitimatum eſt plus quam eſſe arrogatum ibi. nu. 161.
legitimatio an ſit fauorabilior, quàm arrogatio. ibid. num. 159. etiam in apoſtillis. eo.
Legitimatus eſt in poteſtate patris legitimantis. ibid. nu. 164. eod.
legitimatio ſpurij facta ſine rationabili, & iuſta cauſa, nihil valet. l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. in 2. lect. nu. 5. 165
legitimati, qui erant ſpurij, an in legato facto eis à patre habeant inter eos ius accreſcendi. l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 179. 188
legitimus quis nõ põt eſſe quo ad qd, & quo ad quid non. l. 1. §. hoc aũt. in 1. lect. ff. ad Treb. nu 5. fol. 194. & in 2. lect. nu. 11. 198
legitimatus filius per oblationem curiæ ſoli patri efficitur legitimus, & non alijs agnatis. d. §. hoc autem. in 1. lectu. nu. 16. fol. 195. & in 2. lectu. nu. 26. 198
legitimare filium pater poſt hoc acto, ꝙ non ſit legitimus ad ſucceſſionem d. §. hoc autem. in 1. lectu. num. 18. fol. 194. & in 2. lect. num. 29. fol. 198. in l. de quæſtione. C. de pact. num. 30. fol. 93. & in l. 1. de iure emphy. nu. 58. 192
legitimus, & illegitimus cenſet filius natus ex inceſtuoſis nuptijs legitimus reſpectu ignorãtis, & illegitimus reſpectu ſcientis. in d. l. 1. ff. ad Treb. d. §. hoc aũt. in 1. lect. nu. 9. fol. 195. & in 2. lect. nu. 30. 199
Si ſit conſuetudo, ꝙ primogenitus ſuccedat in regno, vel in ducatu, & Rex habeat filium naturalem tm̃, & habeat ẽt ſecundogenitũ legitimũ, & naturalẽ. & faciat legitimari filium primũ naturalem quis eorũ ſuccedat in regno. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 40. 184
legitimatus an excludat ſubſtitutũ. in l. 2. C. de iur. emph. n. 204. 216
legitimatus eſt verè filius, licet non ſit legitimè natus. in Authen. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccl. nu. 45. 26
lex permittens aliquid patri inter liberos, procedit etiam in filijs legitimatis. ibid. nu. 46. eo.
Si pmittitur põ teſtari inter liberos cum duob. teſtib. habet ẽt locũ in filijs legitimatis. ibi. eo. nu. & fol. & in l. hac conſul. iſſima. §. ex imperfecto. C. de teſt n. 2. fol. 107. & in l. ſi is qui. ff. de vſuc. nu. 237. 130
legitimare non poteſt filius Comitis Palatini. in l. in ſuis. ff. de lib. & poſthum. nu. 24. 179
legitimati præteriti à patre habent ius dicendi nullum, & de iure ciuili, contratab. de iure præt. in rub. de lib. & poſth. nu. 5 & 3. cum ſeq. fol. 159 & in l. qui ſe patris. C. vnde liber. num. 15. cum ſeq. fol. 32. & in l. ſi is qui pro empto. ff. de vſucap. num. 236. fol. 130. & in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccl. nu. 48. 26
legitimatio filij nati ex matrimonio contracto inter prohibitos, an legitimetur per diſpenſationem Papæ ſuperuenientem. in l. ſi is qui. ff. de vſucap. nu. 122. 124
legitimatus nunquid debet habere aliquid titulo inſtitutionis honorabili, ad hoc, vt teſtamentum valeat, ſicut filius verus. in Authen. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 18. 24
legitimatus ſpurius per ingreſſum religionis, ſicut olim per oblationem curiæ. in l. filiusfam ff de lib. & poſth. nu. 3. 195
legitimandus an debeat eſſe præſens in legitimatione. in l. Gallus. §. forſitan. ff. de lib. & poſth. nu. 10. 221
legitimati per ſubſcr. matri. vel per reſcriptum principis, an ſuccedant poſteà cum legitimè natis. in l. ex facto. ff. de vulg. nu. 19. 148
legitimatus poteſt ratificare legitimationem etiam poſt mortem patris. in l. Gallus. §. inſtituens. ff. de lib. & poſth. 217
legitimatus debet habere aliquid titu. honorabili. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſ. Eccl. nu. 18. 24
legitimari, an poſſit princeps in præiudicium venientium ab inteſt. quãdo hæreditas non eſt adita. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. num. 122. 114
legitimatio facta per principem cum clauſula, motu proprio, vitiatur ſi nõ ſit facta mẽtio, ꝙ pr̃ habeat alios filios legitimos re. ibi. n. 104. 213
legitimare non poteſt Papa in præiudicium eorum quibus delata erat hæreditas in ſubditis etiam Imperio. ibid. nu. 128. 114
Si quis petit à principe ſe legitimari dicens ſe natum ex ſoluto, & ſoluta, cum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ta cum natus eſſet ex adultero complexu , an talis legitimatio valeat.l.præſcriptione.C.ſi contra ius,vel vtil.publ. num.29. 55
Legitimatio perſonæ,an debeat fieri in omni iudicio. in rub. C.qui admit.n.1.fol.6.& quid in iud.in quo imploratur ſolũ officiũ iud.ibid. n.2.& qñ procedat,ꝙ debeat fieri legitimatio ꝑſonæ.nu.4.fol.7.& in l.naturaliter.§.nihil commune. ff.de acq.poſſ.num.176. 109
legitimatus,an cõprehendatur in ſtatuto diſponente,ꝙ agnati litigantes ad cõpromiſſum teneantur. in l.qui ſe patris. C.vnde lib.nu.52. 37
legitimandi aut creandi tabel. poteſtas conceſſa per Imperatorem Comiti Palatino,an per eum alij delegari poſſit.in l.Imperium.ff.de iuriſd.omn.iud. num.28. 74
legitimationes an ſint fauorabiles.in l.2.§.1.de in ius voc.num.13. 110
legitimationis inſtrumentum probat quem fuiſſe illegitimè natum. l. decem.ff.de verb.olig.num.18. 165
legitimus dicitur omnis ille , qui à lege ciuili vocatur ad ſucceſſionem. ff.de lib.& poſthu.l.Gallus.nu.35. 200
legitimi verè, q dicantur. ff.de vſuc.l.ſi is q pro emptore. nu.256. 130
legitimum aliquem eſſe, & legitimatum ſunt diuerſa.ibid.nu.259. 135
legitimati conſeruant agnationem.ibid. num.239. 130
legitimati ſuccedunt, agnatis,& cogna.ab inteſta. num.278. 131
Legitimus ꝑ curię oblationẽ ſuccedit ſoli pri nõ agnatis.ibi.n.241.130
legitimati ſuccedunt ab inteſta. cum alijs filijs legitimis , & naturalib. ibid.num.235.& 278. 131
legitimorum,& natnralium appellatione in laudo,an veniant legitimati per Comitem Palatinum.ibid.num.232. 130
legitimatis debetur legitima in allodialib. ſicut legitimis. ibid. nu.234
legitimatus dicitur imago legitimorum, ideo differt à legitimo tanquã ſimilitudo ab eo cuius imaginem repreſentat. C. de fideicommiſ.l. cùm acutiſſimi.num.5. 211
legitimatus ſi non expreſſit defectus nataliũ quos patiebatur nõ valet legitimatio. ff. de in ius voc.l.in ius voc. §.patronum. lo 2.nu.4. 111
legitimatio an trahatur retro.in l.ſi is qui pro empto.ff.de vſuc.nu.251. fol 130.& an trahatur retro in præiudicium alterius. in l.Gallus.§ & quid ſi tantum. de lib.& poſthu.nu.74. & ſeq.fol.102.& in l.quoties. C.de rei vend.num.41. 184
legitimandi ptãtem , an poſſit Princeps dare Comiti Palatino, etiam exiſtentibus filijs legitimis, & naturalib.in d.§.& quid ſi tm̃.n.83.eo.
legitimatus an ſit verè legitimus, vel fictè, & an in aliquo differat à legitimis,& naturalib.in l.ſi is qui pro empto.ff.de vſuc.n.254.& 266. fol.116.& in rub.ff.de lib.& poſth.nu.9.fol.159.& in l.cum filiofa.ff. leg.j.nu.163. fol.30. & in l.morib. ff.de vulg.& pup.nu.20. fol.104. & in l.1.C.de bon poſſ.contratab.num.4. 24
Legitimatus poſt teſtamentum patris cum ſit in eo præteritus, an rumpat tale teſtamantum.ff.de liber. & poſthu. in rubr. nu.3. 159
legitimati ſunt ſui , & habent exiſtentiam ſuitatis. ff.de lib. & poſthu.in rubr.nu.10.fol.159. & in l.qui ſe patris. C.vnde lib.num.13. fol.32. & in l.ſi is qui pro emptore. ff.de vſucap. nu.233. 130
legitimandi ptãs conceſſa Comiti Palatino eſt beneficiũ ſuperoris,& ſic eſt latiſſimè interpretandum.ff.de lib.& poſth.l.ſi ita ſcriptũ.n.6. 183
legitimitas temporis præſumitur facta congruo tempore ex diuturnitate temporis in bon. poſ. de acquir. hær.l.qui in aliena.nu.31. 61
legitimatio non infringitur quomodocunq; fiat legitimatio. ff.de vulga.& pupil.ſubſt.l. ex facto.nu.16. 148
legitimatio facta viuente patre exiſtentibus filijs legitimis, & naturalib. non prodeſt filijs legitimatis , niſi in duobus caſibus.ff.de libe.& poſthu.l.Gallus.§.& quid ſi tantum. num.93. 213
legitimatio facta à Principe pro eo , qui ſe dixit natum ex ſoluto, & ſoluta cum natus eſſet ex adulterio non valet. l.præſcriptione. nume. 29.C.ſi contra ius,vel vtil.public. 55
legitimatio filij facta poſt mortem patris , & aditam hæreditatem , an teneat quantum ad auferendam hæreditatem his qui in hæreditatem adierunt.l.cum ignorantia.num.2.C.de iur. & fact.ignor. 40
legitimatio eſt ſimilis alchimiæ. ff.de lib.& poſth.l.filio quem pater. nu. 10.fol.161.& in l.cum acutiſſimi. C.de fideicomm. nu.5. 211
legitimatio an poſſit fieri per procuratorem tam ex parte patris, quàm filij legitimandi. ff.de lib.& poſth. l.Gallus.§.forſitan. nu.3.fol.221. & in l.ſi pecuniam.§.ſi ſeruum.ff.de cond.cau.dat.nu.10. 157
Legitimatio eſt fauorabilior , quàm ſit adoptio .ff.de lib. & poſthum.l. Gallus.§.nunc de lege Velleia.num.23. 224
legitimatio , & poteſtas legitimandi competit ſoli principi ſupremo , & non inferiori, niſi ex eius conceſſione. ff.de lib.& poſthu. l.Gallus.§. nunc de lege Velleia. num.25. 224
Legitimandi poteſtas conceſſa Comiti Palatino , an poſſit delegari.in l.Imperium.ff.de iuriſd.omn.iud.nu.28. 74
legitimatio, & eius effectus nunquid reuocetur per natiuitatẽ filiorum legitimorũ,& naturaliũ.ff.de vulg & pup.ſubſt.l.ex facto.nu.15. 147
legitimatio non põt fieri , niſi auctoritate principis , vel habentis auctoritatem ab eo.ff.de vſuca.l.ſi is qui pro emptore. num. 249. 239
legitimandi,an ſuccedant in emphyteuſim eccleſiaſticam.in verbo Emphyteuſis.in 2.rubr.
legitimatio eſt quoddam donum patris , & principis,in quo non requiritur conſenſus legitimorum,quando pater precibus oblatis hoc impetrat à Cæſare, vel à Papa.ff.de lib.& poſthum.l.Gallus.§.& quid ſi tantum. num.105. 214
Legitimatio debet fieri cum cauſæ cognitione , aliàs non valet.ff.de liber.& poſthum.l.Gallus.§.& quid ſi tantum. nu.116. 213
¶ Leſio. Leſio immoderata dr̃ damnũ,non aũt moderata,& cõiter eueniens. ff.ſi quis cautio.l.ſed & ſi quis.§.quæſitum.nume.34. 151
¶ Leuis, & leuiſſima culpa.de hac materia vide t̃. in verbo Culpa.
¶ Lex.Lex facilius moderatur diſpoſitionem ſuam ad prejudicium alterius,quam prouiſionem factam ab homine in fauorem ſuum in l. inſulam.ff.de verb. oblig.nu.4. 194
lex facilius denegat alicui beneficium ſuum legale, quàm proprium illius auferat. ibid.
legis diſpoſitio ceſſat deficiente ratione legis.l.ſtipulatio iſta habere licere.§.alteri.ff.de verbor.oblig.num.8. 74
lex 2,C.de reſcin.vendi.an in omnibus contractibus locum habeat ſicut in empt.& vendi.contractu.in l.de quibus.ff.de legib.nu.29. 23
lex licet vniuerſaliter , & negatiuè loquatur , non per hoc cæteri ſimiles excluduntur. in l.cognitio. ff.de offic.eius.nu.4. 60
lex quando vtitur verbo præteriti tpis, an præſens tempus comprehendat, & an futurum.in l.ſi quis. ff.de iuriſd.omn iud.num.25. 83
lex puniens facientem actum, an comprehendat facientem actum nullum.l.1.§.hæc autem verba.ff.quod quiſque iur.num.9. 96
lex vbicunq; vult aliqd fieri cum auctoritate iudicis cauſa cognita intelligi debet. l.2.§.prætor ait. il 2.ff.de in ius voc.num.1.in princ. 112
lex ſi.C.de noua.an in ſtipulatione pœnali locum habeat.in l.cùm quis. ff.ſi quis in ius voc. num.4. 120
legem quærere vbi naturaliter ſentimus nihil aliud eſt quam infirmitas. intellectus.l.2.§.ſi liber.ff.de condi.cau.dat. nu.6. 153
lex cum antiquioribus, an & quando locum habeat.in l.emancipata.C. qui admit. nu. 9. 12
leges an per deſuetudinem tolli poſſint , & an per contrariam legem , & conſuetudinem.l.de quib.ff.de legib.nu.33. fol.23.& ſeq.
legem condere,an ſit meri Imperij.l.Imperiũ.ff.de iuriſ.om.iud.n.8. 71
leges tranſgredi, an & quando liceat. in l.qui iuriſdictioni.ff.de iuriſdi. omn.iud.num.4.& ſeq.fol.85.& in l.cum ſeruus.ff.de condi. ob cau. num.9.fol.164.& ff.de iuſtit.& iur.l.omnes populi. num.26. 16
leges Africani Iuriſconſulti ſunt difficiles,& ſubtiles.l.ſi prius.in princ. num.1.ff de nou.oper nunc. 38
leges in dubio debent intelligi ſecundum naturam tituli ſub quo ſituatæ ſunt.ff.de lib.& poſthu.l.ſi filius, qui in poteſtate.nu.32. 172
leges. C. quando ſunt ſub eod. titu. tunc apparet de prioritate , & poſterioritate , ſecus quando ſunt ſub diuerſis titulis. C.qui teſtamen. facer.poſſ.l.nemo ex lege. num.5. 94
legis dictum reſtringitur per aliá rónem.ff.de pact.l.ꝙ dictum.nu.4.200
legis ratio,quæ ſit, & quæ verba.ff.de pact.l.ꝙ dictum num.3. eod.
lex cum quid. ff.ſi cer.pet. ſolum procedit in contractibus , qui re contrahuntur.ff.qui ſatiſd.cog.l.de die ponenda. nu.1. 133
lex loquens de certo tempore attenta eius ratione poteſt reſtringi , & ampliari.ff.ſolu.matr.l.diuortio.§.quod in anno.num.2. 24
lex confirmat iuriſdictionem delegatam , prout eſt. l. more. num.45.ff. de iuriſd.omn.iud. 80
lex vel ſtatutũ pœnale loquens in plurali,habet etiam locũ in vno,& ſic ſingulari.Auth.ſi qua mulier.nu.38.C.de ſacroſ.Eccl.n.39. & 40. 26
lex vna, quando habet varios intellectus non debet allegari ad deciſionem cauſarum ,ſimiliter neque ſtatutum.ff.de iureiur. l. admonendi. num.67.fol.102.& in l.1.ff.de tranſact. num.21. 214
leges generales intelliguntur tollere conſuetudines ſpeciales loci,& ſtatuta , quando Princeps eſt de eis certioratus. C.de teſtam.l.ab antiquis.num.12. 115
lex quando aliquid inducit generaliter fauore publico non recipit reſtrictionem etiam de habilitate. ff.de verb.oblig.l.Titia.nu.18. & 26. fol.215. & in l. cum quidam.ff.de lib. & poſth.num.27. 190
lex quantumcunque ſit pœnalis,cenſetur tamen tunc fauorabilis, quado tractatur de fauore publico. l.1.num.13.C.de ſacroſan.Eccle. 13
lex vbi facit executionem , an ſit neceſſaria alia executio hominis.ff.de leg.1.l.talis ſcriptura. num.44. 57
lex aliqd gñaliter prohibens nõ cõprehendit caſum in quo vertit fauor publicę vtilitatis. ff.de leg.j.l. cętera.§. ſed ſi quis ad opus.nu.2. 80
lex prohibens minorem contrahere ſuper re immobili ſine tutore,& decreto iudicis, habet locum etiam in diſtractu. l. ſiue apud acta.nu. 7.C.de tranſact. 100
leges Imperatoriæ ligãt ẽt eos , qui de facto non recognoſcunt Imperatorem.l.cunct.pop.nu.8.C.de ſum.Trin.in lectu. Papien. 7
lex vel ſtatutum loquens per dictionem ſi quis comprehendit , non ſolum ſingularem perſonam , ſed etiam vniuerſitatem. l. ſi familia.nu. 4. ff.de iuriſdi. omn.iud. fol.72. rem,& fœminam. vt in l.ſi quis maior.C.de tranſact.nu.7. 118
lex quando loquitur in perſona vnius ſingularis, tamen videtur vniuerſaliter loqui , & illa perſona cenſetur appoſita gratia exempli. ff. de leg.1.l.qui filiabus.§.ſi quis ita.nu.6. 48

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Lege permittente quod factum est, pœnam non meretur. l. trasigere. nu. 12. C. de transact. 106

Lex ciuilis si aliquid statuat, tale statutum debet seruari etiam in foro conscientiæ, nisi insit peccatum, vel dolus. ff. de leg. 1. l. nemo potest. in 2. lectu. nu. 102. 108

Leges ciuiles quæ non implicant peccatum sunt obseruandæ etiam in foro animæ. ff. de leg. 1. l. nemo potest. in 2. lect. num. 103. eod.

Lex, vel statutum licet simpliciter disponat debere stari ei, quod quis putat, hoc tamen debet intelligi dummodo iuret. C. de iud. l. apertissimi. num 24. 159

Lex faciens mentionem de vna, sicut intelligitur etiam de alia, idem sit in testatore. ff. ad Senatusc. Treb. l. Marcellus. nu. 41. 209

Lex quando prohibet aliquid fieri, licèt vltra non procedat annullando, tamen illud adeo censetur de forma, vt actus in contrarium factus nihil valeat. ff. de lib. & posth. l. 1. nu. 10. 161

Lex omnis priuans non dicitur esse pœnalis, sed tantum illa quæ fit propter delictum. ff. de lib. & posthu. l. cùm quidam. num. 17. 190

Lex quando iubet, ꝙ aliqua solennitas adhibeatur tempore actus, si aliter fiat, non valet. ff. de leg. 1. l. nemo põt. nu. 18. & in 2. lect. n. 26. 100

Lex in dubio debet intelligi vt loquatur secundum regulas, non secundum casus speciales. ff. de leg. 1. l. si creditori. nu. 17. 55

Legem sibi imponere nemo potest à qua non liceat sibi recedere. ff. de leg. 1. l. si mihi, & tibi. §. in l gãtis. el 2. nu. 10. 42

Leges loquentes in auunculis non habent locum in patruis. C. de collà. l. illum. nu. 14. 66

Lex fingẽdo, vel ꝙ verba fictionis loquẽdo in actu pendẽte à ptãte legis verè facit, & non fictè. ff. de lib. & posth. l. filio quẽ pater. nu. 16. 192

Lex si constante, licèt sit exorbitans à regulis communis, tamen est fauorabilis fauore dotis, & fauore publico secundario. ff. solu. matr. l. si constante. num. 69. 39

Lex nunquam præsumitur condemnare nisi iudicis ministerio. ff. quod quisque iur. l. si quis ius iniquum. § quod autem ait. num. 6. 101

Leges duæ generales, vel statuta duo generalia vbi sunt, quæ minus generalis est, habetur loco speciei, vt derogat magis generali. ff. de noui oper. nunc. l. 1 §. hoc autem. num. 12. 7

Lex vel statutum loquens in emptione, & venditione, an habeat locũ in permutatione. ff. de rerum permu. l. 1. num. 6. 224

Lex vel statutum vbicunque disponit super facto cum aliqua qualitate, non sufficit probare factum, nisi etiam qualitas probetur. ff. de noui oper. nunc. l. non solum. §. sciendum. num. 3. 27

Lex debet intelligi esse prolata in casu dubij. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ nu. 2. 186

Leges non debent esse impositæ verbis, sed effectui rerum. ff. de acquir. hæred l. si quis mihi bona. §. iurium. num. 16. fol. 91. & in l. omne verbum. C. communia de leg. num. 4. 215

Lex conscientiæ obligat ad omne illud ad quod obligat lex positiua, quando est facta ab habente auctoritatem legis condendæ. ff. de acq. hæred. super rubr. nu. 24. 57

Leges iustæ litigant etiam in foro conscientæ. ibid. nu. 25.

Lex quando indistinctè loquitur, non est licitum distinguere, nisi per aliam legem distinguatur. ff. de in ius voc. l. quamuis. num. 1. fol. 112. & in l. non dubium. C. de legib. nu. 38. fol. 37. & in l. sciendum. ff. qui satisda. cogan. nu. 2. & 4. 138

Lex quamuis loquatur vniuersaliter, & negatiuè non per hoc excludũtur ceteri similes. l. cognitio. nu. 4. ff. de off. eius cui man. est iurisd. 60

Lex quotiescunq; loquitur sub duplici conditione copulatiuè, requiritur vtrunque impleri. ff. de liber. & posthu. l. si filius qui in potestate. num. 2. 170

Lex vel statutum si disponat, quod pœna pecuniaria debeat promitti, tunc non poterit promitti specialis, nec alia res quàm pecunia. ff. de leg. 1. l. talis scriptura. nu. 19. 56

Leges dedignantur facere actus suos frustratorios, vel qui de facili possint reddi frustratorij. ff. de acq. pos. in rubr. nu. 2. 49

Lex, vel statutum, quando in fine determinat aliquam pœnam, & plura præcedunt capitula, omnia videntur determinata eadem pœna. ff. de leg. 1. l talis scriptura. nu. 36. 57

Leges generales fiunt motu proprio principis. ff. si quis cautio. l. si quis quem piam. nu. 8. 157

Lex si quis argu. an habeat locum in donatione remuneratoria. ff. de pactis. l. iuris gentium. §. quinimo. nu. 19. 183

Lex vnica. C. de his qui ante aper. tabul. an habeat locum in bono. pos. contra tab. & iure dicendi nullum. C. qui admit. ad bon. poss. possunt. l. emancipata. nu. 14. 12

Lex vel statutum faciens mentionem de hærede habet locum in bon. possess. & sic in successore de iure præto. ff. ad Senatus. Treb. l. 1. §. bon. nume. 1. 17 & 25. 199

Lex antiqua, qñ loqtur in aliquo casu spãli, lex noua superueniens, quæ aliud gñaliter disponit non intelligitur in illo casu spãliter disponere per legem antiquã. C. qui admit. ad bon. pos. l. bon. nu. 13. 15

Lex Velleia habet duo capita. ff. de lib. & posthu. l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. num. 1. 227

Leges transgredi non potest ille cuius conscientiæ aliquid committitur. l. nec quicquam. nu. 42. ff. de offic. procon. & leg. 47

Lex vel constitutio declaratoria, licet trahatur ad præterita, tamen si talis lex declaratoria imponat pœnam de nouo, non trahitur ad præteritos casus respectu pœnæ. ff. de in ius voc. l. in eum. nu. 8. 115

Lex qñ vtitur verbo præteriti tpis, non comprehendit præsens de proprio significatu. l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. nu. 25. 83

Legis verba non debent intelligi adiecta frustra. ff. de iureiur. l. ait prætor. num. 1. 72

Lex vel statutũ si simpliciter dicat nõ obstãte quacunq; cõsuetudine in contrariũ faciente, an ista clausula hẽt vim derogatoriæ ẽt ad consuetudines futuras, an solũ intelligatur soluere cõsuetudines præcedentes, sed non derogare futuris. ff. de legib. l. de quib. num. 55. 25

Lex vbi est tradita alicuius actus cõprehendit solũ actus in futurũ expediendos, non autem præteritos. C. de test. l. iubemus. num. 8. 113

Lex noua, vel constitutio, ꝙ respiciat futura, & non præterita procedit etiam si effectus actus præteriti conferatur in futurum, & sic post statutum nouiter conditum. ibid. num. 10.

Lex benè à Zenone. C. de quadri. præscrip. quando locum habeat, vel non. Auth. quas actiones. nu. 6. C. de sacrosan. Eccles. 31

Lex dat formam negotijs futuris. l. non dubium. nu 10. C. de legib. 35

Lex si partim sit declaratoria, partim constitutoria, an trahatur ad præterita. l. non dubium. num 11. C. de legib. eod.

Lex non trahitur ad præterita, quando adijcitur pœna. l. non dubium. num. 12. C. de legib. eod.

Legum mens non est verbaliter disputare, sed realiter determinare. ff. de acq. poss. l. 1. §. veteres. nu. 35. 68

Lex quando requirit actum qualificatum, non sufficit probare actum sine illa qualitate, & qnaliter sunt formandi articuli in hac materia. ff. ne quis eum. l. in eum. nu. 3. vsque ad nu. 9. 123

Lex disponens, ꝙ solu. matr. maritus lucretur fructus, intelligitur de primis non vltimis. ff. sol. matr. l. diuortio. § ꝙ in anno. nu. 12. 24

Lex vbi deficit, sufficit allegare auctoritatem maiorum. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 40. 4

Lex Moysis, an possit allegari ad decisionem causarum. ff. de reb. cred. l. 1. num. 35. eod.

Lex vel statutũ dẽt simpliciter intelligi, ꝓut iacet, nec debet subaudiri alqd extrinsecũ. ff. ne quis eum qui in ius voc. l. j. §. ꝙ prętor. nu. 121

Lex vel statutũ vbicunque requirit apertissimas ꝓbationes, nunquã defertur iurm necessarium. l. ẽ vbi plenam requirit. n. 106. l. dẽ vbi perspicuã. nu. 107. Idem vbi est probatio luce clarior. num. 108. & 109. Idem vbi legitima probatio. nu. 83. ff. de iureiur. l. admo. nu. 108. 105

Lex vbicunque in aliquo actu requirit aliquid expressum verbis, an sufficiat illum implere verbis generalibus. l. prætor ait. num. 10. ff. de noui oper. nuncia. 44

Lex quæ prohibet actum fieri pœnam imponendo, an videatur etiam ipsius actum annullare. l prætor ait. nu. 11. ff. de nou. ope. nunc. eod.

Lex vel statutũ, qñ prohibet fieri actum, vel contractũ, & non procedat vltra annullãdo, actus tñ est nullus. l. non dubiũ. n. 17. C. de legib. 35

Lex noua aliquid disponens in vno ex casibus purificatis, intelligitur ẽt disponere in alio virtute purificationis antiquæ, & qualiter ista regula procedat. ff. ad Senatusc. Treb. l. Marcellus. nume. 27. & 43. 208

Lex prohibens transactionem, vel concordiam intellligitur ante delictum punitum, non postcà. l. transigere. num. 16. C. de transact. 106

Lex comprobatur per eius vsum, & obseruantiam, at per non vsum legis, ipsius deficit virtus. ff. de liber. & posthum. l. si filius in potestate. nu. 22. 171

Lex quando requirit aliquid fieri de consensu alterius, non videtur seruata forma si sequatur. ff. de acquiren. hæred. l. si quis mihi bona. §. iussum. num. 43. 92

Lex duodecim tabularum, sicut diuidit hæreditarias actiones actiuè, & passiuè, ita etiam facit ius prætorium. l. debitorum pactionibus. nume. 2. C. de pact. 85

Lex quando requirit expressum verbis, non sufficit loqui generaliter. ff. de vulg. & pupil. substi. num. 17. 8

Lex ciuilis, an possit disponere super iuramento. in l. qui iurato. ff. qui satisda. cogan. nume. 22. & 23. fol. 142. & in Authen. sacramenta pub. num. 82. cum seq. C. si aduer. vend. 140

Lex si dicat iuramentum appositum in contractu firmare contractum, vel si solum dicat iuramentum esse seruandum, & nihil disponat super confirmationem contractus, quid iuris. C. si aduers. vendi. Auth. sarcamen. puber. nu. 38. 137

Lex finalis. C. de edicto diui Adria. tollen. sicut locum habet in hærede de iure ciuili, an etiam habeat locum in bon. possess. ff. ad Senatus. Treb. l. 1. §. bonorum. num. 7. 199

Lex si dat licentiam alicui faciendi actum quem prius facere non poterat, debet intelligi cum debita solenuitate. l præses prouinciæ. nume. 6. C. de transact. 102

Lex vt inter diuinum. C. de sacrosanct. Eccle. an habeat locum in permutatione. nu. 7. l. vt inter diuin. C de sacrosan. Eccles. 29

Lex puniens facientem actum non cõprehendit factũ nullũ. l. hoc edictum.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ctum. §. hæc autem verba. nu. 9. ff. quod quiſque iur. 96
Lex quando determinat aliquam pœnam in fin. & multa capitula præcedunt, videntur omnia determinata eadem pœna. C. de lib. præter. vel ex hære. l. 1. num. 7. 150
lex quando diſponit, quòd actiones vni competentes, alij dentur, an intelligitur de vtilibus, vel de directis. ff. ad Senatuſcon. Treb. l. 1. §. ſublata. num. 13. & in 2. lect. nu. 25. 194
lex quando diſponit aliquod ius quæri ſine ceſſione, vel traditione. ſem per intelligitur de vtili. ibid. num. 13. eo.
lex vel ſtatutum quando defert aliquod ius exiſtentibus in diuerſis gradibus intelligitur deferre ſecũdum ordinem graduum ab inteſtat. ff. de lib. & poſth. l. Gallus §. quidam rectè. num. 20. 204
lex prohibita, & pœnalis loquens in alienatione, locũ habet etiã in donatione in ſolutum ff. de leg. 1. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. nu. 10. 8
lex declaratoria licèt trahatur ad præterita, tamen ſi talis lex declaratoria imponit pœnam de nouo reſpectu pœnæ non trahitur ad præterita. ff. de liber. & poſthu. l. cùm quidam. num. 10. 190
leges omnes & ſtatuta omnia, quæ verbis præciſis, & neceſſitatiuis cogunt iudices aliquid facere reſpicientes priuatum commodum, debent intelligi, ſi petatur à parte. ff. de iureiur. l. admon. nu. 17. 16. 100
lex quando requirit expreſsè fieri, eo quod illud veniat ad derogationem iuris communis, neceſſe eſt, quod ſpecialiter, & expreſſe iſtud fiat. ff ad Senatuſc. Treb. l. Marcellus. nu. 50. 108
leges permittunt, quòd vnus poſſit liberare debitorem per acceptilationem, in præiudicium aliorum. ff. de pact. l. ſi vnus. nu. 7. 193
lex fin. §. filijs autem. C. de bon. quæ libe. habet locum in pacto de non petendo. ff de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 22. 196
lex quando prohibet actum fieri, non oritur obligatio etiam naturalis. l. non dubium. nu 8. C. de legib. 35
lex Cornelia prouidet circa impedimentum captiuitatis, tamen ſi concurrat aliud impedimentum, quòd non habeat bona, ceſſat lex. ff. de vulg. & pup. ſubſti. l. lex Cornelia. num. 7. 136
lex licet ſit dura, ſi tamen eſt iuſta, ſeruanda eſt. l. non dubium. nume. 34. C. de legibus. 36
lex an reſtringenda, ſi ex hoc aliquis indebitum damnum peteret. l. non dubium. num. 35. C. de legib. eod.
legi ſi connenerit, an poſſit ſpecialiter renunciari. in l. pen. nu. 12. verſi. hic pulchrè eſt videre. C. de pact. 89
lex generaliter loquens reſtringitur ne quis ad lucrum indebitè admittatur. ff. ad Senatuſc. Trebel. l. Marcellus. nu. 6. 207
lex quando requirit actum fieri cum certa ſolennitate in ſcriptis ad finem probandi, tunc lex vult ꝙ per ſcripturam probetur ipſa ſolẽnitas, & ſic non præſumitur. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. nu. 27. 61
leges oẽs licet loquantur in plurali, & dicã pcedentib. indicijs, tñ ſufficit vnum iudicium. ff. de lib. & poſth. Gallus. §. quid ſi is. num. 3. 215
lex noua diſponens idem, ꝙ lex antiqua dicitur ius antiquum, & non ius nouum. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius. nu. 14. 219
lex quando diſponit circa officium iudicantis, tunc verba ſententiæ, debent intelligi ſecundum diſpoſitionem legis. ff. de re iud. l. miles. §. decem. num. 1. 151
leges loquentes de legatis, & fideicommiſſis, habent etiam locum in hæreditatib. l. 1. ff. de leg. 1. nu. 27. 5
lex vel vel ſtatutum, ſi dicat quicunque per ſe, vel perſonaliter, vel ſuis manibus commiſerit delictum, tunc non comprehendit mandantẽ. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 373. & ſeq. fol. 136. & in l. ſi quis. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 36. fol. 84. & in l. ſi quis iniquum. §. ſi procurator. ff. quod quiſque iuris. nu. 2. 89
lex prohibens officiales contrahere durante officio, nunquid habeat locum in officialib. quorum officium eſt finitum, ſed in ſindicatu, an illo tpe ſindicatus poſſit contrahere. ff. ſi cer. pe. l. principalib. nu. 4. 54
lex quãdo ſimpliciter mandat aliquid fieri qualiter ſufficiat illud factũ eſſe. l. prætor ait. nu. 7. ff. de oper. no. nun. 44
lex ſi iubea condemnatis indulgeri, ita demum indulgendum eſt ſi ab eo peta. ff. de iureiu. l. admonendi. nu. 19. 100
legem nouam aliquid diſponentem contra regulas iuris cõis in ſeruo, nos nõ poſſumus extẽdere ad filiumfamilias auctoritate noſtra magiſtra. ſed legis antiquæ eos æquiparãtis. ff. ſo. ma. l. ſi cõſtante. nu. 29. 36
lex vel ſtatutum loquens in actu liberatorio, non habet locum in actu obligatorio. ff. ſi cert. pet. l. eius qui in prouin. §. quas vero. nu. 2. 65
lex quando requirit voluntatem alicuius in aliquo actu nedum ſufficit, ꝙ interueniat voluntas expreſſa, & vera, ſed ſi interueniat ficta, & præſumpta ſatis eſt. ff. ſol. mat. §. voluntatem autem. nu. 5. 13
lex vel ſtatutum in criminalib. qñ dicit actionem non dari, vel verba ſimilia intelligiẽ ipſo iure. ff. ad Senatuſ. Treb. l. 1. §. ſublata. nu. 7. 193
lex vbicunque tractat de obſeruantia iuramenti, dicitur eſſe fauorabilis, licet multas pœnas inducat. C. ſi aduerſ. vendi. Authen. ſacra. pub. nume. 72. 131
lex quando indeterminatè loquitur circa locum, & tempus, debet intelligi de omni loco, & omni tempore. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. videndum. num. 1. 226
lex quando aliquid prohibet ſiue procedat vltra annullando ſine non actus ſemper eſt nullus. l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. 2
Lex vel ſtatutum, licet dicat, ꝙ ſtari debeat confeſſioni, vel iuramento alicuius in præiudicium alterius, intelligitur niſi ille velit probare contrarium. ff. ſi ex noxa. cau. aga. l. 1. §. ſi abſens. num. 4. 145
Leges ciuiles, & canonicæ debent attendi in foro conſcientiæ, ſed non apices iuris. l. ſi poſt diuiſionem. nu. 7. C. de iur. & fac. ign. 41
Lex an pinguius prouidere debeat creditori in actionibus ſtricti iuris, q̃ in actionib. bonæ fidei ff. de verb. obl. l. ſtipulatio. § Cato. nu. 27. 29
Lex quando repreſentet libertatem, vel uon. ff. de verb. oblig §. Flauius. l. qui Romæ num. 8. fol. 178. & nu. 28. fol. 180
Lex ſcripta, ſi non habeatur, neque conſuetudo, recurritur ad rationem alterius conſuetudinis. ff. de legib. l. de quib. nu. 4. 22
Lex prætoria, ſi prohibet actum fieri actus non eſt nullus. l. non dubiũ. nu. 22. C. de legib. 36
Leges ſunt adaptandę ad ea quæ frequenter accidunt. ff. de leg. 1. l. cùm filiofamilias. num. 133. 36
Lex quando reprobat conſuetudinem, intelligitur reprobare etiam futuram. l. cunctos populos. nu. 35. C. de ſum. Trin. in 1. lect. 4.
Lex cum multa. C. de bon. quæ lib. loquens in Imperatore, extenditur ad Regem. C. de teſt. l. ex imperfecto. num. 3. 97
Lex quæ facit mentionem de aliqua ratione frequentioris vſus, non intelligitur excludere de alijs. l. 1. nu. 32. C. de ſacroſan. Eccleſ. 17
Lex vel ſtatutum quando loquitur prohibitiuè, vel quando habet clauſulam annullatiuam, non poteſt impleri per æquipollens, niſi ex cauſa neceſſitatis. ff. de lib. & poſth. l. 1. num. 14. 161
Lex ſi ego. §. 1. ff. de pub. an intelligatur de ſeruitutib. habentib. cauſam continuam. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 29. 79
Lex vel ſtatutum iudicis decretum requirens, an debeat interponi ante actum, vel poſt. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 46. 92
Lex Cornelia, & poſtliminium æquiparantur. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 85. 122
Lex poteſt in totum tolli non ſolùm per contrariam legem, vel conſuetudinem, ſed etiam per non vſum, & ſic per deſuetudinem. ff. de legib. l. de quib. num. 33. 23
Lex ſi aliquid diſponit quod non eſt receptum de cõſuetudine, ſi omittatur an vitiet. C. de iud. l. rem non nouam. nu. 4. 155
Lex ſi iubeat, quòd aliqua ſolennitas interponatur in aliquo actu, ſi aliter fiat actus eſt iure nullus. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 1. lect. nume. 18. 100
Lex non fingit actionem in libello. ff. de eden. l. 1. nu. 51. 165
Lex poteſt verè facere filium in poteſtate ſui iuris, & non legitimum. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 68. melius nu. 225. 120
Lex licet habeat aliquem pro cõfeſſo, acſi confeſſus eſſet delictum, hoc tamen non obſtante admittitur probatio in contrarium. C. qui teſt. fac. poſſ. l. ſi is qui. num. 6. 87
Lex vel ſtatutum, quando vtitur iſtis dictionibus geminatis in omnib. & per omnia, talis tamen clauſula non impedit reſtrictionem, ne ſequatur aliquod abſurdum. l. 1. ff. de leg. 1. nu. 20. 4
Lex ciuilis, an poteſt permittere monacho poteſtatem teſtandi. Auth. ſi qua mulier. nu. 2. C. de ſacroſan. Eccleſ. 23
Lex vel ſtatutum diſponens, quòd contumax habeatur pro confeſſo, intelligitur quo ad caſum principalem, non autem quo ad qualitatem perſonæ grauantis delictum. ff. de iureiuran. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. num. 9. 85
Lex ſi quis arg. nunquid habeat locum, quando in pacto nudo continetur factum. ff. de pact. l. iuris gentium. §. ſi cum nulla. nu. 29. 181
Lex tunc demum debet recurrere ad mẽdicatum ſuffragium fictionis, quãdo alia remedia ceſſant. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro empt. n. 218. 129
Lex quoties poteſt aliquid introducere pro veritate, intelligitur introducere verè, & non fictè. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro empto. nu. 221. eod.
Lex non eſt canonizata propterea, quòd poſita ſit inter canones. l. cunctos populos. nu. 43. C. de ſum. Trin. 5
Lex declaratoria trahitur retro etiam ad præterita. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 153. 126
Lex vel ſtatutum quãdo requirit copulatiuè aliquid eſſe certum, & expreſſum, tunc illud non dicitur eſſe certum, & expreſſum, quod ſit in genere, etiam ſi genus nõ poſſit verificari niſi in vna ſpecie. ff. de lib. & poſth. l. nominatim. num. 7. 162
Lex Cornelia fingit captum ab hoſtib. & ibi mortuum fuiſſe præambula hora captiuitatis. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro empto. nu. 85. 123
Lex non ita operatur circa ea, quæ ſunt facti, ſicut operatur circa acquiſitionem, & retentionem dominij. ibid. nu. 15. 118
Lex vbi reprobat conſuetudinẽ, intelligitur reprobare nedũ præteritã, ſed etiam futuram. l. cũctos populos. n. 73. C. de ſum. Tri. in 2. lcc. 11
Lex quando non reſiſtit alicui, etiam ſi non aſſiſtat pœna, ſi adijciatur, videlicet pœnæ promiſſio. l. cùm quis. nu. 8. C. de iur. & fac. ign. 45
Lex nec ratio legis curant de fruſtratorijs, & ſuperfluis demonſtrationibus. ff. de lib. & poſth. l. 1. nu. 7. 161
Lex vel ſtatutum quando requirit, quòd interueniat ſcientia alicuius in aliquo actu, an ſufficiat illi notificare abſque eius conſenſu. C. de bon. poſſ. ſecundum tab. l. pendente. nu. 6. 22

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Lex vel conſuetudo quando in caſu occurrente non reperitur, tũc ſimile conſuetudinis debet attendi. ff. de legib. l. de quib. nu. 4. 22
lex vel ſtatutum loquens de dote, intelligitur de dote congrua. C. vnde vir & vxor. Auth. præterea. num. 4 51
lex non inducit remedia fruſtratoria ff. de leg. 1. l. nemo põt. nu. 56. 102
lex ſi quis in tantam, quæ eſt pœnalis loquens in poſſeſſione, habet etiã locum in quaſi poſſeſſione. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. nu. 12. 71
lex vel ſtatutum prohibens præſcriptionẽ longi tpis, non intelligit prohibere præſcriptionem temporis longiſſimi. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 40. 4
lex quæ coniecturatur, de voluntate alterius debet intelligi, niſi aliud de voluntate diſponens euidenter appareat. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. num. 4. 128
lex qñ in aſſignatione cauſæ vtitur dictione forte, tunc cã eſt impulſiua, & non fi. ff. ad Senatuſc. Treb. l. §. ſi is q quadringenta. n. 13. 204
lex reſiſtit initio & an futurum tempus inſpiciatur. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. § fuit quæſitum. num. 36. 202
lex pœnalis quæ loquitur de viro, an habeat locum in vxore propter correlationem. l. 1. nu. 2. C. de in ius voc. Et ibi aliqua de correlatiuis. fol. 69. & in l. ſi quis id quod. ff. de iur. omn. iud. nu. 20. 83
lex an admittat in eadem perſona duos ſtatus. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. § hoc autem. num. 3. 194
lex poſitiua, vel canon, vbicunque diſponit ſuper certo, illud etiam obtinet in foro animæ, & conſcientiæ. ff. de acq hær. ſuper rub. nu. 25. 57
lex diuina innititur veritati, quæ neque fallit, neque fallitur. vide ibid. num. eod. eod.
lex veritatis nunquid probet aſſumptum, hoc eſt, quòd in exemplaria ſubſtitutione quam facit pater filio mentecapto, poſſit excludere matrem. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. nu. 31. 106
lex faciens mentionem de ſucceſſione viri, & vxoris, intelligitur, ſi matrimonium durauerit vſque ad mort. C. vnde vir & vxor. l. maritus. num. 7. 50
lex ſi iubeat aliquid poſt actum perfectum, etiam ſi dicat, quòd aliter nõ valeat, omiſſio tamen eius non vitiat ipſo iure. l. vniuerſa. nu. 7. C. de precib. Impe. offe. 48
lex cum de in rem verſo limitatur multis modis. de quib. vide in l. ſi certis annis, incipiendo à num. 11. vſque ad finem. l. C. de pact. 88
lex Moſaica, ſeu præcepta veteris teſtamenti iudicialia, non obligant in nouo teſtamento. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. nu. 25. 32
lex Neratius de manumiſ. teſta. qualiter intelligi debeat. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 312. 132
lex claues. ff. de contrah. emp. vt locum habeat requiritur, quòd claues tradantur in re præſenti. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 91 & 92. 56
¶Legislator. Legislator vbi format quæſtionẽ affirmatiuè, & aliter non determinat, intelligitur affirmare. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. ſeruũ §. ſi pupillus. nu. 5. fol. 159. & in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. ff. de verb. obl. n. 54. fol. 201. & in l. Barbarius. ff. de offi. præt. n. 19. 42
legislator quando aliquid decidit in aliquo caſu ratione frequentioris contingentiæ, illud non importat myſterium iuris, nec per hoc excludit alium caſum. ff de vulg. & pupil. ſubſt. l. morib. num. 12. 104
legislator quotieſcunq; narrat facti contingentiam, ex talib. verbis narratiuis facti non licet ſumere argumentum. C. quando non peten. partes. l. quoties. nu. 22. fol. 17 & l. illam. C. de collat. nu. 22. 20
legislator vbicunque in aſſignatione cauſæ apponit iſtud verbum forte, illa cauſa non eſt finalis, ſed impulſiua. ff. de vulga. & pupil. ſubſt. l. in ſubſtitutione. num. 6. 137
¶Libellus. Libellus ſubſtinetur, licet in eo petatur contractus nullus, & dicat ſententiam nullam, poſtea in concluſione libelli petat caſſari, & annullari. l. 3. §. fin. nu. 4. ff. de lib. & poſth. 167
De libelli emendatione, in verbo Emendatio.
Standum eſt libello contra libellantem. l. Gallus. §. idem credendum. nume. 6. 206
In libello an quis cogatur exprimere actionem, qñ eſt incertũ cõpetere ſed dubitatur quæ actio competat. l. Gallus. §. ſi eius. n. 30. & 31. 220
libellus incertus quando admittatur, ſi eſt incertitudo in facto, & nõ in iure. eod. §. nu. 30. & 31. fol. eod. & quid quando probabiliter actor dubitabat. in l. 1. C. de furt. num. 14. 6
libellus formandus in reſtitutione in integrum, cautus debet eſſe aduocatus, vt non concludat, quòd concedatur ſibi potentia, ſed quod reſtituatur ad emolumentum. l. cùm quidam. nu. 9 de acq. hær. 95
libellum, an poſſit actor emendare, non ſolutis expenſis. in l. edita. C. de eden. nu. 37. & quid ſi ſemel emendauit, & an poterit ante litem cõteſt. iterum emendare. nu. 27. fol. 64. & ſeq.
libellans qui petit legatum, & tamen eſt fideicom. an debeat obtinere. in l. 1. de leg. 1. nu. 52. 5
libellans ſi narret de dolo, & probet de culpa. an obtinebit. ibi. n. 33. eo.
libellans qui dicit ſe proprietarium, & poſtea probat de vtili dominio, an debeat obtinere. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poſſ. nu. 16. fol. 99 & in l. traditio. C. de pact. nu. 11. fol. 82. fallit niſi probet de dominio vtili præſcripto, vt in l. 1. de acq. poſſ. nu. 56. & 61. 55
libellans qui narrauit, & locauit, & poſtea agat fictione ex conducto. an debeat ſuccumbere. in l. edita. C. de eden. nu. 9. 63
Libellus accuſatorius non vitiatur propterea, quòd accuſator de ſeipſo loquendo loquitur in perſona tertia. l. diuortio. ff. ſol. matr. nu. 31. 21
libellus nomine hæredis, ſi probet poſtea ſe hæredem per mediam perſonam, & ſic hæredem hæredis, an obtineat. l. paterfam. de vulg. & pupil. num. 3. 157
libelli concluſio quando agitur pro annuis, vel menſtruis. præſtationib. qualiter fieri debeat. in l. 1. C. de fideic. num. 7. 199
libellum an & quando reus actore inuito poſt litem cõteſt. mutare poſſit. l. 1. C. de Carbo. edic. nu. 3. 48
libellus contrarius quo caſu admittatur. l. 1. de fur. nu. 14. 6
libellus an ſuſtineatur ſi is qui bon. poſſ agnoſcit, & ſic de iure ptorio ſucceſſit, dicat in eo ſe hrdẽ. in l. vt verborũ. C. qui admit. n. 11. & qd ſi dicat ſe hæredẽ ex teſtamẽto, quare petit ſe mitti in bon. poſ. n. 12. 17
libellus ſi fideicommiſſarius vniuerſalis cui hæreditas reſtituta erat cõtra tertios bon. poſſ. ageret, & in eo diceret ſe hæreditatem adiuiſſe, an ſit ineptus. in d. l. 1. nu. 14. eod.
libellans ſi plures cauſas allegaret, & quælibet in ſua ſpecie rationabilis, & perfecta ſit, an vnã probare ſufficiat. in l. 2. de cond. cau. dat. n. 7. 151
libellus præſumptiuè concludens, ſufficiens eſt. in l. cùm quid. in 1. lect. ſi cert. pet. num. 21. 10
libellus incertus, & generalis, & obſcurus procedit parte non opponente. ibid. num. eod. eod.
libellus accuſationis non requirit concluſionem, cum cõdemnatio ſtet in diſpoſitione iudicis in criminalib. l. vinum. ſi cert. pet. nu. 25. 45
libellus ineptus, ſi adhibetur in cauſis ſummarijs, vtrum vitiet petitionẽ ſeu proceſſum. in d. l. vinum. nu. 73. 46
libellus vt procedat contra communitatem, vel vniuerſitatem, & fœnum incenderit, quid probari debeat. in l. ciuitas. ff. ſi cert. pet. n. 3. 48
libellus nouus, an & quando fieri dicatur. in l. ius autem. de iuſt. & iure. num. 1. 13
libellus ſup cõſuetudine, an procedat. in l. de qb. ff. de legi. n. 91. & 93. 27
libelli verba impropriari debent, vt libellus ſuſtineatur. d. l. nume. 91. verſ. ego nouiter. eod.
libellus quotupliciter accipiatur. in l. 1. §. vbi de offi. proc. nu. 4. 46
libellus quando imploratur officio iudicis in cauſa quæ requirit cauſæ cognitionem, an neceſſarius ſit. in d. §. nu. 73. & quando non requirit, an ſaltem qualiſqualis petitio in actis requiratur. ibid. nu. 74. 49
libellus quis propriè dicitur. in l. 1. de offi. aſſeſ. nu. 3. in fin. 61
libellus malè conceptus, an per Iudicẽ ex officio reijci debeat. in d. l. j. n. 4. & quid de libello producto contra conſuetudinem. ibi. nu. eo. eod.
libellus ineptus, an ex probationibus aptis ſuppleri poſſit. in l. 1. de offi. aſſeſ. num. 7. eod.
libelli & probationes, quando ſunt diuerſorum generum, oblatio probationum talium nihil operatur. in l. 1. ff. de offi. aſſe. nu. 9. 62
libelli concluſio quando intentatur, actio qualiter concludi debeat, & qualiter intentatur officium iudicis. in l. 1. de iuriſd. omn. iud. num. 8. verſ. ex iſta diffe. 67
libellus in quo intentatur officium iudicis, & re vera competit actio, an ſuſtineri poſſit. in d. l. 1. num. 8. eo.
libellus omnimodo poſſibilis etiam impropriando verba, & vocabula ſuſtineri debet. in d. l. nu. eod. verſ. & facit ratio. eod.
libellus obſcurus incertus, vel alternatiuus, ſi per actorẽ producat, qualiter reus debeat opponere. l. ſi per errorem. de iur. omn. iud. nu. 20. 90
libellus generalis, & obſcurus in quibus caſib. etiam parte non opponente ſit ipſo iure nullus. in l. 1. ff. de eden. nu. 1. & ſeq. 164
libellus in ſcriptis, an requiratur. in d. l. 1. nu. 9. eod.
libellus ex quibus conſtare debeat. in d. l. 1. nu. 13. eod.
libellans ſi copulatiuè petat aliquem condemnari ſecundum formam iuris, & ſtatutorum, qualiter intelligatur. in rep. l. omnes populi. ff. de iuſt. & iur. nu. 27. quid ſi alternatiuè petat. ibid. nu. 28. fol. 17. & in l. de quibus. ff. de leg. 1. nu. 94. 27
libellus non requirit expreſſionem cauſarum, in ſuis qualitatibus. in l. 1. ff. de eden. num. 41. fol. 165. nec expreſſionem cauſæ remotæ, quãdo agitur reali nu. 43. eod.
libellus ſuſtinetur quamuis cauſa non ſit vera ſi tamen ſit apta, & concludens ibid. nu. 40. fol. eod. ſecus ſi ſit inepta. nu. 38. eod.
In ſummarijs ſufficit qualiſqualis petitio, dummodo ſit certa. in l. vinũ. ff. ſi cert. pet. nu. 35 fol. 46. & in l. ſi is qui & in l. temporali. §. item ſi iurauero. de iureiur. num. 24. 82
libellus an ſuſtineatur, ſi quis dicat ſe dominum cum ſit emphyteuta, velècontra. in d. §. item ſi iurauero. nu. 3. & 9. & ſeq. eod.
Regula cum ſex fallentijs, & verba libelli impropriari poſſint, vt ſuſtineatur. in d. §. item iurauero. num. 15. cum ſeq. ſic in contractibus, & iuramento ibid. nu. 30. & 31. eod.
Quilibet libellus in dubio præſumitur aptus. ibid. nu. 25. eo.
libellus debet ita concipi, vt reus ſciat, an debeat cedere, vel contendere. l. edita. nu. 6. C. de eden. 63
libellus procedit in criminalib. ſine concluſione. ff. de eden. l. 1. n. 23. 164
libellus generalis procedit in libello producto in iudicio vniuerſali. vide. ff. de eden. l. 1. nu. 28. 30. & 31. 164
libellus procedit in petitione hæreditatis, hoc modo, peto hæreditatem talis

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

talis cuius ſum hæres. ff. de edend. l. 1. nu. 29. eo.
Libellus in quo ago, vt luas pignus, valet ſicut valet libellus in quo ago vt emas, vel vendas. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 15. 154
libellus quando eſt ipſo iure nullus, poteſt exceptio quandocunq; opponi. l. omne officium. aſſeſ. nu. 10. ff. de offi. aſſeſ. 62
libellus obſcurus, incertus, ipſo iure procedit ſi non opponatur. C. de ſucceſ. edicto. l. ſi auiæ frater. nu. 7. 46
libellus ſuſpicionis debet offerri coram delegato. C. de iudic. l. apertiſſimi. num. 15. 158
libellus ſolennis in cauſis ſummarijs, & breuioribus, licet non requiritur, ſed ſufficit qualiſqualis petitio, tamen citatio cum inſertione reſcripti delegatorij habet vim libelli. ibid. num. 4. in rub. ff. ſi quis in ius voca. l. ex quacunque cauſa. nu. 3. 117
libellus ſuſtinetur ſi aliquis accuſat Titium, q̃ commiſit homicidiũ cui pa. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 21. 82
libellus accuſatorius ſuſtinetur, ſi quis petit aliquem condemnari de iure communi, cum tamen de iure communi non ſit prohibitum, nam intelligitur de iure communi. i. municipali. ff. de iureiuran. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 22. eod.
libellus recuſatorius debet offerri coram iudice recuſato, ſi non eſt pñs corã quo debeat offerri. C. de iud. l. cùm ſpecialis. nu. 1. in fin. 160
libellus quando petitur factum, vel intereſſe qualiter formari debet. de verb. oblig. l. ſtipulationes non diuiduntur. nu. 36. 119
libellus & ſententia qualiter formentur re perempta. ff. de verb. oblig. §. effectus. l. ſi ſeruum Stichum. nu. 5. 145
libellus, quando eſt ipſo iure nullus, an nullitas poſſit purgari per probationes. l. edita. num. 23. C. de eden. 64
libellus, quando continet cauſam ineptam, & iudex videt in proceſſu cauſam aptam probatam, tamen debet abſoluere reum reſeruata actori facultate agendi. ibid. nu. 27. eo.
libellus condõnalis, an poſſit dari die feriata. ff. de ferijs. l. 1. nu. 10. 158
libellus procedit in quo peto, vt emas talem rem, vel vt vendas præcedente cauſa obligatoria. de leg. 1. l. & ſi equo. num. 6. 115
libellus procedit in ſententia vniuerſali ſuper dote data, quando nec in libello, nec in proceſſu ſit facta liquidatio quantitatis dotis, vide ſol. matr. in rubr. num. 38. 4
libellus ineptus tollerandus eſt ſi aliquo modo poteſt ſuſtineri. ff. de iureiuran. l. ſi is qui temporali §. item ſi iuràuero. num. 13. 81
libellus qualiter formetur quando dominus agit contra vaſſallum, vel è contra in vſibus feudorum. nu. 39. 236
libellus quando eſt ineptus, vel non ſolennis: nulla pœna imponitur reo propter oppoſitionẽ executionis, vel ex negatione, aut aliter. C. de his qui poten. no. l. vnica. nu. 3. 133
libello an ſit opus ſi actio naſcatur per litis conteſta. in l. ſi Titius. ff. de verbor. oblig. nu. 5. 43
libellus nunquam requiritur ſiue intentetur actio iudicialis, ſiue officium iudicis. in l. intra dies. ff. de re iud. num. 7. 153
libellum præſumptiue concludere, an ſufficiat. de reb. cred. l. cum quid. nume. 21. & 22. 10
libellus talis, an procedat, dico me eſſe hæredem ex teſtõ, quare peto me mitti in bo. poſ. C. qui admit. ad bon. poſ. l. vt verborum. num. 12. 17
Libellus alternatiuus procedit in obligatione alternatiua. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum quædam §. qui illud, aut illud. nu. 2. 122
libellus alternatiuus non admittitur, vbi electio eſt creditoris. ff. de verbo. oblig. l. ſtipulationum quædam. §. qui illud, aut illud. nu. 3. eo.
libellus alternatiuus non procedit in rei vendicatione, ſecus tamen in actione perſonali. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. Stichum. nu. 6. 150
libellus omne robur ſuum ſumit ex concluſione. l. ſi prius. nu. 33. de noui oper. nunc. 40
libellus ſi dixerit rem aliquam ad ſe pertinere pleno iure, & re vera alius habeat vtile dominium, nihilominus ſuſtinetur libellus. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. num. 10. 81
libellus ſuſtinetur in quo actor dicit ſibi actionem cõpetere cũ re vera cõpetat officiũ iudicis, cum poſſit actio improprijari pro officio iudicis. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. itẽ ſi iurauero. n. 19. 82. in fin.
libellus actoris debet clarè continere id ſuper quo eſt litigandum. l. edita actione. num. 1. C. de edend. 62
libellus qualiter debet concludere, quando agitur pro annis, vel menſtruis præſtationibus. C. de fideicommiſ. l. 1. num. 7. 200
libellus ſi contineat factum aptè narratum, ſed tamen poſteà continet actionem ineptam, an totum vitietur. l. edita actio. numero 3. C. de eden. 62
libelli concluſio debet attendi non ſolum in actionibus, ſed etiam in exceptionibus. ff. de edend. l. 1. num. 15. 164
Libellus qualiter debeat formari, quando agitur criminaliter contra periurium, vt extraordinariè puniatur. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. la 2. nu 3. 86
libellus ſi formatus ſit ſuper conſuetudine, & in veritate non eſt conſuetudo, ſed ſtatutum debet actor ſuccumbere. ff. de iureiurand. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nume. 14. fol. 81. & idem è contra, vt in l. de quibus. ff. de legib. nu 91. 27
Libellus generalis, an procedat in cauſis ſummarijs. ff. de edendo. l. 1. numero 5. 163
libellus generaliſſimus ſuper damnis, & intereſſe, an procedat. ff. de eden. l. 1. num. 6. eo.
libellus generalis, & generales inquiſitiones, an procedant in cauſa criminali. ff. de edend. l. 1. num. 3. eod.
libellus incertus procedit ſuper legitima filij. ff. de eden. l. 1. nu. 7. eo.
libellus ſuſtinetur in quo quis petit reddi illud, quod nunquam datum eſt. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 20. 82
Libelli tota vis conſiſtit in concluſione. ff. de eden. l. 1. nu. 14. 164
libellus quilibet in dubio præſumitur aptus. ff. de iureiur. l. ſi is qui tẽporali. §. item ſi iurauero. nu. 25. 82
libellus quando eſt ineptus non poteſt ex probationibus aptis ſuppleri. l. omne officium aſſeſ. nu. 7. ff. de offic. aſſeſ. 61
libellus ſi poſſibile eſt, debet ſuppleri per ſententiam iudicis. l. omne officium aſſeſ. num. 8. de offic. aſſe. eod.
libellus generalis, & obſcurus etiam reo nihil opponente eſt ipſo iure nullus. ff. de edend. l. 1. num. 7. 63
libellus actoris debet edi clarus, & certus ff. de edend. l. 1. nu. 1. 163
libellus huiuſmodi, peto illud quòd Titius poſſidet in tali villa, an procedat vide ibid. nu. 6. eod.
¶Liber. Liber verbum, quid importet. l. 1. num. 20. C. de ſacroſ. Eccle. in 2. lectu. 16
liber rationum nunquid probet pro tertio contra tertium. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. num. 111. comprobatur per l. quædam. §. nummularios. 118
Liber rationum priuati, an & quando fidem faciat, vide. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 114. eod.
libri rationum mercatorum, vel campſorum noſtri temporis non faciunt fidem pro ſcribente, ſed contra ſcribentem. ff. de eden. l. quædam. §. nummularios. nu. 6. fol. 172. & in l. admonendi. ff. de iureiur. in repe. nu. 120. & 121. nu. 120 fol. 19. & in l. 1. C. de eden. nu. 3. 59
liber nouellarum, an ſit authenticus, ita vt allegari poſſit in deciſione cauſarum. C. de inoffic. teſt. Auth. nouiſſima nu. 36. fol. 166. & in Authen. hoc amplius. C. de fideicom. nu. 10. & 11. 213
libri de materia legatorum ſunt tres, quia diuiſio legatorũ in tres libros fuit gratia cõmodioris vſus, & intelligẽtiæ. in rubr. de leg. 1. nu. 19. 3
libri fœneratorum quam fidem faciant. ff. de iureiur. l. admonendi. in repeti. nume. 112. 118
liber nouellarum, an ſit auctenticus, & quid de longobarda, an ſit liber authenticus. C. de fideicom. Auth. hoc amplius. nu. 10. & 11. 213
liber mercatorum, vel campſorum hodie ſemiplenè probat. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 131. 120
liber mercatoris, vel campſoris de iure communi circunſcripta omni conſuetudine, & omni ſtatuto, an faciat aliquam fidem. ff. de iureiu. l. admonendi. in repeti. nu. 131. in princ. eod.
libro rationum tutorum, an & quando pro eis plena fides detur. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. nu. 126. 119
liber totus non debet edi, ſed tantum pars neceſſaria petenti. ff. de eden. l. argentarius. nu. 12. 172
libro vnius mercatoris non creditur ad plenam fidem. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. nu. 3. 168
libri archiui publici, & cenſuales quam fidem faciant. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 136. 120
libri empti filio à patre, quando & in quibus caſibus debent conferri. C. de collat. l. filiæ licet. num. 3. 62
liber rationum, quando dubitatur, an ſit ſcriptus manu illius cuius debet, recurrendum eſt ad comparationem literarum, quæ in hoc plenam fidem facit. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 135. 120
liber æſtimi, an probet bona alicuius, & ſic an ſit ſoluendo. ff. de verb. oblig. l. decem ſtipulatus. nu. 33. & 34. & melius 35. 166
liber æſtimi facit fidem contra deſcribi facientem, vel conſentientem ibid. num. 35. eod.
liber æſtimi ſiue regiſtrum ſit authoritate publica. eod. nu. 36. eo.
liber æſtimi bene probat quo ad perſonas, quæ conſenſerunt deſcriptioni æſtimi. ibid. nu. 36. alium ponit modum per quem poterit notum eſſe iudici principalem non eſſe ſoluendo. ibid. nu. 35. eod.
liber rationum, an ſit ſcriptus manu propria, per factorem, vel per aliũ non refert. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 112. 118
liber feudorum, an ſit authenticus, ita quod allegari poſſit in ſcholis, & in iudicijs ad deciſionem cauſarum, ſicut alij libri legales. C. in vſibus feudor. num. 1. 133
libri qui in curijs ciuitatis epiſcoporũ, vel aliorum preſidentium in quibus continentur fictus, qui dicuntur deberi curiæ, vel ciuitati, an plenam fidem faciant. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 137. 121
libri empti, & traditi per patrem filiofamilias clerico ſtudenti, quamuis non ſit clericus beneficiatus, ſed clericus ſimplex, donatio ſtatim, & irreuocabiliter valet, & cenſetur peculium quaſi caſtrẽſe. C. de colla. l. filiæ licèt. num. 7. 62
¶Libera. Libera admniſtratio cauſæ in ſpecie cõmiſſa procur. facit, vt poſſit tranſigere, & terminum debitori prorogare. in l. qui Romæ. §.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Callimachus.ff.de verb.oblig num.12. 178
Libera administratio potest concedi nuntio sicut proc.num.15. 177
Libera licet nunquam subaudiatur in mandato ab homine, tamen in verbis.l. vbi fit mentio de mandato generali subauditur verbum libera.in l.iusiur.§.proc.ff.de iureiur.nu.13. 90
De hac materia vide,quæ supra posuimus in verbo Administratio, & in verbo Procurator.
¶ Liberalitas mera non potest dici onus nec causa onerosa.l.qui Romę. §.flauius.de verb.oblig.nu.6. 177
Liberalitas in necessitatibus non præsumitur nec nemo existit. d. l. qui Romæ.§.duo fratres.nu.37.fol. 189. & in l.huiusmodi.§. cum pater. de leg.1,nu.10.fol.146.& in l.si fundum per fideicommissum.de leg. 1.nu.19.fol.160.& in l.1.§.denique.ad Trebell.nu.10. fol.205.& in Auth.præterea.C.vnde vir & vxor nu.19. 52
¶ Liberatio, Liberatoria conuentio non requirit causam, in l.creditori. C de pact.nu.1. 74
Liberatio gratuita,vel non gratuita, si sunt factæ cum quibusdam ex tutorib.vel curatoribus alijs non prosunt.l.1.C.de transact.nu.1. 93
Liberatio generalis non comprehendit ea, quæ possunt vendicari ratione dominij.l.sub prætextu.C de transact.nu.2. 107
An extendatur ad res occultatas dolo.ibid.
Liberationes generales nemo cogitur facere.l.si de certa. C.de transact. num.5. 112
Si creditor liberat auctorem, vel alium debitorem suum sub conditione expressa, si eum instituerit hæredem, an valeat talis liberatio. in l. cùm donationis.C.de transact.nu.4. 114
Liberatio an inducatur in aliquo per solutionem partis integralis, in l. si ita stipulatus fuero,si Titius.§. Titius.de verb.oblig.nu.3 195
Liberationis exceptionem, an actor possit acceptare ad probandum, ꝙ debitum præcesserit, & postea dicere, ꝙ talis liberatio est nulla.l. decem de verb.oblig.nu.25. 166
Liberatio obligationis, & cessatio ad tempus, quòd inter se plurimum differant.in l.stipulationem.§.& harum.de verb.oblig.nu.6. 18
Liberatio de ratione reddenda potest remitti tribus modis. C. de fideicommissis.l.cùm necessitatem.nu.1. 209
Liberatio non cadit vbi non est obligatio.vide.ff.de verb.oblig.l.decem stipulatus nu.2.& 6. 164
Liberatio an inducitur ab vtroque per solutionem vnius ex rebus alternatiuè debitis.l.huiusmodi.§.si Titio Stichus.de leg.1.nu.3. 152
Liberatio & cessatio, & liberatio ad tempus differunt. in l. stipulationū. §.& harum.ff.de verb.oblig.nu.30. 20
Liberatio gratuita debiti liquidi non venit in generali administratione etiam cum libera.in l.contra iuris.§.si filius.ff.de pact.nu.2. 199
Liberatus ob causam conuenitur actio. præscrip. verb. vt faciat, quod conuenit.vide.in l.ob eam causam ff.de præscrip.verb.nu.1. 129
Liberatus ex aliqua dispositione legali inducta in odium creditoris remanet naturaliter obligatus.in l.si pœnæ cā.ff.de cond.ind.nu.1. 175
Liberatio non induditur in aliquo per solutionem partis integralis.ff.de verb.oblig.l.cùm qui ita.§. qui proprietatem.nu.3. 101
Liberans per acceptilationem purum debitorem causa nō sequuta, petit illud à quo eum liberauit.ff.de cond.cau.dat.l.si mulier.nu.1. 161
De liberatione legata.in verbo Legatum.in rub. de liberatione Legata.
¶ Liberi. Liberorum quotuplex ut species.in l. qui se patris.C.vnde liberi,nu.1. 31
Liberorum appel.veniunt masculi,& fœminæ.in l.in ius vocari.§. liberos.ff de in ius vocan.nu.1. 111
Liberi possunt esse testes pro patre ratione difficilis probationis. ff. de eden.l.prætor ait.§.prætor ait.nu.28. 171
Liberorum appel.propriè,an veniunt liberi,vsque ad trinepotes. de lib. & posth.hær.instit.in rub.nu.1.fol.140. & in l.Gallus.§.videndum.ff. de lib.& posth.nu.5. 226
Liberi prioris matrimonij non impediunt dispositionē legalē, seu illud quod à lege defertur.C.vnde vir & vxor.Auth.præterea.nu.13. 51
Liberi postea suscepti propter quos fideicommissum expirat, si mortui sint an fideicommissum deficiat.C.de instit.& subst.l. generaliter.§.cū autem num.3. 134
Liberi & posteri qualiter differunt.de leg.1.l.filiusfa.§.diui.nu.10. 165
Liberi si qui essent, qui possent succedere tam de iure ciuili quàm prætorio,& ommitterent de iure prætorio, non tamen haberet locū ius accrescendi.C.quando non peten.par.l.quoties.nu.19. 19
liberi dictio,videtur necessario debere restringi ad filios. de lib.& posth. l.Gallus.§ videndum.nu.4.in fin. 226
Liberi quando succedunt de iure prętorio, & sic alius non potest succedere de iure ciuili, illa successio de iure prætorio facit eos hæredes directo,& propriè.C.vnde liberi.l.1 nu.2. 31
Liberum in singulari numero,an inueniatur. ff.de pact. l. ius autē agnationis.num.3. 201
Liberi si exprimantur simpliciter à lege,intelliguntur filij legitimi.l.Lucius.de vulg.& pupil.nu.5. 152
Liber homo bona fide possessus, & seruus alienus bona fide possessus æquiparantur.ff.de acq.hær.l.si quis mihi bona.nu.4. 90
Liberorum appellatio est generalior quàm filiorum.l. maritus. de proc. nu.5.fol.131.& an veniant masculi,& fœminæ.in l.2.§. liberos. de in ius voc.num.1. 111
¶ Libertas. Libertas,si debeatur seruo, si seruierit hæredi quinquennio, & non seruiuit toto tempore, quia pro parte temporis fuit in fuga, quòd nihilominus lapso tempore poterit moram purgare. in l. si ita quis promiserit.de verb.oblig.nu.1.§.Seia cauit. 220
Libertatis datio dicitur pia causa, & meritoria. l.qui Romæ.§.Flauius. eod.tit.nu.10.fol.178.& in l.1.§.si quis ita.eod.tit.nu.16. 8
An in dubio videatur cogitatum de effectu libertatis.l.qui Romæ.§.Flauius.de verb.oblig.nu.5. 177
Libertas,pia causa,& Ecclesia,æquiparantur.eod.§.nu.45.fol.eod. & in l.1.C.de sacrosan.Eccles.nu.26. 16
Libertatis datio,quòd remaneat firma non obstante reuocatione concedentis,qui decessit sine hærede.eod §.Flauius.nu.7. 178
Libertas est res non reducibilis,& inæstimabilis ad pecuniam.l.j.de leg. 1.num.25. 5.in prin.
Libertas si relinquatur per fideicōmissum,hęres habet manumittere ipsum seruum ex qua manumissione consequitur ius patronatus, secus qñ libertas legatur,qa tunc ipso iure efficitur liber.ibi.n.46.& 47.eo.
Libertas seu libera res præsumitur nisi probetur contrarium. l. si prius. de ope.nou.nun.num.40. 41
Liber homo aut mortuus,vel fundus hostium in stipulatione deduci nō potest.ff.de verb oblig.l.si liber homo.nu.1. 151
Libertas contra seruitutes rusticas præscribitur.10.annis absque aliquo facto præscribentis,& sine titulo, & eius bona fide ex sola negligentia non vtentis.ff.de eo per quem fac.erit.l.ex hoc edicto.nu.8. 145
Liber homo, & capax dicitur habere potentiam adeundi de futuro, si qua ei hæreditas obuenerit.de acq.hær.l. is potest.nu.8. 79
Libertas & hæreditas quando simul seruo relinquitur non potest vna sine altera adimi.de lib.& posth. l.si ita scriptum.§. regula. nu.1. & limita.à nu.2.vsque ad 8. 182
Libertas omnibus rebus fauorabilior est.ff.de re iud.l.inter pares.nume. primo. 181
Libertatem sicut quis à se abdicare non potest, ita nec potentiam adeundi.de acq.hær.l.is potest.nu 9. 79
Libertas directa competit statim adita hæreditate, nullo hæredis beneficio fideidommissariam ipse hæres præstat, qui nihil vltra vires hæreditarias præstare tenetur.l.1.de leg.1.nu.59. 6
Libertates fideicommissariæ,an sint fauorabiliores quàm directæ.l.1.de leg.1,num.75. 7
Libertas directa captatoria colata in voluntate tertij, valet. C. de testamili.l.captatorias.nu.11. 82
Libertas semel data amplius non reuocatur. de leg.1.l. seruo legato.§. si seruum.num.3. 117
¶ Libertus potest remunerare benemeritos in præiudicium, & diminutionem legitimæ patroni.in l.cùm quæritur. de inoffi.test.num.3.fol. 163.sed non potest in vlt.volun.eis legare.l. quæ de legato. de leg.1. num.34. 88
Libertus si propter ingratitudinem in seruitutem reuocetur à domino amplius manumitti non potest, sed cum auctoritate principis sic.l.1. §.1.de cond.cau.dat.num.9. 152
Libertus non potest stipulari patrono suo. in l. si ita stipulatus fuero, si Titius.§.Chrysogonus.de verb.oblig nu.25. 198
Libertus licet sit libera persona, tamen dicitur subiectus patrono quo ad reuerentiam, & quædam obsequia, & quasdam operas, & quo ad iura patronatus.in d.§.Chrysogonus.ibid.nu.eod. eod.
Libertus si stipulatur patrono,& stipulatio sit nulla, an aget ex numeratione.in d.§.Chrysogonus.nu.30. eod.
Liberti non debent tantum reuerentiam,aut remunerationem hæredibus patroni defuncti sicut debebant ipsi patrono. in l. si fundum per fideicommissum.de leg.1.nu.24. 160
Libertus & filius legitimus æquiparantur in iure. de vulg.& pupil.substl.ex facto,num.17. 148
Libertus non dicitur vocasse in ius patronum per libellum supplicatorium porrectum Principi, vel per libellum conuentionalem iudici porrectum.ff.de in ius voc.l.libertus.nu.4. 113
Libertus potest donare inter viuos benemerentibus in diminutionem legitimi patroni, tamen potest legare eis in vltima voluntate. de leg. 1.l.qui delegato.nu.31. 88
Libertus tenetur naturaliter præstare operas officiales patrono suo.ff. de cond,indeb.l,si non sortem.§.libertus.nu.4. 180
Libertus qui est obligatus patrono ad antidora, credens se obligatū ad operas officiales, si soluat operas tales sine earū æstimationē non repetit:secus si operis artificialibus.ff.de iust.& iur.l.ex hoc iure.n.74.12
Libertus tutorio nomine potest in ius vocare patronum sine venia.ff. de in ius voc.l.quæsitum.nu.1. 113
Libertus potest cogi per officium iudicis ad præstandū patrono operas officiales.ff.de cond.indeb.l.si non sortem.§.libertus.nu.23. 181
Libertus potest remunerare benemeritos in præiudicium, & diminutionem legitimi patroni.C.de inoffi.test.l.eum qui.nu.4. 171

Libertus

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Libertus, & libertinus qualiter differunt. ff. de iuſtit. & iure. l. manumiſſiones. nu. 13. 8

¶ Liber, libere, & libuerit, liberum iudicium dicitur, quod non eſt reſciſsioni ſubiectum. l. ſi filiam tuam. de inoffic. teſt. nu. 8. 172

liberum arbitrium quot modis capiatur in iure ciuili. in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 16. 118

De iſtis verbis liberam voluntatem libere, & liberum, an & quando intelligantur obſeruato ordine iuris, vel ne. in l. 1. C. de ſacroſan. Eccle. nu. 16. fol. 8. & in 2. lect. num. 14. 13

liberè qui poteſt actum facere poterit facere ſine cuiuſquam requiſitione, vel licentia. in ea. l. 1. in 2. lect. n. 5. fol. 13. & in l. nemo poteſt. de lega. 1. nu. 39. in 1. lect. fol. 101. & in 2. lect. nu. 55. 106

Quid ſi verbum liberum, adijciatur in conceſſione principis, an importet, vt alteri ius commune indulgeatur. ead. l. 1. num. 14. eod.

liberum agens non eſt conſtitutus in alia poteſtate, ideo non poteſt eligere. l. ſerui electione. da leg. 1. nu. 26. 17

liberè, iſtud verbum non intelligitur de tali libertate, quæ poſſit eſſe ſiniſtra cauſa ſcandali, & vide etiã alia plura remiſſiuè. in l. nemo poteſt. de leg. 1. num. 55. fol. 106. & in 1. lect. nu. 39. 101

libuerit, quod iſtud verbum importet liberam, & meram voluntatem. i. libere voluerit. in l. ſi ſic legatum. de leg. 1. nu. 27. 131

¶ Libra auri quot ducatis olim conſtiterit, & quot hodie. l. puniri. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. nu. 2. fol. 55. & in l. lecta. ff. ſi cert. pet. num. 3. fol. 58. & in l. ſtipulationum. § ex his. de verb. oblig. nu. 16. 23

Libra dicitur conſtare 12. vncijs. ibi. nu. eod. fol. eod.

¶ Licentia, licere, & licitum, licentia alia ſe abſtinendi, quàm illa, quæ habetur à Prætore, non videtur data à teſtatore per dationem in vulga. ſubſti. de liber. & poſth. l. ſi filius. nu. 29. 187

licentia poteſt dari parti à parte de ingrediendo fundum auctoritate propria. C. de leg. l. non dubium. nu. 4. 35

licentia ingrediendi clauſuram monialium, intelligitur de prima vice tantum. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. ſi ei qui. num. 4. fol. 4. & in l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. ff. de acquir. hæred. nu. 31. 92

licere verbum, refertur ad æquitatem, & æquitas eſt iuſtitia dulcore miſericordiæ temperata. de leg. 1. l. ſi ſic legatũ. nu. 19. 131

licentia iudicis de intrando in poſſeſſionem, an poſſit ſolũ ꝓbari per inſtrumentum, vel ſcripturam. l. cùm proponas. nu. 5. C. de pact. 80

licentia intrandi poſſeſſionem per executorem, conceſſa per iudicem durat tantum biennio. l. more. nu. 64. ff. de iuriſd. omn. iud. 81

licentia de capiendo delinquentẽ ꝓp præſumptionem fugæ põt committi quocunq; tpe feriato. ff. de ferijs. l. diuus Traianus. nu. 5. 160

licitum quando ſit recedere à proprio ſignificatu legis, & extendere ad improprium. l. non dubium. nu. 39. C. de legib. 37

licentia apprehendendi rem propria auctoritate ex ſolo titulo videtur data, quando res exiſtens apud tertium venditur, vel quando interuenit ſignum inueſtituræ. in l. ſi ex ſtipula. de acq. poſ. nu. 3. & 5. 87

licentia conceſſa per Papam, vel principem alicui, an extendatur ad actum iam factum, quando ille aliàs non potuiſſet facere ſine licentia ſuperioris. in l. quominus. de flum. num 130. 191

licentia, an requiritur in eo, qui vult nouum monaſterium, vel Eccleſiam de nouo reædificare, & acquiritur ius patronatus. eadem. l. quominus. num. 186. fol. 193. dicit, ꝙ actus, qui à principio fieri non põt ſine licentia ſuperioris, tamen refici poteſt ſine licentia. 193

licentia debet præcedere, & aliquando poteſt ex interuallo præcedere. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. de acq. hær. nu. 41. 92

licentia de alienando cum iuramento, niſi cum licentia ſuperioris, vel Papæ, an poteſt ſequi. d. §. iuſſum. nu. 38. eod.

licentia, ſeu indulgentia in quocunq; actu aliàs prohibito conceſſa ſimpliciter erit pro vno actu ſimpliciter intelligenda. d. §. iuſſum. eod.

licentia intrandi in poſſeſſionem ex 1. & 2. decreto, an intelligatur conceſſa alicui iudici ꝓ illa verba. volo te ire in poſſeſſionẽ talis fundi. l. cunct. popu. de ſum. Trin. num. 13. fol. 3. in lectu. 1. & in 2. nume. 13. cum ſequen. 9

licentiatus ad actum non eſt in actu. l. quamuis. de inoff. teſt. nu. 3. 162

licere debet, quod eſt minus illi, cui licèt, quòd eſt plus. in l. in actionib. de in litem iur. num. 13. cum plu. ſeq. 147.

licentia intelligitur libera voluntas ſine aliqua cauſa. in l. ſi ſic legatum de leg. 1. num. 28. 131

licentia in quo differat à libertate. ibi. num. 22. melius nu. 19.

licitum, quod importet arbitrium boni viri. ibid. nu. 14. & 16. eod.

Vbicunq; committitur aliquid alicui ꝓ verba importantia arbitriũ boni viri, tunc talis tenetur ſeruare regulas iuris cõis. ibid. nu. 21. eo.

Quæ ſint verba importantia arbitrium boni viri. nu. 14. & 15. eod.

licita ſi eſt à principio ſeparatio eorum, quæ ſunt affixa ædibus, poteſt quis mutare propoſitum, & ſibi licebit illud, quod à principio non licuiſſet. l. cætera. § ſed ſi parauerit. de leg. 1. nu. 2. 81

licite, quæ retineri poſſint in foro conſcientiæ. in l. nemo poteſt. in 1. lectu. de leg. j. nu. 77. fol. 103. & in 2. lectu. nu. 95. & 99. fol. 108. intellige ſicuti notatur. nu. 107. in 2. lectu. fol. eod.

licentiatus, an veniat appellatione doctoris. in l. filiæ licet. C. de collat. numero 9. 62

Licẽtiatus, an poſſit capi ꝓſonaliter. in l. ad egregias. ff. de iureiu. n. 11. 87
2. C. de pact. 80

¶ Linea. Linea mterna in feudis nihil operatur. l. cum proponas. num.

linea à quo incipiat. in l. Gallus § nũc de leg. n. 11. ff. de lib. & poſth. 223

¶ Literæ cuiuſcunque tranſmiſſæ, quando probent in repe. l. admonendi de iureiur. nu. 139. & ſeq. 121

Falſificans, vel apperiens, vel oſtendens literas qualiter puniatur. ibi. n. 147. & ſeq. fol. 121. & in l. nõ dubium. C. de legib. nu. 53. 38

literæ remiſſionis condemnationum non valent, niſi cauſa, & quælibet facti qualitas exprimatur. in l. ne damnoſa. de precib. Impe. offe. nu. 2. fol. 48. & in l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. nu. 22. 54

literæ Papæ, an valeant ſi annus, & dies expeditionis non ſint poſiti in plica bullæ. l. ſi qua beneficia. de diuer. reſcrip. nu. 1. 57

literæ, an & qñ faciant fidẽ pp ſigillum. in l. pacta nouiſſima. C. de pact. nu. 16. fol. 78. & in l. admonen. ff. de iureiu. in rep. nu. 79. 115

Literas cambij ſi mercator mihi fecit, & ego in itinere eas amiſi. vnde cambium non eſt ſequutum, ꝙ depoſitum meum repetere poſſim, non obſtante, ꝙ non poſſim literas cambij reddere, liberando mercatorem ab ipſis literis per publicum inſtrumentum, & an iſtud ſufficiat. in l. huiuſmodi. §. ſi ita de leg. 1. nu. 12. 147

literæ inquiſitionis poſſunt impetrari ſine ſpeciali mandato, licet aliàs literæ non poſſunt impetrari ſine mandato ſpeciali. l. 1. num. 6. C. de precib. Imper. offeren. 47

literas priuatas falſificans, an ſit puniendus. vide. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 147 121

literæ recomendationis, an obligent ſcribentem, vide. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. num. 146. eod.

literas alicuius ſi aliquis ſcienter receperit in quibus dicebatur, quod erat debitor ſuus in tanta quantitate, niſi illico reclamamauerit, videtur conſentire. ſol. matr. l. quæ dotis. nu. 92. 50

literarum ſola comparatio non plenè probat fidem apochæ, niſi teſtib. adiuuetur. ſi autem incipit à teſtibus non eſt opus comparatione. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 89. 117

literas alienas aperiens, an incidat in falſum. ff. de iureiurand. l. admonendi. in repe. num. 148. 121

literas non reſtituens, cui mandatum ſuſcipit, an ſit puniendus. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 149. & 50. eod.

literæ iudicis tollunt plenam cauſam timoris. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. quod diximus. nu. 11. 149

literas alienas aperiens, & oſtendens aduerſario debet puniri de falſo, vide. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 151. 121

literæ Papæ ſi contineant iſtam clauſulam, prouideas tali de beneficio ſi eum idoneum reperieris, talia verba faciunt potius admonitionem, quàm conditionem. C. vnde legitimi. l. certum eſt. num. 9. 42

literarum obligatione agitur in mutuo merè ciuili. ff. de reb. cred. l. mutuum damus §. creditum. num. 15. 8

literatum comparatio facit, quod epiſtola plenam fidem faciat. ff. de iureiur. l. admon. nu. 88. limita, vt nu. 89. 117

Literis Epiſcopi, an & quando credatur. ff. de iureiur. l. admonendi. in repeti. num. 145. 121

¶ Litigans, quando condemnetur in expenſis in verbo victoria.

Litigare tecum volebam, ſed antequam venirẽ ad iudicium, interuentu amicorum feci compromiſſum de iſta lite in arbitrum, vel arbitratorem, nunquid durante compromiſſo potero te conuenire. ff. ſi cert pet. l. pecuniam. num. 6. 56.

litigatore vno exiſtente in mora, an immediatè pœna committatur ſi eſt promiſſa. ff. de verb. oblig. l. ſi quis arbi. nu. 20. 83

litigantis calumnia euidens de dolo actoris in litigando vitiat tranſactionem ipſo iure. l. ſub prætextu. nu. 10. C. de tranſact. 107

lites dirimere, aut diminuere quantum poteſt, pertinet ad iudicis officium. ff. ſi cert. pet. l. quidam æſtimauerunt. nu 3. 41

¶ Lis, & litis conteſtatio. litis dominus quis propriè dicatur. in l. vulgò. de in lit. iuran. nu. 1. fol. 149. de renunciatione litis, vide in verbo renunciatio.

litis euentus eſt dubius. in l. ſi filius, qui in poteſtate. nu. 39. de liber. & poſthum. 172

litis conteſtatio, an iudicatur, per verba, tu mentiris, reſpondendo libello. l. ſi quis extraneus. nu. 10. de acq. hæred. 87

litis conteſtatio, an ſufficiat ad præoccupationem, quando tractatur de iure quæſito præferendo. l. ſi pluribus. de leg. 1. nu. 22. 60

litem conteſtari non videtur, qui debitum confitetur, ſed potius litem deteſtari, & iudicium declarare libello nondum porrecto. l. ſi domus. §. in pecunia. de leg. 1. nu. 10. 123

litis pendentia coram arbitro non debet plus operari, quam ſi eſſet lata ſententia. l. filius famil. §. diui. in 1. lectu. de lega. 1. num. 98. fol. 168. & in 2. lectu. nu. 126. 174

litis pendentia coram arbitro, an impediat translationem dominij. in d. §. diui. in 2. lect. eo.

lites boni viri execrantur. l. filio pater. de leg. 1. nu. 1. 157

litigioſi vitium non inducitur coram arbitro. in d. §. diui. in lectu. 1. nu. 96. fol. eod. 168. & in 2. lect. nu. 126. 174

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Litis conteſtatio non debet nocere actori, ſed prodeſſe l. decem. de verbor. oblig. num. 14. 105
litis conteſtatio inducitur per confeſſionem, vel negationem tacitam, vel expreſſam. ea. l. nu. fi. fol. 168. & in l. Iulianus verum debitorem. de condit. indeb. nu. 6. 202
lis an dicatur conteſtata per propoſitionem libelli ex parte Doctoris. l. naturaliter. § nihil commune. ff. de acq. poſſ. num. 179. 109
litis conteſtatio plena qualiter fiat in curia Romana. in l. Titia. §. idem reſpondit. el 1. nu. 4. ff. de verb. oblig. 218
Per litis conteſtationem perpetuatur actio. vſque ad 60. annos. in l. ſi is, qui temporali. de iureiur. nu. 3. 77
litis conteſtatio eſt de ſubſtantia iudicij. ibi, & quid in iudicijs poſſeſſorijs. num. 8. eo.
Iuramentum habet vim litis conteſtationis. ibid.
Paria ſunt aliquid fieri ante litis conteſtationem, vel incontinenti poſt. l. ſi is qui temporali. §. ſi petitor. de iureiur. nu. 6. & ibi quando dicatur incontinenti fieri. 80
lites ſopitæ per tranſactionem non poſſunt reuocari per hæredem. C. de his quibus, vt indig. l. Pola. nu. 2. 178
lite nondum conteſtata, non poteſt peti cautio rati. ff. qui ſatiſda. cog. l. de die. §. ſeruus. num. 2. 134
lites euitare eſt officium boni viri. de leg. 1. l. filio pater. num. 3. 157
litis conteſtatio, niſi interueniat per productionem libelli non conſtituitur in mora. l. nec quicquam. num. 76. ff. de offic. proc. & leg. 49
lis finem accipit, quando res datur ei, qui vicerit. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſatiſdatum. num. 24. 132
lite non conteſtata iudex non poteſt procedere. l. omnib. §. is videtur. ff. ſi quis ius dicenti non obtemp. num. 8. 104
lite conteſtata pendente iudicio, debitori acquiritur exceptio pendente lite. ff. de condi. indeb. l. Iulianus. nu. 10. 103
litis conteſtatio, an debeat fieri in iudicijs poſſeſſorijs, & concludit, ꝙ ſic, quod probat per tria, vel quatuor ſimilia, poſte à limitat hanc regulam tribus modis. ff. de acquir. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 13. cum pluribus ſeq. 188
litis conteſtatio regulariter fit per negationem. ff. de condi. indeb. l. Iulianus. num. 6. 202
lite conteſtata ſuper petitorio, ſi reus non interrogatus, an poſſideat proponat poſſeſſorium adipiſcendæ iudicium, an procedat ſuper vtroque. ff. de acq. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 141. 107
litis conteſtatio, an requiratur in integrum reſtitutione minoris. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 178. 109
litis conteſtatio licet non ſoleat ius actoris deterius conſtituere, tamen per eam præcluditur potentia variandi, nam electio in ipſa litis conteſta. conſumitur, & perficitur. ff. de verb. obl. l ſi quis ſtipu. nu. 6. 56
lite non conteſta. non debet dari terminus ad probandum. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 77. 116
lite non conteſtata, non poteſt peruenire ad ſententiam diffinitiuam. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 78. eo.
litis conteſtatio, an probetur ſi in actis dicatur, tali die fuit lis conteſtata, & non dicatur per negationem, vel per confeſſionem. ff. de verbo. oblig. l. ſciendum. num. 44. 63
litis conteſtatio ſuper ſorte non impedit curſum vſurarum. ff. de verb. oblig. l. cum ſtipulati ſumus. nu. 1. 142
litis coteſta. addit nouam qualitatem actioni antiquæ. ibi. nu. 2. eod.
lite pendente ſi contra debitorem incipiat debitor effici non ſoluendo, an pendente lite poterit tanquam contra ſuſpectum impetrari captura perſonæ à iudice. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi ab arbit. nu. 6. 136
litem conteſtari mandans, cætera mandare videtur. ff. de re iudic. l. à diuo Pio. nume. 18. 160
¶ Liuellus. Liuellus qd ſit in Auth. ingreſſi. C. de Epiſc. & cle. nu. 45. 23
¶ De contractu liuellario. vide in verbo Emphy. in rub. 2.
¶ Locati actio, an competat Abbati loci ex locatione facta per Abbatẽ intruſum. in l. ſi vrbana. ff. de condit. indeb. num. 13. 201
locati actio non ſolum datur ad id, quod deuenit in contractu, ſed etiam ad illud ꝙ patres nunquã cogitauerunt. in l. ſi fullo. ff. de condi. ſine cau. nu. 1. 210
¶ Locatio. Locationes rerum eccleeaſticarum, quod valeant, niſi excedant. 30. annos. l. qui Romę. de verb. oblig. nu. 24. 174
locato equo, an nuntius miſſus ad educendum equum, & ẽt copulatiuè ad eius cuſtodiã, liberet conductorẽ à periculo cõtingenti pp malam cuſtodiã. l. qui Romę § Callimachus. de verb. obli. num. 12. 176
locatio quando fieri poſſit de re communi, puta hoſpicio, de domo, & molendino, quando eſt res ſolita locari, poteſt inuito ſocio locari. l. quominus. de flumin. num. 160. & ibi ponit ſi ipſe vult domum habitare prę̃fertur. 192
locare poteſt alteri habitationem, qui eã habet etiam ſi ſit vſufructuarius contra do. Alex. in l. ſi ex toto. §. ſi ita. de leg. 1. num. 18. 26
ocatio requirit patientiam præſtari, quæ eſt conſequutiua contractus locationis. l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. de leg. 1. nu. 10. 94
locatio ſi fieri prohibetur ad longum tp̃s, & ſic ad 10. annos, & fiat cum pacto de retrouẽdedo ad alios nouẽ annos inchoãdos à die finita primæ locationis, talis connẽtio nihil valet. l. nemo poteſt. in 2. lect. de leg. 1. nu. 89. fol. 106. & in l. manumiſſiones. de iuſti. & iure. nu. 7. 8
Locatio rei eccleſiaſticæ ſtatuto Epiſcopi cauetur, quòd non valeat ſine conſenſu Epiſcopi, & ſi fiat ipſi Epiſcopo, an valeat. in l. 1. §. fuit quę̃ſitum. ad Treb. nu. 9. 201
locatio, an ſit de iure ciuili, vel gentium. in l. ex hoc iure. de iuſtitia, & iure. nu. 41. 10
locanti operam conſiſtentem in aliqua ſcientia, quæ actio competat. in l. diem functo. de offic. aſſeſ. nu. 24. & infra prælatus. 64
In locatione, & emptione quid requiratur. in l. naturalis. §. at cum do. de præſcript. verb. nu. 1. 126
In quibus poſſit eſſe locatio, & contra partem non adimplentem, quæ actio competat. ibid. num. 1. & ſeq.
locator quamuis prouiderit ſibi de certo pignore ſpeciali, tamen eius bona inuecta, & illata ſunt tacitè generaliter hypothecata pro penſione domus. ff. de pact. l. item quia. nu. 3. 176
locatori rei alienę ſolues liberat. ff. de condi. indeb. l. ſi vrbana. nu. 4. 200
locatio ſi fiat ad nouẽ annos cum pacto renouandi de nouennio ad nouenniũ, nunqd iſta dicatur alienatio. de iuſt. iur. l. manumi. nu. 7. 8
locatio ſimplex eſt de iure gentium, ſed locatio in perpetuum eſt de iure ciuili. ff. de iuſti. & iur. num. 41. l. ex hoc iure. 10
locator ſi promiſit ſub pœna non expellere conductorem, tamen ſi conductor ceſſauerit in ſolutione penſionis, poteſt non obſtante pacto illum expellere. ff. ſolu. matr. l. quæ dotis. nu. 32. 48
locationes rerum eccleſiaſticarum, an valeant vltra 30. annos. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. num. 24. 174
locator ſi locauit plures domos, vel plura prędia vni ſi male verſatus eſt in vna domo, vel prædio, an poſſit conductorem expellere ab omnibus. ff. de verb. oblig. l. ſi quis ita. ea. l. num. fin. 202
¶ Lucrum, & lucratiua cauſa. Lucrum quod habet originem à cauſa onerоſa, non cenſetur eſſe lucrum, imò onus. l. ſi emancipata. C. de iur. & fact. igno. nu. 2. 40
lucrum quando eſt quæſitum, & incorporatum perdere, eſt pati damnũ. l. cum quis. de iur. & fact. igno. nu. 3. 44
lucrum factum per filium mercatorem cum pecunia patris, an profectitium cenſeatur, & quomodo inter fratres æqualiter diuidendum ſit. in l. illud. de colla. num. 7. 68
lucrum dicitur illud, quod ſupereſt deductis expenſis. l. non amplius. de lega. 1. nu. 3. 52
lucrum debet applicari illi cuius contemplatione quis remouetur à lucro. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. de leg. 1. nu. 4. 18
lucratiuæ cauſæ in eadem re ex eodem teſtõ concurrere non poſſunt. l. ſi ita ſit ſcriptũ. de leg. 1. nu. 36. fol. 44. & in l. quid ergo. §. ſi qs duos. eo. tit. n. 2. fol. 97. & in l. inter ſtipulantẽ. §. ſi rẽ. ff. de verb. obl. n. j. 134
lucratiuæ duæ cauſæ concurrere pñt in diuerſis reb. & in diuerſis partib. eiuſdem rei, & ſic in obligatione alternatiua ex teſtamentis duorum & idem in parte intellectuali. in l. non quocunque. §. cum mihi. de leg. 1. num. 1. fol. 242. & in l. exiſtimo. ff. de verb. oblig. num. 4. 149
lucratiuę duæ cauſæ ex teſtamento duorum, qui habentur loco vnius iudicantur ac ſi ex teſtamento vnius procederent. l. huiuſmodi. §. ſi Sempronius. de leg. 1. nu. 1. 144. in prin.
lucratiua ex cauſa quis non dr̃ conſequi illud ꝙ minuitur pp onus dãdi, vel reſtituendi alteri. l. planè. §. ꝙ ſi rem. ff. de leg. 1. nu. 1. 63
lucratiua cauſa non dicitur, qñ quis id ꝙ conſequitur eſt pp onus dandi, vel reſtituendi alteri. l. planè. §. ꝙ ſi rem. ff. de leg. 1. nu. 9. eod.
lucrum qñ eſt in conſideratione. in repe. l. quominus. de flum. n. 49. 187
lucrum non iam radicatum, quando & quomodo debet conſiderari. ea. l. num. 57. eo.
lucrum, quando dicitur eſſe, & non eſſe. ibi. nu. eod. fol. eod.
lucra, quæ deferuntur alicui per legem competunt ei, dato quod non ſit hæres. de acqu. hær. l. 1. num. 34. 58
lucrum ꝙ conſequitur maritus virtute ſtatuti, dr̃ effici patrimonium viri, non autem hæreditas mulieris. l. ſi arrogator. nu. 17. de adop. 36
lucrum dotis à ſtatuto defertur filijs iure hæreditario. l. ſi arrogator. nu. 18. de adop. eod.
lucri ceſſantis ratio habetur in actionibus arbitrarijs ratione loci. ff. de eo quod certo loco. l. non vtique. §. nunc de officio. nu. 3 216
lucri ceſſantis ratio, an & quando debeat haberi intereſſe. ff. de eo, quod certo loco. l non vtique. §. nunc de officio. num. 8. eod.
lucrum ceſſans probatur per coniecturas. ff. de eo quod certo loco. l. non vtique. §. nunc. de officio. nu. 7. eod.
lucri ratio debet fieri in fine anni mercatoribus, qui pecuniam ad lucrum, & damnum dant. ff. de in lit. iur. l. nummis. nu. 19. 145
lucri ratio non habetur in nummis ſuo die non reſtitutis. ff. de in lit. iurau. l. nummis. nu. 18. eo.
lucrum qñ iam eſt quæſitũ, & radicatum, tunc tale lucrum perdere, eſt damnum, vide de leg. 1. l. non amplius. §. ſi certum. nu. 7. 53
lucrũ pendẽs non vr̃ pati damnũ. C. de codicil. l. ſi quis agere. nu. 9. 182
¶ Locũ tenẽs, an quis poſſit eſſe in pr̃ia ſua. l. ſi eadẽ. n. 7. de offi. aſſeſ. 62
¶ Locupletari. Locupletari debet nemo ex alia iactura. ff. de condi. inde. l. naturaliter. nu. 4. 173

Locuple-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Locupletari cum aliena iactura, an ſit contra ius naturale. in l. 1. §. huius ſtudij, de iuſt. & iur. nu. 17. 5

¶ Locus. Locus certus inſeri debet in accuſatione in criminalibus pro ſolennitate libelli accuſatorij, ſaltem per duo confinia vbi eſt commiſſum delictum. ff. de lib. & poſth. l. 1. nu. 13. 161

Locum & teſtes apponere pertinet ad notarium, prout diem, & conſulē apponere, idem in annis domini, in indictione, in nomine Papæ, vel Imperatoris. nu. 7. idem in ſubſcriptione, & ſigno notarij. num. 8. ff. de eden. l. prætor ait. §. ſi initium. nu. 6. 169

Locum & tempus apponere in accuſatione coram Papa, non eſt neceſſe. ff. de eden. l. 1. nu. 20. 164

Locus pius hæres inſtitutus, & grauatus de reſtituendo alteri pio loco quo ad Trebellianicam detrahendam, nō eſt priuilegiatus actiuè, nec fundat ſe in aliquo priuilegio ſpeciali, ſed iure communi, ſecundum quod quilibet hæres poteſt detrahere Trebellianicam. ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. num. 34. 209

Locus loci, an debeat inſeri in inſtrumentis. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. qui nuntiat. n 3. fol. 24. & de hac materia vide in verb. Tēpus.

¶ Loqui. Loqui propriè dicitur, qui præſentialiter loquitur, non per nūtium, vel epiſtolam, quia talis non propriè loquitur. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. num. 10. 5

Loqui articulatè, qui non poteſt, non poteſt facere teſtamentum. C. de teſt. l. iubemus. num. 1. 113

Quando autem dicatur non articulatè loqui, vide ibid. nu. 2. eod.

¶ Ludus. Ludens ſcienter cum ſeruo, vel cum filiofamilias, qui perdiderunt pecuniam domini, vel patris committit furtum, & furti tenetur. ff. de cond. indeb. l. ſeruus. nu. 1. 186

Ludens quidam fecit inſtrumentum cuidam amico, ꝙ nunquam Iuderet ſub pœna, talis promiſſio valet. ff. de verb. oblig. §. mulier ab eo. l. ex ea parte. num. 8. 172

Ludere nemo poteſt ſecummet ad tabulas. in l. cùm filiofam. de lega. nume. 18. 31

Ludentium ad taxillos, vel chartas, ſi vnus diceret pono iſtam poſtam præſentem, quæ eſt ſcutorum. c. & alius teneret, & vinceret, poſtea reperiatur minor de. c. ſcutis, an vincens nihil debeat habere. in l. ſi ita ſtipulatus. de verb. oblig. num. 4. 171

Pecunia in ludo victa debet reddi pauperib. l. ſingularia, ſi cert. peta. num. 15. 32

In ludo victum, an poſſit retineri, & an filij poſſint recuperare bona amiſſa per patrem in ludo. in l. ſi rem tibi. de præſcrip. verb. n. 4. 229

¶ Luere. Quod facultas quam habet proximior agnatus Luēdi rem alienam duret anno tantum. in l. petens. C. de pact. nu. 2. 85

Luere in quibus caſibus teneatur hæres rem obſt. in l. ſi res obſt. ff. de leg. 1. num. 2. 109

Reliqua vide in verbo Hæres, & in verbo Legatum. in rub. quomodo, & quando legata, &c.

Luere fundum qui fuit maiorum, & progenitorum noſtrorum, noſtra intereſt etiam longo maiori pretio quam valeat, quod etiam in pupillo procedit. in l. 1. de leg. 1. nu. 90. 7

Luit in corpore, qui non habet in ære. l. ſi quis id quod. num. 28. de iur. omn. iud. 84

¶ Lupus incipit exire ſyluam, tamen non exiuit. in l. ſi poſt mortem. de leg. 1. num. 11. 116

De litera M.

MAGIS. Dictio ſtat comparatiuè. ff. de acq. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas num. 89. & in l. iubere. ff. de iur. omn. iud. num. 15. 76

Magis, hæc dictio aliquando ſtat electiuè non comparatiuè. ff. de verb. oblig. l. ſi decem cum petiero. num. 1. 90

Magis hæc dictio quando ponitur inter extrema contraria, tunc ſtat electiuè, ſed quando ponitur inter extrema inæqualia, tunc ponitur cōparatiuè. de leg. 1. l. Stichum. nu. 17. 21

¶ Magiſtratus quilibet poteſt indefinitè delegare. ff. de re iud. l. à diuo Pio. num. 1. 159

Magiſtratum primns gradus ſuper illuſtrium. l. quæcunque. nume. 3. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 52

Magiſtratus an poſſint mulctare. in l. omnib. nume. 1. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. 102

Magiſtratus qui ius iniquum ſtatuit, debet ſimili iure vti contra eum. l. hoc edictum. num. 1. quod quiſque iur. 97

Magiſtratus ſi cum conſilio decurionum, qui repreſentant pupillum ſtatuat aliquid iniquum, licet fiat retorquutio illius iuris contra magiſtratum, & decuriones, tamen contra alias perſonas de populo non poteſt fieri retorquutio. l. hoc edictum. nu. 4. ff. quod quiſque iur. eo.

Magiſtratuum ſecundus gradus eſt illuſtrium. l. quæcunque. n. 6. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 52

Magiſtratus imperitus iuris quando tulit ſententiam iniquam conſilio aſſeſſoris ſui, licet excuſetur à pœna huius edicti, non tamen excuſatur quin faciat litem ſuam, & teneatur parti ad totale intereſſe. l. hoc edicto. num. 4. ff. quod quiſque iur. 97

Magiſtratus perpetui, vt ſunt Reges, Duces, Comites, Epiſcopi, poſſunt conueniri durante officio. ff. de nou. ope. nunc. l. de pupil. §. ſi quis ipſi prætori. num. 5. 21

Magiſtratus ſi abſit, tamen non debet, quis ſibi ius dicere propria auctoritate. ff. de re iud. l. miles. §. qui iudicati. nu. 3. 152

Magiſtratus minor ſicut non poteſt reſtituere aduerſus ſententiam maioris, ita non poteſt reſtituere aduerſus geſtum à priuato, in quo interuenit auctoritas maioris iudicis. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. ſi minor. num. 13. 78

Magiſtratus non poteſt ſe ſubmittere in cauſis voluntariæ iuriſdictionis. l. eſt receptum. nu. 7. de iur. omn. iud. 88

Magiſtratum quem gerit, quis à ſe abdicare non poteſt. de acq. hær. l. is, qui num. 22. 73

Magiſtratum ſi quis habet in loco, vel officium publicum, tunc prohibitum eſt contrahere cum eo. præcipuè donando. l. quæ de legato. de leg. 1. num. 25. 88

Magiſtratus an & qñ legem, vel ſtatutum condere poſſint. in l. 1. quod quiſque. nu. 6. fol. 95. & in l. omnes populi. ff. de iuſt. & iur. nu. 43. 18

Magiſtratus quando durante officio in ius vocari, & conueniri poſſint. in l. 3. de in ius voc. nu. 1. cum ſeq. 109

Magiſtratus municipales ſic, & iudices pedanei, & alij inferiores poſſunt ferre ſententias verbales. ff. de legib. l. de quib. nu. 53. 25

Magiſtratus habent iuriſdictionem in cognoſcendo, & iudicādo de cauſis non ſtatuendo. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 34. 17

Magiſtratus conſtituebatur in vnaquaque ciuitate, qui vocabatur defenſor ciuitatis, qui ſolum poterat cognoſcere in cauſis ciuilib. à quadraginta aureis. infra. l. quęcunq; n. 22. ff. de offi. eius cui mād. eſt iuriſ. 53

Magiſtratus municipales, & ſic magiſtratus villarum poterant ſolum cognoſcere in cauſis ciuilib. infimis, puta à 20. florenis. l. quæcunque. nu. eod. ff. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. eod.

¶ Maior ſi repudiat hæreditatem maternā prætextu ignorantiæ iuris, nō ſuccurritur ei. l. cùm ignorantia. nu. 1. & 2. C. de iud. & fac. ign. 40

Maior poteſt ſe ſubicere minori ſiue agat, ſiue conueniatur. l. eſt receptum. nu. 10. ff. de iuriſd. omn. iud. 89

Maius trahit ad ſe minus. ff. de re iud. l. à diuo Pio. nu. 12. 160

Maioribus prohibitis, minores petere non prohibentur. l. ſciendum. de leg. 1. num. 2. 9

Maiori conceſſum, licitum eſt & minori. d. l. ſciendum. nu. 4. & 8. eod.

Maior ſimilitudo tolit minorem. l. ſi quis in fundi vocabulo. de lega. 1. num. 21. 13

Maior pars quando præiudicat minori. l. quominus. de flu. nu. 153. 192

Maiorum noſtrorum imagines fixas videre, eſt fati ſlugubre. l. & ſi equo. de leg. 1. num. 3. 115

Maiorum noſtrorum libri, vel domus pariunt nob is affectionem. l. ſi domus. §. in pecunia. de leg. 1. nu. 13. 123

¶ Macedoniani exceptio, ſi non opponitur proceſſus valet. l. 1. §. ſublata. ad Trebell. in 2. lect. num. 5. fol. 197. reliqua de excep. Mac. ced. in verbo Exceptio.

¶ Mala fides, an impediat acquiſitionem poſſeſſionis. in l. 1. §. item acquirimus. nu. 25. ff. de acq. poſſ. fol. 61. & an impediat acquiſitionem fructuum, vel vſucapionem. in §. ex contrario. in l. poſſideri. num. 38. eod. titu. fol. 79 & ibi rationem diuerſitatis, ꝙ quandocunque ſuperueniens mutat effectum poſſeſſionis non cauſam. l. clam poſſidere. de acq. poſſ num. 20. 88

Mala fides, an præſumatur ex carentia titu. l. clam poſſidere. de acq. poſſ. num. 12. eo.

Mala fides ingredientis rem clandeſtinè abſentis, an tollatur ſpatio. 30. anno. vt præſumatur retro bonæ fidei. d. l. clam. §. qui ad nundinas. eod. tit. num. 11. 89

Mala fides à principio impedit præſcriptionem, & vſucapionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex plurib. nu. 36. 76

Mala fides ſuperueniens, an interrumpat præſcriptionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex plurib. nu. eod. eod.

Mala fides ſuperueniens non impedit vſucapionem, ſed benè fructuum acquiſitionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 38. fol. 79. & in l. Pomponius. ff. de acq. poſſ. in §. quæſitum. nu. 13. 112

Mala fides auctoris nocet hæredi. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. cū quis adminiculo. num. 20. 110

Iſta regula limitatur dupliciter. ſ. niſi hæres vellet præſcribere ex titulo, quem non habuit à teſtatore. ibid. nu. 21. eod.

Mala fides defuncti de iure canonico, an impediat hæredem præſcribere. ibid. num. 22. eod.

Mala fides quandocunq; ſuperueniens interrumpit præſcriptionem de iure canonico, diſtinctionem ponit. ff. de acq. poſſ. in rub. num. 3. fol. 50. & in l. Pomponius. §. in dotem. de acq. poſſ. nu. 3. fol. 112. & in l. 2. §. ſi plutibus. de acq. poſſ. nu. 6. & 36. 76

Mala fides auctoris nocet ſingulari ſucceſſori, & illi non ſufficit præſcriptio longi temporis, ſed requiritur præſcriptio longiſſimi. de leg. 1. §. ſi mihi. l. ſi ſic legatum. nu. 21. fol. 133. & in l. rem quæ nobis. de acq. poſſ. num. 20. 114

Mala

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Mala fides auctoris nocet ſingulari ſucceſſori ad præſcribendum, licet habeat bonam fidem quo ad impediendam præſcriptionem. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. num. 83. 107

Mala fides defuncti videtur ineſſe hæredi. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. cum quis adminiculo. num. 21. fol. 110. & in l. is, qui pro emptore. de vſuc. num. 27. 119

mala fides hẽdis non nocet in præſcriptione inchoata perficiẽda, ſecus eſt in mala fide emptoris. ff. de acq. poſ. l. Põponius. §. quæſitũ. n. 13. 112

¶ Maledicere. Maledicens filium in teſtamento, non dicitur eum exhæredare. l. ſi quis in fundi vocabulo. de leg. 1. nu. 21. 13

¶ Malitioſus. Malitioſè procurans ne ad eum citatio perueniat, non eſt amplius citandus etiam ad ſententiam, & multa alia de malitia affectata, vel procurata. in l. ſi ſeruus plurium. de leg. 1. §. ſi quis. nu. 8. 95

¶ Malè vti ſubſtantia ſua dicitur quis incipere, ſi accepit pecuniam ſub vſuris, vel ſit inuolutus varijs debitis. l. ſi cõſtante. ſol. matr. n. 158. 42

malè vti ſubſtantia ſua non dicitur excommunicatus, ſed benè anima ſua. eod. l. num. 167. eod.

¶ Mãdatum generale, an ſufficiat ad acquiſitionem poſſeſſionis. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 22. 61

mandans, facias ꝙ ſentiam nouum, & percutias cum baſtono, an præſumatur mandaſſe homicidium. in l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. de acq. hær. nu. 16. 94

mandans emi pro decem, & ille emat pro quinque, an illud plus ſit ſuũ. l. actio de æſtima. ac. nu. 4. 223

mandator & fideiuſſor differunt. ff. de lib. & poſth. l. 1. nu. 16. 161

mandans eſt plus quàm homicida, & magis delinquit quàm mandatarius. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore. num. 371. 136

mandans dicitur etiam principalis cauſa delicti cũ mãdatarius in dubio non fuiſſet aliàs facturus. ff. de vſuc. l. is, qui pro emptore. nu. 372. eo.

mandatum fauore dotis, an extinguitur morte mandantis. nume. 4. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. idem erit. nu. 3. 152

mandatum generale cum libera à lege, & mandatum generale cum libera ab homine, quomodo defferunt. ff. de re iudic. l. à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. num. 8. 167

mandatum inquiſitorum hæreticæ prauitatis re integra non extinguitur per mortem mandantis. l. more. nu. 10. ff. de iuriſd. omn. iud. 79

mandatum executorium gratiæ apoſtolicæ, vel imperialis, an extinguatur morte mãdantis re etiã integra. l. more. nu. 11. ff. de iur. om. iud. eo.

mandatur alicui illud ad quod omnino tenebatur ex neceſſitate officij, an morte mandantis extinguatur mandatum eius. l. more. nu. 12. de iuriſd. omn. iud. eod.

mandatarius licet non ſit in dolo, tamen mandans tenetur. l. ſi quis id ꝙ. num. 38. ff. de iuriſd. omn. iud. 84

mandatum per mortem mandantis aliquando extinguitur quamuis nõ ſit res integra, imò quòd lis fuerit conteſtata in mandato Epiſcopi, vel alterius prælati pro Eccleſia, vel beneficio ſuo. l. more. num. 17. ff. de iur. omn. iud. 79

mandatum habens in vno actu certo, poteſt tamẽ apponere omnes clauſulas, & pœnarum adiectiones, quæ de conſuetudine ſolitæ ſunt apponi. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 14. 25

mandati forma debet diligenter obſeruari, dicitur impleri in forma ſpecifica, qñ pinguius impletur. de leg. 1. l. qui quartam. nu. 4. fol. 45. & an poſſit per æquipollens impleri. l. 1. nu. 15. de lib. & poſth. 161

mando verbum, non eſt præceptiuum ſicut Iubeo, vel præcipio. C. communia de leg. l. omne verbum. nu. 1. 215

mandatum procuratoris, an poſſit probari per teſtes. ibid.

mandatum extraiudiciale ad negotia re integra expirat. l. more. nu. 61 de iuriſd. omn. iud. 81

mandatum factum per iudicem nũtio publico de mittendo aliquem in poſſeſſionem non extinguitur per mortem mandantis re integra. l. more. nu. 62. de iuriſd. omn. iud. eod.

mandatum illius, qui conſtituitur ad recipiendam ſolutionem debet eſſe patens. ff de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 250. 129

mandaui debitori meo, vt centum, quæ mihi debet det Titio. debitor acceptauit mandatum, & in libro rationum ſuarum ſcripſit debitorem Titij, nunquid creditor poſſit reuocare illud mandatum. ff. de pact. l. ſi cum fundum. num 1. 202

mandans homicidium faciendum, an indiſtinctè teneatur de homicidio ſiue mandatarius illud eſſet facturus, ſiue non. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 16. 94

mandatum habens ad agnoſcendum bon. poſſ. poteſt adire eius virtute de iure ciuili, quia mandatum non debet neceſſario impleri in forma præciſa, ſed ſatis eſt, quòd impleatur in effectu. C. qui admit. ad bon. poſſ. poſſunt. l. vt verborum. nu. 13. 17

mandans & mandatarius poſſunt accuſari in eodem libello. C. de his quib. vt indig. l. minorib. nu. 1. 179

mandans an & quando comprehendatur ſub ſtatuto puniente remittentem delictum. in l. ſi is, qui pro emp ff. de vſuc. nu. 372. cum ſeq. fol. 136. & in l. ſi quis. ff. de iur. omn. iud. nu. 36. 84

mandaſſe homicidium ad hoc, vt quis dicatur. non requiritur ꝙ interueniant verba imperatiua, imò ſufficiunt verba enuntiatiua ex quib. cõiecturatæ appareant, quòd optet vindictam fieri. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 13. 93

mandatum factoris, ſeu procuratoris morte domini re integra extingui tur. ff. ſi cert pet. l. eius qui in prouincia. verſ. placebat. nu. 2. 63

maudatum procuratoris, ſi continet clauſulam conſuetam, ꝙ dominus promiſit habere ratum quicquid per procuratorem factum fuerit, an virtute illius clauſulæ poſſit procurator tranſigere. l. tranſactionis. nu. 8. C. de tranſact. 100

mandatum procuratoris poteſt probari per teſtes, hæc eſt opi. communis hic relata, quam quinque modis limita. C. de proc. l. 1. nu. 6. 122

mandati natura eſt, ꝙ voluntas præcedat non ſequatur. l. Titius. §. Lucius. de lib. & poſth. nu. 16. 195

mandatum præſumitur explicatum communi nomine mandantis, & mandatarij. l. poſt dotem. ſol. matr. num. 46. & quomodo procedit, & num. 76. & 67. 54

mandatum & voluntas ſunt idem. l. Titius. §. Lucius. de lib. & poſthum. num. 6. & 8. 194

mandatum quantumcunque generale etiam cum libera non inducit, vt quis pro alio fideiubeat quando non reſultat alia vtilitas ei, qui liberam conceſſit. ff. de pact. l. contra iuris. §. qui pecuniam. nu. 2. 199

mandatum ſpeciale licet requiratur ad petendum reſtitutionem in integrum, hoc eſt verum quando principaliter petitur, ſecus ſi incidenter. l. cùm procurator. ff. de nou. ope. nun. nu. 4. 36

mandata duo diuerſa, ſi producantur ab vno ſtatur vltimo. ff. de acquir. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 11. 94

mandatum ſi fuerit alicui, ꝙ caperet mutuo centum tantum, & ille accepit. c. mutuo, ſed ſub vſuris, an dicatur exceſſiſſe mandatum. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 84. 39

mandatum licet debeat eſſe gratuitũ, eſt verum quantũ ad ipſum proc. & dominum. ff. de præſcr. verb. act. l. naturalis. §. ꝙ ſi faciam. nu. 1. 126

mando tibi vt emas talem librum pro decem, tu emis pro quinque, an illud plus erit tuum. ff. de actio. æſtima. l. 1. nu. 4. 223

mandatum procuratoris non extinguitur facta litis conteſtatione per procuratorem, licet dominus mortuus ſit ex quo procurator eſt effectus dñs litis. C. de proc. l. nulla dubitatio. nu. 1. fol. 132. & qñ mandatum reuocetur more. l. eius qui. §. placebat. ff. ſi cert. pet. nu. 1. 64

mandatum ſi ſit datum alicui, ꝙ accipiat. c. mutuo tãtum, & accipiat ad vſuras non exceſſit mandatum ex quo conſuetum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. ſi nummos. nu. 22. 25

mandatum habens ad vendendum rem aliquam, non poteſt habere fidẽ de pretio. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. nu. 4. 167

mandatum vniuerſale cum libera tantum operatur, quantum mandatũ ſpeciale. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. procurator. nu. 4. fol. 89. & in l. ſi quis. §. 1 quod quiſque iur. nu. 13. 98

mandans habet actionem mandati contra facientem, & faciens contra mandantem. ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 70. cum ſeq. 54

mandatum ꝙ eſt datum facilius prorogatur vltra terminos ſuos limitatos quàm vbi nullũ eſt mandatũ inducere. ſol. mat. l. q̃ dotis. n. 78. 54

mandatum ſuper lite proſequenda operatur confirmationem eorum, quæ prius geſta ſunt. ff. qui ſatiſd. cog. l. 1 ul. nu. 3. 136

mandatum ſicut regulariter finitur morte mandantis, ita & iuſſus, q̃ debet præcedere aditionem hæreditatis extinguitur morte iubentis. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. ſi is qui putabat. nu. 5. 62

mandatum habens cum libera poteſt alienare. l. pactum curatoris. nu. 2. C. de pact. 84

mandatum generale datum ab homine non continet illicitũ. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 45. 62

mandatum generale nunquam intelligitur comprehendere aliquid per quod ex facto procuratoris dominus poſſet argui de fide rupta, vel de violatione fęderum. ff. de cond. indeb. l. ſi procurator. nu. 4. 171

mandans alicui, quod occidat ſeipſum, licet poſtea ex magno interuallo ſe occiderit, tamen præſumitur occidiſſe vigore mandati, & nomine mandantis ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 78. 54

mandatum alicuius de aliquo negotio faciendo, ſi præcedat, & tu poſtea facis licet non exprimas te facere nomine illius, tamen præſumitur, quod pro illo, & nomine illius feceris. de acq. hæred. l. qui in aliena. §. ſi is qui putabat. num. 12. fol. 63. & in l. Titia. §. idem reſpondet. ff. de verb. oblig. num. 2. 216

mandati actio requiritur ex contractu ſerui, ſi dominus contractũ probauit. C. de fur. l. ſi ex pecunia. nu. 8. 5

mandatum procuratoris, ſi contineat illam clauſulam promittit habere ratum, & firmum quicquid legitimè geſtum fuerit à procuratore, an valeat mandatum. C. de proc. l. ſi procurator. nu. 12. fol. 126. & an dicatur cum libera ad omnes cauſas, & actus. in l. 1. de offi. proc. Cæſa. nu. 21. & cuius ſit effectus. nu. 22. 50

mandatũ irrationale principis nõ poteſt aliter probari niſi per ſcripturã authenticam Principis. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunq; cã. n. 5. 117

mandatum habens ad agendum cenſetur etiam habere ad ea, quæ ſunt neceſſaria. ff. de in lit. iuran. l. videamus. nu. 3. 146

mandaui alicui, quod talem occideret, ille autem poſt longum tempus occidit, an intelligatur occidiſſe mandato meo, vt ſic intelligatur duraſſe

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

raſſe mandatum. C. de teſt. l. ſancimus. nu. 5. 111
Mandatarius quando erat aliàs facturus homicidium, tunc mandans nõ tenetur tanquam mandator, ſed tanquam perſuaſor, vel inſtigator, & eſt puniendus arbitrio iudicis. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. num. 11. 94
mandatum Principis, quod propriè dicatur. l. beneficium. de conſt. prin. num. 29. 30
mandatum procuratoris cenſetur reuocatum per redditionem inſtrumentorum, ita per conceſſionem inſtrumentorum cenſetur collatũ mandatum. C. de proc. l. 1. nu. fin. 123
mandatum ad homicidium præſumitur datum ex breuitate temporis. ff. de cond. ob turp. cau. l. ſi ob turpem. nu. 8. 168
mandator ſi offerat pretium rei, quæ eſt empta nomine ſuo, an faciat ſine de poſitione. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. num. 6. 219
mando tibi, q̃ rem meam vendas, & tu procurator illam vendis nomine tuo proprio, & promittis de euictione, an videaris excedere mandatum. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. nu. 5. eod.
mandatum ſi fiat de aliquo quod mandans tenebatur facere, & ſic mantum erat neceſſariũ, tale mandatũ non reuocatur morte mandantis. ff. ſi cert. pet. l. eius, qui in prouincia. §. placebit per totum. 64
maudatum generale habens cum libera ab homine, licet poſſit alienare, & tranſigere, an autem ſecus ſit quando habet liberam à lege. l. præſes prouinciæ. nu. 11. C. de tranſact. 102
mandans fieri homicidium, an teneatur, ſi mandatarius erat aliàs facturus. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 21. 3
mandatum Papæ de prouidendo alicui de beneficio ſpectante ad collationem quorumcunque, non habet locum in beneficio ſpectante ad collationem vnius. de lib. & poſth. l. Gallus. § quid ſi is. nu. 8. 215
mandatum procuratoris eſt huiuſmodi, q̃ non refert, quid ex æquipollentib. fiat. l. tranſactionis. nu. 5. C. de tranſact. 100
mãdans tenetur ſeruare mandatarium indemnem ab omnibus damnis, quæ ſibi ratione mandati obuenerunt. de leg. 1. l. ſi ſeruus. nu. 4. 118
mandaui alicui, q̃ emeret mihi fundum, ille autem emit fundum nomine meo, ſed pecunia ſua propria ſoluit pretiũ, ſi longo tẽpore tacui, & interim ille percepit fructus ex illo fundo, tales fructus debet cõputari in ſortem. de leg. 1. l. non amplius. § cum bonorum. nu. 4. 53
mandatum Papæ ſuper re pertinente ad aliquem intelligitur de illa, quę eſt ſola ipſius non de communi cum alio. de leg. 1. l. ſerui elect. §. Labeo. num. 30. 19
mandans an dicatur verè facere etiam, ſi mandat illicitum. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 357. 135
mandator vel fideiuſſor quando ſoluit non liberat debitorem principalem ipſo iure, ſed ope excep. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 44. 11
mandato generali procuratoris non ſolùm venit, q̃ faciat aliquod illicitum, ſed nec etiam licitum per q̃ dominus poſſet in pœnam incidere. l. ſi quis iniquum. § ſi procurator. nu. 8. ff. quod quiſque iur. fol. 98. & in l. ſi ſe non obtulit. ff. de re iud. nu. 16. 143
mandatum procuratoris, quid ſi contineat, quòd procurator poſſit facere ea omnia, quæ poſſet dominus, ſi eſſet præſens, an dicatur habere mandatum cum libera. l. quæ acta. nu. 22. ff de offi. proc. Cæſa. 50
mandatum generale, vel vniuerſale non tantum operatur quo ad genus quantum operatur mandatum ſpeciale quo ad ſpeciem. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. § procurator. nu. 4. & 10. 90
mandatum non habere, vel habere, & non apparere, paria ſuut. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. § procurator. nu. 16. eod.
mandatum ſuperioris excuſat in his, quæ poſſunt eſſe licita, & illicita. l. ſi quis iniquum. § ſi procurator. nu. 7. ff quod quiſque iur. 98
mandans alicui, quòd percutiat aliquem extra plateam, & mandatarius percutit in platea, mandans non tenetur. ff. de acq. hære. l. ſi quis mihi bona. §. ſi coram. nu. 7. 94
mandatum non ſolùm diligenter cuſtodiendum, ſed etiã qualitas mandati ad hoc addit. 11. limitationes hic per ordinem. C. de procuratorib. l. ſi procurator. nu. 2. 125
mandato carens quilibet poteſt petere remiſſionem nunciationis pro abſente ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. § qui remiſſionem. nu. 3. 26
mandatum non habens ad contrahendũ, & contrahit ſuper re aliena, an ſoluens illi liberetur à vero dño. ff. de cond. indeb. l. ſi vrbana. n. 2. 200
mandatum habens ad nuntiandum nouum opus, dicitur etiam habere mandatum ad alia acceſſoria dependentia ex actu nunciationis. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. § ſi procurator. nu. 1. 26
mandatum ad tranſigendum habens, & ad componendum cum genera li, & libera adminiſtratione non poteſt gratis liquidum remittere. ff. de pact. l. contra iuris. §. ſi filius. nu. 5. 199
mandatum generale tutoris, vel curatoris cum libera æquiparatur cum ſpeciali. l. 1. de acq poſſ. nu. 107. fol. 57. & quando mandatum generale ſufficiat. ad acq. poſſ in d. l. 1. §. item acquirimus. nu. 2. & non comprehendit illicitum num. 45. 62
mandato vltimo quando ſtetur, ſi eo die facta ſint duo diuerſa mandata. l. ſi quis de acq. poſſ. nu. 5. 94
mandati turpis nulla eſt obligatio. l. is, q̃ pro emptore. de vſuc. n. 352. 135
Mandatum generale habens circa negotia, poteſt etiam rem in iudiciũ deducere. ff. de pact. l. 1. reſcriptum. §. plerunque. nu. 4. 189
mandatum ſpeciale, & generale cum libera æquiparantur. ff. de pact. l. reſcriptum § plerunque. nu 3. eod.
mandatum licet non ſeruetur in ſua forma ſuperficiali, tamen eſt ſatis, quòd ſeruetur in effectu. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona §. ſed quid ſi mandauit num. 7. 93
mandatum alicuius de aliquo faciendo, ſi præcedat, & ille poſtea faciat licet non exprimat ſe facere nomine illius, tamen præſumitur, quòd pro illo, & nomine illius fecerit. ff. de pact. l. item quia. nu. 13. 176
mandaſſe delictum, vt quis dicatur, quæ verba ſufficiunt, vel quæ verba interuenire debent. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 32. fol. 4. quid ſi quis dicat alicui, deliberaui occidere talem, & ille dicat benè facies, an teneatur tanquam mandans occidi. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 33. & 34. 4
Reliqua de mandato procuratoris, in verbo Proc.
¶ Mane dicitur eſſe ante ſolis ortum, quando cœlum incipit albeſcere. ff. de lib. & poſth. l. Titius. § huius nu. 14. 195
¶ Manifeſtum & euidens quomodo differunt. ff. de iureiur. l. manifeſtæ. nu. 4. fol. 142. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi vero. §. qui pro rei. nu. 9. 130
Pater dicitur q̃ conſtat per præſc. de leg. 1. l. licet Imperator. nu. 7. 127
manifeſtum aliquid dicitur per coniecturas, & indicia. de leg. 1. l. licet Imperator. nu. 7. & 9. fol. eod. & in l. ſi plurib. de leg. 1. nu. 12. 60
¶ Manumiſſio per vindictam quomodo fiat remiſſiuè. in l. qui Romæ. §. duo fratres. de verb. oblig. nu. 2. & 5. 186
manumittere poteſt ſeruum teſtator, & ſic cauſare libertatem ſeruo ſuo. l. 1. de leg. 1. num. 59. 6
manumittendo ſeruum cui relicta ſit libertas per fideicommiſſum hær. conſequitur iuſpatron. d. l. 1. nu. 47. & 57. & melius num 74. 7
manumiſſio ſerui pendet à voluntate dñi. l. cùm filiofa. de leg. 1. n. 28. 31
manumittens ſeruos inter liberos videtur donare eis peculium, ſecus ſi in vlt. volun. l. quæ de legato de leg. 1. nu. 41. 89
manumiſſio ſerui non poteſt fieri per ſimplicem proc. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. §. ſi ſeruum. nu. 9. 157
manumiſſio eſt datio libertatis, & dicitur eſſe cauſa pia, & meritoria. ff. de verb. oblig. § Flauius. l. qui Romæ. nu. 10. 178
manumiſſio prout eſt iuris. i. ipſa datio libertatis, fit propriè à patre. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro empto. nu. 349. 135
manu. proceſſit à iure gen. ff. de iuſt. & iur. l. manumiſ. nu. 14. 8
manumittens ex neceſſitate fideicommiſſi habet contratab. aduerſus teſtamentum manumiſſi, ſi prætereat. C. de bon. poſſ. contratab lib. licet ex cauſa. nu. 3. 30
¶ Manus dictio, debet intelligi ſecundum qualitatem perſonæ iudicis ad quem refertur. Item quot modis accipiatur hæc dictio manus. ff. de re iud. l. à diuo Pio. § ſed ſi emptore. nu. 1. 167
manum cum pugno, vel cum enſe, ſi quis eleuauit, vt aliquẽ percuteret, ſed ſi eum nõ percuſſit, quia ei timorẽ incuſſit, tenetur actione iniuriarum. l. hoc edictum. §. hæc autẽ verba. nu. 15. ff q̃ quiſque iuris. 96
manum non habere, & ſic eſſe manchum, vel manum habere, ſed aridã, paria ſunt. ff. de leg. 1. l. de quib. nu. 37. 23
¶ Marcha quid ſignificet, aut quot vncias, ſeu libras cõtineat. ff. de verb. oblig. l. ſtipu. §. ex his. nu. 16. 23
¶ Marchio. Duo vnius prouinciæ, an inter eos habet locum ius accreſ. cum ſit feudum imperiale. l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 222. 190
marchio & Comes ſimul, præfertur illi, qui eſt marchio tãtum, vel Comes tantum. d. l. re coniuncti. nu. 15. 178
¶ Maritus & vxor ſunt correlatiua, & an priuile. vni conceſſum cenſea tur alteri conceſſum. l. non tantum. de re iud. nu. 1. & 5. vſque ad 7. & quid in ſaluoconducto. ibid. 169
maritus poteſt facilius inducere vxorem vt eum inſtituat hæredem, quã ècontra. d. l. non tantum. nu 8. eod.
maritus habet priuilegium etiam ſol. matr. d. l. non tantũ. nu. 1. & 2 fol. eo. & in l. Neſennius. de re iud. nu. 7. in tertio not. fol. 183. & in l. ſi cũ procurator. de re iud. nu. 1. fol. 171. & in l. ſi conſtante. nu. 116. 42
maritus occidens vxorem deprehenſam in adulterio, vel alio caſu permiſſo, an perdat lucrum dotis. l. ſi ab hoſtib. §. ſi vir. ſol. mat. n. j. & 2. 31
Et quid ſi negat alimenta, vel non adhibet medicum. ibid. nu. 4. & 10. eo.
Infortunium vnius, an ſit commune. in l. ſi conſtat. ff. ſol. matr. num. 164. & 164. 33
maritus an agere poſſit ad dotem legatam, vel promiſſam, an vero vxor videlicet filia contra hæredem teſtatoris. in l. huiuſmodi. §. cum pater. de leg. 1. num. 2. 146
Si maritus legat vxori cameram cum omnib quę ibi erunt tẽpore mortis mariti, & tunc plus, vel minus reperiatur quàm ſit conſultum, an totum debeatur. in d. l. huiuſmodi. § legatum. de leg. 3 nu. 7. 151
maritus per multos annos adminiſtrando bona hæreditaria delata vxori matrimonio conſtante denotat, quòd cenſeantur paraphernalia. C. de proc. l. Maritus. nu. 13. 131
maritus an poſſit dare facultatem vxori ad diſtribuendam pecuniã pro anima ſua. l. non dubium. nu. 47. C. de leg. 37
maritus non releuatur pp fundum dotalẽ quantum ad munera publica merè perſonalia. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendũ. §. ſi fundus. n. 2. & 10. 140

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Maritus si egit pro vxore non tanquam coniuncta persona, sed tanquã procurator, si posteà non apparet de mandato, vel non fuerit legitimum, an valeat iudicium tanquam intentatum per coniunctam personam. C. de procu. l. maritus. nu. 7. 131

Maritus tempore matrimonij habebat domicilium habitationis in vno loco, & vbi erat statutum vno modo, posteà mutauit domicilium ad alium locum vbi erat statutum alio modo, quæritur, quod domicilium attendatur. l. cunctos pop. nu. 26 C. de sum. Tri. fol. 3. in 3. lect. 4

Supradicta limitantur, quia non habent locum in sponsis, nam attenditur statutum loci sponsæ. ibi. nu. 27. eo.

Marit. & vxor si intrant religionem pacto inito, quòd post mort. eorum bona spectent ad monasterium, an vno eorum mortuo pars suæ statim acquiritur Ecclesiæ. C. de impuber. & alijs substitut. l. cum quidam num. 7. 148

Maritus potest esse fideiussor pro vxore in omni casu, siue ciuili, siue criminali. ff. qui satisd. cog. l. fideiussor. §. prætor ait. nu. 2. 127

Maritus potest interuenire in iudicio pro vxore sine mandato præstita satisd. &c. C. de procu. l. maritus. nu. 1. 131

Marit. pro qua parte anni lucretur fructus. l. diuor. ff. sol. matr. nu. 3. 20

Maritus, & eius hæredes sol. matr. tenentur ad restitutionem bonorum paraphernalium, & ad fructus extantes, & ad æstimationem eorum, qui sunt consumpti. C. de procu. l. ma. nu. 15. 131

Maritus si tradat rem vxori ex donatione inualida, transfertur possessio. ff. de acq. poss. l. 1 §. si vir vxori. nu. 15. 59

Maritus licitè petit vsuras pro dote non soluta in termino. l. cunctos pop. C. de sum. Trin. nu. 28. 4

Maritus ad hoc, vt priuetur lucro dotis, non oportet simpliciter probare, q̃ non adhibuit medicum, sed quod potuit adhibere. ff. sol. matr. l. ab hostibus. §. si vir vxo. nu. 10. 31

Maritus, & vxor succedunt sibi inuicem deficiente omni parentela legitima, vel naturali in certis casibus, vt hic, & consequenter vsque ad septimam fallentiam inclusiuè. C. vnde vir, & vxor. l. 1. num. 2. fol. 49. & quando pendant in Auth. præterea. eod. tit. nu. 11. 51

Maritus, & vxor non sunt propriè propinqui, & multò minus illi, qui efficiuntur affines per eos. Nec veniunt appellatione proximorum. ibid. num. 3. & sequen. eod.

Maritus, & vxor qualiter possideant fundum datum in dotem. ff. de acq. poss. l. possideri. §. ex contrario. nu. 43. 80

Maritus, quando conuenitur actione personali, quamuis non possit agere cum sit alendus ab vxore, tamen ista exactio, quæ fit constante matri. potest posteà in futurum sibi nocere. soluto matrimonio. l. si constante. num. 95. 40

Maritus quando conuenitur actione personali videtur, quod non habeat beneficium ex quo de dote restituta debet alibi. nu. 35. 37

Maritus lucratur non solum de fructibus, qui proueniunt immediatè ex re dotali, & sic de fructibus naturalibus, sed etiam lucratur de his, qui proueniunt ex re dotali, sed propter rem dicuntur fructus ciuiles. ff. solu. matr. l. diuortio. num. 8. 20

Maritus quando implicat se multis fideiussionibus vxor constante mat. potest agere ad repetitionem dotis. ff. de pact. l. contra iuris. §. qui pecuniam. nu. 3. 199

Mari. si ex mora mulieris commiserit leuem, aut leuissimam culpam in faciendo tenetur actione Aquilia. ff. sol. matr. l. si mora. nu. 27. 30

maritus tanquam coniuncta persona non potest facere omnia, quæ requirunt speciale mandatum, & an dicatur habere liberam administrationem. C. de procu. l. maritus. nu. 8. 131

Mari. ex natura contractus dotis tenetur de dolo lata culp. & leui. solu. matr. l. si mora. nu. 1. 28

Maritus, an possit inuita vxore fauore libertatis manumittere seruum dotalem. ff. solu. matr. l. si constante. nu. 35. 37

Marit. non potest retinere fundum dota. propter hoc, quod fructus pendentes debeantur sibi in totum, vel in partem. ff. solu. mat. l. diuortio. §. interdum. num. 1. 25

Maritus non potest incidere arbores fructiferas ex fundo dotali, & si incidat dicitur fundum deterioràsse, & tenetur ad totale interesse. ff. solut. matr. l. diuortio. §. si fundum. num. 1. 25

Maritus si sua impensa auellendo marmor fecerit fundum fructuosiorem marmor est mariti. sol. matr. l. diuortio §. si vir in fundo. nu. 2. 25

Maritus licèt perceperit omnes fructus ex fundo dotali, non tamen lucratur fructus integros, sed tantum pro rata qua durauit matrimonium sol. matr. l. diuortio. nu. 5. 20

Maritus si constante matrimo. inter vir. & vxor. redderet dotem mulieri non liberaretur. sol. mat. l. sol. matr. nu. 11. 10

Maritus potest se obligare vxori ad pœnam si concubinam tenuerit, quia interest vxoris ne fraudetur debito naturali. l. ex ea parte. §. mulier. de verb. oblig. nu. 1. 171

Maritus qui fuit confessus recepisse dotem promisit restituere dotem patri, sit aliud instrumentum, quod continet promissionem dotis dandæ viro non obstante confessione, an ex primo instrumento adueniente restitutione dotis filia possit petere dotem. l. legem quam. nume. 5. C. de pact. 76

Maritus est debitor dotis sub conditione, si matrimonium dissoluatur. solu. matr. l. si constante. nu. 14. 10

Maritus si ex forma statuti debet lucrari certam partem dotis, vxor verò aliquid ei leget in testamento, tale legatum quamuis simpliciter factum computatur in lucro talis statuti. C. vnde vir, & vxor. Auth. præterea. nu. 26. 53

Maritus, & socer æquiparantur in materia exorbitanti à regu. iur. solut. matr. l. si constante. nu. 33. 37

Marito licitum est subsistente causa verberare vxorem. ff. de re iudic. l. miles §. qui iudicati. nu. 7. 152

Marit. quando repetit thesaurum in fundo dotali dicitur medietas esse mariti, & medietas mulieris. sol. matr. l. diuortio. §. si fund. nu. 5. 25

Mari. non prouidens vxori de alimentis, vel alijs necessarijs, ita quod vxor moriatur, non debet aliquid lucrari ex pacto, vel statuto. solu. matr. l. si ab hostibus. §. si vir vxorem. nu. 4. 31

Maritus quando est banntus propter maleficium, si omnia eius bona sint publicata, remedium legis si constante. ff. sol. matr. habet locum. l. si constante. nu. 166. 42

Mariti banniti quando pars bonorum est publicata, an sit locus repetitioni dotis. vide ibid. nu. 167. eod.

Marit. si sit simpliciter bannitus sine alqua publicatione bonorum adhuc hodie potest dos constante matr. repe. solu. matrimonio. l. si constante. num. 168. eod.

Maritus quare non tenetur de dote vltra quam facere possit. sol. matr. l. constante. nu. 19. 35

Maritus habet probare si vxor à principio sciuerit conditionem, & inopiam mariti. ff. sol. matr. l. si constante. nu. 170. 43

Maritus si sol. matr. agat, agit ad vtilitatem mulieris. ff. de cond. cau. dat. l. si donatarius §. si quis indebitam. nu. 10. 161

Maritus licet sustineat onera matrimonij, & propterea debet fructus lucrari, tamen si dos nondum est sibi tradita nondum incipit lucrari fructus dotis. ff. sol. matr. l. de diuisione. num. 4. 16

Maritus si non sustineat onera matrimonij, non lucratur fructus dotis. sol. matr. l. de diuisione. nu. 3. eod.

Maritus licet sustineat onera matrimonij, tamen ante traditionem fundi mulier non constituitur in aliqua mora, etiam irregulari. ff. sol. matri. l. de diuisione. num. 4. eod.

Mari. si in vlti. volunta. non possit aliquid relinquere vxori quo ad proprietatem, stante sic statu. nunquid mulier ex isto statuto prohibeatur relinquere marito. ff. de vulg. & pup. substi. l. si is qui. nu. 5. 112

Maritus si promittat restituere dotem causam dotis de iure restituendæ, vel in casu restituendi dotem secundùm formam statutorum, ista promissio intelligitur non de iure, sed de consuetudine approbata. ff. de iustit. & iur. l. omnes populi. nu. 24. 16

Maritus qui cessauit per decennium petere alimenta dotis non solutæ per partem, vel alium, qui eam promiserat, & fuit in mora non soluendi, videtur titulo donationis remisisse. ff. solut. matrimonio. l. quæ dotis. nume. 19. 47

Mari. qui lucratur partem dotis ex forma statuti muliere præcedente in matrimonio sine liberis, si promiserit hæredibus mulieris dotem, intelligitur promisisse secundum formam statuti. s. detracta dicta parte. sol. matr. l. post dotem. nu. 34. 53

Maritus conuenitur, vt hæres. sol. matr. l. quæ dotis. nu. 47. 48

Maritus si non fuerit in mora non requiritur oblatio. sol. matr. l. si mora. nu. 19. & oblatio eum liberet à mora. ibid. nu. eod. 30

Maritus non tenetur habere vxorem indotatam. ff. de condi. cau. dat. l. si donatarius §. si quis indebitam. nu. 2. 161

Maritus si in instrumento dotali confessus est se habuisse, & recepisse mille nomine dotis, quæ promisit patri restituere, an illa verba habuisse, & recepisse, intelligantur tunc tempore factæ confessionis, an in præteritum. ff. solu. mat. l. post dotem. nu. 49. 53

Maritus cui facta est delegatio donationis vxoris agit contra ipsum donatorem delegatum principaliter ad sui commodum tantum, & tunc agit insolidum. ff. de re iud. l. Nesennius. nu. 5. 183

Maritus inops, licèt soluendo per errorem integram dotem sibi præiudicet in beneficio, tamen si solum promittat non sibi præiudicat. ff. de condi. indeb. l. quod nomine. nu. 3. 173

Marit. an teneatur vxorem alere etiam si nulla sibi dos promissa fuerit. ff. de condi. cau. dat. l. donatarius §. si quis indebitam. nu. 4. 161

Maritus non potest ab vxore propria accusari de adulterio, si tenet concubinam, etiam si non committeret adulterium cum vxore alterius. l. ex ea parte. §. mulier. de verb. oblig. nu. 2. 171

Stante statuto, quod mortua vxore in matrimonio sine liberis, vir lucretur dotem si mulier ingrediatur religionem mendicantium, an lucretur. l. si decesserit. ff. qui satisd. cog. nu. 11. 128

Maritus, quod habeat beneficium ne teneatur in effectu vltra quam potest deducto ne egeat, intelligitur retinendo, non autem petendo. ff. de condi. inde. l. quod nomine. num. 1. 172

Maritus licet constant. matri lucretur fructus dotis, tamen mulier constante matri. non lucratur fructus donationis propter nuptias. ff. sol. matr. l. si fundus. nu. 8. 28

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Maritus cogitur promittere alteri dotem quam mulieri, quando nõ eſt ſibi damnum. ſol. matr. l. ſol. matr. num. 3. 9
mari. quando donat vxori rem alienam, ex quo incepit à traditione non tenetur de euictione. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi vir vxori. nu. 25. 60
maritus dicitur habere titulum oneroſum, nõ ſolum in dote, ſed etiam in lucro dotis. ff. de cond. cau. dat. l. ſi donatarius. §. ſi quis indebitam. num. 12. fol. 161. & in l. Neſennius. de re iud. num. 5. 183
mari. licet nõ ſit affinis, ſed principiũ affinitatis, tñ idẽ iudicamus de marito, vt de affine. de lib. & poſth. l. Gallus §. nũc de l. Vellei. n. 12. 223
maritus ſi ex forma conſuetudinis debeat lucrari certam partem dotis, an ſi promiſit integraliter reſtituere, vel integram reſtitutionem perdat beneficium conſuetudinis. ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 35. 53
mari. ſi promittat aliquam tractare, vt vxorem quando dicatur eam vt vxorem tractare, vel non. ff. de verb. oblig. l. quidã cũ aliũ. n. 4. 208
maritus iurans vxorem ſuam ſecum tenere, nec eam eijcere, deinde de facto cum alia contraxit, an ſit periurus. ibid. nu. 5. eod.
maritus non nobilitatur propter nobilitatem vxoris. ff. de verb. oblig. l. ſi diuortio. num. 11. 52
maritus ſi ſuſtineat onera matrimonij, an mulier conſtituatur in mora ipſa. ſol. matr. l. de diuiſione. nnm. 11. 16
mari. non dicitur perfectè adimplere contractum pro parte ſua, ex quo tenetur alere vxorem toto tempore matrimonij. ſol. matr. l. de diuiſione num. 12. eod.
maritus conſtante matrimonio poteſt remittere, & donare vxori vſuras, quæ deberentur ex dote. vide ibid. nu. 13. eod.
maritus ſi cõfitetur ſe habuiſſe mille nomine dotis à patre, vel ab extraneo, quæ promittit reddere ipſi dotanti, acquiritur ei actio tanquam receperit maritus tempore confeſſionis, & promiſſionis. ff. de verb. oblig l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 17. 197
maritus eſt caput vxoris, & ſi vxor committat adulterium, maius præiudicium generatur marito, propter dubium prolis, quam vxori ex adulterio mariti. ff. de verb. oblig. §. mulier ab eo. l. ex ea parte. nu. 3. 171
maritus debet tueri res dotales ſuo ſumptu. ibid. num. 7. eod.
marito mortuo ſi eius hæredes velint incontinenti reſtituere dotẽ vxori, an mulier cogatur recipere. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 6. 173
maritus ſi calce percuſſerit vxorem in corpus, ex qua percuſſione dicta mulier cecidit in terram, & finaliter mortua eſt, an ipſe maritus teneatur. ff. de legib. l. 1. nu. 25. 21
maritus dietam quam fecit in hortis vxoris ſicut poteſt detrahere, ita eã poteſt legare. de leg. 1. l. cætera. §. Marcellus. nu. 1. 82
maritus ſi expreſſe legat centum, quæ in dotem habuit, apparet ꝙ voluit duplicare, & non valet legatum niſi in commodo repreſentationis. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. cum pater. nu. 11. 146
maritus in teſtamento, ſi præcipiat ꝙ vxor ſua honorificè tractetur, ſicut ipſe vir eã tractabat, quid importent talia verba. ff. de legib. l. 1. n. 7 20
Et quid ſi vir relinquat vxori alimenta, vel fructus talis fundi, quandiu dotem non recipit. d. l. 1. num. 8. eod.
maritus & vxor & ſi eo. inſtrumento ſimul donauerint Titio fundũ qui erat in totum mariti, an dominium in totum dicatur translatum in donatarium. ff. de acq. hær. l. his quib. § neque filius. nu. 18. 74
maritus licet alias teneatur, non ſolum ad fructus perceptos, imò etiã ad fructus percipiendos, tamen poſt mortem mulieris, non tenetur niſi de perceptis. & nu. 10. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 1. 28
maritus ex promiſſione dotis alteri facta, non tenetur niſi dotem à muliere receperit verè, aut interpretatiuè, ſeu fictè per ſucceſſionem ſoluto matr. l. quæ dotis. num. 4. 46
mari. quando tempore dotis ſciebat mulierem non eſſe ſoluendo, tunc tenetur ſtipulatoribus, quamuis dotem non receperit. ibid. nu. 5. eod.
maritus licet regulariter non teneatur reſtituere dotem promiſſam, & non receptam. ſolu. matr. ſed cedendo actiones liberetur, tamen quãdo fuit hæres inſtitutus ab vxore, vel ab alio, qui dotem promiſerat, tunc adeundo eius hæreditatem poteſt præciſe compelli ad ſoluendum dotem. ibid. nu. 6. eod.
maritus adeundo hæreditatem vxoris, ſuæ facit vt ſtipulatores non habeant actionem ad dotem ſibi promiſſam ex quo fuit confuſa per aditionem. ibid. num. 7. eod.
¶Maſſaritiarum appellatione, quid veniat. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 27. & 47. 13
¶Maſculinum prolatum à lege, comprehendit etiam fœminas. l. ſi quis id quod. nu. 1. de iuriſd. omn. iud. 82
maſculinum quando profertur à lege in caſu odioſo, comprehendit fœminas, ſecus quando profertur ab homine in caſu odij. l. ſi quis id ꝙ. nu. 15. de iuriſd. omn. iud. 83
maſcu. aliquando concipit fœmi. de acq. hær. l. more. nu. 6. & 7. 69
maſcu. concipit fœmi. in materia pœnali. ibid. nu. eod. eod.
maſculinum continet fœmininum in vltimis volun. l. ſi quis id quod. nu. 4. de iur. omn. iud. fol. 82. & in l. quæ de leg. 1 num. 34. fol. 89. & in l. pactũ inter hæredem. ff. de pact. nu. 2. fol. 207. ſecus in contractibus, vt in l. veterib. ff. de pact. nu. 2. fol. 203. & in d. l. quæ de legato. nu. 13. fol. 88. & in l. ſi extraneus. ff. de cond. cau. dat. nu. 19. 158
maſculinum an comprehendat fœmi. quando ſubſtituta eſt Eccleſia, vel pia cauſa. l. ſi quis id quod nu. 22. de iuriſd. omn. iud. 85
Maſculinum quando profertur ſimpliciter, tunc bene comprehendit fœmininum, ſecus ſi adijceretur dictio maſculis. l. ſi quis id quod. nu. 21. de iuriſd. omn. iud. eod.
maſcu. continet fœmi. in materia correctoria. l. ſi quis id quod. nu. 10. de iur. omn. iud. fol. eod. & in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. num. 59. 202
maſculinum non continet fœm. in officijs. l. ſi quis id quod. num. 14. de iur. omn. iud. 83
maſculinum genus, an & quando contineat fœminas, & an ſit de propria ſignificatione, vel per extenſionem. l. ſi quis id quod. nume. 3. de iur. omn. iud. 82
maſculinum non concipit fœmi. in materia ſtrictè interpretanda. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 61. 202
maſculorum appellatione non continentur fœminæ. l. ſi quis id quod. nu. 23. & ècontra. nu. 24. de iuriſd. omn. iud. 83
maſculorum & fœminarum nõ eſt par ratio. l. q filiab. de leg. 1. n. 14. 47
maſculi conſeruant dignitates familiarum. d. l. qui filiab. nu. 22. eod.
maſculinum comprehendit fœmi. ex interpretatione non propriè. d. l. qui filiabus num. 18. eod.
¶Mater quo caſu filiam dotare teneatur. in Auth. res quæ. C. cõmunia. de leg. num. 6. 218. in prin.
mater excluditur per ſubſtitutionem pupil. expreſſam. l. ſeruum filij. § ſi idem ſeruus. de leg. 1. num. 12. 85
mater poteſt excludi à teſtamento filij impuberis facto à patre. l. ſi Titio. §. ſicuti. de leg. 1. num. 6. 162
mater ſi dat dotem, & conuenit dotem ſibi reddi, attenditur ſtatutum loci contractus. l. cuńctos populos. nu. 28. C. de ſum. Trin. 4
mater non admittitur ad defendendum filium in iudicio etiam pupillum, rationes ponuntur hic, hoc tamen limitatur multis modis, vt ibi per ordinem. C. de proc. l. alienam nu. 3. & 4. 130
mater ſi repudiaret ſucceſſionem filij, tunc ſubſtitutus admitteretur ex tacita pupil. vide de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 49. 129
mater quando eſt in medio fauore compendioſæ factæ per verbũ commune, ſemper intelligitur, vt fideicommiſſaria. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. num. eod. eod.
mater, an poſſit præteriri in tabulis exemplaribus. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. num. 43. 150
mater vel auus maternus ex quo non habet filium, vel nepotem in poteſtate poſſunt eos inſtituere ſub conditione caſuali, vel miſta quamuis in defectum non exhæredentur. C. de inſti. & ſubſt. ſub cond. fac. l. ſi pater. num. 8. & 13. 129
mater in tutela, vel cura filij debet præferri omnibus agnatis, & cognatis. ff. de iuſt. & iur. l. manumiſſiones. nu. 5. 7
matri nunquam fauetur contra propriam ſignificationem verborum. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 20. 124
mater ſi non vult eſſe tutrix filiorum ſuorum, tenetur petere tutorem intra annum, ſi eſt maior, alias perdit hæreditatem ſucceſſione filiorũ, ſecus ſi eſt minor. C. de his quib. vt indig. l. minoribus. nn 6. & 7. 179
mater an poſſit ſtipulari filiæ, & ècontra. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. num. 38. 205
mater licet donauerit dotem filiæ, ſi poſtea filia adhibuit matrem ad ſtipulandum illam dotem, non per hoc præſumitur adhibuiſſe animo donandi. ff. ſol. matr. l quæ dotis. nu. 24. 47. in fin.
mater teſtatoris ex tacita pupillari excludit matrem pupilli. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. nu. 44. 118
mater quare non admittitur ad iurandum in litem de affectione pro filio. ff. de in litem iuran. l. videamus. nu. 14. 146
mater ſi poſt mortem teſtatoris aliquid turpe, vel inhoneſtum facit, priuatur ex tacita pupil. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. nu. 41. 108
mater non priuatur eo quod filius ſibi expreſsè reliquit in teſtamento, etiam ſi tranſeat ad ſecunda vota. vide ibid. nu. eod. eod.
mater ſi tempore mottis erat correcta, & ad honeſtã vitam redacta, tunc non debet reputari turpis perſona. C. de inoffi. teſt. l. ſi filiã. nu. 9. 172
mater an poſſit donare filio in poteſtate patris exiſtenti. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repe. nu. 46. 198
mater recipiendo emphyteuſim pro ſe, & filijs, videtur recipere ordi. ſucceſſiuo. primò pro ſe donec viuit, & poſtea pro filijs. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. num. 46. 206
mater ſi accepit emphyteuſim pro ſe, & ſuis liberis, an eis acquiratur. vide. ff. de verb. oblig l. quod dicitur nu. 45. eod.
mater licet non admittatur in cauſa principali, an admittatur in cauſa appellationis. C. de proc. l. alienam. nu. 5. 130
mater meretrix non poteſt filiam ſuam propter meretricium exhæredare. C. de inoffi. teſt. l. in arenam. nu. 5. 170
mater ſi inſtituat filium ſub conditione, ſi emancipetur à patre, quamuis conditiones debent interpretari in forma ſpecifica, ſi filius efficiatur ſui iuris morte patris habet locum cond. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. iam hoc iure. num. 3. 111
¶Matrimoniũ ꝑ quæ verba iuducaẽ. l. ſerui electione. de leg. 1. n. 50. 17
matrimonium cenſetur permiſſum niſi ſit ſpecialiter prohibitum. l. cætera. de leg. 1. nu. 3. 78

matrimonio

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Matrimonio poteſt ne imponi conditio, ſi nupſerit cum conſilio Seij, & quid ſi moriatur Seius antequam nubat. l. turpia. de leg. 1. nu. 4. 97
In matrimonio diſſoluendo non poſſunt partes remittere iuramentum teſtibus. l. nemo poteſt. in 1 lect. de leg. 1. nu. 28. 100
Matr. eſt de iure diuino ſeu naturali, & in eo ſufficit conſenſus quomodocunq; habeatur in l. captatoriæ. de leg. 1. nume. 9. fol. 113. & in l. 1. 9. huius ſtudij. ff. de iuſt. & iur. num. 10. fol. 5. & in l. ius autem ciuile. eod. titu. num. 30. 14
Matrimonium an contrahat ſenex, vel decrepitus. l. ſed eſt quæſitum. num. 1. de lib. & poſth. 169
Quo ad vltimum vitæ ſpiritum poteſt contrahi matrimonium. d. l. ſed eſt quæſitum. num. 5. eod.
In matrimonijs ſtatur iuri canonico. ibid. nu. 8. eod.
matrimonium tutor, vel filius tutoris, an contrahere poſſit cum ea, cum qua eſt tutor non reddita ratione adminiſtrationis. l. filius à patre. nu. 1. de lib. & poſth. in § fin. 198
Quid in ſurdo, & muto. l. mutum. de acq. hær. num. 4. 60
matrimonium an contrahatur per promiſſionem arrharum pro ſponſalib. l. fuit quæſtionis. nu. 6 de acq. hær. 60
matrimonium nullum ex defectu can. vel l. diuinæ an Papa approbare poſſit. l. Gallus. § & quid ſi tantum. de lib. & poſth. nu. 129. 214
Matrimonium contractum deficiente eius cauſa, ideſt conſenſu non deficit. 1. de his, qui ſunt. nu. 11. 33
matri an tollatur per furorem ſuperuenientem. ibid. nu. 40. eod.
matrimonia dicunt eſſe libera à vinculo pœnæ. in d. l. Titio. de verb. obng. num. 29. & 39. 216
Quando pro matrimonio poſſit arrha dari, in d. l. Titia, nu. 28. 29. 30. 37. 33. & 34. & an ſignum conſenſus. ibid. num. 33. eod.
Sola promiſſio arrharum, an ſufficiat. ibid. nu. 34.
matr. iurans contrahere cum vna, & contrahat cum alia, an valet in l. ſi ita qs promiſerit. §. ea. l. de verb. obl. n. 23. fol. 222. & in l. ſi ſtip. n. 6. 60
Matr. confiteturfaciens repudium. l. decem de verb. oblig. nu. 18. 164
matrimonium diſſoluitur per mortem naturalem. l. ex ea parte. §. in inſulam. de verb. oblig. nu. 3. 172
matrimonio ſuſcepto, an proles efficiatur legitima. de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum num. 7. 170
matri. medium, an impediat legitimationem filij naturalis prius nati, ſi poſtea concubina ducatur in vxorẽ. C. de rei vẽd. l. quoties. n. 41. 184
Matrimonium contractum cum concubina per conſtitutum in articulo mortis, an valet. de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum. nu. 4. & 5. 169
Matr. non eſt prohibitum cũ conſobrina de iure ciui. C. de inſti. & ſubſtit. ſub cond. fac. l. conditione. nu. 1. 128
matrimo. carnale, & matrimonium ſpirituale, an æquirarantur. ff. de iureiur. l ait prætor. num. 26. 73
Matr. contractum ſub conditio. ſi Papa diſpenſauerit non valet de leg. 1. l apud Iul. §. conſtat. nu. 11. 76
Matrimonium vbi non eſt, nec poteſt eſſe de præſenti propter defectũ ætatis, tamen ſi pater, vel alius deſtinauerit dotem tali puellæ, dicitur eſſe dos. ff. ſol. matr. in rub. nu. 14. 3
Matrimonium quando eſt ſolutum per mortem mariti, ſicut poteſt agi contra ſocerum ad dotem, ita debet poſſe agere propter paupertatem mariti. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 4. 35
matrimonij diſſolutio, vel inopia mariti conſtante matrim. à pari procedunt, quantum ad natiuitatem actionis de dote. ſol. matrim. l. ſi conſtante. num. 5. & 18. eod.
Matrimonia debent libere contrahi abſque metu alicuius perſonæ. ff. in ius voc. vt eant. l. 1. nu. 9. 120
Matrimonium ſi ſit de facto contractum cum de iure contrahi non potuerit pecunia data pro dote interim repeti non poteſt. ff. de cõd. cau. dat. l. quod ſeruus. nu. 1. 159
matrimonio durante fructus ſunt mariti. ſol. matr. l. de diuiſione. n. 1. 16
Matrimonium contractum contra iuramentum, an teneat. ff. de verbo. oblig. §. ea lege. l. ſi quis ita promiſerit. nu. 23. 222
Matrimonio inter aliquos prohibito, an videantur etiã prohibita ſponſalia, de lib. & poſth. l. cùm quidam. nu. 10. fol. 170. & in l. ſi ſtipuler. ff. de verb. oblig. nu. 4. 65
matrimonium poteſt conferri non ſolùm in voluntatem patris, vel patrui, ſed etiam in voluntatem cuiuſcunque extranei. de leg. 1. l. captatoriæ. num. 19. 113
Matrim. contrahere non ſpectat ad adminiſtrationem patrimonij, tñ ſic fit per procuratorem. de lib. & poſth. l. Gallus §. forſitan. nu. 9. 221
Matrimonium non poteſt contrahi cum ſorore adoptiua durante adoptione. ff. de verb. obiig. l. ſi ſtipuler. nu. 7. 66
Matrimonium à principio ignoranter contrahens in gradu prohibito, an per cohabitationem ſubſequentem incurrat pœnam cano. l. clam. de acq poſſ. num. 16. 88
Matrimonium contractum coram duob. vel trib. teſtib. dicitur clandeſtinum quando conſueuit contrahi publice. d. l. clam. nu 10. eo.
Matr. ſi quis ſe contraxiſſe dicat per verba de præſenti, & opponatur de ineptitudine, cũ matrimoniũ contrahatur conſenſu non verbis ſuſtinebitur iſte lib. ff. de iureiur. l. ſi is qui tẽporali. §. itẽ iurauero. n. 17. 81
¶Maximè Hæc dictio includit caſum magis dubitabilem, ponit exemplum. C. vnde lib. l. qui ſe patris. num. 34. fol. 33. & in l. pro hærede. §. ſi quis tamen. ff. de acq. hær. in prin. fol. 84 & in l. Neſennius. de re iud. num 9. 183
¶Meã & meum. Mea res dicitur illa quæ eſt mihi debita, & quid dicatur propriè meum. in l. Gallus. § videndũ de lib. & poſth. n. 11. & 12. 226
meum propriè dicitur, quod poteſt vendicari. l. ſerui electione. de leg. 1. § Labeo. num. 29. 19
Quid eſt commune. ibid. nu. 29. & 30.
Quid in materia odioſa, & præiudiciali. ibid. nu. 30.
Quid in legato, an appellatione mei veniat pars pignorata. in l. ſerui electione. §. fin. de leg. 1. nu. 24. 20
Meum nõ poteſt amplius per reſtitutionem fieri meum. in l. cùm filiofam. de leg. 1. nu. 150 37
Pronomen meum, an reſtringat diſpoſitionem. in l. gregè legato. de leg. 1. num. 2. 3. & 4. 50
¶Mea. Hæc dictio, ſi ponatur in diſpoſitione vniuerſali, non reſtringit diſpoſitum vniuerſale. de leg. 1. l. gregè legato. num. 2. eod.
¶Mechanicorum & operariorum merces eſt priuilegiata contra conductorem. de leg. 1. l. ſi pluribus. nu. 30. 61
¶Medici & Medicina. Medici, ſi malè referant vulnera, poteſt implorari officium iudicis contra eorum relationem, & ſententiam, qui ſatiſd. cog. l. arb. num. 10. 135
Medicum imperitum adhibere, vel nullum medicum adhibere paria ſunt. ſol. matr. l. ſi ab hoſtibus. §. ſi vir vxorem. num. 7. 31
Medici non debent habere ſalarium, niſi quando eſt ſanatus infirmus. l. diem functo. num. 12. de offi. aſſeſ. 63
Medicinæ an contineantur in legato alimentorum, vel victus, ſi cogtingat alimentarium infirmari. de tranſact. l. cùm hi. §. qui tranſigit. nu. 3 fol. 219. & in l. cùm antiquitas. C. de teſt. nu. 8. 112
Medicorum dicto ad hoc vt ſtare debeamus, an vulnus ſit mortale, vel ex eo ſit remanſura cicatrix, ſatis eſt ꝙ medici ſint in ſimilibus experti. l. hoc edicto. nu. 5. quod cuiſque iur. 97
Medici vnius dictum de vulnere, vel vnius obſtetricis, an mulier ſit prægnas non ſufficeret. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 264. 131
¶Medium non reperitur inter mortem, & aditionem ſuo; aut neceſſario hærede exiſtente. de leg. 1. l. ſi poſt mortem nu. 6. 116
Medio deſtructo per quod deuenitur ad fin. deſtruitur etiam ipſe finis. de vulg & pupil. ſubſt. l qui habebat. num. 1. 157
Medium non datur inter mortem patris, & filij immiſſionem propter continuationem dominij. Item in ſuis non eſt dare hæreditatem iacentem. de lib. & poſth. l. in ſuis num. 9. & 10. 178
Media via eſt eligenda. l. ait prætor. §. 1. de re iud. nu. 39. 150
Med. iuris prudentia appellatur ius fforum. l. 1. de leg. 1. nu. 35. 6
Medium impertinens, quod impedit extrema coniungi. l. Pomponius. §. quæſitum. de acq. poſſ. nu. 2. 111
Mediocre quando ſit eligendum. l. legato generaliter. de leg. 1. à nu. 11. vſque ad 15. 71
Melioramenta quomodo æſtimentur. l. 1. ſi hæres percepto. ad Trebell. nume. 8. 203
Melioramenta operantur hypothecam in re obligata. l. creditor. prima nu. 6. ſi cert. pet. 47
De melioramentis factis in re emphy. in verſ. emphy. in rub.
¶Membrum. Membra omnia principalia ponere debet, qui aliquid in ſumma dicit. ff. de cond. indeb. l. in ſumma. nu. 1. 207
¶Memoriales. Memoriales erant quidam notarij curiæ quorum ſcriptu ræ fides tantum adhibebatur de ſcriptis, qui erant ad hoc deputati. l. quæcunque nu. 20. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 53
Memor quis præſumitur eſſe eorum, quæ fecit, vel promiſit, hæc regula fallit, vt hic videre licet quando quis certat de damno vitando, vel quando factum eſt de antiquo tunc ignorantia eſt tollerabilis in facto proprio de leg. 1. l. ſi res oblig. nu. 34. 111
Niſi tale factum proprium eſſet obligatorium alteri, tunc ignorantia nõ eſt tollerabilis propter antiquitatem. ibid.
¶Mendacium ſecundum diuum Auguſtinum eſt falſa ſignificatio vocis cum intentione fallendi. de acq. hær. l. ſi quis extraneus. nu. 5. 86
Mendacium quando dediſſet cauſam contractui innominato, tunc licet res non ſit integra, tamen locus eſt pœnitentiæ. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. num. 17. 156
¶Mens Principis in dubio ſemper præſumitur fuiſſe talis, qualis de iure eſſe debet. de conſt. prin. l. beneficium. nu. 35. 30
Mens magis ſpectatur quàm verba in reſcriptis, quamuis ſint ſtricti iuris, ſimiliter in legibus, & in ſtatu. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. num. 16. 185
Mens coniecturata teſtatoris eſt conſideranda in legatis, & fideicommiſſis. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 29. 11
Mens & voluntas non minus, imò magis attenditur in fideicommiſſis, quàm verba. C. de fideicom. l. quamuis. nu. 2. 162
Mens legum non eſt diſputare verbaliter, ſed determinare realiter. de leg. 1. l. huiuſmodi nu. 22. 143
¶Menſis quando in dilationibus, vel obligationibus, ſimpliciter apponit debet

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

debet intelligi proximè futurus. l. eũ qui calendis. de verb. obl. n. 2. 80
¶Menſuræ adiectio cum ſit loco demonſtrationis, ſi eſt falſa, nec vitiat, nec minuit id cui additur. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi libertus. de leg. 1. num. 14. 138
¶Mentio expreſſa, quando debet fieri reſpectu certę perſonæ, non ſufficit quòd fiat mentio verbis generalibus. de vulg. & pupilla. ſubſtitu. l. 1. num. 16. 97
mentio quando fit nominis officij, licet non dicatur, ꝙ nomine officij fiat, actus tamen in dubio videtur fieri nomine officij: exemplum ponit. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. n. 45. 200
mentio de morte filij ſicut non debet fieri, ita etiã deberet fieri de morte aui. de lib. & poſth. l. Gallus §. quidam rectè nu. 3. 232
mentio ſi fiat in ſtatuto de dieta non intelligitur de legali, ſed ſecundũ conſuetudinem regionis. ff. ſi quis cautio. l. 1. nu. 4. 147
mercator an in eo habeat locum cumulatio ſummarum, vt iurare poſſit, vel non obſtante ſtatuto, ꝙ vſque ad ſummam decem ducatorum iurare poſſit. in l. ſi idem. de iuriſd. omn. iud. nu. 7. & 8. 86
mercatorum conſules, & maſſarij poſſunt cõcedere tenutam, ſeu in poſſeſſionem mittere. in l. iubere. de iuriſd. omn. iud. nu. 1. 75
mercator an poſſit licitè vti ſignis alienis in balis ſuis. C. de teſtib. l. ſi vnus. num. 2. 101
mercatores aut eorum conſules non poſſunt ſtatuere, ꝙ pater teneatur pro filio, vel delictis filij. ff. de legib. l. de quibus. nu. 59. 25
mercatores licet facta ſit ſumma, & computatio, tamen poſſunt adhuc petere debitor, vel creditor vt iterum computetur, vt videri poſſit, an ſit erratum in calculo. C. de errore calcu. l. vnica. nu. 6. 121
mercator qui fecit literas cambij alicui, an poſſit eas reuocare. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 124. 119
mercatores vnius negotiationis, ſi ſint ſocij, & vnus exercet in vno loco, alius in alio, iſti cenſentur adinuicem inſtitores, & vnus cenſetur ſeruire alteri. l. frater à fratre de cond. indeb. num. 21. 187
mercator ſi vendidit merces alij mercatori, & transfert dominium, & iſte mercator promittit ſoluere in certis nundinis, poſtea aufugit, & extant merces venditæ, comparent alij nunquid mercator qui vendidit illas merces habeat aliquod priuilegium in illis mercib. ff. ſi cert. pet. l. creditor. num. 5. 47
mercatores ſi ſint plures, & vnus neget in iudicio calculum, ſeu rationem eſſe inter eos factam, & conuincatur de mendacio, non per hoc perdit quin poſſit allegare errorem calculi. ff. de re iud. l. qui cum ſeq. nume. 5. 154
mercatores plures, ſi ſint ſocij, & vnus exercuit fundum, & remanſit obligatus in mille, tamen in diuiſione non poteſt ſibi retinere tantum de bonis ſocietatis, ſed bene poteſt petere ſibi caueri de indemnitate. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. nu. 21. 187
mercatotes qui de conſuetudine conficiunt libros rationũ, debent edere ipſos libros rationum. l. 1. num. 16. C. de eden. 60
mercator ſi ſcripſit ſe debitorem Titij, in mille aureis ex certa cauſa, quæ ſibi promittit reddere, an præſumatur promiſiſſe eidem præſenti ſtipulanti. ff. de verb. obl. l. Titia. §. idem reſpondit cũ ſeptius. n. 3. 217
mercator ſi habeat merces communi periculo, & in locis multũ remotis, ſi caſu pereant poterit ibi facere examinari teſtes ad perpetuã rei memoriam. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. ſi prætor. nu. 5. 220
mercator habens apothecam pannorum, ſi legat alicui ſimpliciter talem apothecam, intelligitur legare cum omnibus creditis, & etiam cum debitis talis apothecæ. ff. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 24. 110
mercator ſi tradidit merces mulioni qui in itinere derobetur, mulio nõ tenetur, ſi iuerit per viam ſolitam. ff. ſi quis cau. l. 1. nu. 3. 146
mercatores quando recipiuntur in matricula, debent iurare. ff. de eden. l. quædam. §. nummularios. nu. 8. fol. 172. & quid requiratur, vt gaudeant priuilegio. in l. ſcriniarios. de teſt. mil. nu. 8. 83
mercator qui fecit mihi literas cambij, ſi in itinere illas perdidit, an teneatur mihi reddere pecunias etiam non reſtitutis literis cambij. C. de fideicom. l. inſtrumenta. nu. 2. 210
mercator fecit mihi literas cambij, ego autem eas in itinere perdidi, & ſic cambium non habuit effectum, poſſum repetere depoſitum à campſore faciendo ſibi quitationem per publicum inſtrumentum. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ſi ita. num. 12. 148
¶Merces mecanicorum, ſeu operariorum eſt priuilegiata in tempore contra conductorem. l. ſi pluribus. de leg. 1. nu. 30. 61
mercedem pro cuſtodia rei accipiens tenetur de leuiſſima culpa. l. ſi domus. de leg. 1. num. 7. 119
merces vęnales non veniunt in generali obſt. bonorũ. l. q Romæ. §. Calli machus. ff. de verb. obl. n. 8. & quid de pñtib. vel futuris. ibi. n. 7. 176
mercedem licitè quis accipere poteſt pro iudicando malefactore. in verbo Iudicare, & in verbo Præmium.
¶Meretrix an poſſit eſſe teſtis in cauſa criminali. l. cunctos populos. nu. 54. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. 10
meretrix an poſſit teſtari, in verbo Teſt.
meretricis conſanguinei, ſi volunt, ꝙ non poſſit contrahere, nec teſtari debent facere ꝙ ſibi interdicatur bonis per iudicem ſuum. ff. de cõd. ob turp. cau. l. 1. §. ſed quod meretrici. nu. 2. 167
¶Merum Imperium qui non habet, & eo vtatur, incidit in crimen lęſæ maieſta. & puniri debet. in l. Imperium. de iuriſd. omn. iud. nu. 20. 72
Quanto tempore pręſcribatur merũ, vel mixtũ imperium. in d. l. nu. 22.
meri imperij quot gradus ſint. ibid. nu. 24. 73
meri imperij cauſæ, an delegari poſſint. in d. l. nu. 24. cod.
merum Imperium mixtum, vel iuriſditio, quid ſint. in l. 1. de offic. eius. num. 25. 53
merum dicitur, quod eſt ab omni compoſitione abſtractum. ff. ſi quis ius dicen. non obtem. l. 1. § hoc iudicium. nu. 1. 107
merum Imperium eſt iuriſd. ſeuerioris vltionis publicam vtilitatẽ reſpiciens. l. Imperium. nu. 16. de iur. omn. iud. 72
merum Imperium quib. competat. l. Imperiũ. nu. 18. de iur. omn. iud. eo.
merum Imperium conſiſtit in tribus. l. Imperium. nu. 8. & 9. ff. de iuriſd. omn. iud. fol. 70 & quare dicatur. ibid. nu. 15. & an præſcriptione acquiratur. ibid. num. 20. & 21. 72
merum Imperium poſtquam eſt ſemel delegatum poteſt poſtea ſubdelegari. de leg. 1. §. ſi quis ita. l. ſi ſic legatum. nu. 3. 133
¶Metalla, & alia, quæ percipiuntur ex feudo, dicuntur eſſe in fructu, vide ſol. matr. l. diuortio. §. ſi vir in fundo. nu. 3. 26
¶Metus cauſatur ex ſolo vultu terribili poteſtatis. l. de pupillo. § ſi quis. de ope. nou. nun. nu. 7. & an ex ſolo vnico actu. ibid. nu. 8. 21
metum excep. an poſſit oppo. filiusfam. dicendo ſibi fuiſſe relatum à patre. in l. is qui. §. neque filius. ff. de acq. hær. nu. 55. 75
De metu interueniente in matrimonio ſupra in verbo Matrimonium.
metus varius non excuſat. in l. ſi quid ab alio. de re iud. nu. 2. 155
Magis creditur duob. teſtib. deponentib. de metu, quam mille de mera voluntate. l. interpoſitas. C. de tranſact. num. 5. 103
metus an vitiet inſtitutionem hæredis. l. Titia. de verb. oblig. nu. 6. 214
Interuentus amicorum facit ceſſare metus præſumptionẽ. l. tranſactio. ff. de tranſact. num. 1. 215
metus vel coactio illata à patre licet inducat nullitatem actus ipſo iure, vel in effectu, tamen ſi ſit illatus metus à iudice ſecus eſt. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 3. & 28. 66
metu iuſto ſi aliquis non ſolùm non audet contradicere, ſed nec audet proteſtari coram alijs, eo quia timet ne illa proteſtatio clandeſtina reueletur parti, ſufficit poſſe probare de tali metu. de acq. hære. l. qui in aliena. §. Celſus. num. 46. cod.
metus iudicis vbi eſt breuis, ibi breuiores debent eſſe dilationes. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 35. 142
metus eſt par in ſe, & in ſuis, ſeu eius conſangulneis. ff. in ius voc. vt eãt. l. 1. nu. 3. fol. 120. l. 1. C. ſi quis omiſ. cau. teſt. nu. 3. vſque ad nu. 6. 194
metum ſemel fuiſſe illatum, ſi probetur, an ſemper præſumitur durare. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. num. 9. 65
metus licet non ſit de ſubſtantia proteſtationis, tamen ex quo metus adducitur in proteſtatione debet qualitas metus probari. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. num. 17. cod.
metu vel dolo, ſi aliquis me induxerit ad promittendum, & ſoluendum, an poſſum ſolutũ repetere. ff. de cod. cau. dat. l. qui ſe debere. n. 3. 159
metus illatus conſanguineis clerici habetur pro illato ipſi clerico. ff. de in ius voc. vt eant. l. 1. nume. 5. fol. 120. & in d. l. pupillo. §. ſi quis. ff. de ope. nou. nun. num. 12. 21
metus licet ipſo iure non ſoleat vitiare actum, vitiat tamen ipſo iure matrimonium, & dotem. ff. de verb. oblig. l. Titia. nu. 12. 214.
¶Migrare dicitur ille, qui recedit animo non redeundi. de acqui. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. nu. 1. 89
¶Mihi dictio, non impedit pupillarem ſubſtitutionem. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. num. 10. & 11. 97
¶Miles ſi agat cauſam alienam, an habeat priuilegium huius legis quãuis. l. 1. C. de iur. & fac. ign. num. 3. & 9. fol. 39
miles & paganus qualiter differant quo ad petitionem filiorum in ſuo teſtamento factam. C. de teſt. mil. l. ſicut certi. num. 1. 80
miles in dubio non præſumitur velle vti priuilegio militari, ſed iure communi, niſi probetur eum voluiſſe vti iure cõmuni. C. de teſt. mil. l. in teſtamento nu. 3. fol. 82. & in l. 1. eod. tit. nu. 8. 73
miles quando breuiloquè ſubſtituit perſonis imparibus, & probat eius voluntatem fuiſſe, quæ ſubſtitutiones tunc intelligantur. C. de teſt. mil. l. in teſtamento. num. 11. 76
militis priuilegium in quo conſiſtit circa vltimas voluntates. vide eundem. ibid. num. 12. eod.
miles non poteſt eſſe procurator etiam pro coniuncta perſona, nec vni ex reſcripto Principis. C. de proc. l. militem. nu. 1. fol. 124. ſecus eſt in rem ſuam. in l. 4. de re iud. num. 7. fol. 143. & in l. qui ſtipendia. C. de proc. num. 1. 125
miles ſi eſſet actor, an habeat priuilegium huius legis quamuis. num. 10. C. de iur. & fac. ign. 39
miles poteſt facere, ꝙ pupillus ſuus decedat ex parte teſtatus, & ex parte inteſtatus ſubſtituendo ea ratione, quia poteſt ipſe decedere pro parte teſtatus, & pro parte inteſtatus. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſed ſi pluſes. §. ad ſubſtitutos. num. 2. 118
miles inſtituendo vnum in bonis caſtrenſib. cenſetur in bonis paganicis decedere inteſtatus. C. de teſt. mil. l. 1. nu. 2. 73

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Miles ſi præterit matrem, talis præteritio non ſubuertet teſtamentum. vide ibid.num.7. eod.

Milites ſi adeant hæreditatẽ non confecto inuentario, an gaudeant beneficio huius legis. vide C.de iure delibe.l.ſcimus.§.ſinautem hoc aliquis.num.5. 170

militibus quare eſt remiſſa ſolennitas iuris in teſtando.ſ. ratione ſimplicitatis,& ignorantiæ iuris.C.de teſt.mili.l.quamquam.nu.4. 74

miles ſi vnum inſtituat in bonis paganicis alium in caſtrenſibus, ceſſat ius accreſcendi.C.de teſt.mil.l.1.nu.2. 73

milites licet in teſtamento ſuo non teneantur obſeruare ſolennitates iuris ciuilis,tenentur tamen obſeruare ſolennitates iuris gentium. C.de teſt.mili.l.milites.num.1. 83

miles in teſtando non gaudet priuilegijs militum niſi teſtamentum faciat in caſtris,in expeditione militari occupatus. ff. de re iud. l. miles nume.9. 151

miles non poteſt in teſtamento concubinæ,vel meretrici aut fornicariæ relinquere.ff.de re iud l.miles.num.10. eod.

militis priuilegium de teſtando eſt clauſum in corpore iuris, & ideo nõ intelligitur ei derogatum per verba quantumcunque generalia. vide C.de teſt.mil.l.ſicut certi.nu.10.& 11. 81

miles poteſt ſubſtituere filio ſuo directo quandocunque etiam poſt pubertatem in bonis prouentis ab ipſo patre milite. de leg.1.l. ſi Titio. §.ſicuti num.23. 163

milites bellatores ſicut de iure torqueri non poſſunt, ita nec milites aurati noſtri temporis.ff.de re iud.l.miles.nu.4. 151

miles armatæ militiæ habet priuilegium, vt condemnatus ſimpliciter, vel etiam inſolidum non exequatur vltra quam facere poſſit. ff. de re iud.l.miles.num.1. eod.

miles non poteſt perſonaliter capi pro debito ciuili.ff.de re iud. l.miles. nnm.10. eod.

milites hodierni temporis,ſi faciunt pactum adinuicem ſe inſtituere, an tale pactum valet.l.licet inter priuatos.nu.5. C. de pact. & an ſit impropriè teſtamentum.ibid.nu.10. 81

militem facere non põt,qui non eſt miles. de acq. hær.l. qui in aliena.§. interdũ.nu.19.fol.64.& in rub.vt memini lice.ſine iud.auct.in fi.121

miles creandus de proximo habẽt pro milite. Auth.ſi qua mulier.n.23. C.de ſacroſ.Eccleſ.idẽ de proximo ingreſſuro religionẽ.ibi.n.23. 25

miles poteſt opponere exceptionem peremptoriam poſt ſententiam. l. quamuis.num.1.C.de iur.& fac.igno. 38

miles non poteſt exhæredare filium ſine cauſa, nec expreſſe, nec tacitè. de vulg.& pupil.ſubſt.l.Centurio.nu.18. 124

milites de iure torqueri non poſſunt etiam exiſtentibus indicijs legitimis ad torquendum contra eos.ff.de legib.l.de quib.num.66.fol.26. & in l.1.C.de iur.& fac.ign.n.7.fol.39.& in l.miles.de re iud n.4.151

miles ſi debet habere ab aliquib.ruſticis ſingulis annis certas operas,aut pro ſingulis operis quinque ſolidos,nõ poterit præſtari,nec peti pars operarum,& pars pecuniæ.de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatũ.n 5. 26

miles & pupillus,& Eccleſia habẽt quadruplex priuilegium. ff.ſi cer.pet. l.ſi pecuniam.num.1. 47

miles ſi in contractu,vel alio actu inter viuos appellet aliquẽ hæredẽ,an per iſtam nominationem videatur eum facere ſuũ hæredẽ.l. licet inter priuatos.nu.5.C.de pact.Et ibi vide qñ text. huius.l.habet locum, & quid importent illa verba ad diſcrimen prælij pergentes.nu.5. 81

miles teſtator, ſi ſubſtituit compendiosè filio ſuo, & filius ſit mortuus poſt pubertatem ſubſtitutus, an habeat neceſſe capere bona ex cauſa fideicommiſſi de manibus matris,& ſic, quod ſubſtitutus non poteſt directè venire,nec capere auctoritate propria,C.de impub.& alijs ſubſt.l.precibus.num.9. 144

militis verba enunciatiua in vlt.volun.an diſponant.in l.ſerui electione. de leg.1.num.3. 15

militum magiſter poteſt iudicare inter milites.l. certi iuris. C. de iudic. num.1. 159

miles an imputet in militiam pecuniã cum qua emit militiam. in l. omnimodo.§.imputari.C.de inoffi.teſt.nu.1. 176

miles poteſt eſſe procurator in rẽ ſuam,& quid in muliere.C.de procu. l.qui ſtipendia.num.1. 125

militia an ſit dignitas l.ſi quis in conſcribendo.nu.3.C.de pact. 88

¶ Minæ parentum inducunt iuſtum metum in matrimonio. ff.de verb. oblig.l.Titia.num.8. 214

minatus alicui,ꝙ faceret vindictam,& ille cui comminatus fuit reperiatur mortuus,an comminatus teneatur.C.de ſer.fug l.1.nu.27. 3

¶ Minimum ꝙ eſt cenſetur in legato.de leg.1.l.ſi ita ſcriptum.n.21. 44

De minimis non curat prætor.l.cætera.de leg.1.nu.7.fol.78.& qñ ſint in conſideratione,in Auth.qui rẽ.C.de ſacroſan.Eccleſ.n.15.& 16.28

¶ Minor reſtituitur ad lucrum cum iniuria alterius, & ſic contra interemptionem præſcriptionis.l.2.§.Labeo.de acq.poſſ.nu.15. 85

De reſtitutione minorum. vide etiã aliquid infra in verbo Reſtitutio.

minor ætas quomodo probetur remiſſiuè. in l. quidam cum filium. de verb.oblig.num.37. 211

minor an poſſit ſe fundare ex priuatione aduerſarij. in l. decem de verb. oblig.num.52. 168

Minor & miles in quo differant.l.1.C.de iur.& fac.ign.num.9. 39

minor an obligetur ex contractu cuius eſt hæres.l.ſi conſtante.nu.13.36

De ſtatutis diſponentibus de contractibus minorũ: vide infra in verbo Statutum in rub.de ſtat.diſponentib. de contractibus minorum, &c.

An poſſit eſſe tutor,vel prælatus Eccleſiæ.ibid.nu.121. eod.

minor ſi iurat ſuper contractu, & ſit certioratus de beneficio reſtitutionis in integ.an Auth.ſacramen. pub. habeat locum.C. ſi aduer.vend. Auth.ſacra.pub.num.54. 138

minor 25.ann.non poteſt eſſe procurator ad iudicia. C.de procſu peru. rub.nu.5.fol.121.fallit,vt in l.exigendo.eod.tit.nu.11. 127

minor 15.ann.an poſſit eſſe in contumacia. ff.de in ius voc.l. neque impuberes.num.2. 115

minor defenſus reſtituitur ad totam cauſam.de acq.hær.l.cùm quidam. num.9. 95

minor ſi iurat generaliter, quod nunquam contraueniet alicui contractui quem facturus ſit, an obligatur ex tali iuramento. C. ſi aduer. vend.Auth.ſacra.pub.num.70. 139

minor quamuis non reſtituatur aduerſus iuramentum à ſe præſtitum, tamen bene reſtituitur aduerſus iuramẽtum, ꝙ ipſe minor alteri detulit.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.nu.1.ff.de iureiur. 78

minor vontrahendo matrimonium, & recipiendo dotem facit illud ꝙ quilibet diligens paterfamilias faceret, ergo non cadit deceptio. ff. fol.matr.l.ſi conſtante.nu.193. 44

minor eſt priuilegiatus in genere,ꝙ eius bona non poſſunt obligari ſine Auth.tut.& decreto iudicis. ff.fol.matr.l.ſi conſtante nu.194. eod.

minor poteſt contrahere matrimonium, & ſic ſe obligare pro dote.fol. matr.l.ſi conſtante.nu.199. eod.

minori facilius eſt obligare perſonam quam res alienare, vel obligare. vide ibid.num.200. eod.

minor non obligatur ex contractu defuncti cuius eſt hæres, quando requiritur aliquod factum minoris, ſecus ſi nullum aliud factum requireretur.ibid.num.202. eod.

minor non poteſt facere expreſſam don. propter nup. in reb. immobilibus ſine decreto iudicis.fol.matr.l.ſi conſtante.nu.197. eod.

minor annis licet non poſſit alienare bona immobilia ſine decreto, tamẽ ingrediendo monaſterium ſe,& ſua dedicat Deo, & monaſterio. l.de quæſtione.nume.34.C.de pact.fol.93.& in Auth. ingreſſi. C.de ſacroſan. Eccleſ. num.2.& 3. fol.21.& in l.talis.C.de his quibus,vt indig.num.7.& 9. 180

minor 18.ann. admittitur ad teſtimonium in criminalibus quando alij teſtes haberi non poſſunt.l.cunctos populos.nu.69. C.de ſum.Trin. vide limitationem.nu.70.fol.5.& in 1.lect.nu.49. 4

minor 25.ann.ſi per ſtatutum non poſſit teſtari, pater non poteſt etiam ei ſubſtituere pupillariter,ſed bene exẽplariter. de vulg & pup. ſubſt. l.moribus.num.18. 104

minor an poſſit ſine curatore fideiubere,& an ſit idoneus fideiuſſor. ff.ſi quis in ius voc.l.1.nu.6. 116

minor 25.ann.ſi iurauit non venire contra contractum ratione minoris ætatis,vel alia ratione,an poſſit petere reſti. in integ. ſi reperiatur læſus.ff.de verb.oblig.l.ſciendum.nu.33.& 34. 62

minor habens curatorem, licet non poſſit ſe obligare ſine curatore, tamen obligabitur ſine eo fideiubẽdo pro ſuo procuratore.ff. qui ſatiſ. cog.l.de die.§.qui mulierem.nu.2. 134

minori vel mulieri,ſi detur fideiuſſor non idoneus, ei ſuccurritur etiam poſt litem conteſt.ff.qui ſatiſd.cog.l.de die.§.ſi ſeruus.nu.4. eod.

minor dum eſt in minori ætate, non poteſt ratificare eius nomine geſta. ff.de cond.indeb.l.ſi procurator.nu.19. 172

minor maiori naturaliter ſeruire debet.ff.de reb.cred. l. cùm quid. in 2. lect.num.36. 12

minor etiam cum decreto licet rem immobilem dare non poſſit, tamẽ propter benemerita poteſt rem immobilem donare. ff. de iuſt. & iur. l.ex hoc iure.num.63. 12

minor ruſticus, & mulier excuſantur à dolo præſumpto. ff. de eden.l.1. §.edenda.num.4. 166

minor habet reſtitutionem ex actu per quem eſt læſus. ff. de tranſact. l. cùm hi.§.ſi cum lis.num.2. 120

minor ſi doloſè, & ſcienter in iudicio neget veritatem cum iuramento, & propter hoc incurrit pœnam alicuius ſtatuti, an non obſtante iuramento poſſit petere in integ. reſt. C. ſi aduer. vend. Auth.ſacram. pub.num.67. 138

minor ſi iurat non reuocare teſtamentum, vel vltimam volun.an obligetur per ſuum iuramentum.ibid.nu.68. eod.

minor non reſtituitur quando læditur ex accidenti, ſed quando læſio reſultat ex contractu.l.fideicommiſſi.nu.5.C.de tranſact. 101

minor 25.ann.non poteſt eſſe in iudicio agendo ad dotem. C.de collat. Auth.quod locum.nu.10. 60

minor ſi effectus maior declaret coram vicinis, ꝙ vult habere ratũ contractum per quem res ſua fuit alienata,ſufficit.ff. de acq.hær.l. qui in aliena.§.Celſus.num.2. 65

minor etiam ſi enormiter lædatur propter iuramentum præſtitum ab ipſo, non debet ſibi concedi reſtitutio in integ.aduerſus iuſm confirmatorium

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

matorium actus.ff.de iureiur.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.nu.2. 78
Minor qſi vult reſtitui aduerſus ſuam confeſſ.ſufficit probare per vnum teſtem quem cum habeat habet præſumptionem pro ſe,cui per confeſſionē derogauit.ff.de iureiur.l.is qui temporali.§ ſi minor.n.20.78
Minor ſi detulit alteri iuramentum, an aduerſus tale iuramentum poſſit reſtitui.ff.de iureiur.l.iuſiurandum.nu.7.8.& 9. 71
Minor poteſt conſtituere procuratorem ad iudicia cum aucto. tuto.vel cura.C.de proc.l.neque tutores.nu.3.& 4. 126
Minor ſi antequam ſententia feratur renunciat appellationi, ex hoc dicitur læſus.ff.de iureiur.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.nu.18. 78
Minor habet reſtitutionem in integ.de omnib.his, quæ geſſit in minori ætate à 25.ann.infra.C.de repu.vel abſti.hær.l.ſi quis ſuus.n.4. 172
Minor eſt priuilegiatus in caſu hoc poſito de his,quę geſſit poſt.25.ann. C.de repu.vel abſti.hær.l.ſi quis ſuus.nu.4.in fin. eo.
Minor ſi aliquid in iudicio confiteatur ex ſola confeſſione non probatur læſus.ff.de iureiur.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.nu.8. 78
Minor an reſtituatur aduerſus dolum verum.l. 1.§. nunciatio. num.11. ff.de ope.nou.nun. 9
Minoris bona inducta,& illata in domum cōductam, an tacitè ſint obligata pro penſione domus,quamuis non interuenerit tutoris auctoritas,nec iudicis.ff.de acq.hær.l.more.nu.49.fol.70.& in l.ſi conſtante.ff.fol.matr.num.186. 43
Minor ſi non oppoſuit intra decem dies à ſententia lata contra ipſum concluditur, nec ex hoc dicitur læſus quo ad hoc vt debeat reſtitui. de iureiur.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.nu.17. 78
Minor ſemper poteſt reſtitui aduerſus fideiuſſorem.ff.dc re iud.l. ſi cum procuratore.num.6. 171
Minor ſi non poſſit contrahere ſine præſentia officialium mercantiæ, & auctoritate trium eius conſanguineorum,ſtatuto ſic diſponente, tamen poteſt facere contractum ſocietatis ſibi vtilem abſque dicta ſolennitate ſtatuti.ff.de pact.l.contra iuris.nu.6.7. & 8. 198
Minor & reſpublica æquiparantur.ff.de re iud.l.Imperatores.nu.4. 179
Minor quando fuit ſolum læſus in inſtantia cauſæ,& actio eſt ſibi ſalua, tunc habet regreſſum ad expenſas cauſæ contra tutorem. ff.de re iud. l.Imperatores.nu.5. eod.
Minoris bona ſicut fauore fiſci obligantur ſine tutore, ita fauore dotis. ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.204. 44
Minor ſi contraxerit matrimoniū,& recipit dotem, an bona eius immobilia ſint tacitè obligata pro reſtitutione.de acq.hær.l.more.n.43.70
Minor quo ad iuramentum, quod præſtat,an habeatur pro maiore.C.ſi aduerſus vend.Auth.ſacra.pub.nu.41. 137
Minor quando iurat ſecundum tenorem Authenticæ ſacra. pub. an habeat locum ſi iurat in contractibus rerum alienarum. C.ſi aduer.vēd. Auth.ſacra.pub.num.27. 136
Minoris perſona, ſi legitimatur ad iudicium, non propter hoc tollitur ei beneficium reſtitutionis, ſicut quando contrahit tutore, vel curatore auctore.C.de procuratoribus.l.exigendi.nu.23. 128
Minor ſi iurauit ſuper diſtractu ſicut ſuper liberatione,ſi ſit lęſus,an reſtituatur.vide.C.ſi aduer.vend.Auth.ſacra.pub.nu.63. 138
Minor ſi iurat ſoluere mutuum ſub ſpe futuræ numerationis, an currat ſibi præſcriptio biennij,vt poſt efficaciter obligetur.C. ſi aduer.vend. Auth ſacra.pub.num.65. eod.
Minor ſi fateatur liberationem à ſe factam, ſed dicit, q eam facere non potuit, quia erat minor, nihilominus poteſt ſe fundare ex priuatione aduerſarij.ff de verb.oblig.l.decem ſtipulatus.nu.52. 168
Minor 25.ann.habens curatorem cum æquiparatur pupillo,non poteſt contrahere ſine aucto.curato.ffde leg.1.l.quæ de legato.nu 38. 88
Minor nunquid dicatur læſus, eo ipſo, q compromiſerit in arbitrum, vel arbitratorem.ff.de iureiu.l.ſi is qui temporali.§.ſi minor.n.21.79
Minor ſi non probauit intra tempus,vel ſtatutum terminum, ex hoc ſolo non pōt tanq̄ læſus reſtitui, niſi probet ſaltem ſummariè ſe habere probationes.vide.ff.de iureiu.l.ſi is qui tēporali.§.ſi minor.n.19.78
Minor ſi iurauit ſuper cōtractu,qui poteſt reſcindi,alio modo quàm ratione minoris ætatis,puta quia vendidit rem citra dimidiam iuſti pretij,an Auth.ſacra. pube.habeat locum, ſi iurauit ſuper tali contractu. C.ſi aduerſ.vend.Auth.ſacra.pub.nu.79. 139
Minor ſi adiuerit hęreditatē,& poſtea mediante reſtitutione in integr.eā repudiat, an ſubſtitutus vulgariter poſſit adire de iure ciui. an ſolum de iure præto.de vulg.& pup.l.moribus.§.interdum.nu.7. 109
Minor non mulctatur ex contumacia tutoris,vel curatoris.ff.ſi quis ius dicen.non obtem.l.omnibus.§.ſi procurator.nu.21. 107
Minor an habeat vocem in cōſilio in electione, & in conſtitutione ſindici.ff.de nou.ope.nun.l.de pupillo.nu.4. 17
Minor an poſſit ſine ſolennitate à iure requiſita conſentire patri alienanti rem ſuam immobilem.ff.de leg.1.l.cùm filiofam.nu.169. 137
Minor ſi ſemel fuit hæres, & poſtea reſtituatur in integ. habet locū ius accreſcendi.ff.de leg.3.l.re coniuncti.nu.185. 188
¶Miſſio in poſſeſſionē, an per creditores fieri poſſit in reb. prohibitis alienari per teſtatorem.l.filiusfa.§.diui.de leg.1.nu.19.in 2.lect. 170
Miſſio in poſſeſſionem non poteſt probari niſi per ſcripturā.l.cùm proponas.C.de pact.nu.5. 80
Miſſus in poſſ. ex primo decreto in actione hypothecaria non cogitu reſtituere poſſ.debitori.l.2.§.genera.ff.de acq.poſſ.nu.14. 86
Miſſio in poſſeſſionem, (quia non cauetur de damn. infect.)poteſt fieri per magiſtratus municipales ex delegatione prætoris mortui.l. iubere.nu.13.de iuriſd.omn.iud. 76
Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto quare fit contra reum contumacem.l.ſi prius.nu.7.ff.de nou ope.nun. 38
Miſſio actualis, quæ poſtea nullam cognitionem requirit, delegari non poteſt.l.iubere nu.8.de iuriſd.omn.iud. 76
Miſſio realis in poſſ.ex primo, vel ſecundo decreto eſt mixti Imperij, non autem ipſa cognitio de mittendo.l.iubere.ff.de iur.omn. iud.nu. 20.fol 76.& in l.poſſidere.§.genera.de acq.poſſ.nu.14. 86
Miſſio in poſſeſſionem ex ſecundo decreto nō habet locum niſi in cauſa damni infecti quo ad iudicandum bona illi,qui mittitur ex ſecundo decreto abſque eo,quòd venditio procedat, ſi fieri poteſt.l.iubere. nu.21.ff.de iur omn.iud. 77
Miſſio fit in iuribus perſonalibus etiam nō ſeparabilibus ab eius perſona in ſubſidium.de acq.hær.l.pro hærede.§.ſi quid tamen.nu.6. 85
Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto licet ſit ſententia interlocutoria mandata executioni,tamen poteſt per iudicem reuocari ex cauſa. Iſtud etiam procedit in ſententia ſecundi decreti.ff.de re iud.l. quod iuſſit.num.48.& 49. 159
Miſſio ex ſecundo decreto cum fiat officio iudicis nobili, debet poſſe per iudicem reuocari.ff de re iud.l.quod iuſſit.num.50. eod.
Miſſio in poſſ. ex ſecundo decreto licet ſit ſententia interlocutoria, habet tamen vim diffinitiuæ.vide.ff.de iud.l.quod iuſſu.nu.eod. eod.
Miſſio modicā cauſæ cognitionē requirens in qua tractatur de modico præiudicio poteſt delegari.l.iubere.nu.9 ff.de iuriſd.omn.iud. 76
Miſſio in poſſ.an ſit mixti imprrij,an ſimplicis iuriſdictionis. l.iubere.n. 10.de iur.omn.iud.fol.eod.& in l.2.§.genera.ff.de acq.ppff.nu.14. 86
Miſſio in poſſ.omnium bonorum fit contra Reum latitantem.l.ſi prius. nu.26.de nou.ope.nun. 40
Miſſus in poſſ.auctoritate iudicis, quando efficiatur dominus. ff.de acq. poſſ.l.iuſte poſſidet.nu.4. 95
Miſſus in poſſ.ex ſecundo decreto poſſidet,& preſcribit directum dominium.in l.2.§.genera.ff.de acq.poſſ.nu.15. 86
Miſſus in poſſ. ex cauſa iudicati miſſus eſt cauſa ſeruandi iudicati. vide. ff.de re iud.l.à diuo Pio.§.ſi ſuper reb.num.7. 165
Miſſus in poſſ.ex primo decreto in executione ſententię diffinitiuæ poſſidet.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.genera.nu.10. 86
Miſſus in poſſ.ex primo decreto,quando vigore ſtatuti, vel conſuetudinis lucratur fructus,tunc dicitur poſſidere.vide ibid.num.11. eod.
Miſſus in poſſ.ex primo decreto in perſonali,an poſſidet. vide ff. de acq. poſſ.l.poſſideri.§.genera.nu.23. eod.
Miſſus in poſſ.ex primo decreto retinet eā animo,& licet per plures annos ad eā non acceſſerit, pōt tamen petere ſe mitti ex ſecundo decreto,quia primam miſſionem animo retinuit.ff.de acq.poſſ.l.1.n.53.54
Miſſus in poſſ. ex primo decreto in reali. infra annum poſſidet, & quomodo.ff.de acq poſſ.l.poſſideri.§ genera.nu.20. 86
Quid de iure canonico vide ibid.nu.22. eod.
Mittere in poſſ.ſicut eſt mixti imperij,ſimiliter & reuocare tenutam,ſeu poſſeſſionem.l.iubere nu.2.de iuriſd.omn.iud. 75
¶Miſeratio.Miſérationis gratia,ſi aliquod ius cōceditur, nunquam intelligitur derogatum per alia iura quaſcunque clauſulas habentia.niſi de eis fiat ſpecialis mentio,& derogatio.l.Titiæ textores.ff.de lega. 1.num.29. 69
¶Miſerabilis perſona. Miſerabilium perſonarum cauſa quomodo ſit fauorabilis.in d.l.Titiæ textores.nu.31. 69
Miſerabilis an & quando dicatur pupillus.ibid. eod.
¶Mitius quando agatur cum homine,quàm cum lege.ff.de verb.obl.l. ſi inſulam.num.22. 138
Mitius agitur cum Deo,quàm cum homine.ff.de iuſt. & iur.§.huius ſtudij.l.iuri operam daturum.num.17. 5
¶Mixtum ſeu compoſitum,ex duob. attribuitur ei, quod eſt dignius.l. Imperium.nu.3.de iuriſd.omn.iud. 70
Mixtum an contineatur ſub ſimplicibus.l. Titiæ textores. de leg.1.nu. 10.& 20.fol.29 & in l.ſi mater.C.de inoffi.teſt.nu.8. 163
Mixtum dicitur illud quod participat de duob. vel plurib. l. Imperium num.5.de iuriſd.omn.iud. 70
¶Moderator eſt quilibet in re ſua, etiam in abutendo. l. cætera. §.hoc Senatuſconſul.de leg.1.num.9.fol.81.& in l. nemo poteſt.ff.de leg.1. in 2.lect.num.30. 105
¶Modus licet non impediat natiuitatem actionis. impedit tamen executionem,& effectum.in l.huiuſmudi.ff.de leg.1.nu.14. 143
Modus & conditio differunt, quia modus non impedit obligationem naſci,conditio verò ſic.ff.de iureiur.l. ſi quis cum debitore.nu.4. 143
De legatis factis ſub modo in verbo legatum, in rub. de legatis ſub modo factis.
Modus agendi,& petendi debet ſemper attendi diligenter.ff.ſol.matr.l. ſol.matr.§.quòd ſi in patris.nu.14. 11
Modum mixtum deficere per factū tertij,vel per caſum fortuitū mortis

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

paria ſunt, quia factum tertij cui reſiſti non poteſt, æquiparatur caſui fortuito. de leg. 1. l. ſi Titio. nu. 4. 161

¶ Molendinum. ſi aqua exit de molendino vnius, an alter poſſit eam ducere ad ſuum molendinum, ſi primum molendinum non impediretur. l. reſcripta. de prec. Impe. offe. nu. 6. 50

De materia molendini vide latè. in repe. l. quominus. de flum.

molendinum conducens cum quatuor rotis, & conuenit præſtare decẽ modios frumenti pro qualibet rota, ſi poſtea conductor aliam rotam conſtruxerit, non tenetur pro illa noua rota ſoluere decem alios modios frumenti. ff. de iuſt. & iur. l. ius autem ciuile. nu. 22. 13

Molendinum habens in parte ſuperiori in eadem aqua, non poteſt impedire alium habentem molendinum inferius. vide huius intelligentiam. nu. 15. ff. de eden. l. prætor ait. § ſi initium. nu. 14. 169

Molendinum ſi habeo in flumine priuato, vel publico, & tu in ſuperiori velis facere ædificare aliud molẽdinũ, ſi facias ad emulationẽ meã principaliter poteſt prohiberi. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. nu. 8. 9

¶ Moleſtatio an reſpiciat violentiam in perſonam. l. ſi domus. § in pecunia. ff. de leg. 1. num. 15. 123

¶ Momentum quid ſit. in l. non dubium. C. de legib. num. 4. 35

¶ Monachus. Monachi, an ſuccedant patri. in l. 1. de his, qui ſunt ſui. nume. 47. 34

An promiſſio de recipiendo aliquem in monachum valeat. in l. Titia. de verb. oblig. nu. 18. fol. 215. & in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. nume. 27. 21

Monachus ex cauſa commiſſa ante ingreſſum, an poſſit exhæredari. in verbo Ingratitudo, & in verbo Exhæredatio.

An per ingreſſum monaſterij rumpatur teſtamentum. in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 13. & 16. 21

Et an poſſit mutare, vel reuocare teſtamentum ante ingreſſum factum. ibid. num. 23. eod.

Et an hæres ſtatim, vel expectata morte naturali habeat hæreditatẽ. ibid.

Monachus egrediens monaſterium, an teneatur ad aliquas expenſas. in l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 4. fol. 15. & in 2. lect. nu. 14. 15

Papa an poſſit monacho concedere licentiam, ꝙ accipiat vxorem. in d. Auth. ingreſſi. nu. 11. fol. 20. & in l. iubemus. C. de tranſ. nu. 2. & 5. 120

An poſſit eſſe teſtis, & eſſe in iudicio in Auth. ſi qua mulier. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 16. fol. 21. & an poſſit eſſe procurator laici. in l. ſi emancipati. C. de colla. nu. 7. 70

monachus non habet nolle neque Velleia. de leg. 1. l. 1. nu. 15. 4

monachi an poſſint officium tabellionatus exercere. ff. de iuſt. & iur. §. huius ſtudij. l. iuri operam. nu 9. 5

Mona. & cano. habent diuerſa nomina, tamen canon loquens de monachis extenditur ad canonicos. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 69. 39

monachus effectus Epiſcopus non poteſt habere proprium. in Auth. ingreſſi. num. 13. C. de ſacroſan. Eccleſ. 21

Monachus poteſt hæres inſtituì, & ſic habet teſtamenti factionem paſſiuè. ibid. num. 18. eod.

Monachus habens liberos poteſt teſtari ſecũdum formam huius Auth. ſi qua mulier. nu. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. 23

Monachus an promittendo obligetur naturaliter. ff. de cond. indeb. l. naturaliter. num. 2. 173

Monachus poteſt eſſe procurator laici in cauſa, quæ eſt communis monaſterij & laici. in l. ſi emancipati. C. de collat. nu. 7. 70

monachi quidam ſunt fratres canonici regulares, item quidam ſunt clerici ſeculares fratres autem, qui propriè dicantur. Auth. ingreſſi. num. 13. & 14. C. de ſacroſan. Eccleſ. 21

Monachi & canonici regulares qualiter differant. num. 5.

Fratres Sanctæ Mariæ ſeruorum ſunt mendicantes ex regula. Auth. ingreſſi. nu. 20. C. de ſacroſan. Eccleſ. eod.

Monachus ſi percutit ſe in Eccleſia vſque ad ſanguinem. Eccleſia eſt interdicta. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 21. 3

Monachus ſi efficiatur cardinalis acquirit ſibi. in l. ſi quis. §. iuſſum. ff. de acq. hær. nu. 7. 91

Mon. fugitiuus æquiparatur ſeruo fructuario fugitiuo. l. 1. §. item acquirimus. nu. 2. ff. de acq. poſſ. fol. 16 & §. per ſeruum, qui in fuga. nu. 6. 61

Mona. debet æquiparari filiofam. ff. de vulg. & pupil. l. 1. nu. 43. fol. 99. ꝙ intellige quo ad acquirendum. vt l. quicquid. ff. de acq. poſſ. nu. 3. fol. 87. & in l. 1. §. per ſeruum. ff. de acq. poſſ. nu. 14. 64

Monachus aliquis ſi incedat in habitu laicali, & teſtator inſtituat eum hæredem credens eum laicum, an talis error vitiet inſtitutionem. C. de hær. inſt. l. cùm proponas. num. 2. 118

Mon. & ſeruus æquiparanẽ. ff. ſi cert. pet. l. cũ fundus. §. ſeruũ tuũ. n. 16. 53

Mon. an potius debeat equiparari filio in poteſtate quam ſeruo. ff. ſi cer. pet. l. ſeruum tuum nu. 17. fol. eod. & an ſtipuletur monaſterio. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. ſi Titius. ff. de verb. oblig. nu. 8. 196

Mon. quando inſtituitur hęres, abbas ſolus non poteſt adire ſine monacho, ſi moriatur monachus ante aditam hæreditatem non tranſmittit hæreditatem monaſterio. de acq. hær. l. ſi qnis mihi bona. §. ſeruus munici. num. 8. ſed quid ſi transferat ſe ad aliud monaſteriũ. nu. 6. 90

Monialis non dicitur propriè nupta. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. de leg. 1. num. 6. 118

Monachus poſſeſſus à non vero monaſterio cui acquirat. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 13. 61

Mon. factus cardina. abſoluitur à regula monachi quo ad officia monachalia. Itẽ abſoluitur à ieiunijs, & an poſſit comedere carnes. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruus Muni. nu. 4. cum 3. ſeq. 90

Monachus teſtari non poteſt, quia non eſt dominus rerum ſuarum. Authen. ingreſſi. nu. 12. C. de ſacroſan. Eccleſ. quid de licentia Imperatoris, vel Papæ. ibid. num. 26. 21

Monachus & clericus, licet non ſint regulariter habiles feudorum, tamen ſi fiet per proclama. ſtatutum, ꝙ quicunque cęperit talem exbannitum lucretur feudum, certè ſi monachus acciperet illum exbannitum lucraretur feudum. ff. de leg. l. de quibus. nu. 38. 39. & 40. 23

Monachus an deſinat eſſe in poteſtate patris, & an quo ad ea, quæ reſpiciunt eius incommodum. ff. de verb. oblig. l. ꝙ dicitur. nu. 42. & an pater filio monacho. nu. 45. & an mon. acquirat monaſterio. ibid. 205

Mon. ingrediens monaſterium, an poſſit ſibi aliquid reſeruare per pactum expreſſum. Auth. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 23. 26. 27. 28. & 29. fol. 21. & in l. non ſolùm. §. morte. ff. de nou. ope. nun. n. 20. 31

Monachus an ſit ſuus, & habeat omnia iura ſuorum, acſi remanſiſſet in poteſtate patris. ff. de lib. & poſth. l. ſub conditione. nu. 1. 191

Monachus factus dedicatione parentum ante puberta. interim non tenet ingreſſus, nec interim iudicatur, vt monachus, ſed cẽſetur, vt laicus. vide de vulg & pupil. l. in pupillari. nu. 10. 122

Reliqua infra in verbo Monaſterium.

Monaſterium ingreſſi, quæ bona in eum ipſo iure transferantur. in Authen. ingreſſi. nu. 1. fol. 20. & in Auth. ſi qua mulier. eod. tit. nu. 22. fol. 24. ſed quid ſi ſit minor 25. ann. an eius bona immobilia acquirantur ſine auctoritate iud. & decreto curatoris. ibid. nu. 2. fol. eod. & quid ſi moriatur. infra eius bona ad quem perueniunt ibid. nu. 58. & quid ſi habeat liuellum, vel precarium, vel feudum, an tale liuellum precaria, vel feudum tranſeant in monaſte. in Auth. ingreſſi. cod. titu. num. 33. & 38. eod.

An talis ingreſſus impediat lucrum dotis. in d. Auth. ſi qua mulier, & donationis propter nuptias. nu. 8. 24

An filius Regis peccet ingrediendo quando eſt vnicus filius. in l. iubemus. C. de tranſact. nu. 5. 120

Quid ſi fuit inductus ſuaſionibus, vel metu reuerentiali patris, & quid in minore 25. ann. in d. Auth. ingreſſi. nu. 1. 2. & 4. 20

Et an teneantur ad reſtitutiunem vſurarum ingreſſi. ibid. nu. 2. eo.

Cui acquirantur bona, ſi decedat ante annum poſſeſſionis. in d. Auth. ſi qua mulier. nu. 58. 26

Monaſteriũ ingreſſus, an poterit reuocare, vel mutare teſtamentũ prius factum. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 26. & 33. 26

Monaſteriũ ingreſſus, an poterit teſtari, vel per viã cõtractus diſponere. in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. n. 21. fol. 21. & quid ſi habeat vnicum filiũ. in Auth. ſi qua mulier. eo. tit. nu. 37. & an diuiſio, quæ fit per teſt. dicatur teſt. nu. 49. quid ſi filij ſint legitimati. nu. 42. 26

Intrans monaſterium non eſt religioſus intra annum profeſſio. in Auth. ingreſſi. nu. 29. 21

An valeat ſtatutum, ꝙ ingrediens non ſuccedat. in l. de quæſtione. C. de pact. num. 24. & 25. 92

Monaſterium dicitur monachorum ſtatio, & tamen eſt monaſterium etiam ſi ibi monachi non ſint. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 26. 52

Monaſterium habetur loco filij. Auth. ſi qua mulier. nu. 5. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 23. & in l. ſi ita quis promiſerit §. ea lege. de verb. oblig. nu. 15. fol. 221. quod intelligas in vltimis volun. ſecus in contractibus, vt in l. quæ de legato. de leg. j. nu. 10. fol. 88. & in l. pactũ inter. ff. de pact. nu. 4. fol. 207. vide quod ſequitur, an emphyteuſis tranſeat in monaſterium. in d. §. ea lege. num. 17. 221

Pater ſi donauit monaſterio, an ſi poſtea ei naſcatur filius reuocetur talis donatio. Auth. ſi qua mulier. nu. 6. C. de ſacroſan. Eccleſ. 24

Monaſterium ingredi deliberans poteſt præterire in ſuo teſtõ liberos, & monaſteriũ. & c. Auth. ſi qua mulier. nu. 18. & 22. C. de ſacroſ. Eccl. 24

Monaſterium ſi inſtituatur hæres ſub conditione, ſi talem receperit in monialem, talis conditio tanquam turpis eſt reijcienda. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l conditioni. nu. 3. 128

Monaſterium ingrediens dĩ mori ciuiliter. ff. de verb. obl. §. in inſulam. l. ex ea parte. nu. 3. fol. 172. & ſi ingrediat religionẽ mẽdicantiũ dĩ mori naturaliter. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccl. n. 1. & 27. 23

monaſterium ſi quis ingrediatur, & mortuo patre exijt monaſteriũ nunquid debeat habere hæreditatem patris, an vero monaſteriũ, an conſanguinei. ff. ſi cert. pet. §. ſeruum tuum. l. cùm fundus. nu. 18. 55

monaſteriũ ad omnia onera, & debita ingreſſi qualitercunq; cõtracta, ſiue ex cõtractu ſiue ex delicto tenẽt. ff. de cõd. inde. l. Stichus. §. Titius. nu. 1. fol. 208. & in Anth. ingreſſi. C. de ſacroſ. Eccle. nu. 32. & 43. 23

Reliqua ſupra in verbo Monachus.

¶ Moneta habet formam ſuam de pub. l. ſi domus. ff. de leg. 1. nu. 32. 121

¶ Monitio iudicis habet vim peremptorij, ſi pars eſt præſens. in rub. C. de in ius voc. nu. 7. fol. 69. & in l. 1. ff. in ius voc. nu. 10. 109

monitio vbi eſt de ſubſtantia, ſcientia partis non ſufficit. ff. de in ius voc. l. 2. num. 13. eod.

Monitio

Reper. super Lect. D. Ias.

Monitio vna ſufficit, quando agitur de priuando aliquem iure ſuo non ſtatim, ſed poſt annum, aliàs requiritur trina monitio. C. de fideicom. Auth. hoc amplius. nu. 4. fol. 213. & quid quando ſtatuitur terminus ad dicendum, vel docendum de iuribus ſuis. in l. rem, quæ nobis. ff. de acq. poſſ. num. 18. 113

¶Monſtrum, & prodigium qualiter differant. C. de poſth. hæred. inſt. l. vxoris abortu. nume. 2. & an tales occidentes teneantur de homicidio. ibid. 2. 158

¶Monumentum legari non poteſt, quia ſacrum cenſetur. C. de leg. l. cùm reſponſo. num. 4. 187

mora quæ contrahitur per tempus conſtitutum à lege eſt fortior, & potentior quàm illa, quæ contrahitur per tempus appoſitum ab homine. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 21. 30

De interpellatione, & purgatione moræ. vide in verbo Interpellatio, & in verbo Purgatio. Item reliqua de conſtituendo debitorem in mora, vide in verbo Debitor.

mora an videatur remitti per ſecundam interpellationem. l. cùm procurator. §. ſi dominus nu. 8. ff. de ope. nou. nun. 37

mora irregularis nunquid faciat teneri de interitu ſpeciei. ff. de reb. cred. l. quod te. un. 25. 16

mora filij principalis debitoris nocet patri quo ad principalem obligationem. ff. de verb. oblig. l. cùm filiusfam. §. Stycum. n. 1. fol. 91. & in l. ſi. ſerui. §. nunc videamus. eod. tit. nu. 1. & 3. 144

mora vltima nocet, & negligentia ſequens abſorbet negligentiam præcedentem. l. prætor ait. §. ſi aliquando. nu. 2. ff. de nou. ope. nun. fol. 46. & in l. cùm ſtipu. in §. ſi ſeruum Stichum. de verb. oblig. num. 124. & quomodo procedat, & intelligatur, q̃ mora vltima noceat. in l. cùm ſtipulati ſumus. §. ſequitur. ff. de verb. oblig. nu. 6. & 7. fol. 124. & in l. duobus. § idem Pomponius. ff. de iureiur. nume. 8. fol. 95. & in l. pacta nouiſſima. ff. de pact. nu. 5. 77

mora in non liquidis nunquam committitur per iudicem niſi declaratum ſit debitum. vide ff. de reb. cred. l quod te. nu. 9. 15

mora non commit itur niſi per lapſum biennij aut per interpelationẽ. ff. ſol. matr. l. de diuiſione. nu. 14. 17

mora quandoque capitur pro præſcriptione. C. de inoffi. teſt. l. contra maiores. num. 3. 171

mora perpetuat obligationẽ, & facit quem perpetuò teneri. ff. de rebus cred. l. quod te. num. 3. eod.

mora mulieris, quemadmodum non debet eſſe damnoſa marito debitori, ita non debet illi eſſe lucroſa. ff. ſol. matr. l. ſi mora. nu. 9. 29

mora facilius excuſatur quam pœna. ff. de in lit. iur. l. nummis. nu. 6. 145

mora quæ committitur cõtrafaciendo eſt grauior q̃ illa, quæ committitur ſolũ omittendo. ff. de verb. obl. § cohæredes. l. qui Romæ. n. 8. 180

mora tutoris nocet pupillo quo ad periculum interitus, & mota dicitur dolus, & ad hoc vt mora tutoris noceat pupillo eſt neceſſe, q̃ tutor interpelletur nomine pupilli, & ſic nomine tutorio. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. nu. 9. & 10. 54

mora rei principalis nocet fideiuſſori, ſed non ècontra. ff. de verb. oblig. l. mora rei. nu. 1. fol. 141. & in l. decem. eod. tit. nu. 41. 166

mora rei non nocet fideiuſſori quando fideiuſſor prius conſtituit creditorem in mora per oblationem rei debitæ ei factam. ff. de verb. oblig. l. mora rei. num. 2. 142

mora rei principalis non nocet fideiuſſori quo ad augendã obligationẽ fideiuſſoris, vt per moram, vel contumaciam rei fideiuſſor teneatur vltra ſortem ad aliquod intereſſe. ff. de verb oblig. l. mora rei. n 5. eo.

mora dicitur eſſe delictum licet omittẽdo, & mora eſt dolus, & dolus eſt delictum. ff. de verb. obl l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. n. 18. 219

mora regularis procedit mediante litis conteſtatione. ff. de verb. oblig §. Seia. l. qui Romæ. nu. 26. 185

mora quando dicatur irregularis in caſu huius text. ff. de verb. oblig. §. Seia. l. qui Romæ. nu. 20. & 21. eod.

mora debitoris principalis perpetuat obligationem fideiuſſoris. ff. de verb. oblig. §. nunc videamus. l. ſi ſeruum nu. 144

mora fideiuſſoris perpetuat obligationem contra ſe, & ſucceſſores ſuos, & fideiuſſores ipſius. ibid. nu. 2. eod.

mora filij perpetuat obligationem contra patrem, qui cenſetur quaſi acceſſorius. ibid. nu. 3. eod.

mora & contumacia principalis, an noceat fideiuſſori. ff. de verb. oblig. l. decem ſtipulatus. nu. 41. 167

mora eſt delictum negligentiæ, & vbi eſt impoſſibilitas implendi, ibi nó cadit negligentia. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruos. nu. 7. 39

moræ periculum facit recedere à regulis iuris communis, & eius diſpoſitione. l. de pupi. §. ſi qius riuos. ff. de ope. nou. nun. nu. 1. 23

Quando mora committatur per debitorem. l. liber homo. §. decem hodie. ff. de verb. oblig. nu. 6. & 7. 169

An oblatio realis ſufficiat ad conſtituendum creditorem in mora. l. qui Romæ nu. 10. 11. 12. & 15. fol. 173. & quid de ſola notificatione. in d. l. qui Romæ. §. cohæredes. nu. 14. de verb. oblig. fol. 181. & an ex ſolo litigio. in l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. eod. tit. nu. 20. & 22. & an tollatur etiam ceſſante litigio. ibid. nu. 21. 210

mora quando contrahitur in minore in libertate in dote, & ſimilibus ſine interpellatione. ibid.

Moroſus quomodo conſtituatur, & quando teneatur ſpecie perempta. l. nemo rem ſuam. ff. de verb. oblig nu. 3. 4. & 5. 129

moroſus æquiparatur furi. in l. inter ſtipula. §. Stichum, qui deceſſit. de verb. oblig. num. 3. 135

moroſus q̃n repetat ſolutum ignoranter. l. inſulam. de verb. obl. n. 7. 194

mora quid propriè dicatur. l. mora rei. ff. de verb. oblig. num. 4. & 6. fol. 122. & in l. cùm ſtipula. ſumus. eod. titu. nu. 4. 142

mora non debet eſſe nociua legatario, ſed hæredi moroſo. l. apud Iulianum. §. fructus. de leg. 1. nu. 2. 142

Contra moroſum fit ſiniſtra interpretatio. in l. cũ res. de leg. 1. nu. 33. 90

Et an teneatur de interitu in d. l. cùm res. nu. eod. eo.

mora an intelligatur, vel præſumatur in fideicommiſſario grauato reſtituere alteri. in l. 1. §. de illo. ad Trebell. uu. 12. 200

mora quando condemnat debitorem vltra ſortem. in l. vinum. ff. ſi cert. pet. num. 7. & 8 fol. 43. in l. lecta. ff. ſi cert. pet. nu. 13. 59

¶Mors. Mori, qui prius dicitur, qui eſt debitor. l. filius à patre. §. 1. de lib. & poſth. num. 2. 198

mortis verbum quomodo intelligatur. in l. ſi quis poſthumos. §. ſi filiũ. num. 43. eod. titu. 176

mori inteſtatus quomodo quis dicitur. l. ſi quis poſthumos. §. ſi filium. eod. tit. num. 52. eod.

Quis dicatur laborare in extremo mortis. d. §. ſi filium. nu. 43. & 44. eod.

mors ciuilis an æquiparetur naturali, & quid de iſtis verbis poſt mortẽ meã quid importent. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 8. 208

mortis tempus an habeatur pro conditione. l. ſi cui legetur. §. hoc autem. de leg 1. num. 6. 92

morte extinguitur voluntas. l. centeſimis. §. ſi ita ſtipulatus. ff. de verbo. oblig. num. 2. 88

mors ciuilis eſt per quam amittitur ciuitas. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 11. 208

mors illius, qui librum ſcripſit tantum facit quantum iuramentũ eius. ff de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 105. 118

mortis mentio q̃n eſt facta in donatione, tunc intelligitur don. cau. mor. & ſic poteſt reuocari, vt procedat in caſu dubio, ſecus quando conſtat, q̃ donans habuit animum donandi inter viuos, quia tunc erit donatio inter viuos. ff. ſol. matr. l. quæ dotis. num. 28. 29. & 30. 48

moriens vel in extremo vitæ conſtitutus, non omnis eſt Sanctus Ioannes Euangeliſta quanquam receperit Corpus Chriſti. ff. de eo per quem factum erit. l. 1. num. 16. 144

mors ciuilis non æquiparatur morti naturali, niſi in caſibus expreſſis à iure Auth. ſi qua mulier. num. 19. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 25. & in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. nu. 15. fol. 209. & in l. ſi deceſſerit. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 10. 128

moriatur verbum, an ſit directum, vel obliquum. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. Centurio. num. 73. 131

moriens an poſſit concubinam in vxorem ducere ad hoc vt filij ante nati legitimentur per ſubſequens matrimonium. ff. de lib. & poſth. l. ſed eſt quæſitum. num. 4. 169

moritur verbum de per ſe importat præſens, & aliquando præteritum. ff. de lib. & poſth. l. ſi filium. nu. 1. 191

moriens in duello non propter hoc pœnæ ſeruus moritur nec eius teſtamentum rumpitur. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. nu. 35. 10

mori ſi quis timeat, qui eſt iturus vltra mare, & donat alicui poſt mortem, an ſit don. cau. mort. ff. ſol. matr. l. quæ dotis. nu. 42. 48

mortis appellatione intelligitur de naturali non de ciuili. ff. de verbo. oblig. §. in inſulam. l. ex ea parte. nu. 2. 172

mortuus exhæredari nõ poteſt. ff. de lib. & poſth. l. filius à patre. n. 19. 197

mortis verbum, indefinitè prolatum videtur cõprehendere non ſolùm mortem naturalem, ſed etiam ciuilem. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 8. 205

moriens poteſt condere teſtm̃ dummodo articulatè loquatur, aliàs nõ. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruos. num. 2. & 5. & an poſſit adire hæreditatem. ibid. nu. 2. & 3. & ibi quid ſi efficiatur mutus. nu. 4. 39

moriens an dicatur velle in vltimis voluntatibus. ff. ſol. matr. l. poſt dotem num. 32. 52

motus proprius tollit ſurreptionem, ſed non tollit ius alteri quæſitum. ff. de leg. 1. l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. el 2 nu 15. 42

motus proprius principis non præſumitur in dubio. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 183. 588

motus proprius principis non nocet tertio. Auth. quas actiones. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 15. 32

motus proprius ſuperioris non præiudicat vnioni factæ per ordinarium, & nondum ſortitæ effectum. ff. ſi quis cau. l. ſi quis quempiã. n. 6. 157

¶Mox. Hæc dictio importat idem quod ipſo iure. C. de tranſact. l. ſiue apud acta. nu. fin. 111

mox dictio, debet realiter intelligi ſecundum ſubiectam materiam. l. edita. C. de eden. nu. 25. 54

mox & ſtatim dictiones important iudicium eſſe ſummarium. ff de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 175. 109

mox aduerbium, quid denotat. ff. de iureiur. l. iuſiuran. nu. 18. 72

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Mox dictio, ponitur pro poſtea. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 1. fol. 227. & in l. ſi arrogator. ff. de adop. nu. 35. 37
mox propriè videtur ſignificare ſine interuallo. ibid. nu. 10. 35
mox dicitur fieri illud cp ſi poſt menſem. ff. ſol. matr. l. fructus. n. 4. 18
mox hæc dictio licet de ſua propria ſignificatione ſignificet ſtatim, & ſine interuallo, tamen aliquando impropriatur. de leg. 1. l. apud Iul. §. ſi Titius. num. 6. 74
¶ Mulier acceptans tutelam filij, & renuncians omni iuri, & legum auxilio, an pro debito perſonaliter capi poſſit. l. ſi ego, ſecunda. ff. ſi cert. pet. num. 5. 38
Quando ſtatuta ligent mulieres ſicut maſculos. l. ne paſſim. C. de iur. & fact. ign. num. 6. 46
mulieribus in quibus caſibus ſubueniatur. ibid.
mulier an poſſit relinquere ſecundo marito plus quã relinquat vni ex filijs primi matrimonij. in Auth. vnde ſi parẽs. C. de inoffi. teſt. n. 4. 168
mulier ſol. matr. an ingrediatur propria aucto. poſſeſſionem bonorum mariti. in l. 2. C. de iur. emphy. nu. 115. & 127. 209
Quæ ſit pœna nubentis ſecundo intra annum luctus. in l. filium. C. fam. ercif. num. 13. 186
mulier an admittatur in cauſa appellationis. in l. alienam. C. de proc. nu. 3. & quid in negotijs. ibid. nu. 3. & an tunc teneatur renunciare Velleiano. ibid. num. 4. 130
Et in quibus caſibus poſſit eſſe procuratrix. ibid. nu. 1. vſque ad 4. 3
mulieres an prohibeantur à iure emphyteutico. in l. 2. C. de iure emphy. num. 30. & an in generali hypotheca bonorum veniant feuda, & ius emphyteuticum. in d. l. 3. nu. 83. & 84. 227
mulier habens virum inutilem, puta damnatum dicitur vidua. l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 210. 129
Statutum an habeat locum in vidua. l. 1. C. vnde vir. & vxor. nu. 9. 50
mulier vt dicatur caſtè, & honeſtè viuere, quid agere habeat. l. lege Iul. C. de indi. vidui. tollen. nu. 33. 198
mulier an renunciare poſſit cum iuramento ſtatuto requirenti conſenſum propinquorum, in l. ſciendum. de leg. 1. nu. 12. 10
Et an tale ſtatutum habeat locum in don. cau. mort. ibi. nu. 12. & 13. eo.
mulier an poſſit fideiubere pro marito. ff. qui ſatiſd. cogan. l. de die. §. qui mulierem. num. 3. 134
mulier qñ vult agere hypothecaria contra extraneos poſſeſſores bona, quæ erant mariti tẽpore dotis datæ. ff. ſol. matr. l. ſi cõſtante. n. 260. 44
mulier ſterilis dicitur infamis, & in l. antiqua mulier ſterilis dicebatur malè dicta. ff. ſol. matr. l. 1. nu. 4. 5
mulier poteſt petere ſeorſum alimenta ſiue debeantur ex diſpoſitione legis, ſiue ex diſpoſitione teſtatoris. ff. ſol. matr. l. diuortio. nu. 25. 21
mulier pro debito ciuili non poteſt capi, nec in domo, nec extra domũ, quid in muliere meretrice. ff. de in ius voc. l. pleriq;. nu. 34. & 35. fol. 114. & in l. 3. C. de iur. emphy. nu. 93. fol. 227. ſed quid pro criminali. in l. ſi ego. ff. ſi cer. pet. n. 5. fo. 38. & in l. ad egregias. ff. de iureiu. n. 9. 87
mulier nupta ſine dote non poteſt petere dotem ſibi conſtitui à patre. ff. ſol. matr. l. diuortio. nu. 20. 21
mulier minor, & ruſticus, excuſantur à dolo præſumpto, licet non à vero. ff. de eden. l. vbi exigitur. nu. 6. 171
mulier grauida excuſatur à comparendo, etiam poſt partum donec decumbit vſque ad quadraginta dies. ff. ſi quis cau. l. non exigimus. §. ſi quis in iudicio. num. 6. 148
mulier ſimpliciter nubendo intelligitur dare omnia bona ſua in dotẽ, & tamen iſta tacita donatio omnium bonorum non habet locum in muliere minore. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 219. 45
mulier quæ ſolum habet inſtrumentum confeſſionis dotis poteſt agere contra tertios poſſeſſores bonorũ. ff. de iureiur. l. duobus reis. n. 8. 93
mulier habens emphyteuſim, ſi alienat eam ſine conſenſu domini, an incidat in pœnam priuationis emphyteuſis. l. vbi pactum. C. de tranſac. nu. 32. fol. 98. & in l. 2. de iure emphy. num. 228. 218
mulier conuolans ad ſecunda vota de facto licet nulliter, an perdat tutelam. l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 24. 119
mulier in cauſis ciuilib. poteſt eſſe teſtis. C. de cod. l. ſi quis agere. nu. 19. fol. 183. ſed quid in teſt. codicillis, & alia qualibet vlt. voluntate. ibid. nu. 17. & quid in teſt. ad pias cauſas. ibid. nu. 19. & in l. admonendi. ff. de iureiur. in repe. nu. 91. fol. 194. & in l. hac conſultiſſima. C. de teſt. nu. 8. fol. 106. ſed quid in feudis, & ſcriptura priuata. in d. l. ſi quis agente. nu. 19. fol. 183. ſed quid in cauſa criminali de iure cano. in d. l. admonendi. in repe. nu. 299. 135
mulier renuncians Velleiano, non præſumitur certiorata de Velleiano. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. nu. 31. 62
mulier renuncians Velleiano ipſo iure non obligatur in duobus caſibus. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. nu. 32. eod.
mulier poteſt petere ſibi dari fideiuſſores propter inopiam mariti, vt dos ſua ſalua ſit. ff. ſol. mat. l. ſi conſtante. nu. 55. 38
mulier an renunciare poſſit Senatuſconſul. Velleia. l. pen. num. 18. verſ. quod mulier. C. de pact. 90
mulieres nõ debent intereſſe conſilijs publicis. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 89. & in l. lex eſt. ff. de legib. nu. 14. fol. 20
mulier ex pacto poteſt conuenire, cp fructus lapidicinarũ fundi dotalis ſpectent ad ipſam mulierẽ non ad virũ. ff. ſol. matr. l. ſi fundus. n. 3. 28
Mulier non ſolùm tacitè, ſed nec etiam expreſsè poteſt facere deteriorem conditionem dotis ſuæ reſpectu mariti etiam in prorogando ſolum tempus ad ſoluendum. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 177. 43
mulier ſcienter contrahens cum inope, non poteſt eum habere, aut dicere ſuſpectum. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 146. 42
mulier an poſſit facere marito pactum de non petendo. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 21. 195
mulier marito vergente ad inopiam, ſi in ſubſidium vendicet rem alienatam, quæ non erat data in dotem, ſed æſtimata, & talis mulier narret ſe eſſe dominam illius rei, debet ſuccumbere. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 12. 81
mulier quę vult admitti ad tutelam, debet renunciare beneficio Velleia. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. nu. 5. 150
mulier, miles & minor 25. ann. non ſunt idonei fideiuſſores niſi in rem ſuam. ff. qui ſatiſd. cog. l. de die. §. qui mulierem. nu. 1. 133
mulier quando in abſentia mariti clandeſtinè proteſtatur coram vicinis, quod non vult conſentire alienationi talis fundi dotalis quã maritus vult facere, & ſi conſentiat vult haberi pro nullo, talis clandeſtina proteſtatio, quam vxor non audet facere coram marito propter verbera, & iuſtum metum mariti releuat mulierem dummodo appareat poſtea, & probetur de iuſto metu. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. num. 44. 66
mulier dicitur habere filium dum moreretur quem exciſo ventre edere poteſt. ff. de lib. & poſth. l. quod dicitur. nu. 7. 181
mulier quando dicatur eſſe in bona fide, vel mala fide, & quando lucretur fructus, & quando non, vide remiſſiuè. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 12. 124
mulier ſibi præiudicat patiẽdo pſcribi dotẽ. ff. ſol. ma. l. ſi cõſtãte. n. 157. 126
mulier tranſiens ad ſecunda vota nunquid poſſit ſubſtituere exemplariter. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. nu. 25. & 26. 149
mulier ſiue dedit dotem, ſiue extraneus actio competit mulieri, & illa eſt bonæ fidei. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 60. 38
mulier poteſt facere codicillos abſente eo quem grauat. C. de codicil. l. non idcirco. nnm. 1. 181
mulieri ſi ſit relictum, vel inſtituatur ſub conditione tali intra quantum tempus debeat talem conditionem implere, & an perpetuò poſſit admitti. C. de inſti. & ſubſt. ſub cond. fac. l. conditioni. nu. 6. 128
mulier poteſt inuitari ad matrimonium ſpe premij, vide. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. condictio. nu. 2. eod.
mulier an præſumatur omnia bona ſua dediſſe in dotem. C. vnde vir. & vxor. Auth. præterea. nu. 12. 51
mulier ſecundo nubens, ideo perdit relicta ſibi à marito, quia anima mariti contriſtatur, quando mulier ſecundo nubit. C. fam. ercif. l. filium quem. nu. 13. 186
mulier licet non poſſit cogi ad matrimonium contrahendum metu pœnæ, poteſt tamen ſub ſpe hæreditatis inuitari ad matrimonium. C. de inſt. vel ſubſt. ſub conditione factis. l. 1. nu. 4. 126
Et quid in matrimonio ſpirituali, vide ibid. nu. 5.
mulier licet ſit alenda ab hæredibus mariti, tamen hæredes mulieris non ſunt alendi intra illum annum ab hæredibus mariti. ff. ſol. matr. l. diuortio. num. 23. 21
mulier nubendo viro alterius fori, mutat forum ſuæ originis, & domicilij. l. cùm quædam. nu. 1. de iuriſd. omn. iud. 93
mulier ſicut ſequitur forum viri quo ad domicilium, ita etiam quo ad ius ſepulturæ. l. cùm quædam. de iur. omn. iud. nu. 2. eod.
mulier quando renunciat beneficio Velleiani debet prius certiorari, cp ſit illud beneficium. l. ne paſſim. C. de iur. & fac. igno. nu. 2. & ſi renunciet cum iuramento. ibid. nu. 3. 46
mulier propter adulterium perdit dotem, & donationem propter nuptias ſol. matr. nu.
mulier ſicut non repellitur ab accuſando, quando proſequitur iniuriã ſuorum, ita poteſt accuſari de iniuria in perſonam compatris ſui. C. de iud. l. apertiſſimi. nu. 8. 158
mulier ſi intercedat pro alio, & iuret ſuper contractu, an teneat fideiuſſio. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacramenta pub. num. 4. 135
mulieres per earum vſum non poſſunt conſuetudinem inducere. ff. de leg. l. lex eſt. num. 13. 20
mulier per pactum poteſt renunciare priuilegio. l. ſi conſtante. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 196. 44
mulieres non poſſunt intereſſe ad ſtatuta condenda, & ſic in condendis legibus, vel ſtatutis non eſt exquirendum conſilium mulierum propter earum fragilitatem. ff. de legib. l. lex eſt. nu. 13. & 14. 20
mulier quæ conſtante matrimonio poteſt agere ad dotẽ, ſi maritus vergat ad inopiam, nunquid poſſit illam actionem de dote cedere alteri, vel cedere hypothecariam contra extraneos poſſeſſores. ff. ſol. mat. l. ſi conſtante. num. 112. 40
mulier conſtante matrimonio poteſt alteri cedere ſpem actionis. de dote. ibid. nu. 213. 44
mulier quæ eſt ſine dote ſuccedit marito in certam partem ſecundũ autem huius auctenticæ. Quòd ſi dotẽ habeat ſecus, quæ ſit ratio vltimi dicti.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

dicti.C.vnde vir.& vxor.Auth.præterea.num.1. 50
Quid in nouerca.ibid.nu.2. eod.
Quid ſi dos ſit parua.ibid.num.3. eod.
Mulieri quando poteſt imputari culpa,vel negligentia dotis non exactę, illa computatur in partem.C.de collat.Auth.ꝙ locum.num.2. 59
mulier quando non dedit dotem,nec promiſit, ſed ſolum permiſit, ꝙ maritus poſſideret omnia bona ſua,an lucrabitur tertiam partẽ omnium bonorum mortua vxore,quando ſtatutum diſponit,ꝙ maritus lucretur tertiam partem dotis.ſol.matr in rub.nu.21. 3
mulier popularis,quæ nubit viro nobili efficitur nobilis,quia eſt de familia viri ſui.C.de verb.ſign.l.ſuggeſtioni.nu.15. 193
mulier cui maritus reliquit legatum, ſi ſecundo nubit etiam poſt annũ luctus perdit proprietatem relicti retento ſolo vſufructu limita tamen vt ibi.C.de indi.vidui.l.ambiguitates.nu.2. 196
mulier ſecundo nubendo infert iniuriam primo viro.ibid.nu.3. eod.
mulier ſi tranſit ad ſecundas nuptias de licentia liberorum primi matrimonij,non perdit proprietatem relictorum à primo viro. C.de indi. vidui.l.ambiguitates num.3. eod.
mulier etiam ſi vellet, non poſſet vti remedio legis, ſi conſtante.ff. ſol. matr.l.ſi conſtante.num.16. 36
mulier per pactum expreſſum non poteſt facere deteriorem conditionem dotis.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.177. 43
mulier non debet ſe committere fragilitati cautionis.ſol. matr.l.ſi conſtante.num.72. eod.
mulier non debet ſibi eligere turpiſſimam vitam reſpectu paupertatis. ff.de iureiur l.admonendi.in repe.nu.144. 121
mulier poteſt promittere dotem alteri animo donandi. ſol.matr.l. ſolu. mat.num.27. 10
mulieri repetenti dotem nunquid poſſit opponi exceptio minoris ætatis.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.201. 44
mulier non dicitur in mora per hoc,quòd vir ſuſtineat onera matrimonij,niſi interpellet.ff.de cond.cau.dat.l.ſi donatarius. §. ſi quis indebitam.num.17. 161
mulier poteſt agere contra extraneos poſſeſſores ante maritum excuſſum.ſol.matr.l ſi conſtante.nu.208. 44
mulieres habentes amaſios à quibus extorquent in auro., & argento, de eis non poſſunt teſtari, nec in effectu diſponere. ff. de cond. ob turp. cau.l.1.§.ſed quod meretrici.num.4. 167
mulier an poſſit renunciare alimentis dotis.ff.de cond.cau.dat.l.ſi donatarius.§.ſi quis indebitam.num.7.fol.161.& in l.cùm hi.ff.de tranſac. nume.2. 218
mulier dicitur dotata etiam ſi ſolum ſit ſibi aſſignata dos in teſtamento quanquam nondum nupta.ſol.matr.in rub.nu.15. 3
mulier ſi à principio coactè, vel per metum conſenſit matrimonio, ſi fuit traducta ad domum mariti,ſed inde per modicum tempus receſſit,& ad propriam domum redijt,non preſumitur à viro carnaliter cognita ff.de cond.ob turp cau.l.ſi ob turpem.nu 6. 168
mulier ſi fuerit in mora recipiendi fundũ dotalem, maritus tenetur de dolo,& lata culpa ff.ſol.matr.l.ſi mora nu.11. 29
mulier ſi intra paucos dies poſt mortem primi mariti acceperit maritũ, & intra nouem,aut decem menſes peperit, cuius iudicabitur filius. de lib.& poſth.l.Gallus.nu.66.vſque ad 72. 202
mulier vel minor contrahendo per procuratorem,an dicantur verè cõtrahere.de acq poſſ.l 1 §.item acquirimus.nu.13. 61
mulier ſi eſt talis conditionis cum qua pater poſſit commodè matrimonium contrahere, tunc pater non poteſt facere legitimare filios, niſi matrimoniũ contrahendo cum tali muliere.ff. de l.b.& poſth.l. Gallus.§.& quid ſi tantum.num.107. 213
mulier nubens intra annum luctus, ſicut non poteſt capere ab extraneo in vltima voluntate,ita nec ex dona.cau.mort. l.ſciendum.de lega.1. nume.22. 10
mulier poteſt Mediolani adire hæreditatem non obſtante ſtatuto diſponente de ſolennitate.de acq.hær.l.more.num.24. 70
mulier nupta,& dotata licet non poſſit petere, vt amplius dotetur iſtud eſt verum in dote, quæ ſolum debetur officio iudicis, ſecus quando dos deberetur iure actionis l.de alimentis.C.de tranſact.nu.7. 100
mulier poteſt ſtipulari pœnam à marito, ſi concubinæ conſuetudinem repetierit,& talis pœna eſt exigibilis. ff.de verb.oblig.§. mulier ab eo. l.ex ea parte.num.1. 171
mulier ſterilis,an habeat priuilegia dotis.ff.ſol.matr.l.1.num.15. 5
mulier ſi dat nomina debitorum in dotem, & maritus faciat impenſas in exigendo debitores,non poteſt illas repetere. ff.de cond.indeb.l. ſi in area.num.3. 185
mulier non poteſt ſe obligare pro ſocero ipſo iure, nec bona ſua.ff.ſol. matr.l.ſi conſtante.nu.27. 36
mulier prægnans capta ab hoſtibus poteſt parere. in 7. & 9. menſe. de lib.& poſth.l.Gallus §.ſi eius.nu.24. 220
mulier poteſt fraudari in aditione hæreditatis.ff. de acq. hæred. l.moræ. nume.44. 70
mulier etiam in tempere non poteſt conditionem dotis ſuæ deteriorẽ facere.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.104. 40
Mulieri agenti ad fructus dotis reſtituendos, poteſt per maritum opponi compenſatio de rebus amotis,aut per maritum donatis.ff.ſol.matr. l.diuortio.§.ob donationes.num.1. 20
mulier ſi intra annũ non petijt ſe alimentari ab hæredibus mariti, elapſo anno non poteſt petere alimenta præteriti temporis poſtquã aliun de fuit alimentata.ff.ſol.matr.l.diuortio.nu.21.& 22. 21
Mulier licet dicatur ſucceſſor neceſſarius, tamen actio ex locatione mariti non tranſit in mulierem ſine ceſſione mariti. ff. ſol. matr.l.diuortio.num.4.limitauit.num.40. eod.
mulier quando agit hypothecaria, & ſic actione reali, contra maritum, tunc quia conuenitur tanquam quilibet extraneus poſſeſſor, non habet beneficium ne teneatur vltra quam facere poſſit. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante.num.104. 40
mulier qñ arbitrio contraxit matrimonium ſcienter cum marito inope, aut incipiẽte malè vti ſubſtantia ſua,& ſic ſciẽter accepit virũ,qui nõ erat ſoluendo,& ſic ei inhabili ſcienter do ẽ dedit, an cõſtante matrimonio erit locus repetitioni dotis.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.170.43
mulier poteſt ſibi præiudicare in dote delegando eam alteri tertio. ff. ſol.matr.l.ſol.matr.§ quod ſi in patris.nu.12. 11
mulier contrahens ſcienter matrimonium cum viro hęretico perdit dotem,& fiſco applicatur.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.187. 43
mulier vſufructuaria nunquid poterit vti, & frui pecunia quam habet ex protocollis.ff.ſol.matr.l.diuortio.§.ſi vir in fun.nu.5. 26
mulier ſi promiſit dotem ſtatuendam arbitrio mariti, ſi præmoriatur vxor, & poſtea moriatur vir antequam declaret, non habebit locum ſtatutum de dote lucranda,niſi maritus fuerit iuſto impedimẽto impeditus.ff.de cond.cau.dat.l ſi donatarius.§.ſi quis indebitã.n.14.161
mulier habens tacitam hypothecam quamuis poſteriorem,prefertur habenti tacitam,& non habenti expreſſam.ff.ſol.matr. l. dotis cauſa. in ſecundis commentarijs nu.6. 33
mulier in actione perſonali, an præferatur creditoribus anterioribus. ibid.num.12. eod.
mulier conſtante matrimonio poteſt facere alteri tertio dotem promitti etiam ex cauſa donationis.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.nu.1. 46
mulier circa dotis reſtitutionem non poteſt ſibi præiudicare, etiam cõferendo in tempus ſoluti matrimonij,non ſolùm in dote,nec in parte dotis,ſed nec etiam in tempore.ibid.num.2. eod.
¶Mulcta vt imponatur requiritur, ꝙ in pręcepto ſit appoſita commina tio culpæ,requiritur etiam ꝙ per contumaciã fuerit retardatus proceſſus.l.omnibus § is videtur.ff.ſi quis ius dicen.non obtem.n 6. 104
mulcta impoſita cauſa cõtumaciè poteſt propter paupertatem diminui. l.omnibus.ff.ſi quis ius dicen.non obtem.nu.31. eod.
mulctare an ſit licitum pro aliena iuriſdictione.l.omnibus. §. ſi quis ius dicen.non obtem.nu.7. eod.
mulctatur inobedientia actoris, ſicut rei, ſi quis ius dicen.non obtem l. omnibus §.ſi procurator.nu.23. 107
mulcta quo iure ſuo remedio imponatur.l.omnibus.§.ſi quis ius dicen. non obtem num.24. 103
mulctari an poſſit dominus ex contumacia procurato. in l.omnibus.§.ſi procurator.nu j.cum plu.ſeq ff ſi quis ius dicen.non obtem.fol.103. & in l 4.de re iud.num.24. 144
mulctare an poſſit delegatus.in l.omnibus.ff. ſi quis ius dicen. num.18. vbi ponit regulam,ꝙ non fallit niſi aliter nõ poſſet ſuam iuriſdictionem exercere.fol. 103. ſed quid ſi ſit delegatus inferioris à Principe. in l. à diuo Pio.de re iud.nu.23.& 24. 161
mulctari an poſſit contumax pro quacunque citatione. in d.l.omnibus. §.is videtur.num.12. 104
mulctari ad hoc vt quis poſſit ex inobedientia, & contumacia requiritur,ꝙ ſit in vera contumacia.ff.de re iud l. ſi ſe non obtulit. num 17. fol.143.& in l.1 §. hoc iudicium.ff.ſi quis ius dicen.nu. 32.& 37.fol. 108.& in l.patre furioſo.ff.de his,qui ſunt ſui.nu.31.fol.33.& in l.omnib.§.his vid tur.ff.ſi quis ius dicen.nu.5. 104
mulctari vt poſſit contumax requiritur, quòd pro tali contumacia non ſit proceſſum ad aliquem actum punitiuum.in d §.is videtur.nu.2 eo.
mulctari an poſſit contumax, ſi tempore quo comparere debebat,iudex non ſederit ad banchum.in l.j.§.hoc iud.ff.ſi quis ius dicen.nu.3.107
mulctare poſſunt magiſtratus omnes inobedientes, & contumaces.in d. l.omnibus.ff.ſi quis ius dicen. nu.1.fol.102. ſed quid ſi ſint inferiores. nu. 19. fol. 103. ſed an maiores magiſtratus poſſint magnas mulctas in magnis cauſis imponere.ibid.nu.3.& 14.fol. 102.& 103
mulctare poteſt iudex non ſolùm litigantes, ſed etiam aduocatos, & teſtes.in d.l.omnibus § is videtur.ff.ſi quis ius dicen.num.15. 105
¶Multa quæ dicatur.C.de fideicom.l.1.nu.6.fol.209.& in l. licet Imperator.de leg.1 nu.19.& 21. 128
multum tempus,quod dicitur.l.ſi probaueris.C.de fideic.nu.6. 200
multa facta tenent,quæ fieri prohibentur.l.1.de his, qui ſunt ſui.nu.11. cum plur.ſeq. 33
multitudo dicitur arbitrio iudicantis.in l.licet Imperator,de lega.1.nume.19. 128
multa ſunt de quibus non poteſt haberi vera certitudo. ff.de reb.cred.l. certum eſt.num.10. 18

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶Munus merè reale, quod appellatur tributum, quid ſit, l, placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2. lect. num. 6. 19
Munera mixta, quæ ſint. ibid. num. 7. & quæ ordi. & extraordi. nu. 6. eod.
Munera omnia, quæ imponuntur ab inferioribus à ſummo Imperatore ſunt extraordinaria, ibid. poſt nu. 8. verſ. ideo nota, in 2. lect. eod.
Munus propriè dicitur, ꝙ lege, more, vel Imperio, cui quis neceſſariò ſubijcitur ſubijt l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 1. in 2. lect. eod.
Munus propriè ſumptum eſt triplex, l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. nume. 2. & 3. in 2. lect. eod.
Munuſcula quæ ſint, in l. ſi quis ſuc. de inoffi. teſt. nu. 2. 177
Munus dicitur cum cauſa, donum ſine cauſa. C. de bon. poſſ. contratab. lib. l. licet ex cauſa. num. 4. 30
¶Muri ciuitatis, ſi ſint deſtructi per ſententiam non poſſunt rurſum reſici. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. § ſi petitor. nu. 5. 80
¶Mutare nemo poteſt cauſam ſuæ poſſeſſionis. l. poſſideri. §. ſi rem. de acq. poſſ. nu. 8. & ibi quid ſit mutatio. nu. 7. fol. 86. & in l. Iul. ff. qui ſatiſd cog. num. 4. 137
Mutatio ſtatus hæredis de ſuo in non ſuum non vitiat inſtitutionem. ff. de lib. & poſth. l. Gallus §. ille caſus. num. 14. 227
Mutatio ſtatus inſtituti de ſuo, vel neceſſario in voluntarium facit locum ſubſtituto, qui de neceſſitate eſt ſubſtitutus propter contingentiam futuræ ſuitatis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. nu. 56. 100
Mutatio dicitur eſſe propria quando fit de eſſe ad eſſe. ff. qui ſatiſd. cog. l. Iul. num. 4. 134
Mutatio quando ſuperuenit perſona eius, qui fideiuſſores accepit mutatur conditio ſatis accipientis. ff. qui ſatiſd. cog. l. Iul. num. 5. eod.
Mutatio fori per viam matrimonij eſt potentior alijs, patet, quia aliàs domicilium mutari non poteſt ff. de leg. 1. l. ſi pluribus. nu. 25. 60
mutatio de eo, quod eſt nullum à principio, & poſtea efficiatur validum nunquam tollerabitur. ff. de vulg. & pupil. l. moribus. nu. 16. 104.
Mutans clauſam de vno loco ad alium, videtur nouam clauſam facere ff. de iuſt. & iur. l. ius ciuile. num. 10. 13
Mutatio libelli, in verbo Libellus. Item de mutatione voluntatis, in verbo Voluntas.
¶Mutiana cautio ſupra in verbo Cautio.
Mutus qualiter fingatur ſtipulatus fuiſſe dotem. ff. de vſucap. l. is qui pro emptore. num. 295. 129
Mutus nullus eſt adeo, & ſurdus, qui non audiat, ſi ſuper eius cerebro clametur. in l. diſcretis. C. qui teſt. fac. poſſ. nu. 5. 93
Mutus an poſſit torqueri, & an ex confeſſione facta ſignis poſſit corporaliter puniri, in d. l. diſcretis. num. 10. eod.
Mutus & ſurdus, an poſſit donare inter viuos, & facere alios contractus. ibid. num. 2. eod.
Mutus quilibet efficitur in articulo mortis. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. quis ſeruos. num. 5. 39
Mutus nunquid poſſit eſſe compater in baptiſmo. ff. de acq. hær. l. mutũ. num. 4. 60
Mutus & ſurdus ſi ſint capaces intellectus poſſunt ingredi religionem, & contrahere matrimonium. ff. de acq. hær. l. mutum num. 3. eo.
Mutus & ſurdus etiam à natura, & prodigus cui bonis eſt interdictum, poſſunt hæreditatem adire. de acq. hær. l. mutum. num. 1. eod.
Muti & ſurdi differunt à prodigo. de acq. hær. l. mutum. num. 1. eod.
Muti & ſurdi quando non ſunt capaces intellectus debent Regi conſilio curatorum. de acq. hær. l, mutum nu. 11. eod.
Mutus poteſt eſſe teſtis. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe. nu. 10. fol. 80. & in l. diſcretis. C. qui teſt fac. poſſ. nu. 9. 93
Mutus & ſurdus, ſi ſint capaces intellectus qualiter cognoſcitur. ff. de acq. hær. l. mutum. num. 2. 60
Mutus intelligens efficaciam non ſermonis ad motum labiorũ, an poſſit ſtipulari. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. nu. 23. 5
Mutus & ſurdus nihil omnino intelligentes æquiparantur infanti, ſi autem perfectè intelligant æquiparantur pupillo. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. num. 25. 6
Mutus poteſt paciſci. ff. de pact. l, item quia. nu. 6. 176
Mutus an poſſit teſtari, in verbo Teſtamentum, in rub. qui teſt. fac. poſſ.
¶Mutuauit tibi. 10, poſtea reperitur, ꝙ per ſtipulationem promiſiſti mihi ex cauſa mutui, intelligitur de eiſdem decem, etiã ſi ſtipulatio fuit interpoſita per interuallum. ff. de verb. oblig. l. ſi diuortio. nu. 3. 52
Mutuum reconciliatur conſumptione pecuniæ quando conſumptio fit bona fide, ſecus ſi fit mala fide. ff. de rebus cred. l. rogaſti. §. ſi fugitiuus. num 4. & 5. 29
Mutuans pecuniam ſimpliciter non adiecto tempore, an poſſit incontinenti repetere. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 10. 159
Mutuaui pecuniam cuidam mercatori, qui expreſsè ſe ſubmiſit iuriſdictioni Epiſcopi, & Epiſcopus incontinenti ſibi præcipit, quòd talem pecuniam reſtituat creditori inter talem terminum ſub pœna excommunicationis, & quod ſententiam excommunicationis, ex tunc prout ex tunc profert in ſcriptis, tenetur debitor ſtare huic ſententiæ, nec ab ea poterit vnquam appellare. l. ſi conuenerit. num. 22. ff. de iuriſd. omn. iud. 91
Mutuum factum per pupillum ſine tutore non valet, nunquid reconualidetur per conſenſum tutoris. ff. ſi cer. pet. l. non omnis. §. ſi pupillus. num. 3. 39
Mutuans pecuniam alicui in refectionem domus, vel ædificij habet priuilegium, vt præferatur omnibus creditoribus. ff. ſi cert. pet. l. creditori. num. 1. limita vt. nu. 3. & 4. vbi loquitur de mutuante hæretico. 47
Mutuum debet ſemper reddi æquè bonum, & in eadem qualitate. ff. de reb. cred. l. cùm quid. num. 1. 9
Mutuum & commodatum differunt, qualiter autem. ff. de reb. credi. l. mutum damus. num. 4. 5
Mutuum ad hoc, vt contrahere poſſit, quæ requirantur, vide caſus ad hoc ſequentes. nu. 6. & 7. & quatuor, quæ requiruntur ad hoc vt poſſit conſiſtere. ff. de reb. cred. l, mutuum damus. nu. 5. 5
Mutuo tibi centum ſoluenda mihi hinc ad annum, & ſtipulor vſuras in ſingulos menſes, quando incipient currere iſtæ vſuræ. ff. de verb. obl. l. ſi ita quis promiſerit. num. 3. 218
Mutuum communiter eſt multo minus quàm valeat pignus. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. num. 26. 174
Mutuo vero & naturali, ꝙ cõtrahitur mediante naturali numeratione licet quæratur actio, & obligatio abſenti, ſecus tñ eſt in mutuo ciuili, &c. ff. de verb. obl. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. n. 24. 198
Mutuans pecuniam alienam tunc demum agere poterit, quando pecunia erit conſumpta. ff. de reb. cred. l. rogaſti. §. ſi à furioſo. nu. 5. 30
Mutuum & depoſitum differunt, qualiter autem. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. num. 1. 13
Mutuum quotuplex eſt. ff. de reb. cred. l, mutuum damus. §. creditum. nu. 14. & 16. 8
Mutui natura eſt, quòd aliud reddatur in ſpecie. idem in genere. ff. de reb, cred. l, mutuum damus. §. mutui datio. num. 1. 6
Mutuans pauperi pro ſuſtentione filiorum, an filij teneantur. l. eis ſolis. ff de cond. indeb. num. 2. 199
Mutuum quid differat, an fiat gratis, an promittantur vſuræ. in l. petens. C. de pact. num. 16. 87
Contractus mutui eſt nominatus. l. qui Romæ. de verb. oblig. n. 30. 175
Vſuræ in pecunia mutuata, an debeantur nudo pacto, quid in vino, oleo, & ſimilibus. ibid. num. 31. eod.
Mutuo ſi recepi frumentum non poſſum reddere pecuniam, & ſic æſtimationem. l. non amplius. §. cum bonorum. de leg. 1. nu. 16. 54

De litera N.

NARRATA. In reſcripto pro impetrante faciunt fidẽ cõtra eum, etiam ſi reſcriptum appareat ſubreptitium. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. conditioni. num. 5. 128
¶Naſciturorum futura taxatio habet vim conditionis. l. Stichum, qui meus erit. de leg. 1. nu. 5. 21
¶Nationes aliquæ ſunt de iure ſubiectæ Imperatori. l. cunctos populos. de ſum. Trin. in 1. lect. num. 10. 7
¶Natura & naturale. Natura non declarat ætatem, ſed ipſam inducit, ſed iudex eam declarat. ff. de verb. oblig. l. is cui bonis. nu. 15. 40
Natura & effectu, hæc verba, quid ſignificent. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio non §. & harum. num. 19. 19
Natura potius inſpicitur q̃ accidens. de lib. & poſth. l. ſi quis poſthumos. nu. 2. fol. 174. & in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. n. 25. in j. lec 4
natura rei quando non recipit effectionem non iuratur in litem. ff. de in lit. iuran. l. nummis. num. 2. 145
natura relationis eſt natura veritatis ex coniunctione ſcripturarum patentis. l. ait prætor § ſi iudex. ff de re iud. nu. 5. 149
Natura vbi produxit aliquem habilem, licet inhabilitas poſtea contingat ex aliquo accidenti illa non obſt. quominus fingi poſſit, &c. ponit exemplum in mulieribus quas multi diligunt non ſine graui ſuo detrimento. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro empt. num. 190. 128
natura verborum quando illud importat, tunc non dicitur tacitè legatum, ſed expreſſe. l. 1. de leg. 1, num. 85. 7
Natura rei petitæ, ſi recipiat affectionem, an iudex habeat neceſſe deferre iuramentum in litem. ff. de in lit. iuran. l. nummis. nu. 1. 145
natura potius conſideratur in homine quàm vitium accidentale. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. num. 199. & ibi an natus. in 7. & 8. menſe habeatur pro non nato. num. 214. 117
naturale eſt vnumquodque tolli, eod. modo quo inductum eſt. de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. num. 30. 44
naturalis cauſa, & accidentalis quando concurrunt, &c. in verbo Accidentale.
naturalem rationem ſufficit allegare, & iuſtitiam. in Auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 11. 24
Quærere legem vbi naturaliter ſentimus, eſt debilitas intellectus. ibidem.
An & quando res de facili reuertatur ad naturam ſuam. in Auth. quas actiones. C. de ſacroſan Eccleſ. nu. 29. 33
naturalis ratio eſt potentiſſima in interpretatione ſtatuti. in l. ſi is qui, de vſucap. num. 362. 135
naturaliter fieri, quod non poteſt, nec etiam ciuiliter, quia ars imitatur naturam.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

naturam.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex contrario.nu.16. 78
¶Naturalis filius de filio naturali legitimato,in verbo Legitimatio.
Naturales tantum non veniunt appel.filiorum.in l. generaliter. §. cum autem.C.de inſt.num.4. 135
Naturales an dicant de familia.in l.ſuggeſtioni.C.de verb.ſig.n.13.193
Naturalis ſicut non poteſt capere ex teſt. paterno præter vnam vnciam, ita non poterit capere,quod ſibi relictum eſt cauſa conditionis adimplendæ.in l.pro hærede.§.Papinianus.ff.de acq.hær.num.3. 85
Naturalis non poteſt ſuccedere niſi in duabus vncijs cum alijs fratribus, patri tamē prohibetur ſuccedere.in l.ſi is qui.ff.de vulg.n.2.& 3. 112
Naturales & legitimati, an veniant imphyt. Eccleſ. acquiſita pro ſe, & ſuis,in verbo Legitimatio,& in verbo Emphy.in rub. de ſucceſſio.in emphyteutico.
Naturalis non poteſt vocare patrem in ius ſine venia. in l. in ius voc. §. prætor ait.ff.de in ius voc.num.15. 110
¶Natus nimis propere,an dicatur natus,vel abortiuus. ff. de lib.& poſth. l.quod dicitur.nu.13. 182
Natus in ſexto menſe,ante ſeptimum, quia nimis properè deceſſit, an rumpat teſtamentum.ibid.num.14. eod.
Natus an ille dicatur cuius medietas corporis venit extra ventrem matris,& viuit.ibid.num.12. eod.
Nati in loco vbi pater,& mater non erant manſuri, nihilominus dicuntur ibi ſortiri originem, vbi naſcuntur, rationem aſſignat.l.huiuſmodi.§.legatum.de leg.1.num.9.10.& 11. 151
Natus etiam dicitur ille, qui de ventre matris mortuæ violenter extractus ad lucem cum anima peruenit.de lib.& poſth.l.quod dicitur.nu. 2.& 8.& ea,quæ dicantur,& quid excludat,vide ibi d.nu.2.4.& 9. 181
Natum ex arboribus,an dicitur natum ex terra.ff.ſol.matr. l.diuortio.§. quod in anno.num.10. 24
Natus apud hoſtes,an abeat fictionem poſtliminij.in l.ſi quis pro empt. de vſucap. num.212. 129
¶Nauigare & nauis. Nauis non videtur extincta remanente fundo ipſius nauis,& ſic legatum non extinguitur.ff.de leg.1.l.quod in rerum. §.ſi nauem.nu 4.& 5. 52
Nauis habet certos fines non a natura, ſed a facto hominis.l. ſi domus. de lega.1.nu.21. 120
Nauigare promittens de tali loco ad talem locum intra talem terminum intelligitur quòd incipiat nauigare, non autem, quòd iter perficiat.ff.de verb.obl §.Callimachus.l.qui Romę.nu 7 176
Nauis æquiparatur prædio vrba.ff.de in ius.voc.l.plerique.nu 9. 113
Nauis diſſoluta ſine animo eam reficiēdi licet poſtea reficiatur,non cēſet eſſe eadē nauis.ff.de verb.obl.l.interſtipulantē.§.ſacram.n.15.132
Et an aliud ſit in legato quàm in ſtipulatione.nu.6. eod.
Nauigare, & piſcari in flumine publico, an ſit de iuregetium.l.quominus.de flumi.nu.8. 185
Naufragij cauſa ad quem ſpectet.in l.qui Romæ.§.Callimachus.de verb. oblig.num.1.intextu. 175
¶Neapoli. Neapolitanū regnum eſt feudum Romanæ Eccleſiæ.de acquihær.l.is poteſt.nu.38. 80
Neapolitanum regnum non diſponitur natura,ſed pacto,& conuentione.ff.de acq.hær.l.is poteſt.nu.eod. eod.
¶Nec dictio, & neque habent negatiuam incluſam cum copula. ff. de verb.oblig.l.ſi quis ita.nu.7.& ibi de dictione neque. 73
Nec dictio,naturaliter continuat eandem materiam.ff.de pact.l.ſi vnus. num.9. 193
¶Neceſſitas non ſubiacet legi. l. ſi ex toto. de leg.1.nu.18.fol.24. & in l.Marcellus.§.res q.ad Treb.n 3.fol.211.& in l.1.de offi.eius.n.75. 58
Neceſſitas facit illicitum licitum.ibid.in d.l.1.nu.75. eod.
Neceſſitas facit probabile,quod alias prohibitum eſt. in d. l. 1. de offic. eius num.75 eod.
Neceſſitas verbum quando importet neceſſitatem, vel vtilitatem.ff.ſol. matr.l.1.num.44. 8
¶Negatiua & negatio quando facit rem dubiam. in l.poſt rem.ff.de trāſact.num.1. 221
Negatiua vniuerſalis debet vniuerſaliter prob. l. rem quæ nobis. ff. de acq.poſſ.num.27. 114
Negans an poſſit pœnitere in l.ſicut autem.§.q autē.de re iud.n.6. 170
Negatio poſt poſita ſuo ſigno vniuerſali an æquipolleat ſuo contrario. in l.de pupillo §.ſi plurimum.de ope.nou.nun.num.4. fol. 18.& in l. ſi tibi homo.§.ſi teſt.ff.de leg. 1.nu.11. 155
Negans qualitatem qñ dicatur fateri.in l.decem.de verb.obl.n.52. 168
Negatiua quomodo cognoſcatur, & probari poſſit. in l. Titiæ textores. de leg.1.num.16.& 17. 68
Negatiua non,cum veniat priuatiuè nil ponit. l.licet Imperator.de leg 1.num.36 129
Negatiua ſicut poteſt per indirectum probari, ita per indirectum poteſt in luci notorium.l.ſi conſtante.num.116. 41
Negatiua præpoſita verbo poteſt,inducit neceſſitatem præciſam, & priuat potentiam,& ſic reducit actum in contrarium factum nullum. ff. verb.oblig.l.ſtipulatio.non.nu.2,fol.4.& in l.Gallus. de lib.& poſth. nu.17,vſque nu.20. 199
Negatiua quę eſt fundamentum alicuius,probatur per diſcuſſionem factam officio Iudicis per quam nihil reperitur.ff.de acq.poſſ.l.rem quę nobis.num.39. 114
Negans poſitionem non poteſt ſe ex ea fundare.ff.de acq.poſſ.l. naturaliter.§.nihil commune.num.76. 102
Negatiuam probare tenetur fundans ſe ex ea, ſiue ſit negatiua facti, ſiue iuris.ff.de verb.obl.l.in illa ſtipulatione.nu.14. 42
Iſta regula fallit in eo, qui opponit exceptionem non numeratæ pecuniæ.ff.de verb.oblig.l.in illa ſtipulatione.nu.15. eod.
Negatiua quæ eſt fundamentum opponentis quando eſt talis,quæ oſtēdit actorem non habere legitimam perſonam ſtandi in iudicio, tunc aduerſarius tenetur eam probare, non opponens. ff.de verb.oblig l. in illa ſtipulatione nu.14. eod.
Negans quando perdat beneficium ei competens.in l.1.C.de tranſ.n.11. & 12.fol.94.& in l.ſicut autem.§.q autem.de re iud.nu.1.2.& 3.170
Negantes conuicti de mendacio qualiter puniantur.in l.quęſtionem.C. de fideicom.nu.3.cum ſeq.ibid. 212
Negatiuæ non coarctatæ loco,& tēpore qualiter probantur. ff. de verb. oblig.l.in illa ſtipulatione.nu 16. 43
Negatiua non poteſt directò cadere in ſenſum teſtium. de acq.hæred.l. nunc is.nu.3. 77
Negatiua mera, quæ dependet ex facto alterius, non poteſt per rerum naturam probari.de acq.hær.l.nec is.num 2. eod.
Negatiua poſt poſita verbo poteſt, importat impoſſibilitatem.
Negatiua quæ non poteſt probari,poteſt tamen in poſitionibus proponi,& confiteri per partem.l.cùm te tranſegiſſe.C.de tranſac.nu.10.97
Negatiua corporea benè poteſt probari per viſum,& tactum.ff.ſol.mat. l.ſi conſtante.nu.123. 41
Negatiuæ quando affirment,vel non.C.de ſer.fug.l.1.nu.37. 4
Negatiua abſoluta non coarctata loco, & tempore,poteſt directò cadere in ſenſum alicuius,quando pendet ab eius facto,vel à non facto.de acq.hær.l.nec is.num.1. 77
Negatio ſeu negatiua poſita poſt terminū vniuerſalē omnib.non importat id q nullis,&c.ff de nou.ope.nou.l.de pupillo.§.ſi plurū n.4. 18
Negatiua procuratoris non facit principalem ſuum grauari contra ius onere probandi.ff.de cond.indeb.l.ſi procurator.nu.14. 171
Negatiua vniuerſalis præpoſita verbo poteſt,importat omnem impoſſibilitatem.l.non dubium.C.de legib nu.60. 30
Negatiua quando eſt fundamentum alicuius, tenetur illam probare.ff. de re iud.l.ſi ſe non obtulit.§.condemnatum.num.7. 146
Negatio generalis non debet intelligi comprehendere id quod in ſpecie veriſimiliter non fuiſſet negaturus reus.ff.de re iud.l.ſicut autem. §.quod autem.num.11. 170
Negatio quæ faciat creſcere condemnationem ad duplum.ff.de iureiur. l.eum,qui.nu.12. fol.96.& multa,quib.propter negationem,quis priuatur.in l.qui cum ſe.de re iud.nu.2.& 3.fol.154.& in l. ſicut autem. 1§ quod autem.eod.tit num.1.2.& 3. 170
Nego me eſſe hæredem, vel nolo eſſe hæres,vel nolo adire, an hæc verba inducant repudiationem hæreditatis. C. vnde liberi.l.qui ſe patris. num.41. 4
¶Negatoria actio,vide in verbo Actio,in rub. de actio.negato.& confeſſoria.
¶Negligentia in non adhibendo medicum infirmo, vel adhibēdo inutilem æquiparantur.l.ſi ab hoſtib.§.ſi vir vxo.ff.ſol.matr.nu.7. 31
Negligentia non cadit vbi eſt impoſſibilitas.l.ſi mihi,& tibi.§.ſi quis ſeruos.de leg.1.num.7. 39
An & quando propter negligentiam quis poſſit remoueri ab officio. l. eum,qui res.C de proc.num.4. 123
Negligentia quando aliquem obliget. in l.ſi ſeruum Stichū. ff.de verb oblig.num.7.8.& 9. 147
¶Negotiator & negotiorum geſtor.
Negotiator propriè dicitur, qui emit vnam rem, & non mutata forma eam vendit,vt lucretur, Artifex vero, qui rem emit, & mutata forma eam vendit.ff.de leg.1.l.cætera.§.ſed ſi quis ad opus.nu.15 80
Negotiorum geſtor poteſt interpellare debitorem eius cuius negotia gerit.ff.de verb.oblig.l.cùm ſtipu.§.nunc videamus.nu.5. 144
Negotia diuerſa quando ſunt in eadem diſpoſitione, tunc clauſula media refertur tantum ad præcedentia, cum quibus ſe compatitur. ff.de lib.& poſth l.& ſi pepercerit.§.filius inter num.23. 166
Negotia abſentis,& ignorantis vtiliter quando quis gerit,an ille abſens, & ignorans obligetur efficaciter.ff.de reb.cred.l.ſi à furioſo.nu.1. 28
Negotium aliquod communem vtilitatem concernens quando demandatur alicui, ſemper mandatum præſumitur explicatum à mandatario communi nomine vtilitate mandantis,& mandatarij.ff. ſol. matr. l.poſt dotem.num.65. 54
Negotium aliquod informe qñ geritur inter partes nō expreſſo aliquo nomine contractus,& dubitatur quis contractus ſit ille, tunc attenditur proprietas verborum,& in dubio cenſetur ille contractus qui verbis magis conuenit.ff.de cond.cau.dat.l.dedi tibi pecuniam.n.2. 165
Negotiatio propriè dicitur illa quando interuenit actus vltro citroque obligatorius.ff.de leg.1.l.cætera.§.ſed & ſi quis ad opus.nu.11. 89

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Negotiorum geſto.actio competit pro his quę voluntariè ſunt geſta,ſecus ſi ex neceſſitate,quia tunc fam.erciſcin l.ſtipula.§.ex his.ff.de verb. oblig.num.7. 22

Negotiorum geſto.actio vtilis eſt ſubſidiaria. in l.ſi hæredis ſeruus.ff.de l.g.1.num.15. 91

¶ Nepos ſuccedit in locum,& ius patris prædefuncti. ff. de acq.hære.l.is poteſt.num.37. 80

Nepos quando rumpat teſtm in verbo Teſt.in rub.de iniuſto rupto,&c.

Nepotes an contineantur appellatione filiorum.C.qui admitti ad bon. poſſ.l.emancipata.nu.20.fol.13.in l.venia.C. de in ius voc. nu.5.fol. 70.& in Auth.nouiſſima.C.de inoffi teſt.nu.52.fol.168.& in l.is poteſt de acq.hær.nu.47.fol.81:ſed quid in vltimis voluntatibus, & cõtractib.in l.quæ de legato.ff.de lega. 1.nu.15.fol.88. & in l. Gallus.§. inſtituens.nu.19.fol.217.& in l.de quibus.ff.de legib.vbi videas,quid in beneficijs feudis,& alijs contractibus.nu.19.cum plu.ſeq.fol.22.& in l.ſi extraneus ff.de cond.cau.dat.nu.20.158 fol.158. Item quid in ſtatutis.in l.ꝙ dicitur.ff.de verb.oblig.nn.43.fol.205.Item quid ſecũdum communem vſum loquendi.in d.l.de quibus.nu.44. 206

Nepotis poſthumi inſtitutio facta ſimpliciter,intelligitur de nepote naſcente poſt mortem filij.in l. Gallus.in §.quidam rectè. ff. de liber. & poſthum.num.10. 104

Nepotis poſthumi inſtitutio facta cum erit ſuus dicitur generalis,& extenditur ad omnes caſus.in d.l.Gallus.in §.inſtituens.nu.3. 216

In inſtitutione facta de nepote naſcituro ineſt conditio tacita de neceſſitate videlicet,ſi naſceretur, in d.l.Gallus.§. & quid ſi tantum.nume. 14.& 16. 209

Nepos licet ſuccedat in locũ patris, tñ ſuccedit ex perſona ipſius nepotis,& non ex perſona patris prædefuncti.de acq.hær.l.is põt.n.37. 80

Nepotes pronepotes, & alij tenentur adinuicem conferre. hoc verũ eſt quando ſuccedunt alijs nepotibus, ſecus ſi ſuccedunt eorum patruis. C.de colla.l.vt liberis.num.5. 64

Nepos ſuper exiſtente filio exhæredato non eſt ſuus hæres auo. de lib. & poſth.l.ſi quis poſthumos § ſi filium.nu.21.22.23.24. 176

Nepotes qui non obtinent primum locum non poſſunt dici ſui hæredes.ibid.num.23. eod.

Nepotem fieri ſui iuris ante mortem aui eſt poſſibile, vide qualiter. de lib.& poſth.l.Gallus.§.quidam rectè.nu.15. 233

Nepos licet acquirat patri in totum effectum,& commodum hæreditatis,tamen remanet hæres nomine.ibid.num.19. 204

Nepos ſi remanet in ſuitate non eſt locus edicto ſucceſſorio de perſona ad perſonam.de leg.1.l.cùm filiofam num.8. 31

Nepos quando ſuccedit in locum filij ſuccedit ex perſona ſua propria, & iure ſuo.de lib.& poſth.l.Gallus.§.& quid ſi tantum.nu.60. 211

Nepotis appellatione non continetur pronepos, niſi exprimatur.de lib. & poſth.l.Gallus.§.inſtituens.nu.8. 217

Nepos an cenſeatur eſſe primogenitus ex perſona patris prædefuncti. de acq.hær.l.is poteſt.num.44. 81

Nepos ſubſtitutus habet expectare vſq; ad mortẽ filij.ff.de lib. & poſth. l.ſi quis poſthumos.§.ſi filium.nu.21. 175

Nepos licet non obtinuerit primum locum tempore mortis aui,ſi ſubſtitutus vulgariter filio primum locum teneat,& filius moriatur poſt auum,hæredi. non adita. nepos ex ſubſtitutione erit ſuus hæres auo, & patri ceſſante impedimento poſth.præteriti.de lib. & poſth. l.ſi filius hæres.num.6. 186

Neptis exhæredata, an habeat querelam inoffi. teſt. in l. neptem. C. de inoffi.teſta.num.6. 169

Cuius contemplatione præſumatur inſtitutus nepos legitimus ex filio ſpurio.in l.Gallus.§.quid ſi is.nnm.21. 216

Nepos admittitur, vt ſuus quantum ad ſuccedendum ex ſubſtitutione, quamuis non obtinuerit primum locum tempore mortis teſtatoris quando filius inſtitutus, qui tenebat primum locum hæreditate non adita deceſſit.ff.de lib.& poſth.l.ſi filius hæres.nu.6. 186

Nepos mortuo auo reincidit in poteſtatem patris.ff. de lib.& poſth.l.filius à patre.§.filiusfam.num.8. 198

Nepos ſic ſubſtitutus,an excludatur à rumpendo per Gallum, an per legem Velliani.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.§.ſi eius.num.2. 219

Nepos poſth.natus apud hoſtes rediens domũ, nanciſcitur iura ſui hæredis per fictionem poſtliminij.ibid.nu.3.cum ſeq. eod.

Nepos qui videtur eſſe hæres filiorum,& heredum amitæ,ſi dicat ſe hęredem amitæ,ſuccũbit.de acq.hær.l.ſi qs filiũ.§.in omni.n.6.& 14.68

Nepos ſi aliquid habeat ab auo,an dicatur profectitium.ff.de acq.hær. l.qui in aliena §.interdum.nu.28.& 26. 64

Nepos ex filio exhæredato inſtitutus facit patrem neceſſarium, ſecus ſi extraneus inſtitutus poſtea ab exhæredato adoptetur.ff.de acq. hær.l. qui in aliena.§.interdum.nu.1. 63

Nepos quando eſt inſtitutus ab auo,filio exhæredato, an faciat patrem hæredem.de acq.hær.l.qui in aliena §.interdum.nu.24. 64

Nepoti ſi ſit facta donatio,vel data dos non ab auo, de cuius ſucceſſione agitur,ſed ab eorum matre,vel patre,an debeat conferri.C.de collat.l.illam.num.18. 67

Nepos non ſuccedit in locum patris præmortui in iure patronatus. C de ſucceſſorio edicto.l.ſi auiæ frater.num.5. 46

Nepos præteritus non poteſt intentare querelam à patre repudiatam. de lib.& poſth.l.ſi quis poſthumos.§.ſi filium.nu.47. 177

Nepos ſi viuo auo ſit conceptus in vtero, ſed non natus, iſte non eſt in poteſtate, ſi auus moriatur condito teſtamento in quo exhæredauit filium,&c.C.vnde liberi.l.qui ſe patris.num.16. 32

Nepos an hodie de iure ciui. poſſit venire ad ſucceſſionem aui tanquã agnatus.C.vnde liberi. l.qui ſe patris. num.45. & ibi an poſſit ex perſona patris intra triennium reuocare abſtentionem. 36

Nepos legitimus ex filio ſpurio,an poſſit hæres inſtitui ab auo. de lib.& poſth.l.Gallus.§.quid ſi is.nu.19.& ſeq. 216

Nepos legitimus ex filio ſpurio quando eſt ſimpliciter inſtitutus adhuc valet inſtitutio.ibid.num.21. eod.

Nepos an poſſit venire ab inteſtato.ff.de vulg.& pupil. ſubſt. l. ſi mater. §.ſi filius.num.7. 139

Nepos ſicut concurreret cum patruo, ita deberet eum excludere. ff.de acq.hær.l.is poteſt.nu.45. 81

Nepos ſuccedit cum patruo in feudo tenendo locum patris. ff.de acq. hær.l.is poteſt.num.36. 80

Nepos natus, & conceptus poſt emancipationem filij patris eiuſdem nepotis non eſt agnatus auo,imò nec filius emancipatus dato ꝙ habeat inter agnatorum.C.vnde lib.l.qui ſe patris.nu.50. 37

Nepos non dicitur ſuus hæres auo quando pater eum præcedit ingradu,qualiter hoc intelligatur.C.vnde lib.l.qui ſe patris.num.5. 32

Nepos quando vult venire ex perſona ſua propria ad querelã, tunc põt venire per ſucceſſorium edictum.de lib.& poſth.l.in ſuis.nu.45. 180

Nepos quem filius in poteſtate præcedit licet tempore mortis aui non debeat inſtitui, vel exhæredari, ſi tamen filius exhæredatus repudiat querelam,vel excluditur tempore, ipſe nepos poterit intentare querelam.C.de ſucceſ.edi.in rub.num.6. 43

Nepotes & pronepotes donec extant filij non ſunt hæredes auo,hoc eſt verum quantum ad ſuccedendum ab inteſtato, vel contra teſtamentum, ſi eſſet præteriti, vel exhæredati, ſed in teſtamento poſſunt eſſe ſui hæredes auo.C.vnde lib.l.qui ſe patris. num. 3.fol. 32. & in l. neptem.C.de inoffi.teſt.num.2. 169

Nepotum legitima quanta ſit, & an & quando ſuccedant in capita, vel in ſtirpes in Auth.nouiſſima.C.de inoffi teſt.nu.51. 168

Nepos & filius,an cenſeantur inſtituti ordine cauſatiuo, vel affectionis. in l.Gallus.ff.de lib.& poſth.in §.quidam rectè.num.12.16.& 25.104

Nepos vel pronepos quando inſtituitur ſub conditione, ſi filius moriatur viuo teſtatore, debet etiam filius primo loco ex aliqua parte de neceſſitate inſtitui, nec ſufficeret eum exhæredari. de lib.& poſth. l. Gallus.§.in omnib.num 1. 222

Nepos non poteſt conueniri ex contractu aui niſi ſit eius hæres mediatè,vel immediatè.ff.de acq.hær.l.ei qui ſe.nu.5. 72

Nepotes nati ex filio naturali, an legitimentur per matrimonium contractum per auum cum concubina:filio,& ſic patre nepote iam mortuo.ff.de vſuc.l.ſi is qui pro emptore.nu.121. 124

Nepos non poteſt venire ad hæreditatem aui, de iure ciuili, ſed ſolum de iure prætorio.ff.de acq.hær.l.ſi filiumfam.§.ſi filius nu.10. 67

Nepos ſpurius ex filio legitimo, an per legitimationem poſſet effici ſuus auo poſt mortem filij. de lib. & poſth.l. Gallus. §. nunc de lege Velleia.num.21.& 22. 224

Nepotis ſpeciale priuilegium eſt vt impediat hæreditatem aui ex potentia ſuitatis ad alios tranſmitti. ff. de acquir.hæred. l. ſi quis filium. §.ſi filius.num.14.fol. 67

Nepos poſthumus antequam naſcatur non eſt ſuus. ff. de lib.& poſth.l. Gallus §.inſtituens.num.3. 216

Pronepotes quando veniant appellatione nepotum.in l. Gallus.§.idem creden.de lib.& poſth.num.1.fol.206.& §.inſtituens.num. 8. 9. 10.& 15.fol.217.& in prima repe.in d.§.idem creden. num.2. & in §. inſtituens num.4.fol.241. & in l. moribus.de vulg.& pupil.nu.6.fol.103. & quid in ſtatutis.in d.§.inſtituens. num. 16. & 17. & quid in reſcripto,vel feudis.ibid.num.24.& 30. 218

Nepotibus an auus poſſit ſtipulari. l. quod dicitur. de verbor. obliga. num.43. 205

In ſtatutis, an appellatione filij veniat neptis ibid. & ibi an curetur, ꝙ ne poſſit conceptus tempore aui,vel non quo ad ſucced.nu.44. eod.

¶ Niſi dictio cum ſit exceptiua, neceſſariò ſignificat oppoſitum antecedentis cui immediatè aduerſatur. l.actione adminiſtratæ. nu. 3. verſ. nota de dictione niſi.C.de tranſact. 96

Niſi dictio in ſtatutis, an importet conditionem. ff. ſi quis cautio. l.ſi eum.§.qui iniuriarum.num.29. 156

Niſi dictio,quot modis capiatur.ibid.nu.31. eod.

Niſi &,dictio ſi,an tantundem importent.ibid.nu.32. eod.

Niſi dictio, quando habet verbum de per ſe in vltimis volũtatibus reddit diſpoſitionem conditionalem. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. §.qui iniuriarum.num.26. eod.

¶ Nobilis quidam locauit fundum colono ad dimidiam fructuum, nũquid partem fructuum debet tollere ſumptus quos fecit circa fundum colendum,& deinde fructus.ff.fol.matr.l.fructus.nu.12. 19

Nobilis

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Nobilis aliquis ſi habet vnde viuat, ſed ſuam dignitatem conſeruare non poteſt, & habet puellas quas maritare non poteſt, certè in ſubſidium dotium poteſt ſibi dari tanquam pauperi per Epiſcopum, vel per executorem. ff. ſolu. matr. l. ſi conſtante. num. 151. 42

Nobilis, & domina quædam ſi habeant caſtrum commune, & nobilis pro cuſtodia caſtri fecit impenſam, domina tenetur etiam contribuere. ff. ſolut. matr. l. diuortio §. impedienda. nu. 4. 28

Nobiles multi præſumuntur eſſe in præſentia principis. C. de teſta. l. omnium. nume. 1. 104

Nobilitas ſi ex forma ſtatuti debet perdi, quomodo intelligatur, in rubric. de iuſtit. & iur. num. 21. 2

Nobiles duo fecerunt pacem ad inuicem, & promiſeruut eam ſeruare ſub certa pœna applicanda Eccleſiæ, ſi poſteà rupta pace ſe reconcilient, an per hoc præiudicatur Eccleſiæ, cui pœna fuit applicata. ff. de verb. obligat. §. Flauius l. qui Romæ. nu. 17. 179

¶Nomen & nominatio. Nomen pulchrum, & laudabile parentes debẽt filijs imponere. in l. cunctos populos. in 2. lect. C. de ſum. Trinit. num. 25. fol 7. & in rubr. ff. ſolu. matr. nu. 16. 3

Nominatus primò in contractu cenſetur principalis. ſecundò nominatus fideiuſſor. in l. moribus. §. prius. de vulg. & pup. num. 19. 1 10

Nominatus in libro mercatorum nomine proprio vnà cum alijs, an teneatur perſe ſolum pro dimidia debiti. l. ſi pater. de vulgar & pupillar. nume. 7. 117

Nominatim quando dicatur fieri. in l. 2. in principio. de liber. & poſthu. fol. 162. & in l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 7. 203

Nomen ſignificat ſubſtantiam. l. 1. de acquir. poſſ. nu. 56. 54

Nomen quando poſſit capi in executione ſententiæ. in l. à diuo Pio. §. fin. de re iud. num. 1, 2. & 5. 167

Nominato Titio in inſtrumento, videtur nominatus eius hæres. l. Iulianus. de verb. oblig. nu. 3. & ibi quòd qui non eſt nominatus in inſtrumento non poteſt ſe ex eo iuuare. ibid. 206

Nominatio debet fieri à digniori. l. 1. de verb. oblig. nu. 21. & 22. 5

Nomen debitoris ſi ſit legatum, & poſteà teſtator illud exigit, an legatum extinguatur, vel frumentum legatum ſi ſit conſumptum, & aliud repoſitum loco illius. de legat. 1. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. nume. 14. 81

Nominis variatio eſt triplex in contractu emptionis, & venditionis. ff. de rer. permu. l. 1. nu. 1. 223

Nomen appellatiuum, filius, prolatum in ſingulari numero in materia exhæredationis non comprehendit niſi vnum. de lib. & poſthu. l. nominatim. nume. 15. 163

Nominatim exprimere, & digito præſentem demonſtrare, paria ſunt. ff. de liber. & poſthu. l. nominatim. nu. 16. eod.

Nominati per propria nomina, quare tenentur in viriles, & nominati per nomina appellatiua pro portionibus. de leg. 1. l. Turpia. §. ſi pars hæredum. nume. 1. 98

Nomina appellatiua, an poſſint mutari ab homine. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 175. 227

Nomina propria imponuntur ad recognoſcendas perſonas. de lega. 1. l. ſeruus. § ex pluribus. nu. 2. 115

Nomina propria ſunt adinuenta ad recognoſcenda, ea quibus imponuntur. l. ſi quis in fundi vocab. de leg. 1. num. 2. fol. 13. & in l. ſeruus vni. §. ſi ex pluribus. de leg. 1. num. 2. 115

Nomina collectiua ſicut eſt nomen, filiabus, inducunt coniunctionem verbalem, & ſic ius accreſcendi. ff. de leg. 1. l. qui quartam. §. ſi quis vnam. nume. 1. 45

Nominatio qualitercunque facta inter filios habet vim teſtamenti. ff. de pact. l. tale pactum. §. pater. num. 11. & 15. 206

Nomina numeralia duo, tria, octo, & ſimilia ſunt nomina collectiua, & non diſtributiua, nec diuiſiua. ff. de legat. 1. l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. nume. 15. 26

Nomen domini Ieſu Chriſti eſt inuocandum in principio cuiuslibet operis. ff. de nou. oper. nunc. in rubr. nu. 1. 2

Nomen proprium ſi ſit appoſitum in inſtrumento ſufficit, nam non eſt neceſſe apponi pronomen, vel cognomen. de liber. & poſthum. l. 1. nume. 5. 161

Nomen appellatiuum filius, quod non poteſt, niſi vni conuenire, vel niſi ad vnum referri, habet vim nominis proprij. de liber. & poſthu. l. nominatim. nume. 1. 162

Nomen collectiuum ſi ponatur cum illis verbis, æquis portionibus, quæ diſiungunt re, tunc induceretur coniunctio verbalis tantum. Si autem nomen collectiuum ponatur ſimpliciter, an tunc inducat coniunctionem mixtam, & re & verbis. de lega. 3. l. re coniuncti. nume. 100. fol. 18. & num. 147. 186

Nomen appellatiuum, quando haberet magnam conformitatem cum alio, error non vitiaret. ff. de leg. 1. l. ſi quis in fundi voca. nu. 26. 13

Nominati per nomina propria vocantur in viriles. de leg. 1. l. ſeruus. §. ſi ex pluribus. nu. 1. 115

Nomina appellutiua impoſita natura, vel iure gentium ſunt immutabilia. l. ſi quis in fundi vocabul. nume. 10. 13. & 48. fol. 13. & fol. 14. & in l. 1. eod. titu. num. 4 4

Nominatio ſola, vel aſſeueratio, licet non probet aliquem eſſe filium, qui non eſt alibi, tamen aliquem nominare filium, multum prodeſt. C. de teſtam. l. neque profeſſio. num. 4. 98

Nomen proprium diei, puta die lunæ, debet apponi in inſtrumentis per ſtatutum Veronenſe. ff. de lib. & poſthum. l. 1. num. 23. 161

Nominatio ſola filij per hoc ſolum, quòd pater nominet aliquem filium, non conſtituit illum in quaſi poſſeſſione filiationis. ff. de liber. & poſthum. l. ſi poſthumus. §. ſi quid ita. num. 8. 185

Nomen numerale duos, ſtat collectiuè, vt dicatur vnum legatum tantum. ff. de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. num. 3. 43

¶Non debeat verbum, prolatum à lege, vel ſtatuto intelligitur in effectu non ipſo iure. l. vniuerſa. nu. 6. C. de precib. Imper. offeren. 48

¶Non niſi. Hæc dictio qualiter diſponit vel non. C de bon. poſſeſ. ſecundum tab. l. bonorum quidem. nu. 1. 18

¶Non obſtantibus. Quid operetur hæc clauſula. in l. reſcripta. de precib. Impera. offer. num. 2. 50

¶Non valeant verbum, quid importet. l. vniuerſa. C. de precib. Imper. offeren. num. 6. 48

¶Notarius. Notarius in inſtrumento non poteſt apponere niſi ea de quibus fuit rogatus tempore confecti inſtrumenti. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quod ferè. num. 6. 185

Notarius ſi in inſtrumento mutui apponat verbum numerauit, & probetur quòd tempore celebrati inſtrumenti nulla pecunia fuerit numerata, tunc notarius poteſt puniri de falſo. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. nume. 52. limita, vt nu. 50. & 51. 36

Notarius ſemel priuatus officio propter falſitatem non poteſt amplius creari notarius per Comitem habentem poteſtatem creandi. l. Barbarius. ff. de offic. præto. nu. 59. 44

Notarius quandoque punitur de falſo, ex dolo præſumpto. C. de teſta. l. iubemus. nu. 9. & 10. 113

Notarius ſi legat ſententiam præſente iudice, an talis ſententia valeat. ff. de verb. oblig. l. ſi procuratori præſentis. nu. 2. 127

Notario quando credi debeat ſine alijs teſtibus. de acquir. hæred. l. mutus. nu. 7. fol. 60. & in l. nec is. de acquir. hæred. nu. 7. 77

notarius in initio inſtrumenti, an debeat inuocare diuinum nomen, præſertim ſi conficiatur inſtrumentum inter Iudæos, & Saracenos, in procemio. ff. de iuſtit. & iur. ſuper rubr. num. 1. 2

Notarius qui recipit teſtamentum exhibet formam, ſeu inſtrumentum teſtamenti integrum in nulla parte ſuſpectum, tamen protocollum reperitur cancellatum, an tale inſtrumentum habebit executionem paratam. C de edicto diui Adria. toll. l. edicto. nu. 7. 174

Notarius ſi in inſtrumento dicat, Titius procurator Caij promiſit ſic, talia verba notarij non probant Titium eſſe procuratorem Caij, etiam ſi ſint aſſertiua. C. de teſta. mil. l. ex his verbis. nu. 3. 79

Notarij ſi duo ſint rogati de vno actu quorum alter eſt habilis alter inhabilis, an valet inſtrumentum. ff. de edend. l. prætor ait. §. cogentur. nn. 5. 168

Notarij in inſtrumentis poſſunt apponere clauſulas conſuetas, quando ſunt plene rogati. ff. de reb. cred. l. certi cõdictio. §. ſi nũmos. n. 26. 25

Notarius conficiens inſtrumentum inter iudæos poteſt inuocare nomen domini noſtri Ieſu Chriſti. ff. de nou. oper. nunc. ſuper rubr. nu. 2. & ibi an poſſit conſtitui iudæus. ibid. nume. 3. & an habeant iuriſdictionem. ibid. num. 3. 2

Notarius incidit in falſum, non ſolum aliquid falſum ſcribendo, ſed etiam aliquid principaliter omittendo. l. præſcriptione. verſ. 3. adde. C. ſi contra ius. nu. 7. 54

Notarius viuens poteſt facere, quòd de ſuis protocollis ſumatur inſtrumentum per alium. ff. de eden. l. quædam. §. nihil intereſt. n. 9. 172

Notarij, & alij officiales aliquando poſſunt alium ſubrogare ex cauſa. l. quæcunque. ff. de offic. eius cui mand. eſt iuriſdi. nu. 60. 56

Notarius qualiter conficiat inſtrumentum de contractu celebrato per mutm. l. diſcretis. C. qui teſtam. fa. ce. poſ. nu. 11. 93

Et an ſignum alterius aſſumere poſſit, vel mutare ſuum. in l. ſi vnus. de teſtamen. num. 2. 101

Notarius an poſſit ſibi aliquid ſcribere. in l. de queſtione. C. de pact. nu. 9. fol. 91. & an incidat in pœnam falſi. in l. ſi is qui pro emptore. de vſucapionib. nume. 377 fol. 136. & in l. nemo poteſt. de legat. 1. in 2. lectu. num. 31. 105

Notarius ſi dicat actum in tali die, & erat de nocte, an ſit falſarius. in l. non miaorem. C. de tranſact. nu. 2. 108

Notarius ſi per ſe non intelligit nutum muti, quid facere debeat. de acqui. hæred. l. mutum. num 8. 60

Notarius debet exprimere qualitatem nutus nuti, ibid. nu. 7. eod.

Notarius quando conficit inſtrumentum de conſenſu muti per nutum debet ſignum nutus exprimere. ibid. num. 8. fol. eod. & in l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 33. 111

Notario creditur de his, quæ geruntur coram, non de his quæ ab eo fiunt. l. ſanum mente. C. de tranſact. num. 4. 109

Notarius qualiter poſſit cogi, vt oſtendat inſtrumentum teſtamenti, illi qui dicit ſua intereſſe, vt videat teſtamentum. l. inſtrumentorum. C. de precib. Impera. offeren. nu. 4. 51

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Notarij in inſtrumentis ponunt in fine, quod ambæ partes promiſerunt p ſtipulationem ſolennẽ, &c. an ex tali ſtipulatione poſſit agi ad contenta in inſtrumẽto. l. petens ex ſtipulatione. C de pact. n. 4. 85

notarij qualiter ſolent ſcribere, & cancellationes in teſtamento ſint factæ de voluntate teſtatoris, vel aliter. C. de teſta. l. ſi vnus. nu. 9. 101

notarius poteſt facere ſcribi inſtrumentum manu alterius, & ipſe ſe ſubſcribet, & idem erit ac ſi ipſum totum ſubſcripſiſſet. ff. de verbor. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chyſogonus. num. 4. 197

notarius cui fuit dictum, quod aptet inſtrumentum ad conſilium ſapientis, non poteſt apponere pœnam in inſtrumento, etiam ſi ſapiens mandet eam apponi ex quo in coutractu firmato non iteruenit promiſſio pœnæ. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte. nu. 5. 171

notarij miſſio ad domum egregiæ perſonæ cauſa recipiendi iuramentum debet fieri communibus expenſis. ff. de iureiuran. l. ad perſonas egregias. num. 3. 86

notarius ſi nunquam fuit creatus tabellio, faciat autem inſtrumentum vt tabellio, debet puniri pœna mortis, quia eſt penitus falſarius, ſecus ſi fuit creatus à principe, licèt creatio fuerit inualida. l. præſcriptione. C. ſi contrarius, vel vtil. public. nu. 25. 55

notarius ſi ſcribat inſtrumento factum præſentibus talibus, & illi examinati dicant ſe nihil ſcire, an talis teſtis ſit falſarius, & debeat puniri de falſo. ff. ſolu. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem. num. 25. 14

notarius præſumitur ſolenniter creatus ille, qui per decennium ſe geſſit pro notario. ff. de acq. hære. l. qui in aliena. nu. 40. 62

notario ſi commiſſa eſt nuda receptio teſtium, poterit interrogare ſuper contingentibus, & connexis, & ſi teſtis reſpondeat, valebit. l. cui iuriſdictio. de iuriſd. omn. iudic. nu. 8. 68

notarius in inſtrumento confecto de conſenſu muti, non adhibetur tunc vt teſtis nec vt ſimplex notarius, ſed tanquam interpres. ff. de acquir. hæred. l. mutum. num. 7. 69

notarius qualiter debet ſcribere inſtrumentum de aditione hæreditatis facta per mutum, & qualiter habeãt deponere teſtes, quando non eſſet factum inſtrumentum. de acq. hær. l. mutum. nu. 5. eo.

notarius ſi dedit mihi inſtrumẽtum in aliquo defectiuum poſſum eum cogere, vt iterum det mihi perfectum. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait. num. 7. 170

notarius ſi omiſit aliquid apponere in inſtrumento, quod parti noceat, tenetur parti de damnis, & intereſſe. C. de teſt. l. errore. ſcribentis. nume. 2. 98

notarius in dubio præſumitur rogatus, vt ponat clauſulas apponi conſuetas. ff. ſi quis ius dicen. non obtemp. l. omnibus. §. ſi procurator. nume. 18. fol. 106. & in l. 3. C. de iur. emphy. num. 29. fol. 222. & in l. admonendi in repet. ff. de iureiuran. nume. 165. fol. 123. & in l. vt libertis. C. de collat. nume. 13. fol. 65. & ſi non appoſuerit habentur pro appoſitis. in l. certi condictio. §. ſi nummos. ff. ſi certum petatur. numero 24. 25. & 26. 24

notarius ſi commiſit falſum in vno inſtrumento, an alia inſtrumenta eiuſdem notarij reddantur ſuſpecta. C. de tranſactionib. l. ſi ex falſis. nume. 10. 120

notarius condemnatus de falſo non poteſt inſtrumẽta conficere. l. Barbarius. ff. de offic. præto. nu. 58. 44

notarij ſæpè vtuntur in inſtrumẽtis illis verbis in omnibus, & per omnia. in l. 1. de leg. 1. num. 18. 4

notarij falſitas poteſt probari per coniecturas. l. licèt Imperator. 1. de lega. 1. nume. 9. 127

notarius tenetur dare copiam legatario de particula ſua, & per alia per quam declaretur verbum ambiguum legati. in l. qui filiabus. de legat. 1. nume. 7. 46

notarius ſcribens inſtrumentum ſuper alienatione rei minoris, debet facere duo inſtrumanta, vnum de cognitione cauſæ, aliud de interpoſitione decreti. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. num. 13. 60

notarius in inſtrumento ſi dicat omnibus de conſilio placuit, vel de voluntate omnium de capit. inſtrumentum non redditur falſum quãuis aliqui eſſent abſentes. ff. qui ſatiſd. cog. l. inter omnes. n. 9. 137

notarius eſt perſona publica. ff. de iureiur. l. ſi duo parroni. §. idem Iulianus. nume. 25. 84

notarius rogatus facere inſtrumentum dotis pro muliere debet in inſtrumento dotis apponere obligationem expreſſæ hypothecæ. ff. de reb. credit. l. certi condictio. §. ſi nummos. num. 25. fol. 25. & in l. vt libertis. C. de colla. num. 14. 65

notarij ſolent apponere in inſtrumentis talem clauſulam. talis ſciens ſe ad infraſcripta non teneri promiſit, an nihilominus non obſtante tali clauſula poſſit opponi exceptio erroris. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis §. item quæritur. num. 2. 152

notariorum imbreuiaturæ, an illis mortuis aliquam fidem faciant. ff. de reb. credit. l. 1. num. 11. 3

notarius debet eſſe rogatus à partibus de omni inſtrumento qualecunque ſit. ff. de legat. 1. l. ſerui electio. num. 43. fol. 17. ſed an præſumatur. in l. ſciendum. ff. de verb. oblig. num. 39. ſed quid ſi dixi ego notarius rogatus, &c. an præſumatur. ibid. nu. 40. 63

notarius ſi exemplificet ex originali, vel protocollo, & in originali eſt aliquid non intelligibile, vel non bene legibile, nihilominus debet ponere de verbo ad verbum. ff. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. idem credendum. nu. 24. & 25. 207

Notarius nõ poteſt extenderecauſas in appellatione ab interlocutoria, quæ non ſunt expreſſæ, & quæ debent inferi iuxta clemen. appellanti. de appellat. quamuis in protocollo notarij reperiatur. ff. de libe. & poſthum. l Gallus. §. idem credendum. nu. 18. & l. argentarius. nu. 9. ff. de edend. 207

notarius debet conficere inſtrumentum taliter, quòd valeat de iure communi, & p habeat clauſulas conſuetas apponi, ſed non ſit dictum à partibus. de leg. 1. l. huiuſmodi. nu. 27. 143

notarius latinus conficiens inſtrumentum inter teutonicos, ſi notarius ſciat interpretari, an ſibi ſoli credatur. ff. de verbo. oblig. l. ſtipulatio. §. eandem autem. nu. 10. 15

notarius condemnatus pro quocunque delicto excepto crimine falſi quamuis efficiatur infamis, poteſt tamen inſtrumenta conficere. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. num. 15. 169

notarius non poteſt ſe impedire de his, quæ ſunt expedienda per iudicem. ff. de in lit. iur. l. videamus. §. deferre. nu. 2. 146

notarij quando dicunt in protocollis ſuis, actum, ſignificat rem perfectam. ff. de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. num. 15. 43

Item ſignum. notarij eſt terminus ſignificans contractum eſſe abſolutum. ibid. eod.

notarium qui non rogauit, non poteſt eum cogere, p ſibi det inſtrumẽtum in forma publica quamuis prętendat intereſſe ex tali inſtrumento. ff. de edend. l. prætor ait. num. 9. 167

not. ſi in protocollo diceret, anno Domini tali, & indictione, &c. inſtrumentum nihil valeret, nec poſſet ſuppleri de indictione, cum ſit ſubſtantiale inſtrumenti. ff. de eden. l argntarius. nu. 11. 172

notarius faciens mentionem de alio inſtrumento atteſtatur ſe originale vidiſſe dicens, vt conſtat tali inſtrumento per me viſo, & lecto, an tunc exemplum plenè probet. Authen. ſi quis in aliquo. C. de edendo. numero 9. 60

notarius cauſæ non debet alicui dare copiam actorum ſine licentia iudicis. l. is apud quem. C. de eden. num. 3. 61

notarius, vel alius, qui tenetur mihi edere ſi non ediderit, ſi poterat aliter probare intentionem per teſtes, vel inſtrumenta non tenetur mihi notarius ad intereſſe. ff. de eden. l. argentarius. §. cùm autẽ. n. 1. 173

notarius ſi per errorem non poſuit in teſtamento ſeptem teſtes, ſed tãtum ſex: talis error poteſt probari per duos teſtes. ibid. num. 6. eod.

notarius cui commiſſæ ſunt imbreuiaturæ, quomodo eas extendet, latè. in l. Gallus. §. idem credendum. nume. 18. & de dictio, &c. numero 19. 20. & 23. 270

notarius non poteſt argui de falſo ſi dicat factum tali die, quamuis eſſet de nocte. ff. de ferijs. l. more Romano. num. 15. 160

Notarius quando ignoraret, an eſſet trãſacta media pars noctis, vel ne, tunc poteſt dicere actum tali nocte, quæ fuit media intra diem, puta mercurij præcedentem, & iouis ſequentem. ff. de ferijs. l. more Romano. nu. 16. eo.

notarius conficiens inſtrumentum falſum, quod aliàs eſt nullum, an an puniatur de falſo. l. vbi pactum. C. de tranſact. num. 26. 117

notarius ſi ſit damnatus ex falſo commiſſo in officio, licet ipſo iure priuetur officio tabellionatus, tamen eius ſcriptura ſuppletur ex ſubſcriptione aliorum. l. prætor ait. §. cogentur. ff. de edendo. nume. 12. 16. & 17. 169

notarius qualiter poteſt ſcribere inſtrumentum publicum contra ſe in facto proprio. ff. de verbor. oblig. l. ſciendum. num. 6. 60

notarius, vel mercator debet libros ſuos retinere in loco in quo artem exercet. ff. de eden. l. prætor ait. § is etiam. nu. 7. 168

notar. ſi aliquid aſſerat in inſtrumento, an & quando ſtetur eius aſſertioni. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. 186

notarius ſi dicat teſtes adhibitos idem importat, ſicut ſi diceret teſtes rogatos. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. num. 41. 63

notarius ſi non poſſit dici decurio ciuitatis ſtatuto ſic diſponente ſi aliquis fuit ſemel in matricula notariorum, & fecit ſe aboleri non propter hoc poterit eſſe decurio. ff. de edendo. l. prætor ait. §. is etiã numero 4. 167

notarius ſi commiſit falſum in vna parte inſtrumenti, vitiat totum inſtrumentum, limita quando falſitas eſt circa capitulum ſubſtantiale, ſecus ſi in alijs. C. de tranſact. l. ſi ex falſis. nu. 9. 120

notarius ſi ſcribit in teſtamento, quod pater relinquit filio iure reſtitutionis cum deberet ſcribere iure inſtitutionis, an valet. C. de inoffic. teſtam. Authen. nouiſſima. nu. 30. 166

notarius qualiter debeat conficere inſtrumentum de actu geſto per mutum. C qui teſta. facere poſſ. l. diſcretis. num. 11. fol. 93. & in l. mutum. ff. de acq. hæred. num. 7. & 8. 60

notarius, qui per ſententiam fuit priuatus offic. ſi vadat ad partes remotas vbi illa ſententia ſit occulta, & inſtrumenta faciat inter ignorantes nihil valent. l. Barbarius. num. 68. de offic. præto. 44

notarius ſi ſcribat. in princip. teſtamenti Titius ſanus mente, licet æger corpore, & c. an ſtabitur dictis verbis. C. qui teſtamen. face. poſſ. l. Senium.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

l. Senium nu. 2. & 3. fol. 88. in l. ſi duo patroni, §. Iulianus. ff. de iure-iuran. num. 23. 84

Notario non creditur, niſi de his, quæ ſunt ſibi iniuncta à partibus. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni § idem Iulian. nu. 21. eod.

notarius ſi ſit damnatus de falſo, an ſibi poſſit reſeruari in ſententia facultas inſtrumenti conficiendi. C. de teſt. mili. l. & militibus. nu. 3. 83

notarius poteſt ſcribere inſtrumentum manu ſua, vel facere ſcribi per alium dummodo poſteà ipſe ſubſcribat. C. de teſta. l. cum antiquitas. nume. 14. 113

notarius ſi communi opin. reputabatur notarius, cum tamen non eſſet, an inſtrumenta per eum facta valeant. C. de teſt. l. 1. nu. 5. 95

notarius non dicitur variare, nec in facto, nec in iure, licèt hodie conficiat inſtrumentum in prima perſona, & cras conficiat idem inſtrumentum in tertia perſona. ff. ſolu. matr. l. diuortio. num. 28. 21

notarij in inſtrumentis debẽt apponere nomen contrahentis, & patris, & aui, vel quod teneatur apponere nomen proprium, prænomen, & cognomen. ff. de lib. & poſthu. l. 1. nu. 5. 161

Notarius viuens non poteſt facere, quòd alius ex protocollis ſuis extrahat, niſi longo impedimento occupatus. l. quæcunque. ff. de offic. eius cui manda, eſt iuriſd. nu. 78. 58

notarius, vel argentarius poteſt legare rationes, & protocolla ſua alij. ff. de eden. l quædam. §. nihil intereſt. nu. 8. 172

notarij ſimplicitas non debet nocere actui neque contrahentib. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. § ſed quid ſi mandauit. nu. 2. 93

notarius qui ſcripſit præſentib. talibus, qui contradicunt, an excuſetur à falſo. l. 1. § voluntatem. ff. ſol. matr. nu. 25. 14

notarius in introitu officij ſui iurat legaliter exercere officium ſuum, & quod non conficiet inſtrumentum de actu celebrato ab homine non ſanę mentis. l. ſanum mente. C. de tranſact. nu. 2. 109

notarius cuius expenſis debet oſtendere teſtamẽtum legatario. C. quẽadmodum teſt. appe. l. vt teſtamentum. nu. 2. 172

notarius condemnatus de falſo quamuis non poſſit de nouo inſtrumẽta conficere, tamen poteſt antiquas rationes perficere. ff. de eden. l. prætor. §. cogentur. num. 18. 169

notarius rogatus de interpoſitione decreti facta per iudicem ſi dicat in inſtrumento qualiter iudex cũ cauſæ cognitione ſuper hoc interpoſita, an iſta verba notarij aſſertiua ſufficiant ad probandum, q̃ interuenerit cauſæ cognitio. l. nec quicquam. nu. 70. & 71. de offic. proc. & leg. fol. 49. & in l. ſi duo patroni. §. idem Iul. ff. de iureiur. nu. 22. 84

notarius non poterit virtute illius dictionis, &c. extendere cauſas in appellatione ab interlocutoria, quæ non ſunt expreſſæ, & quæ debent inſeri. ff. de eden. l. argentarius. num. 9. 172

notarius examinans plures ſcripſit dictum primi extenſe, poſtea ſcribit, quòd ſecundus teſtis idem dicit in omnibus, & per omnia, & idem fecit de tertio, & de quarto, an dicta iſtorum teſtium valeant. ff. de cõd. indeb. l. ſi pœnæ cauſa. § ſi putem. nu. 1. 175

notarius cauſæ ſi noluit recipere ſalarium ob reuerentiam alicuius partis, quæ obtinuit, non debet fieri condemnatio. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. num. 31. 154

notarius ſtipulando alteri, an quærat ſibi actionem vtilem ſine ceſſione. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. § ſi ſtipuler. nu. 15. 79

notario dicenti ſe certioraſſe mulierem, vel minorem de beneficijs eis competentib. an credatur. in l. ſanum. C. de tranſact. nu. 2. 3. & 4. fol. 109. & in l. ſi duo patroni. § idem Iul. ff. de iureiur. nu. 19 84

notarij dicto ſtatur, quia illud pendet à facto ſuo, vel ratione publici officij, quod gerit. ff. de acq. hær. l. nec is. nu. 7. 77

notarius ſolus abſque aliqua cõmiſſione iudicis poteſt recipere teſtes exiſtentes in longinquis partibus valetudinarios in quibus periculũ eſſet in mora ſi expectarentur. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. num. 214. 128

notarius ſi in imbreuiatura poſuit talis vendidit tali pro tali pretio præſentibus teſtibus, &c. ſub illa imbreuiatura, &c. intelligitur id, quod in charta debet, & ſolet apponi. ff. de eden. l. argẽtarius. nu. 3. 172

¶Notoriè quis eſſe poteſt non ſoluendo, tamen requiritur excuſſio principalis. ff. ſolut. matrimonio. l. ſi conſtante. nume. 106. fol. 40. & num. 121. 41

notorium licet releuet ab onere probandi, tamen non releuat ab onere proponendi. ff de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 42. 197

notorium an cadat ſuper facto negatiuo. ff. ſolu. matrimon. l. ſi conſtante. nume. 141. 42

notorium, & manifeſtum, an differant. ff. qui ſatiſda. cogan. l. ſi verò. §. qui pro rei. num. 8. 130

notorium non eget probatione veritatis ipſius facti, tamen oportet, quod conſtet iudici, ex factis eſſe notorium, nec ſufficit, quod fuerit allegatum notorium. ff. qui ſatiſda. cogan. l. ſi verò. §. qui pro rei. nume. 12. eod.

notor. æquiparatur ſententiæ. ff. de verbor. oblig. l. decem ſtipulatus. nume. 30. fol. 151. & in l. ſi verò. §. qui pro rei. ff. qui ſatiſdare cogantur. nume. 3. eod.

notorium veritatis de non ente eſſe non poteſt, & ſic de negatiuo, ſed notorium præſumptum bene poteſt eſſe, quod reperitur in iure. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 142. 42

noto. triplex eſt. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi verò. §. qui pro rei. nu. 7. 130

notorietas, ſen certitudo rei, quid impediat, & ex quibus reddatur. in l. 1. de noui oper. nunc. num. 8. & 10. 4

notorium an requirat ſententiam iudicis. l. ſtipulatio. §. habet. de oper. nou. nunc. num. 10. 48

¶Nouatio non fit inuito creditore. in l. 2. C. de iur. emphyt. nu. 7. 198

nouatio quando inducatur per interuentum nouæ perſonæ. in l. re cõiuncti. de leg. 3. num. 30. 179

nouatio qualiter impediat curſum vſurarum. C. de iudic. l. 1. nu. 11. 141

nouatio fit per litis conteſt. quæ nouatio dupliciter fieri ſolet. vide qualiter. ff. de condi. indeb. l. Iul. num. 7. 203

nouatio non inducitur pendente conditione. ff. ſoluto matrimon. l. poſt dotem. num. 14. 52

nouationis materia tractatur. in glo. 2. l. 1. C. de iud. num. 13. 141

nouatio accipitur dupliciter. qualiter. ibid. num. 14. eod.

nouatio iterum aliter diuiditur, quia quædam eſt nouatio voluntaria, & qualiter illa fiat. nu. 14. alia neceſſaria. ſ. neceſſitate cauſatiua qualiter fiat. ibid. num. 15. eod.

noua. iterum aliter diuiditur, quia quædam eſt priuatiua, ſeu extinctiua, quædam eſt accumulatiua. vide quæ illæ ſint. ibid. nu. 14. eod.

nouatio quæ fit per ſtipulationem, qualiter differt à nouatione, quæ fit per litis conteſtationem. ibid. num. 14. eod.

nouatio propriè eſt, quando ſecunda ſtipulatio, vel obligatio eſt coęqua. ff. ſi quis in ius voc. l. cùm quis. num. 5. 120

nouatio, quæ fit extinctiua obligationis, & actionis non fit propriè per ſententiam. ff. de re iud. l. miles. § iudicari. nu. 6. 153

nouatio tollit pœnam promiſſam. C. de iud. l. 1. nu. 20. 142

nouatio non fit hodie nec ipſo iure, nec ope exceptionis, niſi expreſsè dictum fuerit. ibid. nu. 21. eo.

nouatio an inducatur per ſententiam. l. ſi domus. §. de euictione. de legat. 1. num. 18. 122

nouatio, quòd non fiat hodie, niſi expreſsè agatur à partibus an habeat locum etiam in ſtipulatione pœnali. ff. de verb. oblig. l. ita ſtipulatus, nume. 20. 164

nouatio nullo contractu fit excepta ſtipulatione, niſi expreſsè agantur. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. nu. 27. 54

¶Nouitas, & nouum. nouitas omnis mala præſumitur. l. in reb. de conſtitu. princip. & induci non debet. nu. 1. 28

nouum quod reficitur non cenſetur. l. ius autem. de iuſt. & iur. num. 10. 13. & quòd dicatur. in l. ſi ſeruum. ff. ſi ex nox. cau. aga. nu. 2. 144

¶Nouitius non facta profeſſione, ſi exit de monaſterio, an teneatur ad expenſas per eum ibi factas. l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 4. 13

¶Noſmetipſos, hæc verba ſignificant perſonalitatem. ff. de acquir. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur. nu. 1. 57

¶Noxalis materia. in l. ſi ſeruum ff. ſi ex noxali cauſa aga. num. 6. 144

De noxali actione. in verbo actio. in rubr. de noxalib. actio.

nox an poſſit appellari dies. in l. more Romano. ff. de fer. nu. 19. 160

nox dicitur à tenebris, dies à luce. de liber. & poſthu. l. Titius. § Lucius. num. 17. fol. 174. & ibi quando dicatur nox. nu. 13. 14. & ſeq. eo.

¶Nulla hæc dictio non dicitur diſtributiua. ff. de acquir. poſſeſſ. l. quemadmodum. num. 4. 93

Nullus dicitur actus non ſeruata forma. de lib. & poſthum. l. j. n. 23. 161

¶Nullitas ſeu nullum. Quando contractus, vel alius actus ſit nullus ipſo iure. l. non dubium. C. de leg. nu. 23. 36

nullitas quando impediat executionem. in Authen. quæ ſupplicatio. C. de precib. Imper. offer. nu. 4. 49

Aliud eſt eſſe nullum, & aliud haberi pro nullo. in l. cùm quis. C. de iuris, & fact. igno. nu. 13. 45

Quod nullum eſt retractari non poteſt. Authen. ſacramen. puber. C. ſi aduerſ. vendi. nu. 35. 136

nullitas actus non impedit reiterationem. l. is qui. de acquir. hæred. numero 6. & 7. 72

nullum eſt illud, quod fit contra formam commiſſionis. l. qui quartam. de leg. j. nu. 4. 45

nullitas licet non poſſit opponi contra tres ſententias conformes ad impediendum executionem, ſi tamen nullitas ſit certa, & notoria, præſertim ex actis poteſt opponi ff. de nou. oper. nunc. l. 1. num. 8. 4

nullitas legati potius inducitur in dubio, quam hæres præſumatur gratuatus ad redimendum. ff. de legat. 1. l. quod in rerum. §. ſi vſumfructum. num. 2. 51

nullum eſſe, & haberi pro nullo, an differunt. l. cùm quis. C. de iuris & fact. igno. num. 13. 45

nullum dicitur largo modo, etiam illud, quod poteſt annullari. ff. de verbor. oblig. l. ſi dari. nu. 2. 56

¶Nullatenus dictio, quæ eſt vniuerſalis negatiua tantum, importat quantum dictio nullo modo. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs. nume. 25. & 26. fol. 161. & ipſo iure, & in l. 1. §. ſublata. ff. ad Trebellia. num. 11. in ſecunda lectura. 197

nullitatis cauſa ſententiæ durante, an currant tempora. in cauſa appell. in l. contra maiores. C. de inoffic. teſta. num. 8. 171

nullatenus,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Nullatenus, hæc dictio poſita. in l. vel canone importat quantum clauſula decreti annullatiua, vt ſic tollat facultatem diſpenſandi. C. de teſt. mil. l. ſcriniarios. num. 9. 84

¶ Nullius momenti hæc verba inducunt ipſo iure nullitatem. vt in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 3. 169

¶ Nullo modo hæc verba habent effectum, vt nulla diſpoſitio in contrarium valeat. l. 1. nu. 39. & 37. de ſum. Trin. fol. 2. & in l. 1. §. ſublata. ad Treb. in 2. lect. nu. 13. 197

¶ Numerus, & numeratio. Numerus ſeptem teſtium, an ſit de forma ſubſtantiali, an verò forma probatoria. ff. de condi. inde. l. j. n. 17. 169

numerus perſonarum quandoque præualet dignitati. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen. nu 5. 187

numeraſſe nomine ſuo in dubio quis præſumitur, & non tertij. ff. de rebus cred. l. certi condictio. §. quoniam. nu. 2. 22

numerans pecuniam ſimpliciter, & ſtipulans cauſam alteri, ſtipulatio non valet. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. num. 13. & ibi quando requiratur ceſſio. nu. 39. 199

numerus pluralis verificatur in ſingulari. in l. ſi pro fundo. C. de tranſactionib. num. 13. fol. 114. de leg. 1. l. qui quartam. §. ſi quis vnam. num. 4. fol. 45. & quando in materia pœnali verificetur etiam in ſingul. in materia legis, vel ſtatuti in Authen. ſi qua mulier. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nume. 38. 39. & 40. fol. 26. & in l. ſtipula. §. & harum. de verbor. oblig. num. 16. 19

numerus certus teſtium, quando ad ſubſtantiam actus, & de forma probationis requiritur, tunc ſi in tali probatione non deficeret niſi vnus teſtis non poteſt deueniri ad iuramentum in ſupplementum probationis. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 202. 127

numeratio an probetur per confeſſionem. in l. Titia. de verb. oblig. numero 28. 216

numerus non cadit in vna re cum vnitas non ſit numerus, ſed principium numeri. ff. de acquirend. poſſeſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. numero 2. & 3. 78

numeratio ſi appareat facta per teſtes, poſteà verò apparet promiſſio facta per ſtipulationem diuerſo tempore de eadem quantitate, an præſumantur diuerſa debita. de leg. 1. l. planè. §. ſi eadem. nu. 11. 62

¶ Numerus hæc dictio, an poſſit capi largè, & ſtrictè, ſicut pecunia. de leg. 1. l. tals ſcriptura. num. 23. fol. 56. & in l. ſi ex toto. §. ſi ita. eodem titu. num. 11. 26

nummi non recipiunt æſtimationem, ſed benè æſtimant alias res. ff. de in litem. l. nummis. num. 14. 143

¶ Nunciationis verba debent concipi in rem. l. operis noui. ff. de noui oper. nunc. nu. 1. 35

nunciari nouum opus non poteſt ratione ſeruitutis ruſticæ, ſed debet ſeruitus vendicari per confeſſoriam. l. qui viam. de noui oper. nunc. numero 1. 37

nunciatio ſeu proteſtatio quæcunque, quæ conſiſtit in mera, & ſimplici voluntate extinguitur morte, re integra. ff. de nou. ope. nunc. l. non ſolum. §. morte eius. num. 8. 29

nunciare nouum opus non poteſt excommunicatus cum hæc dicatur defenſio voluntaria. ff. de noui ope. nun. l. de pupillo. §. ſeruo. nu. 5. 17

nunciatio nou. ope. ſi alicui in opere eſt facta, & ille ſpreta nuncia. ædificauit, debet totum quod ædificauit demoliri, nec auditur volens docere de iure ſuo. ff. de his qui ſunt ſui, vel alieni iuris. l. patre furioſo. num. 37. 33

nuncians nouum opus in certa parte operis debet partem demonſtrare. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupil. §. qui nunciat. nu. 1. 24

nunciandi ius illi competit, qui habet ius vendicandi ſeruitutem, an ſit bona conſequentia. l. creditor. de oper. noui nunc. num. 6. 35

nunciatio nou. oper. non eſt geminanda, quando virtute primæ nunciationis eſt præſtita ſatiſdatio de opere demoliendo. l. cum procurator. §. ſi dominus. de nou. oper. nunc. num. 1. 36

nunc. ſecunda ſi fiat, an videatur receſſum à prima. ibid. nu. 2. eod.

nuncia. nou. oper. non tranſit ad hæredes, nec ad ſingulares ſucceſſores actiuè, ſed bene paſſiuè. ff. de nou. oper. nunc. l. non ſolum. §. morte. nume. 1. 28

nunc. noui ope. eſt in perſonam nec hæres nunciantis poſt mortem eius non poteſt agere interdicto demolitorio. ibid. nume. 2. eodem

nunc. ſeu eius effectus extinguitur per mortem, vel alienationem finito iure prohibentis. ibid. ead. l. & §. num. 3. eod.

nunc. nou. oper. licet liget ſingularem ſucceſſorem nuncianti, & conſequenter emptorem, tamen actiuè non tranſit ad ſingularem ſucceſſorem. ibid. ead. l. & §. num. 4. eod.

nuncians cui offertur ſatisdatio, ſi dicat hoc hodie conſtat hodie agatur, tunc nunciatus non poteſt procedere ædificando. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. num. 19. 6

nunc. nou. oper. ſi ſit facta verbo aduerſario ſtatim efficitur poſſeſſor, licet non iuſtus. l. 1. §. in oper. de nou. oper. nunc. nu. 2. 9

nunc. nou. oper. fit in rem, & non in perſonam. poteſt ergo fieri contra infantem, & furioſum ac etiam fabris, ſeu artificibus. l. operis. de nou. oper. nun. num. 1. 35

nunciator nou. oper. debet iurare de calumnia, vt tollatur via calumnijs. ff. de nou. oper. nun. l. de pupillo. §. quis opus. nu. 1. 25

Iuramentum debet præſtari iudice decernente. ibid. nu. 2. eod.

Et debet præſtari ſi petatur à parte. ibid. nu. 3. eod.

nunciatione facta ſtatim acquiritur ius nunciati, quòd poſſit petere, & agere, vt nunciatio firma maneat, & in illo opere non procedatur. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. qui opus nouum. num. 5. eod.

nunc. nou. oper. non refert per quæcunque verba fiat. l. ſi procurator. in princ. de nou. oper. nunc. nu. 1. 43

nunciatio ſi fiat per procuratorem acquiritur actio domino ſine ceſſione, non obſtante, quòd per liberam perſonam non acquiritur actio. l. ſi procurator. de nou. oper. nunc. nu. 2. eod.

nunc. noui. oper. facta vni ex conſortibus ligat omnes ſcienter ædificantes, non ignorantes, &c. l. ædibus. de nou. oper. nunc. nu. 1. eod.

nunc. vt habeat locum res dicitur alicuius ratione poſſeſſionis, licet dominus non ſit. l. ſi procurator. de nou. oper. nunc. num. 2. eod.

nunc. iuris noſtri conſeruandi gratia poteſt fieri triplici cauſa naturali impoſitiua, & publica. ff. de nou. oper. nun. l. de pupillo. §. ſextus autem pedius. nume. 1. 22

nunc. oper. nou. ſi ſit iniuſtè facta, an nunciato competat actio iniuriarum. l. prætor ait. §. hoc interdictum. de nou. oper. nunc. nu. 7. 45

nuncians nouum opus alicui debet dicere cauſam. ſ. tu ædificas in ſolo meo, & à me poſſeſſo. de nou. oper. nun. l. 1. num. 12. 5

nunciator licet habeat ius ſeruitutis, ſi tamen non eſt in poſſeſſione talis ſeruitutis, non poteſt effectualiter nunciare. l. ſi prius. de nou. ope. nunc. num. 15. 38

nunciare quis poteſt nouum opus quandocunque pretendit ſe habere ius nunciandi. ff. de nou. oper. nun. l. non ſolum. num. 5. 27

nunciatio nou. oper. facta domino extra locum operis non valet. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi quis fortè. nu. 3. 18

nuncians nouum opus ſi recuſauit ſatiſda. accipere an poſſit pœnitere, & ſatiſda. petere. l. prætor. §. ſi aliquando. de nou. oper. nunc. nu. 5. 46

nunciatio quando ſperni poſſit. de noui oper. nunc. l. 1. nu. 3. 3

nunciationis remiſſionem à iudice petens non videtur confiteri eam iuſtè factam. ibid. num. 4. 4

nunciás mihi, quod aliquid ſibi faciam non teneor ſibi credere niſi mihi fidem faciat per publicum inſtrumentum, vel per teſtes idoneos. ff. de eo per quem factum erit. l. 1. nu. 3. 144

nunciatus, qui obtulit ſatiſdationem efficitur poſſeſſor, hoc probatur, quia prætor permittit ei ædificare, nec permittit eum impediri. l. prætor ait §. deinde. de nou. oper. nunc. nu. 5. 43

nunciationis remiſſio, an poſſit peti tempore feriato. l. 1. §. nunciatio. de nou. oper. nunc. nu. 8. 8

Nunciatio ſi facta ſit à parte, nõ requiritur aditio prętoris, ſic nec in remiſſione, quæ fit à parte. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi is cui opus. num. 3. 25

nunciare nouum opus ſi quis velit, debet indefinitè verba, concipere. ſ. ne quid operis fiat, ſicut ſonant verba. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. § meminiſſe. nu. 8. 23

nuncians nouum opus verbo ſimplici, & ſic perdens poſſeſſionem, poteſt eam incontinenti recuperare authorita. propria. ibid. ead. l. & §. nume. 10 eod.

nunciari poteſt nouum opus non ſolum vicino proximiori, ſed etiam remotiori, &c. ff. de nou. oper. nunc. l. non ſolum. nu. 1. 27

nunciari dicitur ex cauſa publica quando agitur, vt leges teneantur. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſextus autem pedius. nu. 3. 22

Et quando dicatur nunciari ex cauſa impoſitiua. num. 4. eo.

nunciari nouum opus poteſt domino ſi ædificat contra ſeruitutem debitam ead. l. & § ibidem. nu. 5. eod.

Nunciatio facta per eum, qui non habet ius, nocet ædificanti etiam iuſtè. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. nu. 1. 3

nuntiatio quid eſt, ibid. nu. 2. eod.

nunciatio facta vni ex plribus dominis, vel ſocijs ligat omnes. de noui oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi plurium. nu. 1. 18

nunciari nouum opus poteſt ipſi prætori coram vicinis, ponit modum. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi prætori. num. 16. 21

nunciatio licet fiat per verba de futuro, & licèt opus iam eſſet perfectũ, tamen hęc nuntiatio habet effectum opere iam perfecto propter proteſtationem præcedentem. ead. l. & §. nu. 18. eod.

nunciatio nou. oper. eſt propriè illa, quæ fit verbo ſimplici, illa autem, quæ fit per prætorem, vel per iactum lapilli, non dicitur propriè nunciatio, ſed potius prohibitio. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. meminiſſe. nu. 2. & 3. 22

nunciare nouum opus poteſt, qui non poſſidet, nec prætendit ſe poſſidere. ibid. ead. l. & §. nnm. 4. 23

nunciatio an habeat locum ſi quis ædificat in ſuo ſolo proprio. ff. de noui oper. nunc. l. de pupillo. §. meminiſſe. nu. 5. eod.

nunciatio nou. oper. eſt in rem ſcripta ex parte nunciati, &c. ſummariũ legis eſt. ff. de nou. oper. nunc. l. is cui. nu. 1. & 2. 49

nunc. nou. oper. cum ſit in rem, & non perſonam afficit ipſum ædificium. ſ. vt demoliatur, & hoc reſpectu tranſit ad ſingularem ſucceſſorem, ſed quatenus reſpicit perſonam non tranſit. ibid. num. 2. eod.

Nuntia-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

nunciationis verba debent referri ad eum, qui eſt præſens, quando nuntiatur nouũ opus. ff. de nou. ope. nun. l. de pupil. §. nunciationẽ nu. j. 17
nunciatio ad hoc, vt teneatur neceſſe eſt, quod ædificetur, vel ſaltem purgetur locus vbi quis vult ædificare. ead. l & §. num. 2. eod.
nuciationem ſufficit fieri in opere, vt taliter fiat, quòd poſſit peruenire ad notitiam domini. ead. l. & §. num. 3. eo.
nuncia. facta ſeruo non præiudicat domino. ead. l. & §. num. 4. eod.
nunciatio cum ſit quædam prouocatio, pupillus poteſt citari ſine tutore. ea. l. & §. num. 5. eo.
nunciatio facta fabris exiſtentibus in opere non præiudicat domino, donec ad eius notitiam peruenerit. ibid. nu. 6. eod.
nunciatio nou. oper. non requiritur auctori. prætor. l. 1. §. nunc. de nou. oper. nune. num. 1. 7
nunc. facta ſiue in loco vacuo ſiue incepto ædificari facit locum huic interdicto, &c. l. prætor ait. §. ſiue autem. nu. 1. de noui oper. nunc. 44
nunciatio nou. oper. quando eſt manifeſtè calumnioſa, poteſt licitè ſperni. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. §. nunc videamus. nu. 1. 12
¶Nuntius. Nuntio publico non creditur niſi circa ſuum officium. l. age cum Geminiano. C. de tranſactionib. num. 11. fol. 95. & in l. properandum. §. & ſi quidem. C. de iudic. num. 8. & ibi latè, quando credatur relationi nuntij. fol. 149. & an teneatur iurare licet ſtatutum non dicat. in l. aperti ſſimi. C. de iud. nu. 26. 159
nunt. miſſus à iudice ad aliquem citandum non poteſt terminum comparitionis prorogare. ff. de verbor. obligat. l. qui Romæ. §. Callimachus. nume. 11. 176
nuntius an poſſit conſtitui ad faciendum procuratorem, diſtinguit. ff. de acquir. poſ. l. 1. §. item acquirimus. num. 57. 63
nunt. deputatus ad ſolutionem recipiendam, qui habet arbitrium recipiendi quocunque tempore, & quocunque loco poteſt terminum ſolutionis prorogare. ff. de verbor. obligat. l. qui Romæ. §. Callimachus. num. 9. 14. & nu. 16. 177
nuntius, & procurator qualiter differunt. ibid. eod. num. 14. 176
nuntius eſt tanquam organum iudicis, cum nudum miniſterium præſtet. ff. de re iud. l. quod inſſit. nu 52. fol. 159. & in l. ſi is qui pro emptore. de vſucap. nu 35 1. 135
nunc. ſi debeat mitti abſenti ad iurandum de calumnia debet mitti ſumptibus ipſius abſentis. ff. de edend. l. prætor. §. is etiam. nu. 12. 168
nuntius quando citat aliquem non poteſt per vim intrare domum etiã ſi inueniat oſtium apertum domino prohibente, & ſi intrat tenetur. de vi. ff. de in ius voc. l. plerique. nu. 31. 114
nuntius an aliquis poſſit conſtitui in cauſa propria. ff. de acqui. poſſeſ. l. iuſtè. nume. 14. 96
nuntius non poteſt eſſe generalis, quando geritur negotium inter abſentes. ff. de acquiren. poſſeſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 54. 63
nuntius mortuo domino, an poſſit alij dare, & transferre dominium. l. eius qui. §. quas verò. num. 7. ff. ſi cer. pet. 65
nuntio publico referenti ſe aliquem citaſſe, an debeat iudex credere cum ſit vnus ſolus. ff de acquir. hæred. l. nec is. nu. 10. 77
nuntius miſſus ad ſolutionem recipiendam certo loco, & tempore, an poſſit terminum prorogare. ff. de verbor. oblig. l. qui Romæ. §. Callimachus. num. 11. 176
nuntius publicus ſi referat ſe aliquem citaſſe ad domum, quia non inuenit eum perſonaliter, an ſibi ſit credendum. C. de iudic. l. properadum. §. & ſi quidem. nu. 8. & 9. 150
nunt. an poſſit transferre dominium de pecunia ſibi aſſignata prius ad ſoluendum. l. eius qui. §. quas verò. ff. ſi cert. pet. num. 7. 65
nuntio referre ſufficit iudici ſe diligenter perquiſiuiſſe ab omnibus. in l. in illa. ſtipula. ff. de verb. oblig. nu. 17. 43
nuntij miſſi ad perquirendum ſuper negatiua ſi referant nihil certi ſe inueniſſe præſumptio eſt pro negante. ead l. num. 18. eod.
nuntio autem quare credatur, & non iud. Iudici enim referenti aliquid non creditur, niſi quatenus conſtet in actis. eod.
Nuntio an credatur de contumacia citati, ſi dicat, quòd citatus dixit ei nolo venire. eo.
nuncius ſi dicat ſe citaſſe Caium perſonaliter, ille autem aſſerat contrarium per iuramentum, cui magis ſit credendum. eod.
nuntio ſolito mitti ad tales cauſas, qui credidit excuſatur. ff. de eo per quem fact. erit. l. 1. nu. 21. 144
¶Nucis legatum quid comprehendat. l. ſi fundum ſub conditione. §. qui fundum. de leg. 1. num. 16. 137
¶Nutũ p quẽ colligitur voluntas. l. ſi res obligata. de leg. 1. nu 33. 111
¶Nundine hoc nomen quot modis accipitur. ff. de acquir. poſſeſ. l. clam poſſidere. § qui nundinas. num. 10. 89
¶Nurus appellatione, an veniant vxor filij neptis, & proneptis. l. Gal. §. inſtituens. de lib. & poſthu. nu. 11. & an veniant pronurus. ibi. 217

De litera O.

OBEDIENTIA Non præſcribitur à ſubdito niſi qñ ſe gereret pro non ſubdito, & eſſet in quaſi poſſeſſione libertatis. ff. de acqu. hære. l. is qui putat. nu. 13. 70
¶Oblatio facta loco, & tempore incõgruo non habet effectum. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. nu. 13. vbi ponit limitationem. fol. 173. & in l. non minorem. C. de tranſc. nu. 6. 108
Oblatio verbalis ſola, an ſufficit ad conſtituendum creditorem in mora. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. nu 8. 173
Oblatio verbalis ſufficit quo ad moræ purgationem, licet quo ad alia non ſufficiat. ff. de verb. obl. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia. nu. 17. 219
Oblatio debet eſſe vera & iuſta, & non fraudulenta, aliàs non releuat, ff. de verb. oblig. §. cohæredes. l. qui Romæ. nu. 27. 182
Oblatio fideiuſſorum quam facit maritus de dote conſeruanda, vel reſtituenda, an impedit exactionem, & remedium legis ſi conſtante. ff. ſolu. matrim. l. ſi conſtante. nu. 4. 5. 35
Oblatio quare requitatur. ff. ſolu. matr. l. ſi mora. nu. 18. 30
Oblatio facta impedit curſum vſurarum. ff. de verbor. obligationibus. §. Seia. l. qui Romæ. nu. 23. 185
Oblatio in contractibus innominatis habet vim perfecti implementi, vt poſſit agi, nec exceptio obſtat, ſecus in contractibus innominatis. l. ſiue apud acta. C. de tranſact. nu. 22. 111
Oblatio pecuniæ quando requritur non ſufficit offerre pecuniam clauſam in marſupio, vel ſaculo. ff. de leg. 1. l. Titiæ textores. num 8. 68
Oblatio ſola in contractibus, non habet vim implementi, adeò quod poſſit agi, ſicut ſi verè fuiſſet implementum. in l. pecuniam. de condit. cauſa data. nu. 7. 155
Oblatio ſpeciei debitæ purgat moram ipſo iure, ſed oblatio quantitatis debitæ purgat ſolum ope exceptionis. ff. de verbor. obliga. l. interdum. §. Stichi promiſſor. nu. 1. 120
Oblationes ad quem ſpectant. de offic. aſſeſ. l. ſi eadem. nu. 11. 52
Oblatio pretij vbicunque debet ab emptore fieri, intelligitur parte petente. l. vniuerſa. C. de precib. Impara. offeren. nu. 3. 48
Oblatio facta à tertio, an proſit. in l. 2. C. de iure emphyt. nu. 70. 202
Oblatio recuſata etiam realis quid operetur, & an ſit opus depoſitione. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. in fine. 174
Oblatio ſortis ſi fiat cum intereſſe ad quem pertineat probatio intereſſe. ead. l. nume. 16. fol. eod. & ead. l. §. Seia, quando impediat curſum vſurarum. num. 23. & ibi an vnica ſufficiat ad conſtituendum in mora. nume. 26. 185
Ad conſequendum rem, quæ oblatio requiratur. in l. ſi ita quis promiſerit. §. Scia cauit. ff. de verb. oblig. nu. 6. 219
Oblatio rei debitæ quando purget moram. in l. interdum. §. Stichi. promiſſor. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 2. 120
¶Obligatio naturalis, an oriatur ex teſtamento non ſolenni. C. de fideicom. l ſi veritas. nu. 1. 210
Obligationis prohitio non extenditur ad obligationem à lege prouenientem. de acquir. hæred. l. more. nu 48. 70
Obligatio, & condemnatio fideiuſſoris nunquam augetur ex facto, vel mora, vel negotiatione principalis debitoris. ff. qui ſatiſda. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. nu. 13. 128
Obligationem naturalem contra alium non habet de iure cano. qui nõ implet pro parte ſua. ff. de pactis. l. iuris gentium. §. ſed cum nulla. num. 8. 180
Obligatio naturalis ſola non impedit ius accreſcendi. C. de teſta. l. hæc conſultiſſima. §. ex imperfecto. nu. 11. 107
Obligatio naturalis oritur ex teſtamento minus ſolenni. C. de fideic. l. ſi creditoris. nu. 10. 209
Obligatio dandi, quando conſiſtit in genere, tunc ſolutio partis non inducit liberationem in parte. ff. ſi quis cautio. l. ſi ſeruus. §. ſi plurium. num. 5. 154
Obligatio duorum reorum, licèt ex parte rei debitæ cenſeatur vna, tamen ratione perſonarum cenſentur plures obligationes. ff. de leg. 1. l. non quocunque. §. qui Caium num. 3. 141
Obligatio ſui natura eſt perpetua, & non finitur ipſo iure, etiam ex partium conuentione, ſed ope exceptionis. ff. de verbor. oblig. l. eum qui ita ſtipulatur. §. qui ita ſtipulatur. el 1. nu. 1. & 2. limitatur, tamen, vt num 3. 4. & 5. ead l. 99
Obligatio licet non poſſit ipſo iure finiri tempore, officium tamen iudicis, quod competit contra aliquem, bene finitur tempore. ff. de verb. oblig l. eum qui ita ſtipulatur. el 1. nu 3. eod.
Obliga. non faciendi committitur ſi contrafiat per principalem, ſecus ſi per fideiuſſorem. ff. de verbor. obligat. l. cum filiusfamil. §. ſi ſtipulatus. nume. 1. 93
Obligatio, quando acquiritur Abbati ex facto monachi ſine facto Abbatis, tunc poteſt ipſi monacho ſolui. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. qui ſibi, aut filio. nu. 11. 98
Obligatio quando acquiritur domino ex facto procuratoris, poteſt ſolui procuratori. ff. de verbor. obligationib. l. eum qui ita. §. qui ſibi, aut filio. num. 12. eod.
Obligatio, an oriatur in criminalibus. l. 1. §. ſublata. in 2. lect. ff. ad Trebellian. nu. 19. 198
Obligatio naturalis poteſt eſſe inter dominium & ſeruum, vt in l. ſi id quod. de condi. indebit. num. 1. fol. 207. nec impedit ius accreſcen l. planè. §. ſi coniunctim. de leg. 1. num. 15. fol. 64. & in l. huiuſmodi § ſi Titio. ff. eod. titu. nu. 12. 149
Oblig. actiuè, & paſſiuè in eodẽ ſubiecto ſtare non poteſt, & ſic in eadem perſona.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

persona.l.planè.§.si duobus.de leg.1. num.5. 66
Obligatio quæ erat vnica in legatario,diuiditur inter eius hæredes ipso iure.l.legatarius.de leg.1. num.2.& 11. 72
Quid in solutione canonis emphyteutici. in l. si domus. §. si fundus. de leg.1.nume.29. 125
Quando admittatur in obligatione alternatiua variatio,in l.cùm res. de leg.1. nume.29. 90
Obligatio ad interesse succedit post moram in obligatione facti. ff. de verbo.oblig.l.si filiusfam.§.cum fundum.num.3.fol.127.& in l.non amplius.§.bonorum.de leg.1. num.15. 54
Obligatio vbi est naturaliter indiuidua, prætor potest inducere ex aliqua æquitate, quòd vnus conueniatur insolidum pro omnibus, & soluat.ff.de verb.oblig.l.stipulatio.§.Cato.nu.10. 28
Obligatio patientiæ est mixta dandi, & faciendi. ff.de verb.oblig. l.stipulationum quædam. §.fundi.nu.2. 121
Obligatio quando insurgit ex contractu celebrato cum filio, vel seruo, quòd potest ei solui. ff.de pact.l.si vnus.nu.4. 193
Obligatio quæ re contrahitur, non potest per pactum in plus contrahi quam sit datum.ff.de pact. l.si tibi decem.num.1. 189
Obligatio ex delicto tollitur per pœnæ executionem.ff.de iusti. & iure. l.ex hoc iure. num.75. 8
Obligationes quare sint perpetuæ, nec possit ista perpetuitas alteri conuentione partium.ff.de pact. l.auus neptis.nu.16. 200
Obligatio reorum debendi, qui se faciunt principales debitores insolidum fortior, & grauior est quàm sit obligatio fideiussorum, qui promittunt accessoriè, & in subsidium. ff.solut.matrimon. l. si constante.nu.52. 38
Obligatio naturalis de per se non est apta producere actionem. ff.solu. matr.l.dotis causa. nu.5. 33
Oblig.ad dandum si est omnium respectu diuidua si promissor moriatur relictis pluribus hæredibus vno contrafaciente committitur pœna in totum ff.de verb.oblig.l.stipulatio.§.Cato.nu.35. 30
Obligatio rem restitui, an sit diuidua obligatio. ff. de verb.oblig. l.stipulatio.§.Cato.nu.18.& 20. 29
Obligatio semel extincta propter aliquam causam annullantem non reconualescit, licet tale impedimentum cesset. ff.de verb.oblig.l.inter stipulantem §.sacram.num.8. 132
Obliga.omnis accipitur pro contractu. ff. de acquirend. hæredit. l.more.num.28. 70
Obliga. facti, item obligatio ad restituendum qualiter committatur ad interesse, & an factum post moram remaneat adhuc interesse, & an reus possit præcisè cogi ad faciendum. ff. de verb.oblig. l. stipulationes non diuiduntur.nu.32. 119
Et in obligatione facti non tenetur quis præcisè ad factum, hæc regula limitatur multis modis sub eod.nu.32. & 33. eod.
Et in omnibus casibus, & fallentijs, & in quibus obligatus ad factum potest præcisè compelli potest etiam extrahi de domo, & de omni alio loco, vt faciat, maximè quando delictum fugæ est admixtum ibidem.num.34. 119
Obligatio rem tradi ex alia causa, quam iurisdictionis, veluti ex simplici stipulatione,continet merum factum.ff.de verb.obligat. l.stipulationes non diuiduntur. nu.35.fol.eo.& quid differât obligationes rem tradi, & rem restitui.ibid.nu.18. 116
Obligatio dandi, si debetur quantitas, tunc obligatio est diuidua quo ad obligationem, nam diuiditur inter plures hæredes, etiam quo ad solutionem hæc regula limitatur duobus modis.ff.de verb.obliga.l. stipulationes non diuiduntur. nu.26. 118
Oblig. succedit in obligationibus faciendi post moram. ff. de verb.oblia.l.stipulationes non diuiduntur.nu.6. 114
Obliga.ad interesse, & sic ad pecuniam dicitur indiuidua, & ideo contra quemlibet hæredem promissoris agi debet pro portione hæreditaria.ff.de verb.oblig.l.stipulationes non diuiduntur.nu.7. eod.
Obliga. non contrahitur super re à communi commercio hominum exempta, & an obligatio resuscitetur si res sacra fiat prophana. ff. de verbo.oblig.l.inter stipulantem. §.sacram.nu.1. 131
Obligatio dandi, pœna non adiecta committitur ad interesse, quando stipulantis totaliter non interest.ff.de verb. obliga. l.si pœnam. num. 1.fol.111.& in l.cùm mota. C.de transact.nu.5. 58
Obligatio alternttiua valida, licet contineat vtrunque, tamen si obligatio valet in altera ex alternatiuis tantum, puta, quia altera erat stipulatoris tempore stipulationis, tunc licet desinat esse sua, & redeat ad promissorem, non poterit eam promissor soluere inuito creditore.ff.de verb.oblig.l.si duo rei.num.3. 201
Obligatio tacita, an nascantur extra id quod plerunque accidit. ff.de verb.oblig.l.si liber homo.num.8. 168
Obligatio hoc modo concepta, promitto tibi quicquid tu volueris, vel quicquid petieris, an valeat.ff.de verb.oblig.l.stipulatus.num.3. 152
Verba enunciatiua, an inducant obligationem. in l.vbi pactum. C. de transactionib. nu.7. 116
Ad finem consequendæ liberationis quis potest se obligare, aliàs prohibitus.in l.non eo minus. C.de procu.nu.5. 129
Oblig.personalis non sequitur fundũ.in l.1. C.de iure.emph.n. 86. 194
Quid veniat in generali obligatione bonorum. in l.3. C. de iure emphyt.nu.79.& 80. 228
Obligatio quando transeat in singularem successorem cum suis qualitibus. l.si sic legatum.§.si quis ita.ff.de leg.1. num.3.fol.133.& in l.si fundum sub conditione.§.si paterfam.de leg.1.nu.6. 139
Obligatio pœnalis si habeat originem in personam defuncti, facit qđ factum vnius ex hæredibus facit pœnam committi contra omnes.l. si hæredis seruus.de leg.1.nu.8. 90
Obligatio quando impediatur nasci per conditionem etiam tacitam.l. nemo potest.ff.de leg.j.in 2. lectura.nu.93.fol.94. & in l.si Titio pecuniam.de legat.1.num.9. fol. 142. & in l. Stichum qui mens erit. de leg.1. num.21. 22
Obligatio tollitur solutione etiam facta ab extraneo. l.si res obligata. de lega.1.nu.44. 111
Obligatio potest conferri in voluntatem creditoris non debitoris. l.si ita legatum.§.illi.ff.de leg.1.num.1. 114
Obligatio quando tollatur solutioue eius, quod debetur l. si domus.§. de euictione.ff.de leg.1.nu.3.& 15. 122
Obliga. plurium seruorum in genere ante electionem diuiditur inter hæredes stipulatoris, sed post electionem pro portionibus hæreditarijs.ff.de verb oblig. l.si centum.num.1. 168
Obligare quis non potest extraneum.ff.de verbor.obligationib.l.Iulianus.num.2. 106
Obligatio facti negatiui, per te vim non fieri, transit ad hæredem.ff.de verb.oblig. l.si sic stipulatus.nu.6. 212
Obligatio generalis mercium continet tantum præsentes, & non futuras, nec obstat, quod in generali obligatione bonorum veniunt etiam futura.ff.de verbor.obliga. l.qui Romæ.nu.3.& 4. 176
Obligatio naturalis potest consistere inter dominum, & seruum. ff.de leg.1.l.planè.§. si coniunctim. nu.15. 64
obligatio ciuilis,& naturalis cadit inter duos fratres in eadem potestate existentes in certo casu.ff.de condit.indebi.l.frater à fratre.n.35. 188
Obligatio generis, & alternatiua æquiparantur. ff. de verbor obligat.l. stipulatus sum damam.num.5.fol.152.& in l.cum is qui.§.qui hominem.ff.de condi.indebit.num.1.fol.185. ff.de verb.obligat. l.stipulationum.§.& harum.num.15. 19
Obligat.fideiussoria censetur indiuidua, lex enim disponit pro fama, quod fideiussor non obligatur in plus quàm principalis, ideo vtile per inutile vitiatur. ff. de verb. oblig.l.stipulationum.§.sed & si mihi. numero 6. 13
Obliga.si sit generalis, vel alternatiua, sicut principalis debitor partem soluendo, non liberatur etiam volente creditore, ita nec eius hæredes.ff.de verbor.oblig.l.stipulationum. §.ex his.num.1. 21
Obligationis conditio non debet immutari ex parte hęredum.ff.de verbor.oblig.l.stipulationum. §.ex his.num.3. eod.
Obligatio non præscribitur loco. de leg.1.l.nemo potest. nu.8. 103
Obligatio generalis nihil certum, & determinatum de præsenti tenet in obligatione, &c. ff.de verb. oblig.l.stipulationum.§.& harum.numero 29. 20
Obligatio generis continet vnum hominem, sed nescitur quis ille sit. ff.de verb.oblig.l.stipulatio.§.& harum.num.33. 21
Obligatio rem restitui si sit re perempta, ipsa res condicitur, & sic obligatio ad rei æstimationem. ff. de verbo.oblig. l.inter stipulantem.§. Stichum qui decessit.nu.1. 134
Obligatio personalis non sequitur fundum, nec singularem successorem.ff.de leg.1.l.si domus.§.si fundus.nu.28. 152
Obligatio quando aliquid continet, sed est incertum quid sit futurum in solutione dominium non transfertur. de leg.1.l.si plurib.n.32. 61
Obligatio fideiussoria non potest stare sine principali, quia non subest, nec ciuilis, nec naturalis obligatio. ff.de verb. oblig. l.stipulatio nõ. §.si quis ita.nu.7.& 8. 7
Obligatio, & actio nascitur quandoque ante diem, licet obstet exceptio.de leg.1.l.si ita legatum.§.illi si volet.num.12. 114
Obligatio de iure gentium oritur ex quocunque pacto nudo, & ex quacunque promissione, vel partium conuentione, quæ obligatio appellatur naturalis. ff.de de verb.oblig. super rubr.nu.5. 2
Obligatio naturalis non impedit ius accrescendi. de leg.1. l.huiusmodi. §.si Titio,& Mæuio.nu.13. 149
Obligatio generis est semper dandi ex quocunque contractu debeatur etiam emptionis non ex natura contractus, sed ex natura rei, quæ est in genere.ff.de re iud.l.si calendis. nu.1. 134
Obligatio quando contrahitur re ipsa sine facto suo, tunc minor, vt furiosus obligatur. de aeq.hæred.l.more.nu.48. 70
Obligatio generalis in genere non impedit repetitionem soluti. ff. de iusti.& iure.l.ex hoc iure.num.74. 12
Obligatio ciuilis habet vim naturalis post biennium. ff.de conditio.indebi.l.1.num.2. 202
Obligatio naturalis,an oriatur ex stipulatione.ff.de condit.indeb.l.si fideiussor.num.3. eod.
Oblig.capitur ꝓ causa immediata.ff.de reb.cred.l.certi condict. n.7. 19

Oblig.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Obligatio ciuilis quare non poteſt contrahi inter patrem, & filium in poteſtate, vel inter duos fratres in poteſtate patris exiſtentes. ff. de condi.indeb.l.frater à fratre.in repe.nu.12. 195

Obligatio eſt iuris vinculum, ſubſtantia autem pacti conſiſtit in mero facto abſque aliquo miniſterio iuris, cum ſolo nudo conſenſu conſiſtat, qui eſt nudi pacti. ff.de pactis. l.ſi vnus. §. pactus ne peteret. nume.1. fol.194.& quid ſit obligatio.in l.quod dicitur.ff.de verbor.obligationib.num.9. 203

Obligata res duobus in eo. inſtrumento præfertur,qui primo eſt in ordine.l.qui duos.ff.de leg.1.nu.5. 49

Abeſſe videtur ei id in quo qus eſt alij obligatus.in l.planè. §.ſi rem. de leg.1.num.4. 63

Obligatio naturalis tantum oritur inter patrem,& filium in poteſtate, vel inter duos fratres, aut plures exiſtentes in poteſtate eiuſdem patris ſi adinuicem contrahant. ff. de cond.indeb. l. frater à fratre. in repe.nu.1. 186

Obligatio mutui poteſt contrahi in minus quàm ſit datum, ſed non in plus,ff.de reb.cre.l.rogaſti.§.ſi tibi dedero.nu.1. 28

Oblig.naturalis qua ipſe filius tenebatur patri, vel ècontra non dicitur confuſa per ſolam exiſtentiam ſuitatis niſi ſequatur actualis immixtio ff.de condi.indeb.l.frater.nu.41. 190

Obligatio antidotalis procedens inſtinctu naturæ, an reputetur ſiue effectu,& non impediat repetitionem ſoluti.ff.de cond.ind.l.ſi non ſortem.§ libertus.nu.6. 180

Oblig. efficax oritur de iure canonico.inter patem, & filium in poteſtate, interueniente tamen iuramento. ff.de condi. indeb.l. frater à fratre. nume.40. 190

Oblig. naturalis licèt reperiatur multiplex, tamen quantum ad propoſitum eſt triplex.ff.de cond.inde.l.ſi non ſortē.§.libertus.nu.5.180

Obligatio ad quid contrahatur in mutuo.ff. de rebus.credit.l.mutuum damus. nu.1.& 2. 5

Oblig.fideiuſſoris, an augetur ex mora debitoris non ſoluentis in loco deſtinato.ff.de eo quod cert.loc.l centum capuæ.nu. 1. 218

Obligatio antidoralis quando reſpicit certam ſpeciem obligationis, tunc impedit repetitionem ſoluti .ff.de condi.indebi.l. ſi non ſortem. §.libertus.nu.7. 180

Obli. ciuilis non oritur inter patrem, & filium in poteſtate ratione patriæ poteſtatis. ff.de cond.inde.l.frater à fratre. nu.33. 188

Obligatio naturalis non acquiritur immediatè,& directo patri,ſed primo acquiritur filio deinde per filium patri. ff.de condi.indeb.l.frater à fratre.in repe.nu.29. 187

Obligatio, & actio ad intereſſe ſuccedit in obligatione facti poſt morā. ff.ſi quis in ius voc.l.cum quis.nu.1. 120

Obl.naturalis tantum oritur inter patrem & filium, vel inter duos fratres in poteſtate eiuſdem patris. de condi. inde. l. frater à fratre. in repe.num 1. 192

Obligationes quæ tranſeunt in aliquem per obuentionem peculij non ſunt propriè hæreditatis,& ſic non tranſeunt niſi ſecundum quantitatem peculij ff.de cond.inde.l.frater à fratre.nu.37 189

Obli naturalis tm impedit repetitionē.ff.de condi.inde.l.1.nu.24. 170

Oblig.ciuilis in aduentitijs hodie cadit inter fratres in poteſtate, & patrem & filium in poteſtate.ff.de cond.inde.l.frater à fratre.n.37.189

Obligationes ſunt inuentæ propter iudicia, ſed inter patrem, & filium non cadit iudicium.ibi.nu.34. 188

Obligatio ciuilis in aduentitijs hodie poteſt cōtrahi, inter duos fratres in poteſtate.ff.de cond.inde.l frater à fratre.in repe.nu.27 195

Oblig.actiuæ,& paſſiuæ quæ perueniunt ad aliquem per obuentionem peculij non ſunt pro quota hereditatis,exemplum ponit.ff.de condi. indebi.l.frater à fratre.in repe.nu.6. 193

Obligatio principalis tollitur in totum per ſolutionem, non ſublato principalli tollitur acceſſorium, petendo autem in iudicio non tollitur obligatio principalis.C.de iud.l.1.num.3. 141

Obligatio naturalis duplex poteſt producere actionem. l.cùm quis. C. de iur. & fac.igno.nu.7. 45

Obligatio poteſt tolli partim per ſolutionem, partim per pactum. l. creditori tuo.C.de pact.nu.1 74

Obligatio naturalis oritur ex pacto.l.cū poſteaquam.C.de pact.n.6. 76

Obligatio quando dicitur eſſe inſolidum. l. ſi ſe non obtulit. ff. de re iudi.nu.27. 144

Obligatio ſeu poſſeſſio, an acquirantur domino per ſeruum. l.1.§. hæc quæ de ſeruis.de acq.poſſ.nu.3. 68

obligatio cōditio.non debet mutari ex perſona ſucceſſoris.l.quominus de flumi. nu. 185

Quando obligatio non extendatur in infinitum. ibidem nume. 137. vſque ad 40. eod.

Obligatio perſonalis requirit cauſam veram.ibi.nu.66. eod.

Obligationis antidoralis effectus mortuo recipiente non traſeunt ad eius hæredes, tanquam ſint perſonales. ff. de iuſtit.& iure. l. ex hoc iure.num.72. 12

Obligatio antidoralis eſt potens ad faciēdum collationem beneficij eccleſiaſtici eſſe ſimoniacam.ff.de iuſt.& iure.l.ex hoc iur. nu.58. eo.

Obligatio antidoralis impedit repetio.ſoluti. ff.de iuſt.& iure.l.ex hoc. iure num.74. eodl

Obligatio naturalis qua filius tenebatur patri ex aliquo contractu, vecontra, non tollitur per ſolam exiſtentiam ſuitatis.ff.de vulg.& pupil.ſubſtit.l.ſi filius.qui patri.num.7. 107

obligatio quæ pendet ex mera voluntate debitoris eſt nulla. ff.de leg.1. l.ſi ſic legatum.num.2. 130

obligatio naturalis ſola licet non ſit potens ad agendum, & multo minus ad exigendum, tamen eſt potens, vt in diuiſione hæreditatis,quę fit inter fratres poſſint deducere illud, quod naturaliter tantum debetur.ff.de condi.inde.l.frater à fratre.in repe. nu.12. 194

obligatio naturalis ſola, quæ eſt de.iure gentium, non poteſt ſola producere actionem.ff.de iuſtit.& iur.l.ex hoc iure.nu.51. 11

obligatio antidoralis quos effectus habeat. ff. de condi. indeb. l. ſi non ſortem.§.libertus.nu.6.7.& 8. 180

obligatio ad intereſſe ſuccedit in obligationibus faciendi. ff.de re iudic. l.ſi quis ab alio.§.ſi quis promiſerit.nu.1. 155

obligatio vel quaſi ex contractu, vel quaſi ſolutione eius, quod debetur ſoluitur.ff.de iuſt.& iure.l.ex hoc iure.nu.76. 12

obligatio antidoralis non eſt potens ad compenſandum.ff.de iuſt.& iure.l.ex hoc iure.nu.73. eod.

obligatio ad antidora cum ſit valde debilis, non impedit,quin poſſit illud repeti, quod eſt ſolutum in quo non erat illa obligatio, niſi iſta ad antidora.ff.de iuſt.& iur.l.ex hoc iure.num.74. eod.

obligatio ſecunda ſecundi pacti pœnalis, non poteſt nouare primam obligationem.l.ſi pacto quo. C.de pact.nu.13. 79

obligatio antidoralis,& obligatio naturalis qualiter differunt. ff. de iuſt. & iure.l.ex hoc iure.num.73. 12

obligatio naturalis non fomentata à l. ciuili, quæ fit ad deliberandum, quando, creditor fecit debitori pactum de non petēdo, ex iſto enim pacto obligatur naturaliter non petere. ff.de iuſtitia & iure. l.ex hoc iure.nu.51. 11

obligatio naturalis, quæ cauſatur ex ſolo inſtinctu naturæ propter ſeruitia cadit etiam in brutis.ff de iuſti.& iur. l.ex hoc iure.nu.52. eod.

obligatio quando eſt ad dandum præcisè, agitur vt detur. l.cum mota. C.de tranſact.nu.5.& 10.vbi limitat iſtam regulam. 98

obligatio naturalis principaliter eſt duplex.ff.de iuſt.& iure.l.ex hoc iure.nume.50. 11

obligatio perſonarum eſt principalis, & obligatio bonorum acceſſoria.ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit.num.27. 144

obligatio naturalis contracta durante patria poteſtate propter emancipationem non redditur efficacior. ff. de condi. indebit. l.frater à fratre.nume.26. 187

obligatio tranſit inſolidum ad ſingulos hæredes, quando defunctus tenebatur ad indiuiduum omnium reſpectu. Ex ibi habes quando obligatio eſt omnino indiuidua. ff.de verbor. oblig.l.ſtipulatio.§.ex his. nume.4. 21

obligans ſe pro alio, vel pignus ſuum ſi diu ſtetit in obligatione, poteſt agere, vt liberetur. de legat.1.l.ſi fundum per fideic.nu.51. 159

oblig.ad pretium,& ſic ad quantitatem reſpectu rei, ipſam rem ſoluendo liberatur. de leg.1.l.ſi fundum per fideicom. nu.13. eo.

obligans ſe ad factum ſine limitatione termini dicitur in mora conſtitui ſine interpellatione hominis, ſi tantum tempus tranſierit intra quod commodè fieri potuit. ff.de verb.oblig. l.ſi inſulam. nu.3. 135

obligans aliquam rem poſteà in illa re faciens magna melioramenta, certè quicquid fit melioramenti qualecunque ſit cenſetur hypothecatum.ff.ſi cert.pet.l.creditor.num.6. 47

obligare qui ſe non poteſt contrahendo, non poteſt etiam tradere, & ſic tradendo poſſ.non amitti.ff.de verb.oblig.l.is cui bonis. nu.5. 38

obligare licet quis poſſit bona preſentia,& futura,tamen non poteſt obligare rem alicuius viuentis, de cuius hæreditate ſperat. l.de quæſtione.C.de pactis.nu.14. 92

obligatio quomodo poteſt dici introducta de iure gentium. in l.1.ff.de acquir.poſſ.num.13. 52

obligatio ex cauſa fauorabili, an inducatur ex præſtatione triennij.in l. ſi certis annis.C.de pact.nu.4. 87

obligatio ſecundi pacti pœnalis, an nouet primam obligationem. in l. ſi pacto.C.de pact.num.14. 79

Tempus non eſt modus inducendæ obligationis. l. ſi certis annis. C.de pact.nume.2. 86

obligare ſe quis poteſt alicui ſub pœna de non alienando niſi ſibi. ff.de verb.oblig.§.cohæredes.l.qui Romæ.nu.2. 180

obligati ſunt plures in duobus correis, in actione autem de dote non eſt niſi vna actio. ff.ſolu.matr. l.non ſolum.num.21. 15

obligari, qui non poteſt ſine aliqua ſolennitate, non poteſt hæreditatem adire ſine ea.ff.de acquir.hæred.l.more.nu.19. 69

¶Obligatus ad dandum, tenetur omnimodo transferre dominium. ff. de verb.oblig.l.ſtipulationum quædam. §.hæc ſtipulatio. nu.2.iſta regula limitatur tribus modis. nu.3. 123

obligatus ad reſtituendum certa bona in caſu mortis, non tenetur reſtituere ſequuta deportatione, ſed debet expectari mors naturalis.ff. de verb.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

de verb. oblig. §. in insulam. l. ex ea parte. nu. 2. 172
Obligatus soluere ad tempus, an & quando possit soluere ante tempus. ff. de de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 33. 175
obligatus sub conditione si conditio deficiat non liberatur, in conditionali enim obligatione non cadit liberatio. ff. de verb. oblig. l. decem stipulatus. num. 16. 165
obligatus an nomen debitoris debet dare, ita quòd non obstet exceptio. de leg. 1. l. apud Iulia. §. si Titius. nu. 27. 74
obligatus ad dandum licet principaliter teneatur ad translationem dominij, tenetur etiam si per eius moram, vel culpam in non faciendo commissam res desijt extare, vel non possit dari. ff. de verb. obliga. l. si seruum stipulatus. nu. n. 4. 142
oblig atus alicui vendere sub pœna, illo requisito, & negligente emere, potest sine metu pœnæ vendere, cui vult. ff. de verb. oblig. §. cohæredes. l. qui Romæ. num. 1. 3. & 6. 180
obliga. ad insulam ædificandam, si ante litem contestat. cœpit ædificare, licet perfecerit dicitur moram purgare, nec debet cogi litem contestari super interesse. de verb. oblig. l. si insulam. nu. 6. 135
obligatus quis non potest esse sibi, & ideo à seipso sibi legari non potest. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 15. 31
oblig. actione bonæ fidei potest obligari ex stipulatione. ff. de verb. oblig. l. qui bis idem. nu. 13. 50
obliga. ad genus tenetur semper dare, & sic dominium transferre. l. cum mota. C. de transact. nu. 2. 97
obligat. ad quantitatem respectu certæ speciei, illa specie perempta liberatur etiam à quantitate. de legat. 1. l. si fundum per fideicommis. nume. 13. 159
obligatus quamuis sit aliquis naturaliter, & ciuiliter, & sic tutus exceptione fauorabili semper potest repetere. ff. de condit. indebit. l. qui exceptionem. nume. 2. 198
obligatus si aliquis sit dare speciem ex cõtractu innominato vltra hoc, quod det, tenetur etiam cauere, aliàs datum repetitur. ff. de condi. cau. dat. l. dedi tibi pecuniam. num. 10 & 11. 165
obligatus ad factum an teneatur præcisè facere, vel tradere. l. si prius. de noui oper. nunc. nu 57. 42
obligatus ad factum licet regulariter non teneatur præcisè facere, sed soluendo interesse liberatur, tamen si iurauerit obligatur præcisè. ff. de condi. cau. data. l. si pecuniam. nu. 23. 156
oblig. ac custodiam rei ratione publici, vel priuati officij, non tantum debet probare interitum, sed etiam casum. l. si pascenda. C. de pactis. numern 4. 76
oblig. siue causa in totum, vel in partem liberationem condicit, vel in totum, vel pro parte. ff. de condi. sine cau. l. qui sine. nu. 1. 210
obligatus præstare nudam cautionem, tenetur etiam obligare omnia bona sua. l. si prius. de nou. oper. nunc. num. 52. 42
obliga. ad factum etiam fauorabile, non tamen tenetur præcisè facere. ff. de condi. causa dat. l. sed si pecuniam §. sed si acceperit. nu. 3. 157
obliga. facere, plus tenetur quam obligatus curare. de legat. 1. l. si hæres. nu me. 2. 126
oblig. efficaciter ex contractu mutui, vel alio si sit aliquis, & creditor facit tali debitori pactum de non peten. & post tale pactum transierunt triginta, aut quadraginta anni, istis per actis posteà debitor fecit creditori pactum simpliciter de petendo, quæritur an creditor vigore secundi pacti possit petere. ff. de pact. l. si vnus. §. pactus ne peteret. nu. 14. 194
obligatus facere operam, an intelligatur suo sumptu. l. cùm seruus. de leg. 1. num 3. 72
obliga. facere, tenetnr taliter facere, quòd valeat. l. huiusmodi. ff. de legat. 1. nume 27. 143
obligata mihi potest esse res reuocabiliter mea. l. huiusmodi. §. qui seruum. ff. de leg. 1. nu. 12. 145
obligatus satisdare actualiter, tenetur secũ ducere fideinssores. l. si prius. de nou. oper. nunc. nu. 52. 52
¶ Obliuio censetur induci per longum tempus. in l. 1. C. de ser. fugit. num. 5. fol. 47. vbi limitatur, & in l. 2. §. ex contrario. ff. de acquir. possess. nume. 52. 80
¶ Obreptitium quid dicatur. in l. præscriptione. C. si contra ius. n. 3. 54
¶ Obseruare hoc verbum quot modis potest accipi. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. num. 2. 208
¶ Obuentione, & fructus differunt, qualiter autem. ff. de condi. inde. l. si vrbana. nu. 6. 200
¶ Occasio, ista dictio denotat causam remotam. C. qui admit. ad bon. possef. super rubr. num. 8. 6
occasio leuis excusat à vera contumacia. ff. si quis ius dicen. l. 1. §. hoc iudicium numero. 31. 108
¶ Occidere aliquem, vel eum compellere ad delinquendum ex quo delicto, sequatur mors, idem est. de leg. 1. l. quid ergo §. si hæreres nomine. nume. 5. 97
occidere aliquem, vel infirmum sine medico negligere par est. fol. matrimon. l. si ab hostibus. §. si vir vxorem. nu. 6. 31
Quando præsumatur tractatus de occidendo. in l. Titia. §. idem. respon. cum septitius. ff. de verb. obliga. num. 8. fol. 218. & si quis reperiatur occisus, an præsumatur contra vicinos. in l. si quando. C. vnde vi. num. 40. 222
Occidens speciem debitam, tenetur ac si viueret, limitatur ista regula nisi occiderit ex iusta causa. ff. de verb. oblig. l. qui seruũ. nu. j. fol. 147
Reliqua in verbo debitor.
occidens eum cum quo pacem fecerat, & promisit de nõ offendendo sub pœna, si posteà fuit bannitus, & potest occidi ex forma statuti nón tenetur cum occiderit merentem. de leg. 1. l. quid ergo. §. si hæres nomine. num. 2. 97
occidi an possit bannitus de iure communi. in verbo bannitus.
occidendo committitur mora. ff. de verb. obl. l. mora rei. nu 4. 142
occidere quidam volens bannitum existentem in quodam castro trãscendit per murum illtus castri, & illum occidit, an puniatur pœna capitis, quia muros transcendit. ff. de reb. credit. l. si qnis nec causam. nume, 20. 13
occidere alium, an liceat pro extraneo defendendo. ff. de iustitia & iure. l. vt vim. num. 29. 7
occidens clericum bannitum per potestatem quem ignorabat clericum, &c. an teneatur de homicidio stante statuto, quòd bannitus possit occidi, &c. l. ex quacunque. ff si quis in ius voc. nu. 40. 119
occidere alium, an sit licitum propter solas minas, vel quando periculum mortis, & an satis probare, quod imminebat periculum mortis, & an sit satis probare, quòd imminebat periculum alicuius iniuriæ personalis. ff. de iusti. & iur. l. vt vim. nu. 10. & 14. 5
Reliqua in verbo homicidium, & offensio.
¶ Oculus triplex est, oculus corporis, oculus mentis, & intellectus, oculus administrationis. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. num. 5. fol. 3. & an ex eo solo acquiritur possessio. in l. 1. ff. de acquir. possef. nu. 2. 51
¶ Occultans proprium instrumentum, non incidit in pœnam falsi, secus si occultaret communia instrumenta. l. qui qui accusare. num. 2. ver. 3. not. C. de eden. 66
occultans instrumenta aduersarij, an committat furtum, vel fal falsum. l. sub prætextu. C. de transactio. nu. 6. 107
occultator est par furi. in l. 2. §. si rem. ff. de acquir. pos. nu. 5. 86
¶ Occupatio propriè dicitur possessionis vacantis. ff. de acquir. possef. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. nu. 5. 89
occupans possessionem vacantem per mortem, magis delinquit quam si per negligentiam. ibid. nu. 6. eod.
occupantis melior est conditio, quomodo intelligatur, & quis dicatur primo occupare. in l. inter eos. de re iud num. 1. 2. & 7. 169
¶ Odio alieno non debet quis prægrauari. C. de inoffic. testa. l. si quis in suo. §. legis autem. nu. 2. 177
odiosa non sustinentur propter fauorabilia. de liber. & posthum. l. cum quidam. num. 6. 190
odiosa sunt strictissime interpretanda. ff. de leg. 1. l. de quibus. nume. 58. fol. 25. & an comprehendatur mixtus casus. in l Gallus. nu. 51. 201
¶ Offendens ex noua causa non dicitur rumpere pacem. de leg. 1. l. quid go. §. si hæres nomine. nu. 3. 97
Qui potest offendi, an possit occidi. in l. in suis. ff. de liber. & posthum. num. 26. & 27. 179
An timens offendi possit petere securitatem de non offendendo. in l. si super poss. C. de transact. nu. 6. 101
offensa quæ dicatur. in l. cùm te. C. de inoffic. testa. nu. 2. 172
offendere bannitum, an licitum sit de iure communi statutis cessantib. ff. de iusti. & iure. l. vt vim. num. 15. 6
offendere bannitum licet non sit licitum de iure communi in persona, potest tamen impunè damnum dari in rebus. ff. de iustitia & iure. l. vt vim. nume. 17. eod.
offenso si liceat facere competentem vindictam stante sic statuto intelligitur de immediatè offenso. ff. de vulga. & pupilla. l. qui liberis. §. hæc verba. num. 4. fol. 115. & in l. si quis nec causam. de rebus credit. num. 21. 13
offenso vno de sanguine, intelliguntur offensi omnes, qui sunt eiusdem sanguinis. ff. de in ius voc. vt eant. l. 1. nu. 8. 110
offendens consanguineum inimici dicitur rupisse pacem. in l. de pupil. §. si quis ipsi. ff. de oper. nou. nunc. num. 13. 21
offenso vno de domo, an alij videantur esse offensi. ff. de verbo. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 53. 201
Reliqua in verbo vulnerare, occidere, & in verbo homicidium.
¶ Offerens iustum pretium debet cuicunque alteri præferri. de leg. 1. l. si domus. § si fundus. nu. 41. 126
Reliqua in verbo oblatio.
¶ Officia & dignitates, quæ aliàs præstant immunitatem, si sint procuratæ non præstant immunitatem. de legat. 1. l. si seruus plurium. §. si quis ante. num. 6. 95
¶ Officialis remotus propter suam culpam, an debeat habere salarium totius temporis. l. diem functo. num. 45. de offic. assef. 65
An officiales mortuo præside sint liberati. nu. 27. eodem
officialis condemnatus in syndicatu, non potest, nec eius filij ad aliqd officium aspirare. ff. de iureiurand. l. iusiurandum, & ad pecunias. §. cum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

cum res nume. 3. 41
Officialis remotus propter infirmitatem, an ſi poſteà ſanetur, debeat recuperare officium remoto ſubrogato, & habere ſalarium temporis quo fuit infirmus. l. diem functo. nu. 49. de offic. aſſeſ. 65
Officiales qui fugiunt ſyndicatum puniuntur. in 60. libr. auri. l. nemo. nume. 3. C. vt omnes iud. tam ciuiles, & ibi quòd probat contra eum. 58
Furta vel robariæ contra officiales probantur ſolo iuramẽto. d. l. nemo. nume. 4. ver. tamen quod. eod.
Officialis ſi quinquaginta dies ſindicatus non ſunt finiti, an poſſit ipſe officialis recedere dimittendo procuratorem. l. nemo. nume. 5. C. vt omnes iud. eod.
Officialis propter vtilitatem publicam, poteſt accipere res priuatorum ad vſum public. l. Barbarius. de offic. præto. nu. 33. 42
Officia. poteſtatis qui vadunt quærendo pro armis, ſi ceperint aliquem deferentem arma contra edictum prætoris, & ille velit dare fideiuſſorem de ſe præſentando, vel coniunctam perſonam, & familia poteſtatis nolit eum accipere in fideiuſſorem, quia non ſit idoneus facultatibus incidit in pœnam. in l. ſi verò. § . qui pro rei qualitate. ff. qui ſatiſda. cogan. num. 3. 130
Officialis ſi mihi ſemel metum incuſſit, adhuc dico eum timere, licet non ſim in eius conſpectu ſi adhuc eſt in officio. ff. de condi. ob turp. cau. l. ſi ob turp. nu. 4. 168
Officialis an prohibeatur pignus accipere. l. principalibus. nume. 3. ff. ſi certum petatur. 54
Officialis quemadmodum non poteſt contrahere in loco officij, ita nec ibi vxorem ducere. ff. ſi cert. pet. l. principalibus. 55
Officialis prohibitus contrahere, tamen poteſt contrahere quãdo gerit officium in ſua patria. vide. ff. ſi cer. pet. num. 2. eod.
Officiales deputati ad ſindicandum, cenſentur delegati, non autem ordinarij. l. more. de iuriſd. omn. iud. nu. 50. 80
Officialis aufugiens durante tempore ſindicatus, ſemiplenam probationem facit. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. num. 168. 124
Officialis ſicut tenetur ex negligentia ſua, ita tenetur ex negligentia alterius ſubminiſtratoris. ff. ſi cer. pet. l. periculum. num. 1. 55
Officiales non poſſunt mutuare, nec alios contractus facere durante eorum officio. ff. ſi cert. petatur. l. principalibus. nu. 1. & ibi an poſſit matrimonium contrahere. nu. 2. vel pignus accipere. nu. 3. 55
Offic. ſubrogatus tenet illum locum in ordine, quem tenebat ille in cuius locum ſubro. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. §. qui iniuriarũ. nu. 25. 156
Officia. non poteſt ſindicari niſi de his, quæ geſſit in offic. l. nemo. C. vt omnes iudices. nu. 10. & ibi quid ſi adulteraſſet mulierem. 58
Officialis in ſindicatu non tenetur niſi de dolo, de culpa autem lata non tenetur. l. nemo. C. vt omnes iud. tam cui. nume. 11. & ibi, quod probationes debent eſſe claræ, quia præſumitur pro eis. eod.
Officialis an teneatur de negligentia ſui adminiſtratoris. in l. periculum. ff. ſi cert. pet. num. 1. 55
Officiali electo, an liceat variare. in l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. ff. de legat. 1. num. 24. 26
Officialis noui creatio, an deroget veteri. in l. quòd in rerum. §. ſi quis poſt. ff. de legat. 1. num. 5. 51
Officialis quando tenetur indagare factum alienum, non tolleratur ignorantia. in l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 36. 111
Officialis ferens ſententiam nullam non exequutam, non poteſt ſindicari. l. nemo. in fin. C. vt omnes iudices. 58
Quando communitas teneatur pro officialis delicto. in l. age. C. de trãſactio. nume. 9. 95
Quando propter negligẽtiam poſſit ab officio deponi in l. eum qui res. C. de procu. nu. 3. 123
Offi. licet propter vtilitatem publicam poſſit accipere res priuatorum; tñ debet intelligi data mercede de publ. l. Barba. nu. 37. de off. præ. 43
officialis ſi promitat reipublicæ ducere ſecum duos iuriſtas, ſufficit ducere tales, qui vulgo iuriſtę appellantur, licèt non ſint doctores. l. hoc edicto. nu. 6. quod quiſque iur. 97
Vide etiam de hac materia in verbo Iudex.
¶Offic. iudi. quod venit æſtimatione licèt non dicatur eſſe debitum, eſt tamen quaſi debitum. l. ſi ſeruum ſtipulatus. §. effectus. ff. de verbo. obli. num. 4. 145
officio argentariæ depoſito tenetur quis edere rationes in loco in quo argentariam exercuit, non alibi, niſi ſumptibus petentis. ff. de eden. l. prætor ait. §. is etiam. nu. 1. 167
officium publicum inducit præſumptionem bonæ fidei. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. nu. 2. 95
officiũ iud. inductum cõtra reum doloſum, non debet in eius fauorem poſſe operari. ff. de re iud. l. in depoſiti. nu. 8. 155
officium iud. eſt triplex l. iuſdicentis. ff. de iuriſd. omn. iud. nu. 11. 67
officium iud. poteſt implorari, vt declaret ſententiam eſſe nullam. ff. de ferijs. l. 1. nu. 26. 158
officium procuratoris, an debeat eſſe gratuitum. C. de procuratorib. l. item. num. 2. 129
offic. iud. ex quo fit executio ſententiæ dicitur nobile, & non mercenarium. ff. de re iud. l. à diuo Pio. § ſententiam nu. 5. 162
officium iud. imploratur ſummatim, & extraordinariè ad exequendum illud quod eſt ſententiatum per ipſum iudicem. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſententiam. nu. 4. 161
Officium iudicis præſcribitur. 30. anno. hæc regula limitatur, vt l. prætor ait. §. ſi aliquando. ff. de nou. oper. nunc. num. 8. & 11. 46
officium iudicis an competat ex iuramento. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum nume. 12. 71
officium iud. quod habet ſucceſſor, quando finita eſt emphyteuſis per generationem, vt ſibi potius, quàm alij renouetur, an tollatur per lapſum anni. l. prætor. §. ſi aliquando. de noui operis nunci atio. numero 15. 47
offic. iud. implorare, quare melius ſit quam intentare remedium ordinarium. ff. de acquirend. poſſeſſio. l. naturaliter. §. nihil commune. nume. 132. 106
officium iudicis quando competit pro legato, tunc etiam hypothecaria competit. l. 1. de leg. 1. num. 132. 9
officium iudicis, & actio an ſint idem. l. iuſdicen. de iuriſd. omnium iudicum. nume. 8. 67
offic. iudic. & exceptio an ſint idem. ibid. num. 9. eodem
offic. argentariæ cadit in ſeruo. ff. de edend. l. prætor. nu. 6. 167
offic. propriè eſt, quod debet homo homini. de acq. hæred. l. pro hærede. §. ſi quid tamen. num. 4. 84
offic. iud. loco actionis ſuccedit. ff. de condi. indeb. l. ſi non ſortem. §. libertus. nu. 22. 181
officium iudicis quamuis nullam præſupponat obligationem, tamen poteſt accedere fideiuſſor. ff. de eo quod certo loco. l. centum. numero 5. 218
officium iudicis per quod petitur executio ſententię eſt officium iudi. nobile. ff. de re iud. l. intra dies. num. 5. 152
offic. iudic. ſi imploretur pro executione ſententiæ, tunc non requiritur libellus, nec figura iudicij. ff. de re iudi. l. intra dies. nu. 3. eodem
offic. iudi. nobile, quando imploratur ſuper eo, quod nunquam fuit antea deductum in iudicio, tunc ibi eſt neceſſarius libellus, & litis conteſtatio. ff. de re iud. l. intra dies. nume. 6. eod.
offic. iudic. quo quis compellitur ad cedendum, habet naturam actionis realis. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. nu. 26. 29
officium iudicis complectitur omnia quæ iudex ratione ſuæ iuriſdictionis poteſt exercere. l. iuſdicentis. nu. 1. de iuriſd. omn. iud. 66
officium extraordinarium, an competat filiofam. l. cum filiusfam. ff. ſi cert. pet. nume. 2. 37
officium prorogatum an ſit idem officium. in l. filius à patre. §. 1. ff. de lib. & poſthum. nu. 7. 198
officium iudcis poteſt implorari quando appellatio non habet locum. in l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. de leg. 1. num. 67. 102
officium diuidi non debet. l. ſi quis à filio. §. ſi parti de lega. 1. nu. 10. 51
officium iudicis, an & qualiter ex verbis legis, vel ſtatuti oriatur. in l. ea demum. C. de collat. num. 4. cum plur. ſeq. 61
officium iudicis quando finiatur. in l. quod iuſſit. ff. de re iud. nume. 34. 35. & 38. & ibi quando competit parte non petente. num. 45. 156
officium iudicis poteſt cedi, & ſic etiam reſtitutio in integrum. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. §. vſufructuarius. num. 6. 13
officium prorogatum ipſo iure ex iuris diſpoſitione abſque nouo facto hominis eſt idem officium. ff. de lib. & poſthu. l. filius à patre. §. filiusfamil. num. 7. 198
officium iudicis qualiter, & ad quid competit fideicommiſſario vniuerſali. de legat. 1. l. cum filiofamil. num. 115. & 116. 35
officium iudicis non præſupponit obligationem, nec actionem. ff. de verb. oblig. §. Flauius. l. qui Romæ. num. 15. 179
officium iudicis non habet locum quando plures hæredes ad inuicem diſſentiunt ad eorum incommodum. ff. de verbor. oblig. l. ſtipulatio §. Cato. nume. 47. 32
officium iudicis, quod competit pro fructibus durat tantum triennio. l. prætor ait. §. ſi aliquando. nu. 11. & 12. ff. de nou. oper. nunc. 46
officium iudicis, vt cataſtrum emendetur, debet implorari intra annum, aliàs quis ſibi præiudicat. ibid. num. 13. eod.
officium iudicis mercenarium non poteſt intentari ſine iudicio. de leg. 1. l. ſi domus. §. de euictione. nu. 19. 122
¶Olim, hæc dictio, quod tempus ſignificet. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. §. hoc autem. nu. 4. 6
¶Oliuetum. quid veniat appellatione Oliueti. in l. ſi fundum. §. qui fundum. ff. de leg. 1. nu. 18. 137
¶Omagium quomodo ſit inuentum, & quomodo ſumitur, & an ſint plura, vide in proœmio feudo. nu. 7. 234
Omagium an præſtetur in ſpiritualib. ibid. in apoſtillis.
¶Omiſſio ſigni ſanctæ crucis in inuentario, dicitur de leui ſolennitate. ff. de vulgar. & pupil. l. moribus. §. prius autem. num. 13. 109
Omiſſio ſolennitatis ipſo iure vitiat legatum. ff. de tranſactio. l. cum hi. §. ſi prætor. nu. 1. & 3. 220
Omiſsũ à teſtatore in ſcriptura, & in prolatione verborũ diſpoſitiua habetur, p omiſſo. de lib. & poſth. l. cõmodiſſimè. n. 3. & 6. fol. 177. & in

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Isi res obligata. ff. de leg. j. nu. 31. fol. 111. & quid in stipulationib. in l. apud Iul. §. constat. ff. de leg. 1. nu. 23. fol. 68. in verbo Error. 77

Omissio solennitatis, quæ debet interuenire à principio ipso actu vitiat ipso iure. l. vniuersa. num. 11. C. de precib. Imper. offe. & nu. 12. quid in his quæ interuenire debent post actum iam celebratum. ibid. 49

Omissio responsionis vitiat stipulationem, non modicum interuallum. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. qui præsens. nu. 1. 6

Omissum quicquid est in stipulationibus, in verbis habetur pro omisso, quia sunt stricti iuris. ff. de verbor. oblig. l. quicquid astringendæ. nume. 2. 149

Omissum quando habeatur pro omissio. ff. de reb. cred. l. cùm quid. num. 17. fol. 10. & in l. Gallus. §. idem credendum. ff. de liber. & posthum. num. 13. 206

Omissum per viam exceptionis, suppletur postea per viam actionis. ff. de cond. indeb. l. sed si me putem. & §. cum iter. nu. 4. 176

¶Omne signum vniuersale, non prædicatur de pluribus differentibus specie, sed de pluribus differentibus numero l. Imperium. nume. 13. ff. de iur. omn. iud. 71

¶Omnimoda dictio, quid importet. l. Imperiũ. nu. 12. ff. de iurisd. omn. iud. fol. eo. & in l. si quis in conscribendo. C. de pact. nu. 6. 89

Omnimodo hæc dictio importat idem quod per omnem modum obligetur, & sic naturaliter, & ciuiliter. ff. de verb. oblig. l. si liber homo. num. 2. 168

Omnimodo hæc dictio est vniuersalis, quæ importat non admitti purgationem moræ. ff. de verb. oblig. l. si insulam. nu. 16. 136

¶Omnino hæc dictio est præcisa, & importat idem quod omni casu. C. de impub. & alijs subst. l. precib. num. 2. fol. 143. & in l. 2. C. de iure emphy. num. 8. fol. 203. & in l. 1. ff. de reb. cred. num. 5. fol. 3. & in l. nemo. ff. de verb. oblig. num. 5. fol. 129. & in l. Pomponius. §. quæsitum. ff. de acq. poss. num. 6. 111

¶Onus quod reijcitur de legitima, facit q̃ non parendo oneri in reliquis partib. sit locus substituto. ff. de acq. hær. l. 1. nu. 16. 58

Onus vult honorem, & qui recusat onus tutelæ perdit emolumentum legati. ff. de iureiur. l. eum qui. nu. 4. & 5. 95

Onera hæreditaria non transeunt in legatarium, sed legatum affert solum lucrum. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 124. 36

Onera hæreditaria ad hæredes transeunt non obstante assignatione. l. si quis in fundi. § si quis hæredes. ff. de leg. 1. num. 1. 15

Onus quando est aliquid intrinsecum actioni, vel exceptioni debet etiã nemine opponente impleri. C. de collat. l. filiæ licet. nu. 1. 61

Onus publicum: puta collecta, an imponatur cedenti bonis. in l. 2. C. de iur. emphy. nu. 26. 198

Onus fideicommissi, si sit expresse iniunctum impuberi nihil valet. l. si arrogator. nu. 31. de adoptio. 37

Onus soluendi pertinet ad possessorem etiam si possideat non vt dominus, sed ratione pignoris. in l. inter debitorem. ff. de pact. nu. 1. 207

Onus iniunctum hæredi, & alteri, qui non est hæres, debetur à solo hærede. ff. de leg. 1. l. si duobus reis. §. hæres. nu. 1. 45

Onus impositũ ciuitati, vel villæ, quis ad illud teneatur. l. si quis in fundi. § si quis hæredes. ff. de leg. 1. nu. 3. 15

¶Operarius & operæ. Opera dictio potest capi dupliciter, qualiter autem. ff. de cond. indeb. l. si non sortem. §. libertus. nu. 3. & 24. 181

Operarius si in opere rumpat aliquod instrumentum ferreum, an conducens teneatur, quid autem si frangitur res in qua operatur. ff. de cond. indeb. l. si non sortem. §. libertus. nu. 31. 182

Operarum petitio datur creditoribus hæreditarijs. ff. de acq. hær. l. pro hærede. §. si quid tamen. nu. 14. 85

Operarium si conduxerim ad operandum constituta certa mercede, an ego conducens tenear ad instrumenta ad operandum. in l. cùm seruus. ff de leg. 1. nu. 3. fol. 72. & in l. si non sortem. §. libertus. ff. de cond. indeb. nn. 31. fol. 182

Operarius in fundo, si nuntietur ei nouum opus, an possit petere causam. ff. de nou. ope. nun. l. 1. nu. 15. 5

Operæ si præstentur pro totidem operibus recipiendis agitur præscriptis, verbis. ff. de præscrip. verb. acti. l. si operas. in prin. 230

Operæ officiales, an possint alij delegari. ff. de cond. indeb. l. si non sortem. § libertus. nu. 16. 181

Operæ fabriles, quæ dicantur. ibid. nu. 11. eod.

Operæ fabriles possunt alij delegari. ibid. nu. 13. eod.

Operæ variantur ex varietate personarum. ibid. nu. 12. eod.

Operæ non videntur posse peti. ff. de acq. hær. l. pro hærede. §. quid tamen. num. 14. 85

Operæ incertæ, & sic officiales cedunt à tempore quo indictæ sunt, hoc est petitę, certæ vero, à tempore stipulationis. ibid. nu. 15. eod.

Operæ quæ conueniunt personæ patris secundum eius gradum, censentur etiam conuenire personę filij. ibid. nu. 4. eod.

Operæ officiales concernunt personam patroni. ibid. nu. 4. eod.

Operæ obsequiales non sunt propriè operæ, sed obsequia. ibidem numero 4. eo.

Operæ obsequiales in non faciendo, transeunt ad hęredes extraneos. ibi. num. 4. eod.

¶Oppida ædificare prohibiti, non sunt prohibiti reędificare. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile. nu. 11. 13

Oppidum quod dicatur. in l. si hęres. §. vicis. ff. de leg. 1. nu. 9. 126

Oppida & villæ, an habeant aliquam iurisdictionem. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. num. 21. 15

¶Opinio communis est tenenda in iudicando. C. de inoffi. test. Auth. nouissima. num. 22. fol. 165. & in Auth. si qua mulier. C. de sacrosan. Eccles. num. 16. fol. 24. & in l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acquir. hęred num. 14. foli 91

Opinio vehemens ęquiparatur certitudini. ff. de acq. hęr. l. qui hęreditatem. nume. 4. fol. 83. & in l. si quis extraneus. §. sciendum. eod. titu. num. 5. 87

Opinio quę est in animo, magis inspicitur quàm veritas. ff. de acq. hęr. l. is qui putat. num. 2. 76

Opinio Doctoris in dubio tenenda est in iudicio, quę fauet testamento. in l. Titius. ff. de lib. & posth. num. 19. fol. 194. & in l. Gallus. ff. de lib. & posth. nu. 34. fol. 200. & in §. quid si is. eiusdem. l. nu. 14. fol. 215. & in l. hac consultissima. C. qui test. fac. poss. nu. 3. fol. 90. & in l. si quis. C. de insti. & subst. num. 10. 136

opinio an sit prędferenda veritati. ff. de acq. hęr. l. is qui putat. nu. 2. fol. 76. & in l. 1. C. de test. nu. 1. 95

Opinio dicitur communis, quę plurium Doctorum auctoritate firmatur. ff. de acq. hęr. l. si quis mihi bona. §. iussum. nu. 14. fol. 91. & in Authen. si qua mulier. C. de sacrosan. Eccles. nu. 15. fol. 25. & in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 142. 186

Opinio singularis alicuius Doctoris non facit, vt à communi sententia recedatur iudicando. ff. de iureiur. l. iusiurandum nu. 16. 71

Opiniones plures, quando referuntur à legislatore, vltima in dubio censetur approbari. l. pacta nouissima. num. 3. C. de pact. fol. 77. & quid si glossa referat. in l. 1. §. & post operis. ff. de nou. ope. nu. 12. fol. 10. in l. si idem. §. si vna actio. ff. de iurisd. omn. iud. nu. 3. fol. 73. & in l. duobus. §. idem. ff. de iureiur. nu. 6. fol. 95. nisi prima fundetur in ęquitate. & in l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. 1. nu. 1. 53

Opinio quę nec verbis, nec menti testatoris congruit, non est recipienda in testamentis interpretandis. ff. de leg. 1. l. si ancilla. nu. 3. 113

Opinio illa est tenenda in dubijs, quę respicit fauorem animarum. l. cũctos populos. nu. 56. C. de sum. Trin. fol. 5. in 1. lect. 5

Opinio est tenenda in dubijs, quę magis fauet Ecclesijs, & ibi vide qualiter opin. Batt. sit tenenda quando loquitur de statutis laicorum editis contra libertatem ecclesiasticam. ff. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. numero 82. 168

Opiniones Doctorum, quando sunt varię in imponendis pœnis delictorum, debemus sequi illam, quę imponit pœnam mitiorem. l. cunctos populos nu. 70. C. de sum. Trin. fol. 11. Item & illam, quę fauet reo, vt in l. si cui ferui. §. si à filio. ff. de leg. 1. nu. 14. 97

Opinio Bartoli est tutior, & ab ea non est recedendum, nisi cum difficultate. C. de lib. prę. vel exhęr. Auth. ex causa. nu. 4. 154

Opinio communis, & veritas vbi concurrunt, tanquam diuersa prędfertur opinio communis. C. de test. l. 1. nu. 1. 95

Sequenda est opinio, quę fauet religioni. in Auth. si qua mulier. C. de sacrosan. Eccles. nu. 13. quod amplia, & limita. vt nu. 5. & 6. 24

¶Opponens multas excep. peremptorias sufficit probare vnam, quę sit sufficiens ad victoriam. l. interpositas. nu. 6. C. de transact. 103

Quando liceat opponere de iure tertij. in l. 2. C. de iure emphyteu. numero 19. 20. fol. 198

Opponens exceptionem nullitatis sententię dicens, quòd non fuit citatus ad talem sententiam, quia nihil habet probare, talis exceptio impedit executionem. ff. de re iudic. l. si se non obtulit. §. condemnatum. num. 5. & 13. 146

Opponens contra testes contra se productos, quòd sunt infames, criminosi & addens, quòd hoc non facit causa iniuriandi, an talis protestatio aliquid releuet. ff. de nou. ope. nun. l. non solùm. §. morte eius, post. num. 47. vers. ex qua infertur, &c. fol. 34. & in l. illud. ff. quod quisque iur. num. 2. & seq. 101

Opponens contra testem, quòd falsum deponit, & quòd fuit corruptus pecunia, an teneatur vtrunque probare. ff. de verb. oblig. l. si quis ita. num. 6. 202

Opponens qui offert se probaturum incontinenti per talem oblationẽ purgatur prędsumptio malitię. ff. de re iud. l. si se non obtulit. §. condemnatum. num. 8. 146

Reliqua in verbo Exceptio.

¶Opportet quandoque exponitur pro decet. ff. de iureiuran. l. ad egregias. num. 5. 86

¶Oppositum quod operatur in proposito operatur in oppositum. l. si ex toto. ff. de leg. 1. num. 1. 28

¶Optio non potest fieri à filiofam. sine iussu patris, nec ante aditam hęreditatem. ff. de leg. 1. l. Iul. nu. 1. & 2. 24

Plura de materia optionis vide per totam l. Iul. ff. de leg. 1. 28

Optio non procedit in rebus alienis. in l. legato generaliter. ff. de leg. 1. nu. 23. cum seq. 71

De optione legata in verbo legatum. in rub. de optio. legata.

¶Opus

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶Opus cęptum quando habeatur pro perfecto. l. cætera. §. ſed ſi. de leg. 1. nume. 18. 82
opus nouum dicitur fieri quando alteratur priſtina facies rei. ff. de nou. oper. nunc. l. 1. §. & poſt operis. nu. 2. 10
opus non dicitur, quod non habet in ſe aliquam figuram operis. l. ſtipulatio. §. habet autem. num. 4. de nou. oper. nunc. 47
De nunciatione noui operis. in verbo nunciatio.
oratio quando ſumitur ex vniuerſo, ſi in vno reperiatur falſa, dicitur falla eſſe, in omnib. l. 1. de leg. 1. num. 19. fol. 4. & in l. Gallus. §. ille caſus. ff. de lib. & poſthu. nu. 20. 227
orationes quando ſunt duæ, licet copulatæ, quælibet ſtat de per ſe. ff. de re iud. l. diuus Adrianus. nu. 23. 178
oratio negatiua, qnæ ſumitur ex vniuerſa, ſi fuerit in aliquo falſa, redditur falſa in totum. l. 1. de leg. 1. num. 19. 4
oratio vniuerſalis an reſtringat. l. inter. ff. qui ſatiſd. cogan. nu. 9. 137
oratio quando non poteſt verificari intelligendo propriè intelligitur impropriè. ff. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. etiam ſi parente. numero 15. 225
oratio quæ eſt vniuerſalis negatiua ſi aliquid eſt falſum, tota oratio reditur falſa. ff. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 20. 227
orationes duæ ſolutæ non inducunt coniunctionem verbalem, ſed inter eas ponitur punctus, qui eſt loco copulę. de legat. 3. l. re coniuncti. nume. 81. 182
¶Ordinarius licet deleget cauſam, tamen retinet iuriſdictionem ſuam ordinariam. ff. de re iud. l. à diuo Pio. nu. 3. 159
ordinarius non poteſt nouas probationes admittere, poſtquam cauſa eſt commiſſa conſilio ſapiętis. ff. de ferijs. l. in pecuniarijs n. 57. 163
ordinarius, vel notarius, licet non teneatur edere rationes, vel inſtrumenta, niſi quorum mandato confectæ ſunt, tamen ex illo mandato non oritur actio mandati. ff. de edend. l. quædam. nu. j. 171
ordinarius ſi ei ſcribatur, an ſit delegatus. in l. ius ciuile. ff. de iuſtit. & iure. nume. 6. 13
ordinarius puta prętor, vel poteſtas poteſt delegare cauſam. & delegato dare poteſtatem ſubdelegandi. l. quæcunque. nu. 26. de offic. eius cui mandat. eſt iuriſd. 53
ordinarius de iure ciuili, non poteſt recuſari, vt ſuſpectus, ſed poteſt peti dari adiunctus. ff. de re iudi. l. ſi vni. num. 10. fol. 180. & in verbo recuſatio.
ordinario exiſtente in quaſi poſſeſ. iuriſdictionis non poſſunt ſubditi opponere. in l. Barbarius. ff. de offic prætr. nu. 54. 44
ordinarius dicitur habere iuriſdictionem iure proprio. ff. de re iudic. l. ſi vni. numero 10. 180
ordinarius quilibet etiam minimus poteſt delegare. l. eum qui. nume. 1. ff. de iuriſdictio. omn. iud. 88
ordinarius accuſatus ſuſpectus, ſi poſteà ſuperueniret infirmitas non poſſet ſubdelegare. l. quæcunque. nume. 84. de officio eius cui manda. eſt iuriſdict. 58
ordinarius quod ſit delegatus in cauſa delegata, intelligitur in cauſa, quæ non erat de ſua iuriſdictione. l. & ſi prætor. nu. 3. de officio eius cui manda. eſt iuriſd. 60
ordinarij habent poteſtatem inſolidum. l. duo. ff. de re iudica. nu. 12. 173
ordinarius quemadmodum poteſt delegare cauſas meri, & mixti imperij ex cauſa abſentiæ neceſſaria, nunquid eodem modo poſſit propter infirmitatem. l. quæcunque. nume. 70. & 83. de officio eius cui mandat. eſt iuriſdi. 57
ordinarius propter multitudinem cauſarum, an poſſit cauſas meri imperij delegare. ibid. nu. 85. fol. 58. & in verbo delegatus.
¶Ordinatio. Ordinari, qui debet in anno. 30. ſufficit, quod ordinetur initiato anno 30. quamuis annus non ſit completus. de leg. 1. l. ſi cui legetur. num. 15. 91
ordinata ad vnum effectum non debent ad alium trahi. ff. de verbo. oblig. l. ſi duo rei. num. 6. 202
ordinatio quando non poteſt in eſſe induci niſi ſub certo modo, vel ſub certa conditione, ſi fiat ſimpliciter cenſetur fieri ſub illo modo, & ſub illa conditione qua fieri poteſt. ibid. nu. 7. eod.
¶Ordo eſt in capiendis bonis, & in capienda perſona. ff. de re iud. l. à diuo Pio. § in venditione. num. 1. 163
Ordo denominationis deſignat ordinem dilectionis, & charitatis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. prius autem. nu. 20. 110
Ordo neceſſitatis, ſi omittatur in ſententia, quid iuuat. in l. à diuo Pio. § in venditione. ff. de re iud. nu. 19. 163
Ordo non attenditur vbi agitur de annullando. ff. de leg. 1. l. ſi quis in teſtamento. §. apud. nu. 6. 135
Ordo aut eſt neceſſitatis, aut volũtatis, aut ſummus in dubio. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. prius autem. nu. 10. 109
Ordo quando in dubio cenſeatur neceſſitatis, & quando voluntatis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. prius autem num. 18. fol. eod. & quando ordo charitatis, & affectionis attendatur. in l. Gallus. § quidam rectè. ff. de lib. & poſth. nu. 20. 31. 37. & 38. 205
Ordo iudiciarius eſt de ſubſtantia, quare pactis priuatorum tolli non poteſt. ff. de leg. 1. l, quæ de legato. nu. 7. 88
Ordo iuris iudicatur inſertus in ſermone generali. ff. de verb. oblig. l. qu Romæ. §. Seia. nu. 9. 184i
Ordo prioris denominationis demonſtrat ordinem charitatis, & maioris dilectionis. ff. de leg. 1. l. qui duos. nu. 5. 49
Ordinis peruerſio tunc vitiat legatum, quando ſit de eadem re, ad eandem, ſecus ſi fieret ex diuerſis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. moribus. §. prius autem. num. 2. 109
Ordo quando facit ordinem hypothecæ. ibid. num. 21. & quando vitiet ſubſtitutionem. nu. 23. & 25. eod.
¶Origo. Oriundus, qui dicitur de aliqua ciuitate cuius pater eſt in ea natus, & originem duxit, licet filius alibi naſcatur. l. huiuſmodi. § legatum. ff. de leg. 1. num. 15. 151
Originalis & naturalis cauſa magis attenditur quam accidentalis vbi ambæ cõcurrunt in vna perſona. in l. ſi arrogator. ff. de adop. n. 45. 39

De litera P.

PACTVM. Pactum, an poſſit facere, quòd à ſententia arbitri poſſit appellari. ff. de legatis 1. l. nemo poteſt. nume. 65. 102
Pactum ad excipiendum non prodeſt ad agendum. ff. de pact. l. in traditionibus num. 2. fol. 208. & in l. legata. ff. de lega. 1. num. 7. 49
Pacto poteſt fieri, quod etiam per legem fieri poteſt. ff. de pact. l. non impoſſibile. nu. 1 & 7. 209
pactum initum dolo, mero iure valet, ſed reſcindi poteſt. l. cùm poſteaquam. C. de pact. nu. 4. 76
An ex pacto nudo geminato oriatur actio de conſtituta. in l. ſi pacto. C. de pact. num 5. 78
pactum ne quis conueniat vltra quam facere poteſt, valet. ff. de pact. in l. in traditionibus. §. ſi quis nu. 1. 108
pactum factum cum vna perſona, non extenditur ad alias. ff. de pact. l. iuris gentium. §. pretor ait. nu. 9. 184
pactum nudum tranſactionis parit exceptionem poſſidenti, ſi aũ non poſſideat, non datur actio ex tranſactione, cum ſit nudum pactum. l. cùm proponas. in prin. nu. 1. C. de pact. & ibi an poſſit pacto recto remitti fideicommiſſum reciprocum. nu. 1. 86
pactum de retrouendendo, ſi ſit factum, quandocunque ſoluatur pretium ad omnem voluntatem venditoris, non obſtantibus talibus verbis præſcribitur. 30. annis tali facultati. l. petens. numero 10. C. de pactis. 86
pactum appoſitum ex interuallo, an ſit vtile mulieri. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quinimmo. nu. 27. 184
pactum vltimum ſeruandum eſt in pactis contrarijs, & incompatibilib. l. pacta nouiſſima. nu. 1. C. de pact. 77
Quid ſi pactum primum ſit iuratum. verſ. limita niſi.
pactum nudum non dicitur contractus innom natus. ff. de pact. l. iuris gentium. § ſi cum nulla. nu. 28. 184
pactorum octo ſunt veſtimenta, quæ ff. de pact. l. iuris gentium. § quinimmo. num. 3. 183
pactum nudum appoſitum incontinenti, iuxta contractum nominatum informat actionem ex illo contractu, ibi. nu. 3. & 4. 181
pactum legis commiſſoriæ, vel adiectionis in diem licet transferat dominium ipſo iure reſoluto contractu, ſecus tamen ſi tale pactum fiat per procuratorem. ff. de vſuc. l. is, qui pro emptore. nu. 391. 137
pactum nudum quomodo fomentatur à lege ciuili, vt actionem pariat. ff. de pact. l. legitima. nu. 8. 178
pactum nudum propriè eſt quando aliquis promittit ſine interrogatione. ff. de pact. l. iuris gentium. §. ſed cum nulla. num. 32. 181
pactum poteſt ſumi in genere, prout continet ſub ſe pactum, & tranſactionem, &c. C. de tranſact. in rub. nu. 1. 93
pacto non poteſt dari auctoritas plenæ probationis priuatæ ſcripturæ, ſed benè per legem, ſeu ſtatutum. ff. de pact. l. non impoſſibile. numero 3. 209
Pactum de futura ſucceſſione, an valeat. l. non impoſſibile. ff. de pact. num. 4. eod.
pactum & contractus non præiudicant pupillis, & furioſis. ff. de pact. l non impoſſibile. num. 5. eod.
pactum incontinenti appoſitum, iuxta contractum bonæ fidei, puta vẽditionis ſicut in format, ita etiam ſi ſit appoſitum iuxta contractum ſtricti iuris, & ſic iuxta ſtipulationem. ff de verb. obl. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. nu. 22. ibi an pactum pro alio factum informet, & ibi de virtute informatiuæ, & reformatiuæ. 220
pactum quòd in totum fructus rei dotalis ſit mulieris, non valet. ff. ſol. matr. l. ſi fundus. nu. 4. 28
pactum expreſſum quamuis requirat conſenſum vtriuſque partis, ſecus tamen in pacto tacito. l. poſt venditionem. nu. 5. C. de pact. 72
pactum expreſſum parit exceptionem pacti expreſſi, pactum tacitũ parit excep. pacti taciti, vel doli. ibid. nu. 6. eod.
pactum factum inter partes de ſtando dicto vnius teſtis, valet ff. de iureiur. l. iuſiurandum. 17. nu. 2. 87

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Pactum personale non porrigitur ad hæredem. ff. de pact. l. si tibi decem. §. si quis. nu. 1. 190

Pactum factum contra substantiam matrimonij, quare vitiat ipsum matrimonium Auth. ingressi. nu. 26. C. de sacros. Eccl. & ibi quando dicatur contra substantiam actus. 22

Pactum vestitum à stipulatione quãdo continet diuersum ab eo, quod deductum est. ff. si cer. pet. l. singularia. nu. 18. 33

Pactum & pollicitatio qualiter differunt secunda differentia. ff. de verb. obli. super rub. nu. 6. 2

pactum principale liberatorium factum cum generali confessione super actione vniuersali ad omnia, etiam ignorata mero iure porrigitur. ff. de pact. l. tres fratres nun. 201

Pactum de non petendo potest fieri aduocato, qui præteritam causam defendit. l. creditori. tuo n. 5. C. de pact. fol. 74. an pactũ de non petendo factum debitori per creditorem requirat insinuationem. ibi. nu. 2. & an sit de impedientibus litis ingressum. ibi. nu. 4. eod.

Pactum nudum appositum iuxta traditionem vestitur cohærentia traditionis, & actionem producit dummodo incontinenti apponatur, & traditio sit voluntaria. l. legem quam. nu. 3. C. de pact. 76

Quid si talè pactum respiciat fauorem tradentis. in l. si certis annis. C. de pactis. nu. 3. 87

Quid si fiat in iudicio, an vestiatur calore iudicij. in l. pacta nouissima. C. dé pact. nu. 10. 77

Quid in contractu bonæ fidei, vel stricti iuris. in l. in bonæ fidei. C. de pact. nu. 4. fol. 78. & in l. si pacto. C. co. tit. nu. 4. fol. 78. & in l. petens. eo. tit. nu. 12. & sequen. 86

Quid si ex interuallo apponatur ea. l. in bonæ fidei. nu. 3. & ea. l. petens. nume. 4. & 7. 86

Quando dicatur incontinenti appositum. in d. l. in bonę fidei. nu. 3. 78

Quando destituatur rei interuentu. in d. l petens. nu. 20. 87

Quæ sit differentia inter vestimentum cohærentiæ contractus, & rei interuentu. ea. l. nu. 18. eod.

Pactum factum cum furnario de coquendo panem, si creuit familia, an obligetur. in l. quominus. ff. de flum. nu. 140. 191

Pactum super vna re non extenditur ad aliam. ff. si cert. peta. l. lecta. nume. 11. 59

Pactum contra legem, vel bonos mores non valet. l. pacta quæ. nu. 1. C. de pact. fol. 74. & in l. paciſci. ff. de pact. nu. 1. 200

Pactum appositum iuxta traditionem doris vestitur cohærentia ipsius traditionis actionemque producit. l. legem quam. nu. 1. C. de pact. 76

Pactum nudum est ineficax ad agendum, tamen si fiat in iudicio ad iudicium adiuuandum est eficax, & producit actionem. l. si conuenerit, nu. 21. de iurisd. omn. iud. 91

Pactum contra publicam vtilitatem nihil valet. ff. de pact. l. iuris gentium. §. paciſcar. nu. 2. 186

Pactum factum cum vna persona alteri non prodest. ff. de pact. l. l. tale pactum §. pater qui. nu. 5. 205

Pactum factum inter colludentes non valet. ff. de pactis. l. iure gentium. § prætor ait. nu. 2. 184

Pactum de non petendo factum reo principali quando prodest fideiussori, & quando non. ff. de pact. l quod dictum. nu. 1. 5. & 6. fol. 200. & in l. si tibi decem. eo. tit. in §. in his. nu. 3. 192

Pactum dicitur personale duobus modis, & ad hoc, vt dicatur mere personale, ita vt egrediatur personam, quæ requirantur. ff. de pactis. l. auus neptis, nu. 5. 200

Pactum quando est appositum de lucranda dote etiam haberet locum quando mulier decederet extantib. & relictis liberis. ff. sol. mat. l. sol. mat. nu. 7. 9

Pacta incontinenti apposita creduntur inesse stipulationi. ff. si cer. pet. l. lecta. num. 14. 60

Pactum tertium, si fieret post secundum de non petendo, quid operatur. ff. de pact. l. si vnus. §. pactus nec peteret. nu. 15. 195

Pactum de non petendo, & pactum ècontrario quos operentur effectus. ff. de pact. l si vnus §. pactus ne peteret. nu. 16 & 18. eod.

Pactum de liberando in futurum producit exceptionem in præsenti. ff. de pact. l. si intra. nu. 1. 205

Pactum patris ne petatur à se nec à filia: non prodest filię, quando etiam postea fi hæres patris. ff. de pact. l. si tibi, decem. §. si pactus. nu. 2. 190

Pactum appositum iuxta stipulationem, ita demum informat quando pactum, & stipulatio sunt pro eodem, &c. l. petens ex stipulatione, nu. 6 C. de pact. 86

Pactum de succedendo collatum post mortem, an habeat vim donationis causa mortis ibid. nu. 2. eod.

Pactum factum cum hærede putatiuo, non præiudicat ipsi paciscenti. l. si actionem nu. 1. C. de pact. 84

Pactum appositum iuxta stipulationem ante, vel post, continet idem quod ipsa stipulatio, tunc pactum non vestitur cohærentia stipulationis l. si pacto quo. nu. 3. C. de pact. 78

Pactum de quota litis etiam in procuratore est reprobatum, & talis exceptio repellit eum ab agendo. C. de procurato. l. item. nu. 1. 129

Paciſci non licèt de hæreditate viuentis, sed benè mortui. l. 1. num. 13. C. de pact. 72

Paciſci, vel stipulari alteri nemo potest, nisi sua interſit peculiariter. ff. de pact. quod dictum. nu. 11. 200

Paciſcens ne teneatur de euictione, re tamen euicta tenetur ad restitutionem precij. C. de inof. test. l. si pater puellæ. nu. 4. 170

Pactum quod certo modo disponit de hæreditate viuentis non valet. l. de quæstione. C. de pact. nu. 5. vbi ponit ampliationes. 91

Pactorum quædam sunt realia, & quædam personalia, quæ autem sint illa. ff. de pact. l. iuris gentium. § prætor ait. nu. 8. 185

Pactum incontinenti appositum, quando debeat mouere iudicem ad sententiãdum absque alia partis exceptio. in l. lecta. ff. cer. pet. n. 23. 61

Pactum conditionale, & dilatiuum solutionis incontinenti appositum, an contractum conditionalem faciat. ea. l. nu. 24. & 28. eod.

Pactum qualiter esse debeat, vt informet ead. l. nu 30. eod.

Pactum in contractu fideiussoris appositum, an vestiatur cohærentia contractus ea. l. nu. 31. eod.

Pactum de futura successione quot modis potest fieri. l. de quęstione. nu. 16 C. de pact. 92

Pactum legis commissoriæ est ipso iure nullum, si vero imponatur iuramentum, validatur C. si aduer vendi. Auth. sacra. pube. nu. 35. 136

Quid in pacto de non succedendo. ibi. ver. eo. modo.

Pactum de maiori summa non petenda prodest in minori summa, quæ verè debetur. ff. de pact. l. si vnus §. si cum mihi. nu. 1. 198

Pactum nudum appositum incontinenti etiam iuxta contractum stricti iuris, operatur duos effectus ex parte actoris. ff. si cer. pet. nu 22. 61

Pactum factum inter partes, quòd credatur probationi vnius testis, an valeat. ff. de iureiu. l. admonendi. in repe. nu. 100. 118

Pactum de non petendo à te nec à Titio non prodest Titio, siue sit extraneus, siue filius etiam si postea paciscentis hæres fiat. ff. de pact. l. si tibi decem. §. si pactus. nu 1. & 3. 190

Pactum nudum non producit obligationem efficacem. ff. de pact. l. iuris gentium. §. sed cum nulla. nu. 1. 179

Pactum factum super principali non porrigitur ad appendices. ff. de condi. inde. l. Stichus §. Lucius Titius. nu. 2. 209

Pactum æquum reducit fratres ad æquitatem, quæ seruanda est inter fratres. l. 1. nu. 2. C. de pact. 71

Pactum inter pastorem, & dominum pecorum, vt fœtus inæqualiter diuidantur, valet. l. si pascenda. in prin. nu. 1. C. de pact. 75

Pactum non porrigit effectum suum, nisi ad eum cuius interest. l. ex cõuentione nu. 1. C. de pactis. 76

Pactum initum dolo valet mero, iure sed potest rescindi. l. cùm postea quam. nu. 4. C. de pact. 76

Pactum factum à maiori parte creditorum cum hærede futuro debitoris mortui, de quota à parte debiti remittenda præiudicat alijs creditoribus si in vnum conuenerint, & decretum prætoris interceſſerit. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen. nu. 1. & 2. 186

Pactum factum super futura successione viuentis consentiente eo, de cuius hæreditate agitur, valet rationem assignat. l. de quæstione. nu. 10 C. de pact. 91

Pactum factum cum vno, alij non prodest nec nocet. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nu. 14. 185

Pactum si sit interpositum ex interuallo, non potest agi ex stipulatione. l. petens ex stipulatione. nu. 7. C de pact. 86

Pactum ad hoc, vt valeat, tria requiruntur. ff. de pact. l. iuris gentium §. prætor ait. nu. 1. 184

Pactum de hæreditate viuentis, sicut non valet, ita non valet pactum de illius hæreditate quem credebam mortuum cum adhuc viueret. l. 1. num. 13. C. de pact. 72

pactum quando apponitur, & apparet incontinenti, & sic in eodem instrumento reus non tenetur opponere aliquam exceptionem, quia iudex videt exceptionem facti ex inspectione instrumenti. ff. de leg. 1. l si ita sit scriptum. nu. 25. 44

Pactum factum à marito, quòd soluto matrimonio, & viuente marito hæredes mulieris lucrentur donationem propter nuptias, an valeat. ff. sol. matr. l. sol. matr. num. 9. 9

Pactum si sit factum de dote lucranda, istud pactum habet locum etiã si dos sit promissa. ff. de cond. cau. dat. l. si donatarius §. si quis indebitam. num. 14. 161

Pactum factum inter dominum, & vasallum, quòd dominus non possit priuare vassallum feudo propter fęloniam ab eo committendam, an valeat. l. de quæstione. nu. 18. C. de pact. 92

Pactum nudum vestitur cohærentia traditionis. l. si certis annis. nu. 3. C. de pact. 87

Quando dicatur pactum contra bonos mores, vel pręter. in l. pacta, quę contra. C. de pact. nu. 1. & 3. 74

Pactorum vires quot sint. ead. l. nu. 6. eod.

pactum quòd propria auct. liceat facere vindictam, an valeat. in l. cùm donationis. C. de transact. num. 3. 114

Pactum censetur pars precij. in l. 1. C. de iure emphy. nu. 11. 189

Pactum quòd vnus pro alio teneatur in maleficijs non valet. in l. si quis suo. §. legis autem. C. de inoffi. test. num. 3. 177

Per

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Per pactum, an poſſit tolli quærela. in l. ſi quando. §. illud. C. de. inoffi. teſtamen. num. 1. 178
pactum in vtilitatem tertij, an poſſit eo inuito reuocari. in l. 2. C. de iure emphyt. num. 104. 206
pactum quod non liceat donanti reuocare donationem propter ingratitudinem, non valet in proœmio feudo. nu. 29. 235
pactum quod vaſſallus non cadat à feudo propter feloniam non valet. in proœmio feudo. nu. 29. eod.
pacta quæ quotidie apponuntur in inſtrumentis ſi licita eſt pœnitentia quid operantur. l. ſi conuenerit. num. 36. ff. de iuriſd. omn. iud. 92
pactum de non petendo licet dolo malo debitoris factum, tamen producit exceptionem. ff. de pact. l. tres fratres. nu. 22. 202
pactum circa ſolutionem tributorum valet inter priuatos quo ad eorum præiudicium. ff. de pact. l. inter debitorem. §. pactum. nu. 1. 210
pactum temporale, an tranſeat ad hæredem ipſo iure. ff. de pact. l. inter debitorem. §. de inofficioſo. nu. 2. eod.
pactum eorum qui præſunt collegijs prodeſt, & nocet ipſis collegijs. ff. de pact. l. reſcriptum. §. plerunque. nu. 6. 189
pactum de non petendo, & pactum de non agendo, an differant. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 36. 196
pactum nudum de ſui natura eſt aptum producere replicationem, licet non actionem. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 4. 194
pactum ēt perſonale tranſit in ſingularem ſucceſſorem quo ad ius excipiendi. ff. de pact. l. ſi tibi decem. § pactum conuentum. nu. 1. 191
pactum factum cum prælato putatiuo, non prodeſt neque nocet prælato vero. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. cum poſſeſſor. nume. 1. eod.
pactum ex interuallo appoſitum licet non proſit, vt poſſit peti plus tpe, tñ pactum nudum ex interuallo appoſitum, facit vt poſſit peti plus cauſa. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ſi cum mihi. nu. 5. 198
pactum de certa ſpecie non petenda ſi fiat in obligatione generis perimit obligat. in illa ſpecie tantum. ibi. num. 6. eod.
pactum factum vni, qui ſolus ſucceſſurus ſperabatur, prodeſt alijs pter ſpem ſuccedentib. ff. de pact. l. tale pactum. §. pater. nu. 1. 205
pactum de non petendo à debitore factum cuilibet extraneo parit ſibi vtilē exceptionē doli. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. perſonale. n. 3. 192
pactum perſonale quot modi dicatur. ibi. nu. 1. eod.
pactum de non petendo non tollit ipſo iure actionem. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus. ne peteret. nu. 2. 194
pactum ſecundum non tollit primum ipſo iure. ibid. num. 14. 195
pactum de non petendo ineſt in compromiſſo, & laudo. ff. de pact. l. ſi vnus. num. 5. 193
pactum dicitur eſſe contractus. de pactis. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. numero 5. 196
pactum de non petendo æquiparatur ſolutioni, & acceptilationi. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ſi cum mihi. num. 3. 198
pactum de non petendo, non poteſt ipſo iure tollere, niſi naturalem obligationem. ff. de tranſact. l. & poſt rem. num. 7. 218
pactum merè perſonale, vt conſtituatur, ita quòd perſonam non egrediatur, requiritur, quòd in pacto apponatur dictio taxatiua. ff. de pactis. l. ſi tibi decem. §. in his, qui. nu. 2. 291
pactum prohibitum alienationis, quando habet naturam reſolutiuam contractus, & traditionis, tunc impedit translationem dominij, exēplum. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 93. 168
pactum de non petendo faciens obligatur naturaliter non petere. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. num. 20. 195
pactum de non petendo factum ad tempus, vltra tempus non prodeſt neque reo, neq; fideiuſſori. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ſi cum reo. nu. 1. 193
pactum non debet ſeruari ei, qui non acceptat pactum. l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verbo. oblig. nu. 4. 180
per pactum de non contraueniendo pēnale fit nouatio. eo §. nu. 11. 181
pactum nudum, & promiſſio in quo differant à pollicitatione. in rubr. ff. de pact. de verb. oblig. nu. 8. 2
pactum de iterum inueſtiendo tertium hæredem, an valeat. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. in 2. lect. num. 89. 108
Quid in pacto de renouando locationem finitam. ibidem.
pactum quando continet aliquid quòd aliàs erat debitum ex aliqua pārte iuris, pactum illud dicitur roborari illa lege, & dicitur efficax ad agendum. de leg. 1. l. filiusfam. l. §. diui. nu. 31. 166
pactum an poſſit tollere, vel impedire curſum prēſcriptionis. ff. de leg. j. l. nemo poteſt. nu. 80. & in 2. lect. nu. 108. & 111. 108
pactum ſi ſit factū inter partes, q̄ à ſnīa arbitri liceat appellare, an tale pactum valeat. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 63. 106
pactū an poſſit facere, q̄ à ſnīa arbitri poſſit appellari in caſib. in quib. non oritur actio. de leg. 1. l. nemo pōt. in 2. lect. nu. 70. & 71. eod.
pactum de retrouendendo ſi appoſitum fuerit in venditione rei, talis res dicitur eſſe minoris æſtimationis propter tale pactum. ad Senatuſcon. Treb. l. 1. §. ſi hæres percepto. num. 10. 203
pactum q̄ fundus non tranſeat in Eccleſiam valet. in l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. j. nu. 84. fol. 168. & ibi qñ pactum prohibitiuum alienationis habeat naturam reſolutionis. in d. §. diui. nu. 8. in 1. lect. eod.
pactum factum de non petendo hæredi putatiuo, non prodeſt vero hę-
redi. l. actionem. num 3. & 4. C. de pact. 85
Pactum factum inter debitores non præiudicat creditoribus. l. debitorum pactionibus. num. 1. C. de pact. eod.
pactum de ſuccedendo non valet, nec vllam producit obligationem. l. pactum, quod dotali. in prin. nu. 1. C. de pact. 79
Quid ſi iuramentum interuenerit, ibid. nume. 2. limita regulam huius text. vt num. 3. ibidem. eod.
pacta inita inter aliquos de hæreditate viuentis, an & quando valeant. l. de quæſtione. nu. 5. C. de pact. 91
pactum factum eſt inter duos, quod vnus alterum hęredē faceret, vnus pro ſua parte impleuit, an moriente illo, qui pro ſua parte impleuit hæraditas pertineat ad eum. in l. licèt. nu. 5. C. de pact. 81
pactum de retrouendendo, qñ dicatur vſurarium, vel non, de quo iudex ſecularis non poteſt cognoſcere. C. de iud. l. quoties. nu. 7. & 8. 143
pactum qñ factum eſt de retrouendendo fundum, ea quæ ſunt percepta ex dicto fundo poſt factam oblationem debēt reſtitui volenti retro emere. ff. de verbo. oblig. l. qui Romę. num. 23. 174
pactum legis commiſſoriæ dicitur quando à principio agitur, quòd ſi quantitas mutuata non ſoluatur certo tempore creditor habeat pignus inſolidum. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. num. 25. 174
pactum tale promitto, rñdere vbiq; locorum, præterquam in curia Romana, vbi nolo conueniri poſſe, valet. de leg. j. l. nemo pōt. n. 86. 103
pactum nudum appoſitum iuxta contractum, quando continet pœnam non veſtitur, vt competat ad pœnam. ff. de verbor. obliga. l. ſtipulationum. §. Cato. nu. 28. 30
pactum creditoris factum cum debitore, quòd ipſe percipiat fructus prædij pignorati pro vſuris, & debitor ſoluit ante fructus collectos, qualiter diuidentur fructus. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. nu. 21. 174
pactum appoſitum incontinenti non operatur ipſo iure. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. qui ita ſtipulatur el 1. num. 6. 99
pactum legis commiſſoriæ in pignoribus eſt reprobatum. ff. de verbo. oblig. l. ſi ita quis promiſſerit. §. Scia cauit. nu. 15. 219
pactum de non petendo vnam ex reb. alternatiuè debitis porrigitur ad aliā, & p̄iudicat in vtroq;. ff. de verb. obl. l. ſi qs ita ſtipulatus. n. 8. 156
pactum cum producat exceptionem non refert, an apponatur incontinenti an ex interuallo, eſt tamen differentia in alio, vt ibi videre poteris. l. in bonę fidei. nu. 1. & ſeq. C. de pact. 78
pactum nudum qnando tendit ad actionem, cum non poſſit prodeſſe ad actionem non proderit ad exceptionem. ibid. num. 4. eod.
pactum quantumcunque nudum, ſufficit ad replicandum contra præcedens pactum. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. nu. 26. 174
pacta incontinenti appoſita in contractibus bonæ fidei, quemadmodum informant contractum, ita etiam quando apponuntur iuxta ſtipulationem. l. petens ex ſtipulatione. nu. 13. C. de pact. 86
pactum de non luendo pignus, an valeat in l. qui Romæ. ff. de verbor. obligationib. & ibi quod eſt potius alienatio, quam obligatio. numero 27. 174
pactum de lucranda dote in caſu mortis, an porrigatur ſi ingrediatur religionem. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſthu. nu. 26. & 27. ibi multa. de pactis dotalibus. 209
An valeant pactum, quod vxore ſuperuiuente hæredes mariti lucrentur dotem. in l. 2. ff. ſolut. matr. num. 8. & ibi an valeat pactum, quod vir non teneatur, niſi de lata culpa. ead. l. 2. nu. 35. 11
pactum nudum reſolutiuum contractus, veſtitur ab ipſo contractu. l. petens ex ſtipulatione. nu. 14 C. de pact. 86
pactum nudum veſtitur cohærentia contractus conditionalis. l. petens. num. 21. C. de pact. 87
pactum ſi ſemel ſit veſtitum cohærentia contractus, quamuis poſteà contractus tollatur ipſo iure per acceptilationem, remanet tamen pactum veſtitum. ibid. num. 22. eod.
pactum negatiuum de non ſuccedendo non valet l. pactum, quod dotali. num. 4. fol. 79. C. de pact. & in l. petens. eod. tit. nu. 2. & 3. vbi ponit, an tale pactum firmetur iuramento. 85
pactum omne, an debeat producere actionem. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quinimo. nu. 18. 183
pactum quando dicatur incontinenti appoſitum. ibid. nu. 23. eod.
pactum nudum nunquid de iure ciuili veſtiatur iuramento. ff. de iure iuran. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. num. 17. 85
pactum iuramento confirmatum, & ſtatutum ſimplex procedunt à pari potentia. ff. qui ſatiſda. cog. l. qui iurato. nu. 5. 142
pactum in dubio præſumitur reale. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nume. 20. 185
¶ Paganus teſtans ad pias cauſas poteſt directò ſubſtituere poſt aditam hæreditatem. ff. de vulg. & pupil. ſubſtitu. l. Centurio. nu. 1. 123
paganus ſuccedit pupillo ex ſubſtitutione. l. moribus. ff. de vulg. & pupilla. nume. 18. 105
pagani ex teſtamento militis non poſſunt aliquid capere. ff. de re iudi. l. miles. num. 13. 151
pagani nolentes recipere ſtipen. vel doct. an poſtea petere poſſint. l. prætor ait. §. ſi aliquando. nu. 3. ff. de nou. oper. nunc. 46
paganus ſi ſubſtituat filio compendioſè per verbum cōe, ſubſtituo,

Source : BIU Cujas

si contingat filium mori in pupillari ætate, substitutus admittitur ex pupillari directa, post pubertatem autem habet locum fideicommissaria substitutio. C. de impub. & alijs subst. l. precib. n. 15. 16. & 17. 146

Paganus, & sic quilibet, qui non sit miles non potest directò substituere alicui etiam filio maiori 14. annis, nec alicui post aditam hæreditatem ff. de vulg. & pup. substi. l. Centurio. nu. 1. 123

paganus potest substituere directò filiæ post pubertatē extantib. masculis, vigore familiæ disponentis, & filiæ teneantur seruare omnia disposita à parte in testamento. in l. Centurio. ff. de vulg. & pup. n. 27. 125

¶ Palam, & dicatur, in l. si fundus. ff. solu. matr. nu. 2. 28

¶ Papa si mandat, quod fiat iustititia, quid sit dictum. ff. de iust. & iure. l. iustitia. nume. 4. 19

papa si appellatione remota communicat plures articulos, an intelligatur remouisse appellationem de omnibus articulis. l. si ita sit scriptum. ff. de leg. 1. nu. 10. 43

papa in beneficialibus potest quem priuare pro libito voluntatis. ff. de pact. l. si reus. num. 17. 213

papa potest disponere Episcopum, & episcopatu priuare eum sine causa. ff. de pact l. si reus. nu. 18. eod.

papa concessit dignitatem in genere in Ecclesia Bononien. postmodū per secundas literas ademit archidiaconatum, an per hoc videantur reuocatæ primæ literæ, an tantum restrictæ. ff. de leg. 1. l. si mihi, & tibi. § in legatis. el 2. numero. 14. 42

papa si consueuit in inuestituris quas facit rectoribus temporalibus locorū Ecclesiæ concedere iurisdictionem mortis, seu vltimi supplicij, & publicationis bonorum, ista duo veniunt vbi etiam non fuerūt expressa per Papam. ff. de rebus cred. l. certi condictio. §. si nummos. num. 16. fol. 25. & in l. vt liberis. C. de colla. nu. 10. 65

papa si concedat aliquid motu proprio, non intelligitur concedere aliter quam sit consuetum scribi. ff. de reb. credit. l. certi condictio. §. si nummos. nu. 8. 25

papa si cogat Episcopum inuitum sine culpa episcopatui renuntiare, debet ei prouidere de bono cambio. l. Barbarius. nume. 42. de offic. præto. 43

papa in beneficialibus, habet plenam, & liberam potestatem. l. Barbarius. num. 43. de offic. præto. eod.

papa, & Imperator possunt concedere Regib. nostris, regna quæ iam fuerant nostra, quæ tenentur per saracenos. de lega. 1. l. id quod nume. 13. 27

papa, an submittat se iudicio confessoris sui. l. est receptum. num. 2. ff. de iurisd. omn. iud. 88

papa vel princeps, an possit derogare sententiæ, quæ transiuit in rem iudicatam, l. causas vel lites. nu. 6. C. de transact. 104

papa si fuerit electus simoniacè, an possit contra eius electionem opponi de simonia. l. Barbarius. nu. 16. de offic. præto. 42

papa pōt facere laicos suos delegatos, & eis cōmittere aliquas particulares causas clericorum. l. est receptum. ff. de iurisd. om. iud. nu. 4. 88

Papa & Imperator, quòd possint se subijcere iurisdictioni inferioris, intelligitur ex honestate non ex necessitate. ibid. nu. 5. eod.

papa si subscribat supplicationi per verbū fiat, in qua supplicatione cōtinentur plura, videtur omnia concessisse contenta in d. supplicatione. l. 1. C. de diuer. rescrip. nu. 6. & 7. 57

papa quando diceret per te ipsum personaliter cognoscas, quid hoc importat. l quæcunque. num 30. de offic. eius cui. 54

Et quid si dicat causam terminandam, &c. quid importet. in l. Gallus. §. idem credendum. de lib. & posthu. num. 11. 206

papæ electio vtrum remaneat in solo cardinali, si alij receserunt. in l. si gregè. ff. de leg. 1. nu 14. 50

papa an intelligatur tollere ius alteri quæsitum. in l. si mihi, & tibi. ff. de leg 1. in § in legatis. in 2 lect. nu. 16. fol 42. si dispensat. in l. venia. C. de in ius voc. n. 10. fol. 70. & quid si dicat non obstante collatione alteri facta. in l. apertissimi. C. de iud. nu. 24. 159

papa in collationibus beneficiorum habet plenitudinem potestatis. in l. quoties. C. de rei vendi. nu. 13. 182

papa si scribat alicui tanquam prælato, ille non est verus prælatus, nihilominus istud præceptum, seu mandatum astringit, & obligat verum prælatum. ff. de condi. indeb. l. si vrbana. num. 11. 201

papa & Imperator possunt secundum conscientiam iudicare. ff. de in lit. iuran. l. siue nostrum. nu. 9. 145

papa si mādat monachis, vt aliquē recipiant, possunt nihilominus eidem opponere defectus, vel crimina. l. puniri. C. si contra ius, vel vtil. public. nu. 4. 55

papæ creditur deponenti de facto proprio. ff. de iurciuran. l. admonendi. in repe. nu. 191. vbi ponit an & quando standum sit. fol. 127. & in l. nec is. ff. de acquir. hæred. num. 14. 77

papa si mandat capitulo, & recipiant Titium. sup. numerū iuratū, si eum recipiant, an sint periuri. l. vbi pactum. nu. 4 C. de transact. 116

papa & princeps sicut possunt committere causam remota appellatione, ita possunt committere causam remota recusatione iudicis suspecti. C. de iud. l. apertissimi. num. 17. 158

papa si conferat beneficium consanguineo caro, & sanguis reuelat sibi non spiritus. ff. de pact. l. si tibi decem. §. si pactus. nu. 6. 190

papa si in suo rescripto delegatorio dicat, cognoscas super iure, & habet Titius in tali re, etiam de sola possessione per nomen iuris, intelligitur de legata causa solius possessionis. ff. de acq. poss. l. 1. nu. 32. 53

Papa dicitur pontifex, quasi ferens pontem ad vehendum subditos ad viam exemplo vitæ, & doctrinæ, & tamē negatiuè si non facit, quia fortè malus, tamen est pontifex. ibid. nu. 25. 52

papa si conferat Ecclesiam illi, vel illi, vterq; habebit eam, quia alternatiua ponitur inter personas honoratas. ff. de leg. 1. l. si ex toto. §. si ita. scriptum. num. 14. 25

Quid in tutela, an alternatiua resoluatur in coniunctam. de leg. 1. l. si ex toto. §. si ita scriptum. nu. 15. eod.

papa si reseruauit omnia beneficia alicuius ciuitatis, vel diœcesis exceptis illis, quæ pertinent ad collationem Episcopi, in hac exceptione continentur beneficia, quæ sunt communia cum Episcopo, &c. de legat. 1. l. serui electione. §. Labeo. nu. 31. 19

papa si committit causam pluribus de legatis, cum clausula, quòd omnes, vel alter eorum expediat, vel si fiat compromissum cum dicta clausula, an vnus eorum poterit expedire. de leg. 1. l. si fundum sub conditione. §. his verbis. nu. 4. 139

papa an possit concedere cardinali, & possit testari de bonis acquisitis in cardinalatu. C. de inof. testa. l. si quando talis. nu. 2. fol. 178. & an in testam. cardinalis conditio de antiquo præsumatur, & præcesserit licentia papæ. in l. qui in aliena. ff. de acq. hæred. nu. 47. 62

papa si delegat causas existentibus in dignitate, sufficit, quod tempore commissionis sint in aliqua dignitate, licet postea priuentur eadem. C. de institu. & substi. sub condi. fact. l. si quis. nu. 3. 136

papa si confert alicui beneficium ecclesiasticum, cum clausula non obstante collatione alteri facta, intelligitur de inualida. ff. de constit. princip. l. beneficium. nu. 21. 30

papa, & Imperator non possent statuere, quòd plenè credatur dicto vnius in præiudicium alterius. ff. de iureiur. l. admo. in rep. n. 191. 127

papa est ordinarius omnium, item est pater patrum, & concurrit cum omni prælato in iurisdictione. ff. de verb. oblig. §. Seia. l. qui Romæ. num. 15. 184

papa habet iurisdictionem non per viam cumulationis, quia sic esset collega, nec habet parem, sicut mare non augetur, neque minuitur per concursum fluminum. ibid. nu. 16. eod.

papa si scribat prouideri alicui de beneficio in tali Ecclesia, cum clausula si pro alijs non scripserit, etiam si pro vno solo scripsit, adimpleta est illa pluralitas propter odiositatem literarum. ff. de lib. & posth. l. Gallus. § quid si is. nu. 7. & seq. 215

papa si scribit contra ius, vel irrationabile debet expectari secunda iussio. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. in 2. lectu. nume. 32. fol. 8. & in l. puniri. C. si contra ius, vel vtil. publ. num. 4. 55

papa si contulit beneficium, & postea det alteri, tenetur mihi prouidere de æquè idoneo. l. omnes. C. si contra ius, vel vtil. publi. nu. 3. fol. 56. & in l. quoties. C. de rei vend. num. 13. fol 182. & in l. Barbarius. de offic præt. nu. 41. fol. 43. & in l. si reus. ff. de pact. nu. 14. 213

Quid de episcopatu. in d. l. quoties. nu. 13. 182

papa concessit monacho, quod possit audire leges per triennium, an intelligatur de triennio continuo, an tempora possint iungi. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus essem. 14. nu. 17. 47

papa non potest subijcere clericos sæcularibus iudicib. l. est receptum. num. 3. ff. de iurisd. omn. iud. 88

papa appellat se Episcopum, & seruum seruorum. in cap. 1. qui feudum dare possunt. num. 4. 244

papa à nullo dependet, & an peccet alienando amicis. ibid. nu. 15. fol. 245. & in l. duo iudices. ff. de re iud. num. 11. 173

papa quando donat, vel subijcit aliquam Ecclesiam pleno iure intelligitur eam donare quantum ad spiritualia, & temporalia. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. 126. §. Titius. num. 6. 196

papa qui concessit primatibus Germaniæ potestatem eligendi Imperatorem non posset eos priuare potestate eligendi. ff. de condi. caus. dat. l. si pecuniam. num. 15. 155

papa an possit sibi in vita eligere successorem. C. qui testa. face. possi. in rubr. nume. 2. 84

papa vel princeps si mandat per rescriptum, quod fiat iustitia, quid importent talia verba. l. causas, vel lites. nu. 7. C. de transact. 104

papa vel princeps, quando committunt causam appellatione remota, intelligitur de friuola. C. de iud. l. apertissimi. nu. 17. 158

Quid si papa iubet aliquid fieri cessante omni mora, & excusatione, intelligitur de iniusta. ibid. eod.

Quid si Papa mandat immutari quicquid à certo tempore fuit attentatum. intelligitur de attentatione iniusta non de attentatione legitime facta. ibid. eod.

papa quando mittit commissionem alicui adiecta clausula, si tibi constiterit, vel si ita compereris, an sint citandi illi de quorum præiudicio agitur. C. vnde legit. l. certum est. num. 19. 43

papam vel principē apparet ex tenore rescripti habuisse notitiā facti, & et impedimenti resultantis ex iure in datione iuris iniqui. l. si qs iniquum,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

quum.nu.4.ff.quod quiſque iuris. 97
Papa ſi dicat in literis ſuis, ſi qua præbenda nunc vacat, nec adijciatur de vacatura, tamen venit etiam vacatura. ff. de lega. 1.§.ſi quis ita.l. qui filiabus.nu.3. 48
papa ſi mandat alicui quod prouideat alicui de beneficio ſi eſt idoneus, an ille cui mandatur poſſit extra iudicium ſe informare de idoneitate, & an ſit opus aliquem citare ad ſciendum ſi eſt idoneus. C. vnde legi.l.certum eſt.nu.11. 42
papa qualem habet poteſtatem, & quæ ſint ſoli papę reſeruata.l.reſcripta.nu.4 C.de preci.Impe.offe. 50
papa ſi ſemel delegauit cauſam extra curiam Romanam,licèt delegatio non habuerit effectum, ſi delegatus mortuus eſt, tamen quia ſemel extra curiam delegata eſt, poterit ordinarius de illa cauſa cognſcere. C.de fideicom.l.voluntas.nu.13. 202
papa vel princeps ſi in reſcripto derogauit omnibus ſtatutis, videtur etiam derogaſſe iuri cõmuni.ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.nu.4.14
papa quod approbat, & nos approbare eſt neceſſe. C. de teſta. mili.l.& militibus.nu.2. 83
papa an poteſt infeudare caſtra, vel ciuitates ſine conſilio cardinalium, in præmio feudorum nu 81 cum ſeq. fol.240.& in c.1. qui feudum dare poſſunt. num. 5.cum ſeq fol. 244. & in l.placet. num.9. C. de. ſacroſ. eccle.fol. 17. & an poſſit expedire negotia ardua ſine cardinalibus ibi.nu.10. eod.
papa ſi conceſſit beneficium vnius ſummæ, & valeant plus, ſed computata expenſa non, an valeat.l.non amplius. ff.de leg.1.num.4. 52
Si papa mandat prouideri alicui de beneficio vnius ſummæ, non poteſt etiam illo conſentiente prouideri de minori ſumma. l.legato generaliter.ff.de leg.1.nu.2. 70
An emphyteuſis Papæ tranſeat ad extraneos hæredes.l.apud Iulianum. §.ſi quis alicui.ff.de leg.1. nu 9. 75
papatus quæſtio, an poſſit ſorte dirimi. in l.huiuſmodi. §. ſi is cui. ff.de leg.1.num.15. 153
papa vel princeps ſi opponat clauſulam per ſe cognoſcat, an operetur, quod clauſam delegare non poſſit.ff.de acquiren.poſſ.l.1. §.adipiſcimur.num.2. 57
papa poteſt dare monacho licentiam teſtandi. Authen. ingreſſi nu.11. C.de ſacroſ. Eccleſ. fol.20. Et an poſſit dare licentiam monacho, vt ducat vxorem. ibid.nu.12.fol.eo. vel ad tempus.in l.1.ff.de adop.nu. 5.fol.36.& in l.ſi.C.de tranſact. num.3.& 2. 120
papa ſi mandat extraneo, vt alicui conferat præbendã in tali Eccleſia, & antequam conferatur ordinetur aliquis collator ordinarius in eadem Eccleſia, an extinguatur poteſtas extraneo conceſſa, cum non duret eadem cauſa Eccleſiæ, ſi ex noxal.cauſ.aga.l.1. nu.3. 143
papa nunquid poſſit diſpenſare ſuper vſuris exigendis per Iudæos. l. cunct.popul.C.de ſum.Trin. num.54. 5
papa de ordinaria ptãte non poteſt relaxare iuramentũ ſponte, & licitè preſtitum,niſi ex cauſa.ff.qui ſatiſd cog.l.qui iurato.nu.25 142
papa qñ ſtatuit, q̃ conſtitutio iuris poſitiui habeatur pro infecta, tunc tollit omnes effectus.ff.de acqu.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori. nu.2. 59
papa quando in reſcripto dicit, quòd tenor obſtantium pro expreſſo habeatur, & pro ſcripto, tunc nulla obſtantia officient reſcripto. ff.ſi quis cau.l.ſed & ſi quis §.quæſitum.nu 4. 150
papa ſi mandat alicui conferri beneficium ſi eſt idoneus, tale mandatum non eſt conditionale.l.hæc verba.de leg.1. num.14. 11
papa ſi prouidit alicui de beneficio, quod duxerit acceptandum in tali prouincia, vel diœceſi, & acceptet vnum antequam vacet, an teneat acceptatio.ff.de acquri.hær.l.qui.nu.8. 72
papa poteſt infeudare nedum ea quæ ſunt apoſtolatus, imò ea quæ ſunt omnium eccleſiarum.C.qui feud.dar.poſſ.nu.5. 144
papa ſi mandat prouideri de beneficio in diœceſi Bononien. B.ſcholari Bononien.& ille B. ſit Paduanus ſtudens Bononiæ, an per hoc vitiet reſcriptum.C.de teſt.l ſi in nomine.nu.1. 97
Quid ſi erretur in nomine regionis, vel confinis, vel in patria,aut parochia.ibid.num.3. 98
Quid ſit teſtator apponat nomen, & nomen officij& in altero errat ibidem. num 4. eod.
papa ſuis manibus debet conſecrare Imperatorem, & ei coronam imponere.ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.nu 377. 136
papa potuit concedere regnum Hieruſalem Regi Carolo, & eius ſucceſſoribus rationem ſubiungit.ff.de legat.1.l.id quod. num.12. 27
Papa, vel Imperator non poteſt dare fidem ſcripturæ non authenticæ in præiudicium alterius partis.ff.de lib.& poſthu.l.Gallus.num.18.& ibi an poſſit tollere citationem. 199
papa interdicens omnes terras alicuius Regis vtrum intelligatur interdicere adhærentes eius in rubr. de oper.nou.nunc nu.8 3
papa ſi diſpenſat quem ad duo beneficia curata, an trahatur retro ad conualidandum beneficia iam obtenta. l quominus. ff. de flumin. num 130 & 131.an comprehendatur præbenda, quæ vacabat tempore datę.ibid. 191
papa mandat, vt aliquem excommunicet, an poſſit abſoluere. in l.quę condemnare. ff.de re iud.nu.6. 142
Papa & Imperator licet non ſint doct.poſſunt tñ ſolo verbo Doctorem creare ſine alia ſolennitate.ff.de acqui.hær.l.qui in aliena. nu.33. 60
papa, vel princeps, quando mandat aliquid fieri de plenitudine poteſtatis,nihil reſiſtit.C.de iud.l.apertiſſimi.nu.19. 158
¶Papinianus,& Vlpianus Iuriſconſulti quo tempore fuerunt.C.de inſtit.& ſubſtit.ſub condit.fact.l.cum quidam num.1. 138
¶Paratus facere eſt proximus faciendi. l. prętor ait. §.deinde. nu.3.ff.de nou.oper.nunc. 45
¶Paraphernalia bona ad hoc, vt dicantur paraphernalia, requiritur, quòd adminiſtratio ſit conceſſa per vxorem marito expreſsè, aut tacitè tradendo inſtrumenta.in l.maritus. C.de procur.nu.11. 131
paraphernalia bona poſſunt à marito repeti per vxorem etiam conſtante matrimo quæ bona non gaudent priuilegijs dotis,niſi in vno caſu. ibi.num.13. eod.
paraphernalium bonorum reſtitutionem.ſol. matrimo.tenentur hæredes mariti facere etiam fructuum extantium.ibid.num fi in fin. eod.
paraphernalia bona cenſentur bona hæreditaria delata vxori conſtante matri. ſi vxore ſciente, & patiente per multos annos maritus ea adniſtrauit.ibidem eod. numero.
¶Parendum cui potius ſit,vel parenti,vel patriæ. de iuſtit.& iure.§.huius ſtudij.in l iuri operam daturum. nu.13. 5
¶Parentes poſſunt contrahere ſponſalia pro filijs ſuis. ff.de verbor.oblig.l.Titia.num.3. 213
parentela vna,vel familia, an poſſint inducere inter ſe conſuetudinem, ſicut habere certam conſuetudinem teſtandi, vel circa modum ſuccedendi.ff.de leg.1.l ſi quis filio.§.ſi parti.num 4. 59
parentes nõ poſſunt præterire, vel exhæredare filios niſi expreſſa vna de cauſis, hæc eſt regula huius legis,q̃ limitat octo modis.vt p hoc ordinem notabiliter habetur.C.de lib.pręt.Auth non licet.num.10. 153
parentis appellationi venit etiam pater naturalis. ff. de in ius voc. l. in vocare § prætor ait.nu.10. 110
parentum appellatione, an veniat auus, & proauus. ff.de lib.& poſthu. l.Gallus.§.quid ſi is. nu.23. 216
parentes propriè intelliguntur vſq; ad tritauũ, a tritauo.ſup. propriè ſint maiores.ff.de in ius voc.l.in ius vocare.§.prętor ait.num.2. 110
parentum appellatione veniunt parentes in infinitum. ff.de in ius voc. l.in ius vocari §.prętor ait.nu.1. eod.
parentum appellatione veniunt parentes vtrioſq; ſexus. ff.de in ius voc. l.in ius vocari.§.prætor ait.nu.8. eod.
Et an teſtes tales debeant eſſe rogati.in l.hac conſultiſſima §.ex imperfecto.C.de teſta.nu.7. 107
¶Paria ſunt aliquid non eſſe, vel eſſe, & non apparere. ff.de leg. 1.l Titiæ textores.nu.3. 69
paria ſunt aliquid eſſe expreſſum per ſe, vel per relationem ad aliud.l. ait. prætor.§.ſi iudex ff.de re iud nu.3. 149
paria ſunt conſentire actum facienti,vel actum facere.in l.tũc autem.ff. de re iudicata. numero 2. 180
Paria ſunt vel locum eſſe exemptum, vel eſſe extra territorium. l. extra territorium.num.5.ff de iurisdict.omn.iud. 94
paria ſunt aliquid non eſſe factum, vel non idoneè. ff.qui ſatiſda. cog l. quoties. num.3. 131
paria ſunt amittere vitam, & perdere ſtatum. in l.Titia. ff. de verbor. obliga. nume. 13. 20
paria ſunt quòd quis non ſit ſoluendo, vel de facili exigi non poſſit. in l.pro hærede. §.1.ff.de acq.hær.nu.20. 85
paria ſunt ab initio cauſam legati fuiſſe nullam, vel validam, & poſteà reduci ad nullitatem. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de legatis primo.nume.16. 133
¶Pars iurans ſuper dominio, an debeat rationem dicti ſui aſſignare. ff. de iureiur.l.ſi is qui temporali.§.ſi petitor.num.1. 80
pars expulſa de ciuitate, an poſſit creare ſyndicum, qui dicitur procurator vniuerſitatis.ff de leg.1. l.ſi quis filio.§.ſi parti.nu.2. 58
pars incerta nec tradi, nec vſucapi poteſt.ff.de leg.1. l.ſi ſic legatum.§.ſi mihi.num.17. 133
pars ſi produxit vnam ſcripturam pluribus vicibus, an poſſit vti vtraque productione.l.cum procurator.§.ſi dominus. num.17. ff.de noui oper.nunc. 37
pars etiam dicitur ſine qua totum conſiſtere poteſt, exemplum ponit. in rubr.de leg.1.nume.10. 3
pars ſubiectiua, ſeu prædicatiua dicitur illa,quæ ſubeſt generi, & prædicatur de ſuo genere.ſuper rubr.de leg.1.nu.6. 2
pars quando eſt præſens in iudicio non debet ſibi dari terminus ad capiendam copiam actorum, ſicut ſi eſſet abſens..is apud quem.nume. 13. C.de edendo. 61
partis appellatione quando contineatur dimidia, & quando etiam minima.ff.de leg.1.l.cætera. §.ſed & ſi quis ad opus.nu.17.fol.80 & in l. 1.C.de pact. nume.7. 71
partem vt quis faciat alteri non requiritur,quod eodem iure ad partem admittatur, ſed ſufficit, quòd alio iure diuerſo eandem partem habere, vel retinere poſſit. ff.de legat.1.l.huiuſmodi. §.ſi Titio, & Mevio.nu.2. 148

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Partes petitoris dicitur ille ſuſtinere, qui habet probare de iure ſuo. l. ſi prius. nume. 13. ff. de noui oper. nunc. 38

partes ſi promittant antequâ feratur ſnia ſe ſatis facturas iudicatis, vel ſtare ſententiæ qualiſcunque erit, intelliguntur renuntiaſſe appellationi futuræ. ff. de pact. l. tale pactum. § qui prouocauit. num. 7. 205

partes ſi diſcordant in electione arbitrorum, iudex eligit. C. de iudic. l. cum ſpecialis num. 7. ſed quid ſi diſcordant in forma puncti mittendi ad conſultorem, an iudex formabit. ibidem. 161

partes ſi diſcordant in electione conſultoris, debet iudex eligere. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum. num. 2. 87

partes quando conueniunt celebrare contractum ad conſilium ſapientis, poteſt conſultor ordinare, quòd in contractu pœna apponatur. ff. de tranſact. l. pacto conuento. nu. 1. 243

partes an poſſint communi conſenſu litigare coram iudice non ſuo, ſine licentia ſui iudicis. ff. de noui oper. nunciatio. l. 1. §. & poſt operis. nume. 11. 11

partes quando ſunt in concordia, iudex nihil habet facere. ff. de tranſactionib. l. cùm hi. nume. 4. 218

partes fiunt inter coniunctos ab initio, & qui admittitur ad partem, etiam ex ſola æquitate facit partem. ff. de legat. 1. l. planè. §. ſi coniunctim. num. 1. 64

partes ſi ſunt concordes in cauſa, prætor debet concordiam approbare. l. 1. §. & poſt. nu. 1. ff. de nou. oper. nunc. 10

pars vna quando renuntiat allegationibus, debet iudex alij parti ſtatuere terminum iuxta formam. C. de iud. Auth. iubemus. nu. 1. 146

pars ſi iurauerit enormiter, poteſt peti reductio ad arbitrium boni viri. ff de iureiur. num. 1. l. admonendi. 107

pars nunquid habeat de neceſſitate petere, ꝙ iuramentũ ſibi deferatur, an verò poſſit iudex ex officio ſuo etiam parte non petente illud deferre. ff. iureiur. l. admo. in repe. nu. 3 i 6. 137

pars citata à iudice incompetenti, ſi comparauit, & ante omnia oppoſuit de incompetentia, an requiratur, ꝙ ante omnia pronunciet ſuper tali except. declarando ſe eſſe iudicem competentem. ff. ſi quis in ius voca. l. ex quacunque cauſa. num. 45. 119

pars ſi timet probabiliter offendi, poteſt implorare officium iudicis, vt ſibi prouideatur. l. ſi ſuper poſſeſſione. nu. 8. C. de tranſact. 101

pars vbicunq; non obtemperat iudici contumaciter, & doloſè ille cõtemptus in omni materia reddit actionem arbitrariam, & facit, ꝙ iudex contra naturam actionis poſſit deferre iuramentum in litem de affectione. ff. de in litem iuran. l. in actionibus. nu. 9. 147

partes aſcriptæ in inſtitutione, intelliguntur repetitæ in ſubſtitutione. ff. de vulg. & pupill. ſubſti. l. ſi quis. §. ſi ſuo teſtamento. num. 2. 132

pars vna ſi per ſubterfugia protrahat cauſam, an inſtantia litis currat alteri parti. C. de iudic. l. properandum. poſt num. 2. 148

pars minuſcula intelligitur pro quarta, & ibi quid ſignificet de ſtirpe ſua. C. de inoffic. teſta. l. ſi quis ſuo. num. 2. 177

partes non poſſunt regulariter renuntiare in his, quæ ſunt de ſubſtantia iudicij ff. de re iudic. l. ſi conuenerit. num. 6. 171

partes ſi faciant compromiſſum in Titium de iuſtitia, & iure, & veritate, an poterit arbitrator iudicare ſecundum conſcientiam abſque legibus. ff. de iuſt. & iur. l. iuſtitia. num. 2. 19

partes opponendo conditionem ſtipulationi voluerunt inſpici tps euenientis conditionis. ff. de verb. oblig. l. exiſtimo. nu. 2. 148

partes quando rogarunt aliquos, vt eſſent teſtes in contractu adeò cenſetur eorum fidem approbaſſe, quòd non poſſunt ei opponere, quòd ſint infames. ff. de fer. l. 1. num. 13. 158

pars ſi non opponat excep. pacti dilatorij ab initio interpoſitum, iudex debet condemnare reum ad ſoluendum tempore debito, & non ſtatim. ff. de verb. oblig. l. eum. §. qui ita ſtipulatur. el 1. nu. 12 100

partis nomen ſimpliciter poſitum, ſeu prolatum etiam à teſtatore intelligitur de dimidia. de leg. 1. l. planè. §. ſi ita Titio num. 11. fol. 67. & in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de nou. oper. nunc. num. 2. fol. 24. niſi adijciatur aliqua dictio, quæ poſſit verificari in qualibet minima parte, vt in l. qui filiabus. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. nu. 8. fol. 48. & in l. Gallus. §. in omnibus. ff. de lib. & poſthum. num. 4. 222

partis appellatione quandoque totum continetur. C. de hæred. inſtitu. l. ſi pater tuus. nu. 5. fol. 119. ꝙ intellige ſecundum ſubiectam materiam, vt in l. & ſi poſt tres. ff. ſi quis cautio. nu. 5. 152

partes ſi diſcordant in eligendo conſultorem, iudex eligit. ſimiliter ſi partes diſcordant, vide hic multa alia ſimilia per ordinem. C. de iud. l. cum ſpecialis. nume. 6. 160

pars ciuitatis ſi aliqua ſit expulſa, an alia quæ remanſit in ciuitate poſſit facere ſtatuta. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 40. 18

partes debent expreſsè proteſtari, quando ſtat per iudicem, quod cauſa non finitur intra triennium. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem vtraque. nume. 3. 152

parti vni. quod datur, datur etiam alteri. l. ſi arrogator. nume. 54. ff. de adoptionibus. 40

pars licet conſentiat publicationi teſtiũ ab aduerſa parte productorũ, tñ tales teſtes ſi non fuiſſent ritè, & rectè recepti, talis conſenſus nihil operatur. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alien. iuris. l. patre furioſo. nu-

mero 25. 33

Pars ſi negat ſententiam fuiſſe latam, præiudicat ſibi quaſi tacitè renuntiando. l. is apud quem. num. 10. C. de eden. 61

pars mitior tenenda eſt, quando in pœnalibus ſumus in dubijs. l. ſi quis iniquum. §. hæc pœna. num. 2. quod quiſque iuris. 99

pars quæ tenetur edere inſtrumentum ſi non velit producere, iudex poteſt pronuntiare, quod tali inſtrumẽto in perpetuum fides non adhibeatur ff. de eden. l. 1. §. edenda. num. 2. 166

pars ſi ſit præſens in iudicio ob aliam cauſam, tamen non eſt vltra citanda. ff. de in ius voc. l. 1. num. 9. 109

pars præſens in iudicio, an debeat certificari per iudicem in actu, qui debet fieri. ff. de in ius voc. l. 1. num. 14. eod.

partes ſi citantur coram iudice non ſuo, & nihil opponant, valebit proceſſus. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunque cauſa. nume. 39. 119

partes ſi ſe referant ad conſuetudinem ſimpliciter, conſuetudo autem ſit multiplex, intelliguntur ſe referre ad eam, quę derogat. i. ad poſteriorem. l. præſcriptione. nu. 20. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. 54

pars ſi in eius fauorem præſtitum eſt iuramentum habet vim apoſtolici in remittendo. ff. qui ſatiſd cog. l. qui iurato. nu. 24. 142

partium prę ſentia data, etiam inuitis eis poteſt ferri quæcunque ſnia ſine citatione. l. nec quicquam. nu. 26 de offi. procon. & lega. 46

pars poteſt petere, vt res de qua litigatur exhibeatur in iudicio ad hoc, vt teſtes poſſint eam cognoſcere, & videre, & ſi pars noluerit exhibere quid iuris. ff. ſi ex noxa. cauſ. aga. l. 1. nu. 8. 143

partes an poſſit expreſſo conſenſu conuenire, vt ſtetur priuatæ ſcripturæ vnius. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. nu. 2. 71

pars aliqua ſi renuntiauerit teſtibus, vel inſtrumentis, nihilominus poteſt, & teſtes, & inſtrumenta producere, & intellige extra iudicium, limita niſi interueniat iuramentum. num. 5. eod.

Quid ſi renuncietur in iudicio teſtibus, vel inſtrumentis. ibid. eod.

pars ſi renuntiauit productioni teſtium, vel inſtrumentorum cum iuramento, debet facere quòd iudex per interceſſionem alicuius amici ex officio ſuo recipiat tales teſtes, an tamen iſta cautela valeat ſi ſtatutum dicat, quod non admittantur exceptiones, vel defenſiones. l. vbi pactum. nume. 14. C. de tranſact. 116

partes poſtquam renuntiauerunt omnibus probationibus, non debent amplius admitti articuli ad probandum. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alien. iur. l. patre furioſo. nu. 21. 33

pars licet non poſſit niſi bis à diffinitiua appellare, non ſequitur, ergo iudex non poteſt niſi bis ſuam interlocutoriã reuocare. ff. de re iudi. l. quod iuſſit. num. 5. 156

¶Participium. Participia abſolutè poſita licet ſint præteriti temporis, tamen inducunt conditionem. ff. ſolut. matrimon. in ſecundis commentarijs. in rubr. num. 17. 33

¶Partus ibi fingitur ædibus vbi mater fingitur eſſe. in l. huiuſmodi. §. legatum. ff de leg. 1. nu. 9. 151

partus licet ſit portio viſcerum matris, quando eſt in vtero, ſecus tamen eſt quando eſt editus. l. inter ſtipulantem. §. ſi quis ancillam. ff. de verbor. oblig. nume. 2. 135

partus rei legatæ pertinet ad legatarium poſt moram hæredis. in l. apud Iul. §. fructus. ff. de leg. 1. num 13. 73

¶Paſſus mille faciunt miliare. in l. ſi quis cautio. l. 1. nu. 1. 146

¶Pater qui promiſit cum iurõ ſe curaturũ, ꝙ eius filius, vel filia contrahet matrimonium cum tali debet facere quicqd poteſt, vt promiſſio locum habeat. ff. de verb. oblig. l. Titia. num. 5. 213

Pater ſtipulatur filio, &c. vide in verbo Stipulatio. in rub. de ſtipul. alteri factis.

Pater ſi ſatiſdet pro filio de iudicio ſiſti, dicitur per hoc prę ſtare conſenſum filio. ff. de acq hær. l. is qui. §. neque filius. num. 17. 75

Pater gerens negotia filiæ eam dotãdo, an cenſeatur eam dotare de bonis filiæ, & non de ſuis. ff. ſol. matr. l. 1. nu. 23. & 25. 6

Pater dicitur agere de voluntate filiæ quando agit ea præſente, & non contradicente. ff. ſol. matr. §. voluntatem autem. nu. 1. 13

Pater & filius ſunt correlatiui. ff. de acq. hær. l. is qui putat. num. 19. 77

Pater ſi fecerit immenſam donationem, & iurauerit non venire contra donationem, tamen filius poterit venire contra donationem inquantum eſt inofficioſa. ff. de iureiur. l. ait prætor. nu. 17. 73

pater vel extraneus, quando dotant mulierem ſtipulantem dotem ſibi reddi in omnem caſum dotis reſtituendæ, & ſic per verba vniuerſalia, non tamen intelliguntur ſtipulari in caſu inopiæ mariti. ff. ſolut. matr. l. ſi conſtate. num. 191. 43

pater & filius licet cenſeantur eadem perſona, tñ quia voluntas patris, non eſt abſoluta regulariter, pr̃ non obligatur ex contractu filij, vel ècontra. ff. de condi. indeb. l. frater à fratre in repetitione. num. 9. 193

patris factum non nocet filiæ poſtquam fuerit ſui iuris. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. quòd ſi in patris. num. 6. 11

pater ſi liberauit maritum, vel ſi delegauerit, donec duret in poteſtate patris neq; ipſa, neque pater põt moleſtare illum. ibid. num. 3. 12

pater eſt legitimus adminiſtrator in bonis aduentitijs, ratione vſusfructus. ff. ſolut. matr. §. quod ſi in patris. num. 31. eod.

Pater an poſſit plus donare filio ſecundi matrimonij, quàm conferat omnibus

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

omnibus filijs primi matrimonij. C. de inoffi. teſt. Auth. vnde & ſi parens. num. 4. 169
Pater habet maiorem poteſtatem in filios, quàm abbas in monachos. ff. de acq. poſſ. l. 1. § per ſeruum, qui in fuga nu. 15. 64
Pater ſi mutuat filiofamilias non habenti peculia caſtrenſia, vel quaſi, ſed ſolum profectitia illi obligatur naturaliter. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. num. 24. 195
Pater non debet eſſe iudex in cauſa propria, neque filiorum ſuorum. ff. de lib. & poſth. l. Gallus § & quid ſi tantum. nu. 13. 239
Pater in teſtamento, ſi dat licentiam alienandi, ſed teſtm̃ non ſit ſolenne, tamen probat voluntatem patris, & ſufficit ad hoc, vt res poſſit alienari ſine decreto. l. mandata. n. 8. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 6
Pater poteſt petere confirmationem ſtatus liberorum nec eſt opus citari agnatos etiam ſi filij ſint inceſtuoſi. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. § & quid ſi tantum. num. 131. 214
Pater vel dominus ſi inſtituantur, & grauantur de reſtituendo filio, vel ſeruo, an tale fideicommiſſum valeat. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 12. ſed quid ſi inſtituitur filius, vel ſeruus alienus, & ipſis iniungitur onus fideicommiſſi, an valeat. ibid. nu. 13. 31
Pater ſi agat viuente filia ſubmouetur exceptione. ff. ſol. matr. l. poſt dotem num. 5. 51
Pater non poteſt facere deteriorem conditionẽ in dote filię. ibi. n. 17. eo.
Pater quare facto diuortio etiam inuita filia impeditur agere quãdo filia ſimpliciter conſenſit ſtipulationi paternæ cum non ſubſit ratio, & cauſa impediendi. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 37. 53
Pater quando eſt furioſus, tunc filius in poteſtate poteſt adire hæreditatem ſine iuſſu patris, aut alterius pro patre. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. interdum. nu. 29. 64
Pater circa lucrum dotis ex pacto, vel ſtatuto cõpetens marito, an ab eo ſtipulando præiudicaret marito. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 19. 52
Pater, dominus, & abbas, per filium, ſeruum, aut monachum, acquirunt poſſeſſ. ibid. nu. 21. & ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 1. 60
Pater ſi non reſtituit dotem vxoris, an ex tali retentione videatur adijſſe hæreditatẽ nomine filiorum ſuorum, qui ſunt infantes. ibi. n. 18. eo.
Pater ſi fecit vnum actum, qui non poteſt fieri citra ius, & nomen hæredis filio conſentiente ex vno actu illa die preſumuntur omnia ſolenniter acta. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 41. 62
Pater ſi ex forma ſtatuti teneatur ſoluere condemnationem filij delinquentis, deinde ſit aliud ſtatutum, quòd niſi condemnatus ſoluat cõdemnationem intra menſem, teneatur ad pœnam quanti pluris, quòd iſto caſu pater non tenebitur ſoluere illam pœnam quanti pluris. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. num. 16. 128
Pater non obligatur ratione iuſſus tantum niſi ſequuta aditione. ff. de acq. hær. l qui in aliena. §. ſi is qui putabat. nu. 20. 63
Pater poſt emancipationem filij tenetur de peculio intra annum. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. num. 28. 196
Pater ſi dilapidet bona ſua non poſſunt filij petere, quòd iudex cogat patrem aſſignare illis legitimam, vel aliquem fundum. de vulg. & pupil. ſubſt. l. lex Cornelia. num. 6. 136
Pater præfertur omnibus in ſucceſſione ab inteſt. in bonis prouentis à patre, vel linea paterna. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 77. 54
Pater ſi promiſerit dotem filiæ, deinde moriatur filio & filia hæredibus inſtitutis, onus dandi dotem promiſſam ad quem ſpectet. ff. de pactis. l. auus neptis. num. 7. 201
Pater ex ſolo pacto potuit acquirere dotem hæredi ſuo. ff. de pact. l. tale pactum §. pater qui. num. 6. 204
Pater arrogator, ſi in fraudem res ſuas alienet, legitimi filij arrogati, an eis competat Clauiſiana ad reuocandum contra illos, qui acquiſiuerunt vſque ad eorum legitimam, & quid quando libertus alienat in fraudem nu. 7. & quid quando debitor, qui habet multos creditores. num. 6. 7. & 9. eod.
Pater arrogator, & naturalis differũt. l. ſi arrogator. nu. 33. ff. de adop. 37
Pater vel mater habet liberum arbitrium relinquendi vni filio pluſquã alteri. C. de inoffi. teſt. l. neptem defuncti. nu. 1. 169
Pater ſi ſit inſtitutus hæres, & ſibi ſit datus vulgaris ſubſtitutus, pone q̃ pater repudiet hæreditatem, nunquid admittetur filius excluſo ſubſtituto. de vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. num. 47. 99
Pater poteſt nutu conſentire filio agenti. ff. de acq. hęr. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 48. 92
Pater vſufructuarius bonorum aduentitiorum filij, ſi vult alienare res immobiles, an ſit neceſſarium decretum iudicis. l. præſes prouinciæ. num. 2. C. de tranſact. 102
Pater quando eſt tutor filij emancipati finita tutela, tenetur reddere rationem tutelæ ſicut quilibet alius tutor. ibid. num. 3. eod.
Pater ſicut non obſtante ſtatuto poteſt præiudicare filijs maſculis inſtituendo æqualiter fœminas, ita poteſt paciſcendo. l. de quæſtione. nu. 23 C. de pact. 92
Patris auctoritas non eſt ſufficiens ad obligandum filium. ff. de acq. hær. l. more. num. 20. 69
Pater & filius, ſi ſimul agant alter alteri videtur conſentire. ff. de acquir. hær. l. is qui. ff. neque filius. num. 15. 74
Pater qui dedit dotem, an poſſit paciſci, quòd hæredes mariti ſuperſtite muliere lucrentur dotem. ſol. matr. l. ſol. matr. num. 8. 9
Pater ſi dederit filium emancipatum cohæredem, nunquid videatur per hoc teſtator recedere à legis diſpoſitione. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi filius, qui patri. num. 15. 121
Pater ſi impetrat legitimationem filij naturalis filio ſciente, & non contradicente non per hoc dicitur conſentire. ff. ſol. matr. l. ſol. mat. §. voluntatem num. 4. 13
Pater prohibitus alienare bona aduentitia filij, poteſt tamen alienare pro vtilitate ipſius filij. ff. de pact. l. contra iuris. num. 8. 198
Pater quando paciſcitur filio, vt hæredi tunc filio acquiritur directa exceptio pacti. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. ſi pactus. nu. 4. 190
Pater quando paciſcitur filio propter eius benemerita cenſetur paciſci tanquam extraneo. ibid. num. 5. & 11. eod.
Pater poteſt facere codicillos filio ſuo pupillo, licet neque ſibi neque filio teſtetur, licet etiam ſibi codicillos non faciat. ff. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti. num. 19. 163
Pater ſi vtatur nomine proprio filij, cenſetur tunc paciſci, vt extraneo. ff. de pact. l. ſi tibi decem §. ſi pactus. num. 9. 191
Pater ſi inſtituit filios hæredes, & omnia inter eos diuiſit ne veniant ad rixas, & vnicuique via prælegatorum aſſignauit certam partem, ſi aliquis repudiat partem ſuam hæreditatis non debet habere prælegatũ. ff. de leg. 1. l. filio pater. num. 26. 158
Pater ſi promiſit dotem filiæ, & poſtea deceſſit filio, & filia hæredib. inſtitutis, onus dotandi non pertinet ad filium pro dimidia pro qua eſt hæres, ſed totum eſt in parte ipſius filiæ. ff. de leg. 1. l. huinſmodi. §. cum pater. num. 5. 146
Pater ſi in teſtamento legauit filiæ ſuæ duas res pro dote, puta mille aut fundum: poſtmodum viuens dat tantum vnam ex dictis rebus pro dote filiæ, an intelligatur liberaſſe hæredem ab alia re. l. huiuſmodi. §. ſi Titius ſticho. ff. de leg. 1. num. 6. 152
Pater tenetur dotare filiam ex diſpoſitione legali. ff. de leg. 1. huiuſmodi. §. cum pater. num. 9. 146
Pater ſi ſit grauatus reſtituere filio poſt mortem ſuam, & prædecedat filius, fideicommiſſum remanet penes patrem. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 140. & ſeq. 37
Pater grauatus reſtituere filio poſt mortem, ſuam tenetur dare fideicõmiſſum etiam ſi filium in vita emanciparet. ff. de leg. 1. l. cùm filiofa. num. 141. eod.
Pater ſicut poteſt grauare fideicommiſſo legitimos hæredes ſibi ſuccedentes ab inteſtato, ita poteſt grauare fideicom. legitimos hæredes filij ſui impuberis. ff de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti num. 6. 162
Pater & filius, an poſſint ſimul hæredes eſſe inſolidum. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 27. 133
Pater ſi in teſtamento ſuo dat filijs impuberib. curatorem cum deberet dicere tutorem, an talis error vitiet. ff. de leg. 1. l. qui quartam. n. 9. 45
Pater ſi deſcipet bona ſua, an filij poſſint per offic. iud. petere ex æquitate, q̃ aſſignetur eis vnus fundus pro eorum legitima. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. ſed & ſi quis in fraudem. nu. 4. 79
Pater ſolus poteſt agere ad repetitionem dotis in caſu inopiæ mariti. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 54. 38
Pater ſi ſemel dedit dotem non poterit illam poſtea diminuere. l. huiuſmodi §. cum pater. ff. de leg. 1. num. 23. 147
Pater poteſt remittere per pactum cauſam ingratitudinis commiſſam per filium. C. de lib. præt. vel exhęre. Auth. non licet. nu. 3. 152
Pater quando ex forma ſtatuti tenetur aſſignare legitimam filio pro delicto filij, iſto caſu attenditur tempus condẽnationis filij. C. de inoffi. teſt. l. cùm quæritur. num. 4. 167
pater ſi vendit fundum, qui erat de bonis aduentitijs filij, patre mortuo, ſi filius talem fundum petit ab emptore, an poſſit repelli exceptione. C. de iure delib. l. ſcimus. §. in computatione. nu. 9. 168
Pater ſi non dotauit filiam viuens, an poſſit eam dotare in teſtamento de bonis ſubiectis reſtitutioni. C. de leg. Auth. res quæ. nu. 14. 218
Pater ſi habet filiam maritatam, ſed non dotatam, an Auth. res, quę habeat locum. C. communia. ff. de leg. Auth. res quę. num. 14. eod.
Pater habens multos filios omnia diſſipat, filij ob reuerentiam patris nõ audent petere, q̃ patri interdicatur bonis, ſed petunt, quòd aſſignetur aliqua poſſeſſio patris pro eorum alimentis, an talis petitio procedat de iure. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 198. 44
Pater ſi diſſipat bona non tenetur per hoc aſſignare filijs vnam poſſeſſionem pro alimentis, ſed tantum de menſe in menſem aſſignare alimenta in princ. cuiuslibet menſis pro toto illo menſe. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 199. eod.
Pater ſi inſtitueret filios in eo in quo de iure ſuccedere debet, intelligeretur de ſtatutario, & non cõi ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 28. fol. 17. & in prę ſcriptione. C ſi contra ius, vel vti. publ. nu. 13. 54
Pater & mater non poſſunt vocari in ius ſine venia. l. qui in poteſtate. nu. 1. C. de in ius voc. 70
Pater poteſt cogere filium, vt talem hereditatem profectitiam repudiet, & an dominus poſſit compellere ſeruum. ff. de acq. hęr. l. is qui §. neque filius. num. 26. 75

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Pater nullum ius habet in hereditate antequam adeatur per filium. ff. de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. num. 27. eod.

Pater non poteſt priuare totaliter filios hæreditate, quin ſaltem relinquat eis legitimam. ff. de acq hær. l. is poteſt. num. 18. 80

Pater ſi emit filio Romæ vnam ſcriptoriam pro mille, & quingentis ducatis, an mortuo patre talis filius teneatur conferre aliquid fratribus. C. de collat. l. illud. num. 6. 67

Pater dedit vni filiorum pecuniam ad mercandum, filius multa lucratus eſt ex illa pecunia, an teneatur conferre fratribus. ibid. num. 7. eod.

Pater habens filium inutilem dicitur orbatus filio. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. num. 209. 129

Pater arrogator, ſi præmoriatur; deinde impubes arrogatus, quòd ſubſtitutus pupillariter à patre naturali ſuccedit in totum pupillo. l. ſi arrogator. num. 36. de adop. 38

Patrem alienantem non ſufficeret confiteri in inſtrumento pretium recepiſſe: niſi aliter verè appareat de actuali numeratione. l. ſi arrogator. num. 24. ff. de adopt. 37

Pater licet non poſſit filium legitimum, & naturalem in legitima ſua onere fideicommiſſi grauare, tñ ſubſtitutionẽ pub. legitime filij põt grauare onere fideicommiſſi. l. ſi arrogator. nu. 28. de adop. eo.

Pater an habeat aliquod ius in reb. caſtrenſib. filij ſui. ff. de leg. 1. l. ſeruũ filij ſui. num. 13. 83

pater ſi legauit filiæ. 400. poſtea dedit ei. 200. in dotem, an poſſit reſiduũ filia petere. C. de leg. l. filia legatorum. num. 2. 187

Pater ſi inſtituat filium naturalem tantum, & ei det ſubſtitutum, filij tamen naturales illius naturalis non excludunt ſubſtitutum. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac. l. generaliter. §. cum autem. num. 5. 134

pater arrogator poteſt in quarta impuberis arrogati ſubſtituere directò, & pupillariter vſque ad tempus pubertatis. l. ſi arrogator. num. 26. de adop. 37

Pater & filius pro vno capite reputantur. ff. de lib. & poſth. l. in ſuis. num. 16. fol. 179. & in l. ſciendum. ff. qui ſatiſd. cog. num. 27. 149

Pater poteſt facere illos eſſe ſuos, & neceſſarios ſubſtituendo filio ſicut ſibi. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. morib. §. prius autem. nu. 3. 109

Pater dat dotem pro filia mariro, & ab eo eam ſtipulatur ſibi ſoli patri reddi in omnem caſum ſoluti matr. an poſſit maritus non obſtante promiſſione ſua dimidiam dotis ex forma ſtatuti retinere, ſi mulier ſine liberis decedat. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 32. 52

Pater ſi inſtituat filium legitimum, & naturalem, ſiue naturalem tantũ, & grauet eum fideienmmiſſo poſt mortem, liberi ab eo poſtea ſuſcepti faciunt ceſſare fideic. ex præſumpta volun. teſtatoris. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond foc. l. generaliter. §. cum autem. num. 1. 134

Pater ſi relinquit filio 10. iure benedictionis, an habeatur acſi reliquiſſet iure inſtitutionis. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſi nu. 29. 166

Pater qñ cogit filium repudiare, videtur etiam ipſe pater voluiſſe repudiare, & ſic videtur inſolidum ius filio acquiſitum. ibi. n. 29. & 59. eo.

Pater quando dicatur legitimus adminiſtrator filij. C. de iur. delib. l. infanti. num. 8. 162

Pater habens filium furioſum cui delata ſit hereditas, an poſſit effectualiter adire hæreditatem nomine filij furioſi. ibid. num. 10. fol. eod. & ibid. num. 1. vbi arguit.

Pater tenetur alere non ſolùm filios, verum etiam nepotes, & vxorem filij, & nurum. ff. de iuſt. & iur. l. ius ciuile. num. 24. 13

Pater ſicut per mortem filij excluditur ab hæreditate delata filio, ita etiã ſi filius excludatur per lapſum tẽporis, debet etiam pater excludi. de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. num. 38. 75

Pater an poſſit inſtituere filium in ſolo vſufructu bonorum, & extraneum in proprietate. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 55. 168

Pater an poſſit inſtituere filiam in ſola dote ibid. num. 56. eod.

Pater an poſſit filiam inſtituere in ſola dote futura ſibi conſtituenda. ibid. num. 57. eod.

Pater ſi inſtituerit filiam in mille ducatis, & quandocunque decederet ſine liberis, voluit ꝙ illi mille ducati diſtribuerentur inter pauperes, fuit dubitatum, quia illi mille ducati non erant vltra legitimam filiæ, an tale fideicommiſſum valuerit. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. cum filiæ. num. 17. 145

Pater quando teſtatur inter liberos, ſi diſpoſitio non poteſt valere, vt teſtamentum, valet ſemper iure codicillorum. ibid. num. 18. eod.

Pater ſi legat aliquid filiæ, poſtea ſuperuiuens illud ſibi det in dotem, filia mortua non poteſt petere legatum. C. de leg. l. filia legatorum. nume. 1. 187

Pater ſi filio ſuo inſtituto dederit ſubſtitutum vulgarem, quo caſu in hereditate paterna deſinit eſſe ſuus, tamen ſi ſubſt. pupil. erit fratri ſuus, & neceſſarius, & non patri. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſed ſi plures. nume. 5. 117

Pater ſi in teſtamento reliquit filio decem pro ſua legitima, vel pro ſua fal. nec adiecit in teſtamento, & in his eum hæredem inſtituo, an valeat. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſi. nu. 34. 166

Pater non inſtituit filium, quia filius noluit inſtitui, an eius filius tanquã præteritus rumpat teſtamentum. C. de inoffi. teſt. l. ſi quando. §. & generaliter. nu. 8. ſed quid ſi filius conſenſit ex poſtfacto, & non à prin. ibid. num. 7. 179

Pater poteſt generaliter permittere filio, ꝙ poſſit in quacunque cauſa eſſe in iudicio. ff. de acq. hęr. l. ſi is q mihi bona. §. ſed vtrũ. n. 3. & 4. 93

Pater ſi permittit filio percipere. vſumfr. de bonis aduentitijs, qui de iure debet acquiri patri, intelligitur talẽ vſufru. donare filio. C. de coll. Auth. ex teſtamento. num. 2. 55

Pater arrogator, ſi emancipet filium ſine cauſa, vel exhæredat, tenet ſtatim in vita reſtituere bona arrogati ipſi. l. ſi arrogator. n. 8. de adop. 35

Pater arrogator, ſi præmoriatur, & ſtatim poſt impubes arrogatus, hæredes arrogatoris patis præmortui tenentur reſtituere quartam bonorum patris arrogantis. l. ſi arrogator. nu. 33. de adop. eod.

Pater in poteſtate aui ab inteſt. præmortui, qui obſtat nepoti de iure ciuili propter prioritatem gradus, & ſuitatem non obſtat nepoti de iure prætorio. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. num. 37. 34

Pater ſi non poteſt diſponere de reb quomodo vult, tunc requiritur citatio directi domini, & illorum de quorum præiudicio agitur. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 134. 214

Pater apponendo conditionem filio ſpurio inſtituto cum capere poterit, videtur per hoc conſentire, quòd per principem, vel comitem palatinum poſſit quandocunque legitimari. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 135. eod.

Pater qñ diuidit bona inter liberos, & aſſignat cuilibet portionem ſuã eſt idem acſi dicat inſtituo. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſi. nu. 26. 166

Pater poteſt afficere damno filium in peculio. ff. de acq. hæred. l. is qui. §. neque filius. num. 57. 76

Pater ſi occideri filium, qui commiſiſſet aliquam cauſam ingratitudinis ex 12. cauſis quib. filio alimenta denegantur, & exhæredari poteſt, non teneretur. ff de iuſt. & iur. l. ius ciuile. nu. 28. 14

Patris appellatione venit etiam pater adoptiuus. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. §. prætor ait num. 12. 110

Pater ſpiritualis, qui aliquem de ſacro fonte baptiſmatis leuauit, non poteſt à leuato ſine venia in ius vocari. ff. de in ius voc. l. generaliter. num. 1. 113

Pater ſpiritualis, & compater non poteſt eſſe teſtis in cauſa filiatij ſui, vide exemplificationes. nu. 2. fol. eod.

Pater ſi non vult conſentire filiæ volenti agere de dote, filia non videtur habere remedium. C. de collat. Auth. quod locum. nu. 12. 60

Pater ſi habet puberes maiores. 14. ann. & dicat in teſtamento relinquo tales tutores filijs meis, valet & exponitur. i. curatores. ff. de verb. obl. l quoties in ſtipulationib. num. 5. 128

Pater quando ſtipulatur ſoli filio, tunc filius cenſetur adiectus ad obligationem, & ſic ei ſolui non poteſt. ff. de verb. oblig. l. eum, qui ita. §. qui ſibi aut filio. num 9. 98

Pater naturalis cogitur alere filiam naturalem tantum. C. communia. ff. de leg. Auth. res quæ. nu 8. 218

Pater diligit magis maſculos quàm fœminas, quia per maſculos conſeruatur dignitas familiarium. de leg. 1. l. qui filiab. nu. 22. 47

Pater poteſt conuenire de pecunio filio prius non excuſſo, licet ſit ſecus in fideiuſſore. ff. de verb oblig. l cùm filiusfa ſeruum. num. 12. 92

Pater non tenetur ex obligatione filij, niſi de publico, & tunc acceſſoriè ff. de verb oblig. l. cùm filiusfam. ſeruum. nu. 4 & 5. eod.

Pater non habet communionem in dote profectitia data per ipſum patrem filiæ emancipatæ. ff. ſol. matr. §. quod ſi in patris. num. 21. 12

Pater habet exercitium actionis de dote ſol. mat. l. non ſolùm. nu. 20. 15

Pater in quibus æquiparatur fideiuſſori. ff. de verb. oblig l. cùm filiusfa. ſeruum. num. 8. 91

Pater ſi acquiſiuit emphyteuſim pro ſe, & filijs deſcendentib ꝙ filij poſſunt venire abſque eo, ꝙ ſint hęredes patris, niſi fuiſſet dictum pro ſe, & filijs ſuis hr̃dib. ff. de verb. obl. l. quodcunque § ſicuti. nu. 4. 87

Pater non prohibetur contrahere ius alienum propter legitimam filijs relinquendam, licet prohibeatur donare inofficioſo. ff. de verb. oblig. l. ſi quis ita promiſerit. §. ea. l. nu. 41. 223

Pater non obligatur naturaliter ex perſona filij recipientis mutuum ab alio filio exiſtente in poteſtate patris. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre, in repe. num. 22. 195

Pater reſtituto fideicom. filio non ſolùm transfert actiones vtiles, ſed etiam directas. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 166. 37

Pater qui emancipat, vel exhæredat filium ſuum etiam iniuſtè, vt ipſum tractare, vt filium. ff de verb obl g. l. quidam cum filium. nu. 10. 208

Pater legitimus adminiſtrator filij habet plus iuris quàm tutor. ff. qui ſatiſd cog. l. filiusfam. num. 9. 138

Patris voluntas operatur, ꝙ res immobiles pupilli poſſint alienari, ſine decreto iudicis quamuis nulla ad hoc vrgeat neceſſitas. ff. de verbo. oblig. §. cohęredes. l. qui Romę. nu. 30. 182

Pater ſi ingrediatur monaſterium, an filij efficiantur ſui iuris. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iuris. l. pater furioſo. num. 45. 34

Pater poteſt accipere bonorum poſſ. pro filio infante, & tamen per ceſſationem patris infans non excluditur. ff. de acq hęr. l. is qui. §. neque filius. num. 11. 74

Pater ſi filium impuberem exhęredauit alijs inſtitutis, filio vero exhęredato dederit pupillarem ſubſtitutum, an à ſubſtituto poſſit alteri legari.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

gari C.de leg l.cùm quidam.num.1. 190
Pater emancipans filiũ poteſt retinere dimidiam vſusfru. in bonis quæſitis,ſed non quærendis.l.de quæſtione.nu.29.C.de pact. 93
Patri an patriæ,quis plus aſtringatur.C.de proc.l.militem.nu.3. 124
patri ſuccedere prohibitus,non prohibetur ſuccedere patri etiam ex diſpoſitione patris.ff.de vulg.& pupil.l.ſi is qui.num.1. 112
pater poteſt cogere filium,vt adeat hæreditatem profectitiam. ff.de acq. hær.l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum.num.28. 92
pater ſi diſtulit maritare filiam vltra. 25. ann. tunc filia poteſt ſeipſam maritare.C.de inoffi.teſt.Auth.ſed ſi poſth.nu.2. 172
Pater ſi cogitur emancipare filium ex iuſtis cauſis, ita filius cogitur cõſentire emancipationi iuſta cauſa ſubſiſtente. ff.de verb.oblig.l.quidã cum filium.num.14. 209
pater ſi aſſignauit legitimam filio in vita ſua, ſi poſtea facultates patris augeantur,filius non poteſt vltra petere. C.de inoffi. teſt.l.ſi quando. §.illud etiam.num.2. 178
pater agit actione de dote adiecta perſona filiæ, ſed non nomine,nec ad voluntatem filiæ.ſol.matr.l.ſol.matr.§.quod ſi in patris.nu.34. 13
pater contrahendo cum filio quare non obligatur filio ciuiliter. ff. de cond.indeb.l.frater à fratre.in repe.num.13. 194
pater ſtipulatus dotem dari filiæ in caſum voluntarij diuortij poſtea cõtingentis viuente filia,non repetit,ſecus ea ſine liberis decedente, & actio deſcendens ex iſta ſtipulatione non habet dilationẽ anni ad ſolvendum ſicut habet actio de dote.ſol.mat.l.poſt dotem.nu.52. 53
pater ſi alienauit bona in fraudem alij, & ille in quem ſunt alienata participauit fraudẽ, filius poteſt reuocare alienationem vſque ad legitimam,ſecus ſi filius alienauit.C.de inoffi.teſt.Auth.nouiſſi.nu.40.167
pater an teneatur dotare filiam, quæ ſua culpa, vel delicto dotem ſuam conſumpſit.C.communia.ff.de leg.Auth.res quæ.num.23. 218
pater ſi ſubſtituit duob.filijs pupillariter,non admittitur ſubſtitutus niſi ſubſtitutio in perſona vtriuſque locum habeat. C. de impub. & alijs ſubſt.l.cùm quidam.num.4. 148
pater ſi prius filiam dotat, deinde poſtea eam in legitima ſimpliciter inſtituit,intelligitur dos computata in legitima.C.de inoffi.teſt. l.quoniam nouella.nu.4. 175
pater ſi prælegaret filio debitori totum peculium,talis filius habebit totum onus peculiare.ff.de cond.indeb.l.frater à fratre.nu.15. 187
pater ſi agit actione iniuriarum nomine proprio pro filio abſente non cauet, tamen ſi agit nomine proprio tenetur cauere rationem ponit. ff.ſol.matr.l ſol.matr.§.voluntatem autem.num.28. 14
pater poteſt agere filia præſente, & inuita quando filia præſens non habet iuſtam cauſam contradicendi.ff.ſol.matr.l.ſol.mat.§. voluntatem autem.num.18. eod.
pater ſi dicat in teſtamento,relinquo filium ſub poteſtate matris ſuæ, an per hæc verba eam teſtatricem teſtamentariam faciat. l. ius dicentis. nu.4.de iuriſd omn.iud. 66
pater quando agit de dote licet dicatur agere nomine proprio, tamen ſi filia eſt abſens, requiritur & caueat de rato.ff.ſol. matr.l. ſol. matr.§. voluntatem autem.num.14. 14.
pater ſi donat filio in poteſtate,donatio eſt ipſo iure nulla.ff.de iureiur l. admo.in repe.num.18. 109
pater non obligatur naturaliter ex mutuo recepto per filiũfamilias habentem peculium.ff.de cond.indeb.l.frater.num.38. 189
pater cum habere debeat totum vſumfructum hereditatis in qua eſt inſtitutus filiusfamilias, certè in dicto vſufruct. debet fieri talis diuiſio inter patrem,& ſubſtitutum.ff.de acq.hær.l.ſi quis filium.nu.5. 67
pater ſi in teſtamento confiteatur ſe eſſe debitorem alicuius, non ſtatur tali confeſſioni in præiudicium filiorum legitimorum.ff.de iureiur. l. ſi is qui temporali §.ſed & ſi quis in fraudem.nu.3. 79
pater poteſt alienare bona aduentitia filij in quib. habet tantum vſumfructum pro vtilitate filij.l.Barbarius.nu.9.de off.præt. 42
pater quemadmodum non poteſt donare filio in poteſtate, ita vnus frater in poteſtate patris non poteſt donare alteri fratri. ff. de cond.ind. l.frater à fratre.num.11. 186
¶ Patientia domini quamuis ſit violenta, ſufficit ad cauſandã quaſi poſſeſſionem,quæ requiritur in iurib.acquirendis.l.1.§. in operis.num.3. de nou.ope.nun. 9
patientia ſola conſtituentis, ſufficit in conſtitutione ſeruitutum. ff. de cond.ſine cauſa.l. 1.num.2. 210
patientia demolitionis operis non cenſetur pœna,ideo tranſit ad hẽdes. ſecus de impenſa demolitionis.ff.de nou.ope.nun.l.qui opus.n.2. 49
patientia non præſtat auctoritatem extra iuris diſpoſitionem,ideo ſi patior teſtari de re mea,mihi non præiudico. C.de inoffi.teſt.l. ſi quando.§ & generaliter.nu.7. 179
patien. quæ voluntariæ præſtatur in iurib. incorporalibus, habetur pro quaſi poſſeſſione, ſed etiam patientia quam reus inuitus præſtat coactus officio iud.habetur pro quaſi poſſ.l.ſi prius.num. 24. ff. de oper. nou.nun. 39
patiẽtia in iurib.incorporalib. operatur ſicut miſſio in poſſeſſionem incorpora.l.ſi prius.nu.25.ff.de nou.ope. eod.
¶ Patria poteſtas eſt indiuiſibilis. in l. ſi quis pro emptore. ff. de vſucap. nume.178. 127
Patria poteſtas eſt in cõſideratione, etiam de iure canonico quo ad pias cauſas.C.qui teſt.fac.poſſ.l.Senium.nu.7. 88
Patria poteſtas, an per ſacerdotium ſoluatur.ff.de his, qui ſunt ſui, vel alieni iuris.l.patre furioſo.nu.48. 34
patria poteſtas ficta, ita facit dotem profectitiam competere, acſi vera eſſet exiſtentia patriæ poteſtatis.ſol.matr.l.ſi ab hoſtib.nu.1. 30
patria poteſtas non cadit in nepote ex filia quo ad proauum maternũ. ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.79. 74
patria poteſtas non curatur in ſpiritualib.ff.ſol. matr.l.ſol. matr.§.quod ſi in patris.num.23. 12
¶ Patriarcha. Patriarchæ ſunt illuſtres.in l.quæcunque. ff. de offic. eius cui mand.eſt iuriſd.nu.9. 53
¶ Patrimonium eſt nomen vniuerſale ſicut hereditas, & peculium. in l. de quæſtione.C.de pact.nu.35. 93
¶ Patrocinium potentioris aſſumens punietur in amiſſione cauſę, hoc limitatur quatuor modis.C.ne liceat poten.l.1.nu.1. 133
Quid ſi potentior ille habet officium ex quo non incurritur timor veriſimiliter.ibid.
Quid ſi aſſumens patrocinium potentioris litigat cum æquè potenti. ibidem.
Quid autem in cauſis criminalib.an hęc lex locum habeat.ibi.n.eo. eo.
¶ Patronus facilius excluditur à legitima ſibi debita, quam excludatur filius.in l.arenam.C.de inoffi.teſt.num.2. 170
Patroni præſentantes, ſi diſcordant pari numero: Epiſcopus gratificat cui vult ex præſentatis.in l.fin.C.de iud.num.7. 160
Patronus & parentes in quib.caſib. non æquiparentur in Auth. nouiſſima.C.de inoffi.teſt.num.4. 164
Patronus ex cauſa qua repellitur ex teſt. repellitur ab inteſt. in l. eum, qui.C.de inoffi.teſt.num.3. 171
Patronus ſi prætereatur à liberto non habet aliud remedium niſi contratabulandi.ad Senatuſconſul.Treb.l.1.§.bonorum. nu.15.fol.176. pro ſua legitima tantum,vt in l.eum,qui.C.de inoffi.teſt.nu.3. eod.
Patronus ſi delegat alij operas officiales,libertus non tenetur.ff.de condi.iudeb.l.ſi non ſortem.§.libertus.num.17. 181
Patronus præſentans, & præſentatus debent eſſe differentes ſicut inter contrahentes eſſe debet differentia, & rem ſuper qua contrahitur.C. da ſer.fug.l.1.num.2. 3
Patron. ſi ſtipuletur operas pro ſe, & filijs,filij ęqualiter ſuccedunt etiã ſi eſſent inęqualiter inſtituti, vel abſtinent ab hæredi.ff.de cond.inde. l.ſi non ſortem §.libertus.nu.33. 182
Patronus ſi ſtipulatur operas à liberto,ineſt tacita conditio, ſi incidenter.ff.de verb.oblig.l.interdum.nu.3. 120
Patro.laicus,ſi vnum preſentauit poteſt pœnitere, & alium præſentare, ſecus eſt in patrono eccleſiaſtico. C. de rei vend. l.quoties.nu.21.vbi etiam,an poſſint plures preſentare. 182
Patroni plures vnius Eccleſiæ alter poteſt alteri cedere partem ſuam ſine conſenſu Epiſcopi.ibid. eod.nu. & de patro.ſupra ius patronatus.
Patro. acceptans legatum liberti, repellitur à contratabulando teſtim, ita acceptans donationem cauſa mort.l.ſciendum.ff.de leg.1.n 28.10
Patronus licet concubuit cum liberta,non per hoc remittitur iuſpatronatus.ff.de in ius voc.l.in ius voc §.liberos.num.5. 111
Patronus quando conuenitur pro facto alieno, non poteſt eum ſequi infamia.ff.de in ius voc.l.in ius vocari.§ prętor.nu.4. 112
¶ Patruus magnus,an dicatur propriè patruus.C.de ſucceſſo. edicto.l.ſi mater.num.3. 44
Paupertas qualiter probetur. ff. qui ſatiſd. cogan.l. ſi vero §. qui pro rei. num.16. 130
Pauperib relinquere, vel relinquere eorum adminiſtratorib.paria ſunt. ff de vulg.& pupil.ſubſt.l.Centurio.num.40. 127
Pauper quis dicatur.C.vnde vir & vxor.Auth.prętera.nu.27. 53
Paupertas probatur ab effectu.ſol.matr.l.ſi conſtante.num.143. 42
Pauper in preſenti preſumitur in preteritum fuiſſe pauper ibi.n.130.eo.
Paupertas vnius, facit alium correum perdere beneficium diuiſionis. ſol.matr.l.ſi conſtante.num.40. 37
Pauperes quorum induſtria eſt neceſſaria ad alimenta, & eorum victũ, non debent concurrere,vel contribuere ad onus impoſitæ collectę.ff. de pact.l.auus neptis.num.13. 201
Pauperes quando ſunt in ſpecie nominati,& ſcripti hęredes,Epiſcopus venit tanquam procurator eorum nomine, & implorat beneficium.l. fin.C.de edic.d.Adr.tollen.ff.de vulg & pupil.l.qui liberis.§.hęc verba.poſt num.13. 116
Paupertas ſi tollat diuiſionis beneficium,quod eſt de iure ſingulari, per hoc non ſequitur, quòd impediat illud.quod eſt de iure communi. ibid.num.40.
Pauper quot modis dicatur.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.145. 42
Pauperes dicuntur,qui vadunt diſcalciati.ibid.nu.146. eod.
Pauperes dici poſſunt viuentes ex proprio artificio ibid.nu.147. eod.
Pauper non poſſidens immobilia,tamen ſi eſt fidelis, & aſſuetus ſeruare promiſſa, eſt fideiuſſor idoneus, quia virtus hominis ſufficit pro ſatiſdatione,C.de iud.Auth.iubemus.nu.14.& 15. 146

Pauperes

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Pauperes effecti propter sua maleficia non habent priuilegia concessa paupertati, C. communia. ff. de leg. Auth. res quæ. num. 22. 218

Reliqua supra in verbo Inopia.

¶ Pax in quo differat à treuga. in l. cùm propo. la 2. C. de pact. nu. 5. 83

Pax si prohibita sit fieri per statutum disponens, ꝙ de percussionib. sanguinolentis non possit fieri pax, si quis percusserit aliquem pugno propter quam percussionem cecidit in terram, & fregit sibi caput cum sanguinis effusione, an poterit tunc fieri pax. in l. non dubium. C. de leg. num. 24. 36

Pacem frangenti, an & qñ licitum erit frangere, & quid quando pœna est apposita, & etiam pactum, ꝙ toties pœna committatur quoties fuerit contrafactum. in l cùm proponas. la 2. C. de pact. nu. 5. 6. & 7. 83

pax an possit fieri à tutore, vel curatore de iniuria, vel offensa illata pupillo, vel eius patri. in l. pactum curatoris. C. de pact. nu. 5. & si sit tutor posthumi, num. fin. 84

pacem an dicatur rumpere, & in pœnã incidere, qui offendit fratrẽ meũ præcedente, inter ipsum, & me pace, & promissione de non offendendo. in l. si ita stipu. §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig. nu. 52. 102

pax promissa pro se, & amicis, & adhærentib. intelligitur præteritis, & præsentib. non tamen de futuris. Idem etiam si promissa sit pro se, & filijs, nam de natis tantum intelligitur. in l. si stipula. fuerim. §. cum stipu. ff. de verb. oblig. num. 8. 125

pace facta cum pœna, si non apparet de primo rixante seu offensore, pœna non dicetur ex aliqua partium commissa. in l. si seruum stipulatus. ff. de verb. oblig. num. 12. 144

pace seu treugua facta cum inimicis cum pacto de non offend. sub pœna, an intelligatur facta ex offensione facta propter nouam causam seu rixam. in l. qui seruum. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 3. fol. 147. & in l. quid ergo, §. si hæres ff. de leg. 1. num. 3. 97

pax an frangatur per adulterium commissum cum vxore. ibid nu. 4. eo.

pax an debeat haberi à filio fa. vel seruo hæredib. insti. an autẽ ab eorum patre, vel domino, statuto remittente pœnam bannito, qui habuerit pacem cum hæredib. defuncti. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 92. 34

pacem facere, an sit quid hæreditarium, & an sit habenda à filio, qui repudiauit hær. ibid. num. 95. & 99. eo.

pax quid sit, & quotuplex. in l. cùm proponas. la 2. C. de pact. nu. 5. 83

pax potest fieri in testamento, & iniuria remitti. C. de test. l. cùm antiquitas, num. 5. 112

pacem facere est meri facti sicut contrahere. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num 65. nu. 99 in fin. melius nu. 94. 34

pacem si fecerint duo nobiles, & promiserint eam non rumpere sub certa pœna applicanda Ecclesiæ, quanquam rupta pace reconciliant se, & omnem iniuriam remittant, per hoc non præiudicatur Ecclesię cui iam pœna erat acquisita. ff. de pact. l. si reus. num. 11. fol. 213. & in l. 1. C. de iure emphy. num. 10. 195

pax quæ est quando sit concordia super inimicitijs, est species pacti. ff. de pact. l. 1. num. 5. 173

pacis capitula, si non cõtineant, quòd quidam banniti rebanniãtur, & eorum bona, & condemnationes cancellentur, sufficit, ꝙ verbo cancellentur. ff. de pact. l. emptor. §. Lucius Titius. num. 7. 208

pacem feci cum inimico meo, & promisi eum nõ offendere sub pœna, demum fuit exbannitus, & ex forma statuti bannitus potest occidi, si eum occidi non incido in pœnam pacis ruptæ. ff. de verb. oblig. l. qui seruum. um. 5. 147

pacem facere de morte occisi non pertinet ad filias fœminas, etiam si non extant masculi sicut nec vindicta sanguinis ad eas spectat. ff. de leg 1. l. cùm filiofam. num 100. 34

pacem faciens cum inimico, si promittat eum non offendere neque hæredes suos sub pœna mille librarum, si offendat vnum ex hæredib. potest offensus agere ad totam pœnam. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. Cato. num. 13. 30

pax & concordia differunt. ff. de pact. l. 1. nu. 13. fol. 174. & in l. de fideic. C. de transact. num. 3 & 5. 101

¶ Peccatum. Peccato mortali cõmisso, si quis efficiatur furiosus, & moriatur, an erga Deum erit damnatus. in l. ex facto. ff. de vulg & pupil. nu. 29. fol. 149. & in l. si seruum. ff. si ex noxa causa agatur. nu. 8. 144

peccare nunquid dicatur, qui retinet bona lege prohibente. in l. nemo potest. ff. de leg 1 in 1. lect. nu. 63. vsque ad nu. 69. 102

¶ Peculium castren. vel quasi, an possit habere fœmina. in Auth. ex test. C. de collat. num. 12. 56

pecu. an vendicari possit. in l 1. ff. de leg. 1. nu. 98. 18

peculio vniuersali legato veniunt res singulares in eo legato, & transit dominium ipso iure in legatarium. in d. l. 1. ff. de leg. 1. num. 73. fol. 7

pec. aduentitium non cadit in seruo. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. n. 30. 31

pec. filij si pater occupat ab intest. & non ex test. an remaneat penes ipsum post lapsum annum. in l. si creditori. ff. de leg. 1. nu. 15. 55

peculium castren. filijfam. an propter eius delictum publicetur, vel an applicetur patri. l. seruum filij. ff. de leg 1. num. 7. 83

peculium habere non potest, qui est sui iuris. in l. si fundum per fideic. ff. de leg. 1. num. 5. 159

peculium confunditur quãdo filius efficitur sui iuris. in l. cùm antiquis. C. de inoffi. test. nu. 1. 5. & 9. 180

In peculio castren. & quasi habet filiusfa. duplex priuilegium. s. ꝙ possit testari, & ꝙ eius test. non subiacet querelæ nisi effectus sit sui iuris. in d. l. fin. C. de inoffi. test. nu. 1. & seq. & an habeat locum in eo, ꝙ quærunt aduocati à clientulis, & etiam in aduentitio. nu. 2. & 3. eod.

peculium quasi castrense, an censeantur habere illæ personæ, quæ habent salaria pub. sine dignitate, vt sunt aduocati, notarij publici, magistri liberalium artium, & medici de publico salariati. in d. l. fin. nu. 1. fol. eod. & in rub. C. de proc. num. 6. 121

peculium dicitur esse triplex, & ꝙ dicatur peculium quasi castren. C. de inoffi. test. l. cùm antiquis. nu. 2. fol. 180. & in l. frater à fratre. ff. de cõd. indeb. in repe. num. 2. 192

peculium dicitur esse quoddam ius vniuersale. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. nu. 4 fol. 186. & in rub. fol. matr. nu. 35. 4

peculium diuiditur inter fratres mortuo patre sicut aliæ res hæreditarię patris. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. nu. 22. 187

peculium propriè dicitur illa pecunia quam dominus dat seruo suo, vt ex ea possit negotiari, & de ea disponere prout ei placuerit. ff. si cert. pet. l. cùm suam. §. seruum tuum. num. 1. 51

peculium ꝙ sit, quotuplex, & quomodo concedatur, & diminuatur, & tollatur. ff. de cond. indeb. l frater à fratre. in repe. num. 2. 192

peculium aduentitium. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 30. 31

Reliqua de peculio aduentitio supra in verbo Aduentitium.

¶ Pecunia cõdemnati apud aliũ deposita, vel ad alium vsum destinata capit in causam iudicati. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. sic quoq;. n. 1. 167

pecunia debita ab alio, an possit conuerti in causam mutui. ff. si cert. pet. l. singularia. num. 32. 34

pecunia redacta ex venditione rei meæ de partium voluntate, statim in causam mutui conuertitur. ff. de reb. cred. l. rogasti. num. 1. 27

pecunia quando datur ex duplici causa, debet vtraque copulatiuè impleri. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. nu. 2. 151

pecunia si sit soluta soli patri, & peruenerit ad filium, tamen ex hoc cõtingit liberatio filio. fol. matr l. non solùm. num. 10. 15

pecunia debet largè sumi pro omni re mutuabili. ff. de reb. cred. l. cert cond. §. si nummos. num. 3. 24

pec. si fuerit nu. in mea præsentia, notarius rectè poterit dicere in instrumento, ꝙ ego habui, & recepi. ff. de acq. poss. l. 1. §. si iusserit. nu. 4. 69

pecunia pupillaris etiam destinata ad comparationem prædiorum potest capi pro executione sententiæ etiam sine decreto iudicis. ff. de rei iud. l. à diuo Pio §. si quoque. num. 2. 167

pecunia purè debita, si promittatur alteri sub conditione, & cõditio deficiat creditum primum remanet in suo esse. ff. de leg. 1. l. si post mortem. §. si purè. num. 4. 117

pecuniam si quis capiat mortis causa non videtur gerere se pro hærede. ff. de acq. hær. l. fuit quęstionis num. 4. 89

pecunia si datur pro facto, quod locari solet, dicitur locatio. ff. de præscrip. verb. actio. l. naturalis. §. at cum Doct. nu. 1. 226

pecunia quando legatur, vt species, non potest pro alio solui. ff. de leg. 1 l. talis scriptura. num. 11. 56.

pecuniarum magnum cumulum quidam habens ante se dixit, dono tibi totam istam pecuniam, tu accepisti partem postea pœnitet, & dicis, ꝙ acceptando partem videris totũ acceptare, & sic vis petere totã, ille autem ex aduerso dicit, ꝙ non potuisti pro parte acceptare, & ideo vult à te petere, ꝙ accepisti, quid iuris. ff. de acq. hær l. 1. num. 28. 58

pecunia mutuata, vel aliquid aliud mutuatum, si pereat, periculum est debitoris. ff. de præscrip. verb. l. Titius. num 2. 230

pecunia hoc verbum prolatum à testatore ad quid refertur. ff. de leg. 1. l. talis scriptura. num 2. 56

pecunia qualiter hodie secundum nostrum modum loquendi accipiatur. ff. de leg. 1. l. talis scriptura. num. 20. eod.

pecunia qñ numeratur ex causa mutui, deinde numerans stipulatur talem pecuniam, vtrum actio orietur ex numeratione, an ex stipulatione, an ex vtraque. ff. de reb. cred. l. certi. §. si nummos. num. 31. 25

pecunia destinata ad emptionem prędiorum, an censeatur immobilis. vide de leg. 1. l. cętera. §. sed si parauerit nu. 18. 82

pecunia quę inuenta est in certa vendita per mercatorem cuius esse debeat: pulchra est quęstio, & quæ sępè contingere potest in alijs meraibus. venditis. ff. de acq. poss. l. possideri. §. Neratius. num. 7. 74

pecunia reperta murata in muro non pertinet ad emptorem. ff. de acq. poss. l. possideri. §. Neratius. num. 8. eod.

pec. data ad fruendum omissa cautione, & finito vsufructu repetitur per actiouem in factũ subsidiariam. ff. de præscrip. ver. l. quoties. nu. 1. 230

pecunia quomodo capiatur, & quot modis. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. creditum. num. 2. fol. 8. & in l. si ex toto. §. si ita legatum. ff. de leg. 1. num. 11. & 12. 26

pecunia destinata est ad vsum numerationis, nam vtendo, id est expendendo non conseruatur. Etiam de iuris interpretatione consumitur per solam commixtionẽ cum alienis nummis, & sic seruando seruari non potest. ad Senatusc on. Treb. l. 1. § fuit quęsitũ. n. 28. & seq. 202

pecunia hoc verbum prolatum in aliqua dispositione qualiter debeat intelligi. ff. de leg. 1. l. talis scriptura. nu. 24. 76

Pecuniam

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Pecuniam ſoluere qui non poteſt, luit in corpus. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. num. 19. 13
pecunia vſu conſumitur, ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum. num. 32. 202
pecunia ſi ſit depoſita ad emptionem prædiorum, tunc minor non poteſt eam alienare ſine decreto iudicis. ibid. num. 33. fol. eod. & in l. certi cond. §. ſi nummos. ff. ſi cert. pet. nu. 1. fol. 24. ſed quid ſi pecunia eſſet depoſita ad conſeruationem, & tuitionem patrimonij, vt non remoueatur. in d §. fuit quæſitum. num. 38. eod.
pecuniam communem, ſi mutuauerim, in reſtitutione non debet quilibet nummus ſcindi per medium, vt media pars detur mihi, & alia ſocio. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. num. 18. 33
pecunia mutuata in ludo per vnum colluſorem non poteſt repeti. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. num. 4. 184
pecunia ſi eſt mutuata adminiſtratori reipublicæ præſente toto collegio, dicitur illa pecunia conuerſa in vtilitatem collegij, quia dicitur mutuata ipſi collegio. ff. de acq poſſ. l. 1. §. ſi iuſſerim. num. 6. 69
pecunia dicitur ſoluta, quando naturaliter eſt ſoluta, & liberatus per acceptilationem non dicitur ſoluiſſe. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. ſoluiſſe. num. 12. 147
pecunia tam aduentitia quàm profectitia in totum ſunt patris, & in eius dominio. ff. de cond. indeb. l. frater à fratre. in repe. num. 7. 193
pecuniam dans, vt rẽ accipiat, iſta dicitur eſſe emptio, & vend. ff. de præſcrip. verb. actio. l. naturalis. § & ſi quidem. num. 1. 225
pecunia vel aliæ res depoſitæ non poſſunt ſequeſtrari, neque penſiones domorum, neque ſalaria publica. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi ſatiſdatum. num. 16. 132
pecunia quæ percipitur ex reditu Montis Florentiæ, vel Genuæ, an ſit vſuraria. l. cunctos populos. num. 40. C. de ſum. Trin. 9
pecunia quæ datur pro aliquo annuo reditu, exemplum ponit, an ſit vſura. ibid. num. 41. eo.
pecunia iu ludo victa debet dari pauperibus. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. num. 15. 32
pecunia quomodocunque detur iudici ſiue, vt iudicet pro me, ſiue vt cauſam expediat, vtrunque perditur. ff. de cond. ob turpem cauſam. l. 1. num. 3. 166
pecunia non erat de iure gentium, ſed de iure ciuili, quia non põt euelli ſine licentia, & autoritate, imò per Imperatorem non põt dari licẽtia priuato homini, vel priuatę familiæ, ꝙ pecuniã cudant niſi reſpub. ſit, vel alius princeps. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iur. nu. 19. & 22. 9
pecuniam, vel promiſſionem accipiens, vt hæreditatem omittat non videtur ſe gerere pro hærede. ff. de acq. hær. l. fuit quæſtionis. nu. 3. 89
pecunia quando datur pro opera alicuius perſonæ, vel pro eius facto ad hoc, vt ſit locatio, & ſic contractus innominatus, & conſequenter nõ habeat locum pœnitentia, duo requiruntur, quæ ſint. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. num. 4. 155
pecunia data ob cauſam, ſiue cauſa ſit expreſſa ſiue tacita ab vtraq; parte, poſtea repeti, quando cauſa nullo modo impletur, vel impletur, ſed non legitimè. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. nu. 17. 156
pecunia quando datur ex cauſa ad quam quis putat ſe neceſſariò aſtringi, & neceſſitas non ſubeſt, poteſt datum repeti. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. ſi liber. num. 1. 152
pecuniam ſi dederim alicui, vt teſtificetur pro me ſecundum veritatem, talis teſtis dicitur corruptus, & falſarius. ff. de cond. ob turpem cauſam. l. 1. num. 5. 166
pecunia dicitur de rebus, quæ ſeruando ſeruari poſſunt. ff. de cond. in deb. l. interdum. num. 2. 183
pecunia largè ſumpta comprehendit non ſolùm pecuniam numeratá, ſed etiam frumentum, vinum, oleum, & ſimilia, quæ conſiſtunt in pondere, nu. & menſura. ff. de verb. oblig. l. liber homo. §. decem. mihi. num. 9. 170
pecunia mea, vel mihi debita quando ad te peruenit abſque, ꝙ à me habueris, ſed ab alio, & non habes cauſam retinendi quamuis non præceſſerit contractus ex quo mihi obligeris, tamen an æquum ſit vt mihi reſtituas ff. ſi cert. pet. l. ſi me, & Titium. num. 1. 53
pecuniam ſi dederim ob aliquam cauſam implendam de futuro, & ſtet per me dantem quominus impleatur, tamen poſſum pecuniam repetere. ibid. num. 2. eod.
pecuniam ſi numero tibi ex cauſa mutui, & ſtipulor hanc pecuniam alij ſtipulatio eſt nulla. ff. de reb. cred. l. certi cond. §. quoniam. nu. 1. 22
¶ Pedagium nemo ſoluere tenetur de reb. quas portat ad vſum proprium, & probatur per iuramentum portantis. l. cætera. §. ſed ſi quis. ff. de leg. 1. num. 9. 80
pedagium ſi colligebatur à tranſeuntibus ſupra certum pontem, & pons ſit deſtructus, & reficiatur alius de nouo, idem pedagium, an poſſit percipi per pontem nouum. ff. ſi quis cau. l. ſi eum. §. qui iniuriarum. num. 20. 156
¶ Pœna. A pœna mortis, an liberabitur, qui ducit ad patibulum, & obuiauit cardinali. in l. 1. C. ne liceat poten. nu. 2. 133
De pœnali diſpoſit one. in verbo Diſpoſitio, & in verbo Lex.
Pœna an poſſit egredi proprium caſum etiam in correlatiuis. l. 1. C. de in ius voc. num. 2. 69
pœna adiecta in compromiſſo, an poſſit cum effectu peti, ſi promiſſa in eo non impleantur. in l. promiſſis. C. de tranſact. num. 2. 115
pœnam quis non incurrit, ſi quid faciat lege permittente. in l. tranſigere. C. de tranſact. num. 12. 106
pœna quæ imponitur committenti falſitatem in teſtamento, habet locum in committente falſum in contractu, qui ſit in teſtamento. C. de teſt. l. cum antiquitas. num. 6. 112
pœna centum ſi apponatur pro vulnere ex forma ſtatuti pro homicidio vero imponatur pœna mille, & accuſatus de vulnere dedit fideiuſſorem de iudicato ſoluendo, ſed pendente iudicio ſequatur mors vulnerati quo caſu licet iudex formauerit inquiſitionem ſuper vulnere, tamen poteſt condemnare de homicidio. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. num. 17. 128
pœnam & rem quis non debet petere, ſed altero debet eſſe contentus, etiam ſi à pœna ſumant originem in perſonis diuerſorum, qui tamen habeantur loco vnius. ff. ſi quis cau. l. ſi duo rei. nu. 3. 152
pœna quando adijcitur ſub dinumeratione temporum, vt omni anno, tunc eſt vſura. l. cunctos populos. nu. 31. C de ſum. Trin. in 2. lect. 8
pœna falſi, quæ imponitur notario aſcribenti ſibi aliquid in teſtamento, habet locum in aſcribente ſibi contractum, qui ſit in vltima volun. ff. de leg. 1. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 25. 100
pœna petentis ante diem, vel conditionem eſt, quòd duplicantur inducię. ff. ſi cert. pet. l. pecuniam. num. 9. 56
pœnam pecuniariam quando quis non poteſt ſoluere, eſt in arbitrio iudicis illam mutare in corporalem. l. ſi quis id quod. num. 29. ff. de iur. omn. iud. 83
pœna minus infligitur ex præſumpta probatione, quàm ex vera probatione. ff. de reb. cred. l 1. num. 21. 4
pœna appoſita in contractu iurato poteſt tranſcendere duplum, licet aliàs ſit dubium, an pœna conuentionalis poſſit duplum excedere. C. de tranſact. l. ſi quis maior. num. 29. 119
pœna illa propriè dicitur leſio, quæ ponit, & vindicat, quod quiſque cõmiſit. ff de lib. & poſth. l. cùm quidam. num. 14. 190
pœnam quam exigit vnus ex correis ſocijs, tenetur communicare alteri. ff. ſi quis cautio. l. ſi duo rei. num. 2. 152
pœnæ ſeptem contra iurantes, quæ ſunt illæ. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. ſi quis iurauerit. lo. 2. num. 2. 86
pœna committitur contra omnes in extraiudicialibus, ſi contrauenia-tur per vnum. ff. ſi quis cautio. l. ſi ſeruus. §. ſi plurium. nu. 11. 154
pœna pecuniaria quando imponitur pro delicto, in dubio non requiritur dolus, ſed lata culpa. ff. de acq. poſſ. l. iuſtè poſſidet. num. 29. 96
pœna ſtatuti de offendente ſcholarem matriculatum, habet locũ in ſcholari quem rector iubet matriculari. ff. de iureiur l. admo. nu. 37. 101
pœnæ delictorum non tranſeunt contra heredes. ff. quod quiſq; ie iur. l ſi quis iniquum. § quod autem. num 2. 100
pœna nulla maior eſt quàm excommunicatio de iure canonico, quæ æquiparatur morti. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro empto. nu. 164. 116
pœna priuationis alicuius iuris, beneficij, aut prinilegij, non habet locum niſi lex hoc expreſsè dicat. C. de colla. l. illam. num. 12. fol 67. & in l. cùm quidam. ff. de lib. & poſth. n. 15. fol 190. & in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 8. fol. 118. & in l. diuortio. §. ſi fundum. ff. ſol. matr. nu. 5. fol. 25. & in l. 1. C. de tranſact. nu. 12. 94
pœna legis, quæ imponitur propter iniuriam, vel offenſam alicuius, dẽt illi applicari cuius reſpicit offenſam. C. de leg. l. ſi legatarius. n. 2. 190
pœna Auth. contra qui propriam: quæ punit eum qui negat ſcripturam propriam, habet etiam locum in eo, qui negat ſcriptura n manu alterius ſcriptam, ſed manu ſua ſubſcriptam. C. de teſt. l. cùm antiquitas. num. 13. 113
pœna negantis non habet locum niſi propter dolum. l. 1. num. 15. C. de tranſact. 94
pœna vbi non eſt expreſsè declarata, debet extra ordinem imponi arbitrio iudicis. l. iubere. de iur. omn. iud. nu. 17. 76
pœnæ adiectæ a teſtatore in vlt. volun. cui debeant applicari, an parti in cuius fauorem teſtator pœnam appoſuit. C. de tranſact. l. ſi quis maior. num. 29. 119
pœna debet remitti propter excellentiam virtutis alicuius, qui pp delictum debebat mori, vel aliter puniri. ff. de leg. l. lex eſt. nu. 11. 20
pœna vt committatur in vltimis volun. non eſt differentia, an incipiat à prȩcedenti conditione, an à diſpoſitione pura, nam in vtroque caſu ſtatim committitur cum potuit fieri, & eſt ceſſatum. ff. de verb. oblig. l. ita ſtipulatus. num. 16. ſed quid in diſpoſitionibus legalib. vel ſtatutarijs, an æquiparentur in hoc vltimis voluntatib. & contractibus. ibi. num. 18. 162
pœna vt euadatur, ſufficit aliquid fuiſſe factum de facto licet de iure fieri non potuerit. ff. de verb oblig. l. quidam cum filium. nu. 18. 209
Et ſimiliter ſufficit aliquid eſſe factum de facto, licet non de iure ad finem conſequendæ actionis. ibid. nu. 19. eod.
pœna ipſo iure non committitur, qñ ſtat per creditorem cui ſolui debet ne re ipſa. ff. de verb. oblig. §. coheredds. l. qui Rome. nu 13. 181
pœna conuentionalis ſuccedens in locum legalis ad idem iudicatur

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ſicut legalis.ff.de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus.num. 2. 44
Pœna & arrha qualiter differant.ff.de verb.oblig.l.Titia.nu.25. 215
pœna criminis quando eſt pecuniaria ſuperſederi debet ab executione vſque ad 4 menſes.ff.de re iud.l.debitorib.num.17. 175
pœna autem eximentis aliquem de carcerib. vel facientis fugere incarceratos,quæ ſit.ff.ne quis eum,qui in ius.l.1.§ & prætor.nu.12. 123
pœna vbi eſt adiecta facto indiuiduo licet vno ex hæredibus promiſſoris contrahente committatur pœna contra omnes, tamē non poteſt agi ad pœnam contra vnum niſi pro portione hereditaria.ff.de verb.obligi.l ſtipulatio.§.Cato.nu.9. 28
pœna ſi eſt appoſita in contractu,& iuratum non contrauenire,an iuramentum impediat purgationem moræ.ff.de verb.oblig. l. ſi inſulam. num.35. 139
pœna vbi eſt adiecta facto diuiduo,tunc vno ex hæredibus contrafaciẽte pęna committitur niſi contra eum tantum pro ſua parte,non contra cohæredes.ff.de verb.oblig,l.ſtipulatio.§.Cato nu.9. 28
pęna an committatur, ſi per promiſſorem ſteterit quominus arbitrator arbitretur.ff de verb.oblig.l.ſi quis arbitratu nu.20. 83
pęna quando eſt appoſita in ſtipulatione non inſpicitur, quid interſit.ff. de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere §.alteri.num.10. 74
pęna adiecta dationi, vel compromiſſo committitur contra omnes hæredes promiſſoris inſolidum licet vnus partem ſuam ſoluerit, ſed à cohærede non ſoluente repetat.ff.de verb. oblig.l. ſtipulationum.§.ſi ſortem.num.1. 38
pęna conuentionalis committitur mero iure ante lapſum termini, quā primũ incipit eſſe certũ intra terminum in ſtipulatione cõprehẽſum non poſſe perfici ff.de verb oblig.l.cùm ſtipulatus ſim.nu.2. 157
pęna conuentionalis, quæ expreſsè deponitur à partib. licet committatur mero iure, quamprimum certum eſt intra tempus fieri non poſſe id quod fieri debuit, tamen ſi pęna à lege imponitur tunc pęna legalis non committitur niſi elapſo toto tempore.ibid.nu.7. 158
pęna committitur per lapſum diei appoſiti ad ſolutionem etiam contra hæreditatem.ff de verb.oblig.l.ad diem nu.1. 125
pęna adiecta dationi quantitatis pecuniæ valet etiam in mutuo. ff. de verb.oblig.l.ſi pęnam.num.3. 111
pęna eſt acceſſoria,& regulatur ſecundum principale.ff.de leg.1.l.ſi mihi,& tibi.§ ſi quis ſeruos.nu.11. 39
pęnalis conuentio per quam aufertur libera poteſtas teſtandi eſt contra bonos mores,& ideo non valet.ff.de verb.oblig.l. ſtipulatio hoc modo.num.1.& 3. 107
pęna non firmat illud quod eſt contra bonos mores. ff. de verb.oblig.l. ſtipulatio hoc modo.num.4. eod.
pęna excedens legitimum modum vſurarum, cenſetur adiecta in fraudem vſurarum, quando eſt adiecta à perſona vſuraria.ff.de verb.obli. l.ſtipulatio iſta habere.§.alteri.num.22. 76
pęna quando imponitur capitaneo, & ancianis, quilibet eſt pro dimidiam.ff.de vulg.& pupil.ſubſt.l.ſi pater.nu.5. 117
pęna vel aliud acceſſorium, an & quando videatur remitti per receptionem principalis debiti ſimpliciter factam.ff.de eo, quod cert. loc.l.ſi poſt moram.num.3. 221
pęna impoſita portantibus arma, vel merces prohibitas, habet locum etiam in mandante.ff.de vſuc.l.ſi is,qui pro emptore.nu.368. 116
pęna linguæ eſt ſubrogata loco pęnæ pecuniariæ. ff.de vſucap.l. ſi is qui pro emptore.num.233. 130
pęna appoſita ſuper principali, an extendatur ad illud quod venit conſecutiuè.ff.de leg.1.l.ſi fideiuſſor.§.meminiſſe.nu.20. 94
pęnam qui petit debet plenè, & liquidè probare commiſſionem pęnæ. ff.de iureiur.l.admon.in repe.nu.248. 107
pęna dupli,tripli, & quadrupli, quæ imponitur per ius ciuile non eſt licita in foro conſcientiæ,& confeſſionis.ff.de iuſt. & iur.l. vt vim.nu. 23.fol.6.& in l certum eſt.C.vnde legitim.num.15. 42
pęna eſt capitis de quacunque tortura quam iudex dolo malo, & ſine cauſa dederit.l.hoc edictum nu.3.& 4.quod quiſque iur. 95
pęnam nemo incurrit in delictis niſi delictum fuerit conſummatum. l. hoc edictum.§ hæc autem verba.quod quiſque iur.nu.16. 97
pęna cui debeat in dubio applicari,an parti, vel fiſco. l. ſi quis id quod. nu.42.de iur.omn.iud. 85
pęna inconſueta,qñ appoſita eſſet in præcepto excuſatur nõ comparẽs. l.omnib.§ is videtur.ff.ſi quis ius dicen.non obtem.nu.3. 104
pęna furti,quæ ſit de iure cõi.ff.de condict.cau.dat.l.cùm ſeruus.n.5. 164
pęna legis,ſi quis maior,impoſita contra non ſeruantem tranſactionem iuratam quando habeat locum.C.de tranſact. l.ſi quis maior.num.5. & 30.& 28. 118
pęna ſi eſt adiecta in tranſactione cum clauſula rato manente pacto, ſi actor contradicat,& pęnam ſoluat, nunquid ſi iterum conueniat iterum committatur pęna ff.de tranſact.l.qui fidem.num.7. 224
pęna edicti,quod quiſque iuris,an imponatur ipſo iure. ff.quod quiſque iur.l.ſi quis iniqnum.§.quod autem.nu.3. 100
pęnam efficaciter non committit, qui fruſtratur factum. ſol. matr.l.ſol. matr.§.quod ſi in patris.num.25. 12
pęna appoſita in contractu iurato poteſt tranſcendere duplũ, licet aliàs ſit dubium, an pęna conuentionalis poſſit duplum tranſcendere. C. de tranſact.l.ſi quis maior.nu.fin. 119
Pęna definit quoties aliquid definit eſſe delictum. in l. ſed ſi poſt. C. de inoffi.teſt num.6. 172
pęnæ non applicantur creditori inuito.in l.2.C.de iure emphy.n.7. 197
pęna appoſita in contractu,vel in aliquo actu, intelligitur ſi actus principalis valebit.l ſub prætextu.C.de tranſact.nu.ſi.fol.112.& in l.non dubium.C.de leg.nu.57. 38
An ad hoc vt quis incidat in pęnam legis,vel ſtatuti,ſit neceſſe, & fiat de iure,an ſufficiat de facto fieri.in l.vbi pactum.C.de tranſact.n.22. 117
pęna quando imponitur ipſo iure, an intelligatur dummodo ſecuta ſit ſententia declaratoria.l.ſi quis maior.C.de tranſact.nu.25.ſed an tũc poſſit mora purgari.ibid.num.26. 119
pęnæ legales,vel conuentionales,an debeant applicari fiſco, vel parti.in d.l.ſi quis maior.num.27. eod.
pęna conuentionalis, quæ ſuccedit loco intereſſe, an & quando poſſit excedere duplum.l.ſi quis maior.num.29. eod.
pęnæ ſatisfactio æquiparatur obſeruantiæ contractus. in l. cùm proponas.2.C.de pact.num.7. 84
pęna.20.librarum auri, & ſic pęna pecuniaria dicitur pęna grauis.Auth. ad hęc C.de iud.num.7. 145
pęna corporalis etiam minima dicitur maior quacunque pecuniaria ea. Auth.hęc.num.8. eod.
pęna grauiſſima intelligitur pęna mortis naturalis,vt ibid.
Illa regula,qui non habet in ære luat in corpore,procedit etiam ſi reus poſſit ſoluere totam pęnam excepto vno don. in l.2. C. de iure emphy.in 60. 202
Ille qui ſoluit pęnam non dicitur ſeruare voluntatem teſtatoris aut cũ eo contrahentis.in d.l.2.nu.140. 210
pęn. applicanda Eccleſiæ ex conuentione partium vbi contra fieret, & contra fiat, an poſſit remitti, & tolli in præiudicium Eccleſ. in l.2. num.fin. 219
A quibus pęnis excuſet iuſta cauſa litigandi. in l. properandum.§.ſinautem alterutra.C.de iud.num.3. 152
pęna dupli,an & quando pro eo.delicto poſſit, quis affici.l.cunctos populos de ſum.Trin.& fide catho.in 2.lect.nu.26. 8
punitus in foro eccleſiaſtico,& ſic à iudice eccleſiaſtico, an poſſit etiam puniri per iudicem ſecularem,in foro ſeculari.ibid.eod.nu. eod.
pęna quando adijcitur ſub dinumeratione temporum omni anno, omnes concordant,quòd dicatur vſura,& quomodo procedat ead.l.in 2. lect.num.3. eod.
In pęnalib.mitior pars eſt tenenda,& ſi variæ ſint opiniones Doctorum ead.l.in 2.lect.num.70.fol.eod.& in verbo Opinio.
puniri corporaliter quis non debet ex lata culpa.in l.in actionibus.ff.de in lit.iur.num.26.& 27. 148
punitus vno remedio,an poſſit alio puniri.in l.omnibus.§.is videtur.ff.ſi quis ius dicenti.nu.1. 104
pęna in contractu promiſſa toties quoties fuerit conuentum, an poſſit committi ſemel.in l.vt inter diuinum.C.de ſacroſan.Eccleſ.n.18. 30
pęna legis intrinſeca,quæ ſit, & quæ extrinſeca. in l. non dubium. ff. de legib.num.6. 35
pęna qua punitur faciens contra legem, vel in fraudem legis, ſi non eſt expreſſa.in lege tunc punitur contrafaciens arbitrio iudicis.ibid.
pęna appoſita in tranſactione poteſt cum effectu peti, ſi promiſſa in ea non adimpleantur.l.promiſſis.C.de tranſact.nu.1. 115
pęna corporalis, vel pecuniaria applicanda fiſco, poteſt per reſcriptum principis remitti,ſed non pęna pecuniaria applicanda parti.d.l.venia. C.de in ius voc.num.1.3.& 8.ſed quid ſi pax aliter haberi non poteſt, vel ſic concurrat iuſta cauſa publ.vtilitatis.nu.10. 70
pęna non committitur non implenti.l.ſi pacto.C.de pact.nu.12. 79
pęna committitur vbi non eſt mora.ead.l.ſi pacto.nu.15. eod.
pęna ſanguinis nunquam imponitur de iure canonico pro aliquo delicto.l.tranſigere.C.de tranſact.nu.4. 105
pęna perpetui carceris æquiparatur morti, & an procedat de iure canoni.ibid.
pęna vitæ,& famę æquiparantur.d.l.tranſigere.nu.8. eod.
Vbicunque imponitur ſimpliciter pęna capitalis, intelligitur minor, & ſic perpetui exilij.ead.l.tranſigere.num.9. eod.
¶Pęna conditionalis ſecundę ſtipulationis, cauſat debitori dilationem ad ſoluendum.ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.7. 51
pendente conditione ſecũdę ſtipulationis, primus promiſſor poteſt interim per acceptilationẽ liberari,& talis acceptilatio valet.ff.de verb. oblig.l.eum,qui ita.§ hominem.num.6.& 8. 103
pendentia natiuitatis poſthumi præteriti nihil debet nocere filio inſtituto,ex quo poſtea poſthumus natus eſt mortuus, ſeu abortiuus.ff.de lib.& poſth.l.ſi filius.nu.24. 171
pendentia litis, ſola in cauſa liberali, non facit haberi ſeruum pro libero.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quem num.5. 83
pendere non dt actus nullus.in l.filius à patre.ff.de lib.& poſth.n.13. 196
pendere propriè,quid dicatur.in l.tertia.§.fi.ff.de lib.& poſth.n.11. 167
pendentia ſpei non impedit venientem ad totum per ius non diminuẽdi,&

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

di,& hoc quando est conuentio realis, secus si verbalis.ff.de leg.1.l.si duob.reis num.4. 45

Pendentia conditionisimpedit transmissionem, vt in l.1.de leg.1.num. 93.fol.8. quod etiam procedit in filio, secus in pendentia diei. ff. de leg.1.l.si cui legetur.§.hoc autem.num.5. 92

¶Pœnitentia non habet locum in contractu innominato,non respectiuo.ff.de pact.l.iuris gentium.nu.10. 179

pœnitentiæ locus est in contractibus innominatis re integra.ff.de pact.l. si cum fundum,num.4. 203.

pœnitentia admittitur in contractibus innominatis. l.cùm mota. num.8 C.de transact. 98

pœnitentia permissa defuncto, an videatur permissa hæredi.ff.de verbor. oblig.l.qui Romæ.§.Flauius.nu.26. 180

Pœnitentia an habeat locum in contractu innominato in dote,& in pia causa.ff.de verb.oblig.§.Flauius.l.qui Romæ.num.44. eo.

pœnitentia quare locum habeat in contractibus innominatis. ff.de cõd. cau.dat.l.si pecuniam.num.11. 155

Pœnitentia sine certioratione licet non impediat factum hominis, tamen benè impedit dispositionem legalem.ff.de cond.cau. dat. l.si pecuniam.§.si seruum.num.2. 157

pœnitentiæ locus est in contractibus innominatis, etiam re non integra,soluto tamen interesse.ff.de cond.cau.dat.l.si pecuniam.n.3. 155

pœnitentia non habet locum amplius in litis contestatione,sed iuramẽtum habet vim litis contest.l.si conuenerit.num.7.de iurisd.omnium iudic. 91

Pœnitentia quæ inducit ad pristinum statum, habet locum in extraordi narijs criminibus.ff.de in ius voc.l.quamuis.num.9. 112

Pœnitentia quare non habeat locum in transactione.ff.de cond.cau.dat. l.dedi.num.13. 151

pœnitentiæ licet sit locus in permutatione, sicut in certis contractibus innominatis re integra,si tamen quis exposuit rem venalem, cogitur eam vendere iusto pretio.ff.si quis cautio. l. si eum.§. qui iniuriarum. num. 39.& 40. 157

¶Pœnitus dictio,idem dgnificat,ꝙ omnino.Auth.qui rem.C.de sacrosan.Eccles.nu.22.vers.pondera dictionem penitus. 29

¶Pensio quomodo consideretur à prin. quo ad natiuitatem actionum, & obligationum.in d.l.diuortio.ff.fol.matr.nu.36.& quid quo ad iuris intellectum.num.38. 22

pensio qñ debeatur maximè in locatione,& conductione.ibi.nu.39. eo.

pensiones, an sint fructus.ibid.nu.9.fol. eod.& an possint peti tanquam fructus.in l.si vrbana.ff.de cond.indeb.num.7. 200

Pensio si soluatur per inquilinos,vel colonos abbati non iustè electo,an soluentes liberentur,vel ne.ibid.nu.7. eod.

pensio locationis debetur tripliciter.ff.fol.matr.l.diuortio.nu.37. 22

¶Peperisse, & peperit. Peperisse an dicatur mulier, quæ in puerperio decessit.in l.quod dicitur.ff.de lib.& posth.nu.7. 181

¶Percutio.Percutere volens Seium,si pœcussit Titium, an puniatur.ff. de acq.poss.l.clam possidere.§.qui ad nundinas.nu.57. 92

percutiens si vno ictu inferat plura vulnera veluti cum furca, vel biden te,an debeat puniri pro pluribus vulneribus. ff.de verb.oblig.l. quod dicitur.num.2. 141

percutere volens, vel occidere Titium, & vulneraui, vel occidi Caium amicum, vel consanguineum meum, an puniar de homicidio. l.lex est.de legib.num.18.in fin. 21

Reliqua in verbo Homicidium.

¶Perdere. Perditio lucri non dicitur ante lucrum quæsitum, & radicatum.in l.nõ amplius.§.si certum.ff.de leg.1.nu.7.fol. 53.& ideo perdens lucrum,nihil de proprio perdere dicitur cum tractet de lucro,vt in l.Marcellus.ff.ad Trebell.num.50. 210

Perdere lucrum aliud est,& aliud pœnam.ibid.eod.nu. eod.

¶Peremptorium ita debet præcedere, quando peruenitur ad absolutoriam,sicut quando ad diffinitiuam.in l.properandum.§.& si quidem. C.de iud.num.11. 150

Peremptorij vim, an habeat monitio iudicis. in rub. C. de in ius voc. nume.5. 69

Peremptorium, an sit necesse, ꝙ veniat in sententijs interlocutorijs. sicut in diffinitiua.l.nec quicq̃.nu.52.de officio proconsul.& legati.48

Peremptorio & citatione præcedente, an in dubio præsumatur sententia lata.l.nec quicquam.nu.53.de officio proconsul.& legati. eod.

Reliqua in verbo Citatio.

¶Perfectum non dicitur cum quid supereſt ad agendum.in l.si mihi,& tibi.§.in leg.ff.de leg.j.n.11.in 1.lect.fol.41.nec etiã illud dicitur perfectum, ꝙ est in proxima dispositione ad perficiendum, vbi facti essentia requiritur,vt in l.cætera.§.sed si parauerit.eod.tit.nu.20. 82

¶Periculum est in mora in causa damni infecti, ideo non requiritur litis contest.ff.de acq.poss.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.173. 109

periculum quoties est in mora, ne debitor fugiat, donec probationes inquiruntur, sufficit quęcunq; probatio, vt debitor possit capi.ff.qui satisd.cogan.l.si ab arbitro.num.9. 136

periculum & expensæ litigij quomodo differunt. ff. de re iud. l. à diuo Pio.§.si post addictum.nu.5. 166

Periculum vbi est in mora recedimus à regulis iuris communis,& remittitur iuris dispositio etiam prohibitiua.ff.de ope nou. nunc. l. de pupillo.§.si quis riuos.nu.1.fol.23. & in l.naturaliter.§. nihil commune. ff.de acq.poss.nu.174. 109

Laicus potest capere clericum debitorem,etiam propria auctoritate qñ periculum est in mora.ff.de nou.ope.nun.l.de pupillo.§.si quis riuos. num.2. 23

Periculum vbi est in mora,iudex aliàs incompetens potest examinare testes, & valet dictum testium.l. cui iurisdictio.num.18. de iurisdictio. omnium iudic. 68

Periculum est eius,qui debet rem recipere in contractibus innominatis, non eius,qui debet rem dare.ff.de præscrip.verb.act.l.naturalis.§.& si quidem.num.7. 125

Periculum in se suscipere,quid importet.ff.si quis cautio.l.sed & si quis. §.quæsitum.num.32. 151

Periculum euictionis debet spectare ad victorem condemnatum. ff. de re iud.l.à diuo Pio.§.si post addictum.num.3. 166

Periculum casus fortuiti spectat ad eum, qui dominus est.ff.de reb.cred. l.si quis nec causam.num.26.& 27. 14

Periculi simpliciter prolati appellatione,non videtur venire mors, nec aliquis casus fortuitus. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. si post addictum. num.6. 166

De periculo rei legatæ.in verbo Legatum.in rub. de interitu, & periculo rei legatæ.

¶Perimi dicitur illud ꝙ est nullum.ponit exemplum.ff.de lib.& posth. l.& si pepercerit.§.si ita testatus.num.3. 167

¶Perinde.Hæc dictio,est nota similitudinis.ff.de verb.oblig. l. Titia. §. idem respondit.nu.2.fol.218.& in l. cùm de inofficioso.C. de inoffi. test num.4. 161

Perinde,dictio,importat fictionem.ff.de vsucap.l. si is qui pro emptore. num.116. 124

¶Perito in arte sua,an credatur sine iuramento.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.num.200. 127

¶Periurium. Periurus est infamis. in l. si quis maior. C. de transact. num.21.vbi videas latè de periurijs. 119

Periurus dicitur venditor,qui iurauit nõ mouere litem emptori, & postea cessit iura vni,qui mouit litem.in d.l.si sic legatum.§ si quis.ff.de leg.1.num.7. 133

Periurium an possit committere pupillus, ex quo dolum committere non potest.in lege videamus.ff.de in lit.iur.num.8. 146

Periurus an dicatur si quis dubitans,vel ignorans iuret.ibid.nu.6. eod.

periurus ex quibus caulis excusatur.ibid.num 9. eod.

Periurus an & quando sit impotens ad soluendum.ibid.nu.12.fol. eod. vbi multa in materia periurij.

Periurus non dicitur ille, qui iurauit rem valere centũ, cum valeat plus in l.vulgò.§.cum furti.ff.de in litem iurando.nu.2. 150

Periurus semel perdit omnem facultatem probandi per iuramentum.ff. si quis cautio.l.non exigimus.§.quod diximus.nu.3.fol.149.& quando erit standum.in l.Gallus.ff.de lib.& posth.num.7. 199

Periurus non dicitur, qui iuramentum non seruat ex causa à iure permissa.ff.qui satisd.cog.l.qui iurato.num.1. 141

Periurium non potest committi sine dolo.C.de transact.l.si quis maior. nu.3.fol.118.& in l.qui iurasse.ff.de iureiur.num.3.fol 92. & in l.videamus.ff.de in lit.iuran.num.7. 146

periurus repellitur ab agendo.C.de transact.l.si quis maior.nu.24. 119

Periurium an committatur ex sola culpa,& credens iurare veritatem,si iurat falsum,an sit periurus.ibid.num.4. eod.

Periurum committitur ex iuramento inualido. in l. vbi pactum. C. de transact.num.25. 177

¶Permissio.Permissum, si quid est in certis casibus videtur in alijs prohibitum.ff.de vsucap.l.si is qui pro emptore.nu.20. 118

Permissum vsque ad certum tempus, intelligitur post illud tempus esse prohibitum.ff.de verb.oblig.l. si ita quis promiserit.§.Seia cauit.n. 10.fol.119.& in l.si quis.ff.de vulg.& pupil.num.2.3.& 6. 134

Permittitur aliquid ratione coniuncti dominij, ꝙ alias non permitteretur ratione separati.ff.de leg.1.l.cætera.§.idem quæri.nu.3. 79

permittitur etiam inferioribus Imperatori bellum indicere.ff. de iust. & iur.l.ex hoc iure.num.30. 9

Permissum quando aliud est,& aliud prohibitum,inspicitur illud quod principales est.ff.de acq.her.l.more.nu.26. 70

Permissa sunt aliqua propter atrocitatem delicti,quæ aliter non permitterentur.l.1.nu.2.C.de precib.Impera.offe. 47

Permittuntur aliqua propter exemplum,quæ aliàs non permitterentur. l.1.nu.5.C.de prec.Impe.offe. eod.

¶Permutatio.In permutatione habet locum pœnitentia, & redhibitoria,& actio quanto minoris,& condictio ob causam.in l.si pro fundo. C.de transact.num.4. 113

Permutatio non dicitur,quando pro re datur alia res,& etiam pecunia, si quantitas pecuniæ est maior pars pretij: nam tunc censetur venditio secus,si minor in procem.feudo.nu.25. 235

Permutans seruum tenetur ad illa omnia ad quæ tenetur vendens. ff de rerum.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaf.

rerum permut.l.1.num.4. 124
Permutatio quare non est contractus nominatus. ff.de pact.l. iuris gentium.num.7. 279
Permutatio & contractus innominatus do, vt des, differunt. ff. de reb. cred.l.mutuum damus.nu.6. 5
Permutatio propriè, & in specie dicitur esse illa quando species est certa.ff.de rerum permuta.l.1.num.10. 124
¶Per omnia hæc dictio, quid importet. in l. 1.ff.de leg.1.num.14.cum plu.sequen. 4
¶Perpetuum & perpetuatio actionis aliqua est,quæ prorogat vitã actionis mediante litis contestatione, & facit ꝙ illa, quæ erat breuis vitæ efficitur perpetua.ff.de iureiur.l.si is qui temporali.num.2. 77
perpetuò multis modis accipitur.l.si quis id ꝙ.n.40.de iurisd.om.iud.85
Perpetuum dicitur esse illud quod non finitur morte stipulatoris. ff. de verb.oblig.l.si Stichum aut Pamphilum.§.stipulatio.nu.5. 47
perpetuare actionem quid sit. l.1.nu.1.C.quando libellus prin.oblat.51
perpetuatio propriè dicitur extensio actionis vitę,vt vbi prius erat temporalis efficitur perpetua.l.1.nu.7.C.quando libellus princ.oblat. eo.
perpetuatio quæ fit per moram debitoris quem effectum operatur. ff. de verb.oblig.§.sequitur.l.si seruum Stichum.num.10. 144
¶Perplexitas vitiat etiam in voluntatibus.in l. si quis à filio. ff.de leg.1. num.5. 58
¶Per se,hæc verba significant personaliter, ideo si mandatur alicui, ꝙ vt per se faciat, intelligitur quòd non faciat per alium. ff. sol.matr.l. sol.matr.§.quòd si in patris.num.3. 11
¶Persona coniuncta sicut admittitur ad agendum pro coniuncta,an ita admittatur ad exigendum, & ad recipiendum.ff. sol.matr.l.sol.matr. §.voluntatem.num.16. 14
Reliqua in verbo coniunctus.
Personæ duæ quando concurrunt, & petunt illud quod est debitum insolidum,sed vna solutio sufficit,tunc obstat exceptio doli ne bis soluatur, & etiam neutri soluatur nisi concordetur cui eorum solui debeat.ff.de leg.1.l.huiusmodi.§.cum pater.nu.10. 146
Persona debet legitimari in iudicio, hoc verum est si fuerit oppositum per aduersarium, non aliter,quia iudex non debet opponere de legitimatione personarum.C.qui admit. ad bon.poss.super rub.nu.1.nu.4. fol.8.& in l.quamuis. C.de edict.diui Adr.toll.nu.4.& in fin.d.l. 172
Persona vel res ad obligationem inutiliter apposita non prodest ad solutionem,& ideo ex duobus reis credendi, si vnus stipuletur vtilitèr, alter inutiliter, solutio facta inutiliter stipulanti non liberat soluentem.ff.de verb.oblig.l.si duo rei.nu.1. 201
Personæ excludentes fiscum, quæ sunt vltra maritum,& vxorem.C.vnde vir & vxor.l.maritus.num.10. 50
personæ egregiæ, vel morbo impeditæ coram iudice ad iurandum personaliter venire non coguntur.ff.de iurciur.l.ad egregias.nu.1.limita,vt num.7.& 8. 86
personæ plures quando copulantur inter quas cadit ordo charitatis, & affectionis, & concurrit necessitas saltem causatiua instituendi, tunc intelliguntur vocati nõ simul,sed ordine successio. ff.de lib. & posth. l.Gallus.§.quidam rectè.nu.20. 204
persona libera nostro iuri non subiecta neque nobis seruiens, non potest nobis quærere actionem,neque obligationem.ff.de verb. oblig.l. si ita stipulatus fuero.§.Chrysogonus.nu.18. 197
personarum tria genera sunt,quæ non tenentur satisdare, quæ sunt illa. ff.qui satisd.cog.l.1.num.15. 125
persona alterius, in dubio non debet in promissione extrinsecus intelligi.ff.de re iud.l.Nesennius.num.6. 183
persona adiecta pacto non facit pactum esse personale, quin transeat ad hæredes.ff.de pact.l.tale pactum.nu.8. 204
persona quæ non est expressa in stipulatione nunquam intelligitur. ff. si quis cautio.l.si procurator.num.2. 157
personę infames,& turpes,quæ dicantur institutæ in testamento fratris. C.de inoffi test.l.fratres.nu.10. 175
personę coniunctæ sicut solui non debet, eodem modo affini solui non potest.ff.sol.matr.l.non solum.nu.2. 15
persona licet aliàs in stipulatione extrinsecus non subintelligatur, tamẽ in stipulatione simplici intelligitur etiam persona filiæ. ff. sol.matr.l. post dotem.nu.11.& 12. 51
persona nunquam extrinsecus subintelligitur,licet in stipulationibus raro subintelligatur tempus,vel conditio inesse ex præcedentibus,si nõ exprimatur,&c.ff.de verb.oblig.l.si ita stipulatus fuero.§. Chrysogonus.num.41. 199
persona priuilegiata cuius fauore actus inualidus sustinetur, & persona non priuilegiata,quando cõcurrunt, priuilegium prodest etiam personæ non priuilegiatę, vt actus sustineatur. C.de inoffi.test.l. quamuis.num.fin. 162
persona vel res quando adijcitur obligationi, si non valet obligatio in ea,non valebit etiam solutio.ff.de verb.oblig.l.si duo rei.nu.6. 202
persona ficta,& representata, idest vniuersitas, an possit possidere.ff. de acq poss.l.1.§ municipes.nu.9. 70
persona incerta potest substitui dummodo veniat certificanda ex futuro euentu de vulgari,& pupil.substit.l.substituti.nu.2. 132
personis duabus nobilibus,vel in dignitate positis magis creditur quàm pluribus alijs rusticis, vel vilibus personis.ff. de pact.l.iuris gentium. §.hodie tamen.num.6. 187
persona paciscentis, si adijciatur verbo executiuo,redditur pactum personale.ff.de pact.l.contra iuris.§.si filius.nu.1. 199
persona non accedit alteri personæ propter eius dignitatem. ff.de leg.1. l.si ancilla.num.2. 113
persona prohibita obligari sine certa solennitate, potest tamen se obligare absque illa solennitate ob finem consequendæ liberationis. ff. de pact.l.contra iuris.num.5. 198
persona quamuis sit adiecta verbo executiuo,tamen pactum prodest fideiussori ff.de pact.l.si reus.num.19. 214
Persona extranei an debeat extrinsecus subaudiri. ff. de acq. hær. l. pro hęrede.num.12. 83
¶Pertinere verbum refertur tam ad petitorium,quàm ad possessorium. ff.de acq.poss.l.naturaliter.§.nihil commune.num.184. 109
pertinere verbum est verbum directum. l. licèt inter posth. nu.14. vers. vltimo.nota.C.de pact. 81
¶Peruenire. Peruenire ad secundum decretum quamuis possit contra dolosè latitantem,tamen non potest contra eum imponi mulcta. ff.si quis ius dicen.l.1.§.hoc iudicium.nu.35. 108
peruenit verbum positum.in l.intelligitur cũ effectu. ff.de leg.1.l. cùm filiofam.num.64. 32
peruenire verbum, & deuenire fit verbum commune, nisi adijciatur eo ipso.limita.ff.de vulg.& pupil.substit.l.Centurio.nu.63. 131
peruenire aliquid ad aliquem, & facere quominus peruenire idem sunt. l.pretor ait.§.hoc interdictum.nu.4.ff.de nou.ope.nun. 45
peruenio verbum nunquid sit directum,vel obliquum.ff.de vulg. & pupil.substit.l.Centurio.num.63. 131
peruenire verbum est commune,quia habet latissimam significationem. vide de vulg.& pupil.substit.l.Centurio.nu.68. eod.
peruenerit verbum,importat directam successionem de iure prętorio,& non obliquam,vel fideicommissariam.C. vnde liberi. l.qui se patris. num.40. 34
¶Pes est 15. digitorum.l.1.ff.si quis cautio.nu.2. 146
¶Pestis tempore, an possit quis testari cum minore nu. testium septem. in l.ab antiquis.C.de test.nu.4.& 5. 115
¶Petitio & petere. Petens declarari rem ad se spectare, & reum condẽnari ad restitutionem possessionis, dicitur intentare petitorium.ff.de acq.possessione.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.186. 109
petens plus quàm sibi debetur,si reus negat totum, & postea condemnetur in eo qnod debebat,an actor cõdemnabitur in expensis. in l properandum.§.sinautem.C.de iud.num.17. 153
petenti copiam à tutore debet dari, aliàs tutor non audietur.ff. de verb. oblig.l.in illa stipulatione.nu.16. 43
petens fertii sententiam pro se simpliciter, an videatur etiaur petijsse expensas.C.de iud.l.properandum.§.sinautem alterutra.nu.32. 154
petens restitutionem coniugis, debet fidem facere de titulo matrimonij,& quid in interdicto de libero homine exhibendo. ff. de acq.poss. l.naturaliter.§.nihil commune.nu.123.& 124. 106
petens rem vna causa, & faciens transactionem generalem, an poterit eandem rem petere ex alia causa transactione non obstante.l.si de certa.C.de transact.num.8. 112
petens aliquid fieri, debet expensas erogare.ff. de eden. l. pretor ait. §. si etiam.num.9. 168
Petens propriè dicitur, qui agit in rem. ff. de acq.poss.l.naturaliter.§.nihil commune.num.7. 99
petere de per se,quando quis non potest, non potest de per se delegare. ff.sol.matr.l.sol.matr.§.quòd si in patris.num.5. 11
petere verbum sæpè verificatur in actione personali. ff. de lega. 1. l.si fideiussor.§.meminisse.num.9. 94
petere potest quod sibi edatur omnis ille cuius interest edi. ff. de eden.l. 1.§.editiones.num.7. 166
petere rem, & pretium quis potest in certo casu,& vtrunque consequitur,vt hic habetur.ff.de leg.1.l.apud Iulianum.§.si Titius.nu.15. 74
petere verbum,vel petitio,potest capi inquantum genus. ff.sol. matr. in rub.num.18. 13
peti dicitur,quod nunquam datum est,repeti quasi retro peti, quod datum est.ff.de reb.cred.super rub.num.17. 2
petij in libello quinquaginta,probant de centum, an fiet condemnatio in centum, vel tantum in quinquaginta. ff. de verb. oblig.l. scire debemus.num.11. 58
petitio & receptio æquiparantur.ff.de leg.1.l.si ex toto.§.si ita scriptum. num.7. 25
petitio alternatiua admittitur vbi electio est petentis.l. cùm proponas. num.2.C.de transact. 104
petitio dotis quam facit vxor constante matrimonio propter inopiam mariti non habet effectum solidæ exactionis.ff.sol.matr.l.si constante.num.111. 40
petitio iuramenti necessarij vsque ad quod tempus fieri possit. ff. de iureiuran.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

reiuran. l. admonendi. in repe. nu. 318. 138
Petitio qualiſqualis, quæ requiritur in cauſis ſummarijs, debet ita procedere, vt reus fiat certus, an velit cedere, vel contendere. ff. ſi certum pet. l. vinum. nu. 35. 46
petitio vbi nulla, ibi non poteſt committi mora. ff. de verbor. oblig. l. ſi pupillus. nume. 3. 201
petitio inſolidum facta ad totam ſummam valet, & tenet. ff. de re iud. l. ſunt qui in id. num 1. 168
petitio patris, & ſic fideicommiſſarij nihil operatur in his, quæ veniunt expedienda officio iudicis, vt aditio hęreditatis, & reſtitutio fideicommiſsi. de leg. 1. l. cùm filiusfam. nu. 126. & 131. 36
petitio veniæ, an inducat confeſsionem delicti. ff. de verb. oblig. l. decem ſtipulatus. nume. 96. 167
De petione vide reliqua in verbo libellus.
petitio hæreditatis, & vendicatio æquiparantur. ff. de acquir. poſſ. l. naturaliter. § nihil commune nume 92. 104
petitio hæreditatis, quæ cõpetit hæredi, cõpetit aduerſus quoſcunque poſſeſsores. l. vt inter diuinum nu. 19. C. de ſacroſan. Eccleſ. 30
petitio hęreditatis non datur contra titulo poſſidentem. l. vt inter diuinum. nu. 9. C. de ſacroſan. Eccleſ. eod.
petitio hæreditatis non datur contra titulo poſſidentem, hæc regula fallit decem modis. tres fallentiæ ſunt in glo. aliæ ſeptem ponuntur hic per Do. Iaſ. C. de inoffic. teſta. l. 1. nu. 5. 161
petitio hæreditatis datur, non ſolũ pro rebus in quibus defunctus habuit dominium, & proprietatem ſed etiam pro rebus in quibus ſolum poſſ. habuit. C. in vſibus feud. nu. 44. 236
petitio hẽditatis, an ſit actio mere realis. l. ſi qs agere. n. 14. C. de codic.
petitio hæreditatis, an poſſit competere contra fideicommiſſarium, qui poſſidet cum titulo. vide. C. de inoffic. teſt. l. 1. nu. 10. 162
petitio hæreditatis, & rei vendicatio poſſunt ſimul in eodem libello intentari. l. vt reſponſum. num. 2. C. de tranſact. 104
¶Petitorium de hac etiam materia vide infra in verbo poſſeſſorium.
¶Petitorij & poſſeſſ. cauſa debet coram eo. iudice terminari. in l. nulli. C. de iudic. num. 6. & 14. 147
petitorium quibus modis dicitur finiri. in l. naturaliter. §. nihil cõmune. ff. de acq. poſſ. nume. 86. 103
De petitorij, & poſſeſſorij materia, vide late per totum. §. nihil commune. l. naturaliter. ff. de acqui. poſſ. fol. 87. & nouem folijs ſeq. & aliquid. in l. nulli. C. de iudic. nu. 13. 147
¶Pia. Piæ cauſæ, an faueatur magis quàm filijs excepta legitima in l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nu. 16. fol. 16 & in Authen. ſi qua mulier. eo. tit. nu. 5. fol. 23. in l. licet inter priuatos. C. de pact. num. 3. fol. 81. & in l. ſi cui legetur. §. hoc autem. de leg. 1. nu. 11. 92
In pia cauſa, an valeat pactum de ſuccedendo. in d. l. licet. nu. 1. & 2. fol. 81. & in l. pactum, quod dotali. eod. tit. nu. 3. 79
pia cauſa non vtitur priuilegio contra aliam piam cauſam. in l. Marcellus. ff. ad Treb. num. 35. cum ſeq. 209
¶De inſtitutio. ad pias cauſas in verbo inſtitutio. Item de legato ad pias cauſas in verbo legatum in rubr. quis & quibus poſſit legari, &c. Item de teſtamentis ad pias cauſas infra in verbo teſtamentum. in rub. de teſta. ad pias cauſas.
¶Pignus pignorans eamdem rem duobus, an incidat in pœnam falſi. in l. quoties. C. de rei vendi. nu. 49. 184
pignore adiudicato creditori, an poterit debitor intra biennium illud recuperare. in l. properandum. C. de iudic. num. 9. 148
pignorans rem duobus ſi prius tradat rem ſecundo, an ſecundus præferatur primo. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nume. 26. fol. 17. & in l. quoties. C. de rei vend. nu. 49. 184
pignoris ius, an conſtituatur ſola conuentione. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 26. eo.
pignus conuentionale habens, poteſt petere à iudice, quòd mittatur in poſſeſſio. per quam conſtituatur pignus prætorium. in l. cùm debitoris. C. de iud. nu. 2. 145
pignus conuentionale, an adaptetur ad ſecundum decretum. vide. in d. l. cùm debitoris. num. 3. eod.
An valeat pactum de non luendo pignus in perpetuum, vel intra 30. anno. & an ſit quædam alienatio. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. nu. 36. cum plur. ſeq. & quid ſi ſit pactum, quod ſi intra menſem non luero fundum, quòd amplius non poſſim luere. num. 39. 175
pignus an poſſit conſtitui in re, quæ ſit irreuocabiliter creditoris. ibidem. nu 37. eod.
in pig. pactum. l. cõmiſſoriæ eſt improbatum. vide ibid. num. 39. eod.
pignorans res pro maiori ſumma quàm valet cenſetur alienare, & in dominio creditoris eſſe. in d. l. qui Romæ. num. eo. eod.
pignus conuentio interpoſita ſuper ſorte, videtur etiam repetita ſuper vſuris in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. ff. de verb. obligat. nume. 51. 201
Si dictum ſit inter partes, quod non eſſet venditio, ſed pignus, & poſtea factum eſt inſtrumentum vendi. præſumitur tale inſtrumentum ſimulatum. in l. Titia. §. idem reſpond. ff. de verb. oblig. nu. 3. 217
pignus conuentio iudicialis, & prætoria, quando fiunt execut. ſententiæ infra quantum tempus poſſunt vendi. in l. debitoribus. ff. de re iudic. nume. 4. 5. & 6. fol. 174. & in l. à diuo Pio. §. vendi. eodem titu. numero 15. 163
pignus conuentionale non idoneum, an præiudicet creditori in reiduo, & quid de iudi. ciui. vel prætorio. in d. l. à diuo Pio. §. ſi pigno. ff. de re iudic. nu. 2. 164
pignus datum per iudicem creditori, qui ſimpliciter illud acceptauit, an dicatur acceptatum pro toto, & quid ſi valet plus, an erit in totum ſuum, debitore non ſoluente. in d. §. ſi pignora. nu. 5. 7. & 8. eod.
pignus adiudicatum credito. pro re iudic. an proderit quo ad vſucap. in l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. ff. de re iud. nu. 13. 165
pignorari poſſunt res alienæ bona fide, & titulo poſſe. in l. 1. §. per ſeruum. ff. de acq. poſſeſ. nu. 1. 63
pignus prætorium. iudic. an poſſideatur à creditore. in dicto §. per ſeruum. num. 1. eod.
pignus in dubio nunquid præſumatur idoneum. ff. ſi certum petatur. l. creditor. num. j. 47
pignus iudiciale vel prætorium magis præiudicat accipienti, quam conuentionale. ff. de re iudi. l. à diuo Pio. § ſi pignora. nu. 1. 164
pignus captum ſi detur inſolutum ſimpliciter à debitore creditori non valet talis inſolutum datio. ibid. nu. 9. eod.
pignora capta pro executione intra quantum tempus poſſint vendi. vide. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. in venditione. nu. 15. 163
pignora ſicut adiudicantur victori pro toto debito etiam quando minus valent, & non reperitur emptor ita ècontra ſi plus valeant quàm debeatur poſtquam non reperitur emptor, & condemnatus non ſoluit in eius odium adiudicantur creditori pro ſumma debita. ff. de re iudic. l. à diuo Pio. §. ſi pignore. nu. 8. 164
pignore reddito non intelligitur remiſſum debitum principale. ff. de pact. l. Labeo ait. nume. 13. 175
pignus quando eſt apud creditorem pro tanta ſumma, quòd debitor veriſimiliter non vult eum luere, tunc creditor habetur loco domini. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 15. 110
pignus poteſt conſtitui in teſtamento. C. de teſtamen. l. cùm antiquitas. numero 4. 113
pignus non poteſt conſtitui, niſi in ſpecie, & tamen pignus poteſt dari pro arrha. ff. de verbor. oblig. l. Titia. num. 35. 216
pignorum datio, & fideiuſſorum eſt acceſſoria obligationi. ff. de re iudi. l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. nu. 5. 145
pignus debet reſtitui debito ſoluto quia hoc eſt de ſubſtantia pignoris, vt ſoluto debito reddatur debitori. ff. de verborum obligationib. l. qui Romæ. num. 39. 175
pignus ſolo conſenſu contrahitur. ff. de pactis. l. ſi tibi decem. §. de pignore. nume. 1. 190
pignus eſt quadruplex. vide qualiter. ff. ſi cert. pet. l. creditor. n. 4. fol. 47. & in l. à diuo Pio. §. in venditio. nu. 4. fol. 144. ff. de re iud. 163
pignus in dubio ſi præſumatur idoneum, creditor non poteſt facere capi debitorem tanquam ſuſpectum de fuga. ff. ſi certum petatur. l. creditor. nume. 2. 47
pignus ſicut non poteſt accedere obligationi, quæ nulla eſt, ita nec ei quæ eſt inefficax. ponit quædam ſimilia ad hanc regulam. ff. de verb. oblig. l. ſi dari. nu. 3. 56
pignus non poteſt eſſe rei propriæ. ff. de verb. oblig l. ſi ita quis promiſerit. §. Scia cauit. num. 16. 219
pignus apud Iudæum exiſtens ſi perdiderim, quia pecuniam depoſitam non reſtitui tempore debito, poſſum abſte petere illud intereſſe extrinſecum. ff. de in litem iuran. l. nummis. num. 5. 145
pignus, quod acceſſorium liberatur, ſi iuretur ſuper debito principali, & paratur exceptio ad pœnam, & ſoluti datur repetitio. ff. de iureiurand. l. iuſiurandum. nu. 1. 87
pignoris ius contrahitur in re aliena domino præſente. ſ. & dolosè tacente. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 35. 189
pignoratitia directa quid ſit, & quid contraria, & quomodo differunt. ff. de pact. l. ſi tibi decem. §. de pignore. nu 3. 190
¶Piſcis. Piſces exiſtentes in lacu, an ſint eius cuius eſt lacus. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri §. Nerua filius. nu. 12. 85
Quid in varijs. vide ibid. nu. 13.
¶Plantatum & ſeminatum omne ſolo cedit. de legat. primo. l. ſumptus. numero 1. 112
¶Plebanus, qui debet habere decimas omnium pecorum, quæ ſunt in ſua villa, ſi propter guerram ſunt alibi translata, & alia ibidem nata, habebit etiam decimum pecudum alio traductarum, & ibidem natarum. l. huiuſmodi §. legatum. de leg. 1. nu. 4. 151
¶Plenaria, hoc verbum importat poteſtatem plenam. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. edes. num. 7. 144
¶Plenum, Pleniſſimum, & pleno iure.
pleno iure, iſta verba quid importent, in hoc text. continent ſimul connexa vſumfructum, & proprietatem. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius. nu. 5. 196
plenum non dicitur cui aliquid iuris deeſt, vel deeſt aliquid facti. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. edes nu. 4. 144

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

¶ Plerunque, dictio, quid denotet, vt de vulg. & pupil. ſubſt. l. qui plures liberos. num. 6. fol. 134. & in l. iuris gentium. §. prætor ait. ff. de pact. num. 21. 185

¶ Pluralitas, Plus, & Plures. Plus, dictio, an releuet in teſte. ff. ſol. matr. l. 1. num. 5. 5

plus minusúe, quid importent. ff. ſi quis cautio l. & ſi poſt tres. nu. 7. fol. 152. an ſpeciem faciant differre. in l. 1. ff. de acq. poſſ. nu. 67. 55

plura quando requiruntur in aliquo actu, tunc vno omiſſo omnia vitiantur. vide de lib. & poſth. l. 1. nu. 29. 162

pluralitas reſpicit vnum, & eundem effectum, licet communem pluribus. ff. ſi quis cautio. l. ſi ſeruus §. ſi plurium. nu. 2. 154

pluralitas de ſuo proprio ſignificatu non verificatur in vno. de liber. & poſth. l. Gallus. §. quid ſi is. nu. 10. 215

Pluralitas hæredum non præſumitur. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. Augerius. num. 7. 183

Pluralitas rerum ſpecialiter enunciatarum inducit pluralitatem ſtipulationum, de verb. oblig. l. ſcire debemus. nu. 4. 57

pluralitas locorum, ciuitatum ſeu caſtrorum, inducit obſcuritatem. ff. de verb. oblig, l. quoties in ſtipulationibus. nu. 7. 128

pluralitas actuum, an & quando præſumatur, vel pluralitas factorum, vel pluralitas in nomine proprio. C. de bon. poſſ. ſecundum tab. l. bonorum quidem. num. 8. fol. 23. & in l. eum, qui. §. in popularibus. nu. 16. ff. de iureiuran. 98

Pluralitas non præſumitur in actionibus hominum niſi probetur ſimiliter in ſententijs, nec in nomine hominis. ff. de iureiur. l. eum qui. §. in popularib. nu. 13. 14. & 15. eod.

Pluribus rebus acquiſitis tit. ſingulari, an apprehenſa poſſeſſione vnius, intelligatur apprehenſa poſſeſſio alterius. ff. de acquir. poſſ. l. 1. §. veteres. num. 3. 65

plures hæredes quando vocantur ſub nomine collectiuo ſimul cum tertia perſona, an illi plures computentur pro vna perſona. C. de impub. & alijs ſubſt. l. ſi quis duobus. nu 4. & 5. 149

Plures dictio indiſtinctè poſita non ſolùm refertur ad paucos, ſed etiam ad paucos eiuſdē qualitatis, & generis. ff. ſi quis cautio. l. & ſi poſt tres. num. 5. & 6. 152

Plures quando delinquunt, quilibet tenetur inſolidum ad pœnam. l. ſi quis id quod. nu. 9. de iuriſd. omn. iud. 85

Pluralis locutio duorum numero contenta eſt. de lib. & poſth. l. Gallus, §. quid ſi is, num. 4. fol. 215. & l. vbi numerus. ff. de teſtibus.

Plures quando deueniunt ad vnum, ille vnus poteſt facere, quod poterant illi plures. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. nu. 1. 38

Plures poſſunt ſimul in eodem libello agere, & eundem conuenire qñ ex eodem facto ad eandem rem agunt. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. de leg. 1. num. 2. 152

Plures poſſunt ſimul conuenire ſuper eadem re vno libello. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. de leg 1. nu. 3. co.

¶ Poeta. Poetarum auctoritates poſſunt allegari ad deciſionem cauſarum. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 31. vbi de pluribus aucto. Doct. prouerbiorum, regularum cancellarię, & ſimilibus. 4

¶ Pollicitatio quæ eſt minus efficax, ſi veſtitur operis initio, quanto magis debet veſtiri pactum. ff. de pact. l. iuris gentiũ. §. quinimo. n. 14. 183

Pollicitatio ſi ponatur in inſtrumento, præſumitur pactum nudum, vt inſtrumentum aliquid operetur. ff. de verb. oblig ſuper rub. nu. 7. eod.

Pollicitatio eſt ſolius promittentis ſponſio. ibid. nu. 4. eod.

¶ Populus quilibet aut vtitur iure proprio ſtatutario, aut iure communi, vel ciuili, vel gentium. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 17. 14

Populus quando poſſit condere ſtatuta, & inducere conſuetudines. vide latè in l omnes populi. à prin. vſq, ad finem. fol. 14. & ſeq. & quãdo poſſit creare magiſtratus. ibid. nu, 27. eod.

populus Roma. vel Papa, ſi inferat bellum hoſtib. nedum illi, qui à nobis efficiuntur noſtri, ſed etiam illi qui capiuntur ab hoſtibus de iure efficiuntur eorum ſerui. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. nu. 24. 9

Populus Romanus nunquam vſus eſt plenitudine poteſtatis, nec in iure ciuili reperitur talis forma. C. de teſt. mili. l. quanquam. nu. 3. 74

¶ Porticus an comprehendatur appellatione domus. de leg. 1. l. cætera. §. hoc Senatuſconſul. nu. 6. 81

¶ Portio quæſita quando deficit per in integrum reſtitutionem, tunc accreſcit volenti. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 185. 188

Portio vnius hæredis ſi deficiat vadit ad alium per ius accreſcendi, & cũ onere ſoluendi legata. de leg. 1. l. licet Imperator. num. 34. 129

Portio grauata quando accedit non grauatæ ex ſubſt. pupil. portio illa augetur per non grauatam. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. cohæredes. num 4. 146

Portio inſtituti in re certa non minuitur propter creditores, vel onera hæreditaria ad quæ legatarij non tenentur. C. de hæred. inſtit. l. quoties. num 4. 123

Portio quæ defertur ex ſubſt. ad extraneũ, non augetur per portionem cohæredis. de vulg. & pupil ſubſt. l. cohæredi. §. cohæredes. nu. 7. 146

Portiones duæ quando deferuntur eo. iure, tunc oportet hæredẽ vtranque habere eodem modo quo teſtator diſpoſuit. ff. de acquir. hæred. l. 3. num. 20. 59

Poſſit & debeat, iſta verba geminata ſimul poſita, important neceſſitatẽ præciſam. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 27. 200

¶ Poſſeſſio quæ & qualis cauſet vſucapionem, vel præſcriptionem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 22. 32. & 34. 78

De miſſione in poſſeſſio. ex primo, & ſecundo decreto, vel aliàs. vide in verbo Miſſio.

poſſeſſio ciuilis ficta cauſat vſucapionem, & præſcriptionẽ. ibi. n. 24. eo.

Poſſeſſio naturalis ſola, non ſufficit ad præſcriptionem veri dominij. ibi. num. 25. eod.

Poſſeſſio naturalis quam habet vſufructuarius, emphyteuta & ſimiles, cauſat præſcriptionem. ibid. nu. 26. eod.

Poſſeſſio continua, quæ requiritur ad præſcriptionem, vt probetur, ſufficit probare initium, & finem temporis, licet de medio nihil probetur. ff. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 7. 56

Poſſeſſio & quaſi poſſeſſio, dominium & quaſi dominium ſicut eſt reperire, ita reperitur proprietas, & quaſi proprietas. l. traditionibus. num. 12. C. de pact. 83

Poſſeſſio quando acquiratur ex aſpectu, vel rei præſentia. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. Neratius. nu. 9. 74

Poſſeſſio vt acquiratur exigitur animus acquirendi de nouo, nec ſufficit animus continuandi poſſeſſionem iam quæſitam quæ non erat. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. nu. 21. 71

poſſeſſio non transfertur ex inutili contractu quando perſona eſt talis, quæ non poteſt transferre. ff. de acq. poſ. l. 1. §. ſi vir vxori. nu. 16. 59

poſſeſſio naturalis, an poſſit eſſe apud plures inſolidum. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 62. 81

Poſſeſſio licet quæratur domino per ſeruum fugitiuum, tamen per ſeruum fugitiuum non quæritur domino certi cõdictio. ff. de reb. cred. l. rogaſti. §. ſi fugitiuus. nu. 6. 29

Poſſeſſio fundi dotalis, ita prodeſt vxori ad euitandam ſatiſdationem ſicut prodeſt marito. ff. de lib. & poſth. l. in ſuis. nu. 33. 179

Poſſeſſio rei mobilis, an perdatur per ſubmerſionem. ff. de acquir. poſ. l. Pomponius. num. 1. 109

poſſeſſio facilius perditur quàm dominium. vide ibid. nu. 2. eod.

Poſſeſſio ciuilis, an poſſit ab initio quæri ſine naturali. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. etenim incertam. nu. 1. fol. 72. & in l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas, eod. tit. nu. 37. & 60. 92

poſſeſſio ciuilis, & naturalis perditur per inundationem. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. Labeo. nu. 3. & 4. 85

Poſſeſſio ſtagni perditur per inundationem. vide ibid. nu. 6. eod.

poſſeſſio an ſit ius. ff. de acq. poſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 58. 63

Poſſeſſio quædam eſt incorporaliſſima, quæ non coheret rebus corporalibus, ſed quibuſdam dationib. vel factis. Exemplum ponit. vide ff. de acq. poſ. l. poſſideri. nu. 6. fol. 71. & in l. 1. eod titu. nu. 35. 53

Poſſeſſio vera transfertur per conſtitutum in emptorem. l. vt inter diuinum poſt. nu. 27. verſ. ratio eſt. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 27. & in l. 1. ff. de acq. poſ. num. 5. 51

Poſſeſſio præſumitur in dubio tradita primo emptori, an autem hæc iura habeant locum in perſonis eccleſiaſticis. d. l. vt inter. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 28. & 29. 14

poſſeſſio poteſt acquiri ex pluribus titulis ſeu cauſis. ff. de acq. poſ. l. poſſideri § ex pluribus. nu. 3. & 10. 74

poſſeſſio non acquiritur ſolo titulo, nec etiam dominium. ff. de acquir. poſ. l. ſi ex ſtipulatione. num. 1. 87

Poſſeſſiones habens iuxta vicinum potentem, & timet ſibi metum, aut violentiam inferri ab illo potente, ſi vendat illi poſ. ſi clam coram aliquibus proteſtetur, q̃ non intendit vendere, & q̃ licet vendat talem vẽditionem facit metu, & coactione illius potentis, & pro nihilo vult haberi talem venditionem, an venditio poſtea facta valeat. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 40. 66

Poſſeſsio an transfertur ex contractu inutili celebrato cum minore, vel cum Eccleſia. ff. de acq. poſ. l. 1. §. ſi vir vxori. nu. 11. 28. & an ex contractu conditionali transferatur vſucapiendi cond. nu. 29. 60

poſſeſsio plena dicitur quando quis poſsidet ciuiliter, & naturaliter, & pacificè. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. edes. nu. 7. 144

poſſeſsio quam habet contradictor, ſi proceſsit vitio debitoris condemnati, q̃ dolo deſijt poſsidere, vt creditores ſuos fraudaret, an talis poſſeſsio impediet executionem iudicati. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. num. 10. 165

poſſeſsores per ſeruum, vel filium, ex cauſa peculiari tempore, quo pater, vel dñs erant in captiuitate, an verè vſucapiantur, an verè per fictionem. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 17. 127

poſſeſsio an perdatur per captiuitatem in poſsſsis per filium, vel alium ex cauſa non peculiari. ibid. nu. 40. 120

poſsſsio an poſſit diuidi tripliciter prout Bart. ſupra diuiſerat. ſ. ciuilis, naturalis, formalis, & corporalis. ff. de acq. poſ. l. 1. §. ſi vir vxori. num. 23. fol. 58. & in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 2. 117

poſſeſsio totius fundi acquiritur per ingreſsum partis. ff. de acquir. poſ. l. poſsideri. nu. 3. & 32. 71

Poſſeſsionis vnius fundi apprehenſione nõ acquiritur poſſeſsio aliorũ, licet animus ſit aprehendentis, etiã ſi ille res plures continentur ſub

vni-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

vniuerſitate iuris,puta hereditatis,&c.ibid.nu.31. 72
Poſſeſſio adminiſtratoris patrocinatur domino ſuo. ff. qui ſatiſd. cog.l. ſciendum.§.ſi fundus.nu.8. 140
Poſſeſſio perditur per captiuitatem, & quare.ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.num.17. 118
Poſſeſſio acquiritur per aſpectum, quando interuenit voluntas veri domini poſſidentis.Secus ſi interuenerit nuntius, vel executor,quia debet mittere in poſſeſſionẽ.ff.de acq.poſſ.l.1.§.iuſſerim.nu.14. 70
Poſſeſſio clandeſtina,& precaria dicitur eſſe vitioſa ſicut, & violenta.vide ff.de acq.poſſ.l.Pomponius.§ ſi quis adminiculo.nu.16. 110
Poſſeſſio an alteri per alterum quæri poſſit per actus naturales. ff. de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero § Chryſogonus.nu.21. 198
Poſſeſſio duplex eſt,vna naturalis ſeu corporalis,altera ciuilis, vel intellectualis ſecundum opin.Ioannis, quæ communiter approbatur.in l. 2.§.Nerua filius.ff.de acq.poſſ.nu.5.fol.84.& in l.1.eo.tit.nu.70.fol. 51.& in l.clam poſſid.§ qui ad nundinas.eod.tit.nu.21. 89
Poſſeſſio naturalis ſeu corporalis,quando poſſit operari actus ciuiles.vide in d.l.1.nu.71. 51
Poſſeſſio quædam eſt ciuiliſſima,quæ ſit illa.vide ibid.nu.72. eod.
Poſſeſſionem ciuilem habens, ſi acquirat naturalem, an dicatur nouam acquirere,ita vt cogatur ſoluere gabellam.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§. Nerua filius.nu.6. 84
Poſſeſſio vt acquiratur requiruntur duo inſtrumenta. ſ. corpus, & animus.ff.de acq poſſ.l.poſſideri.nu.1. 71
Poſſeſſio quando transferatur per actum fictum,tunc ex inutili contractu,non transfertur poſſeſſio.de acq.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori.nu.16. 59
Poſſeſſio an vacet, ſi omnes de collegio moriuntur, diſtinguitur. ff. de acq poſſ.l.1.§.municipes.num.10. 71
Poſſeſſio an perdatur per deſertionem appellationis. ff. qui ſatiſd.cog.l. ſciendum.§ ſi fundum.nu.15. 142
poſſeſſio quare magis denominatur à corpore, quàm ab animo cũ in ea acquirenda requiritur animus,& corpus.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.3. 51
Poſſeſſio bonorum paternorum non continuatur in ſuis hæredibus niſi actualiter apprehenſa.de lib.& poſth.l.in ſuis.nu.29. 179
Poſſeſſio nunquam transfertur ſine actuali apprehenſione in omnibus caſibus quibus transfertur ipſo iure dominium ſine traditione, & talis poſſeſſio conſiſtit in nudo,& puro intellectu nu.30.& 31. eod.
Poſſeſſionem vendere, quis non poteſt hoc pacto, quòd ipſe venditor habeat fructus.ſol.matr.l.ſi ante nuptias.nu.5. 18
Poſſeſſiones plures ſpecie,& nume.differentes, an poſſint eſſe penes plures inſolidum.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§ ex contrario.nu.11. 78
Poſſeſſio naturalis,quæ tranſit in accipiẽtem precario. ibi.n.12.& 13.e. poſſeſſio vel dominium rei feudalis,an transferatur per inueſtituram, puta per traditionem birreti,vel annuli,per euaginationem gladij. C.de rei vend.l quoties nu.30. 183
Poſſeſſionem apprehendere nemo poteſt auctoritate propria ex titulo quem habet in re.ff.de acq.poſſ.l.ſi ex ſtipulatione nu.4. 87
Limita hoc vt eadem lege.nu.4.& ſeq.
Poſſeſſio dicitur à pedum poſitione, & quare poſſeſſio magis denominetur à pedibus quàm ab alia parte corporis ff.de acq poſſ.l.1 nu.1 51
Poſſeſſionis iuſtitia,vel iniuſtitia, ſignificat quantitatem,vel ſubſtantiã, vel ſpeciem poſſeſſionis.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§ ex contrario. numero 20. 78
Poſſeſſio quare perdatur per nunciationem noui operis factam. ff. de nou.ope.nun.l.de pupillo.nu.7. 17
Poſſeſſio ſolo animo perditur.vide ff.de acq.poſſ.l. poſſideri. §. in amittenda.num.1. 82
Poſſeſſio an ſit ius,an vero factum.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.21. 52
poſſeſſio quæ retinetur animo, & corpore & animo alieno,non dicitur propriè eſſe apud poſſeſſorem,ſed fictè. ff. de acq. poſſ.l.1. §. item acquirimus.num.21. 61
Poſſeſſio quando transfertur ex diſpoſitione legis, vel ſtatuti, tunc non obſtat incertitudo,quia lex eſt certa de eo,quod eſt in rerum natura. ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.etenim incertam.nu.15. 73
Poſſeſſio omnium bonorum præſentium, & futurorum,an transferatur per generale conſtitutum.ibid.nu.16. eod.
Poſſeſſionem tradere,& quando quis ſibimet poſſit vide.ff. de acq.poſſ. l.1.num.94. 57
Poſſeſſio an acquiratur tertio per ſeruum noſtrum, ſi ſeruus hoc velit. ff.de acq.poſſ.l.1.§.hæc de ſeruis.nu.6. 68
poſſeſſio corporalis trahit ad ſe ciuilem vacantem.ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere §.qui ad nundinas.num.70. 93
Poſſeſſionem ingreſſus clam, an trahat ad ſe poſſeſſionem naturalem quam habet vſufructuarius.vide ibid.nu.71. eod.
Poſſeſſio naturalis quam habet emphyteuta, feudatarius, & ſimiles, an trahat ad ſe ciuilem domini vacantem.vide ibid.nu.73. eo.
Poſſeſſio nobis acquiritur per aſpectum oculorum. ff.de acq.poſſ.l.1.§. ſi iuſſerim.num.12. 70
Poſſeſſio quia eſt facti non poteſt eſſe in ſuſpenſo.ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.nu.121. 70
Poſſeſſio naturalis,quæ eſt penes vſufructuarium, vel emphyteutam,vel feudatarium non differt ſpecie,ſed nu.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.62. 55
Poſſeſſio ficta parit effectum vſucapionis.ff.de acq.poſſ.l.1.§. per ſeruũ. nume.4. 63
Poſſeſſio à principio violenter occupata, non poteſt confirmari reſcripto principis.ff.de acq.poſſ.l.iuſtè poſſidet.nu.5. 95
Poſſeſſio acquiritur nobis,& retinetur per amicos hoſpites, & negotiorum geſtores.ff.de acq.poſſ.l.generaliter.nu.4. 93
Poſſidens per alium quando poſſit agere interdicto vnde vi.ibi.n.5.eo.
Poſſeſſio nõ transfertur ſine actuali poſſeſſione.ff.de vſuc.l. ſi is qui pro emptore.num.82. 122
poſſeſſio an ſit inducta de iure naturali primęuo.ff.de acq.poſſ.l.j.n.43.53
Poſſeſſio naturalis,& ciuilis, an & quando non poſſunt eſſe ſimul. vide ibid.num.44. eod.
Poſſeſſionem naturalem, quando quis perdit exeundo de fundo. ff. de acq.poſſ.l.1.num.45.& 46. eod.
Poſſeſſio clandeſtina,vt dicatur,quæ requirantur.ff. de acq. poſſ. l.clam poſſidere.num.1. 88
Poſſeſſio quòd ſit clandeſtina, quis poteſt eſſe effectus.ibid.nu.2.
Poſſeſſio an acquiratur ſine cã.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.genera.n.3.86
poſſeſſionis ficta traditio non fit ſine cauſa.vide ibid.nu.4. eo.
Poſſeſſionum genera tot ſunt, quot ſunt cauſę acquirendi dominium. ibid.num.5. eod.
Poſſeſſio poteſt dici genus, ſicut eſt reperire actionem in genere, & ſicut eſt reperire vltimam volun.in genere.vide ibid.nu.5.& 8. eod.
Poſſeſſionis origo,& eius initium inſpicitur.ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere.num.15. 88
Poſſeſſio ciuilis retinetur animo, ea autem retenta non præſcribit poſſidens naturaliter tantum.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.49. 54
Poſſeſſio an etiam poſſit dici à ſedibus ideſt ſedium poſitio. ff. de acqui. poſſ.l.1.num.14. 52
Poſſeſſio vera, an acquiratur per procuratorem generalem conſtitutũ, & ſic per actum fictum.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.140. 57
poſſeſſor ſi conſtituat ſe poſſidere poſt mortem ſuam nomine precario, talis conſtitutio precarij non valet, confertur enim in tempus mortis quo poſſeſſio defuncti extinguitur.ff de acq.poſſ.l.1 nu.106. eod.
poſſeſſionem adeptus non videtur is, qui ita natus eſt vt eam retinere non poſſit.ff.de leg.1.l.non quocunque.nu.2. 140
poſſeſſio diffinitur multis modis,& diuerſis formis.ff.de acquir.poſſ.l.1. nume.29. 52
poſſeſſione domus apprehenſa cenſetur apprehenſa poſſeſſio rerum in ea exiſtentium.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.nu.33. 72
poſſeſſionis acquiſitio facti eſt, & non iuris, qualiter hoc intelligatur.ff. de acq.poſſ.l.1.§.adipiſcimur.nu.13. 58
poſſeſſio eſt facti alternatiuè communicabilis, ideo acquiritur patri per filium.ff.de verb.oblig.l quod dicitur.nu.16. 203
poſſeſſio rei immobilis,an facilius perdatur quàm rei mobilis. in l. naturaliter.§ nihil commune.ff.de acq.poſſ.nu.83. 103
poſſeſſio an poſſit acquiri alicuius rei hĕditariæ per ſeruũ in quo habemus ſit.hæreditarium vniuerſalem.ff de acq.poſſ.l.1.§.veteres.n.9.66.
poſſeſſionis acquiſitio facta per ſeruum hæreditarium non conualidatur ex fictione, licet poſtea hæres adeundo hæreditatem fingitur vſq; retro ſemper fuiſſe hæres.vide ibid.nu.10. eod.
poſſeſſionis acquiſitio quare non conualidatur ex fictione cum ſtipulatio ex fictione conualidetur ibid.nu.11. eod.
poſſeſſio rerum,quę ſunt in domo acquiritur per traditionem clauium. ff.de acq.poſſ.l.1.§.ſi iuſſerim.nu.16. 70
poſſeſſionem transferens in alium illam perdit, licet ille alius eam non acquirat.vide ff.de acq.poſſ.l.1.§ per procuratorem.num.6. 69
poſſeſſio non transfertur ipſo iure etiam in caſibus in quib. dominium transfertur ipſo iure l.vt inter diuinũ.C.de ſacroſ.Eccl.nu.25.26.31
poſſeſſio an perdatur per captiuitatem, & vſucapio interrũpatur in poſſ. per ſeruum,vel alium nomine domini ex cauſa peculiari.ff.de vſuc.l. ſi is qui pro emptore.nu.30. 119
poſſeſſio vera,& propria acquiritur quando aliquis conſtituit ſe nomine alieno poſſidere, licet conſtitutus, ſit actus fictus.ff.de lib.& poſthum.l.Gallus.§.ſi eius.num.26. 220
poſſeſſio rerum mobilium quare facilius amittatur quàm acquiratur. ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§ Neratius.nu.12. 74
poſſeſſio quare perditur per furtum,& non dominium .ff.de acq.poſſ.l. rem quæ nobis.nu.6. 113
poſſeſſio ciuilis,an poſſit vacare.ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere.§. qui ad nundinas.num.7. 89
poſſeſſi an quis perdat ex ſolo,quòd ſuſpicatur ſe poſſe repelli.ff.de acq. poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.nu.14. eod.
poſſeſſio dicitur acquiri animo quando acquiritur per generalem adminiſtrationem.ff.de acq.poſſ.l.1.§.item acquirimus.nu.19. 61
poſſeſſio an poſſit ex diſpoſitione iuris nullo actu naturæ interueniente acquiri.ff.de vſuc.l.ſi is qui pro emptore.nu.104. 123
poſſeſſio quando perdatur per violentum ingreſſum.ff.de acquir.poſſ.l. poſſideri.§.in amittenda.nu.7. 83
poſſeſſio clandeſtina dicitur illa,quæ vacat.ff.de acq.poſſ.l.clã poſſidere.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

§.qui ad nundinas.num.7. 89
Poſſeſſionis cãm nemo ſibi mutare põt.ibi.nu.8.fol.eo. & qd ſi ſuperueniat noua cã.in l.clam poſſidere eo.tit.in §.qui ad nundinas.n.48.92
poſſeſſio rerum mobilium ſtatim amittitur amiſſa cuſtodia. ff.de acqui. poſſ.l.poſſiteri.§ Nerua filius nu.3. 84
¶Poſſeſſor poſſidens bona ſubiecta reſtitutioni in euentum conditionis,interim vt poſſeſſor releuatur ab onere ſatiſdandi. ff. qui ſatiſd. cog.l.ſciendum.§.ſi fundus.nu.3. 140
poſſidẽs ciuiliter pro naturali clam occupata habet interdictũ vti poſſidetis ff de acq.poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.nu.52. 92
poſſidere & ſtare in poſſeſſione,an ſint diuerſa,nec ſufficit diu ſtuduiſſe, ſed benè ſtuduiſſe.ff.de acq.poſſ.l ſi quis ante.nu.12. 94
poſſidens ciuiliter poteſt auctoritate propria expellere habentem naturalem.vide ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.n.53.92
poſſidere ciuiliter quis non poteſt donec elapſum ſit decennium per q̃ inducitur obliuio.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex contrario.nu.62. 81
poſſidens rem an præſumatur in dubio credere ſe dominum. C. de leg. l.cùm alienam.nu.4. 186
poſſidens rem triennio præſumitur habere ius,& per poſſeſſionẽ triennalem præſumitur ius feudale.l.ſi certis.in nu.4.paulo poſt.C.de pac.87
poſſidens rem donatam , an præſumatur quòd donatio fuerit inſinuata in præſentia iudicis.C.qui admit.ad bon.poſſ.l 1.nu.11. 8
poſſidens pro hęrede,vel pro poſſeſſore,ſi alienat hęreditatem in alium, poteſt ille alius conueniri actione in factum ex edicto. de alie. iud. mun.&c.C.de inoffi.teſt.l. 1.nu.fin. 162
Quid ſi alienauit certam rem hæreditatis.ibid.nu.18.
Sed quid ſi quis habet titulum putatiuum iuſto errore ductus aliàs ſufficientem ad præſcribendum,an iſte titulus excludat petitionem hæreditatis,ibid.num.1. eod.
poſſidere pro hærede capitur altero de tribus modis. C. de inoffi. teſt. l. cùm de inoffi.nu.2. eod.
poſſidere vel dolo feciſſe,vt poſſideret , paria ſunt.ff.de reb.cred.l.quode.num.6. 15
poſſidens & poſſeſſus,an vnum,& idem ſit. ff.ſi cert.pet.l.eius qui.'§.q̃ ſi ſtipulatus num.6. 66
poſſidens ciuiliter , an per aditionem iudicis propter interdictũ vti poſſidetis perdat poſſeſſionem ciuilem.vide ibid.nu.54. eod.
poſſeſſionem vacantem ingreſſus, ſi ſuſpicatur à tertio ſibi controuerſiã moueri,an huic tertio detur interdictum vti poſſidetis. ff.de acq.poſſ. l.clam poſſidere.§ qui ad nundinas.num.55. 92
poſſidens per alium non perdit poſſeſſionem , licet animo deſinat poſſidere.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.in amittenda.nu.12. 83
poſſidens per ſeipſum,& vſucapiens,ſi capiẽ ab hoſtibus poſſeſſio perdiẽ, & vſucapio inter ũpitur.ff.de vſuc.l.ſi is qui pro emptore.n.80. 122
poſſidens quando ſuſpicatur quod alius petat executionem ſententię in rebus à ſe poſſeſſis,proteſtari debet victori,q̃ in talib.rebus non procedat ad executionem , nec aliquam nouitatem faciat. ff. de re iud. l. à diuo Pio.§.ſi ſuper rebus.nu.7. 165
poſſidentes dicuntur beati.ff.de acq. poſſ.l. naturaliter.§. nihil commune.num.80. 103
poſſidens annuos reditus,an releuetur ab onere ſatiſdandi. ff. qui ſatiſd. cog.l.ſciendum.nu.23. 139
poſſidere verbum,an propriè ponatur pro verbo poſſidere. ff.de acquir. poſſ.l.naturaliter.nu.5. 97
poſſidens continens , an ſemper poſſideat contentum . Et qui fundum longa poſſeſſione cœperit,an etiam theſaurum vſucepiſſe videatur.ff. de acq poſſ.l.poſſideri.§.Neratius.nu.4. 73
poſſidens ciuiliter poteſt auctoritate propria occupatorem expellere. vide. ff. de acq poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.nu.13. 90
poſſeſſio & dominus qui effectus eſt ex vna cauſa, nõ poteſt ex alia poſſidere.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex pluribus.num.9. 75
poſſeſſor fundi,qui victus per ſententiam appellauit,releuatur à ſatiſdatione.ff qui ſatiſd.cog.l.ſciendum.§.ſi fundum.nu.1. 140
poſſeſſio immobilium patris non releuat filium ab onere ſatiſd. in l. ſciendum.ff.qui ſatiſd.cog.nu.25. eod.
poſſeſſor immobilium q̃is non teneatur ſatiſdare de iudicio ſiſti, tamẽ tenetur promittere cum iuramento.ff qui ſatiſ.cog.l.ſciendũ.n.6.116
poſſidere qui dolo deſijt habet interdictũ vnde vi. & interdictũ vti poſſidetis.vide ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.n.44.91
poſſeſſor non tenetur ſatiſdare de iudicio ſiſti.ff.de in lit.iur.l.1.n.3. 144
poſſeſſor bonæ fidei quare facit fructus ſuos. ff. de acq.poſſ.l.poſſideri.§. ex contrario.num.40. 80
poſſeſſor fundi non videtur deſijſſe poſſidere, quando ſtatim poſt inundationem ſe præparat ad defenſionem ad faciendum ceſſare inundationem cum effectu.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.Labeo.nu.12. 85
poſſeſſor bonæ fidei habens quaſi dominium,an poſſideat ciuiliter.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri §.ex contrario.nu.68. 81
poſſeſſori cum tit.debetur obedientia etiam ſi non ſit dòminus. ff.de acquir.hær.l.ſi quis mihi bona.nu.6. 90
poſſeſſor bonæ fidei nõ facit ſuos fructus naturales.ff.de re iud.l. Neſennius.§.fundum.num.3. 183
Poſſeſſor bonę fidei exiſtens extra fundũ poſſidet ciuiliter ratione quaſi dominij.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex contrario.nu.42.& 25. 80
poſſeſſor quando incipiat præſcribere contra ciuiliter poſſidentem. ff. de acq.poſſ.l. 1.num.51. 54
poſſeſſor bonę fidei de fructibus perceptis ante litem conteſtatam,nullo modo tenetur,ſi ſint conſumpti.ff.de re iud.l.Neſennius. §.fundũ. num.3. 183
poſſeſſor bonæ fidei , & fructuarius poſſunt iubere ſeruum adire vbi eſſet eorum contemplatione inſtitutus ratione circuitus euitãdi. ff.de acq.hær.l.ſi quis mihi bona.nu.3. 90
poſſeſſor fundi, ſi timet moleſtari,vel ſibi vim inferri , poteſt implorare officium iudicis per quod prouideatur ne ſibi vis inferatur. l.ſi ſuper poſſeſſione.nu.5.C.de tranſact. 100
Quid ſi quis timet offendi in perſona.ibid.nu.6.
Quid ſi culpa mea præceſſit.ibid.verſ. & iſtud procedit, & verſ. item qui timet. eod.
¶Poſſeſſorium . An delegatus in cauſa poſſ. poſſit cognoſcere de proprietate.in l.nulli.C.de iud.num.fin. 147
poſſeſſorij cauſa eſt ſummaria.in l.properandum.C.de iud.nu.10. 148
poſſeſſorij & petitorij materiam vide latè. in l. naturaliter. §.nihil commune. à prin.vſque ad fin.de acq.poſſ.89.& ſeq. 103
De hac materia vide ſupra in verbo Petitorium.
¶Poſitio.Poſitio pertinens quæ ſit.vide ff.de iureiur.l. ſi duo patroni.§. idem Iul.num.14. 84
poſitioni captioſæ,quis non tenetur reſpondere , & quando dicatur captioſa.ff.de tranſact.l.controuerſia.nu.4. 222
poſitio poteſt in totum negari abſque periurio , quando continet pluſquam verum debitũ.ff de verb.obl.l.ſtipulatio.§.ſi ſtipulanti.n.10.12
poſitionem ſi quis negauit , non poteſt ſe iuuare de ea. ff. de acq. poſſ.l. poſſideri.num.23. 71
poſitionem negans, licet non poſſit ſe ex ea iuuare, poteſt tamen ex dictis teſtium ſuper poſitione examinatorum.ibid.nu.25. eod.
poſitioni criminalæ,vel per quam detegitur periurium nõ cogitur,quis reſpondere.in l.qui iuraſſe.§.ſi pater.ff.de iureiur.nu.6.fol. 92.& in l. omne officium.ff.de offi.aſſeſ.nu.2. 61
poſitum quod eſt in beneplacito alicuius,intelligitur arbitrio boni viri. C.communia.de leg.in l.ſi duobus.§.ſed & quis.nu.6. 216
poſitiones contrarię admittuntur ſicut admittuntur actiones contrarię propter factum rei.C.de furtis.l.ſi ex pecunia.nu.15. 6
poſitiones alternatiuæ,an admittantur.ibid.nu.17. eod.
pono quòd poſſedit talem fundum per totum iſtum annum vſque ad calendas Februarij, deinde per teſtes probo ſolũ de vltimis ſex menſibus,an debeo ſuccumbere.ff.de acq poſſ.l.poſſideri.nu.22. 71
poſitionem quam quis ſemel negauit , in ea ſe fundare non poteſt. ff. de iureiur.l.admonendi.nu.97. 118
poſt & Poſtea.Poſtea,& poſt differunt. Qualiter autem vide.ff.de pact.l. iuris gentium.§.quinimo.nu.8.fol.182.& in l. ait prætor.§.ſi neque.ff. de iureiur.num.8. 75
poſtea dictio quomodo capiatur.ſol.matr.l.fructus nu.5. 18
poſt dictio, importat actum immediatè ſequentem ſine interuallo. vide ſol.matr.l.poſt dotem.nu.3. & quid ſi ſit ſimpliciter prolata.nu.1.fol. 51.& in l.ait prætor §.ſi neque.ff.de iureiur.nu.8. 75
poſt dictio,an & quando inducat conditionem principaliter.ff.de leg.1. l.ſi cui legetur.§.hoc autem.nu.9. 92
poſt & ante præpoſitiones,quando præferuntur à teſtibus,quomodo intelligantur.ff.de reb.cred.l.mutuum damus.§.creditum.nu.8. 8
poſtea dictio bis poſita,quid denotet.ff.de acq.poſſ.l.ſi quis ante.n.7. 94
poſtliminium conceditur illi qui nunquam fuit captus ab hoſtibus, ſed fuit conceptus,& natus apud hoſtes.ff.de vſuc.l. ſi is qui pro emptore.num.136. 125
poſtliminium reſtituitur in his quæ ſunt iuris.ibid.num.51. 120
poſtliminium habet duo capita , quorum primum non procedit ſecundum fictionem,ſed ſecundum veritatem . Secundum caput procedit per fictionem.ibid.nu.95.vſque ad 98. 123
poſthumus ſi naſcatur ex vxore poſt decem menſes, & duos dies dicitur legitimus partùs.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.nu.63. 202
De nepote poſthumo,vide etiam in verbo.Nepos.
poſthumus quando rumpat teſtamentum,vide infra in verbo Teſta.
poſthumus alienus licet non poſſet inſtitui,ſeruus tamen eius poteſt inſtitui.ff.de leg.1.l.ſi mihi,& tibi.§.regula.nu.11. 40
poſthumus antequam naſcatur non rumpit gradum à quo eſt præteritus.ff.de lib.& poſth.l.ſi à primo.nu.18. 174
poſthumus antequam naſcatur non eſt ſuus hæres patri, quamuis ſuitas non poſſit afferre niſi merum commodum.vide ibid.nu.18. eo.
poſthumus debet cenſeri purè inſtitutus,non autem præteritus. vide de lib.& poſth.l.commodiſſimè.nu.12. 178
poſthumus proprius ille dicitur,qui naſcitur intra ſpaciũ decẽ menſium poſt mortẽ teſtatoris.ff.de lib.& poſth.l.commodiſſimè.nu.fin.& in l. Gallus.eo.tit.n.9.15.& 50.fol.199.& in rub.eo.tit.n.2.fol. 159. & in rub.C.de poſth.hær.inſt.n.1.fol.157.& in l.qui filiab.de leg.1.n.10.47
poſthumus quando non naſcitur , vel naſcitur mortuus, fingitur vſque

retro

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

retro non natus. ff. de lib. & poſth. l. ſi filius. nu. 2. 185
Poſthumus naſcendo rumpit ſecundum gradum à quo eſt præteritus, & alios ab eo dependentes. ff. de lib. & poſth. nu. 1. 159
poſthumus licet non ſit in poteſtate patris antequam naſcatur, tamen poſthumus antequam naſcatur dicitur eſſe ſuus. C. de bon. poſſ. contrab. l. poſthumo. num. 3. 26
poſthumus quãdo habetur pro inſtituto quo iure petet virilem portionem. C. de inoffi. teſt. l. ſi mater. nu. 5. 163
poſth. olim poterat inter cęteros exhęredari, qualiter hoc olim intelligatur. C de bon. poſſ. contrab. l. poſth. num. 11. 26
poſthumus poteſt inſtitui ſub quacunque conditione dummodo talis cõditio purificet ante eius natiuitatẽ C. de inſt. & ſubſt. ſub cõd. fac. l. ſi pater. n. 11. fol. 130. & in l. cõmodiſſimè. ff. de lib. & poſth. n. 12. 178
poſthumus præteritus à matre, quę in puerperio deceſſit, & ideo mutandi teſtm̃ non habuit poteſtatem, videtur cum alijs filijs viriter inſtitutus. ideo tũc querela agere non poteſt, ſed ſi extranei eſſent inſtituti, querela rũperet totũ teſtamentum. C. de inoffi. teſt. l. quamuis n. j. 162
poſthumus præteritus in teſtamento matris, habetur pro inſtituto quãdo in illo teſtamẽto ſunt inſtituti alij filij, ſecus ſi extranei. C. de inoffi. teſt. l. quamuis. nu. 5. eod.
poſthumus naſciturus poſt mortem inſtituti, ſubſtitui poteſt de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi ſubſtituti. nu. 1. 132
poſthumum hæredem, ſi aliquis exiſtens in ſacris ſibi inſtituat, intelligitur de poſthumo quem licitè habere poteſt. ff. de lib. & poſth. l. ſi quis poſth. mos. nu. 8. 174
poſthumi appellatione in ſtatutis propriè venit ſolum natus poſt mortem. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. fin. 203
poſthumi inſtitutio ſimpliciter facta trahitur ad omnem poſthumum ex quacunque vxore preſenti, vel futura naſciturum. in l. placet. ff. de lib. & poſth. nu. 1. & ſeq. l. placet. 169
poſthumi inſtitutio facta ab illo qui non habet vxorem, an valeat, & an poſſit talis inſtitutio fieri à fœmina. in d. l. placet. nu. 1. eod.
poſthumi inſtitutio facta de nefariè naſcituro eſt nulla. in l. ſi quis poſthumos. ff. de lib. & poſth. §. ſi filium nu. 36. 176
poſthumi inſtitutio facta de naſcituro ex ſorore adoptiua fienda per emancipatio. non eſt turpis. in l. ſi quis poſthumos. §. ſi filium. ff. de lib & poſth. num. 37. eod.
poſthumi inſtitutio, ſi naſcatur poſt mortem patris, an intelligatur etiã ſi naſcatur in vita patris. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. num. 17. 209
poſthumus qui naſcitur poſt mortem patris nunquam fuit in eius poteſtate. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ſi eius. nu. 8. 219
poſthumus præteritus rumpit gradum ſubſtitutionis ſibi factę vide. ff. de lib. & poſth l. ſi poſth. nu. 6 184
poſthumus vel quaſi poſthumus quot modis efficiatur. ff. de lib. & poſth. l. filius à patre. §. filiusfamilias. nu. 1. 198
poſthumus alienus ante prouiſionem Galli, non poterat hæres inſtitui. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 1. & 11. 199
poſthumus præteritus habetur pro inſtituto auctoritate. l. tertiæ. C. de inoffi teſt. ne rumpat teſtamentum. ff. de leg 1. l. qui filiabus. n. 26. 47
poſthumi etiam nati poſt mortem grauati veniunt in ſubſtitutione fideicommiſſaria. ff. de leg. 1. l. qui filiabus. nu 27. eod.
poſthuma filia, an veniat in legato facto filiabus, ſi de ea ſit, vel non facta mentio in aliqua parte teſtamenti. ibid. nu. 1. & 8. eod.
poſthumus indefinitè prolatus comprehendit omnes naſcituros nõ collectiuè, ſed diſtributiuè. ff. de vulg. & pupil. l. ſi pater. num. 7. fol. 117. & non comprehendit niſi illum, qui naſcitur ex legitimo matrimonio. in rub. ff. de lib. & poſth. nu. 20. 160
poſthumus præteritus, quando viuo teſtatore moritur: reconualidatur teſtamentum ſolũ de iure prætorio. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi quis. §. ſi ſuo teſtamento nu. 8. 132
poſthumus ad hoc, vt quis ſit proprius teſtatoris, plura requiruntur quã ad hoc, vt ſit ſuus. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 9. 199
¶ Potentia. Potentior, & Potentius.
potentia propinqua actui habetur pro actu. ff. de leg. 1. l. cętera. §. ſed ſi parauerit. num. 17. 82
potẽtiorib. noſtris pares eſſe nõ poſſumus. de leg. 1. l. captatorię. n. 5. 113
potentia cauſæ efficientis limitata limitatum producit effectum. ff. de vulg. & pupil. l. ſed ſi plures. §. ad ſubſtitutos. nu. 5. 118
potentiores non ſunt idonei fideiuſſores. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. nu. 24. 10
¶ Poteſt verbum de per ſe non importat neceſſitatem, ſed voluntatem. l. ius dicentis. nu. 3. de iuriſd. omn. iud. 66
poteſt verbum præcedente negatione non importat neceſſitatem præciſam, neq; etiã parte petẽte. de lib. & poſth. l. Gallus. n 23 & 26. 200
poteſt verbum negatiuè prolatum neceſſitatem inducit. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. quęſitum. nu. 26. 151
poteſt verbum prolatum à legislatore importat potentiã, ſed non actũ. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. num. 16. 199
poteſt verbum quãuis ſit voluntarium, tamẽ quando eſt directum ad iudicem, importat neceſitatem. ff. de iureiur. l. ad gregias. nu. 6. 87
poteſt verbum aliquando non capitur extenſiuè, quod quando ſit. ff. de conditione cauſa data l. quod Seruius. nu. 5. 160
¶ Poteſtas poteſt aſſignare vni nobili totum palatium pro carcere, imò totam ciuitatem. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. §. ſed ſi acceperit. num. 6. 157
De poteſtate iudicis in verbo Offi. & in verbo Iudex.
poteſtas ſeu commiſſarius qui ex forma ſtatutorum habet arbitrium, & proteſtatem procedendi non ſeruata aliqua iuris ſolennitate poteſt vigore talis arbitrij credere teſtibus non iuratis. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. nu. 186. 126
poteſtatis ſi aliquis daret alapam, poſſet poteſtas eum facere decapitare. l. qui iuriſdictioni. nu. 3. de iuriſd. omn. iud. 85
poteſtas quando eſt in ſyndicatu, debet ita honorari ſicut quando eſt in magiſtratu. l. nemo. nu. 7. C. vt omnes iudices. 58
poteſtas an teneatur in ſyndicatu. C. de ſer. fug. l. 1. nu. 15. 3
poteſtas exiſtens extra territorium ſuum, an poſſit de conſenſu ambarũ partium ferre ſententiam. ff. de iuſt. & iur. l. ius plurium. nu. 10. 20
poteſtas non poteſt aliquem ponere ad torturam, niſi adſint legitima indicia vigore cuiuſcunque ampli arbitrij quod habet poteſtas, vel commiſſarius. C. de teſt. mil. l. milites. nu. 2. 83
poteſtas ſi non eſt ingreſſus officium, tamen præparauerat ſe ad ingrediendum, ſi interim moriatur, an hæredes ſui debeant habere ſalariũ totius illius anni. l. diem functo. nu. 43. de offi. aſſeſſ. 65
poteſtas ſi fuerit ab officio propter culpam propriam temotus, aſſeſſores, & officiales debent ab eius hæredibus habere ſalarium reſidui tẽporis. l. diem functo. nu. 43. de offi. aſſeſſ. eod.
poteſtas alicuius ciuitatis conductus ad vnum annum pro certo ſalario, ſi mortuus eſt durante officio, an eius hæredes debeant habere integrum ſalarium pro toto anno. ibid. nu. 38. eod.
poteſtas ſi ferat ſententias iniquas de conſilio aſſeſſoris ſui, vel ſuæ curiæ, tamen aſſeſſor tenetur in ſyndicatu, & facit litem ſuam. l. omne officium aſſeſ. nu. 17. de offi. aſſeſſ. 62
poteſtas vel officialis poſitus ad beneplacitum Regis, intelligitur perpetuus. ff. de verb. obl. l. ſi Stichum aut Pamphilũ. §. ſtipulatio. n 6. 47
poteſtas vel officialis non eſt de modicis, aut de leuiſſimis culpis ſyndicandus. ff qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. nu. 16. 139
poteſtas ſi iurauit ſeruare ſtatuta, an tale iuſm extendatur ad ſtatuta futura. ff. de verb. obl. l. ſi ſtipulatus fuetim. §. cum ſtipulamur. n. 12. 125
poteſtas ex cauſa poteſt tranſgredi ſtatuta etiam iurata. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 34. 16
poteſtas ſecularis non poteſt mandare Epiſcopo, ꝙ adiuuet eum in executione facienda de ſententia per eum lata. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſententia verò. num. 9. 162
poteſtas ciuitatis, an poſſit facere proclama, quod quicunque cœperit talem exbannitum habeat centum à communi. ff. de iuſt. & iur. l. iuri operam daturum num. 11. 4
poteſtas ſi poſſit inquirere de quocunque maleficio ſtante ſic ſtatuto licet vtatur verbo poſſit, tamen importat neceſſitatem, quod iudex teneatur inquirere, aliàs puniretur in ſyndicatu de negligentia. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 24. 199
poteſtas ſi teneatur ex forma ſtatuti ſtare ad ſyndicatũ pro ſua familia, & ſoluere condemnationẽ familiarũ non tenetur ſtare ad ſyndicatũ pro eo qui interim decedit. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi deceſſerit nu. 6. 128
poteſtates ciuitatum noſtri temporis, nunquid de iure cõmuni habeant merum, & mixtum Imperium. l. Imperiũ. ff. de iuriſd. omn. iud. n. 19. 172
¶ Pragmatica ſanctio. Pragmatica ſanctio, quę ſit. in l. omnes. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. nu. 1. 56
pragmatica ſanctio non requiritur in cauſis priuatorum. in l. vniuerſa. C. de diuerſis reſcrip. nu. 1. cum ſeq. 58
¶ Practica. Quæ in practica certam. l. habuerunt minimè ſunt mutanda. in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. num. 5. 113
¶ Præbenda. Præbendæ non vacantis conceſſio, an valeat. in l. de quæſtione. C. de pact. nu. 15. 92
Reliqua in hac materia. Vide ſupra in verbo Beneficium eccleſiaſticum.
¶ Precarium & Præcaria. Precarium in quo differt à commodato. in l. 1. C. de iure emphy. nu. 4. fol. 160. Item in quo dfferat ab emphy. vide ſupra in verbo Emphy in rub. 41. 189
precarij conſtitutio. transfertur dominium, & poſſeſ. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 15. 182
precariũ fit gratis, & põt qñq; reuoca. i. in l. 1. C. de iure emphy. n. 42. 191
precarium appoſitum in inſtrumento dotali, quid operetur mortuo marito, an poſſ. & domi. transferatur in mulierem. in l. Neſennius. ff. de re iud. in §. fundum. nu. 8. 184
precarium non cadit in re propria. vide in l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 38. fol. 105. & in 1. lect. num. 32. 101
precarium naturaliter fit ad incertum vſum. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. num. 14. 78
precarium & conductio, an poſſint concurrere. in l. ſi quis ante. ff. de acqui. põſſ. nu. 6. & ſeq. 94
precarium poteſt fieri duob. modis vno modo, vt transferatur poſſeſſio, alio vt transferatur tenuta. ibid. nu. 7. vbi aliqqa in hac materia. eod.
precariũ propriè eſt quando fit cõceſſio rei immobilis pro annua pẽſione de

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

ne de quinquennio in quinquennium, vel de nouennio in nouennium cum pacto renouandi in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 33, fol. 21. & in l. 1. C. de iure emphy. num. 42. 191

Precarium transfert veram poſſeſſionem. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante. num. 2. 93

Precaria poſſeſſio quæ conceditur emptori eſt potens ad producẽdam vſucapionem ipſi emptori. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. ſi is qui precario. num. 2. 112

Precario concedens dicitur poſſidere ciuiliter. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. num. 10. 78

¶ Præcedentia declarant ſequentia. ff. de leg. 1. l. legatum. nu. 12. fol. 49. & ècontra, vt in l. ſi ſeruus. §. ſi numerus. eod. tit. nu. 3. 96

Præcedentia magis influunt in ſequentia quàm ècontra. vide de leg. 1. l. cum filioſam. nu. 178. 38

¶ Præceptum compareas, ſi de tuo iure confidis, valet. l. nec quicquam. nu. 19. de offi. procon. & leg. 46

Præceptum executiuum factum ſine cauſæ cognitione, & quando iudex incipiat à præcepto, tale præceptum eſt nullum ipſo iure. in l. nec quicquam. ff. de offi. præcon. nu. 5. eod.

Præceptum iudicis continens impoſſibile eſt nullum. in l. ſi deceſſerit. ff. qui ſatiſd. cog. nu. 7. 128

De præceptis teſtatoris vide in verbo Teſtator.

Preceptum fit confeſſo, vt ſoluat intra ſpatium decem dierum. ff. de leg. 1. l. ſi domus. §. in pecunia. nu. 2. 123

Præceptum iudicis de non alienando, an impediat alienationem, & ſic translationem dominij, & concludit Bart. quòd ſic, & hoc, eſt intelligendum, vt hic, vide in quib. cauſis. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 23. fol. 165. & ſupra in verbo Alienatio.

Præceptum iudicis, & teſtamenti prohibens alienationem rei æquiparantur. ibid. nu. 114. 169

Præceptum iudicis nudum, vel ſine cauſa, vel ſine cauſæ cognitione, an valeat. ff. de leg. 1. l. filiusfa. §. diui. nu. 77. fol. 167. & in 2. lect. n. 5. 169

Præceptum quodlibet iudicis dicitur ſententia interlocutoria. vide C. de proc. l. fin. nu. 2. 137

Præceptum teſtatoris de non alienando eſt nudum quando non continet rationabilem cauſam, nec apparet perſona cuius contemplatione ſit factum, & non valet, ſecus ſi ſit perſona deſignata in quam peruenire debeat, ſi fiat alienatio. ff. de leg. 1. l. filiusfa. §. diui. nu. 1. 165

Præceptum an magis arctet quàm mandatum. C. communia. ff. de leg. 1. l. omne verbum. nu. 2. 215

Præceptum pœnale de faciendo aliquid intra certum terminum, habet tacitam conditionem, ſi erit poſſibile illud in termino fieri. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi deceſſerit. num. 9. 128

Præceptum factum ſtipendiarijs, quòd ante conſumptionem candelæ exeant ciuitatem, ſi candela vento extinguatur, an locum habebit talis pœna. C. de his quib. vt indig. l. talis. nu. 4. 180

Præcepta iudicialia veteris teſtamenti in nouo non obligant, niſi in eo approbata ſint, in l. qui ſe patris. C. vnde lib. nu. 25. 32

Præceptum executiuum quamuis ſine clauſula iuſtificatiua non valeat, tamen ſi vigore talis præcepti aliquis ſolueret, non poſſet repetere. l. nec quicquam nu. 8. de offi procon. & lega. 46

Præceptum iudicis comminatiuum, quòd niſi compareat intra talem terminum cum amplius non audiet, non valet. ibid. nu. 8. eod.

Præceptum Dei habens plures intellectus in quo ſint variæ theologorum opin. ſi aliquis contrafaciat, non peccat. ff. de iureiur. l. admonen. num 5. 99

Præceptum iudicis comminatorium de mulctando partem contumacem pœna applicanda alteri parti valet. ff. ſi quis ius dicen. non obtẽ. l. 1. §. hoc iudicium. nu. 38. 108

Præceptum multiplicatiuum pœnæ non valet. l. nec quicquam. nu. 10. de offi. procon. & lega. Et de varijs præceptis, vide ibid. à nu. 10. vſque ad num. 18. 46

Præcepti tempore, qñ erat iam mortuus ſiſtendus, liberatur fideiuſſor, nunc tenetur hr̃dẽ ſiſtere. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi deceſſerit. nu. 12. 129

Præceptum guaren. factum à notario ex poteſtate ſibi attributa per ſtatutum, an æquiparetur præcepto iudicis ordinarij. in l. error. C. de iur. & fact. ign. num. 14 43

Præceptum guaren. an cenſeatur ſententia interlocutoria, an vero diffinitiua, vide ibid. nu. eod. eod.

Reliqua de præcepto iudicis videas in verbo Iudex.

¶ Pretium. Pretia rerum venalium, ac cæterarum rerum mobilium variantur ex varietate, & diuerſitate locorum. ff. de eo quod certo loco. l. non vtique nunc de officio. nu. 4. 214

pretium in pecunia numerata ſicut neceſſariò requiritur in emptione, & venditione, ita in locatione, & conductione. ff. de præſcrip. verb. act. l. naturalis. §. quod ſi facio. nu. 3. 227

Pretium iuſtum dicitur, quod poteſt reperiri ab alio. ff. de verb. oblig. §. cohæredes. l. qui Rome. nu. 30. 182

pretium non ſuccedit loco rei in hypothecaria. ff. de pact. l. item quia. num. 18. fol. 176. & in l. ſi cum ſeruum. ff. ſi cert. pet. nu. 4. 47

Pretiũ pro re certa, ſi interueniat in contractu, & apponatur verbũ dare ex parte eius, qui obligatur ad ſpeciẽ, non eſt emptio, nec vẽditio, ſed contractus innominatus. ff. de cõd. cã dat. l. dedi tibi pecuniã n. 1. 165

Pretium ſolutum ex cauſa venditionis validè per cõdictionem indebiti repetitur. ff. de cond. indeb. l. ſeruum meum. nu. 1. 186

Pretium ſuccedit loco rei in vniuerſalibus, ſed non in ſingularibus. in l. re coniuncti. ff. de leg. 1. num. 109. fol. 188. & in l. ſi cum ſeruum. ff. ſi cert. pet. num. 4. 47

Pretium rerum puta vini, & frumenti, & in ſimilibus variatur ſolo temporis curſu, & an in eis cõſideretur intereſſe extrinſecum. ff. de verb. oblig. §. decem mihi. l. liber homo. nu. 7. 170

Pretio qui fruitur, non minus habere intelligitur, quàm qui principali vtitur. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 110. 184

Pretiũ iuſtum rei immobilis probatur ſecundum eſtimationẽ reddituũ, qui inde percipiuntur. ff. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 5. 159

Pretium quando & in quibus ſuccedit loco rei. ff. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. num. 42. 162

Pretium quando ſuccedit loco rei, ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. num. 43. 77

Pretium veſtimentorum perditorum licet quis recepit à fullone, tamen poſt ea poterit recuperare veſtimenta inuenta penes furem. ff. de cõd. ſine cauſa. l. ſi fullo. num. 4. 210

Pretium rei meæ, quæ ad alium peruenit ex cauſa lucratiua poſſum cõdicere. ff. ſi cert. pet. l. ſi eum ſeruum. nu. 1. 46

Pretij vbi ſit mentio, an referatur ſolum ad venditionem. ff. de acq. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 20. 95

¶ Preco. Preconizatio. De preconizatione vide infra Proclama.

Preconizatio vel proclama iudicis, quòd nullus contrahat cum tali, an ſufficiat, vt per hoc videatur ſibi bonis interdictum. ff. de verb. oblig. l. is cui bonis. nu. 13. 40

Preco qui vadit per ciuitatem preconizando, non poteſt interim citari verbaliter, nec etiam realiter, nec per perſonam capi. ff. de in ius voc. l. in ius vocari. nu. 5. 109

¶ Præda capta ab hoſtibus, an cenſeatur effecta ipſorum hoſtium, ſi apud eos pernoctauit. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 12. 52

Præda ex interuallo recuperata non eſt reſtituenda prioribus dominis, ſecus, ſi incontinenti. ibid. nu. 11. eod.

Reliqua vide ſupra in verbo Bona.

Predicata talia ſunt qualia ſunt ſubiecta. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. hi, qui ſunt. nu. 2. 72

Prædium non dicitur totale niſi tradita poſſ. in l. de diuiſione. ff. ſol. matr. nume. 5. 16

Prædium vrbanum in quibus differat à prædio ruſtico. in l. diuortio. ff. ſol. matr. num. 49. 23

Prædia habere non eſt inutile, in l. legato generaliter. ff. de leg. 1. nu. 1. 70

Prædium cenſetur obligatum pro oneribus publicis. in l. apud Iul. §. hæres cogitur. ff. de leg. 1. nu. 2. & 4. 75

Prædia tributaria, ſi negligantur per biennium, an eorum dominiũ perdatur. ff. de acq. poſſ. rem, quę nobis. nu. 33. 114

Prædia vicina, quę dicantur. C. de his quibus, vt indig. l. talis de antiquo. num. 2. 180

Prædium an quis poſſit dare in emphyteuſim reſeruando ſibi per pactum fructum aliquarum, vel etiam omnium arborum. ff. ſol. matr. l. ſi fundus. num. 5. 28

Prædiũ minoris, ſi eſſet ſterile, an tunc poſſit alienari ſine licentia patris in teſtamento. l. mandata. nu. 10. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 60

Reliqua vide ſupra in verbo Fundus.

¶ Prædo poſſidens rem alienam, ſi facit expenſas ſuper illa re, an repetat eas, & qualiter. ff. de leg. 1. l. domos. nu. 12. 172

Prædo & ſic malę fidei poſſeſſor percipiendo fructus committit furtum. ff. de cond. indeb. l. ſi vrbana. num. 3. 200

prædo dicitur etiam ille, qui pretium numerauit, ſi apprehendit rem vẽditam aucto propria. ff. de acq. poſſ. l. ſi ex ſtipulatione. nu. 8. 88

Reliqua vide ſupra in verbo Fur.

¶ Præfationes faciunt, qnòd dicta in eis intelligantur in ſequentibus repetita. vide in l. Titia. §. idem reſpon. el 2. ff. de verb. oblig. nu. 1 cum plu. ſeq. vbi ponit quinque limitationes. 217

¶ Præfectus prætorio poteſt condere ſtatuta. C. de iud. l. apertiſſimi. numero 13. 158

præfecti militum, vel qui ſunt iuris imperiti, an magiſtri militum poſſint iudicare in cauſis militaribus. C. de iud. l. certi iuris. nu 4. 159

præfectus ſentiens, quòd Imperator venit Romam ad coronam ſuſcipiendam ſi faciat multa debita, tunc Imperator non tenetur ad ead. l. qui iuraſſe. §. ſi pater. ff. de iureiur. nu. 3. 93

¶ Prægrauari. Quis non debet prægrauari odio culpa, ſeu delicto alieno. in l. ſi quis ſuo. §. legis. C. de inoffi. teſt. nu. 2. 177

¶ Præiudicare. Præiudicium alicuius, quando tractatur, ſi vltra taciturnitatem, facit aliquem actum, qui videtur venire ad confirmationem eius, quod agitur tunc videtur ſemper in ſui præiudicium conſentire. ff. ſol. matr. l. quę dotis. nu. 86. 50

Præiudicare Eccleſię poteſt prælatus per negligentiam ſuam. vide ſolu. matr. l. ſi conſtante. nu. 239. 45

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Præiudicari poteſt iuri, & rebus priuatorum per generale ſtatutum populi, vel per duces libelli, quando officium ab vniuerſis eſt eis commiſſum. l. Barbarius. nu. 26. de offi. prę. 42

Præiudicat minori parti, quod maior pars facit, in his, quæ pertinent ad plures, vel ad ſingulos, & agitur de præiudicando. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen. nu. 3. & 9. 187

¶ Prælatus ſolus poteſt donare noualia, quæ oriuntur infra diœceſſim ſuã ex quo nõ ſunt acquiſita certæ Eccleſiæ. de leg. j. l. legatũ. n. 21. 24

Prælatus Eccleſiæ, ſi iurat ſuper contractu, an tale iuramentum tollat Eccleſiæ beneficium reſtitutionis in integrum. C. ſi aduer. vẽd. Auth. ſacra. pub. num. 82. 140

Prælatus tantum poteſt quantum capitulum, in eo quod ad prælatum, & capitulum ſpectat. ff. de vulg. & pupil. l. ſi pater. nu. 4. 135

Prælatus an ſolus poſſit repudiare hæreditatem delatam monaſterio, vide. ff. quod quiſque iuris. l. ſi quis. §. ſi filius. nu. 3. 100

Prælatus tanquam prælatus locauit mihi prædium Eccleſiæ, poſtea mouetur ei quæſtio de prelatura, an pendente illa quæſtione preiudiciali tenear ei ſoluere. ff. de cond. indeb. l. ſi vrbana num. 10. 200

Prælatus ſi contulit beneficium alicui præſente capitulo, & non contradicente, capitulum tacens habetur tunc pro conſentiente propter coniunctionem, quæ eſt inter prælatum, & capitulum. ff. ſol. matr. l. quæ dotis. num. 76. 49

Prelatorum electio non poteſt fieri ipſis ignorantibus, poteſt tamen fieri eis præſentib, & inuitis. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 18. 61

prælatus qui eſt omnino deponendus, non tamen eſt adhuc accuſatus, vel inquiſitus nunquid valeant infeudationes per eum factæ. ff. de cond. indeb. l. ſi vrbana. nu. 9. 200

Prælatus alienans rem Eccleſiæ, & conſtituens ſe nomine emptoris poſſidere, an transferat poſſ. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 110. 57

prelatus dubius non admittitur cum cautione de rato. idem in procuratore ad præſtandum, qui non admittuntur cum cautione de rato. C. de proc. l. 1. nu. 10. 122

prelatus poteſt facere ne bona ingredientis monaſterium acquirantur monaſterio. l. ſi quis. §. ſi filius. num. 3. quod quiſque iur. 100

prelatus ſolus quamuis non poſſit alienare res Eccleſiæ immobiles ſine ſolennitate capituli, tamen ſi eſſent res viliſſimę poſſet alienare ſine dicta ſolennitate. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. nu. 9. 139

prelatus Eccleſię, ſi fecerit compromiſſum ſuper rebus Eccleſię ſuperiore inconſulto, an compromiſſum ſit nullum. ff. de leg. 1. l. ſi nemo poteſt. in 2. lect. num. 119. 108

Prelatus cum toto capitulo, ſi confiteantur feudum eſſe antiquum, & iurant omnia vera eſſe, quę in inſtrumento continentur, quid iuris. C. in vſib. feud. num. 91. 240

prelatus cum toto capitulo non poteſt alienare nec de nouo infeudare nec in emphyteuſim concedere, niſi ſuadente neceſſitate, vel vtilitate Eccleſię, vide ibid. nu. 92. eod.

prelatus ſi cum capitulo confiteatur feudum de quo aliquem inueſtit, eſſe antequum, licet tali confeſſioni non ſtetur, ſi tamen interueniat iuramentum, valet. C. de collat. l. ſi donatione. num. 7. 63

prelati eccleſiaſtici, & adminiſtratores ſimiles legitimi, quamuis habeãt liberam adminiſtrationem, tamen non poſſunt remittere exceptionẽ peremptoriam. ff. de pact. l. contra iuris. §. ſi filius. nu. 4. 199

prelatus Eccleſię non poteſt preiudicare Eccleſię ſine ſuo capitulo in queſtis, ſed benè aliquando in querendis. l. ſeruus. nu. 2. C. de pact. fol. 73. & in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 9. & 36. fol. 36. & in l. filius-fam. §. diui. de leg. 1. nu. 52. fol. 164. & in l. ſi quis iniquum. §. ſi filius. ff. quod quiſque iur. num. 2. 100

prelatus quandoque continetur appellatione ſimplicis fratris. ff. de verb. oblig. l. doli clauſula. num. 7. 170

prelatus Eccleſię poteſt alterare naturam feudi, vt remuneret ſeruitia recipientis. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. num. 61. 12

prelatus poteſt res Eccleſię alienare etiam immobilia gratia remunerãdi ſeruitia. ff. de iuſt. & iur. l. ex hoc iure. nu. 60. eod.

prelatus & capitulum, ſi incidit in pœnam. l. ſi quis in tantam, capitulum tenetur ad dimidiam, & prelatus ad aliam dimidiam. C. de impub. & alijs ſubſt. l. ſi quis duobus. nu. 9. 150

prelatus accuſatus in curia Romana non põt interim cõueniri, vel agere tanquã ſyndicus monaſterij. C. de proc. l. reum criminis. nu. 2. 124

prelatus ſi locet rem Eccleſię ad nouem annos tantũ, iſta non eſt alienatio, poſtea quando lapſi ſunt duo, vel tres anni, iſte cõductor facit ſibi relocare ad alios nouem annos inchoaturos à die finitę primę locationis nunquid valeat. ff. de iuſt. & iur. l. manumiſſiones. nu. 8. 8

prelatus locauit ad liuellum rem Eccleſię ſeruatis debitis ſolennitatibus vſq; ad annos. 28. iſta eſt alienatio ſine dubio, ſed valuit, quia interuenerunt debitę ſolennitates pro accipiente, & filijs maſculis, & vna fœmina cum pacto renouandi vnum ex eis ad tantundem tempus. ff. de iuſt. & iur. l. manumiſſiones. nu. 9. & 28. eo.

Reliqua in verbo Epiſcopus, & in verbo Abbas.

¶ Prelegatum ſimpliciter factum filio in poteſtate pro patre inſtituto, ei debetur à cohærede, etiam ſi ſit factum per verba repetitiua, quamuis ſe abſtineat ab hereditate patris, quod etiam procedit in emancipato. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 2. & 20. 157

Prelegata veniunt in fideicommiſſo generali non ſolùm hereditas. hęc regula limitatur. C. de fideic. l. cùm virum. num. 1. 208

prelegata an veniant per ius accreſcendi. ibid. nu. 2. eod.

prelegatum factum inſtituto valet inſolidũ, ſi nõ adit, ſi vero adeat redditur nullum pro parte, medio autem tempore pendet ſub conditione, ſi hereditatẽ repudiauerit. ff. de leg. 1. §. ſi vni. l. qui filiabus. n. 2. 48

¶ Preoccupatio per litis conteſt. an ſufficiat, quando tractatur de iure queſito preferendo. in l. ſi pluribus. ff. de leg. 1. nu. 22. 60

preoccupatio rei iuris, ſeu dominij, an & quando queratur per litis conteſt. vide ibid. nu. 21. & ſeq. eod.

preoccupatio non cenſetur ex preſumpta iuſtitia agentis, ſed ex maiori diligentia, q̃ debet ſibi prodeſſe, vide. de leg. j. l. ſi pluribus. nu. 22. eod.

Reliqua de preoccupatione iuris, in verbo Iuriſdictio.

¶ Preparatoria ſeu preparamenta.

preparamenta etiam circa rem non impediunt repetionẽ ex capite pœnitentię. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. §. ſi ſeruum. nu. 6. 157

preparamenta quamuis non faciant rem deſinere eſſe integram quin locus ſit pœnitentię, tamen quando recipiens pecuniam incipit aliquid de ipſo facto, quod promiſſum eſt, illud benè impedit repetitionem. ff. de cond. cau. dat. l. ſi pecuniam. num. 5. eod.

preparatoria premitti debent, actio autem ad exhibendum eſt preparatoria rei vendicationis. in rub. C. de eden. nu. 1. 58

preparatoria iudiciorum ſupra in verbo Iudicium.

¶ Prepoſteratio ſicut non vitiat pupillarem ſubſtitutionem quando inſtitutio eam ſequitur, ita etiam non vitiat vulgarem ſubſt. ff. de vulg. & pupil. l. moribus autem. §. prius. nu. 6. 109

¶ Presbiter. Vide in verbo Clericus.

¶ Preſcriptio an inducatur ex poſſeſſione. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 21. 100

De mala fide circa preſcriptionem vide in verbo Mala fides.

Item de poſſeſſione circa preſcriptionem in verbo Poſſeſſio.

preſcriptio ſi allegatur cõtra aliquem poteſt replicari, q̃ dominus ſemper poſſedit ciuiliter, &c. de acq. poſſ. l. 1. nu. 50. 54

preſcriptio an habeatur pro completa quando pauciſſimi dies reſtant. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 53. 121

preſcriptio an interrumpatur per exceptionem, & citationem. ff. de eo per quem fac. erit. l. ex hoc edicto. nu. 12. 146

preſcriptio an poſſit impediri per reſcriptionem. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 80. 103

Preſcrip. principaliter reſpicit priuatam vtilitatem preſcribentis, ſecundariò publicam. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 81. eod.

Preſcriptioni ſi renuntiatur cum iuramento valet. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. num. 82. eod.

preſcriptio an ſit cõtra ius naturale. ff. de iuſt & iur. l. ius ciuile. n. 23. 13

preſcriptio non cenſetur interrupta, quando actor per citationem non comparuit. ff. de in ius voc. ſuper rub. nu 5. 108

preſcriptione tanti temporis cuius initij memoria non eſt in contrarium poſſunt preſcribi ea, quę aliàs ſui natura non ſunt preſcriptibilia. ff. de acq. her. l. is qui putat. nu. 11. 76

preſcriptio decennalis inducta per ſtatutum ſuccedit loco preſcriptionis. 30. ann. & ſapit eius naturam. ff. de eo. per quem fac. erit. l. ex hoc edicto. num. 6. 145

præſcrip. 30. ann. an ſit merè odioſa. ibid. nu. 5. eod.

preſcriptio quędam eſt merè fauorabilis. ſ. in vſuc. triennij, & quędam mixta. ibid. nu. 11. eod.

preſcriptio mixti, vel meri imperij, an ſit fauorabilis, vel odioſa. l. Imperium. nu. 23. ff. de iuriſd. omn. iud. 73

preſcriptio ſtatutaria minuens preſcriptionem longioris temporis aſſumit eius naturam. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 85. & in 2 117. 103

preſcriptio ſtatutaria qualiter poteſt impediri per actum. vide hic cautelam. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt in 2. lect. nu. 108. & 111. 108

preſcriptio interrumpitur per dationem fideiuſſoris, q̃ ante preſcriptionem completam datur fideiuſſor. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. n. 73. 107

preſcriptionis curſus qualiter poteſt impediri per pactum. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. num. 74. eod.

preſcriptio dormit tempore quo hęres conficit inuentarium, vel põt inuentarium componere. C. de iure delib. l. ſcimus iam. §. licẽtia n. 7 69

preſcribens qui habet conſcientiam dubiam, tamen dicitur eſſe bonę fidei, & talis dubitatio ſuperueniens non impedit preſcriptionem ſicut ignoraret. C. qui admi. ad bon. poſſ. l. quamdiu. nu. 6. 13

præſcripta iuriſditione, an videatur preſcripta poteſtas coercendi. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. nu. 38. 72

preſcribẽs cẽſet ſoluiſſe. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. n. 38 197

preſcriptio non currit agere non valenti. ff. de acq poſſ. in rub. nu. 5. 50

preſcriptio interrumpitur per inundationem. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. Labeo. num. 2. 85

preſcriptio cauſatur ex negligentia creditoris non petentis. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 38. 37

preſcriptio an ſufficiat vna in legato annuo. ff. de nou. ope. nun. l. de pupil. §. ſi in plurius. num. 3. 24

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Prę̃ſcrip. an vna ſufficiat in ſtipulatione annua. ibid. nu 4. eod.
Præſcriptio & publiciana æquiparantur. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. num. 24. 112
Præſcriptio de proximo perficienda habetur pro perfecta. ff. de iureiur. l. admonen. num. 42. 99
Præſcriptio non currit ei, qui non eſt negligens. C. de inoffi. teſt. l. contra maiores. num. 5. 171
Præſcriptio tollit ciuilem obligationem remanente naturali. item præſcriptio 30. ann. non erat cognita de iure fforum per quã tollitur obligatio ciuilis, & remanet naturalis. ff. de verb. obl. l. huiuſmodi. n. 3. 51
præſcriptionis effectus conſumitur in fine quando eſt perfecta præſcriptio. ff. de acq. hær. l. is qui puta. num. 13. 77
Præſcriptio obedientie ſubdito perfecta, & completa dicitur tanto tempore cuius initij memoria non ſit in contrarium, & tunc præſumitur vſque retro fuiſſe non ſubditus. ibid. nu. 13. eo.
Præſcriptio inducta à ſtatuto in cauſis criminalib. qualiter interrumpatur l. 1. C. qñ lib. prin. da. nu. 9. fol. 52. & an ſufficiat ſola productio accuſationis, vel inquiſitionis abſque citatione partis. ibid. eo. nu. eod.
Præſcriptione an & quando acquiratur dominium directum. in l. traditionibus. C. de pact. à nu. 13. vſque ad nu. 17. 83
Præſcriptio non procedit etiam in mille annis contra ius declarandi. l. petens. C. de pact. nu. 9. & 11. 86
Præſcriptio non interrumpitur per litis conteſt. nullam, nec per libellũ nullum. l. licet. C. de proc. nu. 5. & 6. 132
Præſcrip. aliquando exponitur. i. exceptio, ſed propriè ſtat pro lapſu tẽporis. in l contra maiores. C. de inoffi. teſt. nu. 3. 171
Præſcriptionum quædam ſunt fauorabiliores, quædam odioſæ, quędam mixtæ, quædam ſunt natura currentes. remiſ. in Auth. quas actiones. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 28. 33
Præſcrip. interrumpitur per ſolutionem vnius nummi factam nomine cenſus. in Auth. qui rem. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 15 & 16. 15
Prę̃ſcriptio quanto tempore procedit contra Eccleſiam, & ciuitatem. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 13. 30
Contra quos & quib. caſib. Eccleſia, & ciuitas non gaudeãt præſcriptione centum ann. d. l. vt inter diuinum. nu. 20. eod.
Si Eccleſia habeat iuriſdictionem, ꝙ contra eam præſcribatur. 40. ann. & ſit Eccleſ. Rom, requiruntur centum ann. ead. l. vt inter diuinum. eod num. 21.
Quanto tempore præſcribat contra communitatem cui conceſſit iuriſdictionem. vide ibid. eo.
Præſcriptio ſi procederet contra priuatum. in 10. 20. vel 30. ann. tamen contra Eccleſiam nunquam præſcribitur minori tempore. 40. ann. vide in Auth. quas actio. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 1. 31
De præſcriptione contra Eccleſiam vide latius in d. Auth. quas actiones. à num. 2. vſque ad fin. Auth. eod.
præſcriptio futura, an poſſit tolli per pactũ. in d. Auth. quas act. nu. 32. 33
Si Princeps, vel dominus ſtetit per centum annos, ꝙ vaſſallis ſuis non impoſuit aliqd onus, vel non eſt vſus in caſtro iuriſdictione, quia non occurrit caſus in nihilo præſcribatur. l, falſo de diuer. reſcrip. n. 2. 57
¶ Prę̃ſcriptis verbis actio. Actio prę̃ſcriptis verbis eſt duplex, & ex quib. contractibus innominatis oriatur. in l. petens. C. de pact. nu. 15. 86
Reliqua vide ſupra in verbo Actio in rub. de præſcrip verb.
¶ Præſentato. De præſentatione patronorum. in verbo Patronus.
De obligato præſentare aliquem in iudicio. in verbo Promiſſio. in rub. de promiſſio. aliquem ſiſtere, &c.
¶ Præſentia. Præſens præſumitur ſciens. ff. de in ius voc. l. 1. nu. 15. 109
Prę̃ſens in iudicio compellitur ſuſcipere libellum abſque alia citatione. ff. de in ius voc. l. 1. nu. 8. eod.
Præſens ſi præſentem interroget per epiſtolam, & ille per epiſtolam reſpondeat, an cõtrahatur ſtipulatio valida abſque expreſſione verborum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. nu. 3. 4
Præſens ſi quis eſt & tacet, quando teſtator legat rem ſuam, an tacendo ſibi præiudicet. de leg. 1. l. ſi fundum per fideic. nu. 43. ſed quid ſi teſtator legat rem meam me expreſsè conſentiente, an poſſum per pœnitentiam illud impedire, & conſenſum prę̃ſtitum reuocare. nu. 44. 161
prę̃ſentia ſola an inducat conſenſum. ibid. nu. 7. eod.
præſentes eſſe debent aut legitimè citati legatarij, & creditores, & duo notarij in confectione inuentarij faciendi per hæredem de bonis teſtatoris. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 11. 36
Prę̃ſens in dubio, quis prę̃ſumitur fuiſſe in loco in quo eſt ciuis, ſi probetur abſentia. ff. de acq. hær. l, is poteſt. num, 76. 79
Prę̃ſentia ſola licet in confeſſione liberatoria ſufficiat, tamen confeſſio facta ad obligandum etiam in iudicio, & in præſentia ad hoc, vt ſit valida requiritur, quod expreſsè acceptetur per partem. ff. de pact. l. tale pactum. num. 7. 204
præſentia poteſt eſſe ſine viſu. ff. de acq. poſſ. l, poſſideri. §. Nerua filius. num. 2. 84
Prę̃ſentis temporis verbum, an & quando trahatur ad futurum. in l. cùm ſtipula. ff. de verb. oblig. nu. 1. cum plu. ſeq. 195
P ę̃ſens quis poteſt eſſe corpore, & abſens animo. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem. nu. 20. 14
Prę̃ſens quando potuit actum impedire contradicendo, tunc tacens prę̃ſumitur conſentire. ff. ſol. matr l. quę dotis. nu. 68. 49
prę̃ſens ſciens, & tacens, an & quando videatur conſentire, & quando nõ vide. ff. ſol. matr. l. quę dotis. nu. 59. & 98. eod.
Prę̃ſentia conſanguineorum, quę requiritur in contractibus mulierum non prę̃ſumitur interueniſſe ex diuturnitate temporis. ff. de acq. hęr. l. in aliena. num. 53. 62
prę̃ſentia iudicis, & agnitio bonor. poſſ. iſta duo neceſſariò requiruntur. in bon. poſſ. ff. de acq. hęr. l. qui in aliena. num. 29. 61
Prę̃ſentia libri euangeliorum habetur pro iuramento ſoli Epiſcopo, ẽt ſi producatur in teſtem. ff. de iureiur. l. ait prętor. §. iurari. nu. 3. 73
prę̃ſentia partium non requiritur in pacto tacito à lege inducto. ff. de pact. l. 1. num 6. 173
prę̃ſentia omnium hęredum non requiritur in apertura teſtamenti. ff. ſi cert. pet. l. eius qui in prouincia. num. 2. 63
Prę̃ſentia æquipollet citationi. ff. de lib. & poſth. l. 1. nu. 15. fol. 161. & in l. 1. de in ius voc. num. 1. 109
Prę̃ſentia perſonæ inducit, vt illi per alterum quæratur actio ſine ceſſione, & iſte eſt vnus caſus in quo per liberam perſonam alterius poteſtati non ſubiectam quæritur alteri actio ſine ceſſione. ff. de verbo. oblig. l. ſi procurator prę̃ſentis. nu. 1. 127
Prę̃ſentia partis, an requiratur, vel citatio in laudo arbitratoris, ponit opiniones, deinde opinionem contrariam contra Bart. ff. de verb. obl. l. ſi quis arbitratu. num. 21. 83
prę̃ſentia cum ſit de intrinſeca ſolennitate ſtipulationis, in dubio prę̃ſumi debet. ff. de verb. obl. l. Titia. §. idẽ reſpondit cũ Septitius. n. 5. 217
Præſentia perſonæ aliquando requiritur ad cognitionem cauſę, qnę ſine ea fieri non poteſt. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. forſitan. nu. 9. 221
præſens & tacens non videtur conſentire, quando contradicendo non poteſt impedire actum fieri de re ſua. fol. mat. l. quę dotis. nu. 90. 50
prę̃ſens in iudicio prę̃ſumitur fuiſſe citatus. ff. de in ius voc. l. 1. n. 11. 109
¶ Prę̃ſes in vnaquaque prouincia morabatur in ciuitate principali. l. quęcunque. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. num. 21. 53
Prę̃ſes vel poteſtas, ſi conuocato concilio ciuitatis fecit prę̃ceptum, ꝙ nõ auderet loq ſub certa pęna, pone aliqs impatiens ſilentij locutus eſt, & alius dixit eum incuſando, dñe poteſtas iſte incidit in pœnam, & ille eleganter reſpondeat, & tu, quę pars eſt, an vterque in pœnam incidat. l. illud eleganter. nu. 6. & 7. quod quiſque iur. 161
Prę̃ſes licet poſſit delegare, tamen non poteſt loci conſeruatores cõſtituere. l. quęcunque. nu. 68. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 57
Prę̃ſes duarum prouinciarum exiſtens in vna, poteſt ius dicere quo ad aliam. l. extra territorium. num. 9. de iur. omn. iud. 94
Prę̃ſes quid ſit, & quid differat à proconſule. l. quęcunque. nu. 18. de offic. eius cui mand. eſt iuriſd. 53
Prę̃ſes non poteſt expreſsè prę̃iudicare ciuitati, tamen bene poteſt negligendo, & non agendo. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 11. 36
Prę̃ſide mortuo nunquid aſſeſſores debeant ſtatim habere ſalarium reſidui temporis, an vero debeant expectare fin. anni. l. diem functo. nu. 23. de offic. aſſeſſo. 64
Prę̃ſes quando eſt remotus ante tempus, aſſeſſores nõ debent habere ſalarium reſidui temporis. ibid. nu. 6 & 29. eod.
Reliqua vide ſupra in verbo Iudex, & in verbo Magiſtratus, & officialis.
¶ Prę̃ſtatio triennalis ſicut ſufficit ad inducendam oblig. in caſu fauorabili, ita ſufficit ad inducendam liberationem in caſu odioſo vſurarũ. in l. ſi certis annis. C. de pact. num. 4. 87
Prę̃ſtatio triennalis, an & quando inducat obligationem in futurum. ibid. num. 3 & 4. eod.
prę̃ſtatio decennalis, qd operet̃, & qd poſſeſſio, & patientia. ibid. n. 4. eo.
prę̃ſtatio triennalis, an veſtiat pactum nudum. in d. l. ſi certis annis. n. j. eo.
Prę̃ſtatio ſextantis non poteſt reuocari prętextu deceptionis, vel lęſionis. l. 1. nu. 9. C. de pact. 71
Prę̃ſtitum vltra ordinariam penſionem ſingulo quinquennio, puta plauſtrum lignorum, illud dicitur eſſe in fructu. ſol. matr. l. diuortio. §. ꝙ in anno. num. 8. 24
Prę̃ſtatio triennalis concurrente duplici fauore. ſ. alimentorum, & vltimę volun. quid operetur. in l. 1. C. de fideic. nu. 1. cum ſeq. 199
prę̃ſtãs opẽ, vel cõſiliũ facto, an teneat̃, & qua pęna. in l. j. C. de fur. n. 17. 63
¶ Prę̃ſumptio. Contra prę̃ſumptionem iuris tantũ admittitur probatio in contrarium. in l. ſi mater. C. de inoffi. teſt. nu. 7. fol. 163. ſecus contra prę̃ſumptionem iuris, & de iure niſi per partis confeſſionem, vt l. Titia. ff. de verb. oblig. num. 29. 216
Prę̃ſumpti. ſiniſtra in dubio capi non debet. in l. 2. §. ſi ſeruus quem. ff. de acq. poſſ. num. 2. 83
prę̃ſumptio fortior tollit fortẽ. in l. ſi qs in fundi voc. ff. de leg. j. n. 21. 13
prę̃ſumptio cadit ſuper dubio, fictio ſuper incerto. in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. num. 27, & 31. 57
Prę̃ſumptio. l. non eſt prę̃ſumptio iuris, & de iure cum admittatur probatio in contrarium. in l. licèt Imperator. ff. de leg. 1. nu. 4. 127
Prę̃ſumptiones propter occultas fraudes vſurarum prę̃ualẽt confeſſioni partis. ibid. num. 10. eod.
Prę̃ſumitur à partib. eſſe actũ, ꝙ tacitè venit de natura è contractus. in l. cùm

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

cium quid.ff si cer.pet.num.4. in 1.lect. 9
Præsumptio quæ resultat ex facto libellantis, oportet quod expressè allegetur. ibid.nu.22. eod.
Præsumptio leuis malitiæ contra opponentem non sufficit ad eum repellendum.ff de re iudi.l.si se non obtulit.§.condemnatũ.n. 20. 146
præsumptio non est elicienda ex actibus nostris vltra quam ipsi de se necessariò inducant. ff.de verbor.obligatinib.l.qui Romæ.§.duo fratres.nume.53. 191
præsumptio iuris, quado est contra asserentem, tunc, non statur eius iuramento in his quæ ab animo pendent, limita tamen si talis persona est aliàs fide digna, quia bene statur tunc eius iuramento.ff.de acqui.hęred.l.pro hærede.num.15.aliàs limit.vide ibi. 84
præsumptiones oppositæ inuicem se confundunt, & non præponderat altera alteri.de acq.hæred. l.is potest. nu.82. 82
præsumptio legis an dicatur propria, & vera probatio. C.de test.milit. l.1.nu.10.fol.73.& in l.sciendum.ff.de verb.oblig.num.26. fol.62.& in l.licet Imperator. ff.de legat.1.nu.8. 127
præsumptio violenta, quæ habet vim plenæ probationis in ciuilibus, an sufficiat ad condemnandum in criminalibus. C. de seruis fugitiuis.l.1. num.20. 3
præsumptio, seu occasio leuis est quandoque magni ponderis, & momenti.ff.de iureiur.l.si duo patroni.num.4. 83
præsumptio qualisqualis nunquid sufficit, vt deferri debeat iuramentum in supplementum probationis.ibid.nu.5. eod.
præsum.iuris est, quòd nemo velit posteritatem alienam præferre successioni suæ, aut suorum, siue sint filij legitimi,& naturales, siue naturales tantum.C.de insti.& substi.l.generaliter.§.cum autem.n.2.34
præsumitur pro facto iudicis, quòd spoliatus ab eo, non potest petere restitutionem. ff.de acq.posse. l.iustè possidet. nu.3. 95
præsumptio violenta, quæ in ciuilibus habet vim plenæ probationis. in criminalibus non sufficit ad condemnandum quem corporaliter. de acq.hær.l.si quis mihi.§.sed quid si mandauit.nu.18. 94
præsumptio alia quælibet sufficit ad excludendam præsumptionem donationis, quæ præsumitur in scienter soluente indebitum. ff. de condi indeb.l.si non sortem.§.si quis falso. num.2. 178
præsumptio iuris, nisi esset contra asserentẽ non staretur eius iuramento.de acq.hæred. l.pro hærede. nu.15. 84
præsumptio vna tollitur per aliam, & præsumptioni fortiori statur.de verb.oblig.l.Titia.§.idem respondet cum Septitius.num.8. fol.217. in l. quòd in rerum. §.si vsumfructum.ff.de leg.1.num.11.fol.51.& in l.licet Imperator.eod.tit. num.4. 127
præsumptio donationis, quæ præsumitur in soluente scienter indebitum,vt excludatur,sufficit quælibet alia præsumptio etiam si capiendo illã aliam præsumptionem actus sit inualidus, & inefficax. ad Senatusc. Treb.l.1.§.denique.nu.41. 205
præsumptio non debet accipi malæ fidei. ff.de acq.posses.l.possideri.§.si seruus quem.nu.2. 83
præsumptionem iuris qui habet pro se si pars aduersa vult probare contrarium, opus est quod probet per euidentissimas probationes. ff.de condi.cau.dat.l.si extraneus.num.13. 158
præsumptio quando potest capi alia quam donationis, non præsumitur donandi animus.de leg.1.l.si fundum per fideicommissum.n.19. 160
præsumptio donationis cessat, quando alia præsumptio potest habere locum.ff.de leg.1.l.sumptus.nu.3. 112
præsumptiones duæ sunt pro instrumento, quòd sit verum, & quod sit solenne.ff.de pact.l.iuris gentium. §.quòd ferè.nu.2. 185
præsumptiones legum rebus non verisimilibus aptandæ non sunt. ff.de condit.cauf.dat.l.extraneus. num.11. 158
præsumitur in dubio concessum ad postulationem patris. l. si quis iniquum.num.2.ff.quod quisque iuris. 97
præsumptio tituli allegati inducitur ex longo tempore contra patientem, & negligentem.de acquir. hæred.l.qui in aliena.num.49. 62
præsumptiones legum sunt liquidissimæ, & euidentissimæ probationes.ff.de acquir.possef.l.naluraliter. §.nihil commune.num.121. fol. 106.& in l.si quis in fundi vocab.ff.de leg.1.num.47.fol.14.& in l.licet Imperator.eod.titu.nu.8. 127
præter hæc dictio si adijciatur ei,quod continetur sub genere præcedẽti stat exceptiuè aliàs ampliatiuè, & ponitur pro vltra.in l.Titiæ textores.ff.de leg.1.nu.30. 69
præter & prętерquam,quando sint exceptiuè,& qnando non.in l.si eum. §.qui iniuriarum.ff.si quis cautio.num.36. 156
præter quando ponitur in assignatione termini stat incluſiuè. in l.1. ff. si quis cautio. nu.14. 147
¶Præteritio facta de filia, quæ renunciauit hæredit. paternæ cum iuramento,an valeat.in l.qui in potestate.ff.de lib.& posthu.num.10. 170
præteritio facta de filio in potestate, qui vult ingredi religionem,an valeat.ibi.num.11. vbi etiam ponit, quid quando cogitauit de ingressu, & quando dicatur cogitasse. eod.
præteritio facta filij banniti valet, & fiscus non poterit agere in bonis patris.ibi.num.12. eod.
præteritio est quasi delictum patris.vide.ibid.num.26. eod.
De præteritio.quando rumpat testamen. vide in verbo testa.
præteritus dicitur filius quamuis ei fiat substitutio, & quamuis alij substituatur sub conditione, si filius viuo patre moriatur. in l.si quis.§.si suo testa.ff.de vulga.& pupil.num.5. 132
præteritus qui contratab.test.patris,si succumbat, an perdat sibi relicta in testameuto.l.1.C.de bon.poss.contratab.num.6. 25
præteritus, si velit testamentum esse nullum, & non aliter potest nullatenus hoc facere. in l.si filius qui in potestate.ff.de liber.& posthum. num.37. 172
Si filius in potestate sit præteritus in primo gradu, & secundo exhæredatus: primus gradus est nullus.ibid.num.38. eod.
præteritus licet viuo patre decedat, per hoc testamentum reconualidatur.in d.l.si filius qui in potestate.nu.15. 171
præteritus licet approbet testamentum patris, non tamen per hæc reconualescit de iure ciuili, licèt bene æquitate prætoria. in rubr. ff. de liber.& posthum.nu.22. 160
Pro præterito habetur filius inutiliter institutus.in l.Gallus.§.ille casus. ff.de lib.& posthu.nu.3. 227
præteritus non succedit ab intestato,nisi dicat testa.nullum.in l.si à primo.ff.de lib.& posthum.nu.9. 153
præteritus filius à primo gradu, & à secundo exhæredatus, an possit approbare primum gradum in præiudicium substituti cui ius est quæsitum.in l.3.§.fin.ff.de liber.& posthum.num.5.in fin. 167
præteritio facta de filia donec sunt masculi secundum statu.an videatur permissa post illud tempus. in l.si quis posthum.ff.de liber.& posthum.num.2. 174
præterito filio, & mortuo, & viuo patre, an nepos dicat testamentum nullum.ibid.num.3. eod.
præteritus filius licet approbet testam. non tamen ad præiudi. fratrum, sed ad sui tantũ hoc sibi licet.in l.in suis.ff.de liber.& posth.n.55.180
paterito patri datur contratabulas. in d. l.in suis. num. 60.cum seq. vbi vide declar. eod.
præteritio facta de filio à primo gradu, & à secundo substi. non valet.in l.si posthum.§ fin.ff.de lib. & posth nu 2. 184
præteritus in testa. fratris non potest aliquid petere non turpi persona instituta.in Authent. nouissima.C.de inoffic.testa.num.49. 167
præterire,vel exhæredare,an possit clericus filios,vel parentes causa.in l. filiam.C.de inoffic.test.nu.1. 171
præteriri an possit suus per liberam facultatem testandi concessam patri in l.si quando.C.de inoffic.test. nu.3. 178
præterito filio in testa.matris,an competat aliud remedium quam querela.in l.filiam præteritam.C.de inoffic.test.primo. 171
præteritus non censetur filius institutus in aliena re etiam re cuicta cum sibi debeatur æstimatio.in l.scimus. C.de inoffic.test.nu.3. 180
præteritus dicitur, qui non est legitimè,vt oportet exhæredatus, de lib. & posthu.l.filius à patre. nu. 6. 196
præteritio liberorum, sicut non est facienda, ita nec exhæredatio inepta,& inualida. de lib.& posthu.in rubr.num.24. 160
præteritio facta à sciente non solum habetur pro exhæredatione, imò filius institutus in testamento patris censetur in effectu exheredatus, & sibi competet querela, quando est institutus variò nomine hæredis,ponit exemplum.C.de testa.milit.l sicut certi.nu 6. 80
præterire aliquem in testamento quid sit. C.de lib.præt.vel exhæred. l.si quis filium.num.6. 151
præteritio facta à milite de filio scienter dicitur exhæredatio tacita. C. de testa.mili.l.sicuti certi.nu.4. 80
præteritus propriè dicitur ille, qui non est institutus, nec nominatim exhæredatus.C.de bon.poss.contratab. l.posthum.nume.5. fol.26. & in l.3.§.1.ff.de liberis & posthum.num.4. fol.164. & in l. in suis eod. titu.num.38.in fin. 180
præteritio matris, vel lineæ maternæ, an habeatur pro exhæredatione, & sic Authen. ex causa, an habeat locum in præteritione materna, sicut in præteritione paterna. in l.filium. ff.de liber.& posthum. num. 2.fol.191.& in l.posthum.C.de bon.possef.contratab. nume.14. cum plurib. sequen. fol. 26. vbi vides an procedat hodie de iure Auth.& in l.filius matrem. C.de de inoffic.testamen.nume.6.fol.13.& in l.in suis.ff.de liber. & posthum. nume.47.fol.180. & in l.1. C.de inoffic. testamen.num.3. fol.161.& in l.cum filium. eodem titu.nume.1. fol. 171. vbi videre poteris quid ècontra. C.de liber.præterit.vel exhære. Authen ex causa.nu.1. 153
Et an habeat locum in præteritione posth.vide ibi. nu.2. eod.
Item an habeat locum in præteritione facta à patre ignorante, quando.s.pater ideo præterijt filiũ, quia ignorabat eum habere. vide ibid. nume.3. fol.eodem. quid de præteritione ignoranter à matre facta an habeatur pro exhæreda.in l.si mater. C.de inofficio testamen. nume.6. 163
præteritio militis, quæ habetur pro exhæredatione sicut non comprehendit filium quem miles ignorabat se habere, ita etiam exhæredatio expressa facta de filijs à testatore pagano non comprehendit filium, quem testator ignorabat se habere de liber. & posthumis. l. Titius.num.16. 194

¶Prętor

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

¶ Prætor quando dicit ius, debet sedere in loco maiorum, aliàs sententia est nulla. in l. fin. ff. de iust. & iur. nu. 2. 3

prætoriæ stipulatio. interpretantur secundum mentem prætoris. in l. si serui electione. §. fin. ff. de leg. 1. nu. 19. 19

prætores Romani creati sunt, vt populo ius dicerent vice consulum. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. l. quæcunque. num. 14. 53

prætor an possit interponere decretum in alienatione rei minoris. de leg. 1. l. apud Iulia. §. constat, nu. 36. 77

prætor per beneficium abstinendi, an solum sustulerit necessitatem, vel an etiam suitatem. de leg. 1. l. filio pater. nu. 19 & 26. 158

prætor si reuocat nunciationem factam sua auctoritate, quòd ædificatum est non est demoliendum. l. si opus. nu. 1. de nou. oper. nuuc. 43

prætor contemptus, potest non solum ipse denegare audientiam, sed etiam mandare quibuscunque iudicib. vt audientiam denegent. l. 1. §. sed & si is cui. de ope. nou. nunc. num. 2. 10

prætor de iure ciuili habet maiorem dignitatem quàm Episcopus. l. Barbarius num. 23. de offic. prætor. 42

prætor facit quatuor capita succedentium, quæ enumerantur. in l. si emancipata. nu. 5. C. de iuris, & fact. igno. 40

Reliqua vide in verbo iudex.

¶ Præuentio. Vide supra præoccupatio.

præuentus si moriatur, & succedat sibi alius de alio foro, tenetur prosequi litem coram iudice præueniente. l. cum quædam. nume. 8. de iurisd. omn. iudic. 93

¶ Primogenitura. Primogenito non potest pater ius euerre disponendo circa primogenituram tangentia. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. nu. 3. & in 2. lectura. num. 4. 99

primogenitūræ ius est firmatum. l. diuina canonica, & consuetudinaria. ibid. nume. 3. eodem

primogenito insufficienti, potest pater secundogenito relinquere primogenituram. ibid. nu. 4 eod.

primogenitus potest sibi præiudicare in primogenitura, consentiendo inuestituræ factæ de secundogenito. in l. si fundum per fideicommis. ff. de leg. 1. nu 33. 160

primogenitus si ex consuetudine debeat in regno succedere vel in ducatu, & Rex habeat filium naturalem tantum, & secundogenitum naturalem, & legitimum & faciat legitimare naturalem, & legitimū, quis eorum succedet. in l. quoties. C. de rei vendica. nume. 40. & quid si talis naturalis fuerit legitimatus ante natiuitatem secundogeniti naturalis, & legitimi. vide ibid. eod. nu. 184

In primogenitura, an præferatur filius concubinæ ante primum matrimonium susceptus, & postea per sequens matri. legitimatus filio legitimo, & naturali habito ex prima vxore. ibid nu. 40. fol. eod. & in l. Pompon. §. quæritum. ff. de acq. possef. nu. 7. 111

primogenitus quis dicatur, & quod tempus debet attendi. in l. quoties. C. de rei vend. nu. 41. 184

an valeat consuetudo, quòd primogenitus succedat alijs fratribus exclusis. in l. quoties. eod. nu. & fol.

primogenitus in foro conscientiæ, an poterit totam hæredita. patris retinere fratrib. exclusis. in d. l. quoties. nu. 41. eodem

primogenitus si moriatur sine hærede, in Regno Siciliæ in primogenit. succedit per pactum secundogenitus, an poterit succedere, vel an deuoluetur regnum ad Papam, & quid si aliter facta fuerit conuentio. in d. l. quoties. C. de rei vendi. nu. 42. eod.

primogenitus quis dicatur, vt succedat in primogenitura, si stante tali consuetudine, Reginam vno partu duos parturire contingat, & nescitur quis primo natus sit, vel an tunc ambo æqualiter admittantur. in l. si extraneus. ff. de condi. cau. dat. num. 18: 158

primogenitura in filio Regis est prima dignitas post Regem. ff. de acq. hæredit. l. his potest num. 38. 80

primogenitus intelligitur primo natus de genere, vel agnatione. de acq. hær. l. is potest. num. 45. 81

primogenituræ ius potest vendi, cedi, & alienari. l. si is potest. ff. de acq. hæred. nu. 31. & 33. 80

primogeniti filij representant ipsum primogenitum. in l. is potest. ff. de acq. hered. nu. 30. eod.

¶ Primum decretum in hypothe. tribuit possessio. in l. 2. §. genera. ff. de acquir. poss. nume. 24. 87

primum, & secundum decretum interponitur verbo, quando impeditur apprehensio poss. corpo. in l. 1. ff. de acquir. poss. nu. 100. 57

De missio. in poss. ex primo, vel secundo decreto. in verbo missio.

Reliqua vide supra in verbo decretum.

Quando duo requiruntur ad confirmationem actus, tunc ille præsumitur prior in cuius persona illi duo reperiuntur. ibid. nu. 33. & 39. eo.

primus dicitur respectu secundi. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. nu. 20. 11

primus nominatus, an debeat præferri alijs. de leg. 1. l. si quis testamento. §. apud Iulia. num. 5. 135

primus præfertur in beneficialibus. C. de rei vendi. l. quoties. nu. 22. 182

Reliqua infra in verbo Prior.

¶ Princeps potest tollere possessionem ciuilem sine causa, & aliquando naturalem. ff. de acq. possef. l. 1. num. 48. 54

Reliqua circa hanc materiam vide in verbo Papa, in verbo Imperator, & in verbo Rex.

princeps ex causa ratione publicæ vtilitatis quid potest remittere. l. venia. nume. 10. C. de in ius voc. 70

Princeps, vel superior si reprobat quædam statuta alicuius loci, an censeatur omnia alia approbare. de leg. 1. l. legata inutiliter. num. 20. 49

princeps si eximit castra alicuius nobilis, intelligitur eximere illa, quæ pertinent ad ipsum solum, non autem illa, quæ habet communia cū alijs. de leg. 1. §. Labeo. l. serui electione. nu. 6. 18

princeps si facit secundam concessionem, prima non videtur reuocata. imò secunda operatur, quòd censeatur facta proprio motu principis. l. cum procurator. §. si dominus. nu. 6. ff. de nou. oper. nunc. 36

princeps si concedat officium vni, & in literis officij dicat, secundum salarium consuetum, si salarium officij fuit varium retro actis temporibus, quid iuris. l. diem functo. num. 18. de officio assef. 64

princeps si concedat alicui domum, intelligitur etiam adiacentia, & suppellectilia domus concessisse. ff. de constitu. princip. l. beneficium. numero 3. 29

princeps si concessit alicui beneficium, vel priuilegium, à quo tempore incipiat habere effectum, an à tempore concessionis, an scientiæ illius cui conceditur. ff. de consti. prin. l. beneficium. num. 46. 31

princeps vel ciuitas tenetur, si iudex quem constituit, negligit facere iustitiam. l. pen. num. 9. ver. & adde. C. de pact. 89

princeps ex certa scientia, & cum clausula non obstante, potest tollere exceptiones peremptorias. l. si quis iniquum. §. si is pro quo. nu. 7. quod quisque iuris. fol. 99. secus de potestate ordinaria. in l. quoties. C. de precib. Imper. offer. num. 5. 47

princeps si per vim priuilegij concedit ne aliquis possit vti exceptione contra me, intelligitur etiam de exceptione valida, non solum dilatoria, sed etiam peremptoria. l. si quis iniquum. §. si is pro quo. num. 3. quod quisque iuris. 99

princeps non vult præiudicare tertio etiam si aliquid faciat, vel præscribat cum clausula motu proprio. ff. si quis cautio. l. si quis quempiam. nume. 5. 157

princeps, vel populus Romanus conferens dignitatem scienter inhabili, intelligitur secum dispensare, & eum habilitare. l. Barbarius. num. 10. ff. de offic. præto. 41

princeps an possit tollere dominium acquisitum per actus ciuiles, puta per vsucapionem, vel sententiam. l. omnes cuiuscunque. nume. 3. C. si contra ius, vel vtil. publ. 56

princeps, qui fecit pacem pro se, & adhærentibus suis pro quibus se obligauit, intelligitur de adhærentibus tantum, & non de illis, qui postea fecerunt adhærentiam. ff. de verbor. obligatio. l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. num. 8. 125

princeps licet sit solutus lege potestatiua, non tamen est solutus à dictamine rationis naturalis nec à lege naturę. ff. de pact. l. 1. nu. 3. 173

princeps de plenitudine potestatis, an possit auferre ea, quæ sunt iuris gentium, etiam non subsistente alia causa. l. si quis iniquum. §. si is pro quo. nu. 10. ff. quod quisque iur. 99

princeps qui promisit alicui defendere castrum, non tenetur defendere quando ei iustè infertur bellum, & quando commisit delictum propter, quòd exercitus est contra eum. ff. de verbor. obligat. l. quidam cum filium. num. 26. 210

princeps, vel Rex, recipiens aliquem sub protectione sua, non tenetur eum defendere, nisi cum iniustè grauatur. l. qui seruum. de verbor. obliga. num. 6. 147

princeps an possit delegare causas meri, vel mixti imperij. l. quæcunque. num. 62. de offic. eius cui mand. est iurisd. 56

princeps non potest vassallos priuare feudis sine causa legitima. C. de testa. l. si testa. nu. 5. 100

principes, vel Reges confederati tenentur inuicem se iuuare, sed non debent præstare iuuamen facienti guerram iniustam. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. num. 28. 210

princeps an possit ex causa necessitatis imponere præstita ciuibus suis. ff. de iureiur. l. admon. in repeti. nu. 217. 128

princeps potest ferre sententiam non conformem conclusioni libelli. ff. de edend. l. 1. nu. 21. 164

princeps an possit dispensare cum pupillo, vt possit testari absque eo, quòd apponat clausulam non obstante, vel simile. C. de testamen. milit. l. licet. nu. 6. 84

princeps si concedat alicui officium tabellionatus in aliqua ciuitate, intelligitur concessisse in toto territorio. nisi constit. princ. l. 1. n. 15. 29

princeps potest procedere, & causam terminare sola veritate inspecta. ff. de consti. princip. l. 1. nu. 9. fol. 25. & in l. 1. ff. de eden. nu. 22. 164

princeps quando concedit priuilegium, & addit verbum liberè, ista verba denotāt, vt indulgeatur aliquid vltra ius commune. l. 1. nu. 14. C. de sacrosanct. Eccles. 13

princeps non potest tollere fideiussionem, quam debitor, qui impetrauit dilationem debet præstare. l. vniuersa. nume. 15. C. de peecib. Impera. offer. duodecimas. 49

princeps quando delegat officium sine iurisdictione, & sic actum nudi mi-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

di ministerij sicut ambasciatam, an subdelegari possit. C. de iudic. l. à iudice. nu. 11. in limitatione. 144
Quid si princeps delegat ea, quæ sunt sibi reseruata in signum supremæ potestatis, ibid. in decimatertia limitatione. eod.
Princeps si concedat castrum, an intelligatur omnem iurisdictionem concedere. ff. de consti. princip. l. beneficium. nu. 9. 29
princeps an teneatur suas consuetudines obseruare. ff. de consti. princip. l. 1. nume. 13. 28
prnceps si concedat priuilegium, non obstante lege, quæ dicit, quod non valeat generalis concessio, nisi in specificatis, an valeat concessio. ff. si quis cautio. l. sed & si quis. §. quæsitum num. 23. 151
princeps propter pacem faciendam potest remittere damna, & iniurias subditorum. ff. de pact. l. conuentionum. num. 8. 177
princeps qui concessit mihi castrum cum territorio, & sic cum iurisd. si postea addit territorium castro, intelligitur etiam addere iurisdictionem. l. iusdicentis. nu. 15. de iurisd. omn. iudic. & nu. 16. vbi limitat. 68
princeps potest dispensare super antecedenti scilicet inhabilitate matrimonij, ergo super eo dispensando videtur dispensasse super vitio illegitimitatis, quod est consequens. ff. de vsucapionibus. l. si is, qui pro emptore. nume. 276. 131
Principi nunquam aliquid præsumitur placere, nisi quod iustum sit, & verum. ff. de consti. princ. l. quod princi. num. 3. 22
princeps dicitur plenus philosophiæ, & habet omnia iura in scrinio pectoris sui. C. de his quib. vt indig. l. cùm Sillanianum. nu. 2. fol. 180. & in l. omnium. C. de testa. nu. 3. 104
princeps potest ferre sententiam partibus non citatis. l. nec quicquam. nu. 29. de offic. procon. & leg. 47
princeps ex causa potest res alterius priuati auferre, sed non sine causa. l. Barbarius. num. 24. de offic. præto. 42
princeps & Barones, qui bellum gerunt proprio nomine pro faciendo pacem, possunt remittere iniurias, & damna data suis subditis l. Barbarius. nu. 25. de offic. præto. eod.
princeps quando concessit ius iniquum, verisimile est quod fecerit ad instigationem partis, l. si quis iniquum. nu. 2. quod quisque iur. 97
Princeps licet præsumatur habere omnia iura in scrinio pectoris sui, non tamen præsumitur scire consuetudines singulorum locorum. l. præscriptione. num. 11. C. si contra ius, vel vtilit. publ. 54
princeps concedendo rescriptum delegatorium supplicanti, videtur supplicantem habilem facere ad agendum. l. Barbarius. nume. 11. de offic. prætor. 41
princeps pro faciendo pacem, potest remittere iniurias, & damna illata subditis, ita quòd in perpetuum non possint conqueri, neque ciuiliter neque criminaliter. de liber. & posthum. l. Gallus. §. & quid si tantum nume. 80. 212
princeps pro habendo pace territorij sui potest castrum subditi sui alteri concedere. de lib. & posth. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 82 eo.
princeps licet concedat alicui iudicem delegatum contra aliquem, non propterea videtur eum habilitare ad agendum. ff. de in ius vocand. l. libertus. num 3. 113
princeps in dubio licet nunquam præsumatur aliquid concedere motu proprio, sed ad postulationem partis, tamen quando concedit ob remunerationem benemeritorum præsumitur motu proprio concessisse ff. de iust. & iure. l. ex hoc iure. nu. 56. 11
princeps potest legem condere quatuor modis, qui sunt illi. ff. de consti. princip l. 1. num 5. 28
princeps si aliquid dat, vel confirmat, semper debet intelligi saluo iure alieno. ff. de consti princ. l. beneficium. num. 20. 30
principis liberalitas freno non subest, nec debet coerceri. ff. de constit. princip. l. beneficium. num. 31. 30
princeps non potest auferre mihi dominium rei meæ. l. omnes cuiuscunque. num 1. C. si contra ius, vel vtil. publ. 56
princeps expulsus de suo dominio, potest recuperare quandocunque propria auctoritate quoties facultas se obtulerit, & licetur incontinenti recuperasse. ff. de acquiren. possess. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. num. 36. 90
princeps vel populus, quando aufert res priuatorum maximè propter publicam vtilitatem, tenetur ad pretium, & pretium soluere debet. l. Barbarius. nu. 36. de offic. præto. 43
princeps, vel superior potest ex causa remittere pœnam concernentem interesse priuatum. l. Barba. nu. 30 de offic. præto. 42
princeps non potest concedere castra pertinentia ad iustos dominos. ff. de acq. poss. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. num. 27. 90
princeps vel commnnitas si imponat aliquod onus communitati sibi subiectæ, postea princeps, vel communitas faciunt aliquos exemptos, nunquid debeat in solutione defalcari illa pars, quæ spectabat ad hos factos exemptos ff. de pact. l. auus neptis. nu. 8. 201
princeps vel Imperator tenetur seruare pacta, siue fuerint cum priuato, siue cum ciuitate, vel alio. ff. de pact. l. 1. nu. 2. 173
princeps si per rescriptum concessit feudum pro se, & filijs, veniunt nepotes. ff. de cond. cau. dat. l. si extraneus. num. 23. 158
princeps an & quando potest remittere pœnam delicti. l. rescripta. num. 8. C. de precib. Imper. offer. 51
Princeps potest concedere debitori dilationem debiti, sed non potest concedere rescripta per quod in totum tollatur debitum. Auth. quas actiones. nume. 37. C. de sacrosan. Eccles. 34
princeps vel ciuitas non potest facere statutum per quod auferatur ius priuati, nec obligare res subditorum, nisi causa publicæ vtilitatis. ff. si cert. pet. l. ciuitas. num. 11. 48
princeps per rescriptum potest remittere pœnam corporalem, aut pecuniariam applicandam fisco, non autem applicandam parti. l. venia. C. de in ius voc. nu. 10. 70
princeps si concedat immunitatem incolis alicuius loci, talis immunitas comprehendit etiam Iudæos ibidem habitantes. ff. de iustit. & iur. in rubric. num. 27. 3
princeps si concedat iurisdictionem alicui pro certo annuo censu, an transeat ad hæredes eiusdem generis. de leg. 1. l. apud Iulia. §. si quis alicui. nu. 3. & quid si concessit alicui castrum in emphyteusim. ibidem numero 9. 75
princeps in dubio non præsumitur velle vti plenitudine potestatis, sed iure communi. C. de test. mil. l. quamquam. nu. 2. 74
princeps restituendo damnatum, potest auferre ius adeundi alteri delatum. de liber. & posthum. l. Gallus. §. & quid si tantum. nume. 124. & 126. 214
princeps quando causam committit appellatione remota, non impeditur tertius qui comparet, appellare, quamuis principalis non potuisset. ff. de reb. cred. l. certi condictio §. quoniam. num. 12. 23
princeps confirmando electionem inualidam non intelligitur eam validare, nisi conformet ex certa scientia. ff. de iurisdictio. omn. iud. l. more. nume 30. 79
Reliqua vide supra in verbo Papa. & Imperator, & Rex.
¶ Principale & principaliter. Quod principaliter agitur illud est attendendum. in l. si pro fundo. C. de transact. num. 5. 114
Quod fit principaliter, & non quod in consequentiam est attendendum. in l. si quis nec causam. ff. de reb. cred. num. 23 cum seq. 14
principale contentum in instrumento si non valet, nec confessio accessoria, nec præceptum guarentigiæ appositum. in eod. in l. 1. § si vir vxori. ff. de acquir. poss. num. 19. 59
principalis contractus si non valet, nec accessorius. in l. eius qui. §. quas verò. ff. si cert. pet. nu. 3. 65
principalis causa attenditur, puta, si duo sint quorum vnum sit permissum, alterum verò prohibitum, attenditur illud, quòd est principalius. in l. more. ff. de acquir hær. num 21. 69
principali cassato, censentur cassata omnia in eo contenta. in l. si ita stipulatus fuero §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig. nu 48. 200
principale non restringitur per accessorium, sed bene è contra. de lega. 1. l si cui serui. nu. 3. 96
principali sublato tollitur accessorium si tollatur de iure communi, secus si tollatur de iure singulari. ff. de condi. indebit. l. Stichus. §. Lucius Titius. num. 9 209
principaliter quomodo intelligatur, & quando dicatur, & quot modis in iure capiatur. ff. de reb. credit. l. si quis nec causam. num. 25. 14
Reliqua vide supra in verbo accessorium.
¶ Principium. Idem iudicamus de principio, quod de descendentibus ab eo. in l. maritus. C. de procu. nu 3. 131
principium intelligitur vsque ad medium. ibid. num. 12. eod.
principium spectamus non finem, quando finis trahit necessarium cõsequens à princip. ff. de vsucap. l. si is qui pro emptore, nu. 355. 135
¶ Prior & Prius. Prius nec posterius non datur in his, quæ momento aguntur. in l. 2. §. si liber. ff. de condi. cau. data. nu. 3. fol. 133. & in l. illud. ff. quod quisque iuris. num. 3. 101
prioritas in gradu est de substantia suitatis. in l. si filius hæres. ff. de libe. & posthum. num. 9. 186
prior tempore, an & quando erit potior. in iure. in l. si pluribus. ff. de legat. 1. nume. 29. 61
priore electo, si canonici moriãtur antequam prioris electio confirmetur, alij canonici postea electi tenentur stare primæ electioni. in l. si ita legatum §. si domus. ff. de leg. 1. nu. 5. 114
¶ Priuatio & priuatus. Priuatorum conuentiones non possunt iuri publico derogare. in l. nemo potest. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 4. 99
priuans hæredes suos casu quo molestent vxorem suam, non dicat cui applicabitur hæreditas, an veniat applicanda vxori. in l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg 1. nu. 5. 118
priuatio præsupponit habitum. C. de transact. l. si quis maior. num 23. fol. 119. & in l. si sic legat. §. si mihi. ff. de lega. 1. nu. 2. fol. 132. & in rubric. ff. ad Treb num 4. fol. 192. & in l. apud Iul. §. si Titius. ff. de leg. 1. num. 25. fol. 74. & in l. Marcellus. ff. ad Trebel. num. 15. fol 98 & in l. prætor ait. §. si neque. ff. de iureiuran. num. 6. fol. 75. & in l. manumissiones. ff. de iustitia, & iure. nume. 12. fol. 8. & latissi in l. decem stipulatus. ff. de verbo. oblig. nume. 1, 17, 18. & 44. fol 165. & 167.
priuatus de licentia iudicis, potest capere malefactorem, & si resistentem vulneret, non tenetur. ff. de acq. poss. l. iustè possidet. nu. 20. 96

Quid

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Quid ſi debitor fugiens gladio ſe defendat ibid. num. 24. eod.
Priuatus quilibet, an poſſit imponere legem rei ſuæ ne tranſeat in Eccleſiam. de leg. 1. l filiusfam. §. diui. nume. 75. in 1. lect. & in 2. lect. nume. 112. 173
priuatus loco, &c. non intelligitur priuatus loco oneris, ſicut in his, quæ ſunt diſciplinæ. ff de iuſt. & iur. in rubr. nu. 23. fol. 2
priuatus ſi ſuccedat priuilegiato, an vterur eius priuilegio. in Auth. quas actiones. num. 41 C de ſacroſan. Eccleſ. 34
priuatio alicuius beneſi. non habet locum niſi lex expreſsè dicat. l. 1. nu. 12. C. de tranſact. 94
De priuationis pœna vide ſupra in verbo pœna, imò venia.
¶ priuignus non poteſt in ius vocare nouercam. in l. generaliter. ff. de in ius voca. nu. 11. 113
¶ Priuilegium legitimandi ſi ſit conceſſum patri, & filijs, & hæredibus ac ſucceſſoribus, tunc per illam dictionem hæredibus non admittuntur filij, niſi patre mortuo. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. quidam rectè, nume. 50. 206
priuilegium perdit, qui facit contra ipſum priuilegium. ſolut. matri. l. ſi mora. nume. 23. 30
priuilegium, quòd habet ciuitas in contractu mutui, an habeant alij priuati. ff. ſi cer. pet. l. ciuitas. num. 13. 49
priuilegium mulieris, quod habet, vt præferatur in perſonalibus, non tranſit ad hæredes. ſolut. matr. l. 1. nu. 19. 6
priuilegium quod habet maritus in exactione dotis, tranſit ad filios hæredes qui ſunt nati ex eodem matrimonio. de re iudica. l. ſi cum procuatore. nume. 8. 171
priuilegium non iuuat in eo, qui eſt in quaſi poſſeſſione, niſi oſtendatur. l. Barbarius. num. 49. ff. de offic. prætor. 43
priuilegium conceſſum per viam legis, vel ſtatuti præſumitur conceſſum motu proprio. l. ſi quis iniquum. num. 8. quod quiſque iuris. 97
priuilegium ſi fuerit poſtea clauſum in corpore iuris, præſumitur conceſſum motu proprio principis ibid. nu. 9. eod.
priuilegium conceſſum alicui, & omnibus deſcendentibus maſculis, vel fœminis, ita demum competit fœminis, ſi non ſunt maritatæ. l. cum quædam. de iuriſd. omn. iud. nu. 4. 93
priuilegium confirmationis impetratum à Papa, vel principe ſi ſit ſubreptitium, talis confirmatio nihil operatur. l. more. nume. 36. de iuriſdictio. omn. iud. 79
priuilegium datum principali, porrigitur ad eius augmentum. de leg. 1. l. quod in rerum. §. ſi quis poſt. nu. 2. 51
priuilegium an aliquid operetur ſequuta retorquutione. ff. quod quiſq; iur. l. ſi quis iniquum. §. quod autem ait. num. 11. 101
priuilegia, & reſcripta principum debent intelligi abſque graui præiudicio alterius. l. quoties. nu. 3. C. de precib. Imper. offer. 47
priuilegium nunquam eſt ita interpretandum, vt priuilegiato ſit nociuum. ff. de re iud. l. intra dies. num. 2. 153
priuilegium debet ſic interpretari, vt aliquid operetur. ff. de iureiuran. l. ait prætor. nume. 3. 72
priuilegium dicitur quaſi priuans legem. ff. de re iud. l. miles. nu. 1. 151
Et an priuilegium. d. l. competat militibus noſtri temporis. ibidem. numero 2 & 3.
Item quid in militibus cœleſtis militiæ. ibi. nu. 11.
Item & an priuilegium huius legis competat ipſo iure. ibi. nu. 9. eod.
priuilegium exemptionis ſi cui ſit conceſſum, vt non ſoluat collectas, & ſe patitur ſcribi in libro debentium, & non appellet, ſibi præiudicat. l falſo. nu. 3. C. de diuer. præſcript. 57
priuilegium conceſſum Eccleſiæ, vel pio loco non perditur per contrauentionem, niſi decurſis. 40. annis. l. falſo. num. 4. de diuer. reſcrip. & quid in alijs priuatis. ibid. eod.
priuilegium duplex, quando concurrit in vna perſona, vnum permittens, aliud prohibens, præferri debet illud quod prohibet. C. de teſt. mili. l. ſi Ruffinus. num. 1. 74
priuilegia quæ competunt doti competunt mulieri ſterili. ſolu. matrimo l. 1. num. 42. 8
priuilegia conceſſa doti, videntur conceſſa non ſolum fauore publico, ſed priuato mulieris. ſol. matr. l. 1. nu. 11. 5
priuilegium nouum conceſſum non tollit priuilegia eidem prius indulta. de leg. 1. l. legata num. 6. 49
priuilegium licet requirat ſcriptnram, & non poſſit probari niſi per ſcripturam, tamen verba priuilegij poſſunt declarari per text. de lib. & poſthum. l. Gallus. §. idem credendum. num. 14. 207
priuilegium ſi ſit alicui conceſſum, ſeu ſaluuſconductus veniendi ad talem ciuitatem cum tot æquis, & totidem perſonis harneſijs, & bonis, ipſe non venit, ſed miſit vxorem cum dictis perſonis, & bonis, an ſaluuſconductus habeat locum. ff. de verbor. obligationib. l. ſi ſtipulatus fuero per te. num 3. l. non tantum. ff. de re iud. n. 4. 169 156
priuilegium ſi eſt conceſſum cuidam hoſpitali pauperum, quod de prouentibus, & reditibus qui expenduntur in vſus illorum, qui hoſpitali præſunt, & pauperibus ſeruiunt non debet ſolui decima. l. cui iuriſd. nume. 3 de iuriſd. omn. iud. 68
priuilegium conceſſum per ſe, quòd reſpicit actum conueniendi, non habet locum, quando per alium conuenitur. ff. de in ius voca. l. in ius vocari. §. prætor ait. il 2. num. 5. 112
Priuilegium non dicitur concedi cum damno tertij. C. de inoffic. teſt. l. de inofficioſo. num. 2. 169
priuilegium Imperatoris, quo cauetur, quod legitimati ſuccedant vna cum legitimis, quomodo intelligi debeat. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 93. 213
priuilegium conceſſum Eccleſijs alicuius ciuitatis, an extendatur ad Eccleſias quæſitas, ſeu ædificatas poſt priuilegium conceſſum. de legat. 1. l. qui filiabus. uu. 13. & ſeq. 47
priuilegium fiſci poteſt alteri cedi. ſol. mat. l. ſi conſtante. nu. 233. 45
priuilegium ne exigatur vltra quam facere poſſit, perditur propter mẽdacium. ff. de re iud. l. qui cum ſe. num. 1. 154
priuilegium actionis nouatæ non tranſit in actionẽ nouantem. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. nu. 2. 144
priuilegium ſuperueniens in perſonam principalis, & excuſans eum à ſiſtendo, non tamen excuſat fideiuſſorem de iudicio ſiſti. ff. ſi quis cautio. l. ſi quis quempiam. nu. 1. 157
priuileg. conceſſ. filijs propter parentes, non durat mortuis parentibus. ff. qui ſatiſdar. cog. l. ſciendum. §. ſi fundum. nu. 5. 141
priuilegium vnum delaratur per aliud, & clauſula vna interpretatur per aliam, & vnum ſtatutum per aliud. ff. de edendo. l. prætor ait. §. ſi initium. nume. 10. 11. & 12. 169
priuilegium æquipollet naturæ. ff. de vſucapionib. l. ſi is qui pro emprore. nume. 307. 132
priuilegium ſeu reſcriptum principis eſt ab ipſo principe interpretandum. dę vulgar. & pupil. ſubſt. l. ex facto. nu. 4. 147
priuilegium legitimandi quoſcunque ſpurios, exceptis filijs Comitũ, & Baronum, ſi aliquis habeat ab Imperatore, illa exceptio de filijs Comitum intelligitur, qui ſunt Comites propriè. de liber. & poſthum. l. in ſuis. num. 23. 179
priuilegium debet interpretari ne contineat iniquitatem. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. nu. 13. 147
priuilegium perſonale conceſſum à lege, an tranſeat ad hæredes. C. vnde libe. l. qui ſe patris. num. 44. 36
priuilegium alicui conceſſum non debet taliter interpretari, quod per illud tollatur aliud priuileglium ei debitè competens, vide. C. de teſta. mil. l. ſi Ruffinus. nu. 4. 74
priuilegium immunitatis conceſſum propter paupertatem, ceſſat ſuperuenientibus diuitijs. de lib. & poſthum. l. filius à patre. §. filiusfamil. numero 4. fol. 198. & in l. ſciendum. §. ſi fundum. ff. qui ſatiſdare cogantur. num. 6. 141
priuilegium conceſſum ab Imperatore non obſtante aliqua conſtitutione, vel ſtatuto, an tollat etiam ſtatuta futura. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. in legatis. nu. 21. in 1. lectu fol. 41. & in 2. lect. nu. 14. 42
priuilegium habens exempti. vel immunitatem ab omnibus collectis, datis & ſimilibus, ſi deſcribatur in libro communi debentiũ ſoluere, & ſciat, debet appllare. ff. de conſti. princip. l. beneficium. num. 59. 32
priuilegium ciuitatis alicui conceſſum non quæritur ei ignoranti, ſed à tempore certificationis. ibid. nu. 48. 31
priuilegium facilius tollitur quam ius commune. de acquir. hæred. l. ſi quis extraneus. nu. 11. 87
priuilegia in corpore clauſa non tolluntur per generalem legem etiam cum clauſula non obſtantibus quibuſcunque priuilegijs, niſi de eis in ſpecie ſit facta mentio. ff. de conſtitu. princip. l. 1. nu. 16. 28
priuilegium vt probetur, an ſufficiat producere confirmationem. l. more. num. 35. ff. de iuriſdict. omn. iud. 79
priuilegium conceſſum omnibus Eccleſijs præſumitur motu proprio conceſſum. l. ſi quis iniquum. nu. 10. quod quiſque iur. 97
priuilegium, & beneficium qualiter differunt. C. in vſib. feud. n. 27. 235
priuilegij ſi reſtant aliquæ reliquiæ, licet ceſſet cauſa fin. ipſius priuilegij, nihilominus non ceſſat ipſum priuilegium. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſciendum. §. ſi fundum. nu. 8. 141
priuilegio fori renuntians eſt idoneus fideiuſſor. ff. ſi quis in ius voca. l. 1. nume. 5. 116
priuilegia conceſſa doti datæ, an habeant locum in dote promiſſa. ff. de verbor. oblig. l. Titia. nu. 24. 215
priuilegia omnia præter duo tranſeunt ad quoſcunque hæredes. ſolut. matrim. l. 1. nume. 16. 5
priuilegia debent eſſe inducta ſine præiudicio tertij. ff. de iureiuran. l. ad egregias. nume. 4. 86
priuilegia data viduis, dantur etiam mulieribus nuptis inutiliter, ſicut nuptis his qui ſunt damnati ad perpetuos carceres. ff. de vſucap. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 186. 128
priuilegia dotis non tranſeunt ad hæredes, ſed ſolum ad filios eiuſdem matrimonij. ſolut. matr. l. ſi conſtante. num. 239. 45
priuilegium principis nemini damnoſum, & præiudicium tertij non reſpiciens, latiſſimè eſt interpretandum. in l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſijs. nume. 15. 13
priuilegium cenſetur quælibet gratia principis. in l. quoties. C. de re vendic. num. 19. 182

priuilegium

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Priuilegium vni conceſſum, an & quando ad alias perſonas extendatur. in l. 1. ff. de conſtit. princip. nu. 11. & 17. 28
priuilegia in corpore iuris clauſa, ſi non tolluntur per generalem legē etiam cum clauſula, non obſtant. quibuſcunque priuilegijs, niſi de eis ſpecialis ſit facta mentio. d. l. 1. num. 16. eod.
priuilegium ſi aliter non appareat, an ſit reale, vel perſonale, quid iudicandum. ibid. num. 19. eod.
priuileg. quid ſit propriè. in l. beneficium. ff. de conſtitu. princ. nu. 27. 30
priuilegium an & quando ſtrictè interpretandum eſt, & quando non. ibid. num. 33. eo.
priuilegium exemptionis, an perdatur propter delictum. in d. l. beneficium. ff. de conſtit. princip. num. 52. 31
priuilegium, beneficium, & reſcriptum, quanto tempore perdantur. ibid. num. 53. eod.
priuilegium habens effectum momentaneum, an & quando per vnum actum contrarium perdatur. ibid. num. 57. & 58. 31
priuilegium quod datur ratione cauſæ, tranſit cum ipſa cauſa. in l. tempus. ff. de re iud. nume. 2. 174
priuilegium conceſſum marito, vt non exigatur vltra quā facere poteſt, an extendatur etiam ad nepotes, & pronepotes. in l. ſi cum procuratore. ff. de re iudi. nu. 9. 171
priuiligium habens ſpecialia non valet. in l. ſi is qui pro emptore ff. de vſucap. nume. 401. 137
priuilegiatus an poſſit reuocare ab eo contra quem non habet actionem. in l. inter eos. ff. de re iudic. num. 8. cum ſeq. 169
priuilegium conceſſum vni extenditur ad alium ratione correlationis. in l. non tantum. ff. de re iud. num. 1. vbi ponit de priuilegio conceſſo marito, an extendatur ad vxorem. nu. 3. & 4. eod.
priuilegia conceſſa à principe non intelliguntur conceſſa extra perſonam priuileg. ibid. num. 3. eod.
priuileg. conceſſum actori, an cenſeatur conceſſum reo. ibid. nu. 3. eod.
priuilegium quod habet maritus in actione dotis tranſit ad filios hære. ex eod. matrimon. non tamen ſi ex alio. in l. ſi cum procuratore. ff. de re iudica. nume. 8. & 9. 171
priuilegium conceſſum monacho, vel alteri prohibito de commorando in ſcholis, & vniuerſitate per triennium, an intelligatur de triennio cōtinuo. in l. ſi iſta ſtipulatus ſim abs te. ff. de verb. obl. nu. 17. 47
priuilegiatus ſuccedens non priuilegiato, tunc vtitur priuilegio, quando conuenitur propter aliquod ſuum factum, vel ſecum geſtum, ſecus ſi conueniatur propter geſta cum defuncto cui ſucceſſit. l. cum filiusfami. §. in hac ſtipulatione. ff. de verbo. oblig. nu. 4. 94
priuilegium creditoris mutuantis qualiter & in quibus locum habeat. in l. creditor. la. 1. ff. ſi cert. pet. num. 5. 47
priuilegia quæ habeat Eccleſia, minor pupillus, & miles, quæ & qualia ſint. l. ſi pecuniam. ff. ſi cert. pet. nu. 1. eod.
priuilegium conceſſum alicui perſonæ, an extendatur ad eius miniſtros. l. ſcriniarios. C. de teſt. milit. num. 2. 83
priuilegium immunitatis quamuis amplum non extenditur ad incogitata. l. ſi ex toto. ff. de leg. 1. nu. 7. 8. 24
priuilegium Papæ indultum aliquibus clericis non intelligitur derogare iuri ordinariæ poteſtatis, niſi Papa concedat priuilegium exēptionis ab ordinario. l. quod in rerum. §. ſi quis poſt. de leg. 1. n. 11. 52
priuilegium conceſſum non ſubdito, an poſſit per ſtatuentes reuocari. l. non amplius. §. ſi certum. de leg. 1. nu. 13. & 14. 53
priuilegium conceſſum ſubditis per modum gratiæ, poteſt reuocari, ſecus ſi per viam contractus. d §. ſi certum. ibid.
priuilegiorum prioritas temporis non inſpicitur, quando competunt pro actionibus perſonalibus. l. ſi pluribus. ff. de leg. 1. nu. 29. 61
priuilegium indultum ciuitati in quatuor caſib. habet locum etiam in villis, & caſtris. l. ſi hæres. §. vicis. de leg. 1. num. 2. 126
priuilegium concernens actionem, mutatur mutata perſona agentis. l. ſi ſic legatum. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. num. 7. 133
priuilegiatiua qualitas mutatione perſonæ differentis mutatur, & perditur priuilegium. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi paterfamil. ff. de lega. 1. num. 8. 139
priuilegium an tribuat fortius ius quam ea, quæ competunt de iure communi. l. filiusfamli. §. diui. in 2. lectu. de leg. 1. num. 109. fol. 173. & in 1. lect. nu. 74. 167
priuilegia militum non debent intelligi cum damno tertij. l j. §. denique. ff. ad Senatuſconſul. Trebel. num. 5. & 6. 205
priuilegia non conſiderantur ex tempore, ſed ex cauſa. l. 1. in 2. lectu. num. 74. fol. 167. ſolut. matr. num. 7. 34
priuilegium legationis, ſi legatus contrahit in loco legationis, non poteſt conueniri durante tempore ſuæ legationis, & ſic priuilegium extenditur ad quaſi contractum. l. more. ff. de acquiren. hæreditate. nume. 40. & 41. 70
priuilegij verba ſunt interpretanda, vt aliquid operentur. l. ſi quis poſthu. §. ſi filiū. nu. 41. de lib. & poſth. fol. 176. & ab eius verba pāt per teſtes declarari. l. Gallus. §. idem credendum. ff. eod. tit. nu. 14. 207
Item debent ſtrictè intelligi, adeo quod in eis non ſit impropriatio, & non exponere vnum pro alio eo. §. ſi filium. nu. 42. & ibi tangit de iſto verbo mortis, an intelligatur de morte perfecta. 176
Priuilegium ſi eſt ſortitum ſuum effectum retro, non ceſſat ſuum priuileg. in l. filius à patre. §. 1. de lib. & poſthum. nu. 5. 198
priuilegium conceſſum de caſtro alicui nobili, & eius filijs, & nepotibus intelligitur, quod quandiu viuit nobilis non veniat filius, & ſic quandiu viuit filius non veniat nepos. d. l. Gallus. §. quidam rectè. numero 40. 205
priuilegium non eſt actus iudicialis, ideo in eo non requiritur citatio partis, & ideo eſt in poteſtate principis concedere priuilegia nemine citato. d. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 141. 214
priuilegium dotis in præſumptione prioritatis, quomodo concurrat cum fiſco.
Item cum cauſa ſtudij, & piæ cauſæ, quæ omnia in iure videntur æquiparari. l. 1. ff. ſolut. matr. nu. 3. 5
priuilegium cauſæ primipilaris, & cauſæ funeratiæ, præfertur priuilegio dotis. l. 1. ff. ſolut. matr. nu. 8. eod.
De priuilegio dotis. vide late. in d. l. 1. per totam legem. 4
priuilegium ſtudentium, an concurrat cum priuilegio dotis in prælatione, & in debitis exigendis. ead l. 1. num. 51. 8
priuilegium principis an ſit actus iudiciarius, & an poſſit per principē motu proprio, & ex certa ſcientia concedi in præiudicium, & abſq; citatione illorum, quorum intereſt. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de liber. & poſthum. num. 141. cum ſeq. 214
priuilegia militum conceſſa in modum teſtandi, & in alijs prorogatiuis, an comprehendant milites in ermes veluti Doctores, Aduocatos, & etiam milites cœleſtis militiæ velut ſacerdotes. l. Centurio. de vulga. & pupil. nume. 6. 123
priuilegium ex cauſa conceſſum, ceſſante cauſa, & ratione, debet ceſſare priuilegium. l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. num. 7. fol. 147. & in l. filius à patre. §. 1. ff. de liber. & poſth. num. 3. 198
priuilegium principis, an ſemper debet interpretari, & reſtringi, ne contineat iniquum. ead. l. Centurio. num. 6. 123
priuilegia principum conceſſa motu proprio ſeruanda ſunt ad vnguē, ſicut ſonant, abſque vlla reſtrictione, ſecus ſi per partes ſint obtenta. in l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 16. fol. 13. & in l. beneficium. ff. de conſti. princip. num. 24. 30
priuilegium etiam contra ius commune, & alteri nociuum, debet intelligi ſecundum quod verba ſonant, & importare poſſunt ex proprio ſignificatu verborum, & an tūc poſſit recedi à propria ſignificatione verborum l. non dubium. C. de legib. num. 41. 37
priuilegiatus contra priuilegiatum non vtitur priuilegio ſuo. in l. ſi domus. §. de euictione. ff de leg. 1. nu. 33. fol. 125. & in Authen. qui rem. C. de ſacroſanct. Eccleſ. num. 17. fol. 28. & an & quando. in l. ſi conſtante. ff. ſolut. matr. num. 215. & 216. fol. 44 & in Authen. quas actiones. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 13. fol. 32. & in l. cætera. §. ſed ſi quis ff de leg. 1. num. 4. 80
Si vnus priuilegiatus tractat de damno, alius de lucro, ille qui tractat de damno gaudet priuilegio, alius non. in d. Authen. quas actiones. C. de ſacroſanct Eccleſ. num. 11. 32
Quando ſunt duo priuilegiati in vna materia, & vnus eſt priuilegiatus in genere, alius in ſpecie, & in caſu de quo quæritur, ſemper attenditur ſolum priuilegium eius, qui eſt in ſpecie priuilegiatus, & non alterius, vt ibid. eod. num. eod.
priuilegiatus ſi ſuccedat non priuilegiato, an vtatur ſuo priuilegio. ea. Auth. nume. 36. & 38. & nu. 41. 34
Sed quid ſi non priuilegiatus ſuccedat priuilegiato, an vtatur priuilegio eius cui ſucceſſit in ead. Auth. d. nu. 41. eod.
priuilegiata perſona cuius fauore actus inualidus ſuſtinetur vbi in aliqua diſpoſitione concurrit cum perſona non priuilegiata, quod priuilegium proſit etiam non priuilegato, vt actus ſuſtineatur. l. ſi mater. C. de inoffic. teſta. nume. 10. 163
Si priuatus habet commune ius cum Eccleſia iuuatur priuilegio Eccleſiæ, vt contra eum non currat minor præſcriptio, quàm contra Eccleſiam. ibid. nu. eod.
priuilegium non intelligitur concedi cum damno tertij. C. de inoffic. teſta. l. de inofficioſo. num. 2. 170
Sed an priuilegium poſſit concedi cū dāno, & præiudicio tertij. ibi. eo.
priuilegia ad iuris obſeruantiam, an & quando ſint perpetua. l. falſo. C. de diuerſ. reſcrip. num. 1. 57
Sed quid ſi in eo priuilegio concedatur facultas aliquid faciend. ibid.
Quid in alijs priuatis. ibid. eod. nu. 4. eod.
priuilegiata res ſi peruenit ad priuilegiatos aſſumit priuilegium eoū. in l. procurator. C. de edend. nu. 4. 66
priuilegia confirmatoria, an & quando requirant, quòd priuilegia, quæ ſunt confirmata exhibeantur. Auth. ſi quis. C. de eden. nu. 8. 68
priuilegia magna requirunt ſcripturam. l. cum proponas. C. de pactis. nume. 9. 5. & 6. 80
priuilegium principis, an transferatur ſine traditione. l. traditionibus. C. de pact. nu. 5. 82
¶Probatio an confeſſio ſit propriè probatio. in l. cùm tranſigi. C. de tranſact. nume. 9. 97

Probatio

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Probatio violenta, an in criminalibus sit sufficiens ad condemnandum corporaliter. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. ff. de acq. hær. num. 14. 93

probatio quæ non potest fieri per testes, potest fieri vnà cum instrumento. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de lib. & posth. num. 13. 227

probare quis tenetur quando fundat se ex tempore, vel ex exceptione contra regulam iuris. in l. post dotem. ff. sol. matr. nu. 86. cum seq. 55

probationis appel. non venit dictum patris, & iuramentum. in l. si constante. ff. sol. matr. nu. 126. 41

probatio quando ponitur in cõditione, debet perfectè impleri, nec sufficit semiplena proba. cum iuramento. in l. qui Romæ. §. Augerius. ff. de verb. oblig. nu. 3. 183

proba io nulla efficacior nec fortior illa, quæ fit per confessionem partis. l. Titia. ff. de verb. oblig. nu. 28. fol. 216. & in l. licet Imperator. ff. de leg. 1. num. 13. 128

probatio sufficit, cp fiat per vehementem præsumptionem, & coniecturas, quando fit circa ea, quæ sunt difficilis probationis. in l. in illa stipu ff. de verb. oblig. num. 18. 43

probatio interesse est difficilis. in l. qui Romæ. ff. de verb. obl. n. 17. 174

probatio per euidentiam rei quo casu non admittitur. in l. de periurio. ff. de in lit. iur. nu. 3. & 4 cum seq. vsque ad nu. 5. 150

probationes contrariæ, an admittantur. in l. 1. C. de furt. nu. 19. & 18. 6

probari debet qualitas, quando est deducta in facto. in l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acq. hær. nu. 28. 65

probatio temporis requirit, quòd probetur initium, & finis ipsius temporis, aliàs non probaretur processus temporis. in l. talis scriptu. ff. de leg. 1. num 4. 56

probatio coniecturalis videtur probatio manifesta. in l. si pluribus. ff. de leg. 1. nu. 12 fol. 60. & in l. licet Imperator. eod. tit. nu. 6. 127

probatio non admittitur fieri per reum de eo, quod non excepit. in l. Titiæ. texto. ff. de leg. 1. num. 15. 68

probandi onus incumbit dicenti exceptio. esse in contrarium. in l. cætera. ff. de leg. 1. nu. 3. 78

probatoria solennitas, an attendatur quando constat de actu per confessionem partis. in l. nemo potest. ff de leg. 1. nu. 15. in 1. lect. 100

probare relationem si quis noluerit, debet probare duos terminos l. terminum referentem, & terminum ad quem fit relatio. in l. si sit leg. §. si mihi. ff. de leg 1. nu. 19. 133

probatur solutio per producentem instrumentum cancellatum. in l. huiusmodi §. si ita. ff. de leg. 1. nu. 10. 148

probans aliquem possedisse res hæreditarias, non per hoc dicitur probasse eum hæredem esse, quia potuit ille possidere tanquàm prædo, sed si probat, cp adiuit hæreditatem, tunc benè probat eum esse hæredem. C. vnde legiti. l. non hoc. num. 1. 39

probatio vel exceptio, si nulla admittatur contra publicum instrumentum, stante sic statuto, debet intelligi, quando quis vellet probare contra tenorem instrumenti. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quod fere. num. 12. cum seq. 186

probatio vna imperfecta, an tollat aliam probationem imperfectam. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 269. 131

probationis iuramenti is beneficium perdidit, qui semel repertus est peierasse, similiter qui verisimiliter peierat. ff. de iureiur. l. admonendi. num. 117. & 118. 106

probatio semiplena non verisimilis, facit deferre iuramentum in supplementum probationis. ff. de cond. cau. dat. l. si extraneus. nu. 9. 157

probatum plenè, an & quando dicatur. ff. de iureiur. l. admonen. in repe. num. 85. 116

probationes duæ semiplenæ etiam diuersi generis, an simul coniungantur, & an plenè probent. ff. de iureiu. l. admon. in repe. nume. 253. & 257. fol. 130

probare aliquid quod est extraneum à natura actus celebrati, & ad hoc induceret semiplenam probationem certè cum habeat præsumptionem in contrarium non erit locus iuramento in supplementum probationis ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 295. 134

probatum si fuerit homines vnius terræ combusisse certum fœnum nobis, non sufficit, ad hoc vt libellus contra vniuersitatem terræ procedat, cum non fuerit probatum, cp fecerint prius conuocato consilio. ff. si cet. pet. l. ciuitas. num. 3. 48

probatio plena licet regulariter requiratur, tamen vbi concurrit fauor probitatis, & modicum præiudicium sufficit etiam solum iuramentum. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 128. 126

probanda copulatiuè quando duo sunt sufficit alterũ probari. ff. de condi cau. dat. l. dedi. num. 3. 151

probationes post conclusum in causa faciunt rem notoriam. ff. de acq. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 104. & seq. 105

probatio euidentissima dicitur illa, quæ fit per instrumenta indubitata. ff. sol. matr. l. si constante. nu. 135. 41

probatio falsi debet de necessitate concludere. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quod fere. num. 10. 186

probatio inducitur non solùm ex toto instrumento, sed qualibet eius parte. l. ex conuentione. nu. 4. vers. 3. not. C. de pact. 77

Probatio resultans ex diuersis generib. probationum simul iunctis non dicitur probatio, sed præsumptiua, cui aliquando statur, aliquando non. ff. de iure. l. admon. in repe. nu. 265. 131

probationes factæ sine vlla dilatione, an valeant. de iureiur. l. admonen. in repe. nu. 79. 115

probatio admittitur per iuramentum in his quæ sunt modici præiudicij. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. si ita nu. 11. 148

probatio non debet attendi si quæ fit vt eo. instanti improbetur. ff. de leg. 1. l. nemo potest. nu. 56. fol 192. & in 2. lect. nu. 87. 107

probatio irregularis quotiescunq; admittitur, requiritur quod testis irregularis sit omni exceptione maior. ff. de iureiur. l. admon. in repet. nume. 297. 134

probatio per euidentiam rei seu per inspectionem oculorum, nunquam intelligitur exclusa. ff. de in lit. iur. l. de periurio. nu. 3. 150

probatio dubia, puta alternatiua, quæ in qualibet sui specie est verificabilis, & conclusiua intentionis à gentis, sufficit ad obtinendam victoriam. ff. cond. cau. dat. l. dedi. nu. 8. 151

probatio aliquando admittitur post conclusionem, in casibus enumeratis, à Spec. in tit. de renun. & conclusione. in §. 1. vers. & scias, &c. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 65. & nu 61. cum plurib. seq. 115

probatum si est per vnam partem aliquo tempore quem fuisse furiosum, & ex aduerso probatum est ipsum fuisse sanæ mentis, & habuisse dilucida interualla, certè hoc vltimum non sufficit ad validandum actum postea gestum, nisi specialiter probetur eum fuisse sanæ mentis tempore actus gesti. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iuris. l. patre furioso. num. 6. 32

probationes quando sunt apparenter impertinentes, vel non admissæ, iudex non debet eas admittere, etiam cum protestatione impertinentium, & non admittendarum. ff. de iureiuran. l. si duo patroni. §. idem Iul. num. 33. 84

probationes licet amplius admitti nõ debeant post sententiã diffinitiuã quæ transiuit in rẽ iudicatã, si tñ pars fuerit admissa de facto ad probandũ parte expressè non opponente: instrumẽta, testes, vel alia producta probabunt, & valebũt. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 16. 108

probationes factæ nulla data dilatione, an valeant, & teneant. ff. de fer. l. in pecuniarijs. nu. 52. 163

probationes factæ ante terminum valent ibid. nu. 54. eod.

probationes quando sunt pares in interdicto vti possidetis, qui docet de dominio obtinere debet. ff. de acq. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 36. & seq. 101

probantes duo de possessione bona fide, & insolidum, ille erit potior cui ius commune fauet. ibid. nu. 40. eod.

probationes quando essent pares inter fiscum & priuatum, quamuis fiscus sit actor debet ferri sententia in fauorem fisci. ff. qui satisd. cog. l. de die ponen. num. 3. 133

probatio semiplena filiationis sufficit ad obtinendum in bon. poss. carbo. de lib. & posth. l. & si pepercerit num. 10. 164

probatio per instrumentum est facilior quam per testes. ff. de leg. 1. l. seruum filij §. eum qui. nu 5. 84

probatio quæ nihil releuat, an debeat admitti. ff. de lib. & posth. l. si posthum. §. si quis ita. nu. 12. 185

probatio per vnum testem, vel per famam, an dicatur plena probatio in causis breuiorib. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 249. 129

probatio non concludens non facit rem dubiam, nisi in causis summarijs. C. de proc. l. 1. nu. 12. 123

probatio per instrumenta de nouo reperta, potest fieri post conclusionem in causa circa commissum falsum in aliqua parte actorum. ff. de iureiuran. l. admon. in repe. nu. 55. 112

probatio dubia nihil releuat, quando talis probatio nihil concludit. ff. si quis cautio. l. & si post tres. nu. 13. 153

probatio bona est per deductionem ad inconueniens. ff. de verb. oblig. l. existimo. num. 3. 148

probato dolo notarij de damnis, & interesse statur iuramen. partis. ff. de eden. l. vbi exigitur. num. 2. 171

probationes non operantur effectum absque sententia iud. ff. de iureiur. l. si is qui temporali. §. si cum de hæred. nu. 6. 82

probatio admittitur contra præsumptionem iuris tantum. C. de inoffi. test. l. si mater. nu. 7. fol. 163. sed quid contra præsumptionem iuris & de iure in l. cùm te transegisse. C. de transact. nu. 7. 97

probatio & confessio æquipacantur quo ad aliquid probandum, non tamen æquiparantur quo ad disponendum. ff. de iureiur. l. si is qui tẽporali. §. si cum de hæreditate. nu. 9. 82

probatio nunquam concludit per possibile, sed debet concludere per necesse. ff. si quis cau. l. & si post tres. nu. 9. 153

probatio per coniecturas, & indicia admittitur, & sufficit in his, quæ à communiter accidentibus sunt difficilis probationis. ff. de eden. l. pretor ait. §. pretor ait. nu. 20. cum seq. 170

probatio an admittitur super decisis etiam pet confessionem partis. ff. de iureiur. l. si duo patroni. §. idem Iul. nu. 7. 83

probatio non admittitur contra præsumptionem iuris, &c. supra in verbo Præsumptio.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Probatio plena ita requiritur in cauſis ſummarijs ſicut in ordinarijs. ff. ff. de ferijs l. in pecuniarijs. nu. 4. 160

probatio per coniecturas dicitur manifeſta in caſibus fortuitis clandeſtinis. ff. de eden. l. pretor ait. §. pretor ait. nu. 18. 170

probationibus omnibus, ſi ſit renunciatum, & ſic ſit concluſum in cauſa, tamen ſempter admittitur probatio de confeſſione partis. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. idem Iul. nu. 10. 84

pro legitima quæ fit. C. vnde vi. l. ſi quando. nu. 10 fol. 21. & in l. ait pretor. ff. de re iud. in §. 1 num. 35. & 36. 150

probatio ſummaria, vel ſemiplena non ſufficit in interdicto vnde vi. vide ibid. num. 11. eo.

probatio ſeu dictum teſtis, an ſemper debeat neceſſariò concludere, an aliquando ſufficiat, qnod concludat præſumptiuè. C. vnde legiti. l. nõ hoc. num. 15. 40

probatio quantitatis rerum incumbit hær ibid. nu. 107. eodi

probatio vbicunque non concludit ſemper interpretatur contra probantem. C. vnde legiti. l. non hoc. nu. 4. 39

probatio nunquam concludit per poſſibile, ſed debet cõcludere per neceſſe, vel probabile. nu. 5. eod.

probatio non concludens nedum non releuat, ſed etiam non facit rem dubiam de iure, vel de facto. vide eundem. ibid. nu. 6. eod.

probatio vbi aliqua requiritur, an ſufficiat præſumptio. C. de teſt. mil. l. 1. num. 9. 73

probatio quando eſt difficilis à communiter accidentib. probatio per coniecturas ſufficit, & ſufficiunt probationes, quæ aliàs tanquam imperfectę reijcerentur. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. § ſi quis ipſi prętori. nu. 10. fol. 21. & in l. cùm ea quæ. C. de tranſact. nu. 5. 108

probatio ſolet eſſe difficilis à communiter accidenti. ff. de eden. l. pretor ait. §. prætor ait. nu. 24. 170

probatio per teſtes contra præſumptionem reſultantem ex inſtrumento, vel contra ſolennitatem benè admittitur, licet contra tenorem inſtrumenti non poſſit probari per teſtes. ff. de pact. l. iuris gentium. §. ꝙ fere. nume. 11. & 13. fol. 186. & in l. ſciendum. ff. de verbo. obliga. numero 10. fol. 60

probatio quæ non debuit fieri, facta tamen per iudicem obſeruatur. ff. de his, qui ſunt ſui, vel aliæ. iur. l. patre furioſo. nu. 28. 33

probatum nihil eſſe quomodo dicatur. ff de iureiur. l. admonendi. in repetione. num. 75. 115

probationes duæ ſemiplenæ, an faciant vnam plenam. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 253. 130

probatio per inſpectionem oculorum, nunquam poteſt intelligi excluſa. ff de iureiur. l. eum qui §. in popularib. nu. 8. & 7. 98

probatio ſemiplena quando eſt hincinde vincit reus. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 270. 132

probatio incumbit ei qui vult agere, & debet habere probationes in promptu. l. qui accuſare. C. de eden. nu. 1. 66

probatoria ſolennitas non attenditur, quando conſtat de actu per confeſſionem partis. l. cùm quis. C. de iur. & fact. ign. nu. 12. 45

Quid in caſibus in quibus requiruntur duo teſtes pro forma. ibid.

poſt terminum probatorium datum ad probandum, admittitur incõtinenti, qui vult probare nedum per inſtrumenta, ſed etiam per teſtes. l. edita. C. de eden. nu. 15. 64

Quando lex facit mentionem de probatione intelligitur de plena. l. qui accuſare. C. de eden. nu. 7. 66

probatio quando fit inualida per aſſertionem partium, ita vt potius preſumatur circonuentio iuris niſi aliter, & legitimè fiat probatio. vide in proœ. feud. nu. 90. 240

Inſtrumentum productum in iudicio abſq; citatione partium non valet ad effectum probandi, & ſic non dicitur ſatisfactum termino ad probandum, ſed valet quantum ad fin. ſimplicis probationis. in d. l. properandum. § ſinautem reus. C. de iud. nu. 5. fol. 151. ſed quid ſi inſtrumentum produceretur vna die termini. ibid. eod num. ſed quid ſi tale inſtrumentum remaneat poſtea in actis ſcięte aduerſario. ibi. eo. n. e.

Quando ſcriptura requiritur neceſſariò ad probationem, ad hoc vt admittatur probatio per teſtes, requiritur quòd ſcriptura ſit perdita, & quod teſtes de ipſa ſcriptura deponant, & de contentis. in ead. l. 1. C. de iure emphy. nu. 63. & quot teſtes requirantur tunc, & an debeant eſſe rogati. num. 65. 193

probatio licet non admittatur poſt concluſionem in cauſa etiam per inſtrumentum, tamen admittitur per confeſſionem partis. l. cùm te tran ſegiſſe. C. de tranſact. nu. 6. 97

probatio de credulitate regulariter non admittitur. l. cùm te tranſegiſſe. C. de tranſact. nu. 11. eod.

Quando in libello plura narrantur, non requiritur probatio omnium, ſed ſufficit probare vnum de ſubſtantialibus. l. interpoſitas. C. de tran ſact. nu. 6. fol. 103. ſed quid ſi aliquid narratur in libello per modum cauſæ ad intentionem agentis. ibid. eo. nu. & fol. & quid ſi quis oppoſuerit ſimul multas exceptiones peremptorias, an ſufficiat tantum vnam probare, quæ ſit ſufficiens ad victoriam cauſæ. eo nu.

probatio præſumptiua, & per coniecturas in quibus caſibus ſufficiat. in l. cùm ea. C. de tranſact. nu. 5. 108

Probatio in quibus caſibus ſufficiat per famam. vide ead. l. cùm ead. num. 6. & 7. eod.

Probatio quæ ſit, & quæ requiritur à lege, intelligitur de plena, & vera, & non ſemiplena probatione, & ſic legitima. l. ait prætor. §. 1. ff. de re iud. num 35. 150

Quando aliquis ſe aſtrinxit ad probandum duo, illa probare debet aliàs ſuccumbit. Item quando duo ſunt coniunctim probanda, deficiens in vno deficit in toto. l. diuus Adr. de re iud. nu. 19. 177

Item quando ponitur per modum qualitatis debet vtrunque probari, qualitas, & ſubſtantia. d. l. diuus Adr. nu. 20. eo.

probare an quis ſe aſtrinxiſſe videtur, quando in libello facit mentionẽ de pluribus quorum vnum ſufficit ad victoriam. l. diuus Adr. ff. de re iud. num. 20. fol. 177. ſed quid quando falſitas teſtium eſt deducta, & corruptio in diuerſa oratione, an duo ſint probanda. Item quando copulatiuè deduxit. ſ. falſos, & corruptos, an debeat vtrunque probari. num. 22. & ſeq. 178

Probare quis an teneatur vtrunque quando opponit copulatiuè duas cauſas. ibid. nu. 23 fol. eod. & in l. ſi quis ita. ff. de verb. oblig. nu. 1. vbi latè. fol. 202. & in l. 2. ff. de cond. cau. dat. nu. 3. 151

probatio per coniecturas, vel præſumptionem quando ſufficiat. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi. nu. 10. ff. de nou. ope. nun. 21

probatio replicationis, an poſſit fieri per teſtes, ſtante ſtatuto, ꝙ excep. per teſtes non probetur. ff. de acq poſſ. in rub. nu. 14. 50

Probationes factæ in vna cauſa, quando faciant fidem in alia inter eaſdem perſonas in caſibus in quibus ſententia lata in primo, faciat fidem in ſecundo in l. naturalitet. §. nihil commune. ff. de acquir. poſſ. num. 106. 105

probationes liquidiſſimæ dicuntur etiam præſumptiones legum. in d. §. nihil commune. num. 121. 106

probatio facta ſuper poſſeſſorio, & ſpoliatione nõ releuat ab onere probandi ſuper petitorio contra quod eſt manifeſta iuris præſumptio. in d. §. num. 125. eod.

probationis onus quando transfertur in aduerſarium ratione poſſeſſionis, tres reſultant effectus. in d. §. nihil commune. nu. 127. eod.

probationis onus, quando transferatur in aduerſarium ex quaſi poſſeſſione. in d. § & nu. 128. eod.

proceſſus eſt ipſo iure nullus, quando ſtatutum procederet inhabilitando perſonam, puta ꝙ bannitus, vel non ſoluens collectas non audiatur, vel ꝙ ſibi ius non reddatur. ibid. nu. 6. ff. vel Senatuſconſ. Treb. in l. 1. §. ſublata 2. lect. nu. 6. fol. 197

proceſſus an erit nullus, ſi iudex in criminali contra reum accuſatum procederet ex accuſatione. in l. 1. C. de furt. nu. 29. 6

proceſsus an dicatur nullus quando petitur ab hęrede ad inſtantiam creditorum, vel legatariorum an velit eſse hæres, & iudex ſibi petendi ſtatuat minus quàm annum ad deliberandum. in l. ſi curatoris. C. de iur. delib. nu. 3. 160

proceſsus an valeat ſi non excipiatur quando cauſa non debet audiri nec agitari niſi in certo loco in d. l. 1. §. ſublata in 2. lect. ff. eo. n. 8. eo.

proceſsui ſi partes citentur coram iudice non ſuo, & nihil opponant, an valebit in l. ex quacunque. ff. ſi quis in ius voc. nu. 39. 119

proceſsus incipit à citatione. in l. poſtquam liti. C. de pact. nu. 10. 74

proceſsus ſi factus eſt tempore feriato, & ſic eſt nullus, an poſſit confirmari conſenſu partium. ff. de acquir. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 159. 108

proceſsu nouo non eſt opus ad faciendum condemnationem mulctæ. l. omnibus ſi quis iuſdicen. non obtem. nu. 28. 103

proceſsus contra contumacem quo ad primum decretum valet, licet in principio dubitaretur de iuriſdictione iudicis. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunque cauſa. nu. 44. 119

proceſsus in cauſis criminalibus fit ad ſimilitudinem cauſarum ciuiliũ. C. de iud. l. properandum. §. & ſi quidem. nu. 7. 150

proceſsus factus contra principalem debitorem, nocet fideiuſsori, vel poſſeſsoribus pignorum, etiam eis non citatis, ſi nuntius referat non reperiri de bonis. l. ſtipulatio. §. habet autem. nu. 9. de nou. ope. nun. 48

proceſsus vitiatur, ſi in aliquo iudicio procedatur ordinariè præter naturam ipſius. ff. de eden. l. 1 nu. 50. 165

proceſsus factus tempore feriato quando eſt ſuſpicio de fuga valet. ff. de ferijs. l. 1. §. ſed decipiuntur. num 9. 159

proceſsus quando agitatur in cauſa appellationis, an debeat citari iudex cauſæ principalis ff. de verb. oblig. in l. decem ſtipulatus. nu. 42. ſed an ſufficiat citatio generalis. ibid. nu. 43. 167

proceſsus excuſsionis ordinatur principaliter contra debitorem principalem, ſed in conſequentiam contra fideiuſsorem, & poſſeſsores. ff. de verb. oblig. l. decem ſtipulatus. nu. 43. eo.

Reliqua vide ſupra in verbo Iudicium, & in verbo Nullitas, & in verbo Acta.

¶ Proconſul antequam ingrediatur prouinciam habet iuriſdictionem habitu, licet non actu nec exercitio. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro empto re. num. 120. 124

proconſul & præſes qualiter differunt. l. 1. nu. 1. C. vt omnts iudices tam ciui. quàm milit. & c. 58

¶ Pro-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

¶ Proclama. Proclamata publica quando probent dominium. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. nu. 38. 114
Proclama qui facere poſſint. in l. 1. ff. de iuſt & iur. nu. 11. 4
proclama publicum fit, vel ſtatutum, ꝙ quicunque fecerit tale, quid habeat tale caſtrum in feudum, ſi aliquis fecerit, qui non ſit habilis ad feudum, an habebit caſtrum in feudum. l. 1. num. 14. & 15. C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2. lect. 15
proclamate facto per Lucenſes, ꝙ quicunque cæperit vexillum Florentinorum lucretur mille, ſi multi cæperunt, primus tantū habebit mille. ff. de pact. l. conuentionum. nu. 6. 177
proclama generale factum per iudicem ſecularem, ꝙ compareant omnes quorum intereſt talem incarceratum non relaxari, comprehendit etiam clericos. C. de teſt. l. teſtamenta omnia. nu. 4. 104
¶ Procurator generalis acquirit domino poſſeſſionem. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. per procuratorem. nu. 2. 69
procurator vniuerſorum bonorum, an poſſit deferre iuramentum. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum. §. procurator. nu. 9. 90
procurator generalis non poteſt expedire ea, quæ requirunt ſpeciale mandatum. ff. de in litem iur. l. nummis. nu. 12. 145
procurator generaliter datus, non intelligitur datus ad illicita. ff. de cōd. indeb. l. ſi procurator. nu. 4. 171
procuratori ſi ſit datum mandatum generale, in iſto mandato generali, intelligitur mandatum, quòd ſoluat creditorib. ff. de cond. indeb. l. ſi procurator nu. 1. eod.
procurator generalis poteſt agnoſcere bonorum poſſeſſionem, & tamē non poteſt repudiare. ff. de acq. hær. l. is poteſt. nu. 91. fol. 82. & in l. is qui. §. neque. eod. titu. nu. 43. & 54. 75
procurator habens plenum mandatum dicitur habere liberam. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. ædes nu. 5. 144
procuratorem aliquē ſi conſtituo, & eum appello ſyndicum, an per hoc vitiet conſtitutio procuratoris. ff. de præſcrip. verb. l. inſulā. nu. 2. 228
procurator ſi nuntiat, vel alium actum facit, & non dicit nomine procuratorio, an valeat actus. l. 1. §. nunciatio. nu. 3. de nou. ope. nun. nu. j. fol. 7. ſed quid ſi procurator exprimat nomen proprium, & nomen officij quo nomine cenſeatur facere actum. ibid. nu. 4. 8
procurator an poſſit renunciare appellationi cauſa ſubſiſtente. l. cùm procurator. nu. 3. de nou. ope. nun. 36
procurator ſimpliciter conſtitutus ad nuntiādum nouum opus poteſt remittere, quia talis remiſſio venit in conſequentiam. ibid. nu. 4. eod.
procurator falſus non poteſt via ſatiſdationis facere remiſſionem. l. cùm procurator. § qui remiſsionem nu. 2. de nou. ope. nun. 37
procuratori dato ad lites non poteſt ſolui, & ſi ſoluatur, non ſequitur liberatio. ff. de pact. l. reſcriptum. §. plerunque. nu. 5. 189
procurator ad proteſtādum, an admittatur cum cautione rati. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. qui procuratorio. nu. 3. 25
procurator habens mandatum generale, poteſt nuntiare nouum opus, nec requiritur mandatum ſpeciale. ibid. ead. l & §. nu. 4. eo.
procurator citatus, ſi fuerit contumax, per hoc dominus non poteſt dici verè contumax. de leg. 1. l. ſi res obligata. nu. 39. 111
procuratorem ſe afferens, vel tutorem, ſi aliquid ſimpliciter faciat, licet non dicat ſe facere nomine procuratorio, intelligitur tamen facere dicto nomine. de leg. 1. l. ſi fundum per fideicom. nu. 30. 160
procurator cōſtitutus ad litem, intelligitur conſtitutus ad lites in plurali, quamuis alias fines mandati ſint diligenter attendendi. de leg. 1. §. ſi quis ita. l. qui filiabus nu. 5. 48
procurator cum mandato, ſi iurat falſum in animam domini, an dominus ſit periurus verè, vel fictè. ff. de vſuc. l is qui pro empto. n. 360. 135
procurator quando mittitur ad cauſam, debet mitti inſtructus, & non debet dari dilatio procuratori, vt inſtruatur à domino. C. de iud. l. properandum. §. & ſi quidem. nu. 12. 150
procurator generaliter conſtitutus à minore, vel muliere cum ſolennitatibus requiſitis à ſtatuto, an poſsit contrahere nomine minoris ſine ſolennitate ſtatuti, & an contractus teneat. ff. de acq. poſſ. l. j. §. item acquirimus. num. 8. 60
procurator admitti non debet in cauſis criminalibus præſertim capitalibus. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alie. iur. l. patre furioſo. nu. 33 fol. 30. etiam ſi ſit coniuncta perſona. l. cùm rem. C. de proc. num. 3. nec etiā quando pœna pecuniaria debet fiſco applicari. ibid. nu. 2. 123
procurator ſi conteſtatus eſt litem, dominus non poterit ſine cauſa litem ad ſe transferre. C. de proc. l. procuratoribus. nu. 1. 131
procurator ſi venderet alteri, & conſtitueret ſe eius nomine poſsidere, non transfertur in eum poſſeſsio à domino. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 398. 137
procurator in rem ſuam dicitur ceſsionarius. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. num. 8. 143
procurator in rem, an quis poſsit fieri ex parte rei. ibid. nu. 9. eod.
procurator quando eſt litem conteſtatus, licet dominus moriatur mandatum non finitur. C. de proc. l. nulla dubitatio. nu. 3. 132
procurator quando ſtipulatur de iudicio ſiſti, conſideratur intereſſe domini, ſiue ſtipulatio ſit facta ſimpliciter, ſiue cum expreſsione intereſſe. ff. ſi quis cautionibus. l. ſi procurator. nu. 1. 157
procuratorem ſi aliquis conſtituat ad talē actū, deinde ſubijcitur clauſula multū lata, & ampla, ꝙ promiſit habere rata quæcunque geſta per eū, an per iſtā generalitatem dicatur habere mandatum cum libera ad omnes cauſas, & actus. l. quæ acta. nu. 21. de offi. proc. Cæſa. 50
procurator qui obligatur ex contractu, non obligatur ex quaſi contractu. ff de re iud. l. ſi ſe non obtulit, num. 3. fol. 143
Procurator falſus, ſi ſucceſſerit domino, non poteſt dicere ſententiam nullam. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. proc. num. 29. 91
procurator ad hoc vt poſsit deferre iuramentū, vel aliter domino præiudicare non ſufficit, ꝙ habeat mandatum vniuerſale, ſed requiritur, ꝙ habeat cum libera. ibid. nu. 14. 90
procurator lite conteſtata non poteſt per dominum reuocari. ff. de re iud. l. à diuo Pio. nu. 9. 159
procurator ſicut excuſatur, ita dominus, ſi quis iuſdicen. non obtem. l. omnibus. §. ſi procurator. nu. 6. 105
procurator & dominus lit. conteſt. cenſentur vna perſona, ſi quis iuſdic. non obtem. l. omnibus. §. ſi procurator. nu. 7. eod.
procurator ſi nomine domini calumnioſam litem mouerit, debet ipſe procurator condemnari in expenſis, non autem dominus, ſi quis iuſdicen. non obtem. l. omnibus. §. ſi procurator. nu. 16. 106
proc habens mandatum limitatum, ſi excedat fines mandati dño ſciente, ei præiudicat. l. ſi quis iniquum. §. ſi proc. nu. 5. ꝙ quiſque iur. 98
procurator obediens domino in delictis non patitur pœnam. l. ſi quis iniquum. §. ſi procurator. nu. 6. ff. quod quiſque iur. eod.
procurator ſi habet in indiuiduo mandatum transferendi poſſeſsionem per ſolum aſpectum, vel conſtitutum, quia tunc interueniret vera voluntas domini cum actu ficto bene transfertur poſſeſsio. ff. de acq. poſſ. l. 1. num. 108. 57
procurator licet confiteatur erga dominum, quod emit fundum mandato ipſius domini, non propter hoc ſequitur, quòd quando emit dixerit ſe emere nomine domini ſui. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. num. 4. 219
Procurator ſi conſtituit ad vendendum librum, ſi ipſe procurator conſtituat alium procuratorem, qui vendat, an valeat venditio, vel domi nus poſsit eam reuocare. l. quæ acta nu. 24. de offi. proc. Cæſa. 50
procurator conſtitutus ad vnum articulum, non poteſt ſe impedire de alijs niſi eſſet conſtitutus ad vnum articulum in quo ſubſtantiaretur totum iudicium. C. de proc. l. ſi procurator. nu. 9. fol. 26
procurator ad conteſtandum litem, an & qualiter poſsit appellare. in l. ſi procurator. C. de proc. num. 10. eod.
procuratori in actu naturali numerationis, vel apprehenſionis poſſeſsionis dicitur præſtare nudum miniſterium. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 46. 200
procurator tenetur appellare, non tamen appellationem proſequi, limitat quatuor modis. C. de proc. l. inuitus. nu. 3. fol. 130
procuratoris contumacia non peruenitur ad ſecundum decretum contra dominum. ff. ſi quis iuriſdicen. non obtem. l. omnib. §. ſi procurator. num. 10. 106
procurator in iudicialibus ſtipulando domino ſiue ipſo præſente, ſiue abſente quærit ei vtile actionem. ff. de verbo. obliga. l. ſi procuratori præſentis. num. 7. 127
procurator non debet habere ſalarium niſi finita cauſa. l. diem functo. nu. 13. ff. de offi. aſſeſſ. 63
procuratoris confeſsioni non ſtatur in preiudicium domini. ff. de pact. l. Imperatores. nu. 3. 203
procurator ſi non reuocetur durat procurator, niſi ſuperuenerit noua cauſa, propter quam debet veriſimiliter reuocari. C. de teſta. l. ſancimus. num. 4. 111
procurator fiſci, poteſt conſtituere procuratorem ad vendendum rem obligatam fiſco, & ad faciendam fieri ſubhaſtationem. C. de procu. l. neque tutores. nu. 6. 126
procurator actoris repellitur ab agendo, niſi defendat dominum in cauſa reconuentionis. C. de proc. l. actionem. num. 1. 124
procurator non poteſt vti retorquutione cōtra dominum cum ſit particeps criminis in impetratione iuris iniqui. l. ſi quis iniquū. §. ſi procurator. nu. 12. & 16. ff. quod quiſque iur. 98
procuratoris inſtrumentum ſi dicat, talis conſtituit Titium procuratorem ibi præſentem, & intelligentem, an per iſta verba dicatur procurator conſenſiſſe. in l. 4. de re iud. nu. 7. 145
procuratoris officium eſt infame, ideo permittitur etiam infamibus, ꝙ ſint procuratores, officium autem aduocati eſt laudabile. C. de proc. ſuper rub. num. 6. 122
procurator meus aſſertus vendit rem meam, poſtea ego dominus ignorans talem venditionem rem eandem vendo alteri & trado, poſtea ratificaui primam venditionem quis horum præfertur. C. de rei venditione. l. quoties. num. 38. 183
procurator tenetur etiā culpa leuiſſima. de leg. 1. l. cùm res. nu. 36. 90
procurator ſi ſit contumax, poteſt procedi contra dominum ad miſsionem in poſſeſsionem. C. de proc. l. eum qui res. nu. 14. 123
procurator non datur inuito. l. ſi quis iniquum. §. ſi proc. num. 14. quod quiſque iuris. 98

Procura-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Procurator, vel defenſor mariti viuo marito, non pōt condennari vltra quàm facere poſſit maritus. ff. de re iud. l. ſi cum procu. nu. 1. 171
procurator non reuocatur per mortem litigatoris. ff. de re iud. l. ſi cum procuratore. nu. 2. eod.
procurator ſi eligit ſcienter indignum, dominus non incidit in pœnam. ff. de condi. indeb. l. ſi procurator. nu. 13. 171
procurator fiſci ſi confiteatur ſe recepiſſe precium ex re vendita, talis confeſſio probat numerationem etiam contra fiſcum. ff. de re iudic. l à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. nu. 14. 167
procurator generalis, an poſſit declarare verbum obſcurum libelli dati à domino. ff. de verb. obl. l. inter ſtipulantem § ſi Stichum. nu. 9. 131
procurator in mandato quantuncunque generali, nunquam intelligitur mandatum, quod indebitum recipiat, aut illicitum faciat. ff. de condi. indeb. l. ſi procurator. num. 4. 171
procurator nunquam poteſt iurare in præiudicium domini. ff. de in litem iurando. l. vulgò. nu. 3. 149
procurator conſtitutus ad acquirendam poſſeſſionem, & qui acceptauit mandatum, an poſſit non acquirere poſſ. ff. de acquir. poſſeſſ. l. 1. §. per procuratorem. num. 5. 69
procurator quemadmodum nunquam cenſetur habere mandatū, vt faciat dominū delinquere, ita non cenſetur habere mandatum, vt ipſe delinquat. ff. de in litem iur. l. videamus. nu. 44. 146
procurator, vel alius habens poteſtatem vendendi rem alienam, an poſſit transferre dominium non præſente pecunia, ſed habita fide de precio. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſed ſi emptor. num. 5. 167
procurator ad lites non poteſt ante litem conteſtatam alium procuratorem ſubſtituere. Et hæc regula fallit nouem modis. de procur. l. quod quis. à num. 1. vſque ad 16. 124
procurator non eſt dñs litis ante lit. conteſtat. ſed poſt. d. l. quis. C. de procu. nu. 1. & 6. fol. eod. l. procuratoribus. eod. tit. C. n. 2. in l. 4. ff. de re iud. nu. 15. 143. & in l. nulla dubitatio per totā. C. de procu. 131
procurator in rem ſuam quot modis dicatur. in l. qui ſtipendia. C. de procur. num. 2. 125
procurator in rem ſuam, an ſit propriè procurator, & plura de eodem vide eadem lege. d. nu. 2. eod.
procurator ſi egrediatur fines mandati nō præiudicat dño etiam mero iure, ſecus ſi non egrediatur. l. ſi procurator. C. de procu. nu. 1. 125
procurator habens mandatum ad accipiendum beneficiū vigore vnius gratiæ non poteſt acceptare ex alia ea. l. ſi procurator nu. 4. eod.
Mandati fines ſunt à procuratore diligenter cuſtodiendi, cum duodecim limitationibus quas vide ead. l. à num. 5. vſque ad num. 12. eo.
Tutor vel curator ante litem conteſtatam, non poſſunt cōſtituere procuratorem ad iudicia, ſed actorem. in l. neque tutores. C. de procuratorib. num. 1. & 2. 126
An ſolus tutor poſſit talem procuratorem conſtitutum à minore eius auctoritate reuocare. ea. l. neque tutores. num. 4. eo.
procurator fiſci pōt cōſtituere procuratorē ad vendendū rē fiſco obligatam, & ad faciendū fieri ſubhaſtationem. ea. l. neq; tutores. in fi. eo.
Coniuncta perſona non eſt propriè procurator. in l. exigendi. C. de procura. nume. 9. 127
An poſt litem conteſtatam poſſit opponi procuratori exceptio minoris ætatis. d. l. exigendi. nu. 17. eod.
Sententia lata pro procuratore minoris, quamuis non legitimæ conſtituto valet, licet contra eum lata non valeret. in l. non eo minus. C. de procu. num. 1. & 5. 129
Quid in Eccleſia. ead. l. nume. 1. eod.
Quid ſi fuiſſet oppoſita exceptio minoris, ſeu Eccleſiæ, & iudex eam neglexiſſet. ea. l. nu. 1. eod.
procurator falſus quot modis dicatur. l. licet. C. de procurat. num. 4 fol. 132. & in l. ſi procuratori falſo. ff. de cōd. cau. da. num. 6. 163
procurator ſine ſpeciali mandato, non poteſt vendendo rem dominium transferre. l procuratorem. C. de procu. nu. 1. 129
procurator inuitus nemo eſſe cogitur, & qui ſuſcepit mandatum in vna cauſa, non cogitur aliam exercere, niſi in prima ſuccumbat, quia cogitur appellare. l. inuitus. C. de procu. nu. 1. & ſeq. eod.
An appellando ſit dominus litis. vide ibid. eod. nu. eod.
procurator non poteſt appellare ab executione ſententiæ ſi non habeat mādatum ſpāle in indiuiduo. ea. l. inuitus. nu. 5. fol. eo. & in l. ſi procurator. ff de condi. indeb. nu. 10. 171
procurator quando conſtituitur ſi eſt præſens, & intelligit, an & quando intelligatur conſenſiſſe. d. l. inuitus. num. 7. 130
procurator ſimplex ſi non appellauit, an excuſetur propter paupertatem. ead. l. nu. 8. & 9. fol. eod. & in l. 4. de re iud. nu. 9. 139
procurator non refert, an conſtituatur à principio, an poſt lit. conteſt. l. nihil arbitramur. C de procu. nu. 1. 130
Lite cum procuratore conteſtata non poteſt dominus ſine cauſa litem in ſe transferre. in l. procuratoribus. C. de procu. nu. 1. 131
Ad reuocandum procuratorem, an ſufficiant inimicitiæ etiam non capitales. ea. l. nu 3. eod.
procurator quando litem eſt conteſtatus per mortem domini non finitur mandatum. l. nulla dubitatio. C. de procu. nu. 1. 2. & 3. 132
Quid in procuratore prælati. ibid. nu. 3. eod.
Qualiter tunc feratur ſententia in procuratore. ea. l. in fin. eod.
Exceptio falſi procuratoris, an & quando reddat iudicium retro nullū. l. licet. C. de procu. nu. 1. 5. &. 7. & an poſſit quandocunque opponi. ibid. eod. nu. & fol.
procuratoria exceptio eſt duplex. ſ. tu non potes eſſe procurator, & tu non es procurator, & ex quibus cauſis poſſit iſtud contingere. in l. licet. C. de procur. nu. 8. eod.
An iudex poſſit pronunciare procuratorem eſſe legitimum quando iudicium eſt nullum. ea. l. nu. 9. eod.
An & quando geſtum à falſo procuratore dominus poſſit habere ratum. ea. l. nu. 10. & ſeq. eod.
Vbi requiritur iuſſus, vel conſenſus ratihabitio ſequens nihil operatur. vide ibid. num. 10. eod.
Quæ ſint illæ perſonæ, quæ non poſſunt eſſe in iudicio de per ſe, ſed coguntur mittere procuratorem aliàs puniuntur. in l. quicunque. C. de procurat. nu. 1. 133
Citatus in cauſis pecuniarijs poteſt comparere per procuratorem. in l. pecuniarijs. C de procur. nu. 1. & 5. eod.
procurator licet ad petendum reſtitutionem in integrū debeat habere mandatū ſpeciale, tñ ſi reſtitutio petatur incidenter non eſt neceſſe. l. quoties. C. de iud. nu. 11. fol. 143. & qñ dicatur habere ſpāle mandatū ad hoc. in l. 1. ff. ſi quis in ius voc. nu. 13. 116
Si dominus ſcit, & patiatur cauſam ſuam agi à falſo procuratore valet, ac ſi mandaſſet. l. à iudice. C. de iud. num. 10. 144
procuratori non debet dari dilatio, vt inſtruatur de cauſa à domino. l. properandum §. & ſi quidem. C. de iud. nu. 12. 150
procurator ſi non compareat dominus eſt contumax, & non procurator. l. ſancimus. C. de iud. num. 7. 156
Si aliquis vult admitti tanquā procurator, & ſi non poteſt venire, vt procurator vult admitti, vt defenſor cum ſatiſdatione de iudicato ſoluēdo, nunquid interim donec diutius diſputatur ſuper eius mādato currat terminus aſſignatus à iudice, & an ſi pronunciatur eum nō habere ſufficiens mandatum, debeat dominus cenſeri contumax. in l. contra maiores. C. de inoffic. teſta. num 6. 171
procurator conſtitutus ad agendum non poteſt facere tranſactionem in præiudicium domini. l tranſactionis. C. de tranſact. nu. 1. 99
Quid ſi habeat mādatū cum libera adminiſtratione oīum bonorū ea. l. nu. 7. fol. 100. & in l. iuris genium §. hodie ff. de pact. num 15. fol. 168. vel ſpeciale mandatum. in l. ſi procura. ff de condi. indeb. nu. 6. 171
procurator habens generale mandatum cum libera, non poteſt remittere exceptionem peremptoriā. l. præſes. C. de tranſact. nu. 12. 102
procurator generalis conſtitutus cum libera adminiſtratione non pōt renunciare appellationi per eum interpoſitæ ea. l. præſes. nu. 13. eod.
Nec poteſt debitorem liquidum gratis remittere, nec per acceptilationem. ibid. nu. 15. eod.
procurator an differat ab aduocato. vide in rub C. de procu. nu. 1. & 3. 121
An poſſit de præuaricatione accuſari. ea. rub. nu. 2. eod.
An ſi colluſit cum aduerſario teneatur domino ad damna, & intereſſe actione mandati. vide ibid. eod. num. eo.
An tunc teneatur actione de dolo. ibid. eod. nu. eod.
procurator ſi aliquid dolo, vel fraude fecerit tenetur domino actione mandati. num. 1. 126
procurator non poteſt eſſe teſtis in cauſa, in qua fuit procurator. in rubric C. de procur. num. 4. eod.
An minor 25. annis poſſit eſſe procurator ad iudicia. ea. rubr. nu. 5. fol. eod. & l. exigendi. eod. tit. C. num. 19. 127
Infamis poteſt eſſe procurator. ea. rub. nu. 6. 123
Officium procuratoris principis eſt nobile. vide ibid. eod. nu. eod.
procurator de cuius mandato dubitatur, admittitur cum cautione rati. l. 1. C. de procu. nu. 1. eod.
procurator de cuius mandato dubitatur. vide latius ibidem à nume. 2. vſque ad nu. 11.
procurator de cuius mandato dubitatur, an debeat cauere cum fideiuſſore. l. 1. C. de procu. nu. 10. eod.
procurator ſubſtitutus ab alio procuratore qualiter dēt cauere. ibi. n. 2. eo.
Quid in marito habente inſtrumenta cauſæ vxoris. ead. l. 1. in fin. fol. eo. & l. cùm rem. eod. tit. C. nu. 1. 123
maritus poteſt eſſe procurator pro vxore: etiam ſine mandato. in l. cum rem. C. de procu. num. 1. eod.
An etiam in cauſa appellationis poſſit peti ſatiſdatio cum nouus procurator comparuit. l. cùm rem. C. de procu. num. 4. eod.
procuratoria exceptio, an tollatur per litis conteſtationem. ea. l. cum rem. num. 5. eod.
Satiſdatio præſtita per procuratorem finitur lata prima ſententia. vide ea. l. in fin. eod.
An iudex, qui videt procuratorem abſentis eſſe contumacem, poſſit eum priuare officio ne eius contumacia poſt hac in aliquo noceat domino. l. eum qui res C. de procur. nu. 2. eod.
Mulier non poteſt eſſe procuratrix pro marito etiam abſente & in defenſo, ſed bene pro patre. in l. qui abſente. C. de proc. nu. 2. 124

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Procurator actoris repellitur ab agendo nisi dominum defendat in causa reconuentionis. in l. actionem. C. de procu. nu. 1. eod.

procurator actoris si habeat mandatum ad agendum tantum, an debeat admitti, an verò repelli. ea. l. actionem. nume. 2. eod.

procurator non tenetur defendere dñum si est pñs, quasi reus habeat, tunc facultatem conueniendi ipsum dñm præsentē. ead. l. nu. 6. eod.

procurator actoris, an teneatur satisdare de defendendo dominum in causa reconuentionis, quando reus non vult statim reconuenire. ea. l. actionem. nu. 7. eod.

procurator, qui promisit defendere dominum, an & quando teneatur ad damna & interesse. d. l. actionem. in fin. eod.

procurator alterius esse non potest, qui est accusatus de crimine. l. reum criminis. C. de procu. nu. 1. eo

Quid in milite, monacho, & aduocato. l. militem. eo. tit. nu. 2. eod.

procurator constitutus ad agendum, vel procurandum, an possit constituere debitorem in mora. ff. de verbor. oblig. l. si seruum stipulatus. §. nunc videamus. num. 6. 145

procurator in rem suam potest terminum solutionis prorogare, & sibi in hoc præiudicare. ff. de verbor. obliga. l. qui Romæ. §. Callimachus. numero 12. 176

procurator an possit stipulari dño suo, sicut tutor, vel curator pupillo, vel adulto. ff. de ver. obl. l. si stipulat. fuero. §. Chrisogonus. n. 27. 198

procurator simpliciter constitutus ad agendum, intelligitur etiã constitutus ad defendendum, licet in mandato non exprimatur. C. de procu. l. actionem. nume. 5. 124

procurator, qñ facit illud, ꝙ habet in mandatis, non requiritur alia ratificatio domini. ff. de condi. indeb. l. si procurator. nu. 2. 171

procurator habens plures causas coram eodem iudice, si dicat ego me pñto in quolibet termino quem hic habeo, hoc est in omnib. causis meis, sufficit illa generalis comparitio, licet causas non exprimat. de leg. 1. l. Titiæ textores. num. 9. 68

procurator, quando habet plenum madatum, idem potest ac si haberet mandatum generale cum libera. ff. de pactis. l. si tibi decem. §. quędam. num. 6. 190

procuratores duo in rem suam, non possunt constitui insolidum, ita ꝙ vterque insolidum exigat, &c. limita tribus modis. ff. de leg. 1. l. non quocunque. §. qui Caium. nu. 6. 7. & 8. 141

procurator licet non teneatur prosequi appellationem à diffinitiua, tamen tenetur prosequi appellationem ab interlocutoria. l. cum procurator. num. 6. de nou. oper. nunc. 36

procurator generalis potest ex causa iusta inhibere illud, quod dominus alij specialiter fieri mandauit, ponit exemplum. ff. de noui oper. nunc, l. non solum §. morte eius. nu. 37. 33

procurator qui habet mandatum indifferenter, potest recipere solutionem sine mandato. ff. sol. matr. l. non solum. nu. 17. 15

procurator particularis, ad vnam causam constitutus, & in illa haberet liberam, posset in ea iuramentum deferre sicut si esset procura. cum libera. ff. de iureiur. l. iusirandum. §. procurator. nu. 12. 90

procurator quibus casibus præiudicet domino. ff. de pact. l. rescriptum. §. plerunque. nu. 2. 180

procurator cum libera non potest renunciare appellationi per eum interpositæ. ff. de pact. l. contra iuris. §. si filius. nu. 6. 199

procurator simpliciter constitutus ad contrahendũ, vel aliud faciendũ põt in contractu ponere pacta, & pœnas, quæ solitæ sunt apponi. ff. si quis ius dic. non obtemp. l. omnib. §. si procurator. nu. 19. 107

procurator an põt constitui ad petendũ interponi decretum super alienatione rei minoris. ff. de acq. poss. l. 1. §. item acquirimus. nu. 15. 61

procurator si suscepit mandatũ de emendo mihi domũ talem, & postea emat simpliciter, an videatur eã emisse suo proprio noĩe, & non procuratorio nomine mandantis. ff. solut. mat. l. post dotem. num. 15. 54

procuratores infideles, qui assumpto spāli mandato de emendo prædiũ vel aliã rem, postea sub propriò noĩe emunt non facta mentione de domino; possunt conueniri actione mandati ad tradendum ipsam rẽ. de acq. hæred. l. qui in aliena. §. si is, qui putabat. nu. 12. 63

procurator, qui recepit speciale mandatum ad faciendum aliquem actum, nisi præsumeretur facere procuratorio nomine non attenderet fidem domino, & incideret in crimen stellionatus. ff. sol. matr. l. post dotem. num. 77. 54

procurator simpliciter stipulando videtur stipulari procuratorio nomine domini, licet non exprimat. ibid. nu. 61. 54

procurator, qui nomine domini rem emit, & eam domino ignorãte per triginta annos tenuit, non præscribit. ff. de acquir. poss. l. possideri. §. si rem apud. nume. 9. 86

procurator Cæsaris potest adire hæreditatem, item & repudiare. l. quod si ea. nu. 1. de offic. procur. Cæsa. 51

procuratores nõ habent ius deportandi, vel banniendi. l. curatores. nu. 1. de offic. pocur. Cæsa. eod.

procurator generalis vel tutor, an per actum fictum transferant possessionem. ff. de acq. pos. l. possideri. §. in amittenda. nu. 3. 83

procurator principis non potest eo inconsulto transigere. ff. de transac. l. nulli. num j. 222

Procuratores duos si aliquis constituit, & vnus confessus fuit positiones, alter verò negauit, vterque actus stat in pendenti. ff. de re iudic. l. duo iudices. nu. 12. 173

procurator si nunquam habuit mandatum soluens debitum non liberatur à creditore etiam si habuit iustam causam credendi. ff. de condi. cauſ. da. l. si procuratori falso. num. 9. 163

procuratorem habuisse animum malignandi, quomodo cognoscatur. numero 3. eod.

procurator simpliciter constitutus ad fideiubendum, an poterit renuntiare beneficio de fideiussoribus, si quis iusdicen. non obtemp. l. omnibus. §. si procurator. num. 19. 107

procurator falsus recipiendo pecuniam indebitam, committit furtum, & tenetur actione furti. ff. de condi. cau. dat. l. si procurato. falso. numero 2, 162

procurator cui dominus dedit mandatum, si mutet conditionem in deterius, tunc mandatum intelligitur ipso iure reuocatum. ff. de reb. cred. l. rogasti. §. si fugitiuus. num. 3. 29

procurato. Cæsar. & etiam quilibet officialis potest ex causa prohibere ne quis accedat ad alienum feudum. l. curatores. nu. 8. de officio procur. Cæsa. 51

procurator simpliciter constitutus ad fideiubendum potest renunciare beneficio ordinis cedendarum, & diuisionis. ff. de reb. credit. l. certi condictio. §. si nummos. num. 20. 25

procurator simpliciter constitus ad vendendum rem, potest in contractu venditionis apponere omnia pacta. ibid. num. 13. eod.

¶ Prodigus. Prodigo si interdicta sit administratio in vna ciuitate, an extendatur ad bona vbicunque sita. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & fide Catholica. in 2. lect. num. 95. 12

prodigus cui est bonis interdict. potest stipulando sibi acquirere, sed non potest tradere nec obligari ciuiliter, nec naturaliter, ideo non accedit sibi fideiussor sicut nec furioso, in l. is cui bonis. ff. de verbor. oblig. n. 1. fol. 38. & quomodo ꝓhibeatur naturaliter obligari per ius ciuile, cum ius ciuile non possit naturalẽ obligationẽ tollere. n. 7. 38

prodigo quare iudex interdicat administrationem. in l. filiusfam. §. diui. in 1. lect. nu. 35. ff. de leg. 1. fol. 166. & in 2. lect. num. 47. 171

prodigus an obligetur delinquendo. s. in delictis in faciendo, quid in delictis in omittendo. ff. de verb. oblig. l. is cui bonis. nu. 17. & 18. fol. 40. & in l. more. ff. de acquir. hæred. nu. 9. 69

prodigus iurando non obligatur, delinquendo tamen benè obligatur, sicut inuadendo rem propria auctoritate. in Auth. sacramenta puberum. C. si aduersus vend. nu. 19. 136

prodigus indistinctè non potest adire sine curatore. de acquir. hæred. l. mutum. num. 1. 60

prodigus quare non potest iuramentum deferre, ita vt aduersarius cogatur iurare. ff. de iureiur. l. tutor. nu. 1. 141

prodigus æquiparatur pupillo. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. quoniam. num. 6. 23

Reliqua de interdictione circa prodigum. vide in verbo interdictio.

¶ Productio. Produci potest in causa appellationis, quod productum non fuit in causa principali. ff. de iureiur. l. admonendi. in repetitio. numero 57. 112

producens in iudicio libellum, posteà aliqd ei additur, vel detrahitur, an dicatur nouum libellum facere. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile. n. j. 13

productio instrumenti cum verbali petitione habet vim libelli. ff. de edend. l. 1. num. 11. 164

productio testium sicut non potest fieri, nisi parte aduersa præsente, vel saltem citata, ita etiam, & instrumentorum productio. in l. properandum. §. sinautem reus. C. de iudic. nu. 5. 151

productioni testium si renuntiatum fuerit per partem cum iuramento, debet procurare per medium alicuius amici, quod iudex ex officio tales tastes recipiat. in l. vbi pactum. C. de transact. nu. 14. idem etiam si debitor iurauit non probare solu. nisi per instrumẽtum. eo. nu. 124

productio instrumentorum potest fieri vsque ad sententiam, vel etiam post sententiã incontinenti. in l. ita demum. C. de procu. num. 4. 128

productio libelli actorum, & exceptio potest fieri notario sicut iudici. in Auth. quæ supplica. C. de prec. Imper. offer. num. 3. 49

producere an teneatur actor ante litem contesta. instrumentum de quo fecit mentionem in libello per dictionem, prout. in l. edita. C. de eden. nume. 36. 65

productio testium cum protestatione, quòd producit inquantum facit pro se, & non aliter, an valeat, vel an sit curandum de tali protestatione. in d. l. edita. num. 42. 65

producens plures falsos testes, vel instrumenta in vna causa, non debet nisi pro vna falsitate puniri. in l. quod dicitur tot stipulationes. ff. de verbor. obligatio. numero 4. 141

¶ Profectio. Profectio facta causa alicuius, si est causa damni, habet regressus ad emendationem dãni contra eũ, cuius causa quis est profectus. ff. de condi. cau. dat. l. si pecuniã. § sed si acceperit. num. 2. 157

professio facta omissa forma tradita in regula valet. de leg. j. l. nemo potest. in 2. lect. numero 101. fol. 108. & in 1. lect. num. 80. fol. 103. & in l. & si inutiliter. C. de fideicommis. num. 3. fol. 200. & in l. si post

diuisionem.

Source : BIU Cujas

diuiſionem. C. de iuris, & fact. ignor. nu. 13. 41
Profeſſio alicuius aſſerentis aliquem eſſe filium ſuum, non probat eum eſſe filium. C. de teſt. l. neque profeſſio. nume. 1. 98
¶ Progenies vna de per ſe vel familia, an poſſit in ciuitate inter ſe conſuetudinem inducere, & pari ratione ſtatutum, puta inducendo conſuetudinē circa ſolennitatem teſtamenti, vel diſponendo, ꝙ certo modo ſuccedatur. ff. de iuſt. & iur. l. oēs populi. nu. 42. in 2. lect. 18
¶ Prohibitio. De prohibitione alienationis. vide quæ ſupra. in verbo alenatio.
prohibitum ſimpliciter, an ſit permiſſum ſub alternatione. in l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 3. 116
prohibitus vendere extra fami. ſi denũciauerit illis de familia, & noluerint emere poterit liberè vendere. in l. 3. C. de iure emphy. nu. 24. 121
prohibitus inferre moleſtiam intelligitur, niſi quatenus de iure inferat. in l. actionem. C. de procur. num. 4. 124
prohibito aliquo, intelligitur prohibitū omne id, per quod ad eum deuenitur item omne id quod inde ſequitur. in l. 2. ff. de iuriſd. omn. iudicum. num. 25. cum ſeq. 70
prohibita fieri ſi fiant, quando teneant. l. patre furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alien. iur. nu. 17. cum plur. ſeq. 33
prohibitus ſuccedere patri, non intelligitur prohibitus ſuccedere fratri. in l. ſi his. ff. de vulg. & pupil. nu. 1. 112
prohibitus ſuccedere hæredibus occiſi, intelligitur in bonis prouenientibus, ſecus ſi aliunde bona proueniant. ibid. num. 4. eod.
prohibitus relinquere de bonis alicui, intelligitur & per ſe, & mediam perſonam. ibid. num. 8. eod.
prohibitus emere à pupillo, prohibetur etiam emere per interpoſitam perſonam. in l. ſi mihi, & tibi. §. regula. ff. de leg. 1. nu. 5. 40
prohibitum fieri purè, non prohibetur fieri ſub conditione. in l. cætera. ff. de leg. 1. num. 12. 78
prohibitio ſimplex legis, vel ſtatuti, inducit, ꝙ factum ſit nullum ipſo iure. in l. 1. §. ſi ſublata. in 2. lect. ff. ad Treb. nu. 12. 197
prohibitus vendere, an prohibetur etiam donare. C. de fideicommiſ. l. voluntas. num. 1. 201
prohibitus agere non intelligitur excluſus ab excipiendo, & ſe defendendo. ff. de in ius voc. l. libertus. num. 1. cum ſeq. 113
prohibita in vna perſona, an in alia intelligantur prohibita. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacramenta pube. & an iurans ſuper contractu prohibito ſi contrauenit peccet mortaliter. num. 53. 138
prohibitus diſponere de re alicuius poteſt diſponere eo conſentiente. l. de quæſtione. num. 11. C. de pact. 91
prohibitus facere molendinū in certo loco ſub tanta pęna, & abſq; ſpeciali licentia ſuperioris non incidit in dictã pęnam, p hoc, ꝙ fecerit aqueductū pro molẽdino. l. cui iuriſdictio. nu. 26. de iuriſd. omn. iud. 70
prohibito aliquo termino, intelligitur etiam prohibitum in via. l. cui iuriſdictio. num. 27. de iuriſd. omn. iud. eo.
prohibitiua, & permiſſiua cauſa, quando concurrunt, debet attendi prohibitiua. ff. de condi. ob turpem cau. l. 1. nu. 8. 166
prohibita acquiſitione dominij, an prohibeatur eius poſſeſſio. ff. de acquir. poſſeſſ. l. 1. §. ſi vir vxori. num. 13. 59
prohibitus contrahere cum certis perſonis, non prohibetur eis relinquere in vltima voluntate. C. de teſta. l. non dubium. num. 2. fol. 102. & in l. quæ de lega. ff. de leg. 1. nu. 28. 88
prohibita non refert, an clam vel palam fiant. l. Barbarius. nume. 17. de offic. præto. 42
prohibitum vbicunque aliquid eſt, & ſic punibile certo loco, vel tempore neceſſe eſt, quod actor præciſè probet locum limitatum, vel tempus limitatum aliàs reus abſolueretur. l. non ſolum. §. ſciendum. nu. 2. de nou. oper. nunc. 27
prohibitum principaliter, conceditur quandoque in conſequentiam. de noui oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi procurator. nu. 5. 26
prohibens reuertentem ad fundum acquirit poſſeſſionem violentam, quando prohibitus deſijt habere animum poſſidendi. ff. de acqui. poſſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. num. 25. 90
prohibitio expreſſa plus nocet quam tacita, quæ inducitur per lapſum temporis. ff. de reb. cred. l. cùm quid. in 2. lect. nu. 12. 11
prohibita in caſu neceſſitatis, intelliguntur aliàs permiſſa. l. quæcunque num. 75. de offic. eius cui mand. 58
prohibitus ſeu interdictus ab adminiſtratione pp ſuam vtilitatẽ, nõ intelligitur prohibitus poſſe ſuã condõnem meliorẽ facere, nec per id cenſetur inhabilis ad acquirendū. in l. is cui. ff. de verb. oblig. n. 2. 38
prohibitus contrahere, conſequenter etiam dicitur prohibitus tradere, adeò, vt tradendo non amittat poſſeſſionem. ea l. nu. 5. eo.
prohibitio facta minori 20. annis, non habet locum in eo, qui eſt 20. annorum, quia prohibitum ad tempus, poſt tempus intelligitur eſſe conceſſum, vt l. ſi minor. ff. de verb. oblig. num. 4. 111
¶ Promiſſio. Promittens reſpondere in certo loco, videtur promittere comparere vel ſoluere. in l. eum qui res. C. de procura. nu. 14. 123
promiſſio de ſtando dicto alicuius intelligitur ſi iuret. in l. apertiſſimi. C. de iud. nume. fin. 159
promittens non vendere, niſi tibi, an & qnando aſtringatur ad tibi vendendum. in l. ſi eum. §. 1. ff. ſi quis cautio. nu. 37. 156
promiſſio etiam iurata, intelligitur rebus ſic ſe habentibus. in l. 1. ff. de in litem iuran. nu. 15. 144
promittens, vel ſoluens ſine cauſa, an ſolutum repetere poſſit, & quid teneatur probare. in l. 1. ff. de condi. cau. dat. nu. 4. 151
promittẽs cuſtodire arcẽ vſq; ad annũ cõſtituto ſibi ſalario, ſi arcẽ in fine tpis obtulerit dño, qui noluit eam recipere, an ipſe cuſtos teneatur ſi ſine dolo ipſius ab alio occupetur. in l. ſi mora. ff. ſol. matr. nu. 28. 30
promiſſio intelligitur rebus ſic ſe habentibus, prout nunc ſe habent. in l. quid ergo. §. ſi hæres. ff. de leg. 1. nu. 3. 97
promiſſio an vitietur errore nominis appellatiui. in l. ſi quis in fundi voc. ff. de leg. 1. nu. 16. 13
In promiſſionibus alternatiuis, an licitum ſit variare. in l. ſerui electione. ff. de leg. 1. nu. 14. 11. 17. 16
promittens mihi, & Titio decem, intelligitur de eiſdem decem. in l. qui bis idem. ff. de verb. obl. nu. 1. 49
promittens certam partem vineæ, an intelligatur ſolum de arboribus vineæ, an verò de ipſa terra vineata. in l. ſi fundum ſub conditione. ff. de leg. 1. in §. qui fundum. num. 18. 137
promittens bis eandem quantitatem in vna oratione, puta decem, & decem intelligitur promittere vnam quantitatem ſimplicem, & non intelligitur multiplicare. in l. ſi quis teſtam. ff. de leg. 1. nu. 5. 134
promiſſio iudicialis obligat præciſè ad factum. l. ſi conuenerit. nu. 18. de iuriſd. omn. iud. 91
promiſſio facta Abbati ſi recipiat talem in monachum, vel monialem non valet, quia ſapit ſimoniam. ff. de verb. oblig. l. Titia. nu. 16. 214
promiſſio trahitur etiam ad ius de futuro ſuperueniens. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 24. 188
promiſſio ſi ſit facta de vendendo fundum finitis proclamatis, tñ interea ego emptor ſoluo ſibi integrum pretium, & tradit mihi venditor fundum non transferendo dominium, nunquid fructus interea percepti ex fundo tradito pro quo ſolui integrum pretium, erunt mei. ff. ſolut. matr. l. ſi ante nuptias. nu. 3. 17
promiſſum ſi ſit in inſtrumento non venire contra, ſeu amplius controuerſiam non mouere, ſemper intelligitur ſaluo iure erroris. ff. de condi. inde. l. Stichus. §. idem quęſiuit. num. 11. 208
promiſſor primus ſi ſit liberatus p acceptilationẽ, fœdus non põt cõueniri ſi conditio eueniat, & ſic acceptilatio facta primo ꝓmiſſori, non prodeſt ſecundo. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. ſi hominẽ. n. 9. 103
promiſſio poteſt pendere ex voluntate creditoris, ſed non ex voluntate debitoris, nec valet legatum poſitum in voluntate hæredis, ſed bene in voluntate legatarij. ff. de verb. oblig. l. ſi duo rei. nu. 5. 202
promiſſio eſt quid inferius conuentione, ſed generalius quàm pactum, quia promiſſio adaptatur ad pactum, ad pollicitationem, & ad ſtipulationem. ff. de verb. oblig. ſuper rubr. num. 3. 2
promiſſio geminata, licet nudo pacto, an producat actionem. ff. de verbo. oblig. ſuper rubr. nu. 11. 3
promiſſio arrharum pro matrimonio contrahendo, vel pro ſponſalib. futuris non valet. de acquir. hæred. l. fuit quæſtionis. num. 6. 89
ꝓmiſſio viciſſitudinaria, ſeu mutua facta inter duos principes, vel duas ciuita. de non receptando bannitos, vel rebelles alterius refertur etiã ad futuros bannitos. ff. de cond. ex lege l. 1. num. 4. 212
promiſſor ſi partẽ inſulæ ædificauit quam promiſerat, & fato pars illa cõſumpta eſt, cuius expenſis debet refici, an ſtipulatoris, an verò promiſſoris. ff. de verb. obl. l. ſi ita ſtipulatus ſim ab te. nu. 11. 146
promitto mulieri centum ſi Titio nubat, mulier bene vult nubere Titio, ſed Titius non vult, an conditio habeatur pro completa. C. de inſtitu. & ſubſtitu. ſub condi. fact. 1. nu. 6. 126
promiſſum in inſtrumento ſi ſit de dupla, tunc veniunt omne intereſſe, & omnes expenſæ. ff. de verb. oblig. l. venditores. num. 5. 151
promiſſio dotis non receptæ, vel confeſſio ſi fiat conſtante matrimonio animo donandi inter coniuges inæquales, an valeat, vel non, quando vilis, aut ignobilis acciperet mulierem valde nobilem vxorem, vel quando ſenex acciperet iuuenculam, &c. ff. de verb. oblig. l. ſi diuortio. nu. 9. 52
promiſſio quando fit ad incertum, interuſurium medij temporis eſt incertum. ff. de reb. cred. l. certi condictio. nu. 38. 22
promittens vendere rem pro illo pretio, ꝙ inuenitur, quid, aut ꝙ pretiũ debet attendi. ff. de verb. oblig. §. cohæredes. l. qui Romæ. nu. 3. 182
promittens ſatiſdare pro alio ſi non ſatiſdat, vel minus idoneè, tenetur ad intereſſę, quod eſt inquantum principalis non eſt ſoluendo, vel ſi conueniri non poteſt. ff. de verb. oblig. §. ſi quis ita ſtipulatus. l. ſi quis ſtipulatus. num. 1. 157
promittens ſeruitutem itineris, vel viæ ſimpliciter tenetur ſolum ad patientiam ſimpliciter. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. num. 16. 28
promiſſio incerta licet non valeat de iure ciuili, ſecus eſt de iure canonico, quia ex omni promiſſione inceta poteſt agi, vt declaretur arbitrio boni viri. ff. de verb. oblig. l. triticum. num. 4. 145
promittens ſimpliciter mutuare pecuniam, ſi non mutuat, tenetur ad intereſſe. ff. de verb. oblig. l. ſi pœnam. nu. 4. 5. & 6. 111
promittens ſimpliciter mutuare pecuniam, ſi eã mutuat, poteſt ſtatim eam

Source : BIU Cujas

eam repetere. ff.de verb.oblig.l.ſi pœnam.nu.6.& 7. in fin. eod.
Promiſſor tenetur ſtipulatori decepto ex clauſula dolũ malũ abeſſe, ſi fuit appoſita in ſtipulatione.ff.de verb.oblig.l.ſi id quod aurũ.n.2.53
promittens dare fundum,& ſi non dederit promiſit pœnam,ſi deceſſerit relictis pluribus hæredibus, vnus hæredum poteſt ſoluere fundum promiſſum, & transferre dominium pro parte cohæredum,vt euitet pęnam.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.Cato.num.34. 30
promiſi tibi dare centum in paſchate,& ab inde in antea ad omnem tui petitionem, dies paſchatis conſtituit me promiſſorem in mora abſq; alia interpellatione, ac ſi ſimpliciter promiſiſſem ſoluere in paſchate, & quid important illa verba abinde in antea,ff.de verb.oblig.l.cũ ſtipulatus ſim.num.15. 158
promittens certam quãtitatem vini ſiue fructuum ex fundo, non liberatur fructibus non natis, vel natis, & conſumptis. ff. de verb. oblig.l.inter ſtipulantem.§.ſacram.num.11. 132
promiſſio mutua facta inter duos Principes, vel duas ciuitates, refertur etiam ad futuros ratione viciſsitudinis. C.de inoffic.teſtamen.l.ſi pater puellæ.num.5. 170
promiſſio iudicialis, & promiſſio facta extra iudicium, an differant.ff. qui ſatiſd.cog.l.ſi deceſſerit.nu.19. 129
promiſi tibi, quòd in meo nemore poſſis accipere vnum plauſtrum lignorum, vel duo, an ſit electio mei debitoris. ff. ne quis eum qui in ius voc.l.1.nume.1. 155
promiſſor quamuis fuerit in mora ſiſtendi, tamen caſus mortis contingens poſt moram liberat ipſum promiſſorem, & eius hæredem. ff. ſi quis cautio. l.ſi eum §.qui iniuriam. num.1. 155
promiſſio ſimpliciter facta, in dubio præſumitur facta ex cauſa donationis. ff.de pact.l.iuris gentium §.ſed cum nulla.num.28. 181
promiſſor quando petendo non liberatur conſiderato præſenti ſtatu, quia implere non poteſt, tunc ſi ſuperueniat, &c.ff.de verb.oblig.l. ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis fortè.num.5. 70
promiſſio quanto minus à debitore creditor conſequi poteſt, committitur demum facta excuſſione contra principalem debitorem. ff. de verb.oblig.l.decem ſtipulatus. nu.19. 165
promiſſa in tranſactione ſi non impleantur, pœna poteſt peti cum effectu,l.promiſſis.num.1.C.de tranſact. 115
promittens centum ex cauſa vſuraria, & ſic ex cauſa de præterito turpi, ſi ea ſoluat ex cauſa vſuraria poteſt repetere. ff.de cond.ob turp.cau. in rubr.nnm.j. 166
promittens oẽs fructus certæ arboris, quæ pp vetuſtatem deſiccetur ſi ſuccidatur, & renaſcatur,nũquid teneatur ad fructus arboris renatę, & an cenſeatur noua arbor. ff.de iuſt.& iur. l.ius ciuile.nu.14. 13
promittis mihi pacto nudo, vel ſtipulatione,quòd dabis Titio centum, & tempore promiſſionis nihil mea intereſt, & ſic ſtipulatio nihil valet, an ſi poſteà ſuperueniat intereſſe, an reconualidetur ſtipulatio talis.ff.de pact.l.1.num.18.& 19. 174
promittens filiofamilias tãtum quantitatem quantam crediderit Titio non obligatur patri, ſi filius poſteà emancipatus mutuet. ff. de verb. oblig.l.quidam cum filium.§.filiusfamilias.num.2. 211
promittens vſumfructum, & proprietatem ſeparatim ſoluendo ſolum vſumfructum ab eo liberatus, ſecus in eo,qui plenam proprietatem promiſit.ff.de verbo.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Titius nu.1.195
promitto tibi fundum ſub tanta pœna, vel ſeparatim promitto fundum, & ſi fundum non dedero promitto tantam pœnam,paria ſunt. ff.de pact.l.reſcriptum.§.ſi pacto.num.3. 188
promiſſio indebiti facta à ſciente non condicitur. ff.de condi.indeb.l. ſi is qui.num.1. 177
promiſſio dotis habet in ſe tacitam conditionem ſi nuptiæ ſequantur. ff.de pact.l.item quia.nu.7. 176
promittens fundum non adiecto nomine, nec confinibus, an promiſſio ſit vtilis. ff.de verb.oblig. l.quicquid aſtringendæ.nu.6. 149
promiſſio de ſtando ſententiæ arbitri dicitur eſſe meri facti.ff.de verbo. oblig.l.ſtipulationum.§.ſi ſortem.nu.4. 38
promittens propter dolum aduerſarij incidentem habet excep.doli, ſi conueniatur, quid ſi iam tradidit, an habeat condictionem, vel aliã actionem.ff.de verbo.oblig.l.ſi quis cum aliter.nu.10. 67
promittens ſe redditurũ mille per ſtipulationẽ, quę cõfitetur ſe habuiſſe,& recepiſſe,licet eſſent verba præteriti pluſquã perfecti tpis, intelligitur tñ ꝙ receperit tempore confeſſionis, & factæ promiſſionis.ff. de verb.oblig.l. ſi ita ſtipulatus fuero. §.Chryſogonus.nu.16. 197
promittens in ſubſidium,non liberatur per ſolã interpellationẽ,vel petitionẽ extraiudicialẽ.quid aũt ſi notoriũ eſſet,principalem non eſſe ſoluendo.ff.de verb.oblig.l.decem ſtipulatus. nu.11.12.& 13. 165
promiſſio ſimplex prælati Eccleſiæ de renouanda emphyteuſi conceſſa ad nouennũ,qñ erit finita, intelligitur ſcđm ꝙ eſt conſuetũ renouari per alios. ff.de reb.cred.l.certti condictio. §.ſi nummos.nu.16. 25
promiſſio vſurarum per vnam horam facta, idem operatur, quod patientia, & præſtatio vſurarum per longum tempus. ff.de acq. hæred. l.qui in aliena.nu.42. 62
promiſſio indefinita moderatur legis moderamine. in l. poſt dotem. ff. ſolut.matrimo.nu.36. 53
promiſſio per hominem liberum bona fide poſſeſſum facta bonæ fidei poſſeſſori valet,& talis etiam ex re ipſius obligatur ei efficaciter,& ſic naturaliter, & ciuiliter ſecus eſt ècontra, & ſi ab eo ſtipuletur.l.liber homo.ff.de verb.oblig.nu.1.4.& 8. 168
promiſſio facta per ſeruum vſufructuario, vel bonæ fidei poſſeſſori nõ obligat verum dominum etiam de peculio, & quando obliget dominum de peculio. vide.in d.l.liber homo.nu.1.& in fin.l. eod.
promiſſio debet ſemper intelligi, vt non ſit fruſtratoria. l.decem. ff.de verb.oblig.nu.12. 165
promiſſio facta per patrem,vel dominum filio vel ſeruo,an eos obliget naturaliter.in d.l.liber homo.nu.7. de verb.oblig. 168
promiſſio emolumenti facta patri pro emancipatione filij valet, & tenet.l.vtrum.nu.1.& 2.ff.de verb. oblig. 112
promiſſio quælibet intelligitur de primo actu tantum. in l.ſi ſic ſtipulatus.nume.3.ff.de verb.oblig. 252
promittas largè, quid enim promittere lædit? Pollicitis diues quilibet eſſe poteſt.in l.Titia.de verb.oblig.nu.21. 215
promittenti grauius eſt ſoluere illud, quòd promiſit, quàm repetere illud quod ſemel dedit.ibid.eod.nu. eod.
promiſſio quæ non valet de præſenti,qñ poſſit in futurum validari. in l. ſtipulatio iſta habere licere.§.ſi quis fortè.ff. de verb.oblig. nu.4. 70
promiſſio de non excipiendo ſub pœna ſimpliciter indefinite facta,cõtinet exceptiones dilatorias, & peremptorias. l.ſtipulationum.§.Cato.ff.de verb.oblig. nu.47. 32
promiſſio valet facta per luſorem,quòd nunquam ludederet,& ſi ludederet, daret tantam pecuniam nomine pœnæ. in l.ex ea parte. §.mulier ab eo.nume. 8. de verb. oblig. 172. & aliqua de promiſſionibus factis inter luſores. vide per eundem.in l.in executione. §.quicunque. eod.titul.de verb.oblig.nu.3. 141

De promiſſio.aliquem ſiſtere, vel præſentare iudici, vel in iudicio.

Promiſſio de ſiſtendo in iudicio facta per adminiſtratorem neceſſa. expirat officio finito, nec patitur executionem ſententiæ. in l.ſi tutor. ff.ſi quis cautio.num.1. 157
pomittens aliquem in iudicio ſiſtere ſi videat non poſſe, quia aufugit, vel ſe abſentauit principalis, an poterit ſuſcipere defenſio.princip.& euitare pœnam.in l.ſi eum.ff.ſi quis cautio.num.2. 155
promittens in iudicio ſiſtere ſi non potuit perſonaliter comparere, an teneatur mittere procurato. in l. non exigimus. §.ſi quis iudicio. ff.ſi quis cautio.nume.3. 148
promittens aliquem ſiſtere in iudicio obligatur ad faciendum, & curandum,vt ſiſtat.in l.Titia.num.13.ff.de verbor.oblig. 214
Si talis promiſſor faciat quicquid poteſt, vt ille ſiſtat, & nolit ſiſtere incidit in pœnam.vide ibid.eod.num. eod.
promittens aliquem præſentare in iudicio toties quoties fuerit requiſitus ſub pœnam toties quoties fuerit requiſitus incidat in pœnam non præſentando. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſanct. Eccleſijs. numero 18. 30
promittẽs pñtare aliquẽ in iudicio intra octo dies, intelligitur ſi fuerit requiſitus promittẽs.in l.vniuerſa.C.de prec.Imp.offe. nu.4. 48
promiſſio de repreſentando aliquem, verificatur in vna vice tantum.in l.diuortio. §. quod in anno ff.ſolu.matr. num.15.fol.24.& in l.duobus reis.§.ſi ei qui.ff.de iureiuran.num.2. 94
promittens ſtipulanti ſiſtere Stichũ ſub pœna.mortuo Sticho liberatur, & ab obligatione, & pœna. in l.ſi homo mortuus. ff.de verb.oblig. nu.4.fol.113.& in l.ſi deceſſerit.ff.qui ſatiſd.cog.n.j.cũ plu. ſeq. 128
promittens ſiſtere ancillam prægnanrem liberatur ſiſtendo illam ſine partu. vide in l.inter ſtipulantem. §.ſi quis ancillam. ff.de verb.oblig. nume.1.& 2. 135

De prouiſione tractandi aliquem vt filium, & vt ciuem.

promittens aliquem tractare, vt filium ſub pęna, non incidit in pęnam, ſi eum exhęredat,vel emancipat de iure,vel de facto,ſecus ſi eum expellat de domo.l.quidam cum filium.nu.1.& 3.ff.de verb.oblig.208
Quid ſi expellat eum de domo ex iuſta cauſa. in d.l. quidam cum filium.num.5. eo.
promittens aliquem tractare, vt filium ſub pœna, poteſt exercere in eo omnia, quæ ſolet exercere pater erga filios, etiam ſi tendant ad onus ſuum ſeu ad odium.d.l.quidam cum filium. num.9. eod.
promiſſio non exhæredandi aliquem ſub pœna, an reſtringat liberam teſtandi facultatem.vide in d.l.quidam cùm filium.num.31. 210
Quid in promiſſione inſtituendi aliquẽ hæredẽ,& an ſit differentia inter iſtam promiſſionem, & promiſſionem non exhæredandi.ibid.
promiſſio ſi fiat per ciuitatẽ fęneratori tradendi eum,vt ciuẽ,tũc ciuitas non facit contra pacta ſtatuẽdo ſpecialiter contra eum, ꝙ non poſſit conuenire debitores ſuos vſque ad triennium, & quid ſi tali fęneratori imponeret collectas.vide in d.l.quidã cùm filium.nu.34. eod.

De promiſſionibus pœnalib.

promittẽs me non offendere ſub pęna,ſi offendat fratrem meũ, an incidat in pęnã.in l.ſi ita ſtipul.§.Chryſogonus.de verb. oblig.n.52. 201
Promiſſio de maleficio non faciendo ſub pœna, valet.in l.iuris gent.§. ſi vt maleficium.ff.de pact.nu.2. 179

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Promiſſio pœnæ, an valeat, quando lex non reſiſtit, nec aſſiſtit actui. in l. cum quis. C. de iur. & fact. ignor. num. 8. 45

promittens non offendere ſub pœna, intelligitur niſi cauſam offenſionis præbuerit aduerſa. in l. qui ſeruum. ff. de verb. oblig. nu. 2. 147

promiſſio, vt ſit pœnalis, neceſſe eſt, quòd dicatur nomine pœnæ. in l. 4. §. Cato. ff. de verb oblig. nu. 3. 28

promiſſio certæ quantitatis facta ſi aliquid fiat, cenſetur appoſita loco pœnæ, & non reſpectu intereſſe. in l. ex hoc edicto. §. ſi à fideiuſſo. ff. de eo per quem factum. nu. 2. 146

Idē eſt promittere Stichum ſub pœna decem aur. vel dicere ſi nō dedero ꝓmitto decem noī pœnæ. in l. ad diem. ff. de verb. obl. nu. 2. 125

promiſſio principalis ſi non tenet, nec etiā pœnalis acceſſo. in l. ſi homo mor. ff. de verb. oblig. num. 3. 112

promiſſio cum pœna de aliquo inſtituendo hærede non valet. nec debetur pœna. in l. ſtipula. hoc modo. ff. de verbo. oblig. nu. 3. 107

Reliqua vide ſupra in vnaquaque rub. huius materiæ.

De promiſſionibus cauendi, vel inſtrumentum, ſeu quid faciendi ad ſenſum ſapientis.

Promittens cauere ad ſenſum ſapientis, & non cauet, tenetur ad intereſſe. in l. ex ea parte. nu. 1. ff. de verb. oblig. 171

promittens facere inſtrumentum æd dictamen ſapientis, & non vult, quòd fiat tenetur ad intereſſe. in d. l. ex ea parte. nu. 2. eo.

An tunc poſſit ſapiens declarare pœnam cum regulariter nemo teneatur promittere pœnam. vide in d. l. ex ea parte. num. 5. eo.

promiſſio ſi debeat fieri ad conſilium ſapientis, an ſapiens debebit facere apponi certam quantitatem. in l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. ff. qui ſatiſda. cogan. nu. 11. 128

De promiſſionibus pure, in diem, vel ad tempus, vel ſub cōditione, ſeu certo loco dare, ſoluere, vel conueniri factis.

Promittens ſub conditione, an interim dicatur obligatus. in l. decem. de verb. oblig. num. 26. 166

promittens hodie dare, videtur pure promittere. vide in l. liber homo. §. decem hodie. nu. 5. ff. de verb oblig. 169

Quid operetur illla dictio hodie. vide ibi, & per totum. §.

An poſſit ſtatim conueniri, vt ſoluat, an vt ſe præparet ad ſoluendum. in d. §. decem hodie. nu. 5. eod.

promiſſio pura ſemp intelligitur hīe aliqd tps ad ſoluendū miſerationis gratia. in l. eū qui calendis. § quoties. ff. de verbo. obliga. nu. 6. 80

promittens ſoluere certo loco, & tempore, non poteſt alio loco, nec ante terminum ſoluere ſi intereſt ſtipulatoris non ſolui. l. qui Romę. de verbo. obliga. num 1. & 3. 172

promittens ſoluere ad tempus, an & quando poſſit ante ſoluere. in d. l. qui Romæ. nu. 33. 175

promiſſio dandi centum tribus terminis ſimpliciter debet intelligi de tribus annis. in l. eum qui calendis. ff. de verb. oblig. nu. 3. 80

promiſſio per ſtipulationem dandi centum in diebus illis valet. vide in d. l. eum qui calendis. nu. 5. eodem

promiſſio facta pure ratione loci adiecti, intelligitur habere ſpatium temporis, quo poſſit ad illum locum peruenire. d. l. eum qui calendis. §. quoties. eod. tit. nu. 2. eo.

promiſſio poteſt pendere ex voluntate creditoris, ſed non debitoris. vide in l. ſi duo rei. de verb. oblig. nu. 5. 202

promittens ſe tali die mihi obligaturum ad dandum centum, eueniente die abſque alia obligatione, obligatio dicitur de ſe perfecta, & poterit ſtatim ad illa centum conueniri. in l. fideiuſſor. §. meminiſſe. ff. de leg. 1. nu. 5. 94

promittens alteri ſub conditione pecuniam pure debitam, ſi deficiat conditio creditum primum remanet in ſuo eſſe. in l. ſi poſt mortem. §. ſi pure. ff. de leg. 1. nu. 2. 116

promittens ad tempus bladum, vel quid aliud quod curſu temporis poteſt deteriorari, non poteſt cogere creditorem illud recipere ante tempus. in l. qui Romæ. ff. de verbor. oblig. num. 4. 172

promittere ante calend. & calendis an ſit idem. vide in l. qui ante calen. ff. de verb. oblig. num. 1. 44

promittens ſoluere ante menſem Ianuarij, non poteſt conueniri, niſi menſe finito. ibid. nu. 2. eod.

promiſſum ſub die omnino incerta ſi ſoluatur, an poſſit repeti. in l. ſub conditione. ff. de condi. indeb. nu. 2. 174

promittens mihi centum in paſchate, vel dare obſides, aut pignus ſufficiens eueniente paſchate potero cogere illum ad ſoluendum illa cētum etiam illo volente mihi dare pign. aut obſides. in l. ſe non obtulit. §. ſi ex conuentione. ff. de re iud. num. 5. cum plu. ſeq. 145

promiſſio facta ad calendas græcas nihil valet. in l. centeſimis. de verbo. oblig. nu. 2. 87

promiſſio facta ſtipulanti in tempus conditionale centum annorum, licet differat ſolutionem, non tamen impedit oriri obligationem naturalem ciuilem. in d. l. centeſimis. nu. 3. 88

De promiſſionibus factis ſtipulanti. vide latius. in d. l. centeſimis. §. ſi ita ſtipulatus. à num. 3. vſque ad nu. 11. eod.

promiſſor ſecundus ſi ꝓmittat condōnaliter, & animo nouandi eadem ſpecie, cum primo perēpta illa ſpecie liberatur abſq; alia expectatione conditionis. in l. eū qui. §. ſi hominē. ff. de verb. oblig. nu. 10. 103

Promiſſio facta inter ſpōſos futuros cōiuges, ſi fuerit collata in tps matrimonij, an & quando valere poſſit. in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. ſi tibi nupſero. nu. 1. & 2. ff. de verb. oblig 148

promiſſio facta ſub conditione valet ſine alia cauſa. in l. à Titio. nu. 3. & 4. ff. de verb. oblig. 153

promiſſio facta ſub conditione dependente ex facto in certæ perſonæ valet in d. l. à Titio. nu. 1. 152

De promiſſionibus pro alijs, ſeu nomine alterius factis, & iudicatum ſolui.

Promittēs quāto minus creditor à principali debitore cōſeq poterit teneri ſub condōne, & nō dīcitur eſſe duo rei debēdi. ideo cōueniri non pōt niſi primo illo excuſſo, & reperto nō ſoluēdo, & eo cōuento, vel ſoluēte quare nō liberetur. in l. decē. nu. j. cum ſeq. ff. de verb. obl. 164

An & quare dicta promiſſio valeat, licet contineat quantitatem incertam. in d. l. decem. num. 3. eod.

Quid ſi promittens renunciauerit beneficio. de fideiuſſorib. ꝙ adhuc cōueniri non poſſit ante alium excuſſum. in d. l. decem. nu. 7. 165

An per ſolam petitionem factam à principale ipſe promittens liberetur, & an poſſit interim conueniri. in d. l. decem. nu. 11. eod.

Quid ſi principalis fuerit condemnatus. ibid. eod. num. eod.

An tunc requirantur plures excuſſiones contra principalem, an verò ſola ſufficiat. in d. l. decem. num. 20. & 21. eod.

Quid ſi talis promittens iurauit, an poterit ante principalem excuſſum conueniri. vide in d. l. decem. nu. 22. eod.

Quomodo fiat excuſſio. vide ſupra in verbo excuſſio.

Quid importent illa verba quanto minus, &c. vide ibid. nu. 20. eod.

promittentes ſe reddituros, ꝙ ab alijs haberi nō poteſt, onus fideiuſſorū ſuſcipiunt, & ſic videtur, ꝙ eis competant priuilegia, quæ competunt pro fideiuſſorib. in d. l. decem. ff. de verb. oblig. nu. 5. 164

promittēs facere conſentire filiū ſuum, vel ꝙ minor ratificabit contractū cum erit perfectę ætatis ſub pœna, an cadat in pœnam ſi nolit ratificare propter læſionem. in l. ſi pacto. C. de pact. nu. fin. 76

promiſſio facta p fideiuſſ. per ſtipu. ſuper geſtis à tutore in tutela, extēditur ad geſta extra tutelam ratione connexitatis rutele. in l. ſed ſi plures. §. filio ff. de vulga. & pup. nu. 6. 118

promittens mihi pro tali, perinde eſt ac ſi diceret nomine talis. in l. huiuſmodi. ff. de leg. 1. num. 20. 145

promiſſio ſatiſdandi pro alio continet intereſſe. in l. ſi quis ab alio. ff. de re iudic. num. 1. 155

ꝓmiſſio pris facta ꝙ filio emācipato valet. in l. vtrū. ff. de ver. ob. n j. 152

promittēs ſe ſoluturū noīe Titij, vel ſoluere ꝓ alio nō vī fideiuſſor, ſed ſolū tenet illo exiſtēte nō ſoluēdo, ſecus ſi promittat noīe illorū dare. in l. ſi ita ſtipula. fuero. §. poſſum. ff. de verb. oblig. num. 1. 148

promittēs ſoluere qcquid aliū debere conſtitiſſet, non tenet, niſi contulerit illo debitore viuente. in l. q Romæ. § Auge. de verb. obl. n. 1. 183

An tūc ſufficiat ſemiplena ꝓbatio cū iuro. vide in d. §. Aug. poſt. n. 2. eo.

An talis ꝓmiſſio cōprehendat omne aliud debitū poſt promiſſionē contractus, ſi liquidet in vita debitoris. vide in d. §. Auger. nu. 6. eod.

Si non liquidetur debitum in vita creditor habet tunc regreſſum contra hæredem debitoris. vide ibid. eod. nu. eo. eod.

promittēs ſoluere qcquid talis iudex iudicabit, & ille iudex moriat, aut mutetur antequam liquidet debitum, & ſic antequā iudicet, & alius loco ſubrogatus iudicet, non tenetur iudicatū ſolui. vide in d. §. Augerius. num. 7. eod.

promittēs ſe curaturū dari mihi decē ab altero, nō pōt cogi, vt ipſe det, ſed pōt agi cōtra eū, vt curet, ꝙ dent, & ſi non curat ſuccedit obligatio ad intereſſe. in l. illa ſtipulatio. §. eū q dece. de verb. obli. n. 3. 111

promittens curare, ꝙ Titius habeat, non tenet præciſè dare, qa dando reū locupletē liberatur, ſecus ſi promittat facere, ꝙ Titius habeat decē, qa tunc tenetur præciſè dare. in d. §. eum qui decem. num 4. eod.

promiſſio de ſtando ſententiæ arbitri eſt meri facti. vide in l. ſtipulationum. la 2. §. vlt eo. tit. num. 4. 38

promiſſio facti alieni, quando eſt facta cum debita ſtipulatione valet, an autem excuſetur à pœna per adhibitionem curæ, & diligentiæ. in l. ſtipulatio iſta habere licere. nume. 10. & 11. ff. de verb. oblig. 69

promiſſio facti alieni, quæ regulariter non tenet, vt in d. l. ſtipulatio iſta habere licere. nu. 3. fallit in ſtipulationibus prætorijs, in contractib. in quib venit euictionis obligatio. item in promiſſionibus iuratis, in cauſis matrimonialibus, & pluribus alijs. de quibus. in d. l. ſtipulatio iſta habere licere. num. 4. & ſeq. eod.

promiſſio facti alieni in ſtipulationibus prætorijs, an poſſit vllo modo interpretari, vt valeat. in l. quoties. ff de verb. oblig n. 1. per totum. 128

De promiſſionibus generalibus.

Promiſſio facta per verba generalia, puta reſpondendo ſtipulatori, qcquid tu volueris, quicquid tu petieris, vel huiuſmodi, an teneat. vide in l. ita ſtipulatus. num. 4. & 5. ff. de verb. oblig. 160

promiſſio imperſonaliter facta dolum malum abeſſe, vel habere licere, an valeat. in l. inter ſtipulantem. num. 1. ff. de verbo. oblig. 129

Quid de iure canonico. vide ibid. eod. num. eod.

promiſſio facta de rebus conſiſtentibus pondere, numero, vel menſura, nunquid

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

nunquid valeat ſi fiat generaliter ſine expreſſione numeri ponderis, vel menſuræ. in d. l. ita ſtipulatus. num. 14. 161

Promittens rem in genere videtur promittere de his, quæ ſunt in patrimonio. in l. ſi domus. de leg. j. num. 4. 119

promittens certam quantitatem frumenti, vel vini in genere, intelligit promittere de eo, ꝙ naſcetur ex prædij pr̃imonij ſui. ibi. eo. n. eo.

promittens fundū non expreſſo de quo, an valeat ꝓmiſſio. ibi. eo. nu. eo.

De promiſſionib. ob turpē cauſam, vel cōtra bonos mores factis.

Promiſſio facta ob turpem cauſam de prēterito, vel de futuro, an ſit ipſo iure nulla. in l. ſi plagij. ff. de verb. oblig. nu. 1. 7. & 9. 193

Quid ſi promiſſor erat aliàs donaturus. in d. l. ſi plagij nu. 7. eod.

promiſſio facta alicui ne delinquat, valet. d. l. ſi plagij. nu. 9. eod.

An tunc ei cui promittitur obſtet exceptio, vel ibid. eod. nu. eod.

Quid in promiſſione conſeruationis indemnitatis facta ex turpi cauſa ſi maleficium commiſerit. in d. l. ſi plagij. eod. num. eod. eod.

promiſſio facta alicui, quod aliquis amicus promiſſoris abſtinebit à delicto valet, & quid ſi ſit amicus, vel coniunctus ſtipulatoris. in d. l. ſi plagij numero eod. eod.

promiſſio facta contra bonos mores non poteſt per adiectionem pœnę in nulla ſui parte valere. in l. ſtipulatio hoc modo. ff. de verborum obligat. numero 4. 107

promiſſio inſtituendi hæredem cum pœna non valet. in d. l. ſtipulatio hoc modo concepta. num. 2. eod.

promiſſio continens turpitudinem ex parte promittentis, an ſit ipſo iure nulla. in l. generaliter. ff. de verb. oblig. num. 7. 57

promiſſio quamuis facta ex turpi cauſa producit obligatio. & actionem. in l. ſi ob turpem num 9. ff de condi. ob turp. cau. 168

promittens, & ſoluens ex cauſa vſuraria poteſt repetere ſolutum. in rubric. ff. de condi. ob turpem cau. nu. 1. 166

De promiſſionibus habere licere, rem ratam habe. & dolum malum abeſſe, & controuer. non mouere.

Promiſſio habere licere, & controuerſiā non mouere ęquiparātur. in l. ſtipulatio iſta habere licere. §. ſi quis fortè. ff. de verb. oblig. nu. 2. 70

promiſſio facta ſtipulanti hr̃e licere ſi fiat à ſeruo, vel filiofa. ꝙ intelligatur ſolum factū promitti, & quomodo tunc rumpi ꝓmiſſio intelligatur. in d. l. ſtipulatio iſta habere licere. §. hi qui. nu. 11. & 12. 72

promittens non mouere controuerſiam de domo, vel de fundo, intelligitur etiam promittere non mouere controuerſiā de vſufru. vel alio iuri, vſu. d. l. ſtipulatio iſta hr̃e licere. §. ſi quis fortè. num. 3. 70

promittens ſtipulanti habere licere rem alienam, intelligitur promittere, ꝙ in ea poſſet in futurum acquirere. d. §. ſi quis fortè. nu. 4. eod.

promittens ſtipulanti rem ſuam apud alium exiſtentem habere licere, nec ſibi controuerſiam mouere, per id non intelligitur dominium transferre. in d §. ſi quis fortè. num 7. eo.

promittens ſtipulanti rem habere licere ſimpliciter, vel ex cauſa donationis, an videatur eam promittere liberam à ſeruitutibus realibus. in d. §. ſi quis fortè. nu 9. 71

Si frater maior fecit pacē de morte patris occiſi cū occiſorib. & promiſit ſub certa pęna ſe facturū, & curaturū, ꝙ fratres ſui minores dū erunt ætatis legitimę ratificabunt iſtam pacem, & euenit, ꝙ vnus fratrum ſuorum peruenit ad legitimam ætatem 25. an. & noluit ratificare pacem, an tunc frater maior, qui promiſit, incidat in totam pœnam, an vero debeat expectari legitima ætas aliorum. in l. ſtipulationum. §. Cato. ff. de verb. oblig. nu. 56. 34

promittens dolum malum abeſſe, nunquid intelligatur promittere ad futurum etiam dolum extraneorum. in l. inter ſtipulantem. de verb. obliga. num. 3. & 5. 129

Quid ſi promittat ſe facturum, & curaturum dolum abeſſe. ibid.

promittens non mouere controuerſiam, quando dolus non interuenit, intelligitur facere pactum de non petendo, nec in iudicio nec extra de iure, nec de facto. in l. cum poſteaquam. C. de pact. num. 2. & an talis promiſſio committitur per oppoſitionem exceptio. 76

promittens ratum ſimpliciter ſiue ſit dominus, ſiue procu. ſi contra faciat in parte, tenebitur in parte. in l. 4 §. Cato. ff. de verb. obl. n. 36. 31

promittens contractum factum per minorem ratificari per eum, quādo &c. vide ſupra in rubr. de promi pro alijs, &c.

De promiſſionib. dandi, tradēdi, ſeu ſoluendi quantitatē, vel ſpeciē.

promittere, ſoluere, & promittere dare, paria ſunt, qñ debet transferri dñium. in l. liber homo. § decem mihi. ff. de verb. oblig nu. 3. 170

promittens ſimpliciter prædium, intelligitur promittere liberum. in l. ſi pro fundo. C. de tranſact. nu. 6. 114

promittens centum cum debeat quinquaginta, an & quando ſoluendo illa quinquaginta debita poſſit conſequi liberatio. in l. ſi non tranſactionis. C. de iur. & fact. ignor. num. j. 41

promittere, ſoluere & promittere reſpondere, an ſit idem. in l. penul. C. de pact. nu. 12. 89

promiſſio de ſoluendo in quocunque loco, in quo placuerit creditori, vel quocunque loco fuerit inuentus, & quod poſſit vbicunque conueniri, an valeat, & qualiter intelligatur. in l. ſi conuenerit. ff. de iuriſd. omn. iudic. nu. 38. 41. & 42. 92

promiſſio de ſoluendo Mediolani Bononiæ, & vbicunque qualiter debeat concipi. nu. 48. 93

promittens tradere rem in ſpecie licet non teneatur transferre dominium, nec de euictione, ſi tamen promiſerit rem in genere non obſt. verbo tradere tenetur dominium transferre, & tenetur de euictione. in l. ſi à ſubſti. tuto. §. hæres. ff de leg. 1. nu. 5. fol. 86. & nu. 17. eod. tit. 87. & in l. ſi domus. §. de euictione. eod. tit. nu. 26. 122

promittens rem dare tenetur dominium transferre. in d. §. hæres. nu. 7. cum ſeq, & quid ſi ſimpliciter promiſit. nu. 11. eod.

Item & tenetur precisè ad dandum, nec liberatur præſtando fideiuſſo. in l. ſi hæres ff. de leg. 1. nu. 1. 126

promittens ſeparatim proprietatem, & poſteà vſumfructum: tradendo vſumfructum liberatur à promiſſione ipſius vſusfructus, & licèt poſteà ad eundem reuertatur vſusfructus non reincidit amplius in eandem obligationem, ſed tenetur tantum ad nudam proprietatē l. ſi ita ſtipulatus fuero ſi Titius. §. Titius. ff. de ver. obl. n j. & 2. 195

Quid ſi promittat fundum pleno iure, an ſoluendo ſolum vſumfructum liberetur in aliquo. vide in d §. Titius. nu. 2. eod.

An tunc petetur totum, & ſic proprietas cū vſufructu, & fundus pleno iure, an ſolùm proprietas, quæ reſtat. in d §. Titius. num. 3. eod.

Si aliquis promittat vni dare, & alteri tertio promittat pęnā, an admittatur purgatio moræ. l. qui Romę. § Fl uius. de verb. obl. nu 9. 178

promiſſor ſpeciei ſoluens eam adiecto ſine cautione euictionis, pōt cōueniri ad ipſam rem, vt cautionem præſtet, quando ſolutum poteſt ab adiecto repeti, aliàs ſecus, vt quando eſt adiectus animo donandi. l. Iulianus. § qui fundum. ff. de verb. oblig. nu. 1. 206

promiſſio quantitatis duplicatæ per duplicem actum promittendi, intelligitur de diuerſis quantitatibus niſi adijceretur dictio eadem. in l. ſtipulatio iſta habere licere. § eum qui. ff. de verb. oblig. nu. 2. 77

promiſſio dandi decem ſi fuerit facta ſtipulatori quoad viuat, an intelligatur de decem ſemel præſtandis, an de decem ſingulis annis præſtandis. l. eum qui ita ſtipulatur. el 1. ff. de verb. oblig. num. 11. 100

promiſſio eiuſdem rei bis facta, ex prima tantum promiſſione tenet, & non ex ſecunda vide cum ſeptem limitationibus. in l. qui bis idem. num. 1. 2. 3. 4. 7. & 8. de verb. oblig. 49

promiſſio fundi ſi fiat ſtipulanti ſimpliciter, intelligit in dubio dari, & tradi. l. ſi fundum. nu. 2. ff. de verb. oblig. 159

De promiſſione retrouendendi, & non alienandi.

Promiſſio de retrouendendo pro eo. pretio ſi fuerit facta venditori intra certum tempus, puta intra decem annos, quæritur, an elapſo termino decem annorum poſſit ad retrouendendum vrgeri. in l. eum qui. §. qui ita ſtipulatur. el 1. de verb. oblig nu. 9. fol. 100. & vide aliquid an poſſit talis mora purgari. in l. ſi ita quis promiſerit. §. Scia cauit. nu. 1. & quaſi per totum. ff. de verb. oblig. 218

promittens rē ſibi donatam ad certas pſonas non peruenire perſonam prohibitā inſtituendo hr̃dem, facit obligationē ad intereſſe cōmitti. d. l. ſi ita quis promiſerit. §. ea lege. nu. 6. & quaſi per totum. 221

promittens non alienare certam rem, & ita iurauit ſi alienat, valet alienatio, & transfertur dominium licet alienans ſit periurus, & teneatur ad intereſſe. d. § ea lege. nu. 23. 222

An & quando in tali prohibitione, intelligatur prohibita translatio dominij. in d. § ea lege. num. 19. eod.

promittens non alienare ſub pœna, ſi alienet incidit in pœnam, & valet alienatio. in l. ſeruo legato. § ſi ſeruum. ff. de leg. 1. nume. 6. declaratum, vt latius per eum. ibid. 118

promiſſio ſola de non alienando, an præiudicet iuri fideicom. alie. non ſequuta. in l. qui Romæ. §. duo fratres ff. de verb. oblig. nu. 74. 193

De promiſſionibus faciendi, & non faciendi.

Promiſſio per ſtipulationem faciendi inſulam per ſe poteſt per alium explicari, niſi fuerit electa induſtria perſonæ. l. ſtipulatio iſta habere licere. §. ſi ſtipuler. de verb. oblig. nu. 4. 74

promittens ædificare domum in fundo meo ſi poſt moram à promiſſore cōmiſſam fundus fuerit à me alienatus, an poſſit amplius mora purgari à ꝓmiſſore. in l. ſi inſulā. n. 2. & 12. ff. de verb. obl. 135. & 136

promittens ſcribere librum tenetur ſuo calamo, & atramento ſcribere. Item tenetur ſcribere de die, & non de nocte. l. ſtipulationes. ff. de verbor. oblig. nu. 2. 96

promiſſor operis hūis cauſam ſucceſſiuā, & difficilem, quemadmodū incidat in obligationē intereſſ. l in ſtipulationib. nu. 3. eo. tit. eo.

promittens reaptare molendinum ſimpliciter debet intelligi de vna vice tantum. in l. diuortio. §. quod in anno. ff. ſol. matr. nu. 22. 24

promittens facere caſtrum, vel domum intra triginta dies ſub pœna, ſi ex breuitate temporis ſit impoſſibile illud facare non incidit in pęnam. in l. ſi mihi, & tibi. §. ſi quis ſeruo. ff. de leg 1. nu. 12. 39

promittens non facere videtur etiam promittere, quòd hæres ſuus nō faciet. in l. ſtipula. iſta habere licere. ff. de verb. obl nu. 9 69

promiſſio ſub pœna de non ædificando, vide in rubrica de promiſſionibus pœnalibus.

promittens quem ſecurum facere, an teneatur dare fideiuſſorem, vel pignora. in l. 1. ff. qui ſatiſda. cog. nu. 7. cum plur. ſeq. fol. 125. & in l. ſancimus. C. de verb. ſign. nu. 6. 192

promiſſor facti condemnatus ad intereſſe, an poterit in cauſa appel. factum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ctum præſtare, & liberari. in l.ita demum. C.de procur.nu.6. 128
Promittens nauigare de tali loco ad talem locum intra talem terminum,an intelligatur, quod incipiet nauigare, an vero, ꝙ iter perficiet.in l.qui Romæ. §.Callimachus.nu.2.ff.de verb.oblig. 176

De promiſſionibus quemadmodum tranſeant in hæredes.

Promiſſio facti negatiui, an ſit perſonalis, ita quòd non veniat perſona hæredis, niſi de hærede fuerit expreſsè dictum. in l. ſic ſtipulatus. de verb.oblig.num.7. 212
promittens ire ad certũ locũ, an cenſeatur promittere factum cohærens perſonæ,ita ꝙ non tranſeat ad eius hæredes.in l.ſi ſic ſtipu.n.18. 213
Quid in eo, qui promiſit ſcribere librum manu ſua propria.in d.l.ſi ſic ſtipulatus.num.19. eod.
Quid in eo, qui promiſit ædificare domum manibus ſuis proprijs. ibid.
An talis promiſſio reſpectu intereſſe tranſeat contra hæredes promiſſoris.ibidem.
promittens ſoluere omne id ꝙ declaratum fuerit eum eſſe debitorẽ, intelligitur dũmodo declaratio fiat eo viuo, nec cõtra hr̃des eius operabitur ꝓmiſſio.in l.petens. C.de pact.nu.11.fol.86. & vide quæ hñr per eundem.in l.qui Romæ. §.Augerius. de verbo. oblig. 193
promiſſio facta de ſuo dato,& facto tantum comprehendit hæredem.in l.ſtipulationum.§.item ſi in facto.ff.de verb.oblig.nu.2. 25
promiſſor, & eius hæredes ſi occiderunt ſpeciem promiſſam ſine iuſta cauſa, ſiue ſcienter, ſiue ignoranter tenentur,quia fingitur ſpecies viuere.in l.ſi ſeruum Stichum. ff.de verbor oblig. num.3. 141
promittens ad certum locum venire cum promittat factum cohærens perſonæ ſuę non poterit per eius hæredem adimpleri. in l. centeſimis.nu.5.ff.de verb.oblig. 88
promiſſor inferendo obligationi pſonam vnius hr̃dis futuri ſimpliciter non obligat ſolum nominatũ,ſed obligatio paſſiuè tranſit ad quẽlibet hr̃dem.in l.eum q §.te & Titium.nu.2.& 5.ff.de verb. oblig. 97
promiſſio de non faciẽdo,intelligitur nec per ſe, nec ꝑ hr̃des, abſq; eo, ꝙ exprimatur. in l.ſtipulatio iſta habere licere.ff.de verb.obli.n.9.69
promiſſio facti alieni expreſſa, & directa in aliũ tertiũ non tenet, ſed ſi fiat promiſſio imperſonaliter dolũ malum ab eſſe, vel habere licere, vel nec ꝑ ſe,vel hr̃dem fieri, tunc promittens intelligitur promittere ſe curaturum, ne per eos fiat quos põt prohibere, & valebit, promiſſio.in l.inter ſtipulãtem.ff.de verb.ob.ig.nu.1.& 3. 129
¶Pronepos. Pronepotes non continentur proprie appellatione nepotum. de vulg. & pupil. ſubſti.l.moribus.num 6. fol. 103.& in l.Gallus.ff.de lib.& poſth.in §.idem credendum. nu.1. 206
pronõmẽ meũ, an riſtringat diſpoſitionẽ.in l.gregẽ.ff.de leg.j. nu.3. 50
pronoĩa iſta meũ,tuũ,intelligũtur ẽt de dñio vtili,ꝙ præſcriptione acqſitum eſt.ff.de cond.inde.indebiti ſoluti.§.ſed & ſi nummi.n.6. 174
¶Pronunciatio. Pronunciandum eſt ſemper pro regula niſi de fallentia conſtet.in l.cætera.ff.de leg.1. num.4. 78
pronunciare cognoſcere, an quis ſit mittendus in poſſeſ. benè poteſt delegari, ſed non ipſum mitteri actualiter. l.cognitio. §. vt poſſeſſio bonorum.num.1.de offic.eius cui manda. eſt iuriſd. 60
pronunciare ſine tertio non poſſunt duo arbitri.ff.de re iudica. l.duo ex tribus.nume.2. 181
pronunciatio iudicis, an requiratur ſuper notorio. l.ſtipulatio.§.habet autem.num.10.de nou.oper.nunc. 48
pronuncians diffinitiuè in cauſa ſiue condemnãdo ſiue abſoluẽdo, imponit finẽ controuerſiæ, & liti.ff.de re iudic.l.inter pares.nu.11. 182
¶Prope finem dicitur illud eſſe, qñ non ſupereſt, niſi tempus ſemeſtre, & pupillus dicitur proprie pubes ab anno decimo cum dimidio. C. de iudic.l.properandum. §.& ſi quidem.nu.2.
¶Propinquus. Propinquorum appella.qui veniant. in l.ſuggeſtioni.C. de verbo.ſigni.num.22. 194
Reliqua ſupra in verbo coniunctus.
¶Propinquum. Propinqua potentia actui, habetur pro actu.in l.cætera.§. ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.nu.19. 82
¶Proportio finiti ad infinitũ nulla eſt.in l.cũ filioſa.ff.de leg j.n.48. 32
propoſitum hominis eſt mutabile, & variabile.in l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.ff.de leg.1.num.32. 27
propoſitum in propoſito idem operatur, quòd oppoſitum in oppoſito. de vulg.& pupil.ſubſti.l. & ſi contratabulas.nu.3. 141
A propoſitis gratia dubitationis in textu non eſt aliquo caſu licitum arguere.de leg.1.l.ſerui electione.§.Labeo.num.26. 19
propoſitum in mente retentum eſt tanquam poſthumus exiſtens in vtero, qui ſi non producatur in lucem nihil operatur. ff. de condit. cau.dat.l.1.nu.9. 151
¶Proprietas. an ſit reperire quaſi proprietatem. in l.traditionibus.C. de pact.nume.12. 33
proprietas an veniat conceſſione prædij ad vſum facta. in proœmio feudo. numero 103. 241
proprietas an ſit idem,quod dominium. ff.de acq.poſſeſ.l.naturaliter.§. nihil commune.nu.8. 99
proprietatis appellatione,intelligitur, de directa.ff.de acqui.poſſe. l.naturaliter.§.nihil commune.nn.15.fol.eod.capitur enim pro verò, & directo dominio, vt in l.traditionibus.C.de pact.nu.10. 82
Proprietas verborum attenditur in contractibus neque receditur à verbis per præſumptiones. de leg.3.l.re coniuncti.num.151. 187
proprietas plena dicitur, quando quis habet proprietatem,& vſumfructum, & ius alienandi tanquam rem propriam. de leg.1.l.huiuſmodi.§.ædes.num.6. 144
proprietas quędam plena, & quædam nuda. ff.de acq.poſſ.l.naturaliter. §.nihil cõmune.nu.19.fol.99.& in l.traditionib C.de pact.n.11. 83
proprietas cum poſſeſſione nihil commune. in d.§.nihil commune. nu. 20.fol.99.ſed an aliquid habeat commune. num.31. 100
proprietas verborum poteſt mutari, vt euitetur iurium contrarietas. l. 1.de leg.1.nu.48.& 49. 5
proprietas eſt res proprie tua, & niſi res ſit tua non eſt proprietas.ff.de iureiur. l.ſi is qui temporali. §.item ſi iurauero.nu.27. 82
proprietas iuriſdictionis ex generali mandato iuriſdictionis non tranſit in delegatum, ſed tantum vſus, ſeu exercitium. l.quæcunque. in §.qui mandatam. nu.4. ff.de offic. eius cui manda.eſt iuriſd. 59
proprietas, & vſusfructus, an verè ſint partes fundi. ff.de verb.oblig.l. eum qui ita.§.proprietatem.nu.5. 102
proprietas dicitur eſſe apud eum, qui habet dominium directum; non apud eum, qui habet vtile. de leg.1.l.ſi domus. §.ſi fundus.nu.8.124
Reliqua vide ſupra in verbo dominium. & in verbo legatum.in rubr.de proprietate legata.
¶Propter hæc dictio dnotat cauſam remotam, & immediatam. in l. non dubium. C.de leg. num.24. 36
¶Prorogatio termini dicitur facta cum omnibus ſuis qualitatibus, etiã quo ad bannum, & pœnam. ff.de nou.oper. nunc. l.1. §.& poſt operis.num.6.fol.10.& in l.1. C.de iud.nu.19. 142
prorogatio termini facta debitori principali, non liberat fideiuſſorem. in d.§ & poſt operis.nu.6. 10
prorogatio termini impedit pœnam committi, commiſſum tamen non tollit, nec extinguit rationem vtriuſque dicti reddit. ff.de verbo.oblig.l.cùm ſtipulatus ſim. nu.1.& 4. 157
prorogatio impeditur per metum. ff.de iuriſd.omn. iudic. l.ſi per errorem.nume.13. 90
prorogatio diei, vel termini cenſetur leuis pręiudicij.l.nec quicquam. num.24.de offic.proconſ. & leg. 46
prorogatio termini facta circa ſortem principalem, intelligitur facta cum omnibus qualitatibus ſuis.ff.ſi certum petatur.l.lecta.nu.8. 58
prorogatio termini facta eo tempore quo certum erat intra terminum expediri non poſſe, id quod per iuramentum fuit promiſſum, excuſat à periurio, quia periurium eſt pœna legalis,quæ poteſt à parte remitti. ff.de verb.oblig.l.cum ſtipulatus ſim. num.10. 158
prorogatio actus inutilis nulla eſt. de legat.1.l.legata.num.13. 49
prorogatio termini non eſt nouatio. rationem aſſignat. ff.de oper.nun. l.1.§.& poſt operis. nu.7. 10
prorogatio termini, intelligitur facta etiam cum repetitione iuramenti, quòd erat in primo termino, quod ſi non ſoluat in termino incidit in periurium, &c. ibid.nu.8. eod.
prorogatio eius,quod durat facilius permittitur, quam noua cõceſſio. C.de iud.l.properandum.nu.20. 149
prorogatio dicitur iuriſdictionis extenſio ad alias res, vel cauſas, vel perſonas, quæ non ſunt ſub iuriſdictione ordinaria. l.ſi per errorem. nu.1. de iuriſd.omn.iud. 89
prorogatio ſex modis fit.l.ſi per errorem.nu.2.ff.de iuriſd.om.iud. eod.
Reliqua de prorogatione iuriſd. in verbo iuriſdictio.
¶Proxeneta an dicatur teſtis idoneus.in l.quoties.de iud.nu.fin. 143
proxeneta familiaris domino, qui ſtabulum intrauit, & equum vendidit ſine eius licentia, an committat furtum. in l.1. C. de furtis. numero 6. 5
proxenetæ ſi decem dederim, vt faceret mihi vendere equum gradarium, & ita opera ſua venditus eſt mihi, quòd ſi eum redhibui tanquam vitioſum poſſum repetere decem, quæ proxenetę dedi. ff. de condi.cauſ.dat.l.1.nu.7. 151
¶Proteſtatio quid ſit. in l.non ſolum. §.morte.ff.de nou.oper.nunciation.nume.12. 29
proteſtatio concepta in futurum, an impediat matrimonium. in l.pacta nouiſſima. C.de pact.nu.15. 78
proteſtatio non refero, quod ponatur in principio, vel in fine actus dummodo apponatur antequam actus ſit abſolutus.in l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.de leg.1.nu.8.& 11. 43
proteſtatio in vltimis voluntatibus penden.condi.an releuet, & quid in contractib.in l.quæ de leg.ff.de leg.1.nu.19. 83
proteſtatio, an & qñ ſit neceſsaria ad conſeruandum ius alicuius. in l. properandum.§.ſinautem vtraque. C.de iud.nu.3.cum plur.ſeq. 154
proteſtatio volũtaria pẽdens à voluntate duorũ, non valet niſi parti innoteſcat.in l.qui in aliena.§.Celſus.ff.de acq.hęr.nu.7.cum ſeq. 65
plura de proteſtatione vide.in d.§.Celſus.per totum.
A proteſtatio an dicatur filius recedere ſi fecit actum contrariũ repudiationi, ſeu abſtenſioni.in l.pro hærede.§.Papinia.ff.de acquir.hær. nu. 1. & quid quando actus ille fuit celebratus de per ſe, puta habitando domum, vel cum alio contrahendo.nu.2. 85

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Proteſta, cui fieri debet. ff. de nou. oper. nuncia. l. non ſolum. §. morte eius. nume. 44. 34

proteſt. in dependentibus à voluntate proteſtantis operantur ad declarandum eius animum, & dicitur proteſtatio declaratoria. de acquir. hæred. l. pro hærede. num. 5. 83

proteſtans in præſentia teſtium, & non agnoſcit hæreditatem, non per hoc videtur eam repudiare. ff. de acq. hær. l. ei qui ſe. nu. 6. 72

proteſtatio, quæ reſpicit futurum illa bene derogat actui ſequenti. de acq. hæred. l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 2. 85

proteſtatio doli nihil nocet, niſi dolus aliter probetur. l. ſi maior tranſegiſti. nu. 1. C. de tranſact. 108

proteſtari ſi aliquis poterat ſe per metum aliquid facere, & non proteſtatus eſt, præſumitur neceſſariò volens feciſſe. de acquir. hære. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 26. & ſeq. 66

proteſtatio quando ſit ad limitandum obligationem futuram, refert an obligatio ſit contrahenda verbis, vel conſenſu, an verò ſit contrahenda re. ff. de nou. oper. nunc. l. non ſolum. §. morte. nu. 20. 31

De hac materia proteſtationum vide latiſſimè per totum. §. morte eius. d. l. non ſolum. ff. de nou. oper. nunc. fol. 28. & ſeq.

proteſtatio in omni actu requirit cauſæ expreſſionem etiam ſit non petatur à parte, ſecus eſt in nunc. nou. oper. ff. de nou. oper. nunc. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi prætori. nu. 15. 27

proteſtatio facta coram iudice, & teſtib. & quis non audet reuerti metu ad poſſeſſionem ſuam, an per hanc proteſtationem non dicatur expulſus. ff. de acq. poſſeſ. l. clam poſſideri. §. qui ad nundinas. nu. 31. 90

proteſtatio verbalis non tollitur per alium actum verbalem, ſed per actum facti. l. pacta nouiſſima. num. 12. C. de pactis. 77

proteſtatio alicuius quòd non vult teneri de periculo, an valeat. ibid. verſ. ſed contra glo.

proteſtatio contraria actui, qui geritur nihil releuat. ff. de acquir. hæred. l. ſi quis extraneus. nu. 6. 86

¶ Protinus, hæc dictio ſignificat idem quod ſtatim, & incontinenti, & recipit extenſionem etiam per impropriationem. in l. 2. §. in admittenda. ff. de acquir. poſſeſ. nu. 4. & 10. 82. & ſeq.

protinus, hæc dictio idem ſignificat, quod ipſo iure. ff. de verbo. oblig. l. in illa ſtipulatione. nu. 7. 42

protinus dictio, an tollat tempus quadrimeſtre indultum iudicatis. ff. de re iud. l. debitoribus. nu. 12. 175

¶ Prothocollum, & inſtrumentum ab eodem ſumptum, ſi differant, eſt recurrendum ad prothocollum cui potius ſtandum eſt. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 164. 123

¶ Prouerbia an poſſint allegari ad deciſionem cauſarum. ff. de rebus credit. l. 1. num. 36. 4

¶ Prouincia. Prouincialis quilibet præſumitur ſcire illud, quod publicè factum eſt in parte prouinciæ, quando ſumus in factis concernentibus totam prouinciam. de acq. hæred. l is poteſt. nu. 74. 82

prouinciales non ſunt domini directi propter tributa, quę præſtant, habent tamen vtile dominium, propter quod poſſunt imponere prædijs ſuis ſeruitutem. ff. de nou. oper. nunc. l. in prouinciali. nu. 3. 13

prouincia vna poteſt in duas diuidi de conſenſu ſuperioris. l. ſi eadem. num. 1. de off. aſſeſ. 62

prouinciæ, & ciuitates poſſuut ſimul vniri. nu. 2. eod.

¶ Prouiſio hominis facit ceſſare prouiſionem. l. & an & quando. in Authen. ingreſſi. C. de ſacroſ. Eccl. num. 41. fol. 22. & in l. item quia. ff. de pact. num. 4. fol. 176. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 155. fol. 187. & in l. ſi ſe non obtulit. §. ſi ex cõuentione. ff. de re iudi. nu. 7. fol. 145. & in l. ſi extraneus. ff. de condi. cauſ. dat. nu. 4. 158

prouiſio facta in vnum caſum, extenditur ad alium in quo ſit eadem ratio, de liber. & poſthum. l. commodiſſimè. num. 5. 177

prouiſio facta in caſibus ſeparatis ex æquitate porrigitur ad eoſdem ſimul concurrentes. de lib. & poſthum. l. ſi ita ſcriptum. num. 1. 182

prouiſio ſpecialis ſic arctatur ad caſum expreſſum, quod non pertinet ad omiſſum. ff. de lib. & poſthum. l. commodiſſimè. num. 2. 177

prouiſio teſtatoris facta in vnum caſum porrigitur ad alium. de liber. & poſthum. in l. Titius. nu. 1. §. Lucius. 194

prouiſio legis loquens de hærede habet locum in fideicom. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. §. de illo. nu. 1. 200

prouiſio in vnum caſum, quãdo fit per modum contradictionis, an extendatur ad alium. ibid. nu. 22. & latius. num. 27. eo.

prouiſio facta per modum diſpoſitionis propter vnum caſum, non extenditur ad alium. de libe. & poſthu. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 18. limita. nu. 14. cum ſeq. 209

prouiſio facta de nepote naſcituro poſt mortem aui, poſſet porrigi ad caſum quando naſcitur in vita. ff. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 17. eod.

prouiſus de beneficio, ſeu de præbenda ſub conditione ſi renuntiat corã Epiſcopo, valet talis renuntiatio. de acq. hær. l. is qui. nu. 20 73

prouiſum quando non eſt de actione ſpeciali recurritur ad actionem in factum. ff. de preſcrip. verb. l. quia actionum. num. 1. 229

prout dictio, quod modis accipitur. l. edita. nu. 36. C. de eden. 65

¶ Proximitas. Proximior, & proximus.

Proximior ſi repudiat bona, vel moriatur, an ſequens videatur granatus fideicom. eo quia tantum primus videatur vocatus ex tacita voluntate teſtato. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Treb. nu. 2. 194

proximus, ſeu de proximo cingendus habetur pro cincto. vide in Auth. ſi qua mulier. vbi etiam ponit alia multa ſimilia. C. de ſacroſanctis Eccleſijs. num. 23. 25

proximus puber. quando quis dicatur. in Auth. ſacra. puberum. C. ſi aduerſ. vend. nume. 15. fol. 135. & 136. & in l. properandum. §. & ſi quidem. C. de iudi. nume. 2. 149

proximus puber. an & quando iurando obligetur, & quid in delictis, & an poſſit teſtari ad pias cauſas. vide in dicta Auth. ſacramenta puberum. num. 15. 18. 19. 21. 22. & 23. 135

proximitas an probetur, probato, & nullus alius ſit proximior. in l. is poteſt. ff. de acquir. hæred. num. 83. cum ſeq. 82

proximior in gradu quotieſcunq; per ſtatutũ excluditur ſequens, & ſic remotior fortius debet excludi. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. n. 13. fol. 199. & C. de ſucceſ. edict. l. ſi mater tua. nu. 6. 45

Proximitas, licet iſte terminus ſit valde gñalis, tñ in iure accipitur, vt plurimũ pro cognatis. C. qui admit. ad bon. poſ. l. ſi bono. nu. 1. 10

proximi, & conſortes qualiter differunt. ibid. nu. 2. eodem

¶ Pubes, vide ſupra proximus, & infra Pupillus. & in ver. minor.

¶ Publicani, qui accipiunt datia à Rege, an dicantur emere, an vero conducere. ff. de acquir. poſſ. l. ſi quis ante. nu. 15. 94

publicani, & ſimiles per ſolum officium non delinquunt. ars enim ipſorũ nõ eſt prohibita de iure, ſicut in vſurarijs. l. 1. n. 12. C. de edẽ. 60

¶ Publicatio teſtiũ non ritè facta nihil operat. in l. licet. de proc. n. 6. 132

publicatio teſtamenti, quid ſit. in l. publicati. C. de teſt. nu. 3. 97

¶ Publicatio bonorum expreſsè in condemnatione capitali per dictio. & non extinguitur extincto reo pendente appel. & quid ſi non exprimatur. in l. hæc verba. ff. de leg. 1. num. 49. 12

publicatio ſeu confiſcatio bonorum non trahitur ad bona futura. in l. ſtipula. §. cum ſtipulamur. ff. de verb. oblig. nu. 6. 125

publicatio ſeu confiſcatio bonorum nõ continet bona prohibita alienari. in l. filiusfa. §. diui de leg. 1. num. 19. in 2. lect. 17

Si filiusfa. miles deponitur pp delictum peculium caſtren. non publicatur, ſed remanet penes patrem. in l. ſeruũ filij. de leg. 1. nu. 7. 83

In publicatione bonorum non venit ius ſubſtitutio. pupil. in l. ex facto. §. Iulia. ff. de vulg. & pupil. num. 7. 151

publicatis rebus alicuius an intelligantur ſerui, & vaſſalli publicati. de leg. 1. l. ſerui electio. §. Labeo. nume. 9. 18

¶ Publiciana competẽs teſtatori, an etiam competat legatario ante traditionem. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 129. 9

publiciana an poſſit acquiri ſine poſſeſ. in l. 1. §. itẽ acquirimus. ff. de acquir. poſ. nume. 30. 61

publiciana vtrum locum habeat, vbi non habet locum vſucap. cond. & ſic an argu. de pub. de præſcri. ſit validum, & in quo differat. in d. §. itẽ acquirimus. nu. 31. fol. eod. in l. rem quæ nobis. eod. tit. nu. 23. 114

publiciana datur etiam ratione eius quod acceſſit per alluuionem poſt poſſeſ. adeptam. in l. 2. de acq. poſ. nu. 4. 71

publiciana competit pro ſeruitutibus habentibus cauſam diſcontinuã in quibus non prohibetur omnino præſcriptio, ſed prolongatur in longiſſimum tempus. ff. de acq. poſſeſ. l. rem quæ nobis. nu. 26. 114

publiciana, quæ competit vigore iuramenti cumpetia non ſolum contra deferentem, ſed etiam contra omnes. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. ſi petitor. nu. 11. 80

publiciana an competat Eccleſ. ante traditionem factam. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 14. & 32. 30. & ſeq.

publiciana nunquam incipit competere, niſi amiſſa poſſeſ. ff. de iureiur. l. ſi is, qui temporali. §. ſi petitor. nu. 20. 81

publiciana vt competat requiritur, quòd poſſeſſio vacua ſit tradita. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 55. fol. 80. & in verbo Actio.

¶ Publicum, & publicè. Publicæ vtilitatis intereſt, vt delicta puniantur. in l. ſeruus. ff. de leg. 1. num. 2. 115

publicæ authoritatis, quæ ſunt, debent per publica documenta demonſtrari. C. in procem. feudo. nu. 2. 233

publica vtilitas præferenda eſt priuatæ. in Auth. res quæ. C. communia. de leg. 1. nu. 29. 219

publica vtilitas eſt cuilibet priuilegio prę ferenda. in l. ſi ex toto. ff. de leg. 1. num. 13. 24

publica ſcientia vbi deprehenditur, tunc priuata ignorantia non patrocinatur. in l. huiuſmodi. §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 18. 148

¶ Puer quidam in ætate nouenij. ingrauidauit nouercam ſuã. de vulga. & pupil. l. moribus. nu. 18. 104

puerum ſupra ſacrum fontem tenens, vel leuans ipſum de fonte pro ipſo reſpondet, & fideiuſſor eſt apud Deum. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. forſitan. nu. 13. & 14. 221

¶ Pugnare. Pugnanti in duello licitũ eſt facere quicquid põt, vt vincat hoſtem ſuũ. ff. de præſcrip. verb. l. ſi rem tibi inſpiciendam. nu. 3. 229

Reliqua ſupra in verbo duellum.

¶ Puncta iuris ſi tranſmittuntur ad conſulendum, & ſimpliciter petitur quid iuris, per iſta verba intelligitur petitum conſilium ſuper quolibet

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

quolibet dubio ex facti narratione reſultante tam ſuper principali quam ſuper incidentib. ff. de leg. 1. l. ſi fundum ſub conditione. §. Stichum. num. 12. 136

¶ Punitio. Vide in verbo Pœna.

¶ Pupillaris ſubſt. vide infra in verbo Subſt. in rub. de pupil. ſubſt.

¶ Pupillus an poterit teſtari, vide in verſi. teſtamentum. in rub. qui teſt. fac. poſſ.

pupillus quando obligetur iurando. in Auth. ſacram. pub. C. ſi aduer. ven ditionem. num. 1. & 6. 135

pupillus non obligatur voto. ibid. num. 20. 136

pupillus poteſt creari miles. C. de teſt. mil. licet. num. 1. 84

pupillus poteſt eſſe tribunus militum. ibid. nu. 2. eod.

pupillus an poſſit creari miles per electionem Principis, vel Regis. C. de teſt. mil. l. licet num. 3. eod.

pupillus ſine auctoritate tutoris contrahendo non obligatur. in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 20. fol. 200. tamen delinquendo bene obligatur. ff. de acq. hęr. l. more. nu. 9. fol. 69. quod intellige, vt in Authen. ſacram. pub. C. ſi aduer. vend. nu. 18. & 19. 136

pupillus quando contrahit, vel quaſi ad vtilitatem alterius illius iuſſu, vel mandato ibi non requiritur auctoritas. ff. de acq. hæred. l. more. num. 50. 70

pupillus cui ſubſt. pupil. facta eſt, poteſt nihilominus cum tutore decreto iudicis alienare bona, nec eueniente conditione poteſt ſubſtitutus talia bona reuoca. ff. qui ſatiſd. cog. l. inter omnes. nu. 5. 137

pupillus non poteſt plus repetere per conditionem ind. quàm aliæ perſonæ maiores. ff. de cond. indeb. l. interdum. num. 1. 183

pupillus licet non poſſit principaliter obligari ſine tutore, tamen in cõſequentiam poteſt. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 212. 44. l. more. ff. de acquir. hæred. num. 22. fol. 69

pupillus non poteſt conſtitui in mora, niſi ſit interpellatus cum auctoritate tutoris. ff. de verb. oblig. l. ſi ex legati cauſa. num. 8. 54

pupillus adeundo hæreditatem iuſſu patris non obligatur in aliquo, ſed obligat patrem cuius iuſſu adit. ff. de acq. hęr. l. more. nu. 52. 70

pupillus non poteſt obligari iuſſu putris in his, quæ continent meram obligationem ſine acquiſitione. ibid. nu. 53. eo.

pupillus quare obligetur cum auctoritate tutoris, ſed non cum auctoritate patris in cuius eſt poteſtate. ibid. nu. eo. & ſeq. 71

pupillorum fauore licet inductum ſit quòd datio tutoris, quæ eſt mixti imperij poſſit delegari, tamen alia quę ſunt mixti imperij fauore pupillorum delegari non poſſunt. l. ius dicentis. de iuriſ. om. iud. n. 6. 67

pupillus verbum inſertum demonſtratiuè non facit ſubſtitutionem pupillarẽ qñ inſeritur cõditionaliter. de vulg. & pupil. l. morib. n. 27. 105

pupillus an poſſit generare filium. ff. de vulg. & pupil. l. in pupil. nu. 11. & 12. 122. in l. moribus. nu. 18. eod. tit. 104

pupillus ſolus ſine auctoritate tutoris non poteſt agnoſcere bonorum poſſ. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. bonorum. la 2. nu. 5. 15

pupillus ſolus non poteſt adire hæreditatem ſine aucto. tutoris. C. de iure delib. l. potuit. num. 1. fol. 159. & quare. in l. more. ff. de acq. hæred. num. 18. & 20. 69

pupilli fauore, quòd inductum eſt, non debet in eius odium retorqueri. ibid. num. 16. eod.

pupillus quando ſine auctoritate tutoris ſolus adimplet conditionem ſub qua fuit inſtitutus à patre in cuius erat poteſtate, incontinenti efficitur hæres. ff. de acq. hær. l. more. nu. 53. eod.

pupillus ſolus ſine tutoris auctoritate iuſiurandum deferre non poteſt. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. pupillus. nu. 1. 88

pupillus quando ex diſpenſatione Papæ efficitur religioſus extinguitur vulgaris ſubſtitutio irreuocabiliter. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. in pupillari. num. 9. 122

pupillus alienando ſeruum ſibi ſubſtitutum pupillariter, non per hoc euertit iudicium teſtatoris, & ſic ſubſtitutionem pupillarẽ. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſeruum. §. ſi pupillus. nu. 1. 159

pupillus poteſt alienare ſeruum ſibi pupillariter ſubſtitutum. ibid. nu. 2.

pupillus infans, vel tutor promittens etiam naturaliter non obligatur. ff. de cond. indeb. l. quod pupillus. num. 1. 199

pupillus pro eo quod promiſit ſine tutoris auctoritate, non poteſt in mora conſtitui. ff. de verb. oblig. l. ſi pupillus num. 2. 201

pupilli facultates, ſi ſint infra 400. aureos hodie datio tutoris competit magiſtratui. l. quęcunq;. nu. 67. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 57

pupillus licet non poſſit alienare rem immobilẽ ſine decreto. an tñ poſſit transferre poſſeſſionem. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi vir vxori nu. 14. 59

pupillus ſi habet aliquem intellectum, an poſſit ſine tutoris auct. acquirere poſſ. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur. nu. 12. 58

pupillus ſine auctoritate tutoris explicat, quæ ſunt facti. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. adipiſcimur. num. 15. eo.

pupillus & adultus qualiter differant reſpectu curatoris ipſius dandi. C. de iure delib. l. potuit. nu. 6. 159

pupillus non poteſt obligari iuſſu patris. ff. de acq. hær. l. more. nu. 52. 70

pupillus qui non eſt doli capax contrahendo, non obligatur etiam naturaliter. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. §. pupillus. nu. 10. 88

pupillus ſolus non poteſt adire hæreditatem, hoc intelligitur quando hæreditas delata pupillo eſſet damnoſa, & etiam lucroſa. C. de iure delib. l. potuit. num. 2. 159

Quid ſi eſſet hæreditas merè lucroſa in qua nullum eſſet penitus debitum. ibid. num. 3. eod.

pupillus ſi ſit minor infante, an habeat vocem in capitulo. C. de teſta. mili. l. licet. num. 9. 84

pupillus ſine tutoris auctoritate, non poteſt hæreditatem adire ſicut nec ſe obligare niſi acquiſitio hæreditatis fiat per legem ſine facto ſuo, vel niſi acquirat ei in cuius poteſtate illius iuſſu adeundo. ff. de acq. hæred. l. more. num. 1. 69

pupillus non poteſt facere gratiam, ſeu remiſſionem iuramenti. ff. de iureiur. l. iuriſiurandi num. 1. 139

pupillus quando eſt grauatus reſtituere hæreditatem tutori ſuo, non poteſt eam illi reſtituere ipſo tut. auct. contra hoc obſtant tres difficultates. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum nu. 10. 201

pupillus non poteſt cognoſcere cauſam ſuæ aditionis, & ideo non poteſt adire, nec poteſt eligere. ff. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 10. 16

pupillus nullum cenſetur peti damnum quando tutor ſecum palam cõtrahit. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1 §. fuit quæſitum. nu. 20. 202

pupillus non poteſt reſtituere hæreditatem tutori eo auctore, ſed adultus curatori ſuo poteſt facere reſtitutionem, &c. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum. nume. 1. licet benè poſſit pupillus eam adire. num. 22. eod.

pupillus licet non poſſit grauari à patre in bonis proprijs pupilli nec eius legitima, tamen legitimi hæredes pupilli, & etiam ſubſtitutus pupillaris poſſunt grauari in legitima, & in bonis proprijs ipſius pupilli. de leg. 1. l. ſi Titio §. ſicut. nu. 30. 163

pupillus quando eſt ſuus neceſſarius hæres, tunc diſpoſitio legalis facit filium ſuum hæredem ipſo iure. ff. de acq. hær. l. more. nu. 48. 70

pupillus habens tutorem, ſi ſine eo contrahat, vel promittat, an obligetur naturaliter. ff. de cond. indeb. l. interdum. nu. 5. fol. 184. & in l. impuberibus. ff. de acq. hær. nu. 7. fol. 71. & in l. huius qui in prouincia. §. quas vero. §. ſi cert. pet. nu. 4. fol. 65

pupillus qui adiuit, vel ſe immiſcuit, cum auctoritate tutoris poteſt abſtinere, vel repudiare mero iure abſque reſtit. in integ. de acq. hære. l. impuberibus. num. 1. 71

pupillus ſicut obligatur ſine tutore naturaliter, ita & fortius filiusfamilias, qui habet intellectum obligatur naturaliter ſine iuſſu patris. ff. de acq. hæred. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 3. 91

pupillus etiam proximus infantiæ, an poſſit adire hæreditatem cum auctoritate tutoris. ff. de acq. hær. l. pupillus ſi fari. nu. 3. 71

pupillus non poteſt magis ſcire quàm furioſus. ibid. nu. 4. eod.

pupillus licet impugnet teſtamentum patris per contratab. tamen durat pupil. ſubſt. de vulg. & pupil. ſubſt. l. & ſi contra tab. num. j. 141

pupillus ſine tutore poteſt obligare naturaliter, & ciuiliter ad finem, vt liberetur per acceptilationem. ff. de pact. l. contra iuris. num. 4. fol. 198. in l. more. de acq. hær. num. 11. 69

pupillus ſi ſoluit debitum narurale tantum hæredi poſt reſtitutam hæreditatem mero iure habet condictionem indebiti ad repetendum. ff. de cond. indeb. l. interdum. nu. 6. 184

pupillo non defertur iuramentum in litem. ff. de in lit. iur. l. videamus. num. 1. 146

pupillus quando adiuit, vel ſe immiſcuit ſine auctoritate tutoris, an obligetur naturaliter. ff. de acq. hær. l. impub. num. 6. 71

pupillus facto inuentario poteſt adire hæreditatem ſine auctoritate tutoris. ff. de acq. hær. l. more. num. 24. 70

pupillus ſi ei deferatur iuramentum à parte poteſt iurare, & ei ſtatur. ff. de iureiur. l. qui iuraſſe. num. 1. 92

pupillus petens, quòd poſſit abſtinere, vel repudiare, petit exceptionem ſibi concedi ne à creditoribus, vel legatarijs conueniatur. ff. de acq. hær. l. impuberibus. nu. 7. 71

pupillus qui habet rem communem cum alio, licet non poſſit dum eſt pupillus prouocare ad diuiſionem, poteſt tamen ſi ſit rixoſus. ff. ſolu. matr. num. 21. fol. 10

pupillus ſi ſit verus debitor alicuius naturaliter, & ciuiliter, tamen ſi ſine tutoris auctoritate ſoluat illi vero creditori, non liberatur. ff. ſi cert. pet. l. non omnis. §. ſi pupillus. num. 1. fol. 39

pupilli vel tutores pro eis habent vocem quando agitur de re familiari, vel pecuniaria in his, quæ pertinent ad plures, vel ad ſingulares, ſed in actibus vniuerſitatum non habent vocem. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen num. 16. 188

pupillus ſoluens debitum naturaliter factum, an poſſit illud repetere abſque reſt. in integ. ff. de acq. hær. l. impub. num. 3. & 9. 71

pupillus licet ſit ſuus, & neceſſarius hæres de iure ciuili tamen propter beneficium abſtinendi quod habet à prætore non videtur, quòd ante immixtionem ſit etiam naturaliter obligatus. ibid. num. 4. eod.

¶ Purgatio moræ nunquam habet locum in Iudæis. ff. ſi quis cautio. l. & ſi poſt tres. num. 4. 152

De purgatione moræ per oblationem. Vide in verbo Oblatio.

purgatio moræ non admittitur ad actionem de nouo acquirendam vbi eſt dies, & pœna, ſed nec ad actionem concernendam. l. ſi ſuper poſſeſſione,

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

fessione.num.4.C.de transact. 100
Purgatio moræ non admittitur in conditionibus. C. de inst. subst. sub cond.fac.l.1.nu.8. 126
purgatio moræ non admittitur post litem contestatam.hęc regula limitatur.ff.de verb.oblig.l.insulam.num.8.& nu.24. 135
purgatio moræ admittitur in stipulatione de iudicato soluendo etiam post litem contestatam.ibid.nu.25. eod.
purgatio moræ admittitur ex parte actoris ad actionem conseruandam intra modicum tempus,si aduersarij non interest.ff.de verb. oblig.l.si ita quis promiserit.§.Seia cauit.nu.1. 218
purgatio moræ non cadit vbi mora non est in l. si pacto quo. C.de pact. num.15. 79
purgatio moræ, vt fieri possit, quæ requirantur. in l. & si post tres. ff.si quis cautio num.2. 152
purgare moram quid sit.ibid.nu.25. 153
purgatio moræ admittitur post litem motam super pœna. l. si pacto.C. de pact.num.8. 79
purgatio moræ est fundata in æquitate.ff.de verb.oblig.l. si ita quis promiserit.§.Seia cauit.nu.19. 219
purgatio moræ, an debeat admitti ex parte actoris. ff. de verb. oblig.l.si ita quis promiserit.§.Seia cauit.num.26.fol.eod. in l. si insulam. eod. titu.num.39. 140
purgatio moræ admittitur quando non est apposita dies, sed tantũ pœna secus si vtrunque esset appositum,& dies & pœna.ff.de verb.oblig. §.flauius.l.qui Romæ.nu.27. 172
purgatio moræ admittitur.vsque ad litem contestatum, hoc verum est, nisi creditoris interfit, vel nisi ius actoris sit factũ deterius. ff.de verb. oblig.l.si insulam.num.10.& 11. 135
purgatio moræ non facta in principali, an possit fieri in causa appellationis.ibid.num.40. 140
purgatio moræ, an operetur duos effectus scilicet purgationis morè, & etiam constituendi creditorem in mora. ff.de verb.oblig.l. si seruum Stichum.§.sequitur.nu.11. 144
purgatio moræ non admittitur quando executio est à lege, vel ab homine,vide in l.serui elect.de leg.1.num. 12. fol.16.& in l.2.C. de iur. emphy.num. 78.fol. 203.& melius.ff.de verb.oblig. l. si insulam.nu. 31.limitatur quando lex facit executione transferendo ipso iure dominium, secus quando solum transfertur actio personalit ad peteudum,vt in d.l.insulam.num.32. 139
purgatio moræ non admittitur,vbi est dies,& pœna.ff.de verb.oblig.l.si insulam.num.15. 136
purgatio moræ impeditur vbi adest iuramentum.l. si conuenerit.nume. 11.de iurisd.omn.iud.fol.91.& in l. si pecuniam.ff. de cond. cau. dat. num.26.fol. 156
purgatio moræ permittitur ex æquitate contra rigorem iuris,& ideo statutum licet loquatur generaliter, recipit tamen limitationem, & restrictionem ab æquitate.ff. de verb. oblig. l. si seruum Stichum.§ sequitur.num.3. 143
¶Purum,& purificatum.Puri,& purificati idem est iudicium. ff.de leg. 1.l.si tibi homo.§ cum seruus nu.11.fol.156.& in l. Marcellus.§.idẽ Pompo.ff.ad Trebell.nu.7. 211
¶Putat verbum prolatum à lege, vel statuto intelligitur etiam sine causa.in l.apertissimi.C.de iud.nu.23. 159

De litera Q.

QVA dictio,est distributiua, quia potest.pluribus conuenire sicut tantum vni,similiter dicitur de dictione quisque. ff.de leg.1.l.qui filiab.§.si quis ita.nu.7. 48
Quadriennium intra quod Ecclesia debet restituti aduersus præscriptionem,non currit ignoranti.Auth. quas actiones. nu.35.C. de sacrosan.Eccles. 34
¶Qualitas adiecta in vno capitulo,an trahatur ad alia. de lib.& posth.l. & si pepercerit.§.filius inter.num.9. 166
Qualitas permissiua, magis an attendatur quàm qualitas prohibitiua, ad idem.ff.de acq.poss.l.1.§.veteres.nu.4.& 6. 65
Qualitas certa quando requiritur in aliquibus personis adhibitis aliquo certo limitato tempore debet pręcise probari,ꝙ illa qualitas tempore limitato interuenerit.C.de test.l.1.nu.2. 95
Qualitas seu dignitas delegati non debet attendi, sed qualitas committentis.l.& si prætor.nu.5.de offi.eius cui mand.est iurisd. 60
Qualitatem non requisitam durare non est necesse,sed sufficit interfuisse in prin.dato,ꝙ non duret.ff.de vulg.& pupil.subst.l.ex facto.num. 12.fol.142.& in l.1.§.veteres.ff.de acq.poss.nu.32. 68
Qualitas quæ vitiat legatum non intelligitur in dubio repetita à substituto.ff de leg.1.l.si quis à filio.num.1. 57
Qualitas composita verbo alterat proprietatem verbi. de lib.& posth.l.si quis posthumos.§.si filium.num.50. 177
Qualitas adiecta verbo intelligitur secundum tempus verbi, cui adijcitur d.l. ex facto.§.si filium num.48.eod.ff.de verb.oblig.l.qui Romæ. §.duo fratres num.45.fol.190. l.cùm stipulamur. eod.titu.nu.5. fol. 195.& in l.si quis mihi bona.§.iussum.ff.de acq.hær.nu.42. 92
Qualitas hæredum personarum eorum actuum,& rerum debet attendi. de acq.hær.l.pro hærede.num.14. 84
Qualitates nullæ sunt non entis.ff.si cert.pet.l.eius qui.§.quod si stipulatus.num.3. 66
Qualitas personæ ad quam verba diriguntur facit, ꝙ recedimus à proprietate vocabuli,& intelligimus in casu non solùm proprio,sed etiã improprijssimo ad Senatusconsul.Trebell.l.1.§.bonorum.n.21. 199
Qualitas priuilegiatiua mutatione personæ differentis mutatur, & perditur priuilegiũ.de leg.1.l.si fundũ sub cõditione.§.si paterf.n.8. 139
Qualitas obligationis nõ debet variari ex persona hæredis, qualiter hoc intelligatur.ibid.num.9. eod.
Qualitas quando est extrinseca, quæ insurgit ex speciali priuilegio personæ talis qualitatis non fit repetitio, quia censetur cohærere personæ,& non extendi sub conditione.§.si paterfam.ibid.nu.12. eod.
Qualitates duæ quando simul concurrunt quarum quælibet per se potest operari suum effectum, tunc vna qualitas non derogat alteri. ff. de leg.1.l.Titiæ textores.num.26. 69
Qualitates dicuntur esse quæ possunt adesse,vel abesse sine subiecti corruptione de leg.1.l.si quis in fundi vocabulo.num.41. 14
Qualitas quæ vitiat, in dubio non intelligitur repetita in actu sequenti. de leg.1.l.si creditori.n.9.fol.55.& in l.talis scriptura.ff.e.tit.n.40. 57
Qualitas adiecta in principali,an intelligatur repetita in accessorio.ff.de verb.oblig.l.si ita quis promiserit.num.3. 218
Qualitas non potest considerari vbi non est subiectum. ff.de verb. obl. l.si ita quis promiserit.nu.5.fol.eod.& in l.1.de leg.1.nu.53. 6
¶Qualis.Qualis,hæc dictio geminata, quid operetur. vide in l. is qui.ff. de acq.hær.nu.37. 73
¶Qualiscunque dictio quid importet de lib.& posth.l. filius à patre.§.si quis eo tempore.num.4. 198
Qualiscunque vel quicunque geminatum, licet alias soleant multum importare tamen restringuntur ad personas habiles,quę aliàs possunt se obligare.ff.qui satisd.cog.l.fideiussor.§.prætor ait.nu.3.4.& 7. 127
¶Quantitas.Quantitas de qua fideiussor de iudicio sisti fideiussit, si erat minor quàm interesse, an fideiussor possit conueniri ad illud plus. ff. qui satisd.cog.l.fideiussor.§.in fideiussorem.num.5. 127
De legato quantitatis. in verbo Legatum in rub. de legatis quantitatis.
Quantitas in genere perire non potest.in l.1.C.de iure emphy.num.83. fol.194.& in l.si paciscenda.C.de pact.num.3.fol.76.& in l. si pluribus.ff.de leg.1.num.16. 60
De quantitatis debitore.vide in verbo Debitor.
Quantitas à fideiussore promissa,si esset maior quàm principale interesse causæ videtur fideiussorem non teneri, qui non potest plus teneri quàm principalis,sed benè firmius.ff.qui satisd. cog.l.fideiussor.§.in fideiussorem.num.6. 127
Quantitas quæ dicatur magna, & quæ parua, relinquitur arbitrio iudicis.ff.fol.matr.l.si constante.num.148. 42
Quantitates recipiunt functionem adinuicem, secus tamen est in specieb.l.huiusmodi.§.quib.ita de leg.1.num.4. 152
Quantitas si debetur respectu speciei, specie perempta debitor liberatur.de leg.1.l.Titiæ textores.§.si alteri num.1. 70
Quantitates an quando præsumantur plures.ff.de verb.oblig.l.triticum. nume.8. 145
Quantitas quando promittitur vt certa species,vel vt certum corpus,& sic circunscribitur loco,per eius interitum liberatur, & sic periculum est ipsius stipulatoris.ff.de verb.oblig.l.si certos nummos num.1. 68
¶Quanto minus à Titio creditor consequi poterit, illa verba licet sint indeterminata,& habentia tractum in futurum, tamen primo excusso si reperiatur tunc non posse facere,tunc committitur stipulatio secundi.ff.de verb.oblig.l.decem stipulatus.num.19. 165
¶Quamuis.Coniunctio aduersatiua debet poni inter ea, quæ sunt eiusdem generis.ff.si cert.pet.l.vinum.num.21. 45
¶Quarta.De quarta vltra hic posita vide supra in verbo Falcidia, & infra in verbo Trebell.& in verbo Legitima,& in verbo Hæres.
Quartarum septem sunt species.in l.filium quem habentem.C. fam.erciscun.num.22. 187
Quartas duas licet filius possit detrahere, non tamen poterit ascendens. in Auth.nouissima.C.de inoffi.test.nu.39. 167
Quarta Trebellianica, debetur fideicommissarijs naturaliter. in l. cùm quis.C.de iur.& fact.ign.nu.5.& 9. 45
Quarta quæ potest defalcari per hæredem an sit debita legatarijs saltem naturaliter.d.l.cùm quis.nu.5.vbi de communi opin. 44
In quarta falcidiæ, an attendatur augmentum superueniens post mortem testatoris.vide in Auth.nouissi. C.de inoffi.test.nu.6. 164
Quartam Trebell.an & quo casu hæres grauatus non poterit detrahere. in l.post mortem.C.de fideicom.nu.5. 203
Quarta tantum detrahitur ab instituto grauato per fideic. quæ appellatur quarta Trebellianica,& si filius fuerit grauatus per fideicommissum post mortem detrahit legitimã, & Trebellianicam,hoc est duas quartas.in l.Centurio.ff de vulg.& pupil.num.2. 123
Quarta non debetur impuberi ex dispositione hominis, sed legis. in l. sciendum.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

ſciendum.ff.de leg.1.num.30. 10
Quarta non detrahitur niſi deducto ære alieno, & hæres in ea legatarijs præfertur.in l.1.§.ſi is qui.400.ff.ad Trebell.nu.5. 204
Quarta poteſt detrahi per hæredem etiam contra voluntatem defuncti. in l.1.§.denique.ff.ad Trebell.num.1. eo.
Quartam ſi hæres non detrahit, videtur facere, vt plenius voluntas defuncti exequatur.ibid.num.12.& 13. 205
Quarta hæredis eſt exempta ab onere legatorum,& in illa grauari hæres non poteſt.in l.1.§.ſed ſi 400.ff.ad Trebell num.1. eod.
Quarta an detrahatur pro rata contributionis cum fideicom. vniuerſali.de lega. puris relictis in teſtamento in quo grauatus hæres de reſtit. hæred. ſi deceſſerit ſine liberis. in l. Marcellus. §. idem Pompo. ff. ad Trebell.num.2.cum ſeq. 211
Quarta Trebell. an poſſit retineri contra mentem teſt. vide in l.1.ff.de leg.1.num.57. 6
Quartam Trebell. non poteſt detrahere pater ex perſona filij hæredis inſtituti niſi vtatur omnino beneficio filij.in l.cùm filio fam.ff.de leg. 1.nume.145. 37
Quartam non detrahit hæres aduerſus fideicom. cogentem adire.in l.1. §.ſed & quoties.ff.ad Trebell.nu.6. 200
In quartam ſi computetur hæredi res pignorata, debet res illa æſtimari quanti vendi poteſt cum illa oblig.pig.ſine cautione,& quid ſi talis res euincatur,vel ſi ſit in totum aliena. in l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Trebel nu.14.cum ſeq. 203
Quarta non detrahitur per fideicom.niſi hæres lib.in eum exercuerit.in l.1.§.denique.ff.ad Trebell.nu.1. 204
Quartam quam hæres compulſus adire perdit lucro fideicom. compellentis non autem legatoriorum.in l.Marcellus. ff. ad Trebell.nu.13. cum ſeq.fol.208.& in l.qui quadraginta.eod.tit.nu.7 & 9. 206
Quartas plures quando quis poſſet detrahere. C.de inoffi. teſta.l.tribus. num.6. 174
Quarta Trebell.in vno caſu detrahitur de vna re,licet regulariter poſſit detrahi de ſingulis reb.C.fam.ercis l filium quem.nu.15. 186
Quarta quæ debetur impuberi arrogato non eſt quarta omnium bonorum arrogatoris,ſed illius partis quam habuiſſet ab inteſt. l.ſi arrogator.num.52.de adop. 39
Quarta filiorum arrogatorum nunquid ſit hodie aucta vſque ad trientẽ. l.ſi arrogator.num.53.de adop. 40
Quarta non ſolùm detrahitur de fideicommiſſis, & legatis vniuerſalibus, ſed etiam de fideicommiſſis ſingularibus, & particularib.ad Senatuſconſul.Trebell.in rub. nu.6. fol.195. & quatenus deducitur de fideicommiſſo vniuerſali dicitur Trebell.quatenus vero de legdicitur falcidia,vt in l.Marcellus.§.idem Pompo.eod.tit.num.1. 211
Quarta Trebell.non detrahitur niſi ab eo, qui eſt grauatus, vt hæres. ad Senatuſconſul.Trebell.l.1.§.filio.nu.1. 200
Quarta quæ debetur patrono eſt quota bonorum, & non hæreditatis.ff. de leg.1.l.planè.§.ſi duob.nu.25.& 26. 67
Quarta quæ poteſt detrahi per hæredem de legatis, an debeatur legatarijs ſaltem naturaliter,quid aũt de quarta Treb. ff.de cond. ind.l.1.n. 19.& 20.fol.170.& in l.cùm quis.C.de iur.& fac.ign.nu.5.& 9. 44
¶Quaſi,dictio,eſt nota improprietatis.de leg.3 l. re coniuncti. nu.93. fol.183.& in l.ait prætor.§.ſi iudex.ff.de re iud.nu. 7. fol. 149.& an qñ importet veritatẽ.in l.dedi.ff.de cond.cau.dat.nu j.& 11. fol.151. & in l.ſi ante nup.ff.fol.mat.n.1.fol.17.& in l 1.ff.de trãſa.n.18. 214
¶Quaſi contractus,qui celebratur inter hæredem, & legatarios procedit virtute aditionis hæreditatis.de leg.1.l.cùm res.nu.12. 89
¶Quaſi dñium quaſi domini duo vnius rei poſſunt eſſe.ff.de acq. poſſ l. poſſideri §.ex contrario.n.53.fol.80.& in §.ex plurib.n.44.& 45. 77
Quaſi dominium ex pluribus cauſis nobis acquiritẽ. ff. de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex plurib.nu.15.& 44. 75.& 77
¶Quaſi poſſeſſio in iuribus incorporalibus, an releuet ab onere probandi,& an transferat onus probandi in aduerſarium.ff.de acq.poſſ.l. naturaliter.§ nihil commune.nu.128. 106
Quaſi poſſeſſio ſicut datur in filiatione, ſic dari poteſt in matrimonio,& fraternitate.ff.de acq.poſſ.l.1.§.item acquirimus.nu.33. 61
Quaſi poſſeſſio quare nõ datur in dominio ſicut in vſufructu. ff.de acq. poſſ.l.naturaliter.nu.19. 98
Quaſi poſſeſſio filiationis non ſufficit in deciſorijs, ſed in præparatorijs iudiciorum, niſi coadiuuetur alia probatione. C. de teſtam. l.neque profeſſio.num.2. 98
Quaſi poſſeſſio iuris,an poſſit eſſe apud duos inſolidum. ff.de acq.poſſ.l. poſſideri.§.ex contrario.nu.82. 82
Quaſi poſſeſſio iurium incorporalium,an diuidatur in quaſi poſſeſſionẽ naturalem,& ciuilem.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.73. 55
Quaſi poſſeſſio iurium beneficij, an transferatur per traditionem clauium.ff.de acq.poſſ.l 1.nu.92. 56
Quaſi poſſeſſio alicuius iuris, quod haberi non poteſt ſine conceſſione priuilegi:nunquam releuat ab onere probandi.l.ſi prius. de nou. ope. nun.nu.46.limita vt num.ſeq. 41
Quaſi poſſeſſio ſicut cauſatur ex patientia, an ita ex patiẽtia reſultet ius ſeruitutis.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.nu.21. 98
Quaſi poſſeſſio ſtatus, vel qualitatis, q̃ ineſt actualiter, vel eſt apta ineſſe ab origine,transfert onus probandi in aduerſarium. l. ſi prius. nu.42. de nou.ope.nun. 41
Quaſi poſ.alicuius ſtatus, vel qualitatis, quæ neceſſariò,non concordat cũ origine rei,imò contradicit,& conuenit intentioni aduerſarij, nõ releuat nec transfert onus probandi l.ſi prius.n.43.de nou.ope.nun.e.
Quaſi traditio qualiter fiat.l.traditionib.nu 7.verſ.ea.ibi.C.de pact. 82
¶Quatenus dictio, importat idem q̃ quouſque vel vſquequo. ff. de acq. poſſ.l.poſſideri.§.Nerua filius.nu.1. 84
¶Quæcunque hæc dictio vniuerſalis nihil excipit. ff. de verb. oblig. §.ſi ſtipulatus.l.ſi mihi,& Titio.nu.2. 156
¶Quædam Brocardica incipientia per relatiuum quis vel qui quæ qd.
Quem de euictione tenet actio eundem agentem multò magis repellit exceptio.ff.de verb.oblig.§ duo fratres.l.qui Romæ.nu.12. 187
Quem quis non honorat grauare non potest. C. de inoffi. teſt.l. ex tribus.num.3. 173
Qui naſcitur mortuus habetur pro non nato.ff.de vſucap.l. ſi is qui pro emptore.num.189. 128
Qui facit contra legẽ diuini præcepti in cuius intellectu ſunt varij intellectus,& variæ opin.non peccat.l,diem functo.nu.34.de offi.aſſe. 64
Qui plus ſcit plus dubitat. C. de inſtitu. & ſubſt. ſub cond.fact.l.ſi pater. num.1. 129
Qui non potuit viuus morari in ciuitate, non poteſt in illa ciuitate ſepeliri.C.qui teſt.fac.poſſ.l.is qui.num.3. 87
Qui non facit,quod debet nõ recipit,quod oportet.de leg.1.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.num.6. 145
Quicquid eſt cauſa cauſæ eſt cauſa cauſati.l.1.de leg.1.nu.14. 4
Quod nullum eſt retractari non poteſt.C. ſi aduer.vend. Auth. ſacram. pub.num.35. 136
Quod meum eſt irreuocabiliter. amplius meum fieri non poteſt de leg. 1.l.non quocunque.nu n.4. 140
Quod fit ad excipiendum, non operatur dationem. ff. de leg. 1.l.Titiæ textores.num.38. 69
Quod prodeſt inuitis,à fortiori ignorantibus.ff.de leg.1.l à filio.n.6. 52
Quod nõ mutatur quare ſtare prohibetur.C.de teſt.l.Iancimus.n.3. 111
Quod ſimulate fit non agitur verè.l.non dubium.nu.4.C.de legib. 35
Quod non quæritur illi cui remitto, remanet apud me remittentem.ff. de verb oblig §.duo fratres l.qui Romæ.nu.79. 193
Quod non prodeſt ipſi reuerſo de captiuitate ad vſuc.minus debet prodeſſe ipſi hæredi.ff.de vſuc.l.ſi is qui pro emptore.nu.18. 118
¶Querela inoffi. teſt. ex quibus cauſis excludatur quis à querela inoffi. teſt.in l.parentib.C.de inoffi teſt nu.4. 169
Querelæ ſi renuntiet exhæredatus dicitur teſt. approbare.in l. ſuis. ff. de lib.& poſth.num.55. 180
Exhæredato excluſo à querela, poteſt nepos præteritus venire per ſucceſſedi.ibid.nu.52. eod.
De tranſmiſſione querelæ in verbo Tranſmiſſio.
Querelæ non ſubiacet teſtamentum militis ſiue ſit factum iure cõi ſiue militari.in l.de inoffi C.de inoffi teſt.n.1.& quid ſi ſit filiusfa.e.n.169
Querelæ nõ nocet dignitas inſtituti.in l.ſi hr̃dẽ.C.de inoffi teſt.n.2.170
Querela an & quando competat arenario.in l.in arenam. C.de inoffi.teſtam.num.1. eod.
Querela non competit fœneratori contra teſtamẽtum fratris,turpi perſona inſtituta.ibid.nu.fin. eod.
Querela inoffi. don. & rei vend. an poſſint ſimul intentari. in l. 1. C. de inoffi.teſtam.num.9. 161
Querelandi ius quod habet de iure communi exhæredatus, quantũ duret.in l poſthumo.C.de bon.poſſ.contra tab.nu.12. 26
Querelæ loco ſuccedit etiam ius petendi ſupplementum legitimæ,q̃ eſt ſubrogatum loco querelæ.in l.planè.§.ſi duob.ff.de leg.1.nu.23. 66
In querela habet locum ſucce. edict.in l.in ſuis. ff.de lib.& poſth.nu.52. 53.& 54. 180
A querela excluditur ſequens in gradu filio approban. teſta.patris. ibid. num.55. eo.
De ſubſtãtia querelæ,an ſit exhære.an inofficioſitas.ibi.n.62.cũ ſeq. 181
Querela vt ſequenti in gradu per ſucceſſorium edictum competat, quid requiritur.ibid.nu.64. eod.
Querela inoffi.teſt. an hodie locum habeat ex quo hæres debet probare cauſam ingratitudinis exhære.& ſi non probat eſt nulla.in l. ſi poſthumus.§.ſi quis ita.ff.de lib.& poſth.nu.5. 184
Querela non datur quando filius eſt exhæredatus bona mente. in l.multi.ff.de lib.& poſth.nu.5. 189
Querela inoffi. teſt. ſi fuit repudiata per patrem, non habet locum ſucceſ.edic in l.ſi quis poſth.§.ſi filium.ff.de lib.& poſth.nu.48. 177
Querela datur contra matris teſtamentum quando præterijt filium. in l.in ſuis.ff.de lib & poſth.nu.43. 180
In querela inoffi.teſt.an habeat locum ſucceſſorium edictum.ibid.num. 10.& 11. 175
Querela ad hoc vt competat ſequenti in gradu per ſucceſſorium edictũ, ſufficit quòd obtinens primum locum fuerit exhæredatus. ff. de lib. & poſth.l.in ſuis.n.64. 181

Que-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Querela competit contra fiſcum, qui ſuccedit hæredi ſcripto. iudice tamen mutato. C. de inoffi. teſt. l. 6 hæredem. num. 1. 169
Querela inoffi. teſt. an ſit hodie ſublata. C. de lib. præt. vel exhære. Auth. ex cauſa. nu. 18. verſ. diſputat ergo glo. 156
Querela inoffi. teſt. datur ei cui iniuria eſt illata. ff. de lib. & poſthum. l. in ſuis. num. 51. 180
Querela ſemel extincta per tranſactionem non poteſt amplius inſtaurari. l. cùm mota. nu. 4. C. de tranſact. 98
Querela inoffi. teſtam. excluditur quinquennio. in l. ſi quis filium. C. de inoffi. teſtam. num. 4 177
Querela inoffi. teſt. an excludat̃ per donationẽ propter nup. ſicut quæ ad ſimilitudinem dotis confertur, ita in legitimam portionẽ imputatur. in l. quoniam nouella. C. de inoffi. teſt. num. 1. & ſeq. 175
Querela non poteſt tolli filio per pactum initum inter eum, & patrem, ſecus eſt ſi tale pactum fiat cum hærede. l. ſi quando. §. illud quod. de inoffi. teſt. num. 1. 178
Tempus quinquennij aſſignatum querelæ incipit currere ab adita hæreditate, quæ iſto caſu debet adiri per ſcriptum hæredem intra ſex menſes, vel intra annum, aliàs habetur pro repudiata. in l. ſcimus. §. illud. C. de inoffi. teſt. num. 1. 180
Teſtamentum filiſfam. teſtantis de caſtrenſi pecu. vel quaſi non ſubiacet querelæ. in l. cùm antiquis. C. de inoffi. teſt. num. 1. & 4. an iſtud hodie procedat nu. 6. & 7. eod. & fol. 181
Querela inoffi. teſt. non poteſt intentari niſi adita hæreditate. in l. filijs matrem. C. de inoffi. teſt. nu. 4. fol. 173. & in l. ſi quis filium. eod. tit. nu. 3. fol. 177. & in l. ſcimus. §. illud. eod. tit. nu. 2. fol. 180. cum ante non ſit nata. vt in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. nu. 48. 180
Querela inoffi. teſt. competit filio inſtituto, matre ſub conditione appoſita ad grauamen, ſecus ſi conditio appoſita ſit ad prouiſionem ipſius filij. in l. filijs matrem. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 2. & 4. 173
Querelam pupillaris ſubſtitutio non inducit. in l. ex tribus. C. de inoffi. teſt. num. 1. eo.
Fratres vterini nullatenus etiam inſtituta turpi perſona habent querelam, fratres verò conſanguinei etiam ſublata agnatione per emancipationem habent querelam quando eſt inſtituta perſona infamis, vel turpis, aut vilis, vel libertus erga pationum ingratut. l. fratres. C. de inoffi teſt. num. 1. & ſeq. 174
Quid ſi turpis perſona repudiaret. d. l. fratres. nu. 3. & vide aliàs decem limitationes ibi vſque ad num. 8. eod.
An per hanc querelam rumpatur teſtamentum in totum, an verò vſque ad legitimam. in d. l. fratres. num. 8. 175
An cauſæ ingratitudinis repellant etiam fratrem ab inteſt. in d. l. fratres. num. 9. eod.
Quæ dicantur iſte perſonæ infames in d. l. fratres. nu. 10. & 11. eod.
Querela non inducitur per grauamẽ fideicommiſſi iniunctum reciprocè inter filios. l. ſi pater. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 170
Quid hodie vide ibid. eod. nu. eod.
Qui ſuccubuit in querela poteſt accuſare teſtamentũ de falſo, & è contra in l. eum qui. eod. tit. num. 1. 171
Querela non competit filio quando ei fuit aliquid relictum, ſed agit ad ſupplementum legitimæ. d. l. eum qui num. 5. eo.
Filiæ præteritæ in teſtamento matris, cum habeatur pro exhæredata, vtrum competat aliud remedium quàm querelæ. in l. filiam præteritũ. C. de inoffi. teſt. num. 1. eod.
Donec durat quæſtio nullitatis teſtamenti, an currat tempus quinquennij præfixum querelæ intentandæ. in l. contra maiores. C. de inoffi. teſtam. num. 1. & 4. eod.
Querela nunquid competat matri præteritæ in teſtõ filij, quę præteritio habetur pro exhæredatione. l. cùm filium. C. de inoffi. teſt. nu. 1. eod.
Querela contra teſtm̃ nulli tranſuerſali competit, excepto fratre primi gradus, ſed benè accuſatio de falſo. l. fratris. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 173
Querela inoffi. teſt. primo, deinde petitio hæreditatis contra fideicommiſſarium poſſunt intentari. l. 1. C. de inoffi. teſt. nu. 1. 161
Quid ſi reſtitutio hæreditatis non ſit facta in totum fideicommiſſario. in ead. l. 1. num. 4. eod.
Querela inoffi. teſt. annullat etiã fideicõmiſſum vniuerſale. ea. l. j. n. 5. eo.
An querela debeat intentari contra hæredem ſcriptum. ea. l. 1. nu. 5. eod.
Querela inoffi. teſt. & petitio hæreditatis, an poſſint ſimul, & ſemel contra fideicommiſſarium intentari. in ead l. num. 6. eod.
An agens querela intelligatur etiam agere petitione hæreditatis ead. l. 1. num. 7. eod.
Querela inoffi teſt. competit filio, qui eſt exhæredatus, & ſic, qui non eſt hæres contra verum hæredem. ead. l. 1. num. 8. eod.
Querela inoffi. teſt. eſt remedium ſubſidiarium, & nõ competit vbi aliud poteſt habere locum. l. quamuis. C. de inoffi. teſt. num. 8. 162
Etiam filijs, in poteſtate competit querela contra teſtamentum patris, & tamen eo expugnato non coguntur ab inteſt. eſſe hæredes. ead. l. quamuis. num. 10. eod.
Poſthumus præteritus à matre, quæ in puerperio deceſſit, & ideo mutãdi teſtamẽti nõ habuit facultatẽ videtur cum alijs filijs viriliter inſtitutus, ideo tunc querela agere non poteſt, ſed ſi extranei eſſent inſtituti querela rumperet teſtamentum in l. ſi mater. C. de inoffi teſt. n. j. 163
Filij quibus relicta ſit legitima non habent querelam. in l. cùm quæritur. C. de inoffi. teſt. num. 1. eod.
Quid ſi eſſet inſtituta turpis perſona. vide ibid. eod. nu. eod.
Quanta ſit iſta legitima. vide ſupra in verbo Legitima.
Neptis exhæredata nata filio emancipato habet querelam inoffi. teſt. in l. neptem. C. de inoffi. teſt. nu. 1. & 2. 169
Querelare iudicium defuncti non poteſt, qui illud ſemel agnouit. in l. parentibus. C. de inoffi teſt. num. 2. eod.
Quid ſi acceptet relictum factum ſibi vel filio ſuo aut ſeruo. ibid.
Si quis agnouit iudicium defuncti, an poſſit intentare querelam inofficioſæ donationis. ibid.
¶ Quæri vide ſupra acquiſitio.
Quæſtio qñ vertitur de proceſſu iudicis coram ſuperiore in cauſa appellationis, vel nullitatis proceſſus, & ſententia valent contra eum, licet iudex ipſe non citetur. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 54. 166
Queſtio ſuper validitate teſtamenti quandiu pendet, nunquã currit tps querelæ, rationem aſſignat. C. de inoffi. teſt. l. contra maiores. n. 1. 171
Quæſtio quando eſt moẽti, ea quę fiunt poſt, licet incontinenti, nõ videntur ineſſe. l. edita. num. 14. C. de eden. 64
Quæſtiones quando proponuntur, poteſt ordine præpoſtero prius reſponderi ſecundæ, & poſtea primæ. ff. de verb. obl. l. ſi diuortio. n. 2. 51
Quæſtio ſi vertatur inter partes, an aliquæ res comprehendantur in cõpromiſſo, arbiter poteſt de hoc cognoſcere, & pronuntiare. ff. ſi quis in ius vocan. l. ex quacunque cauſa. num. 18. 118
Quæſtio emergens ſuper reb. captis in cauſam iudicati, ſummariè diſcutitur per iudicem extorquentem. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. num. 1. & 2. 165
¶ Quinimmo, hæc dictio eſt continuatiua, implicatiua, & aduerſatiua. in l. iuris gentium. §. quinimmo ff. de pact. num. 9. 182
¶ Quintilianus matronam accuſatam de adulterio, & ethyopem peperiſſet ex imagine conſpecta in cubiculo hoc accidiſſe argumentatus defendit. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 38. in 2. lect. 231
Quis vel qui de relatiuis. vide latius infra in verbo relati.
quis vel qui relatiuum quando ſubijcitur poſt qualitatem ſine copula, ſtat reſtrictiuè. l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. quæ eſt ſecunda lect. nu. 5. & 6. fol. 7. & in l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 55. 201
Quis hæc dictio qualiter ſtare poteſt. C. de hær. inſt. l. extraneum. n. 1. 121
¶ Quiſquis hoc verbum poteſt etiam verificari in ſubſtituto ipſi hæredi. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 7. 11
Quiſquis mihi hæres erit, iſta verba generalia intelliguntur de his, qui immediate ſunt hæredes, non autẽ medio alterius. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. qui liberis. §. hæc verba. num. 2. 115
Quiſquis mihi, iſta verba quando referuntur ad commodum, concludunt etiam ſubſtitutos, ſed non comprehendunt niſi ſcriptos hæredes. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex duob. §. filium. nu. 5. 140
Quiſquis mihi hæres erit, iſta verba habent vim clauſulæ codicillaris. vide ibid. num. 6. eod.
Quiſquis dictio cum ſit diſtributiua, nõ poteſt de proprietate ſermonis referri ad vnum. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. ex duob. § filium. nu. 2. eod.
¶ Quittatio. vide latius ſupra in verbo Liberatio.
Quittationes vel liberationes generales nemo facere compellitur, cum ſint captioſæ. l. ſi de certa. num. 5. C. de tranſact. 112
Quittatio generalis non extenditᷣ ad res occultas dolo, prout præſumiᷣ in mobilib. pretioſis, nec in generali tranſactione veniunt ea, quæ poſſunt vẽdicari iure dñij. l. ſub prętextu inſtõrũ n. 2. C. de trãſa. 111
Quittationis verba quantuncunque generalia, reſtringuntur ad rõnem menſę, ſeu calculationis. ff. de pac. l. emptor. §. Lucius Titius. n. 9. 208
¶ Quoad vel quoſque dictiones, an faciant legatum conditionale. ff. de leg. 1. num. 9. 183
¶ Quodammodo hæc dictio denotat improprietatem. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi iuſſerim. num. 9. 69
Quodammodo dictio quando importet fictionem ſeu improprietatem. in l. ſuis. ff. de lib. & poſth. nu. 17. fol. 179. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. num. 92. 123
¶ Quòd ſic, hæc dictio eſt aduerſatiua, quæ poſita ſine copula ſignificat diuerſitatem in facto, & in iure. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 37. 179
¶ Quondam hæc dictio, quid ſignificet. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. hoc autem. num. 4. 6
¶ Quoque dictio, quot modis capiatur. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum. §. procurator. num. 1. 89
Quoque dictio implicat. l. ſi arrogator. num. 11. de adopt. 35
¶ Quota per quæ conſtituatur, ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. partem incertam num. 3. 73

De litera R.

RAPTOR. Raptus eſt grauius crimen adulterio. in l. tranſigere. C. de tranſact. num. 13. 106
Rapiens rem alterius per vim, tenetur in quadruplum, quid ſi quis rapuerit ſpeciem, & non quantitatem. ff. de verb. obl. oblig. l. Titia poſt. num. 34. 216

Rapiens

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Rapiens monialem debet pati, & bona ſua transferantur in monaſteriũ de iure communi. Auth. quas actiones. nu. 10. C. de ſacroſ. Eccleſ. 31

¶Raſura inſtrumenti, vel vituperatio, nõ ſolùm impedit executionem, imò regulariter vitiat inſtrumentum ipſum, iſta regula limitatur multis notabilibus modis, vt hic habetur per ordinem. C. de edi. diui. Adr. toll. l. edicto. num. 19. 175

Raſura modica in inſtrumento non vitiat inſtrumentum. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. num. 17. 139

¶Ratificatio & ratihabitio. Ratificatio fingit ratificantem fuiſſe præſentem tempore actus ratificandi. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 129. 125

Ratificatio bon. poſſ. ad hoc vt poſſit retrotrahi debet fieri intra tempus centum dierum intra quod bon. poſſeſſio peti debet. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 130. eod.

Ratihabitio an valeat facta poſt tempus habile. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. eod. eod.

Ratihabitio poteſt fieri per dominum die feriato in honorem Dei. ibid. num. eod. eod.

Ratificatio non extenditur ad ignorata. ff. de acq hær. l. nec is. §. hęres inſtitutus num. 9. 78

Ratificatio ſola debiti extraiudicialis interpellat, & conſtituit in mora. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. § ſed quid ſi mandaui num. 10. 93

Ratificatio in effectu actus aſſumit ſibi naturam mandati. ff. de acq. hę. l. qui in aliena. §. iuſſum num. 34. 92

Ratihabitio conſiſtit in ſimplici voluntate vnius, & tamen ſolus filiusfa. poteſt habere ratum ſine iuſſu patris. de leg. 1. l. Iulianus. nu. 5. 28

Ratiha. ibi nunquam deſideratur, vbi illud quod expreſsè, vel tacitè fuit mandatum eſt geſtum. ff. de cond. indeb. l. indebitum nu. 2. 199

Ratihabitio non trahitur retro in præiudicium iuris medio tempore quæſiti. ff. de lib. & poſth. l. filio quem pater. nu. 21. 192

Ratihabitio ſequens nihil operatur vbi requiritur iuſſus, vel conſenſus. C. de proc. l. licet. nu. 10. in 5. limit. 132

Ratihabitio habet locum in maleficijs. l. prætor ait. §. hoc interdictum. num. 3. de nou. ope. nun. 45

Ratihabitio non ſolùm in materia præmiſſa æquiparatur mandato, ſed etiam in his, quæ habent ſpeciem delicti. l. ſi quis iniquum. §. ſi procurator. nu. 11. quod quiſque iur. 98

Ratiha. actus, qui re vera non præceſſit inducit mandatum, ac actum poſtea gerendum. ff. de acq. hær. l. ſi is qui mihi bona. §. ſed quid ſi mand. num. 6. 93

Ratificari poteſt geſtum à falſo procuratore per dominum, niſi geſtum ſit in aud. prin. vide in proœ. feud. num. 32. 235

Ratum & firmum hæc verba, quid importent. in l. omnimodo. de inoffi. teſtam. num. 6. 176

Ratiha. ſequens nõ ſuffieit in aditione hæreditatis, ſed debet iuſſus præcedere. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. num. 4. 61

Ratihabitio ſequens æquiparatur mandato. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. nu. 35. 92

De ratificatione confeſſionis facta in tormentis, in verbo Confeſſio in criminalibus.

¶Ratio poſita in præfatione legis, vel ſtatuti debet reſtringere, vel limitare ipſam legem, vel ſtatutum. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. eam tranſactionem. num. 1. 218

Rationes duæ quando aſſignantur quarum vna ceſſat, ſi alia militat, adhuc procedit diſpoſitio, &c. ff. de acq. hær. l. more. nu. 18. 69

Ratio legis ſi fuerit correcta, intelligitur etiam correcta ipſa lex. C. de inoffi. teſt. l. ſi quis filium. num. 7. fol. 178. & in l. ſeruum filij. ff. de leg. 1. num. 2. 83

Ratio naturalis eſt optimus clyptus legis. ff de cond. cau. dat. l. dedi. §. ſi liber. num. 7. 153

Rationem naturalem, an ſufficiat in deciſionibus cauſarum allegare. ff. de cond. cau. dat. l. dedi. §. ſi liber. num. 4. vſque ad nu. 8. fol. eod. & in l quamuis. ff. de in ius voc. num. 7. 112

Ratio illa teſtis, ſum certus, ſicut complectitur vehementem opinionẽ, ita complectitur etiam veram ſcientiam. in l. qui hæreditatem. ff. de acq. hær. num. 4. 83

Ratio ſola quando in ſtatuto reddi poteſt, illa habetur pro expreſſa, & ex illa arguimus extenſiuè acſi in ſtatuto expreſſa. ff. de acq. hęr. l. more. num. 36. fol. 70. & in l. ſiue apud acta. C. de tranſact. nu. 6. fol. 110. & in l. nominatim. ff. de lib. & poſth. nu. 5. fol. 162. & in l. quamuis. C. de fideicom. nu. 6. fol. 208 & in l. de quib. ff. de leg. nu. 18. fol. 22. ſecus ſi non expreſſa, quia tunc non debemus facere extenſionem. vt in l. cùm quidam. ff. de lib. & poſth. num. 14. 190

Ratio adiuncta facit recedi à ſignificatione propria verborum antecedentium. ff. de leg. 1. l. planè. §. ſi eadem. num. 5. 62

Ratio non debet eſſe eadem cum dicto. l. curatores. nu. 2. de offi. procu. Cæſa. fol. 51. & in l. re coniuncti. de leg. 3. num. 39. 179

Rationes duæ vincunt vnam auctoſitatem. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. qui diſcretas. num. 4. 145

Rationabile dictum magis debet mouere iudicem q̃ ipſa lex ff. de leg 1. l. cùm filiuſa. n. 56. fol. 32. & in l. dedi. §. ſi lib. ff. de cõd. cau. dat. n. 5. 153

Ratio legis quando patitur vnam inſtantiam, vel ſallentiam, non dicitur ratio bona. l. creditori. nu. 7. de nou. ope. nun. 35

Ratio legis quando eſt generalis, & caſus ſpecialis, lex tamen generaliter intelligitur. ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum. nu. 25. fol. 202. & in l. id quod. ff. de leg. 1. num. 8. 27

Ratio affectionis habetur perſonarum quando eſſet durat ſeparatio cõiunctiunis perſonarum. de leg 1. l. ſi domus. §. in pecunia. num. 13. 123

An autem habetur ratio affectionis ad alias res ſicut ad perſonas, exempla. ibid. 74

Ratio æquitatis eadem eſt in extraneo quo ad dotem, quæ in muliere. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 59. 38

Ratio in teſte eſt illa, quæ validat dictum, & inualidat. l. curatores. nu. 5. de offic. proc. Cæſa. 51

Ratio legis eſt, quæ regulat legem, quia ratio eſt ſicut anima, & ſpiritus, verba autem ſunt ſicut corpus, & ſuperficies. ad Senatuſconſul. Trebell. l. qui quadringenta. num. 2. 206

Ratio ſolius temporis, & faciat præſumi animum donandi, non eſt ſimpliciter verum. ſol. matr. l. quæ dotis. num. 17. 47

Ratio ſi non ſit generalis, an ſit bona. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 74. 122

Ratio teſtis eſt adiuuanda, & non calumnianda. C. vnde legitimi. l. non hoc. num. 11. 40

¶Ratio dicitur, quæ continet data, & accepta, & dicitur negotiatio. in l. prætor ait. §. rationem. ff. de eden. nu. 1. 2. & 3. 169

¶Reatus. Reatus omnem miſerationem excludit. in l. debitoribus. ff. de re iud. num. 16. 175

¶Rebannitus. Vide ſupra in verbo Bannitus.

Rebanniendus habetur pro rebannito. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ſi ſeruus quem num. 10. 84

Rebannitum offendens poteſt de culpa puniri non inueſtigando prius diligenter, an liceat eum offendere. ff. de ope. nou. nun. l. npn ſolùm. §. morte eius, poſt. nu. 35. verſ. ſecunda concluſio. 33

¶Rebellio. Rebellio ſubditorum, an & quando priuet dominum ſua poſſeſſione. l. 1. ff. de acq. poſſ. num. 52. 54

¶Recedere. Recedi non poteſt à verbis Senatuſconſul. Trebell. l. 1. de leg. 1. num. 98. 3

Recedi non debet à fauore publico vnius ciuitatis propter fauorem publicum alterius ciuitatis etiam maiorem. de leg. 1. l. cætera. §. ſed & ſi quis ad opus num. 5. 80

Recedendũ non eſt à verbis quãdo ſunt clara. C. in vſib. feud. n. 67. 259

Receditur à iure communi propter imminentiam peſtis. C. de teſt. l. & ab antiquis. num. 6. 115

Recedendum an ſit à regulis iuris propter magnam legalitatem perſonarum. C. de iudicijs Auth. iubemus. num. 8. 146

Recedi poteſt à tranſactione per conſenſum partis. l. ſi diuerſa. num. 1. C. de tranſact. num. 146. 103

Receditur à fauore publico propter alium fauorem maiorem. ff. de leg. 1. l. cætera § ſed ſi quis ad opus. num. 3. 80

Recedi non debet à perſona arbitratoris electi per partes, poſtea non arbitrantis. ff. de verb. oblig l. ſi quis arbitratu. nu. 7. hoc limitatur ſeptem modis, vt ibi per ordinem. à nu. 8 vſque ad 10. 81

¶Receptio. Recipiens partem debiti, vel legati, an videatur inducere diuiſionem eius, & debetur. de leg. 1. l. ſi ex toto. §. ſi ita ſcriptum. num. 10. & 12 fol. 25. & an præiudicet etiam quo ad abſentes. in l. ſi creditores. C. de pact. nu. 4. fol. 80. & an hoc procedat tam in contractibus quàm in vltimis voluntatib. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. num. 25. 88

Recipiens patrocinium potentioris punitur in amiſſione cauſæ, & ille potentior arbitrio iudicis ordinarij, etiam ſi alias iuriſdictioni eius non ſubſit. C. ne liceat poten. l. 1. nu. 1. & 2. 133

Recipiens aliquid tanquam à tali, videtur eum confiteri tanquam talẽ. l. cùm teſtamentum. C. de iur. & fac. ign. num. 4. 44

Recipiens frumentum mutuo, an poſſit reddere pecuniam, & ſic æſtimationem. non amplius. ff. de leg. 1. §. cùm bonorum. nu. 16. 54

Recipiens ſuo riſico, & fortuna, an per iſta verba cenſeatur in ſe ſuſcepiſſe periculum caſuum fortuitorum. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. num. 39. 151

Receptio facta de aliquo in canonicum vltra numerum taxatum in ſtatuto firmato iuramento valet. ff. de verb. oblig l. ſi quis ita promiſerit. §. ead. l. num. 27. 222

Recipiens aliquid vigore tranſactionis factæ, poteſt effectualiter agere ad reſciſſionem tranſactionis, & tali iudicio reſciſſionis pendente nõ currunt vſuræ promiſſæ vigore talis tranſactionis. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ § Seia. num. 19. 185

Recepiſſe ſi aliquis confiteatur, quod non recepit non animo futurę numerationis, ſed animo donandi, an ſtatim contrahitur mutuum ciuile. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. creditum. num. 17. 8

¶Reconualeſcentia ſola potentia ſufficit ad tollendum primum teſtamentum. ff. de lib. & poſth. l. ſi filius qui in poteſtate nu. 40. fol. 172

Reconualeſcentia quæ ſuperuenit poſt mortem teſtatoris, non ſufficit, vt tollat præcedens teſtamentum. ibid. nu. 42. eod,

Reconualeſcentia per mortem filij viuo patre, non videtur conſidera-

bilis,

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

bilis, cum sit contra ordinem naturæ, ibid. num. eod. eod.
¶Re coniuncti. Vide supra in verbo Coniunctio leg.
¶Reconuentio. Reconuentio est quodammodo retorquutio. in l. si quis iniquum. ff. quod quisque iur. num. 19. 98
Reconuentio reconuentionis non potest fieri. in l. illud eleganter. ff. quod quisque iur. num. 1. 101
Reconuentio habet locum in iurisdictio. proroga. per submissionem facta superiori, vel æquali. in l. est receptum. ff. de iurisd. om. iud. n. 11. 89
Reconuentio licet locum habeat coram delegato, vel iudice prorogato, non tamen habet locum coram arbitro. ibid. nu. 12. eod.
Reconuentio an admittatur post terminum peremptorium datum ad probandum. in l. edita. C. de eden. nu. 15. 64
Reconuentio debet fieri ante litem contestatam, vel parum post. l. edita. num. 17. C. de eden. eod.
Reconuentio si non fuis facta in causa principali, an possit fieri in causa appellationis. C. de proc. l. ita demum, post nu. 6. in 5. dicto. 128
Reconuentio non habet locum vbi iudicis officium imploratur. in l. 1. ff. de iurisd. omn. iud. num. 8. 67
¶Recte. Vide infra in verbo Rite.
¶Rector. Rector, vel officialis alicuius ciuitatis, si aliquis sit electus cũ hoc quod possit syndicari de furtis, & baratarijs tantum, nõ obstante ista taxatiua tantum, poterit etiam syndicari de delictis culpa leuissima comissis. ff. solmatr. l. si constante. num. 88. 39
Rector ciuitatis potest de iure capere animalia priuatorũ causa mittendi frumentum in exercitum. l. Barbarius, nu. 27. de offi. præt. 42
Rectori & vniuersitati scholarium si detur potestas eligendi notarium, tantam habebit vocem rector solus quantam tota vniuersitas. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen, nu. 12. fol. 187. & in l. si pater. ff. de vulg. & pupil. num. 2. 117
¶Recusatio Iudicis debet fieri in scriptis, & nõ viua voce. in l. cùm specialis. C. de iud. num. 11. 161
Delegatus datus ad instantiam vnius partis, an possit amplius recusari. in l. apertissimi. C. de iud. num. 2. 158
recusari debet delegatus, vt suspectus ante lit. cõtest. nisi causa suspicionis superueniat. in d. l. apertissimi, nu. 12. fol. eod. & coram quo iudice debeat offerri libellus, nu. 15. eod.
recusari vt suspectus an possit à domino delegatus impetratus à proc. in d. l. apertissimi. num. 1. eod.
Recusatio quando opponitur, an recusans teneatur asserere cum iuro se habere suspectum illum iudicem. in d. l. apertissimi. num. 21. 159
Recusari an possit delegatus quando est executor. l. fi. C. de iud. n. 5. 160
Recusato delegato propter suspitionem partes coguntur eligere arbitros. in d. l. apertissimi. C. de iud. num. 16. 158
Recusari non potest vt suspectus delegatus ad vniuersitatem causarum, sicuti nec ordinarius. in l. cùm specialis. C. de iud. nu. 10. fol. 161
Recusari an possit iudex ordina. de iure ciuili sicut de ipso iure cano. in l. apertissimi. C. de iud. nu. 5. 158
Recusari potest iudex vt suspectus ex multis causis. de quibus. in d. l. apertissimi. num. 7. & alijs seq. vbi ponit propter inimicitias, item si sit domesticus inimicus. item si seuerus, item si iudicatus, item si socius, vel commensalis alterius partis, item si litigat in causa simili, ité propter causam partialitatis, vt si vnus Guelphus, vel Gebellinus, item si occultè loquatur cum parte aduersa, item si sit Doctor in causa scholaris, item si fuerit ingratus, item si sit compater alterius partis, item si fuit aduocatus. eod.
Si ordinarius allegetur suspectus debet allegari, vt detur sibi adiunctus. in Auth. si vero. C. de iud. nu. 1. 159. & in d. l. apertissimi nu. 4. 158
Reliqua in verbo Suspitio.
¶Recuperare. Recuperata ab hostibus efficiuntur capientis, & si incontinenti recuperetur finguntur nunquam capta. in l. id quod apud hostes. ff. de leg. 1. num. 3. 5. & 7. 27
¶Reddi ponitur pro præstari. in rub. ff. de reb. cred. num. 19. 3
¶Redhibitio. Redhibitio est titulus aptus ad præscrip. in l. Pompo. §. preterea. ff. de acq. poss. nu. 2. 111
¶Redimere. Redimens instrumentum à notario propria pecunia facit ipsum suum. in l. qui accusare. C. de eden. num. 2. 66
Redimere fundum qui fuit maiorum nostrorum interest nostra, etiam maiori pretio quàm valeat, quod etiam procedit in pupillo, & quid de fundo vicino. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 90. 7
¶Reędificare & reficere. Reficere, an sit opus nouum facere. ff. de nou. oper. nun. l. 1. §. si quis ædificium. nu. 1. 11
Reficiens monasterium, vel Ecclesiam in totum destructam, an efficiatur eius patronus. ibid. num. 4. eod.
Reficiens Ecclesiam funditus destructam dicitur de nouo facere. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile. nu. 18. 13
¶Reformatio. Reformare, transformare, & informare, quid sit. in l. petens. C. de pact. nu. 1. cum seq. 85
Reformare contractum est renouare, remanente tamen eodem contractu. ff. si cert. l. lecta. nu. 57. & nu. 19. 60
Reformationes & statuta differunt. ff. de re iud. l. cùm prolatis. nu. 8. 176
Reformatio quando sit in consilio, non refert, an ille, qui facit propositum sit infamis, vel non. l. vniuersis, nu. 2. C. de prec. Imp. offe. 50
¶Regula catoniana, an valeat quando à principio nõ erat præcisum impedimentum. de leg. 1. l. non quocunque. §. si ex bonis. nu. 4. 140
Regula catoniana cessat vbi impedimentum quod verò subest, fingitur non subesse. de leg. 1. l. non quocunque. §. si ex bonis. num. 1. eo.
Regula catoniana non impedit legatum valere, quando impedimentũ verè suberat, sed iuris fictione fingitur non subesse, ibid. num. 2.
Regula catoniana non habet locum quando impedimentum cessat ex causa quæ trahitur retrò. de leg. 1. l. seruum filij. nu. 1. fol. 82. & in l. id quod. eod. tit. num. 10. 27
Regula catoniana in quib. casib. habet locum. ff. de leg. 1. l. cętera. n. 9. 78
Regula catoniana quare non habet locum in legatis conditionalibus. ff. de leg. 1. l. cætera. nu. 20. 78
Regula catoniana non habet locum in substitutionibus. ff. de leg. 1. l. cętera. num. 20. 79
¶Regula. Regulæ cancellariæ appel. non veniunt constit. generales. in l. 1. si cert. pet. num. 29. 4
regulæ duæ quando concurrunt, quarum vna est permissiua, alia verò prohibitiua, quæ sit attendenda. in l. si arrogator. ff. de adop. num. 47. fol. 39. & in l. 1. §. veteres. ff. de acq. poss. num. 6. 65
regulæ standum est donec de excep. doceatur. in l. ex quacunq;. ff. si quis in ius voc. num. 33. 118
regulæ duæ quando in aliquo actu concurrunt quorum altera nocet, altera vero prodest, quæ eorum erit attendenda. in l. si Ruffinus. C. de test. milit. num. 2. 74
regula. l. nihil tam naturale, &c. qualiter sit intelligenda. in l. quoties. C. quando non peten. partes. nu. 18. 19
¶Rei vend. an actio ad exhibendum sit præparatoria rei vend. in rub. C. de eden. num. 1. 58
rei vend. agens præsupponit aduersarium possidere. in l. nulli. C. de iudic. num. 11. 147
rei vend. quando competat ei cui primo res fuit vendita, & non ei cui secundo. vide supra in verbo Dominium.
rei vend. an sit remedium contrarium interdicto vti possid. vt non detur cumulatio in libello. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. nu. 24. cum seq. 100
rei vendicatione agens an consequatur restitutionem rei ex officio iudicis, vel iure actionis ibid. num. 25. eo.
rei vend. agens non potest vti beneficio ne exigatur vltra quàm facere possit, & quid sit necessarium in ipsa rei vend. in l. Nesennius. §. fundum. ff. de re iud. nu. 1. & an hoc procedat in marito, si conueniatur rei vend. sol. matr. vt quilibet extraneus possessor. nu. 7. 184
rei vend. præsupponit dominium in agente. in l. 1. ff. de leg. j. nu. 114. fol. 8 & in l. non amplius. §. cum bonorum. eod. titu. nu. 10. fol. 54. & in l. huiusmodi. §. si is cui. eod. titu. nu. 11. 153
In rei vend. potest in litem iurari. vide in d. §. si is cui. nu. 12. eod.
Quæ habẽt locũ in rei vẽd. an habeãt in publicia. in l. j. de leg. j. n. 9. 129
rei vend. quando competit pro legatis, quæ requirit. vide in d. l. j. nu. 114
rei vend. directa si non competat domino in casu. l. j. de furtis. an saltem in subsidium ei competat. in l. 1. C. de furtis. nu. 9. 8
rei vend. intentans, an videatur renuntiare suæ possess. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. nu. 25. 100
rei vend. competit etiam possessori. ibid. num. 26. eod.
rei vend. non competit pro fideicom. vel legatis vniuersalibus. in rubr. ff. ad Trebell. num. 12. 192
rei vend. datur contra ciuiliter tantum possi. in l. naturaliter. §. nihil cõmune. ff. de acq. poss. num. 3. 99
rei vend. competit ad res singulas, non autem ad vniuersitatem iuris, sed benè corporum. in l. Gallus. § si eius. ff. de lib. & posth. nu. 33. 220
rei vend. quando concurit cum actione persona. stricti iuris, tunc purũ exhæret. qui solus possidet. tenetur insolidum per vnionem rei vend. si cus vero quando non concurrit. in l. stipulatio. §. Cato. ff. de verb. oblig. num. 22. & 23. 29
rei debendi, & credendi. Si vnus ex duobus reis credendi defferat iuramentum debitori an noceat indistinctè. in l. duobus. ff. de iureiuran. num. 2. 93
rei debendi plures habent beneficium diuisionis, & sic hodie non tenetur insolidum nisi tali beneficio renuntient. in l. non quocunque. §. qui Caium. ff. de leg. 1. nu. 17. & 18. 142
rei debendi insolidum an possunt constitui in dote. in l. si constante. ff. sol. matr. num. 49. 38
rei duo si quando sunt, factum vnius facit committere pœnam quo ad alterum. in l. stipula. §. Cato. ff. de verb. oblig. num. 33. 30
rei plures insolidum obligati tenentur in viriles, si in sententia sint condemnati in l. 1. C. de iud. nu. 17. 142
rei debendi plures si sint insolidum obligati interueniente renuntiatione beneficij de duobus reis, an si creditor petat ab vno ex eis partem suam virilem, intelligatur per hoc diuisisse pro rata summam inter eos. in l. si creditores. ff. de pact. nu. 3. 80
rei debendi duo constitui possunt ex mutuo, & ex vna, & eadem numeratione pecuniæ. in l. si is qui pro emptore. ff. de vsuc. nu. 196. 128

Reorum

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Reorum debẽdi natura eſt, vt quilibet eorum teneatur inſolidum, & an ſolu. facta per vnum liberet alterum. in l. non quocunque. §. qui Caium. ff. de leg. 1. nu. 141. eo. & in l. ſi ex toto. §. ſi ita ſcriptum. ff. eod. tit. num. 4. 25

rei duo debendi præſentes ſi ſunt ſoluendo, habent hodie beneficiũ diuiſionis. vide ibid. nu. 17. & quid ſi aliqui ſint abſentes, vel renunciauerint beneficio diuiſionis. num. 18. 142

rei plures debendi poſſunt ſimul & ſemel conueniri quilibet inſolidum præmiſſa proteſtatione per credirores, ꝙ vna ſol. erunt contenti. in l. huiuſmodi. §. cum pater. ff. de leg. 1. nu. 6. 146

rei duo credendi qui ſimul & ſemel agunt inſolidum poſſunt repelli exceptione, ſed an poterunt agere inſolidum in eodem libello. ibid. nume. eod.

rei duo credendi, an poſſint etiam in teſtamento conſtitui, & an ſit idẽ in legatis. in l. ſi plurib. ff. de leg. 1. num. 17. 60

reis duobus credendi exiſtentibus ſi primus eligat habebit totum, ſed an tunc hæres ſoluendo vni liberetur. vide. ibid. num. 18. eod.

Reliqua in hac materia ſupra in verbo Debitor.

¶ Relatio & relatiuum. Relationi, & nuncio, an & quibus caſibus credatur. in l. properandum. §. & ſi quidem. C. de iud. num. 7. 150

reliqua in materia rela. nuncij. ſ. in verbo Nuncius, & in verbo Citatio.

relatio debet fieri ad proxima, & immediata. ff. de leg. 1. l. legatum. numero 12. 23

relatum debet eſſe in referente. ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus num. 14. 208

relatiuum quis vel qui iuncto verbo futuri temporis, an faciat conditionẽ expreſſam, vel tacitã. ff. de verb. obl. l. ſi ita quis promiſerit. nu. 2. 4

relatiuum ſine copula reſtringit. ff. de acquir. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. num. 40. 62

relatiuum iunctum verbo præſentis temporis, vel præteriti, facit ſolum demonſtrationem non autem conditionem, demonſtratio autem falſa non vitiat legatum. ff. de leg. 1. l. Stichum. nu. 11. hoc autem limitatur dupliciter num. 12. & 13. 21

relatiuum qñ ponitur ſine copula ſtat reſtrictiuè, & reſtringit qualitatem præcedentem. in l. 1. §. veteres. ff. de acq. poſſ. nu. 12. fol. 66. & in l. miles. ff. de re iud. num. 2. fol. 151. & latius. in l. cunctos populos. num. 3. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. iſtam regulam ampliat, & limitat multis modis. 7

relatiuum ſi ponitur cum copula, & ſine copula quid iuris ſit. ibid. num. 6. in 2. lect. eod.

relatiuum quis vel qui, iunctum verbo futuri temporis, facit conditionem, & ante euentum conditionis non eſt nata obligatio ſortis principalis. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis promiſerit. num. 2. 218

relatio quando ſit ad perſonas non refert, an apponatur nomen vel nõ. de lib. & poſth. l. placet. num. 22. 169

relatiuum quantitatis ponitur pro relatiuo numeri ſicut tanti, id eſt tot, quanti, ideſt quot. ff. de leg. 1. l. ſi ita legatum. num. 8. 113

relatiuum quando eſt poſitum ſine copula non reperit antecedens certum ad quo faciat relationem, remanet penitus incertũ, & nihil operatur. ff. de leg. 1. l. Titiæ textores. nu. 25. 69

¶ Relictum. Relicta ab inſtitutio cenſentur repetita à ſubſtituto. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. nu. 43. cum plu. ſeq. 129

relictum extraneo in teſtamento imperfecto debetur ei naturaliter. ff. de leg 3. l. re coniuncti. num. 202. 189

relicta à diuerſis hæredibus perinde eſt acſi relinqueretur in teſtamentis diuerſorum, idem ſi relinquatur alicui, vt filio, vel ſeruo ſuo. de leg. 1. l. quid ergo. §. ſi quis duos. num. 1. 97

relicta ſi ſint centum fratribus prædicatoribus, vt intra annũ conſtruant capellam aliàs priuentur tali relicto, ſi non potuerunt conſequi ab hærede illa centum non priuabuntur dicto relicto poſt annũ. de leg. 1. l. fideicommiſſi. nu. 2. 134

relictum pœnæ nomine valet, & hic ponuntur tres modi relinquendi, pœnæ nomine. C. de his, quæ pœ. no. l. vnica. num. 1. 198

relicta ſecundo hęredi ſub cõmemoratione primi in eadẽ parte inſtituti, faciunt vt ſecundus concurrat cum primo. de leg. 1. l. ſi plurib. n. 3. 59

relictum Eccleſiæ, vel vnerabili loco, nõ vitiatur ratione incertitudinis. l. 1. nu. 3. C. de ſacroſan. Eccleſ. in 2. lect. 15. & in 1. lect. nu. 1. 13. 15

relictum cauſa ſtudij non dicitur ad pias cauſas, niſi pro ſtudio ſacræ theologiæ. ff. fol. matr. l. 1. num. 52. fol. 8

relictum alicui, vt filio, qui non eſt, nihil valet: nam filiatio videtur fuiſſe cauſa finalis illius relicti. C. de teſt. l. neque profeſſio. nu. 5. 98

relinquo verbum, an & quãdo importet inſtitutionem. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 33. fol. 166. & in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. n. 3. fol. 29. & quid qñ eſt adiectũ certæ quotæ. in d. Auth. nouiſſima. nu. 33. & 39. fol. eo. & in rub. ff. fol. matr. nu. 31. fol. 4. & qd qñ eſt adiectum certę portioni hęr. in l. centurio. ff. de vulg. n. 61. 130

relinquo filio, vel dono filio pro parte ſua, idem eſt dicere quantum eſt dicere pro ſua legitima. C. de inoffi. teſt. l. ſcimus. nu. 4. 180

relictum ſi fiat fratribus mendicantibus de prædio, vel fundo cum onere, ꝙ ibi debeant conſtruere locum ſui monaſterij, vt habitent certi fratres, illud onus relictum non valet. rationem aſſignat. ff. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. conſtat. num. 17. & 18. 76

Relicta in teſtamento minus ſolenni non debentur, hoc verum eſt exceptis duobus caſibus. C. de fideicom. l. quæſtionem. num. 13. 212

relictum alicui, vt tutelam filij gerat, ſi recuſat onus tutelæ, perdit legatum. C. de leg. l. ſi legatarius. nu. 3. 190

relictum poteſt tranſire in contractum quando non ſubeſt fraus. de leg. 1. l. nemo poteſt. num. 19. 109

relinquere prohibitus aliquid alicui de bonis ſuis, videtur etiam prohibitus ne relinquat per mediam perſonam. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi is qui. num. 8. 113

relictum ad pias cauſas, an & quando dicatur. l. 1. nu. 14. C. de ſacroſan. Eccleſ. fol. 11. & in verbo Legatum. in rub. de leg. ad pias cauſas.

Reliqua vide in verbo Legatum.

¶ Religio. Religio poteſt capi largè nam & Imperator dicitur religioſiſſimus. l. cunctos populos. nu. 1. de ſum. Trin. in 1. lect. 2

religioſi dictum ſine iuramento præſumptionem inducit. ff. de iureiur. l. admonendi. num. 222. 128

religionem ingredi qui nouit, an videatur ibi noluiſſe facere profeſſionem. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. in ſubſtitutione. num. 12. 138

religionem intrare, qui nouit, ſi intrat, & exit, an dicatur impleuiſſe votum. ff. qui, ſatiſd. cog. l. ſi ab arbitro. nu. 13. 136. & in d. l. in ſubſtitutione num. 12. de vulg. & pupil.

Et pulchrè. in l. ſi quis. nu. 12. 13. C. de inſti. & ſubſt. 136

religionem ingrediens, &c. vide ſupra in verbo Monaſterium, & Monachus, & frater religioſus.

¶ Remaneat. Remaneat verbum eſt commune, & etiam verbum ſuccedat. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 70. & 71. 131

remedia contraria poſſunt cumulari in diuerſis libellis, & diuerſa inſtantia. l. eum qui. C. de inoffi. teſt. nu. 2. 171

remedium. l. 2. C. de reſcin. vend. nedum habet locum non ſolùm in emptione, & venditione, ſed etiam in omnibus contractibus bonæ fidei. ff. de legib. l. de quibus. num. 29. 23

remedia Senatuſconſul. Trebell. quot & qualia ſunt, remiſſiuè. ad Senatuſconſul. Trebell. in rub. nu. 1. 192

remedium vnum ſi proponitur in vno iudicio, & aliud ſucceſſiuè in alio, ſecundum tollitur ipſo iure. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 157. 108

remedia plura quando procedunt ex ea. l. & ex eodem edicto, tunc vnũ non tollit aliud. ff. de nou. ope. nun. l. in prouinciali. §. ſi in loco. n. 6. 14

remedium vtrunque competit copulatiuè in trib. caſib. l. cùm proponas. C. de tranſact. num. 4. & 6. 105

remedia contraria quando competunt ex vno teſtamento, vno electo, alterum tollitur. C. de inoffi teſt. l. eum qui. nu. 6. 171

remedia duo extraordinaria, an & quando vnum tollat aliud, vide reſolutionem. ff. de nou. ope. nun. l. in prouinciali. §. ſi in loco. num. 9. 15

remedium ordinarium facit ceſſare extraordinarium, hæc eſt regula, quę limitatur ſex modis. ff. de no. ope. nun. l. in prouinciali. §. ſed ſi in loco num. 6. & alijs ſeq. vſque ad §. ſi ego ſuperficiarius. eod.

remedia quot ſunt mihi prodita pro furto rei meæ. C. de fur. l. ſi ex pecunia. num. 3. 5

remedium canonis reintegrandi quale ſit. C. vnde vi. l. ſi quando. numero 2. 220

remedium canonis reintegrandi, an habeat locum in re mobili. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. n. 15. & an habeat locũ ſolum in reb. & perſonis eccleſiaſticis. ibid. num. 16. & 20. 113

remedia quæ habentur contra poſſidentem, & quæ non habent titulum ab auctore vitioſo. ff. de acq. poſſ. l. rem quæ nobis. nu. 17. & 18. eod.

remedium canonis reintegranda, an competat contra poſſidentem cum titulo ad quem res peruenit ſine vitio. ibid. nu. 19. eod.

remedia adipiſcendæ poſſeſſionis non competunt poſſeſſione adepta. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. veteres. nu. 18. 67

remedia plura quando competunt ad eandem rem, an admittatur cumulatio. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune nu. 87. 103

remedia diuerſa non poſſunt competere ex eo. teſtamento. C. de codicillis. l. ſi quis agere. nu. 1. limita. vt nu. eo. 182

remedia tria oriuntur ex ſententia arbitri, quæ ſint illa. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſententia Romæ. nu. 22. 162

¶ Remiſſio & remittere. Remiſſio principalis trahit ad ſe remiſſionem acceſſorij. l. ſi tibi homo. de leg. 1. nu. 20. 154

De remiſſione iuris in verbo Ius.

remiſſio vſurarum facta fœneratori ex cauſa donationis præſumitur colorata, & non facta animo merè liberali. ff. de cond. ob turp. cau. in rub. n. 2. fol. 166. & in l. ſi nõ ſortẽ. §. ſi quis falſo. ff. de cõd. ind. n. 3. 178

remittere debitum, eſt dare. de leg. 1. l. ſi fundum ſub conditione. §. Titio. num. 2. 138

remiſſio noui operis quotuplex ſit. ff. de nou. ope. nun. l. 1. nu. 16. 5

remi. quæ fit à l. & quæ fit à iudice qualiter differat. ibid. nu. 17. eo

remiſſionẽ nun. nou. ope. petens alieno nomine, dicitur ſuſtinere partes defenſoris. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. qui remiſſionem. n. 1. 28

remiſſio nuntiationis conceſſa per falſum procuratorem, non nocet domino. §. qui remiſſionem. nu. 3. de nou. ope. nun. 106

eo-

Remit-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Remittentibus iura ſua non conceditur regreſſus. in l. cùm ignorantia. C.de iur.& fac.ign.num.1. 40
Remittens rem,& controuerſiam,non tenetur de euictione,ſed an conſtituat poſſ.dominum.in l.ſi pro fundo .C.de tranſact.nu.10. 114
remiſſio iniuriarum facta in foro conſcientiæ apud confeſſorem, non operatur in foro contentioſo quin agi poſſit actione iniuriarum ad vindictam,niſi plenam feciſſet remiſſionem.in l.huiuſmodi.§.ædes.ff. de leg.1.num.8. 144
Remiſſio nun.nou.ope.referenda eſt ad perſonam domini. l. cùm procurator.num.1.ff.de nou.ope.nun.num.1. 36
remiſſio nun.nou.ope.eſt triplex.ff.de nou.ope.nun. l. de pupillo. §. qui remiſſionem.nu.5. 26
remiſſio an poſſit peti aliarum præſtationum.ff.de nou.ope.nun.l.de pupillo §.ſi is cui.num.6. 25
remittere poteſt teſtator hæredi ſatiſdationem de præſtandis leg.in l.nemo poteſt.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.125 fol.109.& in 1.lect.nu.93. 103
Remittere poteſt filius per pactum id quod exiſtens in poteſtate patris ſperat ſibi acquiri dum erit ſui iuris.ff.de pact.l.ſi tibi decem.§.filiusfam.num.1. 191
Remiſſionem fieri,& loco remiſſionis habere, an & qualiter differant.l. prætor ait.§.ſine autem.nu.2 de nou.ope.nun. 44
Remiſſio facta per maiorem partem creditorum præſentium, præiudicat abſentib.ff.de pact.l.reſcriptum.num.3. 188
Remiſſio quæ fit per pactum ſimplex dicitur eſſe donatio. ff.de tranſact. l.1.num.16. 114
Remittens ius quod quis habet per dolum aduerſarij ex ſententia, illud non perdit.l.cùm poſteaquam.in prin.C.de pact. 76
Remittere litem non eſt dare, ſed bene remittere rem vel actionem.l.ſi pro fundo.n.10 C.de trãſact.fol.114.& in l.naturaliter.§.nihil commune.ff.de acq.poſſ.num.63. 102
Remiſſio licet non habeat locum in contractibus, vt l. ſi conuenerit.ff. de iuriſd.omn.iud.num.39.& 40.fol.92.tamen ſi renunciauerit, quis priuilegio fori prima renunciatio operatur, quòd habet locũ remiſſio.ff.ſi quis in ius voc.l.1.num.9. 116
¶ Remouere quis poteſt inuecta in vna domo quam habet in vna ciuitate,vt transferantur in domum quam habet in alia ciuitate. ff.de leg. 1.l.cætera.§.ſed ſi quis ad opus.num.6. 80
¶ Remuneratio delictorum commiſſorum fœda eſt, & turpis.ff.de verb. oblig.l.ſi plagij.num.9. 194
¶ Renunciatio generalis non valet, etiam ſi partes dicerent, ꝙ volunt haberi pro expreſſis,& ſpecificatis omnes caſus, qui contingere poſſunt ea forma qua vtitur text.in l. omnes, adhuc non ſufficeret. ff. ſi quis cau.l.ſed & ſi quis.§.quæſitum.nu.24.& 29. 151
De renunciatione Velleia. facta per mulierem in verbo Mulier, & in verbo Velleia.
De filia renunciante hær.pater. data ſibi dote, &c. vide in verbo filius.
Renunciatio non nocet quam aduerſarius iam acceptauit.l.error.num. 5.C.de iur.& fact.ign. 42
Renunciatio excludit perſonam à iure ſine præiudicio tertij, ſed præſcriptio,& negligentia excludit ius ab omnibus perſonis.ff.de acq.hær.l. is qui.§.neque filiusfam.num.23. 74
Renunciatio beneficij eccleſiaſtici poteſt probari per teſtes, & non requiritur ſcriptura,ita etiam collatio beneficij poteſt per teſtes probari.ff.de acq.poſſ.in rub.num.17. 50
Renuncians petitorio debet in expenſis condemnari.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter §.nihil commune.num.70. 102
Renuncians liti non videtur ſuccumbere,& ſic non cadit in ſtatuto faciente mentionem de ſuccumbente in lite.ibid.nu.60. eod.
Renunciãs ſuo priuilegio,vel iuri,dẽt certiorari.l.pen.n.19.C.de pac.90
Renunciari an poſſit nullitati,vel iuri dicendi nullum.l.pen.num.20.C. de pact. eod.
Renuncians omnibus iuribus,& bonis,quæ habet, vel habere ſperat.intelligitur ex cauſa de præſenti.ff.de tranſa.l.qui cũ tutoribus.n.2.221
Renunciare quilibet poteſt ei, quod eſt inductum in eius fauorem.ff.de verb.oblig.l.qui Romæ.num.7. 173
Renuncians liti,non videtur fateri aduerſarium ius habere.ff.de acquir. poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.num.58. 102
Renuncians liti non tribuit aduerſario poſſeſſionem ita,quòd ſi eam inuaderet auctoritate propria puniretur.ibid.nu.59. eo.
Repudiatio hæreditatis facta pendente conditione non valet. ff. de acq. hær.l.is qui.nu.18.ſecus ſi fiat præſente iudice eod.nu. 73
Renunciatio tacita,quæ inducitur per negligentiam,fortius præiudicat quam expreſſa.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.182. 43
Renũciatio feriarũ etiã facta extra iudiciũ valet.ff.de ferijs.l.j.n.28. 158
Renunciatio feriarum ſimpliciter facta intelligitur de præſentib. tantũ. ff.de ferijs.l.1.num.29. eod.
Renunciatio etiam iurata, non trahitur ad ius ſuperueniens de futuro. ff.de cond.cau.dat.l.quod Seruus.nu.10.& 11. 160
Renunciatio ſpecialis,& donatio, an ſit idem. ff. de verb. oblig.l. ſi quis cum aliter.num.20. 68
Renunciari quis non intelligitur iuri,ꝙ ignorat,ſic nec iuri,ꝙ ſibi dubitat competere.C.qui admit.ad bon.poſſ.l. quandlu.nu.3. fol. 13.& in l.fin.C.de iur.& fac.ign.nu.4.fol.46.& in Auth.ſacra.pub. C. ſi aduer.vend.n.54.& 138.& in l.q Romæ.§.duo fratres.ff.de verb. obl. n. 114.fol.69.& in l.apud Iul.§.ſi Titius.ff.de leg.1.num.9.fol. 74
Renuncians beneficio inutiliter,an perdat poſſeſſionem beneficij.ff. de acq.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori.num.27. 60
Renunciari an poſſit cuicunque præſcriptioni per pactum expreſſum. Auth.quas actiones.num.32.C.de ſacroſan.Eccleſ. 33
Renunciatio ſpecialis, vbi ex diſpoſitione legis requiritur taciturnitas ex qua elicitur tacitus conſenſus,inducit virtutem huius ſpecialis renunciationis fol.matr.l.quæ dotis.nu.89. 50
Renunciari poteſt legi prohibitiuæ cum iuramento. l. de alimentis.nu. 4.C.de tranſact. 100
Renunciari an poſſit.l.ſi vnquam.C.de reuocan.don.l.ſi quis in conſcribendo.num.8.C.de pact. 89
Renunciatio generalis,quòd non valeat, verum eſt quo ad exceptiones futuras.ff.ſi quis cautio.l.ſed & ſi quis.§.quæſitum.nu.6. 150
Renuncians liti motæ,intelligitur renunciare non ſolùm inſtantiæ, ſed cauſæ,& iuri.l.poſtquam liti.nu.1.& 9.C.de pact. 73
Quid in beneficialibus.ibid.nu.eod. eod.
Quid ſi aduerſarius eam non acceptauit.ibid.nu.eod. eo.
Quid ſi tunc fiat in iudicio. ibid. & num.12.fol.eod. & quid in feudis. num.3. eod.
Renunciatio feriarum facta inter partes,non extenditur ad alias perſonas.ff.de ferijs.l.1.num.9. 158
Renunciatio iuris realis poteſt fieri in abſentia partis.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.num.65. 102
Renunciatio tacita, quæ inducitur à lege, an & quando magis præiudicet quam expreſſa.in l.ſi emancipata.C.de iur.& fac.ign.nu.3. 40
Renunciatio facta abſente alia parte in præſentia iudicis, ita demũ præiudicat ſi per iudicem ſit expreſsè acceptata nomine abſentis.l.error. C.de iur.& fac.ign.num.7. 42
An iuri de futuro renunciari poſſit in l.1.C.de pact.nu.15.fol.42.& in l. pacta nouiſſima.C.de pact.nu.10.fol.77.& quid ſi fiat extra iud.in l. ſiue apud acta.C.de tranſac.nu.2.fol.109. & quid ſi fiat cum iuramẽto in l.is qui.ff.de acq.hær.nu.31.fol.73.& in l.apud Iul.§.ſi Titius.ff. de leg.1.nu.8.vbi loquitur an poſſit expreſsè renunciari.fol.74.& in l.ſed & ſi quis.§.quæſitum.ff.ſi quis cautio.nu.12. vbi loquitur de generali renun. 150
Ius de futuro non poteſt remitti per ſimplicem renunciationem factam in abſentia partis.in d.l.1.C.de pact.nu.15.vbi ponit fallen. 72
Renunciari non poteſt iuri de futuro per ſimplicem renũcia. pendente conditione.in l.qui Romæ.§.duo fratres.ff.de verb.oblig.nu.44. 190
Quid ſi fiat cum iuramento.uum.15. eod.
Quid ſi renunciatio ſimplex ſit geminata ead.l.1.nu.eod. eo.
Qui ponit ſe in manibus aduerſarij, non dicitur liti renunciare. l. poſtquam.C.de pact.num.8. 73
Renunciatio litis facta in compromiſſo, non habet effectum niſi ſecuto laudo ibid.num.eod. eo.
Renunciatio litis facta per minorem,vel prælatum Eccleſiæ in iudicio, valet mero iure,nec reſcinditur niſi ope reſtitutionis in integrum.d. l.poſtquam liti.nu.13. 74
Renunciatio litis,an requirat cauſam.ead.l.poſtquam.in fin. eod.
Renunciatio facta per filiam de hær. paterna per eam adita ad inſtantiã fratrum,an valeat.in l.ſi maior.C.de repud.hær.nu.2. 171
Renuncians iuri prætorio, non intelligitur renunciaſſe iuri ciuili. in l. nec is.§.hæres.ff.de acq.hær.nu.12. 78
Renunciari an poſſit iuri ſtatutario.in l.nemo poteſt.de leg.1.in 2.lect. num.42.105.& in 1.lect.nu.18. 100
Renunciare fauori ſuo quilibet poteſt.l.cùm proponas.C.de pact.nu.2. fol.80.& l.ſi quis in conſcribendo.C.de pact.nu.7. 89
Renunciare priuilegio fori,poteſt quis ſicut omni alij iuri in eius fauorem introducto, & quilibet iudex vel arbiter admittens excep. declinatoriam fori non admittendam,eo quia pars renunciauerat,facit litem ſuam.l.ſi quis in conſcribendo.C.de pact.nu.1. 88
An iſta renunciatio debeat eſſe in ſcriptis.ibid.num.eod. eo.
Quid in criminalibus.ea.l ſi quis in conſcribendo.nu.18. 90
Renunciatio iuris,ad hoc vt valeat quæ requirat.ead.l.nu.14. eod.
Renunciari iuramento prohibitiuo nunquid poſſit.ead.l.nu.17. eod.
Renunciare non poſſunt partes legi,quæ aliquid pro forma inducit.d.l. ſi quis in conſcribendo.C.de pact.nu.12. eod.
Renunciationes appoſitæ in contractu, intelliguntur ſi actus principalis habebit effectum.in l.non dubium.C.de leg.nu.57. 38
Renunciatio beneficij eccleſiaſtici non facta in manibus ſuperioris, an cauſet perditionem poſſe.in l.1.§.ſi vir.ff.de acq.poſſ.num.27. 60
Renunciari iuri præſcribendi,an poſſit per pactum.ibid.
Renunciari iuri diſponenti ne ex duabus cauſis lucratiuis quis eandem rem conſequatur,an poſſit.ibid.num.20. eod.
Quid de iure ſtatutorum.ibid.num.eod. eod.
Renunciatione etiam cum iuramento facta per filiam de hereditate patris viuentis in manibus fratrum,& patris, poteſt pater ſolus diſponere,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

nere, ꝙ non obſt. iuramento filia ſimul cum fratribus æqualiter ſuccedat. l. de quæſtione. C. de pact. nu. 13 & 21. 92.

Renunciatio generalis, non tantum operatur quantum ſpecialis. in l actione. C. de tranſact. num. 8. 96

Renunciatio generalis reſtringitur ad contractum ſpecialem ſuper quo interponitur. l. ſi de certa. C. de tranſact. nu. 3. 112

Renunciare ſnĩæ pro ſe latæ quilibet pŏt. l. ſi cauſa. C. de tranſa. n. 5. 113

Si pars renunciauit productioni teſtium, vel inſtrumentorum cum iuramento, debet procurare per medium alicuius amici, ꝙ iudex ex officio tales teſtes recipiat. l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 14. fol. 116. & Auth iubemus. C. de iud. nu. 5. 146

Quando vna pars renunciat allegationibus iuris, debet iudex alteri parti ſtatuere terminos ſecundũ formã Auth. iubemus. C. de iud. nu. 1. eo.

Renuncians teſtibus, vel inſtrumentis non obſtante renunciatione, poteſt & teſtes, & inſtrumenta producere. ead. Auth. nu. 5. & 6. eod.

Quid ſi qualitas teſtium aliud ſuadeat. ibid. nu 8. eod.

Renunciari non poteſt etiam cum iuramento his, quæ inducta ſunt ob publicam vtilitatem. ibid. poſt. nu. 5. verſ. limita. niſi. eod.

In generali renunciatione hæreditatis, non intelligitur renunciatum legitimæ, vel iuri petendi ſupplementum niſi de ea fiat ſpecialis mentio. in l. ſi quando. §. & generaliter. C. de inoffi. teſt. nu. 5. & 10. & quid ſi interueniat iuramentum. num. 6. 179

Renunciatio ſpecialis vbi requiritur, proteſtatio facta præſenti, & tacenti, habet vim ſpecialis renunciationis, vide cautelam ad excludendũ declinatoriam fori. ff. qui ſatiſd cog. l. ſi fideiuſſor. nu. 2. & 3. 131

Renunciatio valet in ſpecificatis, ſi in iudicio quædã ſint ſpecialiter expreſſa, & poſtea ſubijciatur clauſula generalis. ff. ſi quis cau. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. num. 29. 151

Renunciatio hæreditatis facta à filio patri ſiue iuramento, an valeat. C. de collat. l. pactum quod dotali. num. 1. 57

Renunciare quis non videtur rei quam ſe habere ignorat. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. § nihil commune. num. 33. 100

Renunciare quis non intelligitur iuri de futuro, poſtea quærendo. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 34. eod.

Renunciari poteſt iuri introducto in odium alterius. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt num. 83. 103. & in 2. lect. nu. 114. 108

Renunciatio ſpecialis præiudicat, vbi generalis nihil nocet. ff. de cond. indeb. l. 1. num. 10. 169

Renunciari non poteſt ſolennitatibus introductis de iure publico. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 61. 106

Renuncians exceptionibus omnibus enumeratis in tit. ff. ſi quis cautio, an talis renunciatio valeat, acſi ſpecialiter eſſent enumeratæ. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. num. 17. 151

renunciatio generalis ſubiecta, an valeat. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. §. quæſitum. num. 13. & 14. 150

Renunciatio doli ad hoc vt valeat duo copulatiuè requiruntur. de quibus. in l. actione adminiſtratæ. num. 8. C. de tranſact. 96

Renuncians omni iuris auxilio, an intelligatur renunciare beneficio ſtatuti. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 23. in 2. lect. 16

Renunciatio ſpecialis ad hoc vt valeat requiritur, ꝙ ſit facta ſpontanea voluntate. ff. ſi quis cautio. l. ſed & ſi quis. § quæſitum. num. 11. 150

Renunciatio facta liti, ideo nocet renuncianti, quia facta fuit poſt litem motam, & poſt litem conteſtatam. l. poſtquam. nu. 12. C. de pact. 74

Renunciatio an fiat parte præſente, vel abſente non refert. ibid. eod. nu. verſ. in ead. glo. eo.

Renuncians liti non dicitur propriè ſuccumbere, & ſic non cadit in ſtatutum loquens de ſuccumbente. l. poſtquam. nu. 5. C. de pact. 73

Renunciatio ſi ſit facta de lite, non requiritur alia ſententia, ibidem numero 7. eod.

Renuncians omnibus exceptionibus ſi ſit ignorans, vel erret, ſibi non præiudicat. ff. de cond. indeb. l. 1. num. 6. 168

Renunciare iuri ſuo quot caſibus quis non poteſt. ff. de pact. l. pactum inter num. 12. 207

¶ Repetere. Debens in ſpecie Stichum, aut Pamphilum, ſi per errorem credit debere Stichum, & ſoluat, non repetit. in l. ex hoc iure. ff. de iuſtit. & iure. num. 74. 12

Repetitioni facit interdum locum perſona quando debitum naturaliter tantum ſoluitur in l. impuberib. ff. de acq. hęr. num. 8. 72

Repeti non poteſt debitum quando purè promittitur ab eodem ſub cond. facta animo nouandi. in l. Iulianus. ff. de cond. indeb. nu. 5. 202

Repetitur per conditionem indebiti ſolutum quando à ſoluente non bebebatur in l. ſi pœnæ cauſa quamuis. ff. de cond. indeb. num. 1. & in §. cum inter. num. 1. 175

Repeti an & quando poſſit ſolutum per errorem facti ſiue iuris, quando naturaliter debebatur. in l. ſi non ſortem. §. libertus. ff. de cond. indeb. num. 21. fol. 181. & in l cùm quis. C. de iur. & fact. igno. nume. 1. 15. & 19. & fin. fol. 44. & hic repetit per cond. indeb. in l. 1. ff. de cond. indeb num. 1. 168

Repeti an poſſit ſolutum ante diem. in l. cùm quis. C. de iur. & fac. igno. num. 19. 45

Repetere poteſt per cõd. ſine cauſa debitor, qui ſoluit debitum, eo quia condemnatus fuit, ſi poſtea ſuperueniant probationes de ſolutio. primo facta. in l. Iulianus. ff. de cond. indeb num. 12. 16. 203

Repetitur ſolutum indebitè in actione pœnali. in l. elegãter. §. ſi qua lex. ff. de cond. indeb. num. 1. 177

Repetitur ſolutum pendente dubietate per errorem. in l. ſufficit. ff. de cond. indeb. num. 6. 201

Repetitur vt indebitum per vltimò ſoluentem, ſolutum per duos ordine ſucceſſio. in l. Stichus. §. Titius. ff. de cond. indeb. num. 1. 208

Repetere poteſt ſtipulator per actionem mandati ſolutum adiecto, niſi donationis cauſa illum adiecerit. in l. Iulianus. §. qui fundum. ff. de verb. oblig. num. 7. 207

Repetere non poteſt ſoluens indebitum nomine alieno, ſed benè is cuius nomine ſoluti ſunt nummi. l. qui hæredis. ff. de cond. indebit. nu. 1. fol. 199. indebitum ſolutum per errorem nomine impub. repetitur ab impub. in l. cùm indebitum. eod. tit. num. 1. 201

Repetitionem ſoluti inducit error ſi ſoluens tractat de damno, & recipiens de lucro. in l. ſi pœna cauſa. §. ſi putem. nume. 2. ff. de condit. indebit. 175

Repetere non poteſt ſoluens ſcienter indebitum, quia donare cenſetur. in l. 1. ff. de cond. indeb. num. 12. fol. 169. & l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. num. 74. fol. 12. & in l. qui ſe debere. ff. de cond. cau. dat. nu. 1. fol. 158. & quid requiratur ad hoc vt videatur donare. in l. ſi ego. ff. ſi cert. pet. num. 2. 58

Repetere an poſſit qui ſoluit ignoranter indebitum, ſi in inſtrumento dicatur, quod renunciauit. ff. de cond. indeb. nu. 3. & ſeq. 168

Repetit qui ſoluit non recepta debita cautione. in l. ſi quis. ff. de cond. indeb num. 1. 193

Repeti poteſt per cond. indeb. ſolutum per ſimplices homines inductos perſuaſionibus, ſicut ignoranter eſſet ſolutum. in l. error. C. de iur. & fact. igno. num. 20. 43

Repeti licet poſſit ſolutum indebitè per errorem, tamen ſi facta ſit ſolutio aucto. ſenten. vt tranſact. non poteſt repeti. in l. 1. C. de iur. & fac. ign. nu. 2. fol. 38. & in l ſi non tranſactionis. eod. tit. nu. 1. fol. 41

Repetitur à procuratore, & non à domino indebitum ſol. proc. non habenti ad hoc mandatum. in l. cùm indebitum. §. creditor. ff. de cond. indeb. num. 1. fol. 201. & quando indebitum ſoluitur procuratori falſo non ſolùm competit cond. ob cauſam, ſed etiam cond. indeb. in l. ſi pœne cauſa §. ſi putem. eo. tit. nu. 37. 75

Repetitur æſtimatio indebiti, quando eſt tale quod non poteſt repeti. in l. ſi non ſortem. § libertus. ff. de cond. indeb. num. 15. 181

Repetitio an detur illi, qui eſt tutus aliqua excep. in verbo Tutus.

Reliqua in hac materia in verbo Condictio. in rub. de cond. indeb. & in rub. de cond. ob cauſam.

De repetitione dotis. in verbo Dos.

¶ Repetitio legatorum facta à ſubſtituto pupillari, habet locum ſi legata non cœperunt deberi à pupillo inſtituto. num. 1. & 2. l. ſi fundum ſub conditione. §. ſi paterfam nu. 1. de leg 1. 138

Repetitio generalis continet etiam legata inutilia, ſed non generalis prorogatio, quæ tendit ad diminutionem. ff. de leg. 1. l. legata. n. 15. 49

Repetitio dictorum in præcedentibus, quæ vitiat, nunquam fieri debet. Et ſimiliter qualitas præcedens, quæ vitiat in dubio, non intelligitur repetita. ff de verb. oblig. l. Titia. §. idem reſpondit. l. 1. nu. 6. 217

Quid de clauſula in fine poſita. ibid. nu. 10.

Repetitio quæ habet vitiare, nunquam intelligitur. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. num. 22. 52

Repetitio legatorum conditionalium facta ſimpliciter à ſubſtituto pupillari, intelligitur purè facta de leg. 1. l. ſi cui ſerui. §. ſi à filio. numero 1. 96

Repetitio legatorum conditionalium facta à ſubſtituto, non inducit repetitionem conditionis primo appoſita, etiam ſi talis repetitio non vitiaret legatum. de leg. 1. l. ſi cui ſerui. §. ſi à filio. num. 2. nam repetitio eorum quæ vitiant regulariter non intelligitur. ibid. eo.

¶ Repreſaliæ an debeant concedi de conſenſu totius populi. in l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. num. 12. 18

Repreſaliæ conceduntur alicui in ciuitate confœderata ſicut in propria. in l. à diuo Pio. §. 1. ff. de re iud. nu. 13. 162

Repreſaliæ contra ciues Peruſinos poſſunt exerceri contra Peruſinos à ſua ciuitate exbannitos, quia dicuntur eſſe in fuga, & ſic videntur eſſe in loco vnde aufugerunt. l. huiuſmodi. §. legatum. ff. de lega. 1. num. 2. 151

¶ Reprobatio. De reprobatione teſtium infra in verbo Teſtis, & de reprobatio. inſtrumentorum ſupra in verbo Inſtrumentum.

reprobare denuo non poteſt, qui iam receſſit à reprobatione. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi ab arbitro. num. 10. 136

Reprobato aliquo, reprobatur quicquid venit in eius concomitantia, ſiue ſit principale ſiue pœnale. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 48. 200

¶ Repudiatio quæ fit in fraudẽ legis eſt ipſo iure nulla, ſecus in repudiatione, quæ fit in fraudem hominis. ff. de leg. 1. l. ſi mihi & tibi. n. 23. 39

De repudiato legato vide in verbo Legatum. in rub. de repud. leg.

Repudianti ſi aliquod onus erat impoſitũ, non tranſit ad alĩ, qui nullã

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

lucrum habet ex eius persona. ff. de leg. 1. l. si mihi & tibi. nu. 4. 38
Repudiare potest, qui potest solus adire, secus si ex persona alterius, nã solus tutor potest agnoscere bon. poss. delatam pupillo. de leg. 1. l. legatum. nu. 8. & 9. 23
repudiare quamcunque hæreditatẽ quis potest, quæ sibi nunquam deferri possit in futurum, dummodo repudiatio talis fiat eo modo quo potest iuri de futuro renunciari. de acq. hær. l. is potest. nu. 8. 80
repudiatio patris facta sine filio nihil valet, sed si præiudicaret sibi patri bene valeret. ff. de acq. hær. l. is qui hæres. §. neque filius fam. nu. 30. 75
repudians bonorum possessionem vnde cognati, videtur etiã repudiasse bonorum poss. vnde legitimi. ff. de acq. hær. l. nec is. §. hæres institutus. num. 5. 78
repudiando expresse legitimam successionem quis videtur expresse renunciasse testamentariam in necessarium antecedens. ff. de acq. hær. l. nec is. §. hæres institutus. nu. 1. eod.
repudiatio quæ fit cum protestatione, & in præsentia testium, quod nõ agnoscit hæreditatem per hoc non videtur eam repudiare. ff. de acq. hær. l. ei qui se num. 6. 72
repudiatio facta in iudicio, an debeat præiudicare repudianti. C. de repu. vel abstinen. hær l. si maior viginti. nu. 1. 171
repudiatio iuris de futuro facta in iudicio, valet, & tenet. ff. de acq. hær. l. is qui. num. 19. 73
repudians semel hæreditatem amplius eam adire non potest hæc est regula, quæ fallit decem modis, vt hic, ampliatur autem hæc regula. C. de repud. vel abstinen. hær. l. si quis suus. num. 1. 171
repudiatio bon possessionis, an possit infringi prætextu erroris iuris resultantis ex eo, qp renuncians non potuit petitiores consulere. C. de repud. bon. poss. l. emancipatus. num. 1. 54
repudiatio an sit aliquid ad cuius positionem aliquid sequitur. ff. de acq. hær. l. 1. num. 25. 58
repudiare hæreditatem, & confiteri, an & qualiter differant. C. de repud. vel absti. hær. l. si maior viginti. nu. 5. 171
repudiare non potest, qui non potest adire. ff. de acq. hær. l. is potest. numero 2. 79
repudians vno iure, potest alio iure venire. ff. de acq. hær. l. nec is. §. hæres institutus. num. 14. 78
repudians simpliciter hæreditatem, videtur repudiare omne ius illam quærendi. ibid. num. 15. eod.
repudiatio ad hoc vt creditores mittantur in possessionem, an valeat. ff. de acq. hær. l. is qui. num. 21. 73
repudiationis verba sunt concepta in hæreditate simpliciter. ff. de acq. hær. l. nec is. § hæres institutus num. 21. 78
repudiatio patris, vel filij, licet olim non valeret, tamen hodie valeat. ff. de acq. hær. l. is qui. §. neque filius. nu. 37. 75
repudiatio tacita, quæ inducitur per lapsum temporis, plus nocet quàm expressa repudiatio hominis. ibid. num. 22. 74
repudiatio tacita filij, quæ causatur ex negligentia, & sic ex cursu temporis in hæreditate profectitia & etiam aduentitia præiudicat patri. ff. de acq. hær. l. is qui § neque filius. num. 6. eod.
repudiatio si fieret præsente aduersario, quia de eius commodo agatur, censetur consentire. ff. de acq. hær. l. is qui. nu. 26. 73
Repudiatio expressa plus nocet quàm tacita, quæ inducitur per lapsum temporis C. qui admit. l. 1. nu. 7. 58
repudiatio expressa filij fam. non præiudicat patri, qñ pater ex sua persona possit adire. in l. si emancipata. C. de iur. & fac. ign. num. 3. 40
repudiatione expressa filij de hær. paterna, an excludatur ab omaibus capitibus. ibid. num. fin. eod.
repudiari non potest hæreditas semel adita. fallit in tribus casibus. in l. si maior. C. de repud. hær. num. 4. 171
repudiare non potest hæres hæreditatem delatam defuncto. in l. si quis filium. de acq. hær. in § in omni. num. 1. 68
repudiari non potest hæreditas per proc. sicut nec adiri. in l. qp si ea. ff. de offi. proc. Cæs. nu. 1. fol. 51. & in l. 1. eod. tit. nu. 1. fol. 49 fallit in proc. Cæsa. vt in d. l. 1. eod. tit. nu. num. 1. & 4. fol. 50. & in l. cùm filiofam. de leg. 1. num. 117. fol. 35
repudiare potest solus dominus hæreditatem seruo delatam, secundum communem opinio. in l. is qui. §. neque filius. ff. de acq. hær. nu 40. 75
repudiare hæreditatem, an dicatur, qui confessus est in iudicio se non esse hæredem. in l. si maior. C. de repud. hær. nu. 1. 171
repudiatio per hæredem facta de legato alteri facto non tenet, & quando possit frui. in l. si fundum sub conditione. in §. si Titius. ff. de lega. 1. nu. 4 & vide nu. 6. vbi ponit an hæres teneatur ad æstimationẽ. 138
repudiato officio commissarij, non videtur repudiata hæreditas. in l. 1. ff. de acq. hær. num. 35. 58
repudiari non potest hæreditas pro parte, & pro parte acceptari. in l. 1. ff de acq. hær. num. 15. & seq. eod.
repudiare non potest filius residuum hæreditatis legitima acceptata. in l. 1. ff. de acq. hær. num. 11. 57
Filius qui repudiauit non potest admitti de iure communi, sed de iure speciali. in l. quandiu. ff. de acq. hær. nu. 6. 59
repudiante vno ex filijs natis ex diuersis vxoribus, an omnes alij pariter admittantur iure accrescen. in l. re coniuncti. de leg. 3. nu. 248. 191
Repudiatio paternæ hær. non debet præsumi in dubio. in l. si quis filium. ff. de acq. hær. in §. si filius. num. 11. 67
Reliqua in verbo Hæres, & in verbo Filij, & in verbo Institutus.
Item de repud. legatorum. in verbo Legatum. in rub. de repud. leg.
¶ Requisita omnia ad substitutionem pupillarem debent concurrere tempore quo fit testamentum, imò satis est ante mortem testatoris. ff. de vulg. & pupil. substit. l. cohæredi. §. cum filio. nu. 4. 144
requisita ad hoc vt quis constituatur in mora, quæ sint, limita. ff. de reb. cred. l. quod te. num. 5. 14
requisitus emere licet neglexerit, potest tamen moram purgare re integra, & sic antequam vendatur extraneo. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes. num. 6. 180
requisita in confectione alicuius actus, requiruntur etiam in eius refectione. ff. de iust. & iur. l. ius ciuile. num. 17. 13
requisitum ad demonstrationem personę, nunquam dicitur requiri pro forma, nec pro solennitate cum possit impleri per æquipollens. l. 1. ff. de lib. & posth. num. 12. 161
De requisitis pro forma supra in verbo Forma.
¶ Res. Hæc dictio sumitur multis modis. in l. 1. ff si cert. pet. num. 43. & 45. fol. 4. & 5. in l. 2. § ex contrario. ff. de acq poss. nu. 83. 82
rei appellatione venit pars, sed quid in iudicijs, & sententia. in l. ait prætor. la 2. ff. de iureiur. nu 1. 75
De rebus prohibitis alienari in verbo Alienatio.
rescriptum Papæ valet, licet sit rescriptum in prima, vel tertia persona. ff. sol. matr. l diuortio. num. 30. 21
rescriptum geminatum præsumitur concessum motu proprio. l. si quis iniquum. nu. 6. quod quisque iuris. 97
rescriptum Papæ, vel principis si est dubium, debet intelligi secundum supplicatiunem porrectam Principi. l causas vel lites. nu. 5. C. de transact. fol. 104. & in l. 1. C. de diuer. rescrip. num. 7. 57
rescriptum vel priuilegium à Principe impetratum pendente lite, etiã motu proprio Principis non nocet parti aduersæ. l. supplicare. num. 2. C. vt lit pen. 52
rescriptum Principis vel Papę continens dispensationem quamuis neminem lædat, tamen quia est ambitiosum, & sic odiosum debet stricte interpretari. ff. de const. prin. l beneficium. num. 38. 39
rescriptum Principis concedens remissionem pœnæ ante delictum cõmissum, non valet. ff. de iureiur. l. ait prætor. nu. 9. fol. 73. & in l. si vnus. §. illud ff. de pact. num. 4. 197
rescripti impetratio non facta mentione de sententia, quæ transiuit in rem iud. est ipso iure nulla. in l. causas. C de transact. num 1. 104
Vide latius de hac materia rescripti. in d. l. causas. C. de transact. à nu. primo vsque ad 8. eo.
rescriptum subreptitium quid sit, & quid obrepti tium, & quid falsum. l. præscriptione. C. si contra ius vel vtil. pub. nu 1. 53
An tribuat iurisdictionem. ibid. nu. 3. eod.
rescriptum impetratum à seruo super nece domini sui valet, nedũ quantum ad ipsum rescriptum, sed etiam quantum ad prosequendum accusationem l. 1. C. de prec. Impe. offe. num. 1. 47
Licet regulariter ad impetrandum rescriptum requiratur speciale mandatum, tamen literæ inquisitionis possunt impetrari sine speciali mandato. in l. 1. C. de prec. Impe. offe. num. 12. eod.
rescriptum per quod dilatio ad soluendum conceditur, vel remittitur, valet secus est in exceptione peremptoria. l. quoties. C. de precib. Impe. offer. num. 1. & 5. eod.
rescripta principum quomodo sint intelligenda. ibid. num. 3. eod.
rescriptum impetratum in damnum fisci, non valet. l. nec damnosa. C. de prec. Impe. offe. num. 1. eod.
rescriptum remissionis condemnationum non valet, nisi causa, & quælibet facti qualitas exprimatur. ead l. nu. 2. eo.
Si quis habuit gratiam de vno homicidio, & postea fecit secundum homicidium, & impetrauit gratiam de secundo nihil valet. nisi fecerit mentionem de primo homicidio, & de prima gratia. ead. l. nu. 3. 48
Quid si rescriptum sit geminatum. ibid. nu. 6. eod.
rescriptum non refert à quo impetretur, etiam si sit seruus. l. vniuersis. C. de prec. Impe. offer. num. 1. 50
Quid sit tempore porrectæ supplicationis opponatur de seruitute. ibid. eod. num. fol. eod.
Quid si impetretur ab excommunicato. ibid. eod. nu. eod.
Quid si intercueniat mendacium supplicantis. ibid. nu. eod. eod.
rescripta contra ius impetrata, non debent per iudices obseruari. l. rescripta C. de prec. Impe. offe. nu. 1. & 9. eo. & seq.
Quid si adijcitur clausula non obstante. ibid. nũ. eod. eo.
An rescriptũ possit tollere ius alicuius in totũ, put est debitũ. e. l. n. 3. e.
rescriptum an faciat actiones perpetuas, & sic transitorias ad hæredes. l. 1. C. quando lib prin. dat. nu. 2. & 4. 51
rescriptum nunquid transeat ad hæredes, si illud impetrans mortuus est antequam eum produceret in iudicio. ead. l. 1. nu. 6. 52
Quod in omni rescripto, intelligitur clausula si preces veritate nitãtur. l. præscriptione. ff. si contra ius vel vtil. pub. num. 22. 54

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Reſcripta ſi reperiantur ſub eadem data.l. edicto.C.de edicto. diui Adr. tollen.num.34. 176
reſcriptum committens cognitionem ſuper iure,an extẽdatur ad cognitionem poſſ.in l.1.ff.de acq.poſſ.num.32. 53
reſcriptum continens duo ſpecialia non valet.in l.is qui pro emptore.ff. de vſucap.num.401. 135
reſcriptum impetratum per mendacium, etiam ſi non ſit iuri contrariũ, tñ non valet, & mendax precator punitur, ſi in ea reperiatur improbitas ſeu dolus.l.& ſi legibus.C.ſi contra ius vel vtil.pub.num.1. 56
An ad hoc vt impetrans reſcriptum dolo puniatur,requiratur probatio, quod iſtud dolo fecerit.ead.l.num.2. eod.
reſcripta contra ius vel cõtra publ.vtilitatem à nullo iudice,vel maiori, vel minori debent ſeruari.l.omnes.C.ſi contra ius vel vtil.pub.n.j.eo.
reſcriptum principis non poteſt auferre dominium rei meæ.l. omnes.C. ſi contra ius vel vtil.pub.num 2.& 3. eod.
reſcripta ad iuris obſeruantiam ſunt perpetua niſi aliud tempus ſit in re ſcripto diffinitum.l.falſo.C.de diuer.reſcrip.num.1. 57
Quid in reſcriptis gratioſis.ibid.num.eod. eod.
reſcripta quæ derogant iuriſdictioni ordinariæ ſunt valde odioſa. ff. de leg.1.l.ſerui electione.num.18. 16
reſcriptum omnino falſum, an tribuat iuriſdictionem.l. preſcriptione. num.24.C.ſi contra ius vel vtil.publ. 55
reſcriptum communiter impetratum cenſetur conceſſum vtrique q̃uis de vno faciat mentionem.l.1.in prin.num.1.C.de diuer.reſcrip. 57
reſcripta ſine die, & conſule non valent.l. ſi qua beneficia.num.1.C.de diuer.reſcrip. eod.
reſcriptum per quod differtur ſolutio debiti non valet, niſi per impetrantem detur fideiuſſor de ſoluendo adueniente termino. l. vniuerſa.C.de prec.Impe.offer.nu.1.an autem debeat præſtare fideiuſſorem etiam ſi non petatur à parte.ibid.num.2. 48
reſcriptum ad lites debet ſtrictè intelligi.ff.de conſt. princ.l.beneficium. num.34. 30
reſcriptum impetratum quibus caſibus non valeat.in l.2. §. patronum.ff. de in ius vocan.num.2. 111
reſcriptum qualiter ſit interpretandum.in l.iuſtitia.ff.de iuſt. & iur.num. 11.fol.19.& in l.beneficium.ff.de conſt.prin.num.34. 30
reſcriptum Papæ cum clauſula,ſi pro alijs non ſcripſerit, an impediatur exequi ſi pro vno tantum appareat ſcripſiſſe.in l.Gallus. §. quid ſi is. ff.de lib.& poſth.num.6. 215
reſcrip.Principis,aut quælibet eius voluntas in dubio preſumitur de iure communi.in l.ex facto.ff.de vulg.& pupil.num.5. 147
reſcriptum an vitietur errore nominis proprij. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff.de leg. 1.nu.2.& 29. 13.& 14
reſcriptum ſi eſt impetratum, & impetrans moriatur antequã illud producat in iudicio,an tranſeat ad hæredem.l.1.num.6. C.quando libel. princip. 51
reſcriptum contra ius valet ſi neminem lędit,verum eſt hoc,niſi lex ſpecialiter impetrationem prohibeat talis reſcripti.l.reſcripta.num.9.de precib.Impe.offe. 51
reſcriptum per quod princeps concedit pupillo poteſtatem teſtandi, an valeat.l.reſcripta.num.10.C.de prec.Impe.offe. eod.
reſcriptum eſt vitioſum quando in eo tacetur cauſa finalis, quæ ſi fuiſſet expreſſa princeps non conceſſiſſet reſcriptum,vel non tam faciliter conceſſiſſet.l.1.num.2.C.ſi contra ius,vel vtil.publ. 53
reſcriptum principis conceſſum ſuper vna perſona, intelligitur vtrique conceſſum propter ſupplicationem porrectam communi nomine. de vulg.& pupil.ſubſt.l.Lucius.num.17. 153
reſcrip.Papæ an debeat interpretari ſecundum ius ciuile, an ſecundum ius canonicum.ff.de conſt.prin.l.beneficium num.36. 30
reſcriptum ratione vnius horæ dicitur eſſe poſterius altero. ff. de eden.l. 1.§.editiones.num.5. 165
reſcriptum ſubreptitium, vel obreptitium tribuit iuriſdictionem mero iure.l.præſcriptione.nu.3.C.ſi contra ius vel vtil.pub. 54
reſcriptum poſtquam præſentatur in iudicio, efficitur ius cõmune vtriuſque partis.l.ſi arrogator.num.55.ff.de adop. 40
reſcripti impetratio per obreptionem factam, non valet ſaltem in effectu.ff.de in ius voc.l.in ius vocari.§.patronum.lo 2.num.2. 111
reſcriptum impetratum per eum,qui ſuppreſſit defectus ſuos,non valet. ff.de in ius voc.l.eo.§.patronum.num.3. eod.
reſcripti ſola præſentatione pars non dicitur conueniri, niſi fuerit citata.ff.de in ius voc.l.1.num.6. 109
reſcriptum impetratum à falſo procuratore poteſt ratificari. l. ſi quis iniquum.§.ſi procurator.num.9.quod quiſque iuris. 98
reſcrip.principis ſi contineat beneficium, vt ſi Imperator concedit caſtrum alicui,& filijs ſuis,tunc intelligitur de nepotibus, & pronepotib.de lib.& poſth.l.Gallus.§.inſtituens.num.29. 218
reſcriptum principis obſcurum,vel ambiguũ debet intelligi,& declarari,iuxta formam ſupplicationis porrectæ.ff.de iuſt.& iur.l.iuſt. nu.11. fol.19.& in l.Gallus.§.idem credendũ.ff.de lib.& poſth.num.10. 206
reſcriptum diui Marci ſimpliciter loquens habet locum etiam in fiſco. ff.de pact.l.reſcriptum.num.9. 188
Reſcripta principum non valent, niſi eis apponatur clauſula, ſi preces veritate nitantur, aliàs puniuntur dictantes talia reſcripta. l.vniuerſa. num.1.C.de diuer.reſcrip. 57
¶Reſciſſum ſemel amplius reſcindi non poteſt. l. cùm procurator. §. ii dominus.nu.11.de nou.ope.nun. 37
reſeruatio vitiatur,& non vitiat.de leg.1.l.cætera.§.item quæri.nu.8. 79
reſeruatio beneficiorum facta per Papam derogat ordinariæ poteſtati, & eſt odioſa.in l.ſerui electione.§.Labeo.ff.de leg.1.nu.31. 19
reſeruatio bonorum facta ab ingrediente monaſterium, vtrum vtiet ingreſſum.in l.cætera.§.item quæri.ff.de leg.1.num.11. 79
reſeruatio non reperiens reſeruabile nihil operatur.in l.ſi quis legauerit. ff.de leg.1.num.2. 126
reſeruatio nihil iuris tribuit reſeruanti,ſi prius habebat.ibid.nu.eo. eod.
¶Reſiduum.Reliqui appellatione continetur totum.C.de hęr.inſt.l.pater tuus.num.1. 117
Quid de dictione cæterorum,& dictione reliquorum.C. de hære. inſt l. pater tuus.nu.2. eod.
Quid de dictione amplius,de dictione virilis.ibid.num.3. eo.
reſidui appellatione totum continetur.ff.de leg.1.l. ſi tibi homo. §.cum ſeruus.num.17. 156
¶Res iudicata ſupra in verbo Sententia.
¶Reſolutio.Reſoluto iure datoris reſoluitur ius acceptoris.ff.de leg.1. l.ſeruo legato.§.ſi ſeruum.nu.5. 117
reſolutio in contractus dotis tribuit titulum hãbilem ad præſcribendũ vxori cui dos reſtituitur.ff.de acq.poſſ.l.Pompo.§.in dotem.nu.1. 112
¶Reſponſio in criminalibus facta indefinitè limitatur ſecundum ſpecificam interrogationem, vt videatur confiteri factum, & cohærentia, tamen ſecundum interrogationem præcedentem.ff.de lega. 1.l.ſi cui ſerui.§.ſi à filio.num.11. 97
Reſponſio quæ non eſt formaliter conformis interrogationi niſi mediante interpretatione, tamen valet.ff.de verb. oblig.l. ſtipulatio.§.ſi quis ita.num.2. 7
Reſponſio ſeu confeſſio ſimplex, quòd intelligatur ſecundum interrogationem præcedentem,qualiter hoc intelligatur.ff.de lega. 1.l. ſi cui ſerui.§.ſi à filio. nu.15.fol.97.& in l.ſi ita.§.Chryſogonus.ff. de verb. oblig.num.42. 199
reſponſio facta per verbum credo,valet in his,quę ſunt iuris,& idem eſt, acſi præcisè affirmaret.de leg.1.l.planè.§.ſi eadem.nu.14. 62
reſponderi ſimpliciter dicitur quando nihil additur, vel detrahitur poſitioni,ſed ſolũ negatur,vel affirmatur.de vulg.& pup.ſubſt.l.j.n.9. 97
reſponſio alternatiua facta poſitionib. dicitur certa, ſi vtraque pars reſponſionis tendit ad eundem effectum.ff.de verb.oblig l. ſtipulationũ quædam.§.qui illud aut illud.num.4. 123
¶Reſpublica ſolum pertinet ad vrbem Romanam. in l. cætera. §. hoc Senatuſconſultum.ff.de leg.1.num.1.fol.80.& in l. vt inter diuinum. C.de ſacroſan.Eccleſ.num.15. 30
reipub.app.veniũt ciuitates,municipa.& villæ.in l.ſi domus. §. ſi fundus. ff.de leg 1.nu.29.fol.125.& in d.l.vt inter diuinum.nu.15. 30
reip.cauſa abſenti an faueatur magis quàm minori. ſ. in verbo Abſens.
reſpub.& fiſcus ſunt idem.vide in l.conſiliarijs.ff.de offi.aſſeſ.nu.2. 66
¶Reſtitutio. De reſtitutione hær.ſeu fideicom. in verbo Hæres fideic. grauatus.
De reſtitutione dotis in verbo Dos.
reſtitutio in integrũ conceſſa minori,vel eius hęredi,an ſuper principali extendatur ad vſuras.ff.de cond.ind.l.Stichus.§. Lucius Titius.nu. 1.fol.209.& in l.morib.§.interdum.ff.de vulg.& pupil.num.5. 108
reſtitutio in integrum datur contra præſcriptionem,quę fit per inundationem.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.Labeo.num.12. 85
reſtitutio in integrum eſt iſtius naturæ, q̃ reponit omnia in priſtinum ſtatum.ff.de cond.indeb.l.interdum.nu.4. 183
reſtitutio in integrum poteſt incidenter peti coram quocunque iudice, etiam pedaneo.ff.de iureiur.l.nam poſtea quam §.ſi minor.nu.14. 78
reſtitutio non fit in præiudicium alterius, ideo Doctor de collegio expulſus,ſi reſtituatur non recupetat locum ſuum in præiudicium alterius.l.filio quem pater.nu.20.in fi.ff.de lib.& poſth. 192
reſtitutio q̃n refertur ad plenam reſtitutionem, continet in ſe omnem vtilitatem.l.Gallus.§.& quid ſi tantum.nu.68.ff.de lib.& poſth. 212
reſtitutio filij deportati in vita aui,an noceat nepoti, & eũ excludat.ibi.
reſtitutus an recuperat locum ab alio occupatum,puta filius reſtitutus, an recuperat locum quem nepos occupauit. d. l. Gallus. §. & quid ſi tantum.num.59.& num.71. eod.
reſtitutio facta à principe,an auferaa ius alteri quæſitum,vel bòna in alterum quæſita.cod.§.num.62.& 63. eod.
reſtitutio quando comprehendit bona in alium translata, puta reſt. ad pœnam ei ſimpliciter fit reſt.ad bona.eod.§.nu.62. eod.
reſtitutio principis ad bona in alium alienata.eod.§.nu.63. eod.
reſtitutus clericus depoſitus non recuperat beneficium alteri collatum. eod.§.num.71. eod.
reſtitutus recuperat bona in alium ttanslata ſine facto hominis,puta acquiſita tertio per bannum,ſecus alienata facto fiſci, vel principis.eo. §.num.74. eod.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Reſtitutio facta patri recuperat patriam poteſtatem.eod.§.nu.75. eo.
Reſtitutio facta homicidæ de bonis applicatis hæredibus fiſci ſtãte ſtatuto,quod bona homicidæ pro dimidia applicentur fiſco,an recuperat,&c.eod.§.num.76. eod.
Reſtitutio facta cum clauſula, quod ſit pleniſſima, & quod nihil poſſit obijci de banno,an trahatur ad bona in alium translata, vel alienata. eod.§.num.77. eo.
Reſtitutio in integrum non datur minori in delictis. l. more. ff. de acq. hæred.num.9. 69
Reſtitutio quæ competit maiorib. ex edicto prætoris ex quibus cauſis maio.& ſic ex regula generali ſi qua mihi iuſta cauſa eſt fauorabilior quàm illa,quæ competit mino. ex edicto.de mino. l.cùm quidam. ff. de acq.hær.nu.6. 95
Reſtitutio an datur plus minoribus defenſis,quàm abſentibus cauſa reipub.l.cùm quidam.ff.de acq.hær.num.8. eod.
Reſtitutio quæ conceditur minori fundatur ſuper iure ſingulari ratione minoris ætatis, ſed illa quæ conceditur ex titulo ex quibus cauſis maiores,fundatur ſuper iure communi, & non in ratione naturali, propter iuſtum impedimentum d.l.cùm quidam poſt.nu.6. eo.
Reſtitutio in integrum non competit aliquo caſu minori quin etiã cõpetat maiori d.l.cùm quidam.poſt num.7. eod.
Reſtitutio in integrum non ſolùm datur pro lucro certo veriſimili, ſed etiam quando eſt quærendum ſine iniuria tertij.l.cùm quidam. in primo notabili.ff.de acq.hær.l.hac conſultiſſima. §.ex imperfecto. C.de teſtam.num.13.fol.107.& 108.& ſi in l.mater.C.de inoffi.teſtam.nu. 10.fol. 163
Reſtitutio ſimpliciter facta,an trahat ad fructus preteritos e.§.n.66.212
Reſtitutio exbannito facta propter pacem, an trahatur ad bona in aliũ alienata.eod.§.in 1.repe.l.Gallus.nu.79. eod.
Reſtitutio in integrum datur ad adeundum hæreditatem repudiatam, & operatur ex aditione confirmationem tabulæ pupil. l. morib. §.interdum num.4.ff.de vulg.& pupil. 108
Reſtitutio in integrum, quæ competit de iure ſpeciali poteſt cedi.ſolu. matr.l.ſi conſtante.num.232. 45
Reſtitutio non poteſt impetrari niſi intra quadriennium. ff. de iureiur.l. nam poſtea quam.§.ſi minor.num.22. 79
Reſtitutio in integrum licet poſſit de nouo peti ad vſuras, tamen antequam impetretur, non poteſt de illis obijci compenſatio.ff.de cond. indeb.l.Stichus §.Lucius Titius.num.5. 209
Reſtitutio in integrum nõ ſolùm principaliter poteſt peti, ſed etiam incidenter per viam replicationis, vel exceptionis. ff.de iureiur.l.nam poſtea quam.§.ſi minor.num.3. 78
Reſtitutio rerum an petatur iure actionis,iam intentatæ, an officio iudicis.l.credita actio poſt.num.12.verſ.an rrſtitutio.C.de eden. 63
Reſtitutio in integrum, licet non poſſit concedi contra iuramentum, nec aliud opponi,tamen poteſt opponi,ꝙ non eſt delatum, vel nulliter.ff.de iureiur.l.nam poſtea quam.§.ſi minor.num.9. 78
Reſtitutio in integ.an impediat executionẽ ſentẽtiæ.in verbo Executio.
Reſtitutio vt concedatur minori,quę requirantur,& ex hoc collige formã libellandi.ff.de iureiur.d.l.nam poſtea quam.§.ſi minor.nu.4. eo.
Reſtitutio in integ.qñ petitur incidenter in iudicio contradictorio,tũc non requiritur libellus,neque litis conteſtatio.vide ibid.num.10. eo.
Reſtitutio in integ.non datur contra interruptionem pro lucro conſequendo cum iniuria alterius.ff.de acq.poſſ. l. poſſideri.§.Labeo.num. 14.& 16. 85
Reſtitutio in integrum aduerſus interruptionem pręſcriptionis,conceditur quando ad eam perficiendam pauci dies reſtabant, etiam cum iniuria alterius.ibid.num.16. eod.
Quid in præſcriptione longiſſimi temporis. 30. vel 40. anno. ibidem num.17. eod.
Quid in feudis in quibus præſcriptio longiſſimi temporis cenſetur eſſe fauorabilis.ibid.num.18. eo.
Ad petendum reſtitutionem in integrum, an requiratur ſpeciale mandatum.in l.præſes.C.de tranſact.num.7. 102
Quid in adminiſtsatoribus publicis.ibid.num.eod. eod.
Reſtitutionis beneficium competens minori, an tranſeat ad eius hæredem.in l.emancipata.C.qui admit.num.15.fol.12. & in l.fin.§ fin.de cond.indeb.num.5. 209
De reſti.quæ fit in materia.l.Corneli. vel poſtliminij. in l. is qui pro emptore.ff.de vſucap.num.85.cum plu.ſeq. 122
Reſtitutio an detur impedito impedimento facti cui eſt decurſa præſcrip.l.quominus.ff.de flum.num.105. 190
Reſtitutio in integrum,quæ datur intra quadriennium,an poſſit prorogari.in l.2.ff.de re iud.num.28. 141
Reſtitutio competens minori, an trauſeat ad eius fideiuſſo. in l. ſi cum procuratore.ff.de re iud.nu.5. 171
Reſtitutio in integrum datur per officium iud.in l.diuus. ff.de re iudic. num.29. 178
Reſtitutio in integrum,an detur aduerſus ſententiam, quando ſolum eſt probatum teſtes eſſe corruptos,& non falſum dixiſſe.in d.l.diuus. num.7. eod.
Reſtitutionis in integr. beneficium non tollitur minori per hoc, ꝙ eius perſona legitimetur ad iudicium.in l.exigendi.C.de proc.nu.23. 128
Non tollitur etiam quando facit contractum legitimè cum auctoritate curatoris,& decreto iudicis.ibid.num.eod. eod.
Si filius defendit patrem quare non debeat reſtitui in integrum ſicut etiam quando fideiubet pro patre.ibid.num.eod. eo.
Reſtitutionis in integrum remedium plenius eſt quàm appellationis. in l.ita demum.C.de proc.poſt.num.7. eo.
Decretum iudicis, an tollat beneficium reſt. in integ. in Auth. ſacram. pub.C.ſi aduer.vend.num.2. 135
Quid ſi interponatur iuramentum.in d.Auth.ſacram pub.nu.4. eod.
An iuramentum interpoſitum à prælato Eccleſiæ ſuper aliquo contractu,tollat beneficiũ reſtitutionis in integrum.in ea.Auth.nu.62. 138
Quid in ciuitate.ead.Auth.nu.64. eod.
Iudex vel arbiter, qui non põt cognoſcere de cã reſtitutionis in integ. poteſt tamen incidenter cognoſcere.in l.quoties.C.de iud.n.10. 143
Procurator licet ad petendum reſtitutionem in integ.debeat habere ſpeciale mandatum,tamen ſi reſtitutio petatur incidenter non eſt neceſſe.ead.l.quoties.num.11. eod.
Quando Eccleſia contra contractum petit reſt.in integrum an ſit maius ſuum priuilegium quàm minoris.in proœ.feud.num.94. 241
Reſtitutio quædam facti,& illam poteſt ſibi tutor facere,quædam eſt reſtitutio iurium, & illam non poteſt ſibi facere tutor. ff. ad Senatuſc. Trebell.l.1.§.fuit quæſitum.nu.11. 201
Reſtitutio degradati, & priuati beneficio,non trahitur ad beneficium, niſi ſit plenè reſtitutus.de leg.1.l.huiuſmodi.§.ædes.num.10. 144
Reſtitutio in integ.datur aduerſus ſententiam latam prætex.falſorum teſtium.in l.diuus.ff.de re iud.num.7. 177
Reſt.in integ.eſt remedium ſubſidiarium.in d.l.diuus.num.8. eod.
Reſtitutio in integrum eſt quædam ſpecies appellatio.in l.4.§.condemnatum.ff.de re iud.num.37. 147
reſtitutio in integrum petita per dolum,& malitiam, non impedit executionem ſententiæ.ibid.num.eod. eod.
Reſtitutio filij facta poſt mortem aui,non nocet nepoti,qui iam eſt hæres.ff.de lib.& poſth.l.Gallus.§.& quid ſi tantum.nu.61. 211
Reſtitutus licet recuperet bona non alienata, nullo tamen caſu recuperat fructus perceptos ex bonis non alienatis.ibid.num.64. eod.
Reſtituio non operatur niſi quantum ad habendum proprietatem, & poſſeſſionem,non autem quo ad fructus.ibid.nu.65. 112
Reſtitutio in integ.non fingit retro,nec trahitur retro.ibid.nu.66. eod.
Reſtituitur verbum,importat,plenam reſtitutionem.in d.§.nu.67. limita tamen.vt nu.68.fol.eo.& in l.cùm filiofa.ff.de leg.1.nu.153. 37
De reſtitutione minorum vide ſupra in verbo Minor. de reſtitutione Eccleſiæ, in verbo Eccleſia. de reſtitutione abſentis ſupra in verbo Abſens.de reſt.fideicom & hæreditatis.ſupra in verbo Fideicom. hæres hæreditatem,& in verbo Grauatus.
¶Retentio in principali non datur alicui propter ius quod habet in acceſſorio.ff.ſol.matr.l.d.uortio.§.interdum.nu.2. 26
Retentione rei qñ poteſt quis vti pro aliquo debito.in l.ſi non fortẽ.§.ſi centum.ff.de cond.indeb.n.10.fol.179.& in l.ſi in area.eo.tit.n.2. 185
Retentionem qui ſolum habet, ſoluens non repetit.ff. de cond.indeb.l. ex quibus cauſis.num.1. 199
Retentio facilius conceditur quàm concedatur actio.ff.ſol.mat.l.ſi conſtante.num.228. 45
Retinere quod non poſſumus gratiosè relaxemus.ff.de leg.3.l.re coniũcti. num.153.
Retentione an & quãdo poſſit vti hæres in reb. legatis.in verbo Hæres.
¶Retro hoc verbum importat fictionem translatiuam de tempore ad tempus.ff.de leg. 1.l.ſeruum filij §.ſi quis rem.nu.6. 84
Reuerentia in non faciendo, & ſic in non vocando in ius, quæ debetur patrono,tranſit ad hæredes patroni, etiam extraneos.l. venia edicti.n. 1.C.de in ius voc.nu.1. 69
Reuerentia quæ debetur magiſtratui eſt de iure quaſi naturali. ff. ſi quis in ius vocan.non ierit.l.ex quacunque cauſa.nu.16. 118
An & quando actus geſtus per metum reuerentialem poſſit reſcindi. in l.tranſactionem.C.de tranſact.num.1. 114
Reuerentia maior non debeẽ marito ꝑ vxorẽ.q̃ patri ꝑ filiũ.ibi.n.2.115
reuerentia quæ debetur marito,debetur & vxori ſuæ.l.1. in prin.num.1. C.de in ius vocan. 69
¶Reuertatur hoc verbum eſt æquiuocum, & commune, & verbũ liber non intelligitur de tali libertate, quæ poſſit eſſe cauſa ſcandali.ff. de leg.1.l.nemo poteſt. in 2. lect.nu.54.105.l. centurio.ff.de vulg. & pupil.nu.72.fol. 131
Reuertatur verbum eſt commune,ſicut verbum pertinere. ff. de vulg.& pupil.ſubſt.l.Centurio.num.72. 131
Reuerſus ab hoſtibus fictione poſtliminij ſemper fingitur fuiſſe in ciuitate,ff.de vſur.l.ſi is qui pro emptore.num.24. 119
¶Reuocatio mandati procuratoris,poteſt probari per teſtes.C.de procu.l.1.num.8. 122
reuocatio mandati procuratoris debet intimari patri.ff.de cond.cau.dat. l.ſi pecuniam.§.ſi ſeruum.nu.4. 157

Reuocatio

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Reuocatio legis nõn requirit notitiam partis. ff. de cond. cau. dat. d. l. ſi pecunia. § ſi ſeruum. num. 3. eod.

reuocatio idem operatur quo ad reuocandum, quod diſpoſitio quo ad diſponendum. ff. de lib. & poſth. l. ſi ita ſcriptum. §. regula. nu. 10. 183

Conferri quæ non poſſunt, niſi ſimul, non poſſunt niſi ſimul reuocari. ff. de lib. & poſth. d. l. ſi ita ſcriptum. §. regula nu. 10. eod.

Reuocatio mandati, quę fit tacitè per mortem domini ad hoc vt habeat effectum, non eſt neceſſe, q̃ Stichus, vel procurator iſtam reuocationem faciat. in l. eius qui. §. quas verò. ff. ſi cert. pet. num. 1. & ſeq. 65

reliqua de reuocatione mandati procu. vide in verbo Procu. & in verbo Mandatum.

De reuocatione legatorum in verbo Legatum. in rub. de adop. & reuo. leg. Item de reuoca. confeſſionis. in verbo confeſſio.

De reuocatione donationis. in verbo Donatio.

¶ Reus cui fuit facta renunciatio iudicij petitorij, quando habeat exceptionem doli vel pacti. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 64. 102

reus accuſatus, ſi confeſſus eſt ſe occidiſſe hominem, & propter confeſſionem ſuam iſte fuit decapitatus, poſtea apparet, q̃ fuit alius, qui occidit eum, ille alius debet decapitari. ff. de iureiur. l. iuſiurãdum. §. procurator. num. 20. 91

rei condemnati ſi de innocentia apparet poſt ſententiam diffinitiuã, nõ põt abſolui niſi ex gratia principis. ff. de re iud. l. Imperatores. n. 2. 179

reo an actori magis fauendum ſit. ff. qui ſatiſd. cogan. l. de die ponenda. num. 2. 133

reus citandus comparendo, & reſpondendo ſi proteſtetur, q̃ non intendit conſentire in illum iudicem, per iſtum actum, nec quemcunque alium quem in futurum fecerit, certè iudex põt dicere, & ego ex nũc te condemno tanq̃ cõtumacem. ff. de iureiur. l. ait prætor. la 2. n. 18 76

reus qñ ex ſententia abſoluitur ſub conditione, ſi iurauerit aduerſarius poteſt facere probationes contrarias non ſimpliciter, ſed ſolum per inſtrumenta nouiter reperta. ff. de iureiur. l. admonendi. nu 63. 102

reis fauorabiliores ſumus quàm actoribus. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. num. 8. 107

reus ſi excipiat contra teſtes, q̃ non ſunt omni exceptio. maiores, talis exceptio an valeat. ff. de leg. 1. l. Titiæ textores, num. 10. 68

reus non poteſt compelli actore inſtante facere editionem ad intentionem ſuam fundandam. C. de eden. l. qui accuſare. num. 1. 66

reus debet habere ſaluum ius deliberandi, vel nouam dilationẽ ſi actor emendat, vel mutat libel. l. edita actio nu. 1. C. de eden. 62

reus damnatus ad mortem hodie non efficeretur ſeruus pœnæ. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruus municipum. num. 11. 90

reus ſi vadat per ſubterfugia ne lis conteſtetur, tamen habetur pro conteſtata. ff. ſi quis cautio. l ſi eum. §. qui iniuriarum. nu. 9. & 11. fol. 155. & in l. ex hoc edicto. ff. de eo per quem fac. nu. 14. 140. & quid in criminalib. in l. 1. C. quando lib. prin. num. 8. 52

reus poteſt totum negare qñ actor plus petijt. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. poſt. nu. 17. verſ. quia propter plus, &c. 153

reus poſſidens, & conuentus rei vendicatione ſi excipiat, & dicat fundũ eſſe ſuum, & ita probat, licet dominium non ſit deductum principaliter, ſed excipiendo, tamen iudex poteſt diffinitiuè pronunciare ſuper dominio pro reo excipiente, qui probauit. ff. de iureiur. l. nam poſtea quam. §. ſi petitor. num. 3. 80

rei plures an poſſint ſimul conueniri in eo. libello, an dandus libellus ſit ſingulis. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. ſi plurium. num. 8. 19

reus ſi petat à iudice, q̃ ſummariè ſe informet ad hoc vt cognoſcat, qualiter debet iſta clauſula procedere. l. cùm quædam. §. quoties. de iuriſ. omn. iud. num. 3. 94

reus quando oppoſuit libello actoris, q̃ eſt incertus, & obſcurus iudex debet pronunciare reum non teneri reſpondere tali libello, & eum abſoluere ab obſeruatione iudicij condemnando actorem in expenſis. l. omne officium. num. 11. ff. de offi. aſſeſ. 62

reus non admittitur ad probandum illud quod non expedit. de leg. 1. l. Titiæ textores num. 15. 68

reus per viam conuentionis, vel pacti, non poteſt præiudicare fideiuſſori. l. ſi quis iniquum. §. ſi is pro quo. nu. 14. ff. quod quiſque iuris. 100

reus dicitur ſemper fugitiuus dato, q̃ inſtet contra actorem, quia reorũ proprium eſt fugere. C. de iud. l. properandum. §. & ſi quidẽ. nu. 3. 149

reus præſens an poſſit cogi ad conteſtandum litem. ff. ſi quis cautio. l. ſi eum. §. qui iniuriarum. num. 10. 155

reus excipiendo an vti poſſit contrarijs exceptionib. C. de fur. l. ſi ex pecunia num. 22. 6

reus in crim. an poſſit vti contrarijs exceptionibus, ſcilicet negare homicidium, & ſi fecerit, q̃ iuſtè fecit. ibid. nu. 23. eo.

Et an ſufficiat, q̃ reus dicat, quod fecit ad ſuam defenſio. ibid. nu. 24. eo.

reus quæ remedia habet quando actor venit contra tranſactionẽ, & ponit quatuor caſus. l. vbi pactum. nu. 21. C. de tranſact. 117

reus conuentus ſi negat proc. habere mandatum, an facit hac negatione mandatum proc. incertum, ita vt cogatur præſtare cautionem de rato. C. de proc. l. 1. nu. 11. 123

reus non tenetur ad expenſas litis quando actor eum fecit citari, & cõparens confeſſus eſt debitum, & tamen actor eum non interpellauit, extra iudicium vt ſolueret. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra num. 10 cum ſeq. 153

reus ſi ſemel negauit delictum, & poſtea confeſſus eſt, & iudex admiſit confeſſionem accuſator adhuc poteſt ea non obſtante probare delictum per teſtes. ff. de iureiur. l. eum qui. num. 8. 95

reus cui iuramentum defertur cogitur iurare, vel referre, aut ſoluere, & actori cui iuramentum refertur non iuranti iudicium denegatur, referens iuramentum non cogitur iurare de calumnia. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum & ad pecunias. §. ait prætor. num. 1. 140

rei ſi intereſt pecuniam fuiſſe ſolutam ab actore in termino, an tunc ex parte actoris admittatur purgatio. ff. de verb. oblig. l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia caui. nu. 8. & 9. 219

reus conuentus poſſeſſo. ſi confiretur agentem poſſeſſorem quando dicatur renunciatum petitorio. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 71 & 75. 102

reus conuentus ſi poſſidebat fundum, & ideo releuatus ſit ab onere ſatiſdandi ſi poſtea vendat ipſum fundum non cogitur denuo ſatiſdare. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. §. ſi fundum. num. 2. 141

reus contumax audiri non debet antequam refundat expenſas actio. & qualiter actor probabit tales expenſas. C. de iure deliber. l. ſancimus iam. §. in computatione. num. 6. 168

reus ſi in parte obtinuit, & in parte ſuccubuit, qualiter debet fieri condemnatio expenſarum. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. num. 15. fol. 153

reus ſi impeditur à tertio ne veniret ad iudicium ad quod fuerat citatus, poteſt agere ad intereſſe contra impedientem. ff. ſi quis in ius voc. l. ex quacunque cauſa. nu. 43. 120

reus conuentus ſi fuit abſolutus, & ab illa ſententia non ſit appellatum, & ſic tranſiuit in rem iudicatam, an creditor poſſit in alio iudicio denuo agere. ff. de cond. indeb. l. Iulianus num. 10. 203

reus qñ confitetur agentem vti poſſidetis poſſidere, tunc actor ſi habet illud q̃ à parte petit, debet ſequi abſolutoria ab inſtantia iudicij. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 119. 106

reus tranſigens & faciens moram, vſque ad quod tempus poteſt morã purgare. l. ſi maior annis. nu. 1. C. de tranſact. 115

reus trãſigendo cum accuſatore ſe nõ intelligitur, paciſci, nec ſibi præiudicare cum regulariter tranſigendo ſuper delictis videatur delictũ confiteri. l. tranſigere. nu. 20. C. de tranſact. 106

reus ſi non vult ſtatim reconuenire actorem procurator tenetur ſatiſdare, q̃ in futuro defendet dominum in cauſa reconuentio. C. de proc. l. actionem. num. 7. 124

reus ſi negat contenta in libello eſſe vera, non poteſt ex illis poſtea ſe iuuare. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 118. 119

reus accuſatus quamuis ſemel negauerit, poteſt adhuc confiteri, vt beneficium ſtatuti conſequatur. ff. de iureiur. Leum qui. nu. 9. 95

reus ſi aufugiat ne iudicium finiatur, hoc ipſo tradenda eſt res ſequeſtrata actori, facta per eum ſemiplena probatione de iure ſuo. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. num. 171. 124

reus actore non probante, an & quando debeat abſolui. in l. qui accuſare. C. de eden. nu. 5. cum plu. ſeq. 66

reus impeditus iuſto impedimẽto, non tenetur mittere procuratorẽ niſi in duob. caſib. ff. ſi qs caution. l. nõ exigimus. §. ſi qs ĩ iudicio. n. 11. 148

reus conuentus interdicto vnde vi, ſi negat actorem poſſidere, non poteſt ſuper poſſeſſorio, & petitorio procedi. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 77. 103

reus qui negauit actorem poſſidere, licet non poſſit eum poſtea repellere ab agendo petitorio vigore tacitæ renunciationis, tamen iudex officio ſuo poterit poſtea excludere acto. ibid. nu. 78. eod.

reus ſi cõtiteat actorẽ poſſidere, an ſit neceſſaria ſententia abſolutoria, vel condemnatoria. ff. de acquir. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 73. 102

reus principalis non poteſt per ſuum pactum tollere exceptionem ſemel quæſitam fideiuſſori ſuo. ff. de pact. l. ſi reus. nu. 6. 213

reus opponens exceptionem ſolutionis, vel pacti de non petendo, anno hoc videtur fateri verum debitum principale, quod petitur per actorem. ff. de cond. indeb. l. Iulianus. nu. 11. 203

reus acceptauit ſimpliciter iuramentum, poteſt adhuc poſt acceptationẽ petere, q̃ actor, qui detulit iuret de calumnia. & ſic actor recuſet, habetur iuramentum pro remiſſo. ff. de iureiur l. ſi actor. nu. 1. 141

reus vel actor quoties in exceptionibus, vel alio actu iudiciali refert verba patris contra ſe facientia, non propterea videtur ea approbare. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. § idem credendum. nu. 6. 206

reus ſi compareat coram iudice, & recedat ſine licentia iudicis, an debeat reputari contumax. ff. de verb. oblig. liquiante calendas. nu. 5. 45

reus ſi comparuit in primo, & ſecundo termino dilationis, actor non, ſed poſtea non comparuit in tertio termino eiuſdem dilationis vbi actor comparuit, tamen reus non dicitur contumax, ſed ipſe actor, hæc regula limitatur. ff. de verb. oblig. l. qui ante calendas. nu. 6. & 7. fol. eod. & in l. prætor. §. aliquando. ff. de nou. ope. nun. num. 4. 46

Reus an abſoluatur ab obſeruatione iudicij, an vero diffinitiuè, an ſit

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

differentia,& quid ſit abſoluere diffinitiuè, & quid abſoluere ab obſeruatione iudicij. C.de iud.l.properandum.§.& ſi quidem.nume.16. 17 & 18. 150

Reo poſt litem conteſtatam ſe abſentante, & legitime citato peruenitur ad ſententiam diffinitiuam,quæ mandatur executioni ſine ſpe recuperandæ poſſ.ac ſine beneficio appellandi,talis aũt ſuſa debet ferri prope finem triennij. C. de iudic. l. properandum. §. ſinautem reus. num.1. 511

Reus ſi plenè probauit de dominio poſt concluſionem in cauſa,tũc impeditur cumulatio poſſeſſorij adipiſcendi, rationem ſubiungit. ff. de acq.poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.102. 105

Reus debet exceptionẽ ſuã ita clare probare, ſicut actor ſuam intentionẽ,aliàs ſuccumbit.ff.de nou.ope.nun.l.non ſolùm.§.ſciendũ.n.6.28

Reus contra quem fuit actum rei vẽdicatione quando fuit ſpoliatus ab actore pendente,& ſic poſt ſuſceptum iudicium, tunc proceditur ſuper vtroque iudicio,nec vnum impedit aliud. ff.de acq.poſſ.l. naturaliter.§.nihil commune.num.13. 106

Reliqua vide ſupra in verbo Actor.

¶Rex & Regnũ.Rex Frãciæ,an ſit ſubiectus Imperatori de iure.l. cunctos populos.n.11.C.de ſum.Trin.in lect.Papien.fol.7.& in j.n.10 3

Rex propter ſuam negligentiam poteſt à regno remoueri,idem in prælato.C.de proc.l.eum qui res.nu.5. 123

Rex Aragonum diuiſit regnum duobus filijs ſuis in teſtamento ſuo, & fecit eos iurare, quòd ſtarent tali diuiſioni, poſtea fecit aliud teſtamentum,an filij teneantur ſtare diuiſioni iuratæ.C.ſi aduer.vend.Authen.ſacram.pub.num.69. 139

Rex Angliæ & Rex Hiſpaniæ non poſſunt concedere, ꝙ duellum licitũ ſit,alias peccant grauiſſimè.ff.de iuſt.& iur.l.ex hoc iure.nu.36. 10

Regna Hieruſalem,& alia regna recuperans ab infidelibus, cõſequitur plenum dominium ipſorum.de leg.1.l.id quod.nu.14. 27

Regnum qñ eſt conceſſum Regibus,& ſucceſſoribus ſuis, tñ ſucceſſores minores non poſſunt adminiſtrare regnum niſi ſecundum formã iuris.ff.de verb.oblig.§.cohæredes.l.qui Romæ.nu.20. 182

Rex Apuliæ licet habeat vtile tantum dominium Regni Apuliæ, ideoque ſibi conceſſa ab Eccleſia in feudum caſtra,tamen ſingularia ſunt de directo dominio Regis.C.vnde legi.l 1.nu.1. 39

Rex vel Dux,an poſſit imponere collectas ſubditis ſuis ſi filius ei ſit natus,vel ſi filius eius ducat vxorem,aut propter ſimiles cauſas.l.placet. nu.19.C de ſacroſan.Eccleſ.in 2.lect. 20

Reges vel alij Principes, an habeant intentionem ſuam fundatam de iure communi ſuper dominio rerum infra ſuos limites ſitarum. C. in vſib.feud.num.52. 237

Rex ſi vendidit terram cum quibuſdam iuribus legalibus expreſſis adiecta clauſula vniuerſali,& quibuſcunque iuribus legalibus,non veniũt iura regalia maiora expreſſis, l. ſi conuenerit.nume.45.de iuriſ.omn. iud. 93

Rex Francorum quando ſuperiorem non recognoſcit poteſt filium proprium legitimare.ff.de lib.& poſth. l.Gallus. §. & quid ſi tantum. num.92. 212

Rex vel Princeps,an poſſit expellere Iudæos de ſuo regno ſine iuſta cauſa.ff.de leg.1.l.apud Iulianum.§.conſtat.num.19. 77

Rex Franciæ non poteſt alienare vnam ex ſuis ciuitatibus inuitis habitatorib.l.debitorum pactionib.nu.1.C.de pact. 85

Rex Francorum,ſi facit aliquam ciuitatem confiteri ſuam eſſe,& ſibi iurare fidelitalem,talis confeſſio,& iuramentum non valent.C.de vſib. feud.num.53. 137

Reliqua vide ſupra in verbo Imperator,& in verbo Princeps.

¶Rigor.De hac materia,vide ſupra in verbo Aequitas.

¶Ripa fluminis eſt illius,cuius prædio adhæret.in l.quominus.ff.de flumi.num.64. 187

In ripa an poſſit quis tigna immittere pro facienda cluſa.ibid.

Ripa an veniat in alienatione ſeu vẽditione fundi, & quid quando ſunt in ripa arbores fructiferæ.ibid.nu.70.& ſeq. 188

Ripa an dicatur quando adeſt tanta terra, quæ arari poſſit.ibi.n.70. eo.

An via pub.media inter ripam,& fundum vicini impediat quin ripa non ſit habenti fundum ibi prope num.69. eod.

Ritè dictio poſita in lege, vel ſtatuto importat formam ſubſtantialem. ff.de acq.poſſ.l.juſtè poſſidet.nu.7.& 8. 95

Quid de dictione iuſtè.ibid.nu.7. eod.

Quid de verbo bene.ibid.num.8. eod.

Quid de dictione rectè ibid.nu.7.& 8.fol.eod.& in l.lecta.nu.16.fol.60. & in l.Titius de lib.& poſth.num.2.fol.193. & in l.ſi ab hoſtibus.§.ſi vir vxorem.ff.fol.matr.num.5. 31

Riſoſus non eſt idoneus fideiuſſor,ſol.matr.l.ſol.mttr.nu.19. 10

¶Robaria dicitur furtum improbiſſimum.in l.rem quæ nobis. ff.de acquir.poſſ.num.5. 112

¶Rogatio ſeptem teſtium poteſt probari per duos teſtes.C.de teſt.l.hac conſultiſſima.num.3. 106

¶Roma licet ſit communis patria, tamen ſi ibi contrahatur, & ſolutio alibi deſtinetur, non dicitur quo ad effectum Romæ eſſe contractũ, vt ibi poſſit reus per creditorem conueniri,vel reus ibi ſoluere inuito ſtipulatore.ff.de eo quod certo loco.l.1.num.5.fol.213.& in l. qui Romæ.ff.de verb.oblig.nu.12. 173

Roma caput mundi eſt, & communis patria cenſetur. ff. de legib. l. de quib.num.6. 22

Romipeta ſi in via infirmaretur in aliquo caſtro, an valeret teſtamentũ cum duob.teſtib.C.de teſt.l.cùm antiquitas.n.9. 112

¶Rub.aliqua ſi reperiatur in libro ſtatutorum ſine nigro,an poſſit allegari ad deciſionem cauſarum.ff.de reb.cred.l.1.nu.10. 3

Rub.ſtatuti ſi diceret,ꝙ in cauſis laboratorum,& notariorum procedatur ſummariè,& in nigro nulla fit mentio de notarijs,idem tamen iudicabitur de notarijs.ff.de reb.cred.l.1.nu.8. eo.

Rubrica generalis poteſt allegari ad deciſionem cauſæ, ſi habet verba perfecta d.l.1.num.3. eo.

Rubr.quando eſt generalior nigro.ibid.num.3. eod.

Rubr.an debeat reſtringi per nigrum.ibid.num.4. eod.

Rubr.ſi eſſet contraria nigro cui potius ſit ſtandum.ff. de reb.cred.l.prima num.6. eod.

Rubr.debet eſſe generalis ad nigrum.ibid.num.eod. eod.

¶Ruſticus qui promiſit plantare vineas in fundo,& dare quartã partem fructuum,ꝙ ſi etiam plantauit alias arbores,an ſimpliciter tenebitur de illis quartam partem fructuum dare.ff.de leg.l.lex eſt.nu.15. 20

Ruſticus ſi facit pactum cum nobili,ꝙ ſi amodo inueniat eum in vinea, ꝙ poſſit eum percutere,& auferre veſtes, &c. an tale pactum valeat. l.cùm donationis.num.3.C.de tranſact. 114

Ruſtico magis fauetur quàm mulieri. rationem hic aſſignat. C.qui admit.ad bon.poſſ.l.quicunque.num.4. 16

Ruſticus vel vilis perſona,an poſſit prouocare nobilem ad duellum. Et quibus ex cauſis permittatur duellum, etiam de iure canonico. ff. de iuſt.& iur.l.ex hoc iure.num.33.& 34. 9

Ruſticus quidam Papiæ volens euitare canem ferocem, ne ipſum morderet,proiecit lapidem cõtra canem in loco quo publicè iter fiebat, & hominem ignoranter percuſſit, & occidit,an ipſe ruſticus fuerit in culpa.ff.de leg.l.lex eſt.num.29. 21

Ruſticus in iure quaſi naturali non meretur veniam.l.venia.nu. 3. C.de in ius vocan. 70

Ruſticus an excuſetur iuris ignorantia quominus tempus ei currat in petenda bon.poſſ.C.qui admitti ad bon.poſſ.l.iuris.num.3. 14

Ruſticus an excuſetur, qui omiſit ponere inſtrumentum in memorialibus ſecundum formam ſtatuti.C.qui admit.l.iuris.nu.eod. eod.

Ruſticus excuſatur à præſumpta fraude.ibid.nu.4.

Ruſticus ſi emat fundum cum pacto de retrouendendo, cõtractus præſumitur vſurarius.num.eod. eod.

Ruſticitas excuſat à dolo, & ab ignorantia iuris. l. ſi quis id quod.num. 32.de iuriſd.omn.iud. 84

Ruſticus ſi promiſit cuilibet canonico decem pro anniuerſario quolibet anno, quid ſi plures facti ſunt canonici quàm ante fuerant. C. de verb.ſign.l.ſuggeſtioni.num.8. 193

Quid de eo,qui promiſit prẽſtare procurationẽ fratribus.ibi.n.9.& 10.c.

Ruſticus ſi promiſit colere poſſeſſionem vſque ad tantum tempus, & non recedere ſub pœna,tñ ſi dñs poſſ.ſit rixoſus,ruſticus poteſt dimittere incultam,& recedere ſine pœna.ff.ſol.matr.l.2.nu.23. 10

Ruſtici qui concedunt immunitatem alicui fabro, ipſi tenentur pro eo ſoluere.ff.de pact.l.auus neptis.nu.10. 201

¶Ruſticani dicũtur ſiue ſint nobiles, ſiue ruſtici, qui toto tempore, aut maiori parti habitant in millit.ff.de teſtam.l.& ab antiquis nu.1. 114

Ruſticus dicitur,qui in ciuitate naſcitur,ſi ex ruſtico natus ſit.ibi.n.2.c.

Reliqua vide ſupra in verbo Error,& in verbo Ignorantia.

De litera S.

SACERDOS ſi fecerit votum de nunquam iurando, & poſtea compellitur ſe purgare, vel ſuper contractu veritatem dicere,cogetur iurare. ff. qui ſatiſd.cogan.l.qui iurato. num.17.cum ſeq.fol. 142

Sacerdotium an ſit dignitas.l.pen.num.10.C.de pact. 89

Sacerdos in confeſſione ſtipulatur reſtitutionem rei ablatæ.Sed ſi confeſſio facta ſacerdoti tali tempore cenſeatur facta Deo, non probat in foro iudiciali.ff.de iuſt.& iur.§. huius ſtudij.l.iuri operam daturũ. num.6. 4

ſacerdos ſi habeat quindecim hoſtias ante ſe, & putabat eſſe tantum decem protullit verba conficientia corpus Chriſti, an omnes ſint conſecratæ,vel nullæ,vel decem.l.quæ acta.numero 17. ff.de offic. proc. Cæſa. 50

ſacerdos quando deponit ſuper pœnitentia alicuius quam dicit illum feciſſe,& ꝙ eſt emendatus,an teneatur iurare,an ſibi credatur ſine iuramento.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.235. 128

ſacerdos dando pœnitentiam in confeſſione non poteſt permittere teneri concubinam. ff. de verbo. obliga. §. mulier ab eo. l.ex ea parte. num.6. 172

ſacerdotes ſunt partes reipublicæ,& ſunt etiam de ſtrictu ciuitatis. ff. de iuſt.& iur.§.huius ſtudij.l.iuri operam daturum.num.4. 4

Sacerdos

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Sacerdos parochialis exiſtens extra territorium ſuæ parochiæ, poteſt parochianum ſuum vbique confiteri, & abſoluere. l. extra territorium. num. 6. de iuriſd. omn. iud. 94

Sacerdos poteſt alij ſtipulari. ff. de iuſt. & iur. §. huius ſtudij. l. iuri operam daturum. num. 5. 4

Sacerdos an poſſit eſſe tabellio. de iuſt. & iur. §. huius ſtudij. l. iuri operam daturum. num. 8. eod.

Sacerdos parochialis, ſi det licentiam parochiano, vt poſſit confiteri alibi peccata, tamen non poteſt confiteri coram alio ſacerdote, qui non ſit eiuſdem qualitatis, & ſic qui non habeat curam animarum actu. l. ſi per errorem. nu. 8. de iuriſd. omn. iud. 89

Sacerdos reuelans confeſſionem puniri debet. ff. de his, qui ſunt ſui, vel alieni iuris. l. patre furioſo. num. 7. 33

Sacerdos poteſt abſoluere propriam concubinam, vel aliam mulierem cum qua adulterium commiſit. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. num. 113. 213

Reliqua vide ſupra in verbo Clericus.

¶ Sacramentum & Sacrum. Sacramentum quot modis capiatur, & quid ſit. in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. num. 13. 135

Sacramenta duo imperfecta, an faciant vnum perfectum. ff. de iureiur. l. admoſiendi. in repe. num. 254. 130

Sacra. res ſemel facta, non poteſt amplius ad prophanos vſus reduci. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 119. in 2. lect. 174

¶ Salarium. De ſalario aſſeſſo. vltra hic poſita, vide in vnoquoq; verbo.

Salarium reſidui tẽporis mortuo præſide, an milites, & brauarij habere debeant, & quid ſi præſes remotus fuerit propter culpam. in l. diem functo. ff. de offi. aſſeſ. n. 5. & ſeq. vbi latè in materia ſalariorum. 63

Salarium qualiter & quando debeatur poteſtatibus, & rectoribus terrarum pro ſe & eorum officialibus. nu. 9. cum ſeq. eo.

Salariũ quando debeat ſolui aduocato, & alijs perſonis. ibi. n. 11. & 14. e.

Salarium qualiter, & quando debeatur aſſeſſo. mortuo præſide. ibid. nu. 23. cum ſeq. 64

Salarium quod aduocati accipiunt à clientulis, dicitur quaſi caſtrenſis peculij, ideo non acquiritur parentibus, & de eis poſſunt teſtari. C. de proc. in Rub. num. 7. fol. 122

Salarium quod debetur Doctoribus legentibus eſt priuilegiatum, ſicut pecunia dotalis. l. diem functo. num. 21. de offic. aſſeſſo. 64

Salarium publicum, quod datur militibus, vel Doctoribus legentib. an poſſit ſequeſtrari. ff. qui ſatiſ. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi ſatiſdatum. nu. 13. fol. 132. & in l. commodis. ff. de re iud. num. 1. 182

¶ Saldo & calculo rationis debet ſtari, niſi agatur ex alia cauſa. ff. de pac. l. emptor. §. Lucius. nu. 8. 208

¶ Saltus ſunt vaſta, & ſylueſtria loca, in quibus arbores ſaliũt in altum. in l. poſſideri. §. ſaltus ff. de acq. poſſ. nu. 1. 84

¶ Saluuſconductus. Literæ ſaluiconductus non extenduntur ad debita iurata. in l. quoties. C. de prec. Impe. offe. nu. 2. 47

Saluuſconductus conceſſus vni cum tot perſonis, an extẽdatur ad vxorem. in l. non tantum. ff. de re iud. num. 4. 169

Reliqua in verbo Securitas.

¶ Saluo iure ſolidi. Hæc verba, quid importent. in l. ſi ex toto. §. ſi ita ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 10. & ſeq. 25

¶ Sanguis. Sanguinem ſuum licitum eſt cuique quomodocunque redimere. in l. tranſigere. C. de tranſact. nu. 3. 105

Sanguinis ratio, an faciat præſumi immediatè donationem. ſol. matr. l. quæ dotis. num. 23. 47

Sanguinis vindicta, an ſpectet etiam ad filias fẽminas. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 100. 34

¶ Sanctio legum ſicut reperitur, ita reperitur ſanctio teſtatoris. C. fam. erciſcun. l. filium quem. nu. 12. 186

¶ Sanctio pragmatica, quæ ſit. in l. omnes. C. ſi contra ius, vel vti. pub. nu. 1. fol. 56. & ſupra in verbo Pragmatica ſanctio.

¶ Sanitas mentis in corpore infirmo, an probetur per ſolum notarium, & an quilibet præſumatur ſanus mente. in l. ſanum. C. de tranſac. nu. 1. cum plurib. ſeq. 109

¶ Sapiens cuius conſilio debet teſtamentum ordinari, & aptari, an poterit filiæ cui ſimpliciter reliquit centum addere titulo inſtitutionis. in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. nu. 34. 166

Sapiens an poſſit apponere in inſtrumento conſtitutum, per qnod trãsferatur dominiũ, & vera poſſeſſio. ff. de verb. oblig. l. ex parte. nu. 9. 171

Sapiens non poteſt aliquid addere in contractibus, qui celebrantur verbis, vel. qui requirunt ſcripturam, quia quicquid in eis, omiſſum eſt, habetur pro omiſſo. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte. nu. 8. eod.

Quid autem de iuramento, ibid. num. eod.

Sapiens poteſt declarare pœnã debere apponi in inſtrumento, ſi de conſuetudine in ſimilibus contractibus ſolita eſt apponi, ſecus ſi non eſſet conſuetudo, nam regulariter quis non tenetur promittere pœnã. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte. nu. 5. eod.

Sapiens non poſſet declarare, qꝑ detur fideiuſſor, nec qꝑ perſona extrinſecus ſubintelligatur. ſapienter enim ſolũ aſſumitur, vt ſignificet, quid legitimè & ſecundum ius fieri debeat, ibid. num. 5. eod.

Sapientis conſilium non debet exorbitare à iure communi. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte. nu. 6. eod.

¶ Satiſacceptio eſt promiſſio principalis cum fideiuſſore. ff. de verb. obl. l. ſtipulationum. §. ſatiſacceptio. num. 1. 37

¶ Satiſdatio quæ nihil operatur, nunquam debet præſtari. in l. actionem. C. de proc. num. 8. 124

Satiſdatio intelligitur cum fideiuſſoribus, vel pign. & quid ſi ſtatutum dicat, qꝑ damnatus debeat ſatiſdare, an ſi ſit honeſtæ vitæ, & probatæ fidei, ſufficiat ad id, quod præſtet iuratoriam cautionem. in Auth. iubemus. C. de iud. nu. 14. 146

Pro ſatiſdatione ſufficit virtus hominis. ibid. poſt num. eundem.

Satiſdationem non euitat poſſidens vtilem ceſpitem terræ quam euitaret. l. poſſidens immobilia. in c. 1. C. qui feud. dare poſſ. nu. 2. fol. 146. & in l. ſciendum. ff. qui ſatiſd. cog. num. 7. 139

Reliqua de ſatiſdatione ſcilicet an & quando poſſeſſor releuetut ab one re ſatiſdandi in verbo. Poſſeſſor.

Satiſdatio poteſt peti in cauſa appellationis, quando nouus procurator comparuit in cauſa appellationis. C. de proc. l. cùm rem. nu. 4. 123

Satiſdatio de demoliendo ſi ſit oblata, & ſtetit per nunciantẽ quominus præſtetur, nuntiatio habetur pro remiſſa. l. prætor. §. ſiue autẽ. n. 4. de nou. ope. nun. Item quãdo nuntiatio habetur pro remiſſa. ibi. n. 5. 45

Satiſdare qui tenetur, debet actualiter ſecum ducere fideiuſſores. l. prætor. ait. §. ſinautem. ff. de nou. ope. nun. num. 6. eo.

Satiſdatio vel repromiſſio ſi præſtita, vel oblata fuerit, & per partem acceptata, nunciatio remittitur ipſo iure. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. §. ſi is cui nunciatum. num. 1. 25

Satiſdare qui tenetur ad hoc vt pœnam euitet, vel ad hoc, vt conſequatur premium, ſufficit ſi offerat ſe paratum parti ſatiſdare cũ fideiuſſore, quamuis ille cui debet ſatiſdare nihil dicat, vel contradicat. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo. d. ſi. ſi is cui nunciatum nu. 2. eod.

Satiſdari debet pro debito in diem, vel ſub conditione in vltimis volun tatibus. Quid in contractibus. de leg. 1. l. quæ de legato. nu. 18. 88

Satiſdatione præſtita tollitur ſequeſtrum. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi ſatiſdatum. nu. 17. 132

Satiſdare tenetur ille, qui nulli obligatus eſt, quod mirabile videtur hic. ff. qui ſatiſd cog. l. inter omnes. num. 11. 138

Satiſdatio ſecundum ſubiectam materiam, an aliquando importet nullitatem ipſo iure. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. ſi quis. nu. 4. 127

Satiſdatio ſi cui remittitur, tamen tenetur cum hypotheca bonorum ſuorum. ff. qui ſatiſd. cog. l. 1. nu. 20. 125

Satiſdatio qñ nõ eſt idonea ſolum pp defectũ facultatũ, tunc ſi ſcienter ſit recepta, recipiens ſibi præiudicat. ff. qui ſatiſ. cog. l. quoties. n. 2. 131

Satiſdatum eſſe non ſufficit, niſi ſatiſdatum duret. l. prætor ait. §. deinde. nu. 9. de nou. ope. nun. 46

Satiſdatio de iudicio ſiſti debet etiam præſtari per conuentum in cauſis ſummarijs, & in alijs ſpecialib. in quib. procedi poteſt ad ſententiã diffinitiuam abſque litis conteſt. ff. qui ſatiſd. cog ſuper rub. nu. 1. 124

Satiſdatio iudicialis ibi non tenet, vbi non tenet iudicium. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor §. ſi quis num. 1. 126

Satiſdatio de iudicio ſiſti non requiritur in cauſis ſummarijs, & executiuis, & in alijs in quibus poteſt procedi ad diffinitiuam abſq; litis conteſtatione. ff. qui ſatiſd. cog. l. Iulianus nu. 7. 137

Satiſdatio requiritur à defenſore, nec ſufficit ſimplex repromiſſio, quia nemo eſt idoneus defenſor ſine ſatiſd. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo §. qui remiſſionem. num. 4. 26

Satiſdare quid ſit, & quid ſatisfacere. ff. qui ſatiſd. cog. l. 1. nu. 1. 124

Satiſdare amplius non tenetur de iudicio ſiſti, qui ſatiſdedit de iudicato ſoluendo. ff. qui ſatiſd. cog. l. filiusfam. num. 8. 138

Satiſdatio ptæſtita iudici incompetenti de parendo mandatis ſuis, vel de ſoluendo iudicatum nihil valet, cum iudicium ſit nullum. ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. ſi quis. num. 2. 126

Satiſdationes iudiciales de iudicio ſiſti, vel de iudicato ſoluendo debent peti ante litem conteſt. l. Iulianus. qui ſatiſd. cog. nu. 1. 136

Satiſdatio præſtita per reum, ei qui ſine mandato nomine alieno agere inceperat, non euaneſcit ſuperueniente. ibid. nu. 2. eod.

Satiſdatio de iudicato ſoluendo, finit lata prima ſnia, nec durat in cã appellationis cum in ea mutetur inſtantia. C. de proc. l. cùm rẽ. n. 6. 123

Satiſdatio de re ſequeſtrata reſtituenda non durat niſi triennio. ff. quĩ ſatiſd. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi ſatiſdatum. nu. 20. 132

Satiſdatio de iudicio ſiſti etiam in ſeruo lata ſententia expirat. ff. ſi ex noxa. cauſa aga. l. 1. nn. 2. 143

Reliqua vide ſupra in verbo Cautio.

Satisfacere ſi aliquis promiſerit, intelligitur promittere, quòd ſoluet. ff. qui ſariſd. cog. l. 1. num. 3. 125

¶ Scholaris quales vſuras licite petat à ſuo ſocio. l. cunctos populos. nu 52. C. de ſum. Trin. in 1. lect. 5

Scholaris Doctorandus ſi ſubijcit ſe examini in vno loco, an poſſit alibi Doctorari. C. de iud. l. nulli. num. 10. 147

Scholaris ſi eſſet notoriè peritus, tamen pro habenda licentia Doctoratus debet examinari in collegio Doctorum, cum ſit pro forma. ff. de lib. & poſth. l. 1. num. 26. 162

Scholaribus licitum eſt ſtudere diebus feriatis, & ſcribere. ff. de ferijs. l.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

diuus Traianus.nu.2. 160
Scholaris poteſt vocare in ius magiſtrum ſuum ſine venia. ff. de in ius voc.l.generaliter, nu.8. 113
Scholares habentes cameras contiguas, & vnus impedit alium ſtudere propter ſtrepitus quia facit clamores, vel quia alta voce legit, poteſt officio iudicis compelli, aut tacere, aut recedere. ff. de ferijs. l.1.§. ſed excipiuntur, nu. 2. fol.158. & in l.1.ff.ſolut.mat. nu.47. 8
Scholaris notorie doctiſſimus ſi vult doctorari, an ſit neceſſe, quod examinetur. fol.matr.l.diuortio.§.interdum. num.10. 27
Scholares debent petere inſignia doctoratus à doctoribus, non autem ea aſſumere auctori, propria. C.vt nemini liceat. num.2. 134
Scholaris ingreſſus examen doctorum, & licentiatus, & ſic habilitatus ad doctoratum, non venit appellatione doctoris nec habet priuilegia doct. C.de inoffic.teſt.l.quamuis. num.3. 162
Scholares plures ſi conducunt domum ſimul, & vnus eorum recedat ad patriam, an alij teneanur ſoluere totam penſionem domus. C. qui teſtam. facere poſſunt. l.1. nu.28. 86
Scholaris qui ſcholas non intrat, ſed ſtudet domi, an gaudeat priuilegijs ſcholarium. in l.1.ff.ſolu.matr. nu.50. 8
Scholaris de iure communi habet tres iudices. l. & ſi prætor. num. 6. de offic. eius cui mand. eſt iuriſd. 60
Scholaris tenetur defendere opinionem magiſtri ſui. ff. de in ius voc. l. generaliter, nu.9. 113
Scholaris ſi ſit excellentis doctrinæ, debet præcedere doctorem. ff. de rebus cred. l. cum quid. nu.12. 10
Scholaris qui iurauit non exire diſtrictum Bononiæ ſine licentia creditoris donec ſibi ſoluerit, iuſſus à patre, vel ſuperiore, quod domum reuertatur, poteſt abſque periurio reuerti, dummodo ipſe non procurauerit talem iuſſum. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato. nu.9. 142
Scholares non reperientes domum poſſunt compellere quem ad locãdum ſibi domum. ſolut. matr. l.1. nu.48. 8
¶ Scientia, & Scire. Scire quilibet præſumitur illud, quod publicè ſcitur. de acquir. hæred. l. is poteſt. nu.72. 82
Scientia aliquando capitur pro vehementi opinione. de acquir. hæred. l. qui hæreditatem. nu.2. 83
Sciens, quod Titius vult occidere Sempronium, & quòd præparauit ſe ad hoc, ſi certifico, benè facio, ſi non certificaui non teneor. ff. de iuſti & iur. l. vt vim. num.32. 7
Scire pro certo quis dicitur, quando eſt certificatus ab vno fide digno. de acquiren. hæred. l. qui hæreditatem. nu.8. fol.83. l. ſi per errorem. numero 11. 90
Scire pro certo illud, quòd quis ſcit ex confeſſione alicuius etiam in foro pœnitentiali facta, quare quis non dicatur. ibid. nu.9. eod.
Scientia diuturnæ, & patientia cum taciturnitate inducit conſenſum, imò idem operatur ſicut expreſſus conſenſus. ſoluto matrimon. l. quę dotis, nume.85. 49
Scire eſt rem per cauſam cognoſcere. de acquirend. hæredit. l. pupillus ſi fari. nume.71. 71
Scientia cauſę non requiritur in translatione dominij. de acquiren. hæred. l. ſi is ad quem. num.2. 88
Scire rem tunc arbitramur, quando intelligimus prima principia ipſius rei, & primas cauſas. de liber. & poſthum. l. in ſuis. nu.34. 179
Scire principia artis expedit illi, qui vult artem cognoſcere. ff. de iuſti. & iure. l. iuri operam daturum. nu.28. 4
Scientia teſtis, differt à ſcientia partis. de lib. & poſthu. l. ſi poſthumus. §. ſi quis ita. nu.2. 184
Scientia & patientia aduerſarij requiritur in præſcribendo mero, vel mixto imperio. l. imperium. num.21. de iuriſd. omn. iud. 72
Scientia & patientia veri domini, quando requiratur ad acquiſitionem ſeruitutis. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu.31. 79
Scientia & negligentia filij in petenda bonorum poſſeſſ. an præiudicet patri. C. qui admitti ad bon. poſſeſſ. l.1. nu.6. 8
Scire vel de facili ſcire poſſe paria ſunt. ff. de reb. cred. l. quod teſt. nume. 10. fol.13. & in l. ſi per errorem ff. de iuriſd. omn. iud. nu.15. 90
Scire quilibet de prouincia præſumitur, quod publicè factum eſt aliqua parte prouinciæ. d. l. ſi per errorem. nu.12. de iuriſd. om. iud. eod.
Scientia domini, an requiratur in præſcribẽda ſeruitute aquę quam facit fundus. ff. de acq. poſſ. l.1. num.85. 56
Scientia publica vbi deprehenditur, tunc priuata ignorantia non patrocinatur. de leg.1. l. huiuſmodi. §. ſi ita. num.18. 148
Scientiam alicuius rei dicitur quis habere, qui habet ſcientiam facti cum omnibus qualitatibus. ff. de verbor. obligat. l. qui Romæ. §. duo fratres. nume. 68. 192
Reliqua vide in verbo Certificatus, & in verbo Ignorantia.
¶ Scilicet, Videlicet, & ſimiles dictiones non ſolum ſunt declratiuæ, ſed etiam reſtrictiuæ, & modificatiuæ. ff. de iureiuran. l. iuſiurandum. §. procurator. nu.9. fol.90. & in l. ſi pluribus. de leg.1. nu.10. & 11. 60
¶ Scriptura de ſcriptura publica. vide reliqua in verbo inſtrumentum, de priuata ibid. & in verbo Apocha. & in verbo Liber.
Scriptura an ſit de ſubſtantia contractus emphyt. in l.1. C. de iure emphyt. num.61. cum ſeq. 192
Scriptura, quòd requiratur ad ſubſtantiam, vel ad probationem, an ſit aliqua differentia. ibid. nu.62. 193
Scriptura quando neceſſariò requiritur ad probationem quot teſtes requirantur, ſi ſit deperdita. & an debeant eſſe rogati, quid debent deponere. in d. l. j. nu.63. & 65. fol. eod. & in l. cùm proponas filios. nu.3. C. de pactis. 80
Scriptura in quibus caſibus de neceſſitate requiratur. in Auth. ſi quis in aliquo. C. de eden. nu.5. fol.67. & in l.1. C. de iure emphy. n.61. 192
Scriptura regulariter non requiritur in contractib. fallit, &c. in d. l. cùm propo. nu.13. fol.80. Item non requiritur quod ad ſubſtantiam tranſact. in l. cum te tranſegiſſe. C. de tranſact. nu.13. 97
Scriptura ſi requiratur in contractu, nunquam talis contractus intelligitur renouari ex ſola patientia. in l.1. C. de iure emphy. nu.66. 193
Scripturæ priuatæ ſi conſuetudo diſponat, ꝙ ei plenè credatur, obtinebit etiam ſi alibi iudiciũ agitetur. in l. ſi arrogator. ff. de adop. n.41. 39
Scriptor qui promiſit ſcribere librum, an poſſit præcisè compelli ſcribere. l. ſtipulatio. §. habet autem. nu.11. de nou. oper. nunc. fol.48. & in l. ſtipulationes. ff. de verb. oblig. num.2. 96
Scriptura præcedens declarat ſequentia. de vulg. & pupil. ſubſti. l. cohæredi. §. qui diſcretas. nu.2. 145
Scripturæ ordo debet attendi. de vulgar. & pupilla. ſubſtitutio. l. moribus. §. prius autem. nume.1. fol.109. & in l. ſi ſeruus plurium. §. ſi numerus. ff. de leg.1. nu.2. 96
Scriptura an ſuppletur, & declaratur per aliam. ff. de eden. l. prætor ait. §. ſi initium. num.9. fol.169. & in l. qui filiabus. ff. de leg.1. nu.5. 46
Scriptura continens conſtitutum debet ædi. ff. de eden. l. prætoer. §. rationem. nume.9. 169
Scripturas publicas, vel inſtrumenta publica conficiens poteſt licitè accipere ſalarium etiam ſi eſſent ſcripturæ de ſponſalibus. ff. de edend. l. prætor ait. nu.4. & 5. 167
Scripturæ doctorum, quando reputantur authenticæ, leguntur in publicis, quando allegantur debent cenſeri auctenticæ. C. in vſibus feudorum. nume.3. 233
Scriptura priuata præsbyteri cum ſubſcriptione trium teſtium in cauſa dotis, & matrimonij, an plenè probet. ff. de iureiur. l. admonendi. in repetitione. nume.96. 117
Scriptura priuata facit ſemiplenam probationem. ff. de iureiuran. l. admonendi. nume.76. 193
Scriptura, quæ fit in contractu fit ad probationem, non ad ſubſtantiam contractus. l. cum te tranſegiſſe. num.13. C. de tranſact. 97
Scripturis eorum, qui eligunt ad recipiendas gabellas, vel collectas datur plena fides. ff. de eden. l. quædam. §. nummularios. nu.7. 172
Scriptura publica, & auth. alicuius notarij publici quo ad tertium plenam fidem facit. ff. de iureiur. l. admouendi. in repeti. nu.154. 122
Scripturæ maſſarij communis non creditur, niſi notarius ſe ſubſcribat. ff. de iureiu. l. admonendi. in repe. num.99. 118
Scriptura ſacra poteſt allegari in deciſionibus cauſarum, & in modo puniendi. ff. de reb cred. l.1. nu.33. 4
Scripturæ priuatæ tres ſunt ſpecies, quæ ſunt illæ. ff. de iureiurand. l. admonendi. num.77. fol.103. & in repe. num.87. 117
Scriptura priuata quando reperitur in actis, habet vim publicæ ſcripturæ. ff. de iureiu. l. admonendi. nu.78. fol.103. & in repet. nu.93. 117
Scriptura dicitur alicuius, quando illæ non ſcribit manu propria, ſed alius de eius mandato. ff. de verbor. obliga. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nume.6. 197
Scriptura publica in iure noſtro reperitur triplex. in Auth. ſi quis in aliquo. in princip. num.1. C. de eden. 67
Scriptura mercatorum probat contra ſcribentem, quamuis non habeat diem, & conſulem. ff. de iureiur. l. admon. nu.82. 103
Scripti dicuntur, qui poſſunt oculis corporis legi, & non qui veniunt iudicio intellectus. de leg.1. l. cùm filiofa. num.37. 31
Scriptura actorum iudicialium ſi contineat, quod teſtis eſt iuratus parte præſente, talis ſcriptura probat, & iuramentum, & præſentiam partis. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. num.12. 60
Scripturæ priuatæ, ꝙ ad plenum credatur, poteſt per conſuetudinem induci. ff. de eden. l. quædam. §. nummularios. nu.3. & 4. 172
Scriptum dicitur illud, quod poteſt videri oculis corporis. de lega.1. l. ſi pluribus. nu.13. 60
Scripturæ per alium factæ ſe ſubſcribens, ſibi præiudicat, ſicut ſi ipſe totum ſcripſiſſet. ff. de pact. l. emptor. §. Lucius Titius. nu.2. 208
Scriptura continens aliquod, probat contra ſcribentem, non ſolum ipſum factum, ſed etiam ſolennitatem facti, licet nulla ſit facta mentio de ea in ſcriptura. ff. de verb. oblig. l. ſciendum. num.8. 60
Scriptura continens aliquem fideiuſſiſſe, præſumitur cum ſolennitate, ſi fiat mentio de fideiuſſione in inſtrumento principali illius debiti, ſecus ſi in alia ſcriptura. ibi. nu.9. eod.
An autẽ admittatur probatio in contrariũ, & qualiter. num.10. eod.
¶ Secundum mentem tuam. Hæc verba quid importent, in l. ſi ſic legatum. ff. de leg.1. num.17. 131
¶ Securitas conceſſa bannito de eundo, & redeundo, intelligitur de prima vice, & non vlterius. ff. de iureiur. l. duob. reis. §. ſi ei qui. nu.6. fol.94.

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

fol.94.& in l.diuortio.ff.ſolu.matri.in §.quod in anno.nu.16. 24
Securitas quid ſit.ff.qui ſatiſda.cog.l.1.nu.11. 125
Securus fieri dicitur cui præſtatur idonea cautio cum fideiuſſore.l.prætor ait.§.deinde.num.6.de nou. oper.nunc. & nu.7. vbi ponit diſtinctionem plenius. 45.& 46
Reliqua in verbo ſaluusconductus.
¶Sed aduerſatiua, quando ponitur cum copula, & ibi eſt diuerſum factum, tamen eſt idem ius per copulam. de vulg.& pupil. ſubſt.l.patris,& filij.nume.6. 133
Sed & ſi dictio importat diuerſitatem in facto, ſed in iure identitatem. ff.de acquir.poſſ.l. clam poſſidere.§.qui ad nundi.nu.9. 89
¶Secretum. Secretè ſi diceret aliquis aliquid alicui, & in confeſſione, quando non eſſet ſacerdos iuramento ei præſtito, quòd nemini debeat reuelare, ſi producatur in teſtem, non obſtante iuramento debet reuelare.ff.qui ſatiſd.cog.in l.qui iurato. num.20. 142
¶Semper aduerbium verificatur in his, quę habent temporis interuallum.ſolu.matr.l.1.nu.35. 7
Senatores à Romulo primo Romanorum Rege inſtitutos eſſe conſtat. l.quæcunque.num.5.de offic.eius cui mandat.eſt iuriſd. 52
Senatores, an ſufficiãt, ꝙ ſingulariter conſentiant, & videtur ꝙ non, quia auctoritas Senatorum non eſt ſeparata per ſingulos, ſed iuncta in forma Collegij.de leg.1.l.ſi quis à filio. §.ſi parti.nu.9. 59
Senatuſconſultum Trebel. habet locum in omni hærede, ſiue ex teſta. ſiue ab inteſta. & tam de iure communi quam ex priuilegio.in l.1. §. hoc autem.in 2.lect.ff.ad Trebel.nu.1.fol.198.& in 1.lect.nu.1.194
A verbis Senatuſconſul. Trebellia.non eſt recedendum.in l.1. ff.de legat.1.nume.98. 8
Senatuſconſultum Pegaſianum introduxit tria, & quæ ad Senatuſcon. Treb.in rub.num.3. in 2.lectu. 195
Senatuſconſult. Treb. prouidet hæredi, & etiam fideicommiſſario. ad Senatuſc.Treb.l.1.§.ſublata.nu.1. 193
¶Senectus. Seniores, & in teſtimonijs, & in electionibus præferuntur iunioribus.ff.de reb.cred.l.cum quid.num.36. 12
Seniores præferuntur iuuenibus. ff. de reb. cred. l.cum quid.in 2.lectu. numero eod. eod.
Senis vmbra plus valet quàm eloquentia, vel gladius iuuenis. ff.de reb. cred.l.cum quid in 2.lect.num.45. 13
¶Senſus proprius, intelligitur, ꝙ iudicet, vt bonus vir, ſicut de verbo ſi æſtimauerit, ſi comprobauerit, & ſic de ſimilibus. de leg. 1. l.ſi ſic legatum.nume.16. 131
Senſus debet capi in dubio, qui non vitiet actum. de leg.1. l.ſi ſic legatum.§.ſi mihi.nume.12. 132
¶Sententia. De execu.ſententiæ vide ſ̃ in verbo executio.
De ſetentia excommunicatio. vide ſ̃ in verbo excommunicatio.
De ſententia arbitri.in verbo arbiter.
Sententia quid ſit.in l.1.de re iud nu.7. 139
Sententia deffinitiua ſine ſcriptis lata de conſenſu partium valet. l.ne quicquam.num.67.de offic procon. & lega. 48
Sententia ſi ſit lata ex atteſtationibus veris, & falſis, quia erant duo teſtes veri, & duo falſi, & iudex permixtim eſt eis vſus, valet ſententia propter auctoritatem veritatis, & ſententiæ.in l.ius pluribus.ff.de iuſtit.& iur.num.5. 19
Sententia nulla data dilatione ad probandum, valet. ff.de ferijs.l.in pecuniarijs.nume.53. 163
Sententia lata contra ius partis eſt ipſo iure nulla. ff.de iuſtit.& iur.l.ius pluribus. nu.3. 19
Sententia iudicis habet effectum, quia poteſt facere de albo nigrum, & de nigro album.ff.de re iudi.in rubr. nu.1. 138
Sententia lata contra abſentem, ſicut eſt nulla, ita lata contra infirmũ. l.quæcunque.nu.79. de offic.eius cui manda. eſt iuriſd.fol.58. & in l. non exigimus.§.ſi quis in iudicio. ff.ſi quis cau.num 5. 148
Sententia iudicis vtrum feratur in prima, vel tertia perſona, non refert. ſol.matri.l.diuortio. nu.29. 21
Sententia licet ſit conditionalis, tamen ſtatim poteſt appellari, vt reſcindatur ſpes ipſius ſententiæ. &c.ff.de re iudic.l.ſi ſe non obtulit.§. ſi quis condemnatus.nu.3.& 4. vbi limitat. 45
Sententiam infirmari petens, videtur agere, non ſolum de iniquitate ſententiæ, ſed etiam de nullitate. ff.de ferijs. l.1.num.7. 158
Sententia iudicis lata contra legem non valet. ff. de conſtitutio. princ. l.1.nume.6. 28
A Sententia lata ſi ſit in poſſeſſorio de iure ciui.appellari non poteſt. ff. de his,qui ſunt ſui, vel alien.iur.l.patre furioſo.nu.12. 33
Sententia quando eſt nulla, non ſolum debet impediri eius executio, imò ſi iam executio ſit facta, debet retractari. ff.de re iud. l.ſi ſe non obtulit.§.condemnatum.nu.3.& 4. 146
Sententra lata contra ſtatutum atiquum non vſitatum, valet,& tenet. C.de iud.l.rem non nouam. num.6. 155
Sententia lata ſuper non probato valet, & tenet, ſi non appelletur.ff.de iud.l.ait prætor.§.ſi iudex.nu.16. 149
Sentẽtia lata ſuper nullitate proceſſus quemadmodum facit fidem quo ad omnes perſonas, ita omnia facta in illa cauſa nullitatis, facient fidem quo ad omnes.ff.de iureiur.l.nam poſteaquàm. §.ſi cum hæreditate.nume.3. 82
Sententia iudicis facit de falſo verum,& ècontra,& de abuſiuo facit rectum.in rub. ff.de re iudicata.nu.1. 138
Snia facit, aliquem eſſe Guelphum,& Gebellinum. ibid.num.eo. eod.
Sententia incerta valet, qñ iudex ſe refert ad certũ inſtrm in actis, & in iudicio ſiſti productũ. ff.de re iud. l.ait prętor.§.ſi iudex.nu.17. 149
Sententia victoriæ ſi feratur contra contumacem,an tunc venient vltra expenſas litis, damna.ff.ſi quis ius dic.l.1.§.hoc iudicium.nu.9. 107
Sententia ſi feratur contra inſtrumentum productum in iudicio valet, & tenet.de acq.hæred.l.ſi is ad quem. num.26. 89
Sententiæ de iure communi habent executionem paratam abſque alio iudiciario ordin.ff.de re iud.l.à diuo Pio. nu. 4. fol.159. & in l.4. §.ſi ex conuentio.eod.tit.nu.3. 144
Sententia qua pronunciatur negatiuè ſe non eſſe iudicem competentem,licet ſit interlocutoria,tñ habet vim diffinitiuæ,ſecus in ordinario.nu.22.ff.de re iud.l.quod iuſſit.num.26. 157
Sniæ appellatione ſimpliciter facta intelligitur de diffinitiua.ff.de re iudi.l.ꝙ iuſſit.n.16.fol.136.ꝙ procedit, & ſi fiat mentio in contractu, vt in l.ſi is qui pro emptore.de vſuc.nu.9.fol.118.ſed quid ſi materia eſt indifferens ab interlocu. & diffini.in rub.de re iud.nu.14. 138
Sententia ad hoc, vt ſit ipſo iure nulla, requiritur,quod error ſit expreſſus.de acq.hæred.l.ſi is ad quem.num.23. 89
Sententia vnica fertur in actionibus bonæ fidei ſuper re principali, & ſuper intereſſe.ff.de re iud.l.in depoſiti.nu.6. 155
Sententia an tribuat dominium.in rubr.de re iud.num.16. 138
Sententiæ duæ non poſſunt valere ſuper eadem cauſa, ſicut nec duo teſtamenta eiuſdem hominis. ff.de re iud.l.1.num.15. 139
Sententia poteſt ferri per verba æquipollentia, vt ſtatuo ordino, vel præcipio.ibidem.num.23. eod.
Sententia lata ex falſa cauſa, valet mero iure. in l. ſi is ad quem. nume. 13.ff.de acq.hæred.vbi vide limit. 88
Sententia ſe referens ad acta nihil probantia,valet,niſi fuerit appellatũ. de acqu.hæred.l.ſi is ad quem.num.21. eod.
Sententia ferenda ſuper iudicio ſummario, & in quo lis non conteſtatur eſt diffinitiua.C.de iudic.l.properandum.num.12. 148
Sententia ſi lata eſt contra me, & ego ſupplico principi narrando,ꝙ talis ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam eſt iniuſta, & peto remiſſionem talis ſententiæ,princeps delegat cauſam, dicens in reſcripto fiat iuſtitia, an per hoc videatur derogaſſe ſententiæ tali.l.cauſas, vel lites num.4.C.de tranſact. 104
Sententia lata non viſa relatione nuntij de citatione, licet ſit ipſo iure nulla,tamen vbi mora eſſet periculum allatura valet ſententia.l.quęcunque.nu.72.ff.de offic.eius cui mand. eſt iuriſd. 58
Sententia lata continens errorem expreſſum ſtatuti inſerti in volumine ſtatutorum, an valeat.ff.de iuſt.& iur.l.ius plurib.nu.5. 19
Sententia qualiter poſſit ferri in procuratorem mortuo domino. C.de procur.l.nulla dubitatio.nu.4. 132
Sententia lata ſuper poſſeſſorio, an ſit interlocut. ſimpliciter an ſimpliciter diffinitiua.ff.de re iud.l.quod iuſſit.nu.21.& 22. 157
Sententia lata ſub conditione intrinſeca,quæ eſt de præſenti,vel de prętcrito,an valeat.ff.de re iud.l.ait prætor.§.ſi iudex.nu.24. 150
Sententia ſortitur effectum executionis captis pignoribus. ff.de re iudi. l.à diuo Pio.§.in venditione.nu 1. 163
Sententia vltimæ voluntati æquiparatur.ff.ſi quis cautio. l.ſi eum. §.qui iniuriarum.num.28. 156
Sententia iudicis ſine ſcriptis non valet.ff.de re iudic.l.ait prætor.§.ſi iudex.nume.1. 148
Sententia dicitur eſſe certa, ſiue contineat certum in ſeipſa, ſiue per relationem ad aliud.ibid.num.2. eod.
Sententia in ſummario iudicio non habet præiudicare in iudicio ordinario ſi illud idem, quod fuit deductum in iudicio ſummario, tunc deuoluatur, in plenario.ff.de re iud.l.à diuo Pio. §.ſi ſuper rebus.numero 5. 165
Sententia,& res iudicata differunt tanquam decidens, & deciſum.ff.de re iudi.l.1.nume.1. 139
Sententia lata per verbum fortè, vel ſimile non.valet.ff.de iuſt. & iur.l. iuri operam daturum.nu.22. 4
Sententia quæ fertur in cauſa matrimonij nunquam tranſit in rem iudicatam.l.cauſas,vel lites.num.2.C.de tranſact. 104
Sententia lata de nocte non valet, quod limita, vt ibi.l.non minorem. num.3.C.de tranſact. 108
Sententia fertur præſentibus partibus, ſed decretum interponitur etiã abſentibns partibus, & decretum debet interponi cauſa cognita.ff. de iuſtit.& iur.l.ius pluribus.nu.8. 20
Sententia ſi ſit lata contra aduerſarium præſentem pro falſo procuratore, dominus poteſt ratificare, ſecus ſi contra aduerſarium abſentẽ citatum.C.de procura.l.licet.nu.10.in 7.limitatione 132
Sententia per verbum credo, valet.ff.de iuſt.& iure.l.iuri operam daturum.nume.21. 4
Sententia ſi ſit lata ſuper actione perſonali, vel ſuper actione reali qualiter

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

liter fiet executio ſuper ipſis. Eſt enim in his differentia. C. de iud. l.properandum.§.ſinautem reus.nu.7. 151

Sententia poſtquam tranſiuit in rem iudic. licet non debeat pars aduerſa audiri ſuper nullitate ſententiæ, tamen ſi de facto fuerit admiſſa, & iniquitatem probauerit eſt retractanda ſententia. ff.de his qui ſunt ſui,vel alien.iur.l.patre furioſo.nu.35. 33

ſententia continens contraria, an valeat. C.de fur. l. ſi ex pecunia. numero 5. 266

ſententia lata in cauſa ſummaria non eſt merè diffinitiua. l. imperium. nume.34.de iuriſd.om.iud. 75

ſententia antiqua in qua fit mentio litis conteſtationis libelli, &c. probat acta præceſſiſſe. C.de iure deliber. l.cum aliquis.nu.7. 166

ſententia quando dicatur de antiquo lata vide ibi remiſſiuè. nu.8.

ſententia debet ferri cum maxima deliberatione, & maturitate. C. de teſtam.l.errore ſcribentis. nu.3. 99

ſententia quando eſt lata ex falſa cauſa contra minorem, tunc eſt ipſo iure nulla.de acquir.hær.l.ſi is ad quem.num.14. 88

ſententia lata probata violentia ex taxatione iudicis cum iuramento præcedentibus ſecundum diſpoſitionem huius. l. an iudex poſſit talem ſententiam retractare ex veris, & iuſtis probationibus. C. vnde vi.in l.ſi quando. nume.33. 222

ſententia ad hoc, vt dicatur merè diffinitiua, non ſufficit, quòd finiat cauſam principalem, ſed etiam requiritur, quod in cauſa ſit proceſſum ordinariè.l.Imperium.num.6.ff.de iuriſd.om.iudic. 71

ſententia abſolutoria quando non eſt probatum, an dicatur interlocutoria.ff de iureiur.l.admonendi. in repe.nu.80. 115

ſententia ſi feratur contra clericum, & contra laicum, ad quem tunc debet appellari.C.de teſta.l teſta. omnia.nu.7. 104

ſententia lata pro abſente non citato, an ſaltem valeat in eius fauorem, an verò ita ſit nulla ſicut quando fertur contra abſentem non citatum. l.nec quicquam.num.48.de offic.procon.& lega. 47

ſententia ex quo non reperitur pronunciatum ſuper toto non valet, & ideo debet addere, & in eo,quod non eſt probatum, abſoluo.ff. de re iudica.l.ait prætor.§ ſi iudex. num.34. 150

ſententia incerta in iudicijs vniuerſalibus, & generalibus, valet ſi poſtea certificetur in executione coram iudice qui habebit exequi. ff. de re iud.l.ait prætor. §.ſi iudex. num.37. eod.

ſententia lata contra fideiuſſorem etiam ſi millies tranſierit in rem iudicatam in nihilo tamen præiudicaret principali. ff.de tranſaction.l. & poſt rem. num.3. 217

ſententia lata, & ſic ſequuta condemnatione tollitur fideiuſſio de iudicio ſiſti.ff.qui ſatiſda cog.l ſi verò.nu.2. 129

ſententiæ appellatione continetur etiam interlocutoria. l.hoc edictum. num.14 quod quiſque iuris. 96

ſententia lata ſuper fundo extenditur etiam ad fructus.ff.de condi.indebit.l.Iulianus.nume.22.fol.204.& in l.qui Romæ.§.duo fratres.ff. de verbor.oblig.num.15. 87

ſententia lata in cauſa vſuraria nunquam tranſit in rem iudicatam. ff.ſi quis ius dic.non obtemp. l.omnibus. §.ſi procurator.num.13. 106

ſententia non retractatur virtute reſcripti impetrati poſt ſententiam, licet porrecta prius fuerit ſupplicatio. l.1.nu.1.C.vt lit penden. 52

ſententia, & eius effectus ſunt de iure ciuili, non de iure gentium. ff de condi.indeb.l.Iulian.nu.3. 202

ſententia ſi ſit lata expreſſa duplici cauſa, vna quæ ſit contra ius, alia quę ſit ſecundum ius,ſubſtentaretur in totũ ſententia, pp illam cauſam,quæ eſt ſcdum ius.ff.de iureiur.l.admonendi.in rep.nu.49. 112

ſententia lata contra procuratorem in rem ſuam, mittitur contra eum executioni.ff.de re iudic.l.ſi ſe non obtulit. num.6. 143

ſententia, quando eſt lata prætextu iuramenti neceſſarij falſi, poteſt quandocũque retractari.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.9. 107

ſententia lata ſuper repulſion. exceptionis peremptoriæ,ita eſt interlocutoria ſicut lata ſuper amiſſione. ff.de acq.poſſ. in rubr.nm.12. 50

ſnia lata pro eo, qui penitus nullam actionem habet, valet, & operatur effectũ infamiæ.ff.de iureiur.l.ait.prætor.la 2.§.ſi damnetur.nu.3. 77

ſententia contra euidentem probationem, an valeat. ff.de iureiur. l. ait prætor.la 2 §.ſi damnetur.nu.4. eo.

ſententia valet ſuper eo, quod non eſt petitum, ſi tamen illud venit in iudicio ex natura, & aptitudine actionis intentatæ. ff.ſi certum petatur.l.vinum.num 30. 46

ſententia diffinitiua principis habet vim legis,& ſeruari debet inter omnes perſonas. ff.de re iud.l.cùm prolatis. num.4. 175

ſententia nunquam tranſit in rem iudicatam vbicunque per facti euidentiam conſtat de iniquitate ſententiæ. ff.de iureiur.l eum qui.§.in popularibus.nu.9 fol.98. & in l.de periurio ff.de in lit.iur.nu.5. 150

ſententia lata in petitorio pro reo, qñ obſtet agenti poſſeſſorio adipiſcędæ.ff de acq poſſ.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.50. 101

ſententia licet lata inter eaſdem perſonas faciat notorium, non tamen facit alij iudici, qui eam non tulit.nu.51. eod.

ſententia lata in poſſeſſorio, quando præiudicet agenti petitorio. ibidem num.52. 102

ſententię plurium iudicum, quando ſunt diuerſæ in ſummis,ſtatur ſententiæ minoris ſummæ.ff.de re iud.l.inter pares.num.8. 181

Sententia iudicis requiritur declaratoria in pœnis, quæ ipſo iure per legem imponuntur. ff. quod quiſque iuris. l.ſi quis iniquum. §. quod autem.num.4. 101

ſententia quæ tranſiuit in rem iudicatam, non poteſt retractari per inſtrumenta de nouo reperta. Idem in inſtrumento teſtamenti reperti poſt ſententiam, ſecus ſi in tranſactione. ff.de iureiur. l. admonendi. nume.1.& 2.fol.107.& in l ſub prætextu. C.de tranſact. nume.3.fol. 107.aliquando tamen ſententia retractatur per inſtrumenta, & odiũ proferentis, vt in d.l.admonendi.in repe.nume.37.fol.110. ſed quid in ſententia lata contra priuatum à qua non fuit appellatum.in l.Imperatores. ff.de re iud.num.1. fol.179. & quid ſi ſententia ſit lata virtute iuramenti in litem.in l.de periurio.ff.de in litem iur.num.6. 150

ſententia alternatiua, & ſtipulatio alternatiua differunt, & quod iſta differentia in cauſa noxali ſit ſine effectu. ff.de re iud. l.miles.§.decem.num.5.cum ſeq. 152

ſententia lata in actione reali non producit actionem nouam iudicati, vel in effectu.ff.de re iudic.l.miles.§.iudicati. nume.7. 153

ſententia abſolutoria qua abſoluitur reus eſt diffinitiua. ff.de eden.l.Argentarius.§.cum autem.num.2. 173

ſententia non videtur commiſſa illi, cui committitur cognitio. ff.de re iudic.l.cum prolatis.num.1. 175

ſententia quando eſt ſcripta in numero plurali ſub nomine omnium, & vnus de iudicibus de mandato aliorum legat, vel etiam notarius ſufficit.ff.de re iud.l.nunc autem.num.1. 180

ſententia in qua iudex dicit, condemno te ad ſoluendum, id quod debes, an valeat. ff.de re iud. l.ait prætor. §.ſi iudex.num.22. 149

ſententia quæ ſe refert expreſsè ad acta probatoria non valet, rationem annectit. ff.de re iud.l.ait prætor. §.ſi iudex.nu 22. cod.

ſententia condemnatoria ad reſtituendam poſſeſſionem aduerſario talem qualã habebat ante litẽ conteſtatã valet. ff. de re iudi. l.ait prætor.§.ſi iudex.num.24. cod.

ſententia in qua iudex condemnat reum in petitis,ſi eſt probatum, & ſi non eſt probatum abſoluit, valet. ff.de re iudic. l. ait prætor. §.ſi iudex.nume.27. 150

ſententia lata ex probationibus priuilegiatis nunquam tranſit in rem iudicatam.ff.de iureiuran. l.admonendi.in repetitio.numero 38. fol. 110.& nume.304. 135

ſententia lata contra matrem, an præiudicet impuberi.C.de carb.edict. l.ſi tibi.nume 4. 48

ſententia ſi fertur pro libertate, dominus immediatè perdit poſſeſ. ſerui.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quem.nu.6. 83

ſententia quando tranſit in rem iudicatam ſuccedit præſumptio iuris. ff.de iureiuran.l.admonendi.in repe. num.46. 111

ſententia lata ſuper beneficio eccleſiaſtico facit ius inter omnes, cum omnia beneficia eccleſiaſtica ſint publici iuris. ff.de iuſtit.& iur.l.1.§. huius ſtudij.nu.3. 4

ſententia, & iuramentum æquiparantur. ff.de iureiuran. l.eum qui.§.ſi iurauero.num.8. 97

ſententia non conformis petitioni poteſt ferri in cauſa matrimonij carnalis.ff.ſi cer.pet.l.vinum.nu.30.in vndecima limit. 46

ſententia lata contra actorem, quæ tranſiuit in rem iudicatam, non reſcinditur per hoc,quòd probationes fuerint dolo occultatæ,vel ſubtractæ.ff.de eden.l.Argentarius.§.cum autem.num.3. 173

ſententia quæ grauamen continuum infert, poteſt ab ea ſemper appellari.l.error. num.8.C.de iur.& fact.ignor. ponit exemplum de carcerato.ibidem paulopoſt verſi.hinc eſt. 43

ſententia qua iudex pronunciat ſe eſſe,vel non eſſe competentem valet. ff.ſi quis in ius voca.l.ex quacunque.cauſa. num.38. 119

ſententia, ad hoc vt ex expreſſione erroris iuris ſententia reddatur ipſo iure nulla, requiritur, quod error ſit taliter expreſſus in ſententia, q̃ oculo corporeo legi poſſit, & non ſufficit, quod ex mente comprehendatur, ſeu quod ſententia reducatur ad extraneum intellectum. in l.cum prolatis.nume.10.ff.de re iud. 176

ſententia quando eſſet lata contra expreſſum tenorem legis dubię habentis varios intellectus, an reddatur nulla.ibid.nume.12. eo.

ſententia lata ſecundum conſilium ſapientis poteſt quandocunque retractari.ff.de iureiur.l.admonendi.nu.41. 110

ſententia lata prætextu falſorum teſtium, licet ipſo iure valeat, tamen contra eum datur reſtitutio in integrum. ff.de re iudi. l.diuus Adrianus.nu.7.limita.nume.8. 177

ſententia lata ex præſumpta probatione nunquam tranſit in rem iudicatam.ff.de reb.cred.l.1.num.22. 4

ſententia ſi ſit lata ſecundum conſilium ſapientis, an poſſit ab ea appellari.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.41.& 44. 110

ſententia lata in fauorem illius, qui dolo egit, valet. ff. de iureiur.l.ait prætor.la 2.§.ſi damnetur.nu.6. 77

ſententia an & quando ferri poſſit ſub conditione, & ſi ſit lata, an valeat.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.67.& 68. 114

ſententia non valet ſi error iuris apparet ex actis, etiam ſi non ſit in ſententia expreſſus.ff.de re iud.l.præſes prouinciæ.nu.1. 173

Sententia

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

Sententia quando tendit ad confirmationem alterius ſententiæ continentis expreſſum errorem iuris. ibid.num.2. eod.
ſententia lata contra leges, & conſuetudines valet,& tenet.ibi.nu.3.eo.
ſententia ſeu laudum arbitri debet de neceſſitate in ſcriptis proferri. l. nec quicquam.num.64.de offic.procon.& leg. 48
ſententia diffinitiua in cauſa matrimoniali valet, licet non in ſcriptis. l.nec quicquam.num.65.de offic.procon.& leg. eo.
ſententia lata pro procuratore minoris, quamuis non legitimè conſtituto tenet,licet contra eum lata non teneret.hæc autem lex extenditur quatuor modis. C.de procurat. l.non eo minus.nu.1.& 2. 129
ſententia abſolutoria ab obſeruatione iudicij, an ſit diffinitiua, an interlocutoria. l.nec quicquam.num.61. de offic.procon.& leg. 48
ſententia lata quando dicitur nulla, an ſit mixti imperij, an ſimplicis iuriſdictionis.l.imperium.nu.30.de iuriſd.om.iud. 74
ſententia non fertur niſi vna ſuper principali, & ſuper intereſſe in actionibus bonæ fidei.ff.de in lit.iuran.l.in actionibus.nu.4. 147
ſententia lata contra primam ſententiam, quæ tranſiuit in rem iudicatam quamuis non valeat,vt in l.ait prętor.la 2.§.ſi damnetur.ff.de iureiur.num.7. & 8. fol.77. & fiat de conſenſu partium, vt in l. duob. reis. §.idem Pomponius. ff.de iureiuran.num14. fol.95. tamen valet ſententia contra tranſactionem.ff.de cond.indeb.l.eleganter.§.ſi quis poſt tranſactionem.num.2.fol.177.& in l.ſi diuerſa. C.de tranſactionib.nume.5. 103
ſententia lata in poſſeſſorio habente annexam cauſam dominij, an præiudicet in petitorio. ff. de acquir.poſſeſ. l.naturaliter. §.nihil commune.numero 54. 102
ſententia abſolutoria lata pro eo, qui eſt verè debitor, an tollat ciuilem,& naturalem obligationem.ff.de condi.indebit.l.Iulianus. num. 25.& 26.fol.206. & in l.ſi vnus. §. pactus ne peteret. ff.de pactis. numero 19. 195
ſententia lata per dolum actoris valet,& tenet.ff.de condi.indebi. l.eleganter. §.ſi quis poſt tranſactionem.nu.1. 177
ſententia lata contra legem extrauagantem, vel contra reformationem non regiſtratam cum volumine ſtatutorum, vel contra ſententiam principis non inſertam in libro decretorum ipſius principis non eſt ipſo iure nulla.ff.de re iud.l.cum prolatis.nu.5. 176
ſententiæ ſi non proferuntur in ſcriptis,ſunt nullę.C.de ſum.Tri.& fid. Catho.in 2.lect.num.77. 11
Ex ſententia incipit quis conueniri quando citatur.in l.1. C.de iuris, & fact.ignor.nume.5. 39
Si non citatur,an poterit appellari.ibid.eod.num.
ſententia non dicitur propria ſententia.ead.l. nu.13. eo.
ſententia lata ſuper inepto libello eſt ipſo iure nulla.ead.l.nu.14. eo.
An ex ea oriatur actio in factum ſeu officium iudicis.ibid.nu.eod. eod.
ſententia an contineatur appellatione actorum.l.2.C.vt lit.pen.n.5. 52
ſententia quando tranſiuit in rem iudicatam, non eſt amplius licitum ſupplicare, & in quas pœnas incidat ſupplicans. ea.l.nu.7. 53
Item talis ſupplicans incurrit infamiam.ead.l.num.8. eod.
Illud quod impetratur poſt ſententiam, quæ tranſiuit in rem iudicatam dicitur in vanum. ibid.num.7. eod.
ſententia lata per falſas allegationes poteſt quandocunque retractari. l. is apud quem.C.de edend.nu.7. 61
Quando pars negat ſententiam fuiſſe latam, tunc ſibi præiudicat quaſi tacitè renunciando. d.l.is apud quem.C.de eden.num.10. 61
Mortuo, vel remoto iudice debent acta produci coram eius ſucceſſore aliàs non valeret ſententia lata per ſucceſſorem tanquam lata non viſis actis.ea.l.is apud quem.num.14. eo.
ſententia an vitietur per expreſſionem ineptæ cauſæ. ibi.nu.2. eod.
ſententia diffinitiua valida, an poſſet ferri ex quocunque inordinato proceſſu ratione confeſſionis etiam in criminalibus.l.cum te tranſegiſſe.C.de tranſact. num.5. 97
Quid in alia probatione.ibid.num.eod. eo.
ſententia diffinitiua, quæ tranſiuit in rem iudicatam licet non poſſit amplius retractari, nec poſſit contra eam aliquid probari, tamen ſi pars pro qua eſt lata fateatur talem ſententiam eſſe iniquam, vel iniuſtam retractatur per confeſſionem partis, ita quod amplius meretur executionem.d.l.cum te tranſegiſſe.C.de tranſact.nu.8. eo.
ſententia nulla ob defectum ſolennitatis, an poſſit per pactum firmari, ita quod non poſſit dici nulla. l.vbi pactum.C.de tranſa. nu.20. 117
ſententia an & ad quæ acta referri debeat. in l. vnica. C.de errore calcul.numero 19. 121
ſententia an & quando vitietur ratione erroris.in d.l.vnica.nu.10. eo.
ſententia lata ex falſa cauſa conſiſtente in facto notorio, an ſit ipſo iure nulla.ead.l.nume.11. eod.
Quid ſi feratur ſententia ex cauſa, quia per teſtes probatum fuit reum debere centum, & dicant contrarium.ibi.nu.eo. eod.
Quid ècontra in ſententia abſolutoria.d.l.vnic. nu.11. eod.
Si filius fuit admiſſus ad defendendum patrem abſentem contra quem erat lis conteſtata finito proceſſu, an iudex debebit ferre ſententiam condemnatoriam contra patrem, an contra ipſum filium. l.exigendi. C.de procu.uu.22. 128
Sententia lata nullis factis probationibus valet. l.properandum.§.& ſi quidem.C.de iud.num.12. 150
Quo ad validitatem ſententiæ non ſufficit, quod acta cauſæ ſint facta ſed eſt neceſſe, quod iudex ea diligenter videat, aliàs lata non viſis actis eſt ipſo iure nulla,& quæ ſint ilta facta in eo.§.& ſi quidem.numero eodem. eod.
ſententia abſolutoria ita requirit, quod præceptum peremptorium præcedat, ſicut ſententia cõdemnatoria.in d.§.& ſi quidẽ.n.11. eod.
ſententia lata quando actor eſt abſens poſt litem conteſtatam, an valeat, & quomodo ferri poſſit.d.§.& ſi quidẽ.n.14.15.17.& 19 eo.151
Quid ſit abſoluere diffinitiuè, & quid ſit abſoluere ab oſeruatione iudicij.eo.§.num.16.17.& ſeq. eod.
Quod abſolutoria ſententia ab obſeruatione iudicij ſit duplex. eod. §. numero 17, eod.
ſententia diffinitiua, quæ ſit.ibid.num.16. eo.
Quando reus pendente iudicio ſoluit illud quod petitur, non poteſt abſolui diffinitiuè, ſed ab obſeruatione iudicij. ibi. nu.17. eod.
ſententia diffinitiua poteſt ferri contra reum poſt litem conteſta.ſe abſentantem, & legitimè ter citatum, quæ mandatur executioni ſine ſpe recuperandæ poſſeſſionis, & ſine beneficio appellandi, ſed tamen talis ſententia debet ferri propter finem triennij.l.properandum.§. ſinautem reus.C.de iudic.num.1. 151
Quæ differentia ſit, an ſententia ſit lata in actione reali, an in actione perſonali,quo ad executio.eod.§.ſinautem reus.num.7. eod.
ſententia diffinitiua non poteſt ferri data abſentia vnius partis abſque contumatacia.eod.§.in fine. eod.
ſententia quando actor in parte obtinuit, & in parte ſuccubuit, & iudex in ea diceret, victum victori condemamus in expenſis,an ſit nulla, propter incertitudinem.l.properandum.§.ſinautem alterutra. C. de iudic.num.15.16. 153
ſententiam poteſt iudex ſupplere per totam illam diem qua eam tulit. vide in eo.§.nu.26. eod.
An & quando in ſententia requiratur cauſa. in ea.l.properandum.§. illo proculdubio.C.de iud. nu.2. 155
Quando aliquis ipſo iure cadit à rebus ſuis non eſt ibi ferenda ſententia ſuper amiſſione bonorum, ſed ſolum fertur ſuper declaratione amiſſionis.in l.2. C.de iur.emphy. num.15. 198
ſententiæ verba ſunt ita ponderanda ſicut verba contractus.in rubri.C. de iud.nume.fin.in fin. 140
ſententia generalis lata ſuper petitione generali reſtringitur ad proſequuta.l.licet.C.de iudic.nume.1. & 3. & vide ibi quinque limitationes. 142
ſententia generalis parit exceptionem, etiam in non proſequutis, ſi tamen ſint de appenditijs proſecutorum.l.ſi cum tibi.C.de iud.n.j. 143
ſententia lata contra mortuum eſt nulla.l.ſeruus. C.de iudi.nu.1. 145
ſententia debet ferri diligenter, & cum plena cauſæ cognitione.l.iudices. C.de iudic.num.1. & 5.fol. 46. aliàs eſt nulla vt in l. ius plurib. ff.de iuſtit.& iur.num.9. 20
Quando requiratur plena cauſæ cognitio, & quando pleniſſima, & qñ ſufficiat ſemiplena.vide ead.l.iudices.num.5. 146
ſententia diffinitiua non poteſt ſequi,niſi inſtantia præcedente.in l.properandum.C.de iudic.num.2. 148
ſi iudex videat perire inſtantiam cauſæ poteſt ferre ſententiam etiam partibus non petentibus. vide ead.l.num.14. eod.
ſententia lata de conſenſu partium qua pronunciatur ſupereſſe de inſtantia, cum in veritate non ſuperſit, non valet, & poteſt etiam ſine appellatione ſemper retractari.d.l. properandum.nu.19. & 21. 149
Quid ſi partes promitterent ſub pœna. ibid. eod.nu. eo.
Quid ſi interponatur iuramentum, vide ead.l.properandũ.ibi.n.21. eo.
ſententia lata ſine libello ſine litis conteſtatione, ſine alijs actis iudiciarijs,eſt ipſo iure nulla.d.l.properandum.nu.26. eo.
Vbi partes ſe intantum aſtrinxerunt, quod labitur tempus inſtantiæ, nec iudex poteſt informari de meritis cauſæ propter breuitatem tẽporis, omnia tamen ſint in iudicium producta, poteſt iudex ita pronunciare abſoluo, vel condemno, prout de iure facere debeo, & ex actis apparet.ead.l.properandum.nume.eod. eo.
ſententia quomodo feratur quando actor lite iam conteſtata ſe abſentauit.in d.l.properandum.§.& ſi quidem. C.de iud.nu.1. eo.
Quid ſi vtraque pars ſit abſens.eod.§.nu.4. eod.
ſententia ſi non appareat, quod lata ſit parte inſtante, quod ſit ipſo iure nulla. vide fallentias.in d.§.ſi quidem. nu.4.& 5. eod.
ſententia quando eſt lata ſub conditione, ſi vna pars probauit, ſicut pars admittitur ad probandum, ita aduerſarius poteſt facere probationes contrarias ad infringendum ſententiam. ff.de iureiuran. l.admonendi.nume.64. 102
ſententia quæ debet retractari per ſupplicationem intra quod tempus debet retractari. Authentic.quæ ſupplicatio. numero. 8. C. de precib.Imperat.offer. 50
ſententia lata ex diſpoſitionibus medicorum, vel ex dictis peritorum in arte deponentium de credulitate, talis ſententia nunquam tranſit in rem iudi.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.num.39. 110

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Sententia omnis ſiue diffinitiua, ſiue interlocutoria, debet ferri partib. præſentibus, vel legitimè citatis. l. nec quicquam. nume. 23. de offic. proconſul, & leg. 46

ſententia lata, fideiuſſores qui dantur de præſentando aliquem, liberantur. ff. de in ius vocan. l. eum pro quo. nu. 1. 113

ſententia diffinitiua principis lata cum cauſæ cognitione habet vim legis non ſolum in illa cauſa, imò facit ius quo ad omnes eo. modo epiſtola miſſa ab Imperatore. ff. de fer. l. 1. nu. 23. & 24. 158

ſententia lata non viſa relatione nuncij facta de citatione, nihil valet. ff. de ferijs. l. 1. §. ſed excipiuntur. nu. 4. eod.

ſententia quæ eſt nulla alia ratione quàm conſenſus non conualidatur ex renuntiatione poſtea facta. ff. de fer. l. 1. num. 5. eod.

ſententia lata per falſas allegationes actoris eſt ipſo iure nulla. ff. de edē. l. 1 §. eden. num. 7. 166

ſententia lata contra vnum quem negotium principale tangit, an præiudicet illi quem negotium tangit acceſſoriè. ff. de verb. oblig. l. decē ſtipulatus. nume. 40. 167

ſententia iniqua, & iniuſta lata contra ius litigatoris trenſit in rem iudicatam. hoc procedit in ſententia lata à iudice ordinario. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 6. 186

ſententia lata non poteſt tractari de reuocatione erroris, vel cauſa aliter deciſa, l. error. nu. 11. C. de iur. & fact. ignor. 42

ſententiam pro ſe latam eſſe iniuſtam non eſt licitum allegare; quia nō licet cuiquam allegare ſuam turpitudinem. de leg. 1. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi hæreditatis. nu. 4 & 5. 95

ſententiæ tot dicuntur quot ſunt capitula. ibid. num. 5. eod.

ſententia quando fertur contra hæredem ſe non defendentem, vel colludentem, tunc legatarij poſſunt etiam contra hæredem vincentem veluti poſſeſſorem agere rei vendi. ibi. num. 7. eod.

ſententia an præiudicet illis quorum contemplatione facta eſt prohibitio, niſi ſint citati. de leg 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 47. 166

ſententia quando eſt lata contra abſentem, non præſumitur lata eo, quod abſens habuerit malam cauſam, ſed quia cauſam non defendit, ſed eam dereliquit in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbor. oblig. nume. 25. 188

ſententia lata pro abſente non contumace, an valeat. ff. de re iudica. l. furioſo nume. 3 & 6. 154

ſententia lata, quæ tranſiuit in rem iudicatam, ſi agatur actione in factum habet executionem paratam. C. de iudic. l. 1. nu. 15. 141

ſententia dura non eſt tenenda, imò ſententia dura præſumitur falſa, & in dubijs opinionibus humanior eſt ſequenda, fallit quando lex expreſsè approbat ſententiam duram, & aſperam. de leg. 1. l. filio pater. nume. 7. 157

ſententia lata dolo procuratoris interueniente, valet. quid ſi procurator eſt corruptus. C. de procur. l. ſi procurator. num. 14. 126

ſententia lata eſt, quæ tranſit in rem iudicatam, ſupplicatum fuit principi, vel Papæ ſuper reuiſione talis ſententiæ, Papa in reſcripto dicit audiat talis, & iuſtitiam faciat, an per illam commiſſionem Papa intelligatur derogaſſe illi ſententiæ. ff. de iuſtitia & iure. l. iuſtitia. nume. 9. 19

ſententiam obtinens pro ſe in petitione hæreditatis, tenetur creditoribus, & legatarijs, licet ſententia ſit iniuſta. de leg. 1. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi hæreditatis. nu. 3. 95

ſententia non nouat primam actionem, ſicut nec per promiſſionem nouatur actio ex ſententia. de legatis 1. l. ſi domus. §. de euictione. numero 18. 122

Per ſententiam accumulatur noua actio, non autem extinguitur prima, cum ſententia habeat vim nouationis accumulatiuè, non autem extinctiuè. ibi. nu. 19. eod.

ſententia diffinitiua poteſt fieri virtute iuramenti deciſiui. ff. de iureiur. l. nam poſteaquam. §. ſi is qui tempora. li. nu. 6. 77

ſententia an ſit nulla ſi expreſsè referatur ad probationes futuras. ff. de verb. oblig. §. Augerius. l. qui Romæ. num. 9. 183

ſententia abſolutoria ſi lata ſit pro reo nulla oritur actio iudicati, nec alia de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lectu. nu. 81. 107

ſententia an veniat appellatione actorum. l. ſuppl. nu. 5. C. vt lit. pendent. 52

ſententia dicitur iudicialis diffinitio finem imponens controuerſiæ, & hæc faciunt ad ſtatuta loquentia de executionibus ſententiarum. in rubr. ff. de re iudic. nu. 6. 138

ſententia diffinitiua lata ſine citatione, valet vtraque parte præſente. ff. de in ius vocan. l. 1. nu. 7. 109

ſententia pro accuſatore abſente, licet non citato valet. ff. de re iudic. l. furioſo. nume. 6. 154

ſententia poteſt ferri in vno loco, & in alio executioni mandari. ff. de re iudic. l. à diuo Pio. §. ſententiam Romę nu. 2. 161

ſententia quando eſſet nulla ex defectu iuriſdictionis iudicis, & fuiſſet confirmata & à ſententia confirmata non eſſet appellatum, tunc talis exceptio nullitatis opponi non poteſt. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. §. condemnatum. nu. 17. & ſeq. 146

ſententia lata in petitorio quando præiudicet eidem agenti in poſſeſſorio. ff. de acq poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 35. 100

Sententiatum in vno iudicio, an poſſit in dubio reſtricari in iudicio. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 22. 188

ſententia ſi ſit conformiter lata hoc eſt expreſſa aliqua cauſa alicuius contractus, ex iſta ſententia non oritur ſolum actio in factum, quæ oritur ex omni ſentenia, ſed etiam oritur vtilis actio ex illo contractu. de condi. indeb. l. Iulianus. nu. 1. 102

ſententia lata ſuper poſſeſſorio de iure ciuili non appellatur. ff. de iuſti. & iure. l. iuri operam daturum. num. 6. 4

ſententia in dubio præſumitur iuſta, & quod fuerit eſſe iudicatum. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 4. 186

ſententia antiquitus lata valet, licet acta non appareant. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. nume. 241. 129

ſententia lata contra hæredem non defendentem, vel colludentem, vel non appellantem, non præiudicat legatarijs. de leg 1. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi hæreditatis. num. 1. 95

ſententia debet habere fundamentum veritatis, & iuſtitiæ legibus approbatæ ff. de iuſt. & iur. l. iuſtitia. nu. 3. 19

ſententia quando eſt lata contra abſentem, & dolo partis iſtis duobus concurrentibus ſententia eſt ipſo iure nulla, de acquir. hæredit. l. ſi is ad quem. num. 21. 88

ſententia lata in petitorio pro reo, an obſtet agenti poſſeſſo. adipiſcendæ. ff. de acqui. poſſeſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 50. 101

ſententia lata ſuper principali per viam exceptionis, non debet præiudicare in iudicio pęnæ. ff. de verb. obligatio. §. duo fratres. l. qui Romæ. nume. 14. 187

ſententia magis nocere debet ei contra quem eſt lata quam contra. ibidem. nume. 49. 190

ſententia lata pendente dilatione eſt ipſo iure nulla, limitatur, vt hic. ff. de re iudic. l. qui pro tribunali. num 46. 142

ſententia de mittendo aliquem in poſſeſſionem dicitur diffinitiua. l. iuſdicentis. nu. 5. de iuriſd. omn. iud. 67

ſententia iniqua, & iniuſta lata ſuper principali, facit plenum præiudicium ſuper pœna, & deciſum per viam exceptionis in cauſa principali quamuis iniquè præiudicat plenè. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 14. 187

ſententia iniuſta per quam quis contra diuiſionem facere declaratur, facit pœnam committi. ff. de verbo. obligat. §. duo fratres. l. qui Romæ. nume. 1. 186

ſententia quamuis iniquiſſima, præiudicat in pœna, licet actor petens fideicommiſſum cuius conditio extiterat iuſtiſſimè litigaret. ff. de verbo. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 14. 187

ſententia non debet neceſſariò continere cauſam quo ad eius validitatem. ibid. num. 55. 191

ſententia ſi contineat minorem. 14. annis poſſe teſtari, eſt ipſo iure nulla. ſecus ſi dicat Titium potuiſſe teſtari. ff. de verbor. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 51. 190

ſententia dicitur lata contra ius, non ſolum quando eſt lata contra verba expreſſa iuris, ſed etiam quando eſt lata contra mentē. nu. 53. eo.

ſententia non eſt nulla, quando iudex ex diuerſis opinionibus doctorū eligit vnam, quæ eſt mala ibi. num. 54. eod.

¶ Separatum. Separatorum ſeparata dicitur natura. in l. ſi ex falſis. C. de tranſactionib. num. 3. 120

In ſeparatis vtile per inutile non vitiatur. ibid. eod. nume. & fol. & infra in verbo vtile.

¶ Sepultura, & ſepulchrum. Sepulcra non debent concedi his, qui ſibiipſis mortem dederunt. in l. 1. C. de furtis. num. 6. 5

Sepultura ſi per defunctum non ſit electa, in q cleſia debet ſepeliri. in l. 2. §. prætor ait. ff. de in ius voc. nu. 3. ua Ec 110

ſepulchrorum iura remanent penes hæredē, qui habet iura directa. in l. cum filiofa. ff. de leg. 1. nu. 88. 34

¶ Sequens magis ſapit naturam antecedentis, quàm ècontra. in l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. num. 14. 43

ſequentia declarant antecedentia, & ècontra. in l. legatum ff. de leg. 1. nu. 11. fol. 23. & in l. ſi ſeruus plurium. § ſi numerus. eod. tit. nu. 3. 96

Reliqua vide ſupra in verbo antecedens.

¶ Sequeſtrum ad hoc vt fieri poſſit, quæ probatio requiratur. ff qui ſatiſda. cog. l. ſi fideiuſſor §. ſatiſdatum. nu. 14. 132

ſequeſtratio dotis habet locum etiam quando vir bona ſua diſſipat, & non dotem. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 105. 40

ſequeſtrum non poteſt fieri de ſalario publico, quod datur docto. ſeu militibus, niſi quando alia bona non ſunt. in. commodis. ff. de re iudica. nume. 1. 182

ſequeſtrum non valet nec poteſt fieri, niſi de debito principali conſtet per publicum inſtrumentum. ff. qui ſatiſd. cogan. l. ſi fideiuſſores. §. ſi ſatiſdatum. num. 12. 132

Vide in d. §. ſi ſatiſdatum, à princip. vſque ad finem ſequeſtrationis materiam. eod.

¶ Sermo in ambiguis ſemper de minori ſumma intelligendus eſt. ff. de iuſt. & iure. l. manumiſſiones. nu. 15. 8

ſermo ſimpliciter prolatus in omni materia, intelligitur de primo actu. ibid.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

ibid.num.25. limita vt numero 27. eod.
Sermo negatiuus non finitur primo actu. ff.ſolu.mat.l.diuortio.§.quod in anno. nume.24. 24
Sermoni vnius non creditur, quando deponit de facto proprio. ff.de de iureiur.l.admonendi.nume.92. 104
Sermo omnis, qui continet de verb. oblig. de ſermone congruo, & accommodato ad oſtendendum conſenſum partium. ff. de verb.obliga.l.ſtipulatio.§.eadem.nu.2. 14
Sermo negatiuus non ſumitur in primo actu, nec intelligitur, de primo actu.ff.de verb.oblig. l.decem ſtipulatus.nu.21. 165
¶Seruare qui promiſit aliquem ſeruare indemnem. vide ſupra in verbo promiſſio.
Seruando ſeruari non poſſe dicuntur res quæ in naturali ſua bonitate non poſſunt ſeruari vltra triennium, quin tempore corrumpantur. in l.1.§.fuit quæſitum. ff.ad Treb.nu.31.& 33. 202
Seruare aliquem indemnem ab extraneo ſi quis tenetur; multò magis tenebitur à ſeipſo.in l.frater à fratre.ff.de cond.ind.in rep. n.15. 194
¶Seruitus. de ſtipulatio. ſeruitutis vide. infra in verbo ſtipula. in rubr. de ſtipula.ſeruitutis.
Item de ſeruitute legata.in verbo legatum.in rub.
Seruitutes reales licet dicantur debitæ fundo, tamen procedit libellus in quo petitur ius eſſe, vel non eſſe perſonæ. in l.ſi prius. ff.de nou. oper.nunc.nume,11. 38
Seruitus quæſita vineæ, cenſetur quæſita ſolo. in l. ſi quis legauerit. ff. de leg.1. nume.3. 126
Seruitutis ius ſicut reſultat ex patientia, quaſi poſſeſ.ſeruitutis, ita etiã conſtituitur ipſum ius ſeruitutis ex patientia. in l. naturaliter. ff. de acquir.poſſeſ.num.21. 93
Seruitus ſi ſit impoſita alicui rei res ipſa tranſit ad quemlibet ſucceſſorẽ cum ſeruitutis onere.ff.de oper.nou.nunc.l.is cui nouũ opus.n.6. 49
Seruitus non habet cauſam naturalem, ſed aut impoſitam, aut præſcriptam.de acquir.hære. l.is poteſt.nu.60. 81
Seruitus licet ſit realis, non tamen acquiritur nec poſſidetur cum ſit inanimata, ſed eſt perſona, ſcilicet dominus fundi. ff.de acquirend.poſſeſ.l.1.num.74. 56
Seruitus an poſſit animo poſſideri.ibid.nu.75. eod.
Seruitus habens cauſam diſcontinuam, vt eſt ſeruitus itineris in præſcribendo, requirit tantum tempus, cuius initij non exiſtat memoria.nume.76. eod.
Seruitutem imponens prædio ſuo, dicitur minuere ius ſuum, & augere alterius. ff. de nou. oper. nnnc. l. de pupillo. §. Sextus autem Pedius nume.6. 22
Seruitutem ſtipulans, an dicatur ſtipulari factum ratione patientiæ, ita quod patientia dicatur eſſe in obligatione.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio. §.& harum.num.21. 19
Seruitus præſumitur conſtituta per patientiam long. tempo. & ſic 10. ann.eius, qui allegat ſeruitutem conſtituiſſe, quamuis diſcontinuam. de acquir.hære.l.qui in aliena.nu.13. 62
Seruitus aquæ ducendæ licet ſit indiuidua, commoditas tamen talis inter plures poteſt diuidi per tempora, & menſuras. ff.de verb.obliga. l.ſtipulationes non diuiduntur.nu.13. 115
Seruitutes reales, quod ſiut indiuiduæ, quæ eſt ratio. ff.de verb.obliga. l.ſtipulationes non diuiduntur. nu.14. eod.
Seruitutem habens in domo, vel fundo vicini legando vicino fundum, vel domum ſuam, non intelligitur legare liberationem ſeruitutis, quia ius illius ſeruitutis eſt in fundo legantis dominante, quàm ei non legat, imò legatum redditur fruſtratorium. l. ſerui electione.§. cum fundus.ff.de leg.j. nu.3. 19
In ſeruitute ruſticæ viæ, an poſſit debens ſeruitutem variare locum ſine commodo prædij dominantis. in l.ſi ex toto. §.ſi ita legatum. ff.de legat.1.nume.26. 27
Seruitus non extinguitur neque confunditur, quando dominium fundi ſeruientis acquiritur domino fundi dominantis, ſed reuocabiliter, ſecus ſi irreuocabiliter acquiſitum eſſet. l. legatarius. ff. de legat.1..nume.9. 72
Seruitutem aliquam non poteſt res mea irreuocabiliter mihi debere, nec rebus meis.d.l.legatarius.num.10. eod.
Seruitus prædialis tranſit ad hæredes. l. apud Iulianum. §. ſi quis alicui. ff.de leg.1.nume.16. 75
Seruitus ſeruitutis eſſe non poteſt. in l.ſeruus filij.§.ſi ſtatuliberum.ff.de leg.1.nu.13. 86
Seruitus non recipit aliam ſtruitutem. l.ſi ita legatum.§.ſi domus.de lega.1.nume.11. 115
Seruitus noua ſi poteſt per pactum conſtitui, multò fortius poteſt inducta retineri.l.nemo poteſt. in 1.lect.ff.de leg.1. num.84. 103
Seruitutem ſi fundo meo fundus teſtatoris debebat,& alteri legatus ſit, me hærede inſtituto, poſſum retinere talem fundum leg. vt ſeruitus per ſucceſſionẽ extincta reintegretur.l.ſi ſeruus.ff.de leg.1.n.j.& 2. 118
Seruitus quę debebatur à fundo teſtatoris ad fundum hæredis, confunditur per aditionem hæreditatis, & quid ſi talis fundus teſtatoris ſit alteri legatus.in d.l.ſeruus.num.3.& 4. eod.
Quid in ſeruitute ædiũ.in l.huiuſmodi.§.ædes.ff.de leg.1.n.3. & 4. 144
Seruitus tanquam res incorporalis non requirit propriè traditionem, ſed patientiam loco traditionis. l.ſi domus.§.de euictione.ff.de legat. 1.numero 20. 122
Seruitutem debens perfectè liberatur per quaſi traditionem ſimul cum præſtatione cautionis de præſtando patientiã.d. §. de euictione.numero 20. eod.
Seruitus non poteſt deberi ei, qui non habet prædium dominans.l.ſi domus.§.ſi fundos.ff.de leg.1.num.22. 125
Seruitus prædialis eſt accidens inſeparabile à fundo dominante. ibid. eodem numero. eod.
Seruitus itineris, & actus deberi non poteſt, quando ſola ſupeficies ędificij eſt exceptuata in legato fundi, ſed quædam commoditas eundi.l.ſi fundum ſub condi.§.qui fundum.ff.de leg.1.nu.6. 137
Seruitus itineris non debetur emptori ſi emptor ſibi expreſsè de ea non cauit.d.§.qui fundum.num.11. eo.
Quid in vltima voluntate.vide ibid.eod.num. eo.
An concedens vicino duos pedes terræ, vt proijciat ibi aquam, videatur concedere iure proprietatis, an ſeruitutis.d.§.qui fundũ.n.15. eo.
Seruitus de neceſſitate requirit duo prædia, quæ ſint diuerſorum, & non vnius tantum. l.huiuſmodi.§.ædes.ff.de leg.1. nu.2. 144
Seruitus eſt tota in tota, & tota, in quilibet parte eius. ff.de verb.oblig. l.ſtipulationes non diuiduntur.num.14. 115
Seruitus viæ continet in ſe in ſeruitutem itineris.ibid.nu.8. eod.
Seruitute prædiali euicta, non poteſt emptor agere de euictione ad duplã.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis fortè.n.10. 71
Seruitus non inducitur per exceptionem ſeruitutis factam in contractu, niſi expreſsè ponatur tempore traditionis.ff.de condi. indeb. l.ſi pœnæ cauſa.§.cum iter.num.2. 165
Seuitutes omnes ſunt indiuiduæ ſolo vſufructu excepto.de leg.1.l.ſi tibi homo.§.valet legatum.num.3. 157
Seruitus quę debebatur à fundo teſtatoris ad fundum hęredis, an cõfundatur per aditionem hęreditatis. de leg.1.l.ſi ſeruus.nu.3. 118
Seruitus & commoditas ſeruitutis, qualiter differunt. de leg.1.l.ſi fundum ſub conditione. §.qui fundum.nnm.7. 137
¶Seruus eſt néceſſarius hæres velit, nolit.ff.de verb. oblig.§ duo fratres. l.qui Romæ.num.57. 191
De ſeruo legato.vide in verbo legatum. in rubr.de ſeruo legato.
Serui dicuntur ſub eodem tecto, qui vocẽ domini audire poſſunt.C.de his quib.vt indig.l.talis. nu.1. 180
Seruus fugitiuus quare non priuat dominum poſſeſſione ſua.ff.de acq. poſſeſ.l.rem quæ nobis. num.9. 113
Seruus ſi bona fide gerit ſe pro libero, an dominus priuetur eius poſſeſſione.ff.de acq.poſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quem.num.7. 83
Seruus quando alienatur, tranſit cum ſua cauſa, vt eueniente conditione ſubſtitutionis pupillaris alienatio ſerui ſubditi interim facta reſoluatur.ff.de lib.& poſthu.l.ſub conditione. num.3. 191
Seruus promittendo, vel contrahendo obligatur naturaliter. ff.de condit.indeb.l.naturaliter.num.1. 173
Seruus in iudicio eſſe non poteſt, ideo ſententia contra eum lata non tenet extende,& limita,vt.C.de iud.l.ſeruus.nu.1. 145
Seruus neceſſarius hæres poteſt ſubſtitui vltimo loco. vide de vulga.& pupil.ſubſtit.l.poteſt.num.2. 142
Seruus captus ab hoſtibus ſi emit ex cauſa peculiari ius vſucapionis, dicitur tunc eſſe in pendenti, & quod aliquid poſſit eſſe in pendenti. ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.nu.26.& 27. 119
Seruus quomodocunque contrahat, ſemper eius contractu quæritur domino.C.de fur.& ſer.corrup.l.ſi ex pecunia.num.1. 5
Seruus hæreditarius nihil nobis acquirit, quod ſit hæreditatis. ff.de acq. poſſeſ.l.1.§.veteres. num.1. 65
Seruus hæreditarius, vt neg. geſt. acquirit aliquid hęreditarium futuro hęred.ibid.num.2. eod.
Seruus non poteſt adire iuſſu bonæ fidei poſſeſſoris, ſicut nec fructuarij.ff.de acquir.hęred.l.ſi quis mihi bona. num.1. 90
Seruus, & filius hęres inſtituti, licet de facto poſſint reſiſtere voluntati domini, vel patris, & potius pati ſe excoriari, quàm adire hæreditatem, tamen de iure facere non debent. de acquir.hęr. l.ſi quis mihi bona §.ſi iuſſum.num.24. 92
Seruus inſtitu.differt multum à filiofa.inſtituto.ibi.nu.25. eod.
Seruo ſi fiat legatum non dicitur factum domino, licet ex perſona ſerui acquiratur domino.l.legatum.ff.de leg. j.num.4. 23
Seruus de iure fforum quicquid acquirebat, ſtatim acquirebat domino. d.l.legatum.num.6. eod.
Seruus dotalis hęres inſtitutus iuſſu mariti, & ſic domini, poteſt adire, vel repudiare.d.l.legatum.nume.10. eo.
Seruus poteſt eſſe procurator domini. d.l.legatum. nu.11. eod.
Seruo hoſtium poteſt relinqui libertas ſub conditione, ſi noſter eſſe cęperit.l.quod apud hoſtes.ff.de leg.1. num.15. 27
Seruus nihil proprium habere poteſt, ideo ſi hæres inſtitutus ſit, niſi noſtro iuſſu, hęreditatem adire non poteſt, quia nihil iuris poteſt ſibi acquirere.l.Iulianus.ff.de leg.1.nu.7. 28

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Seruus quando est hæres institutus, dominus non potest adire, & tamen si seruus vult adire, requiritur quod precedat iussus domini. in d. l. Iulianus. nu. 13. eod.

Quid in filiofam. vide ibid. eod. nu. eo.

seruo alieno hærede instituto, vel legatario, potest eius dominus, cui commodum acquirtur onere fideicommissi grauari. l. cùm filiofami. de leg. 1. num. 1. 30

De hac materia videlicet quando seruus alienus hæres instituit, vide latissimè per totum. d. l. cum filiofamil. de legat. 1. vbi copiosissimè tractatur.

Et de seruo hærede instituto. vide etiam in l. si mihi, & tibi. §. regula. per totum. ff. de leg. 1. 40

seruum si quis instituat hæredem videtur necessario relinquere sibi libertatem. l. planè. §. si coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 6. 64

seruus qui gessit negotia domini, & qui appellatur actor præsumitur vtilior domino, quàm alius seruus, & quod amissio talis serui tendat ad ruinam, & euersionem totius domus domini. in l. legato generaliter. ff. de leg. 1. nume. 6. 70

serui nostri sicut nobis acquirunt, ita & res nostræ. l. si seruus plurium. ff. de leg. 1. num. 2. 95

seruus manumissus non potest conueniri per manumissionem ex gestis ante manumissionnm, quia nouus homo censetur. l. seruus vni. ff. de leg. 1. num. 4. 115

seruus pœnæ, tunc non fit, cum sententia vltimi supplicij legitur, sed postquam est lata. l. si post mortem. ff. de leg. j. nu. 12. 116

seruo alieno directo libertas dari non potest etiam si talis seruus sit prius hæres. d. l. si post mortem. §. si purè. num. 6. 117

seruus qui est in fuga videtur esse in loco à quo recessit. in l. huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. num. 1. 151

seruus si in testamento patris alicui relinquatur, & in tabulis pupillaribus à substituto pupillo eidem libertas relinquatur, primum legatū videtur ademptum. de vulg. & pupil. substit. l. si quis eum. nu. 1. 132

seruus communis cum libertate substitutus impuberi efficitur ei necessarius: si fuerit redemptus a testatore, secus si à pupillo, si verò à neutro fuerit redemptus, poterit ipse seruus partem pretij offerre. de vulg. & pupil. substi. l. si seruus. num. 1. 133

seruus pœnæ differt à deportato. de acqui. hæred. l. si quis mihi bona. §. seruus municipum. num. 9. 90

seruus vniuersitatis iussu rectoris potest adire. vide de acq. hære. l. si quis mihi bona §. seruus municipum. nu. 1. eod.

seruus vniuersitatis, vel collegij institutus hæres si antequam adeat alienetur, non per hoc perdit ius alienandi. vide ibid. num. eod. eod.

seruus non cogitur adire, & facit venire substitutū, nunquid idem sit in monacho. de vulg. & pupil. substi. l. j. num. 42. 99

seruus fugitiuus ab alio possessus non acquirit domino possessionem. ff. de acquir. posl. l. 1. §. per seruum qui in fuga. nu. 4. 63

seruus si non gerat se pro libero, sed gerat in prouincia negotia domini, tunc per longum tempus dominus non perdit possessionem serui, nisi ab alio incipiat possideri. ff. de acquir. possessio. l. 1. §. per seruum qui in fuga. nume. 12. 64

seruum sibi obligatum manumitti sciens, & tacens censetur consentire, & ius obligationis, & pignoris, qui habet in seruo remittere. vide solut. matr. l. quæ dotis. nu. 84. & 85. 49

seruus propriè potest possidere domino, licet non sibi. ff. de acquir. pos. l. 1. item acquirimus. nu. 34. 61

seruus furiosus non acq. poss. domino. vide ibid. nu. 35. eod.

seruus ab alio possessus, quādo acquirat domino possessionem. ff. de acquir. poss. l. 1. §. per seruum qui in fuga. nu. 6. 63

seruus fugitiuus acquirit possessionem vero domino, secus est de quasi domino. vide ibid. nu. eod. eo.

seruus an acquirat possessionem domino ignoranti, etiam extra causam peculiarem. vide ibid. num. 7. eod.

seruus communis institutus hæres, potest pro parte adire, & pro parte repudiare. vide de vulgar. & pupil. substi. l. seruum. num. 4. 157

seruus si sit institutus hæres, ita demum acquiritur hæreditas domino, si talis seruus adeat hæreditatem non aliter. C. de hæred. instit. l. cum proponas. nu. 20. 119

seruus fugiendo à domino facit furtum suimet. C. de ser. fug. l. 1. nu. j. 2

seruus an possit repudiare bo. poss. sibi delatam absque consensu domini. C. de repud. bon. pos. l. emancipatus. num. 3. 54

seruus dotalis institutus hæres iussu manti potest adire, vel repudiare hæreditatem. de acquir. hære. l. is qui. §. neque filiusfamilias. nu. 45. 75

serui qui adhibiti sunt in testamento, quando reputabantur liberi, licet non vtient testamentum, detecta tamen postea seruitute eorum, an poterunt examinari in iudicio. C. de testa. l. 1. nu. 6. 95

seruus ignorans dominum esse mortuum nominatim si stipuletur domino mortuo: stipulatio est ipso iure nulla. ff. si certum petatur. l. eius qui in prouincia. § quod si stipulatus. nu. 1. 66

seruus quando committit quid illicitum sciente domino, tenetur dominus in solidum. ff. de eo per quē factum erit. l. 1. §. si plures. nu. j. 145

seruus ignorans se esse liberum, & institutum, acquirit hæreditati iacenti ex re hæreditaria, sicut acquireretur alteri bonæ fidei possessori. ff si cert. pet. l. quod eius qui in prouincia. §. si stipulatus. nu. 2. 66

Seruus fugiendo à domino ipso iure priuatur libera administratione peculij, quàm dominus ei concesserat. ff. de reb. credit. l. rogasti. §. si fugitiuus. nu. 2. 29

seruus acquirit domino ignoranti possessionem extra causam peculiarem. ff. de acquir. possess. l. possideri. §. saltus hybernos. num. 3. 84

ser. an acquirat possessionem domino si non habeat animum domino acquirendi. ff. de acq. poss l. 1. §. hæc quæ de seruis. nu. 4. 68

seruus non est capax alicuius actionis pro alimentis. ff. de re iudica. l. si victum. nume. 6. 178

seruus ex causa non peculiari acquirit domino ignoranti possessionem, sed non vsucapiendi conditionem, sed ex causa peculiari vtrunque. ff. de acqui. poss. l. 1. §. item acquirimus. nu. 39. 62

seruus nihil proprium habere potest. ff. de acquiren. hæred. l. qui in aliena. nume. 6. 61

ser. si delinquat domino sciente, dominus tenetur insolidum nec liberatur dando seruum pro noxa. de leg. 1. l. si hæredis seruus. nu. 2. 90

seruus meus quando possidetur ab alio bona fide, si seruus aliquid acquirat nunquid acquirat mihi domino, an verò bonæfidei possessori. ff. si cert. pet. l. cum fundus. §. seruum tuum. nu. 4. 51

seruus quamuis ex contractu naturaliter obligetur, tamen fideiubendo nullo modo obligatur. ff. de pactis. l. contra iuris. § qui pecuniam. numero 1. 199

seruus paciscendo potest facere conditionem domini meliorem, deteriorem verò non. l. seruus creditoris. in princip. nu. 1. C. de pact. 73

seruo communi duorum dominorum instituto si est datus substitutus vulg. & iussu vnius adeat, iussu alterius repudiat; tunc substitutus admittitur. ff. de vulg. & pupil. substit. l. seruum. num. 1. 157

seruus nō habet statum, quia habetur pro mortuo quo ad ea, quæ sunt iuris ciuilis. de leg. 1. l. si tibi homo. §. cum seruus. nu. 2. 155

ser. acquirit domino etiam inuito. ff. de verbor. obligat. l. seruus vetante domino. nume. 1. 109

seruus licet acquirat domino inuito obligationem talem, tamen obligationem dominus potest postea abdicare à se, eam quæ remittere debitori. ff. de verb. olig d. l. seruus vetante domino. nu. 2. eod.

seruus acquirit domino etiam inuito, hoc procedit in acquisitione obligationis, vel dominij, secus in acquisitione possessionis. ff. de verborum obligationib. nume. 3. eod.

seruus & bannitus ad defendendum æquiparantur. ff. qui satisda. cog. l. si fideiussor. §. si necessaria, num. 10. 131

seruus gerens se pro libero, an priuet dominum sua possessione. ff. de acqui. poss. l. 1. §. per seruum qui in fuga. nu. 10. 63

seruus vel filius, an extra causam peculiarem acquirant domino ignoranti. ff. de vsuc. l. si is qui pro emptore. nu. 35. 119

seruus non potest possidere de iure, sed habet solum nudam tenutam. vide ibid. nu. 37. 120

seruus à testatore liber iussus, si iacente hæreditate faciat furtum adempta libertate, an & qualiter, & qua actione teneatur. de legat. 1. l. si seruus. num. 9. 119

ser qui semel fuit alicuius non potest amplius torqueri, nec interrogari in caput eius propter memoriam pristini dominj. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 26. 198

seruus obligat dominum de peculio, hoc procedit quando contrahit tanquam seruus domini, secus si contrahat tāquam alienus, vel quasi fructuarius. ff. de verb. oblig. l. liber homo. num. 8. 168

seruum esse duorum dominorum, an possibile sit, & ab vtroque libertatem consequi, an possibile sit. de lib. & posthum. l. Gallus. n. 71. 202

Seruus licet non possit facere deteriorem conditionem domini sui post acquisitionem iam perfectā, donec tamen est in fieri, & sic in ipso actu acquirendi seruus bene potest facere conditionem domini deteriorem. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 31. 179

seruus quando contrahit iussu domini, dominus oblig. actione, quod iussu. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. num. 18. 5

seruus hæreditarius si stipulatus est hæredi futuro non expresso hæredis nomine, non acquirit hæreditati iacenti, quia stipulatus ei non fuit. ff. de verbor. oblig. l. interdum. nu. 4. 120

seruus si instituatur hæres simpliciter, intelligitur ei relicta, libertas, tamen si fiat legatum seruo simpliciter, non intelligitur ei relicta libertas, ratio subiungitur. ff. de leg. 1. l. captatoriæ. nu. 6. 113

Serui nostri sicut nobis acquirunt, ita etiam res nostræ. de leg. 1. l. si seruus plurium. nu. 2. 95

seruus si stipulatur aliquid fieri arbitrio suo, an talis stipulatio valeat. ff. de verb. oblig. l. si stipulatus fuerim. nu. 4. 123

seruus quando stipulatur sibi re agere licere, ad hoc, vt ista stipulatio committatur, debet ipse seruus impediri, nec impedimentum domini faceret istam stipulationem committi. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere, qui sunt. num. 11. 72

seruus si debet habere libertatem, si seruiret hæredi quinquennio, si nō seruiuit toto tempore, quia pro parte temporis fuit in fuga, potest nihilominus tempore elapso purgare moram. ff. de verb. oblig. l. si ita quis

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

quis promiſerit. §. Scia cauit. num. 26. 220
Seruus vniuerſitatis inſtitutus ſi manumittatur poteſt adire pro ſe, ſi verò alienetur, iuſſu noui domini. ff. de acq. hæred. l. ſi quis mihi bona. §. ſeruus municipum. num. 1. 90
ſeruus cui dominus conceſſit adminiſtrationem peculij poteſt mutuare, & conſequenter transferre domnium. ff. de rebus credit. l. rogaſti. §. ſi fugitiuus. nume. 1. 29
ſeruus an poſſit eſſe procutator domini. ff. de acq. hæred. l. is, qui. §. neq; filiusfamilias. nume. 53. 75
ſeruus, & filius in cauſa peculiari poſſunt circa iuramentum patri, & domino prodeſſe, & nocere. ff. de iureiur. l. ſeruus. nu. 1. 92
ſeruus acrius puniri debet in delictis quam liber. ff. ſi ex noxali cauſa agatur. l. ſi ſeruum. num. 1. 143
¶Si dictio capitur tribus modis. l. quæcunque. num. 69. de offi. eius cui manda. eſt iuriſd. 57
ſi dictio, qñ apponitur actui, q ineſt de neceſſitate, tunc exponit ſi pro quia, aliquando verò capitur pro qñ. l. hęc verba. de leg. j. nu. 33. 12
¶Si autem aduerſatiua, debet aduerſari præcedentibus in facto, & iure. de leg. 1. §. Stichum. l. ſi fundum ſub conditione. nu. 9. 136
¶Sicut an iſta dictio faciat condōnem. in Auth. ſi qs. C. de edē. n. 10. 68
ſicut hæc dictio, eſt nota ſimilitudinis. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 50. 200
¶Siciliæ regnum defertur primogenito ex pacto inueſtituræ, & in eo non ſuccedit ſecundogenitus etiam primogenito mortuo ſine hærede. ff. de acq. vel amit. hær. l. is poteſt. num. 40. 80
¶Sigillum alienum corrumpens, an teneatnr pœna falſi. in l. non dubium. C. de legi. num. 43. 38
ſigillū, qñ præſtet fidē literis. in l. pacta nouiſſima. C. de pact. nu. 16. 78
¶Significatio vnius vocabuli poteſt per aliam. l. impropriari. in l. 1. ff. leg. 1. nume. 56. 5
ſignificatio terminorum, quando eſt in diſputatione, tunc vniformiter ſumitur interpretatio in vltim. volunta. ſicut in contractibus. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 9.
ſignificatio vocis non poteſt trahi ad ea, quæ ſunt in mente. l. ſi quis in fundi vocab. de leg. 1. num. 12. 13
ſignificatio propria poteſt ſumi ab alluſione vocabuli. ff. de acq. poſſeſ. l. 1. nume. 16. 52
¶Signum tabellionis eſt terminus ſignificans contractum eſſe abſolutum à partib. in l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 15. fol. 43. & ſi omittatur in inſtrumento, an vitietur inſtrumentum. in l. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 43. 200
A ſignis dignoſcuntur, & verificantur actus dubij quorum natura ferè videtur eadem propter multam ſimilitudinem, ſicut teſtam. à codicillis dignoſcitur, vide in proœ. feudorum num. 11. 234
¶Argumentum à lignis non infert aliquid de neceſſitate, vt portatio annuli non arguit matrimoniū. nec ēt inſtrumenta dotalia. n. 12. eo.
¶Sylua. Syluę appe. venit ſolū. in l. 1. C. de iure emphyt. nu. 102. 195
¶Sylua an poſſit extirpari ab emphyt. vel vſufructua. vt in locum eius plantetur vinea. ibid num. 99. cum ſeq. eo.
¶Similitudo propriè dicitur, quando eſt plana ſimilitudo. in l. 1. C. de iure emphyt. nume. 10. 189
ſimi. non eſt bona de legitima filij ad operas, ſeu ad ius patronatus. de acq. hær. l. pro hęrede. § ſi quid tamen. nu. 12. 85
ſimiliter in coniunctionib. ordinem nullum eſſe conſtat, nec quicquā intereſſe vtrum eorum primum dicatur, aut ſcribatur, deinde arguit ad partem contrariam. ff. de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. nu. 10. 43
ſimile in legibus, & ſtatutis habetur pro expreſſo. ff. de in ius vocan. l. in eum. nume 4. 115
ſimilitudo quemadmo. ponitur. l. ſi familia. nu. 1. ff. de iur. omn. iud. 85
ſimilitudo cum ſit facta per legem debet intelligi eſſe facta per omnia, ſi fieri poteſt. ff. de re iud. l. miles. §. iudicati. nu. 2. 153
ſimilitudo eſt quoddam figmentum rei, & non propria ipſa res. ſolut. matr. l. quæ dotis. nu. 16. 47
ſimile conſuetudinis, an vincat legem ſcriptam. ff. de legib. l. de quibus. numero 14. 22
ſi modo dictio, qd importet. l. ſi qs in conſcribendo. nu. 6. C. de pact. 89
¶Simonia. Simoniam committere non eſt contra articulos fidei, ſed credere, quod ſimoniam committere non ſit peccatum, bene eſt ſpecies hæreſis, vide in rubr. C. de ſum. Trin. nu. 3. 2
Simplex caſus quando continet mixtum. in l. Titiæ textores. ff. de leg j. num. 19 cum plu. ſeq. 69
ſimplicia quando ſunt inter ſe contraria, tunc ſub ſimplicib. non continentur mixta. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. num. 8. 17
ſimpliciter illud fieri dicitur quod fit conditionaliter, & conditio ineſt de natura actus. ff. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. quidam ructè. numero 7. 203
ſimpliciter quando aliquis non apparet, ſed cum aliqua additione illud non eſt propriè, & ſic non habet locum in ſtatutis. ff. ſi ex noxali cauſa agatur. l. 1. nume. 7. 143
ſimplex dicitur illud quod eſt indeterminatum, & ſine diſtinctione. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. nu. 2. 129
¶Simulatio. Simulatum inſtrumentum eſt corpus ſine ſpiritu. in l. cum ea quæ. C. de tranſact. nu. 2. 108
Simulatio poteſt opponi dato, quod nulla excep. poſſit opponi contra inſtrumentum, & diſpo. ſtatu. vide. ibid. num. 3. eod.
ſimulatus contractus non firmatur iuramento, nam ſimulatio remouet conſenſum. in d. l. cùm ea. nu. 3. fo!. eod. & in Auth. ſacram. pub. C. ſi aduerſus vend. nume. 63. 138
ſimulatio ſi eſt detecta, an ſit licitum eam allegare. de leg. 1. l. nemo poteſt. nume. 47. 101
ſimulatio ſi fuerit contractus, ita quælibet clauſula etiam precarij conſtitutio in eo poſita. in l. ſi ita ſtipulatus. fuero. § . Chryſogonus. ff. de verbo. oblig. nume. 48. 200
ſimulatio contractus ſequentis melius probatur per contractum precedentem quàm econuerſo. l. ſi ita ſit ſcriptum. nu. 13 . ff. de leg. 1. 43
An renunciatio exceptionis ſimulationis, & fictionis valeat. in l. nemo pōt. in j. lect. de leg. 1. nu. 4. & 50. fol. 106. in 2. lect. num. 57. 64
Simulatus contractus cum non habeat ſubſtantiam, non eſt cōtractus. d. l. nemo pōt. in 2. lect. ibid. nu. 57. fol. eod. & in 1. lect. nu. 42. 101
ſimulata donatio dicitur colorata, ſeu depicta, quæ extrinſecus habet aliquid, ſed intrinſecus non habet ſubſtantiam. d. l. nemo poteſt. in 2. lectur. num. 57. 106
ſimulatio appellatur imago, quæ habet ſuperficiem veri, ſed non medullam. in d. l. nemo poteſt. in 2. lect. ibi. n. 57. & in 1. lect. nu. 41. eod.
ſimulatus contractus eſt tanquam corpus ſine ſpiritu, quia conſenſus eſt remotus ab actu. d. l. nemo poteſt. ibid. num. 41. eod.
ſimulatio an poſſit allegari contra iuramentum, niſi prius obtineatur abſolutio. d. l. nemo poteſt. in 1. lect. num. 44. eod.
ſimulationis exceptio, non poteſt tolli per ſtatutum. d. l. nemo. in 2. lectura. nume. 63. 106
ſimulatio ex quib. iudicetur. in l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 64. eod.
ſimulatio non poteſt liquidè probari, ideo ſufficiunt veriſimiles coniecturæ. l. cum ea quæ num. 4. C. de tranſact. 108
ſim. contractus probatur per ea quæ dicta ſunt ante contractum. l. pacta nouiſſima. nu. 14. C. de pact. 78
ſimulatio ſequentis contractus melius probatur per contractū præcedentē quā econuerſo. ff. de eden. l. prætor ait. §. ſi initiū. nu. 3. fol. 169. & in l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. num. 13 . fol. 43. & vide ex quib. etiā probatur. d. l. prætor. §. prætor. ff. de eden. nu. 26. cum ſeq. 171
Reliqua in verbo vſura.
¶Syndicatus, & Syndicus, ſi finito offic. alicuius tempore eligatur ad aliud offi. tenetur tamen ſtare per 40. dies ad ſyndicatum. in l. nemo. C. vt omnes iudi. tam. ciui. nu. 2. 58
ſyndicatus tempus appellatur tempus digeſtionis officij. num. 6. eod.
Qui eſt in ſydicatu ita eſt honorandus, ſicut ſi eſſet in officio. ibid. num. 7. eod.
ſyndicandum non eſt de leuibus. ibid. num. 9. eod.
ſyndici ciuitatum, vel villarum quæ poſſunt expedire. in l. præſes. C. de tranſactionib. num. 7. 102
ſyndici inſtrumētum neceſſariò debet cōtinere omnia nomina creantium ſyndicum, nec ſufficit dicere, quòd maior pars conſtituit illum ſyndicum, vel nominare duos, vel tres, & poſtea ſubijcere clauſulam, & omnes alij, qui faciunt maiorem partem, quòd procedit in cauſis arduis, vide in l. placet. C. de ſacroſ. Eccleſ. in 2. lectu. num. 15. 19
ſyndicum an poſſit creare pars expulſa de ciuitate. in l. ſi quis à filio. §. ſi parti. ff. de leg. 1. nu. 2. 58
ſyndicum non eſt neceſſe, q vniuerſitas conſtituat ad contrahendum. in l. 1. §. ſi autem collegium. ff. ad Treb. num. 6. 203
ſyndicus, vt conſtituatur ſeu creetur poteſt vniuerſitas cogi vt facilius negotia expediantur. ibid. nu. 6. eod.
ſyndici ſi ex forma ſtatuti tenentur denunciare malefactores, ſi denunciant principales, & non participes, an incidant in pœnam ſtatuti. C. de his quib. vt indig. l. minorib. nu. 2. & 3. 179
ſyndici qui habent ſyndicare officialem non ſe impediunt, de geſtis extra illud officium. l. age cum Geminiano. poſt num. 6. verſic. ſimiliter ſyndicus. C. de tranſaction. 96
ſyndicus qñ obligat bona vniuerſitatis, & bona ſingularium perſonarum, tunc bona ſingularium perſonarum ſunt obligata inſolidum, licet ſecus in perſonis. ff. de re iudic. l. ſi ſe non obtulit. nu. 23. 44
ſynd. vniuerſitatis habens ita in mandatis ſi promiſit aliquid, & obligauit vniuerſitatem, & perſonas ſingulares, item bona vniuerſitatis, & bona ſingulariū perſonarum, an iſtud poſſit facere, ita q ſingulares perſonas poſſint capi, & eorum bona, vide tres not. concluſiones ſequen. ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit. nu. 23. & ſeq. eo.
ſyndicus ſi ſciuit ſuum officium, an ipſe teneatur denunciare, quia delictum fuit factum tempore ſui officij, an verò ſucceſſor eius. C. de his quib. vt indig. l. & ideo. num. 2. ſed ſi vltima die ſui officij ſit commiſſum maleficium, qua die expirabat officium ſuum, an ipſe teneatur denunciare, an ſucceſſor eius. nume. 3. 179
ſyndicus ciuitatis ſi contrahit cum iuramento de mandato ciuitatis qd operabitur tale iuramentum. C. in vſib. feu. nu. 93. 240
Reliqua in materia ſyndicatus. vide ſupra in verbo officialis.

¶Singulis,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

¶Singulis, hæc dictio importat ſeparationem, in l. ſi duobus res. §. ſi Titio. ff. de leg. 1. nu. 5. 46

ſingula diuiſa, quando non nocent, nec etiam ſimul iuncta. in l. 1. ff. de de his qui ſunt ſui, vel alien. iur. num. 44. 34

¶Siue hæc dictio eſt verè diſiunctiua. ff. de verb. oblig. l. ſi quis ita ſtipuletur. num. 2. 110

ſiue hæc dictio, quando ponitur inter diuerſa, puta inter res diuerſas, vel perſonas, vel conditiones tunc eſt verè diſiunctiua, & diuiungit vtrunque. ff. de verb. oblig. l. ſi quis ita ſtipuletur. nu. 3. eod.

ſiue hæc dictio, non eſt ſimplex diſiunctiua, ſed habet aliquam naturam copulæ, & ſenſum coniungit, de legat. 1. l. huiuſmodi. §. cum pater. nu. 14. 147

¶Sobolis tollendæ ſpem non habet conſtitutus in articulo mortis. de liber. & poſthu. l. ſed eſt quæſitum. num. 5. 169

ſobolis ſpes vbi deeſt, non deſinit eſſe matrimonium, quamuis requiratur cum fide, & ſacramento in matrimo ſol. matr. l. 1. nu. 43. 8

¶Socer mulieris, & ſocer marici in quo differant. in l. ſicut autem. ff. de re iud. num. 1. 169

ſocer qui doloſè induxit generũ ad cõtrahendũ matri. an perdat priuilegium ne conueniatur, &c. in d. l. ſicut autem. nu. 3 & 4. 170

ſocer & maritus, in quibus æquiparentur, an l. noua loquens in marito extendatur ad ſocerum. in l. ſi conſtante. ff. ſolut. matri. nume. 4 & 2. cum plurib. ſeq. 36

ſocer mariti. ſoluto etiam matr. non indiſtinctè perdit priuilegium ſuũ. ff. de re iud. l. ſicut autem. num. 4. 170

ſocer & maritus ſi offerant mulieri fideiuſſorem de dote conſeruanda, & reſtituenda non per hoc euitabunt actionem dotis. ſoluto matrimon. l. ſi conſtan. nu. 188. 43

ſocer & maritus æquiparantur in diuiſione fructuum. ff. ſolut. matr. l. ſi conſtan. e. nu. 26. 36

ſocer vxoris pro dote conuentus habet indiſtinctè priuilegium, ſed ſocer mariti non habet ſi conueniatur. ſolut. matr. ſecus ſi eo conſtante. ff. de re iudic. l. ſicut autem. nu. ne. 1. fol. 169. & in l. ſi conſtante. ff. ſolut. matrimo. nume. 33. 37

¶Socidũ. animal datũ in ſocidã cuius periculo pereat. in l. ſi paſcenda. C. de pact. nu. 2. & an tunc ſufficiat paſtori portare pelles animaliũ domino, vel an teneatur probare caſum fortuitum. nu 4. 76

In ſocida, an vtilitas ſit cõmunis ibid. nu. 2. & an ſit ſocietas, & an præſumatur dominium eſſe communicatum inter eos. ibid. num. eo. 75

Aeſtimatio animalium datorum in ſocidam non facit emptionem. in l. ex conuentione. C. de pact. num. 2. 76

An valeat pactum inter dominũ & paſtorem, vt fœtus pecorum naſciturі inequaliter diuidantur. in l. ſi paſcenda. C. de pact. nu. 1. 75

¶Societas cenſetur eſſe quædam fraternitas. vide in l. apertiſſimi. C. de iud. nu. 9. fol. 158. & in l. ſunt qui in id ff. de re iud. nu. 3. 168

ſocius habet aliquid propter ſocium, quod non haberet propter ſe. in l. ſi mater. C. de inoff. nu. 10. 163

ſocius habet priuilegium ne condemnetur vltra quàm facere poſſit, ſicut frater quando ſunt ſocij omnium bonorum. in l. ſunt qui in id. ff. de re iud num. 3. 5. & 7. 168

ſocietas renouata per proc. minoris conſtitutũ cũ ſolẽnitate ſtatuti ad renoua. ſocietates finitas non tenet ſi in renouatione non interuenit ſolennitas ſtatuti. in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acq. poſſ. nu. 16. 61

ſocij duo ſi rem communem habeant, quæ neceſſariò refici debeat, an ſi vnus de propria expenſa reficiat, quia alter non voluit, & intra quatuor menſes alter partem ſuam reſtituat priuetur parte ſua. in l. creditor. la 1. ff. ſi cer. pet. num. 7. 47

Si merca. vnus exerceat negotium in vno loco, & alter in alio, an cenſeantur adinuicem inſtitores, & vnus cenſeatur ſeruire alteri. in l. eius. §. quod ſi. ff. ſi cer. pet, num. 5. 66

ſocius omnium bonorum non poteſt diſponere. de reb. communib. vltra partem ſuam. in l. ſi ſocius. ff. ſi cert. pet. nu. 3. 37

ſocietas finitur per deportationem. in l. ex ea parte. §. in inſulam. ff. de verbor. oblig. num. 2. 172

ſocius ſine alio ſocio poteſt domum, vel hoſpitium ſolitum locari, locare, ſed ſi alter vellet inhabitare, & alter locare, præfertur habitare volens. in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de legat. 1. nume. 16. 18. & in l. 1. C. qui teſtam. face. poſſ. num. 25. 86

ſocius qui totam domum inhabitauit non tenetur alteri ad aliquã penſionem. ibi. in d. § Labeo. num. 17. eod.

ſocius poteſt inuito ſocio ſyluam communem ceduam facere in iudic. ibid. num. 18. eod.

ſocius poteſt inuito ſocio colere, & ſeminare fundũ cõem, & tunc non tenebitur in aliquo rẽdere de fructib. etiam pro parte dominica. ibi. nu. 19. eo. tit & in d. l. 1. C. qui teſta. fac. poſſ. nu. 26. eodem

ſocius an poſſit eſſe teſtis in cauſa ſocij. ibi. num. 29. eod.

ſocietate contracta inter plures ſine partib. intelligitur contracta in viriles. in l. legata inutiliter. § in legato. ff. de leg. 1. nu. 1. 49

ſociorũ vnus non põt in feudo cõi promittere ſeruitutem alij fundo alterius ff. de verb. obl. l. ſtipulationes non diuiduntur. nu. 10. 114

ſocius omnium bonorum habet excuſationem à muneribus publicis propter perſonam ſocij, ſecus in duobus fratribus. C. de collatio. l. ſi emancipati. nume. 9. 70

ſocietas contracta valet licet nullum interueniat inſtrumentum. l. cùm proponas. nu. 3. C. de pact. 80

ſocietas cõuentionalis, vel incidens non impedit teſtamenti factionem. C. qui teſtam. facere poſſ. l. 1. nu. 1. 84

ſocij duo vel fratres duo ſi habent domum communem, & vnus totam domum inhabitat non tenetur ſoluere penſionem locationis ſocio, vel fratri. C. qui teſta. face. poſſ. l. 1. nu. 27. 86

ſocius criminis nunquid teneatur iudicare ſocios. ff. de cond. ob turp. cauſ. l. 1. §. ſi tibi ob iudicium. num. 4. 167

ſocietate contracta ſi aliqua hæreditas obueniat, quæ debeat communicari ſi ex teſtamento deferatur illi, qui erat ſucceſſurus ab inteſtato, an debeat communicari. l. hæc verba. de leg. 1. num. 52. 12

ſocius ſi ædificat in loco communi, non habet locum nun. no. ope. ff. de nou. oper. nunc. l. in prouinciali. §. ſi in loco. num. 3. 14

ſocius ſi faciat ædificium in loco communi, quod noceat meo proprio, poſſum prohibere per actionem communi diuidundo, & per officium iudicis illi deſeruiens. ibid. nu. 4. eod.

Quid ſi aduerſarius negat me eſſe ſocium, an habebit locum actio cõmuni diuidundo, quæ datur loco nunciationis. ibid. num. 5. eod.

ſocij duo habent domum communem, vnus vult locare alter non, quid iuris. C. qui teſta. fac. poſſ. l. 1. num. 25. 86

Quid ſi hñt fundũ cõem alter vult, & ſeminetur, alter vult, & non ſeminet, qd erit. ibi. n. 26. eo. & in l. ſerui elect. §. labeo. ff. de leg j. n. 19. 155

ſocius vendens rem ſuam quam habet communem cum alio, ſi facit venditionem ſimpliciter, an intelligatur totam rem vendidiſſe. C. qui teſta. face. poſſ. l. 1. num. 21. eo.

ſocij duo vel fratres ſi habeãt domum communem, vnus eorum poteſt ducere amicum ſuum in illam domum inuito ſocio. ff. de verbo. obliga. l. ſi ſtipulatus fuero per te. nu. 4. 156

ſocietas vniuerſalis omn. bono. quando contrahitur inter aliquos: ſtatim, & ipſo iure abſque aliqua traditione transfertur dominiũ omn. bon. hinc inde. ff. ſi cert. pet. l. ſi ſocius. nu. 1. 36

ſocius dominus rei licet teneatur actione perſonali ad communicandũ, & ſic ad dandum, antequam communicet poteſt transferre dominiũ in alium inuito ſocio. ff. ſi cer. pet. l. ſi ſocius. nu. 4. 37

ſocietas reperitur duplex. ſ. incidens, & conuentionalis. vide de qualibet. ff. de pact. l. ſi vnus. num. 1. 102

ocium, qui ſe eſſe negat perdit ſocietatis priuilegium. ff. de re iud. l. ſicut autem. §. quod autem. num. 1. 170

ſocius ſocio tenet edere inſtrumẽta cõia ſocietatis. l. ſi. n 4. C. de. edẽ. 69

ſocij duo erant in vna naui, alter cum ligno in quo erat ferrum ad trahendum ramos arborum obſtantes percuſſit ſocium, qui mortuus eſt, dicitur, & non debeat decapitari, quia ſtatutum diſponens, qd homicida decapitetur, debet intelligi de homicida doloſo, & culpabili ff. de legi. l. lex eſt. num. 24. 21

ſocij vnius capitanei, vel caporalis, ſi moriatur ille caporalis debent habere ſalarium, niſi cum alio ſe collocauerit. l. diem functo. nu. 38. de offic. aſſeſ. 65

ſocius vnius non videtur eſſe procurator alterius in re communi, nec habere mandatum ab altera. ff. de noui operis nuncia. l. de pupillo. §. plurium. nume. 2. 18

ſocius vnus ſi ædificauerit ſpreta nunciatione, an noceat alijs ſocijs. ibi. ead. l. & § numero 3. eod.

ſocij ſi ſint plures, qui habeant domum communem pro indiuiſo, & vnus inhabitet totam alijs abſentib. non tenetur ſoluere penſionem alij pro rata. ff. de pact. l. iuris gentium. §. hodie tamen. nu. 7. fol. 187. l. ſerui electione §. Labeo. ff. de leg 1. nu. 17. 18

ſocietatem ſi plures contraxerint pro partib. quas Titius declarauerit, ſi moriatur Titius antequam declaret ſocietas eſt de nulla. de leg. 1. l. Stichum. nu. 19. 22

¶Solennitas leuis, quæ dicatur. ff. de tranſact. l. cum hi. §. ſi prætor. num. 2. fol. 220. & in l 3. § purè. ff. de lib. & poſth. nu. 14. 165

ſolennitas teſtium in dubio cenſetur probatoria, & non ſubſtantialis, niſi lex vltra procedat ad annullationem actus, ſicut in teſtamento. de lega. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. num. 2. & 22. 104

ſolennitas teſtamentorum non eſt ſublata per l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſ. ibid. nume. 19. 13

ſolennitas adhibita in teſtamento patris, ſufficit etiam pro teſtamento filij. de vulg. & pupil. ſubſt. l. patris, & filij. num. 4. 133

ſolennitas ſeptem teſtium, qui debent adhiberi in teſtamentis inuenta eſt à prætore. C. de bon. poſſ. contra tab. poſthumo. nu. 29. 28

ſolennitas probatoria non attenditur, quando conſtat de actu per confeſſionem partis. l. cum quis. num. 12. C. de iur. & fact. ignor. fol. 45. & in l. nemo poteſt. nu. 15. de leg. 1. 100

ſolennitas tractatus, & conſenſus capituli, qui requirunt in alienationib. rerum immobilium præſumuntur, licet inueſtitura non dicat, quamuis tranſierit long. tem p. ff. de verb. oblig l. ſciendum. nu. 17. 61

ſolennitas extrinſeca & intrinſeca, quando præſumantur. vide latè per totam. l. ſciendum. ff. de verb. oblig. 61

¶Solent

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

¶Solent verbum, an & quando importent neceſſitatem, & quando nō. ff.de iureiuran.l.admonendi.in repe.num.22. 109

¶Solicitudo. Solicitus quis non debet eſſe de hæreditate viuentis.de acq.hæred. l.ſi ego.nu.1. 94

¶Solidus. Solidi duo tantum valent quantum 24. denarij. ff. de verbo. oblig.l.quæ extrinſecus. nu.2. 110

ſoli.& aureus idem important in iur.ff.de in ius vocan.l.in eum.n.2.115

¶Solum nunquid veniat appel. ſyluæ vide ſup.in verb. ſylua.

ſolum eſt principalius ſuperficie. in l.ſi grege.ff.de leg.1.nu.9. 50

ſolo quando cedat ædificium. in l. ſeruum filij. §.ſi procula. ff.de legat. 1.numero 2. 84

¶Solus, hæc dictio licet ſit taxatiua, & exclu. non tamen excludit perſonas ſimiles, vel connexas. C.de bon.poſ.contratab.l.1.num.7. 25

ſolus hæc dictio eſt excluſiua alterius partis. ff.de verb.oblig.§.duo fratres.l.qui Romæ.num.46. 190

¶Solutio an dicatur fieri dando pigno. vel fideiuſſ. in l.4.§.ait prætor. ff.de re iud.nu.1. cum ſeq. 144

ſoluere aliud pro alio inuito creditore, an & quando quis poterit. in l. miles.§.1.eod. tit. num. 8. fol.152.& in l.ſi domus. §.in pecunia.ff.de legat.1. num.11. 123

ſolutionis verbo quid veniat. in l.3. §.ſoluiſſe. ff. de re iudic. numero 1. cum ſequen. 147

ſolu.vnica, ſeu libera. an ſufficiat pro plurib.bannis præcedentibus.in l. de pupillo.§.ſi in pluribus.ff.de nou.oper.nunc. nu.6. 25

ſolu.in contractib.debet fieri vbi petitur ex contractu.in l.cùm res.ff.de leg.1.nume.12. 89

ſoluta non dicitur res, quando non durat ſolutio. in l. ſi domus. §.de euictione.ff.de leg.1.nu.7. 121

ſolutio an dicatur perfecta per traditionem rei ſimul cum præſtatione cautionis.in §.de euictione.nu.29. 222

ſolutioni paratum lex non præſumit debitorem. in l.ſi domus.§.ſi pecunia.ff.de leg.1.nu.4. 123

ſolu.debiti licet indubitanter liberet,an tamen requirat inſtrumentum liberationis.in l.huiuſmodi.§.ſi ita.ff.de leg.1.nu.5. 147

ſolu. particularis non ſufficit quo ad euitandum pœnam. in l.2.de iure emphyt.num.56. 201

ſolu.panis, vini, vel alicuius rei, quæ curſu temporis deteriorari poſſit nemo cogitur recipere.vide ibi.ante tempus.nu.65. 202

ſolu. quando tractatur de conſeruatione iuris realis non refert à quo fiat, aut quomodo,aut cuius noīe dum tamen fiat.ibid.nu.69. eo.

ſolu. an & quando fieri poſſit filiofam. à debitoribus patris. in l.filius paciſcendo.C.de pact.nu.1.& 5.cum plu.ſeq. 84

ſolu.an & quando fieri poſſit coniunctæ perſonæ.ibid.num.6.& 7. eo.

ſolu.an & quando fieri poſſit neg.geſt.& procur. conſtituto ad contrahendum, licet ad hoc mandatum non habuerit. ibid.nu.6. eod.

ſoluens tribus ann. proximis, an præſumatur ſoluiſſe ſemper vſque retro.in l.ſi certis annis.C.de pact.nu.4. & 7. 87

ſoluens id quod erat in obligatione, eſt perpetuò liberatus,quamuis illud, quod erat ſolutum aliquo caſu reuertatur ad eum, qui ſoluit.ff. de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Titius.nu.2. 195

ſolu. fundi facta à primo promiſſore, liberat etiam ſecundum promiſſorem eiuſdem fundi, quando ambæ promiſſiones proceſſerunt ex cauſa lucratiua.ibid.num.4. eod.

ſolu. vnius rei, quod fiat in diuerſis corporibus, ſcilicet partim in vna ſpecie, & partim in alia,reputatur abſurdum. in l. in executione. ff. de verb.oblig.nu.4. 40

ſolu. partis principalis an fieri poſſit ad euitandum pœnam cōmiſſam, quando fuit expreſsè actum, quod non ſoluta ſorte infra tempus,debeatur pœna.in l.ita ſtipula.ff.de verb.oblig.nu.8. 160

ſolui poteſt non ſolum ſeruo, ſed etiam cuilibet extraneo de mea voluntate de leg.1.l.cum incertus.nu.2. 43

ſolui licet poſſit ſeruo, quando ipſe ſeruus contractum fecit, tamen nō poteſt facere pactum de non petendo. l.ſeruus creditoris.nume.5.C. de pact. 73

ſoluens nulla coactione adhibita ſciens ſe poſſe cogi, dicitur inuitus ſoluere.l.cùm te proponas.nu.5. C.de tranſaction. 95

ſoluēs ſcienter,indebitū cenſetur donare.ff.de iuſt.& iur.l.ex hoc iu.nu. 74.fol.12.& in l.qui ſe habere.ff.de cond.cauſ.dat. nu.2. 159

ſolu. facta vni ex reis credendi inutiliter ſtipulanti non liberat ſoluentem ab eo, qui vtiliter ſtipulatus eſt. in l. ſi duo rei. ff.de verborum obligatio.nume.1 201

ſolu.in alternatiuis qualiter poſſit fieri. vide ibid.num.3. eod.

ſolui non poterat vna ſpecies tpe ſtipul. quia erat ſtipu.ſi poſtea deſinat eſſe, & efficiatur promiſſoris, poterit eam ſoluere.ibid.nu.7. 102

Si in re ſoluta deficiat aliquod ius adhuc, poteſt ipſa res peti vt ius, qđ deficiat præſtetur.in l. Iulianus. §.qui fundum.ff.de verb.oblig. nu.1. cum ſeq. & tunc qualiter erit formandus libellus. vide nu.2. 206

ſolutio partis in alternatiuè debitis, an & quando liberet in parte ſoluta.in l.ſtipulationum. §.& harum.ff.de verb.oblig.nu.14.& 23. 18

ſolu.diuiſio. regulariter non inducitur per partis petitio.factam ab vno ex cohæredibus, nec etiam per partis receptionem in oblig. generis. in l.ſtipu.§.ſi tamen.ff.de verb.oblig.num.6. 24

ſolu. partis integralis, an inducat liberationem in aliquo. in l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.ſi Titius.ff.de verbo.obliga. num.3.fol. 195.& in l. eum.qui.§.qui proprietatem.eod.tit. nu.3. 101

ſolu. in tempore facienda qua parte temporis fieri debeat. in princip. vel in medio,vel fine.in l.eum qui calendis. §.quoties. ff. de verb.oblig.num.1.cum plur.ſeq. 80

ſoluendi facultas conceſſa ad ſoluendum filio, vt adiecto non tollitur per emancipa.in l.eum qui. §.qui tibi.ff.de verb.oblig. nu.1.& 8. 97

ſolu.non pōt fieri patri ſoli, quando pater ſtipu.ſoli filio.ibid.nu.9. eo.

ſolu.non poteſt fieri filio ſeruo,vel monacho.ibid.nu.10.cum ſeq. eod.

ſolu.an poſſit fieri procura.ſeu nego. geſt. quando ex eorum facto, ſeu contractu oblig.naſcitur domino. ibid.nu.12. eod.

ſolutio an poſſit fieri extra adiecto, qui ſuam conditionem mutuauit, numero 14.& 15. eod.

ſoluere par caponum alicui ſi debeo, an poſſit ſoluere mortuos. ff. de reb.cred.l.quod te.nu.36. 18

ſoluere ſi quis promiſerit in feſto paſchatis, & iurauit, ſi non ſoluerit, erit periurus, & vigore iuramenti poſſum ipſum conuenire coram iudice eccleſiaſtico. ff.ſi cer.pet.l.lecta.num.10. 59

ſoluens etiam pro inuito eum liberat. ff. de acquir.hæredit. l.pro hærede.§.Papinianus. num.10. 86

ſoluens Titio centum in quibus ei tenebatur, poſteà petijt ab eo Titio centum ex cauſa mutui, an per hoc, qꝑ ibi ſit præſumptio contra ipſum debitorem, quod nihil debeat habere.l.ſi quidem.nume.3.C.de tranſactionib. 109

ſoluendo quē non eſſe, vel qꝑ ab eo de facili exigi non poſſit paria ſunt, de acqui. hæred.l.pro hærede. §.ſi quid tamen.nu.20. 85

ſoluere ſuo nomine, & non alieno quis in dubio præſumitur.de acquir. hæred.l.pro hærede.§.Papinianus.nu.18. 86

ſoluere qui non poteſt propter paupertatem, an incidat in periurium. ff. de iureiuran. l.qui iuraſſe. nume.9.fol.92.& ff.de in litem iuran.l. videamus.num.11. 146

ſolui poteſt multis, qui tamen non poſſunt nouare, nec paciſci. ff.de pact. l.ſi.vnus.nu.3. 193

ſoluere, qui iurauerat in termino,an poſſit cōpenſare, & compenſando liberari à periurio.ff.de iureiur.l.eum qui.§.ſi iurauero.num.2. 96

ſoluere, & promittere, an paria ſint. ff.de condi. ob turpē cauſ.l.1.§.ſed quod meritrici. num.5. 67

ſoluēs coactè, vel per errorem ante tps debet deduci commodū,ſeu interuſuriū medij temporis. ff.de condi.inde. l.in diem. nu.2. 173

ſoluens procuratori creditoris ſui ignorantis, qui poſteà arrogandum ſe dedit pater arrogator, poteſt habere ratam ſolutionem. ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.num.143. 127

ſoluere ſpeciem pro quantitate facultatem habens à lege non liberatur ſoluendo realem ſpeciem, niſi cum pleno iure. ff.de iud.l.ſi ſe nō obtulit.§.Celſus.nu.1. 147

ſoluere aliud pro alio interdum licet ex cauſa inuito creditore. de leg. 1.l.ſi domus.§.in pecunia.num.11. 123

ſolui poteſt ſeruo vel filio illud quod debetur ex contractu per eos celebrato.de leg.1.l.Iulianus. nu.15. 28

ſolui poteſt procuratori habenti liberam adminiſtrationem, & mandatum liberum, & tamen ipſe non poteſt acceptare rem deteriorem pro meliore. de leg.1.l.Iulianus.nu.eod. eod.

ſoluens, vt ſtatim recipiat nihil agit.de leg.1.l.cū filiofa.nume.57. 32

ſolui aliud pro alio poteſt in caſu hic poſito inuito creditore, hoc autem accidit propter difficultatem præſtationis. de leg.1.l. non amplius.§.cum bonorum.nu.11. fol.54.vide l.mutuum damus.§.mutui datio.ff.de reb.cred.num.3. 6

ſolui aliud pro alio poteſt creditori volenti.ff.de verb. oblig. l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Titius.nu.1. 196

ſoluere promittens certo loco,& tempore, non poteſt alio loco,ne ante terminum ſoluere ſi intereſt ſtipulatoris non ſolui.ff.de verb.oblig. l.qui Romæ.nume.3. 172

ſolutio ficta nō ſufficit facta per fideiuſſorem, vt competat actio mandati contra reum principalem. ff. de vſucapiouib.l. ſi is qui pro emptore.num.387. 136

ſolutio partis facta ex cauſa tranſactionis præiudicat in toto, ſecus in confeſſione.l.ſi quidem.nu.1.C.de tranſact. 109

ſolu.dotis ſi facta eſt mulier ſi cōſtan.mat.qa maritus vrgebat ad inopiā an ſi poſteà ſuperueniāt diuitiæ marito,an retractet illa reſtitutio dotis,& dos reſtituetur marito.ſol.mat.l.ſi conſtante.nu.223. 45

ſolutio partis de ſorte principali nihil operatur, & nihil diminuit de obligatione pignoris.ff.ſi quis cau.l.ſi ſeruus.§.ſi plurium.nu.6. 154

ſolu.debiti ſi non poſſit probari, niſi per publicū inſtrumentū, ſtante ſic ſtatu.ille dicitur probare ſolutionem per inſtrm,qui producit inſtrumentum crediti cancellatum.ff.de pact.l.Labeo ait.nu.2. 174

ſolutio pœnæ æquiparatur obſeruantiæ contractus.l.cum proponas. la 2.C.de pact.num.8. 83

ſolutio debet fieri ei,qui eſt officialis tempore ſolutionis.l.more.de iuriſd.omn.iud.nu.23. 79

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Solutio quando debet fieri in pluribus terminis, ſemper intelligitur actum, quod ſoluatur. in fin. ff. ſi cert. pet. l. lecta. nu. 7. 58

ſolutio eximentis liberat principalem debitorem in eo, in quo continet debitum principale. ff. ne quis eum qui. l. j. §. in eum. nu. 11. 123

ſolut. quæ parit liberationem reſpectu ſolius fideiuſſoris, non tollit obligationem ciuilem nec naturalem reſpectu debitoris principalis. ff. de cond. indeb. l. ſi fideiuſſor. nu. 2. 202

ſolu. vnius, vel acceptilatio, vel pactum tollit totam obligationem in alternatiua obligatione. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ſi cum mihi. nu. 4. 198

ſolu. ſpontanea ſequens purgat metum, aut turpitudinem commiſſam in contractu. ff. de condi. ob turp. cau. l. ſi ob turpem. nu. 1. 167

ſolu. & reſtitutio differunt. vide qualiter. ff. de reb. credit. l. mutuum damus. §. mutui datio. num. 2. 6

ſolutio eadem non poteſt operari liberationem, & inducere repetitionem. ff. de condi. indeb. l. ſi non ſortem. §. ſi decem. nu. 2 fol. 183. & in l. ſi fideiuſſor. cod. tit. num. 1. fol. 202. & in l. cum his qui. §. fideiuſſor. eod. titu. num. 1. 185

ſolutum ex vna cauſa ex qua eſt indebitum, poteſt retineri ex alia cauſa ex qua eſt debitum. ff. de condi. indeb. l. ſi non ſortem. §. libertus. numero 20. 181

ſolutum indebitè non reconciliatur conſumptione pecuniæ, ſicut in mutuo. ff. de condi. indeb. l. Stichus. num. 1. 208

ſolutum prædoni ex ſuo contractu liberat ſoluentem. ff. de condi. indeb. l. ſi vrbana. nume. 1. 200

ſoluere minus videtur, qui traditus ſoluit. in l. 1. in 2. lectu. ff. ad Trebellian. nume. 13. 196

ſolutio vera facta de parte Stichi non liberat ſoluentem, ficta tamen ſolutio per ſententiam, vel acceptilationem liberat eum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. ſi tamen hominem. nu. 2. & 3. 23

ſolutio non poteſt fieri ei, qui eſt inutiliter appoſitus in obligatione, ſicut ſimpliciter adiecto. ff. de verbo. obliga. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 29. 198

ſolutio fit aliquando in eo in quo non conſiſtit obligatio, quando illud eſt adiectum ad ſolutionem tantum, non ad obligationem. ff. de verb. oblig. l. ſi duo rei. num. 7. 202

¶Soror vide ſupra in verbo frater, & in verbo filius.

¶Sors. Sortis iudicium dicitur habere locum, vbi vertitur iuris dubiũ, non verò vbi dubium facti. in l. ſtipu. §. ex his. ff. de verb. oblig. nu. 12. fol. 22. & in l. huiuſmodi. §. ſi is cui. ff. de leg. 1. nu. 17. 153

A ſortis ſententia, an poſſit appellari. in d. §. ſi is cui. nu. 16. eod. & in l. ſi duobus. C. commun. de leg. nu. 10. 215

ſors quando dicatur ſapere hæreſim manifeſtam. ibid. nu. 18. eod.

ſortis iudicium an ſit licitum, & quando locum habeat, aut permitti debeat. l. huiuſmodi. §. ſi cui. de leg. 1. nu. 12. eo.

ſortis vſus in beneficijs eccleſiaſticis eſt ppetuo prohibitus. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. de leg. 1. nu. 14. eod.

ſors nõ debet peti donec ſoluãtur vſuræ. ff. de pact. l. item quia. n. 9. 176

ſortes mittere pro aliqua re, an ſit peccatũ de materia ſortium, an poſſit res ſorte dirimi. C. cõmunia de leg. l. ſi duob. nu. 4. vſque ad 10. 215

ſortis principalis parte ſoluta ſimpliciter, vel tota ſorte, petitur illud, quod acceſſoriè debetur officio iudicis mercenario. ff. de eo quod certo loco. l. centum capuæ. num. 6. 219

ſors deputata pro alimentis deducitur in Treb. cauendo fideicommiſſario vniuerſali de reſtituenda portione alimentorum deficientiũ. ad Senatuſcon. Treb. l. Marcellus. §. idem Pompo. nu. 6. 211

¶Sortilegium. Sortilegia ſimplicia, & imagines, quæ fiunt ad prouocandum amorem mulierum, & inuocatio dæmonum ad tentandum pudicitiam mulierum, licet ſint illicita, non tamen ſapiunt hæreſim manifeſtam. l. huiuſmodi. §. ſi is cui. de leg. 1. num. 18. 153

¶Spacium centum annorum eſt longiſſimum tempus vitæ hominis. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 13. 30

¶Spado inſtituens poſthumum intelligitur de poſthumo adoptiuo. de lib. & poſthu. l. ſed eſt quæſitum. nu. 11. 170

¶Specialitas. Specialitatem allegare, & non eius rationem, eſt refugiũ miſerorum. in Auth. quas actio. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 8. 32

ſpecialitates duæ quando tendunt circa diuerſa, an admittantur. in l. 1. ff. de vulg. & pup. nũ. 55. 100

ſpeciale nunquam præſumitur aliud in fiſco quam in priuato. in l. ne quiſquam. ff. de eden. nu. 1. 167

ſpecialibus verbis, quod eſt fiendum, fieri non debet generalibus. in l. 1. ff. de in ius voc. num. 14. cum ſeq. 109

ſpecialiter fieri dicitur, illud quod à generali remotum eſt. in l. ſed & ſi. §. quæſitum. ff. ſi quis caut. num. 20. 151

ſpecialiter quando dicatur aliquid fieri, & quando generaliter. in l. 1. ff. ſi quis cau. num. 11. 147

ſpecialiter aliquando dicitur exprimi, qꝑ ſingulariter exprimitur nomine proprio. in l. qꝑ in rerum. §. & ſi nauem. ff. de leg. 1. nu. 1. & 4. 52

Reliqua vide infra in verbo ſpecies.

¶Species quando deroget generi. vide latè ſupra in verbo genus.

ſpeciei debitorem. vide in verbo debitor.

De ſpecie legata. in verbo legatum. in rub. de ſpecie legata.

Species non continetur ſub genere quando de mente proferentis genus appareat, quod talis ſpecies non contineatur. in l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtilit. public. nu. 11. 54

ſpecie differre dicuntur illa, quæ diuerſas habent diffinitiones. in l. 1. C. de iure emphyt. nu. 10. 189

ſpecie poſita neceſſariò ponitur genus. vide in rub. ff. de leg. 1. nu. 7. 2

ſpecies quæ debet dari cauſa conditio. adimplen. appoſitæ libertati ſi pereat caſu fortuito, legatarius non liberabitur, ſed tenbitur ad æſtimationem. in l. non amplius. §. ſi certum. ff de leg. 1. nu. 2. 53

ſpecies vna non poteſt pro alia ſolui. in l. talis ſcriptura. ff. de legat. 1. numero 11. 56

ſpecie non dicuntur differre, quæ differunt aliqua condi. tm̃, ſicut nec ea, quæ differunt qualitate. in l. Marcellus. ff. ad Treb. num. 3. 207

ſpecies ſicut non recipit vſuras, ita nec pecunia in ſacculo depoſita. de leg. 1. l. cùm res. num. 5. 89

ſpecies apud logicos, vt homo, equus, dicitur apud iuriſconſultos genus. ff. de acqu. poſſ. l. 1. nu. 55. 54

ſpecies eſt, quæ differt à genere differentis ſubſtantialibus. ff. de acquir. poſſ. l. poſſideri. §. genera. nu. 1. 86

ſpecies quando perijt poſt mortem indiſtinctè periculum an ſit debitoris. ff. de reb. cred. l. quod te. nu. 26. & 27. 16

ſpecies promiſſa ſi ſit perempta, ſecundus promiſſor conditionalis non obligatur etiam ſi conditio veniat. rationem annectit. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. ſi hominem. nu. 10. 103

ſpecies non recipit duplicationem, quantitas vero, vel genus ſic. de leg. 1. l. planè. §. ſi ea. num. 12. fol. 62. & in l. ſi pluribus. eod. tit. nu. 8. fol. 60. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 47. fol. 180. ſed bene talis duplicatio circa earum æſtimationes. vt in l. Titia. de verb. oblig. num. 34. reperies quid in ſtatutis diſponentibus, quod ſi quis rapuerit rem alterius puniatur in quadruplum. 216

ſpecies eadem non poteſt bis eidem præſtari. de leg. 1. l. ſi tibi homo. §. ſi ſi teſtamento. nume. 15. 155

ſpecies vna ſi non poterit ſolui tempore ſtipulationis, quia erat ſtipulatoris, ſi poſteà efficiatur promiſſoris poterit promiſſor eam ſoluere. ff. de verb. oblig. l. ſi duo rei. nu. 7. 202

¶Spectabilis. Spectabiles qui dicantur, & qui ſint eorum gradus. in l. 1. de offic. eius. nu. 15. 53

¶Spectat verbum, ideſt peatinet. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil cõmune. num. 185. 109

¶Spes poteſt in contractum deduci. in l. de quæſtione. C. de pact. nu. 4. fol. 91. ff. fol. matr. l. diuortio. nu. 43. & 44. 22

ſpem in hær. viuentis qñ dicatur quis habere. vide. ibid. nu. 5. eod.

ſpes filij præmatura eſt cum adhuc viuat is de cuius bonis quarta debetur. de aquir. hæred. l. is poteſt. num. 15. 79

ſpes ſuccedendi agnato viuenti non eſt probabilis, nec aliquo modo conſideranda. ff. de acq. hær. l. is poteſt. num. 12. eod.

ſpes non dicitur eſſe probabilis in iure noſtro, niſi ius eam foueat. vide ibid. nu. 13. eod.

ſpes non poteſt rumpi nec tolli. vide de liberis & poſthumis. l. ſi à primo. nume. 12. 173

ſpes eſt aliqua res, & qui habet ſpem dicitur habere rem. ff. de acquir. hæred. l. his poteſt. nu. 56. 81

ſpes præmij, & lucri poteſt aliquem inuitare ad matrimonium, licet metu non poſſit, limita, vt hic. ff. de verb. oblig. l. Titia. nu. 16. 214

ſpes improba circa poſthumum inſtitutum vitiat inſtitutionem, & ſic teſtamentum. de lib. & poſthum. nu. 7. 174

ſpes de ſucceſſione ex teſtamento donec ſubeſt, nunquam defertur hæreditas ab inteſtato. de lib. & poſthu. l. ſi filius hæres. nu. 19. 186

ſpes vulgaris ſubſtitutionis, & etiam pupillaris tranſmittitur ad ſecundum ſubſtitutum. de vulg. & pup. ſubſt. l. qui habebat. num. 4. 157

¶Spirituale. Spiritualis conſenſus fortior eſt carnali. in l. quoties. C. de rei vendi. num. 20. 182

¶Spiritus ad ſublimiora conſcendit ſeneſcente corpore. de lib. & poſthum. l. Gallus. nu. 58. 202

¶Spoliatio. Spoliatus debet ante omnia reſtitui. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poſſ. num. 118. 106

ſpoliatus non reſtituitur, qñ ei obijcitur excep. non requirens probatio. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poſſ. nu. 46. 101

ſpoliatus in ſpiritualibus, non reſtituitur ſi eſt notorium de eius iniuſtitia. vide ibid. nu. 47. eo.

ſpoliatus violenter re aliena quam poſſidebat poteſt agere rei vend. cõtra ſpoliatorem, qui non poteſt opponere exceptionem dominij. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. nu. 24. 29

Quid autem de hærede ſpoliatoris, an opponere poſſit exceptionem dominij ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. Cato. nu. 25. eod.

ſpoliatus à parte licet ante omnia ſit reſtituendus, tamen ſpoliatus à iudice non eſt ante omnia reſtituendus. de acqu. hær. l. qui in aliena. §. Ceſſus. nu. 29. fol. 6. & in l. iuſtè. ff. de acq. poſ. nu. 3. 95

ſpoliatio facta lite pen. an ſit odioſior ſpoliatione facta ante litem motam. ff. de acq. poſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 131. 106

ſpoliatus debet probare titulum in beneficialibus. ff. de acquir. poſſeſ. l. naturaliter.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

naturaliter. §. nihil commune nume. 137. 107
Spoliatus an poſſit paciſci ne agatur pro ſpoliatione iam facta in poſſeſſorio recuperandæ. ibid. nu. 144. 108
ſpoliatus ante omnia eſt reſtituendus, & cauſa ſpoliationis in quo ſit priuilegiata. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 134. fol. 107. in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. num. 19. 113
¶ Sponſalia. Sponſa non ſortitur forum ſponſi, ſicut vxor mariti. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fid. Cath. nu. 27. in 1. lect. 4
ſponſa per verba de præſenti, an habeat eadem priuilegia, quæ vxor. vide in l. maritus. C. de procu. nu. 6. 131
ſponſalia præcedentia non ſunt de forma neque de ſubſtantia matrimonij. ff. de iuſti. & iur. l. ius ciuile. nu. 31. 14
ſponſalia poſſunt contrahi per fratrem, vel patruum, vel etiam per extraneum. ff. de verb. oblig. l. Titia. nu. 2. 213
ſponſalia parentum non cogunr filios, vel filias ad contrahendum matrimonium. ibid. nu. 3. eo.
ſponſalia ſi quis contraxit de futuro, & poſtea compellatur contrahere matrimonium de præſenti, tale matrimonium non tenet. ff. de verb. oblig. l. Titia. nu. 5. eod.
ſponſa maior, quæ tradit dotem præſumitur fructus in recompenſatione onerum donaſſe ſolut. matr. l. ſi ante nup. num. 2. 17
Reliqua ſupra in verbo matrimo.
¶ Sponte, & voluntariè. dictiones differunt, vide qualiter de acquir. hær. l. qui in aliena. §. Celſus. nu. 35. 66
¶ Sportulæ, vel ſalaria non dantur ordinarijs, ſed de legatis. ff. de iuſt. & iur. l. ius ciuile. nu. 4. 13
ſpurius eſt inhabilis ad honores & ſucceſſiones. in l. Gallus. §. quid ſi is. ff. de lib. & poſthu. nu. 24. 216
ſpurij non ſunt alendi. vide ibid. num. 23. cum ſeq. vbi aliqua in materia ſpuriorum, & eorum filiorum. eod.
ſpurius poteſt inſtitui ſub conditione ſi legitimabitur, & poterit legimari non citatis agnatis in l. Gallus. §. inſtituens. ff. de lib. & poſth. nu. 5. cum ſequen. 217
ſpurius nunquid poſſit emere à patre. de vulg. & pupil. ſubſtitution. l. ſi is qui. num. 11. 113
ſpurio ſi aliquid relinquitur, quia eſt penitus incapax, non admittitur fiſcus aliàs ſecus. C. de his quib. vt indig. l. hæreditas. nu. 9. 179
ſpurius ſemel non poteſt deſinere eſſe ſpurius. ff. de vſuca. l. ſi is qui pro emptore. nume. 270. 131
ſpurius ſi inſtituatur hæres inſtitutio eſt pro non ſcripta, quia ſpurius eſt penitus incapax. C. de hær. inſti. l. pater tuus. nu. 8. & 9. 117
ſpurius bene poteſt vocare patrem in ius ſine venia, ſecus in naturali tantum. in l. in ius voc. §. prætor ait. ff. de in ius voc. nu. 15. 110
ſpurius legitimatus, non debet vocari ſpurius. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 241. 130
Reliqua in hac materia vide ſupra in verbo legitimatio.
¶ Statim dictio, appoſita in iure quid importet. l. petens. nu. 7. & 8. C. de pact. fol. 86. & in l. cùm propo. C. de tranſact. nu. 3. 104
ſtatim dictio aliquando importat temporis interuallum. ſol. matrimo. l. diuortio. num. 13. 20
¶ Status. An poſſit quis de cauſa ſtatus cognoſcere incidenter, qui aliàs principaliter non poterat. in l. quoties. C. de iud. nu. 1. 142
ſtatus cauſa an ſit præiudicialis, & an poterit de ea cognoſcere arbiter, & iudex pedaneus. vide. ibid. nu. eo. eod.
ſtatus duos in eadem perſona. l. non admittit. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Treb. num. 7. 194. & in 2. lect. nu. 15. 198
ſtatus originalis quando repugnat quaſi poſſeſſioni, nunquam transfert onus probandi in aduerſarium. ff. de acquiren. hæredita. l. is poteſt. numero 57. & 58. 81
¶ Statutum. Statuti appellatione venit etiam cõſuetudo, & an ius commune. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 6. & 7. 14
Statuta, & reformationes, qualiter differunt. ff. de iuſtit. & iur. l. omnes populi. nume. 8. eo.
Statuto diſponente, quod in cauſis damnorum datorum debet credi iuramento damnum paſſi, quicunque articuli incidant debent decidi per iuramentum, ſicut cauſa principalis. C. de edict. diui Adria. tollen. l. quamuis. nu. 6. 173
Statuto diſponente, ꝙ in cauſis vertentibus ſuper inſtrīs guarentigionatis procedatur ſummariè, ſuper hypotheca. quæ mouetur ratione debiti contenti in inſtrumẽto procedetur etiã ſummariè. ibi. n. eo. eo.
Statuto mercatorum cauebatur, ꝙ non valeret ſententia lata in curia mercatorum niſi in præſentia interuenirent omnes quatuor conſules mercatorum, ſi per conſuetudinem obſeruatum ſit, quod feratur ſententia in præſentia trium. Bal. dicit ſe conſuluiſſe quod valet illa ſententia. ff. de leg. l. de quibus. nu. 34. 24
Statutum an poſſit per aliquam cautelam, vel per indirectum tollere diſpoſi. factam ſuper iuramento ſeruando, & ſic contra Auth. ſacra. pub. C. ſi aduerſ. vend. Auth. ſacra. pub. nu. 84. 140
Statutum dicit, ꝙ quælibet cauſa committatur cõſilio ſapientis, ſi articulus iuris ſit certus non debet committi. l. pe. nu. 22. C. de pact. 90
Statuta trahuntur ad caſum improprium, vbicunque tractatur de fauore publico. l. non dubium. nu. 44. C. de leg. 37
Statutum ſi ſit quod poteſtas debeat compellere agnatos litigantes ad compromiſſum ſtatutum, debet intelligi ſi petatur à parte. ff. de iureiuran. l. admonendi. in repe. nu. 328. 139
Statutum ſi diſponit, ꝙ poſſeſſio defuncti continuetur in hæredem, tale ſtatutum procedit, niſi poſſeſſio fuerit medio tempore per alium occupata. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. quæſitum. nu. 3. 111
Statuta, & reformationes ciuitatũ nunquã trahuntur ad lites pendẽtes, ẽt ſi ſtatutum illud expreſsè diceret. l. non dubium. n. 15. C. de legi. 35
Statuto ſtante, ꝙ contra inſtrm publicũ, nõ poſſit opponi, niſi certę except. tale ſtatutũ habet locum qñ agitur contra illum cum quo factũ eſt inſtrumentum. ff. de pact. l. ſi vnus. §. ante omnia. nume. 4. 197
Statutum ſi requirat mandatum procuratorium, aliàs iudicium non valeat, tunc dominus non poteſt ratificare geſta per falſum procuratorem. C. de procu. l. licet. nu. 10. 132
Statutũ ſi dicat, ꝙ de omni controueſia vertẽte inter coniunctos debeat compromitti, ſi aliqua pars habeat exceptionem litis finitæ, non debet cogi ad compromittendum. l. fratris tui. nu. 4. C. de tranſact. 101
Statutũ ſi diſponat, ꝙ ſi aliqs ſit abſens à ciuitate nõ portet onera ciuitatis nõ gaudeat priuilegijs, ſi iſte abſens habeat filios in ciuitate, an gaudeat priuilegijs. C. de impu. & alijs ſubſt. l. ſi quis duob. nu. 3. 149
Statutnm dictans de creditore, cui fuit aſſignata poſſeſſio debitoris ex primo, & ſecundo decreto, an ſufficiat, ꝙ fuerit creditor tempore aſſignationis. C. de inſti. & ſubſt. ſub condi. fac. l. ſi quis. nu. 4. 136
Statutũ aliquid ſimpliciter diſponens, debet tñ intelligi ſcdum ius cõe. C. de iure de lib. l. ſcimus iam. §. in computatione. num. 12. & 13. 168
Statutum ſi diſponat, ꝙ cauſæ non poſſint committi extra collegium, ſi nullus eſt de collegio, qui velit talem commiſſionem acceptare, põt cõmitti alij idoneo. C. de iud. l. cum ſpecialis. nu. 2. 160
Satuto poteſt induci, quòd valet diſpoſitio captatoria. in l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. num. 8. 147
Stat. ſi diſponat, quod victus victori condemnetur in expenſis, tunc iuſta cauſa litigandi non excuſat ab expenſis. C. de iudic. l. properandum. §. ſinautem alterutra. num. 5. 152
Statutũ diſponens, ꝙ filij mercatorum teneantur ad debita patris, valet ẽt ſi non probentur patris hæredes. ff. de leg. l. de quibus. nu. 57. 25
Statutum ſi faciat mentionem de poſthumo, intelligitur de poſthumo propriè dictio. C. de poſthu. hær. inſtitu. in rubr. nu. 5. 157
Statutum ſi diſponit, quod agnati litigantes compellantur ad compromiſſum, an ſub tali ſtatuto veniant emancipati. C. vnde liber. l. qui ſe patris. nume. 52. 37
Quid de filijs legitimatis ibi per eundem. nu. 53. eod.
Statutũ diſponens, ꝙ ptãs poſſit committere appellationem interpoſitam à ſnia diffinitiua, an extendatur ad appellationem interpoſitam ab interloc. C. communia. de leg Auth. res quæ. num. 19. 218
Statutum an poſſit diſponere, vt tempus petendi bon. poſſ. currat ignoranti. C. qui admitt. ad bon. poſ. l. quandiu. nu. 10. 14
Statutum diſponens generaliter, quod tempus currat ignoranti, an valeat. C. qui admit. ad bon. poſſeſ. l. quandiu. nu. 11. eod.
Statutum cogens agnatos compromittere eſt fauorabile, ideo extendendum. C. vnde lib. l. qui ſe patris. num. 55. 37
ſtatutum ſi diſponat, ꝙ filiusfam. mercator poſſit efficaciter obligari, & inſtrō dicatur, ꝙ filiusfa. contrahẽs erat mercator, an ſtabitur in hoc inſtrumento. C. de collat. l. ſi donatione. nu. 5. 63
Statutum ſi diſponat, quod qualiſcunque fuerit ſententia arbitri mandetur executioni, nec aliquid poſſit contra eam opponi, ſtatutum illud debet intelligi dummodo ſententia ſit lata à perſona habili. C. in vſibus feud. nu. 48. 273
Statutum in vno, intelligitur ſtatutum in alio incorrelatiuis. ff. de iureiurand. l. admonendi. in repe. nu. 92. 117
Statutum diſponens, quod tempus petendi bon. poſſeſ. currat ignoranti, an valeat. C. qui admit. ad bon. poſ. l. quicunque. nu. 1. 16
Statutum diſponens, quod habens partem paruam circa confinia habentis magnam, quod compellatur vendere pretio moderando arbitrio iudicis. C. de iure delib. l. nec emere. nnm. 4. 161
Statutum illud eſſe cenſetur quod ſtatuentes veriſimilter ſtatuiſſent ſi fuiſſent interrogati. de acqu. hæred. l. more. num. 38. fol. 70. & in l. Titius §. Lucius. ff. de lib. & poſth. nu 3. 194
Statutum quando requiritur, quod omnes faciunt, non ſufficit quod maior pars faciat. ff. de pact. l. reſcriptum. nu. 2. 188
Statu. vel conſuetudo non poſſunt inducere, vt teſtibus de credulitate deponentibus, credatur. ff. de iureiuran. ſuper rubr. nume. 3. limita, vt num. 4. cum plur. ſeq. 70
Statutum correctorium iuris communis, debet intelligi, & interpretari, vt minus lędat ius commune quantum poteſt. C. de ſucceſſor. edict. l. ſi mater tua. nu. 4 & num. 5. 45
Satutum ſi expreſsè requireret in aliquo actu citationem, ſi partes ſunt præſentes, poteſt ille actus expediri ſine citatione. l. nec quicquam. num. 28. de offic. proc. & leg. 46
Statutũ ſi diſponit, ꝙ inſtrumẽta dotalia mandentur executioni nulla obſtante præſcriptione, an poſſit opponi præſcriptio longiſſimi

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

temporis. C. de fer. fug. l. 1. nu. 42. 4
Statutum si seruatur de facto, perinde est ac si de iure seruaretur. l. vbi pactum. nu. 27. C. de transact. 116
statutũ loci vxoris si defert lucrum tertiæ partis dotis viro vxore mortua sine liberis, statutum verò loci mariti defert totam dotem marito vxore mortua sine liberis, attenditur statutum loci mariti vxoris. l. cunctos populos. num. 24. C. de sum. Trin. fol. 4. in 1. lect.
statutum si disponat, quod capitaneus, vel potestas aliquid faciat ex tali statuto oritur officium iudicis, & non conditio ex statuto. C. de colla. l. ea. demon. nu. 5. & 6. 61
statuta sunt seruanda etiam in foro conscientiæ. C. vnde legiti. l. certum est. nume. 14. 42
Quid de legibus ciuilib. ibid. num. 7.
statutum debet esse sanctum, & honestum. l. 1. de leg. 1. nu. 95. 41
statutum, vel decretum principis si disponat, ꝙ possessio defuncti continuetur in hæredem hoc non impedit quin scripto hæredi competat beneficium huius l. C. de edict. diui Adr. tollen. l. edicto. nu. 10. 174
statutum an debeat totum produci cum sua rubr. an sufficiat producere eius particulam. ff. de nou. oper. nunc. in rubr. nu. 8. 3
statutum vt perdat vires suas, sufficit quòd trãsiuerint decẽ anni à tempore statuti conditi quibus non fuit obseruatum tale statutum. C. de iud. l. rem non nouam. nu. 9. 155
statutũ, vel constitutio si fieret verbis generalibus, si tamen potest probari legitimis coniecturis, quod facta fuerit in odium priuatæ personæ, poterit appellare, vel opponere exceptionem doli contra statutum. ff. de legib. l. lex est. nu. 4. 20
statu. loci debet attendi in respicientib. solennitatem actus in quo loco celebratus est actus. C. quemadmo. testa. ape. l. vt testamentũ. n. 2. 172
statutum quod non est receptum in obseruantia, nec moribus approbatum, nihil valet. C. de iud. l. rem non nouam. nu. 5. 155
statuta diuersa si reperiantur in eo. volum. seruandum est illud, quod est iustius, & æquius. de leg. 1. l. Titiæ textores. nu. 33. 69
statuta non tenent in quibus dolus inest. ff. de leg. l. lex est. nu. 5. 20
statuta condere est iurisdictionis. ff. de iust. & iur. l. omnes pop. n. 22. 14
statuto si caueatur, quod de aliquo casu stetur iuramento alicuius, tamen potest probari contrarium. C. vnde vi. l. si quando. nu. 28. 221
Quid si stari debeat iuramento alicuius de ignorantia, an si iurauit possit probari, quòd sciuit vide ibi. nu. 29. eo.
statutum dictans, quòd si hæredes mariti sint in mora soluendi dotem soluant tantum pro centenario, an valeat. l. cunctos populos. num. 49. C. de sum. Trin. fol. 5. in 1. lect. & in 2. nu. 38. fol. 9. & in l. de quibus. ff. de leg. num. 71. 26
stat. si disponat, quod legitima sit tantum octaua pars bonorum defuncti, per hoc non diminuetur Treb. C. de inoffic. testam. Auth. vnde & si parens. nume. 11. 169
statutum est Florentiæ, quod agnati ad inuicem litigantes teneantur ad compromissum, contingit, qđ dum inter duos coniunctos, & agnatos esset capitale odium per reformationem ciuitatis statutũ est, qđ isti censeantur penitus extranei, & non de eadem agnatione, nec cõiuncti, nisi in certis casibus: dubitatur, an si contingat eos adinuicem litigare, an possint compelli ad compromissum. ff. de pact. l ius autem agnationis. nume. 2. 201
statuta quando sic contrariantur, quod saluari non possunt, quod eorũ seruandum sit. ff. ne quis eum qui. l. 1. nu. 10. 122
statutum certi loci, an possit dispensare super iuramento inter subditos illius loci. C. si aduers. vend. Authen. sacramenta puberum. post num. 81. versic. nec obstat, &c. 140
statutum si disponit, quod affines compellantur compromittere. solut. matri. an illi tanquam affines compellantur compromittere. C. de versi. signi. l. suggestioni. num. 24. 194
statutum primum quando est firmatum iuramento, si fiat aliud statutum, secundum tenet, & valet. ff. de verb. obl. §. ea. lege. l. si quis ita promiserit. num. 26. 222
statuentes, q non habent facultatẽ statuendi. statutũ autem sit confirmatũ per superiorẽ si volunt illud reuocare, & redire ad ius cõe, an possit sine consensu principis. C. de testa. l. omnium. num. 10. 105
statuto Perusij cauetur, quod omnis donatio debeat insinuari intra mẽsem, aliàs non valeat si res fuit initio tradita licet non fuerit, posteà intra mensem insinuata, an impediatur translatio dominij. ff. de verbo. oblig. §. ea lege. l. si quis ita promiserit. nu. 40. 223
Quid si statutum infringat titulũ si non soluatur gabella. ibidem.
statutum disposuit, quod pater teneatur soluere condemnationem pro filio vsque ad eius legitimam. filius absens fuit condemnatus de delicto propter contumaciam, quæ ex forma statuti facit contumacem haberi pro confesso, & conuicto, an sufficiat, vt executio tulit sententiæ possit fieri contra patrem. ff. de vetbo. obliga. l. cum filius famil. nume. 13. & 14. 92
statutũ si disponit, ꝙ possidens apothecam, non possit tanqnã suspectus personaliter capi, tñ possidens viliſſimam apothecam poterit, nõ obstante statuto capi. ff. qui satisd. cog. l. sciendum. nu. 8. 139
statuto stante, quod instrumenta habeant executionem paratam si de instrumento hic celebrato peto alibi executionem vigore huius statuti, non sum audiendus. l. cum quædam. nu. 21. ff. de iur. om. iud. 94
stat. ꝙ non põt, neque pactum. de leg. 1. l. nemo potest. nu. 63. 106
statuto cauetur, quod volens vendere rem immobilem teneatur vendere ad cridas, & qui prætendit ius aliquod in tali re debeat comparere intra sex menses, & dare ius suum in scriptis alias elapsis illis mẽsibus amplius non audiantur, an creditori conditionali, vel in diem, currat tempus illorum sex mensium. ff. de verb. oblig. l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. nu. 3. 124
statuta illius loci in quo fit executio, debẽt attendi in executiuis, & nõ alterius. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. sniam Romæ. num. 7. 162
statutum loci inspicitur in his, quæ respiciunt executionem, & condemnationem super naturam contractus. l. cunctos populos. nu. 59. C. de sum. Trin. in 2. lect. 10
statutum loci non inspicitur in dote lucranda, vel restituenda, in quo loco celebratus est contractus dotis, sed attenditur statutum loci, vbi maritus habet domicilium. ibid. nu. 60. cum plu. seq. eod.
stat. loci debet attendi in his, quę veniunt prẽter naturã ex aliqua mora, vel neligentia. l. cunctos populos. nu. 66. C. de sum. Tri. in 2. lect. eo.
statuto regni Aragoniæ cauetur, quod Rex non possit alienare aliqua immobilia regni. Rex autem pro matri. contrahendo donauit Reginæ multa bona immobilia, dubitabatur an posset. de leg. 1. l. filiusfa. §. diui. nu. 60. in 1. lect. fol. 167. & in 2. lect. nu. 97. 173
statutum si committat ancianis, seu decurionibus, vel maiori parti eorum aliquid facere, istud non respicit cõmodum ipsorum, sed onus, tunc maior pars alijs irrequisitis poterit expedire. de leg. 1. l. si fundum sub conditione. §. his verbis. nu. 5. 139
statutum vnum declaratur per aliud. de leg. 1. l. qui filiab. num. 2. 46
statutum præcisum, vel in quo dicitur, quòd præcisè obseruetur per aliud statutum posteà factum non tollitur. ff. de iust. & iur. l. omnes populi. num. 51. 18
statuta recipiunt interpretationem per punctum rationis. C. de succes. edict. l. si mater tua. nu. 7. 45
statutum si disponit, quod reus in prima responsione debet respondere. simpliciter, quid si negat habuisse pecuniam, & dicat si constet me habuisse expendi in negotijs actoris, an debeat haberi pro confesso. ff. de verb. oblig. l. stipula. §. si quis simpliciter. nu. 8. 11
statutum disponit, quod possit peti cõpromissum antequam assignetur terminus ad faciendum deponere testes, si non fuit factum in causa principali, an possit in causa appellationis, & an hæc procedant tantummodo si in causa appellationis non sit lis contesta. C. de procur. l. ita demum. nu. 6. 128
statutum si cauetur, ꝙ nullus possit esse prior ciuitatis, nisi sit æstimatus in centum, quod si pater sit æstimatus in centum, & habeat plures filios istud æstimum omnibus insolidum sufficit, donec pater viuit. ff. qui satisd. cog. l. sciendum. num. 26. 140
statutum ciuitatis Brixiæ disponens, ꝙ potestas possit committere causam appellationis à sententia diffinitiua fuit inductum ob vtilitatem publicam ne Brixienses haberent necesse ire Venetias pro impetrando iudice appellationis sol. matri. l. si constante. nu. 79. 39
statutum potest prorogare tempus appellationis. l. præscriptione. C. si contra ius, vel vtil. public. num. 12. 54
statuto ciuitatis si fuerit ordinatum, quod iudex procedat non obstante præscriptione, tamen in sententiando non obstabit exceptio præscriptio. l. & si prætor. nu. 4. de offic. eius cui manda. est iurisd. 60
statuta tantum disponunt quantum loquuntur, & non plus. ff. de re iudica. l. non tantum. nu. 6. 169
statuta humana si secundum diuersitatem temporum quandoque variantur, non debet videri reprehensibile. de leg. 1. l. si ex toto. §. si ita legatum. num. 30. 27
statuta si aliquid disponunt tam in tempore, quàm in forma, debent omnino seruari. in Authen. quę supplicatio. post num. 5. versi. quod si natura. C. de precib. Impe. offe. 49
statutum, vel consuetudo, non potest disponere, vt credatur vni. testi. ff. de verb. oblig l. stipulatio. §. eandem autem. nu. 9. 15
statuta laicorum sunt seruanda etiam in foro conscientiæ. de legat. 1. l. nemo potest. in 2. lect. nu. 106. 108
statuta duo, quando sunt contraria, vel vtrunque speciale, attenditur illud, quod est magis fauorabile. ibid. eod. num.
statutum si sit, quod si petatnr consilium iudex teneatur remittere ad consilium tamen si res esset liquida non teneretur. ff. de condi. indeb. l. eleganter. num. 4. 176
statuta communiter disponunt, quod libris mercatorum, vel artificum credatur vsque ad summam decem florenorum eorum iuramento. Pone mercator conuenit aliquem ciuem ad plura diuersa debita, & producit librum suum, in quo sunt ista plura capitula, & nullum excedit summam decem florenorum vnde vult iurare secundũ formam statuti, an possit, vel an debeat fieri cumulatio istarum summarum. l. si diem cum eo. nu. 8. de iurisd. omn. iud. 87
statutum quando principaliter sit fauorabile. ff. de condi. cau. dat. l. quod Seruius. nume. 3. 160

statutum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Statutum diſponit, ꝙ contra aduocatum non inquiratur, aliud diſponit, ꝙ contra militem inquiratur, aliquis eſt aduocatus, & miles, quando poſſit contra eum inquiri. ff.de acq.poſſ. l.1.§.veteres.num. 7.fol.65. & in l.ſi arrogator. ff.de adop.num.49. fol.39.& in l.ſtipulationum.ff.de verb.oblig.num.7. 17

ſtatutum ſi dicit,quod notarius priorum nihil pro ſalario poteſt capere pro ſcripturis quas fecit etiam ſi pars vltro offerat, an poſſit renuntiari ſtatuto.l.pen.num.15.C.de pact. 90

ſtatutum factum à magiſtratu ligat etiam ipſum magiſtratum.l.hoc edictum.num.6.ff.quod quiſq; iur. 95

ſtatutorum verba ad vulgarem intelligentiam referenda ſunt. ff. de iuſt. & iur l.omnes populi.num.25. 16

ſtatutũ ſi diſponit,ꝙ inſtrumenta confeſſionata habeant executionẽ paratam contra debitores, ſicut ſnĩæ, tale inſtrumentum in quo filius eſt obligatus non habebit executionem paratam contra patrem de peculio,&c.ff.de verb.oblig. l.cum filiusfam.nu.9. 92

ſtatutum diſponit, quod inſtrumenta publica mandentur executioni, ſicut ſententiæ, tacita ſtipulatio,quæ non erat expreſſa in inſtrumento dotali, an habebit executionem paratam. ff.de verb.obliga.l.cum filiusfam.num.10. eod.

ſtatutũ diſponit, ꝙ inſtrumenta guarentigæ mandentur executioni, & non ſolum mandabitur executioni inſtrm ſuper quibus fuit directè confectum inſtrumentum, ſed etiam in his,quæ indirectè probantur in inſtrumento.ff.de verb.oblig.l.cùm filiusfam.num.11. eod.

ſtatuta, quæ ex cauſa rationabili fiunt in odium certæ perſonæ.eo.modo, quando ex cauſa fiunt in beneficium, effectu dicuntur reſpicere publicam vtilitatem. ff.de legi.l.lex eſt. num.10. 20

ſtatutũ dicit, ꝙ nullus poſſit eſſe prior in ciuitate, niſi habeat mille in bonis pater habet mille,an hoc proſit filio.l.filius.nu.3.C.de pact. 84

ſtatu.ſi diſponit, quod debitor non cogatur ſoluere, niſi creditor reddat inſtrumentum cãcellatum ſi creditor non habet inſtrumentum, quia amiſit ſufficit, quod liberet debitorem per acceptilationem.de leg.1.l.huiuſmodi.§.ſi ita.num.9. 148

ſtatutum ſi diſponit,quod ſolutio debiti non poſſit probari niſi per publicum inſtrumentum, an dicatur probari per ſolum inſtrumentũ debiti cancellatum. ibid.nu.10. eo.

ſtatu.ſi dicat, ꝙ poteſtas debet procedere in cauſa non obſtante exceptione præſcriptionis,ꝙ licet nõ poſſit opponi exceptio præſcriptio. tamen poteſtas in ſententiando debet ſequi exceptionem præſcriptionis.ff.de nou.ope.nunc.l.1.§.& poſt operis.num.5. 10

ſtatuerit verbum licet ſit futurum ſubiunctiui, tamen denotat rem perfectam,& conſummatam.l.hoc edictũ.§.hæc autem verba.nume.1.ff. quod quiſque iuris. 96

ſtatuerit habet duplicem ſenſum.ibid.num.2. eo.

ſtatutũ ſi diſponeret,qđ non poſſet fieri nouum molendinũ niſi fiat per centũ perticas à remotis alterius molendini exiſtentis in eadem aqua an fiat menſuratio per curſum aereum, an per viam terreſtrem, an per curſum loci per quem aqua decurrit. ff.ſi quis cau.l.1. nu.6. 147

ſtatuta mercatorum, an egeant confirmatione principis. ff.de iuſt.& iure.l.omnes populi.nu.38. 7

ſtatuta vnius collegij, vel mercatorum, an debeant ſeruari in alio foro quam mercatorum. ff.de iuſt.& iure.l.omnes populi. nu.39. eo.

ſtatu. ſi non permittat niſi exceptionem ſolutionis, tamen poterit etiã opponi exceptio compenſationis.ff.de iureiuran. l.eum qui.§.ſi iurauero.numero.3. 96

ſtatuentes præſumuntur ſtatuiſſe in caſu omiſſo. l.Barbarius.num.3.de officio præto. 41

ſtatutum quo cauetur filium teneri ad debita patris etiam ſi eius hæreditatem repudiauerit an valeat. l.1. de leg.1.nu.112. 8

ſtatu. quamuis iniquum valet, & tenet ſicut ſecundum eum valet ſtatutum conditum dolo malo.l.hoc edictum.nu.5.quod quiſq; iuris. 95

ſtatuta condere an ſit meri Imperij, vel mixti, an ſimplicis iuriſd. ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.num.24. 15

ſtatuta condere an ſit iuriſdict.in ſpecie. ff.de iuſtitia & iure.l.omnes populi.nume.25. eod.

ſtatutum ſi prohibet fieri nouam cluſam in flumine non poterit veteri cluſæ aliquid addi,vel detrahi, ſed ſolum refici eo.ſtatu. ff.de iuſti.& iure.l.ius ciuile.num.9. 13

ſtatuta condere eſt de mero imperio, & ſummo, quia ſpectat ad ſolum principem.ff.de iuſti.& iur.l.omnes pop. nu.22. 14

ſtatutum dictat quod cauſæ inter conſanguineos compromittantur, non ſufficit ſemel fuiſſe compromiſſum, ſi cauſa nõ ſit deciſa. l.prętor.§.deinde.num.11.de nou.oper.nunc. 46

ſtatuerit verbum etiam de ſententia intelligitur. l. hoc edictum. nu.12. ff.quod quiſque iuris. 96

ſtatutum generale cogens affines, vel coniunctos ad compromittendum licet valeat, tamen ſecus in ſtatuto cogente certam perſonam ad compromiſſum in effectu. vide. ff.de leg.l.lex eſt.nu.6. 20

ſtatuta quædã alicuius loci reprobando princeps, vel ſuperior cenſetur alia omnia approbare dummodo coram eo ſint expoſita, ita qđ veriſimiliter notitiam habuerit.l.legata inutiliter. ff.de leg.j.num.20. 49

ſtatutum ſi diſponat, quod ciuitas omni anno debeat dare fratribus minoribus certam quantitatem pecuniæ pro eleemoſina, an poſſit amplius per ciuitatẽ reuocari.vide.in l.non amplius.§.ſi certum.ff.de legat.j.nume.8. 53

ſtatutum quando tranſiuit in contractum, non poteſt amplius per ſtatuentes reuocari,& quomodo intelligatur.in d.§.ſi certũ.nu.10.eod.

ſtatutum confirmatum auctoritate ſuperioris, põt per ſolos ſtatuentes reuocari abſque licentia ſuperioris.d.§.ſi certum.nu.12. eod.

ſtatutum Marchionis,Comitis,vel Ducis,an cẽſeatur ius prætorium.in l.ſi creditor.ff.de leg.1.nu.4. 54

ſtatutum extra territotium ſtatuentis non operatur ſicut ius commune. d.l.ſi creditori.nu.6. eo.

ſtatuentium auctoritas non poteſt remouere veritatem naturalem à ſubiecto. l.cætera.§.item quæri.ff.de leg.1.nu.6. 79

ſtatutum in vrbe Romana conditum,habet locum etiam in alijs ciuitatibus.l.cætera.§.hoc Senatuſcon.ff.de leg.1. nu.j. 80

ſtatutum loquens de contractu non habet locum in teſtamento. l.quæ de legato.ff.de leg.1.nu.29. 88

ſtatuti diſpoſitio magis æquiparatur vltimæ voluntati, quam contractui.l.ſeruo legato.§.ſi teſtator.de leg.1.nu.9. 118

ſtatutum diſponens ſuper contractu, intelligitur de contractu verò, & non ficto.l.ſi mihi,& tibi.§.regula.ff.de leg. 1.num.4. 40

ſtatuti mens coniecturatur per omnes eoſdem modos per quos coniecturatur mens teſtatoris, quæ coniecturæ ſunt. in l.ſi ſeruum pluriũ. §.ſi numerus.nu.1.de leg.1.fol.95. & in l.nemo poteſt. in 2. lect.nu. 14.fol.114.& in l.ſi ſeruo legato.§.ſi teſtator.de leg.1. nu.10. 118

ſtatutum ſi eſt inualidum & iniquum, quod debeat recurri ad ſubſidiũ Eccleſ.vel Papæ.vide ibid.eod.nu. eod.

ſtatutum æquiparatur ſententiæ diffinitiuæ, non perdit vires propter muta.fori.vide in l.nemo poteſt.in 1.lectura. nume.90. & in 2. lectu. numero 123. 109

Ex ſtatutis oritur actio illis quorum intereſt, licet verba diſpoſitiua ad eos non dirigantur.l.ſeruo legato.§.teſtator.ff.de leg.1.nu.3. 118

ſtatuta cum ſint ſtricti iuris debent ſtrictè intelligi, & omiſſum à verbis ſtatuti habetur pro omiſſo.d.§.ſi teſtator. num.12. eod.

ſtatutum fit ad inſtar ſtipulationis per interrogationem, & reſponſionem.d.§.ſi teſtator.nu.9. eod.

ſtatutum debet ſic intelligi, vt aliquid operetur vltra ius commune.l. huiuſmodi.§.ſi ita ff.de leg.1.nu.9. 148

ſtatutum ſi diſponat, quod pœna pecuniaria debeat promitti, an poterit, tunc promitti ſpecies, vel alia res. l.talis ſcriptura. ff.de legat. 1.nume.20. 56

Statu.licet ſit durum tñ ſeruandum.l.filio pater. ff.de leg.1. nu.9. 156

ſtatuti diſpoſitio non habet locum in eo,cui verba ſtatuti, non poſſunt adaptari.l.1.§.ſi is qui quadraginta. ff. ad Senatuſc.Treb. nu.8. 204

ſtatutorum verba debent propriè accipi, non autem impropriè.l.cum filiofam. ff.de leg.1. nu.97. 34

ſtatuta an & quando ſunt benigne,& non ſtrictè interpretanda. in l.huiuſmodi.§. legatum.ff.de leg.1.nu.19. 151

ſtatutorum verba debent intelligi cum effectu. in l. non amplius.ff.de leg.1.num.9. 53

ſtatutum quamuis ſimpliciter loquatur, tamen recipit interpretatio. paſſiuam à iure communi. l.cætera. §.ſed ſi quis.de leg.1.num.8.fol. 80.& l.1.§.bonorum ad Senatuſcon.Treb.nu.25. 199

ſtatutorum verba conditionalia, an & quando inducant diſpoſitionem. in l.ſeruo legato.§.teſtator.de leg.1.nu.7. 118

ſtatuti verba quando locum habeant in caſu ficto. l.huiuſmodi.§.legatum.ff.de leg.1.num.12.& 13. 151

ſtatuti verba quando in ſenſu directo nihil operantur, tunc de neceſſitate debet ſumi argumentum à contrario ſenſu etiam ad correctionem iuris communis. l.re coniuncti. de leg.3.nu.181. 188

Clauſula generalis poſita in ſtatutis non trahitur ad ſequentia, quę ſint contra ius ſeu iure communi exorbitan. in l.talis ſcriptura. ff.de leg.1.nume.28. 57

ſtatuti dictum in vna parte ſi eſt contra ius non intelligitur repetitum in ſequenti parte ſtatuti.ibid.eo.nu.

ſtatutorum dicitur eſſe tacita diſpoſitio identitatis rationis, non autem extenſio.in l.quæ de legato. de leg.1.nu.32. 88

ſtatutum ſi eſt exorbitans, an caſus in eo omiſſus habeatur pro omiſſo, & an relinquatnr diſpoſitioni iuris communis. in d. l. quæ de legato.numero eod. eodem

ſtatutũ ſi diſponat, ꝙ quis teneatur aliquid facere, tunc tenet ille taliter facere,ꝙ de iure valeat.in l.huiuſmodi.ff.de leg.1.nu.27. 144

ſtatutum ſi diſponat, qđ debeant citari illi in quorum detrimentum fit actus intelligitur directè,& principaliter, non autem ſecundariò.l.filiusfam.§.diui.in 1.lect.ff.de leg.1.nu.53. 156

ſtatu.loquens in caſu vero,habet etiam locum in caſu ficto, quando caſus verus, & caſus fictus æquiparantur. in l.1. §.bonorum.ff.ad Senatuſc.Treb.nu.24. 199

ſtatutũ ſi diſponat, qđ alteri per alterũ quæratur actio intelligit de vtili, & non de directa, ſi ſtatutum loquitur de actione prius quęſita,

Source : BIU Cujas

ſecus ſi loquitur de actione ab initio quærenda. l.1.§.ſublata.in 2.lectu.ad Senatuſcon. Treb.num.24.fol.198.& in 1.lectu. nu.12. 194

Statutum vbicunq; dicit actionem non dari, ſeu negat actionem, quod intelligatur, ſcilicet ope exceptionis, non autem ipſo iure. d.§.ſublata.in 2.lectu.nu.197. & in 1.lect.num.1.& 2. 193

ſtatutum ſi vteretur iſtis verbis geminatis in omnibus, & per omnia, tamen iſta clauſula non impedit reſtrictionem ne ſequatur aliquod abſurdum, vel inconueniens ne quis indebitè damnum patiatur. l.1. ff.de leg.1. nu.22. 4

ſtatuto Florentino ſtante, quod poteſtas poſſit exequi ſententias conſulum, prout ipſi conſules in omnib. & per omnia, non tamen poterit poteſtas exequi mediante banno ceſſantis, & fugitiui propter quod etiam filij,& vxores obligantur. ibid.nu. eod.

ſtatutũ ſi dat liberum arbitrium iudici in certis cauſis, qa dictũ ſtatutũ tendit in præiudicium tertij debet intelligi de ea libertate,quæ contineat in ſe æquitatem. in l.ſi ſic legatum.ff.de leg.1. nu.23. 131

ſtatutum ſi diſponat, ꝙ poteſtas habeat plenum arbitrium procedendi in criminalib.ex forma ſtatutorum, tamen vigore huius pleni arbitrij non poterit procedere ad torturam, niſi præcedentibus iudicijs, vt ibidem.nume.24. eod.

ſtatutum ſi diſponat, quod poteſtas liberè poſſit inquirere, tñ propter verbũ illud liberè non poterit inquirere, niſi præcedente fama prius quàm vel ſint iudicia.d.l.ſi ſic legatum. num.26. eo.

ſtatutum ſi diſponat, ꝙ aliquis non carceretur etiam pro debito fiſcali, & Princeps dederit mandatum exactori fiſcali, ꝙ poſſit procedere contra debitores,& eos compellere omni correctione, prout ſibi videbitur, quòd iſtud mandatum intelligatur ſalua lege municipali.d. l.ſi ſic legatum.num.33. eod.

ſtatutum ſi diſponat, quod non debeatur ſalarium iudici, niſi poſt latam ſniam,tñ ſi non ſtat per eum,& ita proteſtetur,licet partes deueniant ad concordiam ſalarium ſibi debetur ſicut ſi ſententiam protuliſſet.l.ſi Titio pecuniam ff.de leg.1.nu.3. 161

ſtatutum ſi diſponat, quod in cauſis vertentibus ſuper inſtrumẽtis guarentigiæ ſeu confeſſionatis procedatur ſummariè omni except. remota habebit tantum locum ſi agatur contra principalem debitorem, ſecus ſi agatur contra ſingularem ſucceſſorem,vel tertium poſſeſſorem etiam ſi ageretur hypothecaria, & quare in d.l.1.§.ſi hæres percepto.ff.ad Senatuſc. Treb.nu.5. 203

ſtatutũ diſponens, ꝙ contumax habeatur pro confeſſo,intelligitur quo ad crimen principale,non autem quo ad qualitatem perſonæ aggrauantis delictum. l.ſi cui ſerui.§.ſi à filio.ff.de leg. 1. nu.12. 97

ſtatutum requirens euidentes probationes, quod verificetur in probationibus reſultantibus ex legum coniecturis. l. licèt Imperator. ff. de leg.1. nume.13. 128

ſtatu.prohibens dominum ne vendat ſernum in fuga conſtitutum, non habet locum in procuratore domini vendente. l.ſi mihi, & tibi.§.regula.ff.de leg.1.nu.8. 40

ſtatutum ſi dicat, ꝙ inſtrumentum mittatur executioni contra debitorem in eo deſcriptũ, vel nominatum poterit fieri executio cõtra eius hæredem l.ſi cui legetur.§.ſi Titio.ff.de leg.1. nu.6. 93

ſtatutum ſi diſponat, ꝙ debitor ad inſtantiam creditoris poſſit perſonaliter capi ſimiliter poterit capi ad inſtantiam ceſſionarij.in l.ſi ſic legatum.§.ſi quis ita.ff.de leg.1. nu.5. 153

ſtatutũ ſi diſponat, ꝙ frater non poſſit facere capi fratrem pro debito, & frater cederet iura ſua alteri iſte ceſſionarius non poterit facere capi illum fratrem debitorem. d.§.ſi quis ita. nu.7. eo.

ſtatutum ſi dicat quod frater contra fratrem poſſit petere compromiſſum, & frater cederet iura alteri, non poſſet ille ceſſionarius petere compromiſſum,& quare.vide ibid.nume. eod.

ſtatutũ ſi diſponat, ꝙ creditor poſſit facere capi debitorem ſine citatione tamen ceſſionarius non poſſet ſine cita.d.§.ſi quis ita.nu.7. eod.

ſtatuta quando loquuntur in caſib. ſimplicibus, & occurrat caſus mixtus, an ille caſus videatur omiſſus, & relinquatur diſpoſitioni iuris communis l.Titiæ textores.de leg.1.num.22. 69

ſtatutũ ſi diſponit,aut deputet certũ iudicẽ in cauſis pupillorum,& aliũ iudicem in cauſis à centũ libris.ĩ.& contingat cauſa mixta. ſ.centum librarum, quæ ſit pupilli, vterq; poterit eſſe iudex, & erit locus præoccupationi, & vide multa alia circa iuriſd. iudicum. in l. Titiæ textores.de leg.1.à nu.27.vſque ad num.32. eod.

ſtatutũ ſi aliquid cõmittat poteſtati,& ancianis ſolis, poteſtas tunc habet tantam poteſtatem de per ſe quantam anciani,quia anciani cum ſint coniuncti reputantur pro vno. l.planè.de leg.1.nu.11. 62

ſtatutum ſi diſponat, ꝙ à ſententia arbitri oriatur actio, tunc ab ea poteſt appellari. l.nemo poteſt.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.91. 107

ſtatuto ſtante,quòd filij mercatorum teneantur ad debita patrum mortuis patribus licet non probetur,quòd ſint hæredes patris, imò conſtet, quod repudiauerint hæreditatem, tamen ſi pater,qui eſt mercator exhæredaret.filios in teſtamento, non tenerentur vigore dicti ſtatuti.in l.planè.§.ſi duob.de leg.1.nu.27. 67

ſtatuto Tholoſano ſi in omnib. & per omnia indulta ſint priuil.ſtudij Pariſienſis, & poſtea ſtudio Pariſienſi addita ſint alia priuilegia, ẽt illa priuilegia addita competẽt ſtudio Tholoſa.in l.1.de leg.j.n.16.4

Statutũ vniuerſi. Senarũ diſponens, quod rector pro ſuo examine non teneatur aliquid ſoluere, niſi prout proceſſerit ex ſuæ libito voluntatis,quod intelligatur de nnda, & libera voluntate.l.ſi ſic legatum.ff. de leg.1.num.35. 132

ſtat.ſi diſponat, ꝙ nullus poſſit eſſe de collegio legiſtarũ, vel medicorũ, niſi ſit ciuis originarius loci, & pater ſit ciuis originarius, licet filius ſit alibi natus à caſu,an tñ debeat cenſeri ciuis originarius loci cuius eſt pater.l.huiuſmodi. §.legatum.ff.de leg.1.nu.9.& 15. 151

ſtatutũ ciuitatis ſi diſponat,ꝙ nullus poſſit eſſe de prioribus,niſi ſit originarius ciuis, & aliquis forenſis fuerit creatus ciuis per omnia, poterit eſſe decurio,ſeu prior ciuitatis.l.1.ff.de leg.1. nu.17. 4

ſtatutum præſentis temporis trahitur ad futurum.l.qui filiabus.§.ſi quis ita.de leg.1.num.2. 48

ſtatu.diſpoſitio vbicunq; poſſit reddi eluſoria, tunc ẽt in materia pęnali licita eſt extenſio,vt alius caſus etiam comprehendatur,q aliàs ,ppriè non comprehenderetur. l.talis ſcriptura. ff.de leg.1.num.21. 56

ſtatuta noui iuris inductiua non extendunt de contractib. ad teſtamenta nec èconcra.l.quæ de legato.ff.de leg.1.nu.29. 88

ſtatutum fauorabile extenditur ad caſum largum, & improprium. vide in l.1.§.hoc autem.ff.ad Senatuſcon. Treb.in 2.lect.nu.9. 198

ſtatu.diſponens, ꝙ notarius debeat apponere nomen proprium, & cognomen pone quod notarius appoſuit nomen ſingulare, an vitiatur inſtrumentum.l.1.ff.de lib.& poſthu.nu.5. 161

ſtatu. quod procedit ſimpliciter, & non vlterius annullando videtur eſſe cauſa demonſtra. & non pro forma. d.l.1.nu.5. 6.& 7. declarat, quando pro forma.num.8. eod.

ſtatu.qñ requirit expreſſionem nominis proprij, vel cognominis,an dicatur pro forma.ead.l.1.nu. 8. & 9.quia ſemper in ſtatutis dicitur eſſe forma ſiue ſimpliciter ſiue procedat annullando. ead.l.nu 9. eo.

ſtatu.quando procedit prohibitiuè idem eſt, quòd ſi procederet vltra annullando, ſecus ſi procederet diſpoſitiuè.ead.l.1. nu.10. eod.

ſtatutũ dicens,ꝙ accuſans,vel denuncians det fideiuſſ.tñ ſi procedit annullando valet accuſatio non præſtita fideiuſſione.ea.l.1. nu.11. eo.

ſtatu.requirens pro forma citationẽ, an verificetur in æquipollenti, puta ſi ſit præſens in iudicio, qui non citatur.ead.l.1.nu.15. eo.

ſtatuto cauetur, ꝙ in inſtrumento debet apponi nomen dici, puta Lunę, vel Iouis,pone ꝙ in inſtrumẽto dicatur die octaua menſis Octobris certè videtur inſtrumentum non valere cum ſit factum contra formã ſtatuti.l.1.ff.de lib.& poſth. nu.22. eod.

ſtatuto vbicunque requirit tres citationes non vna ſufficit pro omnib. quia eſt pro forma.ea.l.1.ff.de lib.& poſth. nu.24. eo.

ſtatuti formæ,nec addi,nec minui poteſt. ea.l.nu.25. eo.

ſtatutum, quod non ſit receptum in obſeruantia, & moribus vtentium nullas vires habet.l.ſi filius,qui in poteſtate.nu.22.ff.de libe. & poſth. & ſatis eſt, quod decem anni tranſierunt à tempore conditi ſtatuti, quibus non fuerit obſeruatum.num.23. 171

ſtatu.non põt facere hæredẽ maſculũ donec viuat, & ſororem poſt eius mortem.l.ſi quis poſthumos.§.ſi filium.num.7.ff.de lib.&poſth.175

Item facere,ꝙ retro fingatur hæres non eſſe, & iſtud interim ſe immiſcere hæreditati paternæ.ea.l ſi quis poſt. §.ſi filium.nu.8. eod.

Item in ſtatu.appellatione poſth. an veniant ſolũ nati poſt mortem patris.l.Gallus.ff.de lib.& poſth. nu.50.& 53. 201

ſtatuto cauetur,ꝙ debeat reſpõderi poſitionibus ſimpliciter.an rñſio debeat fieri conditionalis.l.Gallus.§.quidam rectè num.7. 203

ſtatu.ſpeciale,& aliud magis ſpeciale, debet attendi illud,quod eſt magis fauorabilis, & quomodo intelligitur. eod. §. quidam rectè. numero 53.& 54. 206

ſtatutum diſponens idem quod ius commune dicitur ius commune, & non ſtatutum.ead.l.§.ſi eius.num.14. 219

ſtatutum debet tenaciter obſeruari, & verbis eius inhærendum, licet ſit durum debet iudex obſeruare.eo.§. num.17.in fi.& arbitrium nõ vendicat ſibi locum in matetia ſtatutaria. num.eo. eod.

Item quotieſcunque ſtatutum excludit proximiorem in gradu,certè ſequens, & remotior in gradu debet excludi. l.Gallus. §.nunc de lege Velleia.ff.de lib.& poſthu.nu.19. 223

ſtatuto cauetur, quod quis tenetur ſoluere collectam pro re quam habet, an habeat locum in re in qua datur reſtitutio,vel actio.in l.Gallus.§.videndum.ff.de lib.& poſth.nu.10. 226

ſtatutum per quod datur executio inſtrumenti,vt non poſſit opponi niſi talis, & talis, an ſit extenſio ad exceptionem ſibi ſimilem. l. ſi conſtante.ff.ſolu.matr.num.86. 39

ſtatuta debent intelligi, vt non ſeruiant de vento.ead.l.num.90. & ideo ſumitur argumentum à contrario ſenſu in ſtatuto etiam ad correctionem,iuris ne ſit ſtatutum fruſtratorium. ea.l.nu.91. eod.

ſtatu. quando recipit conſenſum alicuius, puta proximiorum tuto, & iudic. non ſufficit præſentia cum taciturnitate, ſed requiritur conſenſus pro ſolennitate. l.quæ dotis.ff.ſol.mat. nu.105. cum ſeq. 50

ſtatutum contra bonos mores, & conſuetudo non valet. l.more.num. 45.ff.de acqui. hæred. 78

Statuti verba ſunt intelligenda per prius non per illud, quod in conſequentiam

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

quentiam, venit. l. more. ff. de acquir. hæred. nu. 26. 70
Statu. loquens in contractu, non habet locum in quaſi contractu, & ſic loquens ne quis turbetur in poſſeſſione, non habet locum in quaſi poſſeſſione in iurib. incorporalib. ead. l. more. num. 34. & 35. eod.
Item quando vna ſola ratio reddi poteſt in ſtatuto, illa habetur pro expreſſa, & ex illa arguimus extenſiuè, ac ſi eſſet expreſſa ratio in ſtatuto. d. l. more. nume. 36. eod.
ſtatu. loquens in contractu habet locum in liberatione, & renunciatione, qui non ſunt propriè contractus. d. l. more. num. 37. eod.
ſtat. ſimpliciter loquens de captura ſuſpecti, debet intelligi cum probatione ſuſpicionis ſaltem per iuramentum. l. 2. ff. ſol. mat. nu. 30. 10
ſtatutum puniens occidentem bannitum proprijs manib. non habet locum in mandante occidi. ead. l. 2. §. quod ſi in patris. nu. 4. 11
ſtatutum diſponens per taciturnitatem trium menſium poſt locationẽ perfectam cenſeri de nouo factam locationem pro eo ſolito pretio, an intelligatur pro vna vice tantum, vel pro pluribus. l. diuortio. §. quod in anno. ff. ſolut. matr. nu. 23. 24
ſtatu. faciens quem inhabilem dicitur pœnale, & odioſum. l. ſi is qui hęres. ff. de vulg. & pup. nu. 4. 119
ſtatutum diſpon. debitorem debere incarcerari pro debito ciuili, an habet locum in hærede debitoris. l. diuortio. §. interdum. nume. 7. ff. ſoluto matrimo. 26
ſtatutum expreſsè requirens cautionem cum ſatiſda. ſeu fideiuſſione, vtrum habeat locum in euidenter ſufficienti. eo §. nu. 10. & 11. 27
ſtatutum diſpo. ꝙ iudex non poſſit exercere ſuam iuriſdictio. vltra limites ſui territorij ſi quid vltra illud diſponat in dubitationem ſuæ iuriſdict. pronunciando ſe iudicem competentem, nũquam tranſit in rem iudicatam. l. Gallus. ff. de lib. & poſth. num. 19. 199
ſtatutum loquens de hærede, an habeat locum in bon. poſſ. l. 1. ff. de vulga. & pupil. nu. 2. & 3. 96
ſtatu. habens locum in caſu ficto, quando æquiparantur verò. ead. l. 1. numero 4. & 5. eo.
ſtat. derogans iuriſd. alicuius ſimpliciter vẽ derogare iuriſdi. per conſuetudinem acquiſitæ. l. morib. ff. de vulg. & pupil. num. 11. 104
ſtatutum concedens competentem vendicationem offenſo. intelligitur de immediato, & non per mediam perſonam. l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulg. & pupil. nu. 4. 115
ſtatu. diſpo. ꝙ rector vniuerſitatis ſcholariũ poſſit eligere bidellum, vel notarium, intelligitur compartire auct. pro dimidia æqualiter inter rectorem, & vniuerſitatem. l. ſi pater. ff. de vulg. & pup. num. 2. 117
ſtatutum appellatur ius cõe in illo municipio, & derogat iuri communi vniuerſali. l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. nu. 14. 45
ſtatutũ ſi imponat certam pęnam iudici, niſi cauſam finiat intra tantũ tps, intelligitur ſi petatur. l. properandum. C. de iud. nu. 15. 148
ſtatuta ratione perſonæ ad quam referuntur poſſunt ẽt improprijſſimè intelligi Auth. vnde & ſi patens. C. de inoffi. teſt. num. 12. 169
ſtatutum laicorum quo cauetur, quod Iudæi, qui veniunt ad mutuandum ſub vſuris leuibus tractentur, & habeantur pro ciuibus nunquid valeat. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fid. Catho. in 2. lect. nu. 37. fol. 9. & ea. l. in 1. lect. nu. 58. 6
Quid ſi diſponat, ꝙ Iudęis mutuantib. ad vſuras ſine pignore ſub inſtrumento reddatur ius ſummarium, & executiuum, tam ſuper vſuris quam ſuper ſorte. vide ibid. eo. nu.
Quid ſi tale ſtatutum ſeruatur de conſenſu expreſſo Imperatoris, an valeat, vt priuilegium. ea. l nu. in 2. lect. nu. 79. & 80. 11
An in generali derogatione ſtatutorum intelligatur tunc illi derogatũ, numero 80. eod.
ſtatutum non poteſt immutare ea quæ ſunt regulæ. in Authen. ingreſſi. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 9. 20
ſtatutum loquens in plurali numero, habet locum etiam in ſingulari, etiam in materia pęnali. vide in Authen. ſi qua mulier. C. de ſacroſanct. Eccleſ. nume. 38. 26
ſtatutum loquens in venditione, an habeat locum in permutatione. in l. vt inter diui num. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 7. 29
ſtatuta correctoria, an extendantur per ſimilitudinem, ſeu identitatem rationis. in Auth. quas actiones. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 22. 33
ſtatutum quando prohibet fieri actum, vel contractum, licet non procedat vltra annullando, tamen actus eſt nullius. l. non dubium. C. de leg. num. j. 17
ſtatutum an poſſit remittere, & reprobare iuramentum. in l. non dubiũ. C. de leg. nu. 26. 36
ſtatuti verba non ſunt iudaice intelligenda. d. l. non dubium. numero 27. & 28. eod.
ſtatu. ſi diſponat, ꝙ ſtatuta intelligantur ad alterã prout iacẽt, tunc nullã reciperent interpreta. excluſiuam. d. l. non dubium. n. 30. & 39. eo.
ſtatutum quantuncunq; gñaliter loquens de præſcriptione, tñ intelligitur interueniente bona fide. l. non dubium. C. de leg. nu. 36. 37
ſtatutum ſi non diſtinguit, nec nos diſtinguere debemus. ead. l. non dubium. num. 38. eod.
ſtatutum ſi nullum caſum excipit, nec iudex debet excipere. ibidem.
An & quando licitum ſit recedere à propria ſignificatione verborum ſtatuti. vide in l. non dubium. nu. 39. 41. & 44. eod.
ſtatuta debent intelligi, vt ſint ſuperflua, & nihil operentur potius quã quis indebitè damnum patiatur. ead. l. nu. 40. eod.
ſtatutum quando eſt fauorabile, an extendatur ad caſum, qui largè, & impropriè continetur. d. l. non dubium. C. de legi. num. 42. & 44. fol. eod. & l. venia. C. de in ius voc. nu. 4. 70
ſttatutũ ſi diſponat, ꝙ agnati teneantur cõpromittere, an cõprehendat filiũ emancipatũ, & nepotẽ natum, & conceptũ poſt emancip. & alios ex eis deſcendentes, quamuis impropriè ſint agnati. in l. nõ dubium. C. de leg. nu. 42. fol. eo. & in l. venia. C. de in ius voc. nu. 5. eod.
ſtatutum ſi diſponat de compromiſſo inter affines an habeat locum inter duos affines in ſecundo gradu. ibid. eod. nu. 5. in d. l. venia.
ſtatuto diſponente, quòd quis non poſſit extrahere frumentum extra ciuitatem, an cadat in pœnam extrahendo farinam. d. l. non dubium. C. de leg. num. 45. 37
Si prohibet extrahi vinum de ciuitate ſub pœna, an puniatur extrahens vuas. ea. l. nu. 46. eod.
An puniatur tunc extrahens acetum. d. nu. 46.
ſtatutum ſi puniret extrahentem vinum de Comitatu ſub pœna, & quis ſolum portaret vnam amphoram vini cauſa guſtus, an incidat in pęnam. ibid. eo. nu. & infra in rubr. de ſtatu. pœnalibus.
ſtatuta ſunt ſeruanda etiam in foro conſcientiæ. in l. ſi poſt diuiſionem. C. de iur. & fact. igno. num. 8. 41
ſtatutum diſponens, quòd non liceat allegare ignorantiam ſtatuti, an valeat. l. conſtitutiones. C. de iur. & fact. igno. nu. 2. 45
ſtatutum vbicunque requiritur, quod præſtetur certa fideiuſſio aliter actus non valeat, an ſtatutum debeat intelligi ſi petatur à parte. l. vniuerſa. C. de precib. Imper. offer. nu. 2. 48
ſtatut. ſi diſponat, ꝙ poteſtas debeat compellere agnatos ad compromiſſum intelligitur ſi petatur. l. vniuer. C. de precib. Imp. offe. n. 4. eo.
Quid ſi diſponat, ꝙ iudex teneatur condemnare partem victam in expenſis. ibidem.
Quid ſi diſponat, ꝙ teneatur ferre ſententiam de conſilio ſapientis. ibidem. nume. 4. eod.
Quid ſi diſponat, quod teneatur terminare cauſas intra certum tempus ſub pœna. ead. l. vniuerſa. nume. 4. eod.
Quid ſi diſponat, ꝙ priores ciuitatis teneantur cauſas appellationum committere ſub certa pœna. ibidem.
ſtatuti appellatione, an etiam veniat conſuetudo. l. præſcriptione. C. ſi contra ius, vel vtil. pub. nu. 14. & 15. 54
ſtatuta nunquid requirant diem, & conſulem. l. ſi qua beneficia. C. de diuer. reſcrip. num. 1. 57
ſtatutum an plus poſſit quàm pactum iuratum. l. pactum quod dotali. C. de pact. nu. 4. 79
ſtatutum ſi diſponat, ꝙ non allibrati non audiantur nec in ciuilibus, nec in criminal. ꝙ libra patris, & aliorum conſortum de domo profit non allibrato. in l. filius paciſcendo. C. de pact. nu. 3. 84
ſtatuto ciuitatis licet caueatur, quòd ſtatuta præcisè intelligantur prout iacent, tamen recipiunt intepretationem congruam, & laudabilem. l. ſi quis in conſcribendo. C. de pact. nu. 5. 88
ſtatutum ſi diſponat, quòd conſules artium cognoſcant de cauſis, intelligitur. de cauſis ſpectantibus ad illam artem. l. age cum Geminiano. C. de tranſact. nu. 3. 95
ſtatutum ſi diſponat, quod libris mercatorum adhibeatur plena fides, intelligitur, quando ſcribunt de ſpectantibus ad ſuam mercantiam. ibidem eod. num.
ſtatutum diſponens de plena fide adhibenda theſauratio, non procedit, quando agitur de materia non pecuniaria, & ſic non pertinente ad officium theſaurariæ. ead. l. nu. 5. eo.
ſtatutũ ſi diſponat, ꝙ filiuſfa. mercatorum, vel artifex obligetur, intelligitur ſi contrahat cauſa illius mercantiæ, vel artificij. ibid. nu. 6.
ſtatutum nouum ſi fiat, & in eo expreſsè dicatur, ꝙ trahatur ad omnia negotia etiam præterita, tñ non trahetur ad negotia deciſa trãſactio, vel ſententia, vel iuramento. l. cauſas. C. de tranſact. nume. 3. 104
Quando in ſtatuto etiam correctorio non poteſt aſſignari niſi vna ratio, ꝙ illa habeatur pro expreſſa, & fiat extenſio ex identitate illius rationis. l. ſiue apud acta. C. de tranſact. nu. 6. 100
Pro ſtatuto habetur, ꝙ ſtatuentes veriſimiliter ſtatuiſſent, ſi fuiſſent de hoc interrogati. ead. l. ſiue apud acta. nu. 7. eod.
ſtatutum ſi diſponat, quod debitores, vel fideiuſſores conuenti ad vſuras non poſſint opponere exceptionem, quòd vſuræ non debeantur, & fideiuſſor coactus ſit ſoluere tales, & eas repetat à debitore principali non poterit debitor opponere, quòd male fecit. l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 27. 117
ſtatutum ſi diſponat, ꝙ non valeat contractus, niſi ſuper eo aliquid fiat non requiritur, ꝙ fiat tempore contractus. vide in Auth. ſacram. pub. C. ſi aduerſ. vend. nu. 26. 136
ſtatutũ quo ad ſubditos hẽt vim apoſtolici. vide ea. Auth. n. 81. & 82. eo.
ſtatutum ſi diſponit aliquid circa principale, intelligitur idem ſtatuere ſuper acceſſorijs. l. quoties. C. de iud. nu. 2. 142
ſtatuta debent ſemper ſic intelligi, vt aliquid addant iuri communi,

Source : BIU Cujas

alias essent superflua, vide in l. properandum. §. finautem alterutra. C. de iudic. num. 8. 152
Quid si quis indebitè damnum pateretur. ibid. nu. eod. eod.
Licet in statutis non habeat locum argumentum à contrario sensu, tamen quando statutum in sensu directo nihil operatur, tunc sumitur argumentum à contrario sensu etiam ad correctionem iuris cõmunis ne statutum sit superfluum. ibid. num. 5. eod.
Statutum debet intelligi, vt minus lædat ius commune quàm sit possibile. d. §. num. 7. eod.
Statuta debent intelligi secundum rationem intellectus ne absurditas sequatur. ibid. num. eod. eod.
An præfectus prætorio possit condere statuta. in l. apertissimi. C. de iud. num. 13. 158
An cardinales legati de latere Papæ possint condere statuta in prouincia in qua sunt legati. ibid. num. 14. eod.
Quid si vellent statuere contra ius commune ead. l. nu. eod.
Consensus partium potest aliquando contra statutum, quando volunt redire ad ius commune. in l. properandum. C. de iud. nu. 24. 149
Statutum si disponat, ꝙ creditori putanti debitorem suum esse suspectũ debeat concedi familia per potestatem, vt capiatur debitor absque alia citatione, non sufficit creditori simpliciter dicere, ego puto debitorem esse suspectum, sed est necesse, ꝙ probet causam suę putationis. l. apertissimi. C. de iud. num. 23. 150
Statutum loquens de transactione, an habeat locum in arbitramento. Auth. si vero contigerit. C. de iud. num. 9. eod.
Statutum si dicat, ꝙ notarius, qui non sit matriculatus in ciuitate non possit scribere instrumentum, & non reperiantur notarij matriculati, puta tempore pestis alij admittantur, vt ibid. num. eod. eo.
Statutum disponens, ꝙ pater in vita teneatur soluere legitimam pro delicto filij, nunquid valeat. in Auth. nouissima. C. de inoffi. test. num. 8. & 12 fol. 164. cum seq. & in l. cùm quæritur, eo. tit. n. 2. in 3 limit. 163
Statutum si disponat, ꝙ volens vendere domum, vel aliam rem immobilem teneatur prius vendere consanguineo, vel coniunctæ personæ, vel proximiori vicino pro æquali pretio, vt emphyteuta, vel vendere melioramenta sua, & cum prædictis concurrat dominus rei emphyteuticæ, quis eorũ de iure præfertur. in l. 3. C. de iure emphy. n. 12. 220
Statuto disponente, ꝙ in venditione præferantur consortes, & aliquis velit vendere rem pro qua inueniat 15. & consors velit ei dare. 10. qui dicat esse verum valorem rei, an ei teneat dimittere. d. l. 3. nu. 23. 221
Statutum recipit interpre. à iure communi, vide in d. l. 3. nu. 12. 220
Statutum loquens de emptione, & venditione, an comprehendat permutationem, vide in l. 3. C. de iure emphy. nu. 102. 228
Stante statuto, ꝙ si quis cesserit actionem nobili, cadat à iure suo, & cessio sit inutilis, vel ille cesserit, qui cadere non potest, an cadat à iure suo, vide in d. l. 3. nu. 140. 231
Statutum puniens opponentem exceptionem, habet locum in opponẽte exceptionem ineptam, ibid. num. eod.
An attendatur statutum loci contractus, an loci in quo agitur iudiciũ. in l. cunctos populos, de sum. Trin. & fid. cath. in 1. lect. nu. 23. 24. 25. & 26. fol 3 & in 2. lect. nu. 59. 60. & 61. 10
Statutum quotiescunque derogat iuri communi, vel illud corrigit, nun quam recipit interpretationem à iure communi, nec intelligitur secundum ius commune, sed simpliciter prout iacet, in Auth. nouissima. C. de inoffi. test. nu. 24. 165

De statutis disponentibus, de gabellis, & collectis.

Statutum disponens, ꝙ de quolibet contractu soluatur gabella, non habet locum in distractu. l. siue apud acta. nu. 3. C. de transact. fol. 110. & an stante dicto statuto, si gabella sit soluta prin. an postea erit soluenda de accesso. vel pœnali, vel de contractu tacitè incluso in aliũ translato. in l. 2. C. de iure emphy. nu. 148. & an gabella debeat solui de fructib. ibid. eod. num. fol. 211
Statutum arctans scriptum hæredem ad soluen. gabellam de hære. non habet locum in filio instit. seu ab intest. succedenti. in l. in suis. ff. de lib. & posth. num. 11. 178
Statutum ꝙ ad soluen. gabellas recollectionis fructuum teneatur colonus pro domino subdito, non valet. in l. si quis inuo. §. legis autem. C. de inoffi. test. nu. 2. fol. 177. & quid si disponat, ꝙ vnus rusticus si nõ sit soluendo, ꝙ exigatur ab alijs. ibid. nu. eod. eo.
Statutum annullans instrumentum propter gabellam non solutam, videtur etiam annullare quamcunque obligationem in ea contentam. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 48. 200
Statuto stante, ꝙ quis teneatur soluere collectam pro re quam habet, non comprehenditur res ad quam alicui daretur actio, vel restitutio. ff. qui statisd. cog. l. sciendum. §. si fundus. nu. 5. 140
Statuto stante, ꝙ de quolibet debito soluatur tantum pro qualibet libra pro gabella, ꝙ si debes mihi mille de qbus teneris soluere quinquaginta omni anno, debet deduci interusurium medij temporis, cum in effectu quantitas tota sit minor omni anno decem pro centenario. l. cùm quædam. §. quoties. nu. 8. ff. de iurisd. omn. iud. 94
Statuto stante, ꝙ de pretio rei venditæ soluatur tantum de gabella, debet intelligi de pretio quando in effectu remanet penes venditorem deductis omnibus expensis tam in subhastationibus quam in proxenetis. d. l. cùm quædam. §. quoties. nu. 6. de iurisd. omn. iud. cod.
Statuto stante, ꝙ de quolibet legata debeat solui tantum pro lib. gabellæ, debebit solui pro eo, quod in effectu superest de legato deducto omni onere. l. cùm quædam. §. quoties. nu. 7. de iur. omn. iud. eo.
Statutum dispo. ꝙ non soluens gabellam, non audiatur, quis tenebitur probare istam negatiuam. in l. 2. C. de iure emphy. nu. 165.
Statutum si annullet cõtractũ non soluta gabella, & defectus sit in vno nummo, an annullabitur. in Auth. qui rem huiusmodi. C. de sacrosan. Eccles. num. 16. 28
Statutum si disponat, ꝙ de quolibet contractu soluatur gabella, & fiat contractus contra legem, vel formam statuti, an de tali contractu debeat solui, vide in l. non dubium. C. de legib. nu. 9. 35
Statutum laicorum si disponat, quod Ecclesiæ nullo tempore præscribant, ne ciuitas perdat datia, seu collecta, an valeat. in l. seruus creditores. C. de pact. num. 3. 73
Statutum si annullat instrumentum propter gabellam non solutam, intelligitur etiam annullare substantiam instrumenti. ff. de leg. 1. l. seruum filij. §. eum qui. nu. 5. 84
Statutum si annullat contractum ratione non solutæ gabellæ, non propterea annullat testamentum. de leg. 1. l. quæ de legato. nu. 29. 88
Statutũ si disponit, quòd de omni legato soluatur gabella debebit solui pro eo quod supereſt deducto omni onere impoſito legato. ff. de leg. 1. l. non amplius. num. 2. 52
Statutum si disponat, quòd de corba frumenti soluatur tantum nomine gabellæ, an deducatur impensa, fol. matr. l. fructus. num. 19. 19
Statuto disponente, quòd de quolibet contractu soluatur gabella, intelligitur de contractu valido. C. communia de leg. l. sed & si quis. §. sed quia nostra. num. 9. 216
Statuto stante, quòd de pretio rei venditæ soluatur tantum pro gabella, debet intelligi de pretio, quod in effectu remanet penes venditorem deductis omnibus expensis tã in subhastationibus quàm in proxenetis. l. non amplius. ff. de leg. 1. nu. 4. 52
Statuto stante, ꝙ de omnibus fructibus fornacum soluantur sex denarij pro libra, intelligitur deductis expensis. d. l. non amplius. nu. 7. 53
Statu. si disponat, ꝙ actor de summa litis soluat gabellam ad rationem sex denariorum pro libra, & creditor petat magnam summam à debitore inope, qui non est soluendo, debet attendi summa petitionis, quamuis in effectu parum possit consequi propter paupertatem debitoris, & hoc si habeatur respectus ad litem, secus si ad exactionem. d. l. non amplius. num. eod. eod.
Statutum si disponat, quòd pro legato debeat solui certa gabella, tale statutum non habet locum in legato debiti facto creditori quando est purum. l. si creditori. ff. de leg. 1. num. 11. 55
Statu. si disponat, ꝙ de qualibet negotiatione, seu mercantia soluatur gabella, an debeat solui pro legato, si legatum est commercium quoddam seu negociatio. l. cætera. §. sed si quis. ff. de leg. 1. nu. 11. 80
Statutum si disponat, ꝙ transiens per territorium talis loci teneatur soluere certam gabellam sub pœna, non habet locum in transeuntem per locum communem. l. cætera. §. item quærit. ff. de leg. 1. num. 9. fol. 79. & in l. serui electione. § Labeo. eod. tit. nu. 29. 19

De statutis disponentibns de bannitis.

Statutum disponit, ꝙ bannitus possit impunè offendi, quidam occidit bannitum, iudex formauit inquisitionem contra eum, alius comparui pro inquisito, & allegauit bannum occisi: iudex debet absoluere inquisitum, &c. l. vbi pactum. nu. 11. C. de transact. 116
Statu. stante, quòd bannitus de homi. non possit rebanniri, si quis fuit bannitus propter homicidium, an poterit rebanniri. in l. non dubiũ C. de leg. num. 24. 36
Statu. dispo. bannitum haberi pro confesso, intelligitur quo ad maleficia descripta in libris banni, & non quo ad alia. in l. age cum geminiano. C. de transact. num. 2. 95
Statutum prohibens contrahere cum bannito, an habeat locum in contrahente per procuratorem. ff. de acquir. poss. l. 1. §. item acquirimus. num. 11. 61
Statutum potest præmium statuere occidenti bannitum pro communi quiete, & vtilitate. ff. de verb. oblig. l. si plagij. nu. 2. 193
Statutum si disponat, quòd bannitus possit impunè offendi, vel occidi, tamen extra territorium non posset impunè offendi, vel occidi. l. extra territorium ff. de iurisd. omn. iud. num. 2. 94
Statutum disponit, quod bannitus cuius bannum non est cancellatum possit impunè offendi: in libris communibus apparet, quod bannitus aliquis soluit quantitatem in banno positam, & de iure est rebannitus, bannum tamen non fuit cancellatum de facto, non poterit impunè offendi. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. si ita. num. 15. 148
Statutum si disponat, quod banniti debeant rebanniri per quosdam sapientes, etiam antequam bannum sit cancellatum non poterunt offendi, quia bannum est inefficax. ibid. nu. 16. eod.
Statutum disponens, ꝙ banniti possint impunè occidi, an valeat. ff. de iust. & iur. l. vt vim. num. 16. fol. 6. & latius in l. vbi pactum. C. de transact. nu. 16. cum plu. seq. fol. 117. & in l. omnes populi. eo. ti. nu. 45. 18

Statuto

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Statuto cauetur, ꝙ elapſo termino banni, bannitus poſſit impunè occidi, ſi cõſtat bannitum intra terminum banni comparere nõ poſſe, offendi tamen interim non poteſt, ante terminũ totaliter elapſum, quia iſta eſt dilatio legalis. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulatus ſim nu. 8. 158

Statuto diſponente, ꝙ bannitus poſſit impunè occidi, tamen filius non poſſet impunè occidere patrem bannitum, vel ècontra. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. num. 47. 18

Statuto cauetur, ꝙ qui fuerit bannitus elapſo termino banni non poſſit eſſe de prioribus etiam ſi fuerit rebannitus, alio ſtatuto cauetur, qui interfecit rebellem ſit exemptus ab omni banno, ꝙ incurriſſet propter eius delicta præterita, aliquis eſt bannitus niſi compareat infra certum tempus interfecit rebellem, an poterit eſſe de prioribus. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. §. ſacram. num. 18. 133

Statutum prohibens bannitum eſſe de prioribus habet locum etiam in eo, qui tantum momento temporis ſtetit exbannitus, & exemptus. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. §. ſacram. nu. 19. eo.

Statutum ſi remittit in totum, vel diminuit pœnam bannito, ſi habuerit pacem ab hærede occiſi, & filiusfam. vel ſeruus alienus fuerint hæredes inſtituti ab eo, qui poſtea fuit occiſus, & iuſſu patris, vel domini adiuerit hæreditatem illius occiſi, an debeat haberi pax à ſeruo, & filio hæredibus ſcriptis, an vero à patre, in quos tranſeunt omnia iura hæreditaria directa, & vtilia. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 92. 34

Statuto Peruſinæ ciuitatis ſtante, ꝙ exbannitus non poſſit reuerti ad ciuitatem intra decẽ annos, niſi habuerit pacem ab hæredibus occiſi, & filius iſtius occiſi abſtinuit ſe ab hæreditate paterna, & ſic ſolum eſt hæres nudo, & vano nomine, tamen debet ab eo pax haberi. l. cùm filiofam. de leg. 1. num. 95. eod.

Statutum ſi prohibeat contrahi cum exbannito ſub pœna centum, & aliquis contrahat cum ſeruo, vel filio exbanniti, ita ꝙ acquiratur exbannito, non tamen incidit in pœnam ſtatuti, quia inſpicitur cum quo contrahit, non autem cui acquiratur ex diſpoſitione legis, ſecus ſi quis contrahit cum eo, qui venit procuratorio nomine exbanniti, tunc puniri debet pœna ſtatuti, quia inſpicitur cui acquiratur ex diſpoſitione hominis. l. ſi mihi, & tibi. §. regula. ff. de leg. 1. num. 3. 40

Statutum puniens certa pœna loquentem cum exbannito habet locum in mittente nuntium, vel epiſtolam quamuis non ſit proc. d. §. regula. nnm. 10. fol. eod. & in l. Gallus. §. quid ſi is. ff. de lib. & poſth. num. 16. in 2. lect. fol. 241. & in l. ſtipulatio. ff. de verb. oblig. nu. 10. 5

Statutum ſi diſponat, ꝙ bannitus in viginti poſſit impunè offendi, an comprehendat habentem duo banna ſeparata de decem, & decem. l. ſi quis teſtamento. ff. de leg. 1. nu. 10. 135

Statutum ſi procedat inhabilitando perſonam, puta ꝙ bannitus nõ audiatur, vel ſibi ius non reddatur, tunc abſque eo, ꝙ opponatur exceptio proceſſus eſt ipſo iure nullus. l. 1. §. ſublata. in 2. lect. ad Senatuſconſul. Trebell. nu. 7. 6. & 15. fol. 197. & in 1. lect. num. 6. 193

Statuta diſponentia, ꝙ non audiantur quærelæ bannitorum, ꝙ poſſunt intelligi, ꝙ non audiantur in effectu, & ita ꝙ repellantur à limine iudicij. d. §. ſublata. in 2. lect. nu. 7. eod.

Statutum ſi diſponat, ꝙ bannito ius non reddatur, intelligitur ꝙ de delicto contra eum commiſſo non procedatur nec per accuſationem nec per inquiſitionem. d. §. ſublata. in 2. lect. nu. 19. 198

Reliqua vide infra in rub. ſeq. & in verbo Bannitus.

De ſtatutis criminalibus, & pœnalibus.

Statutum ciuitatis Peruſij diſponens, ꝙ illi de domo teneantur pro delicto cõſortis valet. C. de inoffi. teſt. l. ſi quis in ſuo. §. legis aut n. 3. 177

Statutum vel conſuetudo, ꝙ villa teneatur pro facientibus furta valet. ibid. num. eod. d. §. legis autem. eo.

Statutum imponens pœnam vendenti certam rem, an habeat locũ contra illum, qui habebat ſpem ad illam rem, & conſenſit alienationi, vide in l. Gallus. §. videndum. ff. de lib. & poſth. nu. 9. 226

Statutum puniens inferentem iniuriam in perſonam alicuius, qualiter intelligatur. in d. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 23. 228

Statutum ſi diſponat, ꝙ de percuſſionibus ſanguinolentis, non poſſit fieri pax, & aliquis percuſſerit Titium pugno, propter quam percuſſionem cecidit, & fregit ſibi caput cum effuſione ſanguinis, an tunc poterit fieri pax. in l. non dubium. C. de leg. num. 24. 36

Statutum puniens in centum percutientem aliquem, an requirat dolum. ibid. nu. 38. 37

Statutum loquens de vulnere non habet locum in paruo vulnere, vide in l. 1. C. qui feud. dar. poſſ. num. 23. 246

Statutum imponens pœnam capientis, non intelligitur de pœna amputationis capitis, ſed de pœna perpetui exilij. in l. tranſigere. C. de tranſact. num. 9. 105

Statutum ſi diſponat, ꝙ in cauſis crimina. non debeat aliquis audiri ad aliquam exceptionem niſi ꝙ inculpatus perſonaliter compareat, & ſe conſtituat incarceribus, an tunc poſſit vti aliqua cautela, vide in l. vbi pactum. C. de tranſact. nu. 13. cum ſeq. 116

Statutum de pœnis duplicatis, an habeat locum tam in pœnis exiſtentibus in quantitate quàm in corpore, vel in ſpecie. in l. Titia. ff. de verb. oblig. num. 34. 216

Statutum Florentinorum, quòd propter homicidium vnius omnes cõſortes expellantur de ciuitate, valet. ibid. nu. 8. eod.

Statutum diſponit, ꝙ ſi quis fuerit paſſus furtum in ciuitate, vel in villa, & furtum plenè probatur, ſed res ſibi furto ſubtractas probare non poteſt, an ſtabitur iuramento ſuo. C. vnde vi. l. ſi qñ. nu. 37. & 38. 222

Statutum puniens in centum cedentem actione nobili, non habet locum in ceſſione nulla. l. hoc edictum. §. hæc autem verba. num. 10. ff. quod quiſque iur. 96

Statuto ſtante, ꝙ dans operam, vel auxilium maleficio debeat condemnari in tantum inquantum principalis delinquens, ſi principalis ex delicto debeat condemnari in centum, ſed propter eius negationem duplicatur pœna, aut per confeſſionem diminuitur, nõ per hoc multiplicabitur, aut diminuetur pœna iſtius, qui opem præſtitit ff. qui ſatiſd. cog. l. fideiuſſor. §. in fideiuſſorem. num. 14. 128

Statutum ſi dicat, ſi poteſtas condemnauerit aliquem in plus, debitor teneatur ad pœnam quadrupli, ſi in totum condẽnabit indebitè habebit locum ſtatutum. C. de hær. inſt. l. pater tuus. nu. 4. 117

Statutum ſi diſponit, quòd ſi quis percuſſerit aliquem puniatur certa pœna ex quo ſtatutum ſimpliciter loquitur percuſſerit, non autem dicit dolo, vel culpa, an debeat intelligi indiſtinctè. C. de his quib. vt indig. l. ſororem. num. 3. 180

Statutum eſt Paduæ, ꝙ qui furatur rem valoris decem, ſuſpendatur, an habeat locum in forenſi. l. cunctos populos. nu. 30. C. de ſum. Trin. 4

Statutum ſi diſponat, quòd ſi aliquis acceſſerit ad domum alterius cum hominibus armatis puniatur certa pœna, non habet locũ ſi quis acceſſerit cum vno homine armato, maior enim iniuria fit accedendo ad domum cum pluribus armatis quàm cum vno, de lib. & poſth. l. Gallus. §. quod ſi is. num. 12. & 131. 215

Statutum pœnale puniens occupantem rem alterius, poteſt verificari ratione ſolius poſſ. ff. de nou. ope. nun. ſuper rub. nu. 6. 2

Statuto ſtante, ꝙ ſi quis vulnerauit aliquem puniatur in centum, quæ ſi ſoluere noluerit, vel non potuerit intra menſem amputetur ei manus, & ille, qui vulnerauit proteſtetur ſe non ſoluturum illa centum, tamen debet expectari totus menſis, quia voluntas hominis eſt variabilis. l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum nu. 32. in fin. ff. de leg. 1. 27

Statuto diſpo. ꝙ qui occidit, occidatur, niſi pacem habuerit ab hæredibus occiſi, & plures ſint hæredes, an ſufficiat habere pacem ab vno. in l. ſtipulationum. §. Cato. ff. de verb. oblig. nu. 57. cum ſeq. 34

Statutum prohibens matrim. contrahi intra certas perſonas, an valeat. in l. 1. §. huius ſtudij. ff. de iuſt. & iur. nu. 11. & 12. 5

Statutum ſi dicat, ꝙ ſi aliquis ſtudiosè percuſſerit, amputetur ei manus, quid importet verbum ſtudiosè. vide ibid. nu. 2. 4

Statutum ſi diſponat, ꝙ vulnerans aliquem in platea, puniatur amputatione manus dextrę, q̃ ſi nõ habuerit, ꝙ amputetur ſibi manus ſiniſtra, an ſi habeat manum dextram, ſed inutilem debeat ſibi amputari ſiniſtra. in l. de quibus. ff. de legi. num. 37. 24

Statutum puniens debilitantem membrum, non habet locum in debilitante membrum inutile. ibid. num. eod. fol. eod.

Statutum puniens aliquem pro debito, pœna manus, an intelligatur de ambabus, vel de qua, vide in d. l. de quibus. nu. 37. 24

Statutum ꝙ vnus teneatur pro alio, an valeat. vide latiſſimè. in l. de quibus. ff. de legi. nu. 56. & 60. cum plu. ſeq. 25. & 26.

Satutum imponens pœnam facienti, an habeat locum in mandante. in l. ſi quis. ff. de iurid. omn. iud. nu. 46. cum ſeq. 84

Satutum diſponens, ꝙ ſi quis vulnerauerit aliquem in domo percuſſi, ꝙ amputetur ſibi manus, an habeat locum ſi domus ſit communis cum alio, in l. ſerui electione. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 28. 19

Statutum ſi dicat, ſi quis inſultauerit aliquem in domo, ſufficit ſi inſultauerit in oſtio domus, quia q̃ eſt in oſtio partim eſt in domo, & partim extra, & ſufficit tangere partem. in l. cætera. §. hoc Senatuſconſul. ff. de leg. 1. num. 171. 81

Statuti finis quando determinat aliquam pœnam, & procedunt plura capitula, videntur omnia determinare eãdem pęnam. in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. num. 36. 57

Statuta quæ diſponunt, ꝙ pœnæ duplicentur propter delicta commiſſa de noctè in plateis, intelliguntur de pœnis continentibus quantitatem, vel genus, non ſpeciem. l. plenè. §. ſi ea. ff. dr leg. 1. nu. 12. 62

Statutum puniens verberantem, an habeat locum in eo, qui cum pugnis verberauit. vide in l. 2. §. prætor ait. lo 2. ff. de in ius voc. nu. 3. 112

Statutum puniens diffamantem aliquem, debet intelligi quando deuenit ad ſpecificationem delicti non quando in genere, & ſic obſcurè. l. Titiæ textores. ff. de leg. 1. num. 13. 68

Statutum ſi diſponat, ꝙ nullus emat frumentum in platea niſi pro ſuo victu ſub pœna, & ſcholaris emit frumentum pro toto anno, & ſic licitè, poſtea mutato propoſito vult recedere, & frumentum vendere non incidit in pœnam ſtatuti quaſi emerit vltra vſum ſuum. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. ff. de leg. 1. num. 16. 81

Statutum ſi diſponar, ꝙ nullus poſſit extrahere molendinum de ticino in padum, ſub pœna amiſſionis molendini, & centum libratum, & aliquis fecit conſtrui molendinum eo vſurus non in ticino, ſed in padum, & ñõdum appoſitis machinis duxit per ticinum in padum, & inquiratur contra eum ad pœnam ſtatuti, non eſt tunc pęna commiſſa.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

d.§.sed si parauerit.num.17. 82
Statuto stante,ꝙ si quis dixerit alicui verba iniurioſa puniatur tanta pœna,& aliquis dixerit alicui aliquam iniuriam, quæ in eo non eſt vera, ſed in ſocio,qui ſecum erat, ille ſocius poterit agere iniuriarum.l.tur pia.ff.de leg.1.num.10. 97
Statutum ſi diſponat, quòd capitaneus, qui propoſuerit in conſilio de rebanniendo exbannitum deſinat eſſe capitaneus, vel puniatur in centum, & capitaneus faciat talem propoſitum de rebanniendo exbannitum, an ſtatim deſinat eſſe capitaneus, vel incidat in pœnam quàmprimum incipit proponere antequam propoſita ſit facta, & cõpleta.l.ſi poſt mortem.ff.de leg.1.num.14.fol.116. & l.filiusfam.§.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.125. 174
Statutum ſi diſponat, quòd poteſtas habeat plenum arbitrium procedendi in criminalibus, tamen vigore huius pleni arbitrij non poterit procedere ad torturam niſi præcedentibus indicijs. l. ſi ſic legatũ. ff.de leg.1.num.24. 131
Statutum ſi diſponat,quòd poteſtas poſſit libere inquirere, tamen propter illud verbum libere non poterit inquirere niſi precedente fama, vel prius quam ſint indicia.d.l.ſi ſic legatum.nume. 25.l.milites.C.de teſt.milit.nu.3.fol.53.l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.6. 13
Statutum ſi diſponat, quòd vadens cum multitudine armatorum punia tur pœna capitis,& quidam iuit ad expugnandum caſtrum cum quatuor hominibus armatis non dicitur iuiſſe cum multitudine. l. licet Imperator.ff.de leg.1.num.21. 128
Statutum prohibens intromitti pannos forenſes in ciuitate debet intelligi de intromittentibus, vt remaneant, & non per tranſitum.l.cætera §.ſed ſi quis.ff.de leg.1.nu.23. 80
Statutum prohibens extrahi frumentum de comitatu,vel de certo territorio non intelligitur de eo, quod quis extrahit ſui vſus cauſa. in l. cætera.§.ſed ſi qnis.de leg.1.nu.7. eod.
Statutum ſi diſponat,ꝙ in criminalib. qui non poteſt ſoluere condemnationem pecuniariam de mille,capite puniatur nõ ſufficit,ꝙ velit tradere fideiuſſores.ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit.§.ait prætor.nu.2.144
Statuta quæ reſpiciunt publicam vtilitatẽ principaliter, puta quæ diſponunt de puniendis delictis,quamuis videantur pœnalia,tamen viden tur fauorabilia,& ſic extendenda.C.vnde lib.l.qui ſe patris.nu.56.38
Statuta pœnalia ſemper intelliguntur habere clauſulam in ſe,ſi dicta do lo fuerint commiſſa.ff. de leg.l.lex eſt.nu.20. 21
Statutum ſi diſponat, ꝙ priuatus vendens ſal puniatur pœna capitali, priuatus ſal vendidit, ſed antequam accuſaretur factum eſt ſtatutum nouum, ꝙ priuatus vendens ſal puniatur. in 30. limit. tantum ſi priuatus accuſatur qua pœna punietur. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore.num.334. 134
Statutum diſponit, quòd oẽs condẽnati pro maleficio ſoluta certa quantitate poſſint redire,an comprehendat carceratos.ibid.nu.335. eod.
Statutum ſi diſponit,quod ſi fiat furtum in tali villa, quod omnes de illa villa teneantur, an habeat locum ſi ommittendo deliquerit, quia non tenuerunt vias tutas.C.vnde vi.l.ſi quando.num.58. 223
Statutum diſponit ſi quis vulnerauit aliquem in domo percuſſi, qđ amputetur ſibi manus, tale ſtatutum habet locum ſi domus ſit communis cum alio,quàm cum vulnerante.C.qui teſt.fac.poſſ.l.1.nu.3. 85
Statutum puniens inuentum cum armis,an intelligatur inuẽtus ille,qui à familia poteſtatis fuerit cuius cum annis niſi fuerit captus. ff. de acq.poſſ.l.1.num.87. 56
Statutum ſi diſponit, qđ nullus poſſit ducere molendinum de flumine Ticini ad flumen padi ſub pœna,aliquis duxit molendinum ſine molis,an incidat in pœnam ſtatuti.ff.de acq.poſſ.l.1.num.21. 52
Statutum ſi imponit pœnam vendenti rem immobilem forenſi & hæres damnatus in teſtamento vendere rem foren. an propter teſtamentũ ſit excuſatus.ff.de acq.poſſ.l.iuſtè poſſidet.n.29.qđ limita.vt n.30.96
Statutum dicit, qđ in maleficijs reus debet ter citari, an ſufficit vna citatio peremptoria.l.ſi certis annis. nu.5.C.de pact. 88
Statutum ſi punit portantem arma, & Titius percuſſit Seium cum armis,an puniatur de dilatione armorum,& de percuſſione. ff.de verb oblig.l.quod dicitur.num.3. 141
Statutum puniens offendentem ciuem,an habeat locum in offendẽte ciuem receptnm ad ciuitatem per priuilegium. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore.num.295. 132
Statutum licet generaliter puniat committentem homicidium, tñ intel ligitur niſi iuſtam cauſam habeat.l.non dubium.nu.37.C.de leg. 37
Statutum ſi diſponit duplicari pœnam, ſi delictum committitur poſt ſonum campanæ, an eadem pœna habeat locum ſi quis ſit in loco vbi ſonum campanæ non poſſet audire. C. de his quibus vt indig. l. talis de antiquo.num.3.& 4. 180
Statutum eſt Florentiæ, quod qui agit nomine alieno in primo actu debet producere mandatum, & facere mentionem de notario, qui de illo fuit rogatus aliter non valet proceſſus.ff. de lib & poſth. l. nominatim.nu.3. 162
Statutum ſi imponat pœnam puta.10.ancianis ciuitatis, & capitaneo illi,anciani computantur omnes pro vno, & capitaneus pro alio.C.de impub.& alijs ſubſt.l.ſi quis duob.nu.6. 150
Statutum ſi diſponat, qđ aliquid debeat ſolui intra. 15. dies ſub pœna quarti plus ſecundum, quod continetur in antiquo ſtatuto licet ſtatutum non reperiatur, tamen pœna vindicat ſibi locum. C. de inſt.& ſubſt.l.ſi teſtamentum.num.5. 137
Statutum ſi dicat, quod iudex teneatur terminare cauſas intra certum tempus ſub pœna,intelligitur parte petente.ff. de iureiuran.l. admonen.num.17.& 18. 100
Statutum imponens pœnam filiofamilias contrahenti matrimonium ſine conſenſu patris non valet.ff.ſol.matr.l.ſol. matr.§.quod ſi in patris.num.29. 12
Statutum ſi diſponat mercatorem vſurarium non haberi pro mercatore,non intelligitur quo ad onera,quę mercatores ſubire debent. ff.de iuſt.& iur.in rub.num.24. 2
Statuto cauetur, quòd nullus puniatur corporaliter niſi lege municipali caueatur.
Aliud ſtatutum dicit,quod ſi quis homicidium fecerit,capite puniatur, ita quod moriatur ſunt non comprehenditur mandans.
Statutum dicit, ſi quis inueniatur de noctè puniatur, an comprehendat mandantem.ff.de vſucap.l.is qui pro emptore.nu.381. eo.
Statutum quod pater cadat à feudo propter delictum filij, an valeat. C. de inoffi.teſt.l.ſi quis in ſuo.§.legis autem.num.2. 177
Quid in ſtatuto imponente pœnam corporalem alteri pro delicto alterius.ibid.num.3. eod.
Statutum inualidum non excuſat à delicto.ff.de acq.poſſ.l.iuſtè poſſidet. num.26. 96
Statutum eſt per totam Italiam, quòd de damno dato ſtetur iuramento damnum paſſi,aliquis accuſauit Titium,quod de vinea ſua exportauit ligna,& iurauit, ꝙ dãnũ ſibi datũ eſt in centũ ducatos,an poſſit vigore ſtatuti.l.conſeq dicta centum ſi familia.n.5.de iur.om.iud. 85
Statutum ſi dat electionem reo in pœnis ſubeundis, an ſemel facta electione per reum poſſit variare.ff.de leg.1.l.ſerui elect.nu.20. 16
Statutum ſi duplicet pęnam maleficij quando committitur in die ſacratiſſimæ virginis, an intelligatur de die naturali. 24. horarum, vt ita comprehendat delinquentem in noctè ſequenti, vel præcedenti, vel intelligatur ſolum de die artificiali.ff.de fer.l.more.nu.6. 159
Statutum ſi permittat aliquem offendi, an poterit occidi. in l. in ſuis.ff. de lib.& poſth.nu.26. 179
Statutum permittens homicidium non valet tanquam ſtatutum licentiæ,ſed bene valet quo ad impunitatem.in l.ſi plagij.ff.de verb.oblig. num.5. 194
Statutum quod condemnatus pro maleficio. in 50. lib. poſſit impunè offendi,vel occidi valet,& tenet.ibid.num.6. eo.
Statuto diſponente, quod vulnerans mortifere occidatur non poterit vulnerans condemnari ad morem per probationem vnius vulneris mortifere illati abſque liquidatione ſecutę mortis. in l. in illa ſtipulatio.ff.de verb.oblig.nu.1. 42
Statuto diſponente, quod pater teneatur pro filio ſoluere æſtimationem vſque ad legitimam, ſi filius fuerit de delicto condemnatus propter contumaciam,an poſſit fieri execu.contra patrem. in l. cùm filiusfa. ff.de verb.oblig.num 13.cum ſeq. 92
Stante ſtatuto de quo ſupra ſi filius condemnetur ex propria confeſſione abſque citatione patris,an poſſit fieri executio.ibid.nu.15. eod.
Stat.diſponente,quod ſi quis extraxerit per vim mulierem de domo,puniatur in mille, & in plus arbitrio poteſtatis, non poterit poteſtas virtute dicti ſtatuti facere eum decapita.in l. ſtipulatio quædam. ff.de verb.oblig.num.3. 121
Statuta & conſuetudines pœnales procedunt de ſimilibus ad ſimilia.ff. de lib.& poſth.l.cùm quidam.num.19. 190
Statutum puniens homicidium, vel aliquod delictum corporale, intelligitur ſi dolo ſit commiſſum, non caſualiter etiam ſi culpa interuenit.ff.ne quis eum qui in ius voc.l. 3.nume. 3.fol.122.& in l. lex.ff.de leg.num.20. 21
Statutum vnum ſi pro maleficio imponat pœnam mille librarum, & aliud ſtatutum pro eo.maleficio imponit pœnam lib.500. tamen tantum erit pœna mille lib.quia per dictionem tantũ,non videtur corrigere primum ſtatutum.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.89. 39
Statutum permittens occidere bannitum, licet excuſet in foro contentioſo,non tamen excuſat in foro conſcientiæ.l.vbi pactum.C.de trã ſact.num.16. 117
Statutum quando puniretur perſonaliter faciens, tunc nunquam continetur mandans.l.ſi quis id quod de iur.omn.iud.nu.37. 84
Statutum ſi fiat, quod qui intrauerit muros inimici habeat tale premiũ, vel ſi quis accipiat vexillum Florentinorum, intelligitur de prima captura tantum,& primo capiente.ſol.matr.l.diuortio. §.quod in anno.num.17. 24
Statutum ſi diſponit, quod tranſiens per territorium talis loci teneatur ſoluere,certam gabellam ſub pœna, non habet locum in tranſeunte per locum, qui eſt communis cum alio.ff.de leg. 1.l.ſerui electione. §.Labeo.num.29. 19
Statutum ſi ſit, ꝙ ſi aliquis ceſſerit actionem nobili puniatur in centum debet ſtatutum intelligi de ceſſione valida, & vtiliter facta. ſol.matr.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

l.ſol.matr.§.quid ſi in patris.num.26. 12
Statutum ſi punit declinantem iuriſd.ſi poſſit impunè offendi,quid erit de clerico.C.de leg.l.ab adminiſtratione.num.3. 185
Statutum ſi diſponat, quòd pro inſultu ſine ſanguine imponatur pœna. 10.cum ſanguine puniatur maiori pœna arbitrio iudicis, cum cicatrice puniatur maxima pœna.Iſta maior & maxima pœna non poteſt eſſe niſi pecuniaria,rationem ponit. ff.de verb.oblig.l. ſtipulationum quædam.num.3. 121
Statutum ſi dicat occidens bannitum proprijs manib. tale ſtatutū non habet locum in mandante.ſol.matr.l.ſol.matr.§.ꝙ ſi in patris.n.4. 11
Statutum ſi dicat,ſi quis percuſſerit aliquem puniatur in centum, quòd non requiratur dolus ex quo ſtatutum non facit mẽtionem doli, benè tamen requiritur culpa,vt ſit delictum.ff.ne quis eum in ius voc.l. quod prætor.num.2. 122
Statutum ſi imponeret certam pęnam facienti iniuſtè carcerari, tunc procurator abſq; ſpeciali mandato quem incarcerari facere non poteſt.ff.de cond.indeb.l.ſi procurator.nu.11. 171
Statutum diſponens, ꝙ mulier inuenta cum perlis ſoluat.10.intelligitur de inuenta, & capta.idem in ſtatuto puniente ludentem ad taxillos.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.89.& 90. 56
Statutum ſi dat arbitrium poteſtati ſuper criminib. puniendis virtute huius arbitrij poteſtas non poterit prorogare tempus inſtantię præfixum à ſtatuto cauſis criminalib.ff.de verb.oblig.§.Callimachus.l.qui Romæ.num.17. 177
Sta.Bononiæ diſponit,qđ iniuria facta alicui,ſeu de maleficio, non poteſt aliquis accuſare niſi de voluntate offenſi, pone Sempro. fuit offenſus,& ego accuſo offendentem, & dico accuſare de voluntate Sẽpronij offenſi,an valeat accuſatio.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.71. 54
Statu. imponens pęnam comburenti domum habet locum in domuncula.de leg.1.l.cætera.§.Marcellus.num.2.fol.82. & in c.1.qui feud. dar.poſſ.nu.25.fol.246.& in l.ſciendum.ff.qui ſatiſd.cog.nu.19. 139
Statu.concedens arbitrium poteſtati ſuper homicidijs, ſi eius tempore aliquis fuerit mortifere vulneratus, & tempore ſucceſſoris ſit mortuus quomodo iudicabitur.l.more.de iur.omn.iud.nu.24. 79
Stante ſtatuto,quòd occidens alium occidatur,& quidam proijciens lapidem non animo occidendi,aut vulnerandi, occidit tamen illum, quæ pœna puniatur.ff.de leg.l.lex eſt.nu.22. 21
Statutum ſi quis produxerit exceptionem contra inſtrumentum confeſſionatum,& non probauerit puniatur, an ſi procurator produxerit puniatur.ff.de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.nu.353. 135
Statuta Italiæ cum dicant, ſi quis occiderit non verificantur niſi morte actualiter ſequuta,& ſic non attenditur animus occidendi.l.hoc edictum.§.hæc autem verba,quod quiſque iur.num.3. 96
Statutum ſi diſponat,quòd ſi aliquis extraxerit frumentum extra diſtrictum puniatur tanta pęna,& aliquis inuentus in itinere ſit, non incidat in pęnam ſtatuti.ibid.nu.4. eod.
Statu. puniens certa pęna producentem falſos teſtes habet locū in producente vnū falſum teſtẽ.de lib.& poſth.l.Gallus.§.qd ſi is.n.2. 219
Statu. prohibens mulieres portare perlas ſub pęna, non intelligitur de fictis de lib.& poſth.l.Gallus.§.quid ſi is.nu.16. eod.
Statutum ſi imponat pęnam facienti propoſitam in conſilio pro opponenda collecta tale ſtatutum non habet locum in proponente propter neceſſitatem guerræ.de leg.1.l.ſi ex toto.nu.14. 24
Statutum diſponens de pęnis duplicatis habet locum in pęnis exiſtentib.in quantitate,an autem ſpecie, vel in corpore locum habeat.ff.de verb.oblig.l.Titia.num.34. 216
Statutum quando denegat actionem, ſi certa ſolennitas ſeruata non ſit, intelligitur ipſo iure,ad Trebell.l.1.§.ſublata.nu.5. 193
Statutum ſi ſit, quòd ſi malefactor confiteatur delictum remittetur ſibi media pars pęnæ. pone malefactor primo negauit poſtea confitetur nunquid habebit remiſſionem ſtatuti. ff. ſol. matr.l.diuortio.§.quod in anno.num.19. 24
Stat.puniens fabricantem falſum inſtrumentum, an habeat locum in fabricante falſos teſtes.ff.de iureiur.l.admon.in repe.nu.324. 138
Statu. dicit,ꝙ ſi quis turbet aliquem in ſua poſſeſſ. incidat in tantum pęnam, an per negationem verbalem factam in iudicio contradicendo libello videatur turbare.l.ſi prius.de nou.ope.nun.num.19. 39
Stat.diſponit,qđ aliquem turbans,in poſſeſſ.puniatur tali pęna,iſtud ſtatutum denotat actum illatum,& ideo requiritur dolus,ita quod non ſufficeret lata culpa.l.ſi prius.ff.de nou.ope.nun.num.20. eod.
Statu.diſponit, qđ omnes iudices ciuitatis poſſint cognoſcere de adulterio,poſtea alio ſtatuto diſponitur, qđ ſolus capitaneus de adulterio cognoſcat, an per hoc verbum ſolus videatur adempta poteſtas cognoſcendi.ff.de leg,1.l.quod in rerum.§.ſi quis poſt.nu.9. 52
Statutum diſponens, qđ delicta inter coniunctas perſonas non puniantur aut leuius pnniantur, an habeat locum in delictis commiſſis circa res.de leg.1.l.ſi domus.§.in pecunia.num.17. 124
Statutum loquens de furto,an habeat locum in robaria,ff. de acq.poſſ.l. rem quæ nobis.num.5. 112
Statulum ſi diſponeret,qđ in cauſis criminalib.non ſit licita appellatio, vel reſt.in integ.intelligitur de ſententia diffinitiua. ff. de re iud.ſuper rub.nu.7. Item ſi ſtatutum dicat, quòd ſententiæ debeant ferri cum conſilio ſapientis.ibid.num.8. 138
Statutum ſi dicat,quòd aliquæ res publicentur,intelligitur quod publicetur res prout eſt inſtructa.ff.de conſt.prin.l.beneficium.nu.6. 29
Stat.diſponit, qđ decuriones ciuitatis teneantur committere cauſam appellationum ſub pęna, tale ſtatutum intelligitur, ſi ab eis petatur. C.de iud.l.properandum.§.ſinautem vtraque.nu.4. 154

De ſtatutis diſponentib. de ciuib.& forenſib.

Statuta non ligant forenſes, qui non ſubmittuntur ciuitatis ſtatutis. in l.cunctos populos de ſum.Trin.& fide catho.in 1.lect.nu. 17. fol.3. in 2 lect.nu.55.& 67.vbi loquitur.in delictis. 10.& 11
Satutum ſi dicat, quòd florentini ſint ciues originarij Peruſij tunc exponitur verbum ſint.i.fingantur.in l. cętera.§.idem quæri.ff.de leg.1. num.16. 79
Sta.ſi diſponat,qđ res mobiles non poſſint alienari in forenſem ſub certa pęna habet locum in hærede,qui vendidit ex diſpoſitio.teſt. etiam in iudicem.l.cætera.§.ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.nu.9,& 12. 81
Statutum diſponens, quòd nullus forenſis poſſit aliquo modo acquirere aliqua bona in territo.& aliquis forenſis ſit proximior conſangui neus defuncto,an poterit ſuccedere defuncto.in l.filiusfam. §.diui.in 2.lect.ff.de leg.1.num.138.fol.174. & in l.ſi quis ita promiſerit.§.ea. l.ff.de verb.oblig.num.47. 223
Statutum prohibens forenſem acquirere immobilia, intelligitur etiam prohibere accipere pignori,vel ad vſumfruct.ff.qui ſatiſd. cog.l.ſciẽdum.§.poſſeſſor.nu.5.fol.140.& in l.3.C.de iure emphy.n.82. 227
Statutum ſi diſponat,quod res ciuium,quæ ſunt in æſtimo non poſſint forenſibus vendi, an poſſint eis relinqui in vltimis volun.C.de teſt.l. non dubium.nu.3. 102
Statutum quod ſcholares habeantur pro ciuibus,an inducat fictionẽ.ff. de vſucap.l.ſi is qui pro emptore.nu.308. 132
Statutum an comprehendat forenſes in vltimis volun.l. cunctos populos.C.de ſum.Trin.num.71. 11
Statutum an poteſt habilitare perſonam non ſubditam ſtatuentib. Authen.ſi qua mulier.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.3. 23
Statutum ſi dicat, quod quilibet de populo admittatur ad accuſandum hoc eſt intelligendum, quilibet. ſ.de ciuitate, vel comitatu, & non alius.ff.de nou.ope.nun.l.in prouinciali.§.ſi in publico.nu.2. 16
Statutum ſi diſponit,quod res immobiles non poſſint alienari in forenſem, ſi alienentur de facto, an ex tali contractu transferatur poſſeſſio.de acq.poſſ.l.1.§.ſi vir vxori.num.12. 59
Statutum quando diſponit circa ea, quæ ſunt voluntariæ iuriſd. veluti circa teſtamenta emancipationes, &c. ſemper comprehendit forenſes.l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.nu.85.12.limita,vt num.8. 85
Statu.an poſſit habilitare perſonam ſubditam ad teſtandum. ibid.num. 87.hoc limita quando forenſes teſtarentur in aliquo loco ſubdito Romano populo,vel Imperatori,ſecus ſi in hoſtib.l.ibid.nu.88. eod.
Statu.ſi diſponat,quod forenſi non poſſint vendi, vel donari res venientes in æſtimo communis,tamẽ bene poſſunt donari cauſa mortis,iſte eſt caſus omiſſus à ſtatuto.l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.27. 10
Statuto ſi caueatur, quod quilibet compellatur venire ad habitandum in communitate in qua ipſe,& maiores ſui nati fuerunt,quod ſi probatum fuerit, quod aliquis & pater,& auus eius fuerint oriundi ex illa communitate,iſtud non ſufficit, vt habeat locum tale ſtatutum.ff. de in ius voc.l.in ius vocari,§.prætor ait.nu.3. 110
Statuto ſtante, quòd iudices mercatorum non poſſint cognoſcere niſi de cauſis mercantiæ non poſſent duo forenſes litigare coram iudice mercatorum de alia cauſa non mercantili. l. ſi per errorem. ff.de iur. omn.iud.num.4. 89
Statutum ciuitatis,ſi diſponat, quòd forenſes non poſſint eſſe aduocati, habet locum ſi forenſis mittat vnam allegationem in ſcriptis. ff. de verb.oblig.l.ſtipulatio.num.11. 5
Statu.ſi prohibet, qđ forenſes non poſſint acquirere in ciuitate domos, poteſt tamen eis legari ſub modo vt vendant, & hoc modo habeant æſtimationem.ff.de leg,1.l.apud Iulianum.§.conſtat.nu.35. 77
Sat.diſponens quòd ſcholares teneantur pro ciuib. debet intelligi quo ad commodum, & non quo ad damna. & quatenus per ſtatutum ſi aliquid plus competeret ciuib.quam ſcholarib. non per hoc perdũt alia priuilegia indulta ſcholarib. per Auth.habita. C.ne pat. pro filio. C.de teſt.mil.l.ſi Ruffinus.hæc dicta limita.nu. 5.& 6. 74
Statuto ſtante,quod nullus poſſit vendere rem ſuam immobilem forẽſi,vel vendenti conſentire ſub pęna non cõprehenditur ille,qui conſenſit vendenti rem ad quam ſibi competebat actio,vel reſtitutio,vel quæ ſibi debebatur in fideicommiſſum. ff. qui ſatiſd.cog.l.ſciendum. §.ſi fundus.num.6. 140
Sta.ſi diſponat,quòd ſcholares conueniantur ſub Epiſcopo tantum, & tamen de conſuetudine ſcholares etiam conueniri ſoliti ſunt ſub domino rectore, quod per illud ſtatutum cum illa taxatiua tm, non intelligitur tolli iuriſd.quæ ex conſuetudine competit rectori, ſecus ſi competeret de iure communi.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.98. 40
Stat.diſponit, quod nullus poſſit alienare rẽ immobilem in forenſem, vel in non allibratum, an poſſit eum ex teſtamento hæredem inſti-

tuere.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

tuere.ff.de verb.oblig.§.ea lege.l.ſi quis ita promiſerit.num.46. 223
Statutum ciuitatis ſi diſponat, quod nullius forenſis poſſit aliquo titu. acquirere immobilia in territorio, & aliquis forenſis ſit proximior defuncto, an poterit ſuccedere ex teſtamento, vel ab inteſt.ff.de verb. oblig.§.ea lege.l.ſi quis ita promiſerit.nu.47. eod.
Stat.diſponens, quòd qui vendiderit rem ſuam immobilem forenſi, vel vendenti conſenſerit puniatur certa pœna habens actionem perſonalem ad rem ſi conſentiat, quòd alienetur in forenſem caſu quo de iure communi, vel ex forma ſtatuti impedire poterat alienationem, non per hoc incidit in pœnam ſtatuti.ff.de lib.& poſth.l. Gallus.§.videndum.num.9. 226
Statuta quæ diſponunt, quod non admittantur in collegium Doctorum niſi ciues originarij, vel niſi habeant certas alias qualitates ſunt benignè, & non rigidè interpretanda. l. huiuſmodi. §. legatum. ff.de leg. 1.num.19. 151
Reliqua in verbo Forenſis.
De ſtatutis diſponentibus de teſtibus vltimis voluntatibus, & ſucceſſionibus,& dotibus.
Statuto ſtante,qđ maritus nihil poſſit relinquere vxori, ſi maritus in teſtamento inſtituat hæredem filium, qui eſt etiam filius vxori, & tali filio ſubſtituit pupillariter vxorem. deinde mortuo marito filius pupil.adeat hæreditatem patris, deinde moriatur in pupil. ætate, quòd vxor ex pupil.ſubſt.non ſolùm ſuccedat in bonis pupilli,ſed etiam in bonis, quæ fuerunt ipſius mariti non obſtante ſtatuto, & quomodo intelligendum ſit hoc ſtatutũ.de vulg.& pup.ſubſt.l.ſi is qui.n.6. 112
Stat. ſi prohibeat ne maritus poſſit in teſtamento relinquere vxori vltra certam quantitatem, vel quod nihil poſſit ei relinquere maritus non poteſt ſoli vxori dare facultatem diſtribuendi pro anima ipſius teſtatoris ne fraus fiat ſtatuto C.de teſt.mil.l.captatorias.nu.6. 81
Stat.ciuitatis Senarum diſponens,quòd mulier non poſſit teſtari de dote ſua niſi de quarta parte in præiudicium filiorum ſuorum, an habeat locum in vidua.C.vnde vir,& vxor.l.maritus.nu.9. 50
Statutum non poteſt inducere, quod teſtamentum valeat cum vno teſte tantum.l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.num.82. 11
Statuto diſpo.quod mulier decedens ſine liberis teneatur relinquere tertiam partem dotis cum eius augmento,& aliorum bon fratri nõ poterit alienari in vita etiam titulo oneroſo in præiudicium illius tertiæ.in l.ſi quis ita promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.38. 223
Statutum dictans, quod teſtamenta non valeant niſi ſint inſinuata, vel repoſita in archiuis publicis non comprehendunt teſtamenta in quibus Eccleſia eſt inſtituta.l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.40. 14
Statu.ſi diſponat, quod qui volunt condere vltimam volun. in ſecreto non per manum tabellionis ſcribant. deinde ponat in ſacriſtia fratrum minorum coram ſeptẽ teſtib. & habebitur pro publica, an tale ſtatutum habeat locum in don cauſa mort.l.ſciendum.de leg.j.n.6. 9.
Statutum loquens in vltima voluntate non comprehendit don. cau. mort.in l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.eod.
Statu.obligans hæredem ad legata etiam ſi non adierit hæreditatem. an valeat.in l.1.ff.de leg.1.nu.111. 8
Statutum loquens in hærede,an habeat locum in bon.poſſ. l.1.§.bon.ff. ad Senatuſconſul.Treb.nu.1.17.& 25. 199
Statutum loquens de hærede, an etiam habeat locum in fideicommiſſario.in l.1.§.de illo.ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.1. 200
Stat ſi diſponat,quòd valeat teſtamẽtum cum quinque teſtib. non valebunt codicilli cum trib.l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.34. 10
Statutum ſi diſponat, qđ duo teſtes ſufficiant ad probandum teſtamentum ſimiliter ècontra per duos teſtes poterit probari reuocatio teſtamenti.l.ſi ex toto.ff.de leg.1.nu.2. 24
Statu.ſi diſponat,quòd verba teſtatorum intelligantur prout ad literam iacent ſine aliqua interpretatione,tunc ſub legato facto filijs non venirent filiæ fęminæ, & tacita pupillaris non continentur ſub vulgari expreſſa, vel ècontra.l.qui filiab ff.de leg.1.num.18. 47
Stat.ſi diſponat, qđ teſtamenta non valeant niſi inſinuentur,an teſtator poſſit ei derogare.in l.nemo poteſt.in 2.lect.ff.de leg.1.nu.41. 105
Statutum ſi requirit teſtamentum inſinuari, & non inſinuetur tunc teſtamentum ſit irritum.d.l.nemo poteſt.in 2.lect.nu.102. 108
Statutum ſi concederet generaliter filijsfamilias poteſtatem teſtandi in eo haberent locum leges loquentes de teſtamentis. l.1. §. hoc autem in 2.lect.ff ad Trebell.num.7. 198
Statuto Bergami ſtante, quod marito præmoriente vxor ſuccedat in dimidia immobiliũ, habebit mulier dimidiã florenorũ depoſit.pro cõparatione prædiorũ.l.cætera.§.ſed ſi parauerit.ff.de leg.1.nu.22. 82
Statutum diſponens,quod filiusfam. poſſit teſtari, venit ad correctionẽ iuris communis.ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.nu.62. 18
Statuto vel conſuetudine ſtante, quod ſi aliquis moriatur non relicto filio in poteſtate Princeps ſuccedat excluſis omnib.agnatis.pone moritur aliquis relicto Epiſcopo, princeps vult eius bona, quid iuris de his,qui ſunt ſui, vel alie.iur.l.patre furioſo.nu.49. 34
Statutum eſt in ciuitate Venetiarum, quod teſtamentum valeat cum duob teſtib.&c.an tale ſtatutum valeat.l.cunctos populos.C.de ſum. Trin.nu.33.& 34.fol.4.in 1.lect.& in 2.lect.num.71. 11
Statu.poteſt tollere ſolennitatem teſtatorum quo ad numerum teſtium inductam non de iure ciuili, ſed non inductam à iure gentium.l.cunctos populos.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.39.fol.4.in 1.lect.
Statutum factum ſuper ſolennitate teſtatorum,an comprehendat foreſes.l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.nu.40.in 1.lect. eod.
Statutum in ciuitate Regij prohibitorium, diſponens quod maritus non poteſt teſtamento relinquere vxori ſuæ, ſed in ciuitate Bononiæ ſeruatur ius commune,quod maritus ita poſſit relinquere vxori ſicut alij, pone quidam ciuis Regius origine effectus eſt poſtea ciuis Bononienſis in vtraque ciuitate habeat bona, exiſtens Bononiæ vbi domicilium contraxerat, condidit teſtamentum in quo bona reliquit vxori,quid iuris.l.ſi arrogator.de adop.num.42. 39
Statutum vel conſuetudo annullãs, ſeu abbreuians ſolennitatem teſtamentorum, an valeat ſi non eſt inducta de expreſſo cõſenſu Imperatoris.l.cunctos populos.C.de ſum.Trin.num.79. & in 2.lect.fol.11. num.37. 14
Statuto an poſſit fieri,qđ ſpurius ſuccedat patri. de lib. & poſth. l. Gallus.§.& quid ſi tantum.num.115. 213
Statutum quod mulier decedente ſine deſcendentib. & aſcendentib. teneatur relinquere fratrib.tertiam partem bonorum habet locum in muliere vidua.in l.poſt dotem.ff.ſol.matr.nu.105. 56
Statuto ſi caueatur, ꝙ mulier decedente in matrimonio vir lucretur dimidiam dotis,an ſi pater ſtipu.fuit ſibi reddi dotem in omni caſu ſol. matr.teneatur reſtituere totam dotem.ibid.nu.32.cum ſeq.fol. 52.& an dictum ſtatutum habeat locum ſtantib.filijs.in l.2.eod.tit.nu.7. 9
Statutum prohibens teſtari minorem. 25.ann.an intelligatur prohibere ſibi fieri ſubſt.pupil.in l.moribus.ff.de vulg.nu.18. 104
Statutum prohibens relinqui aliquid vxori quo ad propriè ſolum, & permittens quo ad vſumfru. an per id videatur vxor venire per ſubſtitutionem.in l.ſi is.ff.de vulg.nu. 5. 112
Statuto prohi.vxorem ſuccedere marito non habet locum in vſufructu, ſed an per hoc videatur prohibere vxorem venire per ſubſt. pupil.factam filio ſaltem poſt aditam hæreditatem.ibid.nu.6.cum ſeq. eod.
Statutum proh.mulierem diſponere vltra quartam dotis, ſi filios ſuſcepit,an debeat extendi.in rub.ff.ſol.matr.nu.5. 2
Statutum diſponens maritum debere reſtituere filijs ſolu. matr.tertiam partem dotis,an habeat locum in dote promiſſa.ibid.num.23. 3
Statuto diſponens maritum lucrari tertiam partem dotis, an intelligatur de dote promiſſa.ibid.nu.eod. eod.
Statutum diſponens de dote intelligitur de dote congrua.ibid.n.26.eo.
Statutum generaliter loquens non habet locum in dote nec in alijs ſpecialiter priuilegiatis in l. ff.ſol.matr.num.9. 5
Stat. diſpo.ꝙ vxore decedente in matrimonio vir lucretur dotem habet locum: in matr.momentaneo.in l.non tantum.C.de leg.nu.1. 187
Stante prædicto ſtatuto,an habebit locum in reb. feudalib. in l. cunctos populos C.de ſum.Trin.nu.65. 10
Statutum ſi diſponat, quod ſoror non ſuccedat fratri, an habebit locũ ècontra.in rub.ff.de acq.poſſ.nu.21.cum ſeq. 50
Statutum excludens matrem à ſucceſſione filij, an intelligatur excludere à ſucceſſione filiæ ibid.num.23. 51
Statutum ſimpliciter excludens patruum, vel amitam magnam, an intelligatur excludere patruum magnum, & amitam magnam. in l. ſi mater.C.de ſucceſ.edic.nu.8. 45
Stat.ſi excludat matrem exiſtentib.fratre defuncti, vel agnatis,an excludetur auus maternus.ibid.num.9. eod.
Stat.ſimpliciter excludens à ſucceſ.an intelligatur excludere à legitima. in l.ſi quando.§.& gene.C.de inoffi.teſt.nu.10.cum ſeq. 179
Stat.ſimplex excludens fratres intelligitur multò magis excludere patrueles.in l.ſi mater.C.de ſucceſ.edi.nu.12. 45
Statutum quod qui habet teſt. vel codicillos tanti valoris, vel ſupra quod intra ſex menſes teneatur illud inſinuare aliàs, quod non valeat,an ſubſt.pupil. viuo pupillo debeat inſinuari. in l. is poteſt. ff.de acq.hær.num.47. 81
Statutum poteſt habilitate perſonam monachi ad teſtando licet perſonam non ſubditam ſtatuentibus habilitare non poſſet. in Authen.ingreſſi.C.de ſacroſan.Eccleſ.num.10. 20
Statuta loquentia de teſt.non comprehendunt teſt.condita ad pias cauſas.in l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.à nu.36.vſque ad nu.40. 14
Statutum annullans teſt. non inſinuata non comprehendit teſta. in quib.Eccleſia eſt inſtituta.ibid.nu 40. eod.
Statutum ſi diſponat, quòd mortuo teſtatore hæres faciat inſinuari teſtamentum coram poteſtate loci citatis creditorib. ſi aliqui ex creditoribus ſint clerici, an poſſint citari coram dicto poteſtate. C.de teſt. l.teſtamenta omnia.num.3. 104
Statutum quod mulier non poſſit teſtari ſine conſenſu mariti non valet.C.de codi.l.non idcirco.nu.2.fol.181. & quid ſi diſponat, quod non poſſit ſine conſenſu vnius, ſeu duorum propinquorum. in l. ex facto.ff.de vulg.num.8.cum ſeq. 147
Statutum ſi diſponat, quod legitima filiorum ſit quinta pars bonorum patris, & quod teſtamentum ſit nullum in quo non relinquitur filijs tota legitima,an ſufficiat relinqui legitima filio quocunque titulo.de

iuſt.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

iuſt.& iur.l.omnes populi.nu.61. 18
Statutum auferens liberam facultatem teſtandi,dicitur iniquum.in l.lex facto.ff.de vulg.num.9. 147
Statutum quod ingrediens monaſterium non ſuccedat, vel quod filiæ ingreſſæ monaſte.pater non poſſit aliquid relinquere, an valeat.in l. fin.C.de pact.num.24. 92
Statutum excludens ſecundo genitum à ſucceſſione regni, excludit eũ etiam clericum effectum.ibid.nu.25. eod.
Stat.ſi immutaret formam teſtandi, an videatur mutaſſe form am teſtan di per cæcum.C.qui teſt.fac.poſſ.l.hac conſultiſſima.nu.6. 91
Statutum ſi diſponit ſi quis tempore mortis caruerit filio,& filia,ſuccedat ei frater,aliquis caret filio, & non filia, an ex vi ſermonis admittatur.ff.de verb.oblig.l.ſi quis ita.nu.3. 202
Statutum ſi diſponat, quod quælibet hæreditas, & ſucceſſio aſcendentiũ,deferatur maſculis legitimè deſcendentib. excluſis fœminis ſi dotatæ fuerint, vel maſculi parati ſunt dotare:tale ſtatutum quamuis generaliter loquatur, non habet locum in ſucceſſione matris, vel auiæ maternæ.ff.de in ius voc.l.in ius.§.prætor ait.nu. 9. 110
De ſtatutis diſponentibus, ꝙ extantib. maſculis filiæ fœminæ non ſuccedant.
Statuto cauetur, quod exiſtentib.filijs maſculis,filiæ non ſuccedant patri ab inteſt. ſi pater inſtituat maſculum, & filium hæredes, collatio non habet locum inter eos.C.de collat.l.ſi emancipati.nu.33. 71
Et ſtante tali ſtatuto, an talis filia præterita habeat ius contratabulandi. ibid.num.34. eod.
Satu.diſponens,quod maſculis exiſtentibus filiæ non ſuccedant, an tale ſtatutum ſit fauorabile,vt etiam comprehendat nepotes, & filios natos.C.vnde lib.l.qui ſe patris.nu.57. 38
Statutum cogens affines ad compromittendum, comprehendit eos, qui ſunt in ſecundo gradu affinitatis.ibid.uum.59. eod.
Quid de illis,qui ſunt largè,& impropriè agnati.ibid.nu.60. eod.
Statu.ſi diſponat, quod exiſtentibus filijs maſculis filię fęminæ non ſuccedant, ſed debent dotari à patre, pater ſi in teſtamento relinquat filiæ pro dote patre mortuo, filia non debebit ſtatim petere relictum, ſed debet expectare in tempus nuptiarum.C.de inſt. & ſubſt.ſub cõd. fac.l.ſi pater.nu.21. 132
Statutum imponens pœnam contemptibilem pro homicido non valet. ff.de iureiur.l.ait prætor.num.10. 73
Statutum diſponens, quod homicidium non poſſit puniri non valet.ff. de iureiur.l.ait prætor.nu.11. eod.
Statu.ſi dicat, quod filia non poſſit venire ad ſucceſſionem extantibus maſculis,&c.C.de inſt.& ſubſt.ſub cond.fac.l.ſi quis.nu.7. 136
Statutum ſi dicat, ꝙ filia extantibus maſculis non poſſit venire ad ſucceſſionem bonorum paternorum,ſufficit quod tempore ſucceſſionis extiterit maſculus. an autem ſtante dicto ſtatuto filia præterita poſſit dicere teſtamentum nullum.ibid.nu.8.& 9. eod.
Statuto ſi cauetur, quòd ſi exiſtentibus maſculis fœminæ non ſuccedant, an legitimati vigore illius ſtatuti excludant ipſas fœminas. C. de bon.poſſ.contratab.l.1.num.5. 25
Statuto diſponente, quod exiſtentibus maſculis filia fœmina non ſuccedat ab inteſtato,ſi pater facit teſtamentum in quo inſtituerit filios, & filiam preterit:filia debet expectare,quod fratres adeant hæreditatem, & poſtea quia eſt præterita debet contratabulare teſtamentum. C.de collat.l.filiæ dotem.num.5. 58
Statutum dicit, ꝙ exiſtentibus maſculis filia fœmina non ſuccedat, & nihil vltra poſſit petere, an nihilominus poſſit petere legitimam.C. de inoffi.teſt.Auth.nouiſſima.nu.56. fol. 168.cum ſtatutum nunquã intelligatur excludere filiam à legitima niſi expreſsè de legitima fecerit mentionem.num.eod. fol. eod. & in l. ſi quando. §. generaliter eod.titu.num.10. 179
Quid ſi pater faciat teſtamentum, & prætereat illam,an talis filia poſſit. dicere teſtamentum nullum ſtante prædicto ſtatuto, quod filia extantib.maſculis non ſuccedat.d.Auth.nouiſſima.nu.57. 168
Statutum ſi dicat,quod filia fœmina non ſuccedat ab inteſt.cum maſculis,& pater teſtatus eſt relicto filio hærede vniuerſali, & filia.in 10. & dote inſtituta, an talis filia prohibeatur petere ſupplementum legitimæ.C.de inoffi.teſt.Auth.nouiſſima.nu.58. eod.
Statutum ſi excludat filias à ſucceſſione extantib.maſculis, & dos conſtituatur arbitrio propinquorum: propinqui non debent minus arbi trari pro dote quàm ſit legitima.ibid.nu.59. eod.
Statuto diſponente, quòd extantib. maſculis filia fœmina non ſuccedat vigore talis ſtatuti excludentur nati ex fœmina. C. de ſucceſ. edic.l.ſi mater tua.num.10. 45
Statutum ſi dicat, ꝙ extantib.maſculis filiæ non ſuccedant, an per tale ſtatutum excludetur neptis ex filio.l.venia.nu.6.C. de in ius voc.& n. 4.& 5.vbi an ſit fauorabile,vel odioſum. 70
Stat.diſpo. filias fœm. debere ſeruare omnia diſpoſita à patre in teſt. an per id videatur permittere pagano poſſe directò ſubſtituere ipſi filiæ poſt pubertatem extantib.maſculis, vt huiuſmodi ſubſtitutio iam facta valeat.in l.Centurio.ff.de vulg.& pupil.nu.27. 125
Statuto diſpo.ꝙ extantantib.maſculis fęmina ab inteſt. non ſuccedat, & ſit præterita, vel ex hær.non ritè, an ſibi competat ius dicen.nullum, vel contratabu.in l.fratres.C.de inoffi.teſt.nu.6.fol. 174. & in Auth. nouiſſima.eod.tit.num.57. 168
Statuto de quo ſupra vigente, an ſi pater relinquat filiæ mille titulo inſtitutionis pro dote, & maſculos vniuerſales hæredes faciat, an filia poterit petere illa antequam maritur, & quid iuris ſi interim moriatur.in l.quoniam in priorib.C.de inoffi.teſt.nu.3.in 4.limit. 177
Statutum excludens filiam dotatam, procedit etiam ſi ſit dotata in vno nummo.in Auth.qui rem.C.de ſacroſan.Eccleſ.num.16. 28
Statuto ſtante,qđ exiſtenti.filijs, vel agnatis maſculis fœmina ab inteſt. non ſuccedat, an ſi talis filia in teſtamento patris ſit præterita poſſit rumpere teſtamentum extantib.filijs, vel agnatis.ff.de lib. & poſth.l. Gallus.§.quid ſi tantum.nu.58. 211
Stante ſtatuto,qđ exiſtentibus maſculis filia non ſuccedat ſi teſt. moriatur filio hær.vniuerſali, & filia præterita, & moriatur maſculus nullis relictis filijs,an filia poterit dicere teſt.nullum. in l.ſi quis poſth.§. ſi filium.ff.de lib.& poſth.num.3. 175
Statutum ſi excludat in totum filiam maſculis exiſtentibus, tunc filia non eſt ſua,ſecus ſi excludat ea dotata.ibid.nu.9. eo.
Statutum diſpo. ꝙ filia dotata à patre non ſuccedat patri maſculis exiſtenti. an habet locum in filia poſthuma quam fratres volunt dotare. in l.commodiſſimè.ff.de lib.& poſth.nu.3. 177
Statuto ſi caueatur, ꝙ extantib.maſculis, vel nep. fœminæ non ſucceſ. &c.ſi deceſſit pater relictis filia dotata,& filio maſculo, & nepotib.ex alio filio præmortuo illud quod filia non capit non applicatur ſoli filio.in l.Gallus.§.quidam rectè.ff.de lib.& poſth.nu.21. 204
Statuto prędicto ſtante, an vnus ſolus maſculus excludat fœminam. latè in d.l.Gallus.in §.quid ſi is.nu.6. 215
Statutum diſpo.quod extantib. &c. quod frater teneatur dotare ſororẽ, an verificetur in vna vice tantum.in l.diuortio.§.quod in anno.ff.ſol. matrim.num.13. 24
Statutum dicit, ꝙ filijs maſculis exiſten. filia non ſuccedat, pater poſſit paciſci cum filia,quod non obſtãte ſtatuto filia ei ſuccedat.l.de quæſtione.C.de pact.num.19.& 23. 92
Stante ſtatuto in ciuitate,quod exiſten.filijs maſculis,filiæ, ab inteſt.patri non ſuccedant,ſed debeant dotari, pater habens filios, & filias in teſtamento,dixit inſtituo eos,in eo quod eos tangit de iure,an intelligatur de iure ſtatutario,an de iure communi.ff.de iuſt. & iur.l. omnes populi num.21. 16
Statuto ſtante,quod fratres excludant ſorores ab inteſt.ſi pater inſtituerit fratres filios ſuos non venirent ſorores. ff. de iuſt. & iur.l. omnes populi.num.32. 17
Statutum dicit, quod extantib. filijs maſculis, filia dotata non ſuccedat patri,an talis facultas dotandi tranſeat ad hæredem maſculi, vt excludatur fœmina.l.cùm mota.C.de tranſact.nu.21. 99
Statuto ſtante, quod exiſtentibus filijs maſculis fœminę non ſuccedãt patri,tale ſtatutum non habet locum in filijs arrogatis. ff. de in ius voc.l.in ius vucari.§.prætor ait.num.13. 110
Statuto Florentiæ diſponente,ꝙ extantibus maſculis filię fœminæ non ſuccedant ab inteſta. quia in ſenſu directo nihil operatur:ſumitur argumentum à contrario ſenſu. ſ. quod exiſten. maſculis fœminæ non ſuccedant.ff.de leg.3.l.re coniuncti.num.182. 188
Statutum ſi diſponit,quod extantib. maſculis fœminæ non ſuccedant ſi teſtator inſtituat filios,non comprehenduntur fœminæ.ff.de leg.1.l. qui filiabus.num.18. 47
Statutum ciuitatis, ſi prohiberet filiam fœm. ſuccedere exiſtentib. maſculis,teſtator inſtituit filios, non cõprehenduntur fœminæ.l. ſi quis id quod.de iuriſd.omn.iud.nu.18. 83
Statutum quando excludit filiam fœminam dotatam exiſtentibus maſculis,an talis filia dotata faciat partem cum fratrib.in legitima. l.hu iuſmodi.§.ſi tertio & Męuio.ff.de leg.1.nu.3. 148
Stat.ſi dicat,quod exiſtentibus maſculis fœminæ non ſuccedant ab inteſt.niſi in dote, facto vero teſtõ nõ ſuccedant niſi quatenus teſtator duxerit eis relinquendum.ff.ne quis eum,qui in ius voc.l.1.n.14.122
Statutum ſi dicat, ꝙ filia dotata non habeat regreſſum ad bona patris, ſi pater dotauit filiam de bonis matris habebit regreſſum.C.de inoffi.teſt.l.quoniam nouella.num.7. 175
Statutum ſi ſit in ciuitate,quod exiſten. maſculis filię fœminæ non ſuccedant,teſtator autem habet bona in alijs territorijs in quibus eſt ius diuerſum bona exiſtentia in alijs territorijs non accreſcent filijs maſculis imò filiæ fœm. præteritæ in teſtamento patris pro earum rata habebunt ab inteſt.de leg.3.l.re coniuncti.nu.215. 190
Statutum Bononiæ diſponens, quod mulier non extantibus liberis teneatur relinquere tertiam partem dotis,& eius augmenti,& aliorum bonorum fratri,an poterit alienare in vita.ff.de verb.oblig. §.ea lege. l.ſi quis ita promiſerit.num.3. 223
Statuto diſponente,quòd filia nupta, & dotata non ſuccedat extantibus maſculis,an habeat locum in filia moniali.ff.de leg. 1.l.ſeruo legato. §.ſi teſtator.num.6. 118
Statutum ſi diſponat, quod extantibus maſculis filiæ fœminæ non ſuccedant ſi pater habeat filios naturales tantum,& facit eos legitimari,

an

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

an excludant fœminas. C. de inſt. & ſubſt. l. generaliter. §. cum autem. num. 8. 135

Statutum ſi diſponit, ꝙ extantibus maſculis, fœminæ non ſuccedant, licet tali ſtatuto expreſsè non caueatur, quod maſculi ſuccedant, tamẽ quia eorum fauore fuit factum, poterunt ipſi agere ex hoc ſtatuto. ff. de leg. 1. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. num. 3. 118

Statu. diſpo. ꝙ filia legitima habeatur in omnibus vt ſui iuris, tunc filia erit verè ſui iuris. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro empto. nu. 226. 130

Statutum ſi diſponat, quod extantibus maſculis, filiæ fœminæ non ſuccedant, patri, tales filiæ virtute ſtatuti non ſunt ſuæ. C. vnde liberi. l. qui ſe patris num. 8. 32

Qualiter autem hoc intelligatur. nu. 9.

Statuta Italiæ communiter diſponunt, quòd exiſtentibus maſculis, filiæ fœminæ non ſuccedant. pone extant duo filij maſculi, qui totum habent, & ſic auferunt filiæ tertiam quam habere debet de iure communi, vnus ex maſculis repudiauit partem ſuã, vel alter fuit excluſus, an accreſcat in totũ alteri maſculo. de leg. 3. l. re cõiuncti. n. 192. 189

De ſtatutis diſponentib. de contractib. minorum, & mulierum.

Statutum ſi prohibet perſonam minoris, vel mulieris contrahere, non poterit minor iurans compelli ad obſeruantiam iuramenti, propter peccatum, ꝙ ex iuramẽto reſultat. in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vẽd. nu. 49. cum plu. ſeq. & an ſi minor contrafaciat iuramento peccet mortaliter ibid. nu. 52. 137

Statutum ꝙ prohibet perſonam minoris, vel mulieris contrahere, an differat a ſtatuto prohibente contractum, & an ſtatutum loquens in contractu habeat locum in diſtractu. ibid. nu. 73. 139

Statutum licet annullet contractus minorum, ſeu mulierum non ſeruata certa forma ſi tamen contractus ſit factus ſine fraude non ſeruata dicta forma, valet in foro conſcientiæ. in l. ſi poſt diuiſionẽ. C. de iur. & fac. ign. nu. 13. fol. 41

Statuta generaliter, & indefinitè condita ligant mulieres ſicut maſculos niſi ſpecialiter excipiantur. in l. ne paſſim. C. de iur. & fac. ig. n. 6. 46

Statutum prohibens minorem contrahere ſine decreto iudicis, non habet locum quando minor facit pacem. in l. ſiue apud. C. de tranſact. num. 4. 110

Statutum quando ſimpliciter requirit in contractib. minorum, vel mulierum conſenſum propinquorum ſufficit cõſenſus propinquorum, licet non ſint de proximiorib. in l tranſactionẽ. C. de trãſac. n. 4. 115

Statuto ſtante, ꝙ minor, vel mulier non poſſint contrahere ſine ſeruata certa forma, ſi contrahant non ſeruata. dicta forma, & res perdatur cuius periculo perit, an minoris, vel mulieris, an vero illius cum quo contractum eſt. in l. 1. C. de iur. emphy. nu. 16. 190

Statutum prohibens minorem 20. ann. teſtari, an intelligatur etiã prohibere codicillari. in l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 31. 10

Statutum prouidens pupillis de aliquo ſpeciali præſumitur factum ratione miſerationis. in l. Titiæ texto. ff. de leg. 1. num. 34. 69

Statu. diſpo. quod fœmina non poſſit teſtari, vel ſe obligare ſine præſentia duorum cogna. non comprehendit quando teſtaretur ad piam cauſam, vel donaret Eccleſiæ. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. nu. 84. in 2. lect. 168

Statuto ciuitatis Tuderti ſtante, quod mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu proximiorum conſanguineorum, tamen poterit adire hæreditatem. ff. de acq. hær. l. more. nu. 33. 70

Statutum diſponens, quòd in contractibus minorum, vel mulierum debeat interuenire conſenſus propinquorum, non habet locum quando contrahunt nomine alieno. ff. de acq. hær. l. more. nu. 51. eo.

Statuto diſponente, quod mulieres non poſſint contrahere, vel ſe obligare ſine conſenſu duorum propinquorum etiam cum iuramento, ſi filia contrahat cum patre, vel renunciet patri, an habeat locum ſtatutum. C. de collat. l. pactum dotali. nu. 5. 57

Statutum ſi diſponit, quòd mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu duorum propinquorum etiam cum iuramento, & ꝙ poteſtas ciuitatis teneatur remittere talia iura, quæ inde videantur aquiſita, an talis ſolennitas requiſita à ſtatuto habet locum quando filia contrahit cũ patre. l. tranſactionem. num. 2. C. de tranſact. 115

Statuta quare requirunt, ꝙ in contractib. mulierum interueniat preſentia conſanguineorum. l. tranſactionem. nu. 3. C. de tranſact. eod.

Statutum quando diſponit, quòd in contractibus minorum, vel mulierum interueniat conſenſus propinquorum, ſufficit interuenire duos licet non ſint de proximiorib. ibid. nu. 4. eod.

Stat. & conſuetudo poſſunt inducere, ꝙ res minorum immobiles poſſint alienari ſine decreto iudicis. ff. de leg. l. de quibus nu. 63. fol. 26

Statutum requirens inſinuationem in contractibus mulierum non habet locum in liberatione. l. ſiue apud acta. nu. 2 C. de tranſact. 109

Stat. ſi requirat, ꝙ in contractib. mulierum, vel minorum interueniat conſenſus conſanguinorum, & ipſi diſcordant in conſentiendo contractui iudex ſe interponit. C. de iud. l. cùm ſpecialis. nu. 4. 160

Statutum dicit, ꝙ mulier non poſſit ſe obligare ſine conſenſu propinquorum per lapſum decennij, preſumitur talem conſenſum interueniſſe. l ſi certis annis. nu. 14. C. de pact. 88

Quid in filio, qui dicit fundum ſibi à patre donatum. ibid.

Statutum diſponit, quòd mulier non poſſit aliquam obligationem inire, intelligitur quando obligat ſe principaliter non autẽ quando principaliter ſibi quærit, licet in quandam conſequentiam obligetur. ff. de acq. hær. l. morè. nu. 25. fol. 70

Statuto ciuitatis cauetur, ꝙ contractus minorum non valeat, ſi non interueniat conſenſus propinquorum, & auctoritas iudicis, ſi forenſis minor hic contrahat, an teneatur ſeruare tale ſtatutum. l. cũctos populos. nu. 19. de ſum. Trin. & fide catho. fol. 3. in 1. lect.

Statutum ſi ſimpliciter diſponeret, quòd contractus minoris ſine decreto fingatur factus dolo, vel ſimulatione, an tale ſtatutum extendatur ad contractus iuratos, ſi ſtatutum non facit expreſſam mentionem de iuramento. C. ſi aduer. vend. Auth. ſacra. pub. nu. 86. 140

Stat. ſi diſpo. ꝙ in contractu minorum debeant interuenire duo conſanguinei aliàs contractus ſit nullus, ſufficit interuenire duos conſanguineos licet non ſint de proximio. ff. de nou. ope. nun. l. non ſolũ. n. 2. 27

Statuto diſponente, ꝙ mulier, vel minor non poſſit cõtrahere ſine preſentia duorum propin. an ex diuturnitate temporis preſumatur, quòd interuenerit præſentia propin. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. 1. nu. 12. 9

Quid de præſentia, & auctoritate ſuperioris, an præſumatur interueniſſe ex diuturnitate temporis. ibid. nu. 13. eod.

Stat. prohibens mulierem contrahere ſine conſenſu propin. an prohibet eam teſtari. l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 17. 10

Statutum ſi diſponit, ꝙ mulier non poſſit contrahere niſi in contractu interueniat duorum propin. conſenſus, non poterit donationem facere cauſa mort. l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 12. eod.

Statutum ſi diſponit, quòd in contractibus mulierum debeat interuenire conſenſus conſanguineorum, ſi mulier habeat conſanguineos in ciuitate, & nolint conſentire abſque cauſa, iudex poteſt ſupplere. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. bonorum. nu. 9. 15

Statutum requirens in contractibus minorum, vel mulie. conſenſum propin. intelligitur de propinquis non ſuſpectis, qui non procurant propria commoda, potius quam commoda minorum, ad Senatuſcõſ. Trebell. l. 1. §. fuit quæſitum. num. 6. 201

Statutum ſi dicat, ꝙ minor non poſſit contrahere ſine præſentia officialium mercantiæ, & cum auctoritate trium conſanguineorum, minor tamen poterit facere contractum in ſocietatem ſibi vtilem ſine præfacta ſolennitate. ff. de verb. oblig. l. is cui bonis. nu. 3. 38

Statuto ſi cauetur, ꝙ mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu duorum propin. ſi contractus mulieris factus ſit ſine fraude, an valet, licet non ſit ſeruata forma ſtat. C. de fideicom. l. & ſi inutiliter. nu. 3. 200

Statuta quæ ſunt in muliere non habent locum in marito. ff. ſol. matr. l. fructus. nu. 2. 18

Statutum ſi diſponat, ꝙ mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu duorum propinquo. an habeat locum in quaſi cõtractu. l. Barbarius. num. 4. de offic. præt. 41

Statuta de contractibus mulierum, quod non valeant ſine præſentia propinquo. intelligitur de contractibus damnoſis. l. Barbarius. nume. 7. de offic. præto. eod.

Statutum ſi dicat, quòd contractus minorum, & mulierum non valeant niſi interueniat conſenſus duo. propin. ſtatutum debet intelligi gradatim ita quòd non ſufficeret adhibere duos remotos ante propinquiores. C. de verb. ſign. l. ſuggeſtioni. num. 27. 194

Statutum ꝙ mulier ſine conſenſu patris non poſſit cõtrahere matrimonium, an valeat. ff. de iuſt. & iur. §. huius ſtudij. l. iuri ope dat. nu. 12. 5

Stat. diſponit, ꝙ minor non poſſit contrahere ſine conſenſu propin. hoc debet intelligi quando contrahit nomine proprio, ſecus ſi in alieno, rationem ponit. C. de proc. l. exigendi. nu. 21. 128

Statutum ſi dicat, ꝙ conſenſus propin. interueniat in contractibus mulierum, & minorum, ſi ſecus fiat contractus eſt ipſo iure nullus. l. vniuerſa. num. 2. C. de prec. Imp. offe. fol. 49. & in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 17. fol. 199. & licet ſit nullus, tamen ex confeſſione inſtrumenti publ. probarentur confectio, & alia geſta, vt in l. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 54. 201

Statutum ſi prohibet minorem alienare, vel mulierem, & contrahatur cum iuramento, an valeat alienatio Auth. ſacramenta pub. C. ſi aduer. vend. num. 49. 137

Statutum ſi requirat præſentiam duorum conſangui. in contractu mulieris non præſumitur eorum intereſſentia ex diuturnitate temporis. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 32. 61

Statutum diſponit, ꝙ in contractu minoris adhibeatur certa ſolennitas, an ſi ſit procurator conſtitutus cum ſolennitatibus requiſitis tenet contractus. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. nu. 4. 60

Statutum ſi dicat, quòd mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu proximioris conſanguinei, ſi proximior conſanguineus ſit pupillus, an poterit ſupplere illum conſenſum. ff. de nou. ope. nun. l. de pupillo in prin. num. 2. 16.

Statutum ſi diſponat, quòd contractus mulierum non valeant ſine præſentia propin. intelligitur de contractibus damnoſis. C. de proc. l. non eo minus. num. 3. 129

Statutum quòd mulier non nubat cum hæreditate extra ciuitatem, an comprehendat mulierem, quæ nupſit hæreditate iam adita. ff. de acq. poſſ.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

poſſ.l.1.§.veteres.num.27. 67

Stat.Mediolanen. diſponit, ꝙ mulier nupta extra territorium non ſuccedat in territorio Mediolanen. nunc contingit, quòd mulier patre mortuo immiſcuit ſe hæreditati paternę, poſtea nupſit cuidam mutinenſi,an perdat hæreditatem paternam.nu.31.ibid.n.28. eod.

Statum ſi diſponit, ꝙ minores, vel mulieres non poſſint contrahere ſine conſenſu aliquorum conſanguineorum, an talem cõſenſum præſtare poſſunt quando tractatur de iure eis directò acquirendo ad Senatuſconſul.Trebell.l.1.§.fuit quæſitum.num.4. 201

Statutum ſi diſponat, quòd nullus contractus mulierum, vel minorũ valeat niſi interueniant duo notarij rogati, & ſubſcripti, ſi tempore peſtis non poſſet haberi niſi vnus notarius, valeret contractus. C. de teſt.l.& ab antiquis.num.8. 115

Statuto diſponẽte, quod in contractibus mulierum debeat interuenire conſenſus duorum conſanguineorum, tale ſtatutum non habet locum in legato repudiato, vel in donatione non acceptata.ff.de leg.1. l.legatum.num.23. 24

Stat.ſi diſponat, ꝙ mulier non poſſit alienare immobilia ſine certis ſolennitatib.tale ſtatutum an habeat locum quando mulier vult redonare eandem rem ei qui prius donauerat. ff.de leg. 1. l. cùm filiofam. num.168. 37

Statutum ſi diſponat, ꝙ in contractibus mulierum, & minorum debeat interuenire conſenſus,& auctoritas coniunctorum, licet tale ſtatutũ loquitur de coniunctis in maſculino genere, tamen non comprehendit fœminas.l.ſi quis id quod.de iur.omn.iud.nu.11. 82

Statutum ſi diſponit, ꝙ contractus mulieris non valeat ſine conſenſu propinquorũ conſenſus debet interuenire ſtatim anteq̃ contrahentes diuertant ad alios actus.ff. de verb.oblig. l. ſtipulatio. §. qui præſens.nu.4.fol.6.& in l.vniuerſa.C.de prec.Impe.offe.nu.12. 49

Statutum laicorum, ꝙ contractus minorum etiam iurati non valeant, an teneat.ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi num.50.fol.18.& in Auth. ſacra.pub.C.ſi aduer.vend.nu.80.84.& fin. 139

Statuto ſi cauetur, ꝙ mulier non poſſit contrahere ſine conſenſu propin.ſi mulier requirat eorum conſenſum, & ipſi recuſent poterit ſola contrahere.C.qui admit.ad bon.poſſ.l.1.nu.20. 9

Reliqua vide ſupra in verbo Minor, & ſupra in verbo Mulier, & infra in verbo Vxor.

De ſtatutis diſponentibus.de mino.& mulieribus.ſupra in rub.ff.de ſtat. diſpo.circa forenſes.

De renuntiantib.ſtatutis.

Statutum ſi diſponat,quòd ciuitas omni anno debet dare fratribus certam ſummam pecuniæ pro elemoſina,an tale ſtatutum poſſit per ciuitatem reuocari.ff.de leg.1.l.non amplius.§.ſi certum.nu.8. 53

Statutum quando tranſiuit in contractum non poteſt amplius reuocari per ſtatuentes.ibid.nu.10. eo.

Statuta ciuitatis confirmata per ſuperiorem, an poſſint reuocari ſine conſenſu ſuperioris.C.de teſt.l.omnium nu.6. 104

De ſtatutis perſonarum,& rerum eccleſiaſticarum.

Statuentes à principio, an poſſint exceptuare clericos, & diſponere, ꝙ clerici non gaudeant beneficio ſtatutorum iſtorum. ff. de leg. l. de quib.num.13. 22

Statuta lai.licet non valeant directò diſponere ſuper reb. Eccleſ. tamen poſſunt prohibere ſuis ne certo caſu audiant perſonas eccleſiaſt. in l. Gallus §.& quid ſi tantum.ff.de lib.& poſth.nu.78. 212

Stat.an poſſit diſponere, ꝙ Eccleſiæ teneanrur ad collectas propter bona acq.in l.fin.C.de pact.nu.25.fol. 78. & in l.ſiliusfa.§.diui.ff.de leg. 1.nu.78.fol.167.& in 2.lect.nu.153. 173

Statutum laicorum diſponens ſuper eo quod eſt honeſtum, & reipub. vtile,an liget Eccleſ.in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.j.nu.81. 167

Statutum laicorum, an poſſit imponere pœnam concubinis clericorũ. in l.ex ea parte.§ mulier.ff.de verb.oblig.nu.3. 171

Statutum laicorum non poteſt ſe intromittere de iuriſdicen. eccleſiaſtica nec legem imponere iudici.l.ſi à filio.ff.de re iud. l. qui pro tribunali.num.13. 141

Stat. poſſet fieri ex cauſa in fauorem,ſeu peiuilegium ſiue remuneratio nem ſpiritualium perſonarum.ff.de leg.1.lex eſt nu.9. 20

Statutum ſi ſit in curia mercatorum, quod ſcripturæ mercatoris adhibeatur fides,an illud ſtatutum debeat ſeruari in quolibet foro, & ſeculari,& Epiſcopali.ff.de iureiur.l.admon.nu.80. 103

Statuta laicorum non poſſunt ſuper matrimonijs diſpouere. ff. qui ſatiſd.cog.l.qui iurato.nu.26. 142

Stat. Eccleſ. dicit,qd̃ nullum fortilicium poſſit fieri inconſulto Papa, pone propter rebellionem alicuius fortilicium fuit funditus deſtructum,& qd̃ poſtea reconcilietur, an poterit denuo facere fieri illud fortilicium inconſulto Papa.ff.de iuſt.& iur.l.ius ciuile.nu.16. 13

Statutum laicorum, an poſſit tollere priuilegium ab ipſis laicis indultum clericis.in l.amplius.§.ſi certum.ff.de leg.1.nu.11.& 13. 53

Statuendi poteſtatem non habent laici ſuper reb.eccleſiaſticis.ibid. latè.num.9 cum plu.ſeq. eod.

Statutum diſponens, quòd quicunque declinauerit iuriſdictionem poteſtatis poſſit impunè offendi, non intelligitur de clerico declinante. ff.de acq.hær.l.nolle.num.2. 60

Statutum ſecularium generale non debet ligare Eccleſias, neque clericos,neque eorum res.ff.de leg.l.lex eſt.nu.8. 20

Statutum laicorum prohibens alienationem in laicum, an valeat, & an teneat reſpectu eccleſiarum, & perſonarũ eccleſiaſticarum. ff.de leg. 1.l.filiusfam.§.diui nu.71. 167

Statutum prohibens alienationem rerum immobilium in Eccleſias,vel in monaſterio,an valeat.ff.de leg.1.l.filiusfam. §. diui.nu.72.fol.eod. & in 2.lect.num.107. 173

Statutum laicorum diſpo.quod Eccleſiæ nullo tempore poſſint pręſcribere res immobiles laicorum, ne ciuitas perdat datia, & collectas ad quas tenentur Eccleſiæ,an valeat.ff.de leg.1.l.filiusfam.§. diui.nu.77. fol.167.& in 2.lect.num.113. eo.

Statuto ſi caueatur,quòd clerici,qui non ſoluunt munera pro bonis patrimonialib. pro quib. debentur collectæ loco tributorum, qd̃ non audiantur,an tale ſtatutum valeat.ff.de leg.j.l.filiusf.§.diui.n.79. 167

Statuto Epiſcopi ſi cauetur, qd̃ nulla locatio rei Eccleſiæ valeat ſine conſenſu Epiſcopi, ſi ipſi Epiſcopo fiat locatio, an valeat, ad Senatuſconſul.Trebell.l.1.§.fuit quæſitum.num.9. 201

Statutum laicorum,an valeat, qd̃ Eccleſiæ nullo modo præſcribant ne ciuitas perdat datia ſua,quia tale ſtatutum reſpicit quærenda, & non quæſita.l.ſeruus creditoris.C.de pact.nu.3. 73

Statutũ ciuitatis, vel laicorum prohibens matrimonium ſub certa pœna inter certas perſonas, puta ſecundum Bald. ſtatutum prohibet ne poſſit contrahi matrimonium cum aliqua gebellina ſub certa pœna. vbi dicit Bald. quod ſi ſtatutum fiat ex aliqua publica cauſa, valeat quantum ad hoc, vt contrahens incidat in pœnam. ff.de iuſt.& iur.§. huius ſtudij.l.iuri operam datu.nu.11. 5

Statuto Florentiæ cauetur,ſi qs clericus delinquat omnes de familia teneantur,an naturales tantum teneantur.C.de verb.ſign.l.ſuggeſtioni num.14. 193

Statutum diſpo. qd̃ res immobiles non alienentur perſonis eccleſiaſticis,an valeat.l.vt inter diuinum.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.30. 31

Quid ſi ſtat.diſponit,quod res immobiles non vendantur forenſibus,an comprehendat perſonas eccleſiaſticas,ibid.verſ.qd̃ ſi ſtatutum. eod.

Stat.laic.an poſſit derogare.Auth.ſacram. pub. & an talia ſtatuta valeãt. C.ſi aduer.vend.Auth.ſacra.pub.num.80. 140

Statutum Epiſcopi,ſi diſponat, quod non reſidens in ſuo beneficio per duos menſes continuos ſit eo priuatus ipſo iure. l. extra territorium. de iur.omn.iud.num.20. 95

Statuentes non poſſunt ſtatuere extra territorium. l. extra territorium. de iuriſd.omn.iud.nu.21. eod.

De ſtatutis extendendis,vel interpretandis.

Statuta debent ſemper ita intelligi,vt aliquid addant vltra ius commune.in l.properandum.§.ſinautem alterutra.C.de iud.nu.6. 152

Statutum ſi dat premium capienti bannitum,intelligitur quando accepit cum effectu, & præſentauit ſuperiori.l.hoc edictum.§.hæc autem verba,quod quiſque iur.num.7. 96

Statutum mercatorum, vel eorum conſulum diſponens, qd̃ pater teneatur pro delictis filij, reſtringitur ad delicta commiſſa per filiũ intra territorium ſtatuti.ff.de leg.l.de quib.nu.59.& 60. 25

Statutum loquens in vẽditione, an habeat locum in permutatione. l.vt inter diuinum.C.de ſacroſan.Eccleſ.num.7. 29

Stat.ſi diſponit, quod nullus poſſidens apothecam poſſit capi perſonaliter,ſi quis poſſideat viliſſimam poterit capi.Quid in debitore parui debiti.C.qui feud.dar.poſſ.nu.22. 246

Statutum puniens comburentem domum,an habeat locum in comburente paruam domunculam.ibid.nu.25. eod.

Statutum idem diſponens, quod ius commune, quod valeat vt ſtatutũ, & quod noua ex eo oriatur actio. l. ſi ita ſtipulatio facta fuerit.ff. de verb.oblig.num.3. 50

Statutum faciens mentionem de exceptione, non comprehendit exceptionem intentionis, & facti,quæ eſt abuſiuè,& impropriè exceptio. l.qui Romæ.§.cohæredes.ff.de verb.oblig.nu.13. 181

Statutum diſponens, qd̃ creditor volens vendere rem mobilem debitoris teneatur illam vendere ad cridas cum expectatione creditoris, ſeu alterius ius prætendentis vſq; ad 10.menſes,an habeat locum in creditore conditionali, vel in diem.l. ſi ſtipulatus fuerim.§.cum ſtipulamur.ff.de verb.oblig.num.3. 124

Statutum ſi diſponat, ꝙ in venditione præferatur conſors alijs, an conſors teneatur dare tantum pretium quantum ab alio dari reperitur. l. qui Romæ.§.cohæredes num.29.& 30. 182

Statuta debent eſſe honeſta.in l.ſi plagij ff.de verb.oblig.nu.1. 193

Statutum diſponens, qd̃ ſcripta facta manu propria debitoris mandentur executioni ad voluntatem creditoris, an habeat locum inſcriptura ſcripta manu alterius, ſed ſubſcripta manu debitoris aſſerentis ſe omnia predicta cõfirmare.in l.ſi ita ſtipulatus fuero,ſi Titius.§.Chryſogonus.ff.de verb.oblig.nu.4.& 6. 197

Sta.ſi diſponat, ꝙ inſtrã confeſſionata habeant executionem paratã ſicut ſententiæ non propterea inſtrm in quo filius eſt obligatus, habebit executionem contra patrem tenentem ex peculio filij cum in inſtru-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

instrō pater non sit nominatus.l.cùm filiusfa.ff.de verb.oblig.n.9. 92
Stat.conditum à comite,duce,Marchione, vel Episcopo, qđ censeatur prætoriū,& nō ciuile.l.stipulationū,la 2.ff.de verb.obl.n 9.& 10. 36
Statutum annullans instrūmentum ob non solutam gabellam, intelligitur etiam annullare quamcunque obligationem in ea contentam. in l.si stipulatus fuero §.Chrysogonus.ff.de verb.oblig.n.48. 200
Statutum si disponat, quod causæ graviores debeant committi Doctoribus optimis,an possit mediocrib. committi. l. stipulationum quædam.ff.de verb.oblig.num.4. 121
Statutū si disponat,qđ contra laudū nulla possit opponi exceptio poterit benè oponi,qđ laudū nō tenuerit.l.si minor.ff.de verb.obl.n.4.111
Statutum disponens,qđ à laudo arbitratoris non possit peti reductio ad arbitrium boni viri, intelligitur nisi pars sit enormiter læsa.l.quidam cum filium.ff.de verb.oblig.nu.24.& 25. 210
An valeat argumentum de pacto ad statutum.in d. l. quidam cum filiū. num.23. eod.
Statutum primum quamuis iuratum, quod possit tolli per sequens statutum contrarium licet reuocantes sint periuri.l. si ita quis promiserit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.26. 222
Statuti prohibitio impedit translationem dominij titulo singulari.l. si quis ita promiserit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.37. 223
Statutum Perusij si disponat, qđ omnis donatio intra mensem debeat insinuari aliàs non valeat, & res fuit ab initio tradita licet postea nō fuerit intra mensem insinuata, quod tamen non impeditur translatio dominij.d.§.ea lege.nu.40. eo.
Quid si statutum expresè diceret, quod tunc contractus sit ipso iure nullus.ibid.eod.nu. eo.
An tunc dominium sit reuocandum per condictionem sine causa, vel ob causam.ibid.num.eod. eo.
Statuto stante, quod cōtra instrumentum confessionatum nulla possit exceptio opponi,debet intelligi dummodo instrumentum illud subsistat quando factum sit per notarium. ff. qui satisd. cogan. l.fideiussor.§.prætor ait.nu.8. 127
Statutum concedens executionem paratam instrumento guarentigiato,an ita competat habenti vtilem actionem, sicut habenti directam. ff.de acq.poss.l.possideri.nu.10. 71
Statutum simpliciter loquens de captura suspecti,& fugitiui debet intelligi,qđ suspicio debet probari iuramēto.ff.fol.mat.l.fol.mat.n.30.10
Statutum licet sit generale, quod in aduentitijs pater habet vsumfruct. tamen istud non intelligitur in dote aduentitia.ff.fol.matr.l.fol.matr. §.quod si in patris.num.20. 12
Statuta exorbitantia, & correctiua debent intelligi secundum communē vsum loquendi.ff.de acq.poss.l.possideri.§.Nerua filius.nu.11. 85
Statūto ciuitatis Brixiæ cauetur, qđ mortua in matrimonio vxore sine liberis maritus teneatur solum restituere tertiam partem dotis, & reliquum lucretur, an illud statutum habeat locum in dote promissa.ff. fol.matr.in rub.num.20. 3
Statutum si dicat,qđ debitor debeat incarcerari pro debito,moritur debitor, nunquid hæres debitoris debeat incarcerari pro illo debito.ff. fol.matr.l.diuortio.§.interdum.num.7. 26
Statutum prohibens de nouo acquiri.non prohibet acquisitum retinere.ff.de acq.poss.l.1.§.veteres.num.33. 68
Statuta sunt intelligenda secundum communem vsum loquendi. C. de succes.edic.l.si aliæ frater.nu.12. 47
Statuta non possunt interpretari, vel glossari glossis hominis, sed legis. ff.de in ius voc.l.quamuis.num.2. 112
Statutum dispo. qđ nullus vadat de noctè sine lumine comprehendit etiam fœminas.l.si quis id quod de iur.omn iud.nu.6. 82
Statuto Florentię disponente, qđ schedulæ scripræ manu propria mercatoris, vel artificis habeant executionem sicut sententia diffinitiua, idē erit in schedula scripta alterius manu, & scripta manu artificis approbantis omnia in ea contenta.C.de test.l.cū antiquitas.nu.17.113
Statutum inducens beneficium abolitionis, an extendatur ad carceratos.ff.de vsuc.l.si is qui pro emptore.nu.335. 234
Statutum faciens mentionem de intestato,an comprehendat pupillum. C.de inst.& subst.sub cond.fac.l.generaliter.nu.5. 134
Statuta loquentia de testamentis non extenduntur ad testamēta ad pias causas,rationem ponit.l.1.C.de sacrosan.Eccles.nu.26. 16
Statutum disponens, qđ filia dotata non succedat, intelligitur in bonis dotantis.ff.de acq.poss.l.1.§.veteres.nu.21. 67
Statutum habet locum in semestri quando bis in anno idem fructus colligitur.ff.fol.matr.l.diuortio.§.quod in anno.nu.1. 24
Sta.si sit in curia mercatorum,qđ scriptura priuata faciat fidem plenam, istud statutum valet,& debet seruari in quocunque foro, nedum seculari,sed etiam ecclesiastico.C.de test.l.si non speciali.nu.4. 100
Statutum intelligitur in vna quod in duab. personis statuitur. ff.de reb. cred.l.singularia.nu.7.89.& 10. 32
Statutum si requirat cautionem, an intelligatur de nuda, vel cū pignorib.& fideiussorib.ibid.num.7. eod.
Statutū si dispo.qđ contractus virorū, seu mulierū non valet sine cōsensu proximiorum non sufficit consensus quorūcunq; propin.sed requiritur consensus proximorum.C.vnde vir & vxor.l.maritus.nu.11.58
Statutum si disponat, ꝙ à sententia potestatis non possit appellari, poterit appellari ab eius interlocuto.ff.de re iud.in rub.nu.9. 138
Statuta recipiunt interpretationem per punctum rationis. ff. de in ius voc.l.quamuis.nu.6. 112
Stat.si sit,ꝙ iudex debeat admittere omnes probationes, & exceptiones saluo iure in fine causæ impertinentium,& non admittendarum,tamen non posset admittere probationes euidenter impertinentes. ff. de iureiur.l.si duo patroni.§.idem Iulianus.num.33. 84
Statuta vbicunque mandant aliquid fieri citatis aliquibus intelligitur, vt eorum præsentia,seu contumacia operetur consensum,si non contradixerit.ff.fol.matr.l.quæ dotis.nu.87. 50
Stat. si disponit, qđ nulla exceptio possit opponi contra instrm, potest tñ opponi exceptio simulationis.l.cùm ea quæ.C.de transac.n.3.108
Statutum si dicat, ꝙ contra instrumentum publicum non possit opponi aliqua exceptio nisi solutionis, an aliquæ aliæ possint opponi.l. quamuis cùm.C.de iur.& fac.ign.nu.18. 39
Statutum disponens, ꝙ omnes controuersiæ vertentes inter personas debeant compromitti,comprehendit controuersiam, quæ est cū vniuersitate.l.de quæstione.C.de pact.nu.6. 91
Statutum faciens mentionem de hærede non habet locum in bon. pos. ff.de vulg.ꝙ pupil.l.1.nu.2. 96
Statutum si non habeat locū in casu ficto,tñ quando casus verus, & casus fictus æquiparantur in omnibus statutum habet locū.ibi.n.4. eo.
Statutum in vno,intelligitur etiam statutum in alio, quādo duo procedunt sub eadem ratione.l.si arrogatur.ff.de adop.nu.53. 40
Statutum non operatur extra territorium statuentium sicut ius commune.ff.de leg.1.l.si creditori.num.6. 54
Statutum non recognoscentis superiorem dicitur esse ius ciuile. ff. de leg.1.l.si creditori.nu.5. eod.
Statutum quotiescunq; derogat iuri cōi, vel illud corrigit, non recipit interpretationem à iure cōi, nec intelligitur secundum ius commune,sed prout iacet.C.de inoffi.test.Auth.nouissima.nu.24. 165
Statutum loquens de legitimis,an extendatur ad legitimatos per subsequens matrimonium.C.de fideic.l.cùm acutissimi.num.5. 211
Statutum dicens,si quis turbauerit in possessione, &c. trahitur etiam ad quasi possessionem.ff.de iureiur.l.ait pretor.§. item si iurauero.nume. 28.& 29.fol. 82
Statutum prohibens extrahi frumentum extra territorium,intelligitur, si originaliter extrahatur,non si transitoriè.ff. de leg.1.l.cætera. §.sed si quis ad opus.nu.21. 80
Quid autem si statutum loquatur de portante frumentum. ff.de leg.1.l. cætera.§.sed si ad opus nu.22. eod.
Statutum cogens affines ad compromissum comprehendit etiā affines, qui sunt in tali affinitate de qua ius non curat.ff.de in ius voc. l.in ius vocari.§.prætor ait.nu.5. 110
Statutum de compromissis fiendis inter agnatos, quia fauorabile comprehendit nepotem conceptum,& natum post emancipationem filij. ff.de leg.l.de quib.num.17. 22
Stat.loquens in contractu habet locum in distractu occurrente ex identitate rationis.ff.de pact.l.si vnus.§.pact.ne peteret.nu.26. 196
Stat.disponat quascunq; probationes sufficere, intelligitur dū tñ aliàs legitimæ sint.l.quæcunque.nu.64. de offic.eius cui mand.est iurisd.56
Statutum si dicat,ꝙ credatur libris mercatorum,intelligitur de his,quæ scribunt pro suis mercantijs.l.age cum Geminiano.nu.4.verf.similiter videmus.C.de transact. 95
Quid de consulib. qui habent cognoscere de causis mercatorum. ibid. verf.quòd consules mercatorum.num.2. eod.
Stat.dictans de fide plenaria adhibenda thesaurario,intelligitur in facto pecuniarum,& non de alia.ibid.num.5. eod.
Statutum ciuitatis Brixiæ loquens de causis appellationem interpositarum à sententia diffinitiua, an habeat etiam locum in appellationib. à sententijs interlocutorijs.ff.de re iud.in rub.nu.13. 138
Statutum in vno ex correlatiuis in materia correctoria, an extendatur ad aliud.ff.de re iud.l.qui condemnare.nu.9. 143
Statutum faciens mentionem de possessione, an habeat locum in quasi possessione incorporalium, quæ possidentur impropriè. ff.de acquir. poss.l.possideri.num.7. 71
Statutum quando est fauorabile extenditur ad casum, qui largè,& impropriè continetur.l.non dubium.C.de leg.nu.42. 37
Stat. si dicat, ꝙ vir lucretur tertiā partem dotis traditæ,trahitur etiā ad dotē non traditam,sed tantum promissam.ff.de reb.cred.l.j.nu.9. 3
Statutum loquens per verba præsentis temporis,vel etiam præteriti potest trahi ad futura.ff.de cond.ex leg.l.1.nu.2. 212
Statutum licet debeat intelligi,ꝙ aliquid addat iuri communi, hoc verum est nisi ita intelligendo quis indebitè damnum pateretur. C. de iud.l.properandum.§.finautem alterutra.nu.6. 152
Statuto si caueatur, ꝙ statutum aliquod non possit glossari, vel interpretari, vel quòd omnia statuta sint præcisa, vel quòd præcisè obseruentur,talia statuta intelliguntur de glossis hominis non legis. ff. de iust.& iur.l.omnes populi.nu.53. 18

Statutum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Statutum loquens de vulnere non habet locum in vulnuſculo. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum num. 13. 139
Statutum in principali cenſetur etiam ſtatutum in acceſſorio. l. non dubium. C. de leg. nu. 58. 38
Statutum faciens mentionem de dolo, non habet locum in dolo re ipſa occurrenti. ff. de verb. oblig. l. ſi quis cum aliter. num. 8. 66
Sta. in ciuitate Romana habet locum, & in alijs ciuitatibus ſtante rationis identitate. ff. de leg. 1. l. cætera. §. hoc Senatuſconſul. nu. 1. 80
Statutum loquens de præſcriptione in materia ſtricta, an trahatur ad vſucap. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. cum quis adminiculo. nu. 18. 110
Statutum extenditur ad caſum in quo veriſimiliter idem ſtatuiſſent, vel prouidiſſent ſtatuentes, ſi interrogati fuiſſent, aut recordati. de lib. & poſth. l. Titius, §. Lucius. num. 3. 194
Stat. loquens in poſſeſſore, an habeat locum in eo, qui dolo deſijt poſſidere, & ſic in eo, qui fingitur poſſeſſor. ff. de acquir. poſſ. l. poſſideri. num. 20. 71
Statutum permittens per dictionem taxatiuam aliquas, tantum exceptiones opponi, & non alias, non intelligitur excludere ſimiles expreſſis. l. quæcunque. ff. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. nu. 82. 58
Statutum præciſum intelligitur, quod mandetur executioni omni exceptione re mota etiam ſine cauſæ cognitione. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. num. 52. 18
Statutum faciens mentionem de exceptione nôn comprehendit exceptionem in ſolutionis. ff. de cond. cau. dat. l. qui ſe debere. nu. 8. 159
Statuta an recipiant interpretationem reſtrictiuam, correctiuam, declaratiuam, & extenſiuam. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 60. 18
Statutum diſponens ſuper contractu, intelligitur de contractu vero, & non ficto. ff. de leg. 1. l. ſi mihi, & tibi. §. regula. num. 4. 40
Stat. vbicunque mandat aliquid fieri citatis aliquib. vel cum conſenſu, vel voluntate aliquorum, tale ſtat. intelligitur, quòd eorum præſentia operetur conſenſum, ſi non contradixerit. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autem. num. 3. 13
Statutum concedens premium accuſanti, extenditur etiam ad denuntiantem. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. num. 368. 136
Statuta ſicut & ſtipulatio non recipiunt interpretationem extenſiuam in omiſſis. ff. de verb. oblig. l. quicquid aſtringen. nu. 11. 150
Statutum tollens reductionem ad arbitrium boni viri, intelligitur niſi dolus, vel lata culpa arbitratoris interuenerit. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. num. 25. 210
Statutum laicorum diſponens, ꝙ fœmina non poſſit teſtari, vel ſe obligare ſine præſentia duorum agnatorum, an comprehendat caſum qñ mulier teſtaretur ad piam cauſam, vel donaret Eccleſiæ. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 84. 168
Statutum ſi diſponat, ꝙ aliquis perdidit nobilitatem, puta quia fuit de falſo accuſatus, & condemnatus, intelligitur quo ad vtilitates, & honores non autem quo ad onera. ff. de iuſt & iur. in rub. nu. 21. 2
Statutum quando ponit aliquas exceptiones non eſt licita extenſio ex identitate rationis. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante nu. 77. 39
Statutum diſponens generaliter, quod inſtrumenta publica non probent niſi inueniantur regiſtrata in memorialibus archiui publici non habet locum in inſtrumentis dotium fauore dotium. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. num. 5. 203
Stat. diſponens ſimpliciter debere coniunctos cogi ad compromiſſum qualiter intelligatur. ff. de iureiur. l. qui per ſalutem. num. 4. 139
Stat. ſi diſponit, ꝙ debitor debet perſonaliter capi ad inſtantiam creditoris debet ſimiliter capi ad inſtantiam ceſſionarij. Item ceſſionarius dicitur creditor. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. §. quis ita. nu. 5. 133
Statutum ſi diſponat, quòd frater non poſſit facere capi fratrem pro debito, frater autem cedat iura ſua alteri, iſte ceſſionarius non poſſet facere capi fratrem. ibid. num. 6. eod.
Quid ſi ſtatutum dicat, quòd frater poſſit petere compromiſſum contra fratrem ibid. num. 7.
Statu. ſi diſponat, ꝙ creditor poſſit facere capi debitorem ſine citatione, an ceſſionarius hoc facere poſſit ibid. nu. eod. eod.
Statutum diſponens, quòd immobilia non poſſint alienari in forenſem, an habeat locum etiam in donatione in ſolutum. ff. de leg. 1. l. cætera. §. ſed ſi parauerit. num. 12. 81
Statuta in viro habent locum in ſocero. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. interdũ. num. 5. 26
Statuta debent ſic interpretari, vt non ſint fruſtratoria. ff. de iureiur. l. ait prætor. num. 2. 72
Stat. diſponens, quod in prædijs ruſticis finita locatione, intelligatur facta re conductio eiſdem penſionibus, & qualitatibus niſi per tres menſes antequam ſit renunciatum, intelligitur de prima reconductione, & non de alijs. ff. ſol. matr. l. diuortio. § ꝙ in anno. nu. 23. 24
Statutum ſi diſponat, ꝙ à mera interlocutoria non poſſit appellari, poterit tamen appellari ab interlocutoria in qua iudex pronunciauit inſtrumentum publicum mandatum executioni, quia habet vim diffinitiuæ. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. num. 1. 35
Statuta ſunt ſtricti iuris, & debent ſtrictè intelligi. ff. de leg. 1. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. num. 9. 118
Statutum ſit ad inſtar ſtipulationis, per interrogationem, & reſponſionem. ibid. num. eod.
Statutum ſimpliciter loquens de dote, habet locum in dote ſolum promiſſa. ff. ſol. matr. in rub. num. 24. 3
Statuta debent intelligi ſecundum rationabilem intellectum, ne abſurditas ſequatur, poſt. num. 7. verſ. 2. mouetur. C. de iud. l. properandum. §. ſinautem alterutra. 152
Statutum ſi diſponat, quod inſtrumenta qualiacunque mittantur executioni, licet dicat qualiacunque, tamen intelligitur, quòd ille, qui ea fecit eſſet publicus notarius. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. etiam ſi parente. num. 17. 225
Statutum extenditur ad caſum fictum, quando eadem ratio eſt in eo, quæ in caſu vero. vide ibid. num. 11. eod.
Statutum in marito nõ habet locum in vxore, niſi etiam de ea exprimatur. ff. de ius voc. l. in ius vocari. num. 6. 109
Statutum prohibens probationem debiti fieri per teſtes, non habet locũ quando probatio fieret per teſtes ſimul cum inſtrumentis. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ille caſus. num. 13. 227
Statutum diſponens, ꝙ à laudo arbitratoris non poſſit peti reductio ad arbitrium boni viri, intelligitur niſi pars ſit enormiter læſa. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato. num. 4. 142
Statutum permittens opponi aliquas exceptiones tantum, & ſic cum taxatiua non impedit, quòd etiam ſimiles poſſint opponi. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. nu. 85. 39
Statutum ſi diſponat, ꝙ quando petitur executio inſtrumenti non poſſit opponi exceptio niſi talis, & talis, non poterit fieri extenſio ad aliam exceptionem ſimilem. ff. ſol. matr. l. ſi conſtante. num. 86. eod.
Statutum ſi dat liberum arbitrium iudici in certis cauſis, ſi dictum ſtatutum tendit in præiudicium tertij, debet intelligi de ea libertate, quæ continet æquitatem, non de ea, quæ præferatur iuſto. ff. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. num. 23. 131
Statutum ſi diſponat, quod poteſtas poſſit libere inquirere, tamen propter illud verbum libere, nec poterit inquirere niſi præcedente fama. ibid. num. 25. eod.
¶ Stylus curiæ Romanæ, quid ſit, & an ſit volubilis, & mutabilis. in l. cũctos populos. C. de ſum. Trin. & fide catho. nu. 53. 5
¶ Stipendiarij. Stipendiarijs ſi præceptum pœnale factum ſit, quòd ante conſumptionem candelæ ardentis portas ciuitatis exire debeant, ſi candela vento extinguatur, an pœna locum habebit. in l. talis. C. de his quib. vt indignis. num. 4. 180
Stipendiarijs an ſit deferendum iuramentum in ſupplementum probationis. in l. admonen. in repe. ff. de iureiur. nu. 300. 301. & 302. 135
¶ Stipulatio de hac materia vltra hic poſita, vide quæ ſupra poſuimus in verbo Promiſſio.
Stipulator quando offenditur directè, vel eius perſonam repreſentans veluti hæres tunc attenditur intereſſe. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. idem ſi in facto. nu. 15. & 16. cum ſeq vbi ſex modis limitatur. 26
Stipulans pecuniam præſentem cum adiectione certi numeri, vt hanc ſummam centum ducatorum, non poteſt agere ex ſtipulatione, ſi ſumma reperiatur minor. Quid in ludo taxillorum. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero hanc ſummam nu. 4. 171
Stipulatio appoſita iuxta contractum emptionis, & venditionis ad aliquid dandum, vel faciendum actio ex empto informata competit ad deductum in ſtipulationem. ff. de verb. oblig. §. cum venderet. l. cùm ſtipulatus ſim. num. 6. 159
Stipulatio eſt iuris. ff. de acq. poſſ. l. 1 §. adipiſcimur. nu. 20. 58
Stipulatio eſt ſtricti iuris, & tamen error in nomine proprio non vitiat ſtipulationem. ff. de leg. 1. l. ſi quis in fundi vocabulo nu. 36. fol. 14. & quòd vitietur errore. in l. vnica. C. de erro. calcu. nu. 12. 121
Stipulatio nouans tollitur ipſo iure. ff. de pact. l. contra iuris. §. qui pecuniam. num. 4. 199
Stipulatio & eius ſubſtantia poteſt cõferri in arbitrium tertij. ff. de verb. oblig. l. ſi quis arbitratu. num. 2. 81
Quid ex parte promiſſoris, ſi per eum mora committitur per quam arbitrator aſſumptus impeditur arbitrari, quid iuris. nu. 3 & 4. eo.
Stipulatio eſt ſtricti iuris, ideo in ea non veniunt vſuræ ex mora, ſed à tempore litis conteſt. l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. oblig. nu. 24. 185
Stipulatio extenditur ad aliam perſonam in ſtipulatione non comprehenſam quando aliter non poſſet habere effectum ſtipulatio. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtipulatus fuero. num. 2. 156
Stipulatio quando eſt omnino pura debitor nõ poteſt conſtitui in mora, niſi interpelletur, ſed quando dictum eſt hodie, iſta dies hodie, cõſtituit in mora ſine alia interpellatione. ff. de verb. oblig. §. decem hodie. l. liber homo. num. 4. 169
Stipulatus eſt aliquis emphyteuſim pro ſe, & filijs ſuis, an comprehendantur nepotes. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. in ſtipulationibus. num. 2. 77
Stipulatio liberti non acquirit actionem patrono. ff. de verbo. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 1. 197
Stipulatio debet in dubio ſic intelligi, vt valeat. ff. de verb. obliga. l. qui Romæ. § Augerius. num. 7. 183

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Stipulatio quãdo fit per verba præſentis temporis,& obligatio erat ſucceſſiua ratione euictionis in futurum, tunc illa verba præſentis temporis interpretantur,vt reſpiciant futurum.ff.de verb,oblig.l.ſtipulationum.§.ſtipulatio.num.10. 37

ſtipulatio non poteſt conferri in voluntatem ſtipulatoris, ſicut nec in voluntatem promiſſoris. Executio autem ſiue exercitium põt conferri in volũtatẽ ſtip.ff.de verb.obl.l.à Titio.§.nulla promiſ.n.j.& 2.153

ſtipulatio quæ ab initio non valuit, non videtur quòd per mortem filiæ debeat vires reaſſumere,ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.30.cum ſeq. 52

ſtipulatio eſt huius naturæ, quia illud quod agitur tacitè ab vtraq; parte habetur pro expreſſo in ipſa ſtip.ff.de verb.oblig.l.triticum.nu.6.146

ſtipulatus eſt aliquis vſum alicuius fundi, moritur relictis plurib. hæredib. an quilibet hæres habebit totum vſum,an verò quilibet partem. ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.Cato.nu.50.& 51.

ſtipulator generis quando decedit relictis pluribus hæredibus, & promiſſor habet electionem ſoluendi, ſi vni ex hæredibus ſoluat partem in vno,alteri partem in alio ſeruo,an liberetur.ff.de verb. oblig. l.ſtipula.§.ex his num.13. 23

ſtipulatio quando interponitur ſuper contractu emptionis, & venditionis non veniunt fructus, qui aliàs venirent ex contractu emptionis. ff.de verb.oblig.l.qui Romę.§.duo fratres.nu.28. 189

ſtipulario eſt verborum conceptio,& an propter hoc ſit facti. ff.de verb. oblig.l.ſtipulationum.§.ſtipulatio.num.4. 37

ſtipulatio interpoſita ſuper venditione facta minus dimidia iuſti pretij, ſi promiſſor conueniatur ex ſtipulatione, quæ dolũ habet re ipſa ſibi cõpetit remediũ huius legis.ff.de verb.obl.l.ſi qs cum aliter.n.12. 67

Et an etiam competat remedium.l.2.C.de reſcin.vend.nu.eod. eod.

ſtipulator eligendo opus,non poteſt poſtea pœnam petere, obſtante ſibi exceptione,quia recipiendo opus,pœnam remiſiſſe videtur.ff.de verb. oblig.l.cùm ſtipulatus ſim.num.14. 153

ſtipulatus ſi fuerim aliquid mihi dari, vel fieri ad voluntatem alicuius tertij,eo mortuo poſſum agere.ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.38. 53

ſtipulatio debet ſic intelligi in dubio,vt valeat,& teneat. ff.de verb.obl. l.quoties in ſtipulationibus,num.1. 128

ſtipulatus ſi fuerit aliquis vſumfructum ſibi hæredique ſuo reddi, alius eſt vſusfruct.in perſona ſtipulatoris,alius eſt in perſona hæredis.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis ita.num.3. 73

ſtipulatio interpoſita in aliquo contractu,an ſtet per ſe principaliter, an vero acceſſoriè.in rub.ff.de verb.oblig.num.15. 3

ſtipulatio quare eſt inuenta,& quæ ſit eius vtilitas. ff. de verb. oblig. ſuper rub num.22.& 24. 4

ſtipulatio quando contrahitur inter homines diuerſarum linguarum mediante interprete verba ſtipulationis ſunt dirigenda ad partes, nõ ad interpretem. vide ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio.§. eandem antem. num.1.& 4. 14

Stipulatus quis eſt Stichum ex cauſa oneroſa,& plures ſunt Stichi, promiſſor ſi ſit mortuus antequam declaret, tunc non fiet interpretatio contra ſtipulatorem.vide ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.in ſtipulationibus.num.7. 77

ſtipulatio Aquiliana non porrigitur ad ea de quibus non eſt cogitatum. ff.de tranſact.l.Aquiliana.num.2. 216

ſtipulatio præſumitur communi nomine recepta ex his, quæ prius acta ſunt,puta ſi erat actum,quod communi nommine ſtipularetur. ff. de nou.oper.nun.l.ſtipulatio.§.quæſitum.nu.5. 48

ſtipulatio recepta in vno ſimpliciter,extẽditur ad omnes.ff.de nou. ope. nun.l.ſtipulatio.§.quæſitum.nu.3. eod.

ſtipulatio concepta per illa verba cum promiſſor voluerit. valet. ff. de verb.oblig.l.centeſimis.§.ſi ita ſtipulatus.nu.1. 88

Quid autem ſit neceſſe,an talis ſtipulatio valeat.nu.1. eod.

ſtipulatio cum promiſſor voluerit,ita demum valet, quando talia verba proferuntur à promiſſore,ſecus quando proferuntur à creditore,&c. ff.de verb.oblig.l.centeſimis.§.ita ſtipulatus.nu.3. eod.

Hæc autem locum non habent in vltimis volun.nu.4.& 5. eod.

ſtipulator poteſt adijcere perſonam hæredis,& patris adoptiui. ff.de verbo.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſuæ perſonæ.nu.1. 73

ſtipulatio interpoſita pro matrim. contrahendo valet, vt intereſſe,quando mea peculiariter intereſt.ff.de verb.oblig.l.Titia.num.16. 214

ſtipulatio regulari debet ſecundum naturam contractus præambuli. ff. de verb.oblig.l.ſi ita quis promiſerit.§.Seia cauit.num.3. 218

ſtipulatio eſt mater obligationis.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.nu.20. 5

ſtipulatio denominatur à digniori reſpectu triplici. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio.num.21. eod.

ſtipulatio interpoſita ad vnum effectum, ſ.ad acquirendum ipſi ſtipulanti operatur onus, & grauamen adminiſtrandi, & dandi fructus pro oneribus matrim.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.193. 43

ſtipulatio valet,quæ requirit verba pro forma,& ſufficit colligi ſenſum verborum per interpretationem, quando talia verba reſponſionis poſſunt declarari per interrogationem præcedentem. ff. de verb.obl. l.ſtipulatio.§.ſi quis ita.nu.1. 7

ſtipulatio eſt contractus firmitatis,& eſt fortior contractus,qui ſit in iure.ff.de verb.oblig.§.Flauius.l.qui Romæ.nu.21. 179

Stipulatio ſi in contractu in quo requiritur res incõtinenti,vel poſt vel ante interponatur, impedit actionem oriri, & oritur ex ſtipulatione. ff ſi cert.pet.l.ſingularia.num.24. 33

ſtipulatio ſic debet interpretari,vt valeat.ff.de eo, quod cert. loco.l.non vtique.§.ſi quis inſulam.num.1. 215

ſtipulatio eſt contractus nominatus, & ſic in eo locum non habet pœnitentia,ff.de verb.oblig.§.Flauius.l.qui Romæ.nu.19.fol. 179.& in l.1.ff.de pact.num.8.& 9. 173

ſtipulatio paterna facta incontinenti, an impediat ius conſolidationis in filiam ſol.matr.l.poſt dotem.nu.88. 55

ſtipulatus ſi aliquis ſit vt procurator, non poteſt poſtea agere contradicente,vel inuito domino.ſol.matr.l.poſt dotem.nnm.62. 54

ſtipulatio de dote reddenda quo caſu de iure reſtitui debet, an intelligatur de iure communi,an etiam de iure conſuetudinario, vel municipali.l.præſcriptione.C.ſi contra ius,vel vtil.pub.num.21. 54

ſtipulatio talis,promittis mihi omnes ſeruos tuos,tu reſpondes, promitto omnes vno excepto, an vitietur ratione incertitudinis vnius ſerui. ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio §.ſed & ſi mihi.num.23.& 24. 14

ſtipulatio non poteſt conferri in arbitrium promiſſoris, quia lex præſumit,quod promiſſor nunquam vellet.ff.de verb.oblig.l. ſtipulatio nõ valet.num.1.& 2. 48

ſtipulatio quæ fit ab illo cui quæritur ius,non eſt executio prioris pacti, ſed confirmatio quædam.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.num.37. 48

ſtipulatio regulatur ſecundum naturam contractus ſuper qua interponitur.l.cùm mota.C.de tranſact.nu.6.& nu.10.& 11. 98

ſtipulatio interpoſita in vltima voluntate non ſeruat naturam ſtipulationis,ſed tantum aſſumit naturam vltimæ voluntatis.ff.de leg.j.l.nemo poteſt.in 2.lect.nu.21.fol.100.& in 1.lect.nu.29. 105

ſtipulatio Aquiliana ſequente acceptilatione, perimit omnes obligationes.ff.de tranſact.l.Aquiliana.num.1. 215

ſtipulatio eſt ſtricti iuris,ideo in ea non recedimus à verbis,& quicquid eſt omiſſum à verbis ſtipulationis,intelligitur omiſſum. ff. de leg.1.l. ſeruo legato.§.ſi teſtator.nu.12. 118

Item in ſtipulatione perſona extrinſecus non intelligitur.ibid.eo.nu.

ſtipulatio vt valeat non ſufficit conſenſum reſponſionis percipi ſignis, vel actibus, quia ſtipulatio debet fieri vtroque loquente. ff. de verbo. oblig.l.ſtipulatio §.ſi quis ita.num.3. 7

ſtipulatio & vſucapio prout deducuntur in eſſe ſunt facti.ff. de acq.poſſ. l.1.§.adipiſcimur.num.22. 58

ſtipulationibus illa dicuntur tacitè ineſſe, quæ verbis à partibus non exprimuntur.ff.de eo,quod cert.loco.l.non vtique.nu.2. 214

ſtipulatio qualiter debet concipi,ſi quis velit committi pœnam pro vno quolibet capitulo.ff.de verb.obl.l.Titia.§.idem reſpondit.nu.3. 218

ſtipulatio quando eſt appoſita valida incontinenti poſt numerationem, ſeu ante vel poſt non oritur actio ex numeratione, ſed ex ſtipulatione.ff.de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.Chryſogonus.n.30. 198

Quid ſi actor agat ex numeratione cum ſecuta fuerit ſtipulatio poſt numerationem,an debeat obtinere,vel non.ibid.nu.eod. eod.

Stipulationem qui vult probare,habet neceſſe probare tria. ff. de pact.l. ſi vnus.§.pactus ne peteret.num.44. 197

ſtipulatio dicitur duplex,quædã coæqueua,quædã pœnalis, & quæ ſint iſtæ ſtipulationes.in l.ſi pacto quo pœnã in prin.C.de pact.n.j.& 2.78

ſtipulatio quæ non poteſt intelligi propriè, trahitur ad improprium. ff. de verb.oblig l.quoties in ſtipulationibus.num.2. 128

ſtipulatoribus non tenetur hodie maritus hæres vxoris facto inuentario vltra vires hæreditarias.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.nu.50. 48

Stipulatio ſimpliciter interpoſita, intelligitur ſecundum naturam contractus præcedentis, vel actionis præcedentis. ff. ſol. matr.l. poſt dotem.num.28. 52

Stipulatio quando interuenit ſuper contractu innominato, ſufficit implere eatenus quatenus impleri poteſt.ff.de pact.l.1.nu.10. 173

ſtipulatio erronea,quæ interponi non debeat ſi ſit interpoſita,non obligat in effectu,& adde an cautio,quæ non debuit interponi, ſi interponatur committatur.ff.de leg.1.l.ſi legati ſerui.nu.1. 109

ſtipulatio ſimpliciter interpoſita,& etiam à ſciente,intelligitur ſecundũ naturam actus ſuper qua interponitur.ibid.nu.2.& 3. eod.

ſtipulatio cuius executio collecta eſt in voluntatem alterius conditionaliter,ſi voluerit.valet.ff.ſol.matr.l.poſt dotem.nu.39. 53

Stipu.collata in voluntate alicuius, illo moriente antequam declaret voluntatem ſuam non euaneſcit.ff.ſol.mat.l.poſt dotem.nu.28. eod.

ſtipulatio vna ſubiecta pluribus pactis facit cenſeri tot ſtipulationes, quot conuentiones præceſſerunt,ad quorum corroborationem venit ſtipula.ff.de verb.oblig.l.Titia.§.idem reſpondit.l.2.num.1. 218

ſtipulatio interpoſita ſuper aliquo actu, vel in aliquo actu, intelligitur ſecundum naturam illius actus ſuper quo interponitur.ff. de re iud.l. miles.§ decem.num.11. 152

ſtipulatio appoſita iuxta aliquem contractum,non nouat nec mutat naturam illius contractus.l.cùm mota.C.de tranſact.nu.12. 98

ſtip.ſi reſcindit prætextu erroris,ergo debet à ſimili reſcindi tranſactio, quoniam ratio diuerſitatis reddi non poteſt. C. de tranſact. l. vltim. num.5. 120

Stipu.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

tip. ſine cauſa non valet in effectu,& ſimiliter facta prætextu erroris,an aliud ſit in tranſactione,cũ trãſactio habeatur pro cauſa. ibi. n. 11. eo.

Stipulationem committere eſt obligationem purificare. ff. ſi quis cautio. l. & ſi poſt tres. num. 24. 153

Stipulatio ex vna parte, & iuramentum ſeu cõceſſio ex altera differunt. ff. de iureiur. l. eum qui. §. ſi iuramento. nu. 9. 97

Stipulatio debet ſic interpretari,vt non reddatur inutilis. ff. de eo quod cert. loco. l. 1. num. 1. 213

Stipulans ſi quis ſuper re ſua, quæ durat ſua, tunc quæritur actio alteri. ff. de reb. cred. l. certi condictio. §. quoniam. nu. 3. 23

Stipulans minorem ſummam à fideiuſſor quàm ſit verum intereſſe ſibi non præiudicat. ff. de eo per quem fac. erit. l. ex hoc edicto. §. ſi à fideiuſ. num. 1. 146

Stipulatio fundi, quæ eſt ſtricti iuris, licet non contineat fructus in illo exiſtentes ſecus tamen eſt in emptione, & in alijs contractibus bonæ fidei in quibus fit interpretatio plenior. ff. de verb. oblig. l. ſi filius-fam. §. cum fundum. num. 3. 126

Stipulatio conditionalis animo nouandi facta moram precedentem nõ purgat, & cum incipit eſſe certum illam ſecundam ſtipulationem committi non poſſe, ſtatim agi poteſt ex prima etiam re perempta. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. ſi hominem. num. 2. 102

Stipulatio an & quando valeat, ſi conferatur in tempus quo valere poteſt. ff. de verb. oblig. l. ſi diuſirtio. num. 8. 52

Stipulari qui poſſunt.

Stipulari quiſque poteſt pro Eccleſia,& pijs locis,& pauperib. verbis directis etiam ipſis abſentibus. ff. de verb. oblig §. Flauius. l. qui Romæ. num. 24. 179

Stipulatio an poſſit validè contrahi per ſurdum habentem intelligentiã verborum ad motum labiorum,vel per alios nutus, & ſigna. in l. 1. ff. de verb. oblig. num. 23. 5

Stipulatio licet regulariter non poſſet fieri ab infante, tamen ſi infans aliquo modo balbutiet,dicitur ſtipulari poſſe rem ſuam ſaluam fore. in l. mulier. ff. de verb. oblig. num. 1. & 2. 113

Stipulatio poteſt contrahi inter homines diuerſarum linguarum, mediante interprete,& tunc verba debent dirigi ad partes, & non ad interpretem. in l. 1. §. vlti. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 4. 14. & 15

Sipulationis conſenſus inter homines diuerſarum linguarum nunquid contrahi poſſit mediante ſono tubæ, quemadmodũ contrahitur mediante interprete. in d. §. vltimo. nu. 4. eod.

Stipulatio vt ſeruus ſtipulatori debitus manumittatur poteſt fieri ab eo, qui non ſit minor 20. ann. licet ſit minor. 25. in l. ſi minor. ff. de verb. oblig. num. 3. 111

An pater vel dominus promittendo per ſtipulationem filio, vel ſeruo eis obligetur naturaliter. in l. liber homo. ff. de verb. oblig. nu. 7. 168

Stipulatio facta per filium,vel ſeruum videtur per ipſum dominum, vel patrem facta. in l. quodcunque. ff. de verb. oblig. num. 1. 86

Stipulatio non poteſt fieri intra abſentes, & qui dicantur iſto caſu propriè abſentes ff. de verb. oblig. l. 1. nu. 15. 5

Stipulari quiſque poteſt cum morietur. ff. de verb. oblig. l. quodcunque. §. ſicuti. num. 1. 86

Reliqua vide infra in rub. de Stipulationibus alteri factis.

Super quibus rebus ſtipulatio fieri poſſit.

Stipulatio liberi hominis,vel rei ſacræ tempore prohibito, licet collata in tempus licitum cum deſierit eſſe liber, vel ſacra,nihil tamen valet. ff. de verb. oblig. l. inter ſtipulantem. §. ſacram. num. 13. 137

Stipulatio rei meæ ſicut non valet, ita etiam non valet ſtipulatio rei, quæ non eſt mea, ſi conferatur in tempus quo erit mea. ff. de verbo. oblig. l. nemo rem ſuam futurum num. 1. 141

Stipulando ab alio, quod quis mihi acquirit à me ſtipulando nihil agit, & quare. in l. liber homo. de verb. oblig. num. 7. 168

Stipulatio rei propriæ dicitur inualida, eo quòd nullam contineat vtilitatem, quomodo autem, & quibus modis valere poſſit. in l. ſi rem meam. ff. de verb. oblig. nu. 1. cum ſeq. 64

Stipulatio rei propriæ non valet,etiam ſi à iure ſubtracta ſtipuletnr, niſi forte ſtipularetur quicquid commodi per furem fieri poterit ex illa cauſa l. ſcire debemus. §. ſi à fure. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 2. 58

Stipulatio liberi hominis. Item rei ab hoſtibus occupatæ, & eius quod non poteſt dominio noſtro ſubijci impedimento iuris, vel naturæ, nullo modo valet. l. liber homo. ff. de verb. oblig. nu. 1. 151

Stipulatio fundi incerti de certis,an reputetur inualida, quando contrahentes ſentiunt de certo, licet non appareat de quo in l. qui ex pluribus. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 3. 152

Stipulatio quod poſſit fieri ſuper quacunque re ſuper qua contractus fieri poteſt. in l. ſtipulationum. la 2. ff. de verb. oblig. uu. 3. 35

Stipulatio rem propriam ſaluam fore valet. in l. illa ſtipulatio. ff. de verb. oblig. num. 1. & 2. 111

Stipulatio facta de eo, quod alius mihi debet licet ille ab obligatione deſtiterit,omnino valet. l. huiuſmodi. ff. de verb. oblig. num. 1. 51

Stipulatio rei cuius commercium ſtipulator non habet cũ ex parte ſtipulatoris inhabilitas interueniat dicitur inutilis, ſecus ſi interueniat ex parte promiſſoris. in l. multum intereſt. ff. de verb. obiig. nu. 1. & 2. fol. 65. & in l. apud Iulianum §. conſtat. ff. de leg. 1. nu. 26. 77

Stipulatio pœnalis facta in fauorem matrimonij, vt maritus non teneat concubinam valet. l. Titia. num. 19. 215

Stipulatio vt res donantis ad certas perſonas non deueniat valet. in l. ſi ita quis promiſerit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. nu. 22. 222

Stipulatio de ſiſtendo alium in iudicio valet. in l. ſtipulatio iſta habere licere. §. ſi quis. ita ff. de verb. oblig. num. 1. 80

Stipulans certã quantitatem denariorum, vt promittis aureos valentes illam quãtitatem,valet ſtipu. ff. de verb. obl. l. quæ extrinſecus. n. 3. 110

Stipulatus ſi ſum ſuper re mea,quæ durat mea tertio, acquiritur illi tertio actio ſine ceſſione. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. ſi ſtipuler. num. 26. 79

Stipulari quis non poteſt, ꝙ de re ſibi debita fiat illud quod ipſe facere non poſſet per ſe,ſi ſua eſſet, & exiſtens. 20. ann. poteſt ſeruum proprium manumittere. ff. de verb. oblig. l. ſi minor. nu. 1. 111

Stipulans rem ſuam, videtur in dubio ſtipulari ſibi dari, non autem reſtitui. ff. de verb. oblig. l. nemo rem ſuam. num. 2. 128

Stipulari quis rem ſuam non poteſt etiam à fure, ſed quicquid. illum ex cauſa furtiua dare facere oporteret, & quo caſu per talem ſtipulationem mora furis purgatur, ideo per interitum rei, poſtea ſubſecutum liberatur niſi alia mora interceſſerit. ff. de verb. oblig. l. ſcire debemus. §. ſi à fure. num. 1. 58

Stipulari quis poteſt rem ſum à fure ſibi ſubtractam tribus modis, quos vide ibid. num. 2. eod.

Stipulari quis non poteſt rem ſuam ſiue exprimat dari ſimpliciter. §. ſi à fure. num. 3. eod.

De Stipulationibus alteri factis.

Stipulatio facta alteri cum iuramento quærit actionem vtilem alteri ſine ceſſione,quia iuramentum habet vim iudicij. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. ſi ſtipuler. num. 21. 79

Stipulatio ſi fiat à me de centum pro eo quem nominauero benè valet non obſtante incertitudine perſonæ. in l. ita ſtipulatus. de verb. oblig. num. 6. 160

Stipulatio alteri facta niſi fiat per ſeruum,vel filiumfa. regulariter nõ valer,propterea debet ei adijci pœna, vt illi metu pœnæ pareatur. in l. ſtipulatio iſta habere licere. §. alteri. ff. de verb. oblig. nu. 1. 7. & 9. fol. 74. & an & quando valeat latè. in l. huiuſmodi. ff. de leg. 1. nu. 5. & 17 vſque ad 26. 142.

Stipulatio facta alteri, an valeat in feudis, & ꝙ ex conſuetudine induci poſſit quòd vbique valeat. in d. §. alteri. nu. 2. & 3. 74

Stipulatio alteri facta valet ſpecialiter propter iuramentum in ea adhibitum,tamen de iure cano. valet omni caſu. in d. §. alteri. n. 4. & 5. eo.

Stipulatio facta pijs locis,& pauperibus etiam abſentibus indiſtinctè valet. in d. §. alteri. nu. 6. eod.

Stipulatio facta alteri poteſt valere ratione proprij intereſſe pecuniarij, & idem ſi fuerit facta ſuper eo, quod ipſi ſtipulatori debebatur. in d. §. alteri. nu. 12. & 13. fol. 75. & in §. ſi ſtipuler. eiuſdem l. nu. 1. 77

Stipulatio facta alteri nunquid pariat ſaltem naturalem obligationem. in d. §. alteri. num. 20. 75

Stipulatio facta alteri, retento, quòd poſſit valere ratione proprij intereſſe,an reconualeſcat ex intereſſe ſuperueniente poſt ſtipulationem à principio inutilem. in d. §. alteri. nu. 20 & 21. 76

Stipulatio tutoris,curatoris, ſeu ſyndici vniuerſitatis, an validè formari poſſit in perſonas principalium perſonarum indiſtinctè per quæcunque verba ſiue obligatiua,ſiue executiua. in l. ſtipulatio iſta habere licere. §. ſi ſtipuler. ff. de verb. oblig. nu. 9. 78

Stipulatio alteri facta ad hoc vt valeat ratione proprij intereſſe quibus verbis concipi debeat. in d. §. ſi ſtipuler. nu. 10. & 11. eod.

Stipulatio alteri facta in caſibus de iure validis,an & quando pariat vtilem actionem ſine alia ceſſio. in d. §. ſi ſtipuler. nu. 13. 14. & 19. 79

Stipulatio ſi fiat per filium, vel per ſeruum, perinde eſt acſi per ipſum dominum,vel patrem fiat. in l. quodcunque. ff. de verb. oblig n. 1. 86

Stipulatio dandi alteri,quòd contineat incertum, & habeatur cõſideratio pœnæ. in l. liber homo §. decem mihi. ff. de verb. oblig. nu. 1. 169

An & quare in ſtipulatione dandi alteri veniat intereſſe extrinſecum. in d. §. decem mihi. nu. 5. 170

Stipulatio committitur ad intereſſe meum, qñ ſtipulor dari alteri etiam ꝙ poſtea cœpit ſuperuenire, non tantum ad illud intereſſe, ꝙ erat tempore ſtipulationis,quod an ſit verum. in d. §. decem mihi. in fi. eo.

Stipulans ſibi & Titio fundũ pro virilib. portionibus,propriè non ſtipulatur ſibi niſi partem. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 145. 186

Stipulans ſibi fundum & totum Titio,quæritur ſibi in totum per ius nõ deſcreſcendi. ibid. num. 130. eo.

An quilibet poſſit ſtipulari pro Eccleſijs,pijs locis,& pauperibus etiam verbis directis,& etiam ipſis abſentibus. in l. qui Romæ. §. Flauius de verb. oblig. num. 24. 179

An ius acquiſitum alteri ex mea ſtipulatione poſſim ſibi auferre. in d. §. Flauius. num. 16. eod.

Qui ſtipulatur imperſonaliter cenſetur ſtipulatus ſibi & non alteri, quia nunq̃ intelligitur eadem perſona extrinſecus repetita, præſertim quæ haberet vitiare ſtipulationem, licet aliquãdo intelligatur repetitum

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

tempus & conditio. in l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig. num.

Stipulatus dr ille cuius nomine stipulatur. in d. §. Chrysogonus. n. 23. eo.

Stipu. valet quando quis stipulatur sibi nomine, & vice absentis, licet non interfit stipulantis cum verba obligatiua sint collata in personam ipsius stipulatoris, secus si simpliciter stipulatur alteri, quia tunc nihil valet. d. §. Chrysogonus nu. 23. eod.

Quando quis stipulatur sibi nomine tertij absentis tenetur stipulator cedere illi tertio actionē mandati si erat procurator, & sic habebat mandatum, vel actionem negotiorum gestorum, secus si non habeat mādatum, & secuta sit ratihabitio. ibid. eod. num.

Stipulatio principalis de sorte licet fuerit personaliter concepta, & relata ad certam personam. s. patroni, tñ si stipulatio pœnalis vsurarū fuerit impersonaliter concepta, nō videtur relata ad eandem personam ad quam principalis erat relata. in d. §. Chrysogonus num. 34. 199

Stipulari potest pater filio posthumo, & sic nondum nato quem constat non esse in potestate patris antequam nascatur. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. num. 35. 205

Stipulatio facta sub pœna de tractando aliquem vt filiū valet. in l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. nu. 38. & 9. 208

Stipulatio pœnalis inter parentes sponsæ, & sponsi interposita super matrim. contrahendo est ipso iure nulla. in l. Titia. ff. de verb. obl. n. j. 23

Stipulatio facta sibi recipienti nomine alterius, prout faciunt notarij valet, etiam si non interfit stipulantis, si habet mandatū, vt habet procurator, vel non habet vt neg. gest. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. nu. 17. 143

Stipulatio facta alteri non est contra legem, sed præter legem. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. alteri. num. 16. 75

Stipulatio quando concipitur sibi aut alteri dari, puta Titio, inquantū Titio est soluendum venit interesse extrinsecum, quia sibi pœnā promiseram, &c. ibid. num. 5. eo.

Stipulatio strictè procedit, & quicquid est omissum à verbis, intelligitur, & habetur pro omisso. ibid. nu. 6. eod.

Stipulatio facta alteri quando stipulantis interest, potest cōcipi sex modis. vide per ordinem. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. num. 10. & 11. 78

Stipulatio facta alteri, si non esset contra legem, sed præter legem, an ex ea saltem oriatur naturalis obligatio. l. non dubiū. C. de leg. n. 61. 38

Stipulans alteri rem, & alteri pœnam, neutra stipulatio valet. l. non dubium. nu. 63. C. de leg. eo.

Stipulatio facta alteri valet quando interest stipulatoris eam valere. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. num. 1. 77

Stipulans emens, vel contrahens nomine alicuius, an videatur ei donare. ff. sol. matr. l. quæ dotis. nu. 57. 49

Stipulari vt quis alteri possit, non sufficit interesse remunerationis. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. num. 22. 143

Stipulans sibi & alteri decem, eadem decem intelligitur stipulari, & idē in legato. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. num. 1. 96

Stipulatio principalis alteri facta, ideo non valet, quia ab initio non interest stipulantis, & stipulationes sunt inuentæ, vt quis stipuletur, ꝙ sua interest. ff. de lib. & posth. l. Gallus. nu. 22. 199

stipulatio pro vsuris quando sit necessaria. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. alteri. nu. 19. 75

Quid si tempore stipulationis alteri factæ non intererat stipulatoris, sed ex postfacto superuenit interesse, an conualidatur stipulatio, & arguit ad partem affirmatiuam. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. alteri. num. 21. 76

stipulatio valida facta alteri, an quærat actionem vtilem illi tertio, sine cessione. Et an notarius possit alteri stipulari. ff. de verbo. oblig. l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. num. 13. & 14. 79

stipulari vt quis alteri possit, quòd interesse debet cōsiderari. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. num. 3. 78

stipulari sicut quis non potest alteri cum sua non interfit, & tamen à prin. stipulatio continet vtilitatem stipulatoris valet, licet ex postfacto desinat esse vtilis. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. nu. 5. 142

De stipulationibus turpibus, vel contra bonos mores, & impossibilibus.

Stipulationes turpes omnes nullius sunt momenti, quia impia est promissio, quæ scelere adimpletur. ff. de verb. oblig. l. si plagij. nu. 8. 194

stipulatio si continet turpitudinem ex parte promittentis tātum, an valeat. ff. de verb. oblig. l. generaliter. nu. 6. 57

stipulatio pœnalis auferens liberam facultatem testandi, dicitur contra bonos mores, & ipso iure nulla. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 3. 107

De stipulatione doli.

stipulatio doli committitur contra hæredē ex facto defuncti. ff. de verb oblig. l. ex ea parte. §. ex facto. num. 1. 172

stipulatio dolum malum abesse, & sic, quòd aliquid dolosè non fiet, dicitur continere incertum, cum contineat factum, & sic succedit obligatio ad interesse. in l. ex ea parte. ff. de verb. oblig. nu. 1. 171

Stipulatio continens dolum ex parte stipulatoris, eliditur per exceptionem. in l. si quis cum aliter. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 2. 66

Stipulatio doli simpliciter interposita, cōprehendit etiam dolū hæredis. in l. stipulatio ista habere licere. §. si quis dolum. ff. de verb. obl. n. j. 73

Stipu. pœnalis super dolo malo simpliciter interposita nunquid cōprehendat factum alienum videlicet extranei. in d. §. si quis dolū. n. 2. eo.

Stipulatio quando censeatur esse vna, vel plures.

Stipulatio quando continet duas res æquè principales, tunc censentur esse tot stipulationes quot res. l. petens ex stipulatione. C. de pact. numero 15. 86

Stipulatio. tot censentur quot sunt anni, si in stipula. annua veniebat aliquid adimplendum. in l. si ex toto. §. si ita legatum. ff. de leg. 1. n. 19. 26

Stipulationes sunt plures quādo res plures specifice enumerantur principaliter, & per se, secus si respectiuè ad vnum effectum, & tunc habētur loco vnius. ff. de verb. oblig. l. scire debemus. num. 2. 57

Stipulationes an sint plures, vel vna tam in contractibus, quam in vltimis voluntatib. quæ est vtilitas hoc scire, & an sint plures contractus, vel vnus tantum. ff. de verb. oblig. l. scire debemus. nu. 12. 58

Stipulatio omnium legatorum est vna quāuis plura sint legata, assignat rationem. ff. de verb. oblig. l. scire debemus nu. 10. 57

Stipulationes tot censentur esse quot sunt summæ, vel res in stipulatione specificatę licet sub vna verbi conceptione. in l. quod dicitur. de verb. oblig. num. 1. fol. 141. & in l. scire debemus. eod. titu. nu. 1. & 4. fol. 57. & in l. petens. C. de pact. nu. 15. 86

Quid si non nominatur principaliter, & de per se, sed nominātur respectiuè ad vnum effectum. d. l. scire debemus. nu. 2. eo.

Stipulationes ꝙ tot debeant iudicari, quot res fuerint in stipulationem deductę, istud dicitur impropriè procedere, nec haberet locum in statutis. in l. 1. §. sed & si mihi. nu. 3. ff. de verb. oblig. 13

Stipulatio vna subiecta pluribus pactis facit censeri tot stipulationes quot conuentiones præcesserunt, ad quorum corroborationem venit stipulatio. in l. Titia. §. idem respondit. el 2. ff. de verb. obl. nu. 1. 218

Quid operetur illa clausula in fine instrumentorum apponi solita, quæ omnia, & singula superius narrata dictæ partes inuicem promiserūt per solennem stipulationem. in d. §. idem respondit. nu. 2. & 3. eod.

Stipulatio si concipiatur, si velis pro vno capitulo pœnam insolidum committi, quando plura capitula sunt in compromisso. s. promittis hoc & hoc sub tali pœna, & si quod prædictorum non erit, vel non fiet dabis pœnam, vel sic promittis omnia, & singula suprascripta seruare, & si contra prædicta, vel aliquod prædictorum veneris, dabis tātum nomine pœnæ. in d. §. idem respondit. nu. 3. eo.

Stipulatio vsurarum in multos annos debet censeri vna, nisi fiat enumeratio pro singulis annis. in l. stipulationum quædam. §. qui sortem. num. 2. ff. de verb. oblig. 123

De stipulatiouibus annuis.

Stipulatio annalis, si interponitur, potest agi, vt existente conditione pensiones annorum præteritorum debeantur. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. num. 1. 195

Stipulatio annua, an sit transitoria ad hæredes. ff. de verb. oblig. l. si Stichum aut Pamphilum. §. stipulatio. num. 10. 48

Stipulatio annua censetur pura pro primo anno, pro sequentibus conditionalis. secus in vltimis volun. de leg. 1. l. quæ delegato. nu. 42. 89

Stipulatio annua facta pauperi, an dicatur facta prætextu alimentorum. ff. de verb. oblig. l. si stichum, aut Pamphilum. §. si stipulatio. nu. 11. 48

Stipulatio annua dicitur incerta, & quæ actio competat pro ead. ibid. num. 2. 47

Stipulatio in annos singulos est vna, & non plures prout est legatum in annos singulos, & quæ sit vtilitas hæc cognoscere. ff. de verb. oblig. l. si Stichum aut Pamphilum. §. stipulatio. nu. 1. eod.

De stipulationibus secundo loco interpositis, & ꝙ per eas fiat nouatio.

Stipulatio secunda continens minus re quàm prima etiam cum interuentu nouæ personæ, sicut non nouat primam, ita secunda stipulatio continens idem re, quod prima, sed minus tempore etiam cum interuentu nouæ personæ, non nouat primam. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. si hominem. num. 3. 102

Stipulatio accessoria inutilis non nouat præcedentem vtilem, secus autem ècontra, quia si stipulatio principalis esset impossibilis, vitiaretur etiam accessoria. in l. si ita stipulatus fuero. ff. de verb. oblig. nu. 1. 147

Stipulatio prima quando est inutilis valet secunda super eo. validè cōcepta, si vero prima fuerit vtilis secunda remanet inefficax. in l. si dari. ff. de verb. oblig. num. 1. fol. 56. sed an istud hodie procedat. in l. qui bis. eod. tit. num. 5. & 7. 49

Stipulatio secunda re, vel tempore continens minus quam prima etiam de iure fforum cum interuentu nouæ personæ, nisi expresè agatur de nouatione, non intelligitur nouare primam, nec aliam obligationem inducere. in l. qui vsumfructum. ff. de verb. oblig. num. 6. & 7. fol. 99. & in l. eum qui. §. qui proprietatem. eod. tit. num. 2. & 5. fol. 88. & in §. si hominem. num. 1. & 3. 102

Stipulatio secunda super eadem re cum prima si interponatur cōditionaliter, & animo nouandi, re per empta post primi moram debitoris expirat, & statim poterit agi contra primum debitorem morosum, secus tamen si primus debitor per acceptilationem liberetur. in d. §. si hominem. num. 2. & 9. eod.

Stipulatio

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Stipulatio conditionalis ſecundò interpoſita ſuper eadem re cum prima, ſi fiat animo nouandi primam puram, tunc intelligitur expectari, vt nouetur ex conditione quando conditio ſecunda poteſt verificari aliter agitur ex prima tanquam pura abſque alia expectatione conditionis. in d. § ſi hominem. num. 5. & 6. eod.

Stipulatio ſi fiat de toto poſt ſtipulationem partis, cenſetur facta animo nouandi, niſi expreſsè agatur cõtrarium, quod limitat tribus caſibus. de quibus. in l. qui vſumfructũ. ff. de verb. oblig. nu. 1. 2. & 3. 104

ſtipulatio generalis, & indefinita, an limitetur, & reſtringatur ſecundum naturam præcedentis contractus. l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. num. 50. 190

Stipulatio ſecunda continens idem quod prima, non nouat primam. l. cùm procurator. §. ſi dominus. nu. 7. ff. de nou. ope. nun. 37

Stipulatio ſequens facta, non expreſſa quantitate, intelligitur in dubio de illa quantitate in qua præceſſerat contractus, exemplum ponit. l. triticum. num. 6. ff. de verb. oblig. 146

ſtipulatio ſecunda continens minus quàm prima, etiã cum interuentu nouæ perſonæ, non nouat præcedentẽ, niſi fuiſſet expreſsè actum, ꝙ nouaret. ff. de verb. obl. l. eum qui ita. §. qui proprietatem. nu. 2. 101

Stipulatio præcedens quando continet obligatio. de contrahendo, tunc contractus ſequens iure cuiuſdam ſolutionis tollit contractum præcedentem, vel obligationem. ff. de lega. j. l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. num. 18. 94

Stipulatio ſequens nouat, & actionem tollit ipſo iure. ff. de pact. l. ſi vnus. §. pact. ne peteret. num. 3. 194

Stipulatio ſecunda quando continet minus re quàm prima, etiam interuentu nouæ perſonæ non nouat primam, hoc probat eleganter. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. ſi hominem. nu. 1. 102

Stipulatio ſecunda quando continet minus quàm prima, non inducitur nouatio primæ, rationem aſſignat, quia non poteſt plus transfundi in minus. ff. de verb. oblig. l. qui vſumfructum. nu. 6. 105

Stipulatio quando incipit à præcedenti conditione, quo caſu ante euentum conditionis non ceſſit dies, & ſic obligatio non eſt nata, nec actio, ſi tamen naſci ſperatur actio in ipſa litis conteſt. tunc poteſt agi ſine actione. ff. de verb. oblig. l. ſi Titius. nu. 1. 43

Stipulatio ſecunda de qua in hac. l. an comprehendat ea quæ erãt in dote. ff. de verb. oblig. l. ſi diuortio. num. 74. 53

Per ſtipu. ſecũdam ſi quis faciat in eadem perſona ſub commemoratione primæ, videtur in totum recedere à prima. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 25. & quid ſi fiat in alia diuerſa perſona. nu.

Stipulatio ſecunda continens minus quam prima, nullam obligationem etiam naturalem inducit. ff. de verb. obl. l. qui vſumfructum. n. 7. 105

Stipulatio ſecunda minus continens quàm prima, præcedentem nouat, & tunc tantum ex ſecunda agi poterit. ibid. num. 8. eod.

Stipulatio facta animo nouandi, vel ſimpliciter, ſi res erant præſentes, purgatur mora furti quaſi per quandam tacitam obligationem. ff. de verb. oblig. l. ſcire debemus. §. ſi à fure. nu. 4. & 5. 58

Stipulatio an & qñ aſſumat naturam cõtractus ſuper quo interponitur.

Stipulatio quando interponitur ſuper actu valido, ſed ſui natura reuocabili, an & quando aſſumat naturam illius actus, & nõ obſtante ſtipulatione poſſit talis actus reuo. in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. num. 19. 179

Stipulatio interpoſita in aliquo contractu, an ſtet de per ſe principaliter, an vero acceſſoriè, & ſic an immutet naturam actus ſuper quo interponitur. in rub. de verb. oblig. nu. 15. & 16. 3

Stipulatio interpoſita ſuper actione funeraria, quæ eſt priuilegiata, aſſumit naturam illius actionis, & eius priuilegia. ibid. nu. cod.

Stip. interpoſita ſuper legatis ſeu fideicom. aſſumit naturam legatorum vt fructus, & intereſſe veniant, tunc in ſtipulatione à tempore moræ, ſicut in legatis, & in vltima voluntate. ibid. num. eod. 97

Stipulatio appoſita in obligatione dandi, & ſic ſuper contractu innominato, quòd aſſumat naturam illius contractus innominati, quæ eſt, ꝙ obligatio dandi non ſit præciſa ſicut in ſtipulatione dandi, imò agitur ad intereſſe. ibid. num. eod.

Stipulatio ſi interponatur ſuper contractu innominato, non intelligitur, nec limitatur ſecundum naturam contractus innominati, ſed eam immutat in omnibus. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. num. 27. fol. 189. & in d. rub. num. 15. & 16. 3

Quid ſi interponatur ſuper contractu emptionis. in d. §. duo fratres. nu. 49. & in d. rub. nu. 15. & 16. eod.

ſtipulatio ſi interponatur in venditione adhuc habet locum remedium. l. 2. C. de reſcin. vend. in d. rub. nu. 16. eod.

Stipulatio interpoſita ſuper eo, quòd reſpicit futuram ſucceſſionem, aſſumit naturam vltimæ voluntatis, vt poſſit ſic quandocunque reuocari. in rub. de verb. oblig. num. 16. eod.

Stipulatio interpoſita ſuper aliquo contractu, regulatur ſecundum naturam eius à quo dependet. ibid. eod. nu. & fol. & in l. cùm mota. C. de tranſact. num. 6. 10. & 11. 98

Stipulatio de iudicio ſiſti interpoſita ſuper actione iniuriarum intentata, aſſumit naturam illius actionis quantum ad temporalitatem, vt ſit annalis, & non tranſeat ad hæredes. in d. rub. nu. 16. 3

Stipulatio quando interponitur in contractu donationis, tunc conſtat, quod eſt contractus nominatus. in d. rub. nu. 17. eod.

ſtipulatio interpoſita in contractu innominato in quo habet locum cõditio ob cauſam ad repetendum, quod datum eſt, tunc facit ceſſare condictionem ob cauſam. ibid. nu. 19. eod.

ſtipulatio interpoſita ſuper actione noxali, licet non competat in effectu in plus, vel minus, quàm actio ipſa noxalis, tamen benè competit efficacius. ibid. num. eod. eo.

ſtipulatio quando continet rem acceſſoriam diuerſam à cõtractu principali, an tunc ſapiat naturam contractus principalis. ibid. num. 21. 4

De ſtipulatione certa, vel incerta.

ſtipulans partum ancillæ, vel fructus naſcituros, incertum ſtipulatur, ſecus quãdo ſtipulatur aliquid quod de ſe videtur incertum, ſed per relationem ad aliud eſt certificabile. ff. de verb. oblig. l. vbi autem. §. illud. num. 1. 121

Stipulatio vitiatur, ſi contrahentes ſenſerunt de certo, nec apparet de quo in l. ſi quis à filio. §. ſi quis plures. ff. de leg. 1. num. 2. 58

ſtipulatio ſi continet hæredes, an talis expreſſio inutilis hæredum ſit, & ſuper vacua. ff. de verb. oblig. l. eum qui ita. §. te & Titium. n. 3. & 4. 97

ſtipu. vſurarum imperſonaliter concepta, non videtur relata eſſe ad certam perſonam ad quam ſtipulatio principalis perſonaliter concepta videtur relata. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. num. 34. 196

ſtip. vſurarum quamuis ſit acceſſoria, nec poſſit ſtare ſine principali, poteſt tamen ſtare in perſona alterius in qua non ſit principalis. ibid. num. 35. eod.

ſtip. fundi, an valeat, ſi contrahentes ſenſerint de certo, licet non conſtet de quo. ff. de verb. oblig. l. qui ex pluribus. nu. 2. & 3. 152

Stipulatio dandi eſt certa, & inuariabilis, nam procedit quando quis ſtipulatur ſibi ſtipulanti dari. ff. de verb. oblig. §. decem mihi. l. liber homo. num. 4. 170

ſtip. vſusfructus fundi dicitur incerta, ſed ſtipulatio dandi dicitur certa. ff. de verb. oblig. l. vbi autem. §. fundi. num. 1. 121

ſtipulans fructus naſcituros, vel partum naſciturum licet dicatur incertum ſtipulari, non tamen competit actio ex ſtipulatu. ff. de verb. obl. d. l. vbi autem. §. illud. num. 4. 122

ſtipulatio de dando mihi illud quòd mihi alius debet, valet, cum ipſe debitor eſſe deſierit. ff. de verb. oblig. l. huiuſmodi. nu. 1. & 2. 51

ſttipulatio quando dicatur certa, & quãdo incerta. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum quædam. nu. 1. 121

ſtipulationis verba quando ſunt dubia, vel æquiuoca, interpretatio debet fieri ſecundum promiſſorem. ff. de verbo. oblig. l. quicquid aſtringen. num. 3. 149

ſtipulatio ex interrogatione, & reſponſione, debet continere aliquid in futurum dandum, vel faciendum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. §. ſtipulatio num. 1. 37

ſtipulatio habet quinque eſſentialia, de quibus hic tractatur. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum. §. ſtipulatio nu. 3. eod.

ſtipulatio facta ſine cauſa nõ valet in effectu. ff. ſi cert. pet. l. cùm ad præſens. num. 2. 57

ſtipulatio faciendi, vel non faciendi dicitur eſſe incerta, ratio eſt, quia ſolutio eſt variabilis, & ex poteſtate promiſſoris, qui poteſt ſoluere factum, vel intereſſe. ff. de verb. oblig. l. vbi autem. §. qui id quod in faciendo. num. 1. 122

De ſtipulationibus alternatiuis.

ſtipulatio alternatiua dicitur continere certum, ſi electio eſt ſtipulantis, ſed ſi electio eſt promiſſoris dicitur continere incertũ. ff. de verb. oblig. d. l. vbi autem. §. qui illud aut illud. 122

ſtipulanti alternatiuè. ſi de vno tantum reſpondeatur, ſtipulatio in totũ vitiatur in ſpeciebus, ſecus in ſummis. Item ſecus ſi interrogatio copulatiuè præcedat, & quare. in l. inter ſtipulantem. §. ſi ſtipulante. nu. 1. & 2. fol. 131. & in l. 1. §. pen. eod. tit. nu. 1. & 2. 13

ſtipulatio in alternatiuis vitiatur etiam in ſummis, ſi de vno tantum reſpondeatur quando in alternatiua ſummarum vtrunque eſſet in obligatione. in d. l. 1. §. pen. nu. 2. & in d. §. ſi ſtipulante. nu. 1. 131

ſtipulatio facta in decem aut quinque, quare valeat in quinque, & non in decem. in l. ſtipulatio non valet. ff. de verb. oblig. num. 2. 48

ſtipulatio alternatiua, quantitatis, vel temporis debebit trahi ad minus oneroſum. in l. ſi ita ſtipulatus. ff. de verb. oblig. num. 1. & 2. 44

ſtipulatio ſi fiat alternatiuè, vt detur ſibi aut filio aut extraneo, tunc filius aut extraneus, dicitur adiectus ſolutioni, & non obligationi. in l. eum qui ita. §. qui ſibi. ff. de verb. oblig. nu. 2. fol. 98. quod limita in ſtipulatione dotis, facta patri, & filiæ, & in ſtipulatione facta filio poſt mortem patris. vt in d. §. qui ſibi. nu. 5. & 7. 98

ſtipulator qui adiungit ſibi alium per coniunctionem copulatiuam, tunc ille tertius cenſetur adiectus ad obligationem, & non ad ſolutionem recipiendam. in d. §. qui ſibi. nu. 3. eod.

ſtipulatio facta alternatiuè ſibi, vel pluribus alijs, quòd non valeat. in d. §. qui ſibi. num. 4. eo.

De ſtipulationibus iudicialibus, ſeu prætorijs, & conuentionibus.

ſtipulationes prętoriæ cum interponantur ad cautelam operantur aug-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

mentum obligationis, & intelliguntur secundum actus naturam cui adijciuntur. ff. de nou. ope. nun. l. non solùm. §. morte eius. num. 7. 29

Stipulationes prætoriæ indiuiduæ, & stipulationes conuentionales indiuiduæ differunt, quia in prætorijs vno hæredum contraueniente, pœna committitur contra eũ, sed secus in conuentionalibus. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. Cato. nu. 45. 32

Stipulatio quando interposita est, quòd non soluto homine sola pecunia debeatur, tamen adhuc potest homo solui aut pecunia, ff. de verb. oblig. l. ita stipulatus. num. 9. 160

Stipulatio de sistendo aliquem in iudicio, vel de loco sacro ædificando tenet. ff. de verb. obl. l. stipulatio ista habere. § si quis ita. num. 1. & 2. 80

Stipulationes iudiciales quare mitius se habeant quàm conuentionales quo ad pœnam committendam. l. stipulationum. §. Cato. ff. de verbo. oblig. num. 39. 31

Stipulatio quare magis committatur quo ad pœnam in decisorijs iudiciorum quàm in præparatorijs, in quibus solum committitur in parte. in d. l. Cato. num. 38. eod.

Stipulatio prætoria indiuidua in quibus differat à conuentionali. in l. stipulationum. §. Cato. ff. de verb. oblig. num. 45. 32

Stipulatio conuentionalis quando contrahitur per verba præsentis temporis, & illud quod in ea exprimitur interuenit, puta quia res erat in præsentia, & traditur. tunc si promissio erat momentanea ex causa lucratiua, ꝙ in ea de euictione non teneatur reputatur inualida. in l. stipulationum la 2. in §. stipulator. ff. de verb. oblig. nu. 9. 37

In stipulationibus extraiudicialibus ad iudiciales bonum est argumẽtum. in l. insulam. ff. de verb. oblig. nu. 3. 194

De stipulationibus purè, in diem, vel sub conditione factis.

Stipulatio de rato qualiter dicatur esse prętoria. ff. de verb. oblig. l. stipulationum. num. 6. 36

Stipulatio an dicatur prætoria, vel iudicialis, quæ sit vtilitas istud cognoscere. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. num. 8. eod. eod.

Stipulationes quæ interponuntur ex forma statuti, an sint prętoriæ, vel ciuiles. ff. de verb. oblig. l. stipulationum. num. 9. eod.

Sipulatio prætoria, vel conuentionalis, qñ ponitur accessoriè ad alium contractũ, licet concipiatur per verbum præsentis temporis, tñ valet, & intelligitur concepta in futuro secundum naturam contractus super quo interponitur. ff. de verb. obl. l. stipulationũ. §. stipulatio. nu. 37

Stipulationes prætoriæ interpretantur secundum mentem prætoris, & in eis potest alter alteri stipulari. ff. de lega. 1. l. serui electione. §. cum fundus. num. 19. 20

Stipulatio censetur esse facta in diem per adiectionem instantis temporis, puta hodie, ideo debitor potest eadem die conueniri. in l. liber homo. §. decem hodie. de verb. oblig. num. 1. & 5. 169

Quid operetur illa dictio hodie. vide ibi per totum. §.

Stipulatio simplex intelligitur esse pura. in d. §. decem hodie. nu. 2. eod.

Quando tempus apponitur in stipulatione non potest agi nisi eo finito. in d. §. decem hodie. nu. 1. eod.

Stipulatio facta sine die an valeat. in d. §. decem hodie. nu. 7. eod.

Stipulatus si fuerim purè, & postea sub conditione apposui pactum, an mihi præiudicem. in l. lecta. ff. si cert. pet. nu. 22. 61

Stipulatio censetur pura quando in ea non apponitur dies. in l. eum qui calendis. ff. de verb. oblig. in §. quoties. nu. 1. 80

Stipulatio potest consistere sine die. in rub. ff. de leg. 1. nu. 10. 2

Stipulatio vitiatur per conditionem impossibilem. in l. quæ delegato. ff. de leg. 1. nu. 33. 88

Stipulatio collata in tempus mortis, committitur per mortem naturalem, & non ciuilẽ. ff. de verb. obl. in l. ex ea parte. §. in insulã. nu. 2. 172

Stipulatio si incipiat à conditione, an committi possit. in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. nu. 3. 177

Stipulatio facti habens diem certam, non committitur ad interesse ante diem, licet certum sit in residuo temporis fieri non posse, & cœperit esse in mora inchoandi. in l. insulam. ff. de verb oblig. nu. 1, 3. & 4. 194

Stipulationi quando ab initio statutus est terminus certus, non potest ex post facto immutari. in d. l. insulam. nu. 2. eod.

Stipulatio concepta per verbum præteriti imperfecti subiunctiui modi, si potest valere faciendo relationem ad tempus præsens, non porrigitur in futurum. in l. cùm stipulamur. ff. de verb. oblig. nu. 1. eod.

In stipulatione annua conditionali potest agi, vt exitente conditione etiam pensiones annorum præteritorum debeantur. l. si ita stipulatus fuero si Titius. ff. de verb. oblig. num. 1. 195

Stipulationũ quædã dicuntur habere tacitam conditionem, de quibus vide per tria exempla. in l. interdum. ff. de verb. oblig. nu. 2. 3. & 4. 120

Stipulatio simplex & pura, quo ad verba recipit dilationem ex natura rei in stipulatione deductæ, vel ex loco destinatæ solutionis. in d. l. interdum. num. 1. eod.

Stipulatio rei si conferatur in tempus, in quo debet effici stipulantis ex alia causa quam ex ipsa stipulatione, an & quando reputetur inualida. in l. nemo rem suam. l. 2 ff. de verb oblig. nu. 1. 141

Stipulatio pura qualiter committatnr quo ad obligationem petitionẽ executionem, & moram. vide remissiuè Bart. in l. si ita stipulatus. ff. de verb. oblig. num.

Stipulatio concepta per verba executiua in tempore præsenti, puta promitto quod do, regulariter nihil valet. l. stipulationum la 2. §. stipulatio. ff. de verb. oblig. num. 6. 37

Stipulatio facta simpliciter in calendis, intelligitur in calendis proximis. l. eum qui calendis. ff. de verb. oblig. nu. 1. fol. 80. & in l. eum, qui ita. §. qui ita stipulatur. el 2. eod. tit. num. 1. 101

Stipulator per quem assumptus est arbitrator ad substantialia contractus, si moram fecerit propter quam non arbitretur, seu non declaret substantialia contractus, per id non censetur commissa principalis stipulatio, nec per id censetur recessum à persona arbitratoris. l. si quis arbitratu. ff. de verb. oblig. nu. 1. 3. & 5. 81

Quid si per promissorem committatur similis mora. in ea. l. nu. 4. & 5. eo.

Stipulatio dilata in tempus cum morietur, potest à quolibet fieri siue sui iuris sit, siue in alterius potestate existat. in l. quodcunque. §. sicuti. ff. de verb. oblig. nu. 1. 86

Stipulatio facta cum promissor voluerit, non dicitur in expressam volũtatem ipsius promissoris commissa, & potest valere, si ante mortem promissor declarauerit, aliàs non. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. ff. de verb. oblig. num. 1. & 2. 88

Stipulatio dandi, si promissor voluerit tanquam collata in eius expressam, & liberam voluntatem ꝙ inutilis reputetur ab initio, si promissor ante mortem non declarauerit. in d. §. si ita stipulatus. num. 6. eo.

Stipulatio quando potest de iure impleri, non sufficit ipsam rem impleri de facto. l. quidam cum filium ff. de verb. oblig. nu. 19. 209

In stipulatione sub conditione potestatiua facta quo ad acquisitionem inspicitur tempus euenientis conditionis. in l. quidam cum filium. §. filiusfam. ff. de verb. oblig. num. 1. 211

Stipulatio vel contractus conditionalis pendente cõditione quare transmittatur ad hæredes. in l. si sic stipulatus. ff. de verb oblig. nu. 15. 212

Stipulatio facta sub conditione valet, & tenet, licet aliam causam non habeat: nam ipsa conditio impleta est sufficiens causa, & sic succedit loco causę. ff de verb. oblig. l. à Titio. nu. 5. 153

Hæc regula ampliatur certis modis, & etiam limitatur, vt hic per ordinem incipiendo in verbo istam regulam amplia. ibid. eod.

Stipulatio de opere demoliendo. licet videatur pura, habet tamen tacitam conditionem si fuerit iudicatum. l. stipulatio. §. habet autem. ff. de nou. ope. nun. num. 2. 47

Stipu. concepta sub conditione dependente ea facto personæ incertę valet. Et vbi ratio diuersitatis reddi non potest, idẽ ius est. ff. de verb. oblig. l. à Titio. num. 2. 153

Stipulor decem si petiero per dictionem si, tunc stipulatio erit cõditionalis. ff. de verb. oblig. l. si decem cum petiero. nu. 9. 90

Stipulatio conditionalis præcedentem stipulationem puram suspendit, & eam nouat in conditionis euentum. ff. si cer. pet. l. pecuniã. nu. 1. 50

Stipulatio sub conditione, si promissor voluerit, licet non valeat, tamen valet sub conditione, si tertia persona voluerit. ff. de verb. oblig. l. centesimis. §. si ita stipulatus. num. 9. 88

Stipulatio facta cum voluero, licet valeat, si tamen promitto cum volem, stipulatio nihil valet. ibid. nu. 9. & 10. eod.

Stipulationes quędam habent tacitam conditionem, quędam autem habent tacitam diem. ff. de verb. oblig. l. interdum. nu. 1. 120

Stipulatio si morieris est conditionalis, quamuis fit omnino extitura. in l. quodcunque. §. non solùm. ff. de verb. oblig. num. 1. 87

Stipulatio qualiter committatur, vltra hic posita vide reliqua in vnaquaque rub. huius materię.

Stipulatio committitur eo ipso, quod promissor cœpit esse in mora incohandi. ff de verb. oblig. l. insulam. nu. 3. 194

Stipulatio principalis nõ cõmittitur, si stat per stipulatorẽ morosum, & non per promissorem. in l. si ęs arbitratu. ff. de verb. obl. n. j. cũ seq. 81

Stipulatio semel commissa ad tale interesse, amplius non cõmittitur. in l. si sic stipu. nu. 1. ff. de verb. oblig. nisi actus sit reiterabilis, vel expressè fuerit actum, quòd in dubio non pręsumitur. num. 20. 213

Stipulatio commissa ob malefactum, & non ex mora, vel negligentia admittitur purgatio morę. in l. si insulam. ff. de verbor. obliga. numero 38. 140

Stipulatio potius debet committi ad interesse, quæ est fauorabilior, quam pœna, quia interesse succedit ex dispositione legis. ff. de verb. oblig. l insulam. num. 4. 194

Stipulatio ad interesse committitur, si ille in quem est prohibita res alienari succedat prohibito ab inteſtato, rationem assignat. ff. de verbor. oblig. § ea lege. l. si quis ita promiserit. nu. 8. 221

Stipulatio duplex fructuaria damni infecti, & de opere demoliendo, si committatur ad interesse, diuiditur inter hęredes stipulatoris proportionibus hęreditarijs. secus si committatur ad factum. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. si is qui duplam. nu. 3. 35

Stipulatio pura qualiter committatur quo ad obligationem, petitionẽ, executionem, & moram. ff. de verb. obl. l. ita stipulatio. nu. 21. 164

Stipulatio in diem quando, & qualiter committatur. ff. de verb. oblig. l. ita stipu. num. 22. eod.

Sipu. collata in tempus mortis committitur per mortẽ naturalẽ, & non per ciuilem. verba enim debent naturaliter intelligi, & in potiori signifi-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

ſignificatu.ff.de verb.oblig.§.in inſulam.l.ex ea parte nu.1. 172
Stipu.de euictione nunquam committitur, niſi res euincatur emptori, vel hæredi ſuo. ſecus ſi ſingulari ſucceſſori. hæc eſt deciſio Bart. vide ſi vera ſit.ff.de verb.oblig.l.1ul.§.qui fundum.nu.18. 207
Stipulatio ſemel cõmiſſa per euentum primæ conditionis amplius committi non poteſt.ff.de verb.oblig.l.ſi ita quis ſtipuletur.nu.5. 110

De ſtipulationibus pœnalibus.

Stipulatio pœnalis, an nouet præcedentem contractum qñ præcedens contractus erat de iure ciuili.in l.2.C.de iure emphy.nu.147. 211
Stipulatio pœnalis,quæ ſit.in l.ſi pacto quo pœnam.C.de pact.nu.2. 78
Stipulatio pœnalis qñ incepit à præcedenti conuentione nuda, debet pœna peti à qua reus liberatur ſoluendo, qꝑ in nuda cõuentione deuenit,& bona debitoris non ſeruantis conuenta, non debent in creditorem transferri de facto,ſed ordine iuris ſeruato.ibid.nu.3. eod.
Stipulatio pœnalis, an largo modo comprehendatur appellatione contractus.in l.2.C.de iure emphy.nu.147. 211
Stipulatio pœnalis impoſſibilis, non vitiat ſtipulationem principalẽ.ff. de verb.oblig.l.ſi ita ſtipulatus fuero.§.ſi ita ſtipulatus fuero.n.1. 201
Stipulatio pœnalis continens minus q̃ prima obligatio, an nouare debeat præcedentẽ obligationẽ.ff.ſi quis in ius voc.l.cùm quis.n.3. 120
Stipulatio pœnalis, an nouet obligationem pœnalem præcedentem.ff. de verb.oblig.l.ita ſtipulatus nu.19. 163
Stipulatio pœnalis quando adijcitur pacto, altero remedio debet eſſe contentus.ff.de pact.l.reſcriptum.§.ſi pacto nu.2. 198
Stipulatio pœnalis debet adijci facto,ſi non fiat, & non facto ſi contrafiat.ff.de verb.oblig.l.cùm quid.nu.1.& 2. 113
Stipu.in vim ſponſaliorum, an valeat quo ad pœnam in arrharum perdendarũ promiſſione non ſeruata.ff.de verb.oblig.l.ſi ſtipuler.n.7. 66
Stipulatio pœnalis adiecta obligationem dandi certam ſpeciem, committitur inſolidum niſi illa ſpecies pręſtetur inſolidum.in l.in executione.in §.item ſi ita.ff.de verb.oblig.nu.1. 140
Stipu. pœnalis adiecta principali quando vitietur principali exiſtente nulla,latè in l.& ſi pepercerit.§.ſi ita teſtatus.ff.de lib.& poſth.num.8. cum plurib.ſeq. 167
Stipulatio pœnalis cum ſit acceſſoria non veſtit pactum principale, nec ſecundum quod eſt de eo.l.ſi pacto quo.C.de pact.nu.7. 79
Stipu.pœnalis non nouat præcedentẽ conuentionẽ libertatis præſtandæ factam ex cauſa oneroſa.ff.de verb.obl.§.Flauius.l.q Romæ.n.1. 177

De ſtipulatioue ſeruitutis.

Stipulatio ſeruitutum, an contineat ius,an factum, quæ eſt vtilitas in practica iſtud inquirendi.ff.de verb.oblig.l.ſtipulationũ.§.& harum. num.21. 19
Stipulator ſeruitutis quando deceſſit relictis pluribus hæredibus cuilibet eorum competit actio inſolidum.ff.de verb. oblig. l. ſtipulatio.§. ex his.num.6. 22
Stipulatio ſeruitutis non eſt faciendi.ff.de verb.oblig. l. ſtipulationes nõ diuiduntur.nu.5.& an diuidua,vel ne.num.1.& 2. 114
Stipulatio ſeruitutis viæ ſi fiat pro fundo proprio, qui deinde alienatur vitiatur.tota.nu.11. eod.

De ſtipulatione facti affirmatiui, vel negatiui.

Stipulatio de tractando adoptatum,vt filium ſub pęna valet. ff.de verb. oblig.l.quidam cum filium.num.8. 208
Stipulatio qua promittitur exhæredare ſub pœna, reſtringit liberam facultatem teſtandi,ergo non videtur valere.ibid.nu.31. 210
Stipulatio iſta habere licere tranſit ad ſucceſſores actiuè, & paſſiuè ff.de verb.oblig l.ſtipulatio iſta habere.§.ſicut autem.nu.1. 71
ſtipulatio facta hoc modo,promitto tibi ſoluere centum in diebus illis, intelligitur intra dnos dies.ff.de verb.obl.l.eum qui calendis.n.5. 80
Stipulatio ædificandi ædificij non valet, qñ non intereſt ſtipulatoris ibi fieri,quia ad eum non pertinet.ff.de verb.oblig.l.ſi inſulam.n.2. 135
Stipulatio habere licere ſimpliciter interpoſita, inſpecto verborum rigore omnes continet etiam extraneos. &c. ff.de verb.oblig.l. ſtipulr-tio iſta habere licere.num.1. 69
ſtipulatio habere licere idem continet, quod controuerſiam non mouere.num.2. eod.
Stipu.de opere demoliendo idem importat, quòd ſtipulatio iudicatum ſolui.l.operis.ff.de nou.ope.nun.num.1.& 3. 35
Stipulatio rati in principali promiſſione reſpectu intereſſe eſt diuidua, ſed reſpectu pœnæ eſt indiuidua, ſed in eius hæredibus eſt indiſtinctè indiuidua.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.Cato.nu.37. 31
Stip.habere committitur ſi contra fiat ratione dñij,vel alterius cuiuſcũque iuris.ff.de verb.obl.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis forte nu.1.70
Stipulatio inſulæ faciendæ loco non deſignato eſt nulla. ff. de eo quod certo loco.l.non vtique.§.ſi quis inſulam.nu.1. 215
Stipulatio vti frui licere,an contineat factum,vel ius.ff.de verb. oblig.l. ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis ita.num.6. 73
Stipu.negatiua per te non fieri,intelligitur etiã affirmatiuè, qꝑ debeas curare,vt mihi ire agere liceat.ff.de verb.oblig.l.in illa ſtipu.nu.2. 94
Stipulari dicitur, quid facti,& tamen tutor non poteſt ſe auctore à pupillo ſtipulari.ad Senatuſconſul.Treb.l.1.§.fuit quęſitum.nu.14. 201
Stipulatio habere licere rem,& ſtipulatio ire, agere licere, qualiter differunt.ff.de verb. oblig.l. ſtipulatio iſta habere.§.hi qui ſunt. num.4. fol.72.& in l.ſtipulationum.§.item ſi in facto.eod.titu..num.11. 25
Stipulatio vt res donantis ad certas perſonas non perueniat valet, rationem aſſignat.ff.de verb.obl.§.ea lege.l.ſi quis ita promiſerit.n.2. 221
Stipulatio facti affirmatiui,an tranſeat ad hæredem. ff. de verb.oblig.l.ſi ſic ſtipulatus.nu.9.cum plurib.ſeq.& nu.18.fol.212. & in l.apud Iul. §.ſi quis alicui.ff.de leg.1.nu.5. 75
Stipulatio facti cõmittitur per lapſum temporis,quo potuit expediri, & ſi propter caſum ſuperuenientem auferatur, qꝑ eſt factum,reintegratur totum tempus.ff.de verb.obl.l.ſi ita ſtipulatus ſim abs te.n.1. 46
Stipulatio facti cohærentis ſolo non valet, niſi locus exprimatur,& interſit ſtipulantis.ff.de verb.oblig.l.qui inſulam.num.1. 146
Stipu.habere licere refertur ad ius ſi poteſt, aliàs ex æquitate refertur ad factum.ff.de verb.obl.l.ſtipulatio iſta habere.§.hi qui ſunt.nu.1 72
Stipulatio dandi, & faciendi æquiparantur.ff. de verb. oblig.l. ſi homo mortuus.num.5. 113
Stipu. habere licere, vel controuerſiam non mouere, an committatur etiam ſi moueatur quæſtio de facto per eum, qui ius non habet.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis forte.nu.8. 71
Stipulatio rem tradi,& ſtipulatio rem reſtitui, an differant. ff.de verbo. oblig.l.ſtipulationes non diuiduntur.num.18. 116
Stipulatio amplius non peti, vel rem ratam haberi contra principalem promiſſorem ſemper committitur ad totum,licet in parte contraueniat,ſecus tamen eſt in eius hæredibus.ff. de verb.oblig.l. ſtipulatio.§. Cato.num.12. 28
Stipulationes facti à principio, id eſt ante morã ſolum factũ continent, & non intereſſe.ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum.§. item ſi in facto. num.18, 26
Poſt moram vero promiſſoris intereſſe eſt in obligatione, & ſic æſtimatio facti,& ad ipſum agi poteſt directè. ff.de verb. oblig.l.ſtipulatio.§. item ſi in facto.num.19. eod.
Stipulationem in oblig. faciendi poſt moram adhuc factum eſt in obligatione, & peti poteſt, & ſic poſt moram ſuccedit obligatio ad intereſſe.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.item ſi in facto.nu.20. eod.
Stipulatione ad factum quis non poteſt compelli præcisè ſi vult ſoluere intereſſe ſi factum ſit in obligatione legali.ff.de verb.oblig. l. ſtipulatio.§.item ſi in facto.num.21. eod.
Stipulatio operarum, an dicatur eſſe diuidua.ff.de verb.oblig. l. ſtipulationum.§.harum.num.18. 19
Stipulatio de defendendo in vna actione eſt indiuidua.ff. de verb.oblig. l.ſtipulationum.§.Cato.num.43. 32
Stipulatio per quam eligitur induſtria perſonæ,vt ſcribi librum, &c.an tranſeat ad hæredem promiſſoris.ibid.nu.18. eo.
Stipulatio an bis committi poſſit, vt rem & pretiũ quis conſequat.ibid.
Stipulatio inſulæ faciendæ ſimpliciter concepta ſolũ demonſtrato loco vbi ædificari debeat,valet & tenet abſque vlla termini expreſſione.in l.ſi inſulàm.ff.de verb.oblig.num.1.& 2. 135
Stipulatio facti ſucceſſiui non committitur ad totale intereſſe niſi tranſacto tempore quo potuit perfici in totum, ſed ad particulare intereſſe committitur ſtatim commiſſa mora inchoandi. in l. exiſtimo.§. ex hac ſtipulatione in prin.ff.de verb.oblig.nu.1. 149
Stipulator eligendo principale poſt moram, an poſſit amplius petere pœnam. in l. cùm ſtipulatus ſim mihi à Proculo. ff. de verb. obliga. num.13. 158
Stipulatio de ædificando locum ſacrũ,& quodlibet reſpiciens augmentum diuini cultus eſt efficax,& valida.in l.ſtipulatio iſta habere licere.§.ſi quis ita.el 2.ff.de verb.oblig.nu.1. 80
Ex ſtipulatione negatiua non faciẽdi agitur ad intereſſe.l. ſi ita quis promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.7. 122
Stipulatio ire agere licere, an & quando dicatur continere merum factum,& quando ius ſeruitutis,& quomodo diſcernatur. in l.ſtipulationum.§.item ſi in facto.ff.de verb.oblig.num.6.& 7. 25
Stipulatio iter fieri,vel non fieri,& ſtipulatio per te non fieri quo minus ire agere liceat, iudicat indiuidua, & vno ex hr̃dibus contrafaciente omnes tenentur.d.l.ſtipulationum.§.Cato.nu.2.& 3.& num.17. 28
Stipulatio habere licere,importat idem quod controuerſiam non mouere.l.ſtipulatio iſta habere.ff.de verb.oblig.num.2. 69

Stipulatio dandi,& rem tradi.

Stipulatio vacuam poſſeſſionem tradi continet cauſam bonorum. ff.de verb.oblig.l.in conuentionalibus.§.ſi quis.nu.1. 95
Stip.dandi an ſit præciſa, vel non, ita vt promiſſor liberetur ſoluẽdo intereſſe.ff.de verb.obl.l.vbi autem §.hæc ſtipulatio num.1. 123
Stipu.dandi eſt certa,quia ſolutio non eſt variabilis.ff. de verb. oblig.d. l.vbi autem.§.hæc ſtipulatio.num.eod. eod.
Stipu.vſusfructus fundi, quòd dicatur mixta dandi, & faciendi. in l. vbi autem.§.fundi.ff.de verb.oblig.nu.1.& 2. 121
Stipulatio rem præſtari poſt moram,ſuccedit ad obligationem intereſſe.in l.ſi fundum.ff.de verb.oblig.num.1. 159
Stip.ſi fiat de omnibus ſeruis alicuius,& nr̃deatur, promitto omnes excepto vno cuius certitudo habeatur:quæritur, an vitietur in totũ ꝓpter incertitudinem ſerui exceptuati, ſeu potius in totum valeat, vt vitietur

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

vitietur exceptio.in l.1.§.pen.ff.de verb.oblig.nu.24. 14
Stipulatio an detur mixta in dando, & faciendo.in l.ſtipulationum.ff.de verb.oblig.num.1.& 2. 16
Stipulatio rem tradi non proprietatem,ſeu dominij transla. ſed merum factum traditionis continet.in l.ſi rem.ff.de verb.oblig.nu.1. 57
ſtipulatio ſi fiat in decem ſibi,alteri eadem decem,intelliguntur in amborum ſtipulatione contineri. in l. eum qui ita.ff.de verb.obliga. nume.1.& 2. 96
ſtipulator qui ſtipulatur pecuniam cum adiectione certi numeri,vt hãc ſummam centum aureorum,non poteſt agere ex ſtipulatione ſi ſumma reperiatur minor.in l.ſi ita ſtipulatus.ff.de verb.oblig.nu.4. 154

De ſtipulationibus diuiduis,& indiuiduis,& qualiter tranſeant in hęredes.

ſtipulans ſuper re, quæ de ſui natura non tranſit ad extraneum, tunc videtur ſtipulari filio,vt filio,non vt hæredi. ff.de pact.l. ſi tibi decem.§. ſi pactus.num.12. 191
ſtipulationes quot modis dicantur indiuiduæ. ff.de verb.oblig.l.ſtipulationes non diuiduntur.num.1.& 2. 114
ſtipulatio ſeruitutum nullo modo eſt diuidua.ff.de verb.oblig.l. ſtipulationes non diuiduntur num.1.& 2. eod.
ſtipulatio ſpecierum diuiditur in quotas. ſtipulatio generum diuiditur in numeros.ff.de verb.oblig.l.in ſtipulationibus.num.1. 96
ſtipulatio amplius non agi dicitur diuidua,idem in ſtipulatione rem ratam haberi.ff.de verb.oblig.§.Cato.num.11. 28
ſtipulatio dandi quantitatem dicitur omni reſpectu diuidua,& hanc regulam limita.vt hic.verſ.2.vltra Alexan.ff.de verb. oblig.l.ſtipulationum.§.& harum.nu.9.10.& 11. 18
Stipu.interpoſita ſuper iure, vel actu merè perſonali, ſiue ſit interpoſita perſonaliter ſiue imperſonaliter,nunquam tranſit ad hæredem ſtipulatoris.ff.de verb.obl.l.ſtipulatio iſta habere.§.ſi quis ita.l.1.nu.1. 73
ſtipulatio principalis qñ eſt de facto diuiduo,ſi ſubijcitur ſtipulatio pęnalis facti indiuidui,ſi vnus hæredum contrafaciat principali promiſſioni,quid iuris.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.Cato.nu.41.& 42. 31
ſtipulatio factorum,an dicatur diuidua, vel indiuidua,& conſequenter facta dicuntur diuidua,& quę indiuidua.ff.de verb.oblig.l.ſtipulationes non diuiduntur.num.28.fol.118.& in l.ſtipulatio.§.& harum.eo. tit.num.17. 19
ſtipulationum quædam dicuntur totaliter indiuiduæ, & ab initio obligationis, & ex poſt facto quo ad executionem. in l.ſtipulationes non diuiduntur in 1.lect.ff.de verb.oblig.num.1. 113
ſtipulationum quædam ſunt ab initio diuiduæ, quæ ex poſt facto fiunt indiuiduæ quo ad obligationem, & ſolutionem, vt ſtipulationes factorum rem tradi, foſſam fodi,inſulam ædificari, & ſimiles.d.l.ſtipulationes diuiduntur.num.2. eod.
ſtipulatio dãdi certam quantitatem,dicitur omni reſpectu diuidua quo ad obligationem,petitionem, & ſolutionem,& diuiditur inter hæredes actiuè,& paſſiuè,licet ſit ſecus in ſtipulationibus facti.in l.in executione.num.1.& 2.ff.de verb.oblig. 140
ſtipulatio iudicatur diuidua, vel indiuidua non ex ſe,ſed ratione adiuncti,& communis ſtipulatio iudicatur diuidua, vel indiuidua,ſecundũ naturam rei.in l.ſtipulationum.§.& harum.ff.de verb.oblig.nu.8. fol. 18.& in l.ſtipulatio non diuiduntur.in repe.eod.tit.num.3. 114
Stipulatio operarum,an dicatur indiuidua.in §.& harum. l.ſtipulationũ, quid ſi debitor quantitatis reſpectu ſpeciei. l.ſtipulationum.§. & harũ num.11.18.fol.19.& in l.in ſtipulationibus.eo.tit.nu.2. 96
ſtipulatio prętoria ſiue contineat dationem,ſiue factum diuiduũ,vel indiuiduum quo ad pœnam, ſemper & omni caſu committitur contra ſolum contrafacientem.in l.4.§.Cato.ff.de verb.oblig.nu.44. 32
ſtipulatio de non agendo ad ſeruitutem formandam, an poſſit dici diuidua inter plures cohæredes,& nunquid diuiduè committi poſſit,& diuiduè præſtari.in d.§.Cato.nu.43.& 50. 33
ſtipulatio duplex fructuaria damni infecti, & de opere demoliendo, ſi committatur ad intereſſe diuiditur inter hæredes pro portionibus hæreditarijs, ſecus ſi committatur ad factum.l. ſtipulationum. §. ſi is qui.ff. de verb.oblig.nu.1.& 3. 34
Expreſſio vnius hæredis, non impedit ſtipulationem committi contra omnes hæredes ex contrafactione hæredis nominati. in l. Iulianus.de verb.oblig.nuun.1.& 2. 206
Quid ex parte ſtipulatoris.ibid.num.1. eod.
Ille qui ſtipulatur, vel paciſcitur videtur velle prouidere hæredi ſuo ſicut ſibijpſi.in l.ſi ſic ſtipulatus.ff.de verb.oblig.nu.6. 212
ſtipulatio facti affirmatiui, an tranſeat ad hæredes ſtipulatoris. in d. l. ſi ſic ſtipulatus.nu.9. eod.
An tranſeat contra hæredes promiſſoris.in l.ſi ſic ſtipulatus.nu.18. 113

De ſtipula.inualidis ſeu inutilibus.

Stipulatio facta ſine cauſa non valet in effectu cum obſtet exceptio doli.in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.num.7.fol.165. & in 2. lect.nu.10. fol.169.& in l.Iul.§.qui fundum.ff.de verb. oblig.num.8.fol. 207.& in l.ait prætor.la 2.§.iureiuran.ff.de iureiur.nu.4. 76
ſtipu. facta ſuper re, quæ eſt in communi commercio, non valet etiam quo ad æſtima.in l.apud Iul.§.conſtat.ff.de leg.1.nu.26. 77
Stipulatio quæ non valet, non meretur executionem. in l. minor. ff. de verb.oblig.num.4. 111
Stipu.inutilis quando interponitur ſuper aliquo facto non tendente ſui natura in ſpeciem alicuius contractuș, tunc quia ſtipulatio peccat in forma,& agitur de obligatione contra ſingula,ſi nõ valet, quod ago, vt ago,non valet etiam vt valere poteſt.in l. ſtipulatio. §. ſi quis ita.ff. de verb.oblig.nu.29. 9
Stipulatio quando eſt à prin. inutilis, & conualidatur ex ſuperueniente actu dicitur noua ſtipulatio. in l. ſtipulatio.§.ſi quis ſimpliciter. ff.de verb.oblig.num.7. 11
Stipulatio ſi pro parte ſit valida,& pro parte inualida,an & qñ poſſit cõdici liberatio.in l.ſi non tranſactionis C.de iur.& fac.ign.num.2. 42
Stipulatio inutilis non valet etiam vt pactum nudum, cum nec naturalis oblig.oriatur.in l.ſtipulatio.§.ſi quis ita.ff.de verb.oblig.nu.5. 7
Sipulatio de dando centum cum promiſſor voluerit eſt ab initio inutilis.in l.centeſimis.§.ſi ita ſtipulatus.ff.de verb.oblig.nu.6. 88
Stip.adiecta ſuper contractu bonæ fidei redditur ipſo iure nulla propter dolum ſicut ipſe cõtractus.in l.ſi qs cum aliter.ff.de verb.obl.n.7. 66
Stipu.facta per ſolum pupillum eſt inutilis. in l. certi condictio. §. quoniam.ff.de reb.cred.num.4. 23
Stipu.generis non expreſſa qualitate nec quantitate nec ab vtraque parte tacita intellecta, eſt nulla, adeo quòd nec in aliqua minima parte valet.in l.triticum.ff.de verb.oblig.num.3. 145
Reliqua vide in vnaquaque rub.huius materiæ.
¶Studio. Studio Tholoſano ſunt indulta priuilegia ſtudij Pariſienſis poſtmodum ſtudio Pariſienſi fuerunt addita aliqua priuilegia, an illa priuilegia de nouo adita competant ſtudio Tholoſano. l.1. de leg. 1.num.16. 4
Studium ſecundũ Baldũ eſt vehemens applicatio animi ad aliqd faciẽdum cum voluptate animi.ff.de iuſt.& iur.l.1.§.huius ſtudij.nu 1. 4
Quomodo intelligatur terminus ſtudioſè poſitus in ſtatuto.ff.de iuſt. & iur.l.1.num.2.in d.§.huius ſtudij. eo.
Studij cauſa,& dotis æquiparatur.in l.1.ff.ſol.matr.num.3. 5
¶Subdelegare.Subdelegatus à delegato principis,poteſt ſententiam ſuã exequi.in l.à diuo Pio.ff.de re iud.num.20. 160
Reliqua in hac materia vide ſupra in verbo Delegatus.
¶Subditus.Subditum alicuius, vel vaſſallum ſi aliquis ſe recognoſcat, iſtud tamen non præiudicat filijs,niſi filij ſimilem recognitionem faciant.ff.ſol.matr.l.ſol.matr.§.quòd ſi patris.nu.15. 11
Subditi mei,ſi ab aliquo occupantur, & proteſter de eorũ contraria voluntate, quòd ſcilicet occupantur inuiti, non perdo eorum poſſ.ff.de acq.poſſ.l.1.§.per ſeruum,qui in fuga.nu.5. 63
Subiectus iuri meo,quicquid ſtipulatur; ego videor ſtipulari.ff.de verb. oblig.l.quodcunque.nu.1. 86
¶Subiunctiuus. Subiunctiui accipiuntur pro futuro tempore.ff.de acq. poſſ.l.poſſideri.§.ex pluribus.num.19. 75
¶Subreptio.De hac materia ſupra in verbo Reſcriptum.
¶Subrogatio cenſetur fieri cum omnibus qualitatibus,& conditionib. in l.licet Imperator.ff.de leg.1.nu.25.& nu.50.128.& 130.
Subrogatio ſapit naturam eius cuius loco ſubrogatus ſi ſit primordialis. in l.eum qui. ff.de iureiur.nu.7.fol. 95.& in l.ſi eum. §.quę iniuriarũ. ff.ſi quis cautio.num.2. 155
Subrogatum ſapit naturam eius cuius loco ſubrogatur, non ſolum in vniuerſalib.ſed etiam in particularibus.in l.ſi gregè.ff.de leg.1.nu.11. fol.50.& in l.ſi hæredis ſeruus.eo.tit.nu.4.fol.90.& in l. ſi ſeruus plurium.§.ſi hæreditatis.nu.2.eod.tit.fol.85.& in l. certi condictio. ff.de reb.cred.n.27.fol.21.& in l.1.§.itẽ acquirimus.ff.de acq.poſ.n.17. 61
Subrogatus tenetur ſeruare eandem ſolennitatem quam tenebatur ſeruare ille cui fit ſubrogatio.ibid.num.eod. eod.
Subrogatum cenſetur idem in cuius loco ſubrogatur, & an ſtatutũ loquens in caſu vero habeat locũ in caſu ficto ſubrogati.in l.is qui pro emptore.ff.de vſuc.nu.393.fol.137.in l.2 ff.de acq.poſſ.nu.11. 71
¶Subſcriptio.Subſcribens ſchedulæ ſcriptæ manu alterius, an videatur omnia an probare,quæ in dicta ſchedula ſcripta ſunt. C.de teſt.l.cùm antiquitas.num.15. 113
Subſcribens virtualiter videtur ſcribere omnia præcedentia quorũ habuit notitiam.ff.de pact.l.emptor.§.Lucius Titius.num.3. 208
Subſcriptio mercatorum non dicitur falſa in qua dicitur, quod Titius, & ſocij,licet Titius vnum ſolum ſocium habeat. ff. de rebus cred. l. ſingularia.num.9. 32
Subſcriptio generalis fit hoc modo, ego talis approbo omnia ſubſcripta.ideo me hic ſubſcripſi.ff. de verb. oblig.l. ſi ita ſtipulatus fuero.§. Chryſogonus.num.8. 197
Subſcribens ſe ſcripturæ per alium ſcriptæ, an ſibi præiudicet, acſi eorum ſcripſiſſet.Auth.ſi quis in aliquo.nu.4.C.de eden. fol. 67. & in l. ſi ita ſtipulatus.§.Chryſogonus.ff.de verb.oblig.num.2.& 5. 197
Subſcribens ſe videtur conſentire, ſimiliter ſigillans.nu. 89. ſol. matr.l. quæ dotis.num.93.& 94. 50
Subſcriptio vna ſufficit ad auctorizandum mille contractus. hæc limitantur vt in d.§.Chryſogonus num.10.fol. 197. & in l.cùm antiquitas.C.de teſt.num.16. 113

Sub-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Subſcribens alienæ ſcripturæ ſibi præiudicat, quando legit, & intellexit ſcripturam ſubſcribit. in d. §. Chryſogonus nu. 14. 197
Subſcribens in ſchedula vacua non approbat, quæ poſteà in ea ſubſcri. ſcribentur. ibid. nu. 13. eod.
ſubſcribens in dubio, an præſumitur habuiſſe notitiam contentorum in ſcriptura, cui ſubſcripſit. ibid. nu. 14. eo.
ſubſcribere, & ſubſignare idem important. in l. ſi fundum per fideicom. ff. de leg. 1. nume. 1. 159
ſubſcriptio principis ſola, idem operatur, quod epiſtola ſua, ac ſi totam epiſtolam ſcripſiſſet. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. num. 3. 167
¶ Subſtantia perſonæ certæ ſub proprio nomine inſtitut. non immutatur per adiectionem noũæ qualitatis. ff. de liber. & poſthum. l. commodiſſimè. num. 9. 171
ſubſtantia ſua, quod quis incipiat malè vti qualiter probabitur. ſoluto matr. l. ſi conſtante. nu. 157. 42
ſubſtantialia contractus non poſſunt per pactum partium tolli, vel immutari. ff. de tranſact. l. 1. num. 8. 214
ſubſtantia diſpoſitionis quando confertur in voluntatem alicuius, tunc quia finita illa volun. per mortem finitur etiam diſpoſi. & tamen facultas declarandi non tranſit ad hæredem. ff. ſolut. matrimon. l. poſt dotem. nume. 51. 53
ſubſtantia aditionis non præſumitur ex diuturnitate temporis. ff. de acquir. hæred. l. qui in aliena. nu. 9. 61
ſubſtantialia venditionis ſunt tria, vide quæ ſint illa. ff. de pact. l. iuris gentium. §. adeo autem. nu. 1. 184
ſubſtantialiter dicuntur eſſe de aliquo actu, quæ contemporaneæ dicuntur concurrere cum actu, non illa, quæ poſt actum ordinatum requiruntur. l. vniuerſa. num. 11. C. de precib. Imp. offe. 49
ſubſtantia contractus non poteſt conferri in arbitrium alterius contrahentium etiam per verba importantia arbitrium boni viri. de lega. 1. l. ſi ſic legatum. num. 3. 130
¶ Subſtantiuum vbi nullum eſt, non congruit relatiuum. de lega. 1. l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. num. 19. 133
¶ Subſtitutio. Vltra hic poſita infra in vnaquaque rub. huius materię.
ſubſtitutionum tantum quinque ſunt genera. in rub. ff. de vulga. nu. 95
ſubſtitutionum quædam ſunt directæ, quædam obliquæ. in l. in teſtam. C. de teſtam. mil. num. 1. 75
ſubſtitu. directæ ſunt quinque. in l. Centurio. ff. de vulgar. & pupilla. numero 4. 123
ſubſtitututio an ſit propriè inſtitutio. l. ſi quis mihi bona. §. ſi coram. ff. de acquiren. hæredi. nume. 8. fol. 94. & in rubr. de vulga. & pupilla. nume. 5. fol. 95. & in rubr. de lega. 1. nume. 14. fol. 2. & in l. licet Imperator. eod. titu. nu. 27. 128
ſubſtitutio ad hoc, vt inducatur, duo copulatiuè requiruntur. de vulg. & pupil. ſubſti. l. poteſt. num. 12. 142
ſubſtitutio facta filio valet, licet inſtitutio de eo non proceſſerit. de vulg. & pup. ſubſti. l. cohæredi. §. non videri. nu. 5. 146
ſubſtitu. facta in vno caſu, non comprehendit alium caſum etiam quãdo agitur de annullando teſtamento. ff. de vulg. & pupil. ſubſtitu. l. ſi pater filium. num. 2. 135
ſubſtitu. quando ſit per verba directa, verba non impropriantur, vt valeat iure fideicommiſ. ff. de vulga. & pupil. ſubſtitu. l. verbis ciuilibus. numero 4. 113
ſubſtitutio facta in defectum primi, & ſecundi gradus, non vendicat ſibi locũ aliquo adeunte, qui ſit in primo, vel ſecundo gradu. ff. de vulga. & pup. ſubſti. l. quidam. nu. 1. 136
ſubſtitutus, qui venit ex expreſſa diſpoſitione teſtatoris, licet regulariter præferatur coniunctio, tamen ex præſumpta mente defuncti cõiunctus præfertur ſubſtituto. ibid. nu. 2. eod.
ſubſtitu. non extenditur vltra tempus conſtitutum. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti. nume. 25. 163
Quid de fideicommiſ. vniuerſali. ibid. num. 14. fol. eod. ſed cuius mors ſpectabitur, quando fideicom. vniuerſale eſt iniunctum ſi hæres ſine filijs moriatur, an mors primi hĩdis, an verò filiorum eius. ibi. nu. 5. e.
ſubſtitutio iuramento firmata, quæ non valet iure directo, valet iure obliquo. l. ſi conuenerit. num. 9. de iuriſd. om. iud. 91
ſubſtit. directa, quæ à principio valuit, aut valere potuit, vt directa, poſteà infirmatur, & non valet iure fideicommiſ. de vulg. & pupil. ſubſtitu. l. verbis ciuilibus. num. 20. 114
ſubſtitutio facta filio, & nepoti, ſi viuo teſtatore moriantur non facit, vt nepos per hoc videatur inuitatus, ſeu tacitè inſtitutus. ff. de lib. & poſthu. l. Gallus. §. idem credendum. num. 5. 206
ſubſtitutiones ſunt correlatiuæ in breuiloqua. ff. de vulg. & pup. ſubſti. l. Lucius. nume. 18. 154
ſubſtitutio facta vltimo morienti, intelligitur facta ambobus, ſi ſimul moriantur. ff. de vulg. & pup. l. ex duobus. nu. 2. 139
ſubſtit. facta vno caſu, an extendatur ad alios. ibid. num. 3. eod.
ſubſtitu. facta in vnum caſum in perſona ſubſtituti non extenditur ad aliũ caſum. de lib. & poſth. l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. n. 3. 222
ſubſtitu. facilius extenditur ad caſum omiſſum in perſona inſtituti, quã ad caſum omiſſum in perſona ſubſtituti. de liber. & poſthum. l. Gallus. §. ille caſus. nume. 18. 227
ſubſtitutionem, qui repudiat, non intelligitur repudiare ius accreſcendi. ff. de acquir. hær. l. nec is. §. hæres inſtitutus. nu. 22. 78
ſubſtitutiones factæ in teſtamento, non magis debent dici principaliter pertinere ad teſtamentum, quàm ipſa legata, quæ ſunt acceſſoria ad teſtamentum, & non pars in rub. de leg. 1. nu. 11. 2
ſubſtitutio ſi non fuit facta in vſufruct. in nihilo debet ſubſtitutus admitti. ff. de acq. hæred. l. ſi quis filium. nu. 2. 67
ſubſtitutio fit ſub conditione ſi inſtitutus hæres non erit. de acquir. hæred. l. quandiu. nu. 1. 59
ſubſtitu, ſi continet conditionem duplicem, vtraque debet verificari, aliàs non eſt ſubſtitutioni locus. ff. de verb. obl. l. ſi quis ita. nu. 2. 202
ſubſtitutio tacita, an impediat ius accreſcendi. C. quando non peten. part. l. quoties. nume. 27. 29
ſubſtitutio quot modis fieri poteſt, vt lex iſta locum habere poſſit. C. de impub. & alijs ſubſtit. l. 1. nu. 1. 140
ſubſtitu. qualiter fit nominibus indiſcretis. ibid. nu. 4. 5. & 6. eod.
ſubſtitutus in tertio gradu, ſi primo deliberante ſecundus decedat, poteſt ſuccedere. ff. vulg. & pupil. ſubſt. l. 1. num. 29. 98
ſubſtitutus ſubſtituti, ceſſetur etiam ſubſtitutus primi inſti. ibi. n. 30. eo.
ſubſtitutio facta in vnum caſum non comprehendit alium, quando agitur de excludenda perſona veriſimiliter magis dilecta teſtatori. de vulga. & pupil. ſubſti. l. 1. num. 30. eo.
ſubſtitutio an poſſit eſſe ſine inſtitutione. ibid. nu. 32. eod.
ſubſtitu. quando eſt facta duobus per nomen collectiuum ſi ambo deceſſerint. vno moriente non admittitur ſubſtitutus. de vulga. & pupil. l. ſi pater. la 2. nu. 4. 135
ſubſtitutus alterius antequam quis eſſe poſſit, quid requiritur. l. ſi eadem. nu. 8. de offic. aſſeſ. 62
ſubſtitutio facta duobus ſimpliciter, vno decedente facit admitti ſubſtitutum. de vulg. & pup. ſubſt. l. quidam. nu. 4. 136
ſubſtitutio vna, & ſic vna determinatio reſpiciens plura determinabilia debet illa æqualiter determinare. in l. in teſtamento. C. de teſtam. milit. nume. 5. 75
ſubſtitutio facta de hæredibus, intelligitur de partibus hæreditarijs. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi in teſtamento. nu. 1. 112
ſubſtitutioni locus non eſt, quandiu primus hæres poteſt adire. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 22. 11
ſubſtitutiones, quæ continentur ſub breuiloqua, vel compendioſa ſunt expreſsè ſaltem verbis generalibus, licet non ſpecialibus. de lega. 1. l. ſeruum filij. §. ſi ſtatuliberum. num. 11. 85
ſubſtitut. facta extraneo à princip. valet, vt vulg. propter mutationem contingentem tempore mortis, licet mutetur qualitas, & aſſumat naturam, vt valeat, vt pupillaris. ff. de vulg. & pupil. ſubſtitu. l. moribus. nume. 15. 104
ſubſtitutio verbum, eſt verbum commune tam ad directã ſubſti. quam ad fideicommiſſariam accommodatur. de vulg. & pupilla. l. iam hoc iure. nume. 6. 111
ſubſtitutio cenſetur pura, licet fuerit appoſita conditio, quæ ineſt de ſui natura. ff. de leg. 1. l. quod in rerum. nu. 4. 50
ſubſtitutio, quando deficit ex defectu perſonæ teſtantis, vel perſonæ ſubſtituti, tunc trahitur ad fideicommiſſariam. ff. de vulg. & pupil. l. verbis ciuilibus. nu. 18. 114
ſubſtitu. facta de nepote, vel pronepote ſub conditione mortis filij extenditur ad omnem caſum per quem filius deſinit eſſe ſuus. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 5. 208
ſubſtitu. ſimplex facta filio impuberi, comprehendit etiam pupillarem. ff. de vulga. & pup. ſubſt. l. Centurio. nu. 55. 129
ſubſtitutio facta ſub conditione ſi filius non eſſet in rerũ natura, trahitur ad alium caſum, quando filius eſſet in rerum natura, & in pupillari ætate. ff. de vulg. & pupil. ſubſti. l. 1. nu. 27. 98
ſubſtit. eſt inſtitutio conditionalis. l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nume. 172. fol. 188. & in l. cætera. ff. de leg. 1. num. 21. cum ſeq. fol. 79. & in l. licet Imperator. eod. tit. num. 27. fol. 129. & in l. ſi à primo. ff. de libe. & poſthum. nume. 11. fol. 173. & in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſthu. nu. 28. fol. 209. & in l. 3. ff. de acq. hær. nu. 1. cum ſeq. 59
ſubſtitutus aliquando concurrit cum inſtituto. de vulg. & pupil. ſubſti. l. ſeruum. numero 5. 157
ſubſtitutus ei, qui eſt ſubſtitutus cohæredi vtroque defuncto vocatur ad vtriuſque portionem. de vulg. & pup. l. cohæredi. num. 1. 144
ſubſti. an excludat cohæredem, qui vult venire per ius accreſcendi. C. de inſti. & ſubſti. ſub condi. fact. l. cùm quidam. nu. 6. 138
ſubſti. vulg. ſuccedit ipſo iure in locum primi inſtituti, quando inſtitutus non eſt hæres. in rub. ff. de vulg. & pupil. nu. 8. 96
ſubſtituti ab hærede ſi ſint plures, omnib. cauendum eſt etiam ſi non apparuerit, an illi plures inſtituti eſſent omnes in eodẽ gradu ſubſtitutionis, an in diuerſo. ff. qui ſatiſd. cog. l. inter omnes. nu. 2. 137
ſubſtitutus vltimò filiorum morientium vocatur poſt mortem omniũ. ff. de vulg. & pup. ſubſti. l. ſi pater. la 2. num. 1. 135
ſubſtituto pupillari, vel vulgari, quando competat remedium. l. edicto.

C. de

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

C. de edict. diui Adria. tol. l. edicto. nu. 12. 174
Substitutus non cessabit interim admitti, licèt subsit spes, quod institutus, qui repudiauit possit venire per restitutionem in integr. de leg. 1. l. non quocunque. §. si ex bonis. num. 11. 140
subst. nunquid possit petere restitutionem in integr. in casu. l. sed si plures. de vulg. & pupil. substit. l. sed si plures §. filio. nu. 9. 118
Substitutus à testatore præfertur vocatis à lege. de legat. 3. l. re coniuncti. nu. 139.
subst. qui venit ex voluntate expressa testatoris præfertur hæredi cõiuncto ad impediendum ius accrescen. fallit nisi aliud sit ex præsumpta volunta. defuncti. C. de lib. præte. l. si quis filium. nu. 2. 151
Substitutus substituti admittitur ad omne illud ad quod primus substitutus admitteretur, quia in omnibus succedit loco primi. ff. de vulga. & pup. subst. l. Lucius. §. Paulus. nu. 3. 156
Substitutus excludit omnes venientes ab intest. C. de impub. & alijs subst. in l. hęres instituta. num. 2. 141
Substitutus quando quis est, & hæres, & sic potest venire per substitutionem, & per ius accrescendi, potest vno iure repudiare, & alio iure amplecti. ff. de acquir. hæred. l. nec is. §. hæres institutus. nu. 29. 78
subst. in re certa habetur loco legatarij. de leg. 1. l. licet Imperator. numero. 58. 130
Substitutus an dicatur institutus. ff. de lib. & posth. l. si à prim. nu. 13. 173
Substituti si sint plures sub vno nomine collectiuo, & alius nominatus de per se, tantam partem habet de per se nominatus, quantam illi omnes collectiuè vocati. de vulg. & pup. subst. l. si pater. nu. 1. 117
Substitui vnus potest pluribus, & plures vni, & singuli singulis. de vulg. & pup. subst. l. potest. nu. 1. 142
Substitutus substituti, intelligitur vtrique substi. ibi. nu. 2. eod.
Substitutus à patre, vel à matre filio furioso, quis præferatur. de vulg. & pupil. subst. l. ex facto. num. 47. & nu. 48. 150
Substitutus substituti non concurrit cum primo instituto. ff. de vulga. & pupil. substi. l. si mater. §. filius. num. 1. 139
Substitutus facit cessare ius accresc. cum veniat ex dispositione testatoris expressa. de leg. 1. §. hæres. l. si duob. res. num. 11. & 12. 46
Substituti quando essent pauperes Christi, vno repudiante, semper admittit substitutus, nisi fortè constaret de voluntate testatoris in contrarium expressè. ff. de vulg. & pup. l. hæredes autem. num. 69. 102
Substitutum excludit ille, qui solum potest succedere de iure prætorio. ff. de liber. & posthu. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 45. 210
substi. habent principaliter duo tempora attendenda. s. tempus ante aditam, & tempus post aditam. in rubr. de vulg. & pup. nu. 4. 95
substi. materia est valde vtilis, & lucrosa. ibid. nu. 1. eod.
substit. licet principaliter nominentur duo, eorum tamen genera quinque reperiuntur. ibid. nu. eod. eod.
Substitutio à pronepote, an possit fieri superueniente nepote, vel filio, vel vtroque tantum simul. in l. Gallus. §. idem credendum. ff. de libe. & posthu. num. 1. 206
substit. facta filio, & nepoti si viuo testato. moriantur, non facit, vt nepos per hoc videatur inuitatus, seu tacitè institutus, imò eius præteritio rumpit testamentum. ibid. num. 5. eo.
substi. aui facta de nepote sub conditione mortis filij, an extendatur ad monachum. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 5. & 6. 208
substi. facta de nepote in casu mortis, extenditur ad deporta. & interdi. aquæ, & ignis. ibid. nu. 9. eod.
substi. an excludatur pro legitima, si non citetur, & an requiratur eius consensus. ibid. num. 45. eod.
substitu. facta de nepote nascituro post mortem sui patris secundum prouisionem Galli extenditur ad casum quo iurè nascitur viuo, sed fingitur natus eo mortuo. in d. l. Gallus. §. quid si is. nu. 1. 215
substi. nũquam admittitur, vt cohæres, & nullam coniunctionem dicitur habere cum instituto. in l. verbis ciuilibus. ff. de vulgari & pupillari. nume. 5. 113
substitu. directa, quæ dicatur, & vsque ad quod tempus fieri possit. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. nu. 1. & 4. 123
substitu. potest fieri cum digressu de vna ad aliam. ibi. nu. 13. 124
substi. facta in defectum primi, vel secundi gradus non vendicat sibi locum in adeunte, qui sit in primo, vel secundo gradu. in l. quidam. ff. de vulg. & pup. nu. j. 136
substi. filij exhære. non potest in legato grauari. in l. si filius. ff. de vulga. & pupil. numero 10. 120
substi. facta vno tempore, extenditur ad aliud tempus, quando volun. testa. repugnat. in l. si ita quis. ff. de vulg. & pup. nu. 7. 134
substi. nomine hære. non potest succedere, nisi ad hæred. puta si fiat, qui hæres extiterit sit mihi substitu. hæres. in l. qui plures. ff. de vulga. & pupil. nume. 4. 143
substit. trahitur ad insti. etiam inter filios quos constat debere tit. insti. in l. si pater. la 2. ff. de vulg. nu. 2. 135
substi. non refert cui fiat per verbum collectiuum, vel simpliciter, quãdo sit filijs. quia semper intelligitur vltimo moriente. ibi. nu. 4. eod.
substi. gradus omnes expirant per additionem primi. in l. si mater. §. si filius. ff. de vulg. & pup. nu. 2. 139
Subst. facta vltimo morienti dat substi. omnib. simul mortuis. in l. ex duob. ff. de vulg. nu. 2. eod.
Substi. facta singulariter extenditur ad plura. numerum personarum. ibidem nume. 4. 40
substi. facta per verba quisquis mihi hæres erit, sit hæres filio meo, non porrigitur ad primum hæredem, qui repud. sed ad eius substi. in l. ex duob. §. filium. ff. de vulg. & pup. nu. 1. eod.
substi. per verba quisquis mihi hæres erit, &c. si plures fuerint instituti in vno gradu, vno repudiante, an admittatur cum alijs primo institutis. ibid. nume. 4. eod.
substi. multo fortius debet posse grauari ad quem tota hæreditas filij ex hæredati peruenit si ipse filius exhære. potest grauari. in l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 42. 32
substit. filio arrogato, an possit grauari. ibid. nu. 44. eod.
substi. aliquem, & eius filios, an intelligatur de natis tantum, vel an etiã de posthu. in l. qui filiab. ff. de leg. 1. nu. 9. 46
substi. hoc modo facta. s. si hæres moriatur sine filijs legitimis, intelligitur non solum de masculis, sed etiam fœminis. ibid. nu. 14. 47
substi. non potest contra legatarium dicere se iniustam sententiam obtinuisse contra hæredẽ institutum. in l. si seruus plurium. §. si hæreditatis. ff. de leg. 1. nu. 1. 95
substi. censetur substitutus in omnib. & per omnia cum omnibus qualitatibus, & conditionibus cum quibus institutus fuerat, cum in eius locum censeatur subrogatus. in l. licèt Imperator. ff. de legat. 1. num. 25. cum sequen. fol. 128. & in l. si fundum sub conditione. §. Stichum. eodem tit. nu. 2. fol. 135. & in l. si seruus plurium. §. si hæreditatis. eod. tit. numero 2. 95
substi. directa. qualiter, & ex quib. verbis iudicetur. in l. si seruus pluriũ. §. si numerus. ff. de leg. j. nu. 5. 96
substi. competit ius accrescendi super re alterius hæredis repudiantis, quamuis ei non sit coniunctus neque re, neque verbis. in l. licet Imperator. ff. de leg. j. num. 26. 128
substi. dicitur tacitè veniens per ius accrescendi, & ideo tenetur ad legata. ibid. nu. 34. 129
substi. an teneatur ad legata si institutus omisit adire, vt hæreditas vadat ad substi. ibid. nu. 44. eo.
substi. regulariter tenetur ad relicta ab instituo. vide regulam cum 7. amplia. & 8. limit. in d. l. licet Imperator. nu. 45. 130
substitutus non est citandus quando iudicio agitur contra hæredem. in l. filiusfa. §. diui. ff. de leg. 1. n. 91. in 2. lect. fol. 172. & in l. 1. nu 48. 166
substit. facta hoc modo si filius meus decesserit sine filijs, vel filij filiorum sine filijs. volo omnia bona mea deuenire in talem, an valeat in filijs filiorum, qui expressè non fuerunt honorati. in l. si Titio. §. sicuti. ff. de leg. j. nu. 3. 162
substituere directò potest miles filio suo etiam post pubertatem in bonis prouentis ab ipso patre milite. ibi. in d. §. sicuti. nu. 23. 163
substi. ius iunctum cum iure accrescendi, præfertur simpli. substi. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 15.
subst. expressa, an transeat in emptorem hæred. ibid. nu. 127. 189
substi si non habuit effectum. propter repudia. substi. vel aliam causam, an reuertatur ad coniunctum venientem per ius accrescendi, vel ad hæredem scriptum, vel ad venientem ab intesta. nu. 164. 187
substitutus cohæredi suo si repudiat ex substi. an possit venire per ius accrescendi. ibid. nu. 170. 188
substituens cohæredi. intelligitur ius augere, & non minuere. ibidem nume. 171. eod.
substi. & insti. non differunt essentialiter, sed quo ad gradum solum. in l. si à primo. ff. de lib. & posthu. nu. 15. 174
An per dationem vulgaris substituti. tollatur suitas. vide in l. si seruus hæres. ff. de liber. & posthum. nume. 14. & nu. 28. 31. 32. & 44. 186
substitutio vulgaris non tollit necessitatem in seruo instituto. d. l. si filius hæres. nu. 35. 185
substi. facta in vnum casum, an & quando extendatur ad alios sibi similes. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. nu. 19. fol. 209 & in §. nunc de lege Velleia. nu. 3. 222
substi. admittitur si non sit primus hęres, & substitutus excluditur ab illo, qui venit de iure prætorio. in d. §. & quid si tantum. nu. 45. 210
substi. facta in hære. & suitate differunt. ibi. nu. 46. fol. eod. & in l. ille casus. num. 15. 16. 17. & 18. 229
substi. quæ fit de nepote sub duplici condi. vna quæ respicit filium alia verò nepotem posthumum qualiter intelligatur. in l. Gallus. §. si eius. ff. de lib. & posthu. num. 1. 218
substi. facta de hæredib. an intelligatur de extra. in d. l. Gallus. in §. etiam si parente. nu. 29. cum seq. 225
substi. facilius extenditur ad casum omissum in persona instituti, quam substi. in d. l. Gallus. §. ille casus. nu. 18. 227
substi. facta sub conditione si filius esse desierit, an per repudiationem filij sit adimpleta conditio cum suus adhuc remanserit. ibi. nu. eo. eo.
substi. facta per verba merè obliqua quantuncunque fuerit limitata intra tempora pupil. æta. non trahitur ad directam. ff. de vulga. l. cohære. §. cum filio. nume. 6. 144

substi.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Subſti. gradus poſſunt plures contineri in vnico contextu verborum, & vnica oratione.d.l.cohæredi.§.qui diſcretas.nu.5 de vulg. 145
ſubſti.filij valet nulla præcedente.inſti.in d.l.§.non videri.nu.5. 146
ſubſtit.ſubſtituti admittitur ab omne id quod primus ſubſtitutus debebat admitti.in l.Lucius.§.Paulus. ff.de vulg.& pup.nu.3.fol.156.in l. qui habebat.eo.tit.nu.4. 157
ſubſti.excludit coniunctum iure accreſcendi. in l.ſeruum. ff.de vulga.& pup.nu.3. eod.
ſubſti.quo caſu concurrat cum inſti. ibid.nu.5. eod.
ſubſti.an admittatur inſtituto repudia. & reſeruante ſibi facultatem peten.bon. poſſ.in l.quandiu. ff.de acquir.hæred.num.1.cum ſeq. 59

De ſubſtitutione vulg.

Subſti. vulgaris poteſt fieri verbis merè directis. ff.de lib.& poſthum.l. Gallus.§.quidam rectè.nu.8. 203
ſubſti.vulg.quando eſt etiam ſubſtitutus per fideicommiſſum,tunc non tollitur exiſtentia ſuitatis. de lib.& poſth.l.ſi filius hæres. nume.47.& ſequen. 188
ſubſti. vulg. in caſu impotentiæ non tollit ſuitatem in caſu voluntatis. de lib.& poſthu.l.ſi filius hæres.num.55. eod.
ſubſti. vulg. ſi facta ſit per iſta verba. ſi hæredes mei non erunt hæredes, Titium ſubſtituo, non requiritur,quod conditio eueniat in perſona vtriuſq;.de leg.1. l.Stichum.nu.35. 22
ſubſtit. vulg. an valeat, ſi fiat cum dictione ſibi, puta dicendo , inſtituo Caium, qui ſi hæres non erit, Titius ſit ſibi hæres. in l.1.ff.de vulga. & pupil.num.11.& 12. 97
ſubſti.vulg.quib. verbis fiat.ibi.nu.32. cum ſeq. 98
ſubſti.vulga. vna cum fideicom. inſtituto repudiante, an ipſe admittatur,an verò fideicom.ibi.nu.50. 100
ſubſti.vulg. an admittatur ſi inſtitutus moriatur viuo teſtatore in caſu caduci.ibid.nu.54. eo.
ſubſti. an admittatur ex tacita vulg. comprehenſa ſub pup. facta ventri in caſu ſi naſcatur cum venter non emiſerit partũ.in d.l.1.nu.59.eo.
ſubſti, vulg.quando poſſit admitti poſt annalem negligentiam hæredis non adeuntis.in l.1. ff.de vulg.& pup.num.66. 101
ſubſti. vulg. quæ non eſt ſortita effectum non impedit ius accreſcendi. in l.quidam. ff.de vulg.& pup.nu.2. 136
ſubſti. vulg. quando verificetur repudiatione, & non morte. in l.ſi mater.§.ſi filius.ff.de vulg.& pupil.num.6. 139
ſubſti. vulg. in parte non facit hæredem voluntarium in parte.in l.ſi filius hæres.ff.de lib & poſth.num.47. 188
ſubſtit.vulg.facit filium conditionaliter ſubſtitutum.in d. l.ſi filius hæres.numero 60. eo.
A ſubſtitu. vulgari poteſt teſta. incipere. in l. Gallus. ff. de liber. & poſthum.nume.74. 202
ſubſti.vulga.non excluditur per nudum nomen hæredis. in l.cum filiofam.ff.de leg.1. nu.74. 33
ſubſtitutio vulg. facta ſub conditione ſi hæres non erit , prolata à teſtatore non errante , intelligitur ſiue ipſe inſtitutus hæres non erit, ſiue alium non fecerit.C.de hæred.inſtit.l.cùm proponas.nu.11. 118
ſubſtitutio vulgaris ſi fiat dnab. perſonis ſimul cum non poſſit fieri, niſi mediante copula vnus eorum licet non ſit hæres ſubſtitutus,tamen non admittitur, ſed ad hoc, vt admittatur ſubſtitutus , oportet quòd neuter eorum ſit hæres , tunc ſubſtitutus admittitur. C.de impub.& alijs ſubſtitu.l.quamuis placuerit.nu.6. 142
ſubſtitutionis vulga. quot ſint effectus. de vulgar. & pupilla. ſubſti. l.1. nume. 34. 98
ſubſti. vulg. facta in vnum caſum expreſſum comprehẽdit alios omnes ſibi ſimiles.de vulg.& pup.ſubſti.l.1.nu.30.fol.eo.& in l.Gallus.§. & quid ſi tantum.ff.de lib.& poſth.nu.5.& 6. 208
ſubſtitutio vulg. quæ continetur ſub expreſſa pupillari dicitur omnino tacita.de vulg.& pupil.ſubſt. l.1.nu.22. 97
ſubſti. vulgariter , & pupilla. & per fideicom. ſi ſcriptum eſſet in teſtamento , tunc non videtur data licentia abſtinendi. ff.de vulg.& pup. ſubſtit.l.1.num.52. 100
ſubſti.vulg.ſi ſit facta ſimpliciter continetur ſub ea tacita pupillaris. C. de inſtit.& ſubſti.ſub condi.fact. l.cùm quidam.nu.1. 138
ſubſt.vulg.qualiter continet in ſe ſubſtitutionem pup.C.de inſti.& ſubſti.l.cum quidam.nu. 2. eod.
ſubſtitutio vulg. poteſt fieri non ſolum in hæreditate,ſed etiam in legato.C.de leg.l.ſi legata. num.1. 185
Quid ſi in legato ſit facta ſubſtitutio fideicommiſſaria. ibid. nu.2. eod.
ſubſtitutio vulg.facta ſpecificis verbis licet tollat ſuitatem,tamen vulg. contenta in breuiloqua non tollit ſuitatem. de vulg.& pupillar.ſubſti.l.Lucius. num.2. 152
ſubſti. vulg. eſt ſecunda inſtitutio directa , quæ à quolibet , & cuilibet fieri poteſt.ff.de vulg.& pupil.ſubſti.l.1. nu.13. 97
ſubſtit.vulg.quotuplex eſt.ibid. nu.15. eod.
ſubſti.vulg.fit ſub conditione,ſi inſtitutus hæres non erit, ideo ſi primus non erit hæres ſuccedit ſubſtitutus , quare teneatur ad legata.de leg. 1.l.licet Imperator.nu.50. 130
ſubſti. vulg. ſi ſit facta ſub nomine collectiuo quid iuris.C.de impub.& alijs ſubſtit.l.cum quidam. nu.6. 148
Subſti. vulga. expreſſa in certo caſu non continet tacitam pupillarem. vide quis ſit ille caſus. de vulga. & pup. ſubſti. l. cum ex filio. §. filio impuberi. num.2. 144
ſubſti.vulg. non dicitur continere grauamen , nec eſſe onus filio,de lib. & poſthum.l.ſi poſthu.§.quòd vulgò.nu.4.& 5.fol.184. & in l.ſi filius hæres,eod.tit.nu.64. 188
ſubſtit.vulga.locus eſt quando concipitur in illum caſum, ſi hæres non erit, quando teſtator inſtituit illum quem ſeruum eſſe ignorabat.de leg.1.l cum filiofam.nu.74. 33
ſubſti.vulg.facta in vnum caſum non comprehendit alios,quando agitur de excludenda perſona , quæ ex præſumpta volun, defuncti ſit magis dilecta.de vulg.& pup.ſubſti.l.ſi mater.§.ſi filius.nu 5. 139
ſubſtit.vulg. expreſſa in priuato non continet in ſe tacitam pupillarem. de vulg.& pup.ſubſti.l.Centurio.nu.21. 124
ſubſtitutio vulga. expreſſa continet tacitam pup. de vul.& pup.ſubſtit.l. iam hoc iure.num.1. 119
ſubſti. vulg. facta expreſſa filio impuberi, comprehendit etiam tacitam pupillarem.ibid.num.2. eod.
ſubſtitutionem vulgarem , quæ impediant, & quæ non. de vulg.& pup. ſubſti.l.1.num.63.& 64. 101
ſubſti. vulg. expirat etiam ſi per inſtitutum adeuntem alteri hæreditas, quæratur. de acquir. hær.l.ſi quis filiumfamilias.num.1. 67
ſubſtit.expreſſa vulga. continens in ſe tacitam pupil.per quandam connexitatem trahitur ad pupillarem. de vulg. & pupil.ſubſti. l.moribus. §.plus autem. num.7. 109
ſubſti. vulg. poteſt fieri non adiecta copula. ff.de lib.& poſthu. l.& ſi pepercerit. §.filius inter medias. nu.3. 165
ſubſti.vulg.expirat per aditionem hæreditatis cum omnib. gradib.in ea dependentib.C.de fideicommiſ.l.quoties.nnme.1. fol.204.& in l.1 ff. de vulga.& pupil. nume.64. ſed an expirat ſi hæres adeat per bonor. poſſeſ.nu.67. & 68.fol.101.cum ſeq.& in l.poſt aditam. C.de impu. & alijs ſubſti.nu.1. 142
ſubſti.vulg.expreſſa, & ſpecialiter facta, licet tollat exiſtentiam ſuitatis, tamen ſecus in vulgari contenta ſub breuiloqua. ff.de liber. & poſth. l.ſi filius hæres.nume.47. 188
ſubſti.vulg. quib.verbis fit. C.de hered.inſti.l.cum in libris.nume.7.fol. 125.& in l.3.§. filius inter medias. ff. de lib. & poſthu. nu.1. 165
ſubſtitutio vulga. poteſt dici pendere ab inſtitutione ratione effectus. de lib.& poſthu.l.& ſi pepercerit.§.ſi ita teſtatus.num.12.& an ſit neceſſe ad eius eſſentiam primum gradum valere. nu,2. 167
ſubſti.vulg. facta ſecundum conſilium Galli, vel legis Velleię non tollit ſuitatem.de lib.& poſthu.l.ſi filius hęres.nu.52. 188
ſubſti.vulg. datione videtur data licentia abſtinendi. de acquir.hęredi.l. 1.nu.10. & poterit filius legitimam acceptare , & reſiduum ſubſtituto dimittere.nu.11. 57
Vulgaris ſubſti. locum habet filio inſtituto decedente in vita patris.in l.Gallus.de lib.& poſth.nu.76. 203
Per dationem vulg. cenſetur filius inſtitutus ſub illa conditio.ſ.ſi hęres eſſe voluerit.in l.ſi filius hęres. ff.de lib.& poſth.nu.63. 188

De ſubſtitutione pupillari.

Pupillariter ſicut olim ita nec hodie poteſt filio pup.emancipato ſubſtitui.quia condito teſtamento etiam hodie durat differentia emancipationis , & patrię poteſtatis.in l.Gallus.de lib.& poſthu.in §.& quid ſi tantum.nu.53. 211
pupillariter poteſt ſubſtitui filio exhęredato etiam mala mente. in l. multi nom.ff.de lib & poſth. num.7. 189
pupillaris ſubſtit. poteſt fieri purè, & ſub conditione extrinſeca.de vulga.& pup.ſubſti.l.qui liberis. nu.1. 115
pupillaris facta extraneo à principio continet vulgarem,& valet,de vulga.& pup.l.morib.nu.17. 104
pupillaris tacita , quę non excludit matrem, & auiam pupilli, an excludat fratrem pupilli.ibi.nu.34. 107
pupillaris facta certo tempore intra pupil.ęta. non extenditur ad aliud tempus. ff.de vulg.& pup. ſubſt. l. ſi ita quis. nu.1. & 7. & talis ſubſti. non continet vulgarem tacitam. nu. 8. 133
pupillaris ſubſtitutionis quis ſit effectus. de vulg. & pup. ſubſtit.l.moribus.num.29. 106
pupil. ſi ſit facta,an per eam ſuccedatur patri. ſ.teſtatori.vel ipſi pupillo. C.de impub.& alijs ſubſti.l.cum quidam.nu.1. 148
ſubſtitutus pup. non poteſt ſeparare hęreditatem pupilli ab hęreditate patris.de vulg.& pupil.ſubſtit.l.ſed ſi plures.§.filio.nume.1.ſed an per reſtit.in integr.poterit hoc facere.nu.1. 118
pupillus tenetur pręſtare legata omnib. etiam extraneis, quamuis etiã ipſe pupillus in terminis huius legis non teneatur niſi coniunctis perſonis. ff.de vulg.& pup.l.& ſi contra.num.4. 141
pupil. dicitur eſſe teſtamentum ipſius pupilli, ſed teſtamentum non interdicit teſtatori alienationem bonorum ſuorum ad Senatuſconſul. Treb.l.Marcellus.§.res quę.nu.9. 212
pupil. ſi ſit facta pupillo, & ſub illa pupillari contineatur tacita vulgaris pone, q̃ moriatur pupil.viuo teſtatore, an ſubſtitutus admittatur ex

tacita

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

tacita vulg. de vulg. & pup. ſubſt. l. 1. nu. 59. 100
Pup. contenta ſub compendioſa, vel breuiloqua dicitur expreſſa. C. de impub. & alijs ſubſti. l. precib. nu. 10. 146
pup. contenta ſub breuiloq. matrem excludit. hanc concluſionem limita, vt C. de impu. & alijs ſubſti. l. precib. nu. 19. 146
pupil. reconualeſcit per fictionem. l. Corneliæ. ſiue ſolus pater mortuus fuerit apud hoſtes viuente filio, ſiue ſolus poſt veram mortem patris. in l. lex Cornelia. ff. de vulg. & pupil. num. 1. & quando reconualeſcit. numero 2. & 8. 135
pup. quib. caſib. ſub expreſſa vulgari non contineatur. in l. 1. ff. de vulga. num. 61. cum ſeq. 101
pup. facta extraneo à princ. an contineat vulg. vt valeat quando mutetur in pupil. ſuperueniente patria poteſtate. in l. moribus. ff. de vulg. & pupil. nu. 15. & 17. 104
pupil. facta illegitimo, an & quando valere poſſit ſi legitimetur poſt mortem patris. ibid. nu. 17. eod.
pupil. an poſſit fieri per patrem filio milite recaſuro ſub alterius poteſtate. ibid. nu. 21. eo.
pupil. an poſſit fieri illi, qui exiuit patriam poteſtatem per dignitatem, & an per eius ſuperuenientiam extinguatur iam facta. ibi. nu. 22. 105
pupil. facta de extraneo inter liberos, an valeat in teſtamento minus ſolen. ibi. nu. 23. cum ſeq. eod.
pupil. expreſſa ſi fiat turpi, an excludat matrem, & alios aſcendentes. ibidem.
pupil. præiudicat iuri legitimæ hæredita. in l. is qui contra. ff. de vulga. & pupil. num. 5. 120
pupil. requirit patriam poteſtatem. in l. ſi filius. ff. de liberis & poſthumis. num. 8. fol. 47. & ideo non poteſt fieri filijs emancip. vt in l. morib. ff. de vulga. nu. 31. fol. 93. & in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acquir. hæredi. nu. 10. 64
pupil. trahitur retro, quando eſt facta exiſten. apud hoſtes, quando reuertetur, idem quando eſt facta ſpurio ſi legitimetur. in l. filio quem pater. ff. de libe. & poſthu. nu. 27. cum ſeq. 163
pup. facta nepo. præterito. an valeat quando pater filium emancipa. Inſtituit. in l. Gal. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſthu. nu. 144. 215
pupil. confirmatur aditione coacta quemadmodum, & legatum. in l. qui plures. ff. de vulg. & pup. nu. 3. 143
pup. licet aliquo reſpectu non cenſeatur teſtamentum, tamen quo ad ſui cõmodum ſemper reputatur pars teſtamenti paterni. ibi. n. 4. eo.
pup. facta nouiſſimo impuberi, tunc expirat, cum vltimus pub. moritur. in l. cohærede. §. cohæres. ff. de vulg. & pupil. nu. 2. 146
pup. perinde habetur ac ſi eſſet inſtitutus ſub conditione in teſtam. paterno. ibid. nu. 3. eod.
pup. facta in partem hæred. ſeu in certam rem, ſi alius cohæres non reperiatur trahitur ad vniuerſum patrimonium. l. cohæredi. §. non videri. ff. de vulg. & pup. num. 1. cum ſeq. quod intellige ſi fiat per verbum directum. ciuile, ſecus ſi per verba directa non ciuilia obliqua, vel communia. ibid. nu. 3. eo.
Duob. impub. ſi ſimul in ætate pupil. deceſſerint vtrique ex pupil. ſubſt. ſuccedit, aliàs vltimo morienti. in l. qui duos. ff. de vulga. & pupil. numero 1. eod.
pup. an tranſmittatur ad hære. in l. qui habebat. ff. de vulg. nu. 4. 157
pup. quando eſt facta per illa verba quiſquis mihi hæres erit, ſit etiam hæres filio meo impuberi decedenti in pup. ætate. & filiusfamil. vel ſeruus inſtit. adiuerunt iuſſu patris, vel domini, poſteà tempore mortis pupilli reperiuntur ſui iuris ex ſubſti. pup. poterunt admitti, & ſibi acquirere hære. pup. in l. cùm filioſa. ff. de leg. 1. nu. 91. 34
pupil. facta per illa verba quiſquis mihi hæres erit, ſit etiam hæres filio meo impuberi, facit filium alterius eſſe hæredem vigore ſubſti. pup. ſi tempore mortis pupilli reperiatur factus ſui iuris. ibi. nu. 137. 36
pup. res quę ſubiacent reſtitutioni ex pupillari ſubſtitutione, an poſſint per pupillum alienari. in l. ſi à ſubſtituto. ff. de leg. 1. num. 3. cum ſeq. fol. 86. & in l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad Treb. nu. 8. 211
ſubſti. fratre, & vxore teſt. pup. impu. cui & vxor totius hæred. vſumfructum legato ſi moriatur impubes, an vxor poterit habere pæcipuũ vſumfructum tanquam repetitum. in l. licet Imperator. ff. de lega. 1. nume. 23. 128
pupil. ſubſtitutus, an ſuccedat in locum. inſtit. quando inſtitutus non eſt hæres. ibid. nu. 57. 130
pup. ſubſtituere non poteſt pater filio puberi, vel emancipato. in l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. 1. nu. 8. 162
pupil. an corruat ſi hæreditas non adeatur ex teſtamento. ibid. nu. 10. co.
ſubſti. pup. filio exhæredato, cui tantum reliquit legatum, an poſſit grauari. ibi. nu. 16. 163
ſubſti. pup. ſuccedit in omnib. reb. pupilli vbicunque prouenientibus. ibid. num. 17. eo.
pupil. non poteſt fieri per patrem ſoli filio, niſi prius pater faciat ſibi teſtamentum. ibid. nu. 19. eod.
ſubſtit. pupil. qui eſt hæres hære. exiudi. teſta. admittitur per illa verba quiſquis mihi hæres erit, &c. in l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulgar. & pupil. nu. 7. 115
pup. eſt inducta conſuetudine. in l. moribus. ff. de vulg. & pup. nu. 1. 103
ſubſti. pup. an poterit reuocare alienata per pupillum eueniente conditione. pup. ſubſti. in l. ſeruum. §. ſi pupillus. ff. de vulg. & pup. n. 3. 159.
ſubſti. an cenſeatur excluſus pupillus pup. ſubſt. ſi poſtea emancipetur. in l. 1. ff. de vulg. nu. 70. 102
pupil. tacita venit ſub vulgari, & ecõtra in l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pup. num. 1. cum ſeq. & quib. caſib. tacita non veniat. nu. 5. 111
pup. ſubſti. ſuccedit pupillo in bonis pup. tantum repudiata hæredi. paterna, q̃ ſit poten. ſuita. pupil. confirmantis tab. pup. etiam non adita hære. in l. ſi filius. ff. de lib. & poſth. nu. 1. 170
pup. extinguitur procreatione filij ſi contingat à pupillo procreari. in l. in pupilla. ff. de vulg. & pup. nu. 12. 122
pup. facta his verbis ſi intra pup. ętatem ſine liberis deceſſerit: quomodo debeat intelligi. ibi. nu. 13. eod.
pup. non venit in confiſcatione bonorum in l. ex facto. §. Iulian. ff. de vulg. & pup. num. 7. 151
pup. non poteſt fieri à patre filio naturali tantum. in l. Lucius. ff. de vulg. & pup. nu. 4. 152
Hoſpitali pup. ſubſtituto alicui pupillo hæredi. inſti. in teſtamento, eo adeunte, & poſteà moriente, an vxor, quæ eſt relicta domina, & vſufructuaria bonorum habebit ab hoſpitali ſubſti. integr. vſumfruct. non ſola alimenta. in l. ſi fundum ſub condit. §. ſi paterfamil. de legat. j. nume. 7. 539
pupil. facta filio pup. de extraneo, & vxore relicta domina maſſaria, & vſufructuaria omnium bon. an exiſtente filio debeat habere vxor tãtum alimenta, vel tantum vſumfructum eo mortuo, & an tale legatum annuum pro primo anno ſit purum, & pro ſeq. conditionale. ibid. nu. 3. 7. 9. & 6. eod.
pupillaris ſubſtitutio an fiat ſub duplici conditione, an fiat ſub vna. de vulg. & pup. l. morib. nu. 46. 108
pup. ſubſtitutus, an admittatur ex tacita vulg. & pup. comprehẽſa ſi pupillus moriatur viuo teſtatore. ibi. nu. 47. eod.
pupil. tacita, quot teſtib. probetur. in l. moribus. ff. de vulgar. & pupilla. nume. 36. 107
pupillaris comprehenſa ſub vulg. quibus coniecturis comprehendatur excludere matrem. ibidem. nu. 36. eo.
pupil. an poſſit fieri vt valeat in teſtam. facto ad pias cauſas cum duobus teſtib. ibid. nu. 45. 105
pup. poteſt fieri ſolis his verbis. ſ. ſi moriatur in pupil. æta. ead. lege. §. prius autem. 109
pup. an confirmetur ex potentia ſuitatis dato, quòd adeatur hæreditas. in d. l. morib. §. interdum. num. 6. 108
pup. facta maiori. 14. an. an poſſit valere iure fideicom. in l. verbis ciuilib. ff. de vulg. num. 22. cum ſeq. 114
pupil. expreſſa matrem excludit. C. de impuber. & alijs ſubſtitu. l. precibus. nu. 4. 143
pup. expreſſa, nedum matrem excludit, ſed etiam contenta ſub compendioſa. ibid. nu. 5. eod.
pupil. ſi expreſſa proferatur vltra tempus ſubſtit. an valeat, vel an finiatur per aduentum pubertatis. in l. in pupillari. ff. de vulga. & pupil. nu. 1. & 5. 122
pup. expreſſa per quam ſucceditur pupillo ſi extinguatur morte ciuili, an remaneat ex ea vulga. tacita. in l. Cornelia. ff. de vulga. & pupilla. num. 10. 136
pupil. an extinguatur irreuocabiliter per ingreſſum religionis pup. l. in pupillari. nu. 9. & 10. 122
pup. vltra tempus non poteſt fieri niſi per milites. in l. Centurio. ff. de vulga. nume. 1. 123
pup. an comprehendatur ſub vulga. expreſſa matre exiſtente in medio cum non habeat effectum excludendi matrem à legitima filij. ibid. num. 21. cum ſeq. 124
pup. poteſt fieri nuncupatiuè, & viua voce quamuis teſta. patris fiat in ſcriptis. in l. patris, & filij. ff. de vulg. & pup. nu. 5. 133
pup. impugnans patris teſta. repellitur à ſubſtit. tanquam indignus. in l. is qui contra. ff. de vulg. nu. 1. 134
pup. an excludatur à ſubſtit. præterito intentante bono. poſſ. ſuccumbente. ibid. nu. 2. & 3. eod.
pup. tacita continetur ſub expreſſa vulgari non obſtante, quòd mater ſit in medio latè in l. 1. ff. de vulg. & pup. nu. 2. 101
pup. tacita, licet contineatur ſub expreſſa vulga. etiam matre exiſtente in medio, tamen illa tacita pupillaris non habet effectum contra matrem. C. de impuber. & alijs ſubſtitu. l. precib. nu. 7. fol. 145. ſed an poſſit probari, quod teſtator matrem excludat per tacitam ſubſtitutionem. ibid. nu. 4. eo.
ſubſtitutus pupil. ſuccedit in bonis vndecunque obuentis ipſi pupillo adeo, quod etiam excludit matrem in bonis obuentis ex linea materna. de vulga. & pupil. ſubſti. l. ſed ſi plures. §. ad ſubſtitutos. nu. 1. 158
pup. ſi ſit facta ventri, & venter non naſcatur, an admittatur ſubſtitutus ex tacita vulgari. ff. de vulg. & pup. ſubſti. l. 1. nu. 60. 101
pupil. expreſſa ſi vitietur an vitietur vulgaris tacita, quæ ſub ea continetur. l. ſi fideiuſſor. de leg. 1. num. 10. 94

pupil.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ial.

Pup. tacita militis, an excludat matrem à substitutione filiæ pupillæ. C. de testa. mil. l. in in testamento. nu. 7. 76
pup. comprehensa in breuiloqua, licet regulariter sit expressa, tamen quando reciproca sit personis imparibus de iure non comprehenditur pupillaris, nisi probetur ex coniecturis. C. de testa. milit. l. in testamento. nu. 10. 75
pup. habetur perinde ac si esset institutus in testamento paterno sub coditione. ff. de vulg. & pup. l. cohæredi. §. cohæres. nu. 2. 146
pup. potest fieri ex interuallo, & alia hora separata post testamentum patris. de vulg. & pup. substi. l. si quis eum. §. si suo testamento. nume. 2. fol. 132. & in l. si fundum sub conditio. §. si paterfamil. ff. de legat. 1. nume. 14. 139
pup. finitur per aduentum pubertatis. ff. de vulg. & pup. subst. in l. in pupillari. num. 1. 122
pup. tacita, quæ continetur sub expressa vulgari matrem non excludit. de vulga. & pup. l. moribus. nu. 62. 101
pup. finitur sex modis. de vulg. & pup. substi. l. in pupillari. nu. 8. 122
pup. tacita quòd contineatur sub expressa vulgari hoc procedit ex interpretatione extensiua. C. de impub. & alijs substit. l. quamuis placuerit. nu. 2. 141
pup. potest fieri liberis institutis, vel exhæredatis, & quilibet potest substitui dummodo pater sibi fecerit testamentum. amplia, vt nume. 2. de vulga. & pup. substi. l. hæredes autem. §. substituere. num. 1. 102
pup. facta per verba quisquis mihi hæres erit, sit hæres filio meo, non porrigitur ad primum hæredem, qui repudiauit, sed ad eius substitutum vulgarem, qui etiam venit ex iudicio testatoris. ff. de vulg. & pup. l. ex duob. §. filium. num. 1. 140
Tacita pupillaris, quæ non excludit matrem nunquid excludit auiam, & fratrem pupilli. ff. de vulg. & pup. l. moribus. num. 34. 107
pup. est merus fauor, & prouisio ventris, seu pup. de lib. & posthum. l. quod dicitur. nu. 11. 182
pup. confirmatur per Authen. ex causa. C. de liber. præter. de vulga. & pup. substi. l. hæredes. §. substituere. nu. 8. fol. 102. & in l. qui plures. eo. titu. nume. 3. 143
pup. forma non habet necessaria illa verba, si filius hæres erit. de vulga. & pup. subst. l. morib. §. prius autem. nu. 5. 109
pupillari substituto non currit tempus statuti ad faciendum insinuari testamentum viuo pupillo. ff. de acquir. hær. l. is potest. nu. 47. 81
pupillaris expressa excludit matrem non tacita. de leg. 1. l. seruum filij. §. si idem seruus. nu. 14. 85
pup. extincta si non reconualidetur; arrogatio esset substitutis damnosa. l. si arrogator. nu. 37. de adop. 38
pupillariter substitutus à patre naturali habet indistinctè sine vlla limitatione omnia bona pupilli vndecunque proueniètia. ff. de lib. & posthum. l. si quis posthumos. nu. 3. 174
pup. facta per verba quisquis mihi hæres erit admittit ad substitutionem eum qui priuatus est hæreditate vt indignũ. ff. de vulg. & pup. substi. l. ex facto. §. Iulianus. nu. 5. 151
pupillaris dicitur testamentum ipsius filij pupilli. dè leg. 1. l. si fundum sub conditione. §. si paterfam. nu. 11. 139
pup. quare non possit fieri emancipato, sicut exemplaris. de vulg. & pup. substitutione. l. ex facto. nu. 24. 149
pup. facta de hæredibus testatoris intelligitur de his, qui immediatè sunt hæredes ex iudicio defuncti, & non per mediam personam alterius, & vocantur pro hæreditarijs portionib. de vulg. & pup. substi. l. qui liberis. § hæc verba. nume. 1. 115
pup. præiudicat iuri legitimarum hæreditatum ab intesta. ff. de vulga. & pup. substi. l. potest. num. 5. 142
pupillariter substituto an pupillus teneatur cauere. ff. qui satisda. cogan. l. inter omnes. nu. 4. 137
pupillaris expressa excludit matrem, tacita autem eam non excludit. ff. de rebus cred. l. cùm quid nu. 6. 9
pupillaris conseruatur per ædictum. ff. si quis omissa causa testa. de vulg. & pup. l. morib. nu. 9. 104
pupillaris non inducit querelam. C. de inoffi. testam. l. ex trib. nu. 1. 173
pupillaris facta nouissimo in pup. ætate morièti expirat, si vltimus moriatur pubes. de vulga. & pupilla. substitu. l. cohæredi. §. cohæres. numero 2. 146
pupillaris expirat quomodocunque contingat filium impuberem exire patriam potestatem ante mortem testatoris. ff. de vulg. & pupil. substitu. l. cohæredi. §. cum filio. nu. 5. 144
pup. spes non transmittitur ad hæredes. ff. de vulg. & pup. substi. l. sed si plures. nu. 1. & 2. vbi limitatur. 117
pup. ad hoc vt validetur satis est, quòd impubes tempore mortis testatoris reperiatur in eius potestate, dato quòd tempore testamenti non sit in potestate. ff. de pup. subst. l. morib. num. 14. 104

De substitutione breuiloqua, vel reciproca.

Breuiloqua vocat prius coniunctos, postea disiunctos. de vulga. & pup. substi. l. cohæredi. §. qui discretas. nu. 1. 145
Breuiloqua illa appellatur quando sub vna oratione substituitur duob. reciprocè hinc inde. ff. de vulg. & pup. substi. l. Lucius. nu. 9. 153
Reciproca intelligitur pro portionib. hæred. resoluenda. in l. cohæredi. num. 2. ff. de vulg. 144
breuiloqua si fieret in verbis generalibus, vos inuicem substituo, & non plus, tunc substitutiones in ea contentæ dicuntur generales. ff. de vulg. & pupil. sub. l. 1. num. 21. 97
Substitutiones contentę sub breuiloqua dicuntur expressæ verbis generalib. licet non specialib. ff. de vulg. & pupil. substit. l. 1. nu. 20. eod.
Breuiloqua nunquid sit species substitutionis de per se. ff. de vulg. & pupil. substit. l. Lucius. num. 7. fol. 152. & quas subst. contineat sub se. in rub. ff. de vulg. & pupil. num. 3. 93
Breuiloqua facta simpliciter personis imparib. nunquam cõtinet fideicommissarias substitutiones nisi fiat sub dinumeratione temporum, &c. C. de test. mili. l. in testamento. nu. 13. 77
Breuiloqua quando non fit simpliciter, & de per se, imò concipitur in casum specialem vulgaris, hoc modo si quis hęres non erit, tunc pupillaris tanquam contenta sub expressa vulga. est omnino tacita, & matrem non excludit. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Lucius. num. 28. 155
Breuiloqua simpliciter, & de per se facta, an contineat sub se fideicommissariam substit. ibid. nu. 29. fol. 156. & in l. centurio. ff. de vulg. & pupil. num. 52. fol. 129. & in l. qui plures hæredes eod. titu. nu. 3. 134
Breuiloqua quæ est generalis non porrigitur ad eos quib. specialiter est prouisum. limita. notabiliter, vt de vulg. & pupil. l. cohæredi. § qui discretas. num. 6. & 7. 145
Reciproca facta inter coniunctos videtur inuicem facta secundum ordinem coniunctionis. in l. re coniun. ff. de leg. 3. num.
Recipro. & tacita ad hoc vt inducatur inter plures per prohibitionem alienationis factam inter eos requirũtur duo copulatiuè, primum ꝙ fiat vltimo morienti, secundum ꝙ fiat in tota hær. in l. filius fa. §. diui. ff. de leg. 1. num. 25. & in 1. lect. num. 13.
Breuiloquæ substitutionis quis sit effectus. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Lucius. num. 10. 153
Breuiloqua si fiat duobus impuberibus in codicillis, continebit duas fideicom. tantum. num. eod.
Breuiloqua solum continet directas, & nunquam fideic. nisi adijceretur compendiosa. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Lucius. num. 12. eod.
Substitutiones contentæ sub breuiloqua sunt expressæ verbis generalibus. licet non specialib. ideo matrem excludunt. ibid. nu. 13. eod.
Breuiloqua non continet pupillares substitutiones in persona impuberum quando est admissus pubes. ibid. num. 14. eo.
Breuiloqua facta impuberibus, sed vnus citius pubescat, tamen durat in persona alterius vsque ad pubertatem. ibid. num. 15. eod.

De substitutione compendiosa.

Compendiosa facta pagano per verba communia veluti per verbum substituo, censetur omni tempore etiam post pubertatem, & ante fideicommiss. C. de impub. & alijs subst. l. precibus. nu. 12. 145
Compendiosa quando fit à pagano filio per verba mera directa, an post pubertatem possit valere iure fideicommissi. C. de impub. & alijs substit. l. precibus. num. 11. eod.
Compendiosę quis sit effectus. de vulg. & pup. subst. l. Cẽturio. n. 28. 125
Compendio. facta filio pup. in codicillis per verba cõmunia, quid operetur si filius decedat intra pupil. ætatem, vel post. in l. Titio. §. sicuti. ff. de leg. 1. num. 24. 163
Compendiosa non solùm fit per verba quandocunque decesserit, sed etiam sine dictione quandocunque vt si decesserit intra. 25. ann. de vulg. & pupil. subst. l. verbis ciuilib. nu. 10. 114
Compendiosa dicitur, quæ complectitur tempus pupillaris ætatis ibid. num. 11. eod.
Compen. quando fit per verbum commune, vt est verbum substituo, quomodo valeat. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Centurio. nu. 14. 124
Compendiosæ possunt fieri directò post aditam hære. non solùm à milite, sed etiam à Cardinali, & aduocato. in rub. ff. de vulg. num. 10. fol. 96. & in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. nu. 6. & 7. 123
Compen. facta pagano per verba communia pro tempore pupillaris ætatis valet iure directò postea autem obliquatur, vt valeat iure fideicommissi. C. de impub. & alijs subst. l. præcip. num. 14. 145
Compendiosa an contineat fideic. & breuiloquam. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Centurio. num. 52. 129
Compen. fit à milite tantum. ff. de vulg. & pupil. subst. in rub. nu. 9. 96
Compen. dicitur, quia sub compendio verborum plures substitutiones, seu plu. tempora complectitur. ff. de vulg. & pupil. subst. l. Centurio. nu. 23. fol. 125. & in l. precib. C. de impub. & alijs subst. num. 1. 143
Compen. dicitur, quæ fit post mortem alicuius inst. sine determinatione temporis. in l. verbis ciuilib. ff. de vulg. & pupil. num. 1. 113
Compendio. facta per verba directa post pupil. ætatem nihil valet. ibid. num. 2. eod.
Compendiosa prout est species de per se non fit nisi à milite, aliàs vero à pagano. ibid. num. 9. 114
Compen. post aditam hæred. an possit directò fieri à pagano disponendo ad pias causas. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. nu. 9. 123
Compen. facta à milite post pubertatem, an valeat vt directa militaris, vel obliquetur iure fideicom. ibid. num. 15. 124

Compen.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Compen. facta à milite poſt pub. an trahatur ad fideicom. fauore matris pupilli. &c. ibid. nu. 19. & 20. eod.
Compen. quot ſubſt. de per ſe habeat, & an contineat fideic. nu. 25. 15
Compen. facta à milite. in l. precib. an intelligatur per verba communia ſecundum expo. Bart. vel potius per verba directa. ibid. nu. 28. eod.
Compen. facta à pagano per verba directa, an & quando poſt pub. expiret, vt nullo modo valeat. in d. l. Centurio. nu. 29. & 30. eo.
Compen. facta per hæc verba, quandocunque filius meus deceſſerit relinquo bona mea diſtribuenda pauperibus per fideicommiſſarios, an debeat cenſeri directa pupil. vel fidetcommiſſaria. ibi. nu. 38. 40. & 42
Compen. facta per verbum directum q̃uis non ciuile non valet à princ. iure fideicom. nec obliquari poteſt matre exiſtente in medio. ibid. num. 39. eod.
Compen. facta per verbum commune benè obliquatur fauore matris. ibid. num. 39. eod.
Compen. facta à pagano per verbum cõmune, an valeat omni tempore fideic. etiam ante pub. ſecundum opin. Glo. ibid. nu. 44. & 45. 128
Compenſa. facta per adiectionem temporis importati per diſtributiuũ quandocunque vel alium terminum habentem tractum futurum continet vulg. & pupil. & fideicom. ibid. nu. 53. 129
Compen. facta his verbis, volo ꝙ tota hære. vel omnia bona ſine diminutione veniãt. importat directã ſubſt. pro ętate impub. ibi. n. 48. 128
Compendio. facta per verbum commune, vt his verbis ſubſtituo filio meo impub. quando deceſſerit ſine liberis, an cenſeatur reſtricta ad pupil. ætatem. ibid. nu. 50. & 51. 129

De ſubſtitutione exemplari.

Exemplaris expirat impedimento ceſſante, vel liberis poſtea ſuſceptis. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. num. 1. & 49. 147. & 151
Exemplaris quemadmodum in pup. ſubſt. non habet locum quęrela an etiam habeat locum in ſubſtitutione exemplari. C. de impub. & alijs ſubſt. l. humanitatis. nu. 6. 147
Exemplaris & pupillaris quot & quibus modis differunt. ibid. nu. 7. eod.
Exemplaris quibus perſonis fieri poſſit. in l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. num. 39. cum ſeq. 150
Exemplaris concepta in vnum caſum furoris, habet locum in alio caſu furoris. C. de hær. inſt. l. cùm proponas. num. 5. 118
Exemplaris vt fieri poſſit quatuor requiruntur. C. de impub. & alijs ſubſt. l. humanitatis. num. 1. 147
Exemplaris an habeat locum in filio frenetico. ibid. num. 2. eod.
Exemplariter an poſſit ſubſtitui filio naturali tantum ſi factus ſit furioſus in l. ex facto. de vulg. & pupil. num. 20. 148
Exemplaris facta furioſo, an valeat. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ex facto. num. 32. & 33. 149
Exemplaris fuit inuenta ad exemplum pupillaris. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. in rub. num. 3. 95

De ſubſtitutione fideicommiſſaria.

Fideicom. facit vt ſuccedatur teſtatori, non ei cui facta eſt ſubſtitutio. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. num. 13. 187
Fideicom. & vulg. dicuntur eſſe grauamen, ſed pupillaris non eſt grauamen. ſed merus fauor. de leg. 1. l. ſi à ſubſtituto. nu. 5. 86
Fideic. ſubſtitutio quando iniungitur ſubſtituto pup. Impuberi ſimpliciter, non durat ſemper, ſed tanto tempore quanto pupil. ſubſt. hanc concluſionem intellige, vt per eum nu. 31. & ſeq. l. arrogator. n. 30. de adop. 37
Fideicom. poteſt fieri intra tempus pupillaris æta. & poſtea. de vulg. & pupil. ſubſt. l. cohæredi. §. cum filio. nu. 1. 144
Fideicom. impedit, quod bona non poſſint alienari etiam per tutorem cum pupillo, & decreto iudicis, quia adueniente die fideicõmiſſi alienata reuocantur. l. ſi arrogator. num. 27. de adop. fol. 37. & in l. ſeruũ. §. ſi pupil. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. num. 4. 159
Fideicom. ſeu obliqua dicitur quando quis habet capere de manu alterius detracta quarta, & ſic Trebell. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. num. 4. 123
Fideicommiſſaria continetur ſub breuiloqua. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. qui plures hæredes num. 3. 134
Fideicom. non eſt propriè ſubſtitutio. C. de inſt. & ſubſt. ſub cond. fac.
Fideic. licet ſola non facit ceſſare exiſtentiam ſuitatis, tñ ſi eſſet vulg. & fideicommiſſaria, tunc ſubſtitutus poſſet eligere qua via velit venire, an ex vulgari, an ex fideicom. ff. de liber. & poſthum. l. ſi filius hæres num. 55. 188
Fideic. eſt duplex. de vulg. & pupil. ſubſt. in rub. nu. 11. 96
Facta in codicillis per verba directa valet vt fideic. in l. verbis ciuilib. ff. de vulg. nu. 13. & quando trahitur ad fideic. nu. 2. & quando à princ. non potuit valere vt directa, an valeat vt fideic. nu. 19. cum ſeq. 114
Fideicom. facta filijs filiorum nemine aliter inſt. an valeat. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. nu. 56. cum ſeq. 130
Subſt. quæ fit vltimo morienti dicitur fideicom. in l. poteſt. ff. de vulg. & pupil. num. 10. 142
Fideic. quando finiatur. in l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. 1. num. 22. 163
Fideicom. non competit ius acreſcen. in l. re coniuncti. ff. de lega. 3. num. 173. 188
¶Subtrahere hoc verbum, an importet de neceſſitate furtũ. l. ſub prætextu inſtrumenti num. 7. C. de tranſact. 107
¶Subuenire. Subuenitur magis ei, qui ex neceſſitate, quàm ei qui ex voluntate facit. ff. qui ſatiſd. cogan. l. ſi fideiuſſor. §. ſi neceſſaria. n. 9. fol. 131. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 18. 188
¶Succeſſio, Succeſſor, & Succeſſorium edictum.
Succedenti ab inteſt. non datur aliquid ex expreſſa volun. defuncti, ſed ex ficta tacita. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 30. fol. 5. & in l. ſi Titio. §. ſicuti. eo. tit. num. 2. 162
Succedentes vigore edicti ſi quis omiſſa cauſa teſt. an habeant ius accreſcen. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 186. 188
Succeſſorio edicto in ſuita. non eſt locus de perſona ad perſonam. in l. cùm filio fam. ff. de leg. 1. num. 78. 33
Succeſſo. edicto veniens ad hæredi. excepto eo, qui eſt in primo gradu, an teneatur ad legata, & an dicatur habere voluntatem defuncti. in l. licet Imperator. ff. de leg. 1. num. 40. 129
Succeſſo. edictum non eſt ita potens ſicuti ius accreſcen. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. num. 236. 190
Succeſſor ſingularis forum ſui auctoris non ſequitur, vniuerſalis vero ſic. in l. 1. ff. ſi ex noxa. cauſa. num. 4. 143
Succeſſor propriè vniuerſalis dicitur non particularis. in l. Pompo. §. quæſitum. ff. de acq. poſſ. num. 7. & 11. 111
Succeſſor in officio idem eſt cum primo. in l. à diuo Pio. §. 1. ff. de re iud. num. 4. 161
Succeſſ. ſing. ad hoc vt cogatur ſtare colono, an requiratur tantum hypotheca generalis bonorum locatoris. in l. ſi ita quis promiſerit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. nu. 32. fol. 222. & in l. diuortio. ff. ſol. matr. num. 32. & quis dicatur neceſſarius. num. 33. & an ſuccedens per ſententiã teneatur ſtare colono. num. 35. quid de illo, qui non habet plenum ius, ſed tenutam. num. 34. 22
Succeſſio legitima quæ dicatur, & quot modis deferatur, & in quibus ceſſet. in l. 1. C. quando non peten. par. nu. 1. & ſeq. 18
Succeſſio emancipatorũ, quę ſit. in l. qui ſe patris. C. vnde liberi. n. 26. 32
Succeſſio. quot ſint ſpecies. in l. ſi auiæ. C. de ſucceſ. edicto. n. 1. cũ ſeq. 45
Succeſſor de iure prætorio nemo neceſſarius eſt. in l. certum. eſt C. vnde leg. num. 1. 41
Succeſſio patris, quæ defertur ex forma ſtatutorum filijs maſculis excluſis fœminis, eo modo ſi non ſit adita per filios maſculos in eorum vita an tranſmittatur ad quoſcunque hæredes, etiam extraneos. C. qui admit. ad bon. poſſ. l. emancipata. nu. 5. 11
Succeſſio quæ defertur ex teſtamento filijfam. in peculio caſtren. ſiue patri ſiue extraneo, dicitur impropriè hæreditas. ff. de acquir. hæred. ſuper rub. num. 10. 56
Succeſſorium edictum, an habeat locum de vna perſona ad eandemmet perſonam. C. vnde lib. l. qui ſe patris. num. 32. 33
Et an ſit vtilitas quærere, an veniant per ſucceſſorium edictum, an per ius accreſcen. ibid. num. 33. eod.
Succeſſorium edictum habet aliquando locum ſimul, & ſemel mixta conſideratione capitis, & gradus. pẽr eundem. ibid. nu. eod.
Succeſſio emancipatorum conſideratur per quatuor iura. C. vnde lib. l qui ſe patris. num. 26. 32
Succeſſorium edic. eſt per quod non petentib. priorib. ſequentes admittuntur. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. num. 27. eod.
Sublato iure ſuccedendi tollitur ab inteſtato ius rumpendi. l. Gallus. §. & quid ſi tantum ff. de lib. & poſth. nu. 56. 211
Succedere an debeant ſimul, an ordine ſucceſſiuo quando ſunt inſtituti cum copula, & cum alternatiua, in verbo Inſtituti, & in verbo Copula, & in verbo Alternatiua. l. Gallus. §. quidam rectè. nume. 20. vſque ad 28. 204
Succeſſiuè qñ pater, & filius ſunt vocati à teſtatore extraneo, an ſint ſimul vocati, an ordine ſucceſ. eo. §. quidam rectè. nu. 34. & 25. eod.
Succedens in bonis prouentis à patre præfertur ipſe omnib. in ſucceſſione ab inteſt. ita quod habet locum. Auth. defuncto. C. ad Tertu. & ideo ſi filia decedat ſine liberis relictis matre, patre, & ſororib. pater præfertur. l. poſt dotem. ff. ſol. matr. nu. 105. 56
Item in bonis quæſitis à matre fratres veterini pręferuntur fratrib. conſanguineis in ſuccedendo. ead. l. poſt dotem. nu. 106. & 110. eod.
Succeſſor per ius accreſcendi, an videatur ſuccedere ex diſpoſitione teſtatoris. ead. l. num. 5. eod.
Succeſſorium edictum vendicat locum in illo, qui primum locum obtinet, ideo exhæredato non datur. l. ſi quis poſthumus ſi filium. ff. de lib. & poſth. num. 10. & 11. 175
Succeſſorium edictum habet locum in querela inoffi. teſt. & in bon. poſſ. contratab. ibid. num. 11. eod.
Succeſſorium edictum competit quando præcedens in gradu fuit excluſus à iure ſibi delato: nam tunc venit ſequens in gradu per ſucceſſorium edic. ead. l. ſi filium. num. 33. 176
Succeſſo. edictum inter ſuos non habet locum ſecundum communem opin. ead. l. nu. 34. eod.
Succeſſ. edictum competit in iure delato. l. in ſuis. poſt num. 48. ff. de lib. & poſthum. 180

Succeſſ.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Succeſ. edictum habet locum in querela qñ filius exhæredatus renuntiat querelæ, vel approbat teſtamentum. ea. l. in ſuis. nu. 42. & ſeq. eod.
ſucceſſorium edictum, an habeat locum in iure dicendi teſtamentum nullum. C. de ſucceſſo. edicto. in rub. nu. 7. 44
ſucceſſioni teſtamentariæ renuntians, renuntiat inſtitutioni accidentali. de acq. hær. l. nec is. §. hæres inſtitutus. num. 2. 78
ſucceſſiones diuiduntur in tres ſpecies, nam quædam ſunt aſcendentiũ, quędam deſcendentium, quędam tranſuerſalium. C. de ſucceſ. edicto. l. ſi mater. num. 3. 44
ſucceſ. materia de iure præt. in quot, & quæ capita diuidatur. in l. ſi emancipata. C. de iur. & fac. ign. num. 4. 40
ſucceſſio ab inteſt. non poteſt habere locum quandiu poteſt quis ſuccedere ex teſt. in Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. nu. 68. fol. 141. & in l. cùm teſtamentum. C. de iur. & fac. igno. num. 2. 44
ſucceſ. edicto, an ſit locus quando filius exhæredatus deceſſit ante aditã hær. in l. ſi quis filium. C. de inoffi. teſt. nu. 8. 178
ſucceſſorium edictum, an hodie habeat locum in ſuis hæredib. C. vnde lib. l. qui ſe patris. num. 31. 33
ſucceſſionem alienam nemo præſumitur velle ſuæ poſteritati præferri. C. de fideic. l. cum acutiſſimi. num. 1. 211
ſucceſſorium edictum, an habeat locum in querela inoffi. teſt. ita vt excluſo filio exhæredato à querela, ſuccedat nepos in dicta querela. C. de ſucceſſo. edic in rub. num. 5. 44
ſucceſſoris appellatione continetur propriè ſucceſſor vniuerſalis non ſingularis. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius §. quęſitum. num. 11. fol. 111. & in l. quædam. §. nihil intereſt. ff. de eden. nu. 2. 171
ſucceſſor non habet dignitatem à prædeceſſore, ſed noua electione aſſequitur. ff. de conſt. prin. l. 1. num. 14. 28
ſucceſſorem alterius, quis ſe appellare poteſt, licet per infinitos medios ſit ſucceſſor. ff. de acq. hær. l. ſi quis filium familias. §. in omni. nu. 5. 68
ſucceſſor ſingularis habet ius denuntiandi in cauſa euictionis quando ceſſum eſt ſibi nomen obligatum. ff. de verb. oblig. l. Iulianus. §. qui fundum. num. 16. 207
ſucceſſor in prælatura non impeditur præſcribere propter malam fidem anteceſſoris. ff. de acquir. poſſ. l. Pompo. §. cum quis adminiculo. num. 27. 111
ſucceſſor prælati tenetur inſolidum, & ad patientiam, & ad impenſam demolitionis. ff. de nou. ope. nun. l. qui nouum opus. nu. 3. 49
ſucceſſor prælati an teneatur ex contractu ſui prædeceſſoris, ſi non probetur verſum eſſe in neceſſitatem Eccleſiæ. ibid. nu. eod.
ſucceſſurus ab inteſt. ſi inſtituatur hæres non defertur ſibi hæreditas ab inteſt. ſed ex teſtamento. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 53. 12
ſuccedens ab inteſt. qualiter & quando dicatur habere voluntatem defuncti. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. num. 40. fol. 129. & in l. Titio. §. ſicuti ff. de leg. 1. num. 5. 162
ſuccedere ei quem occidit prohibitus non poteſt ſuccedere hæredi eius in bonis, quæ hæres habuit ab illo occiſo. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi is qui. num. 4. 112
ſuccedens in ius alterius partib. illius fungi debet. ff. de eden. l. quædam. §. nihil intereſt. num. 1. 171
ſuccedere ex ſubſtitutione directa, qui poteſt, poteſt etiam ſuccedere ex fideicommiſſaria. ff. de acq. hær l. pro hærede. §. Papinianus. nu. 17. 86
ſuccedendi modus dicitur eſſe duplex. vnus de iure ciuili, alter de iure prætorio. C. vnde liberi. l. qui ſe patris. num. 21. 32
ſuccedendi modus quidam eſt de iure ciuili ab inteſt. & hic ſunt conſideranda quatuor iura. C. vnde lib. l. qui ſe patris. num. 22. eod.
ſuccedendi modus ſecundus de iure prætorio eſt duplex. ibid. n. 23. eo.
Quid de modo ſuccedendi per legem Moſaycam ibid. nu. 24. eod.
ſuccedens de iure prætorio non dicitur habere tacitam volun. defuncti, & ſic an poſſit grauari onere fideicommiſſi. ff. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicuti num. 5. 162
ſuccedens in partem cohæredis per ius accreſcen. dicitur in illa parte, quæ accreuit ſuccedere immediatè ipſi defuncto. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. ſi in teſtamento num. 4. 122
Succedenti de iure ſpeciali, non competunt ea, quæ competunt ſuccedenti de iure communi. Auth. quas actiones. n. 9. C. de ſacroſ. Eccl. 32
¶Succumbere. Succumbens in querela poteſt accuſare teſtamentũ de falſo. C. de inoffi. teſt. l. eum qui. num. 1. 171
¶Suggeſtio quid ſit, & quæ ſit diffrentia inter ſuggeſtionẽ, & relationẽ. C. de verb. ſign. l. ſuggeſtioni illi riuanæ. nu. 2. 193
¶Sum es, eſt, licet importat ſubſtantiam, tamen aliquando improprietatem ſignificat. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. § genera. nu. 2. 86
¶Sũma minor continetur, & ineſt ſub maiori etiam in pœnalibus, & odioſis. in l. ſtipula. §. Cato. ff. de verb. oblig. nu. 15. fol. 28. ſed ex proprietate ſermonis, an autem ex interpretatione, & an & quando non contineatur ſub maiori. in l. 1. §. ſi ſtipulanti. eod. titu. num. 4. & 7. cum 11. & 12 ſeq. vbi late.
ſumma minor in alternatiuis ſummarum eſt potius in conſideratione quam maior, ſecus in alternatiuis temporum, quia in his longius attenditur. in l. ſi ſtipula. fuero 10. aut. 15. ff. de verb. oblig. nu. 1. 154
ſumma ſæpius repetita in eadem quantitate, & ex eadem cauſa, an & quã do ſæpius deberi intelligatur. in l. triticum. ff. de verb. oblig. num. 8 cum plu. ſeq. 145
ſumma minor ineſt in maiore in ſummis affirmatiuè prolatis. ff. de in lit. iur. §. cum furti. num. 3. 150
ſummaria cauſæ cognitio, & interlocutoria licet non proſint quo ad dandum exceptionem rei iudicatę, tamen prodeſt quo ad vſucap. ff. de re iud. l. à diuo Pio. §. ſi ſuper reb. num. 6. 165
ſumma minor ineſt in maiore ſiue ſit in quantitate continua, ſiue indiſcreta. ff. de leg. 1. l. qui quartam. nu. 2. fol. 45. ſed quid ſi verba debent præcisè capi. ibid. eo.
ſummæ maiori ineſt minor de neceſſitate. in l. inter pares. ff. de re iud. num. 9. 181
¶Sumptus pro diſciplina, an debeantur illi cui debentur alimenta, vel victus. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. qui tranſigit num. 4. 219
ſumptus qui fiunt ad cuſtodiam rei dicuntur fieri neceſſariò. ff. de leg. 1. l. ſumptus. num. 3. 112
Reliqua vide ſupra in verbo Expenſæ.
¶Supellectilis appellatione, an contineantur veſtes. ff. de leg. 1. l. ſi quis in fundi vocabulo num. 27. 13
¶Super dictio aliquando exponitur pro vltra. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. ꝙ in anno. nu. 9. fol. 24. & de iſta dictione. in Auth. ſacra. pub. C. ſi aduer. vend. num. 25. cum ſeq. 136
¶Superficies & ſuperficiarius.
ſuperficies cedit ſolo. in l. ſi gregè. ff. de leg. 1. num. 9. 50
ſuperficies dicitur illud quod eſt ſuper faciem terræ. in l. ſi fundum ſub conditione. §. qui fundum. ff. de leg. 1. num. 2. 136
ſuperficiarius poteſt legare ſuperficiem domino directò. ff. de leg. 1. l. ſi tibi homo. §. valet legatum. num. 1. 157
ſuperficies an ſit ſeruitus, vel qualitas, vel ſubſtantia, & an competat pro ea actio confeſſoria, quæ competit pro ſeruitu. ff. de leg. 1. l. ſi tibi homo. §. valet legatum. num. eod. eod.
ſuperficies ſola ædificij quando eſt exceptuata à legato fundi, tũc ſeruitus propria itineris, & actus deberi non poteſt, ſed quædam commoditas eundi. de leg. 1. l. ſi fundum ſub cond. §. qui fundum. nu. 6. 137
ſuperficiarij emphyteutæ feudatarij omnes iſti habent ius nuntiandi nouum opus, quia habent vtile dominium. ff. de nou. oper. nun. l. in prouinciali. §. ſi ego ſuperficiarius num. 1. 15
ſuperficiarius contractus qualis ſit. ibid. nu. 2. eod.
ſuperficiarius poteſt nouum opus nuntiare quando opus nocet ſuperficiei. ibid. num. 3. eod.
¶Superfluum nihil debet eſſe in iure noſtro. de leg. 3. in l. re coniuncti. num. 34. 179
¶Super indictum quid ſit. l. placet. nu. 14. C. de ſacroſan. Eccleſ. 18
¶Super illuſtris non eſt dignitas, ſed dignitatis culmen. l. quæcunque. nu. 4. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 52
¶Superior. Superioris auctoritas quando requiritur à princ. in ſtatuendo, an etiam requiratur in reuocando. C. de teſt. l. omnium. nu. 9. 105
ſuperior an poſſit ſe ſubmittere iuriſdictioni inferioris. in l. eſt receptũ. ff. de iur. omn iud. nu. 1. cum ſeq. 88
ſuperior poteſt agere contra ſubditos libertatem prætendentes, vt ſubditi declarentur. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. num. 1. 82
ſuperior quando interponit auctoritatem alicui actui non eſt neceſſe, ꝙ dicat, auctoritatem noſtram impartimur, ſed ſatis eſt, ꝙ appareat de conſenſu ſuo. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. num. 11. 91
ſuperior ſi imponit collectam quibuſdam villis, & aliqua ex illis villis non teneatur ad onus collectarum forte ex priuilegio, totũ onus ſpectabit ad non priuilegiatos. ff. de leg. 1. l. ſi duobus. §. hæres. nu. 4. 46
Reliqua vide ſupra in verbo Papa Princeps, & Imperator.
¶Superlatiuũ dicitur, quòd tenet gradum ſupremum. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationum quædam. nu. 4. 121
¶Superuenire. Superuenientia alterius iuris, an faciat extingui legatũ in effectu. ff. de leg. 1. l. ſeruum filij. num. 17. 83
¶Supplementum. Vide in verbo Legitima. in rub. de ſupplemento legitimæ.
¶Supplicatio ſi non contineat omnia de continentibus in facto, an per hoc vitietur reſcriptum. in l. 1. C. ſi contra ius, vel vtil. publ. nume. 1. cum ſeq. 53
ſupplicatio an & quando habeat vim libelli. in l. 1. C. de prec. Imper. offer. num. 14. 47
ſupplicans lata ſententia à qua appellare non potuit, quas pœnas incurrat. in l. ſupplicare. C. vt lit. pen. num. 1. & 8. 52
ſupplicare principi in quibus caſib. non licet. vide in rubr. C. vt lit. pen. in prin. & in l. 1. eod. titu. nu. 1. & in l. 2. eod. tit. num. 2. 52
ſupplicatio in quibus differat ab appellatione. in l. ſi quis aduerſus. C. de prec. Impe. offe. num. 2. 49
ſupplicatio an deuoluat cauſam ad eundem d. l. ſi quis aduerſus. C. de prec. Impe. offe. nu. 2. eod.
ſupplicatio poteſt interponi intra decem dies, & etiam intra duos annos. in l. ſi quis aduerſus. C. de prec. Impe. offe. num. eod. eo.
ſupplicatio non conceditur niſi ſemel. ibid. nu. eod. eod.
ſupplicare an ſit licitum in caſibus in quibus non eſt licitum appellare

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

in Auth. quæ suppli. C. de prec. Impe. offe. num. 6. 50
Supplicatio debet fieri in scriptis sicut appellatio. Auth. quæ supplicatio nu. 7. C. de preci. Impe. offe. eod.
Supplicatio porrecta principi impetrato rescripto in prætorijs actionibus. quos & quot effectus operatur. l. 1. num. 4. C. quando libell. prin. si datus.
Supplicatio porrecta coram præfecto prætorio intra 10. dies impedit executionem sententiæ. vlterius vero tradita non nisi &c. Auth. quæ supplicatio. nu. 1. C. de preci. Impe. offe. 49
Suppli. porrigitur contra sententiam præfecti prætorio cui debet porrigi. in Auth. quæ supplicatio. num. 2. & 3. C. de preci. Impe. offe. eod.
Supplicatio porrecta principi, & eius rescriptum, an habeatur pro litis contest. l. 1 nu. 2. C. quando libellus prin. datus fol. 51. & in l. 1. ff. de ferijs. num. 25. 158
Supplicare amplius non est licitum postquam sententia transiuit in rem iudicatam. l. supplicare nu. 7. C. vt lite pend. 53
Supplicatio debet continere effectus instrumenti, vel verba super quibus dubitatur, non autem totum tenorem l. instrumenturum. nume. 1. C. de prec. Imper. offer. 51
Supplicare lite pen. non est licitum. nisi vt detur copia actorum, vel alicuius sententiæ. l. supplicare. num. 1. C. vt lite pen. 52
Supplicare lite pen. an liceat vt detur adiunctus ordinario propter suspitionem. l. supplicare. num. 3. C. vt lite pend. eod.
Supplicari semel potest tantum à sententia præfecti prætorio. l. si quis aduersus. num. 1. C. de prec. Impe. offe. 49
Supplicatio conceditur ex gratia, appellatio autem facit sententiam iniquam & iniustam. ibid. nnm. 2. eod.
¶ Surdus an possit valide stipulari, & contrahere. in l. 1. ff. de verbo. obl. n. 23. fo. 5. & cui æquiparatur, & quę possit facere, & quę nō ibi. n. 25. 6
Surdo, muto, & prodigo potest exemplariter substitui. ff. de vulg & pup. substi. l. ex facto. num. 39. 40. & 41. 159
Reliqua in verbo Mutus.
¶ Suscipere verbum importat non quidem apprehensionem nudæ possessionis. imò acquisitionem dominij. C. vnde liberi l. qui se patris. nu. 38. 34
¶ Suspicio, Suspectus mihi dicitur amicus, vel domesticus inimici mei. in l. apertissimi. C. de iudic. num. 7. 158
Si statutum disponit, quòd creditori putanti debitorem suum esse suspectū debeat concedi familia per potestatem, vt capiatur debitor absque alia citatione non sufficit creditori simpliciter allegare suspicionem, sed tenetur probare causam suspicionis. in l. apertissimi. C. de iud num. 23. 159
Suspectus de fuga non potest turari debitor propter præparationem fugæ, quando debitum est paratum. in l. 1. C. qui feudum dare possunt. num. 24. 246
Suspectus an dicatur, qui contrahit cum inopē nescienter. in l. si constante. ff. solu. matr. num. 172. 43
Suspectus de fuga, an possit capi propria auctori. & an poterit opponere de incompetentia. in l. de pup §. si quis riuos. ff. de nou. ope. nun. num. 2. fo. 23. & in l. cui de iurisd. omn. iud. nu. 21. 69
Suspectus de fuga si sit debitor in diem, vel sub conditione, an pendente conditione possit capi. in l. si ab arbitro. ff. qui satisd. cog. num 7. & 8. fol. 136. & an possit fieri contra eum executio. in d. l. Cui iurisd. num 20. 69
Suspectus de fuga, an domi propriæ pro priuato debito capi possit. in l. vinum. ff si cer pe. nu n. 3 & 4 vbi agitur de tempore ad locum. 43
Suspicio de fuga debet summatim probari, & postea iuramentum deferri. in l. apertissimi. C. de iud. num. 22. 159
Suspicio mali tollitur per admixtionem boni. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. nume. 13. 163
Suspicio tormentorum idem operatur sicut ipsorum illatio. ff de condi. ob turp. cau. l. si ob turpem. nu. 5. 168
Suspicio resultans ex affinitate tollitur propter auctoritatem viri, & dignitatem. ff. si quis in ius voc. non ierit. l. ex quacunque cā. n. 34. 119
Suspicio purgatur ratione adiuncti. C. de iud Auth. si vero contingerit. nu. 2. fol. 159. & in l. prætor ait. §. cogentur. ff. de eden. num. 4. 168
Suspectus quis redditur propter quatuor, & quæ sint illa. ff. qui satisd. cog. l. si fideiussor. §. si satisdatum. num. 25. 132
Suspectus dicitur habens bona licet immobilia in loco periculoso. ff. solut. mat. l. solu mat. num. 28. 10
Suspectus ex quot & quibus iudex reddatur. in l. solet. ff. de iurisd. omn. iud. num. 1. 90
Suspicio quæ est in delegante non durat in eius delegato. in l. solet. ff. de iurisd omn iud. num. 3. eo.
Suspicionis causa est iusta, si iudex fuerit prius aduocatus in hac causa. ibid. num. 2. eod.
Suspectus licet possit allegari ordinarius, non tamen propter hoc eius vicarius. in l. apertissimi. C. de iud. nu 10. 158
Suspectus facilius recusatur iudex quam testis. in l. 1. de re iudi. num. 18. fol. 140 & in l. si cui legetur. ff. de leg. 1. in §. si Titio. nu. 16. 93
Reliqua vide in verbo Recusare.
¶ Suum, pronomen est æquiuocum, & qualiter. ff. si cert. peta. l. si pecuniam nume. 2. 47
Suum potest dici, quod est suum in parte, & nō in totum. in l. si seruicle ctione. § Labeo. ff. de leg. 1. num. 24. 19
¶ Suitas & Suus. Suus & necessarius ad hoc vt quis dicatur, quæ requirā-tur. l. neptem. C. de inoffi test. num. 1. & 2. 169
Suorum appellatione, an veniat persona valde dilecta. in l. exigendi. C. de procu. num. 6. & 16. 127
Suorum vel coniunctorum appellatione, qui veniant. in l. j. ff. in ius voca. vt eant. num. 15. 121
Sui hære. existentia, an habeat locum in adoptiuis, & in filijs legitimatis. in l. qui se patris. C. vnde lib. num. 11. & 12. 32
Suus an & quando filius non dicatur, & quid de filia. in d. l. qui se patris. C. vnde lib. num. 6. & 7. eod.
Suus hæres habet beneficium abstinendi à prætore. in l. si post mortem. ff. de leg. 1. num. 7. 116
Suitas non tollitur per beneficium abstinendi datum à prætore, sed benè necessitas. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 20. & 21. 158
Suus abstinens attēto iure ciuili est hæres nomine, & effectu. licet secus de iure præto. ff. de acq. hær. l. pro hærede. § Papi num. 11. 86
Suitatis iura sunt in habitu non inactu nepotem filio præcedente. ff. de acq. hære. l. qui in aliena. § interdum. num. 9. 63
Suus substituendo fit de necessariò voluntarius. ff. de libe. & posth. l. si filius. nume. 30. 187
Suitas sola sicut absque actuali immixtione confirmat tabula. pupilla. ita etiam confirmat tutelas testamentarias. ff. de vulg. & pup. subst. l. si filius, qui patri. nu. 19. 121
Suitas confirmat donationem tutoris factā filio exhęredato. ibi. n. 3. eo.
Suitas non operatur nisi vbi est fauor filij ff. de vulg. & pupil. substi. l. si filius, qui patri. num. 14. eod.
Suitas quę in potentia potest contingere exhęredato, si obtineat querelā non impedit nepotem institutum fieri suum, & necessarium. ff. de acquir. hær. l. qui in alliena. §. interdum. nu. 8. 63
Suitas filij se abstinentis confirmat exhæredationem alterius filij ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 15. 64
Suus nec necessarius ille non potest esse, qui non est in potestate testatoris tempore eius mortis. ff. de acq. hære. l. qui in aliena. §. interdum. numero 17. eod.
Suitas non capit nisi vnum in gradu. l. si quis posthumus. §. si filium. nu. 2. ff. de lib & posth. fol. 175. & in l. si filius hęres. nu. 9. eo tit. 186
Suitas est respectu hęreditatis paternæ cuius dominium continuatur ipso iure à patre in filium, ideo dicuntur sui hæredes, quia viuo patre quodammodo sunt domini. ea. l. §. si filium. num 14. 176
Suitas facit hęredem ipso iure, & absque immixtione, & facit, quòd hæreditas transmittatur ex potentia suitatis. ea. l. §. si filium. num. 25. eo.
Item si iure suitatis hęreditas est delata existenti in primo gradu, adeo sibi esset infixa, quòd etiam si repudiet non desinit esse hæres, saltem nomine. ea. l. § si filium. num. 34. fol. eod.
Suitas quando tollatur, aut quando sit suspensa, & plura alia de suitate vide. in d. l. si filius hæres. ff. de lib. & posth per totam legem. 185
Sui hæredes dicuntur, qui viuo patre quodammodo sunt domini. in l. si quis postumos. §. si filium ff de lib. & posth. nu. 14. fol. 176. & qui veniant appellatio. suorum hęredum. vide latissimè. in l. Gallus §. etiam si parente. ff. de lib. & posth. num. 10. vsque ad. 12. vbi multa reperies. fol. 225. & an veniant naturales, vel spurij legitimi. in l. qui se patris. C. vnde lib. num. 14. 32
Suitas operatur, quòd filius sit suus hæres absque aliqua aditione. l. filius à patre. ff. de lib & posth nu. 17. 197
Item iura suitatis sunt in suspēso, & reseruata posthumo nato apud hostes, & postea reuerso ab hostibus. l. Gallus. ff. de libe. & posthum. §. si eius nume. 7. 219
Suitas an cadat in filio adoptiuo. § si eius. num 9. eod.
Suitas filij est qualitas filiationis viuente patre per quam inducitur continuatio bonorum patris in filium, & censetur quasi dominus viuente patre, & pater non potest priuare filios, quin saltem teneatur relinquere legitimam. l. is potest. num. 24. ff de acq. hær. 80
Suitas caufatur ex immixtione. l. 3. num. 27. ff. de acq. hęr. 59
Suitas confirmat exhęre absque aditione propter essentiam vnius hæredis. l. qui in aliena. § interdum. ff. de acq. hær. num. 15. 64
Suitas operatur confirmationem tabu. pupil. ad commodum sui filij abstinētis. l. si filius. ff. de vulg. & pup. num. 1. & 2. 120
Suitas non tollitur per dationem cohæredis nu. ea. l. num. 3. eod.
Suitas existentia operatur confirmationem etiam absque aliqua aditione, vel immixtione. ea. l. & nu. 6. 11. & 14. eod.
Suitatis existentia sine aditione testamenti parit naturalem obliga. inter patrem & filium. ea. l. num. 7. eod.
Suitas non firmat legata ex testamento paterno absque aditione, licet confirmet tabu. pup. ea. l. num. 11. eod.
Suitas an tollatur per dationem cohæredis, si detur cohæres filius emancipa. ea. l. num. 15. & 16. 121
Suus licet dicatur, in vita patris quodammodo dominus, procedit secūdū fictionem, quia non defertur de nouo hæreditas, sed continuatur

l. is qui

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

l.is qui putat.num.17.ff.de acq.hęre. 77
Suus hęres patri dicitur etiam ſi non naſcitur in poteſtate patris.l.Gallus.§.ſi eius.ff.de lib.& poſth.nu.8.& 9.vbi ponit etiã ſi non tenet primũ locũ tempore quo moritur teſtator,tamẽ dicitur ſuus hęres. 219
ſuus hĩs verè aliud eſt & aliud habere iura ſui hęredis, vt eſt adoptiuus. eo.§.ſi eius.num.10. eod.
ſuus efficitur per legitimationem, & ideo ex filio legitimo,& naturali naſcitur ſpurius,& ſic nepos auo,& filium ſolum inſtituat, viuo etiã auo legitimetur nepos ſpurius moritur, poſtea filius deinde auus, an iſte nepos legi. rumpat teſtamẽtum. in l. Gallus.§.nunc de l.Velle.ff. de libe.& poſth.nume.21. 223
ſuitas operatur confirmationem tabularum pupillarum ad commodũ ſui filij abſtinentis, ita quòd poteſt ſuccedi pupillo ex ſubſtitutione pupilla. repudiata hæreditate paterna, & ſeparata. ff.de vulg. & pup. ſubſt.l.ſi filius, qui patri.num.1.& 2. 120
ſuus qui habet cohæredem non deſinit eſſe ſuus.ff.de acq. hær.l.pro hærede.§.Papinianus.num.4. 85
ſuus hæres viuente patre dicitur feudatarius. ff.de libe. & poſth.l.in ſuis. numero 13. 179
ſui hæredis exiſtentia non impedit ſubſtitutionem vulgarem niſi quando ſubſtitutio eſt facta in ſuitate.ff.de vulg.& pup.ſubſt.l.ſi mater.§.ſi filius.numero 3. 139
ſuitas licet tollatur per dationem hæredis extranei.ff.de lega.j.l.filio pater.n.23.fol.156.ſecus tamen eſt in ſeruo:nam per dationem hęredis extranei nõ tollitur neceſſitas,vt in l.ſi filius hęres.ff.de lib.& poſth.n. 36.fol.187.& intellige, quod ſuitas tollitur, &c.ſ.quando talis datio cohæredis extranei habuit effectum,vt in l. filius hęres. ff.de liber. & poſth.num.59. 188
ſuitas exiſtentia confirmat teſtamentum patris,& tabulas pupil. abſque alia aditione,vel immixtione.ff.de vulg.& pup.ſubſt.l.ſi filius,qui patri numero 4. 120
ſuitas filij etiam abſtinentis tantum facit ad confirmandum tabulas pupillares quantum ſi extraneus inſtitutus adiret.ibid.num.5. eo.
ſuitas operatur continuationem dominij bon. paternorum poſt patris. mortem in ſuos hæredes ſine aliquo medio.ff.de lib.& poſth.l.in ſuis num.5.fol.178.& in l.is poteſt.ff.de acq.hær.nu.24. 80
Vſucapio vel pręſcriptio pro hærede non habet locum in ſuis hęredib. ff.de lib.& poſth.l.in ſuis num.6. 178
ſuitas quæ ſemel fuit iuncta cum patria poteſtate facilius conſeruatur quam quod de nouo inducatur ſuitas ſine patria poteſtate.ff.de lib.& poſthum.l.Gallus.§.ſi eius.nu.12. 219
ſui hęredis exiſtentia ceſſat in filio propter exhæredationem factam in primo gradu.ff.de lib. & poſth.l.ſi à primo.num.2.fol.173,niſi exhæ. reſcindatur per querelam in l.ſed ſi plures.§.filio.ff.de vulg.ñ.8. 118
ſuus abſtinens ſe ab hæreditate poteſt intra triennium abſtẽtionem ſuã reuocare,ſecus in emancipato.ff.de leg.1.l.filio pater.num.19. 158
ſuitatis eſſentia,an tollatur per dationem vulga. ſubſt.de acquir.hære.l. ſi quis filium.§.ſi filius.num,5.fol.67.& in l.Lucius.ff.de vulg.& pup. nu.2.fol.153.& in l.ſi filius.eo.titu.num.17.& 18. 121
ſuus qui eſt hæres de iure ciuili velit nolit habet à prętore beneficium abſtinendi cum hac ratione ſi antequam abſtineret nihil amouiſſet ex hæreditate.ff.de acq.hær.l.ſi quis extraneus nu.11. 87
ſui hæredes ſi repudiarunt,vel aliter ſunt excluſi nepotes,& alij conſanguinei de iure ciuili.ff.de acq.hær.l.ſi quis filium.§.ſi filius.nu.10. 67
ſuitas vel exiſtentia ſuitatis eſt, quid intellectuale propter, quod aliquis ignorans immiſcetur à lege ſucceſſioni patris mediante cõtinuatione dominij.C.vnde lib.l.qui ſe patris.num.4. 31
ſuitas tollitur per dationem expreſſam ſubſtituti vulg. C. ſi omniſ. cau. teſt.l.1.num.3.fol.195.non tollitur per tacitam vulgarem contentam ſub expreſſa,vt in l.ſeruum filij.§.ſi idem ſeruus.ff.de leg.1.nu.13.fol. 85.& in l. ſi proponas.C.de hær.inſti.num.6.cum ſeq. 118
ſuitas nepotis cõfirmat exhæredationem filij abſque alia aditione,quæ alias requiritur.ff.de leg.1.l.cùm filiofam.nu.79. 34
ſuus vel emancipatus pro parte inſtitutus abſtinens ſe ab hęreditate paterna prælegatum in totum à cohærede conſequitur etiam ſi ſit factum per verba repetitiua niſi teſtatur aliud voluerit,vel prælegatum loco hæreditatis poſuerit.ff.de leg.1.l.filio pater.num.1. 157
ſuus magis propriè dicitur legitimus quam cæteri. ff. de lib.& poſth.l. Gallus.numer.35. 200
ſuus non poteſt inſtitui ſub conditione.ff.de lib.& poſthum.l.Gallus.§. inſtituens.nume.1. 216

De litera T.

TABELLIO. Vide in verbo Notarius.
¶Taciturnitas & Tacitum.
Taciturnitas in iudicialib.partis præſentis habetur pro conſenſu, & ſibi pręiudicat. ff. de is qui ſunt ſui,vel alie. iur.l. patre furioſo. num.27. 33
tacens in vniuerſitate,vel in capitulo habetur pro conſentiente, ff.ſolu. mat.l.quæ dotis.num.73. 49
Tacite q uæ i nſunt iuxta contractum confirmant,& extendunt.l.ſtip.§. habet autem.num.3.ff.de no.ope.nun. 47
tacite dicitur venire illud quod veni per argumentum à contrario ſenſu.ff.de pact.l.iuris gen.§.prętor ait.num.23. 185
tacitum quando procedit ſecundum regulas iuris communis par eſt virtus taciti,& expreſſi.ff.de reb.cred.l.cùm quid.in 2.lect.nu.20. 12
tacitum dicitur illud quod nudis verbis comprehendi non pot eſt licet veniat in cõſequentiam neceſſariam ad actum expreſsè.C.de teſt.mil. l.ſicut certi.num.5. 80
tacite multa fieri poſſunt,quæ expreſsè non poſſunt fieri.ff.de acq.hære. l.is qui.§.neque filius.num.32. 75
tacens per contumaciam videtur conſentire,ſi conſenſus eſt ſibi præiudicialis.ff.ſolut.matr.l.quæ dotis.num.69. 49
tacitum ꝙ habeatur pro expreſſo; hoc verum eſt quando illud tacitum tranſit ad diſpoſitionem.ff.de leg.1.l.ſi res.num.31. 111
tacitũ & expreſſum,an in aliquo differãt.l.hæc verba.ff.de leg.1.n.46. 12
tacitum debet operari in vltimis voluntatibus quantum expreſſum. ff. de lega.3.l.re coniuncti.num.66. 181
taciturnitas patris in iudicialibus habetur pro conſenſu. ff.de iureiur. l. ſi admon.in repe.nu.20. 109
tacita & pręſumpta ademptio facilius reuocat hęreditatem quam legatum. ff.de leg.3.l.re coniuncti.num.25. 178
tacitum omne venit ſuppletiuè, ſed expreſſum non recipit ſuppletionẽ. ff.de leg.3.l.re coniuncti.nu.155. 187
tacite facta iuxta cõtractũ informãt illum.ff.de reb.cred.l.cũ quid.n.5.9
tacitum plus nocet quam expreſſum.ibid.num.9. eod.
taciti & expreſſi par eſt virtus. ff.de condi.cau.data.l.dedi. num. 14.fol. 151.& in l. cùm quid.ff. ſi cert.pet.num. 5. fol. 9.& in l. ſi duobus.§. ſi Titio.ff. de lega.1.num.4. 46
tacitum in quibus caſibus nunquam habetur pro expreſſo in quocuncunque actu,ſiue contractu.ff.de reb.cred.l.cùm quid.num.18. 10
¶Tactus palmarum ſignificat concordiam.ff.de pact.l.j.num.15. 174
¶Talis. Talem eſſe aliud eſt & aliud pro tali haberi. ff. de acq.hæred.l. pro hęrede.nu.2.fol.83.& in l.ſi à primo.ff.de lib.& poſth.nu.20.174
¶Tamen dictio eſt aduerſatiua.ff.de acquiren.poſſ. l.poſſideri.§.ex cõtrario.nume.4. 77
¶Tanquam, hæc dictio cuius ſit poteſtatis,vel ſignificationis .C.de hæredi.inſti.l.1.num.2. 116
tanquam dictio,eſt no.improprietatis.ff.ſi cer.pet.l.pecuniam.num.3.55
¶Tantum.Vide in verbo Taxatiua.
¶Taxatio,futura naſciturorum habet vim cõditionis.in l. Stichum,qui meus erit.ff.de leg.j.num.5. 21
taxatio impedit ius accreſcẽdi.in l.qui quartam.§.ſi quis vnam. ff.de legat.1.nume.3. 45
texatio facta per iudicem,an & qnando poſſit per eum reuocari latè. in l.ſi quando.C.vnde vi.num.26. & 27.cum ſeq.fol. 221.& in l.properandum.C.de iudi.in §.ſi autem alterutra.num.26.fol.154. & latè ſupra in verbo.Expenſæ vbi de taxatione, & in verbo Victus.
¶Taxatiua,dictio loquens de dolo non excludit latam culpam. ff.ſolu. mat.l.ſi mora.num.5. 29
taxatiua tantum, an intelligatur in ſumma à creditore ſimpliciter prolata.ff.de in litem iuran.l.cùm furti.num.7. 150
taxatiua tantum in minori ſumma prolata intelligitur diſpoſitiuè. in l. rogaſti.§.ſi tibi decem de de ro.ff.de reb.cred.num.2. 28
taxatiua licet in materia fauorabili non excludat caſum ſimilem,tamen benè excludit caſum tacitum.ff.ſol.matr.l.ſi mora.num.7. 29
taxatiuæ dictiones quemadmodum nunquam excludunt,ea quæ veniũt per aliàs leges,ita etiam non excludunt,ea quæ veniunt ex conſuetudine.ff.ſolut.mat.l.ſi mora.num.6. eod.
taxatiuæ affirmatiuè poſitæ excludunt omnes alias perſonas, & caſus præter expreſſos, impediunt etiam ius inter cohæredes.l. omnibus. ſi quis ius dicen.non obtem.num.9.& 10. 102
taxatiuæ dictiones non excludunt caſus ſimiles.l.quæcunque.nu. 81. de offi.ei us cui manda.eſt iuriſd.fol.58.
taxatiua de ſui natura excludit omnia,quæ reperiuntur incluſa.ff. ſolut. mat.l.ſi conſtante.num.87. 39
taxatiuæ dictiones nunquam excludunt quãdo reſultat abſurdus intellectus.ff. ſolu. matr.l.ſi conſtante.nume.92.fol.40.vel ſi induceretur. ll.correctio.d.l.quæcunque.de offi.eius cui.num.48. 55
taxatiuæ dictiones in odioſis non extenduntur ex identitate rationis. d. l.ſi conſtante.nu.93. 40
¶Tempus. Paria ſunt aliquid fieri tempore prohibito,vel licito,& cõferre effectum in tempus prohibitum.in l. fi.C.de pact.num.1.& 26. fol.91.& 93.idem ècontra,vt in l.ſi tibi dicem.§.filiusfam.ff.de pact. numero 1. 19
De diuturnitate temporis,vide aliqua in verbo Diuturnitas, & infra in verbo Terminus.
tempus modicum quod reſtat non debet vitiare tractum longi temporis.in l.ſi is qui.ff.de vſucap.num.53.cum plu.ſeq. 111
tempus appellandi impedit executionem ſententiæ ſicut appellatio. de acqui.poſſ.l.poſſideri.§.ſi ſeruus quem.num.13. 84

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Tempus præfixum, an censeatur continuum. in l. contra maiores. C. de inoffi. test. nu. 6. 171

Tempus datum ad appellandum. s. 10. dierum, si intelligatur datum ad petendum reuocationem interlocutorię, ergo elapsis. 10 diebus interlocutoria transibit in rem iud. de voluntate partis. ff. de re iudic. l. quod iussit. num. 28. & 29. 157

Tempus datum à l. an possit iudex mutare augendo, vel minuendo. in l. qui pro trib. ff. de re iud. nu. 2. & per totam. l. vbi multa in hac materia reperies. 140

Tempus legale, an possit iudex mutare, quando est periculum in mora. in l. si prius. ff. de nou. ope. nun. num. 58. 43

Tempus ad adeundam hæred. non potest iudex facere minus quàm statutum est à pretore. in l. curatoris. C. de iure delib. nu. 3. 160

Tempus quadrimestre indultum à iure non põt abbreuiari per iudicẽ, sed si sit abbreuiatũ per consuetudinem, & iudex dederit etiã minus simpliciter per consuetudinẽ. ff. de re iud. in l. 4. §. si qs cond. n. 5. 145

Tempus computatur de momento ad momentum postq̃ incepit currere vide duas sequentes assignationes. ff. si quis cautio. l. 1. n. 21. 147

Tempus quadrimestre, an detur condemnatis in actione reali. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. nu. 21. 141

Tempus statutum ad petendum bon. pos. impeditur currere pp incertitu. causæ testati, vel intest. C. qui admitti ad bon. poss. l. quandiu. n. j. 13

Tempus subiunctiui in statutis accipitur pro futuro. ff. de acquir. poss. l. possideri. §. ex pluribus. nu. 19. 75

Tempus vnum pro alio exponere est impropriatio, quæ non tolleratur in priuilegijs. ff de lib. & posth. l. si quis posthumos. §. si filiũ. n. 42. 176

Tempus centum annorum est longissimum spacium vitæ hominis. l. vt inter diuinum. nu. 13. C. de sacrosan. Eccles. 30

Tempus quod datur iudicatis ad soluendum, datur pro executione sententiæ. ff. de re iud. l. si se non obtulit. §. si quis condem. nu. 3. 145

Tempus sumendæ appellationis, an possit per iudicem abbreuiari, vel prorogari. ff. de re iud. l. qui pro trib. nu. 33. 141

Tempus existentis conditionis quare inspicitur in legatis conditionalibus quo ad acquisitionem, sed in contractibus initium, & tempus cõtractus. aliæ ratione vnius regulæ ponuntur. nume. 316. 317. & 318. & num. 320. ff. de vsucap. l. si is qui pro emptore. 132

Tempus decem dierum ad appellandum tempus appellationis prosequendi, & tempus restitutionis in integrum petendę, an possit abbreuiari per iudicem. ff. de re iud. l. qui pro tribunali. num. 23. 141

Tempus certæ ætatis fauore filij facit diem & non conditionem. ff. de vulg. & pupil. substi. l. si mater. nu. 2. 138

Tempus prosequendæ appellationis non currit ei, qui non habet copiã iudicis. C. de iud. l. properandum. §. finautem vterque. nu. 4. 154

Tempora in substitutionibus principaliter duo attenduntur vnum ante aditam hr̃ditatem, aliud post. ff. de vulg & pup. substi. in rub. n. 4. 95

tempus statutum à l. vel statuto, an & quãdo currat ignoranti. C. qui admit. ad bon. poss. l. quandiu. num. 9. 14

Tempora indulta à l. an currant ita minori sicut maiori. C. de iud. l. properandum. §. illo proculdubio. nu. 3. 155

Tempus vbicunque limitatur in statuto post tempus limitatum sumitur argumentum à contrario sensu. de vulg. & pupill. substi. l. ita qui substituerit num. 4. 34

Tempus triennij est constitutum in vsucapione rei mobilis. C. de seru. fug. l. 1. num. 39. 4

Temporis caristiæ nobilis habens annonam potest compelli vendere etiam pretio viliori. C. de iur. delib. l. nec merè. nu. 3. 161

Tempus quinquennij statutũ ad excludendam querelam inoffi. test. incipit currere ab adita hæreditate, quæ isto casu debet adiri per scriptũ hæredẽ intra sex menses. vel intra annum, aliàs habetur pro repudiata, &c. C. de inoffi. test. l. scimus antea. §. illud præterea. nu. 1. 180

Tempus breuius ad soluendum quare magis datur confesso, quàm cõdemnato. ff. de leg. 1. l. si domus. §. in pecunia. nu. 4. 123

Tempus ad agendum est statutũ per l. sicut & cum nouissi. cum si. C. de prę scrip. 30. ann. & tamen iudex potest abbreuiare tempus agendi per l. diffamari. C. de inge. manu. quare hoc ita sit. ff. de re iud. l. qui pro tribu. num. 26. & 27. 141

Tempus quadriennij indultum à l. ad petendum restitutionem in integrum potest per iudicem abbreuiari. ibid. nu. 28. eod.

Tempus 30. ann. datum hæredi ad adeundum hæreditatem potest per iudicem abbreuiari ex causa. ibid. num. 29. eo.

Tempus illud dicitur certum cuius finis, & principium est declaratum. ff. de leg. 1. l. talis scriptura. num. 4. 56

Tempus contracti matrimonij attenditur in fructibus, & pensionibus rei dotalis diuidendis inter vxorem, & maritum, & non tempus factæ locationis. ff. sol. matr. l. diuortio. num. 4. 20

tempus quando non est appositum in obligationibus facti, intelligitur tantum tempus, quo verisimiliter possit fieri illud opus. ff. de verbo. oblig. l. si ita stipulatus essem num. 5. 46

Tempus testamenti, an debeat inspici cum sufficiat inspici tempus quo posthumus nascitur. ff. de liber. & posth. l. Gallus. §. nunc de lege Velleia. nume. 2. 222

Tempus qñ est fundamentũ intentionis alicuius tenetur prę cisè probare tale tps, hæc est regula. C. qui admit. ad bon. poss. super rub. nu. 6. 7

Tempus certæ ætatis legatarij facit conditionem. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. § hoc autem. num. 1. 92

Tempus certæ ætatis legatarij, & tempus simplex differunt. ibid. n. 2. eo.

Tempus stipulationi insertum est totum expectandum. ff. de verb. oblig. l. qui hoc num. 1. 80

Tempus quando est appositum causa finiendi, vel limitandæ obl. transactio illo tempore non potest amplius in effectu peti, quia exceptio obstat. ff. de verb. oblig. l. eum, qui ita. §. qui ita stipulator el. 1. n. 7. 99

Tempus aliquando censetur adiectum causa differendæ solutionis aliquando causa sumendæ obligationis. ibid. num. 9. 100

Tempus euenientis conditionis inspicitur in stipulatione sub conditione potestatiua facta quo ad acquisitionem. ff. de verb. oblig. l. quidam cum filium. §. filiusfam. nu. 1. 211

Tempus factæ stipulationis inspicitur in stipulationibus, & hoc procedit, vt sciamus, an patri acquiratur, an vero filio. ff. de verb. obliga. l. q̃ dicitur. num. 37. 205

Tempus & conditio appositа in præcedentibus licet interdum intelligantur repetita in sequentib. tamen persona alterius quamuis superius nominata fuerit nunquam intelligitur insequ. repetita nisi fuerit expressa. ff. de verb. obl. l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. nu. 3. 196

Tempus in sententia assignatum condemnato ad soluendum curtri à tempore latæ sententiæ. ff. de re iud. l. si se non obtulit. §. si quis condemnatus. num. 2. 145

Tempus longum, quod dicatur, & quod breue, & an intersit partis, hoc totum pertinet ad arbitrium iudicis. ff. de verb. oblig. l. si ita quis promiserit. §. Seia cauit. num. 14. 219

Tempus quando non est expressè limitatum à lege, debet statui arbitrio iudicis. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes. num. 5. 180

Tempus longissimum cuius initij non habetur memoria, habet vim taciti priuilegij ff. de acq. hær. l. is qui putat. nu. 10. 76

Tempus mortis testatoris inspicitur in iure dicendi nullum. ff. de lib. & posth. l. si quis posthumos. §. si filium. num. 3. 175

Tempus dicitur de forma actus, Auth. quæ supplicatio. nu. 5. C. de prec. Imper. offer. 49

Tempus non est modus inducendi, aut tollendi obligationem, sed bene facit præsumi, q̃ præcesserit. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. nu. 10. 61

Tempus centum annorum est tempus longæ vitæ. ff. de iureiur. l. admonen. in repe. num. 206. 107

Tempus statuendum hæredi ad deliberandum, licet sit arbitrarium, tamen requiritur, q̃ petatur à parte. ff. de iureiur. l. admon. nu. 13. 100

Tempus absolute positum ponitur pro anno. ff. de re iud. l. ait prætor. §. si iudex. num. 40. 150

Tempus delationis iuramenti, qui non seruat non dicitur seruare formam. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. si neque. nu. 9. 75

Temporis solo. cursu, quæ non mutantur, ex præterito præsumitur in præsens. ff. de eden. l. prætor ait. §. prętor ait. nu. 12. 170

Temporis cursus plus operatur quam renunciatio. ff. de reb. cred. l. cùm quid. in 2. lect. nu. 11. 11

Tempus assignatum à iudice in sententia incipit statim currere à tẽpore latę sententiæ quando iudex in sententia nullum tempus assignasset. ff. de re iud. l. si se non obtulit. §. si quis condemnatus. nu. 2. 145

Tempus mensis vbi ponitur simpliciter sine aliqua determatione, intelligitur de proximè futuro. ff. de verb. obl. l. eum, qui calendis. n. 1. 180

Tempus certæ ætatis, puta pubertatis adiectum grauato facit conditionem. ff. de leg. 1. l. si quis à filio. num. 2. 57

Tempus & locus inspicitur in æstimatione, quæ fit officio iudicis mercenario quando debuit fieri solutio, & non fuit facta. ff. de verb. oblig. l. quoties in diem num. 1. 105

Tempus certæ ætatis legatarij adiectum legato debet totum esse completum. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. num. 1. 91

Tempus si sit præfixum à testatore solutioni legati quando incipiat currere. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. num. 4. eod.

Temporum distributio annua, bima, trima die quando non apponitur à principio solutioni legati, sed solum apponitur prę stationi, tunc solutio legati debet fieri in fine anni. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. n. 3. eo.

Tempus an & quando facit legatum conditionale, vel in diem. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. §. hoc autem. nu. 7. 92

Tempus non modicum, quod dicatur. C. de fideic. l. 1. nu. 6. 200

Tempus perfectum partus est triplex. ff. de liber. & posth. l. Gallus. nume. 64. & 65. 202

Tempus ætatis, an ponatur in accusatiuo, an in ablatiuo refert. ff. de leg. 1. l. si cui legetur. nu. 9. 91

Tempus certum allegans quamuis illud non sit de necessitate, tamen tenetur illud probare, alias succumbet. ff. de acq. hęr. l. qui in aliena. §. Celsus. num. 18. 65

Tempus prosequendæ appellationis, an incipiat currere à tempore quo appellatio erit redacta in scriptis, an vero prius. l. cùm procurator. §. si dominus. nu. 13. ff. de nou. ope. nun. 37

Tempus alicui rei prefixum dicitur de forma ipsius rei. ff. de eden. l. 1. §.

editiones.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

editiones.num.3. 165
Tempus quando eſt incertum ſemper admittitur purgatio moræ. l.ſi arrogator.nu.57.ff.de adoptionibus. 40
Tempore meſſium, vel vindemiarum nemo compellitur in ius venire. ff.de ferijs.l.1.nu.1. 158
Tempus celebrati contractus attenditur in contractibus, in vltimis tamen voluntatibus attenditur tempus aditionis non tempus delatæ hæreditatis.C.de iur.delib.l.ſi ſorori.num.3. 160
Tempus commiſſi delicti attenditur in publicis delictis, in quib. pœna eſt certa & determinata.ff.ſi ex noxa.cau.aga.l.ſi ſeruum.nu.6. 144
Tempus multum accipitur pro triennio vnde facit ad ſtatutum Bononien.q̃ nullus poſſit eſſe poteſtas Bononien.niſi exercuerit multa officia ſi exercuerit tria,an ſatisfac.ſtatu.C.de fideicom.l.1.nu.6. 200
Tempus mortis eſt incertum,tamen certum eſt, q̃ omnino veniet.ff.de leg.1.l.licet Imperator.nu.28. 127
¶Tenetur. Verbum magis refertur ad detentationem quam ad veram poſſeſſio.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.nu.7.fol.97. & in l. quod dicitur. ff.de verb.oblig.num.12. 203
¶Tenor inſtrumenti debet diligenter inſpici, & cõſiderari cum occurrit aliqua dubitatio.ff.de verb.oblig.l.ſi quis ſtipulatus.nu.4. 156
Reliqua in verbo Inſtrumentum.
Tenor literarum delegationis, ſi apponatur in literis citatorijs illud citatorium faciens mentionem de tenore delegationis, an faciat fidem contra partem.Auth.ſi quis in aliquo.nu.3.C.de eden. 67
¶Tenuta.Tenutam ſeu poſſeſſ.renocare,an ſit mixti Imperij. in l. iubere.ff.de iuriſd.omn.iud.num.2. 75
Tenutæ conceſſio quicquid à principio impedit, an etiam illud poſtea ablatum reuocet eam.in l.de die.§.tutor.ff.qui ſatiſd.cog.nu.1. 134
Tenuta bonorum ſi petatur reuocari per iudicem, quæ tenuta fuit conceſſa alicui propter ſuum intereſſe, & alleget titulum qualiter.ſ.emit niſi probauerit,q̃ fuerit ſibi tradita,titulus ſolus non præſtat intereſſe probabile.C.de edi.diui Adr.tollen.l.edicto.num.27. 176
¶Terminus an poſſit ſtatui alicui ad agendum, vel allegandum de iure ſuo.ff.de acq poſſ.l.rem quæ nobis.nu.39. 114
Terminus certus quando ſtatutus eſt à principio ſtipulationis non poteſt ex poſtfacto immutari. Et qualitas, quæ à principio cępit ineſſe durat.ff.de verb.oblig.l.inſulam.nu.1. 135
Terminus adiectus diſpoſitioni ex certa ſcientia teſtatoris non poteſt referri ad tempus quod teſtator expreſſit ne appoſitio temporis cenſeatur nugatoria, intelligitur currere à tempore teſtamenti. ff.de leg. 1.l.ſi cui legetur.num.6. 91
Terminus à iudice ſtatutus reo ad inſtantiam actoris, an poſſit ab actore ſine licentia iudicis prorogari quo ad finem euitandi pœnam. in l. cùm ſtipulatus ſim mihi à Proculo.ff.de verb.oblig.nu.9. 158
Terminus datus à iure ad appellandum debet prius perfectè labi quam pœna iuris iudicetur commiſſa.ibid.nu.11. eod.
Terminus datus ad ſoluendum ſi habeat ſubſequentem clauſulã, & ab inde in poſterum, ſeu ab inde in antea promiſit ſoluere ad omnem ſui inſtantiam petitionem, &c. an intelligatur aliqualiter prorogatus.ibid.nu.14.cum ſeq. eod.
Terminos omnes vno contextu põt iudex ſtatuere ad articulãdum ponendum capitulandum,procedendum,& probandum,& hoc ne currat iudici terminus inſtantiæ.in l.properandum.C.de iud.nu.14.148
Termini prorogatio in obligatione iurata vtrum tollat periuriũ in prima obligatione.in l.lecta.ff.ſi cert.pet.nu.10.fol.51. & in l. cùm ſtipulatus.ff.de verb.oblig.nu.10. 158
Terminus prorogatus debitori principali,abſente q̃ ignorante fideiuſſ. vtrum includat ipſum fideiuſſo.ibid.nu.9. eod.
Terminus vnius anni in venditione appoſitus ad ſoluẽdum à quo tempore incipiet, an à tempore contractus, an vero à tempore traditionis rei.in l.ſi cui legetur.ff.de leg.1.nu.11. 91
Terminus mihi aſſignato ad deliberandum ſi poſt eum dicam volo eligere,an inducatur electio.in l.ſerui electio.ff.de leg.1.nu.24. 17
Terminus à teſtatore conſtitutus in legato pro capella conſtruenda, nunquam incipit currere,ante receptionem relicti.in l. ſi cui legetur. ff.de leg.1.num.18. 92
Terminus ad comparendum non currit niſi à die ſcientię. ff.ſi quis cau. l.1.num.10. 147
Terminus ſi ſit ſtatutus à iudice alicui ad comparendum non ſpecificata aliter hora iuridica vſque ad mediam noctem poteſt comparere.ff. de ferijs.l.more Romano.nu.9. 160
Terminus ſe referrens ad aliud,intelligitur plenè ſe referre. ff.de verbo. oblig.l.qui ſic ſtipulatur.nu.2. 90
Termini extraiudiciales, intelliguntur peremptorij.ff.de ferris.l.in pecuniarijs.num.14. 161
Terminus aſſignatus ab homine iuriſdict.iudicis,vel inſtantiæ cauſę nõ ſclùm habet vim peremptorij ad probandum quantum ad ipſas partes,ſed etiam habet vim peremptorij ad audiendum ſententiam.ff.de iureiuran.l.admonendi.in repet.num.66. 113
Terminus aſſignatus arbitratori, vel arbitro ad laudum non cenſetur peremptorius.ff.de ferijs.l.in pecuniarijs.nu.22. 161
Terminus qui ſupereſt, an impediat ſaltem executionem. ff. qui ſatiſd. cog.l.ſi deceſſerit.nu.18. 129
Terminus quando aſſignatur alicui in abſentia ſemper debet ſibi notificari.l.nec quicquam.nu.58.ff.de offi.procon.& legati. 48
Terminus aſſignatus quando reſpectiuus certæ cauſæ, requiritur q̃ illa cauſa prius exiſtat, aliàs ille terminus non incipit prius currere. ff.de leg.1.l.ſi cui legetur.num.17. 92
Terminus ſi ſit ſtatutus reo ad iura ſua procedendum non ſufficit, qđ producat ſaccum ſcripturarum, & dicat produco has ſcripturas, &c. ff.de leg.1.l.Titiæ textores.num.7. 68
Terminus quadrimeſtris ſi ſit aſſignatus ad ſoluendum cenſetur legalis, ſi arrogator.nu.58.ff.de adoptio. 40
Terminus ſtatutus à teſtatore in vltimis voluntatibus incipit currere à die aditæ hæreditatis.ff.ſi quis cautio.l.1.nu.12.fol.147. & in l. ſi mihi,& tibi.§.ſi quis ſeruos.ff.de leg.1.nu.13. 39
Terminus præfixus ab arbitrio incipit currere à tempore lati laudi, & habitæ ſcientiæ.ff.ſi quis cautio.l.1.nu.13. 147
Terminus ſi ſit præfixus ad examinandum teſtes de longinquo venientes,ſi intra illũ terminum vna pars velit examinare teſtes, debet aduerſarium citare. Quid actor non poteſt diuinare qua die reus velit illud facere.ff.de verb.oblig.l.qui ante calendas.nu.8. 45
De termini prorogatione,etiam in verbo Prorogatio.
¶Tertia inculta, vel gerbida, an concedatur primo occupanti.in l. rem quæ nobis.ff.de acq.poſſ.nu.28. 114
Terræ incultæ,an veniant in conceſſio.imperato.ibid.nu.19. eod.
Terra propria,vel patria propria, quæ dicatur.C.de teſt.l.ſi non ſpeciali.num.14. 100
Terræ duos pedes ſi quis concedat vicino,vt ibi proijciat aquam, an videatur conceſſiſſe iure proprietatis. in l. ſi fundum ſub conditione.§. qui fundum.ff.de leg.1.nu.15. 137
Terra Sancta,an fuerit iuſto bello deuicta ab Imperio Roma.poſt mortem Domini noſtri Ieſu Chriſti.in d.l. id quod apud.ff.de leg.1.num. 12.& ſeq. 27
¶Tertius an & quando admittatur ad faciendum reuocari ſequeſtrum. ff.qui ſatiſd.cog.l.ſi fideiuſſor.§.ſi ſatiſdatum.nu.32. 133
Tertius ſe opponens,an & quando poſſit impedire executionem ſententiæ contra alium late.ff. de re iud.l. à diuo Pio. §. ſi ſuper rebus. numero 12. 165
¶Teſtamentum & quemadmodum teſtamenta ordinẽtur, & de iniuſto rupto, irritoque facto teſtamento de qua materia vide in verbo Exhæredatus præteritus querela,& in verbo Poſthumus,& Suus.
Quid ſit teſtamentum in rub.ff.de leg.1.nu.5.fol.2.& in l.ſciendum.eo. titu.num.3. 9
Teſtamentum in ſcriptis ad hoc vt valeat, quæ & quot requirantur.in l. hac conſultiſſima.C.de teſt.num.1. 106
Teſtamenti cauſa in eadem perſona eſt fauorabilior quam ſit cauſa inteſt.l.ſi quis ita.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.3. 221
Teſtamentum ſi pronuncietur inoffi. non debent citari legatarij. in l. decem.ff.de verb.oblig.num.40. 164
teſt.factum per illum,qui ſe interfecit,vel voluit,ſed ſibi occurſum fuit, an valeat.in l.furioſum.C.qui teſt.fac.poſſ.nu.2.& 5. 92
Teſt.oppugnans, vt inoffic. ſi ſuccumbat non poteſt ex eo commodum aliquod reportare.in l.qui Romæ.§.Seia.ff.de verb.oblig.nu.3. 184
Teſtamentum dicitur ille inſpicere, qui illud ſcit.in d. l. qui Romæ.§. duo fratres.nu.fi. & an de notitia, & ſcientia teſt. & contentorum in eo ſtetur aſſertioni partium licet illud non inſpexerint.ibid. nu.65.& quę differentia ſic an dicatur inſpectis verbis teſt.an lectis.n.80. 193
Teſtm̃ nuncupatiuum,ſi appareat ſcriptum conuocatis ſeptem teſtibus rogatis,& faciat mentionem de ſanitate mentis, & corporis infirmitate,ſi non deficiat in inſti.hęr. an valeat.in l.1.§. ſi quis ita.ff.de verb. oblig.nu.17.fol.8. & quid continere debeat tale teſtamentum. in l. ſi quis in fundi.ff.de leg.1.nu.40. 13
Teſtm̃ quando eſt conditum non ſecundum formam traditam à prætore,ſed ſecundum formam iuris ciuilis, competit tñ vtilis bon.poſſ. ſecundum tab.C.de bon.poſſ.ſecundum tab.l.bonorum quidẽ.n.2.22
Teſtamentum aliquando eſt factum ſine ſcriptura,ſed per nuncupationem, & ſcripturã priuatam ipſius teſtatoris tũc quid iuris.ibi.n.4.eo.
Teſtamentum pendet à voluntate teſtatoris. C. de teſta. mili.l.in teſtamento.num.18. 78
Teſtm̃ quando eſt rumptũ ex cauſa exhęredationis,vel pręteritionis adhuc legata ſuſtinentur,& fideic.C.communia de leg.l.cũ hi.n.5. 214
Teſtamentum ſi rumpitur,rumpuntur etiam codicilli ab eo dependentes.C.de codicil.l.1.num.1. 181
Teſtamentum q̃ tantum habet locum de iure prætorio, an habeat beneficium huius legis.C.de edi.diui Adr.tollen.l.edicto.nu.21. 175
Teſt.patris & filij impuberis habetur pro vno, & vna ſolennitas etiã iuris prętorij vtriq; ſufficit.ff.de vulg.& pup.ſubſt.l.patris & filij.n.j.133
Teſtamentum patris,& filij,non ſunt merè vnum,ſed per fictionem habentur pro vno.ibid.nu.2. eod.
Teſtm̃ licet irritetur de iure pręt.& ſic contratabuletur, tamẽ firmę remanẽt tabulæ pup.ff.de vulg.& pup.ſubſt.l.ſi filius,q̃ patri.n.13. 120

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Testa. nunquid possit incipere à tacita vlgari. ita ꝙ non requiratur esse confirmatum aditione. ff. de vulg. & pup. subst. l. 1. num. 58. 100

testamentum est substantialius in quo est facta institutio, licet vitiosa, quam testamentum in quo nulla est institutio. ff. de vulg. & pupil. l. hæredes autem. §. substituere. nu. 6. 102

testamentum patris, licet confirmetur per existentiam suitatis, non tamen confirmantur legata relicta in testamento patris. ff. de vulg. & pup. subst. l. si filius, qui patri. nu. 5. 120

testamentum paternum non solùm reconualescit per fictionem legis Corneliæ, sed etiam pup. subst. siue solus pater mortuus fuerit apud hostes viuente filio, siue solus filius post veram mortem patris, secus si patre viuente, & in ciuitate manente filius ab hostibus ibi decessit, vel impubes, vel etiam pubes. ff. de vulg. & pup. subst. l. lex Corne. nu. 1. fo. 135. & in l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap. nu. 161. & 343. 135

testamentum pupillare est accessorium, & sequela paterni. ff. de vulg. & pupil. l. si quis eum. §. si suo test. nu. 3. 132

testamenta plura plurimum personarum validantur propter testes in primo adhibitos. ff. de vulg. & pup. subst. l. patris, & filij. nu. 7. 133

testamẽtum in dubio præsumitur solenne, & sic validum. l. si post diuisionẽ nu. 2. C. de iuris, & fac. igno. fol. 36. in l. Gallus. §. quid si is. ff. de lib. & posth. nume. 14. 215

testamentum quando expugnatur pro parte, tunc tabulæ pupillares remanent firmæ, sicut quando expugnatur de iure prætorio per contra tabulas. ff. de vulg. & pupil. subst. l. in subst. nu. 4. 137

testamentum potest incipere à secundo gradu. ff. de vulg. & pup. substi. l. si pater. la 2. num. 3. 135

testamentum si rescindatur per querelam inofficiosi testamenti: actiones hæredi competentes per aditionem confusæ restituuntur. C. de inoffi. test. l. filius matrem. nu. 2. 173

testa. in quo filius in potestate est exhæredatus, licet sit nullum de iure ciuili, an valeat de iure præt. C. de bon. poss. contrab. l. posth. n. 28. 27

test. in quo filius in potestate est præteritus cum sit nullum omni iure, quomodo potest cõtratabulari, quę cõtratabulatio competit ad rumpendum testamentum, & ꝙ nullum est rumpi non potest. ibi. n. 31. e.

testamenta duo quando verè sunt diuersa, tamen habẽtur pro vno propter vnitatẽ eiusdem disponentis. ff. de vulg. & pupil. subst. l. si quis eum. num. 3. 132

test. licet sit expugnatum per contratab. tamen substitutio pupil. valet, & legata à substi. in tabulis pup. omnibus debentur. ff. de vulg. & pup. subst. l. ex duobus. §. etiam nu. 1. 140

test. patris impugnans, tãquam indignus repellitur à substitutione pup. ff. de vulg. & pup. l. is qui contra. nu. 1. 134

testamẽto patris expugnato per querelam rumpitur etiam pupil. quamuis per cõtratab. non rumpatur. ff. de vulg. & pup. subst. l. ex duobus. §. etiam nume. 2. 140

test. non potest fieri, nutu, aut signis, sed opus est, quod fiat per viuæ vocis expressionẽ, vel per solennem scripturam. C. de testamenti. l. iubemus. num. 4. 113

testa. rumpitur agnatione posthumi præteriti. ff. de leg. 1. l. si fundum per fideicom. nume. 5. 159

test. habet de iure communi executionem paratam. ff. de pac. l. pactum inter. nume. 7. 207

test. vel legatum nõ valet etiam factum ab Imperatore non seruata solennitate. l. j. nu. 12. C. de sacros. Eccles. in 2. lect. 15

testamenta duo quando apparent eo. die confecta, & non apparet, quod sit prius, vel posterius, & vnus est institutus in vno, alius in alio, quis præferatur. C. de edic diui Adria. tollen. l. edicto. nu. 30. 176

Quid in dubio, an sit iudicandum contra fiscum, ibi. nu. 31.

Quid in duabus sententijs contrarijs. ibi. nu. 32. eo.

Quid in duobus codicil. eo. die confectis, & contrarijs. ibi. nu. 33.

Quid in duobus rescriptis. ibi. nu. 34.

Quid in duobus instrumentis procuratorijs quorum vnum continet Titium esse procurato, aliud vero Caium. ibi. nu. 35. eod.

testa. licet sit factum coram principe, potest tamen reuocari sine consensu principis. C. de test. l. omnium. nu. 5. 105

test si non valet, an valeat clausula cassans, & irritans in eo apposita. ff. de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero. §. Chrysogonus. nu. 17. 196

testa. falsum dictans, an possit ex eo aliquod commodum reportare. ff. de verb. oblig. §. Seia. l. qui Romæ, nu. 3. 184

testa. rumpitur per solam agnitionem bon. poss. contratab. C. de inoffi. testa. l. scimus antea §. illud præterea. nu. 3. 180

testa. an potest incipere à subst. vulgari quando institutio est nulla. l. 3. §. fi. ff. de lib. & posth. nu. 1. fo. 167. & ibid. ponit an incipere põt ab expressa, & tacita vulgari contenta in expressa pupillari, & in l. Gallus. eod. tit. num fi. 207

testa. in quo filius in potestate est præteritus ipso iure est nullum. l. si filius, qui in potestate. ff. de lib. & posth. num. 1. fol. 170. & est nullum absque ꝙ filius. dicat uullum. eod. tit. l. 3. uume. 1. & nu. 6. & 7. ponit non habere locum in testamento militis. num. 35. fol. 170. & in l. posthum. C. de bon. poss. contra tabulas. nu. 23. fol. 27. & in l. si quis eum. §. si suo testa. ff. de vulg. num. 6. fol. 132. & in l. si ita scriptum. §. testa. ff. de lib. & posth. nu. 8. & 9. 185

test. ab initio nullum non reconualescit, si filius præteritus decedat viuo testatore. d. l. si filius, qui in potestate. ff. de lib. & posth. nu. 17. 171

Item an legata in primo testamento tollantur per secundum testamentum non solenne, & ibi. ponit esse casum in quo filius decedit cum secundo testamento. ea. l. nu. 20. eod.

test. in quo posth. est præteritus non est nullum à principio nisi quando nascitur. eod. §. si filius, qui in potestate. nu. 44. eod.

test. an sit nullum donec pendet deliberatio adeũdi, vel repudiandi quãdo fuit exhęredatus filius, quia ius dicendi nullum non dicitur esse formatum nec deducibile. l. si à primo. ff. de lib. & posth. nu. 5. 173

testa. rumpit præteritus, si tempore mortis testatoris tenuit primum locum in suitate verè, vel fictè. l. si quis posthumos, §. si filium. nume. 2. ff. de lib. & posthu. 175

testamenti conseruandi fauore ille, qui est extractus de vtero matris, si moritur, habetur pro nato. l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. nu. 8. fol. 182. l. cùm quidam. eo. titu. nu. 6. vbi licet sit fauor testamenti, tamen si exhæredatur non adiuuatur. 190

In dubio est tenenda illa opin. per quam testamentũ sustineatur. ea. l. nu. 8. in fi. fol. eod. & in l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 6. in fi. ff. de lib. & posth. fol. 208. & eadem. l. quid si is. nu. 14. eod.

testa. an rumpitur per filium pręteritum quem constat non viuere, puta natus in sexto mense. l. quod dicitur. n. 13. & 14. ff. de lib. & post. 182

testamentum non rumpitur nato posthumo abortiuo. ea. l. si filius. ff. de libe. & posth. nu. 18. 171

testa. non vitiatur quando præteritio est facta bona mente, & sic exhæredatio. l. cùm quidam. nu. 4. in fi. ff. de lib. & posth. 190

test. in quo filius in potestate est institutus sub conditione non potestatiua, & in eius defectum exhæredatus. l. filius à patre. nu. 12. ff. de lib. & posthum. 196

test. conditum secundum formam consilij Galli valet, si filius meus me viuo moriatur nepotem posthumum ex eo. natum, vel alium hæredem instituo. l. Gallus. nu. 11. vbi refert Bononiæ disputasse hũc passum. ff. de lib. & posth. 199

test. an sit nullum ex sola præteritione filij quando non fit iniuria filio. l. Gallus. ff. de lib. & posth. nu. 36. eo.

test. an rumpi possit natiuitate nepotis posthumi. ex quo efficitur caducum. in d. l. Gallus. nu. 41. eo.

testa. in quo filius præteritus moritur viuo testatore, & sint instituti venientes ab intestato, an reconualescat testamentum. in d. l. Gallus. nu. 42. & in §. in omnibus. ea. l. nu. 2. 222

testamẽtum secundum consilium Galli vlet, si filius me viuo moriatur, quod filius dicitur est præteritus, & testamentum est nullum. ead. l. Gallus. nu. 44. & 48. 199

testamentum in quo filius est pręteritus, an reconualescat de iure prætorio fauore venientium ab intest. ea. l. Gallus. nu. 48. & ibi ponit an reconualescat non solùm ad fauorem primi gradus, sed etiam secundi. ff. substi. eod.

testamentum an efficiatur caducum in totum in casu, in quo filius hĩs moriatur viuo testatore, quia à vulgari subst. potest incipere testamentum. eadem l. Gallus. nu. 75. Intellige quando substitutus est in rerum natura. num. 76. 203

testũ licet efficiatur caducum quo ad institutionem, qñ moriẽ filius viuo testatore, non tñ fit respectu substitutio. ea. l. Gallus. nu. 75. eod.

Test. debet insinuari. in actis, vt in l. 1. de proc. nu. 7. 122

Item & debet insinuari intra tempus, & an noceat subst. pupi. ita quod currat tempus, & an postea cogatur adire hæres ad petitione substituti, vel fideicom. & restituere hæreditati. l. is potest. ff. de acq. hær. num. 55. & 56. 81

test. debet esse penes hæredem cum hæres dicatur dominus, & ei competat rei vend. d. l. post. nu. 48. 82

tamen notarius debet vnicuique facere copiam testamenti. nu. 49. eod.

In testamento potest constitui pignus, pax fieri, iniuria remitti, & constitutio duorum reorum. l. 3. ff. de lib. & posth. nu. 8. & 9. 164

test. an possit incipere à tacita vulgari, ita ꝙ non requiratur confirmari hæreditatis aditione. l. j. ff de vulg. & pupil. nu. 58. 100

testa sine hæredis institutione nihil valet. ea. l. j. §. substituere. nu. 3. fo. 80. & in rub. ff. de leg. 1. nu. 12. 2

testamentum in quo est institutio vitiosa tolerabilius est quam in quo nulla est institutio. eod. §. nu. 6. eod.

testamẽtum in quo ad sui formam potest statuto, vel consuetudine alterari. l. moribus. ff. de vulg. nu. 1. 103

test. paternum nom rumpitur per pupillarem subst. ex post factam. l. si quis eum. §. si suo. ff. de vulg. nu. 3. 132

testamento rupto rumpitur pupillaris institutio. eo. §. nu. 2. eo.

test. in quo posth. est præteritus reconualidatur de iure prætorio si posth. viuo testatore moriatur. eo. §. nu. 7. eod.

testamentorum sigilla sunt à prætore inuenta, subscriptio vero à iure ciuili. l. patris. ff. de vulg. nu. 1. 132

testamenta inualida: dñr testamẽta, licet abusiuè, & largè. l. 2. nu. 13. ff. de lib. & posth. fol. 163. & in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nu. 4. 146

Test.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Teſt. factum contra. l. ſuperuenientem teſtamento, an & quando valere poſſit. d. l. lex Cornelia. ff. de vulg. num. 9. & 12. 136

Teſtō expugnato per contratabulas, an conſeruetur pupil. ſubſt. in caſu in quo reducitur hęreditas ad caſum inteſtati, & an valeat quando filius præteritus intentat contratab. antequam adeatur hæreditas per ſcriptum hæredem. in l. ex duobus. §. etiam. ff. de vulg. nu. 2. 140

Teſtamentum paternum, ſi non valet iure inſtitutionis, non valet etiam iure fideicommiſſi, nec in vim clauſulæ codicil. l. cohęredi. §. cum filio. ff. de vulg. nu. 2. 144

Teſt. poteſt incipere à ſecūdo gradu in ſubſtitutione ſi in ea inſtitutione filius ſit præteritus in primo gradu. l. ex facto. §. item quæro. ff. de vulg. & pupil. num. 1. 151

Teſtamentum ex præteritione filij redditur nullum ipſo iure antequam filius dicat nullum. eod. §. num. 4. eo.

Teſtamentum factum coram quinque teſtibus, ſi ex forma ſtatuti alicuius ciuitatis valeat, & filius, vel nepos bannitus, vel rebellis, qui non gaudet beneficijs ſtatutorum dictæ ciuitatis fuerit in tali teſtamento inſtitutus, & ſic inutiliter, tunc vt pręteritus poterit dicere teſtamentum nullum, & ſuccedere ab inteſtato de iure communi. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. ille caſus. nu. 4. 227

Teſtamenti factio libera non pōt impediri per ſtipulationē pęnalē principaliter interpoſitam, & tñ per pactum veniens in conſequentiam alterius contractus poteſt impediri. ff. de verb. obl. l. Titia. n. 32. 216

teſtamenta vt ſuſtineantur publice intereſt. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. quid ſi is. nu. 14. fol. 215. & in l. ſi à primo. eo. tit. nu. 23. fol. 173. ſed an tunc conſeruandi fauore caſus mixtus comprehendatur ſub ſimplicibus. in l. ſi ita ſcriptum. ff. de lib. & poſth. num. 4. 182

Teſtamentum eſt de iure gen. inuentione, licet de iure ciuili ſint inuentæ ſolennitates. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. num. 76. fol. 103. & in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fide catho. nu. 44. & 89. fol. 5. & in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. num. 4. 9

Teſtīn ſi ſit ſolenne quilibet hæredum capit à ſeipſo, & non à perſona hæredis conſiderato iure ciuili. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 66. 103

Teſtamenta ſcripta per tabellionem, qui non ſit deſcriptus in matricula notariorum ſi non valeant ſtante ſic ciuitatis ſtatuto, tamen tempore peſtis, vel neceſſitatis valebit teſtamentum ſcriptū manu tabellionis, non matriculati. ff. ſi cert. pet. l. admonendi. in repe. n. 177. 124.

Teſt. in quo filius eſt præteritus dicitur eſſe perfectum, ſed non iure factū, vel iniuſtū. ff. de lib. & poſth. l. ſi filius, qui in poteſtate. nu. 36. 172

Teſtamentum & iudicium teſtatoris nimia ſubtilitate fraudari non debet. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. quid ſi is. nu. 15. 215

Teſt. nō rūpunt illi quibus ab inteſtato nihil debetur. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 57. 211

Teſtamentum ad hoc vt valeat, an ſufficiat, qđ filius in poteſtate aut exhæredetur aut inſtituatur. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. nu. 4. 199

Teſt. in quo filius in poteſtate eſt inſtitutus ſub conditione non poteſtatiua quando in eius defectum eſt exhæredatus, valet. ibid.

Teſtamenti ſcriptura non dicitur perfecta niſi tota fuerit completa. ff. de leg. 1. l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. nu. 9. 41

Teſta. largo modo ſumptum comprehendit etiam codicillos. in d. rub. nu. 1. fol. 2. & in l. 1. ff. de leg. 1. num. 86. 4

Quid ſi in genere ſumatur. in d. rub. nu. 7. eod.

Teſt. in genere non comprehendit neceſſariò legatum, & in genere, & in ſpecie poteſt eſſe ſine legatis. in d. rub. ff. de leg. 1. nu. 8. 2

Teſtamenti principaliter pertinentia, quæ ſint. in d. rub. nu. eod. eod.

Teſt. non valet in aliquo ſi eſt imperfectum ratione voluntatis etiam ſi eſt teſtamentum militis. in d. rub. de leg. 1. nu. 12. 2

Teſtamentum imperfectum ratione voluntatis teſtatoris nihil probat etiam inter liberos, vt ibid. num. eo. eod.

Teſt. eſt quid indiuiduum, & qui partem indiuidui fecit, nihil feciſſe videtur vt ibid. & in l. cùm duobus. C. de inoffi. teſt. nu. 2. fol. 171. & l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 171. fol. 188. & in l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. in 1. lect. nu. 11. eod. tit. 41

Teſt. poteſt incipere à ſubſtitutione, ſi primus gradus inſtitutionis eſſet nullus. in d. rub. ff. de leg. 1. nu. 14. 2

Teſta. an & quando valeat hęreditate non adita. in l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 35. fol. 105. & in 1. lect. nu. 22. fol. 101. & in quas perſonas deuoluatur tunc hęreditas, vide ibid.

teſt. ſi non valet, vel ex eo non aditur hæreditas tunc legata corruunt. in d. rub. ff. de leg. 1. nu. 12. fol. 2. & in l. ſerui electione. eod. tit. nu. 13. fol. 14. & l. Iul. eod. tit. nu. 10. & 11. 28

Teſt. pręſumitur ex legato voluiſſe fieri quando legata facta fuerunt ab illo quem voluit teſtator hæredem eſſe, licet etiam potuiſſent fieri in codicillis. l. 1. ff. de leg. 1. nu. 45. 5

Teſtamēti nulla clauſula valet niſi confirmetur per additionem. d. l. prima. num. 97. 8

teſtamento rupto ex cauſa pręteritionis, vel exhęredationis filij legata, & fideicom. firma remanent. d. l. 1. nu. 87. eod.

Teſta. comprehendit ſub ſe quamlibet vltimam voluntatem tanquam quoddam genus. d. l. ſciendum. nu. 3. ff. de leg. 1. fol. 5. & in l. non codicillum. C. de teſt. num. 2. 102

Teſt. non reuocatur ex eo ſolo, qđ teſtator in infirmitate conſtitutus ex ea conualuerit. in l. Stichum, qui meus erit. ff. de leg. 1. nu. 32. fol. 22. & in l. ſancimus. C. de teſt. nu. 2. 111

teſtīn in quo teſtator omiſit aliqua, quæ ante confectionem ipſius teſtamenti dixerat conferendo cum amicis ſuis, an dicat̃ continere errorē, & an dicatur teſtamentum propter defectū voluntatis. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. j. nu. 24. fol. 13. & in rub. ff. de leg. 1. n. 7. 2

In teſtamentis difficultas præſtationis ſubducitur, & legata firma remanent. in l. ſi mihi & tibi. §. ſi quis ſeruos. ff. de leg. 1. nu. 1. 39

teſtamento contratabulato, omnia legata corruunt, ſed ſuſtinentur in cuniunctis perſonis. d. l. ſi mihi & tibi. §. regula. num. 7. 40

Vltima pars teſtamēti derogat priori, & quomodo intelligatur. in d. l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. in 1. lect. nu. 3. 41

Diſpoſita in teſtamento nunquam dicuntur habere perfectionem. niſi poſtquam totum teſtamentum ſit perfectum. in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. num. 17. 56

teſtamenta hæredis, & teſtatoris, an reputentur pro vno. l. planè. §. ſi eadem. ff. de leg. 1. num. 6. 62

teſtamentum quid requirat de forma. in d. l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 13. & in 2. lect. nu. 17. & 21. 100

teſtamentum ſi eſt minus ſolenne, puta quia non contineat teſtes, non impedit quin ex eo oriatur obligatio naturalis, ſecus ſi peccaret in forma. d. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 12. & in 2. lect. nu. 15. eod.

teſt. in ſcriptis, tunc eſt imperfectum, nec poteſt dici teſtamentum ſeu habere formam teſtamenti quando deficiunt ſignaturæ ſeptem teſtium. d. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 12. fol. eod. & in 2. lect. nu. 17. 104

Partes poſſunt remittere teſtamenti ſolennitatē iuramenti, & ſic renunciare ſolennitati inductæ à leg. in d. l. nemo poteſt. in 1. lect. n. 12. 100

teſtamentorum inuentio eſt de iure gen. licet per ius ciuile additę ſint ſolennitates. d. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 76. 103

teſtamentum ſi careat ſolennitatibus, an hæres in eo ſcriptus poſſit in foro conſcientiæ retinere hæreditatem. in d. l. nemo poteſt. in 1. lect. nu. 73. fol. 103. & in 2. lect. nu. 104. 108

teſtamentum an habeat inſtar contractus ſi hæres in eo promittat defuncto aliquid facere. in d. l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 23. & 25. fol. 105. & an connumeretur inter contractus, ſeu veniat appellatio. inſtrumenti. in l. quæ delegato. ff. de leg. 1. nu. 2. & 26. cum ſeq. fol. 87. & in l. ſi idem. C. de codicillis. n. 1. fol. 181. & in l. teſtīn. C. de teſt. nu. 1. 103

teſtamentum refert, qp ſcribatur in prima, an in tertia perſona. in l. ſi ſic legatum. §. ſi mihi. de leg. 1. nu. 7. 133

teſtamento patris rupto, rumpitur & pupillare. l. ſi fundum ſub conditione. §. paterfam. ff. de leg. 1. num. 13. 139

teſtandi facultas debet eſſe libera, nec debet reſtringi per metum pœnarum, vel amiſſionem iuris aut hæreditatis. in l. filiusfam. §. diui. in 2. lect. de leg. 1. nu. 98. fol. 173. & in 1. lect. nu. 70. 167

teſtamentum impugnans perdit ea, quæ ex eod. teſtamento quæruntur. in l. filio pater. ff. de leg. 1. nu. 10. 157

teſtamento condito ſi non ſit adita hæreditas, dicitur impugnari iudicium teſtatoris, & omnia diſpoſita in teſtamento annullantur, & reducunt rem ad cauſam inteſtati. in d. l. filio pater. nu. 11. eo.

teſtari nunquid dicatur aliquis, an codicillari aſſignando bona plurib. in l. ſi fundum per fideicom. de leg. j. nu. 5. 159

teſtīn filij impuberis, ſi pater faciat, poteſt inſtituere, & etiam ſubſtituere pupillariter extraneum, excludere venientes ab inteſtato, etiam ſi eſſet mater impuberis, & eos grauare fideicom. etiam venientes ab inteſt. & tunc an hæreditas dicatur haberi ab impubere, an vero à patre. l. ſi Titio ſicuti. ff. de leg. 1. nu. 3. & 14. 162

teſtamenti diſpoſitio, an poſſit conferri in voluntatem alterius, an vero electio perſonarum. d. l. ſicuti. nu. 7. eod.

teſt. filij pupilli habet dependentiam à teſtamento patris, nec fieri poteſt à patre pro filio, niſi pater faciat prius ſibi teſtamentum, & quid in codicillis. l. ſi Titio. §. ſicuti. ff. de leg. 1. nu. 15. eod.

teſtamentum ſi eſt imperfectum, & in eo aliquid relinquatur extraneo cum ſolum ei naturaliter debeatur efficitur caducum, & remanet penes filios teſtatoris. l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 168. 187

teſtamentum validum de iure ſpeciali extenditur etiam per leges teſtamentarias. in l. 1. §. hoc autem. in 2. lect. ff. ad Trebell. nu. 5. 198

teſtamentum ſi indiſcrete conditū eſt à minore, poteſt ipſe minor reuocare, & qđ poſſet contingere, qđ minor ratione imbecillitatis ætatis illud nō reuocaret. l. 1. §. fuit q̃ſtū. ff. ad Senatuſconſ. Treb. n. 40. 202

teſtīn condere, ſi adultus dolo fuerit inductus, vt alium inſtitueret hæredem ſuccurritur veniētibus ab inteſt. per actio. de don. ibi. n. 41. eo.

teſtamentum non interdicit teſtatori alienationem bonorum. in l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad Senatuſconſul. Trebell. nu. 9. 212

teſt. ſeu vlt. volun. non fit irrita, licet cuius arbi. eſt commiſſa electio non arbitretur, ſecus autem in contractibus. C. communia de leg. l. ſed & ſi quis. num. 1. 115

teſtamentum ſi reperiatur cancellatum, an ſit per inaduertentiam, an de voluntate teſtatoris, quid ſit præſumendū. C. de teſt. l. ſi vnus. n. 7. 101

teſtīn qñ rumpitur natiuitate filij præteriti relicta in tali teſtamento, an debeantur ſaltem naturaliter. C. de poſt. hær. inſt. in rub. nu. 1. 157

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Testamento quãdo rumpitur propter præteritionem posthumi nati, tũc non potest pro parte valere, secus quando rumpitur per querelam inofficiosi.test.ff.de lib.& posth.l.si posth.nu.6. 184

testm̃ qñ rumpitur per querelam rumpitur facto iudicis.ibi.num.9.eod.

testamentum filijfamilias militis, vel veterani conditum in castrensibus, vel quasi, an subiaceat quærele. C.de lib.præt.vel exhære. Auth. ex causa. n.19. fol.156.quid si testantur effecti sui iuris.in l.edicto.C. de edicto diui Adr.tollen.nu.fi. 176

testamentum est actus indiuiduus, ideo non potest valere imperfectum. C.qui test.face.poss.l.furio.num.11. 92

testamentum sicut debet fieri vno contextu, an idem sit in donatione causa mortis.C.de codicilli.l.si quis agere.nu.13. 182

An Imperator possit habilitare personam sibi non subditam, puta monachũ ad testandum.l.cunctos populos.nu.48.C.de sum.Tri.fol.50. & in 2.lect.num.87. 12

testamentum conditum in terris hostium populi Roma, puta in terris saracenorum cum duobus testibus, & sic cum solennitate iuris gen. an valeat vbique ad effectum,& sic quo ad bona alibi existen. puta in terris christianorum,ibi.& nu.44.& in 2.lect.nu.88.cũ plu. seq.fo. eo. & in l.ius autem ciuile.ff.de iust.& iur.nu.35.fol.14.& in l.si non speciali.C.de test.vbi loquitur de test.facto secundum priuilegia patriæ. num. 1.fol.100.& an testa. factum in portu alicuius ciuitatis Barbariæ dicatur factum in Barbaria,vt valeat cum duobus testibus.in d. l. ius autem.num.35. eod.

testamentum quod semper appelletur testamentum deficiens. l.1.in 2. lect.C.de sacrosan.Eccles.nu.18. 15

testamentum an irritetur per capitis diminutionem.in Auth.si qua mulier.C.de sacrosan.Eccles.nu.17. 24

testamentum rumpitur præteritione posthumi, si postea nascatur. in Auth.si qua mulier. eod.

testamentum sicut est nullum si non relinquitur aliquid filio vero institutione honorabili, an eo modo sit nullum, si non relinquitur filio facto,vel legitimato.in d.Auth.num.14.fol.eod.& in Auth.nouis.C. de inoffi.test.nu.13. 165

In dubijs iudicandum est pro testamento.in d.Auth.si qua mulier. C. de sacrosan.Eccles.nu.16. 24

Donec possibile est posset succedere ex testamento, nunquam habet locum causa intestati.in l.error.C.de iur.& fac.igno.nu.2. 42

testamentum in quo filius exhęredatur debet continere causam legitimã,quæ sit de enumeratis.in §.causas.in Auth. vt cũ de appell. cog. & debet probari per hęredem,& si admittatur causa vitiatur ipso iure testamentum.l.vniersa.C.de prec.Impe.offe.nu.15. 49

An permittẽtes aliquẽ testari de re sua sibi præiudicent.in l. cùm proponas.C.de pac.n.7.fol.72.& in l.si qñ §.gñaliter.C.de inof.test.n.7.179

An duo possint in eadem carta scribere suum testamentum se inuicem instituendo.l.licet inter priuatos.C.de pact.nu.3. 81

Ardor liciti amoris operatur vim clausulæ codicillaris, vt si in testamento sit instituta persona valde dilecta testatori, & non affuerint nisi quinque testes, &c.in l.exigendi.C. de proc.nu.5.fol.127.& in l. verbis ciuilibus.ff.de vulg.nu.16. 114

Quando testator habuit tempus mutandi testamentum, & nõ mutauit, quia fuit in negligentia lex non subuenit tali testamento.l. si mater. C.de inoffi.test.nume.2. 163

testamentum in quo relinquitur aliquid filio titu. legati, vel fideicom. vel dona.cau.mort.& nõ titulo institutionis, an sit nullum.in l.sicut cæteri.C.de test.mil. nu. 8, fol.80.& in Auth.nouissima. C.de inoffi. test.nu.13.19.& 23.fo.165. & quid de iure cano.ibid.nu. 36. fo.eo.& quid si peteret poni clausulam omni meliori modo.nu.20. & 23.

Quid si pater in testamento assignaret filijs peculium, & nõ dicere iure institutionis.ea.Auth.nu.26. eod.

Quid si pater in testamento reliquisset filio decẽ simpliciter,& postea in codicillis dicat,ꝙ illa decẽ reliquit tit.institutionis.ea.Auth.n.30. e.

Quid si relinquatur filio legitima iure institutio.ibi.nu.27. eo.

Quid si relinquatur titulo fideicommissi vniuersalis.ibi.nu.28. eo.

Quid si pater in testamento relinquat filio decem pro sua legitima, vel pro sua falcidia,nec adiecit,& in his eum hęredẽ instituo.ibid.n.29.e.

Quid si illa decem reliquit pro sua parte.ibid.nu.eo. eod.

Quid si illa reliquit iure benedictionis.ea.Auth.nu.30. eod.

Quid si reliquit filiæ centum, & prohibuit eam plus petere.d.Auth. nouissima.num.25. eod.

Quid si pater cuilibet filio assignet portionem suam.ibi.nu.36. eo.

Quid si pater relinquendo filio titulo institutionis cederet in grauamẽ filij.ibid.nu.28. eod.

Quid si adesset clausula codicillaris.nu.29. eod.

In testamento filij testantis inter ascendentes, an attendatur ius gentiũ. ea.Auth.nouissima.nu.30.

Testamentum nunquid valeat in quo grossus notarius scripsit qualiter pater reliquit filio centum iure restitutionis cum deberet dicere iure institutionis.in d.Auct.nouissima.nu.31. eod.

testamentum in quo relicta fuit legitima filio iure substitutionis,annullato primo gradu instit.incipiet à substi.d.Auth.nouissima.nu.eo.eod.

Testm̃ approbare dicitur,si quis soluat debitũ paternum pro hęreditaria portione,& alios casus quib.excludit ur,qs à querela.in l.parẽtib. nu. 2.& 3.C. de inoffi.test.fol.169.& in l. in arenam.nu.1.eo.tit.eod.

testamentum de falso potest accusare,qui succubuit in querela, & ècõtra.l.eum qui.C.de inoffi.test.nu.j. 171

Qui dixit testamentum nullum, & succubuit non prohibetur postea dicere inofficiosum,vel ècontra.ibid.nu.eo. eod.

Donec durat quęstio nullitatis testamenti,non currit tempus quinquẽnij præfixum quærele intentandæ. in l. contra minores. C. de inoffi. test.nu.1.& 4. 171

Si frater expugnauerit testamentum, eo quia turpis persona esset instituta,an tenebitur ad omnia legata, & fideicommissa. l.fratres. C. de inoffi.test. num.9. 174

An per talem querelam rumpatur testamentum in totum, an vero vsq; ad legitimam fratris tantum sicut in patrono.d.l.fratres.nu.8. eo.

Ille cui aliquid in testamento relinquitur licet minus legitima portione non possit testamentum inpugnare prout olim poterat, sed debet agere ad supplementum legitimæ nisi probetur ingratus. in l. omnimodo.C.de inoffi.test.nu.1.& 5. 176

Petitio supplementi legitimæ non dicitur propriè impugnatio testamẽti.ibid.num.5. eod.

Si pater non instituit filium, eo quia filius noluit institui, an tanquam præteritus rumpat testamentũ, & an debeat exprimi causa, quia filius noluit institui.in l.si quando.§.generaliter.C.de inoffi.test.nu.8. 179

Quando filius instituitur sub conditione casuali,an testamentum valeat & conditio reijciatur.in l.scimus.§.cum autẽ.C.de inof.test.n.3. 180

testamentum potest scribi in quacunque materia siue papyrea siue pergamenea.C.de test.l.quoniam.nu.6. 102

testamentum si fiat tempore pestis quo tempore testes non possunt haberi faciliter,an valeret cum minori numero testium quam septem. C.de testa.l.ab antiquis.n.3.fol.115.sed quid si tempore pestis remãserunt in ciuitate officiales aliqui pro republica,an tales possent testari cum minori numero testium.ibi.nu.4.& 5. eod.

testamentum in dubio præsumitur vltimum,si aliud posterius non ostẽditur.l.omnium.C.de test.nu.14. 105

testamentum debet fieri totum vno cõtextu, & vitiatur per interpositionem actus extranei non necessarij.ff.de acq.hær.l.si ex asse.nu.2. 71

testamentum factũ ante ingressum monasterij,nõ reuocatur per ingressum monasterij Auth.si qua mulier.n.21.C.de sacrof.Eccl.n.22. 25

testamẽto per querelam in parte rescisso legata indiuidua pro sua parte prestantur ab eo,qui hæres in parte remãsit, legata vero,quę sunt indiuidua veluti libertates integraliter præstantur. C. de inoffi. testam. l.cùm duobus.nume.1. 171

testamento rupto licet rumpantur codicilli,quando testamentũ à principio valuit, tamen si testm̃ fuerit à principio nullum non sunt nulli codicilli.ff.de lib.& posth.l.& si pepcerit.§ & si ita testatus.n.10. 167

testm̃ est actus potẽtior q̃ codicilli.ff.de acq.hær.l.pupillus si fari.n.9.71

testamentum quando pronunciatur falsum irritantur legata non solùm in futurum præstanda,sed etiam præstita.ff.de condi.inde.§.si quid ex testamento.nu.1. 171

testamentum quando per querelam pronunciatur inofficiosum legata corruunt.ff.de condi.cau.dat.l.1.nu.6. 151

testamentum inualidum nõ operatur tacitam permissionem.ff.de cond. indeb.l.dominus.nu.2. 200

testamentum si est conditum in præsentia principis, vel apud acta iudicis,si in tali testamẽto no reperiuntur inscripti testes, an testamentũ valeat.C.de test.l.omnium.nu 15. 105

testamenrum si sit factum in præsentia principis, non est opus petere bon.poss.in illis casibus in quibus est necessaria.ibid.nu.16. eo.

testamentum factum in præsentia principis in quo filius est præteritus, an valeat,vel non ibi.nu.eod. eod.

testari causa deficiente incipit de nouo nasci causa intestati. ff. de acq. hære.l.quandiu.nu.18. 59

De testibus in testamento Codicillis don.cau.mor. vel alia quacunque vltima vol.adhibitis proba.test.per testes,vel scrip.

testes septem sunt de essentiali forma test.in l.nemo potest.de leg.1.nu. 12.cum seq.in 2.lect.nu.21.& in l.serui electione.ff.de leg.1.nu.33. fo.17.& in l. cùm quis.C.de iur.& fac.igno.nu.10.fo.45.& hoc inductum fuit ratione euitãdi falsitatẽ,vt in l.1.C.de sum.Tri.nu.34.in 1. lect.fol.4. & in 2.lect.nu.72.cũ plu. seq. fol.7.sed an hoc procedat in rusticanis.ibid.nu.75.fol.eo.& an talis numerus possit per statuta diminui.eo.nu.& in 1.lect.nu.37.& 39.fol.4.& an Imperator possit statuere, ꝙ valeat testamẽtum cum duobus testibus prout in militibus, & patre testante inter filios.ibi.nu.37.& 38.fol.4 & in 2.lect.n.8. fol. eo.& an cum vno solo teste.num.39.fo.4.& in 2.lect.nu.82.fo.17. & an alius Princeps non recognoscens superiorem possit hoc face.ibi. eod.num. eod.

testes quatuor an sufficerent in testamento sine parochiano. in l. serui electione.de leg.1.nu.9. 16

testes quinque requiruntur in omni vltima voluntate siue sit in scriptis siue non.in l.si quis agere.C.de codicillis.nu.11.idem in codicillis,& don.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

don.cau.mort.num.12. 182
Teſtes quinque requiruntur ad reuocationem legatorum.in l.iuris gentium.§.quod fere.ff.de pact.nu.17. 186
Teſtes duo quando ſufficiant ad probandum legata, vel fideicom. vide cautelam.in l.nemo poteſt.ff.de leg.1.nu.20. 100
teſtes quot requirantur ad hoc vt probetur contra pupil.expreſſam, vel tacitam voluntatem defuncti.in l.moribus.ff.de vulg.nu.36. 107
Teſtes quot requirantur ad probandam vltimam voluntatem, & quæ cautela prodeſt.in l.quæſtione.C.de fideicom.nu.15. 212
Teſtes deponentes, ꝙ teſtator fuit teſt.coram ſeptem teſtibus, ſi interrogati,an alij fuerint,dicunt ſe non recordari, an probent.in l.bonorũ. C.de bon.poſſ.ſecundum tab.nu.14. 23
Teſtes duo ex forma ſtatuti ſufficiunt ad probandum teſtamentum, an à contrario per duos teſtes poterit probari reuocatio. in l. ſex toto. ff. de leg.1.num.2.fol.24.& in rub.ff.de acq.poſſ.nu.fin. 51
Teſtes teſtamentarij, ſi de directo contradicant contentis in teſtamento,nemo poteſt propterea de falſo puniri,nec notarius propter teſtes, nec teſtes propter inſtrumentum.in l. duobus reis.§.idẽ Pomponius. ff.de iureiuran.num.15. 95
Teſtes teſt. quando remouentur ex neceſſitate antequam totum teſt. compellatur, & poſtea alij teſtes ſubrogantur, priora acta debent de nouo recitari.in l.cùm antiquitas.C.de teſt.nu.9. 112
Teſtes teſt.ſi aliqui probent plus dictum,aliqui minus,an dicantur legitimi teſtes.ibid.num.10. eod.
Teſtes duo nunquid in teſt.faciant ſemiplenam probationem. in l. admonen.in repe.nu.151.fol.107.& an & quando teſtamentum probetur per duos teſtes.in l.bonorum.C.de bon.poſ.ſecundũ tab.n.11.23
Teſtes ſi producuntur ad probandum qua forma verborum vſus eſt teſt.& vnus dicat,quod teſtator dixit Titius hæres eſto,& alius deponit teſt. dixiſſe Titium hæredem facio, quid iuris.in l. quæ extrinſecus. ff.de verb.oblig.num.5. 110
Teſtes ſi deponunt tres fuiſſe hæredes inſtitutos à teſt. ſed non recordantur quomodo & pro quibus partibus,an probant, &c. in l.fructus.ff. ſol.matr.num.7. 18
Teſtes teſt.qui dicunt ſe fuiſſe præſentes, ſed ꝙ non recordantur de cõteſtibus,an probent.in l.bonorũ.C.de bon.poſſ.ſecundũ tab.n.14. 23
Teſtes ſi non vident teſtatorem,quia cortina eſt in medio, an valeat tale teſtamentum.in l.non ſpeciali.C.de teſt.nu.7. 100
Teſtari coram duobus teſtibus, ſeu coram quinque, an & quibus permittatur.in l.ab antiquis.C.de teſt.nu.1. 114
Teſtibus omnibus mortuis ante teſt. publ. factum manu notarij publ. cum debito numero,an plenè probet. in l.bonorum.C.de bono.poſſ. ſecundum tab.num.3. 23
Teſt.an ipſo iure vitietur,ſi vnus ex ſeptem teſtibus defieiat.in l.ſi vnus. C.de teſt.num.3.fol.101.& in l.nemo poteſt.ff.de leg.1.num.18. in 2.lect & an poſſit probari per ſex teſtes cum confeſſione venientiũ ab inteſt.num.eod.& num.16. 101
Teſt.an poſſit fieri coram duobus teſtibus pro inſtitutione filij legitimati.in l.moribus.ff.de vulg.num.20. 104
Teſtes quando ſit teſtamentum in ſcriptis non tenentur ſcire ea,quæ in eo continentur.in l.hac conſultiſſima.C.de teſt.nu.10. 106
Teſt.non probantur per famam.in l.is poteſt.ff.de acq.hær.nu.10. 79
Teſtiũ ſi ſit factum ſine ſcriptura, nec ſecuta ſit aliqua publ. iudicis, & agitur de probando, ꝙ teſtator fecit teſtamentum, qd iuris,& quid ſi venientes ab inteſtato confitentur teſtatorem feciſſe teſtamentum, ſed non cum debita ſolennitate, & an & per quot teſtes probabitur teſtamentum.in l.bonorum.C.de bon.poſ.ſecundum tab.n.3.& 6.27
Quomodo probetur,& cui competat probatio,qd quis fecit, vel nõ teſtamentum.in l.is poteſt.ff.de acq.hær.nu.78.cum ſeq. vbi ponit practicam.fol.79.& in l.ſi conſtante.ff.ſol.matr.nu.102. 40
Teſtamentum ſcientis probatur ex trib. puta ſi probetur conſenſus mortui niſi probetur ſua abſentia,item ſi vicinus,item ſi erat ciuis,& in ciuitate eſt fama de morte.in d.l.is poteſt.nu.65 cum ſeq. 82
Teſtamentum ſiue vltima voluntas,an poſſit probari per publ. ſcripturam notarij ſeu per publicum inſtrumentum in quo continentur ſeptem teſtes.in l.quæſtionem.C.de fideicom.nu.17. 222
Teſtamentum nuncupatiuum redactum in ſcriptis, an poſſit probari per ſolam ſcripturam.in l.1.C.de teſt.num.2. 95
Teſt.de iure gentium ſolum requiruntur duo teſtes.in l.1. C. de ſacroſan.Eccleſ.nu.30.in 2.lect. 16
Teſtari an poſſit quis tempore peſtis cum minori numero teſtium quã ſeptem.in l.& ab antiquis.C.de teſt.nu.4.& 5. 115
Teſt.ſeu don.cau.mort.coram duob.teſtib.factum, ſeu facta, an ſi corã iudice inſinuentur valeant.in l.pacta nouiſſi.C.de pact.nu.10. 77
Teſtes in teſt.debẽt eſſe puberes.in l.hac conſultiſſima.C.de teſt.nu.17. fo.106.maſculi,& rogati ꝑterꝙ Venetijs.in l.ius.ff.de iuſt.& iu.n.14.13
Teſtes minores mẽdicantes, & monachi non poſſunt eſſe teſtes in teſt. in d.l.hac conſultiſſima.C.de teſt.nu.8.& 9. 106
Teſtes poſſunt eſſe legatarij,& fideic.in teſt. in l. dictantibus. C.de teſt. nu.1.fol.110.& in l.quoties. C.de iud.nu.13.fol.143.ſed an tales teſtes ſint omni exceptione maiores in Auth. ſi vero contingerit. eod. titu.num.6.& an duo legatarij ſufficiant pro vno,ita qd cum alijs ſex probant.eod.num. 159
Subſtitutus an poſſit eſſe teſtis in teſtamento, quando agitur de ſubſtitutione.in l.ſi quis nec cauſam.ff.de reb.cred.nu.16.fol.13.& in l.1. §.de illo ff.ad Trebell.num.3. 200
Teſtis in teſt.debet eſſe rogatus à teſtatore, vel à notario. in l.hac conſultiſſima.C.de teſt.num.4.fol.106.& in l.ius autem ciuili. ff. de iuſt. & iur.num.32.fol.13.& in l.bonorum.C.de bon.poſſ.ſecundum tab. num.13.fol.23.& in l.1.C.de ſum.Trin.nu.34.& 35.fol.4.& in l. admon.ff.de iureiur.nu.190.& in repe.fol.99.& in l.ſerui elec.ff.de leg. 1.nu.32.cum ſeq.vbi ponit,an ſufficiat,qd ſint rogati ab alio preſente teſtatore.fol.17.& in l.ſciendum.ff.de verb.oblig.nu.37.fol.59.ſed an ſufficiat,qd ſint rogati poſt teſtamentum completum.ibid.& in l. edita.C.de eden.nu.15.64.& in d.l.ſerui elect.num.39. 17
Si teſtes deponant,qd teſt.tale fuit factum tali tenore,& ꝙ fuerant præſentes, ſi tamen non deponunt, qd fuerunt rogati à teſt. an probent. in l.hac conſultiſſima.C.de teſt.nu.3. 106
Teſtes fuerunt rogati in teſt.an hoc ſufficiat probare per duos teſtes.in l.bonorum.C.de bon.poſſ.ſecundum tab.nu.3. 22
Teſtes non præſumuntur regulariter rogati niſi fuiſſent ſubſcripti per ſe ipſos,vel nota.parte præſente,& patiente, vel ſi notarius,vel teſtator eſſent periti.in l.ſciendum.ff.de verb.oblig.nu.36.cum ſeq. 63
Teſtes per quæ verba præſumantur rogati.ibid.nu.42.& 43. eod.
Qui teſt.facere poſſ.vel non,& de quib.rebus poteſt quis teſtari.
Filiusfam.non poteſt facere teſt.in l.filiꝙ.C.de collat.nu.5.fol.52. quod procedit etiam cum conſenſu patris, vt in l. Senium. C. qui teſt fac. poſſ.nu.4.& 9.fol. 58. ꝙ etiam procedit in illis bonis quorum vſusfr. non acquiritur patri,vt in l.nemo ex lege.C qui teſt.fac.poſſ. num.1. cum tribus ſeq. fol. 93. ſed quid ſi pater ingrediatur monaſterium, an poſſit filius teſtari.in Auth.ingreſſi.C.de ſacroſan.Eccleſ.n.10.20
Teſt.poterit filiusfam.de caſtren.vel quaſi pec.in l.cùm antiquis. C. de inoffi.teſt.nu.3.& 4.fol. 180. & valet iure ſpeciali.vt in l.1.§.hoc aũt. in 2.lect.ff.ad Treb.n.5.fol.194.& in l.teſtamenti.C.de inoffi.teſt.n.j. fol.173.ſed qd ſi non habeat.in l.qui ſe patris.C.vnde liberi.n.61.38
Teſtari an poterit filiusfam. qui communi opin. reputabatur pater fam. in l.1.C.de teſt.num.4. 95
Teſt.an poterit filiusfam.de dote cum conſenſu patris. in l. ſi poſt dotẽ. ff.ſol.matr.nu.91. 55
Teſtari an quando valeat furioſus.C.qui teſt.fac.poſſ.in l. ſi is qui.nu.1. fol.86.& in l.furioſum eod.titu.num.7.cum ſeq. 91
Teſtari an poterit cæcus, & qualiter. in l.hac conſultiſſima.C.qui teſta. fac.poſſ.num.1.& 5.cum ſ q. 90
teſtari & codicillari,an poterit mutus,& ſurdus. in l.diſcretis.C.qui teſt. fac.poſſ.nu.1.& 4.cum ſeq. 93
Teſt.factionem actiuam,& paſſiuam, an habeant meretrices, & mulieres in honeſtæ.in l.miles.de re iud.nu.16.cum ſeq. 151
Teſtari qui poſſunt,vel non.in rub. C. qui teſt.fac.poſſ.num.1.& remiſſiuè.in l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.9. 13
Teſtari qui poſſunt,poſſunt facere codicillos. in d. l. 1. C. de ſacroſan. Eccleſ.nu.9.& in 1.lect.fol.11.& in rub.ff.de leg.1.nu.15. 2
Teſt.qui non poſſunt, an poſſint teſtari ad pias cauſas infra in rub. de teſt.ad pias cauſas.
Vaſſallus non põt teſtari regulariter de feudo.in l.qui ſe patris. C. vnde lib.nu.51.fol.37.& quid pro anima.in l.de quibus.ff.de leg.2.nu.65.
Vſurarius manifeſtus nedum verè, ſed nec etiam fictè non poteſt facere teſt.in l.eius,qui in prouincia.ff.ſi cert.pet.num.1.fol.63. niſi deſierit vſuras exercere,& exactas reſtituere,vt in l.vniuerſis.C.de prec.Impe. offe.nu.3.fol.50. Item etiam poteſt præſtita cautione, vt in l.prætor. §.is etiam.ff.de eden.num.3.fol.167.ſed an ſuum inueniatur Epiſcopus vel no.cui præſtet, ſufficiat eam præſtare coram honeſtis perſonis.in l.cùm ſpecialis.C.de iud.nu.4.fol.160.ſed ſi contingat, qd poſt præſtitam cautionem fideiuſ.efficiantur non ſoluẽdo,& ipſe alia cautio.non præſtita moriatur,an teſtamentum,vitietur in l.ſi ab arbitro. ff.qui ſatiſd.cog.nu.12.fol.136. quid ſi fecit non præſtita cautio. an ſi poſtea præſtetur teſt.reconualeſcat.in l.vniuerſa.C.de prec.Impe.offe.nu.16.fol.48.Itẽ an Papa,vel Imperator poſſint diſpenſare,qd vſurarij poſſint teſtari non ꝑſtita cautione in l.1.C.de ſum.Tri.n.39. 8
Monachus an poſſit teſtari.in Auth.ing eſſi. C. de ſacroſ.Eccleſ.n.5.& 6.& qd ſi efficiatur Epiſcopus.nu.7.fol. 21. & ſ. in verbo Monachus.
Cardinalis an poſſit teſtari.ibid.nu.6. eod.
Fratres mendicantes,an poſſint teſtari.ibid.nu.20. eod.
Canonici regulares,an poſſint teſtari.ibid.nu.5. eod.
Ingrediens Eccleſiam ſecularem,an poſſit teſtari.ibid.nu. 26. & 27. fol. eod.& ſupra in verbo Monachus.
Teſtari qui non poteſt ratione ætatis, an prohibeatur legare, vel don. cau.mort.in l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.2.& ſeq fol.9. & in l. diſcretis. C.qui teſt.fac.poſſ.num.3. 93
Pupillus non põt facere teſt.in l.ſi frater.C.qui teſt.fac.poſ.n j. fol.90.& in l.1.§.fuit quæſitum.ff.ad Treb.nu.35.fol. 201. qd pro cedit etiam ſi ſit miles,quia non poterit neque teſta. nec codicilla.nec cã mor.do nare in l.licet.C.de teſt.mil.n.5.fol.84. ſed an poterit ad pias cauſas.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

vide in rub.de teſt.ad pias cauſas,& an poterit teſtari, ſi Princeps cõceſſit ei facultatẽ.in l.reſcripta.C.de prec.Impe.offe.n.10.cũ ſeq. 50

Teſtamentum non poteſt facere cui interdictum eſt aqua & igni, & teſtamentum ante factum non valet.in l. Gallus.§.& quid ſi tantum.ff. de lib.& poſth.num.7. 235

Teſtari non poteſt,qui non habet bona. in l. lex Cornelia. ff. de vulg.& pupil.num.4. 135

Teſt. factionem,ſi Papa conceſſit monacho de bonis paternis,intelligitur ſecundum ius canonicum.in l.ſi quando.C.de inoffi.teſt.n.1. 178

Si Princeps conceſſit alicui liberam poteſtatem teſtandi,intelligitur legitimè,& iuris ſolennitate ſerua.ibid.nu.1.& 3. eod.

Teſtari omnes poſſunt, qui non prohibentur ſpecialiter, & expreſsè. in l.ſciendum,ff.de leg.1.nu.12.fol.9.& in l.cætera.eod.titu.nu.3. 78

Qui eſt in vltimo articulo mortis, an poſſit teſtari, ſi articulatè loquatur, & quid ſi habeat linguam balbutientem. in l. ſi mihi & tibi. §. ſi quis ſeruos.ff.de leg.1.num.1.cum ſeq.fol. 39. & in l. quoniam. C.de teſt.nu.3.fol.102.& in l.mulier.ff.de verb.oblig.nu.2. 113

De teſt. ad pias cauſas.

Teſtamentum conditum nutu ad pias cauſas, an valeat. in l. tale pactũ. §.pater.ff.de pact.nu.12.fol.205.& in l.licet inter priuatos.C.de pact. nu.4.fol.81.& in Auth.ſi qua mulier.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.7.fol. 24.& in l.iubemus.C.de teſt. nu.5.fol.113.& an tunc valeat vt teſtamentum,an vt vlt.volun. in d.l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.16.& 17. in 2.lect. 17

Teſta.ad pias cauſas, an requirat ſolennitates requiſitas à iure ciuili in teſt.in ea.l.nu.16.& ſeq.fol.12.& in 2.lect.nu.9.14.& 15.fol.17.& in Auth.nouiſſima.ff.de inoffi.teſt.num.20. 165

Teſt. ad pias cauſas, an valeat cum duob. teſtib. & quid ſi teſtator non erat in articulo mort.in d.l.1.de ſacroſan.Eccleſ.nu.18.in 2.lect. vſque ad fi.l.1.fol.17.& in l.moribus ff.de vulg.& pupil.nu.45. 108

Teſt. ad pias cauſas, an requirat aliam ſolennitatem quàm duorum teſtium in d.l.1.nu.27.fol.12.& in 2.lect.nu.10.& 11. 17

Teſt.ad pias cauſas non debent iudicari ſecundum ll. huma. ſed ſecundũ.l.diuinam,& ſacros canones.ibi.nu.27.fol.eo.& in 2.lec.n.15. eo.

Teſt.ad pias cauſas non comprehenduntur ſub ſtatutis loquentibus de teſtamentis.ibid.num.2.

Pupillus an poſſit teſtari ad pias cauſas, cum auct. tut. & ſi eſt doli capax,an poterit,ſi Princeps ſibi conceſſerit præſcriptam facultatem.in l.reſcripta.C.de prec.Impe.offe.nu.11.fol.50.& in Auth.ſacra.pub.C. ſi aduer.vend.nu.18.vſque ad 24. 136

Inteſtamento ad pias cauſas non poſſunt filij priuari legitima. in Auth. ſi qua mulier.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.4.fol.23.& in l.1.e.tit.n.10.13

Teſtamentum primum factum ad pias cauſas cum ſeptem teſtib. an reuocetur per ſecundum.in l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.de leg.1.nu.28. 44

Teſtamenti vim ad cauſam qualitercunque, & quibuſcunque verbis fiat nominatio de pia cauſa.in l.licet inter priuatos.C.de pact.nu.2. 81

Si teſtamentum factum ad pias cauſas ſuſtinetur cum duobus, vel pluribus teſtibus, an relicta facta in illo teſtamẽto perſonis priuatis merè laicis ſuſtineantur.in l.1.C.de ſacroſan. Eccleſ. in 1.lect.nume.18. fol.12.& in 2.lect.num. 17. fol. 17. & in l. hac conſultiſſima.§.ex imperfecto.nu.10.C.de teſt. fol.107.Item quid ſi teſt.ſit factum à filiofam.con conſenſu patris.in d.l.1.de ſacroſan.Eccleſ.nu.18. in 1.lect. fol.12.& in 2.lect.n.17.fol.17. & quid ſi inſtituatur extraneus in teſt. minus ſolẽni,an tunc legata ad pias cauſas ſuſtineantur.ibi.n.24. 14

De teſt.inter liberos.

Teſt.inter liberos,ſemper intelligitur habere clauſulam, vt omni meliori modo,&c.in l.1.§.ſi quis ita.ff.de verbo.obliga.num.34.fol.7. & in Auth.nouiſſima.de inoffi.teſtam.nu. 21. fol. 164. Item & clauſulam codicill.vt ſi non valet iure teſt. &c. in l. hac conſultiſſima. §. ex imperfecto.de teſt.num.8.fol.107.& in l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pupil.num.15. 114

Teſta.inter liberos cum duob.teſtibus,an valeat, vt teſt.in Auth. nouiſſima.C.de inoffi.teſt.nu.17.fol.164.& in l.conſultiſſima.§. ex imperfecto.C.de teſt.nu.9.& 14.fol.107.& in l.1.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu. 17.in 2.lect fol.17.& in l.moribus.nu.17.ff.de vulg. 103

Teſt.factum inter liberos, an requirat ſolennitates requiſitas à iure ciuili.in l.2.C.de ſacroſan.Eccleſ.num.14.cum plurib.ſeq fol.14.& in Auth.ſi qua mulier.eod.titu.num.24.fol.23.& in Auth.nouiſſima.C. de inoffi.teſt.num.17.& 20. 164

Teſt.inter liberos,an veniat appel,in ſtatutis.in l.hac conſultiſſima.§.ex imperfecto.C.de teſt.num.15. 106

Teſtamentum factum inter liberos, vt reuocetur per ſecundum, &c. in rub.quando ſecundum teſt.reuo.&c.

Teſt.inter liberos cum ſolennitate requiſita, non tollitur per inciſionem,nec ipſo iure,nec ope exceptionis, ſed requiritur certa ſolennitas.in Auth.hoc inter.C.de teſt.nu.3. 108

Teſt.nutu factum inter filios,an valeat.in l.ſi cui legetur. §. hoc autẽ.ff. de leg.1.nu.10.fol.93.& in l.tale pact.§.pater.ff.de pact.nu.13. 206

Hæredis nominatio inter filios qualitercunque, & quibuſcunque verbis,an habeat vim teſtamenti.l.licet.C.de proc.nu.5. 132

In teſtamento cõdito à patre inter liberos,an ſit neceſſe relinquere cuilibet filio legitimam,tit.inſtitutionis.in Auth.nouiſſima. C.de inoffi. teſt.num.15.& 21. 164

Teſt.inter liberos,an valeant teſtes non rogati.ibid.num.17.& 19. eod.

Patri teſtanti inter liberos magis fauetur quàm militi teſtanti in conflictu belli.in d.Auth.noui ſſima.num.18. eod.

De teſtam.militis.

Teſta.filijfam.militis nec etiam hodie poteſt querelari.in l.edicto.C.de edic.diui Adr.tollen.num.17. 173

Inteſt.militis eſt ſeruandum,& attendum merum ius gentium ſubtilitatibus iuris ciuilis circunſcriptis.in l. Marcellus.ff.ad Trebel.num.18. fol.207.& in l.1.eod.tit.in §.denique.nu.5. 204

Teſt.militis ſi ſit factum iure communi ſiue militari non ſubiacet querelæ.in l.de officio.C.de inoffi.teſt.nu.1. 169

Teſt.mili.quando poteſt intelligi, vt valeat iure communi, & etiam iure ſingulari,debet capi vt valeat iure communi.in l.quanquam.C.de teſt.mili.num.1. 74

Secundum teſt. an & quando rumpat ſeu reuocet primum, &c.

Teſt.ſecundum rumpit primum iuratum,licet faciens ſit periurus.in l.ſi quis ita promiſerit.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.23. 221

Teſt.factum inter liberos,vt reuocetur per ſecundum requirit, qꝙ ſecundum ſit ſolenne,licet primum ſit factum de iure ſpeciali.in Auth.hoc inter.C.de teſt.num,5. 108

Teſt.inter liberos reuocatum per ſecundum habens clauſulam derogatoriam.in l.hoc inter.C.de teſt.num.1. eod.

Teſt. ſecundum ratione præteritione filij in poteſtate non rumpit teſta. præcedens validum,& ſolenne.in l.ſi filius,qui in poteſtate. ff. de lib. & poſth.num.18.quod limita.vt num.20. 170

Teſt.perfectum non tollitur per ſecundum imperfectum, niſi in eo ſint ſcripti venientes ab intereſt coram quinque teſtibus in.l. hac conſultiſſima.in §.ſi quis autem.C.de teſt.num.1.fol.109.& in l.ſi filius,qui in poteſtate vbi latè.ff.de lib.& poſth.nu.24.& 27.& 43. 170

Teſt.ſecundum factum coram ſeptem teſtib. licet tollat primum ipſo facto,ſi tamen præcedat teſt.conditum inter libros requiritur expreſſa derogatio.in Auth.hoc inter.C.de teſt.num.4. 108

Teſt.ſecundum factum cum ſeptem teſtibus reuocat primum factum etiam cum 20 teſt.in l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.de leg.1.num.26. fol. 44. ſed quid in teſtam.ad pias cauſas ibid.num. 27. fol. eod. & in rub. de teſt.ad pias cauſas.

Teſt.primum ſolenne non tollitur per ſecundum ſolenne, licet Imperator ſit in eo ſcriptus hæres.in l.ſi vnus.in prin.C.de teſt. 101

Teſt.pupillare poſtea factum non rumpit teſta.patris præcedens. in l. ſi quis.§.ſi ſuo.teſt.ff.de vulg.nu.2. 132

Teſt.validum de iure prætorio tantum,an tollat præcedens validum de iure ciuili.in l.ſi filius,qui in poteſtate.ff.de lib.& poſth.nu.48. 170

Teſta.validum conditum iure militari, an tollat validum de iure communi.ibid.num.49. eod.

Teſt.primum an in totum ſit ſublatum ipſo iure nulla facta mentione de primo.in l.ſi ita ſcriptum.§.1.ff.de lib.& poſth.nu.15.fol.182.& in l.ſancimus.C.de teſt.nu.7.fol.101.& in l.pacta nouiſſima. C. de pact. nu.3.fol.77. & quæ requirantur ad hoc vt primum rumpatur per ſecundum.in l.ſi filius,qui in poteſtate.ff.de lib.& poſth.num.46. 170

Teſt.ſequens vt valeat eſt neceſſe,qꝙ non ſolùm fiat mentio de alio precedenti,ſed eſt neceſſe,qꝙ fiat etiam mentio de eius qualitate. in l.2.ff. de lib.& poſth.num.10.& quando habet clauſulam derogatoriam,& ſecundum valeat ſine ſpeciali derogatione.ibid.nu.8.& 11. 162

Teſt.ſecũdum ad hoc,vt poſſit tollere primum requiritur, qꝙ ex eo poſſit adiri hæreditas de iure ciuili,nec ſufficeret de iure prætorio. in l.ſi quis eum.§.ſi ſuo.ff.de vulg.nu.9. 132

teſtamentum primum ſi continet clauſulam deroga. ad ſecundum non valet ſecundum ſi non habet clauſulam deroga. ad primum.l.ſi mihi. §.in legatis.ff.de leg.1.num.13. 41

Teſt.ſecundum ad hoc,vt tollat primum ſufficit,qꝙ ex illo ſecundo teſt. aliquis poſſit hæres exiſtere,licet poſtea ille caſus non euenerit.in l.ſi quis poſth.ff.de lib.& poſth.nu.6. 174

Teſt.primum ſi habeat clauſulam derog.poteſtatis ad ſequentia teſt.cõdenda.ſi teſt.ſecundum ſit inſinuatum in actis per teſtatorem,licet in eo non ſit facta mentio de clauſula derog. prævalebit tamen vi actorum.in 1.omnium.C.de teſt.num.7. 96

Teſt. prius factum, an & quando reuocetur ſola volun. in Auth. ſi qua mulier.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.17.& 22.fol.23.& in l.planè.ff.de leg. 1.nu.5.fol.61.& in l.ſciendum.eo.titu.nu.11. 9

Teſt.& don.cau.mort.poſſunt quandocunque reuocari vſque ad extremum vitæ exitum.in l.ſciendum.ff.de leg.1.nu.13. eod.

Quemadmodum teſt.aperiatur, & de eius publicatione.

Teſtamenti apertura non requirit præſentiam omnium hæredum, ſecus tamen ſi eſt publica.in l.lecta.ff.ſi cert.pet.nu.2. 58

Teſtamentum non poteſt publicari nec aperiri viuo teſtatore. in 1. publicati.C.de teſt.num.7. 97

Quando in teſt. apertura non fuit citatus nepos teſt. prout debebat, & non fuerunt ſeruata requiſita in pub. quæ habentur in titu. ff. quẽad. teſt.ape. cui ipſe nepos in foro conſcientiæ poterit reuocare hære.ab hærede

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

hærede ſcripto.in l.nemo poteſt.ff.de leg.1.in 2.lect.num.73. 99
Teſt.quare petitur publicari, & quid ſit publicare. in l. publicati. C. de teſt.num.3.fol.81.& in l.1.eod.titu.num.2. 96
Teſt.ſicut petuntur publicari à iudice, ita & codicil. in rub. ff. de leg.1. num.13. 4

Si quis aliquem teſta.prohibuerit.

Prohibens aliquem teſtari,& priuatur hæreditate, & applicatur fiſco. in l.1.C.ſi quis aliquem teſta.prohibu.nu.1. 176
Teſtari an poſſit quis prohiberi ex iſta cauſa, vt ſi poſtea fiat teſtamentum,poſſit poſtea exhæredari.in l.teſtamenti.C.de inoffi.teſt.n.1.173
Teſtari quem prohibens qua pœna puniatur, an ſit iuſta cauſa eum exhæredandi.in l.teſtamentum.C.de inoffi.teſt.nu.1. eo.

De interpretatione teſtamentorum.

Teſtamentum in dubio debet interpretari,vt valeat.in l.placet.ff.de lib. & poſth.num.15. 168
Teſtatorum interpretatio non recipit illam opin. quæ nec verbis, nec menti teſtatoris congruit.in l.ſi ancilla.ff.de leg.1.num.3. 112
Teſt.verba ſunt ſubtiliter conſideranda,& caute reſpicienda.ibi.n.3.eo.
Teſta.militis interpretatur etiam ſecundum leges fauorabiles. in l. 1.§. denique.ff.ad Trebell.nu.3. 204
Teſt.verba debent interpretari ſecundum opin. teſt.& debet haberi pro vero illud quod teſtator putabat eſſe verum.in l. ſeruo manumiſſo.ff. de cond.indeb.num.2. 201
Teſtator prorogando diem ſolutionis legatorum, non videtur confirmare legata inutilia.ff.de leg.1.l.legata inutiliter.nu.5. 99
Teſtator an poſſit tollere,vel minuere falc.in verbo Falcidia.
Teſtator an poſſit decedere cũ plu.teſtamentis validis.ff.de lib.& poſt h. l.nominatim num.12. 162
Teſtator licet non poſſit derogare legibus aliquid introducẽtibus pro forma,& validitate actus, tamen poteſt derogare legibus aliquid introducentibus in fauorem ipſius teſtatoris.ff.de leg.1.l.ſi fundum ſub conditione.§.Stichum.num.14. 135
Teſtatoris prouiſio expreſſa facit ceſſare prouiſionem legis. in verbo Prouiſio.
Teſtator apponendo conditionem non vult inſpici tempus conditi teſtamenti ſed tempus futurum.ff.de lib.& poſthum.l. Gallus. §. nunc de lege Velleia.num.5. 223
Teſtator poteſt dare licentiam fideicommiſſario vniuerſali apprehendendi bona auctoritate propria.ff.de leg.1.l.nemo poteſt.in 2.lect.nu. 39.& an legatario.nu.37. 99
Teſtatoris verba,quòd hæres non impediat legatarios in poſſeſſione videntur dare licentiam legatario accipiendi rem legatam auctoritate propria.ibid.num.40.fol.eod.& in 1 lect.num.34. eod.
Teſtator quando manu propria ſcripſit totum teſtamẽtum, non requiritur eius ſubſcriptio.C.de teſt.l.cùm antiquitas.num.12. 180
Teſtatoris aſſertioni de quantitate patrimonij, non ſtatur ad præiudicium tutoris.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.num.102. 35
Teſtator videtur prouidere in dubio ei cuius plus intereſt.ff.de leg.1. ſi cui legetur.§.Titio.nu.11. 92
Teſtator in teſtamento non poteſt vti tali clauſula non obſtantibus talibus legibus.ff.de leg.1.l.nemo poteſt.in 2.lect.nu.5. 99
Teſtator ſi deceſſerit ſine legitimo hærede,non intelligitur de filio tantum,ſed de omni alio, qui de iure ciuili poteſt ſuccedere. C. quando non peten.part.l.vnica.num.7. 18
Teſtator quando in teſtamento ponit nomen meum, hoc caſu, ſi teſtator redimat aliam partem obligatam, illa non cedat legatario. ff.de leg.1.l.ſerui electione.§.fundus.num.8.& 9. 19
Teſtatoris æſtimatio quam facit de bonis ſuis non eſt attendenda in præiudicium tutorum.in l.ſi fundum.§.ſi lib.ff.de leg.1.nu.7. 137
Teſtator in teſtamento dixit, lego Titio tale prædium infra tales confines, quod eſt quinquaginta iugerum, & reperiuntur quinquaginta quinque quid fiet de illis quinque.ibid.num.8. eod.
Teſtator ſi permiſiſſet hæredi, quod poſſit pro ſuis neceſſitatibus talem rem legatam obligare pignori, hęres poſtea eam obligare nõ tenetur ff.de leg.1.l.ſi res obligata.nu.25. 170
Teſtatoris aſſertio facta in teſtamento per quam dicit aliquem eſſe filium ſuum, inducit præſumptionem filiationis. C.de hær.inſt.l.cùm proponas.num.4. 118
Teſtator iudicatur prudens, qui teſtatur de conſilio prudentum. ff. de vulg.& pupil.ſubſt.l.cùm ex filio.num.2. 143
Teſtator quando poſt factam nouam legem,ita mortuus eſt,ꝙ non potuit mutare teſtamentum, tamen ex æquitate illius legis ſuſtinetur. ff.de vulg.& pupil.ſubſt.l.lex Cornelia.nu.11. 135
Teſtator ſi iam eſt in mortuus tunc poſt mortem ſuam valet pactum de non ſuccedendo.l.de quæſtione.nu.29.C.de pact. 91
Teſtator non præſumitur ſcire iura. & conſequenter præſumitur ſcire, quod fideicom.poteſt cogere hæredem,vt adeat. vulg. & pupil.ſubſt. l.1.num.40. 96
Teſtator non præſumitur feciſſe niſi vnum teſtamentum, hoc tamen limitatur,vt C.de bon.poſſ.ſecundum tab.l.bonorum quidẽ.nu.7.203
Teſtator ſi in teſtamento dicat, conſtituo Titium dilapidatorem bon. meorum ad exequendum teſtamentum meum, erit legitimus executor Titius,ſicut ſi teſtator diceret Titium legatarium inſtituo in bonis meis,valet inſtitutio licet diceret legatarium, vbi debebat dicere hæredem.ff.de acquir.hær.l.ſi quis mihi bona.§.ſed quid ſi mandauit. num.5. 93
Teſtator an poſſit teſtari coram teſte eum non intelligente.C. de teſt. l. ſi non ſpeciali.num.6. 100
Teſtator eo ipſo, ꝙ dicit hæredem non mereri hæreditatem ſuam redditur hæres indignus, abſque eo, ꝙ teſtator exprimat in ſpecie cauſam ingratitudinis.C.de his quib.vt indig.l.hæreditas.num.10. 178
Teſtator ſi dixit,quod ſi teſtamentum non valet iure teſtamenti,an hęc conditio potuerit verificari in tempore præſenti, quia teſtamentum erat nullum propter præteritionem filij iam nati. ff. de verb. oblig.l. cùm ſtipulamur.num.4. 194
Teſtator mandauit ſolui ſua debita de pecunijs quas habebat in monte Florentiæ,&c.quæſtio vulg.ibid.nu.5. cod.
Teſtator non creditur velle niſi illud quod expreſſit. ff. de leg.1.l. ſi res oblig.num.32. 109
Teſtator licet à principio non poſſit decedere pro parte teſtatus, & pro parte inteſt.vt in l.controuerſia.ff.de tranſact.num.1.fol.222. ex poſt facto tamen poteſt.ff.de leg.3.l.re coniuncti.nu.99. 179
Teſtator ſi præfixit hæredi tempus ad adeundam hæreditatem, an per illud tempus excludatur mero iure.ff.de leg.1.l. nemo poteſt.nu.10. fol.88.& in 2.lect.nu.12. 99
Teſtator ſi dicat, ſi deceſſerit ſine liberis ſufficit decedere cum vno. ff. de lib.& poſth.l.Gallus.§.quid ſi is.num.5. 240
Teſtator an poſſit derogare ſtatuto diſponenti, ꝙ teſtamentum debeat inſinuari apud acta iudicis aliàs non valeat. ff. de leg. 1.l. nemo poteſt.in 2.lect.num.33.fol.10.& nu.25.& in 1.lect. 99
Teſtator commiſit, quod compromitteret cauſam quam habet cũ Titio ſuper mutuo ſub certa pœna hæres compromiſit, & eſt laudum, quod hæres ſoluat ex cauſa mutui centum, hæres non ſoluit, an teneatur ad pœnam appoſitam in teſtamento.ff.de leg.1.l. ſi fideiuſſor. §.meminiſſe.num.12. 94
Teſtatori rem meam leganti, ſi conſentio, an videar conſentire animo donandi.vide ff.ſol.matr.l.quæ dotis.num.58. 46
Teſtator ſi dat licentiam hæredibus ſuis in genere, ꝙ poſſint alienare, ſub iſta generali licentia comprehenduntur pupilli hæredes. ff. de verb.oblig.§.cohæredes.l.qui Romæ.num.32. 180
Teſtator ſi coram notario,& ſeptem teſtibus rogatis dixit, quòd ibi teſtatur in omnibus, & per omnia ſicut continetur in quadam ſchedula manu ſua ſcripta,quę eſt penes guardianum fratrum minorum.valet.ff.de verb.oblig.l.ſtipulationum quædam.§.illud.num.4. 121
Teſtator ſi dat executori plenam, & liberam facultatem intelligitur in eius meram,& liberam voluntatem conferre.ff.de leg.1. l. ſi ſic legatum.num.16. 130
Teſtator in dubio præſumitur habuiſſe ſenſum ad tempus ſimplex, & non ſe retuliſſe ad tempus ſimplex certæ ætatis.ff. de leg.1.l. ſi cui legetur.§.hoc autem.nu.3. 92
Teſtator non poteſt tollere formam traditam à iure. ff.de leg.1.l.nemo poteſt.num.1. 99
Teſtator an poſſit facere,ꝙ actiones perſonales ex teſtamento,quæ ſunt perpetuæ finiantur ipſo iure citeriori tempore, loco vel conditione. ff.de leg.1.l nemo poteſt.nu.8. eod.
Teſtator faciens mentionem de poſthumo, intelligitur de vnoquoque poſthumo.ff.de lib.& poſth.l.Galius nu.52. 199
Teſtator an poſſit facere, ne bona ſua ſint tacitè obligata pro legatis.ff. de leg.1.l.nemo poteſt.num.29. eo.
Teſtator poteſt facere ne datio cohæredis extranei de vulg. ſubſt.tollat exiſtentiam ſui hæredis.ibid.num.30.
Teſtator non poteſt facere, ꝙ obligationes perſonales ex teſtamento, quæ ſui natura ſunt perpetuæ finiantuę ipſo iure minor tempore. ff. de leg.1.l.nemo poteſt.num.11. eo.
Teſtator ſi de numero ſingulari tranſeat ad pluralem, vel ècontra ſub maſculino venit fœmini.l.ſi quis id quod.nu.5.de iur.omn.iud. 82
Teſtator qualiter debet teſtari, & facere, ꝙ filius non poſſit detrahere niſi vnam quartam.C fam.erciſcun.l.filium quem.nu.11. 186
Teſtator licet poſſit per ſuam diſpoſitionem facere filium maſculum eſſe hæredem ad tempus quo viueret,& poſtea facere deſinere ipſo iure eſſe hæredem,tamen lex vel ſtatutum benè poteſt facere.vide ff.de lib.& poſth.l.ſi filium nu.6. 191
Teſtator quando diceret inſtituo poſthumum meum, tunc propter illud pronomen meum, reſtringeretur ad ſolum poſthumum, qui de præſenti eſſet in vtero vxoris.ff.de lib.& poſth.l.placet.nu.21. 168
Teſtator præſumitur velle id quod lex ordinat.l.hæc verba.ff.de lega.1. num.27. 11
Teſtator cenſetur cogitare illud quod lex diſponit.ibid.num.28. eo.
Teſtator habet libertatem ſerui cauſatiuè, & cauſa immediata rationẽ annectit.l.1.de leg.1.nu.59. 6
Teſtator vulneratus ab aliquo,ſi eum exculpauerit, an iſte poſſit ex legitimis indicijs torqueri.C.commu.de leg.l.1.nu.10. 214

Teſtator

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Testator si in testamento constituit aliquem executorem vltimæ suæ voluntatis,& ille sit præsens,& tacens, non per hoc intelligitur consentire,& acceptare onus cõpromissi.ff.sol.matr.l.quæ dotis.n.95. 46

Testator si ordinauit hæredem posse conueniri certo loco, puta domicilij, an talis ordinatio valeat. ff. de lega. 1. l. nemo potest. in 2.lect. num.90. 114

Testator si disponat, ꝙ hæres non possit conueniri sub iudice competenti, non valet talis dispositio testatoris.ibid.num.91. eod.

Testator in suo testamento non potest præiudicium facere suis creditoribus quando est debitor.ibid.nu.30. eod.

Testator si vellet non posset disponere, ꝙ hæreditas sua possit adiri pro parte,& pro parte non.ff.de acq.hær.l.1.nu.1. 57

Testator si volebat relinquere pupillo.& tutor tantum fecit, ꝙ sibi relinquit, an tutor teneatur, simile quæstionem habes in prælato, qui potius fecit sibi relinqui quàm Ecclesiæ.nu.7. & qua pœna puniatur iste prælatus.nu.8.ff.de cond.cau.dat.l.dedi.§ quanquam.nu.6. 153

Testator in testamento potest dare auctoritatem legatario, vel fideicõmissario apprehendendi possessionem propria auctoritate. ff. de acq. poss.l.iustè possidet.nu.21. 95

Testator licet non possit prorogare tempus pupillaris substitutionis, potest tamen coarctare,& restringere ad breuius tempus. ff.de vulga. & pupil.substl.si quis ita.num.2. 133

Testatorem occidens, vel causam mortem præbens non potest esse successor eius.C.de his quib.vt indig.l.sororem.num.4. 179

Testator non potest transferre dominium rei alienæ,neç etiam hæredis. l.1.ff.de leg.1.num.124. 9

Testator si grauat filium per fideicommissum, an liberi dicantur tacitè substituti.l.1.num.10.C.de pact. 71

Testa. quando incidit signa, vel chordulam testamenti non tollit ipso iure,sed ope exceptionis.C.de test.l.nostram.num.1. 114

Et an hoc precedat quando testamentum est conditum à patre inter liberos. vide ibid.num.2. eod.

Quid in casibus in quibus non potest succedi de iure ciuili, sed de iure prætorio tantum.vide ibid.nu.3. eod.

Testator si mandauit bona sua distribui in mulieribus pauperibus maritandis quamuis indefinitè locutus sit, tamen si essent viduæ pauperes maritandæ non posset eis fieri distributio.ff.de iureiuran. l. duob. reis.§.si ei qui.num.2. 94

Testator non potest remittere satisdationem de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri.in l.quæ de legato.ff.de leg.1.nu.20. 87

Testator si prohibuit ne hæredes molestarent vxorem in vsufructu sibi relicto sub pœna priuationis hæreditatis, an per occultationem aliquarum rerum hæreditatis ipse hæres incidat in pœnam.ff.de leg.1.l. si domus.§.in pecuniam.nu.15. 123

Testator sicut potest hodie prohibere Trebel.an ita possit disponere, ꝙ fructus computentur in Trebell.in filijs primi gradus. ff.ad Senatusconsul.Trebell.l.Marcellus.num.48. 207

Testator non potest directò prohibere ne lapso anno executio deuoluatur ad Episcopum, quando non prouidet sibi de alio executore ff.de leg j.l.si fundum sub conditione.§.Stichum.num.17. 135

Testator si prohibeat aliquem ne vendat extra familiam, potest extraneo vendere prius requisitis cohæredibus, & nolentibus emere.ff. de verb.oblig §.cohæredes,l.qui Romæ.num 17. 180

Quid testator prohibuit fratri alienare nisi in fratrem.ibid.nu.20. eod.

Testator nunquid possit in testamento mandare hæredibus, ꝙ non diuidant bona hæreditaria,& quid si prohibeat in perpetuum.ff.de cõd. indeb.l.si sortem.§.si centum.num.3.& 4. 178

Testator quando prohibuit detrahi falcidiam illud quod potest detrahi est naturaliter debitum legatarijs.ff.de verb.oblig. l. stipulatio ista habere.§.alteri.num.21. 76

Testator si prohibuit ne filius possit vẽdere res immobiles, non poterit filius etiam permutare.ff.de cõd cau.dat.l.dedi tibi pecuniã.n.5. 165

Testator si quid dixit,vel præcepit non solùm seruandum est, sed etiã illud quod verisimile est noluisse.ff.de leg. 1.l.cùm res.nu.1. 89

Testator si instituit plures hæredes sine partibus, ex coniunctis autẽ separatim ad omnes, qui eo testamento scripti sunt hæredes eius portio pertinet.ff.de leg.3.l.re coniuncti.num.44. 180

Testator si instituat aliquem tanquam filium,qui non est filius debet sibi auferri hæreditas, quæritur cui applicabitur talis hæreditas. C. de hær.insti.l.si pater tuus.nu.8. 117

Testator instituit duos,hæredes filium,& alium, & eis reliquit prælegata postea apposuit clausulam codicillis,quod si non valeat iure testamenti, valeat iure codicillis, si ambo repudiant, an poterunt venire virtute clausulæ codicillis, & petere hæreditatem à venientibus ab intest.ff.de leg.1.l.filio pater.num.11. 157

Testator instituit aliquem hæredem in re certa dato sibi cohærede instituto in vniuerso quem testator putabat viuere, & in veritate decesserat nunquid institutus in re certa habebit vniuersum.ff.de cond. indeb.l.seruo manumisso.num.3. 201

Testator si instituerit filios hæredes, & omnes decesserint sine liberis post mortem eorum voluit, ꝙ bona sua deueniant ad talem Ecclesiam, nunquid per ista verba intelligitur filios tacitè adinuicem substituisse.ff.de vulg.& pupil potest.nu.10. 142

Testator instituit duos vnum in re certa, & alium in quota hæreditatis tertia,vel quarta, de residuo autem nihil dixit testator, residuum accrescet instituto in quota,& nõ instituto in certis reb.C.de hær.inst. l.quoties.num.2. 123

Testator si instituerit ventrem vxoris suę hæredem vniuersalem, & si posthumus moriatur in pupillari ætete,vel quandocunque substituit Titium,pone quod posthumus non nascatur, & sic eueniat casus nõ dispositus à testatore,an substitutus ex substitutione admittatur.ff.de vulg.& pupil.substl.1.1.num.27. 96

Testator instituit filium pupil. & filius moriatur in pupillari ætate substituit Titium & quandocunque decesserit Titius sine liberis substituit Sempronium, pone quòd Titius moriatur ante pupillum, deinde decedit pupillus, an ei succedat Sẽpronius vigore pupillaris substitutionis.vide ibid.num.28. eod.

Testator si habeat duos,vel tres filios quorum vnus,vel duo sunt impuberes alius est maior, & instituat hos tres filios æqualiter hæredes, postea faciat substitutionem hoc modo si aliquis filiorum meorum decesserit in pupillari ætate in alia quacunque ætate, superuenientes inuicem substituo nunquid in persona minorum contineatur substitutio pupillaris,si dixisset vos inuicem substituo. ff. de vulg. & pupil. substl.iam hoc iure.nu.7. 110

Testator si instituit aliquem,& eidem substituit alium sub conditione, si fuerit mortuus sine liberis, an sufficiat eum habuisse filios, licet mortui sint.C.de inst.& substl.cond.fac.l.si quis.nu.5. 136

Testator si dicat filius meus hæres erit,& si intra pupillarem ętatem decesserit substituo Caium, pone quod non sit sui iuris, sed decedat in pupil.ætate,nunquid admittitur substitutis.ff.de vulg. & pup. substl. l.moribus.num.27. 103

Testator instituit sibi hæredem valde amicum, & eum simpliciter grauauit,vt post mortem suam restituat talem hæreditatem, ꝙ si iste amicus procrearet liberor, an filij excludant ipsum substitutum. ff. de verb.oblig.l.Titia.num.15. 214

Testator si dicat instituo,vel substituo Titium cum filijs, vel cum hæredib.propter naturam dictionis cum simul admittuntur. ff. de lib. & posth.l.Gallus.§.quidam rectè.nu.30. 232

Testator potest instituere hæredem per talia verba talem hæredem facio, vel instituo, vel volo vel esto, &c. ff.de lega.1.l.ferui electione. num.52. 16

Testator si instituerit filium aut alium hæredem, & si moriatur sine filijs substituit ei Titium,pone quod iste habuerit filios, & sunt mortui,an perpetuò substitutus excludatur. ff.de vulg.& pupil. substl.in substitutione.num.10. 137

Testator plures instituit hæredes, nec eos adinuicem expresè substituit,sed solum dicit,si omnes sui hęredes decesserint sine liberis vult, quòd bona perueniant ad talem Ecclesiam, an per talia verba si omnes decesserint sine liberis, intelligantur adinuicem substl. C. de impub.& alijs substl.l.cùm quidam.nu.8. 148

Testator si extraneum hæredem instituit, an iste extraneus possit vendicare fundum suum quem prius testator vendiderat. C. de iure delibe.l.scimus iam.§.in computatione.nu.11. 168

Testator instituit duos hæredes vnum purè, alium sub conditione, an institutus sub conditione, habeat interim totam hæreditatem. ff. de leg.1.l.planè § si coniunctim.nu.18.& nu.25. 65

Testator præsumitur voluntatem suam conformare dispositioni legis. vide ibid.num.eod. 65

Testator si instituit hospitale,vel alium hæredem sub conditione,quod bona ei relicta alienari possint non sub pœna priuationis hęreditatis, si hospitale vnam rem alienauerit cadit à toto. ff. de verb. oblig.§. ea lege.l.si quis ita promiserit.num.48. 223

Testator si dicat,hic mihi hæres esto,qui est præsens,valet institutio ac si hæredem ore proprio nominaret.ff.de verb.oblig.l. si ita stipulatus fuero.num.2. 154

Testator substituendo cohæredem voluit ius eius augere,& non minuere.ff.de leg.1.l.re coniuncti.nu.147. 191

Testator si habeat filium legi.& naturalem, & ex eo nepotem spurium, & solum filium instituat. deinde eo viuo legitimetur nepos spurius, si postea moriatur filius, deinde auus, iste nepos legitimatus post testamentum factum præteritus rumpit testamentum cum per legitimationem efficiatur suus.ff.de lib.& posthum.l.Gallus.§.nunc de lege Velleia.nu.16. 223

Testator instituens filium debet etiam instituere,vel substl. nepotem ne si contingeret filium præcedere viuo testatore nepos, qui reperiret se præteritum rumperet testamentum.ff.de lib.& posthum. l. Gallus.§. instituens.num.18. 216

Testator si dicat, instituo Titium hæredem, & si contingat me mutare testamentum ex tunc dono Titio omnia bona mea, an valeat. ff. de verb.oblig.l.stipulatio hoc modo.num.5. 107

An autem illud pactum firmetur iuramento.num.6. eo.

Testator instituit filium,& si decesserit sine liberis substituit ei Titiũ, & eius

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

eius hæredes an extranei Titij admittantur ex tali ſubſtitutione, ſi contingat Titium ante decedere, & excludant extraneos hæredes filij. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. etiam ſi parente. nu. 26. 224

Teſtator ſi inſtituit filium, & nepotem iam natũ, intelligitur eos inſtituere non ſimul, & ſemel, ſed ordine ſucceſſiuo. ff. de liber. & poſth. l. Gallus §. quidam rectè. num. 10. 203

Teſtator inſtituens hæredem filium ſpurium, quem tamen credebat ritè legitimatum inſtitutio redditur nulla, & hæreditas tranſmittitur ad venientes ab inteſt. non ad fiſcum. ff. de fideic. l. eam quam. nu. 1. 204

Teſtator ſi interrogatus fuerit, an velit relinquere bona ſua tali, & reſpondeat cui alij quàm ſibi vellem relinquere, an videatur illi velle relinquere. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. §. ſi quis ita. nu. 10. 7

Teſtator ſi interrogatur, an velit relinquere bona ſua vxori, & ipſe annuit capite, quod ſic an valeat. ibid. nu. 11.

Teſtator ſi ſubſtituit aliquem ſibijpſi, non poteſt intelligi in caſu impotentiæ vide de lib. & poſth. l. ſi filius. nu. 37. 187

Teſtator non habet neceſſe inſtituere ſimul in eo. ordine, & gradu filium, & nepotem. ff. de lib. & poſth. l. Gallus §. quidam rectè. n. 14. 103

Teſtator ſi generaliter inſtituat filios ſuos, an in iſta generali inſtitutione videatur inſtituiſſe illum quem ignorat ſe habere. ff. de lib. & poſthum. l. Titius. nu. 18. fol. 193. & in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 13. 89

Teſtator ſi dat tutorem filijs ſuis in genere, non intelligitur dediſſe tutorem illi filio quem ignorabat ſe habere, vide ibid. nu. 19. eod.

Teſtator ſi ſubſtituit filio hoc modo, ſi filius meus moriatur ſine filijs maſculis relictis fœminis, grauo eũ, qđ reſtituat hereditatem Titio, ſi vero habeat maſculos, qđ det illi centum, filius mortuus eſt relictis maſculis, & fœminis, quid iuris. ff. de verb. obl. l. ſtipulationẽ. nu. 9. 17

teſt. ſi inſtituit filium, vel ſeruum alie. & patrem, vel dominum grauauit onere fideicommiſſi ſit diſtinctio. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. nu. 15. 30

Teſtator ſi ſubſtituat aliquem, & eius filios, intelligitur de tunc natis, non autem de poſthumis, de quibus nulla eſt facta mentio in teſtamento. ff. de leg. 1. l. qui filiabus. num. 9. 47

Teſtator quando dicit talis hæreditatis, vel ſubſtantiæ meæ hæres eſto, intelligitur eum inſtituere. ita à contrario per verba ſubſtantiæ meæ alienus eſto intelligitur eum exhæredaſſe. C. de lib. præte. vel exhæred. l. ſi quis filium. num. 7. 151

Teſtator ſi inſtituit ventrem vxoris, & poſtea ex eadem vxore plures habuit filios diuerſis temporibus omnes cenſentur inſtituti. ff. de lib. & poſth. l. placet. num. 7. 168

Teſtator ſi dixiſſet inſtituo omnem ventrem vxoris adijciendo terminũ vniuerſalem omnem, intelligitur nedum de prima vxore, ſed etiam de ſecunda imò omnes veniunt etiam nati ex alia vxore. ibid. nume. 7. & 8. eod.

Teſtator duobus filijs impuberibus in poteſtate reciproce ſubſtituit, deinde vnum emancipauit, & ſic in eius perſona ſubſtitutio expirauit, an etiam finiatur ſubſtitutio in perſona eius, qui manſit in poteſtate, an vero duret. C. de teſt. mil. l. in teſtamento. nu. 14. & 15. 75

Teſtator ſi inſtituit ventrem, & non dixit ſi prægnans eſt, ſed dixit prægnans eſſet, intelligitur quandocunque ex dicto teſtatore eſſet prægnans. ff. de lib. & poſth. l. placet. num. 14. 168

Teſtator ſi inſtituit aliquem hæredem, & vult, qđ poſt mortem eius bona diſtribuantur inter pauperes eligendos per ſuum executorẽ, executor an poſſit eligere pauperes in vita hæredis, vel non. C. de fideic. l. poſt mortem num. 9. & 12. 203

Teſtator ſi inſtituit filium adoptiuum hæredem credens adoptionẽ valere, ſi poſtea reperitur, qđ adoptio non valet, an inſtitutio reddatur ipſo iure nulla. C. de fideicom. l. eam quam. num. 14. 200

Teſtator ſi inſtituerit plures filios hæredes, poſtea quis eorum ſine liberis vult hæreditatem ſuam diſtribuit inter pauperes, intellige hereditatem ſuam primam partem hæreditatis relictam illi ſic decedenti. ff. de pact. l. iuris gentium. §. adeo autem. num. 4. 184

Teſtator ſi inſtituat vnum purè, & alium det cohæredem ſub conditione, primus pendente conditione, non debet habere totam hæreditatem, ſed debet ſtare in ſuſpenſo. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. verbis ciuilibus. num. 8. 113

Teſtator ſi relinquit filiam hæredem in dotibus per eum ordinatis, & alium hæredem vniuerſalem inſtituit, ſi non reperiatur aliqua ordinatio, vel conſtitutio dotis, an filia dicatur præterita, & ſic rumpat teſtamentum. ff. de iureiur. l. admonendi. num. 28. 99

Teſtator quando inſtituit aliquem in parte, qui eſt incapax, & alium in reſiduo ille totum habebit, fiſcus nihil. C. de hæred. inſt. l. pater tuus. num. 7. 117

Teſtator ſi inſtituat hæredem non ſimpliciter, ſed ſub conditionibus infraſcriptis, licet poſtea nullas conditiones ſcripſerit nihilominus valebit teſtamentum. C. de inſt. & ſubſt. l. ſi teſtamentum. nu. 1. 137

Teſtator quando plures filios inſtituit hæredes, & diſpoſuit, qđ ſi aliquis filiorum meorum moriatur, volo hæreditatem meam diſtribui inter pauperes, ſi vnus moriatur, qualiter exponetur iſta dictio hæreditatem. C. de hær. inſt. l. ſi pater tuus. num. 6. 117

Teſtator ſi non ſit ſoluendo legata per eum facta non valent. ff. de leg. 1. l. ſi cui legetur. §. ſi Titio. nu. 14. 92

Teſtator ſi reliquit pro anima ſua illud non debet diſtribui inter ſuos conſanguineos. C. qui feud. dar. poſſ. nu. 17. 243

Teſtator quãdo primo diſponit aliquid dari, vel fieri illud quod poſtea addit dicitur pœna, vide de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 14. 56

Teſtator inſtitutis pluribus filijs, ſi dicat hoc modo, ſi quis eorum decedat ſine liberis, volo hæreditatem meam diſtribui inter pauperes, intelligitur patrem hæreditatis relictam illi ſi decederet. ff. de lega. 1. l. planè. §. ſi eadem. num. 16. 62

Teſtator ſi in teſtamento reliquit fratribus. 15. ſalmas vini quolibet anno, hęres autem vult dare vnam vineam ex qua percipiant dictum vinum, an hoc poſſit. ff. de leg. 1. l. non amplius. §. cum bonorum. n. 5. 53

Teſtator iuſſit ſolui debita de pecunijs quas habebat in monte Florentiæ, &c. ff. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 28. 56

Teſtator ſi dicat relinquo vxori meæ vſumfru. vſque ad decem annos, poſtea relinquo eam Titio, ſi vxor interim decedat, Titius ſtatim habebit non expectato curſu decennij. vide de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum num. 29. 208

Teſtator ſi legauit vxori ſuæ lectum ſuum, an veniat culcitra deſerico, qua teſtator vtebatur diebus feſtis. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio iſta habere. §. hi qui ſunt. num. 10. 72

teſtator ſi legat in teſtamento vxori ſuæ omni anno. 10. ſaccos frumẽti, donec caſte, & ſine marito vixerit, pone qđ talis mulier capiat virum, vel moriatur intra duos menſes nunquid debeat vxor habere portionem tempore quo vixit honeſtè, vel debeant hæredes ſui habere. 10. ſaccos frumenti integros ſi mortua eſt. vide. ff. ſol. mat. l. diuor. n. 7. 20

Teſtator ſi legauit mihi mille ducatos, qui ſunt in tali archa, hæres expendit illos mille ducatos, & vult mihi alios mille dare eiuſdem ſtampæ, an poſſit. ff. de verb. oblig. l. ſi certos nummos. nu. 2. 68

Teſtator ſi dixit in teſtamento, & prædicta legata volo executioni mandari annua, bima, trima die per executores meos, ad quæ legata porrigitur iſta clauſula. ff. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 36. 58

Teſtator reliquit cuilibet fratrum prædicatorum capam, & priori bibliam, an prior debet habere vtrunque, & bibliam, & capam. ff. de verb. oblig. l. doli clauſu. num. 5. 170

Teſtator ſi reliquit prioribus ciuitatis centum diſtribuenda inter eos, & reliquit Titio quinquaginta, qui etiam erat de priorib. an Titius debeat habere illa. l. & etiam partem dictorum centum. ibid. nu. 6. eod.

Teſtator ſi mandat opus fieri, puta capellam, vnus ex hæredibus poteſt compelli inſolidum ad illud opus faciendum. vide. ff. de verb. oblig. l. in executione. num. 3. 140

Teſtator ſi ordinauit in teſtamento ſuo, qđ filiæ ſuæ non nuberent niſi filijs mercatorum ſub pœna priuationis hæreditatis, vna filia primo nupſit filio cuiuſdam mercatoris poſtea cuidam nobili, an incidat in pœnam. ff. de verb. oblig. l. ſi ſic ſtipulatus. nu. 4. 145

Teſtator legauit prædium fratribus ſuis ſimpliciter, & iſte habet multos fratres quoſdam vtrinque coniunctos, quoſdam vterinos, qui veniant ad legatum. C. de verb. ſign. l. ſuggeſtioni. nu. 25. 193

Teſtator habens duos equos vnum præcioſiorem altero, & legauit ſimpliciter equum præcioſiorem, deinde legauit equum ſimpliciter, quis eorum elegit. C. de verb. ſign. l. 1. num. 5. 191

Teſtator ſi dicat relinquo talem fundũ familiæ meę tunc veniunt propinqui, & coniuncti teſtatoris non omnes, ſed gradatim. C. de verbo. ſign. l. ſuggeſtioni. nu. 1. eod.

Teſtator relinquendo ad pias cauſas non poteſt grauare hæredem vltra vires hæreditatis. ibid. num. 5. eod.

Teſtator videtur conferre legatum, vel fideic. poſt mortẽ hęredis quando dicit, qđ hæres det cum voluerit. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. n. 33. 51

teſt. faciens teſtamentum ſi dicat, qđ non vult diſponere cum exacta diligentia iuris, ſed bona fide quicquid ſtatuerit vult haberi pro legitimo, quid talia verba operetur. C. de teſt. l. teſtamentum. nu. 3. 103

teſtator non poteſt diſponere, qđ leges non habeant locum in ſuo teſtamento. vide ibid. nu. 4. eod.

teſtator in teſtamento dixit, ſi cui bis legauero ſemel deberi volo, deinde legauit duos fundos, vel duas quantitates illa nomina numeralia duos, non ſtant collectiuè. ff. de lega. 1. l. ſi ex toto. §. ſi ita legatum. num. 16. 26

teſtator in teſtamento mandauit ſatisfieri omnibus debentibus ab eo habere, an executores teſtamenti poſſint ſoluere debita legitimè præſcripta. ff. de verb. oblig §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 103. 186

teſtator quando mandauit fieri hoſpitale in domibus ſuis, per illud pronomen ſuis, qđ illis alienatis veniunt poſtea emptæ fauore teſtamenti. ff. de lib. & poſth. l. placet. nu. 24. 168

teſt. ſi mandat in teſtamento fieri aliquem actum, an intelligatur, qđ fiat gratis. ff. de leg. 1. l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. num. 3. 94

teſtator ſi habeat bona communia pro indiuiſo confratre, & relinquat alimenta vxoris de bonis communibus ſibi & fratri totum relictum debetur ab hærede de parte teſtatoris. ff. de leg. 1. l. ſi duobus reis §. hęres. nu. 3. 45

teſtator qui prius articulare loquebatur ſi propter infirmitatẽ non poteſt articulate loqui, poteſt relinquere legata nutu. ff. de leg. 1. l. ſi quis in fundi voc. nu. 37. 13

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Testator si digito demonstrat rem præsentem, error nominis appellatiui non vitiat. ff. de leg. 1. l. si quis in fundi voc. num. 38. eod.

testator si coram notario, vel testibus dicat, istum hæredem instituo data eius præsentia, an dicatur testibus exprimere nomina hæredum. vide de leg. 1. l. si quis in fundi vocabulo. nu. 40. eod.

testator si reliquit nepoti, & si decederet sine liberis reuerteretur ad hæredem vniuersalem, si hæres vniuersalis præcedebat restitutio non debetur, non enim transmittitur ad hæredem pendente conditione. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 25. 30

testator si mandat bona sua distribui in pauperes eligẽdos per Titium, ille Titius non poterit vnum eligere, & ei omnia dare. ff. de liber. & posth. l. Gallus. §. si is. num. 12. 215

testator si relinquat centum pro anima sua, & non dicat cui. l. 1. nu. 2. C. de sacrosan. Eccles. 13

testator si pro puellis maritandis reliquit pecunias, & ordinauit executores illarum pecuniarum consules aromatariæ, & suos hæredes tantam habent vocem hęredes, licet non sint nisi duo sicut consules habent, etiam si decem essent. C. de impub. & alijs subst. l. si quis duob. num. 10. 149

testator videtur solum legare ius, quod se putat habere quando aliquid legat siue hoc ius sit in re siue in specie. ff. de leg. 1. l. si domus. §. si fundus. num. 6. 124

testator quando habet ius pignoris legando illam rem intelligitur legare solum illud ius hypothecæ, quod habet, quia hypotheca potest per se legari absque principali. ibid. num. 10. eod.

testator habens emphyteusim Ecclesiæ, quæ finiebatur in eius persona, & talem rem legauerit, videtur solum legare ius emphyteuticum, ꝙ habebat quamuis finiturum nec hæres tenetur adimere rem aut soluere æstimationem. ibid. num. 12. eod.

testator si sit diues, & in testamento dicat relinquo Titio paupertatem meam intelligitur facultates, & lucra inde obuenientia. ff. sol. matr. l. si constante. num. 131. 35

testator si in testamento legauit fratribus Sancti Francisci vnam pittantiam in festo Sancti Francisci, intelligitur ꝙ debeat prẽstari semel tãtum. ff. de iureiur. l. si duob. reis. §. si ei qui. nu. 6. 94

testator si legat rem quam habet in emphyteusim postea acquirat dominium directum, an illud cedat commodo legatarij. ff. de lega. 1. l. seruũ filij. num. 18. 82

testator si legauit quibusdam fratribus centum florenos ad construendam quandam capellam, vt intra annum illam ædificent, annus ille non incipit currere antequam fratres receperint legatum, &c. ff. de leg. 1. si cui legetur. nu. 14. 91

testator quando relinquit vxori omnia, quæ habet in domo, an veniat frumentum, quod erat ibi causa vendendi. ff. qui satisd. cog. l. fideiussor. §. prætor ait. num. 5. 127

testator si legat vxori domum, & si domus valeret minus quam. 200. librę, an debeat vxori suppleri, ita qd̃ habeat valorem. 200. librarum, & si domus valeat vltra debeat etiam habere id quod vltra. l. omnib. ff. si quis ius dicen. non obtem. num. 12. 103

testator in testamento reliquit filiæ centum simpliciter postea adiecit, ꝙ tale testamentum debeat aptari, & ordinari ad consilium sapientis, an sapiens post mortem testatoris possit addere. s. titulo institutionis. vide C. de inoffi. test. Auth. nouissima. nu. 48. 164

testator si legat ad mensuram puta tot iugera fundi, tunc illa integre deberentur quamuis aliqua essent aliena. ff. de leg. 1. l. serui electione. §. cum fundus. num. 23. 16

testator si legauit fundum, qui erat suus, sed partem illius debebat alij actione personali, an illa pars cedat legato. ff. de leg. 1. l. serui electione. §. cum fundus. num. 26. eod.

testator potest disponere de rebus suis prout vult. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. si Sempronius. nu. 4. 143

testator si mandat restitui malè ablata, vel vsuras extortas in certo loco, hæres debet suis sumptibus hoc facere ad hoc vt legatũ aliquid operetur. ff. de leg. 1. l. cùm seruus. num. 6. 73

testator non præsumitur voluisse illud propter quod dispositio sua efficeretur inutilis. ff. de leg. 1. l. cùm seruus. num. 7. eo.

testator si legat omnibus de cippo, an vxor vnius de cippo veniat ad partem legati. C. vnde vir & vxor. l. maritus. nu. 6. 49

testator si legat venditori rem quam ab eo emit, postea legatarius tradiderit eandem rem testatori recepto pretio, tamen per talem traditionem non videtur legatarius legato renuntiare. ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. si Titius. num. 8. 74

testator si mandat solui debita certis creditoribus huius ciuitatis cum clausula, & quibuscunque alijs creditoribus tamen intelligitur creditoribus. s. ciusdem ciuitatis. C. qui admit. ad bono. poss. l. quicunque. nume. 3. 16

testator si relinquat trib. trecenta, & rogauit eos, vt de illa summa disponerent prout eis ordinauit in secreto, an tale secretum valeat. C. de test. mil. l. captatorias. num. 6. eo.

testator dixit in testamento erogari centum per Titium illis personis quas ei dixit in secreto, Titius non potest cogi illas personas specifire. C. de test. mil. l. captatorias. nu. 7. eod.

Testator quãdo post mortem filij simpliciter disponit bona restitui tali, & non dicit nominatim à quo tale fideicom. vniuersale in dubio censetur relictum ab hæredibus filijs, & consequenter venit etiam legitima. ff. de vulg. & pupil. subst. l. cohæredi. §. cum filio. num. 15. 144

testator si legat rem pro qua hãbet publicianam, an etiam competat legatario sine traditione. l. 1. de leg. 1. nu. 129. 9

testator si mandauerit hæredi, ꝙ aliquid faceret sub pœna, quod faceret construi capellam in tali Ecclesia intra certum tempus sub pęna priuationis hæreditatis, si primus hæres moriatur pendente termino hęres hæredis non tenebitur eadem pœna priuationis, quamuis non fecerit ædificari capellam in tempore statuto. ff. de acq. hær. l. si quis filium. §. in omni. num. 16. 68

testator si reliquit aliquid annum vxori donec vitam vidualem seruauerit, qd̃ sicut vxor nubendo excluditur à legato, ita etiam excluditur per tacitam pupillarem ab hæreditate filij pupil. ff. de vulg. & pupil. subst. l. moribus. nu. 38. 103

testator primo reliquit alicui. 12. vncias, & sic totum assem, & postea relinquat alteri sex vncias qualiter inter eos diuidetur hæreditas. C. de leg. l. cùm qnæstio. num. 1. 189

testator quando eligit fidem hæredis non est opus testib. nec alia solennitate testamentaria. C. de fideicom. l. quæstionem. nu. 14. 212

testator si iussit dari omnia, quæ continentur in quadam schedula quam deposuit apud guardianum fratrum minorum qualiter procedendũ erit ad probationem talis schedulæ. ibid. nu. 15. eod.

testator si legat rem, quæ prius erat obligata hæres tenetur eam luere. ista tamen regula limitatur quatuor modis, vt hic per ordinem. vide C. de fideicom. l. prædia. nu. 2. 202

testator si reliquit facultatem aliquid faciendi in fundo propter prædium vicinum tunc censetur esse seruitus prædialis ad hæredes. ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. quis alicui. num. 12. 75

testator si reliquit certam quantitatem ab instituto, & postea reliquit eidem maiorem quantitatem substituto quantitatis relictæ à substituto inest illud quod erat relictum ab instituto. ff. de leg. 1. si cui serui. §. si à filio. num. 7. 96

testator si legauit Titio centum, & si hæres illa centum non daret legauit eidem fundum, hæres non dedit centum, & sic dominium fundi transit ipso iure in Titium, hæres non poterit purgare moram. ff. de verb. oblig. l. si insulam. num. 34. 135

testator in dubio copulatiuè loquendo quare magis cuilibet insolidum assignat quam iudex. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 79. 179

testator si disposuerit, quod fratres non debeant venire ad diuisionem vsque ad tantum tempus, alias priuentur hæreditate, tamen si sit rixosus aliquis frater tunc licitum est prouocare ad diuisionem. ff. sol. matr. l. sol. matr. num. 32. 9

testator an possit disponere in testamento, ꝙ hęres quem grauauit restituere hæreditatem alicui non possit per fideic. cogi ad adeũdum hæreditatem, & restituendum. ff. de leg. 1. l. nemo potest. in 1. lec. n. 30. 99

testator si legauit vxori omnes vestes quas habet in domo, vestes etiam quæ erant extra domum veniunt, & fiebant de nouo, quę tamen erãt destinatæ vxori huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. nu. 28. 151

testator si legat domum simpliciter, & habeat domos in patrimonio bene valet legatum tenebiturque hęres dare vnam ex domibus, quę erãt in patrimonio testatoris, tamen si testator legat fundum in patrimonio non valet legatum in genere, rationem diuersitatis ponit. ff. de leg. 1. l. si domus num. 23. 111

testator potest duob. ex plurib. hæredibus dispariter institutis legare per nomina propria sine interpretatione copulæ, exemplum ponit. ff. de leg. 1. l. seruus. §. si ex pluribus. nu. 17. 115

testator si acceptum ferat vni ex reis debendi vtrunque legatum extinguitur. ff. de leg. 1. l. non quocunque §. qui Caium. nu. 1. 141

testator si dicat Titio & Seio lego fundum, an isti dicantur re, vel an tãtum verbis coniuncti. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 77. 178

testator si in testamento suo imponit executori, vt distribuat bona sua secundum suam conscientiam, Episcopus tamen potest petere ab executore, vt ostendat ei rationem talis distributionis, si fecerit secũdum conscientiam. ff. de leg. 1. l. si sic legatum. nu. 11. 130

testator si legat planetam Ecclesiæ, & in patrimonio suo planetas non reliquerit, an legatum valeat. ff. de leg. 1. l. si domus. nu. 16. 119

testator si mãdat in capella sua fieri calicem, vel crucem nec designauit pretium nec ex qua materia debeat fieri, intelligitur de calice honorabili. ff. de leg. 1. si ita scriptum. nu. 39. & 40. 43

testator legauit vxori suæ fundum, & instituit filium hæredem, qui filius postea etiam successit matri, quæ multos habebat creditores, an iste filius posset repudiare legatum, vt excludat creditores. ff. de leg. 1. l. si mihi & tibi. nu. 17. & 18. 38

testator relinquens decem non videtur relinquere. 20. de leg. 1. l. si quis testamento. num. 1. 134

testator legat vxori domum adiecto, ꝙ si minus valet ducentum hæres suppleat residuum, si domus valet plus quam ducentum, an vxor debeat habere id quod plus valet. ff. de leg. 1. l. legata. nu. 18. 48

Testator

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Teſtator cenſetur legare res proprias, & non alienas. ff. de leg. 1. l. gregè legato. nu. 4. 50

teſtator an poſſit diſponere ne bona ſua ſint tacite hypothecata pro legatis. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 36. 100

teſtator poteſt facere ne datio cohæres extranei, vel vulg. ſubſtituti tollat exiſtentiam ſuitatis. ibi. nu. 38. eod.

teſtator licet poſſit diſponere de re hr̃dis ſicut de re propria hoc eſt verũ, ſi teſtator vult, quod præſumitur qñ ſimpliciter legat, ſecus ſi addat pronomen meum. de leg. 1. l. ſerui elec. §. cum fundus. nu. 21. 19

teſtator ſi mandat aliquid fieri, vel dari intra cer. tẽpus à die mortis ſuæ, quod eſt poſſibile præſtari, hęres non poteſt differre eo prætextu, quod velit deliberare. de leg. 1. l. ſi mihi & tibi. §. ſi quis ſeruos. n. 7. 39

teſtator ſi legat Titio & Sempronio. 10. intelligitur vna. 10. communiter legare duobus. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 84. 177

teſtator ſi non poteſt ſuper naturalib. vel accidentalib. diſponere multominus poterit ſuper ſubſtãtialib. ff. de leg. 1. l. nemo poteſt. n. 60. 99

teſtator non ſolùm videtur legare ius, quod habet in re, vel etiam ad ipſam rẽ, ſed etiam videtur legare ius, quod ſe putabat habere. ff. de lega. 1. §. ſi quis ita. l. ſi ſic legatum. num. 13. 133

teſtator habens duos equos quando relinquit vnum vni, & alium alteri, legatarius primo nominatus eliget. de lega. 1. l. qui duo. numero 4. limitatur. numero 6. 50

teſtator aut legat illud quod ipſe debet aut illud quod ſibi debeatur à legatario, aut illud quod ſibi debetur à tertio, vide hanc diſtinctionem. de leg. 1. §. ſi mihi. l. ſi ſic legatum. nu. 2. 132

Teſtator habens ius in re morte ſua periturum non videtur aliud legare quam illud quod habet licet inutile reddatur legatum. ff. de leg. j. l. quod in rerum. §. ſic vſumfr. nu. 1. 51

teſtator ſi dedit totum viuens, quod legauit, legatarius non poteſt poſt mortem teſtatoris aliud petere. l. huiuſmodi. §. ſi Titius Sticho. de legatis. 1. nume. 5. 152

teſtator quando ſpecialiter reliquit legata ab inſtituto, & ſub nomine appellatiuo talia legata cẽſentur repetita à ſubſtituto, ſi vero ſub nomine proprio ipſius hæredis tunc non cẽſentur repetita à ſubſtituto. de lega. 1. l. licet Imperator. nu. 34. 127

teſtator poteſt omnes gradus grauare, ſiue indefinitè ſiue generaliter. ibid. nume. 35.

teſtator ſi legat aliquid Eccleſijs, an intelligatur legare Eccleſijs poſtea conſtructis. de leg. 1. l. qui filiab. nu. 12. 47

teſtator quando legat certum de certis appoſito nomine proprio per quod apparet eum ſenſiſſe de certo electio ſpectat ad hæredem. ff. de leg. 1. l. apud Iulianum. §. ſi hæres cogitur. nu. 8. 75

teſtator ſi legat calendarium. 1. librum rationum, intelligitur legare debita in eo contenta. de leg. 1. l. ſeruum filij. §. eum qui. nu. 3. 84

teſtaſtor inſtituit filium hæredem vniuerſalem, & filiam in centum, & ſi filius decederet ſine liberis ſubſtituit hoſpitale, & quod filia habeat quinquaginta, moritur filius ſine liberis, filia petit quinquaginta, hoſpitalis vult illa computare in propria centum, quid iuris. ff. de leg. 1. l. licet Impera. nume. 20. 127

teſtator ſi legauit mihi centum aureos, qui erant penes campſorem, & ſi hæres non daret illos centum aureos mihi daret tale prædium hæres habuit illos centum à campſore, ſed expendit, vtrum poſſit dare mihi alios centũ, & tenere prædium. ff. de in lit. iur. l. nũmis. nu. 9. fo. 145. & in l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. nu. 11. 56

teſtator ſic acquiſiuit ſepulchrũ pro ſe, & hæredib. ſuit, acquiritur filiofa. hæredi tantum nomine. ff. de leg. 1. l. cùm filiofa. nu. 80. 30

teſtator ſi legauit Titio centum, vt manumittat ſeruum alienum valentem quinquaginta dominus nolit vendere niſi pro cẽtum, an legatarius tenetur expendere illa centum ſibi legata pro emendo illum ſeruum. de leg. 1. l. ſi Titio. nu. 7. 161

teſtator licet poſſit dominium rei legatæ in alium transferre donec eſt apud legatarium, tamen poſtquam eſt translatum dominium à legatario in alium per viam contractus teſtator non poteſt hoc facere ex quo ille tertius habuit per viam contractus de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nn. 22. 165

teſtator ſi reliquit Eccleſiæ centum, vt inde fundum emat Eccleſ. illum fundum alienare non poterit, quia videtur pohibibita alienari licet non ſit expreſſum. ff. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. nu. 23. eo.

teſt. habens multos libertos legauit habitationem illis libertis, quos infra deſignabat in codicillis, ſi poſtmodum nullos deſignauerit, legatum habitationis eſt imperfectum. ff. de leg. 1. l. Stichum. nu. 28. 21

teſt. ſi dicat Titiæ Caiæ, & Catherinæ relinquo pro dotib. & cuilibet earum mille, tunc propter diuiſionem, quæ poteſt oculo demonſtrari non erit inter eas locus iuri accreſcendi, ſi vnam earum contingat præmori viuo teſtatore, &c. ff de leg. 3. l. re coniuncti nu. 89. 179

teſtator quando vtitur verbo vnico lego, quia dicit Titio & Seio lego fundum tunc iconiungit perſonas ad vnicum actum legandi. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 6. 177

Teſtator qui prouidit in vno caſu, quia cogitans mori non aduertit niſi ad illũ caſum, intelligitur idẽ diſpoſuiſſe in alio caſu in quo veriſimiliter idẽ prouidiſſet, ſi cogitaſſet. C. de poſth. hær. inſti. l. qdã. n. 158

teſtator ſi in teſtamento dixerit, volo quod bona mea vendãtur, & pretium diſtribuatur inter pauperes quorum electio fiat per meos fideicommiſſarios, an fideicommiſſarij cenſebuntur directo ſubſtituti, ita quod in pupillari ætate ſubſtitutio, cenſeatur directa. de vulga. & pupilla. ſubſt. l. Centurio. nume. 40. 123

teſt. ſi legauit vxori omnia, quæ parata vſus ſui cauſa ſunt, & aliqua ſint parata cauſa vſus tam mariti, quam vxoris, an talia veniant in legato. ff. de leg. 1. §. Labeo. l. ſerui electione. nu. 4. 18

teſta. quando legat id quod ſibi debetur à tertio expreſſa certa quantitate tunc videtur legare nomen debitoris. i. actionem, quæ ſi non eſt deficit ſubſtantia, rei legatæ, ideo legatum eſt nullum. de legat. 1. l. ſi ſic legatum. num. 5. 130

teſt. legans rem obligatam quando non expreſſit, quod ab hærede lucretur, ſed ex coniecturis lex præſumit, ſicut eſt quando teſtator ſciuit rem eſſe obligatam tunc hæres non tenetur eam luere. de legat. 1. l. ſi res obligata. nume. 28. 110

teſtator ſi relinquat alicui fructũ, ſeu vſuras alicuius pecuniæ talis pecunia an debeat remanere penes hęredem, vel legatarium. ff. de tranſac. l. cùm ei. §. ſi integra. nu. 1. 218

teſtator ſi coram quinque teſtib. relinquerit aliquod legatum, vel fideicommiſſum alicui, intelligitur reliquiſſe iure codicillorum. ff. de re iud. l. ait prætor. §. ſi iudex. nu. 9. 148

teſtator ſi grauauit hæredem, ꝙ vendat talem fundum Titio pro mille & Titius offerat illa mille dominium cenſetur ipſo iure translatum in legatarium. l. j. de leg. 1. nu. 126. 9

teſtator ſi grauauit hæredes ne moleſtent vxorem in poſſeſſione domus quã ſibi legauit, an per iſta verba videatur dare licẽtiam vxori vt ingrediatur poſſeſſionem propria auctoritate. de vulga. & pupilla. ſubſtitutio. l. Centurio. nume. 45. 123

teſta. ſi diceret libere accipiat, ſubſtitutio compendioſa per acta per verbum commune valeret à principio, vt directa pupillaris, propter verbum libere accipiat vide. ibi nu. 46. eod.

teſtator grauando diſiunctim vult vnumquemq; onus ſuum ſentire, & non alienum ſecus vbi coniunctim. de legat. 1. l. ſi ex toto. §. ſi ita ſcriptum. numero 10. 25

teſtator ſi aliquem onerauit diſtribuere de bonis ſuis inter pauperes nõ poteſt diſtribuere in vnum tantum. ff. de reb. cred. l. ſingularia. n. 8. 32

teſtator non poteſt grauare onere fideicommi. cui nihil reliquit in teſtamento, nam quem non honoro grauare non poſſum. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 13. 30

teſtator faciendo teſtamentum reliquit plurima legata, deinde inſtituit filium, vel alium hæredem vniuerſalẽ, & ſi deceſſerit ſine liberis mandauit hæreditatem reſtitui Titio, an hoc caſu contribuatur fideic. vni uerſale cũ legatis, de omnibus quarta detrahatur, an vero legata debeant integra pſtari ſine vlla detractione falcidiæ, & poſtea quando conditio euenerit de ſolo fideicommiſſo vniuerſali detrahatur. 4. Treb. ad ſenatuſ. Treb. l. Marcellus §. idem Pompo. nu. 2. 211

teſtator cenſetur minus grauare hæredem in dubio quantum poſſit. de leg. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum num. 18. 44

taſtor non præſumitur grauare in dubio hæredem ſuum in duplici onere pręſtationis etiam cõcurrente fauore ſanguinis, & ſic filiationis. ff. de leg. 1. l. huiuſmodi. §. cum pater. nu. 7. 146

teſtator ſi non poteſt grauare hæredem ſuum, nec poteſt grauare hæredem hæredis. de leg. 1. l. ſi Titio. §. ſicut. nu. 26. 162

teſtator ſicuti poteſt grauare legatarium, ita hæredem legatatij. vide de leg. 1. l. cùm filiofa. nu. 42. 30

teſtator ſi relinquat fideicom. filiofa. ſi eius pater moriatur pone, quod emancipatur à patre, nunquid debuit habere fideicom. in vita patris. ff. de lib. & poſth. l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 33. 208

teſt. ſi filium hæredem inſtituit vniuerſalem, & eum grauauit de reſtituendo hæreditatem poſt mortẽ ſuam ſi efficiatur presbyter, an iſta ſubſtitutio fideicommiſſaria verificetur, & habeat locum ſi filius nõ fuit presbyter, ſed laicus, & deceſſit ſine liberis. ibi. nu. 34. & 36. eo.

teſtator ignorans non præſumitur, quod voluerit in tantum grauare hęredem, vt redimat pro tanto quantum valet res legata. de leg. 1. l. res obligata. nume. 14. 110

teſt. quando rem legatam poſtea pignorauit, non intelligitur legatum reuocaſſe imò hæres tenetur eam luere. ibid. nu. 15.

teſtator qui grauat aliquem, non videtur propter hoc ei legare quamuis antecedens ſit ad illud neceſſarium. de leg. 1. l. planè. §. coniunctim. numero 8. 64

teſtator ſi grauat hæredem, quod ſoluat omnia debita Titij, an teneatur etiam ſoluere debita conditionalia, & in diem. ff. de verb. obl. l. ſi ſtipulatus fuerim. §. cum ſtipulamur. nu. 1. 124

teſtator poteſt grauare eum qui ſentit commodum hæreditatis non immediate, ſed mediante diſpoſitione legis. C. de fideicommiſſis. l. quãuis. nume. 4. 208

teſt. an poſſit in teſtamento indicere vſuras, ſi hæres ſit negligens in ſoluendis leg. l. cunctos populos. nu. 59. C. de ſum. Trin. nu. 60. 6

teſt. an poſſit in teſtamento indicere vſuras, ita vt effectualiter debeãtur etiã de iure canonico, exemplum ponit. l. cunctos popu. nu. 19. deſũ.

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Trin. in lect. Papien. lect. 2. nu. 29. 16
teſtator quando grauauit hæredem, quod habeat veſtire vxorem viduã, an ſufficiat vna veſtis, an quolibet anno debeat prouidere de veſtimẽtis. ff. de iureiur. l. duob. reis. §. ſi ei qui. nu. 7. 94
teſtator grauando hæredem de reſtituendo totam hæreditatem intelligitur prohibere quartam Trebell. ff. de cond. indeb. l. is cui. nu. 1. 185
teſtator ſi grauat aliquos ex hęredib. de ſoluendo creditorib. teſtam. an creditores poſſint agere contra illos hæredes actione ex teſtamento. de leg. 1. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. nu. 2. 118
An autem alij hæredes poſſint agere contra hæredes grauatos, vt ſoluãt creditorib. ibi.
Quid autem in creditore ex cauſa dotis. ibid. nu. 3. eod.
teſt. ſi alienat omnes ſeruos ſuos exiſtentes in ſuo patrimonio reuocatur legatum generis. de leg. 1. legato generaliter. nu 24. 70
teſt. non poteſt remittere in teſtamento in vſufructuario cautionem de vtendo & fruendo arb. boni viri. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 26. 99
teſtator an poteſt remittere hæredi ſatiſdationem de præſtandis legatis, vel fideicom. iuxta tit. vt leg. vel fideicom. no. caue. ibid. nu. 27. eod.
teſta. alienando rem legatam ſub cõdi. importat per relatiuum: eatenus extinguit legatũ quatenus alienat, &c. vide de leg. 1. l. Stichũ. n. 16. 21
teſtator legando ſecundo, an videatur adimere primo. de leg. 3. re coniũcti. nume. 19. 177
teſtator quare poteſt remittere ſatiſdationem, quæ pręſtatur pro legatis, & fideicommiſſis. de leg. 1. l. nemo poteſt. nu. 82. 100
teſtator poteſt diſponere de re hæredis ſicut de propria, hoc verum niſi inuitet ad delinquendum nam quilibet in re propria eſt moderator. ibid. nume. 48. eod.
teſtator ſi ademit legatum pure, poſtea ademit ſub conditione, an ademptio conditionalis poſterior aliquid operetur, & ſic an videatur iterũ legare. de lega. 1. l. ſi mihi & tibi. §. in legatis. el 2. nu. 6. 41
teſtator an poſſit remittere hæredi ſatiſdationem de præſtandis legatis, vel fideicommiſſis. de leg. 1. l. nemo poteſt. in 2. lect. nu. 6. 110
teſtator quare poteſt remittere hæredi ſatiſdationem de præſtandis legatis, & non poteſt remittere ſatiſdationem de vtendo fruẽdo arbitrio boni viri. ibid. num. 9. eod.
teſtator per verba generalia non deſcendendo adſpeciem appellãdo legatariũm peſſimum, intelligitur reuocare legatum in priori ſcriptura ſibi factum de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. nu. 13. 163
Teſtator non intelligitur legatum, reuocare pignorando rem legatam, hæres tamen tenetur eam tueri. ff. de leg. 1 l. ſi poſt mortem nu. 1 116
teſtator non poteſt remittere vſufructuario ſatiſdationem de vtendo, & fruen. arbi. boni viri. ff. de pact. l. pactum inter. nu. 10. 207
teſtator ſi facit teſtamẽtum, & iurat aliud ſe non facturum, ſi facit aliud teſtamentum, an teneat. vide ff. de verb. obl. §. ea lege. l. ſi quis ita promiſerit. nume. 14. 221
teſtator non poteſt mutare ſolennitatem iuris publici. ff. de leg. 1. ſi mihi & tibi. §. in legatis. nu. 4. 41
teſtator licet iurauerit non mutare teſtamentum, tamen ſi mutet, & faciat ſecundum teſtamẽtum, valet licet incurrat periurium. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. idem Pomp. nu. 10. 94
teſtator quando habet tempus mutandi teſtamentum, & non mutauit, quia fuit in negligentia lex non ſubuenit tali teſtamento. C. de inoffi. teſt. l quamuis. nume. 2. 162
teſtator ſi faceret duo teſtamenta valida, per ſecundum eſſet in totum ſublatũ primum. de lib. & poſth. l. ſi ita ſcriptum. §. regula. nu. 13. 182
¶ Teſtis productus in cauſa mutui dicit ego vidi numerari. 100. duca. à Titio an probet. ff. de iuſt. & iur. l. iuri operam daturum. nu. 22. 4
De teſtibus adhibitis in teſta. vide in verbo Teſt. in rubr. de teſtibus in teſtamento, &c.
teſtis deponens per verbum videtur, aut videre meo, non probat. ff. de re iud. l. j. nu. 25. fo. 139. & quid ſi dicat iudicio meo, in l. iuri operam. ff. de iuſt. & iur. nu. 17. & 26. & quid ſi per verbum forſitan. nu. 27. & qd ſi dicat niſi fallor. nu. 12. & 13. vel ſi dubitat nu. 14. vel ſecundum cõſcientiam. nu. 19. & 26. vel per verbum credo, vel pro certo credere ſic ſibi videri. 10. 15. & 24. & 25. quid ſi dixit prima fronte. nu. 28. eo.
teſtis debet deponere id quod cadit in ſenſum corporeũ. vide. ff. de reb. credi. l. 1. nume. 24. 3
teſtis qui aſſignando rationem dicti ſui dixit ſe ſcire, quia vicinus, vel conſanguinens probat, & an iſta ratio ſemper ſit vera. de rebus credi. l. 1. numero 18. eo.
teſtis qui non debuit examinari ſi ſit examinatus, an faciat iudicium ad torturam. ff. de in lit. iur. l. de periurio. nu. 8. 150
teſtis qui interfuit tractatui, ſed non interfuit concluſioni non probat conſummationem actus. ff. de cond. indeb. l. eleganter. nn. 2. & 9. 176
teſtis interrogatus quomodo ſciat, quod deponit, ſi dicat, quia ſum certus dictum eius nihil valet. ff. de reb. cred. l. certum eſt. nu. 6. 18
An ſeruus admittatur ad teſtimonium reddendum ſine tormentis. l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. in 1. lect. nu. 68. 6
teſtes ſic viles, quib. non creditur ſine tormentis, qui ſint, vide remiſſiuè. ea. l in 2. lect. nu. 52. 10
An in ſubſidium quando aliter probari non poteſt admittantur teſtes qui alias non admitterentut in criminalib. ea. l. cunctos. in 1. lect. nu 70. & in fi. & in 2. lect. nu. 40. & 50. eod.
An minor. 20. an. in criminalibus. admittatur in teſtem. ea. l. in 2. lec. nu. 49. & in 1. lect. nu. 71. fol. 5. & in l. fi. C. de his quib. vt indi. nu. 7. 180
Quid in fœmina. d. l. 1. nu. 70. 6
Quid in ſocio criminis. ibi. in 1. lec. nu. 71. eod.
An admittatur meretrix in criminalib. ea. l. cunctos pop. in 1. lec. nu. 70. fol. 6. & in 2. lec. nu. 54. 10
teſtis tãquam infamis repellitur, qui ſupplicat, & retractetur ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam. l. 2. in fi. C. vt lit. pen. 52
teſtis ita debet puniri pęna falſi quando ſcienter tacet veritatem, ſicut qũ exprimit falſum. l. præſcriptio. C. ſi contra ius vel vti. pub. nu. 3. 54
Teſtis qui dicit ſe non recordari punitur de falſo quando veriſimiliter debet recordari. ibi. nu. 4. eo.
teſtis iuratus, qui non dicit veritatem conuenitur actione in factum ad intereſſe. ibid. nu. eod.
An teſtes producti à me ſi nolunt contra me deponere nunquid repellantur in l. is apud quem. C. de eden. nu. 18. 60
teſtes recepti inter aliquas perſonas, an probent inter alias, vide ibidem. nume. 19. eo.
teſtes non publicati non faciunt fidem. d. l. is apud quem. C. de edend. nume. 21. & 22. fol. 61. idem & ſi publicati tamen non ritè. in l. licet. C. de procura. nume. 6. 132
An index alterius indicij poſſit eos facere publicari niſi de nouo examinentur. d. l. is apud quem. nu. 19. eod.
teſtes in quib. caſib. poſſint examinari lite non conteſt. ibi. nu. 21. eo.
teſtes examinati, publicati, faciunt fidem in alio iudicio inter eaſdem perſonas. d. l. is apud quem. nu. 22. eod.
An tunc debeant reproduci. ibi. eo. nu. eod.
Quid ſi cauſa eſſet omnino diuerſa. ibi.
Quid ſi ſint examinati, & publicati coram arbitro. ibid.
Quid in probatione ficta, ibi.
Quid in his, quæ mutantur tempore. bid.
Quid contra eundem teſtem, ea. l. in fi. eod.
Si contra teſtes opponatur, & ſint criminoſi in cauſa ciuili, an debeat apponi locus, & tempus. l. edicta. C. de eden. nu. 20. 63
teſtis qui dicit ſe ſcire, quia fuit præſens licet non dicat, quod audiuerit, vel intellexerit, tamen probat. vide in rub. C. de in ius voc. nu. 6. 69
teſtes non ſufficit, quod dicant confeſſionem factam parte preſente, niſi ẽt dicant, & confeſſionẽ acceptante. l. poſtquam liti. C. de pac. n. 2. 73
teſtes licet iudex non recipiat, tamen non debet lædi. ius partis etiam quo ad inſtantiam. l. ſi quis in conſcribendo. C. de pac. nu. 10. 88
teſtis idoneus nemo eſt in facto proprio. l. ſanum. C. de tranſa. nu. 3. 110
Quomodo dicatur factum proprium, vide ibi. eo. nu. eod.
teſtium productioni ſi pars renunciauit cum iuramento debet procurare per mediũ alicuius amici quo iudex ex officio tales teſt. recipiat. l. vbi pactũ. C. de trãſ. n. 14. fol. 117. & Auth. iubemus. C. de iud. n. 5. 146
teſtes qui non poteſt producere ſuper dictis teſtificatis debet nomina teſtiũ dare iudici, & poſtea ſe abſentare, & quomodo valebit eorum teſtimonium. vide ibi. eo. nu. eod.
teſtis deponens falſum cuius dictum non valet, an puniri debeat pœna falſi. d. l. vbi pactum. C. de tranſa. nu. 27. 117
teſtis ſi deponat falſum in quo non conſiſtit ſubſtãtia negotij, ſed in circunſtantijs non vitiatur eius dictum. l. ſi ex falſis, de tranſac. nu. 10. fo. 119. & in l. ſi duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiu. nu. 18. fol. 84. & in l. ſi quis nec cauſam. ff. de. reb. cred. nu. 12. fol. 13. & in l. j. §. hoc autem. ff. de no. ope. nun. nume. 10. 6
Tunc non poteſt criminaliter puniri. in d. l. ex falſis. nu. 10. eod.
An poſſit puniri extra ordinem, ibi. eo. nu. eo.
An dictum teſtis in patre falſum vitiatur in totum. ea. l. ſi ex falſis. in fin. C. de tranſact. eod.
Pro examinãdis teſtibus poſſunt concedi tres dilationes. in l. j. C. de procu. nume. 13. 122
An propter magnam amicitiam repellatur quis à teſtimonio. l. exigendi. C. de procu. nu. 6. 127
Creditor poteſt eſſe teſtis in cauſa ſui debitoris quamuis intereſſe in hoc prætendat, in rub. C. ne fiſc. vel reſp. nu. 1. fol. 134. & l. quoties. C. de iud. numero 14. 142
Quilibet poteſt eſſe teſtis in cauſa in qua non principaliter ſpectat commodum, ſed incidenter, ibi. eo. nu & fol.
teſtibus ſi quis renuntiauerit, an non obſtante renunciatione poterit teſtes producere. Auth. iubemus. C. de iud. nu. 4. 146
Quid ſi interueniat iuramentum. ea. Auth. nu. 5. eo.
Quid ſi renunciatio facta ſit in iudicio, ea. Auth. nu. 6. eo.
Quid in cauſis criminalib. ea. Auth nu. 7. eo.
Quid ſi qualitas teſtium aliud ſuadeat iudici vt ſi ſint teſtes legaliſſimi. ead. Auth. nu. 8. eo.
Licet frater, vel conſanguinens quando producuntur in teſtem pro fratre, vel conſanguineo ſint ſuſpecti, tamẽ ſi talis frater eſſet laicus multum notæ, & ſpectatæ fidei, vel eſſet religioſus nihil ſibi diminueretur de fide. ea. Auth. num. 11. eod.

teſtium

Reper. super Lect. D. Ias.

Testium productio requirit præsentiam partis aduersæ aut saltem, quod sit citata, alias nihil valet. vide in l. properandum. §. sinautem reus. C. de iud. num. 5. 151

Testes finita instantia producti non probant nisi de nouo examinentur. ead. l. §. illo. num. 7. 155

Quid inter easdem personas, ibid. eod. nu. & fol.

Testis idoneus non est ille cum quo de recenti est facta pax. s. inimicus reconciliatus. l. apertissimi. C. de iud. nu. 8. 158

Etiam amicus, vel domesticus inimici repellitur à testimonio. vide ead. l. num. 9. eo.

An compater, & compatrinus repellantur, vide in ead. l. nu. 11. & 12. eo.

Quilibet admittitur in testem, qui non reperitur expresè prohibitus. in ead. l. num. 12. eod.

Ratione adiuncti purgatur suspitio in test. in Auth. si vero contigerit. C. de iud. num. 2. 159

Testis vnus si est infamis infamia facti, & alius testis sit multum integræ fidei quod isti duo plenè probent. ead. Auth. nu. 3. eo.

Si amici producantur in testes non habent integram fidem, tamē si tres amici producantur in testes vbi duo integri sufficerent, suppletur eorum defectus propter numerum, ead. Auth. nu. 4. eo.

Testis domesticus, an propter dictum aliorum sustineatur, vide ibid. eo. nu. & quid in causa crim. nu. 6. fol. eod. & in l. prætor. §. cogentur. ff. de eden. nu. 6. fol. 168. & an & quando tales testes. s. amici, & domestici admittantur, & quid in crim. in l. sed & si quis cau. nu. 2. cum seq. fol. 125. & in d. Auth. si vero contigerit. num. 6. 159

testis non infamis potest obijcere infamiam. in l. in arenam. C. de inoffi. test. nume. 5. 170

An tunc iudex ex officio possit talem testem repellere, vide ibi. eo. n. eo.

Testis periurus, an peracta pœnitentia poterit admitti in testem. d. l. in arenam. num. 6. eod.

An vsurarius peracta pœnitētia, & facta restitutione vsurarum possit admitti in testem. d. l. in arenam. num. 8. eo.

Testis quando propter inimicitiam non repellatur, & quid in iudice, vel arbitro. in l. si filiam tuam. C. de inoffi. nu. 1. & 5. 172

Quotiescunque probatio debet necessario fieri per scripturam perdita scriptura non admittitur probatio per testes minores quinque, & rogatos. in l. 1. de iure emphy. nu. 65. & tales testes debent deponere de ipsa scriptura, & de contentis in ead. nu. 63. 189

Testis examinatus deponit se scire, interrogatus de ratione scientiæ respondet, quia coram me gestum fuit, nunquid probet. ff. fol. matr. §. voluntatem autem. nu. 22. 13

Testis si primo iurauerit, quod testificaretur, vel èconuerso, quando est in dubio, præsumendum est iuramentum præcessisse. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 227. 228

Testis qui dicit vltra articulos nihil probat. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 44. 5

Testis non tenetur assignare rationem nisi interrogatus. ff. de iureiur. l. ait prætor. nu. 21. fol. 72. & in l. curato. ff. de offi. proc. Cæsa. nu. 7. 51

Testis ad hoc vt dicatur idoneus, an requiratur, quod habeat tantum in bonis, quantum est valor causæ. ff. qui satisd. cogan. l. fideiussor. nu. 3. fol. 51. & in l. si constante. ff. fol. matr. num. 123. 35

Testis qui primo clare deposuit dictum suum, postea interrogatus respondet nescio, debet intelligi scilicet aliter respondere quam supra dixerim. ff. de iureiur. l. ait prætor. §. iurari. nu. 20. 73

Testes interrogati, an aliqui essent præsentes respondent, quod nulli, & ex aduerso probetur, quòd imò alij erant præsentes, saluantur isti testes dum dicunt, ꝙ nulli. s. quos viderit. ff. de iureiuran. l. ait prætor. §. iu. num. 21. eod.

Testis quando dicat incontinenti facere. ff. si cert. pet. l. lecta. nu. 21. 61

Testis vnus si est approbatus, & datus pro considerato ab vtraq; parte, an plenè probet. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 163. 109

Testis interrogatus super primò secundò, & tertiò capi. si dixerit se nihil scire, & super quartò, & quintò deposuit, postea in fine dicit, quod de prędictis omnibus est publica fama. an per hoc dicatur sibi contrarius. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. 1. num. 9. 121

Testis si deponat non immediate per sensum, sed per tale, quid propter, quod præsumptione iuris deuenitur ad sensum corporeum valet eius dictum. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 21. 4

Testis censetur idoneus quando negotium non spectat ad eum principaliter. ff. de reb. cred. l. si quis nec causam. nu. 12. 13

Testis qui dicit se scire, quia fuit prędens, si non dicat, quod audiuerit, an probet. in rub. C. de in ius voc. num. 8. 69

Testis deponens per verbum credo, nihil probat. l. curatores. nume. 6. de offi. proc. Cæsa. fol. 51. sed an ad defensionem probandum. in l. vt vim ff. de iust. & iur. num. 4. 5

Testis qui iurauit dicere veritatem super principali, intelligitur etiā iurasse super accessorijs, & connexis sine quibus testificatio super principali esset inutilis. l. qui iurisd. nu. 6. de iud. omn. iud. 85

Testis si producatur super articulo mutui, & dicat verum esse, quòd Titius mutuauit Sempronio centum, sed quod fecit pactum de non petendo, an valeat eius depositum. l. qui iurisd. nu. 7. de iur. omn. iud. eo.

Testis repellitur à testimonio propter graues inimicitias, & qualiter hoc procedit. C. de his quib. vt indig. l. hæreditas. num. 4. 178

Testis deponens falsum in causa criminali, debet subire pœnam quam de iure pateretur accusatus. l. & si legibus. nu. 3. vers. 2. quia testis. C. si contra ius vel vti. pub. 56

Testis qui deposuerit se scire aliquid, interrogatus quomodo scit, si respondeat scio, quia ita est, vel quia scio, dictum eius est nullum. l. curatores. de offic. proc. Cæsa. nu. 3. 51

Idem si dixerit scio, quia certus sum, vt inl. si poumus. §. si quis. ff. de lib. & posth. num. 2. 184

Testis si deponat hoc modo, antequam Titius reuerteretur domum ad prandium filius eius occidit Caium, dictum eius nō redditur falsum per hoc quod Titius illa die non sit reuersus domum. l. quæcunque. nu. 44. de offi. eius cui mand. est iurisd. 52

Testis assignans rationem dicti sui per auctoritates, an probet. ff. de reb. cred. l. 1. num. 40. 4

testis qui deponit, ꝙ vidit Titium possidere semper per. 20. ann. sic deponendo non punitur de falso, quamuis probetur Titium aliquo tēpore fuisse absentem. l. omnib. si quis ius dicen. non obtem. nu. 13. 103

testis quando in assignatione rationis dicit scio, quia scio, vel quia ita est nihil valet. ff. de acq. hær. l. qui hæreditatem. nu. 7. 82

testis interrogatus de ratione quando dicit scio, quia tetigi manibus, an rectè probet, vide ibid. num. 8. eod.

testis si dicat scio pro certo, quod Titius est filius Martini, an talis testis probet, vide ibid. num. 9. eod.

testis deponens de credulitate non probat, ibid. num. 10. eod.

testis qui dicit se pro certo credere non probat. ibid. num. 11. eod.

testis si deponat aliquem esse furiosum qualiter deponere debeat. C. qui test. fac. poss. l. furiosum. num. 4. 91

Testis deponens de facto proprio est idoneus testis, licet alias esset inhabilis ad testifican. ff. de acq. hær. l. nec his. nu. 6. & 11. 77

Testis quis est idoneus quando causa principaliter non spectat ad eum, licet per quandam consequentiam sic. C. de test. l. dictantib. nu. 4. 110

Testis si dum producitur est præsens in iudicio potest iurare, & deponere sine citatio. l. nec quicquam. nu. 27. de offi. procon. & leg. 46

Testis deponens per dictionem, & vltra, an aliquid operetur. ff. si quis cautio. l. & si post tres. nu. 8. & 13. 153

Testis deponens super stipulatio. an probet. ff. de acq. poss. l. 1. §. adipiscimur. num. 20. 57

Testis vnus solus, qđ non probet, an semper locum habeat. l. cūctos populos. num. 66. C. de sum. Trin. vide fallentias sequentes. fol. 6. & in l. admon. ff. de iureiur. nu. 71. & 149 99. & in l. rescriptum. C. de precib. Impe. offe. nu. 7. fol. 50. & in l. Gallus. §. ille casus. ff. de lib. & posthum. nu. 8. & 9. fol. 227. & quid si deponat de facto proprio. in l 1. §. si absens. ff. si ex nox. cau. aga. nu 9 fol. 143. & quid si testis vnus fuerit interpres. in l. admonendi. in repetitio. num. 258. 131

Testis minus perfectè examinatus potest iterum examinari. ff. de eden. l. prætor ait. §. prætor ait nu. 8. 170

Testis non iuratus si deponat me præsente tacente, & non contradicente, non videor propterea consentire. ff. fol. matr. l. quæ dotis. n. 104. 46

Testis infamis infamia facti non censetur esse integer testis. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. nu. 2. 168

Testis dictum debet intelligi secundum modum vulgarem. ff. de nou. ope. nun. l. 1. num. 6. 3

testis quando deponit de sua propria præsentia illa includit intelligentiam vide. ff. fol. matr. §. voluntatem autem. num. 20. 13

testis qui deponit per taxatiuam tantum, qui tacitè negatiuam asseruit non probat, & an talis debeat criminaliter de falso puniri tanquam falsarius. l. omnibus. si quis ius dicen. non obtem. nu. 12. 103

testis periurus post peractam pœnitentiam admittitur in testem. ff. de eden. l. prætor ait. §. is etiam. nu. 5. 167

Testi assumpto de consensu partium, an sit credendum. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. eandem autem. num. 8. 14

Testis vnus simul cum fama, an & quando plenè probet. ff. de iureiur. l. admo. in repe. nu. 212. 129

testis depositio sine iuramento est ipso iure nulla. ff. de leg. 1. l. nemo potest. nu. 27. fol. 99. & an possit per partes remitti. nu. 28. eo.

testis si in extremis constitutus dicat, quod falsum tulit testimo. non statur confessioni suæ in præiudicium tertij. ff. de iureiuran. l. iusiuran. §. proc. nu. 23. & 25. fol. 89. & in l. 1. ff. de eo per quem factum est. nu. 14. & 15. vbi etiam loquitur de notario. 144

testis vnus in ciuilibus, si deponat de veritate, & alij duo deponāt de fama super eo, an coniungi debeant, vt plenè probent, & videas intelligentiam huius dicti de lib. & posth. l. Gallus. §. ille casus. nu. 6. 227

testis vt repellatur tanquam inimicus sufficit, quod prębuerit causas inimicitiæ capitalis. C. de his quib. vt indig. l. sororem. nu. 6. 169

testis vnus si dicat fuisse aliquid post quinque mēses, alius post sex, quomodo hoc intelligatur. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. cred. n. 7. 8

testis si primo deposuerit testimonium, & postea iurauit, an sufficiat. ff. de iureiur. l. admo. in repe. num. 189. 126

testis vnus si sit valde dignus, & magnæ fidei supplet defec. alterius cō testis, qui est infamis infamia facti. ff. fol. matr. l. si constan. nu. 32. 35

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Teſtis deponens de pretio rei, quæ tantum valet, quia de ipſa percipiuntur tot fructus quolibet anno, bonam rationem reddit. de leg. 1. l. ſi fundum per fide. num. 6. 159

teſtis talis iuratus, &c. ſi in actis reperiatur, nunquid per iſta verba enũciatiua probetur teſtem eſſe iuratum, & an ſolenniter probetur eſſe iuratum, & parte præſente. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 203. 127

teſtis vnus, & confeſſio facta abſente parte plenè probant. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 220. eod.

teſtis poteſt eſſe quilibet de vniuerſitate, quia commodum non ſpectat ad eum principaliter. C. de rei vend. l. quoties. nu. 13. fol. 182. & in l. ſi quis nec cauſam. ff. de reb. cred. num. 13. fol. 13. & in l. in ius vocari. §. patronum. lo 2. ff. de in ius voc. num. 7. fol. 111. & in l. ſerui elect. §. Labeo. ff. de leg. 1. num. 11. 18

teſtis in facto proprio idoneus nemo eſt. l. ſanum mente. num. 4. C. de tranſact. 110

teſti ſoli ad impediendum matrimonium plenè creditur. ff. de iureiur. l. admon. in repe. num. 164. 123

teſtes alij nõ ſunt producendi poſt publicationem timore ſubornationis licet ſit aliquis teſtis tam bonæ famæ, q̃ non ſit timor eius ſubornationis. C. de iud. Auth. iubemus. num. 11. 146

teſtis quando deponit negatiuam facti proprij ipſe non poteſt habere conteſtem probantem eo modo. ff. de acq. hær. l. nec is. nu. 5. 77

teſtibus duobus deponentibus de metu magis creditur quam mille deponentibus de libera voluntate. l. interpoſi. num. 5. C. de tranſ. 102

teſtis vnus ſi ſit infamis infamia facti, alter ſit multum integræ famæ, iſti duo teſtes plenè probant. C. de iud. Auth. ſi vero. nu. 4. 159

teſtis qui eſt probatæ vitæ, an poſſit poſt didicita teſtificata corrigere dictum ſuum. C. de iud. Auth. iubemus. nu. 12. 146

teſtis ſi ſimpliciter iurauit dicere veritatem ſuper negotio principali intelligitur etiam iuraſſe ſuper acceſſorijs, & dependentibus. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. ſi petitor. nu. 10. 80

teſtes ſi deponant ſe aliquid vidiſſe de nocte, an probent, vel non. C. de teſt. l. ſi non ſpeciali. num. 13. & 32. 100

teſtis ſi ſit conſanguineus, vel multum amicus parti non facit ſemiplenam probatio. ff. de iureiur. l. admonendi. in repe. nu. 142. 121

teſtis non tenetur reſpondere poſitioni criminoſæ ſicut nec partes, bene tamen tenetur reſpondere ſi interrogetur, an ſit affinis, vel commodum ſpectet. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. § idem Iul. nu. 34. 84

teſtis ſi diceret, q̃ vidit Titium poſſidere iuſpatr. exponitur quaſi poſſidere. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. § item ſi iurauero. nu. 29. 81

teſtis deponens de publica fama, interrogatus à quibus audiuit dici, ſi duos nominat, & ſubdit, quod à multis alijs, an concludat. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. nu. 16. 127

teſti nec notario creditur, quando illud quod deponit eſt tale ex quo ſibi poteſt quæri laus, vel opprobrium. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. item Iul. num. 14. 84

teſti vni plenè creditur quando nulli principaliter præiudicium infertur. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 163. fol. 123. & in l. huiuſmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. nu. 17. 151

teſtis qui ſimpliciter iurauit in dubio præſumitur iuraſſe dicere veritatẽ ſuper tota cauſa. ff. de iureiur. l. ſi duo patroni. §. idem Iul. nu. 30. 84

teſtis non interrogatus, ſi dicat ſe eſſe infamem, vel criminoſum, an vitietur eius dictum. vide ibid. nu. 36. eod.

teſtis poteſt in continenti corrigere dictum ſuum. ff. de pact. l. iuris gentium. §. quinimmo nu. 7. 181

teſtis dictum ſi deficit ex parte examinatoris ſic parti poteſt imputari cur non fecerit teſtem ſolenniter examinari, ex hoc inducitur ſuſpitio contra eum. ff. de iureiur l. admon. in repe. nu. 72. 124

teſtis deponens tenetur aſſignare rationem dicti ſui, alias non probat. ff. de tranſact. l. cùm hi. §. vult igitur. nu. 3. 219

teſtibus non aſſignantibus rationem dicti ſui, an poſſit ille credere, qui commiſſione principis, vel ex forma ſtatuti poteſt procedere de iure, & de facto, & non ſeruare ſolennitatem. ibid. nu. 6. eod.

teſtes licet debeant ita interpretari, vt eorum dicta valeant, vt euitent pœnam falſi, ſi tamen ſit nimia falſitas, vel contrarietas non ſoluantur etiam à pœna falſi. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. hoc autem. nu. 15. 6

teſtium dicta, & eorum rationes non recipiunt interpretationem extraneam. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem. nu. 22. 14

teſtes quod poſt didicita teſtificata non poſſint ſuper eiſdem capitulis produci timore ſubornationis. fallit niſi de communi conſenſu partium producantur. ff. de fer. l. 1. nu. 17. 18. 19. & 20. 157

teſtes recepti inter alias perſonas quando ſunt mortui faciunt ſemiplenam proba. quo ad alios tertios. ff. de iureiur. l. admon. nu. 67. 99

teſtes qui ſint, qui admittantur quando agitur de probanda conſuetudine. ff. de iureiur. l. admon, in repe. nu. 194. 107

teſtes de nouo ſuperuenientes poſt concluſionem in cauſa nunquid indiſtinctè poſſint admitti quemadmodum inſtrumenta de nouo reperta. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 53. 106

teſtes recepti coram honeſtis perſonis non ſuffultis iuriſd. vel arbitro nullam fidem faciunt. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 174. 110

teſtibus non iuratis creditur quando agitur de informatione famę. ff. de iureiur. l. admon. in repe. num. 195. 111

Teſtes mille ſingulares tantum probant, quantum vnus. ff. de iureiur. l. admon. in repe. nu. 296. 120

teſtium dicta poſteaq̃ ſunt publicata, & didicata non poſſunt nec debẽt produci, vel admitti alij teſtes ſuper eiſdem articulis, vel directo contrarijs timore ſubornationis. ff. de iureiur. l. admon. in repe. n. 12. 108

teſtes qui deponunt de peritia artis per verbum credo, vt in medicis, & obſtetricib. an probent. ff. de iureiur. ſuper rub. nu. 4. 107

teſtes ſi deponerent per dictionem mox, quia dicerent, qđ teſtator inſtituit Titium, mox Sempronium, ambo ſunt hæredes. ff. ſol. matr. l. fructus. num. 10. 18

teſtes quamuis fuerint examinati ſuper art. q̃ res valeat centum, nõ obſtante publicatio. poſſunt idem, vel alij produci, q̃ valeat centũ quinquaginta. ff. de in litem iur. l. vulgò. §. cum furti. nu. 6. 150

teſtes æquiparantur iudicibus ordinarijs, & non delegatis. ff. de re iud. l. inter pares. num. 3. 181

teſtes debent iurare pro vtraque parte. l. is apud quẽ. n. 18. C. de eden. 60

teſtes ſi deponunt, quod viderint talem Eccleſiam ſemper percipere decimas in tali loco intelligitur ſemper ſcilicet horis conſuetis. ff. ſolu. matrim. l. 1. nu. 35. 8

teſtes ſi deponant, quòd Seius inſultauit Caium poſtea vulnerauit eum, intelligitur poſtea, non ex interuallo, ſed poſtea. i. incontinenti. in l. fructus ſol. matr. nu. 8. 18

teſtes ſi depoſuerunt quendam vulneratum, & interfectum à Titio, & lata fuit ſententia ſuper homicidio, quæ tranſiuit in rem iudicatam, nunquid iſta ſententia poſſit retractari per euidentiam rei. ff. de iureiur. l. admon. in repe. num. 30. 108

teſtium duorum dicta, quæ deficiunt ſuper quantitate pecunię, ſupplentur per alios teſtes, qui audiuerunt peti quantitatem certam. ff. de iureiur. l. admon. num. 75. 99

teſtem producens pro ſe non poteſt perſonam eius impugnare. ff. de eden. l. 1. §. editiones. nu. 15. 165

teſtes ſi deponant ſe vidiſſe inſtrumentum talis tenoris, & ſignatum manu talis notarij, tale inſtrumentum probat trib. concurrentibus, &c. in Auth. ſi quis in aliquo. nu. 3 C. de eden. 67

teſtes duo quando requiruntur pro forma ſtatuti in aliquo actu nunquã poteſt deferri iuramentum in ſupplementum probationis. ff. de libe. & poſth. l. 1. num. 25. 160

teſtes quod concordent in ſubſtantia, & in effectu ſufficit, hoc verum eſt niſi teſtes producerentur ad probandum aliquid formaliter, puta formalia verba prolata à teſtatore. C. de bon. poſſ. ſecundum tab. l. bon. quidem. num. 18. 23

teſtibus audientibus ſi dixerim antequam hodie vadam ad prandium ego occidam Caium, ſi Caius reperiatur occiſus per iſta verba alio nõ probato, nec alio apparente non erit probatio contra me. l. quæcunque. nu. 46. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 25

teſtium examinatio ſi committatur alicui, virtute huius commiſſionis tranſit poteſtas recipiendi præſtationes ſuper reprobatione teſtium. l. cui iuriſd. nu. 9. de iur. omn. iud. 68

teſtem ſi quis vult repellere propter inimicitiam, non ſufficit probare inimicitiam in genere, ſed debet probari in ſpecie qualitas eius. C. de teſt. l. 1. num. 9. 95

teſtes ſi deponant, quod Titius poſſedit talem rem pro domino, & dominus fructus percepit per hoc non videtur aliquo modo probatum eſſe dominum de acq. hær. l, ſi is ad quem. nu. 8. 88

teſtis non citati dictum nihil valet. ff. de in ius voc. l. 1. nu. 5. 109

teſtes quos producturus eram ſi ſtudioſè ſe ſubtraxerunt, vel receſſerũt ad hoc ne examinarentur in teſtes, & propter hoc ſuccubui probato, quod ſcirent veritatem tenentur mihi ad intereſſe litis. ff. de eden. l. argentarius. §. cum autem. nu. 5. 173

teſtes ſenes, & valetudinarij poſſunt examinari tempore feriato. ff. de ferijs. l. 1. §. ſed excipiuntur. nu. 5. fol. 158. & etiam lite non conteſt. vt in l. ſi conſtante. ff ſol. matr. nu. 72. 36

teſtes non tenentur deponere de tempore niſi quando tempus eſt de ſubſtantia. ff. de eden. l. 1. nu. 47. 164

teſtes domeſtici, ſi eſſent tres non probant vbi duo integri probarent. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. nu. 8. 168

teſtes non iurati non probant quando agitur de matrimonio diſſoluendo. ff. de fer. l. 1. nu. 14. 158

teſtes de falſo puniri non poſſunt, qui depoſuerunt ſe ſcire illud q̃ audiuerunt ab homine bonæ famæ. ff. de eo per quẽ fac. erit. l. 1. n. 20. 144

teſtes duo ſi deponant de numeratione, & vnus dicat, q̃ ego numeraui Titio centum, & alius dicat, qđ ego numeraui Caio centum præſente, & volente Titio, iſti ſunt conteſtes, & probant. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. ſi iuſſerim nu. 5. fol. 69. & in l. ſi procuratori. ff. de verb. oblig. n. 1. 127

teſtes deponentes ſuper notorio non probant niſi reddant rationem ſeu cauſam nõ interrogati. ff. q̃ ſatiſd. cog. l. ſi vero. §. qui pro rei. n. 13. 130

teſtes amici licet non faciant integram fidem, vel probationem, tamen ſi tres amici producti ſint vbi integri duo ſufficiunt tunc propter maiorem numerum ſuppletur defectus reſultans ex amicitia. ff. de eden. l. prætor ait. §. cogentur. num. 6. 168

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Teſtes infames ſola infamia facti licet nõ repellantur à teſtimonio ipſo iure in cauſis ciuilibus,tamẽ vbi agitur de probanda ingratitudine teſtes infames infamia facti ipſo iure repelluntur.ff.de iureiu.l.admonendi.in repe.num.247. 129

teſtes qui dixerunt ſe ſcire,quæ depoſuerunt cum re vera neſcirent,ſed audiuerunt ab homine bonę famę tales non debent puniri.ff.de nou. ope.nun.l.de pupillo.§.ſi quis ipſi prætori.nu.11.& 12. 19

teſtes qui nulliter depoſuerunt, non obſtante publicatione poſſunt de nouo recipi.ff.de iureiur.l.qui per ſalutem.nu.3. 139

teſtes examinantur ad æternam rei memoriam licet debeant examinari coram illo iudice corã quo lis deberet agitari,tamẽ ex cauſa quando tales eſſent breui receſſuri,ita quod mora periculum poſſet afferre tunc poſſent examinari coram alio quocunq; iudice.ff.de iureiur.l. admon.in repe.nu.178. 124

teſtium dicta ſi reperiantur,ſed non reperitur eorum iuramentũ,an aliquid probent.ff.de iureiu.l.admonendi.in repe.nu.219. 128

teſtis dictum nunquam debet concordari cum dicto partis quando diſcordia eſt inter dictum teſtis,& dictum partis eum producentis.ff.de reb.cred.l.mutuum damus.§.creditum.nu.11. 8

teſtes quando ſunt pares debet inter ipſos fieri concordia.ſecus ſi diſpares.ff.de reb.cred.l.mutuum damus.§.creditum.num.12. eo.

teſtes duo quando requiruntur pro forma, partis confeſſio nõ ſufficit. de leg.1.l.nemo poteſt.nu.15. 99

teſtes qui debent declarare ea quæ ſciunt,non poſſunt variare,quia præſumerẽtur ſuſpecti.ff.de verb.oblig.l.quicquid aſtringẽdæ.n.10. 149

teſtes ſi in donatio.non fuerint quinq; numero,videtur eſſe donatio inter viuos.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.nu.41. 46

teſtes ſi deponunt, quod Titius poſſedit poſt Sempronium, intelligitur de poſſeſſione immediata. ff.de verb. oblig. l.ſi ita quis promiſerit.§. Seia cauit.nume.13. 219

teſtes aliqui deponentes factum ante vſucapionem: aliqui poſt vſucapionem qualiter reducantur ad concordiam. ff.de vſuc.l.ſi is qui pro emptore.nume.15. 117

teſtes nunquam ſunt concordandi,vt probent quando ſunt diſpares.de lib.& poſth.l.Gallus.§.ille caſus.nu.22. 226

teſtes plures deponentes ſuper poſſeſſione,ſi vnus deponit,quod Titius poſſedit,alius quod Seius poſſedit,an & qualiter poſſint ſaluari. ff.de acq.poſ.l.poſſideri.§.ex contrario.nu.87. 77

teſtes non iurati ſi ſint honeſtæ perſonæ licet non probent, tamen præſump.inducunt.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.183. 125

teſtes debent eſſe in præſentia,& in conſpectu teſtatoris.C.de teſt.l.ſi nõ ſpeciali.nu.5. 100

teſtes an debent cognoſcere partes.l.nõ minorem.n.4 C.de tranſ. 108

teſtes ſi dicant ſe cognouiſſe delinquentem per vocem tunc faciunt indicium.ibid.num.5. eod.

teſtes ſi producantur ſuper vulnere ſuper quo ſit capitulatum, & deponũt verum eſſe de vulnere,ſed quod fecit ad ſuam defenſionem probant.ff.de iureiur.l.ſi duo patroni.§.idem Iul.nu.28. 84

teſtes corrupti pecunia poſſunt produci contra corrumpentem etiam ad plenam probationem.ff.de fer.l.j.nu.20. 157

teſtes quando deponunt ſuper homicidio ad conuincendam negligentiam ſindici,qui non denuntiauit maleficium,an ſit neceſſe,quod cognoſcant interfectorem, vel interfectũ,vel an ſufficiat hominem eſſe interfectum.C.de iure delib.l.ſcimus iam.nu.5. 166

teſtes ſi deponunt hominem venditum,vel equum, & non criſpum, vel equum ſtellatum in fronte cum tales eſſent,an probent.C.vnde legiti.l.non hoc.nume.13. 40

teſtium appellatione,an veniant inſtrumenta.ff.de iureiu.l.admonen.in repe.nu.278. 132

teſtes ſi omnes non concordant in dicto ſuper quo deponũt licet alias non appareat,quod omnes eo. tempore fuerint præſentes, in dubio tamen prẽſumuntur conteſtes,& de eo.actu deponere.in l.bonorum. C.de bon.poſ.ſecundum tabu.nu.15. 23

teſtes ſufficit,quod recordentur de eo quod eſt ſubſtantia negotij ſuper quo litigatur licet alij ſe non recordari dicant.ibi.nu.16. eo.

Quid ſi teſtes in modico contradicãt in facto negotij principalis,an per hoc cenſentur varij ad inuicem ſeu contrarij.ibid.num.17. eo.

teſtium non legitimè examinatorum dicta, an poſſunt de communi conſenſu partiũ conualidari.ff.de iureiur.l.admon.in repe.nu.88.117

teſtes duo ad probandum inceſtum ſi deponant de conſanguinitate tãtum, & non de cognitione carnali. duo alij teſtes probant cognitionẽ carnalem,& non conſanguinitatem,iſti teſtes ſimul coniuncti plene probant in ceſtum.ff.de iureiur.l.admo.in repe.nu.221. 128

teſtes ſi deponunt, quod Titius cognouit Bertam per vim, iſta verba qualiter poſſunt interpretari actiuè,vel paſſiuè,aut quomodo.C. vnde legiti.l.non hoc nu.8. 40

teſtes deponentes ſuper violẽtia ſic commiſſam fuiſſe violentiam, quia viderunt accuſatum auferre rem de manib.acuſati, an probent.vide eundem ibid.nu.9. eo.

teſtis deponens ſuper fama reddit rationem dicens, quia audiuit publice dici,an talis teſtis probet famam.vide ibid.nu.10. eo.

Teſtib.duob. affirmantib.magis creditur quam mille negãtibus de iuſt. & iur.l. vt vim.num.6.& an habeat locum in criminalib.ad defenſionem probandam.nu.7.fol.5.& in rub.ff.de iureiur.nu.8. 70

teſtes deponentes Titium tenere,& poſſidere probant poſſeſ. prout eſt facti, & ſic detentatio. ff.de verb,oblig.l.ſtipulatio iſta habere.§.hæc quoq; ſtipulatio.nume.4. 72

teſtis ſi deponit,quod vidit Titiũ tenere, & poſſidere, poſt modum interrogatus,quid ſit poſſeſſio reſpondit ſe neſcire, probat tamen,quia intelligit,quod neſcit ſcilicet diffinire prout faciũt periti.ibid.n.5.eo.

teſtes quidam ſi deponunt, quod Titius poſſidet iſtam rem, alij dicunt quòd Sempronius eam poſſidet iſti teſtes cõcordantur intelligendo quemlibet de facto detinere.ibid.num.6. eod.

teſtimonium dicere eſt publicum munus. ff.ſi quis cau.l. non exigimus. §.ſi quis municipalis.nu.4. 148

teſtimonium nullum maius eſt noſtræ mentis quam qualitas inſpecta verborum.C.de lib.præte.vel exhære.l.ſi quis filium.nu.4. 151

teſti domeſtico ratione alterius non domeſtici creditur.in l.ſi emancipati.C.de colla.nu.15. 79

teſtes an & quãdo ſufficiant,quod in effectu concordent.in l.bonorum. C.de bon.poſſ.ſecundum tab.nu.18. 23

teſtes minus idonei, quod reputentur idonei qualiter intelligatur.in l. talis.C.de his quib.vt indig.nu.8. 180

teſtes laici an & quando in cauſa criminali contra clericos admittantur vide ibid.3.& 11. eod.

teſtes exiſtentes extra locum vbi ſunt contrahentes muro, ſeu cortina exiſtẽ.in medio an & qñ probẽt.in l.ſi nõ ſpeciali.C.de teſt.n.10. 100

teſtes an & quãdo poſſint eſſe mulieres tam in criminalib. quam ciuilibus contractib.& vltimis volun.in l.hac conſultiſſima. C.de teſt. nu. 10.cũ ſeq.fol.106.& in l.ſi.eo.tit.nu.4.fol.115.& in Auth.nouiſſima. C.de inoffi.teſt.num.17.fol.164.& in verbo Mulier.

teſtis an poſſit eſſe procu.aduocatus,& proxeneta in cauſa,&c.in l.quoties.C.de iu.nu.14.fol.142.& in rub.C.de procu.nu.3.fol. 121.& in l.dictantib.C.de teſt.nu.7.cum ſeq. 110

teſtis ſi dicat factum menſe Maij imò mẽſe Iulij, an iſtud vltimum probet.in l.1.C.de ſer.fug.nu.26. 3

teſtis an poſſit eſſe mutus.in l.diſcretis.C.qui teſt.fac.poſ.nu.9. 92

teſtis an poſſit eſſe fideiuſſor cum alio fideiuſſo. ad probandum, quod non fideiuſſerunt.in l.dictantib.C.de teſt.nu.10. 110

teſtis idoneus,an ſit creditor in cauſa debitoris.vide ibid.num.6. eo.

teſticfiari quis cõpellitur inuitus.in l.2.§.ſi quis.ff.ſi quis cautio.n.4.148

teſtis dictum per verba dubia facilius infringitur quam ſententia.in l. 1.ff.de iuſt.& iur.nu.20. 4

teſtes domeſtici ad probandum innocentiam,& defenſionem, an plenè probent.in l.vt vim.ff.de iuſt.& iur.nu.5. 3

teſtis aſſignans eãdem rationem cũ dicto, an valeat in l.curatores. ff.de offi.procu.Cæſa.nu m.2. 51

teſtis idoneus, an dicatur frater ad proban.innocentiam, & defenſionem.in l.vt vim.ff.de iuſt.& iur.nu.5. 5

teſtium dicta ſi immittantur aperta,& diſſigillata, an vicientur.in l.1.ff. de offi.aſſeſ.nu.15. 61

teſtium & inſtrumentorum productioni ſi pars renun. cum iuramento debet procurare,vt off.iud.recipiantur.in l.j.ff.de iur.om.iud.nu.9.67

teſtis deponens ſuper negatiua,an poſſit puniri criminaliter de falſo. in l.1.ff.ſi quis ius dicen.nu.12.cum ſeq. 103

teſtis deponens ſuper fama ſi dicat,quod audiuit à maiori parte populi, an probet,licet non dicat cuius populi.in l.ſi fideiuſſ.§. neceſſaria. ff. qui ſatiſd.cog.nu.3. 132

teſtium dicta cauillanda non ſunt.ibi.nu.4. eod.

teſtis officium eſt facere,quod veritas appareat. in l.1.ff.ſi ex noxali cauſa agatur.nu.10. 142

teſtis inhabilis, an & quando ad faciendam ſemiple.proba. idoneus,& habilis ſit in d.l.1.§.1.nu.8. eo.

teſtium iura.ſine commiſſio. in an poſſit recipi per tabellio. de cõmuni vtriuſque partis conſenſu.in l.j.ff.de ferijs.nu.22. 157

teſtis corruptus precibus,& non pecunia, an ita committat falſum ſicut ſi pecunia,ita quod ſententia retractetur per reſt.in integ.ſicut ſi corruptus pecunia.in d.l.diuus.ff.de re iud.nu.31. 176

teſtis debet deponere non pretio nec precib.ibi.nu.32. eo.

teſtes nec aliæ probatio.non ſunt de ſubſtantiæ.ibi.nu.33. eo.

teſtis pecunia corruptus etiam vt verum dicat dicitur falſum committere.ibi.nu.35. eo.

teſtes æquiparantur iudicibus ordinarijs, & in teſtib. diſcordantib. pari numero,prævalet benignior pars,quæ eſt in fauorabilibus cauſis.in l. inter pares.ff.de re iud.nu.3. 181

teſtes & inſtrumenta æquiparantur.in l.Imperator.ff.de re iud.n.10.179

teſtis dicens ſe pro certo credere non probat.in l.1.ff.de re iud.n.27.139

teſtis an facilius repellatur à teſtificando quam iudex à ſnia.ibi.n.28. eo.

teſtes ſunt reducendi,ad concordiam.in l.1.§.hoc aũt.ff.de.no.ope. nun. n.5.fo.11.& ad quẽ finem.in l.2.§.creditũ.ff.ſi cer.pet.n.12. cum ſeq. 8

teſtes ſeniores an & qñ prævalẽt iuniorib.in l.cũ quid ff.ſi cer.pe. n.11.9

teſtibus negantibus in criminalibus magis creditur quam affirmãtibus,

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

etiam ſi eſſent duo contra mille. in rub. ff. de iureiur. nu. 7. 70
teſtis deponens per verbum credo, in his quæ ſuut difficilis proba. an probet ibi. n. 2. & 5. nu. 7. vbi teſtis deponens, per verbum credo, probet quando deponit aliquam occidiſſe Titium ad ſui defenſionem.
teſtis ad hoc vt probet de credulitate, an requiratur, ꝙ deponat ſe firmiter credere. ibid. nu. 11. eod.
teſtis de credulita. probat in omnib. caſibus in quibus admittitur probatio de auditu. ibid. nu. 12. eo.
teſtis ſi ſemel declarauit dictum ſuum qualiter intelligatur, an amplius ſit interrogandus. in l. 1. ff. ſi cer. pet. nu. 14. cum ſeq. 3
teſtis ad hoc vt falſarius poſſit puniri, quæ requiruntur. in l. ſi duo §. idē Iulia. ff. de iureiur. nu. 39. fol. 84. & in l. furioſum. C. qui teſta. face. poſ. nu. 36. fol. 91. & in l. 1. ff. ſi quis ius dicen. nu. 14. 103
teſtium dicta an valeant, & probent ſi notarius examinatus ſcripſerit dictum primi extenſe, ſecundi autem tertij, & quarti non extē ſe, ſed dixit ibi. in omnibus, & per omnia. in l. quamuis. §. ſi putem. ff. de condi. indebi. num. 1. 175
teſtis primo ſolenniter examinatus ſi in ſecunda examina. reſpondeat, ꝙ ipſe per omnia deponit prout in prima, an rectè probet. in l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. num. 14. & quid ſi in vna cauſa depoſuit ſolenniter, & in alia productus ſuper cauſæ articulum dicat dico prout dixi in alia cauſa. num. 15. 48
teſtis qui primo examinatus fuit extra iudi. eius dictum nihil valet. ibi. eo. tit. & nume. eo.
teſtes quibus oppoſita fuit excep. quod non ſunt omni excep. maiores, an ſuſtineantur. in l. Titiæ texto. ff. de leg. 1. nu. 10. 68
teſti ſi opponatur excep. inimicitiæ in genere non repellitur niſi opponatur in ſpecie, & probetur cum eius qualitate. ibid. nu. 14. eod.
teſtes dicuntur ſingulares quando vnus dicit eſſe factum in domo, alius in oſtio. in l. cætera. §. hoc Senatuſconſul. ff. de leg. 1. nu. 50. 80
teſtis non repellitur à teſtificando propter accuſa. malitioſam, vt repelletur à teſtificando. in l. ſi ſeruus plurium. §. ſi quis. ff. de leg. 1. nu. 6. 95
teſtes duo regulariter ſufficiunt in omnib. contractib. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. nu. 23. fol. 100. & in 1. lect. nu. 20. 99
teſtium ſolennitas in dubio præſumitur eſſe prohibitoria, & non ſubſtantialis, niſi. l. vltra procedat annullando ſicut facit in teſt. ibi. nu. 21. fol. eo. & in 1. lect. nu. 17. eo.
teſtis ſi contra teſtem opponatur, quod dixit falſum, & quod fuit corruptus pecunia, an opponens teneatur vtrunque probare. in l. ſi quis ita. ff. de verb. oblig. num. 6. 202
teſtis vnus in quacunque dignitate ſit conſtitutus non complete probat. in l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fid. catho. nu. 66. fol. 6. & in l. huiuſmodi, §. legatum. ff. de leg. 1. n. 17. fol. 151. & in l. nec is. ff. de acq. hær. nu. 9. vbi plenè. 67
teſtis mater, an ſit idonea ꝓ filia, in l. Gallus. ff. de lib & poſth. n. 67. 199
teſtes ad probandum adulterium, an coniungantur, vt ſi duo deponant de matrimo. & alij de commixtione illicita, quod ſimul iuncti probent adulteriū. in l. Gallus. §. ille caſus. ff. de lib. & poſth. nu. 5. in fi 226
teſtes ſi duo deponant de veritate, & alij de fama, an coniungentur, vt plenè probent ibid. nu. 6. eod.
teſtes qñ coniunguntur ad faciendam plenam probationem opus eſt, ꝙ vnuſquiſque in ſua ſpecie ſemiplenè probet de per ſe, & ſic, quod in ſua ſpecie ſemiplenæ probationis vnuſquique ſit perfectus. ibid. nu. 7.
teſtes debent reduci ad concordiam ſi vnus eorum dicat iuxta domum alius in domo. ibid. nu. 22. eo.
teſtes ſuper inopia mariti deponentes quando mulier agit conſtan. mat. qualiter debent concludere. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 13. 35
teſtis pauper ſi ſit perſona honeſta communiter approbata non repellitur à teſtimo. in d. l. ſi conſtante. vbi late in materia teſtium paupe-rum. nu. 152. & 155. 35
teſtis qui depoſuit de poſ. per dictio. poſt, puta poſſedit poſt Semproniū, an intelligatur in media. in l. poſt dotem. ff. ſol. matr. nu. 3. 51
teſtis poteſt deponere ſuper neg coarcta. loco & tempore quando ſtat in facto ipſius teſtis in l. nec is. ff. de acq. hær. num. 1. & 2. vbi late de teſte deponente ſuper nega. qua pœna puniatur. 77
¶ Theſaurus, & Theſaurarius. Theſaurus repertus in re dotali acquiritur marito, & vxori pro medietate vnicuique. in l. diuortio. §. ſi fundū. ff. ſol. matr. nume. 5. 25
theſaurus non eſt proprie pars fundi, ſed quid diuerſum à fundo. in l. 2. §. Neratius. ff. de acq. poſ. nu. 3. 75
theſaurus ſi reperiatur in nemore, vel alibi, an debeat preſentari. Epiſcopo, ſeu an ſit pauperibus diſtribuendum. in l. rem, quæ nobis. ff. de acq. poſ. nu. 26. 113
theſaurus non dicitur poſſideri per apprehenſionem fundi ibi reconditi etiam data ſententia. in l. 2. §. Neratius. ff. de acq. poſ. nu. 2. 73
theſaurus longa poſ. præſcribitur ſicut etiam fundus. ibi. nu. 6. eod.
theſaurario ſi ex forma ſtatuti adhibeatur plena fides intelligitur de materia pertinente ad officium theſaurariæ. in l. age. C. de tranſ. nu. 3. 95
¶ Timor. Timēs moleſtari, vel turbari, vel ſibi vim inferri in poſſ. poteſt implorare off. iud. per quod prouideatur ne ſibi vis inferatur. in l. ſi ſuper poſſ. C. de tranſact. nu. 5. & 8. 100
Timens pro debito alterius grauari poteſt implorare officium iud. quatenus iudex inhibeat. ibid. nu. 8. eo.
timens offendi in perſona poteſt implorare officium iud. & eo mediante cogere aduerſarium, vt ſibi præſtet ſecuritatem de non offendendo eū, quod an procedat ſi eius culpa præceſſit. ibi. n. 6. & an alter poterit etiam petere ſecuritatem. eod. nu. & an poterit petere à iudice, vt ſibi præſtet familiam, quę ſe aſſocier. eo. nu. & an hæc procedant in forenſib. nu. 7. fol. eo. & in l. prætor ait. §. is etiam. ff. de eden. nu. 11. 167
timor guerræ idē operatur acſi guerra ſit. in l. cùm te. C. de tranſ. n. 2. 97
Quid in timore litis ibi.
Quid in timore ſuſpitio. fugæ. nu. 3.
Quid in timore armorum. ibi.
timiditas quæ cauſat. poſ. amiſſionem non cadit in faciente actum contrarium cum procedat ex audacia contraria timiditati. in l. clam. §. qui ad nundinas. ff. de acq. poſ. nu. 20. 89
timens bona ſua confiſcari fiſco fecit donationem cauſa mortis vxori ſuæ, an talis donatio valeat. ff. verb. oblig. l. ſi ſtipulatus fuerim. §. cū ſtipulamur. nume. 7. 124
timor & ſuſpitio fugæ operatur acſi debitor eſſet in fuga, vt poſſit auctoritate propria capi. l. cùm te proponas. nu. 3. C. de tranſ. 104
timoris vani nulla eſt æſtimatio. ff. de re iud. l. ſi quis ab alio. nu. 2. vbi multa de vano timore. 155
timide rogans docet negare ſecundum Senecam. de acq. hære. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 13. 93
timor litis moræ, vel mouendæ eſt ſufficiens cauſa ad tranſigendum. l. cùm te proponas in prin. nu. 1. C. de tranſa. 104. vbi vide poſitio caſus.
timor expulſionis etiam falſus eſt cauſa amiſſionis poſſeſſionis. ff. de acqui. poſſ. l. poſſideri. §. in admittenda. nu. 5. 82
Reliqua in verbo Metus.
¶ Titulus an inducatur ex longo tempore, & poſ. diutina. in l. qui alienа. ff. de acq. hær. nu. 46. 61
titu. quomodo probetur per teſtes. in l. ſi is ad quē. ff. de acq. hęr. n. 11. 88
titulus de coniungendo cum emancipa. lib. an ſit correctus. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum. de lib. & poſth. num. 50. 208
titulus fictus, vel præſumptus, an inducatur quando aliquis diu ſoluit Eccleſiæ. in l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 3. 29
tit. ſolennis, vel legitimus, an ex præſtatione decennali probetur præceſſiſſe. in l. ſi certis annis. C. de pac. nu. 6 11. & 12. ꝙ an procedat in Eccleſia. ibi. nu. 8. & quid in fiſco ruſtico, vel muliere. eo. nu. & an admittatur probatio in contrarium. nu. 11. & quid in bonæ fid. quid in prętendente titulum donationis. nu. 11. & 12. 87
titulum quem baro habet in caſtris, an teneatur oſtendere regi, cū nemo titulū ſuæ poſ. cogatur oſtēdere. in l. 2. C. de iur. emph. n. 113. 197
titulus lucratiuus veluti donatio quando incepit à promiſſione, & non traditione, tunc donator tenetur de euictione. de leg. 1. l. ſi à ſubſt. §. hæres ſeruum. nu. 13. 86
titulus generalis pro ſuo concurrit cum quolibet alio titulo. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. ex plurib. nu. 2. 74
titulus in præſcribenda conſuetudine non requiritur neq; bona fides. ff. de legi. de quib. nu. 49. 21
titulus. C. de his quib. vt indignis, habet locū in tribus caſibus. ad quos omnes leges huius tituli reducūtur. C. de his quib. vt indig. l. j. n. j. 177
titulus putatiuus licet alias ſit ſufficiens ad præſcribendum, non tamen eſt ſufficiens ad excludendum petitionem hæreditatis ante completā præſcriptionem. C. de edic. diui. Adria. tol. l. edic. nu. 26. 173
titulus iſte de acq. poſſ. qua ratione præmittitur ante titulum, de vſucapio, eadem ratione debuit præmitti ante titulū. de acq. rerum dominio. ff. de acq. poſ. in rub. nu. 7. 50
titulus ſumitur pro omni cauſa habili ad translationem dominij, ſi tradens eſt dominus, vel vſucapiendi conditionem ſi non eſt dominus. ff. de acqui. poſ. l. poſſideri. §. ex plurib. nu. 1. 74
titulo legati, vel fideic. illi cui relinquitur pars hæreditatis, tenetur ad onera hæredi. de vulg. & pupil. ſubſt. l. qui plures. nu. 7. 135
titulus ceſſionis, debet poni in inſtrumento ceſſionis. C. ne liceat poten. l. 1. nume. 6. 133
titulus pro derelicto, an ſit proprie donatio. in l. prima. ff. ſi ex noxa. cauſa aga. nume. 5. 142
titulus de collationibus quare fuit inuentus à prętore. C. de colla. in rubric. nume. 2. 56
titulus pro hærede eſt plenior quam titulus pro emptore. ff. de acq. poſſ. l. Pomponius. §. quæſitum. nu. 7. 111
titulus de acq. rerum dominio tāquam dignior præmittitur ante titulū. de acq. poſſ. rationem aſſignat. ff. de acq. poſ. in rub. nu. 9. 50
titulus dotis tunc dicitur vniuerſalis, quando mulier daret omnia bona ſua in dotem, vel vnam hæreditatem. ff. de acq. poſ. l. Pomponius. §. in dotem. numero 2. & 4. 112
titulus inſtitutionis non concernit res legatas, q̄ viderūt extractæ de corpore hērditatis. de leg. j. l. huiuſmodi. § ſi Titio & Meuio. n. 15. & 16. 148
titulus non requiritur in prēſcriptione longiſſima, & quod Auth. malæ fidei, loquitur in longa præſcriptione. ff. de acq. poſ. l. Pomponius. §. quis adminiculo. nu. 22. 110

Titulus

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Titulus hęredis non excuſat eum à percipiendis fructib. poſt moram. ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. fructus. nu. 10. 73

titulus inſtitu. eſt titulus non ſolùm honorabilis, ſed etiã vtilis, propter ius accreſcendi. ff. ſol. matr. in rub. nu. 32. 4

titulus putatiuus, & bona fides ſufficiunt ad lucrandũ fructus. ff. ſol. ma. ſ. ſi ante nuptias. nu. 6. 17

titulus ſolus non ſufficit ad transferendum dominium, prout in mutuo requiritur, ſed requiritur, ꝙ res ſit in præſentia. ff. de reb. cred. l. certi cond. §. depoſui. nu. 1. 26

¶ Tyrannus iniuſtè occupans ciuitatem habentem iuriſd. vtẽdo iuriſdictione ciuitas illam conſeruat, & ciuitati non habenti, licet vtatur, non acquiritur. ff. de acq. poſſ. l. 1. nu. 79. 52

¶ Tortura ſeu tormentum ſi poteſtas, vel iudex habeat amplum arbitriũ procedendi in criminalibus, non tamen poterit aliquem ponere ad torturam legitimis non præcedentib. indicijs. in l. 1. C. de ſacroſ. Eccleſ. nu. 6. fol. 13. & in l. ſi ſic. ff. de leg. 1. nu. 17. & 18. fol. 130. & in l. milites. C. de teſta. mili. numero 2. 83

torturæ ſuſpitio, ſeu metus idem operantur, quod ipſius illatio. in l. cùm propo. C. de tranſac. nu. 5. 95

torqueri non poteſt habens indiciũ innocentię pro ſe, vt ſi teſtator vulneratus ab aliquo mortifere eum exculpet. in l. 1. C. communia. ff. de leg. 1. nu. 10. cum ſeq. 214

torqueri non poſſunt milites armatæ militiæ, & aurati etiam ſi talis cõſuetudo vigeat. in l. miles. ff. de re iud. nu. 4. 5. & 7. 151

torqueri non poſſunt aduocati ſicut nec milites. ibi. nu. 9. eo.

tortus parum, ſeu leuiter non habetur pro torto. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciẽdum. nume. 14. 139

tortura eſt meri imperij. ff. de cond. cau. dat. l. ſi procu. falſo. nu. 2. 163

tortura adhibetur pro pęna delicti, vide huius limitationem. nu. 15. l. cui iuriſd. nu. 14. ff. de iuriſd. omn. iud. 68

tortura an imponatur alicui pro finali pœna delicti. l. hoc edictũ. nu. 2. quod quiſque iur. 97

Reliqua vide ſupra in verbo Confeſſio, & in verbo Indicium.

¶ Totus & Totũm. Totus dictio ſignificat vnitatem. ff. de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. §. filius autem. nu. 2. 165

Tota dictio habet denotare totalitatem circa eadem rem. ff. de pac. l. ſi vnus. §. pactus ne peteret. nu. 13. 194

totum concedens videtur quamlibet eius partem concedere. ff. de lega. 1. cùm filiofam. nu. 172. 36

totum dicitur eſſe triplex, vt hic tractat ſcilicet totum integrale, totũ numerale, & totũ prędicamẽtale. ff. de verb. obl. l. qui vſumfr. nu. 10. 104

¶ Trabes & ligna, quæ per alluuionem ſunt portata in fundo alterius non acquiruntur ei, ſed remanent domino. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. num. 4. 13

¶ Tractare. Tractatus ſi prętendat inter partes in quo ſit concluſum, ꝙ tractatus debeat fieri certo modo concluſa in illo tractatu non videntur repetita in contractu, vel concluſione tractatus. ff. de verb. obl. l. ſi quis cum aliter. nu. 3. 67

Tractatus ſolus de aliquo tanquam filio, an conſtituat in quaſi poſſeſſione filiationis, etiam ſi non fuerit nominatus filius. de lib. & poſth. l. ſi poſth. §. ſi quis ita. nu. 5. 184

tractare promittens filium videatis in verbo Promiſſum. in rub.

tractatum ꝙ eſt in vno iudicio, etiam per viam exceptionis non poteſt in alio iudicio in dubium refutari. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. num. 5. 186

¶ Traditio continet vacuam poſſ. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. numero 14. 141

traditio realis facta cum titulo transfert dominium. in l. ſi ita quis. §. eo. ff. de verb. oblig. nu. 1. 219

traditio rei præſumitur facta in præſentia patris rei vend. in l. quæ dotis. ſol. matr. nu. 8. 46

Quaſi traditio quomodo fiat. in l. traditionib. C. de pac. nu. 7. 82

traditio an & quando requiratur ad transferendum dominium, & poſſ. ex titulo vniuerſali. in Auth. ingreſſi. C. de ſacroſ. Eccleſ. n. 20. 21. 28. & 30. fol. 20. & in l. traditionibus. C. de pac. nu. 2. 82

tradens alicui pecuniam ſub hac conditione, vt det illam cui voluerit non poteſt ſibimet tradere. in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 70. 30

tradere promittens non tenetur trasferre dñium. in l. ſi a ſubſt. §. hęres. ff. de leg. j. num. 5. & 10. ſecus tamen ſi in genere promittat rem tradere, quia tũc tenet eã facere accipiẽtis, & tenebitur de euictione. n. 15. 87

traditio rei ſimul cum pręſtatio. cautionis, an habeat vim perfectę ſolutionis. in l. ſi domus. §. de euictione. ff. de leg. 1. nu. 19. 121

traditio & promiſſio à parti procedunt maximè, quãdo agitur de conſ. actus. in l. quominus. ff. de flumi. nu. 167. 192

In traditione præſumitur cauſa. ibi. nu. 167. cum ſeq. eod.

traditio pecunię ad hoc vt videatur fieri à domino ex iuſſu facto eius debitori, vt ſoluat, an requiritur, quod pecunia ſit in præſentia. in l. clam. §. qui ad nundinas. ff. de acq. poſſ. nu. 11. 89

traditio pecuniæ rectè ponitur à notario in inſtrumento propter ſolam numerationem in præſentia factam. ibi. nu. 4. eo.

traditio poſſ. licet inutilis priuat tradentem poſſ. in l. j. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. numero 10. 58

traditio facta proc. in præſentia domini dicitur facta ipſi domino, & per eam dicitur res quæſita. in l. 1. §. ſi iuſſerim. ff. de acq. poſ. nu. 1. 69

traditio clauſum domus transfert poſ. rerum in domo exiſtentium. tit. præcedenti. vide ibi. nu. 16. eo.

tradens non prout debet, facit tamen quod poteſt nõ liberatur quin datum poſſit repeti. ff. de cond. cau. l. dedi pecuniam. nu. 8. 165

tradi eſt factum, dari autem ideo eſt iuris, & dominij translationem importat, quia dominum eſt ius. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. nu. 14. fol. 141. & in l. ſerui electione. ff. de leg. j. nu. 9. 16

tradatur res an dimittatur non eſt differentia. l. debito ſuo. nume. 6. C. de pact. 75

tradere & dare quomodo inter ſe differant. ff. de cond. cau. dat. l. dedi tibi pecuniam. nu. 9. 165

traditio quæ fit per aſpectum rei quamuis ſit facta poſſeſſio, tamen quę ex ea acquiritur eſt vera, & propria. ff. de acq. poſ. l. 1. §. ſi iuſſerim. nu. 8. 10. & 11. 69

traditio ſimplex ſi fiat pręſumitcr cauſa in dubio, ſecus in promiſſione. ff. de reb. cred. l. cùm quid. in 2. lect. nu. 24. 11

traditio licet requiratur ad transferendum dominium, non tamen requiritur, ꝙ tradatur poſſeſſio vacua. l. traditionib. nu. 12. C. de pac. 82

tradi. quæ fit ex virtute tranſact. licet operetur dominij translationẽ, ſecus tamen eſt in dimiſſione. l. ſi pro fundo. nu. 9. C. de tranſact. 113

traditio ſi fiat etiam ex cauſa erronea transfert tamen dominiũ. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 7. 16

trado tibi rem meam cum pacto ne exeat manus tuas, & pignoraſti pro æquiualenti pretio, an diceris contraueniſſe conuentioni. ff. de iu. & iu. l. manumiſſiones. nu. 10. 8

trado verbum non importat transla. dominij, ſed meram tenutam. ff. de ver. obl. l. ſi rem tradi. nu. 1. fo. 57. & in l. naturalis. §. & ſi quidem. ff. de præſc. verb. nu. 3. fol. 226. & in l. cùm mota. C. de tranſact. nu. 3. 48

tradens an teneatur transferre dominiũ quando obſt. rẽ tradi. habet annexam cauſam bonorum. ff. de verb. ob. l. ſi rem tradi. nu. 2. 57

tradens tenetur transferre dominium quando promittit tradere in genere, ſecus ſi in ſpecie. ff. de verb. oblig. l. ſi rem tradi. nu. 3. eod.

Tranſact. quid ſit & vnde dicatur. in l. 1. ff. de cond. cau. dat. nu. j. fol. 151. & rub. C. de tranſact. nu. 1. cum ſeq. 93

tranſac. an & quando ipſo iure reddatur nulla. in l. in ſumma. ff. de cond. indeb. nu. 3. cum ſeq. 207

tranſigens non videtur repudiare ſententiam, quæ tranſiuit in rem iudi. in l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 8. 64

tranſactionem impugnans ſi eſt victus, an poterit ad eam redire. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. obl. nu. 1. & an procedat ſi actio ſit extincta per aquilia. ſtipu. nu. 5. 226

tranſactio ſi fiat nudo pacto non tollitur actio ipſo iure, ſed competit reo exceptio tranſact. vide ibi. nu. 5. in fi. eo.

tranſact. initiæ vigore ſi aliquid quis recipiat poterit etiam effectualiter agere ad reſciſſionem tranſac. & an pendente tali iud. reſciſſionis interim currant vſuræ promiſſæ vigore tranſact. in l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verbo. oblig. nu. 19. 121

tranſactio fiat in iudicio, an extra iudicium, non refert. ff. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. nu. 9. 204

tranſactio ſuper dependentibus à teſtamento ſicut nõ valet, ita nec pactum gratuitum. ff. de tranſact. l. de his. nu. 8. 216

tranſact. facta cum debitore ignorante ad hærede vendente, præiudicat emptori hæreditatis, & fideicom. vniuerſali. ff. de tranſact. l. venditor. num. 1. & 2. 224

tranſact. alimentorum quemadmodum eſt prohibita cum extraneo, ita etiam eſt prohibita inter ſe. ff. de tranſact. l. cùm hi §. ſi vni. nu. 2. 219

tranſact. licet ſit contractus ſtricti iuris tamen dolus agentis dans cauſam tali contractui tranſactionis reddit eam ipſo iure nullam. ff. de cond. in l. in ſumma. nu. 3. 207

Tranſactio an de communi conſenſu partium poſſit fieri de re certa, & liquida. ff. de tranſa. l. 1. nu. 5. 214

tranſact. licet ſit contractus innominatus, & in contractib. innominatis ſit locus pœnitẽtiæ, tñ in tranſact. non eſt locus pœnitentiæ. ff. de cõd. cau. dat. l. dedi. nu. 12 fol. 151. & in l. quamuis. C. de tranſact. nu. 1. fol. 117. & in l. fratris. eo. ti. n. 5. fol. 101. & in l. cũ te trãſegiſſe. e. ti. n. 2. 97

tranſa. facta ſuper teſtõ refertur ad quamlibet partem teſtamenti non ad codicillos poſtea repertos. ff. de tranſac. l. non eſt ferendus. n. 1. 222

tranſac. poteſt capi vt genus, nam tranſactio dicitur quaſi tranſitus ideſt receſſus ab actione, & ſic à lite. ff. de iureiur. l. iuſiurandum. nu. 1. 71

tranſact. ſi ſuper appellatione interponatur, non ſolùm illi inſtantiæ renuntiatur, ſed etiam prima ſententia mandatur executioni ſi tranſact. non pareatur. ff. de pac. l. tale pactum. §. qui prouocauit. nu. 6. 204

tranſactioni iuratæ contrauenire quot modis dicatur, ibi. nu. 17. fol. eo. & in l. ſi quis maior. C. de tranſact. nu. 18. 118

tranſactioni iuratæ contraueniens incidit in pęnas legis dummodo fuerit in mora implendi conuenta, vel vterq; ſit in mora, & quid ſi non impleuit pp iuſſum iudicis, ibi. n. 10. fol. e. & in d. l. ſi qs maior. n. 27. e.

tranſact. gñalis non prędiudicat, ꝙ ad ea. quorum actiones poſtea com-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

petere compertũ eſt, quia de eis non præſumitur cogitatũ. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 47. 190
trãſactio an iudicetur bonę fidei quando interponitur ſuper contractu bonæ fidei. ff. de verb. oblig. §. Seia. l. qui Romæ. nu. 28. 219
trãſactionem non ſeruanti, an tranſactio ſeruari debeat, ff. de verb. obl. §. Seia, l. qui Romæ. nu. 7. eod.
tranſactio nõ eſt contractus nominatus, ſed innominatus. in l. cùm proponas, 2. C. de pac. nu. 3. fol. 88. & l. ſiue apud acta. C. de tranſa. nu. 8. & nu. 28. fol. 110. & in l. fi. ff. de pac. nu. 7. 213
tranſactionem non obſeruãs non poteſt ſe ex illa iuuare. l. cùm proponas. C. de pac. nu. 1. 80
Ex pacto nudo tranſa. datur exceptio poſſidenti, ſi vero nõ poſſideat ei non poteſt dari actio. vide ibid. nu. 1. eo.
Iudex an poſſit aliquem cogere ad tranſactionem. in l. ſi quis maior. C. de tranſac. nu. 16. 118
tranſac. iurata an & quando eatenus reſcindatur quatenus reperitur facta p̃textu falſi inſtrumenti. in l. ſi ex falſis. C. de trãſac. n. 1. 2. & 6. 119
tranſac. iurata facta prætextu inſtrumenti falſi, an retractetur ipſo iure, an mediante reſt. in integ. ſi ex falſis. nu. 6. eod.
tranſac. ſuper cauſa ſtatus, an valeat. l. iubemus. C. de tranſc. nu. 7. eo.
Quid in cauſa monachationis, & conuerſionis, ibid. eo. nu. eo.
tranſactio facta cum quibuſdam ex tutoribus, vel curatoribus alijs non prodeſt. l. 1. C. de tranſa. nu. 1. 94
tranſactio facta cum vna perſona alij non prodeſt, neq; nocet. l. 1. C. de tanſac. nume. 4. eo.
Quid ſi fiat cum principe, vel ciuitate. ibi.
tranſac. ad hoc vt valeat non eſt neceſſe, q̃ lis ſit de præſenti, ſed ſufficit, q̃ in futurum poſſit ſubeſſe. l. cùm te. C. de tranſac. nu. 1. & 2. 95
Quid ſi timeatur eam moueri de facto, vide ibi. nu. 2. eo.
tranſac. propriè dicitur ex parte actoris. l. cùm te. C. de tranſa. nu. 7. eo.
tranſac. ſpãlis ſpecialem operatur effectum. l. age. C. de tranſac. nu. 1. 95
tranſactio & ſententia equiparantur. l. age. C. de tranſac. in fi. eo. & l. non minorem. C. de tranſac. nu. 1. 108
Quot modis committatur dolus in tranſac. facta cum tutoribus, & curatoribus. l. actione. C. de tranſac. nu. 1. 96
tranſac. in cauſa matrimonij, an valeat. l. iubemus. C. de tranſac. nu. 8. 120
Quid in cauſa decimali. ibi.
An extendatur etiam ad incognita. l. ſi de certa. C. de tranſa. nu. 8. 112
tranſac. non poteſt fieri ſuper eo ſuper quo fuit iudicatum, & ſententia tranſiuit in rem iud. l. ſi cauſa. C. de tranſac. nu. 1. & 5. 113
tranſac. inutilis non impedit executionem. ea. l. nu. 8. eo.
tranſac. quę non valet vt tranſactio, non valet etiam vt pactum ſimplex. ibi. eo. n. & fol. & in l. iuris gentium. §. ſi paciſcatur. ff. de pac. nu. 1. fol. 186. & in l. j. ff. de tranſac. nu. 17. 214
tranſactio facta ſuper re iud. per acceptilationem, an valeat. in d. l. ſi cauſa cognite. nu. 8. C. de tranſac. 113
tranſac. cum ſit ſtricti iuris non veniunt vſuræ à tempore moræ, ſed à tempore litis conteſt. l. ſi maior. C. de tranſac. nu. 2. 118
Si actor qui petebat centum tranſigat pro quinquaginta, & reus non ſoluat offerat conuenta in transſactione, an poſſit ſe iuuare exceptione tranſac. l. ſi maior. annis. C. de tranſac. nu. 1. 115
Si in tranſactione reperiatur, quid datum, vel retentum nihil valet tranſac. l. tranſac. C. de tranſac. nu. 12. 99
Si non adimplentur promiſſa in tranſac. poteſt peti pœna cum effectu. l. promiſſis. C. de tranſac. nu. 1. 115
In tranſactione, an habeat locum exceptio non nume. pecu. d. l. quamuis nu. 1 2. C. de tranſac. eo.
An pactum l. commiſſoriæ valeat in tranſac. ibi.
tranſac. ſi fuit vallata aquiliana ſtipulatione, & acceptilatione, & pœna ſubiecta, & actor cõtraueniat tali tranſactioni, aut cogitur conuẽtionib. ſtare aut pœnã ſoluere, & accepta reſtituere antequã de cã cognoſcatur, & electio ſit rei. l. vbi pactũ. C. de trãſa. n. 8. & n. 1. 3. & 20. 117
tranſac. poteſt fieri duobus modis. ſ. pacto nudo, & alio modo mediante aquiliana ſtipulatione, & acceptilatione. l. actione. C. de trãſa. n. 2. 96
Si reus non obſeruat conuenta in trãſactione, quo remedio ſuccuratur actori. ibidem.
Si tranſactione dolus interuenerit agitur de dolo niſi ſuper dolo tranſactum ſit. l. actione. C. de tranſac. nu. 3. eo.
tranſactio facta ſine ſcriptura valet, & tenet. l. cùm te tranſegiſſe. C. de tranſact. num. 1. & 2. 97
tranſac. nullo dato, vel retento valet dummodo ad trãſigentem aliquid peruenire poſſit. l. ſi ſuper poſſeſſione. C. de tranſac. nu. 1. 100
tranſactio nedum purè fieri poteſt, vel ſub modo, ſed etiam ſub conditione. ea. l. nume. 2. eod.
tranſact. parit exceptionẽ etiã contractionẽ in rem. ead. l. ſi ſuper. n. 3. eo.
Ex cauſa tranſac. an poſſit apponi terminus intra quem actor det pecuniam, alias elapſo termino ſit excluſus. ea. l. ſi ſuper nu. 4. eod.
tranſac. exceptio, quia eſt litis finitæ, an impedit litis ingreſſum. l. fratris. C. de tranſac. nu. 1. 2. & 3. 101
tranſactione facta inter partes lis finitur, adeo q̃ omnia iura probationis, vel teſtes annullantur, & caſſantur ipſo iure, quamuis nihil dictũ ſit inter partes. ibid.
Quid ſi tranſactio non ſit valida. ibid.
tranſigens ſi reperiat ſe læſum vltra dimidiam, an per hoc poſſit reſcindi trãſac. in l. ſi quis cum aliter. ff. de verb. obl. nu. 15. cum ſeq. fol. 66. & in l. fratris. C. de trãſact. nu. 2. fo. 101. & in l. quamuis. eo. ti. n. 2. 117
tranſact. eſt nomen generale ad refutationem, vel finem, & ad omnem aliam ſpeciẽ finiendæ obligationis. d. l. fideic. in fi. C. de tranſact. 101
Adminiſtrator vniuerſitatis poteſt de re dubia tranſigere. in l. præſes. C. de tranſact. nu. 1. 8. 10. & 12. 101
An habens mãdatum cũ libera à lege poſſit trãſigere. ea. l. preſes. n. 11. e. tranſactio facta iuſto metu rata non habetur. l. interpoſitas. C. de tranſact. num. 1. & 2. 102
tranſact. facta inter dominum & ſeruum, non valet. ibi. nu. 1. & 7. eod.
A tranſactione per conſenſum partium poteſt recedi. l. ſi diuerſa. C. de tranſac. nume. 1. 103
An per hoc ſit tranſactio ipſo iure ſublata. ibi. nu. 4. eod.
tranſac. facta per acceptilationem præcedente aquiliana ſtipulatione tollit ipſo iure actionem in l. rem. l. reſponſum. C. de tranſact. n. 1. eo.
tranſact. legitima non reſcinditur per reſcriptum principis. l. cauſas. C. de trãſact. nu. 1. fol. 104. & in l. quamuis, eo. tit. nu. 2. 115
Si reus non perfecte impleat conuenta in tranſa, an actor poſſit redire ad primam actionem. l. ſi pro fundo. C. de tranſa. nu. 7. 113
trãſigere nõ põt, qui rẽ alienare nõ põt. l. 3. C. de iure emphy. n. 122. 220
Quando actor venit contra tranſactionem, reus debet altero eſſe cõtentus, vel exceptione tranſactionis, vel repetitione datorum niſi de vtroque actum ſit. l. cùm proponas. C. de tranſac. nu. 1. 95
An ad hoc vt vtrunq; remedium competat requiratur clauſula rato manente pacto, ibi. nu. 4. & 6.
Quid ſi in tranſactione interuenit iuramentum, ead. l. cùm proponas. num. 5. & 6. eod.
Quid in muliere, & minore, ibi.
In omnib. delictis publicis ingerentib. pœnam ſanguinis licitum eſt trãſigere quo ad tres effectus. in l. tranſigere. C. de tranſ. nu. 3. & 10. 105
Quid de iure canonico. ibid. nu. 4. eod.
tranſa. an ſit licita in crimine adulterij. l. tranſigere. C. de tranſ. nu. 5. eo.
Quid de alijs publicis criminibus non ingerentib. pœnam ſanguinis, ea. l. trãſigere. nu. 7. fol. eo. & in l. ſancimus. C. de iud. nu. 28. 156
Quid in crimine falſi. ea. l. tranſigere. nu. 8. eod.
Quid in raptu mulieris. ibid. nu. 13.
Quid in ſtupro. ibidem.
Quid in delictis priuatis ea. l. tranſigere. nu. 17. eo.
Lex prohibens tranſactionem, vel concordiam, an intelligatur ante delictum punitum, ea. l. nu. 16. eo.
tranſactio facta bona fide reſcinditur etiam per inſtrumẽta de nouo reperta. l. ſub prætextu. C. de tranſact. nu. 1. 107
Quid ſi eſſet facta prætextu iuramenti neceſſarij falſi. ead. l. ſub prætextu. num. 2. eod.
Si actor fuit doloſè inductus ad tranſigendum, eo quia reus inſtrumenta probationis ſubtraxit ſuccurritur ei per exceptionem doli, vel actionem de dolo. l. ſub prętextu. C. de tranſact. nu. 4. eo.
tranſactio facta ſuper quæſtionibus pendentib. ex teſtamento, an & quã do ipſo iure non valeat ſi poſtea reperiatur inſtrumentũ teſtamenti, ea. l. nu. 5. & l. non minorem. eo. tit. nu. 1. 108
tranſactio inita per calumniam, vel per dolum, an & quando ſit ipſo iure nulla. in l. ſub prætextu. C. de tranſac. nu. 8. 9. & 15. eo.
tranſactio quando ſit verè pro modico, & ſimulatur emptio, valet q̃ verè actum eſt, & non poteſt pretium ex ſimulata emptione peti. l. cùm ea. C. de tranſact. nu. 1. 108
Solutio facta ex cauſa tranſactionis preiudicat in toto, ſecus ſit in cõfeſſione. in l. ſi quidem. C. de tranſac. nu. 1. 109
tranſactio ob defectum cauſæ tacitæ nihil operatur. l. ſi maiores. C. de tranſ. num. 1. eo.
tranſactio matris non præiudicat filijs ſuper eorum ſtatu. l. tranſactione. C. de tranſ. nu. 1. eo.
tranſact. ſi facta ſit inter actorem, & reum, q̃ pro fundo alius fundus detur actori, & petitus dimittatur reo, & contingat fundum traditum actori, euinci, non per hoc põt per litis tranſactionem deciſam inſtaurari, ſed benè actor agit ex ſtipulatione, vel p̃ſcriptis verb. ſed ſi alius fundus apud reum dimiſſus euincatur, non agit reus de euictione. l. ſi pro fundo. C. de tranſa. nu. 1. 2. & 12. 113
tranſactio non vitiatur per infirmitatem corporis. l. ſanum mente. C. de tranſact. nu. 1. 110
Tranſactio tantum valet ſine actis, & ſcriptura. quantum cum actis, vel ſcriptura. l. ſiue apud acta. C. de tranſact. nu. 1. & 9. 110
Ex pacto nudo tranſact. non oritur actio, quando tranſactio perfectè impleri non poteſt, ſed reo non ſeruante promiſſa tranſact. actor reuerti tur ad primam actionem, & quid ſi reus excipiat de tranſa. vide ibid. nu. 12. & 14. fo. eo. & an poſſit reus purgare moram, & ſic ſatisfacere vſque ad ſententiam d. l. ſiue apud acta. nu. 12. fol. 110. & in l. ſi maior eo. ti. nu. 2. fol. 108. & quid in actore. l. vbi pactum. eo. ti. nu. 9. 116
an ex tranſact. inita pacto nudo, competat actio præſcriptis verbis. l. ſi pro

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

pro fundo.C.de transact.nu.8. 114
Transigens non perdit dominium rei super qua transigit. l. siue apud acta.C.de transact.num.10. 110
Si non est dominus non præstat vsucapiendi causam.ibid.
Transactio facta licet inchoata, non tollit instantiam dicta. l. siue apud acta.num.11. eod.
Transact.generalis,generaliter obstat in omni eo,qđ super actione proposita includi poterat.l.sub prætextu.C.de transact.nu.1.3.& 6. 111
An extendatur ad res occultas dolo,vide ead.l.nu.2. eod.
An veniant ea,quæ possunt vendicari ratione dominij.ibid.nu.2. eo.
An veniat res, quæ tempore transact. erat penes tertium extraneum, & postea peruenit ad manus eius cum quo quis transegit.ead.l.nu.7.eo.
Qui aliquem dolo induxit ad transigendum non potest petere transact. rescindi occasione sui doli.l.transactione.C.de transact.nu.1. 112
Transact. generalis facta per verba generalia restringitur ad rem super qua litigabatur.l.si de certa.C.de transact.nu.1.& 4. eod.
Veniens contra transact.iuratam per Deum, vel principem an infamatur,pœnã soluat,& data restituat,& ab actione cadat, & ista parti obseruãti applicent.in l.si qs maior.C.de transa.nu.1.14.10.& 18. 118
Quid in minore.ibid.
Quid in fœmina.ead.l.si quis maior.nu.5. eod.
Quid in vniuersitate.ead.l.nu.7. eod.
Quot modis dicatur,quis contrauenire transact.ead.l.nu.17. eod.
An admittatur purgatio moræ. ead.l.nu.26.& in fin. eod.
Transactio an prætextu erroris calculi sit nulla.l.vnica. C.de errore calcu.num.10.& 11. 121
Transactione non receditur ipso iure à tota lite. ff.de pact. l. tale pactũ. §.qui prouocauit.num.3. 204
transactio generaliter facta, non porrigitur ad ius, postea superueniens nisi transactio, vel renunciatio expresè conciperetur in futurum tẽpus.ff.de transact.l.qui cum tutorib.§.qui per fallaciam.nu.1. 221
Transactio facta post rem iudicatam nullius est momenti. ff. de transactio.l.1.num.10. 214
Transact.super alimentis facta non extenditur ad habitationem,vel vestiarium.ff.de transac.l.cum ij.§.qui transigit.nu.1. 219
Transactio super sorte,intelligitur etiam facta super pœna.ff.si quis cautio.l.non exigimus.nu.2. 147
Transigens super sorte reseruando sibi specialiter petitionem pœnę,nõ præiudicat in pœna.ff.si quis cautio.l.non exigimus.nu.3. eod.
transact. interueniens anteq̃ stipulatio pœnæ committatur,impedit ipso iure stipulationem committi.ff.si quis cau.l.non exigimus.n.1.eo.
Transac. facta super alimentis relictis in vltima voluntate inter hr̃dẽ, & alimentariũ sine decreto p̃toris nõ habet.ff.de trãsac.l.cùm ij.n.1.218
Transactio non retractatur per instrumenta de nouo reperta. ff.de iureiur.l.admonendi.num.44. 101
transact.ad hoc vt valeat,paria sunt,vel qp sit appellatum, vel quod possit appellari.ff.de cond.indeb.l.eleganter.nu.7. 176
transactio quando rescindatur ex modica læsione. in l. à diuo Pio. §. si pignora.ff.de re iud.num.3. 164
Transac.quæ requirat ad eius esse.in l.1.ff.de transact.nu.15. 214
Transact. quantumcunque generalissima non obstat agenti ex alia re,& alia causa.in l.qui cum tutoribus.ff.de transact.nu.1. 221
Transact. licet sit generalis, non porrigitur ad codicillos postea repertos.ff.de transact.l.Imperator.§.cum transact.nu.1. 215
Transactio inutilis non impedit executionem iudicati.ff.de transact.l.& post rem.num.4. 217
Transac. facta per debitorem cum hærede putatiuo, non porrigitur ad verum hæredem.ff.de transac.l.Imperatores.§.debitor.nu.1. 215
Transactio quemadmodũ est prohibita super alimentis de futuro relictis in vlt.volun.ita etiã prohibet pactũ.ff.de trãsact.l.cũ ij.n.10. 218
Transactio redditur ipso iure nulla quando apparet de euidenti calumnia litigantis.ff.de cond.indeb.l.in summa.nu.3. 208
Transactio ad hoc vt sit perfecta tria debent concurrere. ff.de transact.l. qui fidem 17.nu.8. 224
transactio facta post sententiam liquidè latam, an valeat.ff.de transact.l. post rem.nu.2. 217
Transactio vt valeat, an sufficiat præsumpta scientia testamenti. ff. de transact.l.de his.nu.15. 217
Transactio vt valeat,non sufficit,qp partes dicant se legisse.ff.de transac. l.de his.nu.16. eod.
Transact.fit duobus modis.ff.de transact.l.transactum.nu.1. 215
Transac. an fiat per pactum simplex, an per aquilianam stipulationem, vel acceptilationem,quæ sit differentia.ibid.nu.2. eo.
Transactio facta cum vno non porrigitur ad alios.ff.de transac.l.Imperatoris.num.1. eo.
Transigi an & quando possit super legato. ff.de transact.l.cùm ij.§. si in singulos annos.num.1. 220
Transigi non potest sine auctoritate prætoris super alimentis relictis in vltimis voluntatibus, si dantur per viam contractus. ff.de leg.1.l.quæ delegato. nu.24.fol.88.& an & quando licitum sit transigi super alimentis,late in l.de alimentis.C.de transact.nu.j.cum plu.seq.fol.100.
& in l. cùm ij.ff.de transact.nu.9.fol.19.& quid si transact.sit inutilis. in l.non eo minus.C.de proc.nu.4. 129
transigentes si sciuerunt tenorẽ testamenti forte à notario, vel testib.sed non viderunt testm̃,an vitietur trãsactio.ff.de trãsa.l.de his.n.14. 217
Transigi potest quando est appellatum à sententia lata, vel donec potest appellari.ff.de cond.indeb.l.eleganter.nu.7. 176
Transigere & pacisci quamuis sit prohibitum, etiam cum prætore, tamen quando alimenta relinquuntur seruo, poterit seruus transigere. ff.de transact.l.cum ij.§. eam transactionem.nu.4. 218
¶Transformare. Vide supra Reformare.
¶Transitus,& transire. Transeuntem per locum periculosum si quis videat,& eum faciat retineri,an teneatur.ff.ne quis eum qui in ius voc. l.prætor ait.num.2. 123
Transeuntium equis alienis,vel alijs rebus domini recognoscentes possunt per offi. iud. facere sequestrari tales res penes hospitatorem. ff. qui satisd.cog.l.si fideiussor.§.si satisdatum.num.1. 131
Transitus aliquando de plurali ad singularem fit. l.diem functo.num.5. ff.de offi.assesso. 63
Translatio,seu transferre, quis non potest in alium, quod non habet.in l.1.ff.de leg.1.nu.122. 8
Delegatio an transeat ad hæredem.in verbo Delegare.
De translatione dominij.in verbo Dominium.
Transferre est verbum generale comprehendens etiam legatum, & donatio.in l.si domus.§.si fundus.ff.de leg.1.nu.23. 125
Transferre in alium quis non potest qđ non habet neque in actu,neque in potentia,sed illud qđ habet in potentia, licet non habeat in actu, bene potest in alium transferre.ff.de acq.hær. l.qui in aliena.§.interdum.nume.23. 64
Translatio expressa in vltimis voluntatibus licet inutilis, operatur adẽptionem.ff.de reb.cred.l.cùm quid.in 2.lect.nu.15. 11
Transferre aliud est,& aliud alienare.in l.2.C.de iur.emphy.nu.8. 197
De translatione rei in vltima voluntate relictæ. in verbo Legatum. in rub.de Donatio rei legatæ,&c.
De translatione actionum in verbo Actio.in rub.de transla.Actionum.
¶Transmissio hær. an fiat ad liberos etiam quandocunque conceptos, & quid in nepote concepto post mortem aui. in l. si quis filium.C.de inoffi.test.num.1.& 2. 177
Filius institutus si decedat hær.patris non adita,transmittit illam ad matrem excluso vulg.subst.in l.si filius is.ff.de lib.& posth.nu.46. 188
Sicut transmittit filius successio. patris non aditam, an ita transmittat successio.fratris non aditam cui erat subst. pupil.l.emancipata.C.qui admitti.num.3. 11
Transmittit filius ius petendi supplementum legitimæ ad hæredes quãdo sibi minus legitima relictum est in testamento.ibid.nu.4.fol.eod. & in l.Lucius.ff.de vulg.& pupil.nu.31. 153
Filius insti. decedens hær.non adita siue transmittat benefi. iuris de lib. vel benefi.l.vnicæ.C.de his,qui ante apertas tab.vel ex potentia suitatis semper excluditur subst.in l.quandiu.ff.de acq.hær.nu.3. 95
Transmittit filius hær.patris non aditam ad suos cum benefi. abstinendi,quod ipse habebat.in l.si quis filium.§.si filius.ff.de acq.hær.n.1. 67
Filius in potestate transmittit hær. non aditam ex potentia suitatis patris ad quoscunque hær.in l.si infanti. C.de iure delib.num.14.& 15. fol.162.& in l.qui se patris.C.vnde lib.vbi ponit regulam. nu.42.fol. 35.sed an ita transmittat ius dicẽdi nullum.in d.l.si infanti.n.16. 163
Emancipatus an transmittat hodie hær.non aditam sicut cæcus. in l.si filius,qui patri.ff.de vulg.& pupil.nu.16. 121
Donatio causa mortis,an transmittatur ad hæredes. in l. non omnis.ff.si cert.pet.num.5. 39
Filius institutus quando impeditur propter dependentiam natiuitatis, posthumi præteriti, si interim moriatur transmittit secundum tab. vel contra tab.in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.nu.23. 186
Existentia sui hæredis non operatur transmissionem quando filio instituto datus est subst.vulg.in l.si filius hæres.ff.de lib.& posth.n.3. 185
Hæred. non adita à quibus possit transmitti. in l. filio pater.ff.de lega.1. nume.16.& seq. 158
Transmissio hær.non fit quando hęr.recusatur,vel quando filius emancipatus decederet ante aditio.ibid.num.19. eod.
Hær.an transmittatur nepo. ex succes. edic. quando pater eam non petijt.in l.si quis filium.§.si filius.ff.de acq.hær.num.8. 67
Transmissio hær. quando pater repudiauit existente nepote ex tali filio non fit ex potentia suitatis cum nepos succedat.ibid.nu.14. eo.
Hær.non adita per monachum, an transmittatur ad monasterium. in l. sub conditione.ff.de lib.& posth.nu.1. 191
Hær.delata filio capaci, an transmittatur si postea efficiatur seruus pœnæ.in l.si quis mihi bona.§.1.ff.de acq.hær.nu.11. 90
Hær.quæ transmittitur ex potentia suitatis, transmittitur, vt agnoscenda,non vt agnita.l.1.si quis filium.§.si filius.ff.pe acq.hær.nu.4. 67
Hæreditas quælibet delata quamuis non adita transmittitur ad quoscũquæ.in l.si quis extraneus.§.sciendum.ff.de acq.hær.nume.5.fol.87.& quando dicatur delata.in verbo Hæreditas.
Suus ita transmittit ius abstinendi, sicut ius immiscendi. in l. si quis fi-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

liumfam.§.si filius.ff.de acq.hęr.nu.1, 67
Spes hæreditatis non aditæ,an transmittatur. in l. si is qui pro empto. ff. de vsucap.319. 133
Transmissio hær.quibus casibus fiat. in l. cùm proponas.C.de hære.inst. nu.19.fol.119.& in l.si infanti.C.de iure delib. nu. 2.cum seq.& nu. 14.fol.162.& in l.cùm antiquiorib.eo.tit.nu.1.fol.163.& in l.si à primo.ff.de lib.& posth.nu.8.fol. 173. & in l.si quis filium.§.si filius.ff.de acq.hær.nu.68.fol.36.& in l.si arrogator.ff.de adop.nu.14.fol.146.& in l.qui duos.ff.de vulg.nu.4.fol.108.& 113.& in l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.107.fol.35.& in l.si ita legatum.§.illi si volet.eod.tit.nu.14. fol.114.& in l.siue apud acta.C.de transact.nu.2. 109
Hæres timens adire hæreditatẽ timore pœnæ legalis,si moritur trãsmittit hęr.acsi fuisset adita.in l.cũ sillanianũ.C.de his qb.vt indig.n.j.180
Hæreditate adit hære. competit simplex facultas adeundi, quæ est meri facti, & eam non transmittit ad hæredes. in l. cùm filiofam.de leg.1. nume.109. 35
Transmissio impeditur per cõditio pendentiam etiàm in filio, secus tamen in pendentia diei.in l.cui legetur.§.hoc autem.ff.de leg.1.n.5. 92
transmissibile efficitur ipso iure ex coniecturata mente testato,illud qđ non est transmissibile.in l.nemo potest.in 2.lect. ff.de leg.1.num.36. fol.160.& in 1 lect.nu.3. 100
Transmissio ex potentia suitatis,an excludat subst. l.1.ff.de vulg.& pup. nu.36.cum seq. 98
transmissio in qualibet specie,an excludat subst.ibid.nu.35. eod.
transmissio ex potentia suitatis,an excludat subst.vulg.ex tacita pupil.in casibus in quibus datio subst.non tollit suita.ibid.nu.40. eod.
transmissio pupil.subst.bene potest fieri quando fuerit iuncta pup. cum iure accrescendi.in l.sed si plures. ff.de vulg.& pupil. nu.2.fol.117.& in l.qui plures.eod.tit.nu.2. 134
transmissio hær.non aditæ sicut fit in hære.paterna ex potentia suita. ita fit de hær.fratris non adita quando ex pupil.subst.& poten.suita. efficitur,quis hæres fratsi sicut erat patri. in l. sed si plures.ff.de vulg.nu. 4.fol.117.& in l.emancipata.C.qui admitti.nu.3. 11
transmittere ad hær,nullus subst. simpliciter potest. in d.l.qui plures. de vulg.num.1. 134
Fideicom.vniuersale transmittit ius deliberandi sicut hæres. in l.cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.118. 35
Fideicom,vniuersale cadit à morte test.quo ad transmissionem,non tamen quo ad petitionem.ibid.nu.123. eo.
Fideicom.si decedat non facta sibi restitutione non transmittit ad hęredem fideicommissum,secus est in legato particulari puro.ibid. num. 105.fol.eod.& in l.1.eod.tit.nu.78. 7
Fideicom.vniuersale factum sub conditione, si fideicom. decedat penden.cond.non transmittit illud ad liberos. in d.l.1.nu.79.fol.7. secus si purè,vt in l.eum secundum.C.de fideicom.nu.2.& 3. 201
Ius dicendi nullum non agnitum transmittitur ex potentia suitatis. in l.si à primo.ff.de lib.& posth.nu.3.4.& 5. 173
Ius dicendi nullum transmittitur ad liberos,& descendentes.ibi.n.6.fol. eo.sed qd si non fuit intentatũ.in l.cùm mota.C.de transac.n.16. 98
Ius subst.siue breuiloquæ siue pup.vel cuiuscunque,an transmittitur ad hæredes. in l. qui plures.ff.de vulg.nu.1. fol.23.134.& in l. Lucius.§. Paulus.end.tit.vbi de breuiloqua.nu.2. 156
Iura directa licet cedi non possunt, tamen benè possunt transmitti.in l. si constante.ff.fol.matr.nu.238. 45
Ius patro.an sit transmissibile ad hæredes.in l.1.de leg.1.nu.59. 6
Ius accrescendi quo casu possit transmitti.in l.1.ff.de vulg.num.46.fol. 99.qñ sit,ponimus transmissiuè.in l.j.C.qñ non peten.partes.n.25.20
Monachus hæres institutus si moriatur ante aditam hære.an transmittat monaste.& quid si ante aditam hær.non moriatur,sed transferat se ad aliud monaste. an transmittet secundo monasterio. in l. si quis mihi bona.§.seruus.ff.de acq.hær.num.2.& seq. 90
Officium iudicis sui natura est transmissibile,in l.cùm filiofam.ff.de leg. 1.num.114.& 115. 35
Fundo relicto ad alimenta venit proprietas,& transmittitur ad hære. in proœ.feud.num.105. 241
Querela non præparata licet non transmittatur ad hæredes actiuè, bene transmittitur passiuè.in l.si hæredem.C.de inoffi.test.nu.3. 170
Querela non præparata non transmittitur ad extraneos.in l.ũ quis filiũ. C.de inoffi.test.nu.1. 177
Querela non præparata per filium exhæreda.an transmittatur ad nepotem præteritum.in l.in suis.ff.de lib.& posth.num.46. 180
Subst.si moritur ante apertum test. an transmittat hær. non aditam.in l. si quis extra. §. sciendum. ff.de acq.hær.nu.7.fol.87.& in l.re coniuncti.ff.de leg.3.nu.172.fol.178.& in l.cùm filiofa.ff.de leg.j.nu.107.35
Spes conditionalis non transmittitur ad hæredes in tantum, qđ etiam filius non transmittit legatum conditionale, si decedat ante cõditionem purificatam.l.quæ de legato.ff.de leg.1.nu.23. 88
Transmissio hær. non aditæ, an fiat ex præsumpta mente defuncti. in l. qui duos.ff.de vulg & pupil.nu.4.cum seq. 146
An filius transmittat ad hæredem potentiam reuocandi abstensionem cui ipse filius, qui repudiauit hær.patris expressè abstensionem suã reuocare intra tres annos.in l.emancipata.C.qui admit.nu.2. 11
Transmi.ex potentia suitatis, an possit per filium per quoscunque hær. etiam extra præsertim ad filias fœm.portio, vel successio patris, quæ defertur ex forma statutorum filijs masculis exclusis fœm. si non fuerit adita per filium mascu.in vita.ibid.in d.l.emancipata.nu.5. eo.
Non transmittit hodie filius eman.ex potentia suitatis.ibid.nu.9. 12
Filius qui non agnouit bon.poss.ex aliquo ex tribus causis,& sic transactus fuit annus licet supersint alij duo,nullam tamen vend.transmittit ad hæredes.ibid.num.10. eod.
Non transmittitur bon. poss. non agnita sicut hær.de iure ciui.ibid.nu. 11.& quæ sit ratio.ibid.nu.2.cum plu.seq.fol.eod.fallit.vt nu.16. eo.
Subst.non transmittitur,& quæ sit ratio.ibid.nu.12.cum seq. eod.
Restitutio in integrum transmittitur.ibid.nu.14.fol. eod. & in l. si constante.ff.fol.matr.num.214. 41
Hær.non adita transmittitur de iure ciuili beneficio. l. vnicæ. C. de his, qui ante apertas tab. & an beneficium. l. habeat locum in successionib.prætorijs.in l.1.§.bonorum.nu.8.ff.ad Trebell. 199
Filius beneficio.l.vnicæ.C.de his, qui ante apertas tab. transmittit omnia tria capita ex quibus potest de iure prætorio succedere.in l.emancipata.C.qui admit.nu.17. 12
Bon.poss. non fauorabiles non transmittuntur beneficio. l.vnicæ.C.de his,qui ante apertas tab.in d.l.emancipata.nu.24. 13
Transmissio querelæ quæ fit beneficio. l.si quis filium, non habet locũ quando exhæredatus in vita renunciasset querelæ.l.cùm mota. nume. 19.C.de transact. 98
Ius petendi collationem transmittitur ad hæredem.in l. si maritus.C.de collat.num.1. 64
Doctor qui moritur in medio anni, an transmittat salarium totius anni ad hæredes.in l.diem functo.ff.de offi.assess.nu.40. 65
Donationis inter viuos reuocatio,an transmittatur ad hęredes.in l.cùm mota.C.de transact.nu.18. 98
Contractus conditio,vel stipulatio transmittitur pendente conditione, licet non legatum.in l.si sic stipulatus.133.ff.de verb.oblig.n.15. 212
transmittuntur bona damnatorum, & conseruantur ascendentib.& descendentib.hær.non adita.in l.si arrogator.ff.de adop.nu.16. 36
Transmissio non impeditur per conditionem iuris,sed bene per conditionem test.in l.hæc verba.ff.de leg.1.nu.15.& 32. 11
Transmissio hære. impeditur per conditionem licet tacitam. in l.qui filiab.§.si vni ex.ff.de leg.1.num.3. 48
Transmissionis tres sunt species,quæ sunt illæ.ff.de vulg.& pupil.l.1.nu. 36.fol.82.& in l.emancipa.C.qui admit.nu.7.& 8. 11
Transmissio quædam fit ex beneficio iuris deliberandi, quædam ex potentia suitatis, quædam fit beneficio.l.vnicæ.C.de his, qui ante aper. tab.ff.de vulg.& pupil.subst.l.1.nu.37. 98
Transmissio hæreditatis, quæ fit beneficio huius.l.quibus competat.C. de iure delib.l.cùm antiquiorib.nu.2. 163
Transmissibile est ad hæredes illud quod est cessibile. ff. de acq.hær.l.is potest nu.32.fol.80.& in l.si constante.ff.fol.matr.nu.236. 45
Transmissiones aliquæ non impediuntur per substitutionem vulgarẽ. ff.de lib.& posth.l.si filius hæres.nu.39.& seq. 187
transmittere non t. ex viribus testamenti, sed quid dependens ex testamento, & est quid extrinsecum à testamento extra testamentum.ff.de leg.1.l.cùm filiofam.num.122. 36
Transmissibile quod est,dicitur esse quasi quæsitum,& esse in bonis nostris.vide de leg.1.l.cùm filiofam.nu.114. 35
Sicut hæres transmittit per ius delib. hære.non aditam beneficio. l. cùm antiquiorib.an ita etiam fideicommissa. in l.cùm filiofam.ff.de leg.1. nu.124.fol.36.& in l.1.§.de illo.ad Trebell.num.4. 200
Vsusfructus non transmittitur, sed morte extinguitur.in l.1.ff.ad Treb. in 1.lect.nu.9. fol. 193. & in 2.lect. num.11.fol. 195.& in l.planè.§.si ita.ff.de leg.1.num.5.fol. 67
Transuersales & consanguinei, an possint sibi inuicem stipulari. ff. de verb.oblig.l.quod dicitur.num.4. 203
¶ Trebell.eadẽ ratione inducta est.qua falcid.in l. Marcellus.ff.ad Trebell.num.41. 209
Trebel.& falc.an sit idem in effectu,& qñ vbi est falcidia, intelligatur esse Trebell.& ècontra,& quod l.faciens mentionem de vna, intelligatur etiam de alia.in d.l.Marcellus.nu.10.vsq; ad 33.& nu.46.fol.210. & in rub.ff.eo.tit.nu.1.cum plu.seq.fol.192.& in 2.lec.n.5.& 13.195
In Trebell.qñ computentur fructus,an possit per testa.dispo.filijs primi gradus.in d.l.Marcellus.nu.54. 210
Trebell.nunquid possit per hær.retineri in vna re sine voluntate fideic. vel sine assignatio iud.ex aliqua æquitate cuius arbitrio relinquitur. in l.Marcellus.§.res quę.ff.ad Trebell.nu.2.fol.211.& in l. filium.C. fam.ercis.nu.15.vsque ad 23. 186
In Trebell. dedu. fors deputata pro alimentis cauendo fideic. de restituenda portio.morientium seu deficientium legatario quib. alimẽta debentur.in l.Marcellus.§.idem Pnmponius.ff.ad Trebel.n.6.211
Treb.detractio an possit fieri contra mentem test.in l.1.ff.de leg.j.n.37.5
Treb.potest solum detrahi ab hær.dire. grauato fideic. non autẽ ab alio sentiente commodum ex test.in l.cùm filiofa.ff.de leg.1.n.1.& 4. 30

Trebell.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Trebell. poteſt detrahi ab hærede, qui etiam non ſit ſcriptus in teſtamẽto, ſed ex diſpoſitione l. & tacita voluntate defuncti. in d. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. num. 11. & 32. 31

In Trebell. imputa. hęredi quicquid percepit iudicio teſt. in illo teſtam. ſiue ex bonis teſt. ſiue aliunde. in l. filium quem haben. C. fam. erciſcund. num. 2. & 21. 187

In Trebel. an imputetur, quod hæres fuit conſecutus inter viuos ex bonis teſtam. ibid. num. 1. 184

Treb. poteſt detrahere filius grauatus reſtituere partem ſuam fratribus, & quibuſdam alijs in qua tenebitur computare quartam partem hęred. ſibi obuentam in diuiſione facta cum fratribus ſuper fundo ſibi, aliàs partem in peculium profectitium cõceſſo. ibi. n. 3. & 24. 186

Treb. retentio, compenſatio, ſuppletio, & reſtitutio etiam fideicom. expediuntur iud. off. in d. l. filium. nu. 4. 185

Trebell. ſola an duas quartas detrahat filius grauatus fideic. non puro. ſed in euentum cond. vel aliquarum conditio. & quid in aſcendentibus. ibid. nu. 6. vſque ad nu. 11. eod.

In Treb. & in alias quartas, quæ ſunt illa, quæ cõputantur. ibi. n. 19. 186

Treb. an poſſit detrahi per legatarium. ibid. nu. 28. 188

In Treb. an cõputenť fructus. ibi. & ĩ l. Gallus. ff. de lib. & poſth. n. 45. 201

Trebell. ceſſat in teſtamentis in quibus ceſſat falcidia. ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. num. 8. 207

Trebel. vt poſſit detrahi duo requiruntur copulatinè. ſ. qđ quis ſit hæres, & quod ſit grauatus, vt hæres. ff. de leg. 1 l. cùm filiofam. nu. 146. 37

Treb. an de iure cõputetur in legitimã. C. fam. erciſ. l. filiũ quẽ. n. 7. 185

Treb. non perditur propter non confectionem inuentarij ſupra in verbo inuentarium.

Treb. & falcidia non ſunt auctę per iſtam Auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſt. Auth. nouiſſima. nu. 51. 168

Filius primi gradus non computat fructus quos percepit ex hęreditate paterna. in Treb. in l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 45. 201

Treb. poteſt prohiberi per teſtatorem ſicut falcidia ſecundum communem opi. quę tñ limitatur in filijs primi gradus grauatis de reſt. hęre. alteri, in quibus pater teſtator non poteſt prohibere detractionem. ad Senatuſconſul. Trebell. l. Marcellus. nu. 40. & ſeq. 209

Treb. qꝰ imputet hęredi illud quod capitur iure prælegati, vel conditionis implendę. in rub. ff. ad Treb. in 1. lect. num. 6. fol. 192. & in 2. lect. nu. 13. fol. 195. & in l. filium quem. C. fam. erciſ. n. 3. cum plu. ſeq. 185

Treb. an ceſſet per ea, quę faciunt ceſſare falcidiam. in d. rub. ad Senatuſconſul. Trebell. in 2. lect. nu. 13. 195

Treb. Senatuſconſul. quinq; remedia. vide remiſſiue. in d. rub. ad Senatuſconſul. Treb. in 2. lect. nu. 1. eod.

Treb. Senatuſc. prouidet hæredi, & etiã fideic. in l. 1. §. ſublata. in 2. lec. ad Senatuſconſul. Treb. nu. 1. fol. 197. & in prima lect. nu. 1. 192

Treb. Senatuſconſul. habet locum in omni hæreditate ſine ex teſtamento ſiue ab inteſt. & tam de iure communi quam ex priuilegio. in d. l. 1. §. hoc autem. in 2. lect. nu. 1. & 5. fol. 175. & in 1. lect. nu. 1.

Treb. quare hæres non detrahat aduerſus fideicom. cogentem eum adire. in l. 1. §. ſed quoties. ff. ad Treb. nu. 6. 200

Treb. Senatuſconſ. loquens in hærede non ſolùm habet locum in bon. poſſ. & fideicom. vniuerſali ſed etiam in eo, qui non eſt ſcriptus hæres, nec alias venit appellatione hæredis, ſed commodum, & effectum hęreditatis mediãte perſona alterius ex diſpoſitione legis, vt in patre, & domino reſpectu filij, vel ſerui. ff. ad Treb. in l. 1. §. ſi à filio. n. 1. 200

Treb. quartam non detrahũt pater, vel dominus grauati reſtituere filio, ſeruo hæredibus inſtitutis, cum erunt ſui iuris. d. §. ſi filio. nu. 1. fo. eo. & in l. cùm filiofa. ff. de leg. 1. nu. 1. 200

Treb. quartam licet hęres retineat in fundo ſibi prælegato. ſic in re particulari ex volun. defuncti, tamẽ omnes actiones actiuè, & paſſiuè trãſeunt in fideic. vniuerſalem etiam, quæ competit reſpectu illius rei. l. 1. §. ſi hæres percepto. ff. ad Senatuſconſul. Treb. nu. 2. 203

Treb. quare fit inducta. in l. 1. §. deniq;. nu. 41. ff. ad Treb. 205

Treb. quarta non habet locum in teſtamento militis. in l. Marcellus. ff. ad Senatuſconſul. Treb. nu. 7. & 14. 208

Treb. an ſicut hodie in legatis particularibus relictis ad pias cauſas ceſſat etiam hodie Treb. fideicommiſſo vniuerſali relicto ad pias cauſas. d. l. Marcellus. num. 20. & ſeq. 208

Treb. poteſt prohiberi per teſtatorem ſicut falci. hæc eſt communis opi. ad Senatuſc. Treb. l. Marcellus. num. 38. 46. & 43. fol. 209. & in l. cùm quis. C. de iur. & fac. igno. nu. 9. fol. 45. & in rub. ff. ad Treb. nu. 1. fol. 192. & in 2. lect. numero 6. 195

Treb. non detrahitur de fideicommiſſo facto pię cauſę, & hoc habet locum non ſolùm qñ hæres grauatur immediate reſtituere piæ cauſæ, ſed etiam qñ grauatur reſtituere pſonę prophanæ, puta Titio, qui Titius poſtea grauatur immediate reſtituere piæ cauſæ, quia non poterit detrahi. Treb. ad ſenatuſ. Treb. l. Marcel. n. 33. fol. 209. & in Auth. ſi qua mulier. C. de Sacroſan. Eccl. nu. 4. fol. 192. & in rub. ff. ad Treb. nu. 2. fol. 23. & in 2. lect. nu. 9. fol. 195. ſed quid ſi locus pius ſit inſtitutus, & grauatus reſtituere loco Pio. in l. Marcellus. nu. 35. 209

Treb. ſicut detrahitur de fideicommiſſis vniuerſalib. an etiam detrahatur de fideicõmiſſis particularibus. ff. ad Senatuſc. Treb. in rub. nu. 3. & 11. fol. 192. & in l. filium quem. C. fam. erciſ. nu. j. 185

Treb. habet tantum locum in fideicom. vniuerſalib. non autem in ſubſtitutione directa. ff. ad Senatuſconſul. Treb. l. Marcellus. nu. 31. 209

Reliqua de materia. vide in verbo Fal. & in verbo Quarta.

¶Treuga. nõ prodeſt fugitiuis. in l. 1. §. ſed excipiũtur. ff. de fer. n. 10. 159

Treuga non poteſt frangi ex cauſa noua ſuperueniente, nec poteſt frangi, donec durat tempus treugæ, quamuis aduerſarius frangat. ff. de verb. oblig. l. qui ſeruum. nu. 3. 147

Reliqua vide ſupra in verbo Pax.

¶Tria quæ Cato reputabat pęnitẽtia digna. in l. j. ff. ſi qs cautio. n. 9. 147

Tria dicuntur multa. ff. de leg. 1. l. licet Imperator. nu. 19. & 21. fol. 128

¶Tributum quid ſit & in quod differat à vectigali in l. apud Iulianum. ff. de leg. 1. §. hæres nu. 1. fol. 75

Tributaria prædia, an ciuitas poſſit facere. in l. placet. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 2. lect. nu. 22. 20

Tributa. fũdo qñ fiat remiſſio mercedis. in l. 1. C. de iure emph. n. 95. 194

Ad tributa non tenetur, quis propter aliquem contractum, ſed propter poſſeſſio. ibid. nu. 78. eo.

Tribu. fiſcalia onus ſoluendi pertinet ad poſſeſſorem, etiam ſi poſſideat nõ vt dominus, ſed ratiõe pignoris. ff. de pac. l. inter debitorẽ. n. 1. 207

¶Triticum. Hoc nomen quot modis poteſt capi. in l. Triticum. ff. de verb. ob. nu. 5. 145

¶Tu tu, vel Te te. poſita in reſcripto, quid importent. in l. penul. C. de pact. numero 23. 90

¶Tũc. Hęc dictio denotat extremitatẽ tẽporis. in Auth. ſi q̃ mulier. C. de ſacro. Eccleſ. n. 23. fo. 25. & in l. in ſubſt. ff. de vulg. & pup. num. 8. 137

turba. Ex quot hominibus conſtituantur. in l. licet Imperator. ff. de lega. 1. numero 19. 128

¶Turpitudo. Turpes perſonę, q̃ ſint. in l. fratres. C. de inoffi. teſt. n. 10. cũ ſeq. fol. 175. & in l. in arenam. eo. ti. vbi ponit de ſęneratore. nu. fi. 170

Turpitudinem quam quis paritur non poteſt alteri obijcere ibi. nu. 5.

Turpitudo quando verſatur ex patre vtriuſque facit cæſſare repetitio. ff. de condi. ob turp. cau. l. j. nu. 2. 166

Turpitudinem ſuam allegare licitum eſt, & in damnum ſuum. ff. de iureiur. l. iuſiura. n. 17. §. procurator. nu. 18. fol. 90. & an quando allegare turpitudinem ſuam ſic licitum, & audiendus allegans. in d. l. iuſiuran. §. procurator. nu. 22. fol. 91. & in l. ſi ſeruus plurium. §. ſi hær. ff. de leg. 1. nu. 4. & 6. fol. 95

Turpia legata, quæ ſint. in l. turpia. ff. de leg. 1. nu. 1. 97

¶Turris. Turium ſi aliquis habeat, & promiſerit illam tenere ad & contra omnes homines de mundo, nunquid teneatur obſeruare contra ſeipſum. ff. de condi. indeb. l. frater à fratre. nu. 23. 187

¶Tutor, & Tutela. Tutor datus filijs in genere, non intelligitur datus filio quem ignorabat teſt. in l. Titius. ff. de lib. & poſth. nu. 19. 194

Tutor datus poſthumis, an cenſeatur datus natis in vita teſta. in l. Gallus. ff. de lib & poſth. nu. 52. 201

Tutor ſolus non poteſt adire hęr. ſine pup. cum vtriuſq; volun. & conſenſus requiratur. in l. pro hærede. ff. de acq. hær. nu. 8. 83

Tutoris bona ſunt obligata pro adminiſtratione tutelæ. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matr. nu. 222. 45

In tutoris pręiudicium, non ſtatur aſſertioni teſtator. aſſerentis eſſe plura in patrimonio, ibi. nu. 128. 41

Tutor non poteſt in bonis pupil. expreſſam do. propter nup. facere ſine decreto iudicis, ibid.

Tutor vel curator dari non poteſt filio exiſten. in poteſtate patris. in l. more. ff. de acq. hær. nu. 45. cum ſeq. 70

Tutela datur ratione filiationis, & reſpicit omnes, & ideo comprehendit poſth. in ipſa donatione. in l. Titius ff. de lib. & poſth. nu. 8. 194

Tutela quæ defertur matri, & auiæ, an intelligatur conceſſa pro auiæ. in l. Gallus. § inſtituens. ff. de lib. & poſth. nu. 33. & 36. 218

Tutela quid fit. in l. Titia. ff. de verb. oblig. nu. 22. 215

Tutoris promiſſio ſub pœna, ꝙ pupilla contraheret matrimonium cum tali an valeat, ibid. nu. 16. 214

Tutori ſi fiat interperllatio ſeu proteſtatio, an præiudicet pup. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. oblig. nu. 12. 181

Tutoris negligentia, an noceat pupillo. nu. 14. eo.

Tutor an poſſit vendere rem immobilem pupilli ſine decreto iudicis. ibidem numero 29. 182

Tutori an ſenſeatur data licentia vendendi à teſtatore ſine decreto per generalem licentiam datam à teſtatore hæredibus ſuis, ibi. eo.

Tutori nomine facere, an dicatur ſi dictum ſit: talis tutor facit. in l. ſi ita ſtipulatus fuero Titius. ff. de verb. oblig. nu. 51. 195

Tutor agens nomine tuto. cui opponitur de non confect. inuenta. tenetur eius copiam oſtendere alias non auditur. in l. in illa ſtipulatione. ff. de ver. obl. nu. 13. cum ſeq. fol. 42. ſed non totum inuentarium, vt in l. inſtrumentorum. C. de preci. Impe. offe. nu. 5. 51

Tuto. datio an competat iure magiſtra. in l. 1. ff. de off. eius nu. 66. 57

Tuto datio an poſſit de legari. ibi. eo. nu. & fol. & in l. j. ff. de iuriſd. omn. iud. num. 6. 66. & quid de cauſa ſuſpecti tuto. in l. cognitio. ff. de offi. eius cui manda. nu. 1. 52

Tuto. datio an ſit iuriſdi. in l. 1. ff. de iur. omn. iud. nu. 5. 66

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Tutor an possit esse infamis in rub.ff.de iust.& iur.nu.18. 2
tutor an possit vniuersaliter nomine pupilli accusare.in l. Polla. C. de his quibus vt indig.num.3. 178
tutor tenetur ad expensas pupillo,quando est læsus in instantia.in l.Imperator.ff.de re iud.num.12. 180
tutor negotia malè,quæ alij gerenda mandauit videtur feciſſe.in l.is qui pro emptore.ff.de vsuc.nu.348.& 351. 135
tutor aucto.non requiritur circa ea,quæ sunt facti cum per eum possint explicari.in l.1.ff.de acq.poss.num.107. 57
tuto.aucto.interueniente,an poterit infans carens intellectu poss.acquirere.ibid. eo.
tutelam an perdat mulier,quæ transiuit ad secundas nuptias.in l.vbi pactum.C.de transact. 116
tutor legitime datus in vno territorio administrat bona alibi existentia nisi se excuset.in l.1.C.de sum.Trin.nu.46.fol.5.& in 2.lect.n.93.12
tuto.diuersi dantur à diuersis iudicis quando bona pupil. sunt in diuersis prouincijs,ibid.60.in 2.lect. 10
tutor non edens librum rationum ad præceptum iudicis est in dolo vero.in l.edita.C.de eden.nu.40. 65
tutor emendans libellum nomine pupilli,an & quando teneatur ad expensas,& damna reo.ibid.num.41. cod.
tutoris filius prohibetur accipere in vxorem pupillam, sine venia. ff. de in ius voc.nu.7.quod an procedat in extraneo hær.tutoris.eo.n. 109
tutorum quilibet qualiter teneatur, si pupillus factus maior reperiatur damnificatus.in l.1.C.de transact.nu. 6.& 8. & an pactum seu transactio facta cum aliquibus ex tutoribus prosit, vel ne alijs.ibid.nu.1.& 9.& quid si ex tribus tuto. vnus tantum sit soluen. & conuentus solui totum,an poterit petere à pup. nunc maiore, vt sibi cedat actionem tutelæ contra contutorem.nu.7.& si non cedat,an habeat vtilẽ actionem.contra contutores.ibid.num.7. 94
tutela finita si testator ordinat,qđ non possit à tuto. aliqua administra. exigi,& si contigerit,qđ exigatur,& propter hoc condemnatus,quòd fuit ex nunc test. legat de bon. suis tantum quantum est illud in quo fuerunt condemnati ratione tutelæ administra. vel occasione reliquorum,an veniat etiam illud quod exigi poterit ratione doli de futuro.in l.actione.C.de transact.nu.13. 97
tut. aut filius tutoris, an possit contrahere matrimonium cum ea cuius fuit tutor nisi prius reddita ratione administrationis tutelæ. ff. de lib. & posth.l.filius à patre.§.si quis.nu.1. 198
tutor non dicitur idoneus si non habet tantum in bonis quantum pupillus cui designatus est tutor.ff.sol.matr.l.si constante.nu.154. 42
tutores & curatores possunt transigere si sit lis.ff.de transact.l.cùm ij.§.si cum lis.num.1. 220
tutor vel curator dicuntur habere mandatũ generale cum libera, quod æquiparatur mandato speciali.ff.de acq.poss.l.1.nu.107. 57
tutor solus quemadmodum non potest adire sine consensu pupilli, ita nec pupillo maiore infante potest bon. poss. petere. C. qui admit. ad bon.poss.possunt.l.bonorum.num.7. 15
tutor licet non possit administrare, nisi per iudicem decernatur ei administratio, testator tamen potest disponere, quod administret auctoritate propria.C.de leg.l.non est dubium.nu.1. 35
tutor si non promittat formalibus verbis defensionem pupilli suscipere, vitiatur tutela,quamuis promiserit per æquipollentia verba. ff. de lib.& posth.l.1.num.21. 161
tutor si egerit litem calumniosam, ipse potest in expensis condemnari. ff.si quis ius dicenti non obtem.l.omnib.§.si procurator.nu.22. 107
tutor Regis,vel Illustrium personarum,potest donare,quia hoc conuenit personæ.l pactum curatoris post.nu.2.vers.hoc est.C.de pact. 84
tutor dicitur contrahere cum pupilla palàm,& bona fide, qñ facit contractum in præsentia iudicis.l.pacta nouissima.nu.9.C.de pact. 77
tutela est prohibita minori.ff.sol.matr.l.si constante.nu.221. 45
tutor cum aliquis legitimus esset,& iudex dixisset, qp talem agnatũ proximiorem dedit tutorem,per hoc non vitiatur tutela. ff. de acq.hær.l. is qui putat.num.18. 77
tutor non dicitur idoneus si non habeat tantum in bonis quantum pupillus vide fallẽtias.nu.5.& seq.ff.qui satisd.cog.l.fideiussor.n.2. 126
tutor solus potest agere, & conueniri pro pupillo, vel pro furioso, vel prodigo.ff.de iureiur.l.iusiurandum.§.pupillus.nu.8. 88
tutor qui indebitũ pro pupillo solutũ in actione tutelæ non imputauit, ab accipiente põt repetere.ff.de cond.indeb.l.Stichus.§.tutor.n.j.208
tutor tempore quo emit nomine pupilli potest apponere pactum de retrouendendo, quandocunque venditor restituat pretium minori. ff. de pact.l.contra iuris §.si filius.nu.11. 199
tutor quando iurat in litem, debet deferre iuramentum non ad suam vtilitatem,sed pupilli.ff.de in litem iur.l.videamus.nu.2. 146
tutor curator,vel procurator generalis non potest per aspectum rei trãsferre poss.ff.de acq.poss.l.1.nu.108. 57
tutor cum pupillo non potest alienare aliquam rem immobilem pupilli etiam ex aliqua necessitate, nisi cum decreto iudicis, & si alienet alienatio est ipso iure nulla.ff.si cert.pet.l.singularia.nu.19. 33
Tutor vel curator si præstet auctoritatem pupillo, vel adulto,ad adeundam hęr.ex testamento,in quo ipse tutor,vel curator fuit iniustè prętertitus,vel exhæredatus,iftud ei non præiudicat,quo minus possit dicere illud testamentum nullum, vel agere querela inoffi. test.ff.de re iud.l.si se non obtulit.num.11. 143
tutor vel procurator, quando habent animum acq. poss. domino, actus est fundandus in persona domini, opera tamen & ministerio suo. ff. de acq.poss.l.1.§.per procuratorem.nu.1. 69
tutor & curator quemadmodum possunt deferre iuramentum in præiudicium pupilli,& adulti,eo.modo procurator cum libera, & quot casibus potest deferre in præiudicium domini. ff. de iureiur.l.iusiurandum.§.procurator.nu.2.& 3. 89
tutor an possint vedere partem pupilli quam in prædio communi habet sine decreto iudicis.ff.de verb.oblig.§.cohẽrdes.l.qui Romæ.n.28.182
tutor si iussit seruo facere aliquid illicitum expresè,talis iussus nihil valet si autem iussit simpliciter, intelligitur commisisse licitum. ff. de acq.poss.l.1.§.item acquirimus.nu.47. 62
tutor si est idoneus,& recusatur põt agere actione iniuriarũ.ibi.nu.4.60
tutor,curator,& sindicus vniuersitatis, qñ stipulantur, possunt proferre omnia verba tam obligatiua q̃ executiua in personam suorum principalium.ff.de verb.obl.l.stipulatio ista habere.§.si stipuler.nu.9. 78
tutor potest stipulari pupillo. ff. de verb. oblig.l.stipulatio ista habere.§. si stipuler.num.2. eod.
tutor solus an possit reuocare proc.constitutum à se,& à minore auctoritate eius.C.de proc.l.neque tutores.nu.4. 126
tutor sicut prohibetur emere à pupillo, ita etiam prohibetur filius tutoris,& quemlibet persona iuri eius subiecta. ff. de leg. 1.l.si mihi & tibi.§.regula num.5. 40
tutor qui prohibetur emere à pupillo, prohibetur etiam emere per interpositam personam.ibid.nu.40. eod.
tutor solus in contractu mutui,& sic ex causa mutui potest se facere debitorem pupilli.ff.si cert.pet.l.singularia.nu.21. 33
tutor creditor debet esse contentus ea parte ad quam cæteros creditores reuocauit.ff.de pact.l.cùm in eod.num.1. 207
tutor,curator, vel procurator generalis si in instrumento venditionis constituat se nomine emptoris possidere, non transfert possessionẽ. ff.de acq.poss.l.1.nu.107. 57
tutor licet non cogatur subire iuramentum affectionis, tamen cogitur subire iuramentum decisiuum litis.ff.de in lit.iur. l. videamus.nu.15. & quam formam iuramenti obseruare.nu.16. 146
tutor potest auctorari ad præcedentis obligationis executionem, non autem ad nouę obligationis inchoationem.ff.ad Senatusconsul. Trebell.l.1.§.fuit quæsitum.nu.15. 201
tutor quando litigat nomine pupilli, & ei opponitur per aduersariam, quod non fecit inuentarium,& ideo non potest se impedire de bonis pupilli,tutor non debet edere totum tenorem inuentarij. ff. de eden. l.argentarius.num.13. 172
tutor pupilli, vel curator adulti seu furiosi si fuit rogatus à testatore restituere hæreditatem,solus tutor potest restituere, secus si fuit grauatus pupillus, vel adultus, quia tunc pupillus, vel adultus debet restituere cum auctoritate tutoris, vel curatoris. ff. ad Senatusconsul. Trebell.l.1.§ si filio.num.4. 200
tutor solus potest agnoscere bon. poss.nomine pupilli, qui habet plenã, & liberam administrationem in persona, & bonis pupil.C. qui admit. ad bon.poss.l.bonorum.nu.1. 15
Et an solus tutor possit repudiare bon.poss.pupilli, dicit qp non limitatur tamen vt hic num.2. eod.
tutor solus non potest adire hæreditatem de iure ciuili, & tamen potest solus agnoscere bon. poss. quæ est ratio diuersitatis. C. qui admit. ad bon.poss.l.bonorum nu.15. 15
tutor vel curator, an possint facere pacem de iniuria illata patri pupilli. l.pactum curatoris.num.5.C.de pact. 84
tutor vel curator non possunt facere pactum de non peten. à debitore minoris,fallit si debitum esset vsurarium, vel illicitum, vel si est tale debitum,quod plus impensę afferet in exigendo quàm vtilitatis.l.pactum curatoris.nu.3.C.de pact. 84
Quid si debitum non est liquidum.ibid.
Quid si debitor est valde pauper.num.4. eo.
tutor vel curator si primo se negauerit tutorem, postea conuictus. de mendacio,an perdat beneficia competentia tutoribus.l.1.num.11.C. de transact. 94
totoris vel curato.datio non intercedit alicui admi. quam quis habebat iure naturali.ff.de acq.hær.l.impuberib.num.7. 72
tutor legitimus licet teneatur satisdare, si tamen est multum fidelis remittitur ei satisdatio.C.de iud.Auth.iube.nu.13. 146
tutor vel cura. ante lit. contest. non possunt constituere procuratorem ad iudicia, sed benè actorem, pupillus vero, & adultus cũ auctoritate sui administratoris possunt procuratorem constituere. Item tutor & curator post litem contest. possunt constituere procuratorem ad iudicia.C.de proc.l.neque tutores.nu.1. 126
tutor & curator possunt cogi inuiti exercere officium suum, quia eorum officium est publicum auctoritate, & vtilitate.C.de proc.l. eum qui

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

qui res.num.12. 123
Tutor solus potest agnoscere poss.bon.delatam pupillo, & tamen solus tutor non potest eam repudiare.ff. de acq. hær.l.is qui.§.neque filius. nu.10.fol.74.& in l.is potest.eod.tit.nu.91. 82
tutoris factum nocet pupillo,& ita culpa, & delictum in administrãdo. C.de his quibus, vt indig.l.Polla.nu.3. 178
tutores & curatores,& alij legitimi administratores quamuis à lege habeant plenam administrationem cum libera,tamen non possunt donare.ff.de pact.l.contra iuris.§.si filius.nu.3. 199
tutores si sint plures,& vnius auctoritas sufficit pupillo,tunc benè vnus tutor auctore contutore potest pupillum sibi obligare. ff.de acq.hær. l.is qui.§.neque filius.nu.20. 74
tutor qui non inuenit fideiussorem , non est idoneus,nec debet admitti quãuis velit præstare cautionem iuratoriã.C.de procu.l j.n.11. 123
tutores quando debent facere aliquod factum dubium, dicunt illud expedire cum consi.matris pupilli,& consanguineorum , qa licet malè succedat tutor non tenebitur. C. qui admit.ad bon. poss.l.bonorum. nu.4.fol.15.& in l.Polla.C.de his quib.vt indig.nu.7. 178
tutelæ actio licet non possit intentari durante officio , tamen eius spes benè potest cedi.in l.si se non obtulit.ff.de re iud.nu.20. 144
tutores si faciant aliquem actum cum consensu matris pupilli , & attinentium si malè succedat non tenebuntur.l.j.nu.16.C.transact. 94
tutores duo quãdo sunt constitui à testatore , ambo copulatiuè admittuntur.C.de verb.sign.l.cum quidam.nu.4. 193
tutela an cassari debeat, eo q tutor nominatim non promisit suscipere defensionem pupilli.ff.si quis in ius voc.l.j.nu.17. 116
tutores & curatores , quæ & quot beneficia habent quo ad conueniendum.l.1.nu.6.& 7.C.de transact. 94
tutores vel cura.non possunt vendere res minorum nisi cum causæ cognitione, & interpositione decreti.l.mandata.nu.3.ff. de offi.eius cui mand.est iurisd. 59
tutor & cura.sicut non possunt alienare res minorũ immobiles sine decreto,ita nec transigere.l.mandata.n.4.de offi eius cui man.est iur. e.
tutela nõ durat vltra quartum decimum annum,& finitur pubertate.in l.si quis in fundi vocabulo.ff.de leg.1.nu.46. 14
tutela est potestas in capite libero. & principaliter est honor. licet in consequentiam habeat onus annexũ.in l. si ex toto.§.si ita scriptũ. ff. de leg.1.n.15. 25
tutela est onus , & tamen si datur alternatiuè illa alternatiua resoluitur in coniuncta, & quando sit honor. ibi. & in l. si quis à filio. §. si quis plures.eo.titu.num.9. 58
tutelæ datio fit causa filiationis , & illa par est in vtrisque , tam in natis quàm in nascituris.l.qui filiab.ff.de leg.1.nu.11.& 20. 47
tutor & executor æquiparantur.l.si quis à filio. §.si quis plures.ff. de leg. 1.numero 6. 58
tutor legitimus ab intest.si in testamento creatur tutor,non dicitur tutor legitimus,sed testamenta ius.l.hæc verba.ff.de leg.1.nu.46. 12
tutor datur principaliter personæ in consequentiam reb. in l. si quis in fundi vocabulo.ff.de leg.1.nu.33. 13
tutor solus potest agnoscere bon. pos. delatam pupillo , & tamen solus tutor non potest repudiare.l.legatum.ff.de leg,1.nu.9. 23
tutor debet nominatim suscipere defensiones pupilli.in l.quod in rerũ. §.& si nauem.ff.de leg. 1.nu.3. 52
tutor si est datus sub conditione , tempus executionis incipit currere à tempore existentis conditionis, & non à tempore creationis. l. si cui legetur.ff.de leg.1.nu.14. 91
tutor esse non potest ille, qui est debitor pupilli nec eius fideiussor. l. si fideiuss.ff.de leg.1.nu.4. 93
tutor potest cogi ad confectionem inuentarij,non obstante remissione testatoris, si est de eo suspicione supprimat res pupil. l. nemo potest. in 2.lect.ff.de leg.1.nu.53.fol.106.& in 1.lec.nu.52. 101
tutor non faciens inuentarium dicitur esse in dolo præsumpto. d.l. nemo potest.in 2.lect.nu.51. 106
tutori an sufficiat, q testator remittat confectionem inuentarij, ad hoc vt tutor excusetur,sed necesse sit,q testator vel notarius dicat, q testator prohibuit confectionem inuentarij fieri.d.l.nemo potest. in 2. lect.nu.54.& 56.fol.106.& in 1.lect nu.55. 102
tutor non faciens inuentarium,an & qñ contra eum possit iurari in litem.in d.l.nemo potest.in 2.lect.nu.54.fol.93.& in 1.lec.nu.47. 106
tutoribus non præiudicat æstimatio quam fecit testator in testamento de bonis suis,vel suo patrimonio,nec ei æstimationi statur.in l.si fundum sub conditione.§. si libertus.ff.de leg. 1.nu.7. 137
tutoribus quomodo erat prohibita alienatio rerũ pupillorum sine decreto iudicis,& quomodo nunc.in l. filiusfamilias.§.diui.in 2.lect.ff. de leg.1.numero 28. 170
tutor potest licitè emere rem, quæ fuit pupilli , & quæ semel fuit iustè vendita nõ obstant,q si tutor ipsius pupil.d.§.diui.in 1.lect.n.37. 170
tutorem se asserens,si aliquid faciat simpliciter, licet non dicat se facere tutorio nomine, tamen intelligitur dicto nomine facere. l. si fundũ per fideic.ff.de leg.1.nu.30. 160
tutorum in testamẽto datorum vno mortuo,vel bannito, eius officium cęteris non accrescrit,sed illius tutor debet per iudicem dari.l.re cõiuncti.ff.de leg.3.num.199. 189
Tutori non potest pupillus restituere hęreditatem eo auctore , & quare licet adultus curatori suo non potest restitutionem facere. l. 1.§.fuit quęsitum.ff.ad Trebell.num.10.20.& 21. 202
Tutor non potest auctorari in facto proprio.in d.§.fuit quęsitum.num. 2.& 8. eod.
Quid si tutor contrahat palàm , & bona fide cum pupillo. in d. §. fuit quęsitum.num.20. eod.
tutor q possit sibi facere restitutionem de re sibi debita , sed restitutionem iurium non potest sua propria auct o.d.§.quęsitum.nu.11. eod.
tutor tradendo propria auct o. non transfert dominium sine decreto iudicis,sed solum acquirit possessionem.ibid.num.8. eo.
tutor se auctore non potest à pupillo stipulari.d.§.fuit quęsitum n.14.e.
tutor quando soluit sibi pecuniam pro debito pupilli,non transfert dominium nisi sequuta consumptione pecunię, & an ex hoc contingat tantum liberatio pupilli.d.§.fuit quęsitum.num.17. eod.
tutor solus obligatur ex contractu mutui , & quolibet alio simili actu. d.§.fuit quęsitum.nu.17. eod.
tutor emptoris, & venditionis officio fungi non potest , & si contutorẽ habet,eius auctoritas sufficit,& potest emere , sed si mala fides interueniat,nullius est momenti.in d.§.fuit quęsitum.nu.20. eod.
tutor sine decreto iudicis res etiam mobiles, quę seruando seruari possunt non alienat.d.§.fuit quęsitum.nu.33.fol.eod.& quę sint illę res, quę seruando seruari possunt.ibid.nu.31. eod.
¶Tutus. Quando quis est ipso iure tutus,non est necessarium benefi. restit.in l.ei qui sc.ff.de acq.hęr.num.4. 72
tutus exceptione temporali si soluat,non repetit. ff. de cond. indeb.l.in diem.num.1. 173
tutus exceptione inducta secundum naturalem rutionem , si soluat indebitum,repetit.l.cùm quis.nu.20.C.de iur.& fac.ign. 45
tutus exceptione dubia, & dubietate pendente per errorem soluens repetit,vt indebitum.ff.de cond. indeb.l.sufficit.nu.1. 201

De litera V.

VALISIA si deponatur penes hospitem sigillata , ea si reddatur dissigillata cuius iuramen.stetur , an domini valisię,an hospitis. in l.in actionibus. ff.de in lit.iur.nu.41.cum plur.seq. 149
¶ Valor,& Validum.Valor pecunię appositi.in staturo pro condemnatione,an attendatur tempore condemna. vel conditi statuti. in l.cùm quid.in 1.lect.ff.si cert.pet.nu.29. 10
Valet res quantũ vendi potest consideratis qualita.scilicet homini scienti,& intelligenti conditionem , & qualitatem rei.in l.& si æquo. ff. de lega.1.num.4.fol.115.& in l.1.§. si hęres percepto.ff.ad Trebell.nu. 9.fol.203.& in l.qui Romę.§.cohęredes.ff.de verb.oblig. nume.24.& quid si aliquis tenetur vendere alicui, an tunc debeat attendi iustum pretium,an illud quod ab alio reperitur.ibid.nume.30.cum seq.& an tunc attendatur æstimatio vnius diei , vel modici temporis , scilicet quòd de tali die tantum valuit. ibid. nume.26. & an attendi debeant cond.& qualitates personarum. nu. 36. an æstimatio communis plurium locorum,an vnius loci, vel duorum.nu.37. 182
Valor rei non æstimatur secundum affectionem singula'personarum,licet quo ad alios effectus sic,& qui sint.in l.si domus.§.in pecunia.ff.de leg.1.num.21. 125
Valor rei æstimatur minus propter dubium euentum.in l.non quocunque.ff.de leg.1.num.6. 140
Valor rei immobilis probatur secundum æstimationem redituum, qui inde percipiuntur.in l.si fundum per fideic.ff.de leg.1.nu.2.ibi multa in hac materia, 159
Validum à principio facilius conseruatur quàm quod est à prin. nullũ. in l.si ita stipulatus.§.Chrysogonus.ff.de verb.oblig.num.55. 201
Valor in frumento.& alijs similibus rebus æstimabilibus variatur ex solo temporis cursu,& in eis consideratur interesse extrinsecum. in l.liber homo.§.decem mihi.ff.de verb.oblig.nu.9.cum seq. 170
Valor frumenti,& similium iudicatur,& attenditur secundum,qđ vendi possent in loco publici fori,& non alibi.in l.qui Romæ. §.cohæredes.ff.de verb.oblig.num.30. 182
Valor pecuniæ in florenis,est de iure certus , quia tantum debet valere florenus in forma,quantum in materia,& expensa cudendi debet fieri de publico.ff.de veeb.oblig,§.decem mihi.l.liber homo.nu.8. 170
¶Vandali non erant subiecti Imperio Romano tempore Constantini Magni,sed postea Imperator eos subiugauit.l.cunctos populos.n.10. C.de summa Trin.in lect.Papiensi. 7
¶Variatio electio.circa personas,quando admittatur in vltimis voluntatibus.in l.serui electio.ff.de leg.1.nu.2.& seq. 15
Variatio non admittitur quando fit executio à l.vel ab homine.ibid.nu. 12.fol.eod.& in l.si mihi & tibi.eod.tit.num.13. 38
Variatio electio admittitur quando aliud est in oblig.& aliud in sol.ex dispositione legis.in d.l.serui electio.ff.de leg.1.nu.19. 16

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Varia electio prohibetur, quia ſi admitteretur de facili committeretur fraus.ibid.num.17. cod.
Variatio an ſit licita in benefi.Eccleſ.poſt acceptationem.in l.ſi ex toto. § ſi ita legatum.ff.de leg.1.nu.25. 26
Variatio in obligatione alternatiuis inter viuos admittitur, etiam poſt ſententiam,& qñ non admittitur.in l.cùm res.ff.de leg.1.nu.29. 90
Variare quoties poterit iudex vel pars, puta ſuam interlocutoriam; vel poſitionem reuocare.in l.quod inſſit.ff.de re iud.nu.27. 157
Variare & mutare ante litem conteſtatam, an quis poſſit, ſi produxit libellum,& partem fecit citare.in l.ſi quis.C.de codi.n.2.cum ſeq.182
Variatio permittitur,& propoſitum hominis eſt mutabile, & variabile. ff.de leg.1.l.ex toto.§.ſi ita legatum.num.32. 27
Variatio an admittatur,& an liceat Doctori, qui conſulit pro vna parte variare, & conſulere pro alia, ſi videat primam partẽ non habere ius. l.edita.nu.8.C.de eden. 63
Variatio de tempore proprio ad improprium, admittitur. ff.de vulg.& pupil.ſubſt.l.in pupillari.num.6. 122
Variatio maximè euitanda in perſonis eccleſiaſticis.ff.de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.num.25. 27
Variatio quare admittatur in contractibus,& non in vltimis volun.ff.de leg.1.l.ſerui electione.num.11. 16
Varietas ſi ſit inter protocollum, & inſtrumentum traditum à notario, recurrendum eſt ad protocollum,& illi potius ſtandum eſt.ff.de iureiur.l.admonendi.in repe.nu.133. 120
Variatio in caſibus in quibus permittitur, non poteſt fieri niſi ſemel. ff. de verb.oblig.l.quicquid aſtringendæ.nu.9. 150
Variatio conditionis inſtituti, vel ſubſt.de vna conditione capaci ad aliam capacem,non vitiat inſtitutionem.ff.de lib. & poſth.l.Gallus.§. forſitan.nu.1. 220
Variatio qualitatis circa perſonam inſtituti per quam non immutatur ſubſtantia actus,non vitiat inſtitutionem. ff.de lib.& poſth.l.filio quẽ pater.§.ſi Titius.num.2. 193
Variatio admittitur in tempore, an etiam debet admitti in rebus. ff. de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.num.11. 26
Variatio non permittitur circa idem,vel circa res,quæ ratione connexitatis cenſentur eadem.ff.de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.nu.2. 26
¶Vaſſallus,ligius, quis ſit,& in quo differat ab alijs. in l.de pupillo. §.ſi plurium.ff.de nou.ope.nun.nu.7.fol.19.& in proẽ.feud.nu.32. 235
Vaſſallus an teneatur iurare fidelitatem omnibus filijs domini decedẽtis rectis pluribus filijs in §.ſi plurium.nu.6. 19
Vaſſallus in re feudali non poteſt conſtituere vſumfr. vel aliam ſeruitutem ſine conſenſu domini.in l.2.§.ex contrario. ff. de acq.poſſ.nume. 66.& 71. 81
Vaſſallus ſi eſt grauatus ære alieno, & dominus non vult ei permittere, ẽp alienet ius ſuum feudi, poterit alienare ſi dominus requiſitus noluerit emere.in l.qui Romæ.§.cohæredes.ff.de verb.oblig.nu.26.182
Vaſſallus ſi vult vendere feudũ,an debeat dare illud agnato maius pretium offerenti.ibid.nu.eod. eod.
Vaſſallus ſi alianauit feudum illicitè,poterit dominus propria auctoritate vendicare.in l.ſi quis ita.§.ea lege.ff. de verb.oblig.nu.30. fol.222. & in l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.nu.43. 171
Vaſſallo ſi dominus concedat fundum fructib. plenum,an per iſta verba videatur conceſſiſſe fructus vineæ. in l. cùm filiofam.ff.de lega.1. num.173. 38
Vaſſallus qui fecit pactum de non alienando non poterit alienare etiã in caſib.à iure permiſſis. in l. filiusfa.§.diui.ff.de leg.1.nu.19.27.170
Vaſſallus prohibitus alienare licet ſine cauſa non poterit alienare cum tali prohi.teſt.ibid.nu.22.fol.eod.& in 1.lect.nu.16. 165
Vaſſallus poteſt facere compromiſſum de re feudali, & emphyteuta de re emphy.ff.de iureiuran.l.iuſiurandum.§.pupillus.nu.3. 88
Vaſſallus ſi perdat feudum ſuum facto domini,tenetur dominus de alio feudo illi prouidere.l.Barbarius.nu.40.ff.de offi.præt. 43
Vaſſallus an poteſt alienare feudum ſine conſenſu Epiſcopi. C.qui feu. dar.poſſ.num.26. 246
Vaſſal. ſi facit alium vaſſallus, vel emphy. alium emphy. quid transferatur in eum.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ex contrario.nu.75. 81
Vaſſallus vel emphy. ſicut non poſſunt liberè alienare ſine conſenſu domini,eo modo non poſſunt deferre iuramentum ſuper re emphy. vel feudali.ff.de iureiur.l.iuſiurandum.§.pupillus.num.2. 88
Vaſſallus qui fecit amicitiam cum inimico dominij debet priuari feudo.ff.de cond.indeb.l.ſi non ſortem.§.libertus.nu.2.fol.179.& in l.liberi.C.de inoff.teſt.nu.3. 175
Vaſſallus tenetur ſeruire domino. ff. de cond. indeb.l.ſi non ſortem.§.libertus.num.28. 181
Vaſſallus ſi commiſſit cauſam propter quam iura expreſsè priuant eum feudo,requiritur tamen ẽp illud declaretur per ſententiam. ff. quod quiſque iur.l.ſi quis ius iniquum.§.quod autem.nu.5. 101
Vaſſal.licet iurauerit fidelitatem,ſi contrafecit, quando & quibus caſibus feudo priuetur.ff.de reb.cred.l.quod te.nu.32. 17
Vaſſallus factus ab alio vaſſallo, debet primum vaſſallum recognoſcere in dominum,& eidem prẽſtare iuramentum fidelitatis.ff.de acq.poſſ. l.poſſidere.§.ex contrario.nu.76. 78
Vaſſallus ſecundus ſi alienat domino irrequiſito, feudum reuertitur ad primum dominum,& non ad primum vaſſallum.ibid.num.77. eo.
Vaſſallus non poteſt teſtari de feudo regulariter, in verbo Teſtamentũ. in rub.qui teſt.fac.poſſ.& in verbo Feudum,& in emphy.
Vaſſallus non præſcribit libertatem aduerſus dominum, qui eius ſeruitio vſus non eſt.ff.de conſt.prin.l.beneficium.nu.55. 131
Vaſſallus non cenſetur à feudo cecidiſſe,niſi dominus velit, & declaret. ff.de lib.& poſth.l.filio quem pater.num.23. 192
Vaſſallus requiſitus à domino,an teneatur ei ſubuenire in certa quantitate pecuniæ propter guerram.ff.de leg.1.l.ſi ex toto.nu.16. 25
Vaſſallus vel emphy.ſi alienent feudum,vel fundum emphy.& dominus conſentiat, ſibi in totum præiudicat quo ad rem, & quo ad pretium. ff.de leg.1.l.ſi feudum per fideicom.num.32. 160
Vaſſallus ſi alienat ius ſuum domino ſciente, & patiente,dominus cenſetur conſentire,niſi erraret,ibid.nu.33. eod.
vaſſallus quamuis veniat contra iuramentum fidelitatis,non tamen perdit feudum niſi in caſibus à iure expreſſis.l.1.nu.13.C.de tranſac. 94
Vaſſallus qui commiſit cauſam ingratitudinis propter q̃ meretur priuari feudo,vel clericus commiſit cauſam propter quam meretur priuari beneficio eccleſiaſtico,an quamprimũ commiſit cauſam, teneatur ab eo tpe reſtituere fructus.in rub.C.de his quib.vt indig.nu.2. 177
Vaſſallus quando poteſt priuari feudo propter ceſſationem ſolutionis, vide pulchram diſtinctionem.C.in vſib.feud.nu.65.64.& 54.237.
Vaſſal. alienando feudum irrequiſito domino cadit à iure ſuo domino volente,& voluntatem ſuam declarante, & quid ſi dominus moriatur ante quam declaret voluntatem ſuam. l.omnimodo.C.de inoffi. teſt. num.10.fol.176.& in l.3.C.de iure emphy.nu.6.& 8.& 106.fol.128. & in l.2.eod.tit.nu.15.& ſeq. 198
Quid ſi committat fœloniam in dominum.d.l.2.nu.14. eod.
Vaſſallus qui primo fuit inueſtitus, an præferatur ſecundo, dato qd alij facta fuit prius traditio.l.quoties.C de rei vend.nu.30.& 31. 183
Vaſſal.an teneatur ſoluere datia,& collectas,an verò dominus.l.1.de iure emphy.num.33. 190
Vaſſalli an poſſint permutare feudum ſine voluntate, & conſenſu domini.l.3.C.de iure emphy.nu.102. 229
Vaſſal.anteceſſor ſi iurauit fidelitatem pro ſe, & ſucceſſoribus ſuis, an adhuc ſucceſſor tenebitur iurare de nouo.d.l.2.nu.24. 198
Vaſſal. propter deteriorationem rei poteſt expelli in Auth. qui rem.G. de ſacroſan.Eccleſ.nu.4.fol.27.& in vſib.feud.nu.68. 239
Quid ſi malè tractat ſubditos ſuos ibid.num.eod.fol.eod.& in vſib.feud. num.69. eo.
Vaſſallo an & in quib. caſib. poſſit imponi collecta à domino. in l. placet.in 2.lect.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu.19. 20
Si Princeps, vel dominus ſtetit per 100.ann. quod vaſſallis ſuis non impoſuit aliquod onus, vel non eſt vſus iuriſd.quia non occurrit caſus, in nihilo præſcribitur.l.falſo.C.de diuer.re ſcrip.nu.2. 57
Si dominus non ſeruat fidem vaſallo,qd vaſallus ſimpliciter non teneat̃ ei iuramentum fidelitatis ſeruare.l.cùm proponas.2.C.de pac.n.5.83
Princeps qui habet vaſſalios ſub ſe non poteſt ligas, vel cõuentiones facere in eorum præiudicium, niſi ipſi conſentiant, nec poteſt eos alienare inuitos.l.debitorum.C.de pact.nu.6. 85
Si dominus vendit rem feudalem,vaſallo inuito, non coguntur ei promittere,vel iurare fidelitatem.ead.l.nu.7. eod.
Si quis poſſedit caſtrum.10.annis tanquam vaſſallus,an prẽſumatur inueſtitus de feudo.in l.ſi certis annis.C.de pact.nu.7. 88
Vaſſallus ſi alienat feudum domino directo ſciente, & patiente, dominus habetur pro conſentiente.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.nu.61. 49
Vaſſal. vel emphy. ſi eſt ſoluendo poteſt in ſubſidium commoditatis illius iuris aſſignari creditoribus quamuis ipſum ius ſit inſeparabile, & in alienabile ſine conſenſu directi domini.ff.de acq.hær.l.pro hered.§.ſi quid tamen.num.17. 85
Vaſſalli omnes,qui tenent feudum licet teneãtur facere fidelitatem,fallit in feudo franco.C.in vſib.feud.nu.114. 242
Vaſſal.ſi ceſſat per triennium ſoluere, an debeat priuari feudo ſicut emphy. qui non ſoluit canonem per triennium. C. in vſib. feud. nume. 57.64.& 65. 238
Vaſſallus debet amari à domino,ibid.num.56. eod.
Vaſſalli non poſſunt conueniri ad ſoluendum debita domini.C.in vſib. feud.num.54. 237
Vaſſallus an & qualiter poſſit agere de euictione contra dominum, ſi ab eo euincatur.C.in vſib.feud.nu.40. 236
Vaſſallus vaſſalli mei, an dicatur meus vaſſallus. C. qui feud. dar. poſſ. nume.33. 246
Vaſſallus an poſſit cogi alere dominum inopem,& an ad hoc poſſit cõpelli officio iudicis.C. ſupra in vſib.feud.num.70. 239
Vaſſal.tenetur aliquando iuuare dominum etiam habentem cauſam iniuſtam.ff.de verb.oblig.l.qui ſeruum.nume.7.fol.147.& in l. quidam cum filium.eod.tit.nu.27. 210
Vaſſallus qui iurat, quod nullum damnum domino faciet, intelligitur iurare, quod ne ipſe faciet, & quod alios facientes prohibebit. ff. de verb.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

verb.oblig.l.in illa ſtipulatio.num.3. 95
Vaſſallus ſe eſſe confitens, tenetur facere recognitionis inſtrumentum. ff.de verb.oblig.l.ex ea parte.nu.11. 171
Vaſſallus idem eſt quod obligatus,& deriuatnr à vas vadis,quod eſt obſes.C.in vſib.feud.nu.32. 235
Vaſſallus licet commiſerit fœloniam in dominum propter quam ipſe debet priuari feudo non nocet filijs. ff. de in ius voc.l.in ius vocari.§. patronum.lo 1.num.4. 111
Vaſſallus qualiter iurare debet fidelitatem domino. ff. qui ſatiſd. cog. l. qui iurato.num.2. 141
Vaſſallus non perdit feudum pro omni contrafactione,niſi in caſibus in quibus iura hoc exprimunt.ff.de libe.& poſth.l.cùm quidam.num. 12.fol.160.& in l.illam.C.de col.nu.13. 67
Vaſſallus ſimpliciter inueſtitus,non habet dominium.nec directum nec vtile.C.in vſib.feud.nu.15. 234
Vaſſalli vel feudatarij ſi ſint plures eiuſdem rei, poteſt alter alteri vendere ſine conſenſu domini.C.de fideic.l.voluntas.nu.6. 201
Quid autem in emphyteutis.ibid.num.7. eo.
Vaſſallus non ligius ſi ſit duorum, & ſit inter ipſos guerra quem ipſorũ tenebitur adiuuare.C.in vſib.feud.num.109. 242
Vaſſallus licet à principio non poſſit conſtitui ligius ex poſt facto tamẽ poteſt.ibid.num.110. eod.
Vaſſal.ſi adulterat vxorem domini ſui,vel turpiter cum ea ludat, debet priuari feudo.C.de fideic.l.fideicom.nu.4. 211
Vaſſalli æquiparantur libertis.ff.de leg.1.l.filiusfam.§.diui num.27.fol. 166.& in 2.lect.nu.31.fol.170.& in procœ.feud.nu.20.& ſeq. 235
Vaſſallos dominus non poteſt alienare inuitos de iure communi abſq; alia prohibitione.ff.de leg.1.l.filiusfam.§.diui.nu.18. 165
Vaſſallus non poteſt alienare feudum ſine conſenſu domini, ſicut nec emphyteuta emphyteuſim,an tamen poſſit alteri infeudare ęquè idoneo.C.qui feud.dar.poſſ.nu.12.& ſeq. 244
Vaſſallus Epiſcopi ſi vult alienare feudum in capitulum ipſius, an Epiſcopus poſſit præſtare autoritatem.C.qui feud.dar.poſſ.nu.26. eod.
Vaſſallus licet teneatur iuuare,vel ſequi dominum, non tamen tenetur hoc facere ſuo ſumptu.ff.de leg.1.l.cùm ſeruus.nu.4. 72
Vaſſal. feudatarius, an poſſit vocare in ius dominum ſine venia. ff.de in ius voc.l.generaliter.nu.4.fol.112.& in procœ.feud.nu.21. 235
Vaſſalli duo poſſunt eſſe adinuicem dinerſis reſpectib. ff.de in ius voc.l. in ius vocari.§.liberos.num.5. 111
Vaſſal.vel emphy.ſi vendant non requiſitio conſenſu domini,& dicant, vendo ſaluo conſenſu domini, talis proteſtatio nihil prodeſt, cum actus ſit contrarius proteſtationi. ff. de nou.ope.nun. l.non ſolùm §. morte eius.num.27. 32
Vaſſal. non poteſt incidere arbores fructiferas in fundo feudali. ff. ſol. matr.l.diuortio.§.ſi fundum.nu.2. 25
vaſſal.ſeu funda.ſi moriatur in medio anno,cui ſpectant fructus,an vaſſallo,an domino fundi.ff.ſol.matr.l.diuortio.nu.6. 20
Reliqua vide ſupra in verbo.Feudum,& in verbo.Emphy.
¶Ve.Hæc dictio ponitur pro & in l.ſi ita ſcriptum.ff.de lib.& poſthum. nume.2. 182
¶Vectigal & tributum in quo differant.in l.apud Iulia.§.hæres cogitur. ff.de leg.1.num.1. 75
Vectigalis fundus idem eſt quod emphy. in l. ſi domus.§.ſi fundus.ff.de leg.1.num.1. 124
Vectigalis fundus tranſit cum onere ſuo ad quemcunque vadat fauore reipub.ſecus tamen eſt in emphy.ibid.nu.1.& 19. eo.
Vectigalis fundus poteſt legari alicui ſine conſenſu municipum directũ dominium haben ibld.num.6. eod.
Velleianum Senatuſconſul. prohibet perſonam mulieris ne poſſit pro alio ſe obligare.in Anth.ſacra. pub.C.ſi aduer.vend.nu.53 ꝙ an procedat ſi intercedat pro alio cum iura.vel ſi bis intercedat.nu.58. 137
Velleia.certioratio, an requiratur in muliere quando eius beneficio renunciat,& quid ſi cum iuramento.in l.ne paſſim. C. de iur.& fac.ign. nu.3.fol.46.& in d.Auth.ſacram.pub.C.ſi aduer.vend.n.3.& 53. 138
Velleiani exceptio ſi nõ opponatur, valet tamen proceſſus.in l.1.§.ſublata.in 2.lect.ff.ad Trebell.nu.5. 197
Reliqua vide ſupra in verbo Mulier.
¶Velle.Vide infra in verbo Volo.
¶Velut.Hæc dictio importat fictionem.in l.pactum.§.Lucius.ff.de pac. num.4.fol.208.& in Auth.l.ſi quis in aliquo.C.de eden.nu.5. 67
¶Vendicatio præſupponit translationem dominij. in l. legato generaliter.ff.de leg.1.nu.8.fol.70. & capitur large pro qualibet petitione,vt in l.non amplius.§.cum bonorum.ff.de leg.1.nu.18. 54
vendicatio competit vniuerſitati corporum tantum,non autem corporum,& iurium.in l.ſi gregè.ff.de leg.1.nu.3. 50
Vendicari non poſſunt iura.ibid.num.4. eo.
Reliqua vide ſupra in verbo Rei vendicatio.
¶Venditio. Venditionis ſeu aliena.appel.an veniat permutatio.in l.3. C.de iure emphy.num.102. 228
Vendi non poſſunt res immobiles per curiales ſine decreto, licet poſſint bene eas donare,& permutare.ibid.nu.57. 224
Vendita re vel donata duobus inſolidum quis præferatur in dominio eius.vide latè ſupra in verbo Dominium,& in verbo Emptor.
Vendita emphy.vel ſuperficie domino pro eo, quod æſtimabitur,qualiter erit fienda æſtimatio.in l.1.C.de iure emphy.num.47. 191
Vendita re ſub pacto, quod niſi die ſtatuta fuerit ſoluta pecunia, res ſit inempta,an ſi ſoluatur pecunia,& deficiat vnus nummus erit res inẽpta.in l.2.C.de iure emphy.nu.59. 202
Venditio facilius celebratur quàm donatio.C.in procœ.feud.nu.34. 236
Vendens ſimpliciter equam,vel vaccam,pullus venditus intelligitur. in l.ſi extraneus.ff.de cond.cau.dat.nu.24. 158
Vendens equam prægnantem cum pacto, quòd ſi pullus maſculus naſcatur,ſit venditoris, ſi fœmina emptoris ſi contingat vtrunque naſci ad quem ſpectabit.ibid.num.17. eod.
Venditio facta per iudicem in executio. ſenten. cui datur actio ad pretium contra emptorem ibid.num.3. eod.
Venditio iudicis, an valeat pretio non ſoluto, ſed habita fide de eod. ibid.num.6. eod.
Venditio facta vno nummo quando valeat.in l.ſi quis ante. ff. de acqui. poſſ.num.16. 94
Vendito caſtro ſimpliciter,an cenſeatur vendit à iuriſd. in l.quominus. ff.de fluminib.num.123. 190
Venditio facta de fructibus naſcituris, qui nunc non ſunt in rerum natura,& tunc naſci eſt impoſſibile, an trahatur ad fruc. retro natos. in l.ſi is qui pro emp.ff.de vſucap.nu.114. 124
Venditio de re perempta,an ſit valida.ibid.num.154. eod.
Vendito fundo,an veniant ripæ litora,viæ pub.& nemus publicum.in l. quominus.ff.de flu.num.17.cum plu.ſeq. 192
Venditor an & quando vtatur acceſſoriè adminiculo emptoris in præſcriptione.in l.Pomponius.§.præterea.ff.de acq.poſſ.nu.1.& 4. 111
Vendita domo cum pacto ne alienetur, an emptor poterit ibi ædificare Eccleſiam,vel locum religioſum facere,& ſi alienauerit poſſit venditor apprehendere rem ipſam alienam propria auctoritate. in l. ſi ita quis.§.ea lege.ff.de verb.oblig.nu.34.cum plu.ſeq. 222
Venditio ſi eſt vniuerſalis multa cum ea tranſeunt, quæ non poſſunt particulariter tranſire.ibid.num.18. eo.
Vendere ſeu retrouendere rem ſi quis promiſerit pro eodem pretio intra certum terminum,elapſo illo termino,an poſſit amplius compelli.in d.l.§.Seia cauit.nu.10. 219
Venditio contractus, an poſſit celebrari ſub ſimulato contractu pign.in quo ſit pactum de nunquam redimendo, quod eſt proprium vendi.& contrarium pign.in l.qui Romæ.ff.de verb.oblig.nu.36. 175
Vendito fundo cum pacto de retrouendendo intra. 20.ann.pro eo pretio, an elapſo termino venditore volente redimere fundum fructus pendentes debeant diuidi.ibid.nu.36. 175
Vendi. inſtru. præſumitur ſimulatum, ſi dictum fuit per interpretes, qđ non eſſet vendi.ſed pignus, & deinde factum eſt inſtrumentum venditionis.in l.Titia.§.idem reſpon.lo 1.ff.de verb.oblig.nu.3. 217
Vendens rem meam,vt ſuam propriam cui mandaui,ꝙ rem meam venderet ſi promittat de euictione, non dicitur exceſſiſſe mandatum, & ſi quid præſtet nomine euictionis poterit à domino repetere. in l. ſi quis ita.§.Seia cauit.ff.de verb.oblig.nu.5. 219
Venditio facta per geſtorem non nocet domino non conſentiente, nec ante nec poſt pretium tamen conuerſum in eius vtilitatem dominus reſtituere debet.C.de proc.l.ſi pretium.nu.1. 130
Venditor ſi tradiderit mihi rem venditam,& pretium non receperit,vnde ſi venditor agat actione ex vendito contra me ad pretium, & ego excipiam, ꝙ contractus eſt nullus ex forma ſtatuti, quia non ſoluit gabellam,& venditor replicauerit,quòd etiam ipſe non ſoluerat,neuter poteſt obijcere, quia dolus dolo compenſatur. ff. de eo per quem fac.erit.l.ex hoc edicto.§.ſed ſi ſtipulator.nu.4.& 5. 146
Vendere rem ſuam licet nemo inuitus cogatur, tamen ſi quis rem aliquam expoſuerit vendendam,cogitur poſtea vendere.ff.de actio.eſtimato.l.vnica.num.7. 224
Venditio facta de iure, quod quis habet in tali loco, an valeat.ff.de acq. poſſ.l.poſſideri. 71
Venditor ſi in inſtrumento conſtituit ſe poſſidere nomine emptoris,talis venditor non tenetur amplius tradere nec ad hoc poteſt cogi per actionem ex vendito.ff.de pact.l.ab emptione.nu.12. 211
Vendita hæreditate ſi euincantur res ſingulares,non agitur de euictione. l.1.ff.de leg.1.nu.82. 7
Vendens hæreditatem vtique poſſidere videtur, niſi dolo feciſſet quominus poſſideat.l.re coniuncti.nu.126.ff.de leg.3. 185
Venditor hæreditatis, quod illa vniuerſali euicta teneatur de euictione. in l.1.in 2.lect.ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.18. 196
Vendens rem promiſit duplam ſi euincatur,quamuis diſpoſitio ſit ſuper re vendita conditio vero impleatur ſuper dupla, tamen ſi euincatur pro parte, pro parte tantum dupla committetur, & ſic diuiditur illa conditio ſi euincatur.i.quatenus euincatur.l.Stichum, qui meus eritn .ff.de leg.1.num.34. 21
Vendendi pignus ſi poteſtas eſt data creditori, vt vendat cui velit, non poterit vendere ſibimet.l.cùm filiusfam.de leg.1.nu.51. 31

Vendens

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaf.

Vendens fundum in quo sunt fructus pendentes, intelligitur etiam ipsos fructus vendidisse, ac etiam portionem spectantem ad colonum partiarum nisi emptor sciuerit esse partiarium, sed in dubio non præsumitur.d.l.cùm filiosam.num.180. 38

Venditor non potest cogi inuitus ad tradẽdam rem venditam non soluto pretio.l.apud Iulia §.si Titius.ff.de leg.1.num.11. 74

Venditor tradendo rem emptori, liberatur ab obligatione ex vendito. d.§.si Titius.num.15. eo.

Vendita res si euincatur quomodo agatur contra venditorẽ si non erat dominus,& quomodo si erat dominus.d.§.si Titius.nu.12. eod.

Venditor qui constituit se tenere, & possidere nomine emptoris prout communiter fit an liberetur ab obligatione, & actione ex vendito.d. §.si Titius.nu.12.& l.cætera.eod.tit.num.19. 79

Venditio cartę chirographi,vel instrumenti,an & quando inducat venditionem,actionis vel debiti,quæ in illis continentur.l.seruum filij.§. eum qui.ff.de leg.1.nu.1.2.& 3. 84

Vendens tibi fundum non intelligitur vendere accessum, seu viam per alium fundum suum nisi expressè sit actum. l. seruum filij. §.si statu liberum.ff.de leg.1.nu.6.& 8.fol.85.& in l.si fundum sub cond.§.qui fundum.eod.tit.num.14. 137

Venditor si venderet aliquid in genere,vel quantitate, puta decem saccos frumenti, vel decem brentas vini tunc tenetur transferre dominium non ex natura contractus,sed ex natura, & qualitate rei venditæ.in l.si à substituto.§.hæres.ff.de leg.1.nu.4.fol.86. & in l. si domus. §.de euictione.eod.tit.nu.25. 122

Vendita re subtracta si dominus agat ad pretium videtur approbare contractum,& agere ex contractu.l.si hæredis seruus. ff. de leg.1.numero 13. 91

Venditionis contractus tempore traditionis rei habet vltimam perfectionem.l.si cui legetur.ff.de leg.1.nu.11. 91

Vendere damnatus intelligitur iusto pretio, nisi pretium sit à testatore taxatum.l.si fideiussor.§.meminisse.ff.de leg.1.nu.1. 94

Venditio non potest esse sine pretio.d.§.meminisse.nu.3. eo.

Venditio quando rescindi non possit si pretium sit intra dimidiam iusti pretij.d.§.meminisse.num.4. eod.

Venditio an sit perfecta si hæres grauatus vendere rem Titio certo pretio, & offerrente Titio totum pretium noluerit accipere, & posito, quod sit perfecta nunquid dominium sit ipso iure translatum in Titium. d.§.meminisse.nu.5.& 6. eod.

Vendere rem potest quis cogi præcedente dispositione obligatoria.l.& si æquo.ff.de leg.1.num.5. 115

Venditor si tradidit rem & etiam præstitit cautionem de euictione cũ per istam cautionem sit plenè consultum emptori tunc actio ex empto est sublata, & non competit amplius in casum euictionis, in l. si domus.§.de euictione.ff.de leg.1.nu.21.& 24. 122

Vendita re emptor agens de euictione agit actione ex empto ad interesse legatarius vero petit rem legatam acsi nunquam fuisset soluta, vide alias differentias.in d.§.de euictione.nu.34.35.& 36. eod.

Venditor regulariter tenetur solum ad tradendum,non autem ad dandum.in d.§.de euictione.num.34. eod.

Vẽdens fundum fructibus plenum saluo iure coloni, & nullus reperiatur colonus,sed ipsemet vẽditor laborauerit fundum suis manibus, an possit detrahere partem consuetam dari colono. in l. si quis legauerit.ff.de leg.1.num.5. 126

Venditio fundi trahit ad se fructus pendentes cum sint pars fundi. d. l.si quis legauerit.nu.4. eod.

Venditione domus facta si exceptuata sit generaliter habitatio omnibus in ea habitantibus,non intelligitur de habitatione ipsius venden tis.d.l.si quis legauerit.num.5. eod.

Venditor sciens,qui vendit ignoranti hoc modo, vendo quicquid iuris habeo in tali loco. Item trado quicquid iuris habeo tunc non potest sic possideri,neque præscriptio procedit, si vero vendit quicquid iuris habet in fundo,& tradat totum fundum tunc procedit vsucapio. in l.si sic legatum.§.si mihi.ff.de leg.1.nu.19. 132

Tunc venditor sciens tenetur emptori ad restitutionem pretij. in d. §.si mihi num.20. eod.

Venditor si iurauit non mouere litem emptori, & postea cessit iura vni qui mouit litem, venditor dicitur periurus. l. si sic legatum.§.si quis ita.ff.de leg.1.nu.7. 133

Vendita res antequam tradatur emptori,non potest alteri vendi & trãsferri dominium in secundum emptorem. l. non quocunque. §. qui Caium.ff.de leg.1.num.7. 141

Venditor tenetur de euictione non solùm quando res euincitur à tertio,sed & si euincatur ab ipsomet emptore ex noua causa, vel ex veteri de nouo in suam notitiam proueniente. l. huiusmodi. §. qui seruum.ff.de leg.1.num.8. 145

Vendens rem, quæ est alteri pignorata, tenetur eam liberare à vinculo pignoris,& tradere liberam.l.si tibi homo.ff.de leg.1.nu.5. 153

Vendere prohibitus extra familiam,si denunciet primo illis de fam.tũc illis nolentib.emere poterit postea vendere etiam extraneo, non obstante prohibitione vt talis res prohibita alienari extra familiam relinqueretur familiæ.in l.filiusfa.§.diui in 2.lect.ff.de leg.1.n.56. 171

Vendere fructus,qui percipiuntur ex re prohibita alienari,an quis possit pro toto tempore vitæ suæ.in d.§.diui.in 2.lect.nu.59. eod.

Vendi res prohibita alie. an possit, si mens test. non offenditur ibidem num.78. eod.

Venditio rei immobilis,quod possit fieri Ecclesiæ. in d.§.diui.in 2.lect. nume.79. eod.

An valeat statutum in contrarium,vide ibid.& in 1.lect.nu.47. 171

Si tunc contrafiat,an contrafaciens teneatur ad interesse. in d.§.diui. in 2.lect.uum.83. 172

Venditione prohibita,quibus casibus non videatur prohibita donatio, & alia communis alienatio per diuersos titulos.in d.§.diui.in 2. lect. nu.103.fol.173.& in 1.lec.nu.71. 168

Venditio strictè intelligitur,si pretium est conueniens.d.§.diui.in 2.lec. num.103.& in 1.lect.num.71. eod.

Vendere potest aliquis rem meam me inuito.in l.si fundum per fideic. ff.de leg.1.num.8. 159

venditioni alicuius rei consensus,an & quando sibi præiudicet, vide remissiuè in d.l.si fundum per fideic.nu.31.& 34. 160

Venditioni pignoris, si creditor consentiat, agens hypothecaria excep. repellitur, nec tamen per hoc debitum principale extinguitur. in d.l. si fundum per fideicom.num.37. 161

Vendens rem si recipiat pretium ab emptore, non concedit per hoc licentiam emptori accipiendi rem emptam propria auctoritate. ff. de re iud.l.miles.§.qui iudicati.num.2. 152

Venditionem ratam rei meæ, licet non meo nomine factam sicut possum habere in subsidium, ita possum habere ratam exactionem debiti,licet non sit facta nomine meo.ff.si cert.pet.l.si eum seruũ.n.3. 43

Venditor tenetur tradere veram possessionem vacuam ab omni seruitute.ff.de pact.l.ab emptione.num.13. 212

Venditio facta per procuratorem potest resolui per pactum ipsius domini.ff.de pact.l.si cum emptore.§.sed & si inter.num.1. 189

Venditor hæreditatis si faciat pactum de non petendo debitor hereditatis antequam actor denunciauerit tali venditori venditionem hæredi. sibi factam tale pactum præiudicat emptori hæreditatis habenti vtiles actio.ff.de pact.l.si cum emptore.nu.4 5.6.& 7. eod.

Venditor non tenetur transferre dominium, sed solum tradere possessionem.ff.de præscrip.verb.actio.l.naturalis.§.& si quidem.nu.4. 225

Vendere qui tenetur alicui sub pœna,potest alij impunè vendere, si ille requisitus non vult, aut negligit emere. l.qui Romæ.§.cohæredes. ff.de verb.oblig.num.1.3.& 6. 180

Vide latius de hac materia in eo.§.per totum.

Venditor promittens sumptus litis in causa euictionis, non tenetur ad sumptus litis moræ ab altero consocio in causa petitionis pretij.l.vẽditores.ff.de verb.oblig.nu.1. 150

Venditor nunquid teneatur ad expensas, & sumptus emptoris vexati in re vendita si emptor non succumbat in causa, sed obtineat.ead.l.nu. 2.3.& 4. eo.

Venditor qui in contractu venditionis promittit emptori de dupla, in causa euictionis non tenetur vltra duplam ad alios sumptus litis etiã quod in instrumento exprimatur,vt ead.l.num.4. eod.

Venditor qui non dat fideiussores de euictione si non liberat rem venditam vt promisit, tenetur ad interesse. l. cùm stipulatus sim mihi à proculo.§.cum venderet.ff de verb.oblig.nu.1. 159

Venditio plurium rerum facta vno pretio quo ad resolutionem contractus, dicitur vna sola venditio,sed quo ad ea, quæ non respiciunt contractum,sed petitionem videntur esse plures, de quo vide,& limita.in l.scire debemus.ff.de verb.oblig.nu.3. 57

Venditor promittens defendere emptorem contra omnem personam de iure,& de facto, an teneatur armis defendere ipsum contra Titiũ vt expellentem.l.stipulatio ista habere.in prin.nu.14. de verb.obl.70

Venditor non tenetur tradere rem sublatam à seruitute reali. l. si quis. num.10.eod.tit.u.fol. 67

Venditor non tradidit rem venditam emptori, sed eam tradidit illi bona fide cui credebat bona fide tradi,si conueniatur liberatur cedendo actionem quam habet contra bonæ fidei possessorem. in l. cùm fundus.§.seruum.ff.si cert.pet.num.8. 52

Vendere rem hæreditariam non perituram tempore est actus aditionis hæreditatis.ff.de acquir.hære. l.si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit.num.5. 93

Vendicatio competit in legato alternatiuo ante electionem factam.ff. de leg.1 l.si ex toto.§.si ita legatum.nu.10. 26

Vendens fundum ad vsum, seu in vsum, ista verba ad vsum ponuntur demonstratiuè.C.in vsib.feud.num.104. 241

Venditor hæredita.cum semel fuerit effectus hæres per aditionem hæreamplius non potest desinere esse hæres, & conuenietur actione hære. sicut prius.ff.de leg.3.l.re coniuncti.nu.126.128.& 129. 185

Vendens fundum excepta tali arbore, quæ exaruit, & fuit incisa, & postea truncus iterum pullulauit cuius erunt pullulationes istius arboris,vel pedamenta.ff.de leg.1.l.si fundum sub conditione. §.qui fundum.num.16. 137

Vendens

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ial.

Vendens rem alienam ſi dicat, vendo iſtam rem Titij, videtur vendere nomine ipſius Titij, & ſic etiam re non perempta poterit Titius habere ratum.ff.de leg.1.l.ſi fundum per fideicom.num.30. 160
Vendens rem alienam intelligitur ſemper vendere nomine illius cuius eſt.de leg.1.l.ſi fundum per fideicom.nu.31. eod.
Venditor quando habet facultatem rei tradendæ tenetur præciſè tradere,ad Senatuſconſul.Trebell.l.1.& §.fuit quæſitum.nu.16. 201
Vendens fundum Titio minus dimidia iuſti pretij,poſtea Titius vendidit alteri,non poſſum agere contra alterum remedio.l.ſecundæ.C.de reſcin.vend.ad Senatuſconſul.Treb.l.1.§.ſi hæres percepto.n.7. 203
Venditor tenetur de euictione non ſolùm quando res euincitur à tertio,ſed etiam ſi euincatur ab ipſomet emptore ſibimet ex cauſa noua,vel ex veteri de nouo in ſuam notitiam proueniẽte.ff.de leg.j.l.huiuſmodi.§.qui ſeruum.num.8. 145
Venditio ſcriptoriæ in Romana curia non poteſt fieri ſine conſenſu Papæ.C.de inoffi.teſt.l.omnimodo.§.imputari.nu.3. 176
Venditioni ſeu alienationi alicuius rei ſi conſentio,an videar animo donandi.ff.ſol.matr.l.quæ dotis.nu.62.63. 49
Vendens rem alienam ſi iurauit ſuper contractu, & poſtea illam alteri vendit,& tradit,an transferat dominium in ſecundum emptorem.C. de tranſact.l.ſi quis maior.num.13.fol.118.& in l. in bonæ fidei.ff.de eo quod cert.loc.num.7. 226
Venditio facta ciuitati, vel Eccleſiæ, an poſſit nudo conſenſu diſſolui abſque rei traditio.l.vt inter diuinum.nu.6.C.de ſacroſan.Eccleſ. 29
Vendens alicui rem tenetur ei facere inſtrumentum venditionis. ff. de verb.oblig.l.ex ea parte.num.10. 171
venditio eſt actus voluntarius,ideo per eam videtur facilius remitti ius, quod partes inuicem habent. ff.de verb. obl.§.duo fratres.l.qui Romæ.num.37. 189
Vendens rem ſub termino vnius anni ad ſoluendum quando incipiet ille terminus ſolutionis.ff.de leg.1.l.ſi cui legetur.nu.11. 91
Venditor promittens ſeruum non eſſe fugiturum tenetur indiſtinctè ſi reperiatur contrarium cum pretium recipiat.ff.de leg.j.l.ſi legati ſerui.num.6. 109
Vendere quidam promiſit,& ille cui facta eſt promiſſio de vendẽdo aliquid ſoluit pro venditione futura,an poſſit pœnitere,& non emere,& repetere illud quod ſoluit.ff.de eo quod cert.loc.in l.in bonæ.n.4.217
Vend.poſſ.cum pacto,quod fructus ſint venditoris, an valeat.in l.ſi ante nup.ff.ſol.matr.num.3. 17
Vendidi tibi rem & de euictione promiſi.poſtea tu iſtam rem alij donaſti, & dona. res fuit euicta,tu emptor non potes agere contra me de euictio.&c.ff.de verb.oblig.l.Iul.§.qui fundum.nu.11. 207
Vendit quidam fundum pro centum,pacto appoſito, quod ſi apparuerit fundum non eſſe liberum, ſed emphyteuticum, fiat diminutio pretij arbitrio Titij,quod Titio mortuo, vel non arbitrante recurratur ad iudicem.ff.de verb.oblig.l.ſi quis arbitratu.num.19. 82
venditor facta traditione, & re non euicta poteſt directo cõueniri actione ex empto vt caueat,hæres vero non poteſt directo cõueniri,vt caueat, quia hoc petitur officio iudicis mercenario.ff.de lega. 1.l.ſi domus.§.de euictione.num.35. 123
Venditio facta hoc modo. vendo tibi prædium tuſculanũ pro mille ducatis,quod eſt iugerum viginti,& ſit plurium iugerum, an & quando totum cenſetur venditum.l.cunctos populos. C. de ſum. Trin.& fid. cath.in 1.lect.num.4.fol.2.& in 2.lect.nu.5. 7
Venditor qui rem tradidit ex qua emptor percepit fructus ſi pretium non ſoluatur in tempore licite petit vſuras propter fructus. ead. l.in 1.lect.num.51. 5
Venditor poteſt totam rem venditam retinere etiam pro vno nummo pretij non ſol.in Auth.qui rem.C.de ſacroſan.Eccleſ.num.15. 28
Venditor ſi eſt læſus in vno nummo vltra dimidiam iuſti pretij, an habeat locum.l.2.C.de reſcin.vend.ibid.nu.16. eod.
Si emphy. velit vendere ius ſuum emphy. non poteſt vendere cui velit niſi prius denunciauerit domino, an ipſe velit emere pro illo pretio, quod ab alijs inuenitur, & dominus per conſequens debet cæteris præponi.l.tertia.C.de iure emphy.nu.10. 220
Si colonus vult vendere fructus perceptos ex fundo debet potius vendere domino quam alij iuſto pretio.in d.l.3.nu.11. eod.
Si fiſcus habeat rem communem cum alio debet prius ſocium ſeu conſortem requirere antequam alij vendat.ibid.nu.eod. eod.
Si ſtatuto caueatur, quod volens vendere domum, vel aliam rem immobilem teneatur prius vendere conſanguineo, vel coniunctæ perſonæ,vel proximiori vicino pro æquali pretio,vel conſuetudo ſit, ꝙ quando quis vendit rem immobilem,quod alij de genere,vel cognatio.poſſit illam intra annum reuocare, & emphy. velit alienare ius ſuum emphy. & ad iſtam emphy. concurrat dominus rei emphy. & conſanguineus,vel coniunctus,quis eorum preferatur.d.l.3.n.12.eo.
Quando aliquis vendidit rem alicui cum pacto adiectionis in diem, hoc eſt,ſi alius non attulerit meliorem conditionem, & alius afferat meliorem conditionem, quod tunc venditor teneatur denũtiare primo emptori.d.l.3.num.17. 221
Stante ſtatuto ꝙ in vend. præferatur conſors ſi quis velit rem vendere pro qua inueniat quindecim,& conſors velit ei dare.10.tantum,quia dicat hoc eſſe verum valorem rei, non tenetur ei vendere.10.& caſu quo nolit plus dare poterit alijs vendere.d.l.3.nu.21. eod.
Venditor ſi vendidit primo rem vni, & conſtituit ſe poſſidere nomine ſuo,vel precario,& vendat poſtea rem iſtam alteri, & tradat præfertur prius emptor.in l.vt inter diuinum. C.de ſacroſan. Eccleſ.nu.27. fol.31.& in l.traditionibus.C.de pact.nu.3. 82
Quid in dubio ead.l.vt inter diuinum.num.28. 31
Quid ſi vnus eorum tantum numeraſſet pretium ibid.nu.eod. eo.
Quid ſi ſecundus ſciebat rem prius vend.ibid.nu.eod. eod.
Quid in eccleſiaſticis perſonis.ead.l.num.29. eod.
Si in venditione apponatur ſtipu.tamen habet locum remedium. l.2.C. de reſcin.vend.l.cùm mota.C.de tranſact.num.12. 98
Si vendidi tibi fundum pro centum, & obligaui me euictione ad duplũ, & ſoluiſti mihi quinquaginta, & reſiduum iuraſti ſoluere in certo termino,ſi non ſoluis potes cogi, & propter periurium perdis pretium, & ego liberor ab euictione.in l.ſi quis maior.C.de tranſact.n.11.118
Vendens aliquid in genere, puta decem ſaccos frumenti, tenetur transferre dominium,non ex natura contractus, ſed ex qualitate rei venditæ in genere.de leg.1.l.ſi domus.§.de euictione.nu.25. 122
Vendens rem quæ erat valoris vltra dimidium pretij conuenti,& renũcians beneficio.l.2.C.de reſcin.vend.an poſſit venire cõtra vend. virtute clauſulæ generalis doli,&c.ff.de verb.obl.l.doli clauſula.n.3.170
Venditor qui promiſit de euictione taxatiuè pro facto ſuo, & hæredum ſuorum tantum,non obſtante taxatiua tenetur etiam ſi euincatur per tertium.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.num.12. 70
Venditor promittens defendere emptorem contra omnem perſonam de iure,& de facto,an teneatur armis defendere, ſi per tertium vi repellatur.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio iſta habere.nu.13. eod.
Vendere & promittere de vendendo qualiter differunt. ff. de vſucap.l.is qui pro empto. nume. 156.fol.160.& in l.in bonæ fidei.ff.de eo quod cert.loc.num.3.cum ſeq. 226
Venditor ſi rem vẽditam accepit in pignus,videtur eam tradere, & hoc modo transfert poſſ.ciuilem.ff.de acq.poſſ.l.naturaliter.nu.12. 97
Venditor an teneatur emptori tradere inſtrumenta ſua, & iura,quæ habet.C.de rei vend.l.quoties.nu.46. 184
venditio vel donatio prima ſi ſit facta cum iuramento, poſtea eadem res ſit vendita, & tradita ſecundo ſecundus præfertur primæ venditioni. ff.de verb.oblig.§.ea lege.l.ſi quis ita promiſerit.nu.25. 222
Venditionem reſcindere volens,habet probare, ꝙ venditio ſit vltra dimidiam iuſti pretij.ff.ſi quis cautio.l.& ſi poſt tres.nu.10. 153
Vendo tibi rem vel domum cum pacto, quod non exeat de manu tua, locando eam alteri non facis contra conuentionem. locatio non ſolet dominium transferre. ff.de iuſt.& iur.l.manumiſſiones.nu.6. 7
Venditio fortius declaratur quando pretium præcedit traditionem rei, quam quando ſequitur,& ſic præcedit traditio.ff.de leg.1.l.ſi ita ſcriptum.num.12. 43
Venditio ſi ſit facta Eccleſiæ, vel ciuitati illius facta electione per Eccleſiam, vel ciuitatem non admittitur amplius variatio.ff.de lega.1.l.ſerui electio.num.14. 16
Venditor fundi ſi vendit fundum duobus, & vni eorum emptor illum ſignauit præfertur ille cui primo eum ſignauit, rationem ponit.C.de rei vend.l.quoties.nu.18. 182
Vendere aliquando quis cogitur,& quando id ſit.ff.ſol.matr.nu.4. 9
Vendere prohibitus nunquid poſſit permutare. ff. de rer. permu. l. 1. num.9. 224
Vendens rem alienam, quæ erat pœnes emptorem non committit furtum,& quando committat.ff.de acq.poſſ.l.poſſideri.§.ſi rem.nu.3. 86
Vendens rem alienam, & conſtituens ſe poſſidere nomine precario pro emptore committit furtum. ff. de acq. poſſ.l.poſſideri.§.ſi rem apud. num.4. eod.
Venditio plurium rerum facta vno pretio eſt vna quantum ad reſolutionem contractus,qui reſpicit totum contractum. ff.de verb.oblig.l. ſcire debemus.num.3. 57
Vendit,actio,quæ ſui natura eſt bonæ fidei quando informatur, vt cõpetat ad deductum in pacto efficitur ſtricti iuris.l.iuris gen.§.quinimmo.ff.de pac.num.12. 182
Reliqua videatis.ſupra in verbo Emptio.& in verbo Contractus.
¶Veneti ſunt in quaſi poſſeſſ.libertatis quam præſcripſerunt cõtra Imperatorem.ff.de iuſt.& iur.l.ex hoc iure.num.26. 9
Veneti an habeant filios in poteſtate. ff. de verbo.obliga.l.quod dicitur. num.40. 205
Venetiarum ciuitas,an dicatur eſſe inſula, ſicut Cicilia. ff.de verb.oblig. l.ſi inſulam.num.9. 135
Veneti reputant ſe ita ſapientes,quod legibus viuere nolunt, ſed ſua naturali iuſtitia.ff.ſi cert.pet.l.creditor la 2.num.3. 49
Veneti pſomiſerunt nõ conſtituere officiales in terras Vngariæ, nec ſe de eis impedire,ſub magna pœna. Si vnus Venetus ſit electus in officialem ab hominibus illius terræ, poteſt acceptare officium, nec veneti incidunt in pœnam promiſſam. ff.de leg.1.l.ſerui elect.§.Labeo. num.12. 18

Vene-

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Venetorum dominium, vel alius Princeps mandat potestati, vt deleget causam, an ille dicatur delegatus à potestate, vel à dominio venetorũ, vel à principe. ad Senatusconsul. Trebell. l. 1. nu. 16. 193

Veneti an sint exempti ab Imperio. l. cunctos populos. nu. 2. C. de sum. Trin. fol. 2. in 1. lect. 3

¶ Venia. Petitio veniæ, an inducat confessionem delicti. l. decem. ff. de verb. oblig. num. 164.

¶ Venire. Veniens contra transactionem iuratam quot, & qualibus pœnis punitur. C. de transactio. l. si quis maior. nu. 1. 109

Veniens contra voluntatem defuncti minus tenetur ad legata quam veniens secundum defuncti voluntatem. ff. de leg. 3. l. re coniuncti. num. 188. 189

Veniens contra transact. vel aliam conuentionem, si vincitur, an possit ad eam redire. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. Scia. nu. 1. 184

Quid in scriptura quam quis visus est impugnare vsque ad sententiam diffinitiuam inclusiuè. ibid.

Venire contra factum proprium quando sit licitum, vel non. ff. de pact. l. iuris gentium. §. si paciscar. num. 4. 186

Venter appellatur quando mulier est prægnans. de lib. & posthum. l. placet. num. 9. 168

Ventris nomine non venit nisi venter prægnans. ibid. num. 11. fol. eod. de bon. poss. ventris nomine supra in verbo bon. poss.

¶ Verba vltra hic posita supra, & infra in locis suis specialibus secundũ, quod vnumquodque incipit.

De verbis enunciatiuis in verbo Enunciatiua.

Verba præsentis temporis præcipuè enunciatiua non sunt oblig. inductiua. in l. vbi pactum. C. de transact. num. 7. fol. 16. sed quid si sint geminata. in l. 1. C. de sacrosan. Eccles. nu. 26. 14

Verbum debet, prolatum à l. vel statuto, intelligitur cum effectu, & non ipso iure. in l. vniuersa. C. de prec. Impe. offe. nu. 6. 48

verba geminata vnusquisque, & quicunque, an & quando restringantur. in l. 1. C. de sacrosan. Eccles. num. 13. fol. 13. & in l. 2. §. 2. ff. qui satisd. cog. nu. 3 cum plu. seq. 127

Verba debent seruire intentioni, & menti non è contra. in l. non dubiũ. C. de leg. num. 4. 35

verba nullo modo, an & quando operantur prohibitionem dispensationis. in l. rescripta. C. de prec. Impe. offe. nu. 19. 51

Verbum positum iuxta plura determinabilia ea determinat prout natura vnicuique conuenit. in l. contra maiores. C. de inoffi. test. nu. 2. 171

Verba generalia generaliter sunt intelligenda nisi per specificationem limitentur. in l. si de certa. C. de transact. nu. 2. 112

Verba sine legitimo hærede, qualiter intelligantur. in l. 1. C. quando non peten. partes. num. 7. 18

Verba tenendum eum in partem, qualiter intelligantur. in l. posthumo. C. de bon. poss. contratab. num. 37. 29

Verbum mando, an sit præceptiuum sicut iubeo, vel præcipio, & qualiter ista verba inter se differant. in l. 2. C. communia de leg. nu. 1. 215

Verbum suscipere, an & quando importet acquisitionem dominij. in l. qui se patris. C. vnde lib. num. 38. 34

Verbum habeantur, an & quando importet veritatem, & quando fictionem. in l. si Rufinus. C. de test. mili. num. 7. fol. 74. & in l. 1. §. hæc autem. ff. quod quisque iuris. num. 14. 96

Verba importantia liberam, & absolutam volun. quæ sint, & quæ importantia arbitrium boni viri. in l. captatorias. C. de test. mili. nu. 10. 81

verbum vnum relatum ad duo, an sit absurdum, quòd respectu vnius est propriè, & alterius respectu impropriè. in l. posthumo. C. de bon. poss. contratab. num. 33. 39

Verbũ vlcisci qualiter intelligatur. in l. j. C. de his quib. vt indig. n. 5. 177

Verbum satisfacere qualiter intelligatur. in l. 1. ff. qui satisd. cogan. num. 1. cum seq. 124

Verba possunt trahi ad improprium significatum gratia honestatis conseruandæ. in l. 2 §. 1. ff. de in ius voc. nu. 4. 110

Verbum statuerit, quid denotet seu qualiter intelligatur. in l. 1. §. hęc autem. ff quod quisque iuris. num. 1. cum seq. 96

Verbum placuerit non est absolutæ voluntatis, sed intelligitur arbitro boni viri. in l. si conuenerit. ff. de iur. omn. iud. nu. 38. 92

Verbum volumus, cuius naturæ sit infra in verbo Volo.

Verbum potest, an & quando importet necessitatem. in l. 1. ff. de iurisd. omn. iud. nu. 3. 66

Verbum concedo, an importet dominij, seu iuris translationem. in l. 1. ff. de const. prin. num. 4. 27

Verba ista geminata cassentur, & irritentur, an intelligantur ipso iure. in l. 1. de offi. eius. num. 34. 54

Verba in vltimis volun. sunt late interpretanda, & improprian. ad volũtatem test. & quid in sententijs, & in libellis. in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. pet. nu. 2. 3. & 4. 40

Verba impropriari debent quando directa adaptari possunt dispo. ibid. num. 5. eod.

verba ista cum omni causa, & interesse, &c. posita in fine libelli, quid importent, & quomodo intelligantur. in l. cùm fundus. ff. si cert. peta. num. 5. 51

Verbum conuenit appositum in contractibus, vel scriptura, an denotet pactum nudum, & quid de verbo placuit, vel respondit. in l. lecta. ff. si cert. pet. num. 5. & 6. 58

Verbum credantur, importat fictionem. ibid. num. 15. 60

Verbum exigere propriè significat ab inuito extorquere. in l. eius qui. ff. si cert. pet. num. 4. 63

Verbum concedo, quid importet. in l. sed & si me. §. cum inter. ff. de cõd. indeb. nu. 5. cum seq. 176

Verbum credulitatis, non vitiat dictum testis prius per verbum veritatis expressum. in rub. ff. de iureiur. nu. 6. 70

Verbum traditæ, an importet translationem domini. in l. si rem. ff. de verb. oblig. num. 2. 64

Verbum quantominus, quid importet. in l. decẽ. ff. de verb. obl. n. 11. 165

Verbum posses, extenditur in futurum. ibid. num. 19. eod.

Verba an debeant naturaliter intelligi, an vero ciuiliter. in l. ex ea parte. ff. de verb. oblig. in §. in insulam. num. 1. 172

Verbum desinit, ponitur pro incipit. in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verbo. oblig. num. 27. 180

Verbum cauit, intelligitur per stipu. in d. l. qui Romæ. §. Seia. nu. 7. 184

Verba cum petiero posita in ob. debent intelligi de simplici admonitione seu petitio. extra iud. quando vero de iud. & sic per litis contest. in l. si decem. cum peti. ff. de verb. oblig. num. 3. 90

Verba cum petiero, seu si voluero, vel si petiero, an inducant cond. ibid. nu. 3. & 5. fol. eod. & in l. si ita quis promiserit. eod. tit. nu. 3. 218

Verbum posponderit, tam in scriptu. pub. quàm priuata importat stipu. licet secus sit in verbo promitto, quando ponitur in scriptura priuata. in l. cùm filiusfam. ff. de verb. oblig. num. 3. fol. 126. & in rub. eod. tit. nu. 1. fol. 2. & quid de verbo conuenerunt. in d. rub. nu. eod. eod.

Verba præsentis temporis regulariter non trahuntur ad futura. fallit tamen in multis casibus. in l. si stipu. §. cum stipulamur. ff. de verb. oblig. num. 1. 2. 3. 5. & 10. 124

Verba dubia in stipu. debent inquantum possunt sustentari, vt potius valeant quàm pereant. in l. quoties. ff. de verb. oblig. nu. 4. 128

Verba dolum malum abesse licet affirmatiuè proferantur, tamen quia sunt priuatiua doli dicuntur habere negatio. in l. inter stipu. ff. de verbo. oblig. num. 3. 129

Verbum liberari importat liberationem ipso iure. in l. si insulam. ff. de verb. oblig. num. 7. 135

Verba omnino obscura in ob. stricti iuris vitiant stip. & in l. quicquid. ff. de verb. oblig. nu. 1. 3. & 6. 149

Verba clara non sunt interpretanta, sed dubia, & æquiuoca. ibid. num. 4. fol. eod. & in l. si mihi. §. si stipula. eod. tit. num. 1. & 2. 156

Verba stipu. & contractus stricti iuris recipiunt interpreta. extensiuam quando aliàs remanerent sine effectu. in l. si stipulatus fuero per re. ff. de verb. oblig. num. 2. 156

Verbum debet, quod est necessitatiuum si ei addatur dictio precisa omnino, vt quod dicatur, omnino debet tamen ratione subiectæ materię solum honestatem, & non necessitatem importat. ff. de iust. & iur. l. iuri operam daturum. num. 10. 4

Verbum videtur, quid importet in teste. ff. de iust. & iur. l. iuri operam daturum. num. 24. 4

Verbum Doct. est aptum ad hæredis institutionem, & legatum. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 7. 35

Verbum detur, positum in testamento est obliquum, non autem directum, quia sonat, quod quis capiat de manu alterius. ff. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 10. eod.

Verbum directum non ciuile idem importat, quòd commune. de vulg. & pupil. substi. l. Centurio. nu. 37. 126

Verbum simplex aliquando ponitur pro composito. ff. de reb. cred. super rub. num. 18. 3

Verbum possidere intelligitur ciuiliter nisi conditio personæ faciat intelligi de nuda detentione facti. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. hæc quoque stipulatio. nu. 3. 72

Verba patris iurantis impropriantur non solùm quo ad euitandum pœnam periurij, sed etiam vt probent. ff. de iureiur. l. si is qui temporali. §. item si iurauero. num. 30. 82

Verba in dubio debent intelligi secundum naturam actus super quo interponuntur, & debent impropriari, & largè, & impropriè accipi, vt intelligantur secundum naturam actus. ff. qui satisd. cog. l. 1. nu. 8. 125

Verba specialia plus operantur quam generalia Auth. qui rem. num. 14. C. de sacrosan. Eccles. fol. 24. Quid de emphyteuta ad decennium ibi vers. limita istam conclusionem. 27

Verba illa, quæ solent apponi per notarios in instrumentis procuratorũ, quòd dominus promisit habere gratum, ratum, & firmum quicquid fuerit, gestum à procuratore, sunt superflua. ff. de cond. indeb. l. si procurator. num. 3. 171

Verba renunciationis, quis non debet inaduertenter effundere. ff. de cond. indeb. l. 1. num. 4. 168

Verba generalia quando proferuntur super actu iam cõcesso, talia verba intelliguntur generaliter sine restrictione, nec restringuntur ad habiles. ff. de ope. nou. nun. l. in prouinciali. §. si in publico. nu. 3. 16

Verba

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Verba iuramenti ſicut impropriantur, vt ſaluetur iuramentum, ita verba ſententiæ, vt ſaluetur mens iudicantis. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 31. 82

verba mandati debent impropriari, & poni vnum pro alio. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. item acquirimus. num. 56. 63

Verba quæ apponuntur in contractibus debent ſemper intelligi ſic, & adiuuari, quòd nullam contrarietatem contineant. ff. ne quis eum, qui in ius voc. l. 1. num. 8. 122

Verba præſentis, vel præteriti temporis quando trahuntur ad futura, vel non. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 28. 50

Verba quæ dicantur generalia, & quæ ſpecialia. ff. ſi quis in ius voc. l. 1. num. 12. 117

Verba directa quædam ſunt communia omnibus. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. num. 50. 128

Verba legis, & ſtatuti vbicunque ſunt obſcura, & ambigua debẽt declarari per rub. ff. de reb. cred. l. 1. nu. 2. 3

Verba debent intelligi ſecundum qualitatem perſonę Auth. ingreſſi. nu. 25. C. de ſacroſan. Eccleſ. 21

Verba denotantia fictionem, & improprietatem, ſi opponuntur ſuper his, quæ ſunt iuris, & quæ poſſunt induci à lege ſecundum veritatem dicuntur potius verba veritatis expreſſiua quàm fictionis. ff. de vſucá. in l. is pro emptore. num. 93. 123

Verba clara pro ſtipulatore non recipiunt interpretationem reſtrictiuã. ff. de verb. oblig. §. ſtipulatus. l. ſi mihi & Titio. num. 1. 156

Verba principaliter prolata debent intelligi principaliter non ſecundario. ff. de reb. cred. l. ſi quis nec cauſam. nu. 6. 13

Verba ſimpliciter prolata reſtringuntur ad primum actum, limita vt. nu. 11. ff. de iureiur. l. duobus reis. §. ſi ei qui. nu. 9. 94

verbum nullum neque ſyllaba debet eſſe ſuperflua in inſtrumento. ff. de reb. cred. l. mutuum damus. §. creditum. num. 24. 9

Verba iſta denegentur, actis appoſita. in l. vel in ſtatuto non important, quòd ipſo iure tollatur. ff. de iureiur. l. ait prætor. ia 2. nu. 22. 76

Verba partium quando ſunt dubia, & poſſunt trahi ad duplicem intellectum recipiunt illum intellectum de quo partes fuerunt expreſsè proteſtatæ. ff. de pact. l. iuris gen. l. quod fere. nu. 5. 187

Verba vltimo poſita debent determinare ambo capitula præcedentia, & qualitas poſita in fine debet determinare omnia præcedentia. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 41. 127

Verba legis diſpoſitiua quando referuntur, vel impersonaliter proferũtur tunc ſemper oritur actio. ff. de cond. ex lege. l. 1. nu. 5. 212

Verba ſunt largè interpretanda. ff. de iureiur. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. num. 24. 82

Verbum ſimplex, an poſſit comprehendere compoſitum. ff. ſol. matr. in rub. num. 19. 3

Verba de iuſtitia, & æquitate, quæ apponuntur in compromiſſis, quid operantur. ff. de iuſt. & iur. l. iuſtitia. nu. 5. 19

Verba quæ non poſſunt intelligi propriè, intelliguntur largè. ff. de iureiur. l. is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 6. 81

verba generalia legis, vel ſtatuti ſemper reſtringuntur ad id quod eſt rationis. l. non dubium. nu. 36. C. de leg. 37

Verba obligatiua quando ſunt impersonaliter concepta, & verba executiua ſunt collata in perſonam alicuius tertij, verba obligatiua intel liguntur etiam collata in perſonam eiuſdem. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. num. 2. 198

Verba in contractibus dependentibus à voluntate duorum ſi proferantur in preſenti, vt volo emere, & conſenſus alterius partis interueniat inducitur emptio. ff. de leg. 1. l. ſerui electione. nu. 37. 17

verbum vnum poſitum à notario in inſtrumento quando poteſt denotare falſitatem, & non falſitatem, debet ſemper ſic intelligi, vt falſitatem non importet. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. nu. 48. 36

Verba notariorum ponens eum in locum ſuum, videntur importare ceſſionem iurium, & translationem vtilium actionum, & cõſtitutionẽ procuratoris in rẽ ſuã. ff. ad Senatuſconſ. Treb. l. qui 400. nu. 7. 206

Verba legis, vel ſtatuti qñ in ſenſu directo nihil operantur, tunc de neceſſitate debet ſumi argumentum à contrario ſenſu, etiam ad correctionem iuris communis, &c. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 151. 187

Verbum ſimpliciter prolatum in materia indifferenti, intelligitur per prius, & non per poſterius. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. qui liberis. §. hæc verba. num. 3. 115

Verbum præteriti temporis poſitum in teſtamento, prædicatur etiam de futuris, rationem ſubdit. ff. de leg. 1. l. talis ſcriptura. nu. 15. 56

Verba legis, vel ſtatuti licet ſint præciſa, recipiunt tamen limitationem. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatus ſum damam. num. 2. 152

Verborum certa formalitas non requiritur quantum ad iuſſum, ſed ſufficiunt quæcunque verba voluntatem iubentis declarantia. ff. de acq. hær. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 1. 93

Verbis narratiuis legis nedum à contrario ſenſu, ſed nec ex ſenſu directo non eſt licitum arguere. l. quæcunque. num. 34. de offi. eius cui mand. eſt iuriſd. 37

Verba legis, & contrahentium intelliguntur rebus ſtantib. in eod. ſtatu prout nunc ſunt. ff. de acq. hær. l. is qui putat. nu. 9. 76

Verba quæ non poſſunt intelligi ſecundum propriam ſignificationem debent intelligi impropriè. ff. ſi cert. pet. l. ſi tibi pecuniam. num. 1. 2. 3. 4. & 5. 40

Verba debent ſtrictè, & impropriè capi in ſtatutis. ff. de acq. hær. l. more. num. 26. 70

A verborum proprietate, an licitum ſit recedere, vt euitetur iurium contrarietas. in l. 1. ff. de leg. 1. nu. 48. 5

Verbum præſentis temporis aliquando ponitur pro præterito. ibid.

Verborum natura quando importat aliquid, tunc illud non dicitur tacitè fuiſſe legatum, ſed expreſsè. ea. l. 1. nu. 85. 7

Verbum ambiguum poſitum in vna parte teſtamenti ambigua, per alia, quæ teſtator dixit in eo. teſtamento interpretatur, & ſic vna pars teſtamenti ambigua declaratur ex his, quæ ſcripta ſunt in alia parte teſtamenti, idem eſt in diſpoſitione legis, vel ſtatuti, quia verbum ambiguum poſitum in vno capitulo declaratur per verba poſita in alijs. l. qui filiabus. ff. de leg. 1. num. 2. 46

Verbum præſentis temporis quando ex coniecturata mente teſtatoris ponitur pro verbo futuri temporis. l. qui filiabus. §. ſi quis ita. ff. de leg. 1. num. 2. 48

Verba repetitionis inductiua confirmant legata inualida ſiue relicta in primo ſiue in ſecundo gradu, ſecus tamen in verbis ordinatis ad dandum dilationem hæredi. l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. nu. 1. 48

Verborum propriam ſignificationem in dubio ſequi debemus, nec ab ea eſt recedendũ. l. non amplius. §. cum bonorũ. ff. de leg. 1. nu. 18. 54

Verbum præteriti temporis appoſitum in teſtamento, prædicatur etiam de futuris. l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. nu. 17. 56

Verba præſentis, vel præteriti temporis, an debeant trahi ad futura. vide remiſſiuè. in d. l. talis ſcriptura. nu. 32. eod.

verbum præſentis, vel præteriti temporis quando eſt ſignificatiuum dependentis ex voluntate defuncti, ſemper reſpicit futurum. ibid.

Verba in dubio debent intelligi in potentiori ſignifica. in l. ſi à ſubſtituto. §. hæres. ff. de leg. 1. num. 12. fol. 87. & in l. ſi domus. §. ſi fundus. eod. titu. num. 3. 124

Verba non inſpiciuntur cum quo dicantur, ſed in quem voluntatis intentio dirigatur. in l. turpia. ff. de leg. 1. num. 8. 97

Verborum interpretatio nuſquam tantum valet, vt melior ſenſus exiſtat quando voluntas teſtatoris eſt clara. in l. ſi tibi homo. §. ſi teſtamento ff. de leg. 1. num. 3. 154

verba conditionalia ſtrictè intelliguntur. in l. re cõiuncti. ff. de leg. 3. 177

Illud dicitur eſſe ex verbis, quod venit ex vi verborum, vel ex propria ſignificatione. in d. l. re coniuncti. eo.

Verba intelliguntur non ſolùm in caſu improprio, imò etiam improprijſſimo propter qualitatem perſonæ ad quam referuntur. in l. 1. §. bonorum. ad Senatuſconſul. Trebell. nu. 21. 199

Verba legis, vel ſtatuti debent propriè intelligi. l. 1. §. hoc autem. in 2. lect. ff. ad Trebell. num. 6. 198

Verba ſtatuti licet ſtrictè, & propriè intelligi debeant, tamen q̃ diſpoſitum ita poſſit conuenire caſui fictio ſicut, & vero, & ratio, & mens diſponendi, ita habet locum in vno ſicut in alio, tunc ſtatutũ habet locum in vtroque ſiue diſpoſitio ſit fauorabilis ſiue odioſa, & idem eſt quando ius commune æquiparat caſum verum, & fictum. in l. huiuſmodi. §. legatum. ff. de leg. 1. num. 11. & 12. 15

Verba legis ſicut corpus, & ſuperficies. in l. qui quadringenta. ff. ad Senatuſconſul. Trebell. num. 2. 206

Verba iſta per omnia, quaſi indiſtinctè, & ſine exceptione ſignificant, & quid importent, & plures deciſiones traduntur per illa verba. in l. 1. ff. de leg. 1. à nu. 14. vſque ad nu. 18. 4

Verborum omnia, & ſingula, natura eſt vt nihil prætermittatur. d. l. 1. de leg. 1. num. 21. eod.

Verbum ſingulos diſtributiuum habet vim ſeparationis. in l. huiuſmodi. §. quibus ita. ff. de leg. 1. num. 3. 152

Verba illa non ſtat, per me, quid importent. in l. ſi Titio pecuniam. ff. de leg. 1. nu. 2. 161

Verba æquis portionibus diſiungunt re. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. numero 85. 182

verba nullo modo, important nullitatem actus ipſo iure, & per iſta verba inlelligitur prohibita omnis diſpenſatio. in l. 1. §. ſublata. in 2. lect. ff. ad Senatuſconſul. Trebell. num. 11. 197

Verba vobis, vel alteri veſtrum intelliguntur ſi omnes non ſuperſunt, & ſic in defectum aliorum. in l. ſi fundum ſub conditione. §. his verbis. ff. de leg. 1. num. 1. 139

Verbum. l. de iure antiquiſſimo habebat latiſſimam interpretationem, vt etiam cõprehenderet inſtitutiones directas. in l. j. ff. de leg. 1. n. 4. 4

Quid hodie vide ibid. & nu. 46. 5

Verbum eſt, importat eſſentiam, & veritatem. in l. ſciendum. ff. de leg. 1. nu. 5. fol. 9. & in l. ſerui electione. §. Labeo. eod. tit. nu. 25. fol. 18. & in l. ſeruum filij. §. ſi quis rem. eod. titu. nu. 6. 83

Verbum ſum, es, eſt, importat veritatem eo, quia demonſtrat ſubſtantiã. l. qui quartam. ff. de leg. 1. num. 5. 45

Verbum continetur importat idem quod verè, & propriè. l. ſerui electio. §. Labeo. ff. de leg. 1. nu. 27. 19

Verbum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Verbum hæres propriè ſignificat hæredem directo, & de iure ciuili, & non bonorum poſſeſſorem nec fideicom. l. 1.§. bonorum, ad Senatuſconſul. Trebel. nu. 18. fol. 199. & in. §. de illo. nu. 8. 200

Verbum dare, ſignificat dominium transferre. in l. cùm filiofami. ff. de lega. 1. numero 7. 31

Verbum intelligitur in his, quæ ſunt iuris denotat veritatem, & in his, quæ ſunt facti denotat fictionem. in l. ſi tibi homo. §. cum ſeruus. ff. de leg. 1. num 4. 156

Verbum relinquitur propriè adaptatur ad vltimas voluntates. in l. cùm filiofamilias. ff. de leg. 1. nu. 8. 31

Et adaptatur ad actus inter viuos. in d. l. cùm filiofami. nu. 12. eod.

Verbum reſtituere, ſignificat plenam reſtitutiouem cum fructib. in d. l. cùm filiofamilias. nu. 153. 73

Verbum bis non ſolùm refertur ad res, ſed etiam ad actum duplicem legandi. l. ſi ita ſit ſcriptum. ff. de leg. 1. nu. 4. 43

Verbum pecunia prolatum à teſtatore non refertur ad corpora, nec ad ſpecias, ſed ad ea tantum, quæ pondere nume. menſurauè conſiſtunt, & ſic nõ reſtringitur ſolum ad pecuniam numeratam, nec largis ſine capitur, vt omnia comprehendat. l. talis ſcriptura. ff. de leg. 1. nu. 2. 56

Verbum credo. in his, quæ ſunt iuris valet reſponſio facta per verbum credo. l. planè. §. ſi eandem. ff. de leg. 1. nu. 14. 62

Verbum habeto, eſt verbum executiuum, & relatum ad legatarium, an importet, ꝙ ei intelligatur conceſſa electio. in d. l. planè. §. ſi ita n. 7. 67

verbum petere, ſępe numero verificatur in actione perſonali. hſi fideiuſſor. §. meminiſſe. ff. de leg. 1. nu. 8. 94

Verbum peruenerint licet ſit futuri temporis ſubiunctiui, tamen quia deriuatur à præterito indicatiui, eſt verificabile in ætate iam completa. l. cui lege. ff. de lega. 1. nu. 7. 91

Verbum peruenire, poſitum. in l. intelligitur cum effectu. l. cùm filiofami. ff. de leg. 1. nu. 64. 32

Verbum æſtimauerit, importat arbitrium boni viri. l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. à nu. 4. vſque ad nu. 6. 130

Quid de verbo comprobauerit. ibi. eo. nu. eo.

Quid de verbo putauerit. ibi. nu. eo. eo.

Quid de verbo videbitur. ibi. nu. eo. eo.

Verba viſum fuerit, an importent arbitrium boni viri. an vero arbitriũ voluntatis. in d. l. ſi ſic legatum. nu. 4. 5. & 16. eo.

Verbum placebit importat arbitrium boni viri. d. l. ſi ſic legatum. à n. 5. vſque ad nume. 16. eo.

Quid de illis verbis iudicio tuo. ibi. nu. eo. eo.

Quid de verbo diſcretio. ibi. nu. eo. eo.

Quid de verbis arbitratu tuo, & iudicio tuo. ibi. nu. eo. eo.

Quid de verbo plus. in d. l. ſi ſic legatum. nu. 13. & 15. eo.

Verba liberam habeant facultatem, intelliguntur de falcultate, non regulata à iure. in d. l. ſi ſic legatum. nu. 17. eo.

Quid in ſtatutis. in d. l. ſi ſic legatum. nu. 19. eo.

Verbum plenaria importat liberam poteſtatem. in l. huiuſmodi. §. ædes. ff. de leg. 1. nu. 7. 144

Verbum vendicare, quandoque ſumitur largè, & impropriè pro qualibet petitione. in l. non amplius. §. cum bonorum. ff. de leg. 1. nu. 20. 54

Verbum curare, ſignificatio huius verbi latior eſt quàm verbi facere. in l. ſi hæres. ff. de leg. 1. nu. 2. 126

verbum agere, non refertur ad rei vendicationem, ſed bene verbum petere. l. ſi ſeruus plurium. §. ſi hæreditatis. ff. de leg. 1. num. 8. 95

Verbum continetur importat de impropria ſignificatione, & non per extenſionem. l. 1. §. bonorum. ff. ad ſenatuſconſul. Trebell. nu. 6. 199

Verbum reuertatur eſt æquiuocum, & commune. l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 41. fol. 105. & in j. lect. nu. 35. 101

Verbum transferre, eſt generale comprehendẽs etiam legatum, & donationem. l. ſi domus. § ſi fundus. ff. de leg. 1. nu. 23. 125

Verbum libere, non intelligitur de tali libertate, quæ poſſit eſſe ſiniſtra cauſa ſcandali. l. nemo poteſt. in 2. lect. de leg. 1. n. 42. fol. 105. & plura alia vide ibi remiſſiuè. in 1. lect. nu. 39. 101

Verba quæ videtur importare arbitrium boni viri intelliguntur ſi ſimpliciter proferantur, ſecus ſi adijciatur verbum, plenum, vel liberum, aut ſimile tunc ratione adiũncti important meram, & liberam voluntatem. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. nu. 34. 131

Verba legis debent propriè accipi in dubio. ff. de lega. 1. l. ſi ita ſit ſcriptum. num. 16. 44

Verbum ſine hærede quomodo interpretatur. ff. de acqui. hære. l. pro hærede. §. ſi quid tamen. nu. 9. 84

Verbum idem geminatum non plus operatur quàm ſimplex. l. pen. nu. 23. C. de pact. 90

Quid in procuratorio procuratoris geminato. ibidem.

Verba illa, ꝙ procurator omnia agere poſſit, & gerere, acſi dominus preſens eſſet ſi ſint incerta, in procuratorio, intelligitur per hęc verba conceſſa libera. l. quæ acta. nu. 6. de offi. procu. Cæſa. 50

Verba directa dicuntur quando illa ſonant, ꝙ quis veniat ad hær. ipſo iure directo, propria auct. & non per manum alterius. de vulg. & pup. ſubſt l. Centurio. nu. 5. 123

Verba debent intelligi in potiori ſignificatu. de leg. 1. l. ſi à ſubſtituto. §. hæres ſeruum. nu. 12. 87

Verba debent ſic interpretari, vt actus valeat, niſi fieret contra voluntatem teſtatoris. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. verbis ciuilibus. nu. 7. 114

verba generalia tranſac. reſtringuntur ad rem, & cauſam de qua lis erat. l. ſi de certa. nu. 1. C. de tranſact. 112

verba libelli quandoq; debent inpropriari. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 18. 99

verba generalia indefinitè prolata recipiunt à verbis ſpecialibus intellectum. l. ſi conuenerit. nu. 46. ff. de iuriſd. omn. iud. 93

Verba in dubio præſumuntur potius adiecta demonſtratiuè, quam diſpoſitiuè. ff. de vulg. & pupil. ſubſt. l. Centurio. nu. 51. 129

Verba directa in codicillis trahũtur ad fideicom. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. verbis ciuilibus. nu. 17. 114

Verba ſignificantia vtrunque ſimul ponũtur, ſicut ſi dicatur in commiſſione prout arbitratus fuerit, & voluerit, tunc exponitur. i. voluntarie arbitratus fuerit. de leg. 1. l. ſi ſic legatum. nu. 27. 130

Verba ſunt neceſſaria ad eſſentiam ſtipulationis. ff. de verb. oblig. l. ſtipulatio. num. 1. & 4. 4

verba ſicut iuſſum fuerit, appoſita in confirmationibus, nihil operantur. ff. de iuſt. & iur. l. iuſtitia. nu. 10. 19

Verborum præpoſteratio ſicut non vitiat expreſſam pupil. ita nec tacitã l. morib. §. prius autem. ff. de vulg. & pupil. nu. 8. 109

Verbum perinde, denotat quòd non per omnia. l. filio quem pater. ff. de lib. & poſth. nu. 18. 192

Verbum ritè, & rectè factum, importat & ius, & ſolennitatem. l. Titius. ff. de lib. & poſth. nu. 2. & 3. 193

Verbum cadat, intel ligitur de omni diſpoſitione, verbum continetur, importat de propria ſignificatione vocabuli. non per extenſionem. l. Titius. nu. 9. & 10. de lib. & poſth. eod.

Verba poſt mortem filij, an intelligantur ſi ſit perfectè mortuus. l. filius à patre. ff. de lib. & poſth. nu. 19. 197

Verbum poteſt, prolatum à legislatore, quid importat. l. Gallus. nu. 16. ff. de liber. & poſt & ibi ponit quando eſt poſita negatiua ante verbum poteſt. nu. 17. & 18. plura ponit de negatiua ante verbum poteſt. & in 1. lect. num. 19. 199

Verbum poteſt, præcedente negatiua non importat neceſſitatem præciſam, ea. l. Gallus. & in fi. dicit aliquando importare preſumptionem. fol. eo. & in 1. lect. nu. 16. 199

Item importat cauſatiuè quando in contractib. & reſcri. apponitur affirmatiuè. ea. l. nu. 25. & ibi ponit quãdo eſt relatum ad iudicem importat præciſam neceſſitatem. fol. eo. & in j. lect. nu. 19. 200

Verba ſi filius meus me viuo moriatur, nepos ex eo poſt morten natus hæres eſto, an ſint duo gradus inſtitutionis, & ſubſtitutionis. l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 44. ponit quando ſunt, & faciunt conditionem illa verba filius, &c. & n. 44. dicit, quod iſta per verba dicitur tacite vocatus ab inteſt. 201

Verba ſi vxor in viduitate non permanſerit, vel ſi ad ſecunda vota non tranſierit appoſita à teſtatore, quid important ead. l. j. §. & quid ſi tantũ numero 38. & 41. 210

Verba ſi non nubat. itẽ ſi efficiatur preſbyter, qd importãt. e. §. nu 44. eo.

Verba, fur, gladiator, licet proferàtur in genere verba ſunt iniurioſas, & cadunt in ſtatutis de verbis iniurioſis. ff. de lib. & poſth. l. 3. nu. 5. 164

Verba tu mentiris, an ſint iniurioſa. ea. l. 3. nu. 6. eo.

Verba tu es natus ex adulte, vel natus ex monacho, ſunt iniurioſa etiam ſi improperans probaret ſic eſſe. l. 3. nu. 7. ff. de lib. & poſth. eo.

Verba in vanũ non debent intelligi. l. placet. n. 11. in fi. de lib. & poſt. 168

Verba preteriti imperfecti comprehendunt non ſolùm preteritum, ſed etiam futurum. l. placet. nu. 12. ff. de lib. & poſth. eo.

Verbum ſuis quid importet, puta ſi dicat teſtator fieri hoſpitale in domibus ſuis, an illis alienatis veniant emptę. l. placet num. 22. ff. de lib. & poſth. 169

verbum imperfectum propriè ſignificat defectum ſolennitatis. l. ſi filius, qui in poteſtate. nu. 29. ff. de lib. & poſth. 171

Verbum morte, quid operetur. l. ſi quis poſth. §. ſi filium. nu. 39. ff. de lib. & poſth. & nu. 40. cum plu. ſeq. 176

Verbum inteſtatus moritur facit vnum compoſitum, & non verificatur tunc cum moritur, ſed poſt mortem, quando teſtamentum deſtituitur. ead. l. ſi quis poſt. §. ſi filium. nu. 49. & 50. 177

Verbum moritur, de per ſe importat preſens, aliquando præteritum.

Item verbum inſtitutus, de ſe aliud. eo. §. nu. 50. in fi. eo.

Verba promiſit non reuocare appoſita in donatione, intelliguntur ſecundum naturam actus ſuper quo interponũtur, puta, ſi locator promiſit non expellere conductorem intelligentur ſi conductor non ceſſauerit à ſolutione. ea. l. num. 32. eo.

Verba quando ſunt adiecta executiuis, vel diſpoſitiuis quomodo procedunt. ea. l. nu. 41. eod.

Verba ſi ſine liberis deceſſerint, quid important. l. poſt dotem. nume. 6. ff. ſol. matrimonio. 51

Verbum integraliter, & verbum totum, appoſitum in contractu multũ operatur, quia videtur, quis renũtiare beneficio ſtatuti. l. poſt dotem. ff. ſol. matr. nu. 33. 34. & 35. 53

Verba

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Verba habuiſſe, & recepiſſe, an intelligantur tunc temporis factæ confeſſionis, an in præteritum. d.l. poſt dotem. nu. 38. eo.
Verba ſi hæres non erit, appoſita in ſubſtitutione vulgari debent propriè intelligi, cum verba conditionum ſint propriè intelligenda. l. ſi quis filium. ff. de acq. hær. num. 3. 67
Verbum eſſe, denotat veritatem non fictionem. l. ſi quis filium. §. in omni. ff. de acq. hær. num. 11. 68
Verba impropriantur ſecundum ſubiectam materiam, & vna dictio ponitur pro alia. l. is qui putat. ff. de acq. hær. nu. 21. 71
Verbum videtur, importat fictionem aliquando iuris intellectum, & veritatem. l. ſi quis filium. §. in omni. nu. 11. 12. & 13. ff. de acq. hær. 68
Verbum intelligitur, an importet fictionem. in rub. ſol. matr. nu. 6. 2
verbum petere, vel petitio, an poſſit capi inquantum genus, vt comprehendat ſub ſe ſpecies, vt verbum compoſitum comprehendit verbum ſimplex. ea. rub. ff. ſol. matr. nu. 18. 3
Verbum compoſitum, an debet augere, & an ſimplex verbum contineat compoſitum. ead. rub. nu. 19. eod.
verbum relinquo, relatum ad quid vniuerſale, an importet inſt. ſicut relatum ad particulare importat legatum. ead. rub. nu. 31. 4
Verbum per ſe faciat, denotat perſonaliter. Item denotat ſuis manib. adeo, vt compromiſſa per huiuſmodi verba nõ poſſint per alium fieri. l. 2. §. quod ſi patris. ff. ſol. matr. nu. 3. 11
Verbum voluntas, importat aliquando fictum conſenſum. l. 2. §. voluntatem. ff. ſol. matr. num. 6. 13
Verba exigere, & ſolutionem recipere, in quo differant. l. non ſolùm. ff. ſol. matr. num. 12. 15
Verbum exigere in quo differat à verbo extorquere. Item an importet exactionem. ibid. num. 12. eo.
Verba dubia appoſita in ſubſt. debent interpretari pro validitate teſtamen. l. Gallus. ff. de lib. & poſth. nu. 34. 200
Verbum inſtituo ponitur pro ſubſtituo. ead. l. Gallus. nu. 28. eod.
Verbum quando vnum, & idem reſpicit duo terminabilia quando debeat ſimul æqualiter determinare etiam vbi eſt diuerſa ratio. l. Gallus. §. quidam rectè. de lib. & poſth. nu. 16. 232
Verbum Titium inſtituo, & Sempronium ſubſtituo. inducunt ſubſtitutionem vulgarem, & non fideicommiſſariam. l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & poſth num. 9. eod.
Verbum inſtituo poſitum in conditione comprehendit etiam ſubſt. d.l. Gallus. §. & quid ſi tantum. nu. 10. 236
Verbum ſubſtituo, eſt commune ad ſubſt. directam, & fideic. l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. nu. 6. 111
Verba ciuilia directa dicuntur illa, quæ ſunt inuenta. à l. 12. tab. vel alia ciuili lege. l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pupil. nu. 1. 113
Verba de futuro prolata principaliter de per ſe, an inducant diſpoſitionem. l. ſi quis mihi bona. §. ſed quid ſi mandauit. nu. 5. ff. de acq. hær 39
Verba directa poſita in ſubſtitutione quãdo nec propriè nec largè poſſunt adaptari, non impropriantur, vt valeant iure fideic. l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pupil. nu. 4. 113
Verba directa in codicil. trahuntur ad fideic. ead. l. nu. 17. 114
Verbum inſtituo, facit directam ſubſt. l. ſi pater. ff. de vulga. & pupilla. num. 8. 117
Verba hæres eſto, an ſint directa ciuilia, & an compendioſa ſubſt. per verba facta à pagano obliquari poſſit poſt pubertatem pup. l. Centurio. ff. de vulg & pupil. nu. 31. 126
Verbum relinquo, eſt verbum commune, & ſi adijciatur certæ portioni hẽreditatis nõ trahitur ad inſt. qñ alius eſt hẽs vniuerſalis. ea. l. n. 61. 130
Verba ſubſtituo, & relinquo, ſunt verba communia in ſubſt. niſi adijciatur eo ipſo, quia tunc important directam ſubſt. ea. l. nu. 63. 62. eod.
Verba perueniant, vel deueniant, ſi adijciantur verbis pleno iure, vel verbo liberè, important directam ſubſt. ead. l. nu. 63. eod.
Verbum pertineat, eſt cõe, & latiſſimam habet ſignifica. ea. l. nu. 68. eod.
Verbum habeat, eſt commune, ea. l. nu. 69. eod.
Verbum remaneat, eſt commune. ead. l. num. 70. eod.
Verbum reuertatur, an ſit commune. ead. l. nu. 72. eod.
Verbum moriatur, eſt directum, & elicitur ex vnico tex. cap. ſi pater de teſt. in 6. ead. l. nu. 73. eod.
Verbum hæredi̇tet, an ſit obliquum, vel directũ, & de pluribus alijs verbis remiſſiuè. ead. l. nu. 74. eod.
Verbum ſuccedat, an ſit commune. ead. l. Centurio. num. 71. eod.
Verbum fortè, ſi proferatur à conſultore in conſilio ſuo, non inducit dubitationem iuris de quo vide plura, & quid ſi proferatur à teſte, an probet. l. in ſubſt. ff. de vulg. & pupil. nu. 5. 137
Verba quiſquis mihi hæres erit quando referuntur ad commodum includunt etiam ſubſtitutos, ſed non comprehendunt niſi ſcriptos hæredes, tamen quando talia verba referuntur ad grauamen plus important quam ſi referantur ad commodum. l. ex duobus. §. filium. num. 5. & 7. ff. de vulg. & pupil. 140
Verbum lego, adiectum vniuerſi. bon. ſiue quotæ, non importat inſt. nec eſt verbum directum, ſed obliquum. l. cùm ex filio. ff. de vulg. & pupil. num 3. 143
verba directa non obliquantur fauore libertatis. ff. de vulg. & pup. ſubſt. l. Centurio num. 33. 126
Verba generalia derogatoria, an ſufficiant quando non procedit niſi vnum ſolum teſtamentum. de lib. & poſth. l. nominatim. num. 6. 162
Verba quædam ſunt directa, quædam obliqua, & quædam communia. C. fam. ercif. l. filium quem. nu. 5. 185
Verba ſi hæres non erit, poſita in ſubſt. pupillari intelliguntur ſi hæres non erit. ſ. ex teſtamento. C. de impub. & alijs ſubſt. l. hæres inſtituta. num. 4. 141
Verba debent intelligi in potentiori ſignificatu. l. vt inter diuinum. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 12. 30
Verba ſub iſta conditione ſi non, an reddant actum conditionalem, qui ſui natura non erat conditionalis. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 35. 12
Verba debent ſemper intelligi, vt non ſint ſuperflua, ſed vt aliquid operentur. vbi ſupra num. 38. eod.
Verba contrahentium debent intelligi, & ſaluari ne contrarietatẽ contineant. C. in vſib. feud. nu. 13. 234
Verba dignationis, vel indignationis non diſponunt niſi illud quod ſonant. de lib. & poſth. l. & ſi pepercerit. nu. 4. 163
Verba debent intelligi cum effectu. l. hoc edictum. §. hæc autem verba num. 6. quod quiſque iuris. 96
verba debent intelligi ſecundum naturam diſpoſitionis. C. in vſib. feud. num. 103. 241
Verba non ſufficiunt, vbi opus eſt facto. ff. de verbo. obliga. l. qui Romæ nu. 9. 173
Verba generalia reſtringuntur ad id quod rationis eſt. ff. de in ius voc. l. quamuis. num. 5. 112
Verba executiua in legato alternatiuo ſi referantur ad legatarium eius eſt electio, & pars fundi dicitur fundus ſi appareat de mente legantis. ff. de leg. 1. l. planè. §. ſi ita Titio. num. 1. 64
Verbum perinde, verbum quodammodo, & verbum pro iam nato, important fictionem. in l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſuc. nu. 191. 128
Verbum committere, eſt commune comprehendere tam mandantem quam mandatarium. ead. lege. 117
Ver. poteſt, non importat neceſſitatem. l. q̃ iuſſit. ff. de re iud. nu. 35. 158
Verbum ex nunc lego, quid importat appoſitum in legato conditionali. ead. l. ſi is qui pro emp. ff. de vſuc. nu. 344. 126
Verbum cum pertinentijs appoſitum in venditione, & cõceſſione principis, quid ſignificet. l. quo minus. ff. de flum. nu. 121. & 124. & eſt verbum latiſſimum. num. 125. 190
Verbum quæcunque, quid importat, ideo ſi quis promiſit ſtare cuicunque ſententiæ ferendæ non poteſt appellare, quia videtur renuntiaſſe. l. ſi conuenerit. ff. de iuriſdic. omn. iud. nu. 28. & 29. 91
Verbum mox, ſtatim, & protinus, quid important. l. debitorib. ff. de iud. num. 12. 175
Verbum videtur, & verbum quodammodo important fictionem. l. ſi is qui pro empto. ff. de vſuc. nu. 69. 107. & 108 & infra in verbo videtur.
Verbum quodammodo, &c. in l. 2. §. ſi ſeruus quem. ff. de acq. poſſ. num. 12 fol. 84. & in l. generaliter. nu. 2. eod. tit. 93
Verbum habetur importat improprietatem. in l. 1. ff. de acquir. poſſ. num. 28. 52
Verbum intelligitur importat fictionem, & aliquando veritatem. in d.l. 1. §. item acquirimus. nu. 20. fol. 53. & in l. 2. §. ex plurib. nu. 20. 61
Verbum conſtituo, & verbum ſubſtituo qualiter differant. in d. §. item acquirimus. num. 13. & 55. 63
verbum tenet, magis refertur ad detentationem, quàm ad veram poſſeſſionem. in l. naturaliter. ff. de acq. poſſ. nu. 7. 97
Verbum, pertinere, appoſitum in libello, importat petitorium, & poſſeſſorium, & idem ſi eſt appoſitum in reſcripto, & etiam quod dicatur pertinere de iure. in d.l. naturaliter. §. nihil commune. n. 184. 109
verbum ſpectat, appoſitum in libello, vel reſcripto importat peti. & poſſe. & in d. § num. 185. eod.
Verba præſentis temporis, & præteriti denotant actum in fieri, & non perfectum. l. clam. §. qui ad nundinas. ff. de acq. poſſ. nu. 3. 89
Verba futuri temporis, an ipſo iure intelligantur, & an ſententia requiritur. l. rem quæ nobis. ff. de acq. poſſ. num. 35. & ibi ponit quando verbum futuri temporis eſt priuatiuum iuris ipſo iure. ſ. quando habet priuationem annexam. 114
Verba in actis aliquando debent intelligi, vt potius pereant, quam valeant. l. ſi quis. ff. de acq. poſſ. nu. 8. 94
Verbum ſum, denotat aliquando improprietatem. l. poſſideri. §. genera. ff. de acq. poſſ. num. 2. 86
Verbum pretium, an referatur ſolum ad venditionem. l. ſi quis. ff. de acq. poſſ. num. 14. 94
Verbum confeſtim, prolatum à l. intelligitur nullo interueniente medio. l. de pupillo. §. ſi quis. ff. de nou. ope. nun. num. 1. 18
verbum debet, debet intelligi in potentiori ſignificatu. in rub. ff. de nou. ope. nun. num. 8. 3
Verba inſtrumenti, an ſemper debent interpretari, vt potius valeant quam pereant. l. 1. §. hoc autem. ff. de nou. ope. nun. nu. 5. 6
Verbum agere, vtrum importet lit. conteſtationem. l. ſi prius. ff. de nou. ope. nun. num. 17. 39

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

Verba per nosmetipsos, an denotent impersonalitatẽ. l. j. §. adipiscimur. ff. de acq. poss. nu. 1. 57
Verbum cadat, careat, & similia, an importent ipso iure. l. rem quæ nobis. ff. de acq. poss. num. 36. 114
Verbũ creditur, importat fictionẽ. l. si is q pro emp. ff. de vsuc. n. 80. 122
Verbum intelligitur, importat fictionem. ea. l. nu. 98. vbi multa ponit de isto verbo intelligitur, & nu. 76. & nu. 156. 126
Verba futuri subiunctiui, quæ importat præteritum, & futurum, quomodo intelligantur in testamentis, & vltimis voluntatib. l. possideri. §. ex plurib. ff. de acq. poss. nu. 18. & in statutis. nu. 19. 75
Verba statutorum semper sunt intelligenda per prius, & non per illud q̃ postea venit in consequentiam. ff. de acq. hær. l. more. nu. 34. 60
Verba ista, si filius me viuo moriatur, sunt conditionalia, & an talia verba disponant. ff. de lib. & posth. l. Gallus. nu. 44. 201
Verba ista, filios hæredes, an requirant concursum vtriusque qualitatis, q̃ copulatiuè sint, & filij, & hæredes de lib. & posth. l. Gallus. §. etiam si parente num. 32. 226
Verba quæ non possunt propriè intelligi trahuntur ad impropium. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. hi qui sunt. nu. 5. 72
Verba in statutis quandoque accipiuntur improprijssimè secundũ qualitatem personarum. ff. de verb. oblig. l. liber homo la 2. nu. 3. 168
Verba apposita ad celeritatem executionis non inducunt suspensionẽ. ff. de verb. oblig. l. si decem cum petiero. nu. 5. 90
Verba iactantia prolata à testatore testibus ad hoc non adhibitis, nõ inducunt dispositionẽ. ff. de verb. obl. l. stipulatio. §. si quis ita. nu. 11. 7
Verba quando sunt dubia debent interpretari contra legatarium, quia testator in dubio præsumitur in minus grauasse hæredem quàm sit possibile. ff. de iust. & iur. l. manumissiones. 8
Verba testatoris apposita in vna parte, maxime præcedenti, declarant verba apposita in alia parte de lib. & posth. l. Gallus. §. etiam si parente. num. 29. 225
Verbum necessarium ratione subiectæ materiæ resoluitur, vt sit voluntatis. ff. de iust. & iure. l. iuri operam daturum. nu. 9. 3
Verba in contractibus debent aliquid operari, imò in contractib. nedũ clausulæ, sed quidem minimum verbum non debet esse sine virtute. ff. de verb. oblig. §. decem hodie. l. liber homo. nu. 3. 169
Verba debent esse apta, & accommodata ad ostendendum consensum partium. ff. de verb. oblig. l. stipulatio. §. eadem autem. num. 2. 14
Verba etiam in statutis aliquando accipiuntur improprijssimè. quia etiã in statutis recedimus à proprio significatu verborum. ff. de verb. obl. l. stipulatio ista habere. §. hi qui sunt. num. 10. 72
Verba legis, vel statuti quando referuntur ad iudicem, tunc oritur officium iudicis, & non actio. C. de colla. l. ea demum. nu. 4. 61
Verba posita in stipulatione licet debeant esse præsentis, tamen verba executiua debent esse futuri temporis. ff. de verb. oblig. l. stipulationũ. §. stipulatio. num. 5. 37
Verba executiua posita in stipulatione si sint temporis præsentis, stipulatio nihil valet, veluti promitto, quod do. ff. de verb. oblig. l. stipulationum. §. stipu. num. 6. eod.
Verba promissiua ex contractu si sunt relata ad personam contrahentis, sed executiua ad personam Titij, ipsi contrahenti acquiritur actio efficax, & non illi tertio. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. si stipuler. nu. 6. 78
Verba quæ non possunt intelligi de iure. intelliguntur de facto. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. hi qui sunt. nu. 5. 72
Verba sunt accipienda secundum materiam subiectam. nu. 6. eod.
Verba relata ad personam, debent intelligi secundum qualitatem personæ ad quam referuntur. num. 7. eod.
Verba relata ad mutuum, interdum verificantur in actu præterito, quãdo est actus nõ reiterabilis. de lib. & posth. l. Titius. §. Lucius. n. 10. 194
Verba aliquando in singulari, aliquando in plurali, proferri non refert dũ resultet idem effectus. ff. de verb. obl. l. stipulatio. § & harũ. n. 16. 19
Verba indefinita in stipulationibus æquipollent vniuersali. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere licere. nu. 8. 69
Verba dubia in stipulationibus interpretantur secundum mentem contrahentium. ff. de verb. oblig. in l. in conuentionalib. nu. 1. 95
Et est regula generalis, q̃ in contractibus mens, & voluntas contrahentium magis debet attendi, quam verborum conceptio. ff. de verb. obl. l. in conuentionalibus num. 2. eo.
Verba executiua quando referuntur ad stipulatorem eius est electio. ff. de verb. oblig. l. si sic stipulatus. 93. nu. 1. 145
Sed quid si verba sunt dubia. num. 2. eo.
Verba media impertinentia, sed non diuertentia animum contrahentium, stipulationem non vitiant. ff. de verb. oblig. l. quæ extrinsecus. num. 1. 110
Verba stipulationis quando sunt clara pro stipulatore si promissor velit ea aliter intelligere aut strictius interpretari non potest. ff. de uerbo. oblig. l. quicquid astringendæ. nu. 4. 149
Verba omnia scripta in instrumento præsumuntur scripta de uoluntate partium. ff. de verb. oblig. l. sciendum. nu. 35. 63
Verba illa Titium instituo, & Sempronium substituo, inducunt substitutionem vulgarem tantum, & non fideicommissariã. de lib. & posth. l. Gallus. §. quidam rectè. nu. 9. 203
Per generalia cum dictione geminata qualicunque restringuntur ne comprehendant causam alias prohibitum iure naturali, vel diuino, qui esset contra bonos mores. de lib. & posth. l. filius à patre. §. si quis eo tempore. num. 2. 198
Verba debent intelligi secundum naturam contractus, & sic tranfactionis super qua proferuntur. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. num. 70. 192
Verba camerarij, vel cancellarij scribentis reformationem debent intelligi secundũ communẽ vsum loquendi, non habito respectu ad ius commune. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. hæc quoque stipulatio. nu. 7. 72
Verba sicut debent intelligi secundum qualitates personarum ad quas referuntur, ita verba debent intelligi secundum qualitatem locorũ. ff. de verb. oblig. §. cohæredes. l. qui Romæ. nu. 29. 182
Verba stipulatoris interptetantur contra stipulatorem. limitatur sex modis. s. qñ interpretando contra stipulatorem stipulatio valeret, secus si facta interpretatione contra stipulatorem, stipulatio non valeret. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. in stipulationibus. nu. 3. 77
Item quando maior verisimilitudo faceret contra stipulationem, quàm contra stipulatorem. vide. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. in stipulationibus. num. 4. eod.
Quid de instrumento mandati. vide ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista habere. §. in stipulationibus. nu. 5. eod.
Verba executiua sententiæ in quem possunt proferri. ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista haberæ. §. si stipuler. nu. 12. 78
verba testamenti, quæ non possunt verificari in iure expressè legato, verificantur in alio iure differenti, etiam si illud ius erat maius expresso. de leg. 1. l. quod in rerum. § si vsumfru. nu. 12. 51
Verba semper debent intelligi, vt aliquid operentur, & non solùm clausulæ, sed etiam quodlibet minimum verbum aliquid operari debet. de leg. 1. l. si legati serui. num. 4. 109
Verba debent intelligi cum effectu. l. cùm quædam. §. quoties. num. 11. de iurisd. omn. iud. 94
Verba eiusdem instrumenti, possunt concipi in prima, & tertia persona. ff. de leg. 1. in l. si sic. §. si mihi legatum. num. 7. 132
Verba generalia debent generaliter præiudicare. in l. qui Romæ. ff. de uerb. oblig. §. duo fratres. nu. 70. 192
An autem per verba generalia uideatur remissum ius succedẽdi ex substitutione pupillari. ibid. nu. eod. eod.
Verba ista te, & tua, non requirunt vtriusque copulati concursum. ff. de iust. & iur. l. vt vim. nu 24. 6
Verba dubia facilius restringunt dictum testis, quàm sententiam. ff. de iust. & iur. l. iuri operam daturum. nu. 20. 4
Verba importantia meram, & liberam voluntatem, quæ sint illa. de leg. 1. l. si sic leeatum. num. 27. 131
Verba facias ad voluntatem tuam, referuntur ad absolutam voluntatem, & non ad arbitrium boni viri. num. 34. eod.
Verba geminata debent ampliare effectum, vt aliquid operentur. l. 1. de leg. 1. num. 21. 4
Verba conditionalia posita in statutis, an inducant dispositionem. de leg. 1. l. seruo legato. §. si testator. num. 7. 118
Verba executiua quando referuntur ad creditorem. electio est creditoris. de leg. 1. l. planè. §. si ita Titio. nu. 13. 68
Ver. declarant mentionem, & intentionem nostram. l. non dubium. nu. 27. C. de leg. 3. 36
Verba statuti non sunt intelligenda iudaice. ibid. nu. 28. eod.
Verba non sufficiunt vbi facto opus est. l. hoc edictum. §. hæc autem verba. nu. 8. quod quisque iuris. 96
Ver. l. in dubio est inhærẽdum. ff. de verb. oblig. l. si sic stipulatus. n. 8. 112
Verbum præsens trahitur ad futurum quando nihil debetur in præteritum. vide ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 62. 192
Verbum futuri temporis, quando est priuatiuum, an importet ipso iure. ff. de acq. poss. l. rem quæ nobis. nu. 36. 114
Verb. importantia fictionem, & improprietatem, si apponuntur in his, quæ sunt iuris, & possunt esse vera secundum proprietatem, dicuntur potius verba veritatis, quam fictionis. ff. de usucap. l. si is qui pro emptore. num. 93. e 156. fol. 126
Verba derogatoria in vlt. volun. appositа in primo testamento impediunt sequentia. idem etiam fit in contractibus. l. pacta nouissima. n. 11. C. de pact. 77
verba generalia non restringuntur ad personas habiles, imò intelliguntur etiam de personis inhabilib. quandocunq; agitur de fauo. publico. l. 1. nu. 11. C. de sacrosan. Eccles. fol. 13. & in l. non dubium. C. de leg. nu. 36. fol. 37. & l. si filiusfam. ff. de reb. cred. nu. 3. 30
Verba debent propriè accipi in statutis, non autem impropriè. de leg. 1. l. cùm filiofam. num. 97. 34
Quid in conditionib. qualiter verba accipiantur. nu. 98. ibid. eod.
Verba non minus attenduntur in contractibus quam mens. ff. de pact. l. iuris gentium. §. prætor ait. nu. 15. 185

Verba

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Iaſ.

Verba quæ ponuntur in ſubſtitutionib. ſ. ſi moriatur abſque legitimis filijs,uel ſi pater acquirat emphyteuſim pro ſe,& filijs,non intelligun tur tantum de filijs maſculis, ſed etiam de fœminis. C. quando non peten.par.l.quoties.num.9. 18

verba inducta ad diminutionem, & priuationem, non debent operari augmentum.in l.ſi ita.ff.de leg.1.num.10.fol.113.nec ècontra,ut in l. ſi cui.eod.titu.2. 96

verba ſtipulationis ſunt requiſita pro forma, & quando aliquid requiritur pro forma, non ſufficit ſeruari per æquipollens.ff.de uerb.oblig.l. ſtipulatio.num.4. 4

verba ſunt neceſſaria in ſtipulatione,hęc etiam regula limitatur in quinque caſibus.ff.de uerb.oblig.l.ſtipulatio.nu.5. 4

verba eo ipſo, important ipſo iure. uide de uulg.& pupil.ſubſt.l.Centurio.num.65. 131

verba præciſa Papæ recipiunt tacitam conditionem, & interpretationē. ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.nu.58.fol.18.licet regulariter uerba præciſa non recipiant,ut num.54. eod.

verba quando ſunt ambigua in criminalibus, intelliguntur ſemper in mitiorem partem.ff.ſol.matr.l.diuortio.nu.15. 20

verba legis,uel ſtatuti,quamuis ſint generalia,debent tamen ſanè intelligi,& reſtringi.Auth.ingreſſi.nu.21.C.de ſacroſan.Eccleſ. 21

verba licet debeant capi in proprio ſignificatu, tamen cauſa honeſtatis conſeruande fit extēſio ad improprium ſignificatum.ff.de in ius uoc. l.in ius uocari.§.prætor ait.num.4.& 7. 110

verba directa, & uerba obliqua ſeu inflexa dicuntur tribus modis. C.de teſt.l.quoniam.num.1. 102

verba ciuilia directa,quæ dicantur.ff.de uulg. & pupil. ſubſt.l.uerbis ciuilibus.num.9. 114

verba in reſcripto, uel priuilegio poſita debent conformari æquitati. ff. de conſtitutioni.princ.l.beneficium.num.22. 30

verba legis quando referuntur ad iudicem oritur officium iudic. non actio.l.ſi paſcenda.nu.5.C.de pact. 76

verba debent intelligi ſecundum ſubiectam materiam. ff. de acq.hære.l. pro hærede.§.ſi quid tamen.num.7. 84

verba ſtatutorum debent propriè intelligi, hoc uerum eſt niſi ratione perſonæ ad quod referuntur,quia tunc poſſunt improprijſſime intelligi.C.de inoffi.teſt.Auth.unde ſi parens.nu.14. 169

verba negatiua,quæ uirtualiter aliquid ponunt, cenſentur affirmatiua.l. ſi prius.num.34.de nou.ope.nun. 40

verba ſeu tenor priuilegiorum non poſſunt nimis ſpecificari propter hominum cauilloſorum proteruiam.C.de teſt.l.teſtamentū.n.4.103

verba inſtrumenti quando poſſunt trahi ad falſum, & ad non falſum in dubio fit interpretatio, quòd non continent falſum. ff. de pact.l.iuris gentium.§ quod fere.num.9. 186

verba materialiter, & groſſo modo prolata non uitiant actum. ff.de acq. hær.l.ſi quis mihi bona.§.ſed quid ſi mandauit.num.2. 93

verba generalia in dubio debent referri ad merentes, non autem ad indignos,uel odioſos.ff.ſol.matr.l.ſi ab hoſtib.§.ſi uir uxor.nu.2. 31

verba teſtamenti ſunt ſubtiliter conſiderāda.de leg.1.l.ſi ancilla.n.4.113

verba quantuncunque ſint pręciſa recipiunt tamen limitationem,& interpretationem congruam.l.1.de leg.1.nu.23. 4

verba ſententiæ ſunt ſemper ponderanda ſicut uerba contractus. C. de iud.in rub.num.7. 140

verba compromiſſi referenda ſunt ad ius commune ſecundnm, ꝙ cauſa breuius pōt expediri.ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.n.26.in 2.lec.16

verba libelli ſemper intelligi debent ad fauorem libellantis. ff.de iuſt.& iur.l.omnes populi.nu.25. eo.

verba iſta poſt nuptias, & poſt guerram, & poſt appellationem poſſunt dupliciter intelligi.vide ff.de reb.cred. l.mutuum damus.§.creditum. num.6. 8

verba generalia debent generaliter intelligi niſi diſtinguātur, uel limitentur per ſpeciem.l.ſi conuenerit.nu.47.de iuriſd.omn.iud. 93

verba ponuntur proprie in diffinitionib.ff.de acq.poſſ.l.1.nu.40. 53

verba ampla reſtringuntur ad habilitatem. ff. de uſucap. l. ſi is qui pro emptore.num.208. 124

verba inſpectis,& lectis qualiter differant.ff.de uerb.oblig.§.duo fratres l.qui Romæ.nu.65. 192

verba actus debent ſic intelligi, vt aliquid operentur. ff.ſol.matr.l.poſt dotem.num.22. 52

verba iſta ſint,& habeantur pro ciuib. propter geminationem importāt ueritatem.l.quæcunque.nu.34.de offi.eius cui mand.eſt iuriſd. 54

verba licet ſint præciſa, tamen recipiunt interpretationem. ff. de in ius voc.l.quamuis.num.3. 112

¶Veriſimile. Veriſimilitudo eſt præſumpta mens teſt. in l.cùm res. ff.de leg.1.num.14. 89

veriſimile eſt illud & haberi debet pro expreſſo ſecundum diſpoſitionem iuris in quo militat maior ratio. ff. de cond. cau. dat. l. ſi extraneus.num.6. 158

veriſimilitudo maior tollit minorem. ff.de cond. cau. dat.l.ſi extraneus. num.9.eod.& in l.ſi quis in fundi voc.ff.de leg.1.nu.21. 13

veriſimilib. duobus datis attenditur illud quod eſt magis ueriſimile.ff. de cond.cau.dat.l.ſi extraneus.num.8. 158

¶Veritas eo modo quo ordinat uoluntatem teſtato. eo modo ordinat illam opinio.in l.ſi cui legetur.ff.de leg.1.num.4. 91

veritas prefertur opinioni.in l.ſi fundū ſub conditio.§.ſi Titius.ff.de leg. 1.n.2.fol.138.& in l.ſi liber homo.la 2.ff.de uerb.obl.nu.4.fol. 168

veritas ſæpius examinata magis eluceſcit. in l. is apud quem. C. de eden. num.8. 61

veritas & fictio, an poſſint circa idem concurrere.ff.de uſucap.l.ſi is qui pro emptore.num.165. 126

veritas ubi operari poteſt,an ibi etiam poſſit operari fictio.ff.de uſuc.l.ſi is qni pro emptore.num.169. 127

veritas naturalis non poteſt legis auctoritate immutari. ff. de uſuc.l.ſi is qui pro emptore.num.272. 131

veritas & non deſtinatio patris attenditur in aſſumptione originis, quæ fit à natura.l.huiuſmodi.§.legatum.de leg.1.nu.16. 151

veritas & actio quando tendunt ad eundem finem, ueritas præualet fictioni.de lib.& poſth.l.filio quem pater.nu.1. 190

veritas & non opin. attenditur in ſpiritualib. in l.ſi is ad quem.ff.de acq. hær.num.6. 88

¶Veſtis ſeu veſtimentum. Veſtis mulieris dicitur illa, quæ principaliter eſt facta ad mulieris vſum, licet vti ſoleat ab ipſo marito.in l.ſi mihi, & Titio.§.ſi ſtipula.ff.de verb.oblig.nu.2.& 3. 156

Veſtis legatum ſi fiat alicui ſimpliciter,& teſtator reliquit plures veſtes, cuius erit electio.& quid ſi vnam tantum reliquit,vel nullam,& quid ſi relinquatur Eccleſiæ.in l.ſi dominus.ff.de leg.1.nu.1.& ſeq. 119

Veſtis appel. an veniat etiam pannus deſtinatus ad faciendum veſtem. in l.huiuſmodi.§.legatum.ff.de leg.1.nu.8. 151

Veſtes omnes quas maritus habet in domo ſi legat vxori,an veniant etiā ueſtes,quæ erant extra domum, quæ tunc fiebant, & erant deſtinatæ ad uſum uxoris.uide ibid.eod.nu. eod.

Veſtimenta ſunt de illis rebus,quæ ſeruando ſeruari non poſſunt. in l.1. §.fuit quæſitum.ff.ad Trebell.nu.29. 201

Veſtis habet fines ſuos determinatos facto hominis non à natura, ideo in legato ueſtis,idem dicimus,quod in legato domus.de leg.1.l.ſi domus.num.16. 120

Veſtis habet magnam proximitatem cum ſuppellectili. de leg.1.l.ſi quis in fundi.uocabulo.nu.27. 13

Veſtimentum re ſolum habet locum in contractibus nominatis, quæ re contrahuntur.ff.de pact.l.iuris gentium.§.quinimmo.nu.22. 183

Veſtimentum nunquid reperiatur cohærentia contractus. ff. de pact. l. iuris gentium.§.quinimmo.nu.11. 182

¶Via an debeatur uendita ſeu diuiſa re immobili. ſ. fundo ſi expreſsè non caueatur.in l.ſeruū filij.§.ſi ſtatuliberum.ff.de leg.1.n.6.& 8. 85

Via an ueniat in legato facto de fundo.ibid.num.5.& 13.fol.eod.& in l. ſi fundum ſub conditione.§.qui fundum.eod.tit.nu.10. 137

Via ſi ſit per mare breuior quàm per terram, tamen debet capi uia per terram.ff.ſi quis cau.l.1.num.8. 147

Via pœnitentiæ, & declarationi iudicis non præcluditur per pręſtationem ſatiſdationis de iudicio ſiſti, facta coram iudice incompetenti.l. ſi conuenerit.nu.32.ff.de iuriſd.omn.iud. 92

Via accuſationis quando in criminalibus proceditur adhuc dicitur procedi officio iudicis nobili.l.Imperium.nu.17.ff.de iuriſd.omn.iud.72

Via periurijs aperiri non debet. C. de ind. vidui. tollen.l.ambiguitates. num.5. 196

¶Viator an capi poſſit in hoſpitio.in l.pleriq;.ff.de in ius voc.n.18. 114

¶Vicarius. Vicarij, & ordinarij tribunal cenſetur vnum, & idem. in l. apertiſſimi.C.de iud.num.10. 158

Vicarius Epiſcopi, vel ipſe Epiſcopus ſi concedat alicui licentiam intrandi cum plauſtro monaſterium monialium, intelligitur in prima vice tantum.ff.fol.matr.l.diuortio.§ quod in anno num.14. 24

Vicarius poteſtatis propter infirmitatem impeditus facit delegatum ſuum ad vniuerſitatem cauſarum iudicem maleficiorum coram quo Titius producit libellum contra. C. petens eum condemnari per dictum vicarium aut per iudicem maleficiorum tanquam delegatum vicarij,an talis libellus procedit. ff. de verb.obl.l.ſtiputationum quædam.§ qui illud aut illud.num.5. 122

Vicarius de iure canonico eſt ordinarius. num.2.in rub. de offi. eius cui mand.eſt iuriſd. 51

¶Vicerector an gaudeat eiſdem priuilegijs quibus rector.nu.61.l.quæcunque nu.74.de offi.eius cui mand.eſt iuriſd. 56

Reliqua vide ſupra in uerbo Rector.

¶Vicinus. Vicino ſi quis concedat duos pedes terrę, vt ibi proijciat aquam, an videatur concedere iure proprietatis,an ſeruitutis. in l. ſi fundum ſub conditio.§.quia fundum.ff.de leg.1.nu.15. 137

Vicinum fundum emere noſtra intereſt maiori pretio quam valeat. in l.1.ff.de leg.1.nu.9.fol.7.& ſupra in verbo Fundus.

Vicinus recuſans contribuere ad impenſam putei vicinitatis, an poterit compelli,dato quod ille dicat ſe nolle vti dicto puteo. in l.2.C.de iure emphy.num.26. 198

Vicini qui dicantur.in l.talis.C.de is quib.vr indig.nu.2. 180

Vicinus in his,quæ à cōmuniter accidentib. ſolent eſſe nota vicinis prę-

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Ias.

ſumitur ſcire facta vicini. in l.is poteſt. ff.de acq hæred.nu. 63. & an quãdo præſumatur ſcire facta vicini.ibi.eo nu. fol.8.& in l. 1.ff.ſi cert. pet.nu.19.cum ſeq.fol.4.& in verbo Scientia.

¶Victoria, Victor,& Victus. Victoria vnius an poſſit prodeſſe alijs in ſeruitute quãdo agitur confeſſo. vel negatoria.in l.ſtipulatio.§.ex his. ff.de verb.oblig nu.17. 23

victus iniuſtè per ſententiam poteſt retinere in foro conſcientię illud in quo eſt condemnatus.in l.nemo poteſt.ff.de leg.1.nu.63. 102

victus quis dicitur ſi ſtet per eum quominus certetur prout conuentum fuit.in l.ſi rem.ff.de præſcri.verb.nu.2. 229

victori non licet exequi ſententiam propria auctoritate. ff.de re iud. l.ni les.§.qui iudicati.lo 1.nu m.1. 152

victus in quibus expenſis debeat victori condennari, & an debeant eſſe expenſæ neceſſariæ, vtiles, & moderatæ.in l. properandum.§.ſi autem alterutra.C.de iud.nu.29. 154

victor an & quando condemnetur in expenſis victo.vide in l .properandum.§.& ſi quidem.C.de iud.nu.13. 150

Si actor condemnatur in expenſis factis per reum , an tunc , & quando deduci debeant de ſorte principali.vide in d.§.& ſi quidem.nu.4.eo.

victus victori debet in expenſis condemnari ſacramento victoris taxandis d.l.properandum §.ſinautem alterutra.per totum.C.de iud. 152

¶Victus apell.quid veniant.in l.cùm antiquitas.C.de teſt.n.7. 112

victus & alimenta an æquiparentur.in l.cùm ij.§.qui tranſigit.ff.de tranſact.numero 2. 119

¶Vicus in quo differat à ciuitate , & an eius vniuerſitas ſit ita approbata ſicut vniuerſitas ciuitatis. in l.ſi hęres.§.vicis.ff.de leg.1.n.1.3.& 4.127

vicus territorum & ſimilia proprios fines habent.in l.ſi teſtamentum C. de inſti.& ſubſti.nu.8. 138

¶Videlicet , Hęc dictio quando ſtet declaratiuè, & quando reſtrictiuè. in l.filio quem pater. ff.de lib.& poſth.nu. 19.fol.192.& in l.ſi tibi.§. perſonale.ff.de pact.n.2.fol.192.& in l.ſi pluribus.ff.de leg.1.n.11.60

¶Videtur. De hoc verbo vltra,quæ ſup.poſuimus in verbo Vidēdo,an & quando importet veritatem,vel fictionem.in l.is qui pro emptore. ff.de vſuc.nu.79.fol.122.& in l. ſi quis filiũ.§.in omni.ff.de acq. hær. nu.11.fol.68.& in l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.eo.tit.n.45. 91

¶Vidua quæ dicatur.in l.cùm quædam.ff.de iuriſd.omn.iud.nu.1. 93

vidua an dicatur de familia viri defuncti.C.de verbo.ſignifi.l.ſuggeſtioni.numero 16. 193

vidua dicitur habens maritum inutilem. in l.ſi is qui pro emptore. ff.de vſuca.nume.109. 117

vidua mortuo marito,an teneatur intra annum filijs tutorem petere, & an poſſit in ius vocari.ff.de in ius voc.l.in ius vocari.nu.8. 110

¶Vigilate.Vigilantibus,& non dormientibus iura ſubueniunt.ff. de re iudi.l.inter eos.nu.1. 165

¶Villa.Villæ vniuerſitas,an ſit approbata ſicut vniuerſitas burgi aut vici,& quib.priuilegijs gaudeat.in l.ſi hæres.§.vicis.ff.de leg.1.nu.2.126

villæ ſunt ruſtica ædificia.in l.ſi fundum ſub conditio.§.qui fundum.ff. de leg.1.num.5. 136

villæ vniuerſitas ſi non habeat burſam,qualiter erit fiēda executio contra ipſam.in l.ſi ſe non obtulit.ff.de re iud.nu.26. 144

villa eſt propriè vnitas quarundam domorum ſine muris , quaſi vallis vallata.de leg. 1.l.ſi hæres.§.vicis.nu. 8. 127

villa vel dominus caſtri vbi factum eſt furtum,vel illatum damnum alicui,an teneatur emēdare de iure communi dato,quòd ſuper hoc nullum ſit ſtatutum, qualiter autem debeat tale damnum probari.C.vnde vi.l.ſi quando.nu.43.cum ſeq.& 39.& 78. 221

villæ quæ diſtant miliario extra ciuilatem ſi ſtatuto ſic ſtante debeant ordinari,per ſyndicum,vel conſulem,quòd debebit menſurari per rectas vias.ff.ſi quis cau.l.1.nu.5. 147

¶Villicus qui dicatur.in l. ſi fundum ſub conditione.§.qui fundum. ff. de leg.1.nu.5. 136

¶Vincere.ſi quis vincat vincentem te,à fortiori vincet te.in l.is qui pro emptore.ff.de vſucap.nu.285. 116

vincens differt à victo.l.cùm filiofa.de leg.1.nu.20. 30

vincens pecuniam in ludo ſciēter ſeruo,vel filiofa. vel inſtito. quæ erat domini,vel patroni committit furtum.in l.ſeruus.ff.de condi.indeb. num.2.fol. 185

Et reliqua in verbo Ludus.

¶Vincula duo vincunt vnum,& quæ non proſunt ſingula multa iuuãt de leg.3 l.re coniuncti.nu.13.fol.139.& in l.ſi.C.de pact.nu. 20. 91

¶Vindicta ſeu vindicare. vindicta ſanguinis non ſpectat ad filias fęminas,ſed ad maſculos.in l.cùm filiofa.ff.de leg.1.nu.110. 31

vindictam ſi quis alicui facere minatus fuerit , & ille poſtea reperiatur mortuus,an præiudicet minãti, & talia verba qualiter intelligantur, latè. in l.1.C.de ſer.fug.num.26.cum plu.ſeq. fol.3.& in l.rogaſti.§. ſi filij decem dedero.ff.de reb.cred.nu.7.8.& 9. 28

vindicare ſe ſi quis propria auctoritate,poteſt ex forma ſtatuti, licet hanc facultatem non poſſit alteri cedere , tamen ſecum poteſt adhibere ſocios,& complices ſine quibus non poſſet veriſimiliter peragere tale factum.l.cui iuriſd.nu.4.de iur.om. iud.fol.68.& late.in l.1.§.vſufructua.ff.de no.ope.nun.n.5.fol.12.& diximus ſup.in verbo ceſſio.

Vineam & fundum plenum fructibus ſi dominus conceſſit vaſſallo, an per iſta verba videatur etiam conceſſiſſe fructus vineæ. in l. cùm filiofa.ff.de leg j.nu.173.fol. 38.& ſup.in verbo Vaſſallus.

vineæ ſi acquiſita ſit ſeruitus : cenſetur acquiſita ſolo vinea poſtea extirpata.in l.ſi quis legauerit.ff.de leg.1.nu.3. 126

vineæ certam partem promittens , an intelligatur ſolum de arboribus vineæ,an vero de ipſa terra vineæ.in l.ſi fundum ſub conditio. §. qui fundum.ff.de leg.1.nu.14. 137

vineæ appellatione non continetur fundus,qui vites non habet, de leg. 1.l.ſi quis legauerit.nu.3. 126

¶Vinum putridum, vel corruptum non dicitur de fructibus.in l.legata generaliter.ff.de leg.1.nu.13. 71

vini certam quantitatem promittens in genere, intelligitur promittere de eo quod naſcitur in prædijs ſuis.in l.ſi domus.ff.de leg.1.n.4. 119

vinum ſi tibi mutuo,non debes ſtatim reddere,ſed eo vti. ff.ſi cert.pet.l. vinum numero 19. 45

vinum nouum,an poſſit reddi pro vino veteri mutuato.ff.de reb.credi. l.cùm quid.nu.10. 9

vinum vetus cenſetur melius nouo.ibi.nu.3. eo.

vinum vel bladum,aut quid aliud ꝙ curſu tęporis poteſt deteriorari,nõ cogitur,quis recipere ante tempus.in l.2.C.de iure emphy.n.119.207

vir qui retinere poteſt tertiam partem dotis quam lucratur ex forma ſtatuti , ſi promittat dotē ſimpliciter poteſt adhuc retinere illam tertiã partem ex forma ſtatuti.ff.fol.matr.l.poſt dotem.nu.35. 52

vir & vxor carentes liberis ſi intrarunt religio.cum pacto,ꝙ poſt eorum mortē bona ſpectarēt Eccle.an vno ex eis mortuo ſtatim eius pars acquiratur Eccle.in l.cùm quidam.C.de impub.& alij.nu.7. 148

vir & mulier ſi erant clauſi in vna camera, & teſtes ab extra audiuerunt, ꝙ vir dixit reſponſo te in vxorem meam,& mulier dicit ſum contẽta probant,licet murus ſit in medio.C.de teſt.l.ſi non ſpeciali.n.11.100

vir concepit mulierem.ff.de legi.l.lex eſt.nu.16. 20

vir popularis ſi accipiat mulierem nobilem,nõ propter hoc efficitur nobilis.C.de verb.ſign.l.ſuggeſtioni.nu.17. 193

vir popularis ſi accipiat mulierem nobilem,& confitetur ſe recepiſſe dotem quam non recepit,an ſibi competat actio non numeratę dotis, vide ibid.numero 18. eo.

vide reliqua ſup.in verbo Maritus.

¶Virginitas corrupta etiam à Deo reſtitui non poteſt.ff.de acq. poſſ.l. 1.§.ſi vir vxori.nu.7. 57

¶Viridarium habens , ꝙ producit bis in anno:vuas vendidit , vel locauit vuas viridarij,nunquid intelligatur de primis vuis , vel ſecundis, vel ambab.ſimul.ff.fol.marr.l.diuor.§.quod in anno.nu.12. 24

virtus hominis an ſufficiat pro ſatiſdatione.ff.qui ſatiſd.cog.l.j.n.19.125

¶Vis ſeu violentia,virtus vim paſſus eſt,qui de domo inuitus extractus eſt.inplerique.ff.de in ius voc.nu.30. 114

violentiarum quinque ſunt ſpecies,nam quædam eſt violentia expulſiua quædam ablatiua,quædam compulſiua,quædam inquietatiua.in l.ſi quando.C.vnde vi.nu.1.vſque ad 6. 220

violentia an poſſit probari per iuramentum,vide ibi.nu.8. eo.

violentię qualitas ſuperueniens, an faciat ceſſare clandeſtinitatem. ff.de acq.poſſ.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.nu.28. 90

violentia poteſt committi in ſola ciuili poſſeſſ.& in ſola naturali.in l.clã §.qui ad nundinas.ff.de acq.poſ.nu.22.& 23. eo.

violentia eſt factum improbiſſimum.in l.Pomponius. §. cum quis. ff.de acqui.poſ.nume.2. 110

¶Viſitator datus ad poſtu. impetrãtis in quo differat à dato motu proprio ſuperioris.in l.quod in rerum.§.ſi quis.ff.de leg.1.nu.6. 51

viſitator ſpecialis,an deroget generali.de leg. 1.l.quod in rerũ. §. ſi quis poſt.numero 6. eo.

¶Vitiatum. Vitiato expreſſo an cēſeatur vitiatum tacitum.in l.ſi fideiuſſor. n.1.ff.de leg.1.fol.93.ſ.in verb. Expreſsũ,& in verbo Tacitũ.

vitiato principali,an vitietur acceſſorium, vide ſup.in verbo Acceſſoriũ & in verbo Principale.

¶Vitium,& Vitioſum.Vitium,quid ſit in vſuca.ſeu præſum.& qualiter poſſit purgari.in l.Pompo.§.cum quis.ff.de acq.poſ.nu.2. 110

vitium reale,& quaſi reale,& vitiũ perſonale, quæ ſint,& quomodo purgari debeant,ibi.nu.3.& 4. eo.

vitium reale, quod committitur in furto non committitur in crimine expilatę hęred.ibi.nu.5.& 6. eo.

vitium naturale magis impedit quam accidentale.in l.ſed eſt,quæſitum. ff.de lib.& poſth.nu.3.& 5. 169

¶Vita.& Viuere quilibet præſumitur vſque ad centum ann.in l.edicto C.de edi diui Adria.nu.13.fol.174.& in l.vt inter diuinum.C. de ſacroſ.Eccleſ. nu.13.& 31. 31

viuentis non eſt dare hær.& per conſequens nec hæredes.in l.planè.§.ſi duobus. ff.de leg.1.18.fol.66.& in l.Gallus.ff.de lib.& poſth. §. quidam rectè nu.28.fol.205.& in §.etiam ſi parente.nu.3. 224

viuentium actus poſſunt ſtare in ſuſpenſo,ſed non morientum.in l.quæ delegato.ff.de leg.1.nu.36. 88

viuens moritur.in l.ſi quis poſth.§. ſi filium. ff.de lib.& poſth.nu.39.fol. 176.& in l.ſi ita ſcriptum.§.ſi.eo.tit.nu.1. 183

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Vineæ.appel.quid veniat.in l.1.C.de iure emphy.nu.105. 190
Vlciſci hoc verbum poteſt intelligi dupliciter. ſ. de facto, & mediante via iuris.ſ.accuſando .C. de his quib.vt indig.l.1.nu.5. 177
¶Vltimum. Vltima derogãt prioribus.in l.ſi mihi,& tibi.§.in legatis.in 2. lect.ff.de leg.1.nu.2.& 1.fol.40. magis latè.in l.pacta nouiſſi.nu.3. C.de pact. 77
Idem in vltimis voluntatibus.ibi.eo.nu. eo.
Idem in codicillis.ibidem.
Idem in contractibus.ibi.
Quid in ſententia interlocutoria,& difinitiua.ibi.
Quid in conſtitutione procuratorum ibi.nu.4.
Quid in reſcriptis.ibi.eo.nu.
Quid in iurameutis in legibus,& conſtitutionibus in mora.ibi.
¶Vltra hæc dictio,quid importat.in l.tranſigere.C.de tranſa.n.2. 105
¶Vnde & exinde aduerbia non ſolùm important locum, ſed etiam reſpiciunt tempus,& etiam cauſam.ff.ſol.matr.l.ſi conſtante.nu.11. 36
¶Vniforme.Vniformia non reputantur,quę variantur ex tempore.ff.de cond.indeb.l.ſi non ſortem.§.libertus.nu.13. 181
¶Vnitas orationis plures legatarios complectens facit eos haberi vnius loco, & an ſit differentia ſi ponatur copula,&,vel dictio cum. de leg. 3.l.re coniuncti.nu.75. 182
vnitas legati non poteſt pro parte acceptari, & pro parte repudiari. de leg.1.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatum.nu.8. 26
vnitas eſt principium numeri.ff.de acq.poſ.l.ſi quis ante.nu.17. 94
¶Vniuerſale. Vniuerſalis negatiua præpoſita verbo poteſt importat omnem impoſſibilitatem.in l.non dubium.C.de leg.nu.60. 38
vniuerſalia verba ll. recipiunt reſtrictionem per alias leges. in l. 1. ff. de leg.1.nu.19. 4
vniuerſitas ordinatio vniuerſitatis, an & quando valeat ſi vniuerſitas ex forma ſtatuti debeat congregari ad ſonum campanæ,& vocem præconis,& talis forma ſeruata non ſit.in l.vniuerſas.C.de præcibus Imperato.offer.nume.2.& 3. 50
vniuerſitas an contineatur appel.perſonæ.in l.ſi.C.de pact.nu. 6. fol.91. & in l.ſi quis maior.C.de tranſact.nu.10. 118
vniuerſitatis quod eſt,an & quando dicatur ſingulorum.in l.j.§.patronũ el 2.ff.de in ius voc.nu.7. 111
vniuer.ſyndicus quando poterit obligare ſingulares perſonas vniuerſitatis.in l.j.§.municip.ff.de acqui.poſt.nu.1.& ſeq. 70
vniuerſitas cauſarum reſpectu territorij ſi cui committitur, an cẽſeatur ordinarius.l.more.nu.51.de iuriſd.om.iud. 80
vniuerſitas ſi excommunicatur, & aliqui ſint mortui,vel receſſerint, an ſubrogati in eorum locum cenſeantur excommunicati. de lega. j. l. quod in rerum.§.ſi nauem.nu.7. 52
vniuerſitas licet non debet excommunicari, ſi tamen excommunicetur, excommunicatio tenet.vide de lega. 1.l.quod in rerum.§.ſi nauem.nu.eod. eod.
vniueſitas an & quando poſſit conſiſtere in vno.ff.de lega.1.l.ſi gregè.n. 7.& 12. 50
vniuerſitas & rector ſi habent poteſtatem eligendi notarium,rector habet tantam vocem ſolus,quãtam tota vniuerſitas.C.de impub.& alijs ſubſt.l.ſi quis duobus.nu.7. 150
vniuerſitas & municipes per ſeruos liberos,& per ſyndicos poſſunt poſſidere,& vſucapere.ff.de acq.poſ.l.1.§.municipes.nu.6. 70
vniuerſitas ſi non poſſit creare ſyndicum ſine auctoritate poteſtatis ſtante ſi ſtatu.tamẽ talis auctoritas poterit interuenire poſt, etiam ex interuallo de acq hær.l.ſi quis mihi bona.§.iuſtum.nu.40. 92
vniuerſitas dicitur eſſe triplex.l.1.de leg.1.nu.117. 8
vni.ex ſuo contractu,an poſſit obligare ſingulares perſonas non conſentientes obligationi.ff.de re iud.l.ſi ſe non obtulit,nu.25. 144
vniuerſitas iuris poteſt conſiſtere ſine corporibus ſecus in vniuerſitate facti conſiſtente in corporibus, vel mixta.dicta l.1.numero 83. ff.de leg.1. 7
vniuerſitatis res nõ dicuntur eſſe ſingulorum. in l.ſerui electione.§.Labeo.ff.de leg.1.nu.10. 18
vniuerſitas ſicut grex recipit incrementum,& diminutionem, & tamen eſt ſemper idem.l.gregè legato.de leg.nu.1. 50
vniuerſalium puta gregis peculij,& ſimilium vnum ſubrogatur loco alterius,& ipſa vniuerſitas remanet eadem.l.ſi gregè.ff.de leg.1.nu.1.e.
vniuerſitas corporum tantũ,ſicut grex armentum,& ſimilia poteſt vendicari,ſecus tamen eſt de vniuerſitate corporum,& iurium,velut peculium hæreditas,& dos.d.l.ſi gregè.nu.1. eo.
vniuerſitas facti,vel rei non poteſt conſiſtere in vno,& ideo extinguitur eius nomẽ cum ad vnum redigitur, ſecus eſt in vniuerſitate perſonarum.d.l.ſi gregè,nu.7. eo.
vniuerſitatis nomẽ, & eius perſonarum remanet in vno ſolo re,& effectu, vnde ſolus remanens de capitulo poterit agere,& conueniri.d.l.ſi gregè.numero 12. eo.
vniuerſitatis pars expulſa de ciuitate, an poſſit creare ſyndicũ,qui dicitur procurator vniuerſitatis, & an poſſit condere ſtatuta.in l.ſi quis à filio.§.ſi parti.ff.de leg.1.nu.2. 58
vniuerſitas vici, ita eſt approbata ſicut vniuerſitas ciuitatis. in l. ſi hæres.§.vicis.ff.leg.1..nu.1. 126
Quid de vniuerſitate burgi,an ſit de iure approbata ſicut vniuerſitas vici,aut villæ,& quibus priuilegijs gaudet ibi.nu.2. eo.
Vniuerſitas quando vult expedire actum non eſt neceſſe, ꝙ conſtituat ſyndicum ad illum actum expediendum,puta in emendo ſeu vendendo.l.j.§.ſi autem collegium.ff.ad Senatuſconſul.Trebell.nu.6. 203
vniuerſitas poteſt cogi per iudicem,vt ſyndicum faciat cum quo omnia facilius expediantur.d.§.ſi autem.nu.eo. eo.
vniuerſitas eſt nomen iuris non habens animum, nec intellectum aliud eſt vniuerſitas,aliud homines de vniuerſitate. ff.de acq.poſſ.l.j.§.municipes.nume.2. 70
vniuerſitatis certa pars an poteſt facere ſyndicum. ff.de iuſt. & in l. omnes populi.in 2.lect.nu.41. 18
vniuerſitas ſi legatur recta via, & ipſo iure trãsfertur dominium rerum, quæ continentur in ipſa vniuerſitate,ſecus ſi legatur pars hæreditatis de leg.1.l.ſi gregè.nu.2. 50
¶Vnus, Vna, Vnum.
vnus ex pluribus hær.promiſſoris in facto indiuiduo ſi contraueniat ſtipulatorem impediendo ne vendat committitur ſtipulatio cõtra omnes hæredes non ſolùm cõtra impedientem. ff. de verb.oblig.l.ſtipulationum.§.item ſi in facto.num.8. 25
Quid in contrafactione in contractu bonæ fidei,an vno hæredum contrafaciente omnes alij teneantur ſicut in contractu ſtricti iuris. ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.item ſi in facto.nu.9. eo.
vnus ex dominis poteſt legatum factum ſeruo communi repudiare, & alter poteſt agnoſcere.de leg.1.§.ſi ſeruo communi. l. ſi fundum ſub condi.nu.1. 135
vnus quando conſequitur iura diuerſarum perſona.non poteſt ille vnus quantum alij attenta origine.in l.ſi mihi,& tibi.ff.de leg.1.nu.3. 38
vnus ex hæredib.promiſſoris,qui tenebatur in genere,poteſt liberari per accepti.ff.de verb.oblig.l.ſtipulatio.§.ſi tamen hominem.nu.1. 23
vni quando primo legatur fundus,deinde alij legatur tertia,vel quarta pars illius fundi,non dicuntur re coniuncti, nã quod legatur ſecũdo videtur ademptum primo,ſecus eſſet contra.de leg.3.l.re coniuncti. numero 71. 182
vna & eadem cauſa non debet eſſe duorum contrariorum,& contrariorum non eſt eadem natura,ſeu diſciplina. ff. de verb.oblig.l.inter ſtipulantem §.faciam.nu.10. 132
vnum quando adæquatur alteri, tunc illi ad quod fit adæquatio nihil additur,licet benè contra.l.j.de leg.1.nu.32.fol. 5
vnuſquiſque hæc edictio,quid importet.in l.j.C.de ſacroſan.Eccleſ.nu. 1.fol.15.in j.lec.num.1.& 6. 2
¶Vocabulum. Vocabula rerum ſunt immutabilia, homo enim poteſt inducere fictionem ſine legis auctо.de leg.j.l.ſi quis in fundi voc. numero 34. 14
Vocabula duo quando veniunt ad determinationem eiuſdem verbi,vel participij debent intelligi, vt vniformiter, & eo tempore operentur. non ſucceſſiuè.C.de inoffi.teſt.l.contra maiores.nu.2. 171
Reliqua vide ſupra in verbo Nomen.
¶Vocare.Vocati in ius debent ire ad iudicem,aliàs poſſunt mulctari.ff. in ius vocati,vt eant.in rub.nu.1. 120
Vocatio in ius quando non valet: impunè poteſt,quis eum eximere. ff. ne quis eum,qui in ius voc.l.1.nu.4. 121
Vocans aliquam hæredem ſuum in conrractibus, vel in actibus inter viuos,videtur in eum contuliſſe ſupremum iudicium. ff.de pac.l.tale pactum.§.pater qui.num.10.fol.206.& de vocatione ſeu nominatione.vide ſupra in verbo Nomen,& Nominatio.
Vocatus vt ſubſtitutus nũquam admittitur,vt coheres.de vulg.& pup. ſubſt.l.verbis ciuilibus.nu.5. 113
Vocatum in ius retinens violenter,ita incidit in pœnam ſicut ſi violenter exemiſſet.ff.ne quis eum,qui in ius.l.quod prętor.nu.6. 122
¶Volo, & Velle. Volenti,& ſcienti,non fit iniuria. l.cùm donationis. nu.1.& 2.C.de tranſac. 114
Volo verbum cum infinitiuo in actibus inter viuos non diſponit, hæc eſt regula,quæ patitur tres fallentias.de leg.j.l.ſerui electione nu.21. vſque ad 36.fol.17.& in huiuſmodi.§.Stichum.eo.tit.nu.2. 150
volet verbum non importat arbitrium boni viri,ſed liberam,& abſolutam voluntatem.de leg.1.l.ſi domus.nu.24. 120
volo verbum cum infinitiuo reſpicit actum, qui poteſt fieri ſecundum voluntatem vnius,ſed ſi conſenſus duorum requiritur, tunc non diſponit.l.cunctos populos.nu.24.C.de ſum.Trin.in lect.Papien. 8
volo adire,per illa verba poſt terminum prolata inducitur aditio, ſicut cõtra per illa verba nolo adire poſt terminum prolata inducitur repudiatio.de leg.1.l.ſerui electione.nu.25. 15
volo eligere volo relinquere.iſta verba nihil diſponunt nec in cõtractibus nec in vltimis volun.l.cunctos populos.nu.22. C. de ſum.Trin. fol.7.in lect.2.
volo verbum non diſponit.l.cunctos popu.nume.13.C.de ſum.Trin.in lect.Papien. 7
Volo verbum debet habere adiunctum,vt poſſit inducere diſpoſitionẽ. ibi.num.14. 8

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Volo verbum iniunctum cum infinitiuo reſpicit actum explicandum per alium quam per proferentem tunc ſemper verbum volo, diſponit, ibid. num. 15. 8

Volo verbum quando eſt iunctum cum infinitiuo reſpicit actum explicandum ab ipſo proferente, vel ab & alio, & non à tertio, tunc in tribus caſibus nihil diſponit. l. cunctos populos. nu. 10. cum plu. ſeq. C. de ſum. Trin. in lect. Papi. 7

Volumus verbum, an & quando diſponat, vel non. l. cunctos populos. num. 12. C. de ſum. Trin. Quid autem in vltimis volũtatibus, an verbum volo diſponat. ibid. nu. 13. 7

Volo verbum poſitum in contractibus, an diſponat. ibid. nu. 14. 8

Verbum volo, vel vellem relinquere Titio talem fundum, non diſponit, ſi alia non concurrant. ibid. num. 15. 8

verbum volo in contractibus iunctum cum infinitiuo, quod habet tractum in futurum non diſponit. ibid. nu. 16. fallit quando iungitur cũ verbo eſſe, ponit exemplum vt ibid. 8

Voluntas patris per mortem dicitur extincta. vide in rub. ff. de liber. & poſth. num. 16. 160

Voluntas patris tacita dicitur permiſſa, licet non diſpoſita in legitima. ibid. num. 18. eod.

Voluntas finitur per mortem, & etiam diſpoſitio quandò ſubſtantia diſpo. confertur in voluntatem alicuius, & tunc non tranſit facultas declarandi ad hæredem. in l. poſt dotem. ff. ſol. matr. nu. 51. 53

Voluntatis ſola mutatio, an ſit ſufficiens ad tollendum teſta. ſolenne. in l. ſi filius, qui in poteſtate. ff. de lib. & poſth. num. 19. 171

Voluntas qualis dicatur eſſe in furioſo. ff. de his, qui ſunt ſui, vel aliæ. iur. l. patre furioſo. num. 43. 34

Voluntas ſola non ſufficit in aditione hęreditatis, niſi declaretur per factum aut verba. ff. de acq. hær. l. mutum. nu. 9. 60

Voluntas retenta in mente nihil operatur. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. hæc quæ de ſeruis. num. 5. 68

Voluntas teſtatoris eſt ambulatoria vſque ad extremum vitæ exitum. vide de lib. & poſth. l. nominatim. num. 13. 163

Voluntas magis ſpectanda eſt, quam verba hæc concluſio procedit nedum in vltimis volun. ſed etiam in contractib. C. de lib. præt. vel exhære. l. ſi quis filium. nu. 1. fol. 151

volun. mutatio in dubio non præſumitur. in l. ſeruum filij. §. ſi quis rem. ff. de leg. 1. nume. 2. fol. 83. & in §. ſi pocula. eiuſdem. l. nu. 1. 84

Voluntate mera nemo obligatur niſi Deo. ff. de acq. hære. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. num. 5. 91

Volun. vltima derogat prioribus. l. ſi filium. ff. de lib. & poſth. n. 1. 1. 91. & in l. duob. §. item Pomponius. ff. de iureiur. nu. 2. 94

Volun. vltimæ & contractus, intelliguntur non ſolùm ſecundum diſpoſitionem iuris communis, ſed etiam ſecundum diſpoſitionem iuris ſtatutarij ff. ſol. matr. l poſt dotem. nu. 33. 53

Voluntas finitur morte. ff. ſo l. matr. poſt dotem. num. 43. 53

Voluntas teſtatoris multum attendi debet in fideicommiſſis. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. l. qui Romæ. nu. 39. 189

Voluntas hæc dictio licet aliquando importet fictam, & tacitam volun. tamen verbum conſenſus nunquã poteſt importare niſi conſenſum verum, & expreſſum. ff. ſol. matr. l. ſol. matr. §. voluntatem autẽ. n. 6. 13

Voluntas poſita in conditione tranſit ad hæredes, ſeu facultas declarandi illam volun. poſitam in conditione, & non ſolùm tranſit, imò requiritur, & eſt neceſſaria. ff. ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 50. 53

Voluntas teſtatoris quando eſt clara, & expreſſa non eſt opus coniecturis. ff. de leg. 1. l. planè. §. ſi eadem. nu. 1. 62

Voluntas teſtatoris in vltimis volun. tanquam regina prædominatur. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 346. 134

Voluntatis eiuſdem in dubio, quis eſſe, & in ea durare præſumitur. l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 54. 15

Voluntatis mutatio facilius præſumitur ex interuallo quàm incontinenti. l. ſi pluribus. ff. de leg. 1. nu. 4. 59

Voluntatis intentio inſpicitur in quem dirigatur cum quo quis loquatur. l. turpia. ff. de leg. 1. nu. 10. 97

Voluntas clauſa in mente nihil valet in actibus hominum, ſed expreſſa verbis. & factis ſic. l. ſi ita legatum. §. illi. ff. de leg. 1. nu. 2. 114

Voluntas non refert, an declaretur verbis aut factis. ibid.

Voluntas libera, & abſoluta, per quæ verba intelligatur. in l. ſi ſic legatum. ff. de leg. 1. num. 27. 131

Voluntas & opinio facti ſunt. ibid.

Voluntatis quæ ſunt ab initio, ex poſt facto fiunt neceſſitatis. l. ſi Titio. ff. de leg. 1. num. 24. 161

Voluntatem vltimam ſi quis condat in ſecreto, non per manum tabellionis, & illam ſcribat, deinde ponat in ſacriſtia fratrum minorum in præſentia ſeptem teſtium, an habebitur pro publica. l. ſciendum. ff. de leg. 1. num. 16. 9

Voluntates vltimas executioni demandari publice intereſt. l. ſerui electione. de leg. 1. num. 15. fol. 16. & l. huiuſmodi. §. Stichum. eod. titu. num. 13. 150

Volun. vltimæ non debent ſtare in pendenti ſicut contractus, ibid.

Voluntas vltima cenſetur eſſe lex. in d. l. ſerui electione. nu. 16. fol. 16. & an quando ſeruetur pro lege. in l. nemo poteſt, ſecundum 1. lect. eod. titu. nu. 4. fol. 104. & in 2. lect. nu. 2. 99

Volun. vltima dicitur ſtare in ſuſpenſo vſque ad mortem teſtatoris non quia non diſponat de præſenti, ſed quia ipſa diſpoſitio perfecta de præſenti eſt reſolubilis per contrariam voluntatem vſque ad mortẽ alias non diſtaret in pendenti. d. l. ſerui electione. ff. de leg. 1. nu. 15. 16

Voluntates vltimæ interprætantur ſecundum volun. ipſius teſtatoris. d. l. ſerui electione. §. fin. nu. 19. 20

Volun. contraria teſtatoris debet probari per hæredem. d. §. fin. nu. 7. 19

Voluntas vltima debet latè interprætari. l. cùm filiofam. ff. de leg. 1. nu. 154. fol. 37. & latius, & benigmius interpretatur quàm cõtractus. l. quę de legato. eod. tit. nu. 3. 87

Voluntates vltimæ habent inſtar contractuum. l. ſi mihi & tibi. §. ſi quis ſeruos. ff. de leg. 1. nu. 16. 40

Voluntas teſtatoris eſt illa, quæ facit actum valere, ideo illa prędominatur, & attendi debet. in l. ſi mihi & tibi. ff. de leg. 1. in §. in leg. in 1. lect. nu. 7. & in 2. lect. nu. 5. 41

Voluntatem teſtatoris lex ſequitur pedetentim ſicut venator leporem. d. §. in legatis. ibid. eod. nu. 7. in 1. lect. eo.

Voluntatibus vltimis facilius conceditur reuocatio quàm conceſſio. d. §. in leg. in 1. lect. num. 14. eo.

voluntas teſtatoris quando eſt dubia, poteſt probari, & declarari per aliã ſuam ſcripturam priuatam, puta per epiſtolam. l. qui filiabus. ff. de leg. 1. num. 5. 46

Voluntates vltimæ, quod ad acceſſoria, ſapiunt naturam contractus bonæ fidei, & ſic, quod attendatur tempus moræ. l. gregè legato. ff. de leg. 1. num. 6. 50

Voluntatis quæ ſunt ab initio, ex poſtfacto ſunt neceſſitatis. l. ſi fundum per fideicommiſſum. ff. de leg. 1. num. 45. 161

Voluntas teſtatoris in dubio debet interpretari, vt potius valeat, quàm pereat. l. quod in rerum. §. ſi vſumfructum. ff. de leg. 1. nume. 9. fol. 51. & in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 18. 18

Voluntas teſtatoris in legatis ambigua, quando ſit per hæredem, vel iudicem declaranda, & per quas cõiecturas declarari debeat. in l. ſi quis à filio §. ſi quis plures. ff. de leg j. nu. 5. fol. 58. & in l. ſi ſeruus plurium. §. fin. eod. titu. num. 1. 96

Voluntatis declaratio in legatis poteſt committi à defuncto hær. propter fauorem legatorum. d. §. ſi quis plures. num. 4. 58

Voluntatis decla. ipſius defuncti non committitur hæredi, quando ex tali declaratione poſſit alius damnificari, puta in declaratione tutoris. d. §. ſi quis plures. nu. 7. cod.

Voluntas teſtatoris eſt ambulatoria vſque ad mortem. l. apud Iulia. §. ſi Titius. ff. de leg. 1. num. 8. fol. 75. & in l. nemo poteſt. ſecundum 2. lect. eod. titu. num. 13. 104

Vltimæ voluntates de iure communi habent executionem paratam abſque libello, & alio ordine iudiciario. l. quæ de legato. ff. de lega. 1. num. 5. 87

Voluntas teſtatoris eo modo quo ordinatur per veritatem, eod. modo ordinatur per opinionem. l. ſi cui legetur. ff. de leg. 1. nu. 4. 91

Voluntas teſtatoris ſeruanda eſt in his, quæ veniunt ex diſpoſitione teſtatoris. in l. nemo poteſt. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 26. 104

Voluntas vltima quando agitur, vt ſuſtineatur, dicitur tractari de fauore publico. in d. l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 25. 100

An tunc fiat extenſio. vide ibid. eod.

Volun. teſtatoris probatur ex teſtamento inualido. in l. nemo poteſt. in 1. lect. ff. de leg. 1. nu. 76. fol. 102. & in 2. lect. nu. 72. 106

Volun. teſtatoris tanquam regina attendi debet, & eſt illa, quæ regulat vltimas volun. in l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 3. fol. 109. & in l. talis ſcriptura. eod. titu. nu. 12. 56

Voluntas teſtatoris tacita quamuis ex coniecturis colligatur, non tamẽ operatur ſicut expreſſa. in d. l. ſi res obligata. ff. de leg. 1. nu. 29. 111

Ex omni voluntate teſtatoris non competit actio, ſed ſolum ex ea, quæ tranſit ad diſpoſitionem. in d. l. ſi res obligata. nu. 30. eod.

Voluntas teſtatoris captatoria non valet in legatis, ſicut nec in inſtitutionibus. in l. captatoriæ. ff. de leg. 1. nu. 1. 113

Voluntas vltima non poteſt dependere ex alieno arbitrio. *in d. l.* captatoriæ. ff. de leg. 1. num. 2. fol. eod. & in l. 1. §. fuit quæſitum. ff. ad Senatuſcouſul. Trebell. num. 36. 202

Voluntas vltima confertur in illud tempus quo teſtator non eſt futurus dominus. ſ. poſt mortem, & ideo non poteſt conferri in alterius voluntatem. in l. captatoriæ. ff. de leg. 1. nu. 9. 113

Voluntas defuncti, quod obſeruetur eſt intereſſe inæſtimabile, quod nõ attenditur. l. huiuſmodi. ff. de leg. 1. nu. 22. 143

Voluntates vltimæ ſtant in ſuſpenſo quandiu hæres deliberat adire hæreditarem. in l. huiuſmodi. §. Stichum. ff. de leg. 1. nu. 12. 150

voluntas teſtatoris, licet alias ſeruetur pro lege, tamen teſtator inhibendo rem alienari iſtud non poteſt facere niſi appareat cauſa, & perſona cuius contemplatione fiat prohibitio. in l. filiusfa. §. diui. in 2. lect. ff. de leg. 1. num. 12. fol. 70. & in 1. lect. nu. 5. 165

Voluntas teſtatoris habetur pro lege quando eſt legitima, & ſic facta prout leges d. ſponunt. in d. §. diui. in 2. lect. nu. 12. 170

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Voluntas teſtatoris inutilis, an ſit æquè poteſt ad tollendum actum, qui poteſt ſua voluntate tolli, ſicut actus vtilis. in l. re coniuncti. ff. de leg. 1. num. 165. 187

Voluntas vltima prout eſt in legato reuocatur per ſequentem voluntatem vlti. inutilem, ſecus autem eſt in teſtamento. in l. quæ de legato. ff. de leg. 1. num. 11. 88

Volun. teſta. regulatur, & declaratur ſecundum iura loquentia ab inteſtato. in l. 1. hoc autem. in 2. lect. ff. ad Senatuſconſul. Trebell. n. 2. 198

Volun. Principis aut Papæ in dubio præſumitur eſſe talis qualis de iure eſſe debet. ff. de vulg. & pupil. l. ex facto. nu. 5. 147

Voluntas duorum tantum debet operari in actu dependente à duorum voluntate, quantum voluntas vnius in actu dependente ab vnius voluntate. ff. de leg. 1. l. planè. num. 2. 60

Volun. teſta. probata præualet ſcripturæ in augmento, & diminutione legati. ff. de leg. 1. qui quartam. nu. 1. 45

Voluntas patris intelligitur regulata ſecundum formam ſtatuti. ff. de iuſt. & iur. l. omnes populi. nu. 30. 17

Volun. coacta, voluntas. eſt. ff. de acq. poſſ. l. rem quę nobis. nu. 1. fol. 112. & in l. qui in aliena. §. Celſus. ff. de acq. hær. nu. 35. 66

Voluntas tacita, an præſumatur adeſſe in caſu omiſſo. ff. de lib. & poſth. l. commodiſſime. num. 1. 177

Voluntas & poteſtas quando ſibi inuicem contrariantur actus vitiatur. ff. de acq. hær. l. qui in aliena. §. ſi is qui putabat. nu. 2. 62

Voluntas teſtatoris vltima ſolennis derogat præcedentibus. C. de fideicom. l. clari. num. 1. 109

Volun. teſt. licet debeat in teſtamento nuncupatiuo exaudiri à teſtibus, tamen ſatis eſt, ꝙ teſtamentarij exaudiant explicite, vel implicite per relationem ad aliam ſcripturam certam ad quam teſtator ſe expreſsè retulit. ff. de re iud. l. ait prætor. §. ſi iudex. num. 14. 149

Voluntas ſola adeundi non obligat in foro conſcientiæ. ff. de acq. hær. l. mutum. num. 9. 60

Voluntas meticuloſa habet in ſuperficie volitionem. vide ibid. nu. 2. eo.

Voluntate auctoris ceſſante, quis non acquirit poſſeſſionem ex titulo quem habet. ff. de acq. poſſ. l. ſi ex ſtipulatione. nu. 10. 85

Voluntas ſolius dantis inſpicitur ad impediendum actionem. ff. ſi cert. pet. l. ſi ego. num. 3. 68

Voluntarium ſi quis ſe putaret cum eſſet neceſſarius, an talis error annullet aditionẽ, & repudiationẽ. ff. de acq. hær. l. is qui putat. n. 14. 76

Voluntas an ſit idem quod mandatum. vide. ſol. matr. l. poſt dotem. nu. 68. cum ſeq. 54

¶Votum factum colore iracundiæ non obligat. in l. ſi filiam. C. de inoffi. teſt. nu. 5. cum plu. ſeq. vbi de alijs actib. factis colore iracun. 172

Votum ſola voluntate perficitur. in l. qui in alie. ff. de acq. hær. nu. 4.

De voto minoris vide. ſupra in verbo Minor.

Vocis ſigni. nullo modo poteſt trahi ad ea, quæ ſunt in mente retenta. in l. ſi quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. nu. 12.

Voces in aliquo actu ſi dentur capitaneo, & antianis, vnam vocem habebit capitaneus ſolus, & vnam antinia. ff. de pact. l. iuriſ. §. hodie tamen. num. 13. fol. 188. & in l. ſi pater. la 1. ff. de vulg. & pupil. nu. 3. 117

Voces creditorum quando ſunt pares in cumulo debiti, dignitate & numero perſonarum, iudex debet humaniorem partem ſequi. ff. de pact. l. Imperator. num. 1. 212

vocem non habens in capitulo propter defectum ordinis, an poſſit procuratorio nomine eã dare. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. itẽ acquirimus. n. 50. 62

Vox patris eſt vox filij. ff. de verb. oblig. l. quod dicitur. num. 13. fol. 203. & èconira vox filij, &c. vt in l. filius. C. de pact. n. 4. fol. 84. & in l. apud Iul. §. ſi quis. ff. de leg. 1. nu. 2. 75

vox omnis, & omne preceptum iudicis faciens ad cauſam dicitur interlocuto. vel ſententia interlocuto. ff. de re iud. ſuper rub. nu. 4. 138

¶Vrbs Romana ſola dicitur habere rem pub. in l. cætera. §. hoc Senatuſconſul. ff. de leg. 1. nu. 1. 80

Vrbs non debet ruinis deformari. vide ibid. nu. 8. eod.

Vrbs Berith eſt pulcherrima, & legum nutrix. ff. de verb. obl. l. qui Romæ. §. Callimachus. nu. 2. 176

Vrbana ædificia, ædes ruſticæ villæ dicuntur. ff. de leg. 1. l. ſi fundum ſub cond. §. qui fundum. nu. 5. 136

Reliqua vide ſupra in verbo Ciuitas.

¶Vſurarius non poteſt alij ius ſuum cedere. in l. à iudice. C. de iud. num. 5. 143

Vſurarius & vſufructuarius dicuntur æqualiter poſſidere. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 61. & 62. 81

vſurarius & vſufructuarius, an verè poſſideant rem, & naturaliter in qua habent vſumfructum. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. nu. 6. 97

Vſurarij duo vnius fundi qualiter poſſideant. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. num. 67. 81

¶Vſucapio eſt iuris, ſed prout in eſſe deducitur eſt facti. in l. adipiſcimur. ff. de acq. poſſ. nu. 22. cum ſeq. 59

Vſucapiendi conditio transfertur ex inutili contractu. in l. 1. §. ſi vir. ff. de acq. poſſ. nu. 26. 60

Vſucapio & præſcrip. an extinguant dominium. in l. 2. §. ex plu. ff. de acq. poſſ. num. 31. 76

In vſucapione, an habeat locum fictio. in l. is qui pro emptore. ff. de vſuc numero 221. 124

Vſucupare vel cęptam vſucapio. implere, an poſſit exiſtens apud hoſtes ibi. numero 42. 120

Vſucapio habetur pro completa quãdo reſtat modicum tempus ad perficiendum. ibi. nu. 52. cum ſeq. 120

Vſuca. conditio an acquiratur domino ignorante. ibi. nu. 22. 119

Vſucapio in rebus peculiaribus, an incipiat à die aditę hære. vel à die apprehen. poſſeſſio. ibi. nu. 82. 122

Vſuca. an procedat ex mera natura, in poſſeſſione, vel tenuta abſtracta ab omni vinculo iuris. ff. de vſuca. l. ſi is qui pro empto. nu. 25. 119

vſucapio quare interrumpatur per captiuitatem. ff. de vſuc. l. ſi is, qui pro emptore. nu. 21. 119

Vſuc. an interrumpatur per captiuitatem in poſſeſſis per ſeruum, vel alium nomine domini, ex cauſa etiam non peculiari, ibid. 22. eo.

Vſucapio non habet locum in ſuis, quia ibi non eſt propriè hæreditas. ff. de acqui. poſſ. l. 1. §. veteres. nu. 16. fol. 67. & in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. nume. 5. cum plu. ſeq. 178

Vſucap. poteſt perfici duabus cauſis eo. tempore ſimul concurrentibus. ff. de acqui. poſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. nu. 34. 76

Vſuca. vel præſcriptio extinguit dominium primi. ff. de acqui. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. nu. 31. eo.

Vſuca. quare procedat in peculiaribus domino ignorante duplex aſſignatur ratio. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 22. 119

Vſucapio requirit poſſeſſionem continuatiuam. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 5. 117

Vſucapio an poſſit continuari ignorãte domino. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 50. & 36. 120

Vſucapio. perficitur ex ſola ciui. poſſeſſione. ff. de acqui. poſſ. l. 1. §. per ſeruum, qui in fuga. nu. 2. 63

Vſuca. non procedit niſi tradatur poſſeſſio vacua. l. traditio. nu. 13. C. de pac. & quid ſit poſſeſſio vacua. ibi. ſub eodem. nu. 13. 83

vſucapio & fructuum acquiſitio habent ſe tanqnam excedentia, & exceſſa. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex contrario. nu. 39. 8

Vſuca. per ſeruum, an verè procedat tempore captiuitatis domini, & ponit ſimile. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptere. nu. 159. 126

Vſuca. cępta per teſtatorem bonæ fidei etiam in publiciana pont perfici hęreditate iacente, vel per hæredem. in l. 1. de leg. 1. nu. 129. 9

Vſucapere ſi quis non poteſt ſuo nomine, non põt etiam vſucapere per ſeruum ſuum. in l. ſi mihi, & tibi. §. regula. ff. de leg. j. nu. 2. 40

Vſucapere nunquid poſſit hęres dominium reuocabile. in l. legatarius. ff. de leg. 1. nu. 10. 72

Vſucapio an impediatur per malam fidem tradentis. in d. l. ſi mihi. num. 19. & 20. fol. 39

Vſucapta res eſt verè eius, qui vſucepit, tamẽ poteſt ab eo auferri beneficio reſti. in integ. in l. non quocunque. §. ſi ex bonis. de leg. 1. n. 4. 140

Vſuca. nunquid poſſum illud quod eſt meum, ſed reuocabiliter. in d. §. ſi ex bonis. nu. 7. eo.

Vſuca. contra rem abſentis cauſa reipublicè ſi procedat, reſcinditur eo reuerſo per reſtitutionem in integ. vide in d. §. ſi ex bonis. ibi.

Vſucapi non poſſunt ea, quæ ſunt prohibita alienari. in l. filiusfa. §. diui. in 2. lect. ff. de leg. 1. nu. 28. 170

Vſuca. triennij vt locum habeat tria requiruntur. C. de fer. fug. l. j. n. 40. 4

Vſucapio. eſt impium præſidium. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore num. 73. fol. 122

Vſucap. ex quo à principio habuit ſua eſſentialia, non attenditur, quod poſtea ſuperuenit, & ſic mala fides ſuperueniens non attenditur. ff. de vſucap. l. ſi is qui pro emptore. nu. 50. 120

Vſuca. in aquiſitis per ſeruum ex cauſa peculiari poſt captiui. inchoatur, & inchoata perficitur. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore, n. 30. fol. 119

Vſuca. in pecularibus quantum ad poſſeſſionem, & vſucapio non requirit ſententiam nec aliquod factum domini, ibi. nu. 22. 119

Vſucapio ſi ſit perfecta ex prima cauſa, extinguitur vſucapio ſecundæ cauſæ. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. nu. 27. 75

Vſucapio poteſt procedere ex duab. cauſis, licet ſecunda cauſa non poteſt producere nouam vſucapionem. vide ibi. nu. 28. eo.

Vſucapione triennali in re mobili, ſi quis nõ vult vti poteſt vti præſcriptione longi temporis. vide ibi. nu. 29. eo.

Vſucap. & præſcriptionem longi temporis opponens non dicitur opponere contraria. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. nu. 30. 72

Reliqua vide ſupra in verbo Præſcrip.

¶Vſuceperit verbum, ꝙ eſt futuri temporis ſubiunctiui, ſignificat rem perfectam cum effectu. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex plurib. nu. 20. 75

Vſuceperit verbum, an trahatur ad præteritum, & quando ad futurum. ff. de acq. poſſ. l. poſſideri. §. ex pluribus. num. 18. 75

¶Vſura. Vſuræ exhauriunt facultates hominum. in l. ſi conſtante. ff. ſol. matrim. num. 160. 42

Vſura. Contractus ex qb. probetur. in l. prętor ait. §. prętor ait. ff. de eden. n. 27. cum ſeq. fol. 142. & in l. licet Imperator. ff. de leg. j. n. 10. fol. 100. & quæ requirantur ad hoc vt dicatur vſurarius, & an iudex ſecularis poſſit cogneſcere vtrum ſit vſurarius. in l. quoties. C. de iud. n. 7. 142

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

Vſurarius in dubio non præſumitur contractus. in l. rogaſti. §. ſi tibi dedero. ff. de reb. cred. nu. 5. fol. 24. & in l. 1. C. de ſer. fug. num. 28. fol. 3. & quando præſumatur in verbo Simulatio.

Vſurarius an poſſit concedere te. in verbo Teſt. in rub. qui teſt. fac. poſſ.

Vſuræ quæ debentur ratione alimentorum, & dotis ſunt licitæ. vide in l. quæ dotis. ff. ſol. matr. num. 20. cum ſeq. 47

Vſurarum præſtatio per longum tempus, an inducat promiſſionem. in l. qui in aliena. ff. de acq. hær. nu. 42. 62

Vſura qualiter contrahatur ſi antidora deducantur in pactum. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. nu. 65. 12

Vſura dicitur pœna. ff. de verb. oblig. l. cùm ſtipulati ſumus. num. 3. fol. 142. & in l. lecta. ff. ſi cert. pet. nu. 4. fol. 57. & in l. ſi ita quis promiſerit. §. Seia cauit. ff. de verb. oblig. nu. 24. 220

Vſuræ pro futuro tempore debentur ſub conditione ſi ſors remanebit penes debitorem, & non alias. l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. n. 19. 174

Vſu. recipiens pro certo tempore, an videatur facere pactum de non petendo ſortem durante illo tempore pro quo recipit vſu. ibi. nu. 34. eo.

Vſuræ centeſimæ, an & quando ſint permiſſæ. in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. oblig. num. 2. 176

Vſurarum curſus, an impediatur per oblationem, cõſignationem, & depoſitionem factam à debitore. in d. l. qui Romæ. §. Seia. nu. 23. 185

Vſuræ non ueniunt in ſtipula. ex mora, ſed à tempore litis conteſt. ibid. num. 26. eod.

Vſura prouenit ex induſtria hominis ipſam ſtipulantis. in l. ſi ita ſtipula. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. nu. 34. 199

Vſuræ acceſſoriæ non poſſunt deberi ante principalem ſortem. in l. ſi quis ita promiſe. ff. de verb. oblig. nu. 2. 218

Vſuræ incertæ, an ſint conſignandæ Epiſcopo. ff. de acq. poſſ. l. rem, quæ nobis. num. 30. 114

Vſura eſt, ſi obligationi mutui adijciatur factum. l. rogaſti. §. ſi tibi dedero. num. 10. ff. ſi cert. pet. 28

Vſuræ in actionibus bonæ fidei quando veniant tempore moræ, vel nõ. C. de his quib. vt indig. l. 1. num. 10. 177

Vſuras qui deſijt exercere, ita tenetur edere librum rationum ad fundandam intentionem aduerſarij, ſicut ille, qui actualiter exercet. de eden. l. prætor ait §. is etiam. nu. 2. 167

Vſuræ in legitimum modum ſi promittantur ſine ſtipulatione, ſunt ciuiliter indeb. ff. de cond. indeb. l. ſi non ſortem. nu. 1. 178

Vſuræ dicuntur reditus pecuniæ. ff. de præſcrip. verb. l. Titius. nu. 1. 130

Vſuræ non debentur in contractu mutui ſine ſtipulatione. ff. ſi cert. pet. l. ſingularia. num. 17. 32

Vſuræ ſupra legitimum modum ſolutæ per ſortem ſolutã. diſtinctè repetuntur. ff. de cond. l. ſi non ſortem. nu. 3. 178

Vſuræ ex mora licet non veniant in ſpeciebus, tamen veniunt in pecunia, quæ debetur, vt ſpecies. in l. cùm res. ff. de leg. 1. nu. 2. 89

Vſuræ in contractibus bonæ fidei veniunt à tempore moræ, in contractibus autem ſtricti iuris veniunt à tempore litis conteſt. in d. l. cùm res. num. 6. eod.

Quid in actione ex teſtamento, quę licet ſit ſtricti iuris, tamen habet naturam actionum bonæ fidei, vide in d. l. cùm res nu. 6. eod.

Vſuræ quando currant poſt tempus ſtatutum debitori ad ſoluendum. in l. ſi domus. §. in pecunia. ff. de leg. 1. nu. 5. 123

Vſurarius manifeſtus, an etiam dicatur ille, qui ex coniecturis probatus eſt vſurarius, licet contra eum non ſit probatum per aliquam directã probationem. in l. licet Imperator. ff de lag. 1. nu. 11. 127

Vſurarius contractus probatur ex perſpicuis indicijs ſicut dolus, vide in d. l. licet Imperator. num. 10. eod.

Præſumptiones propter occultas fraudes vſurariorum præualent confeſſioni partis. ibid.

Quomodo confeſſio facta propter occultas fraudes vſurariorum infringi, & reprobari poſſit. ibid.

Vſuræ licet ſint omni tempore prohibitæ, hoc habet locum quando ſimpliciter promittuntur, ſi autem creditor ipſarum gratia ſe onerat ſuper pactum ad aliquid æquale faciendum non erit vſura. l. petens ex ſtipulatione. num. 17. C. de pact. 87

Vſuras accipere à chriſtianis prohibitum eſt ſarracenis, & Iudæis. l. cunctos populos. nu. 23. C. de ſum. Trin. in lect. Papien. 8

Vſuræ dotis debentur poſt biennium à tempore ductionis puellæ in matrimonium, quia per lapſum biennij contrahitur mora, licet irregularis. Et tales vſuræ ſunt licitæ, in dote. nu. 18. & magis alimentorũ quàm vſurarum nomine continentur. nu. 19. Et ſi fuerint per decennium omiſſæ peti præſumuntur tacitæ remiſſæ. nu. 20. ff. ſol. mat. l. quę dotis num. 21. 47

Vſurę debentur ex ſtipulatione in pecunia mutuata, quid autem in frumento, oleo, vino, & ſimilibus, an vſuræ debeantur ex nudo pacto. ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. num. 30. & 31. 175

Vſuræ ſunt omni iure prohibitę. ff. de cond. indeb. l. Stichus. §. Lucius Titius. num. 7. 209

Vſuræ an aliquo caſu ſunt permiſſæ. l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. in 1. lect. nu. 50. cum plu. ſeq. 5

Vſuræ promiſſę non currunt, quando creditor eſt in mora impugnando tranſactionem ex qua veniebat ſolutio facienda. ff. de verb. oblig. §. Seia. l. qui Romę. num. 1. 184

Vſurarius aliquis nihil habet in bonis niſi ex vſuraria prauitate, filiam quam habebat collocauit Sempronio, & in dotem dedit mille aureos, poſtea moritur maritus, filia non vult eſſe hæres patris, ſed ſolum vult habere dotem ſuam nunquid in foro conſcientiæ teneatur creditoribus. ff. ſi cert. pet. l. ſi, eum ſeruum. num. 5. 47

Vſuræ de iure canonico ſunt prohibitæ. l. cunctos populos. C. de ſum. Trin. & fide cath. in 2. lect. nu. 27. fol. 8. & in 1. lect. nu. 47. 5

Vide latiſſimè de hac materia vſurarum. in d. l. cunctos populos. in 1. & 2. lect. per totum. C. de ſum. Trin. & fid. cath. à fol. 2. vſque ad 11.

An inhibitio facta iudici ſeculari per iudicem eccleſiaſticum ne procedat contra aliquem debitorem occaſione alicuius inſtrumenti fœneratitij, proſit eius fideiuſſori. l. 1. C. de diuer. reſcrip. nu. 2. 57

Quid ſi duo obligarunt ſe inſolidum cum iuramento, & vnus petit abſolutionem à iuramento in foro eccleſiaſtico volens probare inſtrumentum eſſe vſurarium, & propterea facit inhiberi iudici ſeculari, ꝙ poterit fieri executio contra alium debitorem iuratum. ead. l. 1. C. de diuer. reſcrip. num. 3. eod.

An conſtitutio ſynodalis diſponens, ꝙ omnia inſtrumenta celebrata cũ vſurario cenſeatur fictitia, & ſimulata habeat locum in eo, qui deſijt vſuras exercere. l. 1. C. de eden. num. 10. 60

An iura loquentia de vſurarijs manifeſtis habeant locum in eo, qui carius vendit merces ad credentiam quàm faceret ſi pecunia eſſet in præſentia. ead. l. 1. num. 9. eod.

Mutuans ad vſuras peccat, ſed non accipiens. l. tranſigere. C. de tranſact. num. 10. 106

An de cauſa vſuraria poſſit compromitti in laicum. vide in l. quoties. C. de iud. num. 9. 143

Quid in alia ſpirituali ibid.

An de cauſa vſuraria poſſit fieri tranſact. ibid.

Vſurarius poſt peractam pœnitentiam, & reſtitutionem vſurarum, an poſſit admitti in teſtem. l. in arenam. C. de inoffi. teſt. num. 9. fol. 170. ſed quid poſt præſtitam cautionem de reſt. vſu. in l. prætor ait. §. is etiam. ff. de eden. num. 3. fol. 167. & in l. 1. C. de eden. num. 13. 60

vſurarius eſt infamis. ff. de iureiur. l. admon. in repe. num. 250. fol. 129. & ideo nõ poteſt ad officium, vel dignitatem aſpirare, vt in l. Barbarius. ff. de offi. præt. num. 18. 42

vſurarij præſtita cautione nunquid reſtituantur ad famam. ff. de iureiur. l. admon. num. 86. 103

vſurarius ſi teneat ad banchum aliquem factorem, qui vſuras exerceat, licet ille factor peccet, tamen non tenetur ad reſtitutionem vſurarũ. l. ſi quis iniquum. §. ſi procurator. nu. 15. ff. quod quiſque iur. 98

vſura promiſſę his verbis. ſ. quandocunque petieris, incipiũt ſtatim currere, non expectato interpellationis die. in l. ſi quis ita promiſerit. ff. de verb. oblig. nu. 1. & 3. 218

¶ Vſus, & Vti. Vſus eſt indiuiduus in l. ſerui electio. §. Labeo. ff. de leg. j. nu. 5. fol. 18. & in l. Stichum, qui meus erit. eod. tit. nu. 32. 22

¶ Vſus communis loquendi præualet omni conſtitutioni, etiam in omni materia pœnali, & odioſa in l. talis ſcriptura. ff. de leg. j. num. 22. 56

¶ Vſusfructus & Vſufructuarius.

De vſufructu legato. vide in verbo Legatum, in rub. de vſufructu legato. in verbo Teſtator.

Vſufructuarius propter deteriorationem rei poteſt expelli à iure, quod habet in Auth. qui rem. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 4. fol. 27. & in l. 2. C. de iure emphy. nu. 197. & in l. 1. eod. tit. nu. 105. 195

Vſufructua. tenetur reſtituere fructus perceptos tempore vſusfruct. finiti. in l. 2. C. de iure emphy. nu. 17. 198

vſufructua. an poterit alienare vſumfructum tam ignorante quàm inuito domino. in l. 3. C. de iure emphy. nu. 106. & an per talem venditionem transferatur ſola commoditas, & nõ ius cum ſit perſonale, & ſeparari non poſſit ab vſufructuario. ibid. nu. 107. 229

vſufructuario ſi proprietarius promittat non mouere aliquam quæſtionem, vel non inferre moleſtiam, non tamen propter hoc prohibetur exhibere cautionẽ de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri. in l. actionem. C. de proc. num 4. 124

vſusfruct. hære. in qua filius eſt inſtitutus, eſt in totum patris, etiam hodie, & i. re. C. in l. ſi quis filium. ff. de acquir. hære. num. 5. cum ſeq. vbi latius declarat.

Vſusfruct. quando acquiritur ex cauſa iniuſta, vel illicita, an acquiratur patri. in l. Gallus. §. quid ſi is. nu. 28. ff. de lib & poſth. 216

vſusfructuarius an cenſeatur, qui emit fructus lacus à communi. in l. 1. C. de verb. ſign. num. 6. 191

vſufructu. habens titulum à non domino vtendo etiam ignoráte domino illud preſcribit. in l. 1. ff. de acq. poſſ. nu. 62. 55

vſufruct. expulſus à ſua naturali poſſ. dominij non perdit ciuilem ſicut colonus, vel inquilinus expulſus. in l. naturaliter. ff. de acquir. poſſ. nume. 3. 96

vſufruct. dicitur procurator in rem ſuam. ibid. num. 11. 97

vſufruct. non poteſt remitti ſatisdatio de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri. in l. nemo poteſt. in 1. lect. num. 84. fol. 103. & in 2. lect. nu. 85.

cum

Source : BIU Cujas

Reper. ſuper Lect. D. Iaſ.

cum plu. ſeq. fol. 107 & in l. filiusfa. §. diui. eod. tit. nu. 64. in 2. lect. 167
Vſumfruct. quando poteſt expelli ab vſufructu. in l. nemo poteſt. ff. de leg. 1. num. 99. 83
Vſufru. & proprietatem ſi quis promiſſit ſeparatim, ſoluendo vſumfructum liberatur, ſecus in eo, qui plenam proprie. promiſit. in l. ſi ita ſtipulatus. §. Titius. ff. de verb. oblig. nu. 1. 2. 3. & 10. 195
Vſufruct. ſtipu. pro ſe, & ſuis hær. debet ex diuerſitate perſonarũ, diuerſimode iudicari, & tanquam diuerſum inter hær. & principalem. diſcerni. in l. ſtip. iſta habere. §. ſi quis ita. ff. de verb. oblig. nu. 2. & 5. 73
Vſusfruct. ſeruitus ſola eſt diuidua inter omnes ſeruitutes perſonales. ff. de verb. obl. l. ſtipulationes non diuiduntur. l. 83. nu. 8. 114
Vſusfruct. non eſt verè pars fundi. ff. de verb. oblig. l. qui vſumfructum. nu. 4. & vſufr. detractu, fundus dari non intelligitur. nu. 4. 104
Vſusfru. in perſona vnius eſt diuerſus ab eo, qui eſt in perſona alterius, quod ſi ſtipulor vſumfruct. mihi, & hæredi meo, vſusfru. meus non eſt idem cum eo, qui poſtea erat apud hæredem. ff. de leg. 1. l. planè. §. ſi coniunctim. nu. 24. 65
Vſusfructus formalis eſt fragilis, & de facili extinguitur multis modis. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius. nu. 4. 195
Vſusfructus formalis ſeparatus à proprietate eſt alterius qualitatis quàm coniunctus cum ea, quia finitur morte, & capitis diminutione, quod non eſt in vſufructu cauſali. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Titius num. 10. & 12. eod.
Vſusfru. formalis eſt ſpecies diſtincta à dominio, non autẽ eſt pars dominij, ſed eius vſusfructus cauſalis eſt pars integralis fundi. ff. de leg. 1. l. planè. §. ſi ita Titio. num. 5. 67
Vſusfruct. cauſalis eſt inſeparabis, & quoties transfertur formalis, ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. num. 15. fol. 193. & in 2. lect. nu. 25. 196
Vſusfruct. quem habet hæres in fundo legato dicitur pars fundi. de leg. 1. l. ſi ſeruus. num. 8. 119
Vſusfruct. obtinet vicem dominij, id eſt partem dominij, non autem totius. ff. de leg. 1. l. non quocunque. §. fundus. nu. 6. 141
Vſusfru. & fideicom. acquiſitum per procuratorem directo acquiritur domino. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. nu. 356. 135
Vſusfruct. non poteſt alteri præſtari nec cedi titulo ſingulari quin ſtatim reuertatur ad proprietatem. de leg. 3. l. re coniuncti. nu. 105. 177
Vſusfruct. conſolidatus proprietati quæſitæ ex cauſa oneroſa non dicitur ex eadem cauſa conſolidari, quando pro vſufructu nihil fuit ſolutum, ſed fuit finitus in perſona vſufructuarij. ff. de leg. 1. l. non quocũque. §. fun. num. 3. 110
Vſusfruct. ingreſſi monaſterium, an tranſeat in monaſterium. Auth. ingreſſi. nu. 16. C. de ſacroſan. Eccleſ. 21
Vſusfructus qui fuit extinctus per ſeruitutem, vel per captiuitatem omnino extinctus, an reſtituatur iure poſtliminij. ff. de vſuc. l. ſi is qui pro emptore. num. 103. 123
Vſusfructus ſeruitutis quare dicatur diuiduus, ſeruitus vero vſus eſt indiuiduijs, quæ eſt ratio differentiæ. ff. de verb. obll. ſtipulationes non diuiduntur. l. 83. num. 30. 118
Vſufructuarius non poteſt perficere ædificium, dato ꝙ alias ſic vti non poſſet. l. cui iuriſd. nu. 24. de iur. omn. iud. 70
Vſusfructus terminus quomodo capitur. ff. de iureiu. l. ſi is qui temporali. §. item ſi iurauero. nu. 7. 81
vſusfructus quando alicui debetur, quicquid percipitur ſibi debetur. ff. ſol. matr. l. diuortio. §. ſi vir in fundo. nu. 4. 26
vſumfructum habens à tertio quando præſcribat. ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. num. 22. 98
vſufructuarius non habetur pro poſſeſſore ad euitandan ſatiſdationem, ſecus in emphyteuta. ff. de acq poſſ. l. naturaliter. nu. 19. 98
vſufructua. quamuis naturaliter poſſideat, tamen per loc non releuatur ab onere ſatiſdandi. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſciendum. §. poſſeſ. n. 2. 140
vſufructuarius an habeat dominium rei, vel non. ff. de noui. ope. nun. l. 1. §. vſufructuarius. num. 2. 12
vſufructua. quare non poſſit nuntiare nouum opus vide. ff. de nou. ope. nun. l. 1. §. vſufructuarius. num. 1. eod.
vſufructua. an habeat quaſi poſſeſ. vſusfructus naturalen, & ciuilem etiam reſpectu tertij ff. de acq. poſſ. l. naturaliter. nu. 20. 98
vſufructua. dicitur habere dominium. l. traditionibus. nunc. 21. C. de pact. 83
vſufructuario non poteſt acquiri ius ſeruitutis, quia ſic eſſet ſeruitus ſeruitutis. de leg. 1. l. ſeruum filij. §. ſtatuliberum. num. 13. 86
vſufructuarius ſi renunciaret vſumfructum alicui tertio, vſusfructus conſolidatur cum proprietate ex natura ſui. ff. de verb. oblig. §. duo fratres. in l. qui Romæ. num. 80. 193
vſusfruct. vnus eſt cauſalis alius formalis. l. 1. de leg. 1. nu. 68. 6
vſusfruct. non poteſt ſeparari à proprietate. ibid. 7
vſusfruct. in hæreditate aduentitia relicta filio, an hodie acquiatur filio in totum, an vero pater habeat commoditatem donec filius efficiatur ſui iuris. in l. cùm filio fam. ff. de leg. 1. à num. 151. vſque ad num. 157. fol. 37. & in l. à filio. eod. tit. num. 6. 52
vſusfructus in quibus caſibus cenſeatur prohibitus acquiri patri in d. l. cùm filiofamilias. num. 157. 37
Vſusfructus ſemper deſiderat redire ad proprietatem. in l. ſi duobus reis. §. Titio. ff. de leg. 1. num. 6. 46
vſusfructus an & quando debeat ab hærede redimi, ſi teſtator leget alicui fundum in quo aliquis habet vſumfructum. in l. quod in rerum. §. ſi vſumfructum. ff. de leg. 1. num. 7. 51
vſusfructus quotidiè conſtituitur, & finitur, & alius cenſetur. in l. ſi pluribus. ff. de leg. 1. num. 20. fol. 48. & in l. planè. §. ſi coniunctim. eod. tit. num. 20. & 21. 64
Vſusfructus requirit duplicem obligationem. d. l. planè. §. ſi coniunctim. ff. de leg. 1. nu. 1. eod.
vſusfructus an vtendo perditur vniformiter ſpatio longi temporis. ibid.
vſumfructum ſi ſtipulor mihi, & hæredi meo vſusfructus meus non eſt idem qui poſtea erit in perſona hæredis, ſed diuerſus. vide ibidem nume. 24. 61
vſusfru. formalis cum ſit ſeruitus, eſt ſpecies diſtincta à dominio, nõ autem eius pars. in l. planè. §. ſi ita. ff. de leg. 1. nu. 5. 67
vſusfruc. cauſalis eſt pars integralis fundi, quia ex proprietate, & tali vſufructu conſtituitur fundus. d. §. ſi ita. nu. 5. eod.
vſusfruct. non tranſit ad hæredes niſi de eis fiat mentio ſpecialis, & expreſſa. l. apud Iulianum. §. ſi quis alicui. ff. de leg. j. num. 4. 75
vſusfruct. ſi accreſcat coniuncto poſt acquiſitionem alterius, an habeat locum ius accreſcendi, ſed ſi deficiat ante acquiſitionem, tunc habet locum ius non diminuendi. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 222. 190
vſusfructus an accreſcat perſonæ, & non portioni. in d. l. re coniuncti. nu. 137. & 193. 189
vſusfruct. an poſſit acquiri alicui pro ſe, & ſuis hæredib. & an in perſona hæredis requiratur noua cautio, de vtẽdo, & fruendo arbitrio boni viri, vide in d. l. re coniuncti. nu. 139. eod.
vſufructuarius quomodocunque capiatur nullam ſimilitudinem poteſt habere cum fideicommiſſario niſi ratione dominij. in d. l. 1. in 2. lect. num. 24. ff. ad Treb. 196
Vſufructuarius & bonæ fidei poſſeſſor æquiparantur in caſu de quo. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. veteres. nu. 36. 68
vſufructuario an acquiratur hæreditas, ſi eius contemplatione ſeruus fructuarius ſit inſtitutus, & an fructuarius poſſit eum iubere adire hereditatem vide ibid. num. 37. eod.
vſufructua. omnium bonorum, an teneatur reſpondere creditoribus, & ſic an teneatur ad onus æris alieni ad Senatuſconſul. Trebell. l. 1. num. 9. 193
vſufructuario non defendenti ſeruum in cauſa noxali denegatur vſusfruct. proſecutio. ff. ſi ex nox. cã aga. l. ſi cum vſufructuario. nu. 1. 143
vſufruc. ex diſpoſitione legali mitius debet tractari quàm vſufructuarius ex diſpoſitione hominis. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. nu. 19. 193
vſufructuarius largo modo dicitur ille in quem tranſit ius vtile, & ſic effectus, & commoditas. propriè tamen non dicitur vſufructuarius. ad Senatuſconſul. Treb. l. 1. eo. nu. & fol. in 2. lect. nu. 7. & 15. 196
vſufructuarius poſſidet natutaliter ſuo proprio nomine, & non nomine domini. ff. de acq. poſſ. naturaliter nu. 1. 96
vſufructuarius an poteſt ſeruum fructuarium iubere adire hereditatem, ſi fructuarij contemplatione ſit inſtitutus vide. ff. de acq. poſſ. l. 1. §. veteres. num. 34. 68
vſufructuarius verè, & naturaliter poſſidet rem in qua habet vſumfructum. ff. de acq. poſſ. l. natutaliter. nu. 4. 96
¶ Vt dictio, ponitur pro ſicut. ff. de eo, ꝙ cert. loc. l. ſi poſt morã. n. 1. 220
vt dictio non importat conditionem, ſed modum. l. hæc verba. de leg. 1. nu. 35. fol. 12. & in l. ſi Titio. eod. tit. nu. 9. & 15. 162
¶ Vterque hæc dictio eſt collectiua, ſed alter, & alteruter eſt diſtributiua. C. de impub. & alijs ſubſt. l. cũm quidam. num. 3. 148
¶ Vtile dominium, an poſſit legari domino directi dominij per emphyteutam. in l. ſi tibi homo. §. valet. ff. de leg. 1. nu. 1. 157
vtile per inutile non vitiatur. de reb. cred. l. cert. l. certi cond. §. quoniam. nu. 7. fol. 23. ſed quid ſi ſeparari non poteſt. in l. planè. de leg. j. n. 10. 62
vtile per inutile vitiatur in indiuiduis, & in ſeparalib. ff. de verb. oblig. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. Chryſogonus. nu. 49. fol. 200. & in l. 1. §. pen. ff. eod. titu. num. 4. 13
vtile per inutile non vitiatur in his, quæ ſunt ſeparabilia. de leg. 1. l. Titiæ textores. §. nihil differt. nu. 5. fol. 70. & in l. ſi ex falſis. C. de tranſac. nu. 1. fol. 119. & in Auth. qui rem. C. de ſacroſan. Eccleſ. nu. 20. fol. 28. & latè in l. ſtip. §. ſed & ſi mihi. ff. de verb. oblig. nu. 4. 13
vtile ſicut in ſummis diuiſibilibus per inutile non vitiatur, ita in temporibus diuiſibilibus non vitiatur vtilis diſpoſitio per inutilem. vide de vulg. & pupil. l. in pupillaris nu. 3. 122
¶ Vtilitas principaliter ad bonum publicum introduc. non poteſt tolli per iuramentum, nec per illud cenſetur ei renuntiatum. in l. 1. ff. ſol. matr. num. 38. 7
vtilitas publica, an ſemper præferatur priuatæ. ff. ſol. matr. l. 1. nu. 38. fol. 6. & in Auth. res quæ. C. communia de leg. nu. 29. 219
vtilitas magna priuata, præferri debet modicæ vtilitati publicæ. ff. ſolu. matr. l. 1. num. 39. 7
vtili. publi. requirit, ꝙ delicta puniantur. de leg. 1. l. cùm filio. nu. 101, 34
¶ Vtriuſque hæc dictio attribuit actum cuilibet inſolidum. in l. re coniuncti.

Source : BIU Cujas

Reper. super Lect. D. Ias.

coniunct.ff.de leg.1.hum.183. 188
¶Vulgaris.de vulg. subst. diximus late supra in verbo Subst. in rub. de vulg.subst.
¶Vulneratus mortiferè ab vno, si postea ab alio ex alio vulnere occidatur,an & quando ab homici.liberetur primus vulnerans.in l. si ab hostibus.§.si vir.ff.fol.matr.nu.9. 31
Vulnerans aliquem solo vno ictu duobus vulneribus, an debeat puniri pro vna percussione, vel pro duabus. in l. si quis ita stipulatus. ff. de verb.oblig.num.2. 202
Vulnerans aliquem armis stante statuto, & quilibet puniri debeat pro delatione armorum, an debeat puniri duplici pœna.s.pro delatione, & pro vulnere illato.vide ibid.num.3. eo.
Vulnerans & percutiens seipsum,delinquit sicut si alium vulneraret.C. de ser.fug.l.1.num.5. 2
Vulnerans alium dormiendo,vel occidens nunquid punitur.ff.de iust.& iur.l.vt vim.num.21. 6
Vulneratus si sit aliquis, & dubium est an ex vulnere sit remansura cicatrix,iudex potest adhibere medicos die feriata, & facere, & illa die deponant.ff.de ferijs.l.1.§.sed excipiuntur.nu.12. 159
Vulneratus si non adhibuit medicum,& moriatur,præsumitur sua culpa decessisse,& vulnerans non tenetur de homicidio, quãdo iudicio medicorum poterat se habere ad vitam,& ad mortem. ff.fol.matr. l. si ab hostibus.§.si vir vxorem.num.8. 31
Vulnus si dubitatur, an sit mortale, vel non, vel an sit remansura cicatrix,iudex debet adhibere duos medicos si reperiantur,aliàs vnus sufficit.ff.de verb.oblig.l.stipu.§.eandem autem.nu.11. 15
Vulneratus si exculpauerit vulnerantem dicendo, & fecit se defendendo,vel ex alia causa,an iste possit torqueri ex legitimis indicijs. C.cõmunia deleg.l.1.nu.10. 214
Reliqua in verbo Offensio,Homicidium,Occidere.
¶Vultus terribilis potestatis solus causat iustum metum.ff.de nou.ope. nun.l de pupil.§.si quis ipsi prætori.nu.7. 21
¶Vxor.hæc verba maritus reliquit vxorem suam dominam massariam, & vsufructuariam,quid importent.in l.cùm ij.§. si in singulos annos. ff.de transact.num.4. 220
Vxorcui factum est legatum nulla cõditione adiecta si intra annum luctus transeat ad secunda vota,an perdat legatum,& quid si de licentia filiorum.in l.ambiguitates.C.de indic vidui.nu.2.& 4. 196
Vxor habitans post mortem viri in domo per virum conducta, an & quando teneatur ad pensionem.l.in summa. §.in frumento.ff.de cõd. indeb.num.3. 208
Vxori eadem reuerentia debetur, quæ marito. in l. 1. C. de in ius voc. nume.1. 69
Vxor an comprehendatur sub statuto pœnali loquen. de viris. ibidem nume.2. eod.
Vxore relicta domina massaria, & vsufruct.omnium bonorum existentibus filijs an debeat habere solum alimenta. in l. de alimentis. C.de transact. nume. 3. & an si filij transigant cum ea valeat talis transact. nume.3. 100
Vxor mortuo marito non potest consequi eius dotem vsque ad annum, licet interim debeat ali de bonis mariti.in l.qui Romæ.ff.de verb.oblig.num.6. 173
Vxor quomodo dicatur tractari, vt vxor. in l. quod dicitur.ff.de verbo. oblig.nu.4.cum seq. 203
vxor quando dicatur in bona fide quo ad fructus.in l.si is qui.ff.de usucap.num.113. 123
Vxo.relli. qui perit debet facere fidem de titulo matr. ff. de acq. poss. in l.naturaliter. §.nihil nu.123.fol.106.& si iudicatum fuerit, an uir poterit propria auct.capere.in l.miles.ff.de re iud.nu.16. 151
Vxor cum non sit sub potestate viri, sed sub obsequio, an licitum erit marito eam verberare,& in vinculis tenere.in d.l.miles.nume.7.cum sequen. eod.
Vxor non venit appellatione proximiorum. C. de leg. l. cùm alienam num.9. 186
Vxor tanquam domestica repellitur à testimonio pro marito. ff. si quis cautio.l.sed & si quis.num.2. 149
vxorem si quis ducat,& illo tempore nuptiarum,fiant multa xenia vxori,cuius expen.fiant ista xenia,mariti an uxoris.de vulg.& pupil.subst. l.sed si plures.§.ad substitutos.nu.8. 119
Vxor concedens marito mandatum in vna causa, videtur eum prohibere in alijs,ne in alijs agat tanquam maritus. C. de procu.l.maritus. nume.9. 131
vxor potest habere bona triplicis speciei.num.11. eod.
Vxor non potest esse procuratrix pro marito, etiam absente.vide.C.de procurator.l.quia absente.nu.2. 124
vxores Doct. debent appellari dominæ,sed an per ipsos Doct. in l. cùm filiofam.ff.de leg.1.nu.5. 31
Vxori si maritus reliquit vsumfruct.donec, & quandiu viueret castè, & in viduitate,& ista stetit vidua per triennium, & fructus percepit, & postea nupsit, an teneatur restituere fructus istius triennij, & an pro futuro tempore teneatur si perceperit. in l.si fundum sub conditio.§. si paterfam.ff.de leg.1.num.11. 139
Vxor non potest constante matr. alij donare dotem penes maritum suũ constitutam.ff.de acq.hær.l.is potest.nu.57. 81
vxor an dicatur de familia viri.C.vnde vir & vxor.l.maritus nu.5. 49
vxore præmortua sine liberis,communiter dotis lucrum marito per statutum defert.l.si arrogator.nu.44.ff.de adop. 39
vxor constante matr. habet plenius,& pinguius dominium in reb. dotalib.quam habeat filius in bonis patris viuentis.ff.de lib.& posthum.l. in suis.num.32. 179
vxor propter inopiam mariti constante matr.non solùm potest agere ad dotem, & exigere, sed etiam ad donationem propter nuptias factam à marito vxori potest etiam agere ad bona paraphernalia.nu.3. eod.
vxor si dederit vniuersaliter quandam villam marito in dotem, & in illa villa erat vna Ecclesia, si vxor habebat ius patronatus, an ius patronatus transeat cum vniuersali.ff.fol.matr.l.diuortio.§.si vir in fundo.num.7. 26
vxoris appellatione continetur sponsa. de lib. & posth. l. Gallus.§.instituens.num.12. 217
vxor non potest accusare maritum de adulte. ff. de verb. oblig. l. ex ea parte.§.mulier. num. 2. tamen potest compellere maritum ad dimittendum concubinam per iudicem ibid. nu. 3.& potest stipulari à marito pœnam si ad concubinam redierit, & talis pœna erit exigibilis cum causa est honesta.num.9. 172
Vxor debet tantam reuerentiam marito, quantam filius patri. l.transactionem.num.34.C.de transact. 114
Vxor an sicut perdit dotem, & bona paraphernalia propter adulterium constante matr. etiam ita perdat propter adulterium commissum in uiduitate.in l.fideicom. C.de fideicom.num.9.fol.211.& in rub.C.de iud.num.3. 140
vxore mortua in matrim.sine liberis, maritus si lucretur dotem sic stante statuto, si mulier ingrediatur religionem ordinis mendicantium, maritus similiter tunc debet lucrari dotem ex forma statuti, sicut si naturaliter esset mortua.ff.qui satisd.cog.l.si decesserit.nu.11. 128
Vxor si relinquatur usufructuaria omnium bonorum mariti hærede extraneo instituto,an uxor debeat soluere creditoribus hæreditarijs, uel hæres,ad Senatusconsul. Treb.l.1.nu.9. 193
vxori plus debetur à marito in rebus dotalibus, quam in suis proprijs mariti.ff.fol.matr.l.si constante.nu.108. 40
vxor debet operari in domo,& id quod operando lucratur, efficitur uiri.C.de leg.l.1.num.2. 183
vxor quando decessit extantibus liberis, & dos remansit apud patrem, qui nunc fol.matr.uergit ad inopiam,filij non poterunt agere contra patrem.ff.fol.matr.l.si constante.num.170. 43
vxori an possint dari insolutum pro dote sua, res prohibitæ alienari per uirum.in l.si fundum sub conditio.§.si paterfam.ff.de leg.1.num.11. cum plu.seq. 139
vxor si fugiat à marito propter seuitiam ipsius,an teneatur uir ei præstare alimenta.C.de legat.l.1.nu.4. 183
vxori si maritus reliquit alimenta nec expressit, quod permaneat uidua, & ipsa mulier reperit uirum quem induxit in domum, an &c. uide ibid.num.5. eod.
vxor si maritum hæredem instituit,& eum grauauit, & post mortem suã restituat hæreditatem communi filio,an patris creditores possint petere donec pater uiuit,ut mittantur in possessionem illorum bonorum.C.de fideic.l.post mortem.nu.2. 203
vxor potest blandis uerbis inducere maritum, ut ipsam hæredem instituat.similiter maritus uxorem. C. si quis aliquem testari prohibuerit. l.1.num.4. 176
vxor si sit relicta usufructuaria omnium bonorum mariti, extraneo hærede instituto, debet satisfacere creditoribus de fructibus quos testator reliquit in hæreditate si sufficiunt, alias per uenditionem bonorum testatoris, & de residuo uxor habebit usumfructum uniuersalẽ. hæc est vera conclusio,ad Senatusconsul.Trebell.l.1.num.9.fol. 193. in 1.lect.& in 2.num.13. 195
vxor non mutat domicilium per matrimonium putatiuum. l. cunctos populos.nu.29.C.de sum. Trin.fol.3.in 1.lect. 4
vxor debet lugere maritum per annum, & per annum deferre uestes lugubres.C.qui test.fac.poss.l.si is qui.nu.4. 87
vxor testatoris,quæ erat grauida decessit in puerperio, & ea mortua masculus fuit extractus de utero, qui non uixit nisi unum diem, quæritur an sit locus substitutioni factæ de pia causa, an uero admitti debeant uenientes ab intestato.de lib.& posth.l.quod dicitur.nu.6. 181
vxor non potest se,aut bona sua obligare pro marito. ff.fol.matr.l.si cõstante.num.26.in fine. 36
De uxore relicta usufruc.uide latius supra in uerbo vsusfruct.& in uerbo Testator.
De uxore.vide reliqua.supra in uerbo Mulier.
De statutis loquen.de uxo. & mulieribus.uide supra in uerbo statutum.

Indicis singularium materiarum Domini Iasonis Mayni.
V.Iur.Doct.Clarisſ. *Finis.*

Source : BIU Cujas

Regiſtrum,

A B C D E F G H I k L M N O P Q R S T V X Y.

Omnes ſunt quaterniones,

Præter Y quæ eſt Ternio,

AVGVSTÆ TAVRINORVM.

M. D. XCIII.

Source : BIU Cujas

Source : BIU Cujas

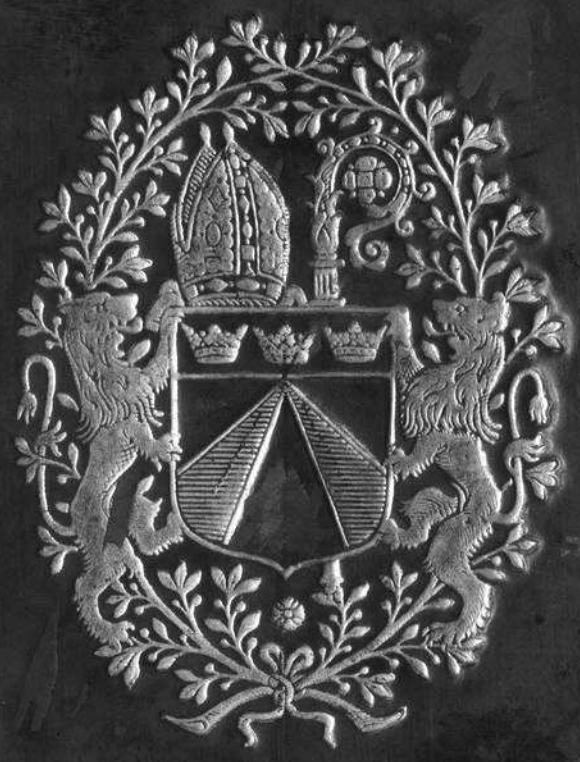

Source : BIU Cujas

20

IASONIS LECTVR
IN I ET 2 CODICES

REPERTORI

GRANDE
RÉSERVE

Source : BIU Cujas